HOMERI ODYSSEA GRAECE NOVIS CURIS EXPRESSA...

Homerus

Digitized by Google

6
15-b
10

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE
6
6 K
25

Digitized by Google

Digitized by Google

6-15-5-10

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

HOMERI ODYSSEA GRÆCE

NOVIS CURIS EXPRESSA.

RECENSUIT

FRANCISCUS CAROLUS ALTER

PROFESSOR LINGUÆ GRÆCÆ, PHILOSOPHIÆ DOCTOR.

ACCEDIT

BATRACHOMYOMACHIA, HYMNI,

CETERAQUE

POEMATIA HOMERO

VULGO TRIBUTA.

Cum varietate lectionis ex Codicibus Vindobonensibus.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA

VIENNÆ,

MDCCXCIV.

TYPIS JOAN. THOMÆ NOB. DE TRATTNERN,

CÆS. REG. AUL. TYPOGR. ET BIBLIOPOL.

Digitized by Google

Digitized by Google

PRÆFATIO.

Operæne pretium fecisse videar Homeri Odysseam novo apparatu codicum Mss. Bibliothecæ Palatinæ Vindobonensis exornatam edendo, viri Philologi ex æquo judicaverint. Ac si forte non eam, quam a me exspectent aliqui, aut ipse cuipiam, Odysseæ illustratione & critica manu maxime indigenti me lucem attulisse convincar; illo me tamen consolabor: quod Odysseæ caussa, cum studiosissimis quibusque, ipse etiam bene voluerim, desideraverimque opellæ aliquid eidem afferre. Instituti mei rationem hanc expono. Textum Odysseæ ad codicem Vindobonensem Philologicum Græcum N. LVIII. apud Nes-

ſelium, & Num. CLXXXIX. apud Lambecium recenſui, etiam cum illa philologica minutia, qua præpoſitionem a verbo ſuo per Tmeſim disjunctam, & vocabulo quodam interpoſito ſeparatam accentu non notavi, & virgulam poſt præpoſitionem poſui, qua ad verbum ſuum pertinere indicatur. Hujus philologicæ minutiæ obſervantiam, & non obſervantiam in contextu ubique accurate expreſſi, & ſic veniam illorum clariſſimorum virorum exſpectare poſſim, qui Auctores claſſicos ad vulgata exemplaria expreſſos habere mavelint. Si aliquibus in locis a textu codicis Vindobonenſis receſſi, feci hoc auctoritate lectionis vulgatæ adeo, ut Odyſſeæ editio Vindobonenſis fere ſolum auctoritati codicis Mſſ. LVIII. & vulgatæ lectionis innitatur. Variæ lectiones hac de re lectorem optime docebunt, nullumque locum dubitationi relinquent, ubi, quo auctore correctiones inſtituerim. Omnia hoc conſilio in lucem protuli, ut aliquando aliquis idoneus judex, cui otium ſuppetit, ego enim rem ſolum tumultuarie agere potui, ex ea materia & copia deligat, quæ Homero proſint, omnia, tandemque poetæ principi contingat, quod ei, cum Erneſtio hæc ſentio, an-

Digitized by Google

te alios debet contingere, ut integer omni parte, primævæ ſcripturæ reſtitutus, & purus ab omnibus maculis reddatur, quas ei vel inſcitia vel alia cauſſa adſperſit. Si meo exemplo, præſtiti Homero ex codicibus Vindobonenſibus omnia quæ potui, alii viri docti Codices Mſſ. Homeri in Bibliothecis reconditos, nominatim in Bibliotheca Pariſina, in Florentina Magni Ducis Hetruriæ, in Vaticana, in Veneta S. Marci, in Ambroſiana Mediolani, in Eſcurialenſi, in Cantabrigienſi, in Bodlejana, in Galeana Londini, in Monachienſi, in Norimbergenſi, in Guelpherbytana, ſi inquam, viri docti, in duodecim hiſce locis exiſtentes, Codices Mſſ. Homeri accurate omnes comparaverint, ſatis magna copia Homero emendando, & primævæ puritati reſtituendo parata erit. Codicum jam Palatinæ Bibliothecæ notitiam quandam exhibeo, ne volumen alioquin ſpiſſum magis, magisque augeatur.

I.

Codex Philologicus Græcus Num. LVI. apud Neſſelium, & Num. CLXXXIX. apud Lambecium diligentiſſime in charta goſſypina exaratus

eſt anno Chriſti 1300. Librarius, vir doctus, quod ex eo ſcholio ſcripto ad v. 21. lib. I. vid. pag. 605. l. 8. inter varias, apparet, chronologiam in calce codicis addidit. Ita habet: *εἴληφε βίβλος τέρμα πέμπτῃ μαΐου ἰνδικτιῶνι τῇ δεκατρίτῳ δ' ἅμα ῥαψωδιῶν φέρουσα τριπλῆν ὀκτάδα. ἔτει ͵ςωή.* Manus latina ſeculi XV. adſcripſit Chr. 1300. Nonnihil inferius ſcripſit idem librarius:

> *Ὁ μὲν σοφὸς ὅμηρος ταύτην ἐξέθετο τὴν ὀδυσσαϊκὴν βίβλον*
> *Ἐν ἰθάκῃ τῇ νήσῳ· μαθὼν ἅπαντα παρ' ὀδυσσέως*
> *Ἕως ὧδε· τὰ γὰρ πρόσω καὶ τὴν ἐκ τηλεγόνου θάνατον*
> *Ὀδυσσέως, ἄλλοι ἱστόρησαν.*

Quis ille Nicolaus fuerit, quem librarius noſter in ſcholio ſupra citato laudat, nullo modo reſcire potui. Credibile eſt, hunc Nicolaum etiam librarium doctum fuiſſe. Montfauconius inter nomina Calligraphorum ordine alphabetico p. 94. Palæographiæ græcæ refert Nicolaum Triclinium, qui ſcripſit codicem Herodoti nunc Laurentianum pluteo LXX. membranaceum, menſe Martio, Indict. 1. anno 6826. Chriſti 1318. Textus hujus codicis LVI. inter omnes codices Bibliothecæ Palatinæ plurimum recedit a textu vulgato. Diuturna obſervatione edoctus

affirmare poſſe mihi videor, Codices græcos quanto recentiores, tanto magis accedere ad exemplaria textus vulgati; quod inde forte explicari poſſe putem, quod editio princeps Auctorum claſſicorum ex codicibus ut plurimum ſeculi XV. expreſſa fuerit. Seculo XV. certe plurimi codices græci ſcripti ſunt; & pro relevandis typi compoſitoribus potius exemplaria lectu faciliora, & ad ſcripturam tum viventium græcorum magis accedentia electa & tradita fuerint. Ubi ſcriptus fuerit codex, ignoro. Sambuci olim κτῆμα fuiſſe, manus ipſa Sambuci teſtatur. Credibile eſt a Sambuco in Italia cum plurimis aliis codicibus illum comparatum eſſe. Sex diverſas manus correctrices in hoc codice obſervavi. Tres nimirum antiquas Seculi XIII. XIV. XV. tres recentiores Sec. XVI. duæ, & una XVII. Prima manus, qua codex exaratus eſt, ipſum codicem in multis locis, emendavit, & lectiones ſubinde varias in margine, vel ſupra lineam cum nota γρ. addidit. Hæc manus prima ſcholia ampliſſima in margine, & gloſſas interlineares ſcripſit. Sunt hæc ſcholia & gloſſæ Didymi Alexandrini Euſtathio antiquiora. Si quæ occurrunt Euſtathii ſcholia,

hæc manus recentior ſeculo XVI. vel XVII. allevit. Vocales puræ ι & υ notantur duobus punctis. Interpunctionum ſigna ſunt colon, ſemicolon, virgula.

II.

Codex Philologicus Græcus Num. V. apud Neſſelium in charta linea, ſeculo XIV. ut videtur, diligentiſſime exaratus folio majori. Plura de hoc codice vide Iliadis meæ volumine altero pag. XVII.

III.

Codex Philologicus Græcus Num. L. apud Neſſelium, & Num. CLXXXX. apud Lambecium, in charta linea, ſeculo decimo quinto ab Antonio Damila, diligentiſſime exaratus complectitur tantum Odyſſeam; & Lambecius, ejusque exſcriptor Neſſelius hallucinantur aſſerendo, illo Iliadem & Odyſſeam contineri. In fine hujus codicis eſt ſubſcriptio ἀντώνιος δαμιλᾶς καὶ τοῦτο διέγραψε. Antonius Damilas teſte Mountfauconio, Mediolanenſis, qui & Cretenſis dictus, quia in Creta natus & educatus eſt, multos codices ſcripſit, qui habentur in Bibliothe-

cis Regia, Laurentiana, Bononiensi S. Salvatoris & in aliis fortasse. Scripsit autem annis 1480. 1490. & aliis circiter. Wratislaviæ in Bibliotheca Rhedigeriana codices ab Antonio Damila scriptos asservari Nova litteraria Jenensia me docuerunt. Fuit olim hujus codicis possessor Joannes Sambucus Pannonius. Codex hinc inde mancus est, & omnes defectus locis suis notavi. Hoc memorabile codicis librarius Antonius Damilas habet, quod vocabulum θεὸς cum titla θς̄ scribat. Credibile mihi est, Antonium Damilam multos codices scripturæ sacræ descripsisse, in quibus disciplina Alexandrina vocabulum θεὸς cum titla θς̄ scribitur. Argumenta prosaica plerumque libris Odysseæ præfiguntur. Non tamen semper. Subinde solus apparet versus hexameter, quo argumentum libri brevibus exponitur. Glossæ interlineares valde raro apparent, & corrector codicis librarius ipse Antonius Damilas fuit. Correctiones manus recentioris sunt perpaucæ. Signum chartæ lineæ est caput bovinum cum cruce in fronte.

IV.

Codex Philologicus Græcus Num. CCCVII. apud Neſſelium, olim Num. 251. in charta linea, ſeculo XV. ut videtur, vitioſe ſcriptus. Signum chartæ eſt circulus, cui libra inſcripta eſt. Continet Codex Odyſſeæ primos ſex libros. Verſus qui his ſex libris præfiguntur, ſunt hi: lib. I ἄλφα θεῶν ἀγορὴ ὀδυσσῆϊδα παλλάδι·θάρσος· lib. II. βῆτ' ἀγορὴν ἔχει ἤια γρηὸς πλεῦν μετ' ἀθάνας. lib. III. γάμμ' ὑπὸ νέστωρ δέκτο συνῶρτο δ' ὃς υἱὸς θεᾶ δ' ἔπη. Lib. IV. non habet verſum, quo argumentum libri exponitur. Lib. V. etiam non habet verſum. Et lib. VI. non habet verſum. Habet gloſſas interlineares partim minio, partim atramento ſcriptas.

V.

Codex Philologicus Græcus N. CXXXIII. apud Neſſelium, olim Num. CCLV. in charta goſſypina ſeculo undecimo, ut videtur diligentiſſime in duabus columnis ſcriptus. In una eſt textus, & deſuper gloſſæ interlineares; in altera ſunt ſcholia marginalia ampliſſima. Hæc ſcholia ſunt grammatica, critica, philologica, hi-

ſtorica, geographica, etymologica. Augerius de Busbecke illum comparavit Conſtantinopoli. Vocales ι & υ notantur ſupra duobus punctis. Eſt codex a principio & fine mancus. Initium Lib. V. v. 113. Ἀλλ' ἔτι οἱ &c. Deeſt ab initio Octernionis quinti unum folium. Conſequenter 33. folia deſunt. Finis Lib. XXIV. verſus 53. Ὁ σφιν ἐΰφρονέων &c. Mire a tineis & blattis ubique fere exeſus eſt. Signa diſtinctionum ſunt punctum, virgula, ſignum interrogationis. Eſt hic codex ex iis, quibus Odyſſeam dotavi, præſtantiſſimus. Solum doleo, tum primum a me repertum eſſe, cum variæ ad finem jam typis excuſæ eſſent. Parcet benignus lector volumen ita ſine mea culpa adauctum eſſe.

VI.

Codex Philologicus Græcus Num. CCXLI. apud Neſſelium, Num. CXCV. apud Lambecium, in charta linea ſæculo decimo quinto ſcriptus, & ab Augerio de Busbecke Conſtantinopoli comparatus continet Batrachomyomachiam. Epigraphe eſt: ὁμήρου βατραχομυομαχία. A v. 73. alia manus ſeculi 15. ſcribere incepit usque ad

v. 236. inclusive. Reliquos versus usque ad finem scripsit manus prima. Post Batrachomyomachiam sequitur a manu ejusdem librarii Hesiodi Opera & dies. In fine est subscriptio: ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον ἐν μηνὶ μαρτίῳ εἰς τὰς ῑ ἰνδικτ. ϰ τοῦ ,ϛϡνγ΄ ἔτους. Et paullo inferius: ἐτελειώθη ἡ παροῦσα βίβλος ἐν μηνὶ μαρτίῳ εἰς τὰς ῑ ἰνδικτ· ϰ ,ϛϡμε΄ ἔτους. Hoc est Christi 1445. Vocales puræ ι & υ subinde notantur duobus punctis, subinde non notantur. Scriptura differt ab illa Joannis, qui quatuor libros primos Iliadis conscripsit. Est & hic codex exaratus in charta linea ab Joanne sedecim annorum adolescente cum glossis & scholiis, & cum Metaphrasi prosaica ab initio libri I. usque ad versum 375. ἀτρείδη δὲ μάλιστα δύω κοσμήτορε λαῶν. In fine libri IV. Iliadis habetur subscriptio maximam partem minio, & atramento partim exarata versibus politicis:

Ἡ δὲ ἡ βίβλος τετράστιχος δὴ πέλει
Ἄνευ βοιωτίας δὴ μόνον οὖσα·
Πεντάστιχος δὲ σὺν αὐτῇ πλέον πάντων.
Ὅμηρος δ' αὐτόκλυτος οὗτος ἐστὶ δή.
Οἱ δ' οὖν ταύτην ἔχοντες πρὸς θεοῦ πάντες,
Εὔχεσθον μοι δέομαι, ὅπως σωθείην.

Ὁ γράψας δ' αὖ ταύτην πάλιν ἰωάννης
Κέκλυται αὐτὸς οὑτοσὶ οὕτως πέλων
Ἐκκαιδέκατον ἔτος τῆς ἡλικίας.
Ἄμετρα τὰ σφάλματα ὑπάρχουσί μοι.
Ἀσφαλτὸς γὰρ οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων.
Τούτου χάριν δέομαι συγγνώμην ἔχειν.

Varias horum quatuor librorum Iliadis in calce libri p. 1024. ſſq. legere poteris. Nullam hujus codicis tum notitiam habui, dum Iliadem edidi. Vocales puræ ι & υ ſubinde notantur duobus punctis, ſubinde tantum uno. Scatet codex erroribus, ut ipſe librarius in ſubſcriptione paullo altius fatetur. Continentur hi quatuor primi libri Iliadis 14. Octernionibus minus duobus foliis.

VII.

Codex Philolog. Græcus N. CCLXXXIX. apud Neſſelium, olim 69. in charta linea ſeculo XV. ut videtur exaratus continet ſine inſcriptione Batrachomyomachiam. Codex ab Augerio de Busbecke Conſtantinopoli comparatus ab aqua marina ut plurimum paſſus eſt ita, ut vix legibilis ſit. Vocales ι & υ notantur duobus punctis.

VIII.

Codex Philologicus Græcus N. CCXCIII. apud Nesselium in charta linea seculo XVI. ineunte exaratus. Continet Batrachomyomachiam cum glossis interlinearibus & scholiis marginalibus. Epigraphe est ὁμήρου βατραχομυομαχία. Erat olim κτῆμα Sambuci Pannonii, qui illum ab Joanne Græco Romano duobus aureis emit.

Neque aliis adminiculis editionem Odysseæ Vindobonensem carere volui. Solum de lectionibus variis codicis MSS. in Bibliotheca Vespasiani Gonzagæ Columnæ Ducis Sablonettæ quondam asservati, & a celeberrimo Villoisono Turici 1783. 8vo. ex exemplari Odysseæ, cujus margini Nicolaus Heinsius multas lectiones & emendationes ex codice Vespasiano allevit, in ducali Vinariensi Bibliotheca extante, editis usum feci nullum, quod opera celeberrimi Villoisoni, quem clarissimus Wolfius recte Eustathium alterum appellat, apud omnes fama celebrentur.

Usus fui I. versione gallica Rochefortii, l'Odyssée d'Homere traduite en vers, avec des Remarques, par M. de Rochefort, de l'Academie des Inscriptions & Belles-Lettres, à Pa-

ris, 1777. 8vo. 2. Vol. In variis lectionibus obſervationes & emendationes Rochefortii ſuis locis notavi.

II. Eſt exemplar Florentinum editionis principis nunc in Bibliotheca Palatina Vindobonenſi aſſervatum, cujus margini Ratzenbergerus, vir doctus Vindobonenſis ſeculi XVI. varias correctiones adſcripſit. Hæ correctiones locis ſuis inſertæ ſunt.

III. Eſt editio Veneta Porphyrii 1521. de antro Nympharum. Paucæ variæ pro libro XIII. excerptæ ſunt. Porphyrius legit v. 104. ἱερὸν νυμφάων. v. 105. ἔασι. v. 109. δύο. v. 111. θεώτεραι.

IV. Homericæ Odyſſeæ loci collecti a Stobæo & exſcripti ex codice antiquiſſimo Bibliothecæ Palatinæ Vindobonenſis Philoſophico Græco N. LXVII. juxta Neſſelium, & N. LXXXI. juxta Lambecium. Habentur hi loci pag. 589. & ſſq.

V. Homericæ Odyſſeæ loci collecti a Platone & exſcripti ex codice antiquiſſimo Bibliothecæ Palatinæ Vindobonenſis, qui eſt in Supplementis Kollarii N. LIV. in Auctario Forloſiæ N. XLIV. Habentur hi loci pag. 595. & ſſq.

VI. Homericæ Odyſſeæ loci collecti a Plutarcho & exſcripti ex codice antiquiſſimo Bibliothecæ Palatinæ Vindobonenſis Num. CXXIX. juxta Neſſelium, & Num. LXXIII. juxta Lambecium. Habentur hi loci pag. 599. & ſſq.

VII. Codex Phil. Græcus Num. CXXXVIII. juxta Neſſelium, olim N. LXXXV. Apollonii Alexandrini de Syntaxi. Excerpſi loca Homerica Iliadis & Odyſſeæ, uti ſe excipiunt, non notato etiam verſu, quod temporis anguſtiis notare prohibitus fui.

v. 408. Iliad. κ. Πῶς δ' αἱ τῶν ἄλλων φυλακαί. Ariſtarchus: πῶς δαὶ τῶν ἄλλων φυλακαί.

Odyſſ. κ. Ἴομεν· ὡς ἐκέλευες ἀνὰ δρυμὰ φαίδιμ' ὀδυσσεῦ, εὕρομεν ἐν βησσῇσι τετυγμένα δώματα καλά. Addit Apollonius: deſideratur copulativa καὶ, καὶ εὕρομεν ἐν βησσῆσι.

Iliad. α. Παῖδα δ' ἐμοὶ λύσατε πρὸς τὸ, ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν.

Odyſſ. μ. Ἤδ' ἐμὲ χειρὸς ἑλοῦσα πρός τὸ φίλων ἀπάτερθεν ἑταίρων. In vocabulo ἀπάτερθεν ſuper τ manus prima ſcripſit ν.

Iliad.

Iliad. κ. Πῦ νῦν δεῦρο κίων λίπες ἕκτορα δῖον

Odyss. ζ. Κεῖνος γὰρ περὶ κῆρι μακάρτατος ἔξοχος ἄλλων ὅσκε σε ἔδνοισιν ὑβρίσας οἶκονδε ἀγάγηται.

Odyss. υ. Οὐ μὲν καλὸν ἀτέμβειν ὑδὲ δίκαιον

Iliad. α. Ἄλλοισι δὴ ταῦτα ἐπιτέλεο

Iliad. β. Ἄλλοι μέν ῥα θεοί τε. Zenodotus adhibet articulum, & scribit: ὥλλοι μὲν ῥα θεοί τε.

Iliad. η. Ἄλλοι μὲν χαλκῷ.

Iliad. ε. Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες ὅσοι θεοὶ εἰσὶν ἐν ὀλύμπῳ.

Iliad. ο. Ἡ δ' ἄλλυς μὲν ἔασεν.

Iliad. ψ. Ἄλλοι μοι δοκέυσι παυρότεροι εἶναι ἵπποι. In margine manus prima scripsit: ῆ ἔμμεναι.

Iliad. ψ. Ἄλλος δ' ἡνίοχος ἰνδάλλεται

Iliad. ο. Ἡ τὺς ἄλλυς μὲν ἔασε· θέμισι δὲ καλλιπάρῃῳ δέκτο δέπας.

Iliad. η. Ἄλλοι μὲν χαλκῷ· ἄλλοι δ' αἴθωνι σιδήρῳ.

Iliad. ε. Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν ὀλύμπῳ σοι ἐπιτίθενται — — — — —

Iliad. ρ. Ἀλλήλυς τρώσετε· ἀλλήλυς δ' ἐλήϊσαν· ἀλλήλων ἐλεείνοντες βέλεα ςονόεντα.

Iliad. η. Ἀμφότεροι μέσασαν πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι. In primo σ vocabuli μέσασαν manus prima scripsit μ.

Iliad. η. — — — ἐξέσυτο φαίδιμος ἕκτωρ

Iliad. η. Τῷ δ' ἅμ' ἀλέξανδρος καὶ ἀδελφεός

Iliad. β. Αὐτὰρ ὁ αὖτις θυέσ' ἀγαμέμνονι λίπε

Odyss. γ. Ὦ φίλος οὐ σε γ' ἔολπα

Odyss. ι. Ἀρήιον δέ μοι οἴῳ εὐκνήμιδες ἑταῖροι

Odyss. ι. Ὕστατος ἀρνειὸς μήλων ἔστειχε θύραζε

Odyss. λ. Τὰ δὲ μῆλα λαβὼν ἀπεδείρετο

Iliad. λ. Αὐτὰρ ὁ βηριστόν τε καὶ ἀντίφον ἐξεναρίζων.

Si Βήριστον sit nomen, carminis finem omnino referri oportere ad verbum, quod claudat sententiam, illud videlicet ἐξενάριξεν: sin verbum est positum, verbi constructionem incongruam, participii, congruam esse, ἐξεναρίζων inquam.

Odyss. χ. Οἶσον θεεῖνον γρίνον. Manus prima in ου vocabuli οἶσον scripsit ε; In ει vocabuli θεέινον scripsit ϊ, & in margine scripsit γρηῦς.

Iliad. η. Τίς δ' οὗτος κατὰ νῆας· κατὰ στρατὸν ἔρχεται οἶος

Iliad. κ. Πῶς αἱ τῶν τρώων φυλακαί. Aristarchus correxit πῶς δαὶ τῶν ἄλλων τρώων

Iliad. δ. Σὺ δὲ θᾶσσον ἀθηναίῃ ἐπιτεῖλαι

Odyss. δ. Σός δε που ἔφυγε κῆρας ἀδελφεός

Iliad. γ. Οὗτος δ' ὁ λαερτιάδης πολύμητις ὀδυσσεύς.

Odyss. α. Ἄνδρα μοι ἔννεπε μοῦσα πολύτροπον ὃς μάλα πολλ' ἐπλάχθη

Iliad. η. Ἦ καὶ μέγ' οἰμώξειε γέρων ἱππηλάτα πηλεύς·

῞Ος ποτ' ἐμ' εἰρόμενος μέγα γέγηθε.

Iliad. φ. Τῷ δ' οὐδὲ κρείων ἀχελώϊος ἰσοφαρίζοι

Iliad. σ. Καὶ θώρηχ' ὅ γάρ ἦν ἀπώλεσε πιςὸς ἑταῖρος.

Iliad. σ. Καὶ καλὰς κνημίδας ἐπισφυρίοις ἀραρυίας

Odyss. α. Τοίδε διχϑᾶ δεδέαται ἔσχατοι ἀνδρῶν

Odyss. α. Αἰθίοπες τοὶ διχϑᾶ δεδέαται ἔσχατοι ἀνδρῶν

Οἱ μέν, δυσομένου ὑπερίονος οἵδ' ἀνιόντος

Odyss. μ. Οἱ δὲ δύο σκόπελοι ἱκανοῦσιν ὃς μὲν ἄχρι του οὐρανοῦ ὃς δ' ἄχρι τοῦ ὀλύμπου.

Iliad. π. Νεςορίδαι δ' ὁ μὲν οὔτασε ἐτύμνιον. Manus prima supra scripsit: γρ. οὔτασ' ἀτύμνιον

Iliad. δ. Σύ μὲν ἐγώ σύ δὲ ἐμοὶ

Odyss. ν. Καί μοι ταῦτ' ἀγόρευσον

ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν τρῶας τε καὶ ἕκτορα νηυσὶ πέλασεν· αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπε ὄσσε φαεινώ.

Iliad. α. Ὃ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν

Iliad. α. Τόνδ' ἀπαμειβόμενος

Odyss. ν. Ὡς ἡ ῥίμφα θέουσα

Odyss. β. Εἵνεκα τῆς ἀρετῆς ἐριδαίνομεν

Iliad. α. Ὃ γάρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν

Iliad. vel Odyss. Ὅς ῥα μάλιςα ἥνδανε θυμῷ

Odyss. μ. Ἢδ' ἐμέ χειρός ἑλοῦσα. ἐμέ cum accentu acuto. Scribit Apollonius p. 124. edit. Francofurt. Ergo acuimus in ultima illud, ἡ δ' ἐμέ χειρός ἑλοῦσα, ut a persona sociorum

diſcernatur. Ὀρθοτονοῦμεν γ' οὖν τό ἧδ' ἐμέ χειρὸς ἑλοῦσα διὰ τὸ ἀντιδιαστελλόμενον πρόσωπον τῶν ἑταίρων

Iliad. α. Παῖδα δ' ἐμοί λύσατε

Iliad. α. Ὑμῖν μέν θεοί

Iliad. ι. Καί μ' ἐφίλησε· καὶ μοι ὑποστήτω

Iliad. β. Βοιωτῶν μὲν πηνέλεως καὶ λήϊτος ἦρχον.
Ἀρκεσίλαός τε προθήνωρ κλονίος τε

Iliad. δ. Ἀλλ' ἤτοι μεν ταῦτ' ὑπείξομεν ἀλλήλοισι.
Σοί μέν ἐγώ· σύ δ' ἐμοί.

Odyſſ. α. Εἰπέ καί ἡμῖν καὶ τοῖς ἄλλοις

Odyſſ. θ. Ὃν περί ἐμοῦσα ἐφίλησε· δίδου δὲ ἡδεῖαν ἀοιδήν. Ita prim. ſcriptura. Ex correctione manus primæ ὃν πέρι μοῦσα φίλησε· δίδου δ' ἡδεῖαν ἀοιδήν. Ariſtarchus rejicit conjunctionem, quaſi non appoſitam, ne per eam perſona ejusdem caſus intelligatur.

Iliad. ι. Τῷ 'μῷ κεχαρισμένε θυμῷ

Iliad. λ. Ἦ μ' ἀνάειρον ἢ ἐγώ σε

Iliad. θ. Ἦ ἐμοὶ ὥσπερ οἱ θαλερὸς πόσις εὔχομαι εἶναι

Iliad. θ. Μιν πάρ προτέροισι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκε

Odyſſ. ζ. Κἀγώ σοι συνέριθος ἔσομαι

Iliad. ρ. Σοί μέν δή μενέλαε κατηφείη καὶ ὄνειδος ἔσσεται ἤματα πάντα. Super α ultimo in ἤματα πάντα manus prima ſcripſit ϊ, ut ſit ἤματι πάντι.

Odyſſ. λ. Ἔγνω γὰρ ψυχή με ποδώκεος αἰακίδαο.

Odyſſ. λ. Ἐμέ δ' ἔγνω καὶ προσέειπε

Iliad. ζ. Εἵνεκ' ἐμεῖο κυνὸς καὶ ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἀρχῆς

Iliad. ζ. Σέο δ' ἕνεκεν αὐτή τε πόλεμός τε

Odyſſ. α. Ὃς μάλα πολλ' ἐπλάγχθη

Iliad. α. Ἣ μύρι' ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε

Iliad. π. Ἠέτι μυρμιδόνεσσι πιφάσκεαι ἢ ἐμοὶ αὐτῷ.

Iliad. τ. Σοί δ' αὐτῷ

Iliad. ξ. Σεῦ αὐτῆς

Odyſſ. ε. Οὐδ' ἐμοί αὐτῷ θυμός ἐνὶ ςήθεσι σιδήρεος

Odyſſ. δ. Ἀλλά οἱ αὐτῷ ζεὺς ὀλέσειε βίην.

In cod. Phil. gr. N. 138. & in cod. Phil. gr. Apollonii Alexandrini de Syntaxi Num. 237. eſt defectus a p: 142. a prima lin. usque ad lin. 8. p. 182. τὰ ἐν τοῖς πρώτοις &c. §. 2. Lib. 3. deeſt in utroque codice. Abhinc contuli etiam Philol. gr. N. 237. quo Apollonius Alexandrinus de Syntaxi continetur.

Iliad. ν. Σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες

Odyſſ. η. Ἀλλ' αἰεί φρέσιν ᾗσιν ἔχων ἀλάλημαι ὀϊζύν.

Cod. 237. ἀλλ' αἰεὶ φρέσιν ᾗσιν ἀλάλημαι ὀϊσίν.

Odyſſ. μ. Νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε κυανέη μελάντερος. Vocab. κυανέη in marg. ſcr. man. 1. Cod. 237. νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε κυναγέη μελάντερος.

Odyſſ. ρ. Ἦ μάλα δὴ τάδε δώματα κάλ' ὀδυσῆος. Cod. 327. ἦ μάλα τάδε δώματα κάλ' ὀδυσῆος.

Odyſſ. ρ. Οὐκ ἄν τις μιν ἀνήρ ὑπεροπλίσαιτο. Cod. 237. κἄν τις μίν ἀνὴρ ὑπεροπλίσαιτο

Odyſſ. ρ. Γινώσκω δ' ὅτι πολλοὶ ἐν αὐτῷ δαῖτα τίθενται. Cod. 237. ita.

Odyſſ. ι. Τρόπω· δόρυ νήϊον ἰθύνει. Cod. 237. ita.

Iliad. γ. Ἠέλιος δ' ὅς πάντ' ἐφορᾷ. In margine manus prima ſcripſit ὡς. Cod. 237. ἠέλιος δ' ὅς πάντ' ἐφορᾷ.

Odyſſ. ρ. Διΐ φίλος. In margine manus prima ſcripſit δός. Cod. 237. δίς φίλος.

Odyſſ. π. Ἀλλὰ πατὴρ τεός εἰμι. Cod. 237. ἀλλὰ πὴρ τεώς εἰμι.

Odyſſ. α. Ἦ ἑαυτόν (ex correctione manus primæ eſt ἑαυτοῦ ὅν χρεῖος. In margine manus prima ſcripſit ἐόν. Cod. 237. ἦ ἑαυτὸν· ὅν χρεῖος

Odyſſ. ν. Ὧι παιδι, Odyſſ. ε, ᾧ θυμῷ εἴξασα. Iliad. π. ἦ κεφαλῇ φορέειν. Iliad. β. dicit Apollonius §. 11. libri III. τὸ ἄπαρτα λέλυνται ἀναλογώτερον τοῦ δοῦρα σέσηπται. Ita cod. 237.

Iliad. ε. Δός δέ τε μ' ἄνδρα ἑλεῖν. Ita cod. 237.

Iliad. α. Ναί δή γέρον ταῦτα πάντα κατά μοῖραν ἔειπας. Cod. 237. ita.

Iliad. δ. αἴθ' οὕτως ἐπὶ πᾶσιν χόλον ἀγαμέμνων τελέσοι a prima manu. Cod. 237. αἴθ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσοι ἀγαμέμνων.

Iliad. α. Αἴθ' ὄφελλες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων ἧσθαι. Cod. 237. αἴθ' ὤφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων ἧσθαι

Iliad. σ. Ὡς ὤφελες σὺ μὲν αὖθι μετὰ ἀθανάτοισιν ἁλίῃσι ναίειν· πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν. Cod. 237. ita.

Odyss. ξ. Αἴθ' οὕτως εὔμαιε φίλος δή πως γένοις. In πως litteræ ως cancellatæ sunt. In margine scripsit προς. Cod. 237. αἴθ' οὕτως εὔμαιε φίλος δή προς γένοις.

Iliad. δ. Αἴθ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει ἀγαμέμνων. Cod. 237. Αἴθ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσοι ἀγαμέμνων.

Iliad. β. Ἐννέα δὴ βεβάασι διὸς μεγάλου ἐνιαυτοὶ καὶ δὴ δοῦρα σέσηπται νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται. Ita & cod. 237.

Iliad. θ. Βάλλ' οὕτως· εἰ κέν τοι φόως δανάοισι γένηαι. Cod. 237. βάλλ' οὕτως αἴ κέν τι φόως δαναοῖσι γένηαι

Iliad. β. Φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν. Ita & cod. 237.

Iliad. ε. Ἀλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθα ἐφ' ἵππων. Ita & cod. 237.

Odyss. ι. Ἀλλ' ἄγε δὴ τὰ χρήματα ἀριθμήσω· καὶ ἴδωμαι. Ita & cod. 237.

Iliad. ι. Ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν ὃς σεῖο γεραίτερος εὔχομαι εἶναι ἐξείπω. Ita cod. 237. §. 26. pag. 153. l. penult. ὑποτιθέμεθα μέντοι ἑαυτοὺς. Ita uterque codex. In margine editionis est ἑαυτοῖς. Proponimus tamen nobis ipsis. Insignis Græcismus in ἑαυτοῖς pro ἡμῖν. Ibidem paullo ante προσκαλοῦμεθα ἑαυτοὺς, quod non vocemus nos ipsos. Insignis græcismus. Ibidem. προστάσσομεν ἑαυτοῖς. Uterque cod. & editio. Insignis Græcismus.

Iliad. ζ. Ἀλλ' ἄνδρα κτείνωμεν. Cod. 237. ἀλλ' ἄνδρας κτείνωμεν

Iliad. ρ. Λέγων καὶ ταύρων ἐδηδώς. Ex correctione man. 1. est ταῦρον. Cod. 237. λέγων καὶ ταύρων ἐδηδώς

Odyss. α. Νήπιοι οἳ καὶ βοῦς ὑπερήονος ἠελίοιο ἤσθιον. Cod. 237. Man. 1. in η scripsit ι. νήπιοι οἳ καὶ βοῦς ὑπερίονος ἠελίοιο ἤσθιον

Odyss. α. Ἰθάκην εἰς κοιρανέουσι. In margine man. 1. scripsit καὶ sed cancellatum est. Cod. 237. Ἰθάκην εἰς κοιρανέουσι

Odyss. α. Ἰθάκην κατακοιρανέεσι in ?. Cap. I. IV. Cod. 237. ita.

Iliad. τ. Πάτροκλον πέρι κείμενον ὂν ἐφίλεν υἱὸν. Cod. 237. πρόκλον πέρι κείμενον ὂν ἐφίλεν υἱόν

Batrachomy. 214. Καὶ γὰρ ὅτε πρώτισον ἐμοῖς ἔπι δέλτον ἔθηκε γόνεσι. Manus prima correxit, ut sit γόνασι. Cod. 237. καὶ γὰρ ὅτε πρώτισον ἐμοῖς ἔπι δέλτον ἔθηκε γόνασι

Iliad. η. Μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ. Cod. 237. μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ

Iliad. ε. Ποταμῷ ἐπὶ δϊνήεντι. Cod. 237. ποταμῷ ἐπὶ δινήεντι

Iliad. ϐ. Ποταμȣ̃ ἀπὸ σελήεντος. Cod. 237. ποταμȣ̃ ἀπὸ σελληνήεντος

Iliad. τ. Γέλασε δὲ πᾶσα περὶ χθών.

VIII. Codex Philolog. Græcus N. CCCIII. juxta Nesselium, seculo 15. in charta linea cum capitis bovini signo exaratus: ἐξήγησις ἰωάννȣ τȣ̃ γραμματικȣ̃ τȣ̃ τζετζȣ̃ εἰς τὴν ὁμήρȣ ἰλιάδα. Initium. Πολλοὶ μὲν τῶν ἀρχαίων τὴν ὁμηρικὴν ἐπιχειρήκεσαν ἰλιάδα ἐπεξεργάσασθαι. ȣ̓δεὶς δὲ αὐτῶν ὡς μὴ τῆς τῶν νέων ὠφελείας οἶμαι πεφροντικὼς βίβλῳ μιᾷ τὴν πᾶσαν ἐξήγησιν συνετάξατο &c. Summatim in sequentibus hæc dicit: ita Aristarchus & asseclæ

vocabula, λέξεις, & hiſtorias & ſolutiones difficultatum (ἀπόρων) ſibi cordi ſumpſerunt. Amphipolita Zoilus fruſtra allatravit Poetam. Alii etymologica ſectati ſunt, ut Sappho. Alii allegorias divinorum nominum amaverunt, ut Crunutus, Palæphatus, Domninus, & alii. Heraclitus ὁ δεινὸς phyſice & rhetorice totam Iliadem & Odyſſeam allegoriſavit. Poſidonius Apolliniata vituperat Heſiodum, quod vocabula Homerica corruperit, dicendo τὸν ἰολέα, ἰλέα· καὶ τὸν νήδυμον, ἥδιμον & alia ſimilia. Sequitur: ἕτεροι δὲ καὶ ἀλλόκοτα παντελῶς καὶ μὴ πρὸς τὸν Ὅμηρον συνάδοντα εἰρήκεσαν ὥσπερ καὶ ὁ σοφώτατος πρὸ μικροῦ πεποίηκε ψέλλος. Tzetzes itaque coævus Pſelli fuit. Οἱ αἰγύπτιοι τὸν ὄσιριν τοῦτεστι πολυόφθαλμον λέγουσι. Viderint Philologi, num Tzetzes recte dixerit. Exegeſis Joannis Tzetzæ finit vocabulo ἐρέομεν lib. I. v. 62. complexa folia 36. Deinde ſequitur Lexicon græcum ſine inſcriptione usque ad litteram ι incluſive. Librarius codicis CCCIII. vir doctus, locos plures parallelos ex Virgilio, Ovidio, Martiali, Juvenali, Horatio, Tibullo adducit. Placet mihi, quod ex Lucretio adducit: *Ridet pellacia ponti.* Ἐπιλλίζουσι τὸ διανεύουσιν· οἷον· οὐκ ἀΐεις

ὅτι δή μοι ἐπιλλίζουσιν ἀχαιοὶ ἀπὸ τοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς διανεύοντα εἰλεῖν· ἐξ οὗ καὶ ἴλλάδες οἱ συνεστραμμένοι ἱμάντες. Apud vocabulum δαύω habetur gloſſa τὸ κοιμῶμαι. Ὅμηρος ἐν ὀδυσσείᾳ. Πῶς ἂν ἐγώ σε δέοιμι· ὃ κατὰ συναλοιφὴν γίνεται δῶ· τοῦτο τὸ δῶ κατὰ παραγωγὴν γίνεται δαύω. Apud vocabulum δέοιμι iterum locum Homeri excitat: πῶς ἂν ἐγώ σε δέοιμι ἀντὶ τοῦ εὑρίσκοιμι, καταλαμβάνοιμι· ἀρίσαρχος δὲ πῶς ἂν εὐθύνοιμι· οἱ δὲ παρὰ τὸ δῆσαι καὶ δεσμεῦσαι. Apud vocabulum ἕεις pro εἷς: κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἕεις ἐνέκειτο μετώπῳ. Apud vocabulum ἐπάρουρος ὀδυσσείας λ. οἱ μὲν πάρουρος ἀπέδοσαν· ὅ ἐστι φύλαξ. οὖρος γὰρ ὁ φύλαξ· βέλτιον ἐπάρουρος ἀντὶ τοῦ ἐπίγειος. Auctores laudantur: Philoſtephanus, Herodianus, Theſeus Corinthiacorum ſcriptor, Eratoſthenes, Ariſtoteles, Dionyſius Halicarnaſſenſis, Sappho, Amaranthus interpres Theocritei Idyllii λυκίδας ἢ θαλύσια, Choeroboſcus, Cornutus de hellenica Theologia, Plato &c. Etiam hanc obſervationem inveni: οἱ αἰγύπτιοι τὸν ἥλιον ὄσιριν τουτέστι πολυόφθαλμον λέγουσι.

IX. Magnum ſubſidium mihi fuiſſet Programma celeberrimi Schützii Jenæ, 4. Auguſti pro

instauratione Prorectoratus evulgatum, Additis in aliquot Odyssеæ loca observationibus criticis. Sed videre non potui. Notitiam solum illius habeo ex Novis Litterariis Jenensibus, N. 41. 6. Februarii, 1794. pag. 327. Prima vice dum legi nimis properanter, subreptionis vitio humanum quid passus fui, erravi. Secundis curis hæc corrigenda esse pag. 908. ad VI. 185. putem. Censoris, qui Programma recensuit, non adstipulantis Schützianæ correctioni: μάλιστα δέ τε κλέος αὐτοῖς pro vulgato μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοί est sententia: particulas δέ τε ab Homero semper tantum ante verbum, non ante substantivum poni. Quæ sententia probanda non est. Miror censorem in suo parvo critico penso locum illum Odyss. VII. 125. πάροιθε δέ τ' ὄμφακες εἰσίν non pensitasse. Certe affirmare possum innumeros esse locos Iliadis & Odysseæ, in quibus particulæ δέ τε contra mentem censoris ante substantivum ponuntur. Classicus locus unicus Iliadis XVII. 392. ἄφαρ δέ τε ἰκμὰς ἔβη, δύνει δέ τ' ἀλοιφή, in quo particulæ δέ τε bis ante substantivum collocatæ apparent, rem omnem evincit. Sed non tantum ante substantivum, sed etiam ante adjectivum, infinitivum nominascen-

tem, ante pronomina, ante adverbia, ante præpositiones particulas δέ τε ab Homero collocari quivis reperiet, qui attente vel unum Iliadis & Odyssææ librum perlegerit.

Rejicienda igitur est sententia Censoris affirmantis particulas δέ τε ab Homero semper tantum ante verbum, nunquam ante substantivum poni. Sed nec mihi lectionem vulgatam auctoritate codicum MSS. & usu Homeri nixam μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοί a celeberrimo Schützio (pace tanti viri dixerim) eripi sinam. Fateor unicum locum Odyssææ XI. v. 536. ἐπιμὶξ δέ τε μαίνεται Ἄρης reperiri. Sed in Iliade inveni plures. En illos. Iliad. II. v. 456. ἕκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγή. VIII. v. 557. Πάντα δέ τ' εἴδεται ἄστρα· γέγηθε δέ τε φρένα ποίμην. Notet Censor Schützianí Programmatis particulas δέ τε ante Substantivum φρένα heic loci poni. IX. v. 632. Τοῦ δέ τ' ἐρητύεται κραδίη. X. v. 362. ὁ δέ τε προθέῃσι μεμυκώς. XI v. 415. ὁ δέ τ' εἶσι. XI. v. 437. ὁ δέ τ' ἔα[...]. XIII. v. 284. πάταγος δέ τε γίνετ' ὀδόντων. XVI. v. 634. ἕκαθεν δέ τε γίνετ' ἀκουή. XVII. v. 112. ἀέκων δέ τ' ἔβη. XVIII. v. 320. ὁ δέ τ' ἄχνυται ὕστερος ἐλθών. XXII. v. 499. Δακρυόεις δέ τ' ἄνεισι παῖς. In variis meis pag. 912.

editionis Odyſſeæ Vindobonenſis l. 3. legendum eſt λεύρῳ pro λείῳ. Eadem pag. 912. l. 4. ἠελίῳ ἑτέρῃ δὲ ἄρα τετρυγόωσιν pro ἠελίοιο· ἑτέρῃ δ' ἄρα τετρυγόωσιν. Eadem pag. 912. l. 5. τραπέουσι pro τρεπέουσι. Male hæc a me prima vice lecta, pejus ceruſſa properanter deſcripta ſunt, quæ vix legere poteram, dum illa mihi pro variis exſcriberem. Proinde quæ dixi pag. 912. l. 8. 9. 10. „Fateor me vocabulum λεύρῳ &c. omnino abolenda ſunt.

X. Pag. LXXXVI. vol. II. Homeri edition. Vindobon. dixi. Compertum habeo, Homerum in Iliade, & etiam in Odyſſea valde raro Articulos uſurpare. Latebant me illo tempore clariſſimi Wolfii hac de re doctiſſimæ obſervationes pag. XXXVII. editionis Halenſis 1785. Credibile eſt, antiquiſſimos græcos uſum Articulorum non habuiſſe. Sed ſerius uſurpatos fuiſſe ad excellentiam indicandam; Apollonius Alexandrinus lib. I. de Syntaxi Cap. 36. pag. 78. edit. Francofurt. 1590. οὐκ ἐπιζητήσει οὖν τὸ, ἄνδρα πολύτροπον, πάντως ἄρθρον· χωρὶς εἰ μὴ τὸν κατ' ἐξοχὴν ἄνδρα θέλοιμεν διαστεῖλαι· καθὼς ἐδείξαμεν κἀν ταῖς ἀρχαῖς, ὡς καὶ ἐξοχῆς παραστατικὰ τὰ ἄρθρα,

ὅτε ὕτω φαμὲν, ὗτός ἐςιν ὁ ἀνήρ· ὗτός ἐςιν ὁ γραμματικός. Zonaræ Lexicon Mſſ. cod. Philolog. Græco N. 32. hæc refert: ἄρθρον. μέρος λόγυ πτωτικόν· προτασσόμενον τῆς κλισίας (cod. 77. Etymologiarum legit κλήσεως) τῶν ὀνομάτων· δι' ἃ τρανωτέρα ἡ λέξις πέφυκε γένεσθαι· ἄρθρυ δὲ ἴδιόν ἐςι τὸ τὴν δευτέραν γνῶσιν σημαίνειν· εἰ γὰρ εἴπῃς ναῦς ἦλθε, δοκεῖς ἀγνοεῖν ποία· εἰ δὲ σὺν τῷ ἄρθρῳ τεθῇ, εἰς γνῶσιν παραλαμβάνεται ἡ ὑποκειμένη ὕσία τῦ πράγματος· ἄρθρον δὲ τὸ προταττόμενον παρὰ τά ἐν ἡμῖν ἄρθρα. ὥσπερ γὰρ τὰ ἄρθρα διορίζει τὰ παρακείμενα αὐτοῖς· ὕτως καὶ ταῦτα χωρίζει τὰς διαφορὰς τῶν πραγμάτων· διάρθρωσιν ἐμφαίνοντα· δοκεῖ γὰρ καὶ διαρθρῦν καὶ ποιεῖν τὸ ἐπιφερόμενον ὄνομα, φανερόν· πότερον ἄρρεν ἢ θῆλυ. καὶ πότερον· ἐφ' ἑνὸς ἢ ἐπὶ πλειόνων. Adriani Kluit vindiciæ articuli ὁ, ἡ, τὸ legi omnino merentur. Forte non ingratum quibusdam philologis fecero loca Iliadis allegando, quæ ad doctrinam de articulo illuſtrandam valeant. I. 11. τὸν χρύσην ἠτίμησ' ἀρητῆρα. Villoſon edit. Venet. in ſcholiis hæc refert: διὰ τὴν τάξιν τῦ ἄρθρυ, τὸν ἀρητῆρα χρύσην. I. 33. ὁ γέρων. I. 35. ὁ γεραιός. I. 70. τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα. I. 167. τὸ γέρας. I. 342. Τοῖς ἄλλοις. I. 380. ὁ γέρων. I. 383. τὰ δ' ἐπώχετο κῆλα. I. 462. ὁ γέρων.

II. 217. τῶ δέ οἱ ὤμω. III. 109. ὁ γέρων. III. 181. ὁ γέρων. III. 191. ὁ γεραιός. III. 225. ὁ γεραιός. III. 259. ὁ γέρων. IV. 22. ἡ μὲν ἀθηναίη. IV. 310. ὁ γέρων. V. 150. ὁ γέρων. VI. οἱ ἄλλοι omnes codd: Vindobon. VII. 125. γέρων VII. 162. ὁ γέρων. ἱππηλάτα πηλεὺς fine articulo. VII. 325. ὁ γέρων. VII. 413. τὸ σκῆπτρον. VII. 444. οἱ δὲ θεοὶ. VIII. 87. ὁ γέρων. VIII. 90. ὁ γέρων. VIII. 122. οἱ ἵπποι. VIII. 268. ὅγ᾽ ἥρως. VIII. 445. αἱ δ᾽ οἶαι. IX. 93. ὁ γέρων. IX. 259. ὁ γέρων. IX. 400. τὰ γέρων ἐκτήσατο πηλεύς. fine art. IX. 417. τοῖς ἄλλοισιν. IX. 659. ὁ γέρων. IX. 687. ὁ γέρων. X. 77. ὁ γεραιός. X. 190. ὁ γέρων. X. 330. τοῖς ἵπποισιν. Villoifon. in fcholiis edit. Venet. hæc refert: καὶ νῦν τοῖς, ἀντὶ τούτοις τοῖς ἵπποις, ὥστε ἔξωθεν προσλαμβάνειν δεῖσθαι τὸν ἄρθρον. X. 407. οἱ ἵπποι. X. 408. Πῶς δ᾽ αἱ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαί τε καὶ εὐναί. Cod. 117. Vindobon. legit πῶς δαὶ prima fcriptura. Villoifon. in fchoiiis: ἡ μὲν σύνταξις ἐπιζήτει, πῶς δ᾽ αἱ, τὸ αἱ ἄρθρον. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος δύο παρέλαβε χαρακτηριστικὰ τοῦ ποιητοῦ, ἔλλειψιν ἄρθρου, καὶ τοῦ δαὶ σύνταξιν μετὰ τὸ πύσμα· οὕτως γὰρ αὐτῷ ἔθος, ποῦ δαὶ νηῦς ἔστηκε, τίς δαὶ ὅμιλος. X. 498. ὁ τλήμων ὀδυσσεύς. X. 536. ὁ κρατερὸς διομήδης. X. 539. Ἀργείων οἱ ἄριστοι. X. 545. ὅππως τοὺς δ᾽ ἵππους. X. 559. τὸν δέ

δέ σφιν ἄνακτα. XI. 75. οἱ δ' ἄλλοι ἄ σφιν πάρεσαν θεοὶ. XI. 81. τῶν ἄλλων ἀπάνευθε. XI. 156. οἱ δέ τε θάμνοι. XI. 168. ὁ δὲ κεκληγὼς ἕπετ' αἰεὶ ἀτρείδης. XI. 186. τὸν ἕκτορι μῦθον. XI. 189. τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω. XI. 204. τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθι. XI. 367. τὰς ἄλλας ἐπιείσομαι. XI. 525. οἱ δὲ δὴ ἄλλοι Τρῶες. XI. 626. οἱ ἀχαιοὶ. XI. 632. ὁ γεραιὸς. XI. 637. Νέστωρ δ' ὁ γέρων. XI. 645. ὁ γεραιὸς. XI. 658. οἱ τῶν ἄριστοι. XI. 660. ὁ Τυδείδης. XI. 693. οἱ δὲ ἄλλοι. XI. 696. ὁ γέρων. XI. 704. τὰ δ' ἄλλ'. XI. 703. τῆς ἀρετῆς. Forte ἧς ἀρετῆς. Berglerus vertit: Solus virtute ſua fruetur. XI. 790. ὁ γέρων. XII. 1. ὁ μὲν ἐν κλισίῃσι μενοιτίου ἄλκιμος υἱὸς. XII. 2. οἱ δὲ μάχοντο ἀργεῖοι καὶ τρῶες. XIII. 54. ὥριστος. XIII. 369. ὁ γέρων Πρίαμος. XIII. 434. ὥριστος. XIII. 541. Οἱ δὲ ἄλλοι. XIII. 699. τοῦ Φυλακίδαο. XIII. 795. Ἠοῖ τῇ προτέρῃ. XIV. 20. ὁ γέρων. XIV. 39. ὁ δὲ ξύμβλητο γεραιὸς νέστωρ. XIV. 280. τὸν ὅρκον. XV. 58. τὰ ἃ πρὸς δώμαθ' ἱκέσθαι. XV. 67. τοὺς ἄλλους. XVI. 40. τὰ σά τεύχεα. XVI. 191. ὁ γέρων Φύλας. XVI. 521. ἀνὴρ δ' ὥριστος. XVI. 697. οἱ δ' ἄλλοι. XVII. 280. Τῶν ἄλλων δαναῶν. XVII. 370. Οἱ δ' ἄλλοι Τρῶές τε. XVII. 607. τοὶ ἐφόβηθεν Τρῶες. XVII. 698. τὰ δὲ τεύχε'. XVIII. 10. Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον. XVIII. 21. τά γε τεύχε'.

XVIII. 451. τὰ ἃ τεύχεα. XVIII. 457. τὰ σὰ γοῦναθ' ἱκάνω. XVIII. 485. τὰ τείρεα πάντα. XVIII. 486. τότε σθένος Ὠρίωνος. XVIII. 495. αἱ δὲ γυναῖκες. XVIII. 503. οἱ δὲ γέροντες. XVIII. 509. τὴν δ' ἑτέρην πόλιν. XVIII. 559. αἱ δὲ γυναῖκες. XVIII. αἱ δὲ βόες. XVIII. 583. οἱ δὲ νομῆες. XIX. 47. τὼ δὲ δύω σκάζοντε βάτην. XIX. 51. ὁ δεύτατος ἦλθεν ἄναξ ἄνδρων ἀγαμέμνων. XIX. 83. οἱ ἄλλοι. XIX. 111. τῶν ἀνδρῶν. XIX. 172. τὰ δὲ δῶρα. XIX. 176. τῆς εὐνῆς. XIX. 185. τὸν μῦθον ἀκούσας. XIX. 322. τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο. XIX. 365. τὼ δὲ οἱ ὄσσε. XX. 23. οἱ δὲ δὴ ἄλλοι. XX. 181. τιμῆς τῆς Πριάμου. XX. 271. τὰς δύο. XX. 272. τὴν δὲ μίαν. XX. 320. ἠδ' ὁ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς. Cod. 5. ἠδὲ κλυτὸς. XX. 352. Τῶν ἄλλων. XXI. 4. οἱ ἄλλοι. XXI. 207. τὸν ἄριστον. XXI. 252. τοῦ θηρητῆρος. XXI. 317. οὔτε τὰ τεύχεα καλὰ. XXI. 412. τῆς μητρὸς ἐριννύας. XXI. 518. Οἱ δ' ἄλλοι. XXI. 526. ὁ γέρων Πρίαμος. XXI. 554. οἱ ἄλλοι. XXII. 25. ὁ γέρων Πρίαμος. XXII. 33. ὁ γέρων. XXII. 37. ὁ γέρων. XXII. 77. ὁ γέρων. XXII. 380. σύμπαντες οἱ ἄλλοι. XXIII. 75. τὴν χεῖρ'. XXIII. 149. ὁ γέρων. XXIII. 153. τοῖσι δὲ πᾶσιν. XXIII. 160. οἵ τ' ἄγοι. XXIII. 173. τῷ γε ἄνακτι. XXIII. 241. τοὶ δ' ἄλλοι. XXIII 257. τὸ σῆμα. XXIII. 269. τῷ δὲ τετάρτῳ. XXIII. 369. τοὶ δ'

ἐλατῆρες. XXIII. 376. Αἱ Φηρητιάδεω ποδώκεες ἔκφερον ἵπποι. XXIII. 392. αἱ δέ οἱ ἵπποι. XXIII. 396. τὼ δέ οἱ ὄσσε. XXIII. 474. αἱ δέ τ' ἄνευθεν ἵπποι. XXIII. 496. οἱ δὲ τάχ' αὐτοὶ. XXIII. 500. οἱ δὲ οἱ ἵπποι. XXIII. 536. ὥριστος. XXIII. 572. τοὺς σοὺς πρόσθε βαλών. XXIII. 703. τὸν δὲ δυωδεκάβοιον. XXIII. 784. οἱ δ' ἄρα πάντες. XXIV. 110. τόδε κῦδος. XXIV. 162. ὁδ' ἐν μέσσοισι γεραιὸς. XXIV. 164. τοῖο γέροντος. XXIV. 236. ὁ γεραιὸς. XXIV. 242. Παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον. XXIV. 252. ὁ γεραιὸς. XXIV. 259. ὁ γεραιὸς. XXIV. 302. ὁ γεραιὸς. XXIV. 322. ὁ γέρων. XXIV. 326. ὁ γέρων. XXIV. 338. τῶν ἄλλων δαναῶν. XXIV. 384. ὥριστος. XXIV. 424. ὁ γέρων. XXIV. 455. θυράων τῶν ἄλλων. XXIV. 473. τῷ δὲ δύ' οἴω. XXIV. 571. ὁ γέρων. XXIV. 577. τοῖο γέροντος. XXIV. 612. τῇ δεκάτῃ. XXIV. 667. τῇ δὲ δυωδεκάτῃ. XXIV. 689. ὁ γέρων. XXIV. 802. τὸ σῆμα. Loca Odyſſeæ de multis pauca excitavit clariſſimus Wolfius de Proſodiæ Græcæ accentus inclinatione Auctore Frid. Volg. Reizio, Lipſ. 1791. p. 74. Sunt hæc: Odyſſ. V. 266. IX. 181. 266. 310. 375. 378. 430. 543. XVIII. 228. Univerſim dici poſſit, Homerum, & ſcriptores græcos antiquiſſimos articulos accipere loco pronominum. In lingua græco-

vulgari ita etiam articulos usurpari manifestum est. Apollonius Alexandrinus περὶ συντάξεως lib. II. c. 8. ex professo de Poetis hoc docet: τίς ἡ αἰτία τοῦ τὰ ἄρθρα παρὰ ποιηταῖς εἰς ἀντωνυμίαν παραλαμβάνεσθαι. In scriptis N. T. Articulorum positorum & non positorum pro Hermeneutica omnino habenda est ratio. E. g. Matthæi XI. 9. προφήτην? ναὶ λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτου. Articulus ante vocabulum προφήτην, & ante προφήτου recte abest. Matthæi XXI. 11. οὗτος ἐστὶν Ἰησοῦς ὁ προφήτης articulus ante vocabulum προφήτης recte adest. Hieronymus in Galat. V. 18. T. IX. Fol. 96. c. Edit. Froben. 1518. Notandum, quod hic spiritus (εἰ δὲ πνεύματι ἄγεσθε) non cum ἄρθρῳ — — — Quæ quidem minutiæ, magis in Græca, quam in nostra lingua observatæ, qui ἄρθρα penitus non habemus, VIDENTUR ALIQUID HABERE MOMENTI. Marklandus not. in Euripidis Supplices Act. IV. v. 940. p. 189. Maximi ad sensum momenti sunt Articuli in Novo Foedere; licet in Versionibus & Annotationibus plerumque neglecti. Petr. Abresch Bedenk. over 's Heilands Verzoek. p. 30. not. Mira sane in scriptis N. T. articuli, & maior, quam vulgo putatur, ἀκρίβεια, licet in

versionibus plerumque neglecti, uti egregie animadvertit Markland. &c. Illustr. d'Alembert Melanges de Litterature, Tom. V. p. 168. „Cet avantage, (dont nous ne jouïssons plus) est compensé par quelques autres de la même espéce, comme par l'usage de l'article, dont la langue latine ètoit privée, & qui nous met à portée d'exprimer des nuances que vraisemblablement la langue latine n' exprimoit pas aussi bien. Nous disons, *donnez-moi du pain, donnez-moi un pain, & donnez-moi le pain;* ce qui exprime trois choses tres-differentes, que nous rendrions en Latin, par la seule phrase *Da mihi panem.* Ceterum adhuc monere volui, in codicibus Vindobonensibus Homeri Iliadem, & Odysseam referentibus articulos supra substantiva, adjectiva, pronomina, nomina propria, & usque adeo in cod. philolog. 39. supra litteram α in Epigraphe libri I. Iliadis appositos esse.

XI. Locus Apollonii Alexandrini de Syntaxi p. 198. l. 14. sqq. edit. Francofurt. 1590. 4to. αὐτοὶ εἰσηγησάμενοι τὸ καὶ ἐν μιᾷ λέξει καταγίνεσθαι σολοικισμόν· εἰ κατὰ θηλείας φαίη τίς οὗτος & eosdem docuisse, soloecismum etiam in unica dictio-

ne positum, ut si quis de fœmina dicat τίς οὗτος, & locus acutissimi F. A. Wolfii pag. XIV. edit. Halensis Odysseæ 1784. Odyss. ε, v. 145. τὸν *pro* τὴν *in omnibus libris & in ipso Glasguensi expressum reperi* attentum me reddiderunt ad ejusmodi generis enallagen. En locos Iliadis. Iliad. I. 223. ἀταρτηρῇσιν ἐπέεσσιν in cod. 241. pro ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν. II. 158. Φίλον εἰς πατρίδα. cod. 241. a prima manu pro Φίλην εἰς πατρίδα. III. 352. ἐμοῖς ὑπὸ χερσὶ cod. 241. pro ἐμαῖς ὑπὸ χερσί. IV. 22. ἀθηναίη ἀκέων ἦν. Ita omnes editiones, & ita codices Vindobonenses ἀκέων habent. Solus cod. philolog. Vindob. 241. ἀκέουσα habet. VIII. 460. Ἀθηναίη ἀκέων. Ita editiones, & codd. Vindobon. Solus cod. philolog. Vindobon. 117. legit ἀκέουσ'. Odysseæ locos hos excito, longe plures. Odyss. I. 317. λιλαιόμενόν περ pro λιλαιομένην περ. Ita codd. Vindobon. 56. 5. 307. & cod. 50. a prima scriptura. I. 317. μεμνημένος pro μεμνημένη, cod. 50. ex correctione μεμνημένος. II. 270. Φωνήσας pro Φωνήσασα, cod. 56. II. 406. Φωνήσας pro Φωνήσασα, cod. 56. III. 21. τὸν pro τὴν cod. 50. III. 130. αἰπὺν pro αἰπήν, cod. 56. III. 169. αὐτὸν pro αὐτήν, cod. 307. III. 234 τὸν pro τήν, vulg. cod. 50.

III. 237. τὴν pro τὸν, cod. 56. 5. III. 264. ἀγαθοῖσι prima scriptura pro ἀγαθῇσι cod. 56. IV. 3. πολλῇσιν pro πολλοῖσιν, cod. 50. IV. 124. αἰγυπτίοις pro αἰγυπτίαις, cod. 307. IV. 131. βεβυσμένην pro βεβυσμένον, cod. 5. IV. 139. εἰσορόωντα pro εἰσορόωσαν, cod. 307. IV. 277. τὴν pro τὸν, cod. 56. IV. 260. δευομένην pro δευόμενον, quam lectionem cod. 56. in margine habet. IV. 433. διαγνάψας pro διαγνάψασα, cod. 50. IV. 832. εἰπὼν pro εἰπὸν, cod. 56. a prima manu. VI. 16. ἀθανάτοισι pro ἀθανάτῃσι, cod. 307. VI. 247. τὸν in edit. Basil. pro τῆς quod aliæ editiones & cod. 56. habet. VII. 69. κεῖνο pro κείνη cod. 50. VII. 317. ἐς τὸν pro ἐς τόδε, cod. 56. VIII. 75. τοῦ pro τῆς edit. Basil. Si nempe ad οἴμης referatur. Si vero ad ἀοιδὸν quis referre vellet, non valeret exemplum. X. 75. τόνδ' ἱκάνεις pro τόδ' ἱκάνεις, cod. 5. X. 492. τοὶ δὲ, σκιαὶ, vulg. ταὶ δὲ σκιαὶ, cod. 5. τῷ δὲ σκιαί, cod. 56. XIII. 84. τῆς pro vulg. τοῦ, cod. 56. 5. XIII. 162. τῆς δὲ pro vulgato τοῦ δὲ cod. 56. 5. XIII. 224. ἔχων pro vulgato ἔχουσ' cod. 56. 5. XIII. 382. Τὸν δ' pro τήν δ' cod. 56. XVI. 145. ὀδυρόμενον pro ὀδυρόμενος cod. 56. 5 XVII. 107. τὸν δ' pro

τὴν δ' edit. Basil. 1779. XVII. 568. ἐπειγόμενός περ pro ἐπειγομένην περ, cod. 5. XVIII. 196. ἔρξας pro ἔρξασα, cod. 133. XVIII. 221. εἴ τι ξεῖνος pro εἴ τις ξεῖνος, cod. 56. XVIII. 324. αἰθομένῃσιν pro αἰθομένοισιν, cod. 56. XIX. 552. παπτήνας pro παπτήνασα, cod. 50. XX. 157. τοῦ pro τῆς, cod. 5. & edit. Basil. 1779. XX. τὰς pro τοὺς, cod. 5. & vulg. XXI. 115. ἀχνυμένη pro ἀχνυμένῳ, cod. 5. 133. XXIII. 34. Φωνήσας pro Φωνήσασ', cod. 56. XXIII. 195. ὅς cod. 56. relate ad Penelopen. XXIII. 203. τοῦ δ' αὐτοῦ pro τῆς δ' αὐτοῦ cod. 133. In græco-vulgari lingua generis enallagen etiam obtinere, hæc loca ex versione græco-vulgari Batrachomyomachiæ apud Crusium in Turco-græcia docebunt: p. 376. l. 46. σὰν τόχει πᾶσα ξένος, *sicut id habet quivis peregrinus*. p. 377. l. 1. πᾶσα εἷς, *omnis unus*, *unusquisque*. p. 379. l. 32. πᾶσα ἕνας, unusquisque. Ceterum utrum Græci moderni germanice loquentes *was sagt er* dicant, si de fœmina dicatur, *was sagt sie* vel *was sagt es*, sie de viro dicatur, affirmare non possum; de Slavis, & Armenis utpote propria experientia sæpenumero edoctus certe id affirmare possum.

XII. Notandi ſunt in uſu Reciprocorum ἑαυτȣ̃, & ἕος, ἕη, ἕον inſignes Græciſmi, quos in Iliade & in Odyſſea obſervavi. An hi Græciſmi linguæ græcæ vel potius Atticæ dialecto proprii (κύριοι) ſint, an gloſſa, peregrini, (ξενικοὶ, γλῶττα) dicere non habeo. Linguæ slavonicæ ejusmodi uſus Reciprocorum certe eſt proprius, & de lege, uti pluribus Clariſſimus Durich in ſua Bibliotheca slavica jamjam edenda docebit. In verſione slavonica litterali Homeri, quæ in Catalogo Bibliothecæ ſynodalis Mosquenſis conſignata eſt, certe ſemper talis uſus Reciprocorum obſervatus fuerit. Dolendum ſane, Clariſſimum Dobrowsky, ſagaciſſimum slavonicum peregrinatorem, Moſcuæ cum eſſet anno 1793. hunc slavonicum Homerum non diſſe, quod inveniri non potuerit, licet in catalogo conſignatus eſſet. Loci Iliadis Græciſmis inſignes ſunt hi: I. 393. περίσχεο παιδὸς ἑῆος. omnes codd. Vindobonenſes legunt. Solus cod. Vindobon. 117. legit ἑοῖο pro ἑȣ̃. In ſcholis edit. Iliad. Venet. habet Villoiſon: ὅτι ζηνόδοτος γράφει, ἑοῖο. Rectiſſime Clariſſ. Wolfius præf. Iliad. Halenſis, 1785. vertit: ſchütze deinen braven Sohn. Ilias latina Vindobon. auxi-

liare filio tuo. II. 33. σὺ σῆσιν ἔχε φρεσί. Ita omnes codd. Vindobonenses legunt. Etiam cod. Vindobon. 241. legit: σὺ σῆσιν ἔχε φρεσί. Sed quod super vocabulo σῆσιν glossam ἰδίαις supra scriptam exhibeat, credibile mihi est, archetypum lectionem ἧσιν habuisse, cujus glossam ἰδίαις sæpissime in codicibus MSS. Vindobonens. deprehendi. Lexicon Zonaræ MSS. cod. Pilolog. græc. 32. ἑαῖς, ἰδίαις & ita passim alia MSS. Lexica, quæ inspexi. XIX. 174. σὺ δὲ φρεσὶν ἧσιν ἰανθῇς. Vulgata, & omnes codd. Vindobon. ita legunt. Solus cod. 117. legit φρεσὶ σῆσιν. Villoison. cod. edit. σὺ δὲ φρεσὶ σῆσιν ἰανθῇς. Jam Barnesius ita legendum ex Eustathio statuerat. Recte versio latina Vindobon. *tuque animo tuo læteris.* XXIV. 422. υἷος ἑῆος. Ita omnes editiones, & codd. Vindobonenses. Ilias latina Vindobonensis recte habet: *filii tui.* Odysseæ loci Græcismis insignes hi fere sunt: I. 404. καὶ δώμασιν οἷσιν ἀνάσσοις. Omnes editiones & codices Vindobon. habent reciprocum οἷσιν. Sola Aldina legit: καὶ δώμασι σοῖσιν ἀνάσσοις. Quæ nisi vera sit lectio, (vide edit. Ernesti ad hunc locum, cujus verba hic excito,) vox οἷσιν de secunda persona (pro σοῖσιν) intelligenda erit. At-

que occurrit quidem vox ᾗσιν infra υ', 320, de prima perſona (pro ἐμοῖσιν) uſurpata; ἀλλ' αἰεὶ φρεσὶν ᾗσιν ἔχων δεδαϊγμένον ἦτορ Ἠλώμην. Item de ſecunda perſona Iliad. τ', 174. in Editionibus compluribus; σὺ δὲ φρεσὶν ᾗσιν ἰανθῇς. Quamquam ibi ex Euſtathio reſtituit Barneſius φρεσὶ σῇσιν. Ceterum Barneſius δώμασιν οἷσιν hic exponit δώμασιν αὐτοῦ, δηλονότι τοῦ ὀδυσσέως. Sed & hoc præcedenti οἴκοιο ἄναξ ἔσομ' ἡμετέροιο multo minus apte reſpondet; & conſtructio iſta, qua vox οἷσιν ad Ulyſſem, cujus hac in oratione non fit mentio, referri intelligitur, valde eſt dura & inuſitata. Bergleri editio Patavina bene habet: *& domui tuæ imperes.* II. 137. Ἑῷ. Ita ſolum cod. 56. & ad hunc expreſſa editio Vindobon. Omnes editiones, & codd. Vindobonenſes legunt σῷ. V. 166. ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκηαι. Ita ſolus cod. 133. Omnes editiones & codd. omnes Vindobonenſes legunt σήν. IX. 28. 29. οὔτι ἔγωγε Ἧς γαίης δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι. Inſignem græciſmum in reciproco adjectivo ἧς habent omnes codd. Vindobonenſes, & editiones vulgatæ. X. 27. αὐτῶν γὰρ ἀπωλόμεθ' ἀφραδίησιν. Legendum putarem αὐτῶν, quia teſte Apollonio ponitur pro ἡμῶν αὐτῶν. Noſtra enim periimus

insipientia. XIV. 320. Ἀλλ' αἰεὶ φρεσὶν ἧσιν ἔχων δεδαϊγμένον ἦτορ Ἠλώμην. Ita omnes Codd. Mss. Vindobon. & editiones vulgatæ habent insignem Græcismum in reciproco adjectivo ἧσιν pro *mentibus meis.* Notabile est scholium, quod cod. philolog. Vindobon. 133. ad hunc locum habet: νοθεύονται δὲ στίχοι· ὁ μὲν πρῶτος (est v. 320.) ὅτι ἀντὶ τοῦ ἐμῇσιν ἔχει, τὸ, ἧσιν· ὅπερ ἐστὶ περὶ τοῦ προσώπου· τηροῦντος ἀεὶ τοῦ ποιητοῦ τὴν ἐν τούτοισι διαφοράν. Forte valde genuinus est hic versus 320. & minime ob græcismum non intellectum inter spurios habendus est. Clarissimus Fortunatus Durich hunc versum 320. felicissime ita, ut etiam versum hexametrum referat, quin illum fundere intenderit, bohemice expressit: **Ale wždy swaů mysli mage zarmaůczeno srdze blaůdil sem.** Quis Germanus mihi hunc græcum versum adeo litteraliter & græcismo accurate expresso, & versu hexametro observato expresserit? Clarissimus Vossius ita exprimit: Sondern immer, im Herzen von tausend Sorgen verwundet; Irr't ich umher. Magis litteraliter Bohemus interpres expressit. Germanus clarissimus interpres solummodo sensum expressit. Conticeat jam Criticus Vindobonensis, cui assertio mea de

lingua bohemica paradoxon videbatur. Utinam Clariſſimo viro Durichio tantum otii ſuppeteret, ut totum Homerum ſuæ linguæ hominibus dare poſſit. Certe litterali ſenſu, & verſu hexametro felici interpretibus latinis & germanis palmam eriperet. XIV. 362. μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων. Ita omnes editiones & codd. Vindobonenſes. Solus cod. Vindobon. 133. legit: μετὰ φρεσὶν ἧσι μελόντων. Inſignis græcismus in ἧσι. XIV. 389. αὐτόν τ' ἐλεήσας. Ita omnes editiones, & codd. Vindobonenſes. Solum cod. Vindobon. 133. ſuper vocabulo αὐτόν ſcripſit manus prima ἐμαυτὸν. Si hoc librarius ſcribere potuit, archetypum certe αὐτόν habuerit, quæ melior eſt lectio. Quod librarius ſpiritum mutaverit, nil hoc me movet, ſolebant græci antiquiſſimi ſpiritus permutare, ut nunc græci moderni mutare amant. Proinde αὐτόν τ' ἐλεήσας verterem: *meque ipſum miſeratus.* Male Berglerus vertit: teque ipſum miſeratus, cum phraſis αὐτόν τ' ἐλεήσας vertenda eſſet: *ipſumque miſeratus* quod ambiguum utique ſenſum præberet. Eſt αὐτὸν poſitum pro ἑαυτὸν cum apocope vocalis ε & ſpiritu retracto. De omnibus tribus perſonis dicitur ἑαυτὸν, & valet meipſum,

teipsum, seipsum. Figmenta sunt illa ἐμαυτὸν & σεαυτὸν grammaticorum posteriorum, qui græcismum non intellexerunt. XV. 449. ἀνδρὸς ἑῆος. Ita editt. & codd. omnes Vindobonenses. Cod. 133. legit ἀνδρὸς ἑῆος. Et Bergleri versio *viri mei* recte habet. XXIV. 357. μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶν ᾗσι μελόντων. Ita cod. Vindobon. V. solus cum insigni græcismo ᾗσι pro σῇσι. Omnes editiones, & codd. Vindobonenses habent σῇσι. In Batrachomyomachia v. 23. ἑὴν γενεὴν ἀγόρευε. Ita legunt omnes editiones & codd. Vindobonenses omnes. Insignis Græcismus est in ἑὴν pro σήν. Scriptores sacros non respuisse Græcismos similes pauca exempla tum e veteri tum e novo testamento petita docebunt. Pro veteri testamento hæc exhibeo. Genes. XI. 4. οἰκοδομήσωμεν ἑαυτοῖς πόλιν καὶ πύργον. Sola Aldina legit αὐτοῖς. Ceterum omnes codd. MsT. & editiones legunt ἑαυτοῖς. Slavonica Ostrog. germana filia græcæ & Georg. ἑαυτοῖς. Arm. MsT. & impress. ἡμῖν. Genes. XI. 4. καὶ ποιήσωμεν ἑαυτοῖς ὄνομα. Ita editiones & codd. MsT. Solum MsT. A. habet ποιήσωμεν ἑαυτοὺς manente adhuc græcismo. Lamb. I. Vindobon. in contextu habet ἑαυτοῖς, sed in margine manus prima scripsit

minio ἑαυτῆς. Arm. Mſſ. & impreſſ. ἡμῖν. Slav. & Georg. ἑαυτοῖς. Geneſ. XLIII. 22. ἀργύριον ἕτερον ἠνέγκαμεν μεθ' ἑαυτῆς. Ita legunt omnes codd. Vindob & editiones. Arm. Mſſ. & impr. & Georg. ἀργύριον ἕτερον ἠνέγκαμεν μεθ' ἡμῶν. Exodi XIX. 12. προσέχετε ἑαυτοῖς. Ita Rom. Lamb. III. & I. & Georg. Complut. ὑμῖν ἑαυτοῖς. Arm. Mſſ. & impr. προσέχετε ψυχαῖς. Poſuit interpres Armen. ψυχαῖς pro ἑαυτοῖς. Exodi XX. 23. οὐ ποιήσετε ἑαυτοῖς. Lamb. I. οὐ ποιήσετε ἑαυτοὺς. Super ους manus ſecunda ſcripſit οῖς, ut ſit ἑαυτοῖς. Romana ὑμῖν αὐτοῖς. Mſſ. Alex. Ald. Complut. Georg. ἑαυτοῖς. Arm. Mſſ. & impr. οὐ ποιήσετε ὑμῖν. Levit. XIX. 18. καὶ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν. Cod. I. III. Lamb. Ald. Complut. Georg. ὡς ἑαυτόν. Romana ὡς σεαυτὸν propter alliterationem. Sed eadem alliteratio valere poſſet pro ἑαυτόν. Non adeo ſtringens exemplum eſt. Armen. Mſſ. & impreſſ. ὡς ψυχήν σου pro ὡς ἑαυτόν. Levit. XX. 25. ἀφοριεῖτε αὐτοὺς. Ita Rom. codd. Lamb. I. III. Sed alii legunt ἑαυτοὺς. Oſtrog. & Georg. legit ἑαυτοὺς. Arm. impreſſ. καὶ ἀφοριεῖτε ψυχὰς ὑμῶν. Et ita certe in græco Archetypo legit ἑαυτοὺς. Levit. XXIII. 40. λήψεσθε ἑαυτοῖς legunt codd. Lamb. I. III. Complut. & Ald. & Oſtrog. Arm. impr. ὑμῖν. Georg.

omittit ἑαυτοῖς. Levit. XXVI. 1. Οὐ ποιήσετε ὑμῖν ἑαυτοῖς legunt cod. I. III. Slavon. Oſtrog. ἐ ποιήσετε ἑαυτοῖς. Armen. impreſſ. μὴ ποιήσετε ὑμῖν. Mſſ. Sarrav. ἐ· ποιήσετε ὑμῖν omiſſo αὐτοῖς. Georg. ἐ ποιήσετε ἑαυτοῖς, etymologice ταῖς κεφαλαῖς οἰκέιαις vel ἰδίαις. Joſue IX. 11. λάβετε ἑαυτοῖς ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν ὁδόν. Ita editt. & Cod. Lamb. III. Cod. Lamb. I. αὐτοῖς. Complut. ὑμῖν αὐτοῖς. Armen. Mſſ. & impreſſ. & Georg. λάβετε ὑμῖν. Iſaiæ XV. 2. λυπεῖσθε ἐφ' ἑαυτοῖς. Cod. Lamb. I. Alex. & Ald. Complut. αὐτοῖς. Rom. ἐφ' ἑαυτοὺς. Arm. Mſſ. & impr. λυπεῖσθε ἐπὶ ψυχὰς i. e. ἐφ' ἑαυτοὺς. Iſaiæ XXII. 11. καὶ ἐποιήσατε ἑαυτοῖς. Ita codd. & editt. & Georg. Arm. Mſſ. & impreſſ. καὶ ἐποιήσατε ὑμῖν. Oſeæ X. 12. σπείρατε ἑαυτοῖς. Ita codd. & editt. & Georg. Arm. Mſſ. & impreſſ. σπείρατε ὑμῖν. Oſeæ X. 12. φωτίσατε ἑαυτοῖς. Rom. & Lamb. I. Sed codd. Lamb. 163. & 18. Kollarii Supplement. & Georg. φωτίσατε αὐτοῖς. Arm. Mſſ. & impreſſ. φωτίσατε ὑμῖν. Oſeæ XIV. 3. λάβετε μεθ' ἑαυτῶν. Ita Lamb. I. Rom. & Georg. Codd. Lamb. 163. & 18. Kollarii Supplement. ἀναλάβετε μεθ' ἑαυτῶν. Arm. Mſſ. & impreſſ. λάβετε μεθ' ὑμῶν. Joelis I. 18. τί ἀποθήσομεν ἑαυτοῖς. Ita codd. & editt. & Georg. Arm. Mſſ. & impreſſ. Lamb. I. τί ἀποθήσομεν ἐν αὐτοῖς. A-

mos

mos V. 26. τοὺς τύπους, οὓς ἐποιήσατε ἑαυτοῖς. Ita cod. Lamb. 163. & 18. Kollarii supplementorum. Complut. ἐν αὐτοῖς. Arm. MSS. & impress. ἐποιήσατε ὑμῖν. Amos V. 26. 27. In Hermenia horum duorum versuum Theodorus Mopsuestenus hunc insignem græcismum habet: ἃ ταῖς ἑαυτῶν κατεσκευάσατε χερσί. Multos alios græcismos in hac Hermenia Prophetarum minorum Theodori Mopsuesteni observavi, sed notare illos non potui. Mirabile est, in hac Hermenia Aquilæ, Symmachi, Theodotionis nec semel mentionem fieri. Uti Theodorus Mopsuestenus septuaginta interpretes summe æstimavit, ita alios interpretes, Aquilam, Symmachum, Theodotionem & alios adeo posthabuit, ut nec illos nominaverit. Sophoniæ I. 5. in hermenia ita de septuaginta interpretibus disserit: ad versum 5. κατὰ τοῦ μελχὸμ. „ποτὲ δὲ κατὰ τῶν εἰδώλων ὀμνύουσι, μελχὸμ γὰρ τὸ εἴδωλον λέγει· ἵνα ἀφ' ἑνὸς, καθὼς εἴωθεν, ἅπαντα εἴπῃ τὰ εἴδωλα. ἀλλὰ γὰρ πολλὰς μὲν οἶδα μυθολογίας παρεὶς τῶν πρὸς τοὺς σύρους κεχηνότων ὡς ἂν μὴ φλοιαριῶν δοκοίην ἐμπιπλᾷν τὴν θείαν γραφήν· ἐν καιρῷ δὲ νῦν ἐνόμισα διὰ τούτου ποιήσασθαι μνήμην εἰς ἔλεγχον· εἴτε τοῦ νῦν οὐ δεόντως παρ' αὐτῶν λεγομένου· εἴτε καὶ τῶν λοιπῶν ἃ λεγόντων αὐτῶν παρῆκα

δι' ἣν ἔφην αἰτίαν· λέγουσι γὰρ ὅτι μελχὸμ ἐνταῦθα τὸν βασιλέα βούλεται εἰπεῖν· μελχὸμ γὰρ τοῦ βασιλέως λεγομένου κατὰ τὴν σύρων καὶ ἑβραίων γλῶτταν· πλανηθέντας τοὺς ἑρμηνεύσαντας ἀντὶ τοῦ βασιλέως μελχὸμ εἰπεῖν· ὅπερ ἐστὶ τὸ εἴδωλον· οὓς ἔχρην πρὸ πάντων ἐκεῖνο συνιδεῖν, ὅτι κατὰ μὲν τὴν ἑβραίων γλῶτταν εἴρηται τὰ τῆς θείας γραφῆς. ἡρμήνευται δὲ ταῦτα εἰς μὲν τὴν (cod. 18. τῶν) σύρων παρότου δήποτε· οὐδὲ γὰρ ἔγνωσαι μέχρι τῆς σήμερον ὅστις ποτὲ οὗτος ἐστίν. εἰς δὲ τὴν ἑλληνικὴν ἑβδομήκοντα μετενηνόχασιν ἄνδρες πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ· ἐπιστήμονες μὲν ἀκριβῶς τῆς γλώττης τῆς οἰκίας· ἐπιστήμονες δὲ καὶ τῶν θείων γραφῶν· ὑπό τε τοῦ ἱερέως καὶ παντὸς τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ δοκιμασθέντες· ὡς ἂν πάντων μάλιστα πρὸς τὴν ἑρμηνείαν ἄξιοι. ὧν τήν τε ἑρμηνείαν καὶ τὴν ἔκδοσιν καὶ οἱ μακάριοι ἀπόστολοι δεξάμενοι φαίνονται προδήλως· οἳ καὶ τοῖς ἀπὸ ἐθνῶν πεπιστευκόσιν οὐδ' ὅλως προσέχουσι πρότερον τοῖς τῆς παλαιᾶς διαθήκης παρέδωκαν τὰς θείας γραφὰς ἐπὶ τῆς ἑλλήνων κειμένας γλώττης κατὰ τὴν τῶν ἑβδομήκοντα ἑρμηνείαν. παρ' ὧν δὴ καὶ παραλαβόντες αὐτὰς νῦν ἔχομεν ἅπαντες οἱ ἐξ ἐθνῶν τῷ δεσπότῃ πεπιστευκότες χω· ἔν τε ταῖς ἐκκλησίαις ἀναγινώσκοντες καὶ κατ' οἶκον ἔχοντες· πῶς οὖν οὐκ ἀνόητον νομίζειν ὅτι οἱ μὲν ἑβδομήκοντα καὶ τοσοῦτοι καὶ τοιοῦτοι· καὶ οὕτω δεδοκισμασμένοι διεσφάλλοντο περὶ λέξιν, οἳ καὶ πρὸ πάσης ἑρ-

μηνείας ᾔδεσαν πάντως τὸ ἐν τῇ θείᾳ κείμενον γραφῇ· καὶ εἴτε βασιλέα λέγων εἴτε εἴδωλον· ἀξιοπιστότερον δὲ ἁπάντων ἐκείνων ὑπειλῆφθαι προσῆκεν ἕνα τινὰ ἀφανῆ εἰς τὴν σύρων γλῶτταν μεταβεβληκότα τὰ ἑβραίων". &c. &c. Zachariæ XII. 5. εὑρήσομεν ἑαυτοῖς. Ita codd. & editt. Complut. εὑρήσομεν ὑμῖν. Arm. Mſſ. & impreſſ. εὑρήσομεν ἡμεῖς omiſſo ἑαυτοῖς. In novo fœdere pauca excitabo. Matth. III. 9. καὶ μὴ δόξητε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς. Ita omnes codd. & editiones legunt. Slavon. Oſtrog. legit ἐν ἑαυτοῖς. Arm. impreſſ. ἐν ἑαυτοῖς; reapſe legit ἐν ψυχαῖς. Georg. ἐν κεφάλαις ὑμῶν forte pro ἐν ἑαυτοῖς. Matth. XIX. 19. ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν cod. 9. Kollarii ſupplement. & cod. 5. Kollarii ſupplement. ὡς ἑαυτόν. Cod. Lamb. XXXI. ὡς ἑαυτόν. Cod. 8. Kollarii ſupplement. ὡς ἑαυτόν. Arm. impreſſ. ὡς ψυχήν σου. Matth. XXII. 39. ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν cod. 33. Lamb. Placet mihi apud hanc lectionem obſervatio mea: *Quod magis hellenicum eſt.* Cod. 9. Kollarii ſupplement. ὡς ἑαυτόν. Cod. 8. Kollarii ſupplement. ὡς ἑαυτόν. Armen. impreſſ. ὡς ψυχήν σου. Marc. XIV. 7. ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν. Ita omnes codd. Vindobonenſes, & editt. Arm. impreſſ. μεθ' ὑμῶν ἔχετε. II. Corinth. X. 12. οὐ γὰρ τολμῶ-

μεν ἐγκρῖναι ἢ συγκρῖναι ἑαυτές τισι τῶν ἑαυτὲς συνιςανόντων· ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς ἑαυτὲς μετρᾶντες, καὶ συγκρίνοντες ἑαυτὲς ἑαυτοῖς ὐ συνιᾶσιν. Ita codd. Vindobon. & editt. Cod. Lamb. 36. omittit ἑαυτοῖς. Arm. impress. ὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγκρῖναι ἢ συγκρῖναι ψυχὰς ἡμῶν τισιν οἱ ψυχὰς ἑαυτῶν ὑμῖν συνιςάνυσιν. ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ψυχαῖς ψυχὰς μετρᾶσι καὶ ἐν συγκρίνειν ἑαυτοῖς ἑαυτὲς (reipsa ψυχαῖς ψυχὰς) ὐ συνιᾶσιν. Lectio Armen. in fundo congruit textui græco. Slavonica prorsus græco textui consentit. Galat. V. 14. ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σε ὡς ἑαυτόν. Ita vulg. edit. & cod. Lamb. 36. sed edit. Vindobon. ad cod. Lamb. I. expressa, & reliqui codd. Vindobon. legunt ὡς σεαυτόν. Nollem cum Celeberrimo Griesbach receptæ lectioni ἑαυτόν surrogare σεαυτόν. Arm. impress. ὡς ψυχήν σε. Slavonica legit ὡς ἑαυτόν. I. Thessalonic. V. 13. εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς. Ita codd. Vindobon. & editt. Cod. 37. Lamb. ἐν αὐτοῖς. Cod. slavon. 101. ἐν αὐτοῖς, quod valde miror, cum Ostrog. & omnes aliæ editiones slavicæ legant ἐν ἑαυτοῖς, & cum usus similis Græcismi Slavis sit domesticus (οἰκεῖος). Celeberrimus Griesbach etiam præfert lectionem ἐν αὐτοῖς. Sed textui tamen inserere non vellem. Plura utique loca insignes græcis-

mos exhibentia excitare potuiſſem, ſi dedita opera totum V. & N. Teſtamentum excutere per temporis anguſtias licuiſſet. In Luciani Cataplo, ſive Tyranno, edit. Reitzii, Amſtelodam. 1743. 4to. græcismus inſignis eſt in loco: *καὶ μνῆμα ἑαυτῷ παμμέγεθες ἀναστήσας, ἐπιγράψω ὁπόσα ἔπραξα μεγάλα καὶ στρατηγικὰ παρὰ τὸν βίον.* pag. 631. Tom. I. In notis habetur: Ἑαυτῷ) lege ἐμαυτῷ. Moſes du Soul. Mutatione, ut videtur neceſſaria; ſed quia Edd. & Codd. conſentiunt, ac pronomina interdum permutantur, ut alibi dico, nihil muto. Joan. Freder. Reitzius. In Luciani Rhetorum Præceptore p. 8. T. III. *ἱκανὸν γὰρ τὸ ἑαυτὸν* &c. In notis habetur: Ἑαυτὸν) Præter variationem *αὐτὸν*, quam in ſola marg. Aldina Weſſ. invenio, adſcriptum erat eidem: *ἐμαυτὸν* legiſſe videtur Bilibaldus. Quod inde conjecit, quia priſcus hujus Dialogi Interpres latinus Bilibaldus dedit *meipſum*. Id quod licebat, ſervata etiam Vulgata. Vide ad Paraſit. c. 8. No. 68. I. F. R. In Luciani Paraſito Tom. II. pag. 845. *δι' ἧς δυνήσεαι σώζειν ἑαυτόν.* *Δυνήσεται σώζειν*) Conſequentia orationis & nexus haud dubie poſtulant ſecundam perſonam, quam cum Jonica ſ. antiqua ratione poſitam inveniret librarius, *δυνήσεαι*, imperitia quadam im-

mutaſſe videtur in δυνήσεται. Vidit hoc etiam primus interpres *Vinc. Obſopoeus* a quo diſceſſum non oportuit. Non metuo, ne quis Græce doctus objiciat pronomen ἑαυτόν. Hoc enim æque ſecundæ perſonæ ac tertiæ jungi poſſe, translatitium eſt. Joan. Math. Geſnerus. Optime Geſnerus. Δυνήσεται σώζειν ἑαυτὸν) cum δυνήσεται antea editum legerem, conjiciebam, legendum, δυνήσῃ vel δυνήσαιο; ut fiat ſecundæ perſonæ, & præmiſſæ interrogationi, *an tu evaſurus ſis*? reſpondeat. Immo ſic legi voluiſſe *Obſopoeum* crederem, qui vulgata ſervata tamen dedit: *te ipſe ſervare potuiſſes;* niſi ex aliis ejus erratis viderem, nihil certi inde conficere licere. Sed quia Cl. Geſn. τ tantum delerat, ut δυνήσεαι legas, idque facillimum & optimum (niſi forte nimis Jonicum fuerit,) lubens meliori ceſſi, & quia neceſſitas exigit, vulgatam rejeci, quæ plane abſurda erat. Reſtat tamen, ut ἑαυτὸν quod tertiæ perſonæ eſt, jam etiam in σαυτὸν mutet, qui volet, quia etiam proxime præmiſit Noſter, σὺ σεαυτῷ. Sed per me non erit neceſſarium, quia ἑαυτὸν eſt omnis perſonæ. Pro ἐμαυτὸν id adſertum vid. ad Aſin. c. 13. pro σεαυτὸν in Apologia c. 2. pr. Ταῦτα μὲν πρὸς ἑαυτὸν — —

λέλεκταί σοι nisi credas propter sigma sequens (legere vellem præcedens) dubiam esse lectionem. Vid. igitur apertius pro secunda pers. positum in Ep. ad Galatas V. 14. ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν. Evang. Matthæi XXVI. 11. πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν. 2. Corinth. X. 12. & passim. Epictet. Man. p. 58. f. Æl. I. 34. med. τολμήσεις τοῖς ὀφθαλμοῖς ἑαυτοῦ ὑπομεῖναι; hinc in Glossario vetere in Biblioth. Coisl. p. 233. Ἑαυτοὺς ἀντὶ τοῦ ἀλλήλους οἱ ἀττικοὶ λέγουσιν. Sed quid multa? Lucianum sic sæpe habere bene profitetur Sol. ad Apol. l. d. Et patebit ex Indice. I. F. R. Grammatica Patavina, Patavii, ac Bassani 1747, 8vo. pag. 65. hæc rectissime habet: Imo plurale ipsius in omnes quoque personas quadrat: ἑαυτῶν, nostrum, vestrum, suiipsorum: ἑαυτοὺς, nos, vos, seipsos. Sic & interdum singulariter ἑαυτοῦ, tuiipsius, ἑαυτὸν, teipsum. Parte tertia Grammaticæ Moschopuli in cod. Philolog. græc. 304. de Pronominibus compositis hæc habentur: εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεραι ἀντωνυμίαι σύνθετοι, λαμβανόμεναι ἐπὶ αὐτοπαθείας· ἤγουν ὅ ταυτὸ αὐτὸ πρόσωπον ἐνεργῇ, καὶ πάσχῃ· εἰσὶ δὲ αὗται· πρώτου προσώπου· ἐμαυτοῦ· ἐμαυτῷ· ἐμαυτόν· καὶ πληθυντικόν· ἑαυτῶν· ἑαυτοῖς· ἑαυτούς. δευτέρου προσώπου· σαυ-

τȣ͂· σαυτῷ· σαυτόν· καὶ πληθυντικὸν. ἑαυτῶν· ἑαυτοῖς· ἑαυτȣ́ς. τρίτȣ προσώπȣ· ἑαυτȣ͂· ἑαυτῷ· ἑαυτόν. καὶ πληθυντικὸν. ἑαυτῶν· ἑαυτοῖς· ἑαυτȣ́ς. ἰστέον· ὅτι αἱ σύνθετοι ἀντωνυμίαι εὐθείας ȣ̓κ ἔχȣσιν· ἀλλ᾽ ȣ̓δὲ πληθυντικὰ ἔχȣσιν αἱ τȣ͂ πρώτȣ προσώπȣ καὶ δευτέρȣ· ἀλλὰ τὰ πληθυντικὰ τȣ͂ τρίτȣ προσώπȣ ἔχον χώραν λέγεσθαι καὶ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς τῶν τριῶν προσώπων. In cod. Philolog. Græco N. 169. juxta Nesselium, in quo γραμματικὴ τȣ͂ σοφωτάτȣ καὶ λογιωτάτȣ μαγίστρȣ (cetera abscissa sunt, legendum puto Θωμᾶ) continetur, ad vocabulum σφὲ hæc notantur: τίθενται ταῦτα (σφῶν, σφίσιν, σφάς) ἐπὶ τρίτȣ προσώπȣ· οἱ δὲ ἐπὶ δευτέρȣ τιθέντες σολοικίζȣσιν. In eodem cod. 169. in charta bombycina seculo 13. exarato extat fol. 51. sq. ὀνομάτων ἀττικῶν συλλογὴ ἐκλεγεῖσα ἀπὸ τῆς τεχνολογίας τῶν εἰκόνων τȣ͂ Φιλοστράτȣ· ἣν ἐξέδοτο ὁ σοφώτατος κῦρ μανȣὴλ ὁ μοσχόπȣλος· καὶ ἀπὸ τῶν βιβλίων τῶν ποιητῶν. Apud vocabulum ἐμαυτȣ͂ Moschopulus hæc asserit. Καὶ ȣ̓ λέγομεν ὅτι τύπτω ἐγὼ σαυτὸν· ȣ̓́τε τύπτεις σὺ ἐμαυτὸν ἢ ἑαυτὸν· ἀλλ᾽ ἐγὼ ἐμαυτὸν· καὶ σὺ σαυτὸν· καὶ ἐκεῖνος ἑαυτόν· καὶ ὥσπερ τὸ ἐμαυτὸν ȣ̓ λαμβάνεται εἰς δεύτερον πρόσωπον ἢ εἰς τρίτον, ȣ̓δὲ τὸ ἑαυτȣ͂ εἰς δεύτερον ἢ εἰς πρῶτον· ἄτοπον γάρ. In cod. Philolog. Græc. 23. Nesselii cum epigraphe: ἀρχὴ

σὺν θεῷ τῆς ἐτυμολογίων τῆς κδ στοιχείων. Apud vocabulum ἑοῖσιν hoc habetur: ἑοῖσιν, τοῖς σοῖς, ἐμοῖς ἐμοῖσι, σοῖσιν, οἷσιν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ἑοῖσιν· τὸ ε πλεονάζον τὸ πνα ἀναδέχεται τοῦ πρὸ αὐτοῦ φωνήεντος. Euſtathius in Odyſſea p. 240. v. 48. (1547. 28. Edit. Rom.) μένανδρος οὖν φασιν ἁμαρτάνει λέγων· οὐκ ἠρκέσαμεν ἑαυτοῖς· ἔχρην γὰρ ἀλλήλοις εἰπεῖν. Apollonius Alexandrinus p. 196. l. 1. τὸ γὰρ δέον ἐστὶν, ἑαυτοὺς τύπτουσιν, μὴν τὸ ἑαυτοὺς τύπτομεν.

XIII. Notanda eſt etiam Enallage numeri in Homeri operibus. Iliad. II. 278. Ὣς φάσαν ἡ πληθύς. Apollonio Alexandrino pag. 198. l. 14. hoc ſoloecum eſt. Dicit hic loci, & eosdem docuiſſe, ſoloecismum etiam in unica dictione poſitum, ut ſi quis de fœmina dicat: τίς οὗτος, ὡς φάσαν ἡ πληθύς. Iliad. XV. 305. Ἡ πληθὺς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν ἀπονέοντο. Clariſſ. Villoiſon in editione Veneta Iliadis excitat hoc ſcholion ex codice Veneto B. πρὸς τὸ σημαινόμενον οὐ πρὸς πληθὺς ἀπήντησε τὸ ἀπονέοντο.

XIV. Sunt in Iliade & in Odyſſea loca, in quibus metrum ſibi conſtare non videtur. Si jota vocali ſequenti inſidere more slavonico

sumatur, constat metrum. Pauca solum notabo, quod alioquin in Lectionibus variis ista moneam. In Iliade hæc habeto: IV. 56. ἐπεὶὴ. Anapæstus. IV. 307. ἐπεὶὴ. Anapæstus. VIII. 144. ἐπεὶὴ. Anapæstus. VIII. 211. ἐπεὶὴ. Anapæstus. IX. 22. ἐπεὶὴ. Anapæstus. IX. 382. Αἰγυπτίας. Molossus, more slavonico. Sumendum est α cum jota insidente. XX. 135. ἐπεὶὴ. Anapæstus. XX. 368. ἐπεὶὴ Anapæstus. XX. 437. ἐπεὶὴ. Anapæstus. XXII. 40. ἐπεὶὴ. Anapæstus. In Odyssea hæc expono: VII. 92. Ἥφαιστος ποίησεν. Ita cod. 50. 56. 5. Sed vulg. cod. 133. ἥφαιστος ἔτευξε. VII. 342. ὤρσεο κείων cod. 133. VIII. 473. τετιήμενον cod. 5. IX. 176. ἐπεὶὴ. Anapæstus. XI. 269. τὴν ἔχεν Ἀμφιτρύωνος υἱὸς cod. 56. 5. XV. 394. ὅντινα κραδίη cod. 56. Lectio vulg. & cod. 5. ὅτινα κραδίη non placet. Nihili est ὅτινα. Si κραδίη jambus habeatur ita, ut ι insideat vocali η, metrum sibi constabit. XV. 516. ὑπερωϊὼν cod. 5. XVI. 217. αἰγυπτίοι cod. 56. molossus est. XVI. 383. φθείομεν cod. 5. Anapæstus est. XVII. 212. υἱὸς cod. 56. 5. est Jambus. Batrachomyomach. 44. δείδια est Spondæus ι insidente vocali α.

XV. In Homero inveniuntur formæ adjecti-

vorum, quæ in lingua græco-vulgari adhuc in usu sunt. E. g. πολλὸς pro πολύς. Πολλὸν pro πολύ. Vid. Iliad. XVII. 375. 723. XVIII. 603. XXIII. 245. Similes formæ apud Hesiodum, & Herodotum passim inveniuntur. Iliad. VIII. 108. Οὓς ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἑλόμην μήστωρα φόβοιο. Videtur heic loci præpositionem ἀπὸ cum Accusativo Αἰνείαν more græcorum vulgarium construi, qui præpositiones ἀπὸ &c. cum Accusativo construunt, & versio latina Bergleri: *quos nuper ab Aenea cepi artifice fugandi* favet. Sed vereor, ne locus XXIII. 291. ὅς ποτ' ἀπηύρα Αἰνείαν conjecturæ obstet, & priori loco præpositionem ἀπὸ a verbo suo ἑλόμην per Tmesim separatam, & legendum esse putem: ὅς ποτ' ἀφελόμην αἰνείαν μήστωρα φόβοιο. Fortius argumentum est Iliad. XX. 133. παρὲκ νόον. Odyss. XII. 276. παρὲξ τὴν νῆσον. In cod. 133. habetur scholion: εἴωθεν ὁ ποιητὴς τὴν ἐξ πρόθεσιν αἰτιατικῇ συντάσσειν· παρὲξ ἅλα φῦκος ἔχευε· παρὲξ περιμήκεα δοῦρα ἀντὶ γενικῆς. Et cum accusativo construitur XII. 443.

XVI. Cum Homerus tam in Iliade, quam in Odyssea formam ἦμαρ, ἤματι, ἤματα usurpet, mirabile est, etiam formam ἡμέρα inveniri. Iliad.

VIII. 543. ἤμερα ἦδε. Edit. Villoiſon. ἠμέρη ἦδε. Odyſſ. XI. 293. καὶ ἤμεραι ἐξετελεῖντο.

XVII. Cod. CXXXIII. Odyſſ. lib. XVI. 31. ad vocabulum ἄττα, quo Telemachus Eumæum, nutricium ſuum alloquitur hoc ſcholion refert: ταῦτα προσαγόρευσις ἐςὶ καὶ φράσις. τέττα, φίλε· ἄττα, τροφέως· πάππα πατρός. Iliad. IV. 412. Τέττα, σιωπῇ ἧσο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ. Alloquitur Diomedes filium Capanei, Tydeum. Iliad. IX. Φοῖνιξ, ἄττα, γεραιὲ, διοτρεφὲς — — — Achilles alloquitur Phœnicem nutricium ſuum. Odyſſ. in pluribus locis Telemachus Eumæum nutricium ſuum appellatione ἄττα alloquitur, XVI. 31. 57. 130. XVII. 6. 599. XXI. 369. Odyſſ. VI. 57. Πάππα φίλ' alloquitur Nauſicaa parentem ſuum Alcinoum. Iliad. V. 408. Οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γένασι παππάζουσιν.

XVIII. Iliad. XVI. 857. ἀνδροτῆτα omnes codd. Vindobonenſes legunt. Iliad. XXII. 363. omnes itidem codd. Vindobonenſes ἀνδροτῆτα legunt. Iliad. XXIV. 6. ſolus cod. Vindobonenſis CXVII. legit ἀδροτῆτα. Plutarchi de audiendis Poetis ἀδροτῆτα. Lectio ἀνδροτῆτα, quamvis durior, retinenda eſſe videtur.

XIX. Numerum dualem apud antiquiſſimos Græcos non uſurpatum fuiſſe mihi credibile, illuſtriſſimo Lanzi certum habetur. Ita enim in doctiſſimo ſuo opere: Saggio di lingua Etruſca e di altre Antiche d'Italia, in Roma, 1789. 8vo. tom. I. p. 301. aſſerit: Oziosa queſtione ſarebbe ſe gli Etruſchi ammetteſſero fra' numeri il duale; degli Umbri non oſerei aſſicurarlo: i latini diſceſi da que' Greci antichiſſimi che mai nol conobbero, lo rifiutarono in ogni tempo. Auctoritate Diomedis, Grammatici latini, nititur, qui lib. I. hæc habet: Antiquitatis Romani memores dualem numerum . . . quaſi novellum uſurpare noluerunt. Placet mihi, pronomen reciprocum ἑαυτȣ͂, quod vocabulum linguæ græcæ antiquiſſimum & characteriſticum eſt, duali numero carere. Credibile mihi eſt novellos Grammaticos dualem numerum pro plurali in Homeri Iliade & Odyſſea ſubſtituiſſe. Pauca exempla ex duobus codicibus antiquis Bibliothecæ Palatinæ Vindobonenſis, Odyſſeam complexis adducam. Odyſſ. VIII. 48. κριθέντε, cod. 133. κρινθέντες a prima ſcriptura. Odyſſ. VIII. 293. σὺνηθέντε, cod. 133. σὺνηθέντες. Odyſſ. VIII. 297. βάντε, cod. 133. βάντες. Odyſſ. X. 333. μι-

γέντε, cod. 133. μιγέντες. Odyss. XVIII. κεκορήστε, cod. 56. κεκορηῶτες. Plura, qui volet exempla, inveniet in meis variis Iliadis & Odysseæ. Græci moderni duali numero non utuntur. Reliquum est, ut lectorem benevolum orem, ne plurimis maculis in opere, ubi pauca nitent, offendatur. Μονώτατος omnia egi; itaque sæpissime humanum quid passus fui. Præcipue lectorem attentum reddere debeo, ut Præf. p. III. l. ult. pro vitioso N. LVIII. legat: N. LVI. atque etiam Præf. p. IV. l. 16. ita N. LVI. pro vitioso N. LVIII. legat. Ad codicem enim Nesselii LVI. apud Lambecium CLXXXIX. expressa est Odyssea Vindobonensis. Hujus codicis notitiam p. V. l. antepenultima & ssq. primo loco dedi. Batrachomyomachiam, Hymnos, etiam illum in Cererem, & Epigrammata ad editionem Cl. Wolfii, demum Fragmenta ad editionem Basiliensem 1779. imprimi feci.

Scripsi Vindobonæ calendis Septembribus 1794.

HOMERI ODYSSEA

A D

CODICEM VINDOBONENSEM

EXPRESSA.

Digitized by Google

ΤΗΣ
ὈΔΥΣΣΕΙΑΣ
ὉΜΗΡΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΝ Α'.

Ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ
Πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσε·
Πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα, καὶ νόον ἔγνω·
Πολλὰ δ' ὅγ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ὃν κατὰ θυμὸν,
Ἀρνύμενος ἥν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἑταίρων·
Ἀλλ' οὐδ' ὧς ἑτάρους ἐῤῥύσατο, ἱέμενός περ·
Αὐτοὶ γὰρ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο·
Νήπιοι, οἳ κατα, βοῦς ὑπερίονος Ἠελίοιο

Ἤσθιον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.
Τῶν ἁμόθεν γε, θεὰ, θύγατερ Διὸς, εἰπὲ καὶ ἡμῖν.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον αἰπὺν ὄλεθρον,
Οἴκοι ἔσαν, πόλεμόν τε πεφευγότες, ἠδὲ θάλασσαν·
Τὸν δ' οἶον, νόστου κεχρημένον, ἠδὲ γυναικὸς,
Νύμφη πότνι' ἔρυκε, Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Ἐν σπέσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε, περιπλομένων ἐνιαυτῶν,
Τῷ οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἶκονδε νέεσθαι,
Εἰς Ἰθάκην· οὐδ' ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων,
Καὶ μετὰ οἷσι φίλοισι· θεοὶ δ' ἐλέαιρον ἅπαντες,
Νόσφι Ποσειδάωνος· ὁ δ' ἀσπερχὲς μενέαινεν
Ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ, πάρος ἣν γαῖαν ἱκέσθαι.
Ἀλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἐόντας·
Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίαται, ἔσχατοι ἀνδρῶν,
Οἱ μὲν δυσσομένου Ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος,
Ἀντιόων ταύρων τε καὶ ἀρνειῶν ἑκατόμβης.
Ἔνθ' ὅγ' ἐτέρπετο δαιτὶ παρήμενος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι,
Ζηνὸς ἐνὶ μεγάροισιν Ὀλυμπίου, ἀθρόοι ἦσαν·
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγίσθοιο,
Τόν ῥ' Ἀγαμεμνονίδης τηλεκλυτὸς ἔκταν' Ὀρέστης·
Τοῦ ὅγ' ἐπιμνησθεὶς ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὢ πόποι, οἷον δή νυ θεοὺς βροτοὶ αἰτιόωνται·
Ἐξ ἡμέων γάρ φασι κάκ' ἔμμεναι· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
Σφῇσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπέρμορον ἄλγε' ἔχουσιν.
Ὡς καὶ νῦν Αἴγισθος ὑπέρμορον Ἀτρείδαο
Γῆμ' ἄλοχον μνηστὴν, τὸν δ' ἔκτανε νοστήσαντα,

Εἰδὼς αἰπὺν ὄλεθρον, ἐπεὶ πρό οἱ εἴπομεν ἡμεῖς,
Ἑρμείαν πέμψαντες ἐΰσκοπον Ἀργειφόντην,
Μήτ' αὐτὸν κτείνειν, μήτε μνάασθαι ἄκοιτιν·
Ἐκ γὰρ Ὀρέσταο Ἀτρείδαο τίσις ἔσται·
Ὁππότ' ἂν ἡβήσῃ τε καὶ ἧς ἱμείρεται αἴης.
Ὣς ἔφαθ' Ἑρμείας· ἀλλ' οὐ φρένας Αἰγίσθοιο
Πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέων· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀπέτισσε.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
Καὶ λίην κεῖνός γε ἐοικότι κεῖται ὀλέθρῳ·
Ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος, ὅστις τοιαῦτά γε ῥέζει.
Ἀλλά μοι ἀμφ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι δαίεται ἦτορ,
Δυσμόρῳ, ὃς δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχει,
Νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, ὅθι τ' ὀμφαλός ἐστι θαλάσσης,
Νῆσος δενδρήεσσα· θεὰ δ' ἐν, δώματα ναίει
Ἄτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος, ὅστε θαλάσσης
Πάσης βένθεα οἶδεν, ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
Μακρὰς, αἳ γαῖαν τὲ καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσι·
Τοῦ θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμενον κατερύκει·
Αἰεὶ δ' ἐν μαλακοῖσι καὶ αἱμυλίοισι λόγοισι
Θέλγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς,
Ἱέμενος καὶ καπνὸν ἀποθρώσκοντα νοῆσαι
Ἧς γαίης, θανέειν ἱμείρεται· οὐδέ νυ σοί περ
Ἐντρέπεται φίλον ἦτορ, Ὀλύμπιε· οὐ νύ τ' Ὀδυσσεὺς
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ χαρίζετο ἱερὰ ῥέζων,
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ; τί νύ τόσσον ὀδύσσαο νῦν Ζεῦ;
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;

Πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην;
Ὃς πέρι μὲν νόον ἐςὶ βροτῶν, πέρι δ' ἱρὰ θεοῖσιν
Ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
Ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος ἀσκελὲς αἰὲν
Κύκλωπος κεχόλωται, ὃν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν,
Ἀντίθεον Πολύφημον, ὅου κράτος ἐςὶ μέγιςον
Πᾶσι Κυκλώπεσσι· Θόωσα δέ μιν τέκε νύμφη,
Φόρκυνος θυγάτηρ, ἁλὸς ἀτρυγέτοιο μέδοντος,
Ἐν σπέσι γλαφυροῖσι Ποσειδάωνι μιγεῖσα.
Ἐκ τοῦ δὴ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Οὔτε κατακτείνει, πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἴης.
Ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς ὧδε περιφραζώμεθα πάντες
Νόςον, ὅπως ἔλθῃσι· Ποσειδάων δὲ μεθήσει
Ὃν χόλον· οὐ μὲν γάρ τι δυνήσεται ἀντία πάντων,
Ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν, ἐριδαινέμεν οἶος.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
Εἰ μὲν δὴ νῦν τοῦτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσι,
Νοςῆσαι Ὀδυσῆα δαΐφρονα ὅνδε δόμονδε;
Ἑρμείαν μὲν ἔπειτα διάκτορον Ἀργειφόντην
Νῆσον ἐπ' Ὠγυγίην ὀτρύνομεν, ὄφρα τάχιςα
Νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ εἴπῃ νημερτέα βουλὴν,
Νόςον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται.
Αὐτὰρ ἐγὼν Ἰθάκην διελεύσομαι, ὄφρα οἱ υἱὸν
Μᾶλλον ἐποτρύνω, καί οἱ μένος ἐν φρεσὶ θείω,
Εἰς ἀγορὴν καλέσαντα καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
Πᾶσι μνηςήρεσσιν ἀπειπέμεν, οἵτε οἱ αἰεὶ
Μῆλ' ἁδινὰ σφάζουσι, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς.

Πέμψω δ' ἐς Σπάρτην τε, καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεσσαν,
Κεῖθεν δ' ἐς Κρήτην τε παρ' Ἰδομενῆα ἄνακτα,
Ὃ γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Νόστον πευσόμενον πατρὸς φίλου, ἤν που ἀκούσῃ·
Ἠδ' ἵνά μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν.
Ὣς εἰποῦσ', ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Ἀμβρόσια, χρύσεια, τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρὴν,
Ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο·
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ,
Βριθὺ, μέγα, στιβαρὸν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
Ἡρώων· τοῖσίτε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.
Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα·
Στῆ δ' Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ, ἐπὶ προθύροις Ὀδυσῆος,
Οὐδοῦ ἐπ' αὐλείου· παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
Εἰδομένη ξείνῳ Ταφίων ἡγήτορι Μέντῃ.
Εὗρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας· οἱ μὲν ἔπειτα
Πεσσοῖσι προπάροιθε θυράων θυμὸν ἔτερπον,
Ἥμενοι ἐν ῥινοῖσι βοῶν, οὓς ἔκτανον αὐτοί.
Κήρυκες δ' αὐτοῖσι καὶ ὀτρηροὶ θεράποντες,
Οἱ μὲν ἄρ' οἶνον ἔμισγον ἐνὶ κρατῆρσι καὶ ὕδωρ,
Οἱ δ' αὖτε σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας
Νίζον, καὶ προτίθεντο, ἰδὲ κρέα πολλὰ δατεῦντο.
Τὴν δὲ πολὺ πρῶτος ἴδε Τηλέμαχος θεοειδής·
Ἧστο γὰρ ἐν μνηστῆρσι φίλον τετιημένος ἦτορ,
Ὀσσόμενος πατέρ' ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσὶν, εἴποθεν ἐλθὼν
Μνηστήρων τοὺς μὲν σκέδασοι, κατὰ δώματα θείη,
Τιμὴν δ' αὐτὸς ἔχοι, καὶ δώμασιν οἷσιν ἀνάσσοι.
Τὰ φρονέων, μνηστῆρσι καθήμενος, εἴσιδ' Ἀθήνην·

Βῆ δ' ἰθὺς προθύροιο· νεμεσσήθη δ' ἐνὶ θυμῷ
Ξεῖνον δηθὰ θύρησιν ἐφεστάμεν· ἐγγύθι δὲ στὰς
Χεῖρ' ἕλε δεξιτερὴν, καὶ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Χαῖρε, ξεῖνε· παρ' ἄμμι φιλήσεαι· αὐτὰρ ἔπειτα
Δείπνου πασσάμενος μυθήσεαι, ὅττεό σε χρή·
Ὣς εἰπὼν ἡγεῖθ', ἡ δ' ἕσπετο Παλλὰς Ἀθήνη·
Οἱ δ' ὅτε δή ῥ' ἔντοσθεν ἔσαν δόμου ὑψηλοῖο,
Ἔγχος μέν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν,
Δουροδόκης ἔντοσθεν ἐϋξόου, ἔνθά περ ἄλλα
Ἔγχε' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἵστατο πολλά·
Αὐτὴν δ' ἐς θρόνον εἷσεν ἄγων, ὑπο, λῖτα πετάσσας,
Καλὸν, δαιδάλεον· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
Πάρα δ' αὐτὸς κλισμὸν θέτο ποικίλον, ἔκτοθεν ἄλλων
Μνηστήρων· μὴ ξεῖνος, ἀνιηθεὶς ὀρυγμαδῷ,
Δείπνῳ ἀδήσειεν, ὑπερφιάλοισι μετελθὼν,
Ἠδ' ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο·
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν·
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
Δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
Παντοίων, πάρα, δέ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα.
Κῆρυξ δ' αὐτοῖσιν θάμ' ἐπῴχετο οἰνοχοεύων.
Ἐς δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγήνορες· οἱ μὲν ἔπειτα
Ἑξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε·
Τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν·

Κῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο.
Σῖτον δὲ δμωαὶ παρενήνεον ἐν κανέοισιν·
Οἱ δ᾽ ἐπ᾽ ὀνείαθ᾽ ἑτοιμα, προκείμενα, χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος, καὶ ἐδητύος ἐξ, ἔρον ἕντο
Μνηςῆρες, τοῖσι μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμήλει,
Μολπή τ᾽ ὀρχηστύς τε· τὰ γάρ τ᾽ ἀναθήματα δαιτός.
Κήρυξ δ᾽ ἐν χερσὶ κίθαριν περικαλλέα θῆκε
Φημίῳ, ὅς ῥ᾽ ἤειδε παρὰ μνηςῆρσιν ἀνάγκη.
Ἤτοι ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν·
Αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
Ἄγχι σχὼν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευθοίαθ᾽ οἱ ἄλλοι·
Ξεῖνε φίλ᾽, εἰ καί μοι νεμεσήσεαι, ὅττι κεν εἴπω;
Τούτοισιν μὲν ταῦτα μέλει, κίθαρις καὶ ἀοιδὴ,
Ῥεῖ᾽, ἐπεὶ ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἔδουσιν
Ἀνέρος, οὗ δή που λεύκ᾽ ὀςέα πύθεται ὄμβρῳ,
Κείμεν᾽ ἐπ᾽ ἠπείρου, ἢ εἰν ἁλὶ κῦμα κυλίνδει.
Εἰ κεῖνόν γ᾽ Ἰθάκηνδε ἰδοίατο νοςήσαντα,
Πάντες κ᾽ ἀρησαίατ᾽ ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι,
Ἢ ἀφνειότεροι χρυσοῖό τε καὶ ἐσθῆτος·
Νῦν δ᾽ ὁ μὲν ὣς ἀπόλωλε κακὸν μόρον, οὐδέ τις ἡμῖν
Θαλπωρὴ, εἴπερ τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
Φησὶν ἐλεύσεσθαι· τοῦ δ᾽ ὤλετο νόσιμον ἦμαρ.
Ἀλλ᾽ ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Τίς; πόθεν εἷς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
Ὁπποίης δ᾽ ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δέ σε ναῦται
Ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωνται;
Οὐ μὲν γάρ τι σε πεζὸν ὀΐομαι ἐνθάδ᾽ ἱκέσθαι.
Καί μοι τοῦτ᾽ ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ᾽ εὖ εἰδῶ,

Ἠὲ νέον μεθέπεις, ἢ καὶ πατρώϊός ἐσσι
Ξεῖνος; ἐπεὶ πολλοὶ ἴσαν ἀνέρες ἡμέτερον δῶ
Ἄλλοι, ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τοί γ' ἄρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
Μέντης Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὔχομαι εἶναι
Υἱὸς· ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.
Νῦν δ' ὧδε ξὺν νηῒ κατήλυθον ἠδ' ἑτάροισι,
Πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους,
Ἐς Τεμέσην μετὰ χαλκόν· ἄγω δ' αἴθωνα σίδηρον.
Ναῦς δέ μοι ἥδ' ἕστηκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόλιος,
Ἐν λιμένι Ῥείθρῳ, ὑπὸ Νηΐῳ ὑλήεντι.
Ξεῖνοι δ' ἀλλήλων πατρώϊοι εὐχόμεθ' εἶναι
Ἐξ ἀρχῆς, εἴπερ τε γέροντ' εἴρηαι ἐπελθὼν
Λαέρτην ἥρωα· τὸν οὐκέτι φασὶ πόλινδε
Ἔρχεσθ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐπ' ἀγροῦ πήματα πάσχειν
Γρηῒ σὺν ἀμφιπόλῳ, ἥ οἱ βρῶσίν τε, πόσιν τε
Παρτιθεῖ, εὖτ' ἄν μιν κάματος κατὰ γυῖα λάβῃσιν,
Ἑρπύζοντ' ἀνὰ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο.
Νῦν δ' ἦλθον· δὴ γάρ μιν ἔφαντ' ἐπιδήμιον εἶναι
Σὸν πατέρ'· ἀλλά νυ τόν γε θεοὶ βλάπτουσι κελεύθους,
Οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἀλλ' ἔτι που ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ,
Νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ· χαλεποὶ δέ μιν ἄνδρες ἔχουσιν,
Ἄγριοι, οἵ που κεῖνον ἐρυκανόωσ' ἀέκοντα.
Αὐτὰρ νῦν τοι ἐγὼ μαντεύσομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
Ἀθάνατοι βάλλουσι, καὶ ὡς τετελέσθαι ὀΐω·
Οὔτε τι μάντις ἐών, οὔτ' οἰωνῶν σάφα εἰδώς·

Οὔτοι ἔτι δηρόν γε φίλης ἄπο πατρίδος αἴης
Ἔσσεται, οὐδ' εἴπερ τε σιδήρεα δέσματ' ἔχῃσι·
Φράσσεται δ', ὥς κε νέηται, ἐπεὶ πολυμήχανός ἐστιν.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόγε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Εἰ δὴ ἐξ αὐτοῖο τόσος πάϊς εἰς Ὀδυσῆος.
Αἰνῶς γὰρ κεφαλήν τε καὶ ὄμματα καλὰ ἔοικας
Κείνῳ, ἐπεὶ θαμὰ τοῖον ἐμισγόμεθ' ἀλλήλοισι,
Πρίν γε τὸν ἐς Τροίην ἀναβήμεναι, ἔνθα περ ἄλλοι
Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἔβαν κοίλῃς ἐπὶ νηυσίν·
Ἐκ τοῦδ', οὔτ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἴδον, οὔτε με κεῖνος.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Τοὶ γὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω,
Μήτηρ μέν τέ με φησὶ τοῦ ἔμμεναι· αὐτὰρ ἔγωγε
Οὐκ οἶδ'· οὐ γάρ πώ τις ἑὸν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.
Ὡς δὴ ἔγωγ' ὄφελον μάκαρος νύ τευ ἔμμεναι υἱὸς
Ἀνέρος, ὃν κτεάτεσσιν ἑοῖς ἔπι, γῆρας ἔτετμεν·
Νῦν δ', ὃς ἀποτμότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων,
Τοῦ μ' ἔκ, φασὶ γενέσθαι· ἐπεὶ σύ με τοῦτ' ἐρεείνεις.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Οὐ μέν τοι γενεήν γε θεοὶ νώνυμον ὀπίσσω
Θῆκαν· ἐπεὶ σέ γε τοῖον ἐγείνατο Πηνελόπεια.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Τίς δαίς, τίς δ' ὅμιλος ὅδ' ἔπλετο; τίπτε δέ σε χρειώ;
Εἰλαπίνη, ἠὲ γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν.
Ὥς τέ μοι ὑβρίζοντες ὑπερφιάλως δοκέουσι
Δαίνυσθαι κατὰ δῶμα, νεμεσσήσαιτό κεν ἀνὴρ
Αἴσχεα πόλλ' ὁρόων, ὅστις πινυτός γε μετέλθῃ.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·

Ξεῖν', ἐπεὶ ἂρ δὴ ταῦτ' ἀνείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾷς,
Μέλλεν μέν ποτε οἶκος ὅδ' ἀφνειὸς καὶ ἀμύμων
Ἔμμεναι, ὄφρ' ἔτι κεῖνος ἀνὴρ ἐπιδήμιος ἦεν·
Νῦν δ' ἑτέρως ἐβόλοντο θεοὶ, κακὰ μητιόωντες,
Οἳ κεῖνον μὲν ἄιστον ἐποίησαν περὶ πάντων
Ἀνθρώπων· ἐπεὶ οὔ κε θανόντι περ ὧδ' ἀκαχοίμην,
Εἰ μετὰ οἷς ἑτάροις δάμη Τρώων ἐνὶ δήμῳ,
Ἠὲ φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσε·
Τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ποίησαν Παναχαιοὶ,
Ἠδέ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἤρατ' ὀπίσσω·
Νῦν δέ μιν ἀκλειῶς ἅρπυιαι ἀνηρίψαντο·
Οἴχετ' ἄιστος, ἄπυστος· ἐμοὶ δ' ὀδύνας τε γόους τε
Κάλλιπεν· οὐδέ τι κεῖνον ὀδυρόμενος στοναχίζω
Οἶον, ἐπεί νύ μοι ἄλλα θεοὶ κακὰ κήδε' ἔτευξαν.
Ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
Δουλιχίῳ τε, Σάμῳ τε, καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
Ἠδ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κατακοιρανέουσιν,
Τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
Ἡ δ' οὔτ' ἀρνεῖται στυγερὸν γάμον, οὔτε τελευτὴν
Ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἕκαστος
Οἶκον ἐμόν· τάχα δή με διαῤῥαίσουσι καὶ αὐτόν.
Τὸν δ' ἐπαλαστήσασα προσηύδα Παλλὰς Ἀθήνη·
Ὢ πόποι, ἦ δὴ πολλὸν ἀποιχομένου Ὀδυσῆος
Δεύῃ, ὅ κεν μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφέῃ.
Εἰ γὰρ νῦν ἐλθὼν, δόμου ἐν πρώτῃσι θύρῃσι
Σταίη, ἔχων πήληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε,
Τοῖος ἐὼν, οἷόν μιν ἐγὼ τὰ πρῶτ' ἐνόησα,
Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνοντά τε τερπόμενόν τε,

Ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα παρ' Ἴλου Μερμερίδαο,
Ὤιχετο γὰρ κἀκεῖσε θοῆς ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεὺς,
Φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος, ὄφρα οἱ εἴη
Ἰοὺς χρίεσθαι χαλκήρεας· ἀλλ' ὁ μὲν οὔ οἱ
Δῶκεν, ἐπεί ῥα θεοὺς νεμεσίζετο αἰὲν ἐόντας·
Ἀλλὰ πατήρ οἱ δῶκεν ἐμός· φιλέεσκε γὰρ αἰνῶς·
Τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεὺς,
Πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
Ἤ κεν νοστήσας ἀποτίσεται, ἠὲ καὶ οὐκὶ,
Οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα,
Ὅππως καὶ μνηστῆρας ἀπώσεαι ἐκ μεγάροιο.
Εἰ δ' ἄγε νῦν ξυνίει, καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων,
Αὔριον εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιοὺς,
Μῦθον πέφραδε πᾶσι, θεοὶ δ' ἐπὶ, μάρτυρες ἔστων·
Μνηστῆρας μὲν ἐπὶ σφέτερα σκίδνασθαι ἄνωγε.
Μητέρα δ', εἴ οἱ θυμὸς ἐφορμᾶται γαμέεσθαι,
Ἂψ ἴτω ἐς μέγαρον πατρὸς μέγα δυναμένοιο.
Οἱ δὲ γάμον τεύξουσι, καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα
Πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἕπεσθαι.
Σοὶ δ' αὐτῷ πυκινῶς ὑποθήσομαι, αἴκε πίθηαι·
Νῆ' ἄρσας ἐρέτῃσιν ἐείκοσιν, ἥτις ἀρίστη,
Ἔρχεο πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο·
Ην τίς τοι εἴπῃσι βροτῶν, ἢ ὄσσαν ἀκούσῃς
Ἐκ Διὸς, ἥτε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισι.
Πρῶτα μὲν ἐς Πύλον ἐλθὲ, καὶ εἴρεο Νέστορα δῖον·
Κεῖθεν δὲ Σπάρτηνδε παρὰ ξανθὸν Μενέλαον·
Ὃς γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

Εἰ μέν κεν πατρὸς βίοτον, καὶ νόστον ἀκούσῃς,
Ἦ τ' ἂν, τρυχόμενός περ, ἔτι τλαίης ἐνιαυτόν·
Εἰ δέ κε τεθνειῶτος ἀκούσῃς, μηδ' ἔτ' ἐόντος,
Νοστήσας δ' ἔπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Σῆμά τέ οἱ χεῦσαι, καὶ ἐπικτέρεα κτερεΐξαι
Πολλὰ μάλ', ὅσσ' ἔοικε· καὶ ἀνέρι μητέρα δοῦναι.
Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ ταῦτα τελευτήσῃς τε καὶ ἔρξῃς,
Φράζεσθαι δ' ἤπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Ὅππως κεν μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι
Κτείνῃς, ἠὲ δόλῳ, ἢ ἀμφαδόν· οὐδέ τί σε χρὴ
Νηπιάχοις ὀχέειν, ἐπεὶ οὐκέτι τηλίκος ἐσσίν.
Ἦ οὐκ ἀΐεις, οἷον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀρέστης
Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἔκτανε πατροφονῆα,
Αἴγισθον δολόμητιν, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα;
Καὶ σὺ, φίλος, μάλα γάρ σ' ὁρόω καλόν τε μέγαν τε,
Ἄλκιμος ἔσσ', ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα θοὴν κατελεύσομαι ἤδη,
Ἠδ' ἑτάρους, οἵ πού με μάλ' ἀσχαλόωσι μένοντες·
Σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ξεῖν', ἤτοι μὲν ταῦτα φίλα φρονέων ἀγορεύεις,
Ὥς τε πατὴρ ᾧ παιδὶ, καὶ οὔποτε λήσομαι αὐτῶν.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
Ὄφρα λοεσσάμενός τε, τεταρπόμενός τε φίλον κῆρ,
Δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κίῃς, χαίρων ἐνὶ θυμῷ,
Τιμῆεν, μάλα καλὸν, ὅ, τι κειμήλιον ἔσται
Ἐξ ἐμεῦ· οἷα φίλοι ξεῖνοι ξείνοισι διδοῦσι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Μή μ' ἔτι νῦν κατέρυκε, λιλαιόμενόν περ ὁδοῖο·
Δῶρον, ὅ, ττι κέ μοι δῦναι φίλον ἦτορ ἀνώγει,
Αὖθις ἀνερχομένῳ δόμεναι, οἶκόνδε φέρεσθαι,
Καὶ μάλα καλὸν ἑλών· σοὶ δ' ἄξιον ἔσσετ' ἀμοιβῆς.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰπῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὄρνις δ' ὡς ἀνόπαια διέπτατο· τῷ ἐνὶ θυμῷ
Θῆκε μένος καὶ θάρσος, ὑπέμνησεν τέ ἑ πατρὸς
Μᾶλλον ἔτ', ἤ τὸ πάροιθεν· ὁ δὲ, φρεσὶν ᾗσι νόησας,
Θάμβησεν κατὰ θυμόν· ὀΐσατο γὰρ θεὸν εἶναι·
Αὐτίκα δὲ μνηστῆρας ἐπῴχετο ἰσόθεος φώς·
Τοῖσι δ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτὸς, οἱ δὲ σιωπῇ
Εἵατ' ἀκούοντες· ὁ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἄειδε
Λυγρὸν, ὃν ἐκ Τροίης ἐπετείλατο Παλλὰς Ἀθήνη.
Τοῦ δ' ὑπερωϊόθεν φρεσὶ σύνθετο θέσπιν ἀοιδὴν
Κούρη Ἰκαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια·
Κλίμακα δ' ὑψηλὴν κατεβήσατο οἷο δόμοιο,
Οὐκ οἴη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο.
Ἡ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
Στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
Ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη·
Δακρύσασα δ' ἔπειτα προσηύδα θεῖον ἀοιδόν·
Φήμιε, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια οἶδας,
Ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τά τε κλείουσιν ἀοιδοί·
Τῶν ἕν γέ σφιν ἄειδε παρήμενος· οἱ δὲ σιωπῇ
Οἶνον πινόντων· ταύτης δ' ἀποπαύε' ἀοιδῆς
Λυγρῆς, ἥτε μοι αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
Τείρει· ἐπεί με μάλιστα καθίκετο πένθος ἄλαστον.

Τοίην γὰρ κεφαλὴν ποθέω, μεμνημένη αἰεὶ
Ἀνδρὸς, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
  Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Μῆτερ ἐμὴ, τί τ' ἄρ' αὖ φθονέεις, ἐρίηρον ἀοιδὸν
Τέρπειν, ὅπῃ οἱ νόος ὄρνυτ'; οὔ νύ τ' ἀοιδοὶ
Αἴτιοι, ἀλλά ποθι Ζεὺς αἴτιος, ὅστε δίδωσιν
Ἀνδράσιν ἀλφηστῇσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν ἑκάστῳ·
Τούτῳ δ' οὐ νέμεσις, Δαναῶν κακὸν οἶτον ἀείδειν·
Τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι,
Ἥτις ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται.
Σοὶ δ' ἐπιτολμάτω κραδίη, καὶ θυμὸς ἀκούειν·
Οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς οἶος ἀπώλεσε νόστιμον ἦμαρ,
Ἐν Τροίῃ· πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι φῶτες ὄλοντο.
Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε,
Ἱστόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
Ἔργον ἐποίχεσθαι· μῦθος δ' ἄνδρεσσι μελήσει
Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.
  Ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἶκονδε βεβήκει·
Παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.
Ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ,
Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
Ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα,
Πάντες δ' ἠρήσαντο παραὶ λεχέεσσι κλιθῆναι.
Τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων·
  Μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες, ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες,
Νῦν μὲν δαινύμενοι τερπώμεθα, μηδὲ βοητὺς
Ἔστω· ἐπεὶ τόγε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ

Τοιοῦδ',

Τοιοῦδ', οἷος ὅδ' ἐςὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν.
Ἠῶθεν δ' ἀγορήνδε καθεζώμεσθα κιόντες
Πάντες, ἵν' ὑμῖν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποείπω,
Ἐξιέναι μεγάρων· ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαῖτας,
Ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους.
Εἰ δ' ὑμῖν δοκέει τόδε λωΐτερον καὶ ἄμεινον
Ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἑνὸς βίοτον νήποινον ὀλέσθαι,
Κείρετ'· ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας,
Αἴκε ποθι Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι,
Νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὄλοισθε.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες,
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως τ' ἀγόρευεν.
Τὸν δ' αὖ Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
Τηλέμαχ', ἦ μάλα δή σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτοὶ
Ὑψαγόρην τ' ἔμεναι, καὶ θαρσαλέως ἀγορεύειν.
Μή σέ γ' ἐνὶ ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλῆα Κρονίων
Ποιήσειεν· ὅ τοι γενεῇ πατρώϊόν ἐςι.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἀντίνο', εἴπερ μοι καὶ ἀγάσσεαι, ὅττι κεν εἴπω;
Καί κεν τοῦτ' ἐθέλοιμι, Διός γε διδόντος, ἀρέσθαι.
Ἦ φῂς τοῦτο κάκιςον ἐν ἀνθρώποισι τετύχθαι;
Οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλευέμεν· αἶψά τε οἱ δῶ
Ἀφνειὸν πέλεται, καὶ τιμηέςερος αὐτός.
Ἀλλ' ἤτοι βασιλῆες Ἀχαιῶν εἰσὶ καὶ ἄλλοι
Πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέοι ἠδὲ παλαιοί·
Τῶν κέν τις τόδ' ἔχῃσιν, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς·
Αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἄναξ ἔσομαι ἡμετέροιο,
Καὶ δμώων, οὕς μοι ληΐσσατο δῖος Ὀδυσσεύς.

Τὸν δ' αὖ Εὐρύμαχος Πολύβου παῖς ἀντίον ηὔδα·
Τηλέμαχ', ἤτοι ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
Ὅστις ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλεύσει Ἀχαιῶν·
Κτήματα δ' αὐτὸς ἔχοις, καὶ δώμασιν οἷσιν ἀνάσσοις.
Μὴ γὰρ ὅγ' ἔλθοι ἀνὴρ, ὅστις ἀέκοντα βίηφι
Κτήματ' ἀποῤῥαίσει, Ἰθάκης ἔτι ναιεταούσης.
Ἀλλ' ἐθέλω σε, φέριστε, περὶ ξείνοιο ἔρεσθαι,
Ὁππόθεν οὗτος ἀνὴρ, ποίης δ' ἐξ εὔχεται εἶναι
Γαίης· ποῦ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα·
Ἠέ τιν' ἀγγελίην πατρὸς φέρει ἐρχομένοιο,
Ἦ ἑὸν αὐτοῦ χρεῖος ἐελδόμενος τόδ' ἱκάνει;
Οἷον ἀναΐξας ἄφαρ οἴχεται, οὐδ' ὑπέμεινε
Γνώμεναι· οὐ μὲν γάρ τι κακῷ εἰς ὦπα ἐῴκει.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Εὐρύμαχ', ἤτοι νόστος ἀπώλετο πατρὸς ἐμοῖο·
Οὔτ' οὖν ἀγγελίης ἔτι πείθομαι, εἴποθεν ἔλθοι,
Οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἥντινα μήτηρ
Ἐς μέγαρον καλέσασα θεοπρόπον ἐξερέηται.
Ξεῖνος δ' οὗτος ἐμὸς πατρώϊος ἐκ Τάφου ἐστὶ,
Μέντης Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὔχεται εἶναι
Υἱός· ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσει.
Ὣς φάτο Τηλέμαχος· φρεσὶ δ' ἀθανάτην θεὸν ἔγνω.
Οἱ δ' εἰς ὀρχηστύν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν
Τρεψάμενοι τέρποντο· μένον δ', ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν.
Τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθε
Δὴ τότε κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος.
Τηλέμαχος δ', ὅθι οἱ θάλαμος περικαλλέος αὐλῆς
Ὑψηλὸς δέδμητο, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,

Ἔνθ' ἔβη εἰς εὐνὴν, πολλὰ φρεσὶ μερμηρίζων·
Τῷ δ' ἄρ' ἅμ' αἰθομένας δαΐδας φέρε κέδν' εἰδυῖα
Εὐρύκλει', Ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο·
Τήν ποτε Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν,
Πρωθήβην ἔτ' ἐοῦσαν, ἐεικοσάβοια δ' ἔδωκεν.
Ἶσα δέ μιν κεδνῇ ἀλόχῳ τίεν ἐν μεγάροισιν·
Εὐνῇ δ' οὔποτ' ἔμικτο, χόλον δ' ἀλέεινε γυναικός·
Ἥ οἱ ἅμ' αἰθομένας δαΐδας φέρε, καί ἑ μάλιστα
Δμωάων φιλέεσκε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα.
Ὤϊξε δὲ θύρας θαλάμου πύκα ποιητοῖο·
Ἕζετο δ' ἐν λέκτρῳ, μαλακὸν δ' ἔκδυνε χιτῶνα·
Καὶ τὸν μὲν γρηὸς πυκιμηδέος ἔμβαλε χερσίν·
Ἡ μὲν τὸν πτύξασα καὶ ἀσκήσασα χιτῶνα,
Πασσάλῳ ἀγκρεμάσασα παρὰ τρητοῖσι λέχεσσι,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ, θαλάμοιο· θύρην δ' ἐπέρυσε κορώνῃ
Ἀργυρέῃ· ἐπὶ δὲ κληῗδ' ἐτάνυσσεν ἱμάντι.
Ἔνθ' ὅγε παννύχιος, κεκαλυμμένος οἰὸς ἀώτῳ,
Βούλευε φρεσὶν ᾗσιν ὁδὸν, τὴν πέφραδ' Ἀθήνη.

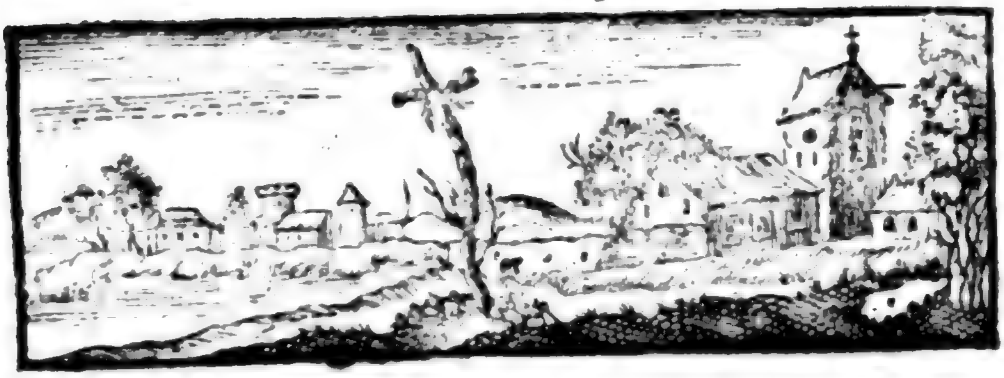

ΤΗΣ

ὈΔΥΣΣΕΙΑΣ

ὉΜΗΡΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΝ Β'.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,
Ὤρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς,
Εἵματα ἑσσάμενος· περὶ, δὲ μέγα βάλλετο φάρος·
Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισι βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον·
Βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῷ ἐναλίγκιος ἄντην.
Αἶψα δὲ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε
Κηρύσσειν ἀγορήνδε καρηκομόωντας Ἀχαιούς.
Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν, παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
Οὐκ οἶος· ἅμα τῷγε δύω κύνες ἀργοὶ ἕποντο.
Θεσπεσίην δ' ἄρα τῷγε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη.
Τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο.
Ἕζετο δ' ἐν πατρὸς θώκῳ, εἶξαν δὲ γέροντες.
Τοῖσι δ' ἔπειθ' ἥρως Αἰγύπτιος ἦρχ' ἀγορεύειν,
Ὃς δὴ γήραϊ κυφὸς ἔην, καὶ μυρία ἤδη.
Καὶ γὰρ τοῦ φίλος υἱὸς ἅμ' ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ
Ἴλιον εἰς εὔπωλον ἔβη κοίλης ἐνὶ νηυσὶν,
Ἄντιφος αἰχμητής· τὸν ἄγριος ἔκτανε Κύκλωψ
Ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ· πύματον δ' ὡπλίσατο δόρπον.
Τρεῖς δέ οἱ ἄλλοι ἔσαν· καὶ ὁ μὲν μνηςῆρσιν ὁμίλει
Εὐρύνομος, δύω δ' εἶχον πατρώϊα ἔργα.
Ἀλλ' οὐδ' ὡς τοῦ λήθετ' ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων.
Τοῦ ὅγε δακρυχέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
Κέκλυτε νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅττι κεν εἴπω·
Οὔτέ ποθ' ἡμετέρη ἀγορὴ γένετ', οὔδε θόωκος,
Ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς δῖος ἔβη κοίλης ἐπὶ νηυσίν·
Νῦν δὲ τίς ὧδ' ἤγειρε; τίνα χρειὼ τόσον ἵκει,
Ἠὲ νέων ἀνδρῶν, ἢ οἳ προγενέςεροί εἰσιν;
Ἠέ τιν' ἀγγελίην ςρατοῦ ἔκλυεν ἐρχομένοιο,
Ἥν χ' ἡμῖν σάφα εἴποι, ὅτε πρότερός γε πύθοιτο;
Ἦέ τι δήμιον ἄλλο πιφαύσκεται, ἠδ' ἀγορεύει;
Ἐσθλός μοι δοκεῖ εἶναι, ὀνήμενος· εἴθέ οἱ αὐτῷ
Ζεὺς ἀγαθὸν τελέσειεν, ὅ, τι φρεσὶν ᾗσι μενοινᾷ.
Ὣς φάτο· χαῖρε δὲ φήμῃ Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς,
Οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν ἧςο, μενοίνησεν δ' ἀγορεύειν·

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Στῆ δὲ μέσῃ ἀγορῇ· σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρὶ
Κήρυξ Πεισήνωρ, πεπνυμένα μήδεα εἰδώς.
Πρῶτον· ἔπειτα γέροντα καθαπτόμενος προσέειπεν·
Ὦ γέρον, οὐχ ἑκὰς οὗτος ἀνὴρ, τάχα δ' εἴσεαι αὐτὸς,
Ὃς λαὸν ἤγειρα· μάλιστα δέ μ' ἄλγος ἱκάνει.
Οὔτε τιν' ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυον ἐρχομένοιο,
Ἥν χ' ὑμῖν σάφα εἴπω, ὅτε πρότερός γε πυθοίμην,
Οὔτε τι δήμιον ἄλλο πιφαύσκομαι, οὐδ' ἀγορεύω·
Ἀλλ' ἐμὸν αὐτοῦ χρεῖος, ὅ μοι κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ,
Δοιά· τὸ μὲν, πατέρ' ἐσθλὸν ἀπώλεσα, ὅς ποτ' ἐν ὑμῖν
Τοισίδ' ἐβασίλευε, πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν.
Νῦν δ' αὖ καὶ πολὺ μεῖζον, ὃ δὴ κακὸν οἶκον ἅπαντα
Πάγχυ διαῤῥαίσει, βίοτον δ' ἄπο, πάμπαν ὀλέσσει.
Μητέρι μοι μνηστῆρες ἐπέχραον οὐκ ἐθελούσῃ,
Τῶν ἀνδρῶν φίλοι υἷες, οἳ ἐνθάδε γ' εἰσὶν ἄριστοι·
Οἳ πατρὸς μὲν ἐς οἶκον ἀπεῤῥίγασι νέεσθαι
Ἰκαρίου, ὥς κ' αὐτὸς ἐεδνώσαιτο θύγατρα,
Δώῃ δ', ᾧ κε θέλῃ, καί οἱ κεχαρισμένος ἔλθοι.
Οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι ἤματα πάντα,
Βοῦς ἱερεύοντες, καὶ ὄϊς, καὶ πίονας αἶγας,
Εἰλαπινάζουσιν, πίνουσί τε αἴθοπα οἶνον
Μαψιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται· οὐ γὰρ ἔπ' ἀνὴρ,
Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρὴν ἄπο, οἴκου ἀμῦναι·
Οὔ νυ τοι ἡμεῖς τοῖοι ἀμυνέμεν· ἦ καὶ ἔπειτα
Λευγαλέοι τ' ἐσόμεσθα, καὶ οὐ δεδαηκότες ἀλκήν·
Ἦ τ' ἂν ἀμυνοίμην, εἴ μοι δύναμις γε παρείη.
Οὐ γὰρ ἔτ' ἀνσχετὰ ἔργα τετεύχεται, οὐδ' ἔτι καλῶς
Οἶκος ἐμὸς διόλωλε· νεμεσσήθητε καὶ αὐτοὶ,

Ἄλλους τ' αἰδέσθητε περικτίονας ἀνθρώπους,
Οἳ περιναιετάουσι· θεῶν ὑποδείσατε μῆνιν,
Μήτι μεταστρέψωσιν ἀγασσάμενοι κακὰ ἔργα.
Λίσσομαι ἠμὲν Ζηνὸς Ὀλυμπίου, ἠδὲ Θέμιστος,
Ἥτ' ἀνδρῶν ἀγορὰς ἠμὲν λύει, ἠδὲ καθίζει,
Σχέσθε, φίλοι, καί μ' οἶον ἐάσατε πένθεϊ λυγρῷ
Τείρεσθ', εἰ μή πού τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεὺς
Δυσμενέων κάκ' ἔρεξεν ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς·
Τῶν μ' ἀποτιννύμενοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες,
Τούτους ὀτρύνοντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη,
Ὑμέας ἐσθέμεναι κειμήλιά τε, πρόβασίν τε·
Εἴ χ' ὑμεῖς γε φάγοιτε, τάχ' ἄν ποτε καὶ τίσις εἴη.
Τόφρα γὰρ ἂν κατὰ ἄστυ ποτιπτυσσοίμεθα μύθῳ,
Χρήματ' ἀπαιτίζοντες, ἕως κ' ἀπὸ πάντα δοθείη·
Νῦν δέ μοι ἀπρήκτους ὀδύνας ἐμβάλλετε θυμῷ.
Ὣς φάτο χωόμενος, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ,
Δάκρυ' ἀναπρήσας· οἶκτος δ' ἕλε λαὸν ἅπαντα.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν, οὔτε τις ἔτλη
Τηλέμαχον μύθοισιν ἀμείψασθαι χαλεποῖσιν·
Ἀντίνοος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπε·
Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον ἔειπες,
Ἡμέας αἰσχύνων; ἐθέλοις δέ κε μῶμον ἀνάψαι.
Σοὶ δ' οὔτι μνηστῆρες Ἀχαιῶν αἴτιοί εἰσιν,
Ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ τοι πέρι κέρδεα οἶδεν·
Ἤδη γὰρ τρίτον ἐστὶν ἔτος, τάχα δ' εἶσι τέταρτον,
Ἐξ οὗ ἀτέμβει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν·
Πάντας μὲν ῥ' ἔλπει, καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἑκάστῳ,
Ἀγγελίας προϊεῖσα· νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.

Ἡ δὲ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριζε·
Στησαμένη μέγαν ἱςὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινε,
Λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπε·
Κοῦροι, ἐμοὶ μνηςῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεὺς,
Μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσόκε φᾶρος
Ἐκτελέσω, μή μοι μεταμώνια νήματ' ὄληται,
Λαέρτῃ ἥρωϊ ταφήιον, εἰς ὅτε κέν μιν
Μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο.
Μήτις μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσήσῃ,
Αἴκεν ἄτερ σπείρου κεῖται, πολλὰ κτεατίσσας.
Ὣς ἔφατ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
Ἔνθα κεν ἠματίη μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἱςὸν.
Νύκτας δ' ἀναλύεσκεν, ἐπὴν δαΐδας παραθεῖτο.
Ὣς τρίετες μὲν ἔληθε δόλῳ, καὶ ἔπειθεν Ἀχαιοὺς·
Ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
Καὶ τότε δή τις ἔειπε γυναικῶν, ἣ σάφα ᾔδη,
Καὶ τὴν γ' ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἱςόν.
Ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε, καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης.
Σοὶ δ' ὧδε μνηςῆρες ὑποκρίνονται, ἵν' εἰδῇς
Αὐτὸς σῷ θυμῷ, εἰδῶσι δὲ πάντες Ἀχαιοί·
Μητέρα σὴν ἀπόπεμψον, ἄνωχθι δέ μιν γαμέεσθαι
Τῷ, ᾧ τεός τε πατὴρ κέλεται, καὶ ἁνδάνει αὐτῇ.
Εἰ δ' ἔτ' ἀνίησί γε πολὺν χρόνον υἷας Ἀχαιῶν,
Τὰ φρονέουσ' ἀνὰ θυμὸν, ἅ οἱ περίδωκεν Ἀθήνη,
Ἔργα τ' ἐπίςασθαι περικαλλέα, καὶ φρένας ἐσθλὰς,
Κέρδεά θ', οἷ' οὔπω τιν' ἀκούομεν οὐδὲ παλαιῶν
Τάων, αἳ πάρος ἦσαν ἐϋπλοκαμῖδες Ἀχαιαὶ,
Τυρώ τ', Ἀλκμήνη τε, ἐϋπλόκαμός τε Μυκήνη·

Τάων οὔτις ὁμοῖα νοήματα Πηνελοπείῃ
Ἤδη· ἀτὰρ μὲν τοῦτό γ' ἐναίσιμον οὐκ ἐνόησε.
Τόφρα γὰρ οὖν βίοτόν τε τεὸν καὶ κτήματ' ἔδονται,
Ὄφρα κε κείνη τοῦτον ἔχει νόον, ὅντινά οἱ νῦν
Ἐν στήθεσσι τιθεῖσι θεοί· μέγα μὲν κλέος αὐτῆς
Ποιεῖτ'· αὐτὰρ σοί γε ποθὴ πολέος βιότοιο.
Ἡμεῖς γ' οὔτ' ἐπὶ, ἔργα πάρος γ' ἴμεν, οὔτε πη ἄλλη,
Πρίν γ' αὐτὴν γήμασθαι Ἀχαιῶν, ᾧ κ' ἐθέλῃσι.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἀντίνο', οὔπως ἐστὶ δόμων ἀέκουσαν ἀπῶσαι,
Ἥ μ' ἔτεχ', ἥ μ' ἔθρεψε· πατὴρ δ' ἐμὸς ἄλλοθι γαίης,
Ζώει ὅγ', ἢ τέθνηκε· κακὸν δέ με πόλλ' ἀποτίνει
Ἰκαρίῳ, αἴκ' αὐτὸς ἑκὼν ἄπο, μητέρα πέμψω.
Ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς κακὰ πείσομαι, ἄλλα δὲ δαίμων
Δώσει· ἐπεὶ μήτηρ στυγερὰς ἀρήσαιτ' Ἐριννῦς,
Οἴκου ἀπερχομένη· νέμεσις δέ μοι ἐξ ἀνθρώπων
Ἔσσεται· ὡς οὐ τοῦτον ἐγώ ποτε μῦθον ἐνίψω.
Ὑμέτερος δ' εἰ μὲν θυμὸς νεμεσίζεται αὐτῶν,
Ἔξιτε μεγάρων, ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαῖτας,
Ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους·
Εἰ δ' ὑμῖν δοκέει λωΐτερον καὶ ἄμεινον
Ἔμμεναι, ἀνδρὸς βίοτον νήποινον ὀλέσθαι,
Κείρετ'· ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας,
Αἴκε ποτὲ Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι·
Νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὄλοισθε·
Ὣς φάτο Τηλέμαχος· τῷ δ' αἰετὼ εὐρύοπα Ζεὺς
Ὑψόθεν ἐκ κορυφῆς ὄρεος προέηκε πέτεσθαι.
Τὼ δ' ἕως μέν ῥ' ἐπέτοντο μετὰ πνοιῇς ἀνέμοιο,

Πλησίω ἀλλήλοισι τιταινομένω πτερύγεσσι·
Ἀλλ' ὅτε δὴ μέσσην ἀγορὴν πολύφημον ἱκέσθην,
Ἔνθ' ἐπιδινηθέντε τιναξάσθην πτερὰ πολλὰ,
Ἐς δ' ἰδέτην πάντων κεφαλὰς, ὄσσοντο δ' ὄλεθρον·
Δρυψαμένω δ' ὀνύχεσσι παρειὰς, ἀμφί τε δειρὰς,
Δεξιὼ ἤϊξαν διά τ' οἰκία καὶ πόλιν αὐτῶν.
Θάμβησαν δ' ὄρνιθας, ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Ὥρμηναν δ' ἀνὰ θυμὸν, ἅπερ τελέεσθαι ἔμελλεν.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρως Ἀλιθέρσης,
Μαστορίδης, ὁ γὰρ οἶος ὁμηλικίην ἐκέκαστο,
Ὄρνιθας γνῶναι, καὶ ἐναίσιμα μυθήσασθαι·
Ὅς σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
Κέκλυτε νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅττι κεν εἴπω.
Μνηστῆρσι δὲ μάλιστα πιφαυσκόμενος τάδε εἴρω,
Τοῖσιν γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδεται· οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς
Δὴν ἀπάνευθε φίλων ὢν ἔσσεται, ἀλλά που ἤδη
Ἐγγὺς ἐὼν, τοῖσδέσσι φόνον καὶ κῆρα φυτεύει
Πάντεσσιν· πολέσιν δέ καὶ ἄλλοισι κακὸν ἔσται,
Οἳ νεμόμεσθ' Ἰθάκην εὐδείελον· ἀλλὰ πολὺ πρὶν
Φραζώμεσθ', ὥς κεν καταπαύσομεν· ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Παυέσθων· καὶ γάρ σφιν ἄφαρ τόδε λώϊόν ἐστιν.
Οὐ γὰρ ἀπειρήτως μαντεύσομαι, ἀλλ' εὖ εἰδώς·
Καὶ γὰρ ἐκείνῳ φημὶ τελευθῆναι ἅπαντα·
Ὥς οἱ ἐμυθεόμην, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἀργεῖοι, μετὰ δέ σφιν ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Φῆν κακὰ πολλὰ παθόντ', ὀλέσαντ' ἄπο πάντας ἑταίρους,
Ἄγνωστον πάντεσσιν, ἐεικοστῷ ἐνιαυτῷ
Οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς ἀντίον ηὔδα·
Ὦ γέρον, εἰ δ' ἄγε δὴ μαντεύεο σοῖσι τέκεσσιν,
Οἴκαδ' ἰὼν, μήπου τι κακὸν πάσχωσιν ὀπίσσω.
Ταῦτα δ' ἐγὼ σέο πολλὸν ἀμείνων μαντεύεσθαι.
Ὄρνιθες δέ τε πολλοὶ ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο
Φοιτῶσ', οὐδέ τε πάντες ἐναίσιμοι· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς,
Ὤλετο τῆλ'· ὡς εἰ σὺ καταφθίσθαι σὺν ἐκείνῳ
Ὤφελες· οὐκ ἂν τόσσα θεοπροπέων ἀγόρευες,
Οὐδέ κε Τηλέμαχον κεχολωμένον ὧδ' ἀνιείης,
Σῷ οἴκῳ δῶρον ποτιδέγμενος, αἴκε πόρῃσιν.
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται,
Αἴκε νεώτερον ἄνδρα, παλαιά τε πολλά τε εἰδὼς,
Παρφάμενος ἐπέεσσιν ἐποτρύνῃς χαλεπαίνειν,
Αὐτῷ μέν οἱ πρῶτον ἀνιηρέστερον ἔσται,
Πρῆξαι δ' ἔμπης οὔτι δυνήσεται εἵνεκα τῶνδε·
Σοὶ δὲ, γέρον, θωὴν ἐπιθήσομεν, ἥν κ' ἐνὶ θυμῷ
Τίνων ἀσχάλλῃς· χαλεπὸν δέ τοι ἔσσεται ἄλγος.
Τηλεμάχῳ δ' ἐν πᾶσιν ἐγὼν ὑποθήσομαι αὐτὸς,
Μητέρ' ἑὴν ἐς πατρὸς ἀνωγέτω ἀπονέεσθαι.
Οἱ δὲ γάμον τεύξουσι, καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα
Πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἕπεσθαι.
Οὐ γὰρ πρὶν παύσασθαι ὀΐομαι υἷας Ἀχαιῶν
Μνηστύος ἀργαλέης· ἐπεὶ οὔτινα δείδιμεν ἔμπης,
Οὔτ' οὖν Τηλέμαχον, μάλα περ πολύμυθον ἐόντα·
Οὔτε θεοπροπίης ἐμπαζόμεθ', ἣν σὺ, γεραιὲ,
Μυθέαι ἀκράαντον, ἀπεχθάνεαι δ' ἔτι μᾶλλον.
Χρήματα δ' αὖτε κακῶς βεβρώσεται, οὐδέποτ' ἶσα
Ἔσσεται, ὄφρα κεν ἥδε διατρίβουσιν Ἀχαιοὺς

Ὂν γάμον· ἡμεῖς δ' αὖ ποτιδέγμενοι ἤματα πάντα,
Εἵνεκα τῆς ἀρετῆς ἐριδαίνομεν, οὐδὲ μετ' ἄλλας
Ἐρχόμεθ', ἃς ἐπιεικὲς ὀπυιέμεν ἐστὶν ἑκάστῳ.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Εὐρύμαχ', ἠδὲ καὶ ἄλλοι, ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοὶ,
Ταῦτα μὲν οὐχ ὑμέας ἔτι λίσσομαι, οὐδ' ἀγορεύω.
Ἤδη γὰρ τάδ' ἴσασι θεοὶ καὶ πάντες Ἀχαιοί.
Ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ' ἑταίρους,
Οἵ κέ μοι ἔνθα καὶ ἔνθα διαπρήσσωσι κέλευθον.
Εἶμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεσσαν
Νόστον πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
Ἤν τις μοι εἴπῃσι βροτῶν, ἢ ὄσσαν ἀκούσω
Ἐκ Διὸς, ἥτε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισιν.
Εἰ μέν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόστον ἀκούσω,
Ἦτ' ἂν, τρυχόμενός περ, ἔτι τλαίην ἐνιαυτόν·
Εἰ δέ κε τεθνηῶτος ἀκούσω, μηδ' ἔτ' ἐόντος,
Νοστήσας δ' ἔπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Σῆμά τέ οἱ χεύσω καὶ ἐπικτέρεα κτερεΐξω
Πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε· καὶ ἀνέρι μητέρα δώσω.
Ἤτοι ὅγ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Μέντωρ, ὅς ῥ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἦεν ἑταῖρος,
Καί οἱ ἰὼν ἐν νηυσὶν ἐπέτρεπεν οἶκον ἅπαντα,
Πείθεσθαί τε γέροντι, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν,
Ὅ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅττι κεν εἴπω.
Μήτις ἔτι πρόφρων, ἀγανὸς, καὶ ἤπιος ἔστω
Σκηπτοῦχος βασιλεὺς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδὼς,
Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπός τ' εἴη, καὶ αἴσυλα ῥέζοι.

Ὡς οὔτις μέμνηται Ὀδυσσῆος θείοιο
Λαῶν, οἷσιν ἄνασσε, πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν.
Ἀλλ' ἤτοι μνηστῆρας ἀγήνορας οὔτι μεγαίρω
Ἔρδειν ἔργα βίαια, κακοῤῥαφίῃσι νόοιο.
Σφὰς γὰρ παρθέμενοι κεφαλὰς κατέδουσι βιαίως
Οἶκον Ὀδυσσῆος, τὸν δ' οὐκ ἔτι φασὶ νέεσθαι·
Νῦν δ' ἄλλῳ δήμῳ νεμεσίζομαι· οἷον ἅπαντες
Ἧσθ' ἄνεῳ, ἀτὰρ οὔτι καθαπτόμενοι ἐπέεσσιν,
Παύρους μνηστῆρας κατερύκετε, πολλοὶ ἐόντες.
Τὸν δ' Εὐηνορίδης Λειώκριτος ἀντίον ηὔδα·
Μέντορ ἀταρτηρὲ, φρένας ἠλεὲ, ποῖον ἔειπες;
Ἡμέας ὀτρύνων καταπαυέμεν; ἀργαλέον δὲ
Ἀνδράσι καὶ πλεόνεσσι μαχέσασθαι περὶ δαιτί.
Εἴπερ γάρ κ' Ὀδυσεὺς Ἰθακήσιος αὐτὸς ἐπελθὼν,
Δαινυμένους κατὰ δῶμα ἐὸν μνηστῆρας ἀγαυοὺς
Ἐξελάσαι μεγάροιο μενοινήσει' ἐνὶ θυμῷ,
Οὔ κέν οἱ κεχάροιτο γυνὴ, μάλα περ χατέουσα,
Ἐλθόντ'· ἀλλά κεν αὐτοῦ ἀεικέα πότμον ἐπίσποι,
Εἰ πλεόνεσσι μάχοιτο· σὺ δ' οὐ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Ἀλλ' ἄγε, λαοὶ μὲν σκίδνασθ' ἐπὶ ἔργα ἕκαστος·
Τούτῳ δ' ὀτρυνέει Μέντωρ ὁδὸν ἠδ' Ἁλιθέρσης,
Οἵ τέ οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώϊοί εἰσιν ἑταῖροι.
Ἀλλ', ὀΐω, καὶ δηθὰ καθήμενος, ἀγγελιάων
Πεύσεται εἰν Ἰθάκῃ, τελέει δ' ὁδὸν οὔποτε ταύτην.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· λῦσεν δ' ἀγορὴν λαιψηρήν.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἑὰ πρὸς δώμαθ' ἕκαστος·
Μνηστῆρες δ' ἐς δώματ' ἴσαν θείου Ὀδυσῆος.
Τηλέμαχος δ' ἀπάνευθεν ἰὼν ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,

Χεῖρας νιψάμενος πολιῆς ἁλὸς, εὔχετ' Ἀθήνῃ·
Κλῦθί μοι, ὃς χθιζὸς θεὸς ἤλυθες ἡμέτερον δῶ,
Καί μ' ἐν νηῒ κέλευσας ἐπ' ἠεροειδέα πόντον,
Νόστον πευσόμενον πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
Ἔρχεσθαι· τὰ δὲ πάντα διατρίβουσιν Ἀχαιοὶ,
Μνηστῆρες δὲ μάλιστα, κακῶς ὑπερηνορέοντες.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας, ἠδὲ καὶ αὐδήν·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τηλέμαχ', οὐδ' ὄπιθεν κακὸς ἔσσεαι, οὐδ' ἀνοήμων·
Εἰ δή τοι σοὶ πατρὸς ἐνέστακται μένος ἠΰ,
Οἷος ἐκεῖνος ἔην τελέσαι ἔργον τε ἔπος τε,
Οὔ τοι ἔπειθ' ἁλίη ὁδὸς ἔσσεται, οὐδ' ἀτέλεστος·
Εἰ δ' οὐ κείνου γ' ἐσσὶ γόνος καὶ Πηνελοπείης,
Οὔ σέ γ' ἔπειτα ἔολπα, τελευτήσειν, ἃ μενοινᾷς.
Παῦροι γάρ τοι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλονται·
Οἱ πλέονες κακίους· παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους.
Ἀλλ' ἐπεὶ οὐδ' ὄπιθεν κακὸς ἔσσεαι, οὐδ' ἀνοήμων,
Οὐδέ σε πάγχυ γε μῆτις Ὀδυσσῆος προλέλοιπεν,
Ἐλπωρή τοι ἔπειτα τελευτῆσαι τάδε ἔργα.
Τῷ νῦν μνηστήρων μὲν ἔα βουλήν τε νόον τε
Ἀφραδέων· ἐπεὶ οὔτι νοήμονες, οὐδὲ δίκαιοι·
Οὐδέ τι ἴσασιν θάνατον, καὶ κῆρα μέλαιναν,
Ὃς δή σφιν σχεδόν ἐστιν ἐπ' ἤματι πάντας ὀλέσθαι.
Σοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται, ἣν σὺ μενοινᾷς·
Τοῖος γάρ οἱ ἑταῖρος ἐγὼ πατρώϊός εἰμι,
Ὅς τοι νῆα θοὴν στελέω, καὶ ἅμ' ἕψομαι αὐτός.
Ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς δώματ' ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλει,

Ὅπλισσόν τ' ἤϊα, καὶ ἄγγεσιν ἄρσον ἅπαντα,
Οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι, καὶ ἄλφιτα, μυελὸν ἀνδρῶν,
Δέρμασιν ἐν πυκινοῖσιν· ἐγὼ δ' ἀνὰ δῆμον ἑταίρους
Αἶψ' ἐθελοντῆρας συλλέξομαι· εἰσὶ δὲ νῆες
Πολλαὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ νέαι, ἠδὲ παλαιαί·
Τάων μέν τοι ἐγὼν ἐπιόψομαι, ἥτις ἀρίστη·
Ὦκα δ' ἐφοπλίσαντες ἐνήσομεν εὐρέϊ πόντῳ.
Ὣς φάτ' Ἀθηναίη, κούρη Διός· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Τηλέμαχος παρέμιμνεν, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν.
Βῆ δ' ἰέναι πρὸς δῶμα, φίλον τετιημένος ἦτορ·
Εὗρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισιν ἐοῖσιν
Αἶγας ἀνιεμένους, σιάλους θ' εὕοντας ἐν αὐλῇ.
Ἀντίνοος δ' ἰθὺς γελάσας κίε Τηλεμάχοιο·
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μένος ἄσχετε, μήτι τοι ἄλλο
Ἐν στήθεσσι κακὸν μελέτω ἔργον τὲ, ἔπος τε,
Ἀλλά μοι ἐσθιέμεν, καὶ πινέμεν, ὡς τὸ πάρος περ·
Ταῦτα δέ τοι μάλα πάντα τελευτήσουσιν Ἀχαιοὶ,
Νῆα καὶ ἐξαίτους ἐρέτας, ἵνα θᾶσσον ἵκηαι
Ἐς Πύλον ἠγαθέην μετ' ἀγαυοῦ πατρὸς ἀκουήν.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἀντίνο', οὔπως ἐστὶν ὑπερφιάλοισι μεθ' ὑμῖν
Δαίνυσθαί τ' ἀέκοντα, καὶ εὐφραίνεσθαι ἕκηλον.
Ἦ οὐχ ἅλις, ὡς τὸ πάροιθεν ἐκείρετε πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
Κτήματ' ἐμὰ, μνηστῆρες, ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα;
Νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας εἰμὶ καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων
Πυνθάνομαι, καὶ δή μοι ἀέξεται ἔνδοθι θυμὸς,
Πειρήσω, ὥς κ' ὔμμι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰήλω,

Ἠὲ Πύλονδ' ἐλθών, ἢ αὐτοῦ τῷδ' ἐνὶ δήμῳ.
Εἶμι μέν, οὐδ' ἀλίη ὁδὸς ἔσσεται ἣν ἀγορεύω,
Ἔμπορος· οὐ γὰρ νηὸς ἐπήβολος, οὐδ' ἐρετάων
Γίνομαι· ὥς νύ που ὔμμιν ἐείσατο κέρδιον εἶναι.
Ἦ ῥα, καὶ ἐκ χειρὸς χεῖρα σπάσεν Ἀντινόοιο
Ῥεῖα· μνηστῆρες δὲ δόμον κατὰ δαῖτα πένοντο.
Οἱ δ' ἐπελώβευον καὶ ἐκερτόμεον ἐπέεσσιν·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
Ἦ μάλα Τηλέμαχος φόνον ἡμῖν μερμηρίζει.
Ἤ τινας ἐκ Πύλου ἄξει ἀμύντορας ἠμαθόεντος,
Ἢ ὅγε καὶ Σπάρτηθεν· ἐπεί νύ περ ἵεται αἰνῶς·
Ἠὲ καὶ εἰς Ἐφύρην ἐθέλει πίειραν ἄρουραν
Ἐλθεῖν, ὄφρ' ἔνθεν θυμοφθόρα φάρμακ' ἐνείκῃ,
Ἐν δὲ βάλῃ κρητῆρι, καὶ ἡμέας πάντας ὀλέσσῃ.
Ἄλλος δ' αὖτ' εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
Τίς δ' οἶδ', εἴ κε καὶ αὐτὸς ἰὼν κοίλης ἐπὶ νηὸς,
Τῆλε φίλων ἀπόληται, ἀλώμενος, ὥς περ Ὀδυσσεύς,
Οὕτω κεν καὶ μᾶλλον ὀφέλλειεν πόνον ἄμμι·
Κτήματα γάρ κεν πάντα δασαίμεθα, οἰκία δ' αὖτε
Τούτου μητέρι δοῖμεν ἔχειν, ἠδ' ὅστις ὀπυίοι.
Ὣς φάν· ὁ δ' ὑψόροφον θάλαμον κατεβήσατο πατρὸς
Εὐρὺν, ὅθι νητὸς χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἔκειτο,
Ἐσθής τ' ἐν χηλοῖσιν, ἅλις τ' εὐῶδες ἔλαιον.
Ἐν δὲ πίθοι οἴνοιο παλαιοῦ ἡδυπότοιο
Ἕστασαν, ἄκρητον θεῖον ποτὸν ἐντὸς ἔχοντες,
Ἑξείης ποτὶ τοῖχον ἀρηρότες· εἴποτ' Ὀδυσσεὺς
Οἴκαδε νοστήσειε, καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας.
Κληϊσταὶ δ' ἔσσαν σανίδες πυκινῶς ἀραρυῖαι,

Δικλί-

Δικλίδες· ἐν δὲ γυνὴ ταμίη νύκτας τε καὶ ἦμαρ
Ἔσκε, ἣ πάντ' ἐφύλασσε νόου πολυϊδρείῃσιν,
Εὐρύκλει', Ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο.
Τὴν τότε Τηλέμαχος προσέφη θάλαμόνδε καλέσσας·
Μαῖ', ἄγε δή μοι οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσον
Ἡδὺν, ὅτις μετὰ τὸν λαρώτατος, ὃν σὺ φυλάσσεις,
Κεῖνον ὀϊομένη τὸν κάμμορον· εἴποθεν ἔλθοι
Διογενὴς Ὀδυσεὺς, θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας·
Δώδεκα δ' ἔμπλησον, καὶ πώμασιν ἄρσον ἅπαντας.
Ἐν δέ μοι ἄλφιτα χεῦον ἐϋῤῥαφέεσσι δορῇσιν·
Εἴκοσι δ' ἔσω μέτρα μυληφάτου ἀλφίτου ἀκτῆς.
Αὐτὴ δ' οἴη ἴσθι· τὰ δ' ἀθρόα πάντα τετύχθω·
Ἑσπέριος γὰρ ἐγὼν αἱρήσομαι, ὁππότε κεν δὴ
Μήτηρ εἰς ὑπερῷ' ἀναβῇ, κοίτης τε μέδηται.
Εἶμι γὰρ εἰς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεσσαν,
Νόστον πευσόμενος πατρὸς φίλου, ἤν που ἀκούσω.
Ὣς φάτο· κώκυσεν δὲ φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
Καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τίπτε δέ τοι, φίλε τέκνον, ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
Ἔπλετο; πῇ δ' ἐθέλεις ἰέναι πολλὴν ἐπὶ γαῖαν,
Μοῦνος ἐὼν ἀγαπητός; ὁ δ' ὤλετο τηλόθι πάτρης
Διογενὴς Ὀδυσεὺς, ἀλλ' ἀγνώτῳ ἐνὶ δήμῳ.
Οἱ δέ τοι αὐτίκ' ἰόντι κακὰ φράσσονται ὀπίσσω,
Ὥς κε δόλῳ φθίῃς, τάδε δ' αὐτοὶ πάντα δάσονται.
Ἀλλὰ μέν' αὖθ', ἐπὶ σοῖσι καθήμενος· οὐδέ τί σε χρὴ
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον κακὰ πάσχειν, οὐδ' ἀλάλησθαι.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Θάρσει, μαῖ'· ἐπεὶ οὔτοι ἄνευ θεοῦ ἥδε γε βουλή.

Ἀλλ' ὄμοσον, μὴ μητρὶ φίλῃ τάδε μυθήσασθαι,
Πρίν γ' ὅτ' ἂν ἑνδεκάτη τε δυωδεκάτη τε γένηται,
Ἢ αὐτὴν ποθέσαι, καὶ ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι·
Ὡς ἂν μὴ κλαίουσα κατὰ χρόα καλὸν ἰάπτῃ.
Ὣς ἄρ' ἔφη· γρηῢς δὲ θεῶν μέγαν ὅρκον ἀπώμνυ.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσέν τε, τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
Αὐτίκ' ἔπειτά οἱ οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσεν,
Ἐν δέ οἱ ἄλφιτ' ἔχευεν εὐῤῥαφέεσσι δορῇσι.
Τηλέμαχος δ' ἐς δώματ' ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλει.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Τηλεμάχῳ εἰκυῖα κατὰ πτόλιν ᾤχετο πάντη,
Καί ῥα ἑκάστῳ φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον·
Ἑσπερίους δ' ἐπὶ νῆα θοὴν ἀγερέσθαι ἀνώγει.
Ἡ δ' αὖτε Φρονίοιο Νοήμονα φαίδιμον υἱὸν
Ἤτεε νῆα θοήν· ὁ δέ οἱ πρόφρων ὑπέδεκτο.
Δύσσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
Καὶ τότε νῆα θοὴν ἅλαδ' εἴρυσε, πάντα δ' ἐν αὐτῇ
Ὅπλ' ἐτίθει, τά τε νῆες ἐΰσσελμοι φορέουσι.
Στῆσε δ' ἐπ' ἐσχατιῇ λιμένος· περὶ δ' ἐσθλοὶ ἑταῖροι
Ἀθρόοι ἠγερέθοντο· θεὰ δ' ὄτρυνεν ἕκαστον.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Βῆ δ' ἰέναι πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο·
Ἔνθα μνηστήρεσσιν ἐπὶ, γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν,
Πλάζε δὲ πίνοντας· χειρῶν δ' ἔκβαλε κύπελλα.
Οἱ δ' εὕδειν ὤρνυντο κατὰ πτόλιν· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Εἵατ', ἐπεὶ σφίσιν ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν.
Αὐτὰρ Τηλέμαχον προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ἐκπροκαλεσαμένη μεγάρων εὐναιεταόντων,

Μέντορι εἰδομένη, ἠμὲν δέμας, ἠδὲ καὶ αὐδήν·
Τηλέμαχ᾽, ἤδη μέν τοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Εἵατ᾽ ἐπήρετμοι, τὴν σὴν ποτιδέγμενοι ὁρμήν·
Ἀλλ᾽ ἴομεν, μὴ δηθὰ διατρίβωμεν ὁδοῖο.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
Καρπαλίμως· ὃ δ᾽ ἔπειτα μετ᾽ ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ἐπὶ νῆα κατήλυθον, ἠδὲ θάλασσαν,
Εὗρον ἔπειτ᾽ ἐπὶ θινὶ καρηκομόωντας Ἀχαιούς.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ᾽ ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο·
Δεῦτε, φίλοι, ἤϊα φερώμεθα· πάντα γὰρ ἤδη
Ἀθρό᾽ ἐνὶ μεγάρῳ· μήτηρ τ᾽ ἐμὴ οὔτι πέπυσται,
Οὐδ᾽ ἄλλαι δμωαὶ, μία δ᾽ οἴη μῦθον ἄκουσεν.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ᾽ ἅμ᾽ ἕποντο.
Οἱ δ᾽ ἄρα πάντα φέροντες, ἐϋσσέλμῳ ἐπὶ νηῒ
Κάτθεσαν, ὡς ἐκέλευσεν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
Ἂν δ᾽, ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν᾽, ἦρχε δ᾽ Ἀθήνη,
Νηῒ δ᾽ ἐνὶ πρύμνῃ κατ᾽, ἄρ᾽ ἕζετο· ἄγχι δ᾽ ἄρ᾽ αὐτῆς
Ἕζετο Τηλέμαχος· τοὶ δὲ πρυμνήσι᾽ ἔλυσαν·
Ἂν, δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες, ἐπὶ κληῗσι κάθιζον.
Τοῖσι δ᾽ ἴκμενον οὖρον ἵει γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ἀκραῆ ζέφυρον, κελάδοντ᾽ ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
Τηλέμαχος δ᾽ ἑτάροισιν ἐποτρύνων ἐκέλευσεν
Ὅπλων ἅπτεσθαι· τοὶ δ᾽ ὀτρύναντος ἄκουσαν·
Ἱστὸν δ᾽ εἰλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
Στῆσαν ἀείραντες· κατα δὲ προτόνοισιν ἔδησαν·
Ἕλκον δ᾽ ἱστία λευκὰ ἐϋστρέπτοισι βοεῦσιν
Ἡδ᾽ ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρῶσ᾽ ὑγρὰ κέλευθα
Ἔπρησεν δ᾽ ἄνεμος μέσον ἱστίον· ἀμφὶ δὲ κῦμα

Στείρῃ πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε, νηὸς ἰούσης·
Δησάμενοι δ' ἄρα ὅπλα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν,
Στήσαντο κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο·
Λεῖβον δ' ἀθανάτοισι θεοῖς αἰειγενέτῃσιν,
Ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Διὸς γλαυκώπιδι κούρῃ.
Παννυχίη μέν ῥ' ἥγε καὶ ἠῶ πεῖρε κέλευθον.

ΤΗΣ

ὉΔΥΣΣΕΙΑΣ

ὉΜΗΡΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΝ Γ.

Ἠέλιος δ' ἀνόρουσε, λιπὼν περικαλλέα λίμνην,
Οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον, ἵν' ἀθανάτοισι φαείνῃ,
Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν·
Οἱ δὲ Πύλον, Νηλῆος ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Ἷξον· τοὶ δ' ἐπὶ θινὶ θαλάσσης ἱερὰ ῥέζον,
Ταύρους παμμέλανας Ἐνοσίχθονι κυανοχαίτῃ.
Ἐννέα δ' ἕδραι ἔσαν, πεντηκόσιοι δ' ἐν ἑκάστῃ
Εἵατο, καὶ προὔχοντο ἑκάστοθι ἐννέα ταύρους.
Ἔνθ' οἱ σπλάγχν' ἐπάσαντο, θεῷ δ' ἐπὶ μηρία καῖον.

Οἱ δ' ἰθὺς κατάγοντο, οἱδ' ἱςία νηὸς ἐΐσης
Στεῖλαν ἀείραντες, τὴν δ' ὥρμισαν, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί·
Ἐκ, δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν'· ἦρχε δ' Ἀθήνη.
Τὸν προτέρη προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τηλέμαχ', οὐ μέν σε χρὴ ἔτ' αἰδοῦς οὐδ' ἠβαιόν·
Τοὔνεκα γὰρ καὶ πόντον ἐπέπλως, ὄφρα πύθηαι
Πατρὸς, ὅπου κεῦθεν γαῖα, καί τινα πότμον ἐπέσπεν.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἰθὺς κίε Νέςορος ἱπποδάμοιο·
Εἴδομεν, ἥντινα μῆτιν ἐνὶ ςήθεσσι κέκευθε.
Λίσσεσθαι δέ μιν αὐτὸν, ὅπως νημερτέα εἴπῃ·
Ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐςίν.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Μέντορ, πῶς τ' ἄρ' ἴω, πῶς τ' ἂρ προσπτύξομαι αὐτόν;
Οὐδέ τί πω μύθοισι πεπείραμαι πυκινοῖσιν·
Αἰδὼς δ' αὖ νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξερέεσθαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῇσι νοήσεις,
Ἀλλὰ δὲ καὶ δαίμων ὑποθήσεται· οὐ γὰρ ὀΐω
Οὔ σε θεῶν ἀέκητι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
Καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ', ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
Ἷξον δ' ἐς Πυλίων ἀνδρῶν ἀγορήν τε καὶ ἕδρας·
Ἔνθ' ἄρα Νέςωρ ἧςο σὺν υἱάσιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Δαῖτ' ἐντυνόμενοι, κρέατ' ὤπτων, ἄλλα δ' ἔπειρον.
Οἱ δ', ὡς οὖν ξείνους ἴδον, ἀθρόοι ἦλθον ἅπαντες,
Χερσίν τ' ἠσπάζοντο, καὶ ἑδριάασθαι ἄνωγον.
Πρῶτος Νεςορίδης Πεισίςρατος ἐγγύθεν ἐλθὼν,
Ἀμφοτέρων ἕλε χεῖρα, καὶ ἵδρυσεν παρὰ δαιτὶ,

Κώεσιν ἐν μαλακοῖσιν, ἐπὶ ψαμάθοις ἁλίῃσιν,
Πάρ τε κασιγνήτῳ Θρασυμήδεϊ καὶ πατέρι ᾧ·
Δῶκε δ' ἄρα σπλάγχνων μοίρας, ἐν, δ' οἶνον ἔχευεν
Χρυσέῳ ἐν δέπαϊ· δειδισκόμενος δὲ προσηύδα
Παλλάδ' Ἀθηναίην, κούρην Διὸς αἰγιόχοιο·
Εὔχεο νῦν, ὦ ξεῖνε, Ποσειδάωνι ἄνακτι·
Τοῦ γὰρ καὶ δαίτης ἠντήσατε δεῦρο μολόντες.
Αὐτὰρ ἐπὴν σπείσῃς τε καὶ εὔξεαι, ἣ θέμις ἐστίν·
Δὸς καὶ τούτῳ· ἔπειτα δέπας μελιηδέος οἴνου
Σπεῖσαι· ἐπεὶ καὶ τοῦτον ὀΐομαι ἀθανάτοισιν
Εὔχεσθαι· πάντες δὲ θεῶν χατέουσ' ἄνθρωποι.
Ἀλλὰ νεώτερός ἐστιν, ὁμηλικίη δ' ἐμοὶ αὐτῷ·
Τοὔνεκα σοὶ δώσω προτέρῳ χρύσειον ἄλεισον.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων·
Χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένῳ ἀνδρὶ δικαίῳ,
Οὕνεκα οἱ προτέρῃ δῶκε χρύσειον ἄλεισον.
Αὐτίκα δ' εὔχετο πολλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι·
Κλῦθι Πόσειδαον γαιήοχε, μηδὲ μεγήρῃς
Ἡμῖν εὐχομένοισι τελευτῆσαι τάδε ἔργα.
Νέστορι μὲν πρώτιστα καὶ υἱάσι κῦδος ὄπαζε·
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδου χαρίεσσαν ἀμοιβὴν,
Σύμπασιν Πυλίοισι διὰ κλειτῆς ἑκατόμβης.
Δὸς δ' ἔτι Τηλέμαχον καὶ ἐμὲ πρήξαντα νέεσθαι,
Οὕνεκα δεῦρ' ἱκόμεσθα θοῇ σὺν νηῒ μελαίνῃ.
Ὣς ἄρ' ἔπειτ' ἠρᾶτο, καὶ αὐτὴ πάντα τελεύτ
Δῶκε δὲ Τηλεμάχῳ καλὸν δέπας ἀμφικύπελλον.
Ὣς δ' αὔτως ἠρᾶτο Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
Οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,

Μοίρας δασσάμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέϛωρ·
Νῦν δὴ κάλλιόν ἐϛι μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι
Ξείνȣς, οἵ τινές εἰσιν, ἐπεὶ τάρπησαν ἐδωδῆς.
Ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐϛέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;
Ἤ τι κατὰ πρῆξιν, ἦ μαψιδίως ἀλάλησθε,
Οἷά τε ληϊϛῆρες ὑπεὶρ ἅλα; τοί τ' ἀλόωνται
Ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Θαρσήσας· αὐτὴ γὰρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος Ἀθήνη
Θῆχ', ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο·
Ὦ Νέϛορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
Εἴρεαι, ὁππόθεν εἰμέν· ἐγὼ δέ κε τοὶ καταλέξω.
Ἡμεῖς ἐξ Ἰθάκης ὑπὸ νηΐȣ εἰλήλȣθμεν,
Πρῆξις δ' ἥδ' ἰδίη, ȣ δήμιος, ἣν ἀγορεύσω.
Πατρὸς ἐμȣ͂ κλέος εὐρὺ μετέρχομαι, ἤνπȣ ἀκȣ́σω,
Δίȣ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος· ὅν ποτέ φασιν,
Σὺν σοὶ μαρνάμενον, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξαι.
Ἄλλȣς μὲν γὰρ πάντας, ὅσοι Τρωσὶν πολέμιζον,
Πευθόμεθ', ἧχι ἕκαϛος ἀπώλετο λυγρῷ ὀλέθρῳ·
Κείνȣ δ' αὖ καὶ ὄλεθρον ἀπευθέα θῆκε Κρονίων.
Οὐ γάρ τις δύναται σάφα εἰπέμεν, ὁππόθ' ὄλωλεν·
Εἴθ' ὅγ' ἐπ' ἠπείρȣ δάμη ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
Εἴτε καὶ ἐν πελάγει μετὰ κύμασιν Ἀμφιτρίτης.
Τȣ͂νεκα νῦν τὰ σὰ γȣ́ναθ' ἱκάνομαι, αἴκ' ἐθέλησθα
Κείνȣ λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἴπȣ ὄπωπας
Ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλȣ μῦθον ἄκȣσας,
Πλαζομένȣ· πέρι γάρ μιν ὀϊζυρὸν τέκε μήτηρ.

Μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο, μήδ' ἐλεαίρων.
Ἀλλὰ εὖ μοι κατάλεξον, ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς.
Λίσσομαι, εἴποτέ τοι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεὺς,
Ἤ ἔπος, ἠέ τι ἔργον ὑποστὰς ἐξετέλεσσεν
Δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχετε πήματ' Ἀχαιοί·
Τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι νημερτὲς ἔνισπε.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ὦ φίλ', ἐπεί μ' ἔμνησας ὀϊζύος, ἣν ἐν ἐκείνῳ
Δήμῳ ἀνέτλημεν μένος ἄσχετοι υἷες Ἀχαιῶν·
Ἠμὲν ὅσα ξὺν νηυσὶν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον
Πλαζόμενοι κατὰ ληΐδ', ὅπη ἄρξειεν Ἀχιλλεύς·
Ἠδ' ὅσα καὶ περὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
Μαρνάμεθ', ἐνθάδ' ἔπειτα κατέκταθεν, ὅσσοι ἄριστοι.
Ἔνθα μὲν Αἴας κεῖται ἀρήϊος, ἔνθα δ' Ἀχιλλεύς,
Ἔνθα δὲ Πάτροκλος, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος,
Ἔνθα δ' ἐμὸς φίλος υἱὸς, ἅμα κρατερὸς καὶ ἀταρβὴς
Ἀντίλοχος· πέρι μὲν θείειν ταχὺς, ἠδὲ μαχητής.
Ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τοῖς πάθομεν κακά· τίς κεν ἐκεῖνα
Πάντα μυθήσαιτο καταθνητῶν ἀνθρώπων;
Οὐδ' εἰ πεντάετές γε καὶ ἑξάετες παραμίμνων
Ἐξερέοις, ὅσα κεῖθι πάθον κακὰ δῖοι Ἀχαιοί·
Πρίν κεν ἀνιηθεὶς σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκοιο.
Εἰνάετες γάρ σφιν κακὰ ῥάπτομεν ἀμφιέποντες
Παντοίοισι δόλοισι· μόγις δ' ἐτέλεσσε Κρονίων.
Ἔνθ' οὔτις ποτὲ μῆτιν ὁμοιωθήμεναι ἄντην
Ἤθελ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνίκα δῖος Ὀδυσσεὺς
Παντοίοισι δόλοισι, πατὴρ τεός· εἰ ἐτεόν γε
Κείνου ἔκγονός ἐσσι· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.

Ἦτοι γὰρ μῦθοί γε ἐοικότες, οὐδέ κε φαίης
Ἄνδρα νεώτερον ὧδε ἐοικότα μυθήσασθαι.
Ἔνθ' ἤτοι εἵως μὲν ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς,
Οὔτέ ποτ' εἰν ἀγορῇ δίχ' ἐβάζομεν, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ,
Ἀλλ' ἕνα θυμὸν ἔχοντε, νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
Φραζόμεθ', Ἀργείοισιν ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν,
Βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιούς·
Καὶ τότε δὴ Ζεὺς λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ μήδετο νόστον
Ἀργείοις· ἐπεὶ οὔτι νοήμονες, οὐδὲ δίκαιοι,
Πάντες ἔσαν· τῷ σφῶν πολέες κακὸν οἶτον ἐπέσπον,
Μήνιος ἐξ ὀλοῆς Γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης,
Ἥτ' ἔριν Ἀτρείδῃσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν·
Τὼ δὲ καλεσσαμένω ἀγορὴν ἐς, πάντας Ἀχαιοὺς
Μὰψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐς ἠέλιον καταδύντα,
Οἱ δ' ἦλθον οἴνῳ βεβαρηότες υἷες Ἀχαιῶν,
Μῦθον μυθείσθην, οὗ εἵνεκα λαὸν ἄγειραν.
Ἔνθ' ἤτοι Μενέλαος ἀνώγει πάντας Ἀχαιοὺς
Νόστου μιμνήσκεσθαι ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης·
Οὐδ' Ἀγαμέμνονι πάμπαν ἑήνδανε· βούλετο γάρ ῥα
Λαὸν ἐρυκακέειν, ῥέξειν θ' ἱερὰς ἑκατόμβας,
Ὡς τὸν Ἀθηναίης δεινὸν χόλον ἐξακέσαιτο·
Νήπιος, οὐδὲ τὸ ᾔδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν·
Οὐ γάρ τ' αἶψα θεῶν τρέπεται νόος αἰὲν ἐόντων·
Ὣς τὼ μὲν χαλεποῖσιν ἀμειβομένω ἐπέεσσιν
Ἕστασαν· οἱ δ' ἀνόρουσαν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Ἠχῇ θεσπεσίῃ· δίχα δέ σφισιν ἥνδανε βουλή·
Νύκτα μὲν ἀέσαμεν, χαλεπὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντες

Ἀλλήλοις· ἐπὶ γὰρ Ζεὺς ἤρτυε πῆμα κακοῖο.
Ἠῶθεν δ' οἱ μὲν νέας ἕλκομεν εἰς ἅλα δῖαν
Κτήματ' ἐντιθέμεσθα, βαθυζώνους τε γυναῖκας.
Ἡμίσεες δ' ἄρα λαοὶ ἐρητύοντο μένοντες
Αὖθι, παρ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν·
Ἡμίσεες δ' ἀναβάντες ἐλαύνομεν· αἱ δὲ μάλ' ὦκα
Ἔπλεον· ἐστόρεσεν δὲ θεὸς μεγακήτεα πόντον.
Ἐς Τένεδον δ' ἐλθόντες, ἐρέξαμεν ἱρὰ θεοῖσιν,
Οἴκαδε ἱέμενοι· Ζεὺς δ' οὔπω μήδετο νόστον,
Σχέτλιος, ὅς ῥ' ἔριν ὦρσε κακὴν ἐπὶ δεύτερον αὖτις.
Οἱ μὲν ἀποστρέψαντες ἔβαν νέας ἀμφιελίσσας,
Ἀμφ' Ὀδυσῆα ἄνακτα δαΐφρονα ποικιλομήτην,
Αὖτις ἐπ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἦρα φέροντες.
Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηυσὶν ἀολλέσιν, αἵ μοι ἕποντο,
Φεῦγον, ἐπεὶ γίνωσκον, ὃ δὴ κακὸν ἤδετο δαίμων·
Φεῦγε δὲ Τυδέος υἱὸς ἀρήϊος, ὦρσε δ' ἑταίρους.
Ὀψὲ δὲ δὴ μετὰ νῶϊ κίε ξανθὸς Μενέλαος,
Ἐν Λέσβῳ δ' ἔκιχεν δολιχὸν πλόον ὁρμαίνοντας,
Ἢ καθύπερθε Χίοιο νεοίμεθα παιπαλοέσσης,
Νήσου ἔπι Ψυρίης, αὐτὴν ἐπ' ἀριστέρ' ἔχοντες,
Ἢ ὑπένερθε Χίοιο, παρ' ἠνεμόεντα Μίμαντα.
Ἠιτέομεν δὲ θεὸν φῆναι τέρας· αὐτὰρ ὅγ' ἡμῖν
Δεῖξε, καὶ ἠνώγει πέλαγος μέσον εἰς Εὔβοιαν
Τέμνειν, ὄφρα τάχιστα ὑπὲκ κακότητα φύγοιμεν.
Ὦρτο δ' ἐπὶ λιγὺς οὖρος ἀήμεναι· αἱ δὲ μάλ' ὦκα
Ἰχθυόεντα κέλευθα διέδραμον· ἐς δὲ Γεραιστὸν
Ἐννύχιαι κατάγοντο· Ποσειδάωνι δὲ ταύρων
Πόλλ' ἐπὶ μῆρ' ἔθεμεν, πέλαγος μέγα μετρήσαντες.

Τέτρατον ἦμαρ ἔην, ὅτ' ἐν Ἄργεϊ νῆας ἐΐσας
Τυδείδεω ἕταροι Διομήδεος ἱπποδάμοιο
Ἔστασαν· αὐτὰρ ἔγωγε Πύλονδ'· ἐπεὶ οὐδέ ποτ' ἔσβη
Οὖρος, ἐπειδὴ πρῶτα θεὸς προέηκεν ἀῆναι.
Ὡς ἦλθον, φίλε τέκνον, ἀπευθής· οὐδέ τι οἶδα
Κείνων, οἵ τε σάωθεν Ἀχαιῶν, οἵ τ' ἀπόλοντο.
Ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισιν
Πεύθομαι, ἣ θέμις ἐστὶ, δαήσεαι, οὐδέ σε κεύσω.
Εὖ μὲν Μυρμιδόνας φασὶν ἐλθέμεν ἐγχεσιμώρους,
Οὓς ἄγ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱός·
Εὖ δὲ Φιλοκτήτην, Ποιάντιον ἀγλαὸν υἱόν·
Πάντας δ' Ἰδομενεὺς Κρήτην εἰσήγαγ' ἑταίρους,
Οἳ φύγον ἐκ πολέμου, πόντος δέ οἱ οὔτιν' ἀπηύρα.
Ἀτρείδην δὲ καὶ αὐτοὶ ἀκούετε νόσφιν ἐόντες,
Ὥς τ' ἦλθ', ὥς Αἴγισθος ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
Ἀλλ' ἤτοι κεῖνος μὲν ἐπισμυγερῶς ἀπέτισεν·
Ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι
Ἀνδρός· ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐτίσατο πατροφονῆα,
Αἴγισθον δολόμητιν, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
Καὶ σὺ, φίλος, μάλα γάρ σ' ὁρόω καλόν τε μέγαν τε,
Ἄλκιμος ἔσσ', ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπῃ.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
Ὦ Νέστωρ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
Καὶ λίην κεῖνος γε ἐτίσατο, καί οἱ Ἀχαιοὶ
Οἴσουσι κλέος εὐρὺ καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδήν.
Εἰ γὰρ ἐμοὶ τοσσήνδε θεοὶ δύναμιν παραθεῖεν
Τίσασθαι μνηστῆρας ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς,
Οἵτε μοι ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.

Ἀλλ' οὐ μοι τοιοῦτον ἐπέκλωσαν θεοὶ ὄλβον,
Πατρί τ' ἐμῷ καὶ ἐμοί· νῦν δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ὦ φίλ', ἐπειδὴ ταῦτα παρέμνησας καὶ ἔειπες,
Φασὶ μνηστῆρας σῆς μητέρος εἵνεκα πολλοὺς
Ἐν μεγάροις, ἀέκητι σέθεν, κακὰ μηχανάασθαι.
Εἰπέ μοι, ἠὲ ἑκὼν ὑποδάμνασαι, ἤ σέ γε λαοὶ
Ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμενοι θεοῦ ὀμφῇ;
Τίς δ' οἶδ', εἴ κέ ποτέ σφι βίας ἀποτίσεται ἐλθὼν,
Ἤ ὅγε μοῦνος ἐὼν, ἢ καὶ σύμπαντες Ἀχαιοί;
Εἰ γάρ σ' ὣς ἐθέλοι φιλέειν γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὡς τότ' Ὀδυσσῆος περικήδετο κυδαλίμοιο,
Δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί·
Οὐ γάρ πω ἴδον ὧδε θεοὺς ἀναφανδὰ φιλεῦντας,
Ὡς κείνῳ ἀναφανδὰ παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη.
Εἴ σ' οὕτως ἐθέλει φιλέειν, κήδοιτό τε θυμῷ,
Τῷ κέν τις κείνων γε καὶ ἐκλελάθοιτο γάμοιο.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ὦ γέρον, οὔπω τοῦτο ἔπος τελέεσθαι ὀΐω.
Λίην γὰρ μέγα εἶπες· ἄγη μ' ἔχει· οὐκ ἂν ἔμοιγε
Ἐλπομένῳ τὰ γένοιτ', οὐδ' εἰ θεοὶ ὣς ἐθέλοιεν.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τηλέμαχε, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαῶσαι.
Βουλοίμην δ' ἂν ἔγωγε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας,
Οἴκαδ' ἐλευθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι.
Ἢ ἐλθὼν ἀπολέσθαι ἐφέστιος, ὡς Ἀγαμέμνων
Ὤλεθ' ὑπ' Αἰγίσθοιο δόλῳ καὶ ἧς ἀλόχοιο.

Ἀλλ' ἤτοι θάνατον μὲν ὁμοίϊον οὐδὲ θεοί περ
Καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλκέμεν· ὁππότε κεν δὴ
Μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο·
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
Μέντορ, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, κηδόμενοί περ·
Κείνῳ δ' οὐκ ἔτι νόστος ἐτήτυμος, ἀλλά οἱ ἤδη
Φράσσαντ' ἀθάνατοι θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.
Νῦν δ' ἐθέλω ἔπος ἄλλο μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι
Νέστορ', ἐπεὶ περίοιδε δίκας ἠδὲ φρόνιν ἀνδρῶν·
Τρὶς γάρ δή μιν φασὶν ἀνάξασθαι γένε' ἀνδρῶν·
Ὥς τέ μοι ἀθανάτοις ἰνδάλλεται εἰσοράασθαι.
Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
Πῶς ἔθαν' Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων;
Ποῦ Μενέλαος ἔην; τίνα δ' αὐτῷ μήσατ' ὄλεθρον
Αἴγισθος δολόμητις; ἐπεὶ κτάνε πολλὸν ἀρείω.
Ἦ οὐκ Ἄργεος ἦεν Ἀχαϊκοῦ, ἀλλά πῃ ἄλλῃ
Πλάζετ' ἐπ' ἀνθρώπους, ὁ δὲ θαρσήσας κατέπεφνεν,
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Τοίγαρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω.
Ἦτοι μὲν τόδε κ' αὐτὸς ὀΐεαι, ὥς κεν ἐτύχθη·
Εἰ ζώοντ' Αἴγισθον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτετμεν
Ἀτρείδης, Τροίηθεν ἰὼν, ξανθὸς Μενέλαος.
Τῷ κέ οἱ οὐδὲ θανόντι χυτὴν ἐπι, γαῖαν ἔχευαν·
Ἀλλ' ἄρα τόν γε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν
Κείμενον ἐν πεδίῳ ἑκὰς Ἄργεος· οὐδέ κε τίς μιν
Κλαῦσεν Ἀχαιϊάδων· μάλα γὰρ μέγα μήσατο ἔργον.
Ἡμεῖς μὲν γὰρ κεῖθι πολέας τελέοντες ἀέθλους
Ἥμεθ'· ὁ δ' εὔκηλος μυχῷ Ἄργεος ἱπποβότοιο

Πόλλ' Ἀγαμεμνονέην ἄλοχον θέλγεσκ' ἐπέεσσιν·
Ἡ δ' ἤτοι τοπρὶν μὲν ἀναίνετο ἔργον ἀεικὲς
Δῖα Κλυταιμνήστρη· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσι·
Παρ, δ' ἄρ ἔην καὶ ἀοιδὸς ἀνὴρ, ᾧ πόλλ' ἐπέτελλεν
Ἀτρείδης, Τροίηνδε κιὼν, εἰρύσθαι ἄκοιτιν.
Ἀλλ' ὅτε δή μιν μοῖρα θεῶν ἐπέδησε δαμῆναι,
Δὴ τότε τὸν μὲν ἀοιδὸν ἄγων ἐς νῆσον ἐρήμην,
Κάλλιπεν οἰωνοῖσιν ἕλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι·
Τὴν δ' ἐθέλων ἐθέλουσαν ἀνήγαγεν ὅνδε δόμονδε.
Πολλὰ δὲ μηρί' ἔκηε θεῶν ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
Πολλὰ δ' ἀγάλματ' ἀνῆψεν, ὑφάσματά τε, χρυσόν τε,
Ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ὃ οὔποτε ἔλπετο θυμῷ.
Ἡμεῖς μὲν γὰρ ἅμα πλέομεν Τροίηθεν ἰόντες,
Ἀτρείδης καὶ ἐγὼ, φίλα εἰδότες ἀλλήλοισιν·
Ἀλλ' ὅτε Σούνιον ἱρὸν ἀφικόμεθ', ἄκρον Ἀθηνῶν,
Ἔνθα κυβερνήτην Μενελάου Φοῖβος Ἀπόλλων
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν.
Πηδάλιον μετὰ χερσὶ θεούσης νηὸς ἔχοντα,
Φρόντιν Ὀνητορίδην, ὃς ἐκαίνυτο φῦλ' ἀνθρώπων
Νῆα κυβερνῆσαι, ὁπότε σπέρχοιατ, ἄελλαι.
Ὣς ὁ μὲν ἔνθα κατέσχετ', ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
Ὄφρ' ἕταρον θάπτοι, καὶ ἐπικτέρεα κτερίσειεν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖνος, ἰὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον
Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι, Μαλειάων ὄρος αἰπὺ
Ἷξε θέων, τότε δὴ στυγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς
Ἐφράσατο, λιγέων τ' ἀνέμων ἐπ' ἀϋτμένα χεύων,
Κύματά τε τροφέοντα, πελώρια, ἶσα ὄρεσσιν.
Ἔνθα διατμήξας, τὰς μὲν Κρήτῃ ἐπέλασσεν,

Ἧχι Κύδωνες ἔναιον, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
Ἔςι δέ τις λισσὴ, αἰπεῖά τε εἰς ἅλα πέτρη,
Ἐσχατιῇ Γόρτυνος, ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ·
Ἔνθα Νότος μέγα κῦμα ποτὶ σκαιὸν ῥίον ὠθεῖ
Ἐς Φαιςόν· μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμ' ἀποέργει.
Αἱ μὲν ἄρ' ἔνθ' ἦλθον, σπουδῇ δ' ἤλυξαν ὄλεθρον
Ἄνδρες, ἀτὰρ νῆάς γε ποτὶ σπιλάδεσσιν ἔαξαν
Κύματ'· ἀτὰρ τὰς πέντε νέας κυανοπρωρείους
Αἰγύπτῳ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ.
Ὣς ὁ μὲν ἔνθα πολὺν βίοτον καὶ χρυσὸν ἀγείρων,
Ἠλᾶτο ξὺν νηυσὶ κατ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους.
Τόφρα δὲ ταῦτ' Αἴγισθος ἐμήσατο οἴκοθι λυγρὸν,
Κτείνας Ἀτρείδην· δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ' αὐτῷ.
Ἑπτάετες δ' ἤνασσε πολυχρύσοιο Μυκήνης·
Τῷ δέ οἱ ὀγδοάτῳ κακὸν ἤλυθε δῖος Ὀρέςης
Ἂψ ἀπ' Ἀθηναίων· κατα, δ' ἔκτανε πατροφονῆα,
Αἴγισθον δολόμητιν, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
Ἦτοι ὁ τὸν κτείνας δαίνυ τάφον Ἀργείοισι
Μητρός τε ςυγερῆς καὶ ἀνάλκιδος Αἰγίσθοιο·
Αὐτῆμαρ δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Πολλὰ κτήματ' ἄγων, ὅσα οἱ νέες ἄχθος ἄειραν.
Καὶ σὺ, φίλος, μὴ δηθὰ φίλων ἄπο τῆλ' ἀλάλησαι,
Κτήματά τε προλιπὼν, ἄνδρας δ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
Οὕτω ὑπερφιάλους· μή τοι κατα, πάντα φάγωσι
Κτήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηϋσίην ὁδὸν ἔλθῃς.
Ἀλλ' ἐς μὲν Μενέλαον ἐγὼ κέλομαι καὶ ἄνωγα
Ἐλθεῖν· κεῖνος γὰρ νέον ἄλλοθεν εἰλήλουθεν
Ἐκ τῶν ἀνθρώπων, ὅθεν οὐκ ἔλποιτό γε θυμῷ
Ἐλθέ-

Ἐλθέμεν, ὅντινα πρῶτον ἀποσφήλωσιν ἄελλαι
Ἐς πέλαγος μέγα τοῖον· ὅθεν τέ περ οὐδ' οἰωνοὶ
Αὐτόετες οἰχνεῦσιν, ἐπεὶ μέγα περ, δεινόν τε.
Ἀλλ' ἴθι νῦν, σὺν νηΐ τε σῇ καὶ σοῖς ἑτάροισιν·
Εἰ δ' ἐθέλεις πεζὸς, πάρα τε δίφρος τε καὶ ἵπποι,
Πὰρ δέ τοι υἷες ἐμοὶ, οἵ τοι πομπῆες ἔπονται
Ἐς Λακεδαίμονα δῖαν, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος.
Λίσσεσθαι δέ μιν αὐτὸν, ἵνα νημερτὲς ἐνίσπῃ·
Ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν.
Ὣς ἔφατ'· ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ὦ γέρον, ἤτοι ταῦτα κατὰ μοῖραν κατέλεξας·
Ἀλλ' ἄγε, τάμνετε μὲν γλώσσας, κεράασθε δὲ οἶνον,
Ὄφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
Σπείσαντες, κοίτοιο μεδοίμεθα· τοῖο γὰρ ὥρη.
Ἤδη γὰρ φάος οἴχεθ' ὑπὸ ζόφον· οὐδὲ ἔοικε
Δηθὰ θεῶν ἐν δαιτὶ θαασσέμεν, ἀλλὰ νέεσθαι.
Ἦ ῥα Διὸς θυγάτηρ, οἳ δ' ἔκλυον αὐδησάσης.
Τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
Κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·
Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν·
Γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον, ἀνιστάμενοι δ' ἐπέλειβον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
Δὴ τότ' Ἀθηναίη καὶ Τηλέμαχος θεοειδὴς
Ἄμφω ἱέσθην κοίλην ἐπὶ νῆα νέεσθαι·
Νέστωρ δ' αὖ κατέρυκε καθαπτόμενος ἐπέεσσι·
Ζεὺς τόγ' ἀλεξήσειε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
Ὡς ὑμεῖς παρ' ἐμεῖο θοὴν ἐπὶ νῆα κίοιτε,

Ὥστε τευ ἢ παρὰ πάμπαν ἀνείμονος, ἠὲ πενιχροῦ,
Ὧι οὔτε χλαῖναι καὶ ῥήγεα πόλλ' ἐνὶ οἴκῳ,
Οὔτ' αὐτῷ μαλακῶς, οὔτε ξείνοισιν ἐνεύδειν.
Αὐτὰρ ἐμοὶ πάρα μὲν χλαῖναι καὶ ῥήγεα καλά.
Οὐ θὴν δὴ τοῦδ' ἀνδρὸς Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς
Νηὸς ἐπ' ἰκριόφιν καταλέξεται, ὄφρ' ἂν ἔγωγε
Ζώω· ἔπειτα δὲ παῖδες ἐνὶ μεγάροισι λίπωνται,
Ξείνους ξεινίζειν, ὅστις κ' ἐμὰ δώμαθ' ἵκηται·
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Εὖ δὴ ταῦτά γ' ἔφησθα, γέρον φίλε· σοὶ δὲ ἔοικε
Τηλέμαχον πείθεσθαι, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτω.
Ἀλλ' οὗτος μὲν νῦν σοι ἅμ' ἕψεται, ὄφρα κεν εὕδῃ
Σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα μέλαιναν
Εἶμ', ἵνα θαρσύνω θ' ἑτάρους, εἴπω τε ἕκαστα·
Οἶος γὰρ μετὰ τοῖσι γεραίτερος εὔχομαι εἶναι,
Ἀλλ' ἄλλοι φιλότητι νεώτεροι ἄνδρες ἕπονται
Πάντες ὁμηλικίην μεγαθύμου Τηλεμάχοιο.
Ἔνθα κε λεξαίμην κοίλῃ παρὰ νηῒ μελαίνῃ
Νῦν· ἀτὰρ ἠῶθεν μετὰ Καύκωνας μεγαθύμους
Εἶμ', ἔνθα χρεῖός μοι ὀφέλλεται, οὔτι νέον γε,
Οὐδ' ὀλίγον· σὺ δὲ τοῦτον, ἐπεὶ τεὸν ἵκετο δῶμα,
Πέμψον σὺν δίφρῳ τε καὶ υἱέϊ· δὸς δέ οἱ ἵππους,
Οἵ τοι ἐλαφρότατοι θείειν, καὶ κάρτος ἄριστοι.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Φήνῃ εἰδομένη· θάμβος δ' ἕλε πάντας Ἀχαιούς.
Θαύμαζεν δ' ὁ γεραιός, ὅπως ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν·
Τηλεμάχου δ' ἕλε χεῖρα, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Ὦ φίλος, οὔ τις ἔολπα κακὸν καὶ ἄναλκιν ἔσεσθαι,

Εἴ δή τοι νέῳ ὧδε θεοὶ πομπῆες ἕπονται.
Οὐ μὲν γάρ τις ὅδ' ἄλλος Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
Ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια,
Ἥ τοι καὶ πατέρ' ἐσθλὸν ἐν Ἀργείοισιν ἐτίμα.
Ἀλλὰ, Ἄνασσ', ἵληθι, δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλὸν
Αὐτῷ, καὶ παίδεσσι, καὶ αἰδοίῃ παρακοίτι·
Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν, εὐρυμέτωπον,
Ἀδμήτην, ἣν οὔπω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ.
Τήν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
Τοῖσιν δ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Υἱάσι, καὶ γαμβροῖσιν, ἑὰ πρὸς δώματα καλά.
Ἀλλ' ὅτε δώμαθ' ἵκοντο ἀγακλυτὰ τοῖο ἄνακτος,
Ἑξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.
Τοῖς δ' ὁ γέρων ἐλθοῦσιν ἀνὰ κρητῆρα κέρασσε
Οἴνου ἡδυπότοιο, τὸν ἑνδεκάτῳ ἐνιαυτῷ
Ὤϊξε ταμίη, καὶ ἀπὸ, κρήδεμνον ἔλυσε·
Τοῦ ὁ γέρων κρητῆρα κεράσσατο· πολλὰ δ' Ἀθήνῃ
Εὔχετ' ἀποσπένδων, κούρῃ Διὸς Αἰγιόχοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος·
Τὸν δ' αὐτοῦ κοίμησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
Τηλέμαχον, φίλον υἱὸν Ὀδυσσῆος θείοιο,
Τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν, ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ·
Πὰρ δ' ἄρ' ἐϋμμελίην Πεισίστρατον, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
Ὅς οἱ ἔτ' ἠΐθεος παίδων ἦν ἐν μεγάροισιν.
Αὐτὸς δ' αὖτε καθεῦδε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο·
Τῷ δ' ἄλοχος δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠὼς,
Ὤρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφι Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ἐκ δ' ἐλθὼν, κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν,
Οἵ οἱ ἔσαν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων,
Λευκοὶ, ἀποστίλβοντες ἀλείφατος· οἷς ἔπι μὲν πρὶν
Νηλεὺς ἵζεσκεν, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμεὶς Ἄϊδόσδε βεβήκει.
Νέστωρ αὖ τότ' ἔφιζε Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν,
Σκῆπτρον ἔχων· περὶ δ' υἷες ἀολλέες ἠγερέθοντο,
Ἐκ θαλάμων ἐλθόντες, Ἐχέφρων τε, Στρατίος τε,
Περσεύς τ', Ἄρητός τε, καὶ ἀντίθεος Θρασυμήδης·
Τοῖσι δ' ἔπειθ' ἕκτος Πεισίστρατος ἤλυθεν ἥρως·
Πὰρ δ' ἄρα Τηλέμαχον θεοείκελον εἷσαν ἄγοντες.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Καρπαλίμως μοι, φίλα τέκνα, κρηήνατ' ἐέλδωρ,
Ὄφρ' ἤτοι πρώτιστα θεῶν ἱλασώμεθ' Ἀθήνην,
Ἥ μοι ἐναργὴς ἦλθε θεοῦ ἐς δαῖτα θάλειαν.
Ἀλλά γ' ὁ μὲν πεδίονδ' ἐπὶ βοῦν ἴτω, ὄφρα τάχιστα
Ἔλθῃσιν, ἐλάσῃ δὲ βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ.
Εἷς δ' ἐπὶ Τηλεμάχου μεγαθύμου νῆα μέλαιναν
Πάντας ἰὼν ἑτάρους ἀγέτω, λιπέτω δὲ δύ' οἴους·
Εἷς δ' αὖ χρυσοχόον Λαέρκεα δεῦρο κελεύθω
Ἐλθεῖν, ὄφρα βοὸς χρυσὸν κέρασιν περιχεύῃ.
Ἀλλ' ἄλλοι μένετ' αὐτοῦ ἀολλέες· εἴπατε δ' εἴσω
Δμωῇσιν κατὰ δώματ' ἀγακλυτὰ δαῖτα πένεσθαι,
Ἕδρας τε, ξύλα τ' ἀμφὶ, καὶ ἀγλαὸν οἰσέμεν ὕδωρ.
Ὣς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐποίπνυον· ἦλθε μὲν ἂρ βοῦς
Ἐκ πεδίου, ἦλθον δὲ θοῆς παρὰ νηὸς ἐΐσης

Τηλεμάχου ἕταροι μεγαθύμου· ἦλθε δὲ χαλκεὺς,
Ὅπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήϊα, πείρατα τέχνης,
Ἄκμονά τε, σφῦράν τ', εὐποίητόν τε πυράγρην,
Οἷσίν τε χρυσὸν εἰργάζετο· ἦλθε δ' Ἀθήνη,
Ἱρῶν ἀντιόωσα· γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
Χρυσὸν ἔδωχ'· ὁ δ' ἔπειτα βοὸς κέρασιν περιχεῦεν
Ἀσκήσας, ἵν' ἄγαλμα θεὰ κεχαροίατ' ἰδοῦσα.
Βοῦν δ' ἀγέτην κεράων Στράτιος καὶ δῖος Ἐχέφρων.
Χέρνιβα δέ σφ' Ἄρητος ἐν ἀνθεμόεντι λέβητι
Ἤλυθεν ἐκ θαλάμοιο φέρων· ἑτέρῃ δ' ἔχεν οὐλὰς
Ἐν κανέῳ· πέλεκυν δὲ μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
Ὀξὺν ἔχων ἐν χειρὶ παρίστατο, βοῦν ἐπικόψων.
Περσεὺς δ' ἀμνίον εἶχε· γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
Χέρνιβά τ' οὐλοχύτας τε κατήρχετο· πολλὰ δ' Ἀθήνῃ
Εὔχετ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλων.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
Αὐτίκα Νέστορος υἱὸς, ὑπέρθυμος Θρασυμήδης,
Ἤλασεν ἄγχι στάς· πέλεκυς δ' ἀπέκοψε τένοντας
Αὐχενίους, λῦσεν δὲ βοὸς μένος· αἱ δ' ὀλόλυξαν
Θυγατέρες τε, νυοί τε, καὶ αἰδοίη παράκοιτις
Νέστορος, Εὐρυδίκη, πρέσβα Κλυμένοιο θυγατρῶν.
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Ἔσχον· ἀτὰρ σφάξεν Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
Τῆς δ' ἐπεὶ ἐκ μέλαν αἷμα ῥύη, λίπε δ' ὀστέα θυμὸς,
Αἶψ' ἄρα μιν διέχευαν· ἄφαρ δ' ἐκ μηρία τάμνον
Πάντα κατὰ μοῖραν, κατά τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν,
Δίπτυχα ποιήσαντες· ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
Καῖε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον

Λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατα, μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
Μίστυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
Ὤπτων δ', ἀκροπόρους ὀβελοὺς ἐν χερσὶν ἔχοντες.
Τόφρα δὲ Τηλέμαχον λοῦσεν καλὴ Πολυκάστη,
Νέστορος ὁπλοτάτη θυγάτηρ Νηληϊάδαο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ λοῦσέν τε, καὶ ἤλειψεν λίπ' ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
Ἐκ, ῥ' ἀσαμίνθου βῆ, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·
Πὰρ δ' ἄρα Νέστορ' ἰὼν κατ' ἄρ' ἕζετο, ποιμένι λαῶν.
Οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα, καὶ ἐρύσαντο,
Δαίνυνθ' ἑζόμενοι· ἐπὶ, δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄροντο,
Οἶνον ἐνοινοχοεῦντες ἐνὶ χρυσέοις δεπάεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ, ἔρον ἕντο,
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Παῖδες ἐμοὶ, ἄγε, Τηλεμάχῳ καλλίτριχας ἵππους
Ζεύξαθ' ὑφ' ἅρματ' ἄγοντες, ἵνα πρήσσωσιν ὁδοῖο.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο·
Καρπαλίμως δ' ἔζευξαν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους.
Ἐν δὲ γυνὴ ταμίη σῖτον καὶ οἶνον ἔχευεν,
Ὄψα τε, οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες.
Ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος περικαλλέα βήσατο δίφρον·
Πὰρ δ' ἄρα Νεστορίδης Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ἐς δίφρον τ' ἀνέβαινε, καὶ ἡνία λάζετο χερσί·
Μάστιξεν δ' ἵππους· τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην
Ἐς πεδίον, λιπέτην δὲ Πύλου αἰπὺ πτολίεθρον.
Οἱ δὲ πανημέριοι σεῖον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.

Ἐς Φηρὰς δ' ἵκοντο, Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,
Υἱέος Ὀρτιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
Ἔνθα δὲ νύκτα ἔσαν· ὁ δὲ τοῖς πὰρ ξείνια θῆκεν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Ἵππους τ' ἐζεύγνυντ', ἀνά θ' ἅρματα ποικίλ' ἔβαινον·
Μάστιξεν δ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
Ἷξον δ' ἐς πεδίον πυρηφόρον· ἔνθα δ' ἔπειτα
Ἦνον ὁδόν· τοῖον γὰρ ὑπέκφερον ὠκέες ἵπποι.
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.

ΤΗΣ

ὉΔΥΣΣΕΙΑΣ

ὉΜΗΡΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΝ Δ'.

Οἱ δ' ἷξον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν·
Πρὸς δ' ἄρα δώματ' ἔλων Μενελάου κυδαλίμοιο.
Τὸν δ' εὗρον δαινύντα γάμον πολλοῖσιν ἔτῃσιν,
Υἱέος ἠδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος, ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.
Τὴν μὲν Ἀχιλλῆος ῥηξήνορος υἱέϊ πέμπεν·
Ἐν τροίῃ γὰρ πρῶτον ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
Δωσέμεναι· τοῖσιν δὲ θεοὶ γάμον ἐξετέλειον.
Τὴν ἄρ' ὅγ' ἔνθ' ἵπποισι καὶ ἅρμασι πέμπε νέεσθαι,
Μυρμιδόνων προτὶ ἄστυ περικλυτὸν, οἷσιν ἄνασσεν.

Υἱέϊ δὲ Σπάρτηθεν Ἀλέκτορος ἤγετο κούρην,
Ὅς τοι τηλύγετος γένετο κρατερὸς Μεγαπένθης,
Ἐκ δούλης· Ἑλένῃ δὲ θεοὶ γόνον οὐκ ἔτ' ἔφαινον,
Ἐπειδὴ τοπρῶτον ἐγείνατο παῖδ' ἐρατεινὴν
Ἑρμιόνην, ἣ εἶδος ἔχε χρυσῆς Ἀφροδίτης.
Ὣς οἱ μὲν δαίνυντο καθ' ὑψερεφὲς μέγα δῶμα
Γείτονες, ἠδὲ ἔται Μενελάου κυδαλίμοιο,
Τερπόμενοι· μετὰ δέ σφισι μέλπετο δῖος ἀοιδὸς,
Φορμίζων· δοιὼ δὲ κυβιστῆρες κατ' αὐτοὺς
Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνευον κατὰ μέσσους.
Τὼ δ' αὖτ' ἐν προθύροισι δόμων αὐτώ τε καὶ ἵππω,
Τηλέμαχός θ' ἥρως καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς,
Στῆσαν· ὁ δὲ προμολὼν ἴδετο κρείων Ἐτεωνεὺς,
Ὀτρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο·
Βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων διὰ δώματα ποιμένι λαῶν·
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ξείνω δή τινε τώδε, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
Ἄνδρε δύω, γενεῇ δὲ Διὸς μεγάλοιο ἔϊκτην.
Ἀλλ' εἴπ', εἰ σφῶϊν καταλύσομεν ὠκέας ἵππους,
Ἢ ἄλλον πέμπωμεν ἱκανέμεν, ὅς κε φιλήσῃ.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
Οὐ μὲν νήπιος ἦσθα, Βοηθοΐδη Ἐτεωνεῦ,
Τοπρὶν, ἀτὰρ μὲν νῦν γε, πάϊς ὡς, νήπια βάζεις.
Ἦ μὲν δὴ νῶϊ, ξεινήϊα πολλὰ φαγόντες
Ἄλλων ἀνθρώπων, δεῦρ' ἱκόμεθ', αἴκε ποθὶ Ζεὺς
Ἐξοπίσω περ παύσῃ ὀϊζύος· ἀλλὰ λῦ' ἵππους
Ξείνων, ἐς δ' αὐτοὺς προτέρω ἄγε θοινηθῆναι.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ἐκ μεγάροιο διέσσυτο, κέκλυτο δ' ἄλλους

Ὀτρηροὺς θεράποντας ἅμα σπέσθαί οἱ αὐτῷ·
Οἱ δ' ἵππους μὲν ἔλυσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἱδρώοντας·
Καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐφ' ἱππείῃσι κάπῃσι,
Πὰρ δ' ἔβαλον ζειὰς, ἀνα, δὲ κρῖ λευκὸν ἔμιξαν·
Ἅρματα δ' ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα.
Αὐτοὺς δ' εἰσῆγον θεῖον δόμον· οἱ δὲ ἰδόντες
Θαύμαζον κατὰ δῶμα διοτρεφέος βασιλῆος.
Ὥστε γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν, ἠὲ σελήνης,
Δῶμα καθ' ὑψερεφὲς Μενελάου κυδαλίμοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὁρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
Ἔς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες εὐξέστας, λούσαντο.
Τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν δμωαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὔλας βάλον ἠδὲ χιτῶνας.
Ἔς ῥα θρόνους ἕζοντο παρ' Ἀτρείδην Μενέλαον.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα χαριζομένη παρεόντων·
Τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
Σίτου θ' ἅπτεσθον, καὶ χαίρετον· αὐτὰρ ἔπειτα
Δείπνου πασσαμένω μυθήσετον, οἵ τινες ἐστὸν
Ἀνδρῶν· οὐ γὰρ σφῶν γε γένος ἀπόλωλε τοκήων,
Ἀλλ' ἀνδρὸς γένος ἐστὲ διοτρεφέων βασιλήων,
Σκηπτούχων, ἐπεὶ οὔ κε κακοὶ τοιούσδε τέκοιεν.
Ὣς φάτο· καί σφιν νῶτα βοὸς παρα, πίονα θῆκεν,
Ὀπτ' ἐν χερσὶν ἑλὼν, τά ῥά οἱ γέρα πάρθεσαν αὐτῷ.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱὸν,
Ἄγχι σχὼν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι.
Φράζεο, Νεστορίδη, τῷ μῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
Χαλκοῦ τε στεροπὴν καὶ δώματα ἠχήεντα,
Χρυσοῦ τ', ἠλέκτρου τε, καὶ ἀργύρου, ἠδ' ἐλέφαντος.
Ζηνός που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή.
Ὅσσα τάδ', ἄσπετα πολλά· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
Τοῦ δ' ἀγορεύοντος ξύνετο ξανθὸς Μενέλαος,
Καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τέκνα φίλ', ἤτοι Ζηνὶ βροτῶν οὐκ ἄν τις ἐρίζοι·
Ἀθάνατοι γὰρ τοῦγε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν.
Ἀνδρῶν δ' ἤ κεν τίς μοι ἐρίσσεται, ἠὲ καὶ οὐκὶ,
Κτήμασιν· ἦ γὰρ πολλὰ παθὼν καὶ πόλλ' ἐπαληθεὶς
Ἤγαγον ἐν νηυσὶ, καὶ ὀγδοάτῳ ἔτει ἦλθον *)
Αἰθίοπάς θ' ἱκόμην, καὶ Σιδονίους, καὶ Ἀραβοὺς,
Καί Λιβύην, ἵνα τ' ἄρνες ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσι.
Τρὶς γὰρ τίκτει μῆλα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν.
Ἔνθα μὲν οὔτε ἄναξ ἐπιδευὴς, οὔτε τι ποιμὴν,
Τυροῦ καὶ κρειῶν, οὐδὲ γλυκεροῖο γάλακτος·
Ἀλλ' αἰεὶ παρέχουσιν ἐπηετανὸν γαλαθῆσθαι.
Ἕως ἐγὼ περὶ κεῖνα πολὺν βίοτον ξυναγείρων
Ἠλώμην, τείως μοι ἀδελφεὸν ἄλλος ἔπεφνεν
Λάθρῃ, ἀνωϊστὶ, δόλῳ οὐλομένης ἀλόχοιο.
Ὣς οὔτοι χαίρων τοῖσδε κτεάτεσσιν ἀνάσσω.
Καὶ πατέρων τάδε μέλλετ' ἀκουέμεν, οἵ τινες ὔμμιν
Εἰσίν· ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ ἀπώλεσα οἶκον,
Εὖ μάλα ναιετάοντα, κεχανδότα πολλὰ καὶ ἐσθλά.

*) Κύπρον, Φοινίκην τε καὶ Αἰγυπτίους ἐπαληθείς.

Ὧν ὄφελον τριτάτην περ ἔχων ἐν δώμασι μοῖραν
Ναίειν, οἱ δ' ἄνδρες σόοι ἔμμεναι, οἳ τότ' ὄλοντο
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, ἑκὰς Ἄργεος ἱπποβότοιο.
Ἀλλ' ἔμπης πάντας μὲν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,
Πολλάκις ἐν μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισι,
Ἄλλοτε μέν τε γόῳ φρένα τέρπομαι, ἄλλοτε δ' αὖτε
Παύομαι· αἰψηρὸς δὲ κόρος κρυεροῖο γόοιο.
Τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
Ὡς ἑνὸς, ὅστε μοι ὕπνον ἀπεχθαίρει καὶ ἐδωδὴν
Μνωομένῳ· ἐπεὶ οὔτις Ἀχαιῶν τόσσ' ἐμόγησεν,
Ὅσσ' Ὀδυσεὺς ἐμόγησε καὶ ἤρατο· τῷ δ' ἄρ' ἔμελλεν
Αὐτῷ κήδε' ἔσεσθαι, ἐμοὶ δ' ἄχος αἰὲν ἄλαστον
Κείνου, ὅπως δὴ δηρὸν ἀποίχεται· οὐδέ τι ἴδμεν,
Ζώει ὅγ', ἦ τέθνηκεν. Ὀδύρονταί που αὐτὸν
Λαέρτης θ' ὁ γέρων καὶ ἐχέφρων Πηνελόπεια,
Τηλέμαχός θ', ὃν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.
Δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε, πατρὸς ἀκούσας,
Χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖιν ἀνασχὼν
Ἀμφοτέρῃσιν χερσί· νόησε δέ μιν Μενέλαος·
Μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Ἠέ μιν αὐτὸν πατρὸς ἐάσειε μνησθῆναι,
Ἦ πρῶτ' ἐξερέοιτο, ἕκαστά τε μυθήσαιτο.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Ἐκ δ' Ἑλένη θαλάμοιο θυώδεος ὑψορόφοιο
Ἤλυθεν, Ἀρτέμιδι χρυσηλακάτῳ εἰκυῖα·
Τῇ δ' ἄρ' ἅμ' Ἀδρήστη κλισίην εὔτυκτον ἔθηκεν·
Ἀλκίππη δὲ τάπητα φέρεν μαλακοῦ ἐρίοιο·

Φυλὼ δ' ἀργύρεον τάλαρον φέρε, τόν οἱ ἔδωκεν
Ἀλκάνδρη, Πολύβοιο δάμαρ, ὃς ἔναι' ἐνὶ Θήβῃς
Αἰγυπτίῃς, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν, κτήματα κεῖται·
Ὃς Μενελάῳ δῶκε δύ' ἀργυρέας ἀσαμίνθους,
Δοιοὺς δὲ τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα.
Χωρὶς δ' αὖθ' Ἑλένῃ ἄλοχος πόρε κάλλιμα δῶρα,
Χρυσῆν τ' ἠλακάτην, τάλαρόν θ' ὑπόκυκλον ὄπασσεν,
Ἀργύρεον, χρυσῷ δ' ἐπὶ, χείλεα κεκράαντο.
Τόν ῥά οἱ ἀμφίπολος Φυλὼ παρέθηκε φέρουσα,
Νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῦ
Ἠλακάτη τετάνυστο, ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχουσα.
Ἕζετο δ' ἐν κλισμῷ, ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
Αὐτίκα δ' ἥγ' ἐπέεσσι πόσιν ἐρέεινεν ἕκαστα·
Ἴδμεν δὴ, Μενέλαε διοτρεφὲς, οἵ τινες οἵδε
Ἀνδρῶν εὐχετόωνται ἱκανέμεν ἡμέτερον δῶ;
Ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός.
Οὐ γάρ πω τινά φημι ἐοικότα ὧδε ἰδέσθαι
Οὔτ' ἄνδρ', οὔτε γυναῖκα, σέβας μ' ἔχει εἰσορόωσαν,
Ὡς ὅδ' Ὀδυσσῆος μεγαλήτορος υἷι ἔοικε
Τηλεμάχῳ, τὸν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ
Κεῖνος ἀνὴρ, ὅτ' ἐμεῖο κυνώπιδος εἵνεκ' Ἀχαιοὶ
Ἤλθεθ' ὑπὸ Τροίην, πόλεμον θρασὺν ὁρμαίνοντες.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενες προσέφη ξανθὸς Μενέλαος.
Οὕτω νῦν καὶ ἐγὼ νοέω, γύναι, ὡς σὺ ἐΐσκεις.
Κείνου γὰρ τοιοίδε πόδες, τοιαίδε τε χεῖρες,
Ὀφθαλμῶν τε βολαὶ, κεφαλή τ', ἐφύπερθέ τε χαῖται.
Καὶ νῦν ἤτοι ἐγὼ μεμνημένος ἀμφ' Ὀδυσῆϊ,
Μυθέμην, ὅσα κεῖνος ὀϊζύσας ἐμόγησεν

Ἀμφ' ἐμοί· αὐτὰρ ὁ πυκνὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβεν,
Χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖϊν ἀνασχών.
Τὸν δ' αὖ Νεσορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ηὔδα·
Ἀτρείδη Μενέλαε, διοτρεφὲς, ὄρχαμε ἀνδρῶν,
Κείνου μέντοι ὅδ' υἱὸς ἐτήτυμον, ὡς ἀγορεύεις·
Ἀλλὰ σαόφρων ἐστὶ, νεμεσσᾶται δ' ἐνὶ θυμῷ,
Ὧδ' ἐλθὼν τοπρῶτον, ἐπεσβολίας ἀναφαίνειν
Ἄντα σέθεν, τοῦ νῶϊ, θεοῦ ὣς, τερπόμεθ' αὐδῇ.
Αὐτὰρ ἐμὲ προέηκε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Τῷ ἅμα πομπὸν ἕπεσθαι· ἐέλδετο γάρ σε ἰδέσθαι,
Ὄφρα οἱ ἤ τι ἔπος ὑποθήσεαι, ἠέ τι ἔργον.
Πολλὰ γὰρ ἄλγε' ἔχει πατρὸς πάϊς οἰχομένοιο,
Ἐν μεγάροις, ᾧ μὴ ἄλλοι ἀοσσητῆρες ἔωσιν·
Ὡς νῦν Τηλεμάχῳ· ὁ μὲν οἴχεται, οὐδέ οἱ ἄλλοι
Εἴσ', οἵ κεν κατὰ δῆμον ἀλάλκοιεν κακότητα.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
Ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ φίλου ἀνέρος υἱὸς ἐμὸν δῶ
Ἵκεθ', ὃς εἵνεκ' ἐμεῖο πολέας ἐμόγησεν ἀέθλους·
Καί μιν ἔφην ἐλθόντα φιλησέμεν ἔξοχον ἄλλων
Ἀργείων, εἰ νῶϊν ὑπεὶρ ἅλα νόστον ἔδωκε
Νηυσὶ θοῇσι γενέσθαι Ὀλύμπιος εὐρύοπα Ζεύς.
Καί κέν οἱ Ἄργεϊ νάσσα πόλιν, καὶ δώματ' ἔτευξα,
Ἐξ Ἰθάκης ἀγαγὼν σὺν κτήμασι καὶ τέκεϊ ᾧ,
Καὶ πᾶσι λαοῖσι, μίαν πόλιν ἐξαλαπάξας,
Αἳ περιναιετάουσιν, ἀνάσσονται δ' ἐμοὶ αὐτῷ.
Καί κε θάμ' ἐνθάδ' ἐόντες ἐμισγόμεθ'· οὐδέ κεν ἄμμε
Ἄλλο διέκρινεν φιλέοντέ τε τερπομένω τε,
Πρίν γ' ὅτε δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.

Ἀλλὰ τὰ μέν που ἔμελλεν ἀγάσσασθαι θεὸς αὐτὸς,
Ὃς κεῖνον δύστηνον ἀνόστιμον οἶον ἔθηκεν.
Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.
Κλαῖε μὲν Ἀργείη Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα,
Κλαῖε δὲ Τηλέμαχός τε καὶ Ἀτρείδης Μενέλαος.
Οὐδ' ἄρα Νέστορος υἱὸς ἀδακρύτω ἔχεν ὄσσε·
Μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
Τόν ῥ' Ἠοῦς ἔκτεινε φαεινῆς ἀγλαὸς υἱός.
Τοῦ ὅγ' ἐπιμνησθεὶς ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
Ἀτρείδη, πέρι μέν σε βροτῶν πεπνυμένον εἶναι
Νέστωρ φάσχ' ὁ γέρων, ὅτ' ἐπιμνησαίμεθα σεῖο
Οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι, καὶ ἀλλήλους ἐρέοιμεν.
Καὶ νῦν, εἴ τι που ἔστι, πίθοιό μοι· οὐ γὰρ ἔγωγε
Τέρπομ' ὀδυρόμενος μεταδόρπιος· ἀλλὰ καὶ Ἠὼς
Ἔσσεται ἠριγένεια· νεμεσσῶμαί γε μὲν οὐδὲν
Κλαίειν, ὅς κε θάνῃσι βροτῶν καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
Τοῦτό νυ καὶ γέρας οἶον ὀϊζυροῖσι βροτοῖσι,
Κείρασθαί τε κόμην, βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν.
Καὶ γὰρ ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεὸς, οὔτι κάκιστος
Ἀργείων· μέλλεις δὲ σὺ ἴδμεναι· οὐ γὰρ ἔγωγε
Ἤντησ', οὐδὲ ἴδον· πέρι δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι
Ἀντίλοχον, πέρι μὲν θείειν ταχὺν, ἠδὲ μαχητήν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
Ὦ φίλ', ἐπεὶ τόσα εἶπες, ὅσ' ἂν πεπνυμένος ἀνὴρ
Εἴποι καὶ ῥέξειε, καὶ ὃς προγενέστερος εἴη·
Τοίου γὰρ καὶ πατρὸς, ὃ καὶ πεπνυμένα βάζεις.
Ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος γόνος ἀνέρος, ᾧ τε Κρονίων
Ὄλβον ἐπικλώσῃ γαμέοντί τε γεινομένῳ τε.

Ὡς νῦν Νέστορι δῶκε διαμπερὲς ἤματα πάντα,
Αὐτὸν μὲν λιπαρῶς γηρασκέμεν ἐν μεγάροισι,
Υἱέας αὖ πινυτούς τε καὶ ἔγχεσιν εἶναι ἀρίστους.
Ἡμεῖς δὲ κλαυθμὸν μὲν ἐάσομεν, ὃς πρὶν ἐτύχθη·
Δόρπου δ' ἐξαύτις μνησώμεθα, χερσὶ δ' ἐφ' ὕδωρ
Χευάντων· μῦθοι δὲ καὶ ἠῶθέν περ ἔσονται
Τηλεμάχῳ καὶ ἐμοὶ, διαειπέμεν ἀλλήλοισιν.
Ὣς ἔφατ'· Ἀσφαλίων δ' ἄρ' ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευεν,
Ὀτρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·
Αὐτίκ' ἄρ' εἰς οἶνον βάλε φάρμακον, ἔνθεν ἔπινον,
Νηπενθές τ' ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθες ἁπάντων·
Ὃς τὸ καταβρόξειεν, ἐπὴν κρητῆρι μιγείη,
Οὐκ ἂν ἐφημέριός γε βάλοι κατὰ δάκρυ παρειῶν,
Οὐδ' εἴ οἱ προπάροιθεν ἀδελφεὸν, ἢ φίλον υἱὸν,
Χαλκῷ δηϊόῳεν, ὁ δ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῷτο·
Τοῖα Διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητιόεντα,
Ἐσθλὰ, τά οἱ πόρε Πολύδαμνα Θῶνος παράκοιτις,
Αἰγυπτίη· τῇ πλεῖστα φέρει ζείδωρος ἄρουρα
Φάρμακα, πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρά.
Ἰητρὸς δὲ ἕκαστος ἐπιστάμενος περὶ πάντων
Ἀνθρώπων· ἦ γὰρ Παιήονός εἰσι γενέθλης.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐνέηκε, κέλευσέ τε οἰνοχοῆσαι,
Ἐξαῦτις μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν·
Ἀτρείδη Μενέλαε, διοτρεφὲς, ἠδὲ καὶ οἵδε
Ἀνδρῶν ἐσθλῶν παῖδες· ἀτὰρ θεὸς ἄλλοτε ἄλλῳ
Ζεὺς ἀγαθόν τε κακόν τε διδοῖ· δύναται γὰρ ἅπαντα·

Ἦτοι

Ἤτοι νῦν δαίνυσθε, καθήμενοι ἐν μεγάροισι,
Καὶ μύθοις τέρπεσθε· ἐοικότα γὰρ καταλέξω.
Πάντα μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
Ὅσσοι Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος εἰσὶν ἄεθλοι·
Ἀλλ' οἷον τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη κρατερὸς ἀνὴρ
Δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχετε πήματ' Ἀχαιοί.
Αὐτόν μιν πληγῇσιν ἀεικελίῃσι δαμάσσας,
Σπεῖρα κάκ' ἀμφ' ὤμοισι βαλὼν, οἰκῆϊ ἐοικὼς,
Ἀνδρῶν δυσμενέων κατέδυ πόλιν εὐρυάγυιαν.
Ἄλλῳ δ' αὐτὸν φωτὶ κατακρύπτων ἤϊσκεν
Δέκτῃ, ὃς οὐδὲν τοῖος ἔην ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν·
Τῷ ἴκελος κατέδυ Τρώων πόλιν· οἱ δ' ἀβάκησαν
Πάντες· ἐγὼ δέ μιν οἴη ἀνέγνων τοῖον ἐόντα,
Καί μιν ἀνηρώτων· ὁ δὲ κερδοσύνῃ ἀλέεινεν.
Ἀλλ' ὅτε δή μιν ἐγὼν ἐλόευν καὶ ἔχριον ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δὲ εἵματα ἕσσα, καὶ ὤμοσα κρατερὸν ὅρκον,
Μὴ μὲν πρὶν Ὀδυσῆα μετὰ Τρώεσσ' ἀναφῆναι,
Πρίν γε τὸν ἐς νῆάς τε θοὰς κλισίας τ' ἀφικέσθαι·
Καὶ τότε δή μοι πάντα νόον κατέλεξεν Ἀχαιῶν.
Πολλοὺς δὲ Τρώων κτείνας ταναήκεϊ χαλκῷ,
Ἦλθε μετ' Ἀργείους· κατα, δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν.
Ἔνθ' ἄλλαι Τρωαὶ λίγ' ἐκώκυον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
Χαῖρ', ἐπεὶ ἤδη μοι κραδίη τέτραπτο νέεσθαι
Ἂψ οἶκόνδ'· ἄτην δὲ μετέστενον, ἣν Ἀφροδίτη
Δῶχ', ὅτε μ' ἤγαγ' ἐκεῖσε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης,
Παῖδά τ' ἐμὴν νοσφισαμένη, θάλαμόν τε, πόσιν τε,
Οὔ τευ δευόμενον, οὔτ' ἂρ φρένας, οὔτε τι εἶδος.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·

Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γύναι, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Ἤδη μὲν πολέων ἐδάην βουλήν τε νόον τε
Ἀνδρῶν ἡρώων, πολλὴν δ' ἐπελήλυθα γαῖαν·
Ἀλλ' οὔπω τοιοῦτον ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Οἷον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἔσκε φίλον κῆρ·
Οἷον καὶ τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη κρατερὸς ἀνὴρ,
Ἵππῳ ἔνι ξεστῷ, ἵν' ἐνήμεθα πάντες ἄριστοι.
Ἦλθες ἔπειτα σὺ κεῖσε· κελευσέμεναι δέ σ' ἔμελλε
Δαίμων, ὃς Τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι·
Καί τοι Δηΐφοβος θεοείκελος ἔσπετ' ἰούσῃ.
Τρὶς δὲ περίστιξας κοῖλον λόχον ἀμφαφόωσα,
Ἐκ δ' ὀνομακλήδην Δαναῶν ὀνόμαζες ἀρίστους,
Πάντων Ἀργείων φωνὴν ἴσκουσ' ἀλόχοισι.
Αὐτὰρ ἐγὼ, καὶ Τυδείδης, καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ἥμενοι ἐν μέσσοισιν, ἀκούσαμεν ὡς ἐβόησας.
Νῶϊ μὲν ἀμφοτέρω μενεήναμεν ὁρμηθέντε,
Ἢ ἐξελθέμεναι, ἢ ἔνδοθεν αἶψ' ὑπακοῦσαι·
Ἀλλ' Ὀδυσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἱεμένω περ.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν υἷες Ἀχαιῶν·
Ἄντικλος δὲ σέ γ' οἶος ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν
Ἤθελεν· ἀλλ' Ὀδυσεὺς ἐπὶ μάστακα χερσὶ πίεζε
Νωλεμέως κρατερῇσι, σάωσε δὲ πάντας Ἀχαιούς·
Τόφρα δ' ἔχ', ὄφρα σε νόσφιν ἀπήγαγε Παλλὰς Ἀθήνη.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἀτρείδη Μενέλαε διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Ἄλγιον· οὐ γάρ οἵ τι τάγ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
Οὐδ' εἴ οἱ κραδίη γε σιδηρέη ἔνδοθεν ἦεν.
Ἀλλ' ἄγετ', εἰς εὐνὴν τρέπεθ' ἡμέας, ὄφρα κεν ἤδη

Ὕπνῳ ὕπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες.
Ὣς ἔφατ᾽· Ἀργείη δ᾽ Ἑλένη δμωῇσι κέλευσε
Δέμνι᾽ ὑπ᾽ αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
Πορφύρε᾽ ἐμβαλέειν, στορέσαι τ᾽ ἐφύπερθε τάπητας,
Χλαίνας τ᾽ ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἕσασθαι.
Αἱ δ᾽ ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι·
Δέμνια δ᾽ ἐστόρεσαν· ἐκ δὲ ξείνους ἄγε κῆρυξ.
Οἱ μὲν ἄρ ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο
Τηλέμαχός θ᾽ ἥρως, καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός.
Ἀτρείδης δὲ κάθευδε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
Πὰρ δ᾽ Ἑλένη τανύπεπλος ἐλέξατο δῖα γυναικῶν.
Ἦμος δ᾽ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Ὤρνυτ᾽ ἄρ᾽ ἐξ εὐνῆφι βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Εἵματα ἑσσάμενος· περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ᾽ ὤμῳ,
Ποσσὶ δ᾽ ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
Βῆ δ᾽ ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῷ ἐναλίγκιος ἄντην,
Τηλεμάχῳ δὲ παρῖζεν, ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽, ἔκ τ᾽ ὀνόμαζε·
Τίπτε δέ σε χρειὼ δεῦρ᾽ ἤγαγε, Τηλέμαχ᾽ ἥρως,
Ἐς Λακεδαίμονα δῖαν, ἐπ᾽ εὐρέα νῶτα θαλάσσης;
Δήμιον, ἦδ᾽ ἴδιον; τόδε μοι νημερτὲς ἔνισπε.
Τὸν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἀτρείδη Μενέλαε, διοτρεφὲς ὄρχαμε λαῶν,
Ἤλυθον, ἤντινά μοι κληηδόνα πατρὸς ἐνίσποις·
Ἐσθίεταί μοι οἶκος· ὄλωλε δὲ πίονα ἔργα·
Δυσμενέων δ᾽ ἀνδρῶν πλεῖος δόμος, οἵ τέ μοι αἰεὶ
Μῆλ᾽ ἀδινὰ σφάζουσι, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς,
Μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες.
Τοὔνεκα νῦν τὰ σὰ γοῦναθ᾽ ἱκάνομαι, αἴκ᾽ ἐθέλῃσθα

Κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἴπου ὄπωπας
Ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας
Πλαζομένου· πέρι γάρ μιν ὀϊζυρὸν τέκε μήτηρ.
Μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο, μηδ' ἐλεαίρων.
Ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον, ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς.
Λίσσομαι, εἴποτέ μοι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεὺς
Ἤ ἔπος, ἠέ τι ἔργον, ὑποστὰς ἐξετέλεσσε
Δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχετε πήματ' Ἀχαιοί·
Τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι νημερτὲς ἐνίσποις.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
Ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
Ἤθελον εὐνηθῆναι, ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἐόντες.
Ὡς δ' ὁπότ' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
Νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνοὺς,
Κρημνοὺς ἐξερέῃσι καὶ ἄγκεα ποιήεντα
Βοσκομένη, ὁ δ' ἔπειτα ἑὴν εἰσήλυθεν εὐνὴν,
Ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν·
Ὣς Ὀδυσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσει.
Αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Τοῖος ἐὼν, οἷός ποτ' ἐϋκτιμένῃ ἐν Ἀρίσβῃ,
Ἐξ ἔριδος Φιλομηλείδῃ ἐπάλαισεν ἀναστὰς,
Καδδ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί·
Τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς.
Πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο, πικρόγαμοί τε.
Ταῦτα δ' ἅ μ' εἰρωτᾷς καὶ λίσσεαι, οὐκ ἂν ἔγωγε
Ἄλλα παρὲξ εἴποιμι παρακλιδὸν, οὐδ' ἀπατήσω·
Ἀλλὰ τὰ μέν μοι ἔειπε γέρων ἅλιος νημερτὴς,
Τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος, οὐδ' ἐπικεύσω.

Αἰγύπτῳ μ' ἔτι δεῦρο θεοὶ μεμαῶτα νέεσθαι
Ἔσχον, ἐπεὶ οὔ σφιν ἔρεξα τελήεσσας ἑκατόμβας·
Οἱ δ' αἰεὶ βούλοντο θεοὶ μεμνῆσθαι ἐφετμάων.
Νῆσος ἔπειτά τις ἐστὶ πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
Αἰγύπτου προπάροιθε, Φάρον δέ ἑ κικλήσκουσι,
Τόσσον ἄνευθ', ὅσσον τε πανημερίη γλαφυρὴ νηῦς
Ἤνυσεν, ᾗ λιγὺς οὖρος ἐπιπνείῃσιν ὄπισθεν.
Ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος, ὅθεν τ' ἀπὸ, νῆας ἐΐσας
Ἐς πόντον βάλλουσιν, ἀφυσσάμενοι μέλαν ὕδωρ.
Ἔνθα με εἴκοσιν ἤματ' ἔχον θεοὶ, οὐδέ ποτ' οὖροι
Πνείοντες φαίνονθ' ἁλιαέες, οἵ ῥά τε νηῶν
Πομπῆες γίνονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
Καί νύ κεν ἤϊα πάντα κατέφθιτο, καὶ μένε' ἀνδρῶν,
Εἰ μή τίς με θεῶν ὀλοφύρατο, καί μ' ἐλέησε
Πρωτέος ἰφθίμου θυγάτηρ, ἁλίοιο γέροντος,
Εἰδοθέη, τῇ γάρ ῥα μάλιστά γε θυμὸν ὄρινα·
Ἥ μ' οἴῳ ἔῤῥοντι συνήντετο, νόσφιν ἑταίρων.
Αἰεὶ γὰρ περὶ νῆσον ἀλώμενοι ἰχθυάασκον
Γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν· ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός.
Ἡ δ' ἐμεῦ ἄγχι στᾶσα, ἔπος φάτο φώνησέν τε·
Νήπιός εἰς, ὦ ξεῖνε, λίην τόσον, ἠὲ χαλίφρων,
Ἠὲ ἑκὼν μεθίεις, καὶ τέρπεαι ἄλγεα πάσχων,
Ὡς δὴ δήθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκεαι, οὐδέ τι τέκμωρ
Εὑρέμεναι δύνασαι, μινύθει δέ οἱ ἔνδοθεν ἦτορ.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Ἐκ μέν τοι ἐρέω, ἥτις σύ περ ἐσσὶ θεάων,
Ὡς ἐγὼ οὔτι ἑκὼν κατερύκομαι, ἀλλά νυ μέλλω
Ἀθανάτοις ἀλιτέσθαι, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.

Ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπέ· θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν·
Ὅςις μ' ἀθανάτων πεδάα καὶ ἔδησε κελεύθου·
Νόςον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
Πωλεῖταί τις δεῦρο γέρων ἅλιος νημερτὴς,
Ἀθάνατος Πρωτεὺς Αἰγύπτιος, ὅςε θαλάσσης
Πάσης βένθεα οἶδε, Ποσειδάωνος ὑποδμώς·
Τόνδε τ' ἐμόν φασιν πατέρ' ἔμμεναι, ἠδὲ τεκέσθαι.
Τόνγ' εἴπως σὺ δύναιο λοχησάμενος λελαβέσθαι,
Ὅς κέν τοι εἴπῃσιν ὁδὸν, καὶ μέτρα θαλάσσης,
Νόςον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.
Καὶ δέ κέ τοι εἴπῃσι, διοτρεφὲς, αἴκ' ἐθέλῃσθα,
Ὅ, ττι τοι ἐν μεγάροισι κακόν τ' ἀγαθόν τε τέτυκται,
Οἰχομένοιο σέθεν δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Αὐτὴ νῦν φράζευ σὺ λόχον θείοιο γέροντος,
Μήπως με προϊδὼν, ἠὲ προδαεὶς, ἀλέηται·
Ἀργαλέος γάρ τ' ἐστὶ θεὸς βροτῷ ἀνδρὶ δαμῆναι.
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Ἦμος δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
Τῆμος ἄρ' ἐξ ἁλὸς εἶσι γέρων ἅλιος νημερτὴς,
Πνοιῇ ὕπο Ζεφύροιο, μελαίνῃ φρικὶ καλυφθεὶς,
Ἐκ δ' ἐλθὼν κοιμᾶται ὑπὸ σπέσι γλαφυροῖσιν.
Ἀμφὶ δέ μιν φῶκαι, νέποδες καλῆς Ἁλοσύδνης,
Ἀθρόαι εὕδουσιν, πολιῆς ἁλὸς ἐξαναδῦσαι,
Πικρὸν ἀποπνείουσαι ἁλὸς πολυβενθέος ὀδμήν.

Ἔνθα σ' ἐγὼν ἀγαγοῦσα, ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι,
Εὐνάσω ἑξείης· σὺ δ' εὖ κρίνασθαι ἑταίρους
Τρεῖς, οἵ τοι παρὰ νηυσὶν ἐϋσσέλμοισιν ἄριστοι.
Πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώϊα τοῖο γέροντος.
Φώκας μέν τοι πρῶτον ἀριθμήσει, καὶ ἔπεισιν·
Αὐτὰρ ἐπὴν πάσας πεμπάσσεται, ἠδὲ ἴδηται,
Λέξεται ἐν μέσσῃσι, νομεὺς ὣς πώεσι μήλων.
Τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτα κατευνηθέντα ἴδης τε,
Καὶ τότ' ἔπειθ' ὔμμιν μελέτω κράτος τε βίη τε.
Αὖθι δ' ἔχειν μεμαῶτα καὶ ἐσσύμενόν περ ἀλύξαι.
Πάντα δὲ γινόμενος πειρήσεται, ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
Ἑρπετὰ γίνονται, καὶ ὕδωρ, καὶ θεσπιδαὲς πῦρ·
Ὑμεῖς δ' ἀστεμφέως ἐχέμεν, μᾶλλόν τε πιέζειν.
Ἀλλ' ὅτε κεν δή σ' αὖτις ἀνείρηται ἐπέεσσι,
Τοῖος ἐὼν, οἷόν κε κατευνηθέντα ἴδηαι,
Καὶ τότε δὴ σχέσθαι τε βίης, λῦσαί τε γέροντα,
Ἥρως· εἴρεσθαι δὲ, θεῶν ὅστις σε χαλέπτει·
Νόστου θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.
Ὣς εἰποῦσ', ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας, ὅθ' ἕστασαν ἐν ψαμάθοισιν,
Ἤϊα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
Δόρπον θ' ὁπλισάμεσθ', ἐπί τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ·
Δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,
Καὶ τότε δὴ παρὰ θῖνα θαλάσσης εὐρυπόροιο
Ἤϊα, πολλὰ θεοὺς γουνούμενος· αὐτὰρ ἑταίρους
Τρεῖς ἄγον, οἷσι μάλιστ' ἐπεποίθεα πᾶσαν ἐπ' ἰθύν.

Τόφρα δ' ἄρ' ἥγ' ὑποδῦσα θαλάσσης εὐρέα κόλπον,
Τέσσαρα φωκάων ἐκ πόντου δέρματ' ἔνεικε·
Πάντα δ' ἔσαν νεόδαρτα· δόλον δ' ἐπεμήδετο πατρί.
Εὐνὰς δ' ἐν ψαμάθοισι διαγλύψασ' ἁλίῃσιν,
Ἧστο μένουσ'· ἡμεῖς δὲ μάλα σχεδὸν ἤλθομεν αὐτῆς·
Ἑξείης δ' εὔνησε, βάλεν δ' ἐπὶ δέρμα ἑκάστῳ.
Κεῖθι δὴ αἰνότατος λόχος ἔπλετο· τεῖρε γὰρ αἰνῶς
Φωκάων ἁλιοτρεφέων ὀλοώτατος ὀδμή·
Τίς γάρ κ' εἰναλίῳ παρὰ κήτεϊ κοιμηθείη;
Ἀλλ' αὐτὴ ἐσάωσε, καὶ ἐφράσατο μέγ' ὄνειαρ·
Ἀμβροσίην ὑπὸ ῥῖνα ἑκάστῳ θῆκε φέρουσα,
Ἡδὺ μάλα πνείουσαν· ὄλεσσε δὲ κήτεος ὀδμήν.
Πᾶσαν δ' ἠοίην μένομεν τετληότι θυμῷ.
Φῶκαι δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθον ἀολλέες· αἱ μὲν ἔπειτα
Ἑξῆς εὐνάζοντο παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἔνδιος δ' ὁ γέρων ἦλθ' ἐξ ἁλὸς, εὗρε δὲ φώκας
Ζατρεφέας· πάσας δ' ἄρ' ἐπῴχετο, λέκτο δ' ἀριθμόν·
Ἐν δ' ἡμέας πρώτους λέγε κήτεσιν, οὐδέ τι θυμῷ
Ὠΐσθη δόλον εἶναι· ἔπειτα δὲ λέκτο καὶ αὐτός.
Ἡμεῖς δ' ἰάχοντες καὶ ἐπεσσύμεθ'· ἀμφὶ δὲ χεῖρας
Βάλλομεν· οὐδ' ὁ γέρων δολίης ἐπελήθετο τέχνης·
Ἀλλ' ἤτοι πρώτιστα λέων γένετ' ἠϋγένειος,
Αὐτὰρ ἔπειτα δράκων, καὶ πάρδαλις, ἠδὲ μέγας σῦς·
Γίνετο δ' ὑγρὸν ὕδωρ, καὶ δένδρεον ὑψιπέτηλον.
Ἡμεῖς δ' ἀστεμφέως ἔχομεν τετληότι θυμῷ·
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἀνίαζ' ὁ γέρων, ὀλοφώϊα εἰδὼς,
Καὶ τότε δή μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
Τίς νύ τοι, Ἀτρέος υἱὲ, θεῶν συμφράσατο βουλὰς,

Ὄφρα μ' ἕλῃς ἀέκοντα λοχησάμενος; τέο σε χρή;
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Οἶσθα, γέρον· τί με ταῦτα παρατροπέων ἀγορεύεις;
Ὡς δὴ δήθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκομαι, οὐδέ τι τέκμωρ
Εὑρέμεναι δύναμαι, μινύθει δέ μοι ἔνδοθεν ἦτορ.
Ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπὲ, θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν,
Ὅστις μ' ἀθανάτων πεδάα καὶ ἔδησε κελεύθου·
Νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δὲ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
Ἀλλὰ μάλ' ὤφελλες Διΐ τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν
Ῥέξας ἱερὰ κάλ' ἀναβαινέμεν, ὄφρα τάχιστα
Σὴν ἐς πατρίδ' ἵκοιο, πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
Οὐ γάρ τοι πρὶν μοῖρα φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
Πρίν γ' ὅτ' ἂν Αἰγύπτοιο διϊπετέος ποταμοῖο
Αὖτις ὕδωρ ἔλθῃς, ῥέξῃς θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
Ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
Καὶ τότε τοι δώσουσιν ὁδὸν θεοὶ, ἥν σὺ μενοινᾷς.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
Οὕνεκά μ' αὖτις ἄνωγεν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον
Αἴγυπτόνδ' ἰέναι, δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.
Ἀλλὰ καὶ ὥς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Ταῦτα μὲν οὕτω τοι τελέω, γέρον, ὡς σὺ κελεύεις.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Ἦ πάντες σὺν νηυσὶν ἀπήμονες ἦλθον Ἀχαιοὶ,
Οὓς Νέστωρ καὶ ἐγὼ λίπομεν Τροίηθεν ἰόντες,
Ἦέ τις ὤλετ' ὀλέθρῳ ἀδευκέϊ ἧς ἐπὶ νηὸς,
Ἠὲ φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσε;

Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
Ἀτρείδη, τί με ταῦτα διείρεαι; οὐδέ τι σε χρὴ
Ἴδμεναι, οὐδὲ δαῆναι ἐμὸν νόον· οὐδέ σ' ὀΐω
Δήρ' ἄκλαυστον ἔσεσθαι, ἐπεὶ κ' εὖ πάντα πύθηαι·
Πολλοὶ μὲν γὰρ τῶνδε θάνον, πολλοὶ δὲ λίποντο.
Ἀρχοὶ δ' αὖ δύω δ' Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Ἐν νόστῳ ἀπόλοντο· μάχῃ δ' ἔτι καὶ σὺ παρῆσθα·
Εἷς δ' ἔτι που ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ.
Αἴας μὲν μετὰ νηυσὶ δάμη δολιχηρέτμοισι·
Γύρῃσι μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐπέλασσε
Πέτρῃσιν μεγάλῃσι, καὶ ἐξεσάωσε θαλάσσης.
Καί νύ κεν ἔκφυγε κῆρα, καὶ ἐχθόμενός περ Ἀθήνῃ,
Εἰ μὴ ὑπερφίαλον ἔπος ἔκβαλε, καὶ μέγ' ἀάσθη·
Φῆ ῥ' ἀέκητι θεῶν φυγέειν μέγα λαῖτμα θαλάσσης.
Τοῦ δὲ Ποσειδάων μεγάλ' ἔκλυεν αὐδήσαντος·
Αὐτίκ' ἔπειτα τρίαιναν ἑλὼν χερσὶ στιβαρῇσι,
Ἤλασε Γυραίην πέτρην, ἀπὸ δ' ἔσχισεν αὐτήν.
Καὶ τὸ μὲν αὐτόθι μεῖνε, τὸ δὲ τρύφος ἔμπεσε πόντῳ,
Τῷ ῥ' Αἴας τὸ πρῶτον ἐφεζόμενος μέγ' ἀάσθη·
Τὸν δ' ἐφόρει κατὰ πόντον ἀπείρονα κυμαίνοντα.
Ὣς ὁ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλεν, ἐπεὶ πίεν ἁλμυρὸν ὕδωρ.
Σὸς δέ που ἔκφυγε κῆρας ἀδελφεὸς, ἠδ' ὑπάλυξεν,
Ἐν νηυσὶ γλαφυροῖσι· σάωσε δὲ πότνια Ἥρη.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε Μαλειάων ὄρος αἰπὺ
Ἵξεσθαι, τότε δή μιν ἀναρπάσασα θύελλα
Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρε, βαρέα στενάχοντα,
Ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς, ὅθι δώματα ναῖε Θυέστης
Τοπρὶν, ἀτὰρ τότ' ἔναιε Θυεστιάδης Αἴγισθος.

Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖθεν ἐφαίνετο νόστος ἀπήμων,
Ἂψ δὲ θεοὶ οὖρον τρέψαν, καὶ οἴκαδ' ἵκοντο·
Ἤτοι ὁ μὲν χαίρων ἐπεβήσετο πατρίδος αἴης,
Καὶ κύνει ἁπτόμενος ἣν πατρίδα· πολλὰ δ' ἀπ' αὐτοῦ
Δάκρυα θερμὰ χέοντ', ἐπεὶ ἀσπασίως ἴδε γαῖαν.
Τὸν δ' ἄρ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδε σκοπὸς, ὅν ῥα καθῆκε
Αἴγισθος δολόμητις ἄγων· ὑπὸ, δ' ἔσχετο μισθὸν,
Χρυσοῦ δοιὰ τάλαντα· φύλασσε δ' ὅγ' εἰς ἐνιαυτὸν,
Μή ἑ λάθοι παριὼν, μνήσαιτο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
Βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων πρὸς δώματα ποιμένι λαῶν.
Αὐτίκα δ' Αἴγισθος δολίην ἐφράσσατο τέχνην.
Κρινάμενος κατὰ δῆμον ἐείκοσι φῶτας ἀρίστους,
Εἷσε λόχον, ἑτέρωθι δ' ἀνώγει δαῖτα πένεσθαι.
Αὐτὰρ ὁ βῆ καλέων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν.
Ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν, ἀεικέα μερμηρίζων.
Τὸν δ' οὐκ εἰδότ' ὄλεθρον ἀνήγαγε, καὶ κατέπεφνεν
Δειπνίσας, ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ,
Οὐδέ τις Ἀτρείδεω ἑτάρων λίπεθ', οἵ οἱ ἕποντο,
Οὐδέ τις Αἰγίσθου· ἀλλ' ἔκταθεν ἐν μεγάροισιν.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
Κλαῖον δ' ἐν ψαμάθοισι καθήμενος· οὐδέ νύ μοι κῆρ
Ἤθελ' ἔτι ζώειν, καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τε κορέσθην,
Δὴ τότε με προσέειπε γέρων ἅλιος νημερτής·
Μηκέτι, Ἀτρέος υἱὲ, πολὺν χρόνον ἀσκελὲς οὕτω
Κλαῖ', ἐπεὶ οὐκ ἄνυσίν τινα δήομεν· ἀλλὰ τάχιστα
Πεῖρα, ὅπως κεν δὴ σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκηαι.
Ἢ γάρ μιν ζωόν γε κιχήσεαι, ἤ κεν Ὀρέστης

Κτεῖνεν ὑποφθάμενος· σὺ δέ κεν τάφου ἀντιβολήσαις.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοιγε κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
Αὖθις ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἀχνυμένῳ περ, ἰάνθη·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Τούτους μὲν δὴ οἶδα· σὺ δὲ τρίτον ἄνδρ' ὀνόμαζε,
Ὅστις ἔτι ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ,
Ἠὲ θανών· ἐθέλω δὲ καὶ ἀχνύμενός περ ἀκοῦσαι.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖθις ἀμειβόμενος προσέειπεν·
Υἱὸς Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἔνι, οἰκία ναίων.
Τὸν δ' ἴδον ἐν νήσῳ θαλερὸν κατα, δάκρυ χέοντα,
Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκῃ
Ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἣν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
Οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι, καὶ ἑταῖροι,
Οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
Σοὶ δ' οὐ θέσφατόν ἐστι, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
Ἄργει ἐν ἱπποβότῳ θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν·
Ἀλλά σ' ἐς Ἠλύσιον πεδίον, καὶ πείρατα γαίης
Ἀθάνατοι πέμψουσιν, ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθυς,
Τῇ περ ῥηΐστη βιοτὴ πέλει ἀνθρώποισιν.
Οὐ νιφετὸς, οὔτ' ἂρ χειμὼν πολὺς, οὔτε ποτ' ὄμβρος,
Ἀλλ' αἰεὶ Ζεφύροιο λιγυπνείοντας ἀήτας
Ὠκεανὸς ἀνίησιν, ἀναψύχειν ἀνθρώπους.
Οὕνεκ' ἔχεις Ἑλένην, καί σφιν γαμβρὸς Διός ἐσσι.
Ὣς εἰπὼν, ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἅμ' ἀντιθέοις ἑτάροισιν
Ἤϊα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
Δόρπον θ' ὁπλισάμεσθ', ἐπὶ, τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ,

Δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,
Νῆας μὲν πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν,
Ἐν δ' ἱστοὺς τιθέμεσθα, καὶ ἱστία νηῒ μελαίνῃ
Ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
Ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἂψ εἰς Αἰγύπτοιο, διϊπετέος ποταμοῖο,
Στῆσα νέας, καὶ ἔρεξα τεληέσσας ἑκατόμβας.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέπαυσα θεῶν χόλον αἰὲν ἐόντων,
Χεῦσ' Ἀγαμέμνονι τύμβον, ἵν' ἄσβεστον κλέος εἴη.
Ταῦτα τελευτήσας νεόμην· δίδοσαν δέ μοι οὖρον
Ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεμψαν.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν,
Ὄφρα κεν ἑνδεκάτη τε δυωδεκάτη τε γένηται·
Καὶ τότε σ' εὖ πέμψω, δώσω δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα,
Τρεῖς ἵππους καὶ δίφρον ἐΰξοον· αὐτὰρ ἔπειτα
Δώσω καλὸν ἄλεισον, ἵνα σπένδῃσθα θεοῖσιν
Ἀθανάτοις, ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἀτρείδη, μὴ δέ με πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔρυκε.
Καὶ γάρ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἐγὼ παρὰ σοί γ' ἀνεχοίμην
Ἥμενος, οὐδέ κέ μ' οἴκου ἕλοι πόθος, οὐδὲ τοκήων·
Αἰνῶς γὰρ μύθοισιν, ἔπεσσί τε σοῖσιν ἀκούων
Τέρπομαι· ἀλλ' ἤδη μοι ἀνιάζουσιν ἑταῖροι
Ἐν Πύλῳ ἠγαθέῃ· σὺ δέ με χρόνον ἐνθάδ' ἐρύκεις.
Δῶρον δ', ὅ, ττι κέ μοι δοίης, κειμήλιον ἔστω·
Ἵππους δ' ἐς Ἰθάκην οὐκ ἄξομαι, ἀλλά σοι αὐτῷ
Ἐνθάδε λείψω ἄγαλμα· σὺ γὰρ πεδίοιο ἀνάσσεις.

Πυροί τε, ζειαί τε, ἠδ' εὐρυφυὲς κρῖ λευκόν.
Ἐν δ' Ἰθάκῃ οὔτ' ἂρ δρόμοι εὐρέες, οὔτε τι λειμών·
Αἰγίβοτος· καὶ μᾶλλον ἐπήρατος ἱπποβότοιο.
Οὐ γάρ τις νήσων ἱππήλατος, οὐδ' εὐλείμων,
Αἵ θ' ἁλὶ κεκλίατο· Ἰθάκη δ' ἔτι καὶ περὶ πασέων.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε.
Αἵματος εἰς ἀγαθοῖο, φίλον τέκος, οἷ' ἀγορεύεις.
Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μεταστήσω· δύναμαι γάρ.
Δώρων δ', ὅσσ' ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κεῖται,
Δώσω, ὃ κάλλιστον καὶ τιμηέστατόν ἐστιν.
Δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ
Ἔστιν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκράανται·
Ἔργον δ' Ἡφαίστοιο· πόρεν δέ ἑ Φαίδιμος ἥρως
Σιδονίων βασιλεύς, ὅθ' ἑὸς δόμος ἀμφεκάλυψεν
Κεῖσέ με νοστήσαντα· τεῒν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσσαι.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἴσαν θείου βασιλῆος.
Οἱ δ' ἦγον μὲν μῆλα, φέρον δ' εὐήνορα οἶνον·
Σῖτον δέ σφ' ἄλοχοι καλλικρήδεμνοι ἔνεικαν·
Ὣς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο.
Μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσῆος μεγάροιο
Δίσκοισι τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες,
Ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος ὕβριν ἔχοντες.
Ἀντίνοος δὲ καθῆστο καὶ Εὐρύμαχος θεοειδής,
Ἀρχοὶ μνηστήρων, ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι.
Τοῖς δ' υἱὸς Φρονίοιο Νοήμων ἐγγύθεν ἐλθὼν,

Ἀντίνοον μύθοισιν ἀνειρόμενος προσέειπεν·
Ἀντίνο', ἦ ῥά τι ἴδμεν ἐνὶ φρεσὶν, ἠὲ καὶ οὐκὶ,
Ὁππότε Τηλέμαχος νεῖτ' ἐκ Πύλου ἠμαθόεντος;
Νῆά μοι οἴχετ' ἄγων· ἐμὲ δὲ χρεὼ γίνετ' αὐτῆς,
Ἤλιδ' ἐς εὐρύχορον διαβήμεναι, ἔνθα μοι ἵπποι
Δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοὶ
Ἀδμῆτες· τῶν κέν τιν' ἐλασσάμενος δαμασαίμην.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον· οὐ γὰρ ἔφαντο
Ἐς Πύλον οἴχεσθαι Νηλήϊον, ἀλλά που αὐτοῦ
Ἀγρῶν, ἢ μήλοισι παρέμμεναι, ἠὲ συβώτῃ.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη Εὐπείθεος υἱός·
Νημερτές μοι ἔνισπε, πότ' ᾤχετο, καὶ τίνες αὐτῷ
Κοῦροι ἕποντ' Ἰθάκης ἐξαίρετοι; ἠέ οἱ αὐτοῦ
Θῆτές τε δμῶές τε· δύναιτό κε καὶ τὸ τελέσσαι.
Καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Ἦ σε βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρα νῆα μέλαιναν,
Ἠὲ ἑκών οἱ δῶκας, ἐπεὶ προσπτύξατο μύθῳ;
Τὸν δ' υἱὸς Φρονίοιο Νοήμων ἀντίον ηὔδα
Αὐτὸς ἑκών οἱ δῶκα· τί κεν ῥέξειε καὶ ἄλλος,
Ὁππότ' ἀνὴρ τοιοῦτος, ἔχων μελεδήματα θυμῷ,
Αἰτίζῃ; χαλεπόν κεν ἀνήνασθαι δόσιν εἴη.
Κοῦροι δ', οἳ κατὰ δῆμον ἀριστεύουσι μεθ' ἡμᾶς,
Οἵ οἱ ἕποντ'· ἐν δ' ἀρχὸν ἐγὼ βαίνοντ' ἐνόησα
Μέντορα, ἠὲ θεὸν, τῷ δ' αὐτῷ πάντα ἐῴκει.
Ἀλλὰ τὸ θαυμάζω· ἴδον ἐνθάδε Μέντορα δῖον
Χθιζὸν ὑπ' ἠοῖον· τότε δ' ἔμβη νηῒ Πύλονδε.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς δώματα πατρός,
Τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισιν ἀγάσσατο θυμὸς ἀγήνωρ.

Μνηςῆρες δ' ἄμυδις κάθισαν, καὶ παῦσαν ἀέθλων.
Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη Εὐπείθεος υἱὸς,
Ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
Πίμπλαντ'· ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐΐκτην·
Ὢ πόποι, ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως ἐτελέσθη,
Τηλεμάχῳ ὁδὸς ἥδε· φάμεν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι.
Ἐκ τόσσων δ' ἀέκητι νέος πάϊς οἴχεται αὔτως,
Νῆα ἐρυσσάμενος, κρίνας τ' ἀνὰ δῆμον ἀρίςους·
Ἄρξει καὶ προτέρω κακὸν ἔμμεναι· ἀλλά οἱ αὐτῷ
Ζεὺς ὀλέσειε βίην, πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι.
Ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ' ἑταίρους,
Ὄφρα μιν αὐτὸν ἰόντα λοχήσομαι, ἠδὲ φυλάξω,
Ἐν πορθμῷ Ἰθάκης, Σάμοιό τε παιπαλοέσσης·
Ὡς ἂν ἐπισμυγερῶς ναυτίλλεται εἵνεκα πατρός.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον, ἠδ' ἐκέλευον.
Αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνας άντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος.
Οὐδ' ἄρα Πηνελόπεια πολὺν χρόνον ἦεν ἄπυςος
Μύθων, οὓς μνηςῆρες ἐνὶ φρεσὶ βυσσοδόμευον·
Κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μέδων, ὃς ἐπεύθετο βουλὰς,
Αὐλῆς ἐκτὸς ἐών· οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον.
Βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων διὰ δώματα Πηνελοπείῃ.
Τὸν δὲ κατ' οὐδοῦ βάντα προσηύδα Πηνελόπεια·
Κῆρυξ, τίπτε δέ σε πρόεσαν μνηςῆρες ἀγαυοί;
Ἦ εἰπέμεναι δμωῇσιν Ὀδυσσῆος θείοιο,
Ἔργων παύσασθαι, σφίσι δ' αὐτοῖς δαῖτα πένεσθαι;
Μὴ μνηςεύσαντες, μηδ' ἄλλοθ' ὁμιλήσαντες,
Ὕςατα καὶ πύματα νῦν ἐνθάδε δειπνήσειαν,
Οἳ θάμ' ἀγειρόμενοι, βίοτον κατακείρετε πολλὸν,

Κτῆσιν

Κτῆσιν Τηλεμάχοιο δαΐφρονος· οὐδέ τι πατρῶν
Ὑμετέρων τὸ πρόσθεν ἀκούετε, παῖδες ἐόντες,
Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μεθ' ὑμετέροισι τοκεῦσιν,
Οὔτέ τι τ' ἄρ ῥέξας ἐξαίσιον, οὔτε τι εἰπὼν
Ἐν δήμῳ· ἥτ' ἐστὶ δίκη θείων βασιλήων·
Ἄλλον κ' ἐχθαίρησι βροτῶν, ἄλλον κε φιλοίη.
Κεῖνος δ' οὔποτε πάμπαν ἀτάσθαλον ἄνδρα ἐώργει·
Ἀλλ' ὁ μὲν ὑμέτερος θυμὸς καὶ ἀεικέα ἔργα
Φαίνεται, οὐδέ τις ἐστὶ χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς·
Εἰ γὰρ δὴ, βασίλεια, τόδε πλεῖστον κακὸν εἴη·
Ἀλλὰ πολὺ μεῖζόν τε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλλο
Μνηστῆρες φράζονται, ὃ μὴ τελέσειε Κρονίων·
Τηλέμαχον μεμάασι κατακτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ,
Οἴκαδε νεισσόμενον· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουὴν
Ἐς Πύλον ἠγαθέην, ἠδ' ἐς Λακεδαίμονα δῖαν.
Ὣς φάτο· τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·
Δὴν δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε· τὼ δέ οἱ ὄσσε
Δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
Ὀψὲ δὲ δή μιν ἔπεσσιν ἀμειβομένη προσέειπεν·
Κῆρυξ, τίπτε δέ μοι παῖς οἴχεται, οὐδέ τί μιν χρεὼ
Νηῶν ὠκυπόρων ἐπιβαινέμεν, αἵθ' ἁλὸς ἵπποι
Ἀνδράσι γίνονται, περόωσι δὲ πουλὺν ἐφ' ὑγρήν.
Ἦ ἵνα μηδ' ὄνομ' αὐτοῦ ἐν ἀνθρώποισι λίπηται;
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς·
Οὐκ οἶδ', εἴτις μιν θεὸς ὤρορεν, ἦε καὶ αὐτοῦ
Θυμὸς ἐφωρμήθη ἴμεν ἐς Πύλον, ὄφρα πύθηται
Πατρὸς ἑοῦ ἢ νόστον, ἤ ὅντινα πότμον ἐπέσπεν.

Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κατὰ δῶμ' Ὀδυσῆος.
Τὴν δ' ἄχος ἀμφεχύθη θυμοφθόρον, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
Δίφρῳ ἐφέζεσθαι, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων·
Ἀλλ' ἄρ' ἐπ' οὐδοῦ ἷζε πολυκμήτου θαλάμοιο,
Οἴκτρ' ὀλοφυρομένη· πέρι δὲ δμωαὶ μινύριζον
Πᾶσαι, ὅσαι κατὰ δώματ' ἔσαν νέαι ἠδὲ παλαιαί.
Τῆς δ' ἁδινὸν γοόωσα μετηύδα Πηνελόπεια·
Κλῦτε, φίλαι· πέρι γάρ μοι Ὀλύμπιοι ἄλγε' ἔδωκαν
Ἐκ πασέων, ὅσσ' ἄρ μοι ὁμοῦ τράφεν ἠδ' ἐγένοντο·
Ἣ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
Παντοίῃς ἀρετῇσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν,
Ἐσθλὸν, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
Νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀνηρείψαντο θύελλαι
Ἀκλέα ἐκ μεγάρων· οὐδ' ὁρμηθέντος ἄκουσα.
Σχέτλιαι, οὐδ' ὑμεῖς περ ἐνὶ φρεσὶ θέσθε ἑκάστη
Ἐκ λεχέων μ' ἀνεγεῖραι, ἐπιστάμεναι σάφα θυμῷ,
Ὁππότ' ἐκεῖνος ἔβη κοίλην ἐπὶ νῆα μέλαιναν.
Εἰ γὰρ ἐγὼ πυθόμην ταύτην ὁδὸν ὁρμαίνοντα,
Τῷ κε μάλ' ἤ κεν ἔμεινε, καὶ ἐσσύμενός περ ὁδοῖο·
Ἤ κέ με τεθνηκυῖαν ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπεν.
Ἀλλά τις ὀτρηρὸς Δολίον καλέσειε γέροντα,
Δμῶ' ἐμὸν, ὅν μοι ἔδωκε πατὴρ ἔτι δεῦρο κιούσῃ,
Καί μοι κῆπον ἔχει πολυδένδρεον ὄφρα τάχιστα
Λαέρτῃ τάδε πάντα παρεζόμενος καταλέξῃ,
Εἰ δή πού τινα κεῖνος ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ὑφήνας,
Ἐξελθὼν λαοῖσιν ὀδύρεται, οἳ μεμάασιν
Ὃν καὶ Ὀδυσσῆος φθῖσαι γόνον ἀντιθέοιο.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·

Νύμφα φίλη, σὺ μέν με κτεῖναι νηλέϊ χαλκῷ,
Ἢ ἔα ἐν μεγάρῳ· μῦθον δέ τοι οὐκ ἐπικεύσω·
Ἤιδα ἐγὼ τάδε πάντα· πόρον δέ οἱ, ὅσσ' ἐκέλευσε,
Σῖτον καὶ μέθυ ἡδύ· ἐμεῦ δ' ἕλετο μέγαν ὅρκον,
Μὴ πρίν σοι ἐρέειν, πρὶν δωδεκάτην τε γενέσθαι,
Ἢ σ' αὐτὴν ποθέσαι, καὶ ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι·
Ὡς ἂν μὴ κλαίουσα κατα, χρόα καλὸν ἰάπτῃς.
Ἀλλ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῒ εἵμαθ' ἑλοῦσα,
Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
Εὔχεο Ἀθήνῃ κούρῃ Διὸς Αἰγιόχοιο·
Ἣ γάρ κέν μιν ἔπειτα καὶ ἐκ θανάτοιο σαῶσαι.
Μηδὲ γέροντα κάκου κεκακωμένον· οὐ γὰρ ὀΐω
Πάγχυ θεοῖς μακάρεσσι γονὴν Ἀρκεισιάδαο
Ἔχθεσθ'· ἀλλ' ἔτι πού τις ἐπέσσεται, ὅς κεν ἔχῃσι
Δώμαθ' ὑψερεφέα καὶ ἀπόπροθι πίονας ἀγρούς.
Ὣς φάτο· τῆς δ' εὔνησε γόον, σχέθε δ' ὄσσε γόοιο.
Ἡ δ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῒ εἵμαθ' ἑλοῦσα,
Εἰς ὑπερῷ' ἀνέβαινε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
Ἐν δ' ἔθετ' οὐλοχύτας κανέῳ, ἠρᾶτο δ' Ἀθήνῃ·
Κλῦθί μευ, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
Εἴποτέ τοι πολύμητις ἐνὶ μεγάροισιν Ὀδυσσεὺς
Ἢ βοὸς, ἢ ὄιος κατα, πίονα μηρί' ἔκηεν,
Τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι φίλον υἷα σάωσον·
Μνηστῆρας δ' ἀπάλαλκε κακῶς ὑπερηνορέοντας.
Ὣς εἰποῦσ', ὀλόλυξε· θεὰ δέ οἱ ἔκλυεν ἀρῆς.
Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
Ἦ μάλα δὴ γάμον ἄμμι πολυμνήστη βασίλεια

Ἀρτύει· οὐδέ τι οἶδεν, ὅ οἱ φόνος υἷι τέτυκται.
Ὣς ἄρα τίς εἴπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὡς ἐτέτυκτο.
Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
Δαιμόνιοι, μύθους μὲν ὑπερφιάλους ἀλέασθε
Πάντας ὁμῶς· μήπως τις ἐπαγγείλῃσί τε εἴσω.
Ἀλλ' ἄγε σιγῇ τοῖον ἀναστάντες τελέωμεν
Μῦθον, ὃ δὴ καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶν ἤραρεν ἡμῖν.
Ὣς εἰπὼν, ἐκρίνατ' ἐείκοσι φῶτας ἀρίστους·
Βὰν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
Νῆα μὲν οὖν πάμπρωτον ἁλὸς βένθοσδε ἔρυσσαν·
Ἐν δ' ἱστόν τ' ἐτίθεντο καὶ ἱστία νηῒ μελαίνῃ·
Ἠρτύναντο δ' ἐρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισι,
Τεύχεα δέ σφ' ἤνεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες·
Ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τήν γ' ὥρμισαν· ἐν δ' ἔβαν αὐτοί·
Ἔνθα δὲ δόρπον ἕλοντο, μένον δ' ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν·
Ἡ δ' ὑπερωΐῳ αὖθι περίφρων Πηνελόπεια
Κεῖτ' ἄρ' ἄσιτος, ἄπαστος ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
Ὁρμαίνουσ', εἴ οἱ θάνατον φύγοι υἱὸς ἀμύμων,
Ἤ ὅγ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι δαμείη.
Ὅσσα δὲ μερμήριξε λέων ἀνδρῶν ἐν ὁμίλῳ
Δείσας, ὁππότε μιν δόλιον περὶ κύκλον ἄγωσι·
Τόσσα μιν ὁρμαίνουσαν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος·
Εὗδε δ' ἀνακλινθεῖσα· λύθεν δέ οἱ ἅψεα πάντα.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Εἴδωλον ποίησε, δέμας δ' ἤϊκτο γυναικὶ
Καλῇ τε μεγάλῃ τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυίῃ,
Ἰφθίμῃ, κούρῃ μεγαλήτορος Ἰκαρίοιο·
Τὴν Εὔμηλος ὄπυιε, Φερῇς ἐνὶ, οἰκία ναίων.

Πέμπε δέ μιν πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο,
Εἵως Πηνελόπειαν ὀδυρομένην, γοόωσαν,
Παύσειε κλαυθμοῖο, γόοιό τε δακρυόεντος.
Ἐς θάλαμον δ' εἰσῆλθε παρὰ κληῗδος ἱμάντα,
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Εὕδεις, Πηνελόπεια, φίλον τετιημένη ἦτορ;
Οὐ μέν σ' οὐδὲ ἐῶσι θεοὶ ῥεῖα ζώοντες
Κλαίειν, οὐδ' ἀκαχῆσθαι· ἐπεί ῥ' ἔτι νόστιμός ἐστιν
Σὸς παῖς· οὐ μὲν γάρ τι θεοῖς ἀλιτήμενός ἐστιν.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια,
Ἡδὺ μάλα κνώσσουσ' ἐν ὀνειρείῃσι πύλῃσι·
Τίπτε, κασιγνήτη, δεῦρ' ἤλυθες; οὔτι πάρος γε
Πώλεαι, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι δώματα ναίεις·
Καί με κέλεαι παύσασθαι ὀϊζύος, ἠδ' ὀδυνάων
Πολλέων, αἵ μ' ἐρέθουσι κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
Ἣ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
Παντοίῃς ἀρετῇσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν,
Ἐσθλόν· τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
Νῦν αὖ παῖς ἀγαπητὸς ἔβη κοίλης ἐπὶ νηὸς
Νήπιος, οὔτε πόνων εὖ εἰδὼς, οὔτ' ἀγοράων.
Τοῦ δὴ ἐγὼ καὶ μᾶλλον ὀδύρομαι, ἤπερ ἐκείνου·
Τοῦ δ' ἀμφὶ τρομέω καὶ δείδια, μή τι πάθῃσιν·
Ἢ ὅγε τῶν ἐνὶ δήμῳ, ἵν' οἴχεται, ἢ ἐνὶ πόντῳ·
Δυσμενέες γὰρ πολλοὶ ἐπ' αὐτῷ μηχανόωνται,
Ἱέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἴδωλον ἀμαυρόν·
Θάρσει· μηδέ τι πάγχυ μετὰ φρεσὶ δείδιθι λίην·
Τοίη γάρ οἱ πομπὸς ἅμ' ἔρχεται, ἥν τε καὶ ἄλλοι

Ἀνέρες ἠρήσαντο παρεστάμεναι, καὶ ἀμύνειν
Παλλάδ' Ἀθηναίην· σε δ' ὀδυρομένην ἐλεαίρει·
Ἣ νῦν με προέηκε, τεῒν τάδε μυθήσασθαι.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
Εἰ μὲν δὴ θεὸς ἐσσὶ, θεοῖό τε ἔκλυες αὐδῆν,
Εἰ δ' ἄγε μοι κἀκεῖνον ὀϊζυρὸν κατάλεξον·
Εἴπου ἔτι ζώει, καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,
Ἦ ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἴδωλον ἀμαυρόν·
Οὐ μέν τοι κεῖνόν γε διηνεκέως ἀγορεύσω·
Ζώει ὅγ', ἢ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν.
Ὣς εἰπὸν, σταθμοῖο παρὰ κληῗδα λιάσθη
Ἐς πνοιὰς ἀνέμων· ἡ δ' ἐξ ὕπνου ἀνόρουσε
Κούρη Ἰκαρίοιο· φίλον δέ οἱ ἦτορ ἰάνθη,
Ὥς οἱ ἐναργὲς ὄνειρον ἐπέσσυτο νυκτὸς ἀμολγῷ.
Μνηστῆρες δ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
Τηλεμάχῳ φόνον αἰπὺν ἐνὶ φρεσὶν ὁρμαίνοντες.
Ἔστι δέ τις νῆσος μέσσῃ ἁλὶ πετρήεσσα,
Μεσσηγὺς Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
Ἀστερὶς, οὐ μεγάλη· λιμένες δ' ἐνὶ ναύλοχοι αὐτῇ
Ἀμφίδυμοι· τῇ τόν γε μένον λοχόωντες Ἀχαιοί.

ΤΗΣ
ὈΔΥΣΣΕΙΑΣ
ὉΜΗΡΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΝ Ε'.

Ἠὼς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο
Ὤρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέρῃ ἠδὲ βροτοῖσι.
Οἱ δὲ θεοὶ θῶκόνδε καθίζανον· ἐν δ' ἄρα τοῖσι
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, οὗ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
Τοῖσι δ' Ἀθηναίη λέγε κήδεα πόλλ' Ὀδυσῆος,
Μνησαμένη· μέλε γάρ οἱ ἐὼν ἐν δώμασι νύμφης·
Ζεῦ πάτερ, ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Μήτις ἔτι πρόφρων, ἀγανὸς, καὶ ἤπιος ἔστω,
Σκηπτοῦχος βασιλεὺς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδὼς,

Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπός τ' εἴη, καὶ αἴσυλα ῥέζοι·
Ὡς οὔτις μέμνηται Ὀδυσσῆος θείοιο,
Λαῶν, οἷσιν ἄνασσε, πατὴρ ὣς ἤπιος ἦεν.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκῃ
Ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἣν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
Οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι, καὶ ἑταῖροι,
Οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
Νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀποκτεῖναι μεμάασιν,
Οἴκαδε νισσόμενον· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουὴν,
Ἐς Πύλον ἠγαθέην, ἠδ' ἐς Λακεδαίμονα δῖαν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτὴ,
Ὡς ἤτοι κείνους Ὀδυσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών;
Τηλέμαχον δὲ σὺ πέμψον ἐπισταμένως, δύνασαι γὰρ,
Ὥς κε μάλ' ἀσκηθὴς ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκηται·
Μνηστῆρες δ' ἐν νηῒ παλιμπετὲς ἀπονέωνται.
Ἦ ῥα, καὶ Ἑρμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον ηὔδα·
Ἑρμεία, σὺ γὰρ αὖτε τά τ' ἄλλα περ ἄγγελός ἐσσι,
Νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ εἰπεῖν νημερτέα βουλὴν,
Νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται,
Οὔτε θεῶν πομπῇ, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων·
Ἀλλ' ὅγ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου πήματα πάσχων
Ἤματι κ' εἰκοστῷ Σχερίην ἐρίβωλον ἵκοιτο,
Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἳ ἀγχίθεοι γεγάασιν·
Οἵ κέν μιν περὶ κῆρι, θεὸν ὣς, τιμήσουσιν,
Πέμψουσιν δ' ἐν νηῒ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,

Χαλκόν τε χρυσόν τε ἅλις, ἐσθῆτά τε δόντες,
Πόλλ', ὅσ' ἂν οὐδὲ Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς,
Εἴ περ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ ληΐδος αἶσαν.
Ὣς γάρ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐς ὑψόροφον, καὶ ἑὴν πατρίδα γαῖαν.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος Ἀργειφόντης·
Αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Ἀμβρόσια, χρύσεια· τά μιν φέρεν ἠμὲν ἐφ' ὑγρήν,
Ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο
Εἵλετο δὲ ἄρ' ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει;
Ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει.
Τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργειφόντης·
Πιερίην δ' ἐπιβὰς, ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντῳ·
Σεύατ' ἔπειτ' ἐπὶ κῦμα, Λάρῳ ὄρνιθι ἐοικὼς,
Ὅστε κατὰ δεινοὺς κόλπους ἁλὸς ἀτρυγέτοιο
Ἰχθῦς ἀγρώσσων, πυκινὰ πτερὰ δεύεται ἅλμῃ·
Τῷ ἴκελος πολέεσσιν ὀχήσατο κύμασιν Ἑρμῆς.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφίκετο τηλόθ' ἐοῦσαν,
Ἔνθ' ἐκ πόντου βὰς ἰοειδέος, ἤπειρόνδε
Ἤϊεν· ὄφρα μέγα σπέος ἵκετο, τῷ ἔνι, νύμφη
Ναῖεν ἐϋπλόκαμος· τὴν δ' ἔνδοθι τέτμεν ἐοῦσαν.
Πῦρ μὲν ἐπ' ἐσχαρόφιν μέγα καίετο, τηλόσε δ' ὀδμὴ
Κέδρου τ' εὐκεάτοιο, θύου τ' ἀνὰ νῆσον ὀδώδει,
Δαιομένων· ἡ δ' ἔνδον ἀοιδιάουσα ὀπὶ καλῇ,
Ἱστὸν ἐποιχομένη, χρυσείῃ κερκίδ' ὕφαινεν.
Ὕλη δὲ σπέος ἀμφιπεφύκει τηλεθόωσα,
Κλήθρη, τ' αἴγειρός τε, καὶ εὐώδης κυπάρισσος·
Ἔνθα δέ τ' ὄρνιθες τανυσίπτεροι εὐνάζοντο,

Σκῶπές τ', ἴρηκές τε, τανύγλωσσοί τε κορῶναι
Εἰνάλιαι, τῇσίν τε θαλάσσια ἔργα μέμηλεν.
Ἡ δ' αὐτοῦ τετάνυστο περὶ σπείους γλαφυροῖο
Ἡμερὶς ἡβώωσα, τεθήλει δὲ σταφυλῇσι·
Κρῆναι δ' ἑξείης πίσυρες ῥέον ὕδατι λευκῷ,
Πλησίαι ἀλλήλων τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλη·
Ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ ἴου, ἠδὲ σελίνου,
Θήλεον· ἔνθα κ' ἔπειτα καὶ ἀθάνατός περ ἐπελθὼν
Θηήσαιτο ἰδὼν, καὶ τερφθείη φρεσὶν ᾗσιν.
Ἔνθα στὰς θηεῖτο διάκτορος Ἀργειφόντης.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἑῷ θηήσατο θυμῷ,
Αὐτίκ' ἄρ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλυθεν· οὐδέ μιν ἄντην
Ἠγνοίησεν ἰδοῦσα Καλυψὼ, δῖα θεάων.
Οὐ γάρ τ' ἀγνῶτες γε θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται
Ἀθάνατοι, οὐδ' εἴτις ἀπόπροθι δώματα ναίει.
Οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ἔνδον ἔτετμεν,
Ἀλλ' ὅγ' ἐπ' ἀκτῆς κλαῖε καθήμενος· ἔνθα πάρος περ,
Δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων,
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο δάκρυα λείβων·
Ἑρμείαν δ' ἐρέεινε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Ἐν θρόνῳ ἱδρύσασα φαεινῷ, σιγαλόεντι·
Τίπτε μοι, Ἑρμεία χρυσόῤῥαπι, εἰλήλουθας,
Αἰδοῖός τε φίλος τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις.
Αὔδα, ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.
Ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ παρέθηκε τράπεζαν,
Ἀμβροσίης πλήσασα· κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν.
Αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦσθε διάκτορος Ἀργειφόντης.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε, καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῇ,
Καὶ τότε δή μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
Εἰρωτᾷς μ' ἐλθόντα, θεὰ, θεόν; αὐτὰρ ἐγώ τοι
Νημερτέως τὸν μῦθον ἐνισπήσω· κέλεαι γάρ.
Ζεὺς ἐμὲ ἠνώγει δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα·
Τίς δ' ἂν ἑκὼν τοσσόνδε διαδράμοι ἁλμυρὸν ὕδωρ,
Ἄσπετον; οὐδέ τις ἄγχι βροτῶν πόλις, οἵτε θεοῖσιν
Ἱερά τε ῥέζουσι, καὶ ἐξαίτους ἑκατόμβας.
Ἀλλὰ μάλ' οὔπως ἐστὶ Διὸς νόον αἰγιόχοιο
Οὔτε παρὲξ ἐλθεῖν ἄλλον θεὸν, οὔθ' ἁλιῶσαι.
Φησί τοι ἄνδρα παρεῖναι ὀϊζυρώτατον ἄλλων
Τῶν ἀνδρῶν, οἳ ἄστυ Πριάμοιο μάχοντο
Εἰνάετες, δεκάτῳ δὲ πόλιν πέρσαντες ἔβησαν
Οἴκαδε· ἀτὰρ ἐν νόστῳ Ἀθηναίην ἀλίτοντο,
Ἥ σφιν ἐπῶρσ' ἄνεμόν τε κακὸν, καὶ κύματα μακρά.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
Τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἄνεμός τε φέρων καὶ κῦμα πέλασσεν.
Τὸν νῦν σ' ἠνώγει ἀποπεμπέμεν ὅ, ττι τάχιστα.
Οὐ γάρ οἱ τῇδ' αἶσα φίλων ἄπο, νόσφιν ὀλέσθαι,
Ἀλλ' ἔτι οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐς ὑψόροφον, καὶ ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς φάτο· ῥίγησεν δὲ Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Καί μιν φωνήσασα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Σχέτλιοί ἐστε, θεοὶ, ζηλήμονες ἔξοχον ἄλλων,
Οἵτε θεαῖς ἀγάασθε παρ' ἀνδράσιν εὐνάζεσθαι
Ἀμφαδίην, ἥτίς τε φίλον ποιήσετ' ἀκοίτην.
Ὡς μὲν ὅτ' Ὠρίωνα ἕλετο ῥοδοδάκτυλος Ἠὼς,
Τόφρά οἱ ἠγάασθε θεοὶ ῥεῖα ζώοντες,

Ἕως μιν ἐν Ὀρτυγίῃ χρυσόθρονος Ἄρτεμις ἁγνὴ
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν.
Ὣς δ' ὁπότ' Ἀσίωνι ἐϋπλόκαμος Δημήτηρ,
Ὧι θυμῷ εἴξασα, μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ,
Νειῷ ἐνὶ τριπόλῳ· οὐδὲ δὴν ἦεν ἄπυστος
Ζεὺς, ὅς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῷ.
Ὣς δ' αὖ νῦν μοι ἀγάασθε, θεοὶ, βροτὸν ἄνδρα παρεῖναι.
Τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα περὶ τρόπιος βεβαῶτα
Οἶον· ἐπεί οἱ νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
Ζεὺς ἔλσας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
Τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἄνεμός τε φέρων καὶ κῦμα πέλασσεν.
Τὸν μὲν ἐγὼ φίλεόν τε καὶ ἔτρεφον, ἠδὲ ἔφασκον
Θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα.
Ἀλλ' ἐπεὶ οὔπως ἐστὶ Διὸς νόον Αἰγιόχοιο
Οὔτε παρὲξ ἐλθεῖν ἄλλον θεὸν, οὐδ' ἁλιῶσαι.
Ἐῤῥέτω, εἴ μιν κεῖνος ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον· πέμψω δέ μιν οὔπη ἔγωγε.
Οὐ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρετμοι, καὶ ἑταῖροι,
Οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
Αὐτάρ οἱ πρόφρων ὑποθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω,
Ὥς κε μάλ' ἀσκηθὴς ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκηται.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
Οὕτω νῦν ἀπόπεμπε, Διὸς δ' ἐποπίζεο μῆνιν,
Μήπως τοι μετόπισθε κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ·
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κρατὺς Ἀργειφόντης·
Ἡ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα πότνια νύμφη
Ἤϊ', ἐπειδὴ Ζηνὸς ἐπέκλυεν ἀγγελιάων.

Τὸν δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς εὗρε καθήμενον· οὐδέ ποτ' ὄσσε
Δακρυόφιν τέρσοντο· κατείβετο δὲ γλυκὺς αἰὼν
Νόστον ὀδυρομένῳ, ἐπεὶ οὐκέτι ἥνδανε νύμφη.
Ἀλλ' ἦτοι νύκτας μὲν ἰαύεσκεν καὶ ἀνάγκῃ
Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι παρ' οὐκ ἐθέλων ἐθελούσῃ·
Ἤματα δ' ἐν πέτρῃσι καὶ ἠϊόνεσσι καθίζων,
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο, δάκρυα λείβων.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσεφώνεε δῖα θεάων·
Κάμμορε, μή μοι ἔτ' ἐνθάδ' ὀδύρεο, μηδέ τοι αἰὼν
Φθινέτω· ἤδη γάρ σε μάλα πρόφρασσ' ἀποπέμψω.
Ἀλλ' ἄγε δούρατα μακρὰ ταμὼν, ἁρμόζεο χαλκῷ,
Εὐρεῖαν σχεδίην· ἀτὰρ ἴκρια πῆξαι ἐπ' αὐτῆς
Ὑψοῦ ὥς σε φέρῃσιν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον·
Αὐτὰρ ἐγὼ σῖτον καὶ ὕδωρ καὶ οἶνον ἐρυθρὸν
Ἐνθήσω μενοεικέ' ἅ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι·
Εἵματα τ' ἀμφιέσω· πέμψω δέ οἱ οὖρον ὄπισθεν,
Ὥς κε μάλ' ἀσκηθὴς σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκηαι,
Αἴκε θεοί γ' ἐθέλωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Οἵ μευ φέρτεροί εἰσι νοῆσαί τε, κρῖναί τε.
Ὣς φάτο· ῥίγησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἄλλο τι δὴ σὺ, θεὰ, τόδε μήδεαι, οὐδέ τι πομπὴν
Ἣ με κέλεαι σχεδίῃ περάαν μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
Δεινόν τ' ἀργαλέον τε· τὸ δ' οὐτ' ἐπὶ νῆες ἐίσαι
Ὠκύποροι περόωσιν, ἀγαλλόμεναι Διὸς οὔρῳ·
Οὐδ' ἂν ἐγὼν, ἀέκητι σέθεν, σχεδίης ἐπιβαίην,
Εἰ μή μοι τλαίης γε, θεὰ μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
Μή τί μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.

Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ Καλυψὼ, δῖα θεάων·
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Ἦ δὴ ἀλιτρός τ' ἐσσὶ, καὶ οὐκ ἀποφώλια εἰδώς·
Οἷον δὴ τὸν μῦθον ἐπεφράσθης ἀγορεῦσαι;
Ἴστω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθε,
Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μέγιστος
Ὅρκος, δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι,
Μή τί τοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
Ἀλλὰ τὰ μὲν νοέω καὶ φράσσομαι, ὅσσ' ἂν ἐμοί περ
Αὐτῇ μηδοίμην, ὅτε με χρειὼ τόσον ἵκοι.
Καὶ γὰρ ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἐναίσιμος, οὐδέ μοι αὐτῇ
Θυμὸς ἐν στήθεσσι σιδήρεος, ἀλλ' ἐλεήμων.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο δῖα θεάων
Καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο·
Ἷξον δ' ἐς σπέος γλαφυρὸν θεὸς ἠδὲ καὶ ἀνήρ·
Καί ῥ' ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη
Ἑρμείας· νύμφη δ' ἐτίθει παρὰ, πᾶσαν ἐδωδὴν,
Ἔσθειν καὶ πίνειν, οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσιν.
Αὐτὴ δ' ἀντίον δ' ἷζεν Ὀδυσσῆος θείοιο,
Τῇ δὲ παρ' ἀμβροσίην δμωαὶ καὶ νέκταρ ἔθηκαν.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐδητύος, ἠδὲ ποτῆτος,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Καλυψὼ δῖα θεάων·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ·
Οὕτω δὴ οἶκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
Αὐτίκα νῦν ἐθέλεις ἰέναι; σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπης.
Εἴγε μὲν εἰδείης σῇσι φρεσὶν, ὅσσα τοι αἶσα
Κήδε' ἀναπλῆσαι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι,

Ἐνθάδε κ' αὖθι μένων σὺν ἐμοὶ τόδε δῶμα φυλάσσοις,
Ἀθάνατός τ' εἴης. ἱμειρόμενός περ ἰδέσθαι
Σὴν ἄλοχον, τῆς αἰὲν ἐέλδεαι ἤματα πάντα.
Οὐ μέν θην κείνης γε χερείων εὔχομαι εἶναι,
Οὐ δέμας, οὐδὲ φυήν· ἐπεὶ οὔπως οὐδὲ ἔοικε
Θνητὰς ἀθανάτῃσι δέμας καὶ εἶδος ἐρίζειν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Πότνια θεά, μή μοι τόδε χώεο· οἶδα καὶ αὐτὸς
Πάντα μάλ', οὕνεκα σεῖο περίφρων Πηνελόπεια
Εἶδος ἀκιδνοτέρη, μέγεθός τ', εἰς ἄντα ἰδέσθαι·
Ἡ μὲν γὰρ βροτός ἐστι, σὺ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως.
Ἀλλὰ καὶ ὣς ἐθέλω καὶ ἐέλδομαι ἤματα πάντα
Οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι, καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι.
Εἰ δ' αὖ τις ῥαίῃσι θεῶν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
Τλήσομαι, ἐν στήθεσσιν ἔχων ταλαπενθέα θυμόν·
Ἤδη γὰρ μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ πόλλ' ἐμόγησα
Κύμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τοῖσι τὸ γενέσθω.
Ὣς ἔφατ'· ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν.
Ἐλθόντες δ' ἄρα τώγε μυχῷ σπείους γλαφυροῖο,
Τερπέσθην φιλότητι, παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Αὐτίχ' ὁ μὲν χλαῖναν χιτῶνά τε ἕννυτ' Ὀδυσσεύς·
Αὐτὴ δ' ἀργύφεον φᾶρος μέγα ἕννυτο νύμφη,
Λεπτὸν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυῖ
Καλήν, χρυσείην· κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτρην·
Καὶ τότ' Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μήδετο πομπήν.
Δῶκε μέν οἱ πέλεκυν μέγαν, ἄρμενον ἐν παλάμῃσι,
Χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ

Στειλειὸν περικαλλὲς, ἐλάϊνον, εὖ ἐναρηρός·
Δῶκε δ' ἔπειτα σκέπαρνον ἐΰξοον· ἦρχε δ' ὁδοῖο
Νήσου ἐπ' ἐσχατιήν· ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
Κλήθρη τ', αἴγειρός τ', ἐλάτη τ' ἦν οὐρανομήκης,
Αὖα πάλαι, περίκηλα, τά οἱ πλώοιεν ἐλαφρῶς.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ δεῖξαι, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
Ἡ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Καλυψὼ, δῖα θεάων.
Αὐτὰρ ὁ τάμνεν δοῦρα· θοῶς δέ οἱ ἤνυτο ἔργον·
Εἴκοσι δ' ἔκβαλε πάντα, πελέκκησεν δ' ἄρα χαλκῷ,
Ξέσσε δ' ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνε.
Τόφρα δ' ἔνεικε τέρετρα Καλυψὼ, δῖα θεάων·
Τέτρηνεν δ' ἄρα πάντα, καὶ ἥρμοσεν ἀλλήλοισιν·
Γόμφοισιν δ' ἄρα τήν γε καὶ ἁρμονίῃσιν ἄρηρεν.
Ὅσσον τίς τ' ἔδαφος νηὸς τορνώσεται ἀνὴρ
Φορτίδος εὐρείης, εὖ εἰδὼς τεκτοσυνάων,
Τόσσον τ' ἐπ' εὐρεῖαν σχεδίην ποιήσατ' Ὀδυσσεύς.
Ἴκρια δὲ στήσας, ἀραρὼν θαμέσι σταμίνεσσι,
Ποίει· ἀτὰρ μακρῇσιν ἐπηγκενίδεσσι τελεύτα.
Ἐν δ' ἱστὸν ποίει, καὶ ἐπίκριον ἄρμενον αὐτῷ·
Πρὸς δ' ἄρα πηδάλιον ποιήσατο, ὄφρ' ἰθύνει.
Φράξε δέ μιν ῥίπεσσι διαμπερὲς οἰσυΐνοισι,
Κύματος εἶλαρ ἔμεν· πολλὴν δ' ἐπεχεύατο ὕλην.
Τόφρα δὲ φάρε' ἔνεικε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Ἱστία ποιήσασθαι· ὁ δ' εὖ τεχνήσατο καὶ τά.
Ἐν δ' ὑπέρας τε, κάλους τε, πόδας τ' ἐνέδησεν ἐν αὐτῇ.
Μοχλοῖσι δ' ἄρα τήν γε κατείρυσεν εἰς ἅλα δῖαν.
Τέτρατον ἦμαρ ἔην, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα.
Τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπ' ἀπὸ νήσου δῖα Καλυψὼ,

Εἵματά

Εἵματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεα, καὶ λούσασα.
Ἐν δέ οἱ ἀσκὸν ἔθηκε θεὰ μέλανος οἴνοιο
Τὸν ἕτερον, ἕτερον δ' ὕδατος μέγαν· ἐν δὲ καὶ ἦια
Κωρύκῳ· ἐν δέ οἱ ὄψα τίθει μενοεικέα πολλά·
Οὖρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρόν τε.
Γηθόσυνος δ' οὔρῳ πέτασ' ἱςία δῖος Ὀδυσσεύς·
Αὐτὰρ ὁ πηδαλίῳ ἰθύνετο τεχνηέντως,
Ἥμενος· οὐδέ οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν,
Πληϊάδας τ' ἐσορῶντι, καὶ ὀψὲ δύοντα Βοώτην,
Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν,
Ἥ τ' αὐτοῦ ςρέφεται, καί τ' Ὠρίωνα δοκεύει·
Οἴη δ' ἄμμορος ἐστὶ λοετρῶν Ὠκεανοῖο.
Τὴν γάρ δή μιν ἄνωγε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Ποντοπορευέμεναι ἐπ' ἀριςερὰ χειρὸς ἔχοντα.
Ἑπταδεκαίδεκα μὲν πλέεν ἤματα ποντοπορεύων,
Ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
Γαίης Φαιήκων, ὅθι τ' ἄγχιςον πέλεν αὐτῷ·
Εἴσατο δ', ὡς ὅτε ῥινὸν ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ.
Τὸν δ' ἐξ Αἰθιόπων ἀνιὼν κρείων Ἐνοσίχθων,
Τηλόθεν ἐκ Σολύμων ὀρέων ἴδεν· εἴσατο γάρ οἱ
Πόντον ἐπιπλείων· ὁ δ' ἐχώσατο κηρόθι μᾶλλον·
Κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·
Ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μετεβούλευσαν θεοὶ ἄλλως
Ἀμφ' Ὀδυσῆϊ, ἐμεῖο μετ' Αἰθιόπεσσιν ἐόντος·
Καὶ δὴ Φαιήκων γαίης σχεδὸν, ἔνθα οἱ αἶσα
Ἐκφυγέειν μέγα πεῖρας ὀϊζύος, ἥ μιν ἱκάνει·
Ἀλλ' ἔτι μέν μιν φημὶ ἅδην ἐλάαν κακότητος.
Ὣς εἰπὼν, σύναγεν νεφέλας, ἐτάραξε δὲ πόντον,

Χερσὶ τρίαιναν ἑλών· πάσας δ' ὀρόθυνεν ἀέλλας
Παντοίων ἀνέμων· σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψεν
Γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
Σὺν δ' Εὖρός τε Νότος τ' ἔπεσον, Ζέφυρός τε δυσαὴς,
Καὶ Βορέης αἰθρηγενέτης, μέγα κῦμα κυλίνδων.
Καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα, καὶ φίλον ἦτορ·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὤ μοι ἐγὼ δειλὸς, τί νύ μοι μήκιστα γένοιτο;
Δείδω, μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἴπῃ,
Ἥ μ' ἔφατ' ἐν πόντῳ, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι,
Ἄλγε' ἀναπλήσειν· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Οἵοισιν νεφέεσσι περιστέφει οὐρανὸν εὐρὺν
Ζεὺς, ἐτάραξε δὲ πόντον· ἐπισπέρχουσι δ' ἄελλαι
Παντοίων ἀνέμων· νῦν μοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
Τρὶς μάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις, οἳ τότ' ὄλοντο
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, χάριν Ἀτρείδεσσι φέροντες.
Καὶ δὴ ἐγώγ' ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν
Ἤματι τῷ, ὅτε μοι πλεῖστοι χαλκήρεα δοῦρα
Τρῶες ἐπέρριψαν περὶ Πηλείωνι θανόντι.
Τῷ κ' ἔλαχον κτερέων, καί μευ κλέος ἦγον Ἀχαιοί·
Νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι.
Ὣς ἄρα μιν εἰπόντ' ἔλασεν μέγα κῦμα κατ' ἄκρης,
Δεινὸν ἐπεσσύμενον, περὶ δὲ σχεδίην ἐλέλιξεν.
Τῆλε δ' ἀπὸ σχεδίης αὐτὸς πέσε· πηδάλιον δὲ
Ἐκ χειρῶν προέηκε· δέ οἱ ἱστὸν ἔαξε
Δεινὴ μισγομένων ἀνέμων ἐλθοῦσα θύελλα.
Τηλοῦ δὲ σπεῖρον καὶ ἐπίκριον ἔμπεσε πόντῳ·
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόβρυχα θῆκε πολὺν χρόνον· οὐδ' ἐδυνάσθη

Αἶψα μάλ᾽ ἀνσχεθέειν, μεγάλου ὑπὸ κύματος ὁρμῆς·
Εἵματα γάρ ἐβάρυνε, τά οἱ πόρε δῖα Καλυψώ.
Ὀψὲ δὲ δή ῥ᾽ ἀνέδυ, στόματος δ᾽ ἐξέπτυσεν ἅλμην
Πικρὴν, ἥ οἱ πολλὴ ἀπὸ κρατὸς κελάρυζεν.
Ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὡς σχεδίης ἐπελήθετο, τειρόμενός περ,
Ἀλλὰ μεθορμηθεὶς ἐνὶ κύμασιν, ἐλλάβετ᾽ αὐτῆς·
Ἐν μέσσῃ δὲ κάθιζε, τέλος θανάτου ἀλεείνων.
Τὴν δ᾽ ἐφόρει μέγα κῦμα κατάῤῥοον ἔνθα καὶ ἔνθα.
Ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ὀπωρινὸς Βορέης φορέῃσιν ἀκάνθας
Ἀμπεδίον, πυκναὶ δὲ πρὸς ἀλλήλῃσιν ἔχονται·
Ὣς τὴν ἀμπέλαγος ἄνεμοι φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα.
Ἄλλοτε μέν τε Νότος Βορέῃ προβάλεσκε φέρεσθαι,
Ἄλλοτε δ᾽ αὖτ᾽ Εὖρος Ζεφύρῳ εἴξασκε διώκειν.
Τὸν δὲ ἴδεν Κάδμου θυγάτηρ, καλλίσφυρος Ἰνὼ,
Λευκοθέη, ἣ πρὶν μὲν ἔην βροτὸς αὐδήεσσα,
Νῦν δ᾽ ἁλὸς ἐν πελάγεσσι θεῶν ἐξέμμορε τιμῆς·
Ἥ ῥ᾽ Ὀδυσῆ᾽ ἐλέησεν ἀλώμενον, ἄλγε᾽ ἔχοντα·
Αἰθυίῃ δ᾽ εἰκυῖα ποτῇ ἀνεδύσατο λίμνης·
Ἷζε δ᾽ ἐπὶ σχεδίης, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Κάμμορε, τίπτε τοι ὧδε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Ὠδύσατ᾽ ἐκπάγλως, ὅτι τοι κακὰ πολλὰ φυτεύει;
Οὐ μὲν δή σε καταφθίσει, μάλα περ μενεαίνων.
Ἀλλὰ μάλ᾽ ὧδ᾽ ἔρδειν· δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν,
Εἵματα ταῦτ᾽ ἀποδὺς, σχεδίην ἀνέμοισι φέρεσθαι
Κάλλιπ᾽· ἀτὰρ χείρεσσι νέων, ἐπιμαίεο νόστου
Γαίης Φαιήκων, ὅθι τοι μοῖρ᾽ ἐστὶν ἀλύξαι.
Τῇ δὲ τόδε κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τάνυσσε
Ἄμβροτον· οὐδέ τοι παθέειν δέος, οὐδ᾽ ἀπολέσθαι.

Αὐτὰρ ἐπὴν χείρεσσιν ἐφάψεαι ἠπείροιο,
Ἂψ ἀπολυσάμενος βαλέειν εἰς οἴνοπα πόντον,
Πολλὸν ἀπ' ἠπείρου, αὐτὸς δ' ἀπὸ νόσφι τραπέσθαι.
Ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ κρήδεμνον ἔδωκεν·
Αὐτὴ δ' ἂψ ἐς πόντον ἐδύσσετο κυμαίνοντα,
Αἰθυίῃ εἰκυῖα· μέλαν δέ ἑ κῦμα κάλυψεν.
Αὐτὰρ ὁ μερμήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὤ μοι ἐγὼ, μήτις μοι ὑφαίνησιν δόλον αὖτε
Ἀθανάτων, ὅτε με σχεδίης ἀποβῆναι ἀνώγει.
Ἀλλὰ μάλ' οὔπω πείσομ'· ἐπεὶ ἑκὰς ὀφθαλμοῖσι
Γαῖαν ἐγὼν ἰδόμην, ὅθι μοι φάτο φύξιμον εἶναι.
Ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρξω, δοκέει δέ μοι εἶναι ἄριστον·
Ὄφρ' ἂν μέν κεν δούρατ' ἐν ἁρμονίῃσιν ἀρήρῃ,
Τόφρ' αὐτοῦ μενέω καὶ τλήσομαι ἄλγεα πάσχων·
Αὐτὰρ ἐπὴν δή μοι σχεδίην διὰ κῦμα τινάξῃ,
Νήξομ'· ἐπεὶ οὐ μέν τι πάρα προνοῆσαι ἄμεινον.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα δῖος ὀδυσσεὺς,
Ὦρσε δ' ἐπὶ μέγα κῦμα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Δεινόν τ', ἀργαλέον τε, κατηρεφές· ἤλασε δ' αὐτόν.
Ὡς δ' ἄνεμος ζαὴς ἠίων θημῶνα τινάξῃ
Καρφαλέων, τὰ μὲν ἄρ τε διεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλῃ·
Ὣς τῆς δούρατα μακρὰ διεσκέδασ'· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἀμφ' ἑνὶ δούρατι βαῖνε, κέληθ' ὡς ἵππον ἐλαύνων·
Εἵματα δ' ἐξαπέδυσε, τά οἱ πόρε δῖα Καλυψώ·
Αὐτίκα δὲ κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τάνυσσεν.
Αὐτὸς δὲ πρηνὴς ἁλὶ κάππεσε, χεῖρε πετάσσας,
Νηχέμεναι μεμαώς· ἴδε δὲ κρείων Ἐνοσίχθων·

Κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·
Οὕτω νῦν κακὰ πολλὰ παθὼν ἀλόω κατὰ πόντον,
Εἰσόκεν ἀνθρώποισι διοτρεφέεσσι μιγείης·
Ἀλλ' οὐδ' ὥς σε ἔολπα ὀνόσσεσθαι κακότητος.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους·
Ἵκετο δ' εἰς Αἰγὰς, ὅθι οἱ κλυτὰ δώματ' ἔασιν.
Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς, ἄλλ' ἐνόησεν·
Ἦτοι τῶν ἄλλων ἀνέμων κατέδησε κελεύθους,
Παύσασθαι δ' ἐκέλευσε καὶ εὐνηθῆναι ἅπαντας·
Ὦρσε δ' ἐπὶ, κραιπνὸν Βορέην, πρὸ δὲ κύμαθ' ἔαξεν,
Ἕως ὅγε Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μιγείη
Διογενὴς Ὀδυσεὺς, θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.
Ἔνθα δύω νύκτας, δύο τ' ἤματα κύματι πηγῷ
Πλάζετο· πολλὰ δέ οἱ κραδίη προτιόσσετ' ὄλεθρον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' ἠὼς,
Καὶ τότ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἠδὲ γαλήνη
Ἔπλετο νηνεμίη· ὁ δ' ἄρα σχεδὸν εἴσιδε γαῖαν,
Ὀξὺ μάλα προϊδὼν, μεγάλου ὑπὸ κύματος ἀρθείς.
Ὡς δ' ὅταν ἀσπάσιος βίοτος παίδεσσι φανέῃ
Πατρὸς, ὃς ἐν νούσῳ κεῖται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
Δηρὸν τηκόμενος, στυγερὸς δέ οἱ ἔχραε δαίμων,
Ἀσπάσιον δ' ἄρα τόν γε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
Ὣς Ὀδυσῆ' ἀσπαστὸν ἐείσατο γαῖα καὶ ὕλη.
Νῆχε δ' ἐπειγόμενος ποσὶν ἠπείρου ἐπιβῆναι·
Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
Καὶ δὴ δοῦπον ἄκουσε ποτὶ σπιλάδεσσι θαλάσσης·
Ῥόχθει γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο
Δεινὸν ἐρευγόμενον· εἴλυτο δὲ πάνθ' ἁλὸς ἄχνῃ·

Οὐ γὰρ ἔσαν λιμένες, νηῶν ὄχοι, οὐδ' ἐπιωγαὶ,
Ἀλλ' ἀκταὶ προβλῆτες ἔσαν, σπιλάδες τε, πάγοι τε.
Καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὢ μοι, ἐπειδὴ γαῖαν ἀελπέα δῶκεν ἰδέσθαι
Ζεὺς, καὶ δὴ τότε λαῖτμα διατμήξας ἐτέλεσσα,
Ἔκβασις οὔπη φαίνεθ' ἁλὸς πολιοῖο θύραζε·
Ἔκτοσθεν μὲν γὰρ πάγοι ὀξέες, ἀμφὶ δὲ κῦμα
Βέβρυχεν ῥόθιον, λισσὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρη·
Ἀγχιβαθὴς δὲ θάλασσα, καὶ οὔπως ἐστὶ πόδεσσι
Στήμεναι ἀμφοτέροισι, καὶ ἐκφυγέειν κακότητα·
Μήπως μ' ἐκβαίνοντα βάλῃ λίθακι ποτὶ πέτρῃ,
Κῦμα μέγ' ἁρπάξαν, μελέη δέ μοι ἔσσεται ὁρμή.
Εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω παρανήξομαι, ἤν που ἐφεύρω
Ἠϊόνας τε παραπλῆγας, λιμένας τε θαλάσσης,
Δείδω, μή μ' ἐξαῦτις ἀναρπάξασα θύελλα
Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρῃ, βαρέα στενάχοντα·
Ἢ ἔτι μοι καὶ κῆτος ἐπισσεύῃ μέγα δαίμων
Ἐξ ἁλὸς, οἷά τε πολλὰ τρέφει κλυτὸς Ἀμφιτρίτη·
Οἶδα γὰρ, ὥς μοι ὀδώδυσται κλυτὸς Ἐννοσίγαιος.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Τόφρα δέ μιν μέγα κῦμα φέρεν τρηχεῖαν ἐπ' ἀκτήν.
Ἔνθ' ἀπὸ ῥινός τε δρύφθη, σύν τ' ὀστέ' ἀράχθη,
Εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἐπεσσύμενος λάβε πέτρης,
Τῆς ἔχετο στενάχων, εἵως μέγα κῦμα παρῆλθε.
Καὶ τὸ μὲν ὣς ὑπάλυξε· παλιρρόθιον δέ μιν αὖτις
Πλῆξεν ἐπεσσύμενον, τηλοῦ δέ μιν ἔμβαλε πόντῳ.

Ὡς δ' ὅτε πουλύποδος, θαλάμης ἐξελκομένοιο,
Πρὸς κοτυληδονόφιν πυκιναὶ λάϊγγες ἔχονται·
Ὣς τοῦ πρὸς πέτρῃσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
Ῥινοὶ ἀπέδρυφθεν· τὸν δὲ μέγα κῦμα κάλυψεν.
Ἔνθα κε δὴ δύστηνος ὑπὲρ μόρον ὤλετ' Ὀδυσσεύς,
Εἰ μὴ ἐπιφροσύνην δῶκε γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Κύματα ἐξαναδὺς, τά τ' ἐρεύγεται ἤπειρόνδε,
Νῆχε παρὲξ ἐς γαῖαν ὁρώμενος, εἴπου ἐφεύροι
Ἠϊόνας τε παραπλῆγας, λιμένας τε θαλάσσης.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ποταμοῖο κατὰ στόμα καλλιρόοιο
Ἶξε νέων, τῇ δή οἱ ἐείσατο χῶρος ἄριστος,
Λεῖος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο·
Ἔγνω δὲ προρέοντα, καὶ εὔξατο ὃν κατὰ θυμόν·
Κλῦθι, ἄναξ, ὅτις ἐσσί· πολύλλιστον δέ σ' ἱκάνω,
Φεύγων ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνος ἐνιπάς.
Αἰδοῖος μέν τ' ἐστὶ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
Ἀνδρῶν ὅστις ἵκηται ἀλώμενος, ὡς καὶ ἐγὼ νῦν·
Σόν τε ῥόον, σά τε γούναθ' ἱκάνω, πολλὰ μογήσας.
Ἀλλ' ἐλέαιρε, ἄναξ· ἱκέτης δέ τοι εὔχομαι εἶναι.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' αὐτίκα παῦσεν ἑὸν ῥόον, ἔσχε δὲ κῦμα·
Πρόσθε δέ οἱ ποίησε γαλήνην, τὸν δ' ἐσάωσεν
Ἐς ποταμοῦ προχοάς· ὁ δ' ἄρ' ἄμφω γούνατ' ἔκαμψεν,
Χεῖράς τε στιβαράς· ἁλὶ γὰρ δέδμητο φίλον κῆρ.
Ὤιδεε δὲ χρόα πάντα· θάλασσα δὲ κήκιε πολλὴ
Ἂν στόμα τε, ῥῖνάς θ'· ὁ δ' ἄρ' ἄπνευστος καὶ ἄναυδος
Κεῖτ' ὀλιγηπελέων· κάματός μιν αἰνὸς ἵκανεν.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
Καὶ τότε δὴ κρήδεμνον ἀπὸ ἕο λῦσε θεοῖο·

Καὶ τὸ μὲν ἐς ποταμὸν ἁλιμυρήεντα μεθῆκεν·
Ἂψ δ' ἔφερεν μέγα κῦμα κατὰ ῥόον· αἶψα δ' ἄρ' Ἰνὼ
Δέξατο χερσὶ φίλῃσιν· ὁ δ' ἐκ ποταμοῖο λιασθεὶς
Σχοίνῳ ὑπεκλίνθη, κύσε δὲ ζείδωρον ἄρουραν·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὤ μοι ἐγὼ, τί πάθω; τί νύ μοι μήκιστα γένοιτο;
Εἰ μέν κ' ἐν ποταμῷ δυσκηδέα νύκτα φυλάξω,
Μή μ' ἄμυδις σίβη τε κακὴ καὶ θῆλυς ἐέρση,
Ἐξ ὀλιγηπελίης, δαμάσῃ κεκαφηότα θυμόν·
Αὔρη δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πνέει ἠῶθι πρό.
Εἰ δέ κεν ἐς κλιτὺν ἀναβὰς καὶ δάσκιον ὕλην,
Θάμνοις ἐν πυκινοῖσι καταδραθῶ, εἴ με μεθείη
Ῥῖγος καὶ κάματος, γλυκερὸς δέ μοι ὕπνος ἐπέλθῃ·
Δείδω, μὴ θήρεσσιν ἕλωρ καὶ κύρμα γένωμαι.
Ὣς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·
Βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ὕλην· τὴν δὲ σχεδὸν ὕδατος εὗρεν
Ἐν περιφαινομένῳ· δοιοὺς δ' ἄρ' ὑπήλυθε θάμνους,
Ἐξομόθεν πεφυῶτας· ὁ μὲν φυλίης, ὁ δ' ἐλαίης.
Τοὺς μὲν ἄρ' οὔτ' ἀνέμων διάει μένος ὑγρὸν ἀέντων,
Οὐδέποτ' ἠέλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,
Οὔτ' ὄμβρος περάασκε διαμπερές· ὣς ἄρα πυκνοὶ
Ἀλλήλοισιν ἔφυν ἐπαμοιβαδὶς, οὓς ὑπ' Ὀδυσσεὺς
Δύσετ'· ἄφαρ δ' εὐνὴν ἐπαμήσατο χερσὶ φίλῃσι
Εὐρεῖαν· φύλλων γὰρ ἔην χύσις ἤλιθα πολλὴ,
Ὅσσον τ' ἠὲ δύο, ἠὲ τρεῖς ἄνδρας ἔρυσθαι
Ὥρῃ χειμερίῃ, εἰ καὶ μάλα περ χαλεπαίνοι.
Τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἐν δ' ἄρα μέσσῃ λέκτο, χύσιν δ' ἐπεχεύατο φύλλων.

Ὡς δ' ὅτε τις δαλὸν σποδιῇ ἐνέκρυψε μελαίνῃ,
Ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς, ᾧ μὴ πάρα γείτονες ἄλλοι,
Σπέρμα πυρὸς σώζων, ἵνα μή ποθεν ἄλλοθεν αὔοι·
Ὣς Ὀδυσεὺς φύλλοισι καλύψατο· τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
Ὕπνον ἐπ' ὄμμασι χεῦ', ἵνα μιν παύσειε τάχιστα
Δυσπονέος καμάτοιο, φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας.

ΤΗΣ

ὈΔΥΣΣΕΙΑΣ

ὉΜΗΡΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΝ Ζ'.

Ὣς ὁ μὲν ἔνθα κάθευδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ὕπνῳ καὶ καμάτῳ ἀρημένος· αὐτὰρ Ἀθήνη
Βῆ ῥ' ἐς Φαιήκων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε·
Οἳ πρὶν μέν ποτ' ἔναιον ἐν εὐρυχόρῳ Ὑπερείῃ,
Ἀγχοῦ Κυκλώπων, ἀνδρῶν ὑπερηνορεόντων,
Οἵ σφέας σινέσκοντο, βίηφι δὲ φέρτεροι ἦσαν.
Ἔνθεν ἀναστήσας ἄγε Ναυσίθοος θεοειδὴς,
Εἷσεν δ' ἐν Σχερίῃ, ἑκὰς ἄλλων ἀλφηστάων·
Ἀμφὶ δὲ τεῖχος ἔλασσε πόλει, καὶ ἐδείματο οἴκους,

Καὶ νηοὺς ποίησε θεῶν, καὶ ἐδάσσατ' ἀρούρας.
Ἀλλ' ὁ μέν κηρὶ δαμεὶς ἄϊδόσδε βεβήκει·
Ἀλκίνοος δὲ τότ' ἦρχε, θεῶν ἄπο μήδεα εἰδώς·
Τοῦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Νόστον Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μητιόωσα·
Βῆ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον πολυδαίδαλον, ᾧ ἐνὶ, κούρη
Κοιμᾶτ', ἀθανάτῃσι φυὴν καὶ εἶδος ὁμοίη,
Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·
Πὰρ δὲ δύ' ἀμφίπολοι, Χαρίτων ἄπο, κάλλος ἔχουσαι,
Σταθμοῖιν ἑκάτερθε, θύραι δ' ἐπέκειντο φαειναί.
Ἡ δ' ἀνέμου ὡς πνοιὴ ἐπέσσυτο δέμνια κούρης.
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
Εἰδομένη κούρῃ ναυσικλειτοῖο Δύμαντος,
Ἥ οἱ ὁμηλικίη μὲν ἔην, κεχάριστο δὲ θυμῷ·
Τῇ μιν ἐειδομένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ναυσικάα, τί νύ σ' ὧδε μεθήμονα γείνατο μήτηρ;
Εἵματα μέν τοι κεῖται ἀκηδέα, σιγαλόεντα·
Σοὶ δὲ γάμος σχεδόν ἐστιν, ἵνα χρὴ καλὰ μὲν αὐτὴν
Ἕννυσθαι, τὰ δὲ τοῖσι παρασχεῖν, οἵ κέ σ' ἄγωνται.
Ἐκ γάρ τοι τούτων φάτις ἀνθρώπους ἀναβαίνει
Ἐσθλή· χαίρουσι δὲ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
Ἀλλ' ἴομεν πλυνέουσαι ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι,
Καί τοι ἐγὼ συνέριθος ἅμ' ἕψομαι, ὄφρα τάχιστα
Ἐντύνεο· ἐπεὶ οὔτι ἔτι δὴν παρθένος ἔσσεαι·
Ἤδη γάρ σε μνῶνται ἀριστῆες κατὰ δῆμον
Πάντων Φαιήκων, ὅθι τοι γένος ἐστὶ καὶ αὐτῇ.
Ἀλλ' ἄγ', ἐπότρυνον πατέρα κλυτὸν ἠῶθι πρὸ,
Ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν ἐφοπλίσαι, ἥ κεν ἄγῃσι

Ζῶστρά τε, καὶ πέπλους, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα·
Καὶ δέ σοι ὧδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ἠὲ πόδεσσιν
Ἔρχεσθαι· πολλὸν γὰρ ἄπο πλυνοί εἰσι πόληος.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
Οὔλυμπόνδ', ὅθι φασὶ θεῶν ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
Ἔμμεναι· οὔτ' ἀνέμοισι τινάσσεται, οὔτε πότ' ὄμβρῳ
Δεύεται, οὔτε χιὼν ἐπιπίλναται· ἀλλὰ μάλ' αἴθρη
Πέπταται ἀνέφελος, λευκὴ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη·
Τῷ ἔν, τέρπονται μάκαρες θεοὶ ἤματα πάντα·
Ἔνθ' ἀπέβη Γλαυκῶπις, ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα.
Αὐτίκα δ' ἠὼς ἦλθεν ἐΰθρονος, ἥ μιν ἔγειρε
Ναυσικάαν εὔπεπλον. ἄφαρ δ' ἀπεθαύμασ' ὄνειρον.
Βῆ δ' ἴμεναι διὰ δώμαθ', ἵν' ἀγγείλειε τοκεῦσιν,
Πατρὶ φίλῳ καὶ μητρί· κιχήσατο δ' ἔνδον ἐόντας.
Ἡ μὲν ἐπ' ἐσχάρῃ ἧστο, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
Ἠλάκατα στρωφῶσ' ἁλιπόρφυρα· τῷ δὲ θύραζε
Ἐρχομένῳ ξύμβλητο μετὰ κλειτοὺς βασιλῆας
Ἐς βουλὴν, ἵνα μιν κάλεον Φαίηκες ἀγαυοί.
Ἡ δὲ μάλ' ἄγχι στᾶσα φίλον πατέρα προσέειπε.
Πάππα φίλ', οὐκ ἂν δή μοι ἐφοπλίσσειας ἀπήνην
Ὑψηλὴν, εὔκυκλον, ἵνα κλυτὰ εἵματ' ἄγωμαι
Ἐς ποταμὸν πλυνέουσα, τά μοι ῥερυπωμένα κεῖται;
Καὶ δέ σοι αὐτῷ ἔοικε μετὰ πρώτοισιν ἐόντι
Βουλὰς βουλεύειν καθαρὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα.
Πέντε δέ τοι φίλοι υἷες ἐνὶ μεγάροις γεγάασι,
Οἱ δύ' ὀπυίοντες, τρεῖς δ' ἠΐθεοι θαλέθοντες·
Οἱ δ' αἰεὶ ἐθέλουσι, νεόπλυτα εἵματ' ἔχοντες,
Ἐς χορὸν ἔρχεσθαι· τὰ δ' ἐμῇ φρενὶ πάντα μέμηλεν.

Ὣς ἔφατ'· αἴδετο γὰρ θαλερὸν γάμον ἐξονομῆναι,
Πατρὶ φίλῳ· ὁ δὲ πάντ' ἐνόει, καὶ ἀμείβετο μύθῳ.
Οὔτε τοι ἡμιόνων φθονέω, τέκος, οὔτε τευ ἄλλου.
Ἔρχευ· ἀτάρ τοι δμῶες ἐφοπλίσσουσιν ἀπήνην
Ὑψηλὴν, εὔκυκλον, ὑπερτερίῃ ἀραρυῖαν.
Ὣς εἰπὼν, δμώεσσιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ἐπίθοντο.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐκτὸς ἄμαξαν εὔτροχον ἡμιονείην
Ὥπλεον, ἡμιόνους δ' ὕπαγον, ζεῦξάν θ' ὑπ' ἀπήνῃ.
Κούρη δ' ἐκ θαλάμοιο φέρεν ἐσθῆτα φαεινὴν,
Καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐϋξέστῳ ἐπ' ἀπήνῃ·
Μήτηρ δ' ἐν κίστει ἐτίθει μενοεικέ' ἐδωδὴν,
Παντοίην, ἐν δ' ὄψα τίθει, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
Ἀσκῷ ἐν αἰγείῳ· κούρη δ' ἐπεβήσετ' ἀπήνης·
Δῶκε δὲ χρυσέῃ ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον,
Εἵως χυτλώσαιτο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
Ἡ δ' ἔλαβεν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα,
Μάστιξεν δ' ἐλάαν· καναχὴ δ' ἦν ἡμιόνοιϊν.
Αἳ δ' ἄμοτον τανύοντο· φέρον δ' ἐσθῆτα, καὶ αὐτὴν
Οὐκ οἴην· ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.
Αἳ δ' ὅτε δὴ ποταμοῖο ῥόον περικαλλέ' ἵκοντο,
Ἔνθ' ἦτοι πλυνοὶ ἦσαν ἐπηετανοὶ, πολὺ δ' ὕδωρ
Καλὸν ὑπεκπρορέει, μάλα περ ῥυπόωντα καθῆραι·
Ἔνθ' αἵγ' ἡμιόνους μὲν ὑπεκπροέλυσαν ἀπήνης,
Καὶ τὰς μὲν σεῦαν ποταμὸν παρὰ δινήεντα,
Τρώγειν ἄγρωστιν μελιηδέα· ταὶ δ' ἀπ' ἀπήνης
Εἵματα χερσὶν ἕλοντο, καὶ ἐσφόρεον μέλαν ὕδωρ.
Στεῖβον δ' ἐν βόθροισι θοῶς ἔριδα προφέρουσαι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πλῦνάν τε, καθῆράν τε ῥύπα πάντα,

Ἑξείης πέτασαν παρὰ θῖν' ἁλὸς, ἧχι μάλιστα
Λάϊγγας ποτὶ χέρσον ἀποπτύεσκε θάλασσα.
Αἱ δὲ λοεσσάμεναι, καὶ χρισάμεναι λίπ' ἐλαίῳ,
Δεῖπνον ἔπειθ' εἵλοντο παρ' ὄχθῃσι ποταμοῖο·
Εἵματα δ' ἠελίοιο μένον τερσήμεναι αὐγῇ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτου τάρφθεν δμωαί τε καὶ αὐτὴ,
Σφαίρῃ ταίτ' ἄρ' ἔπαιζον, ἀπὸ, κρήδεμνα βαλοῦσαι·
Τῇσι δὲ Ναυσικάα λευκώλενος ἤρχετο μολπῆς.
Οἵη δ' Ἄρτεμις εἶσι κατ' οὔρεος ἰοχέαιρα,
Ἢ κατὰ Τηΰγετον περιμήκετον, ἢ Ἐρύμανθον,
Τερπομένη κάπροισι καὶ ὠκείῃς ἐλάφοισι.
Τῇ δέ θ' ἅμα Νύμφαι, κοῦραι Διὸς Αἰγιόχοιο,
Ἀγρονόμοι παίζουσι· γέγηθε φρένα Λητώ.
Πασάων ὕπερ, ἥγε κάρη ἔχει ἠδὲ μέτωπον,
Ῥεῖα δ' ἀριγνώτη πέλεται, καλαὶ δέ τε πᾶσαι·
Ὣς ἥγ' ἀμφιπόλοισι μετέπρεπε παρθένος ἀδμής.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πάλιν οἶκόνδε νέεσθαι,
Ζεύξασ' ἡμιόνους, πτύξασά τε εἵματα καλὰ·
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὡς Ὀδυσεὺς ἔγροιτο, ἴδοι τ' εὐώπιδα κούρην,
Ἥ οἱ Φαιήκων ἀνδρῶν πόλιν ἡγήσαιτο.
Σφαῖραν ἔπειτ' ἔῤῥιψε μετ' ἀμφίπολον βασίλεια.
Ἀμφιπόλου μὲν ἅμαρτε, βαθείῃ δ' ἔμβαλε δίνῃ.
Αἱ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσαν. ὁ δ' ἔγρετο δῖος Ὀδυσσεύς.
Ἑζόμενος δ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.
Ὤ μοι ἐγὼ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἱκάνω;
Ἦ ῥ' οἵγ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι;
Ἠὲ φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής;

Ὥστε με κουράων ἀμφήλυθε θῆλυς ἀϋτὴ
Νυμφάων, αἳ ἔχουσ' ὀρέων αἰπεινὰ κάρηνα,
Καὶ πηγὰς ποταμῶν, καὶ πίσσεα ποιήεντα.
Ἦ νύ που ἀνθρώπων εἰμὶ σχεδὸν αὐδηέντων;
Ἀλλ' ἄγε, τῶν αὐτὸς πειρήσομαι, ἠδὲ ἴδωμαι.
Ὣς εἰπὼν θάμνων ὑπεδύσσετο δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἐκ πυκινῆς δ' ὕλης πτόρθον ἤλασε χειρὶ παχείῃ
Φύλλων, ὡς ῥύσαιτο περὶ χροῒ μήδεα φωτός·
Βῆ ῥ' ἴμεν, ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, ἀλκὶ πεποιθὼς,
Ὅς τ' εἶσ' ὑόμενος καὶ ἀήμενος· ἐν δέ οἱ ὄσσε
Δαίεται· αὐτὰρ ὁ βουσὶ μετέρχεται, ἢ ὀΐεσσιν,
Ἠὲ μετ' ἀγροτέρας ἐλάφους· κέλεται δέ ἑ γαστὴρ,
Μήλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
Ὣς Ὀδυσεὺς κούρῃσιν ἐϋπλοκάμοισιν ἔμελλε
Μίξεσθαι, γυμνός περ ἐών· χρειὼ γὰρ ἵκανε.
Σμερδαλέος δ' αὐτῇσι φάνη, κεκακωμένος ἅλμῃ·
Τρέσσαν δ' ἄλλυδις ἄλλη ἐπ' ἠϊόνας προὐχούσας·
Οἴη δ' Ἀλκινόου θυγάτηρ μένε· τῇ γὰρ Ἀθήνη
Θάρσος ἐνὶ φρεσὶ θῆκε, καὶ ἐκ δέος εἵλετο γυίων.
Στῆ δ' ἄντα σχομένη· ὁ δὲ μερμήριξεν Ὀδυσσεὺς,
Ἢ γούνων λίσσοιτο λαβὼν εὐώπιδα κούρην,
Ἢ αὔτως ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μειλιχίοισι
Λίσσοιτ', εἰ δείξειε πόλιν, καὶ εἵματα δοίη.
Ὣς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Λίσσεσθαι ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μειλιχίοισι·
Μή οἱ γοῦνα λαβόντι χολώσαιτο φρένα κούρη.
Αὐτίκα μειλίχιον καὶ κερδαλέον φάτο μῦθον·
Γουνοῦμαί σε, ἄνασσα· θεός νύ τις, ἦ βροτός ἐσσι;

Εἰ μέν τις θεός ἐσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Ἀρτέμιδί σε ἔγωγε, Διὸς κούρῃ μεγάλοιο,
Εἶδός τε, μέγεθός τε, φυήν τ', ἄγχιστα ἐΐσκω.
Εἰ δ' αὖ γε βροτός ἐσσι· οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν,
Τρισμάκαρες μὲν σοί γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
Τρισμάκαρες δὲ κασίγνητοι· μάλα πού σφισι θυμὸς
Αἰὲν ἐϋφροσύνῃσιν ἰαίνεται εἵνεκα σεῖο,
Λευσσόντων τοιόνδε θάλος χορὸν εἰσοιχνεῦσαν.
Κεῖνος δ' αὖ περὶ κῆρι μακάρτατος ἔξοχον ἄλλων,
Ὅς κε σὲ ἐέδνοισι βρίσας οἶκονδ' ἀγάγηται.
Οὐ γάρ πω τοιοῦτον ἴδον βροτὸν ὀφθαλμοῖσιν,
Οὔτ' ἄνδρ', οὔτε γυναῖκα· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα·
Δήλῳ δή ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῷ
Φοίνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον ἐνόησα.
Ἦλθον γὰρ καὶ κεῖσε, πολὺς δέ μοι ἕσπετο λαὸς
Τὴν ὁδὸν, ᾗ δὴ ἔμελλεν ἐμοὶ κακὰ κήδε' ἔπεσθαι.
Ὣς δ' αὔτως καὶ κεῖνο ἰδὼν, ἐτεθήπεα θυμῷ
Δήν· ἐπεὶ οὔπω τοῖον ἀνήλυθεν ἐκ, δόρυ γαίης,
Ὥς σε, γύναι, ἄγαμαί τε, τέθηπά τε, δείδια δ' αἰνῶς
Γούνων ἅψασθαι· χαλεπὸν δέ με πένθος ἱκάνει.
Χθιζὸς ἐεικοστῷ φύγον ἤματι οἴνοπα πόντον.
Τόφρα δέ μ' αἰεὶ κῦμα φόρει κραιπναί τε θύελλαι
Νήσου ἀπ' Ὠγυγίης· νῦν δ' ἐνθάδε κάββαλε δαίμων,
Ὄφρα τί που καὶ τῇδε πάθω κακόν· οὐ γὰρ οἴω
Παύσεσθ'· ἀλλ' ἔτι πολλὰ θεοὶ τελέουσι πάροιθεν.
Ἀλλὰ, ἄνασσ', ἐλέαιρε, σὲ γὰρ κακὰ πολλὰ μογήσας
Ἐς πρώτην ἱκόμην· τῶν δ' ἄλλων οὔτινα οἶδα
Ἀνθρώπων, οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν,

Ἄστυ

Ἄστυ δέ μοι δεῖξον, δὸς δὲ ῥάκος ἀμφιβαλέσθαι,
Εἴ τί που εἴλυμα σπείρων ἔχες ἐνθάδ' ἰοῦσα.
Σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοῖεν, ὅσα φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς,
Ἄνδρα τε καὶ οἶκον, καὶ ὁμοφροσύνην ὀπάσειαν
Ἐσθλήν· οὐ μὲν γὰρ τοῦ γε κρεῖσσον καὶ ἄρειον,
Ἢ ὅθ' ὁμοφρονέοντε νοήμασιν οἶκον ἔχητον
Ἀνὴρ ἠδὲ γυνή· πόλλ' ἄλγεα δυσμενέεσσι,
Χάρματα δ' εὐμενέτῃσι· μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοί.
Τὸν δ' αὖ Ναυσικάα λευκώλενος ἀντίον ηὔδα·
Ξεῖν', ἐπεὶ οὔτε κακῷ, οὔτ' ἄφρονι φωτὶ ἔοικας,
Ζεὺς δ' αὐτὸς νέμοι ὄλβον Ὀλύμπιος ἀνθρώποισιν,
Ἐσθλοῖς, ἠδὲ κακοῖσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν, ἑκάστῳ·
Καί που σοὶ τάδ' ἔδωκε· σὲ δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης.
Νῦν δ' ἐπεὶ ἡμετέρην τε πόλιν καὶ γαῖαν ἱκάνεις,
Οὔτ' οὖν ἐσθῆτος δευήσεαι, οὔτε τευ ἄλλου,
Ὧν ἐπέοιχ' ἱκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα.
Ἄστυ δέ τοι δείξω· ἐρέω δέ τοι οὔνομα λαῶν.
Φαίηκες μὲν τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν·
Εἰμὶ δ' ἐγὼ θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
Τοῦ δ' ἐκ Φαιήκων ἔχεται κάρτος τε, βίη τε.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοισι κέλευσε·
Στῆτέ μοι, ἀμφίπολοι· πόσε φεύγετε, φῶτα ἰδοῦσαι;
Ἦ μή που τινὰ δυσμενέων φάσθ' ἔμμεναι ἀνδρῶν;
Οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ διερὸς βροτὸς, οὐδὲ γένηται,
Ὅς κεν Φαιήκων ἀνδρῶν ἐς γαῖαν ἵκοιτο,
Δηϊοτῆτα φέρων· μάλα γὰρ φίλοι ἀθανάτοισιν.
Οἰκέομεν δ' ἀπάνευθε, πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
Ἔσχατοι, οὐδέ τις ἄμμι βροτῶν ἐπιμίσγεται ἄλλος.

Ἀλλ' ὅδέ τις δύστηνος ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνει·
Τὸν νῦν χρὴ κομέειν· πρὸς γὰρ Διός εἰσιν ἅπαντες,
Ξεῖνοί τε, πτωχοί τε· δόσις δ' ὀλίγη τε, φίλη τε.
Ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρῶσίν τε, πόσιν τε.
Λούσατέ τ' ἐν ποταμῷ, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἔστ' ἀνέμοιο.
Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἔσταν τε, καὶ ἀλλήλῃσι κέλευσαν·
Κὰδ δ' ἄρ' Ὀδυσσέα εἷσαν ἐπὶ σκέπας, ὡς ἐκέλευσε
Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·
Πὰρ δ' ἄρα οἱ φᾶρός τε, χιτῶνά τε, εἵματ' ἔθηκαν·
Δῶκαν δὲ χρυσέῃ ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον,
Ἤνωγον δ' ἄρα μιν λοῦσθαι ποταμοῖο ῥοῇσι.
Δή ῥα τότ' ἀμφιπόλοισι μετηύδα δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἀμφίπολοι, στῆθ' οὕτω ἀπόπροθεν, ὄφρ' ἐγὼ αὐτὸς
Ἅλμην ὤμοιϊν ἀπολούσομαι, ἀμφὶ δ' ἐλαίῳ
Χρίσομαι· ἤδη γὰρ δηρὸν ἀπὸ χροός ἐστιν ἀλοιφή.
Ἄντην δ' οὐκ ἂν ἔγωγε λοέσσομαι· αἰδέομαι γὰρ
Γυμνοῦσθαι, κούρῃσιν ἐϋπλοκάμοισι μετελθών·
Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἀπάνευθεν ἴσαν, εἶπον πάρα κούρῃ.
Αὐτὰρ ὁ ἐκ ποταμοῦ χρόα νίζετο δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἅλμην, ἥ οἱ νῶτα καὶ εὐρέας ἄμπεχεν ὤμους·
Ἐκ κεφαλῆς δ' ἔσμηχεν ἁλὸς χνόον ἀτρυγέτοιο.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα λοέσσατο, καὶ λίπ' ἄλειψεν,
Ἀμφὶ δὲ εἵματα ἕσσαθ', ἅ οἱ πόρε παρθένος ἀδμής·
Τὸν μὲν Ἀθηναίη θῆκεν, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
Μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα· κὰδ δὲ κάρητος
Οὔλας ἧκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας.
Ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνὴρ
Ἴδρις, ὃν Ἥφαιστος δέδαεν, καὶ Παλλὰς Ἀθήνη

Τέχνην παντοίην· χαρίεντα δὲ ἔργα τελείει·
Ὣς ἄρα τῷ κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε, καὶ ὤμοις.
Ἕζετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιὼν, ἐπὶ θῖνι θαλάσσης,
Κάλλεϊ καὶ χάρισι στίλβων· θηεῖτο δὲ κούρη·
Δή ῥα τότ' ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοισι μετηύδα·
Κλῦτέ μοι, ἀμφίπολοι, λευκώλενοι, ὄττικεν εἴπω·
Οὐ πάντων ἀέκητι θεῶν, οἳ ὄλυμπον ἔχουσι,
Φαιήκεσσ' ὅδ' ἀνὴρ ἐπιμίσγεται ἀντιθέοισιν.
Πρόσθεν μὲν γάρ ἔμοιγε ἀεικέλιος δόατ' εἶναι·
Νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
Αἲ γὰρ ἐμοὶ τοιόσδε πόσις κεκλημένος εἴη
Ἐνθάδε ναιετάων, καί οἱ ἅδοι αὐτόθι μίμνειν.
Ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρῶσίν τε, πόσιν τε.
Ὣς ἔφαθ'· αἳ δ' ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο·
Πὰρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ ἔθεσαν βρῶσίν τε, πόσιν τε.
Ἤτοι ὁ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἁρπαλέως· δηρὸν γὰρ ἐδητύος ἦεν ἄπαστος.
Αὐτὰρ Ναυσικάα λευκώλενος ἄλλ' ἐνόησεν·
Εἵματ' ἄρα πτύξασα τίθει καλῆς ἐπ' ἀπήνης,
Ζεῦξεν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας· ἂν δ' ἔβη αὐτή·
Ὤτρυνε δ' Ὀδυσσῆα, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ὄρσεο δὴ νῦν, ξεῖνε, πόλινδ' ἴμεν, ὄφρα σ' εὖ πέμψω
Πατρὸς ἐμοῦ πρὸς δῶμα δαΐφρονος, ἔνθα σε φημὶ
Πάντων Φαιήκων εἰδησέμεν ὅσσοι ἄριστοι.
Ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρδειν, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν·
Ὄφρα μέν κ' ἀγροὺς ἴομεν καὶ ἔργ' ἀνθρώπων,
Τόφρα σὺν ἀμφιπόλοισι, μεθ' ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν,
Καρπαλίμως ἔρχεσθαι· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω.

Αὐτὰρ ἐπὴν πόλιος ἐπιβείσομεν, ἣν πέρι πύργος
Ὑψηλὸς, καλὸς δὲ λιμὴν ἑκάτερθε πόλιος,
Λεπτὴ δ' εἰσίθμη· νῆες δ' ὁδὸν ἀμφιέλισσαι
Εἰρύαται· πᾶσιν γὰρ ἐπίστιόν ἐστιν ἑκάστῳ.
Ἔνθα δέ τε σφ' ἀγορὴ, καλὸν Ποσιδήϊον ἀμφὶς,
Ῥυτοῖσι λάεσσι κατωρυχέεσσ' ἀραρυῖα.
Ἔνθα δὲ νηῶν ὅπλα μελαινάων ἀλέγουσι,
Πείσματα, καὶ σπεῖρα, καὶ ἀποξύνουσιν ἐρετμά.
Οὐ γὰρ Φαιήκεσσι μέλει βιὸς, οὐδὲ φαρέτρη,
Ἀλλ' ἱστοὶ καὶ ἐρετμὰ νεῶν, καὶ νῆες ἐΐσαι·
Τῇσιν ἀγαλλόμενοι πολιὴν περόωσι θάλασσαν.
Τῶν ἀλεείνω φῆμιν ἀδευκέα, μήτις ὀπίσσω
Μωμεύῃ· μάλα δ' εἰσὶν ὑπερφίαλοι κατὰ δῆμον.
Καί νύ τις ὧδ' εἴπῃσι κακώτερος ἀντιβολήσας,
Τίς δ' ὅδε Ναυσικάαν ἕπεται καλός τε, μέγας τε
Ξεῖνος; ποῦ δέ μιν εὗρε; πόσις νύ τοι ἔσσεται αὐτῇ.
Ἤ τινά που πλαγχθέντα κομίσσατο ἧς ἀπὸ νηὸς,
Ἀνδρῶν τηλεδαπῶν· ἐπεὶ οὔ τινες ἐγγύθεν εἰσίν.
Ἤ τις οἱ εὐξαμένῃ πολυάρητος θεὸς ἦλθεν,
Οὐρανόθεν καταβάς· ἕξει δέ μιν ἤματα πάντα.
Βέλτερον, εἴ κ' αὐτή περ ἐποιχομένη πόσιν εὗρεν
Ἄλλοθεν· ἦ γὰρ τούσδε γ' ἀτιμάζει κατὰ δῆμον
Φαίηκας, τοί μιν μνῶνται πολέες τε καὶ ἐσθλοί.
Ὣς ἐρέουσιν· ἐμοὶ δέ κ' ὀνείδεα ταῦτα γένοιτο·
Καὶ δ' ἄλλῃ νεμεσῶ, ἥτις τοιαῦτά γε ῥέζοι,
Ἥ τ' ἀέκητι φίλων πατρὸς καὶ μητρὸς ἐόντων
Ἀνδράσι μίσγηται, πρίν γ' ἀμφάδιον γάμον ἐλθεῖν.
Ξεῖνε, σὺ δ' ὧδ' ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα τάχιστα

Πομπῆς καὶ νόστοιο τύχῃς παρὰ πατρὸς ἐμεῖο.
Δήομεν ἀγλαὸν ἄλσος Ἀθήνης, ἄγχι κελεύθου
Αἰγείρων· ἐν δὲ κρήνη νάει, ἀμφὶ δὲ λειμών·
Ἔνθαδε πατρὸς ἐμοῦ τέμενος, τεθαλυῖά τ' ἀλωή,
Τόσσον ἀπὸ πόλιος, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας·
Ἔνθα καθεζόμενος μεῖναι χρόνον, εἰσόκεν ἡμεῖς
Ἄστυδε ἔλθωμεν, καὶ ἱκώμεθα δώματα πατρός.
Αὐτὰρ ἐπὴν ἡμέας ἔλπῃ ποτὶ δώματ' ἀφῖχθαι,
Καὶ τότε Φαιήκων ἴμεν ἐς πόλιν, ἠδ' ἐρέεσθαι
Δώματα πατρὸς ἐμοῦ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
Ῥεῖα δ' ἀρίγνωτ' ἐστί, καὶ ἂν πάϊς ἡγήσαιτο
Νήπιος· οὐ μὲν γάρ τι ἐοικότα τοῖσι τέτυκται
Δώματα Φαιήκων, τοῖος δόμος Ἀλκινόοιο
Ἥρωος· ἀλλ' ὁπότ' ἄν σε δόμοι κεύθωσι καὶ αὐλή,
Ὦκα μάλ' ἐκ μεγάροιο διελθέμεν, ὄφρ' ἂν ἵκηαι
Μητέρ' ἐμήν· ἡ δ' ἧσαι ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν πυρὸς αὐγῇ,
Ἠλάκατα στρωφῶσ' ἁλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι,
Κίονι κεκλιμένη· δμωαὶ δέ οἱ εἵατ' ὄπισθεν.
Ἔνθαδε πατρὸς ἐμεῖο θρόνος ποτικέκλιται αὐτῇ,
Τῷ ὅγε οἰνοποτάζει ἐφήμενος, ἀθάνατος ὥς.
Τὸν παραμειψάμενος, μητρὸς ποτὶ γούνασι χεῖρας
Βάλλειν ἡμετέρης, ἵνα νόστιμον ἦμαρ ἴδηαι
Χαίρων, καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐσσί.
Εἴ γάρ τοι κείνη γε φίλα φρονέει ἐνὶ θυμῷ,
Ἐλπωρή τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐϋκτίμενον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς ἄρα φωνήσασ', ἵμασεν μάστιγι φαεινῇ
Ἡμιόνους· αἱ δ' ὦκα λίπον ποταμοῖο ῥέεθρα·

Αἱ δ' εὖ μὲν τρώχων, εὖ δὲ πλίσσοντο πόδεσσιν.
Ἡ δὲ μάλ' ἡνιόχευεν, ὅπως ἅμ' ἑποίατο πεζοὶ,
Ἀμφίπολοί τ', Ὀδυσεύς τε· νόῳ δ' ἐπέβαλλεν ἱμάσθλην.
Δύσετό τ' ἠέλιος, καὶ τοὶ κλυτὸν ἄλσος ἵκοντο
Ἱρὸν Ἀθηναίης, ἵν' ἄρ' ἕζετο δῖος Ὀδυσσεύς.
Αὐτίκ' ἔπειτ' ἠρᾶτο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο·
Κλῦθί μευ, Αἰγιόχοιο Διὸς τέκος ἀτρυτώνη,
Νῦν δή πέρ μευ ἄκουσον, ἐπεὶ πάρος οὔποτ' ἄκουσας
Ῥαιομένου, ὅτε μ' ἔῤῥαιε κλυτὸς Ἐννοσίγαιος.
Δὸς μ' ἐς Φαίηκας φίλον ἐλθεῖν, ἠδ' ἐλεεινόν.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·
Αὐτῷ δ' οὔπω φαίνετ' ἐναντίη· αἴδετο γάρ ῥα
Πατροκασίγνητον· ὁ δ' ἐπιζαφελῶς μενέαινεν
Ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ, πάρος ἣν γαῖαν ἱκέσθαι.

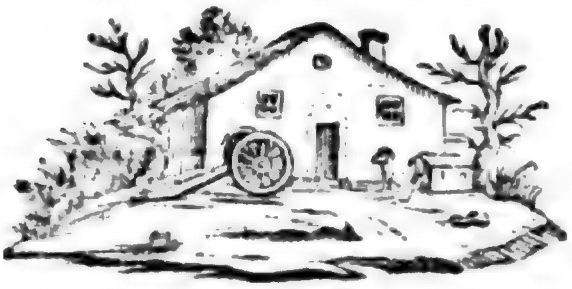

ΤΗΣ
Ὀ Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ
Ὁ Μ Η Ρ Ο Υ
Β Ι Β Λ Ι Ο Ν Η'.

Ὣς ὁ μὲν ἔνθ' ἠρᾶτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Κούρην δὲ προτὶ ἄστυ φέρεν μένος ἡμιονοῖιν.
Ἡ δ' ὅτε δὴ οὗ πατρὸς ἀγακλυτὰ δώμαθ' ἵκανε,
Στῆσεν ἄρ' ἐν προθύροισι· κασίγνητοι δέ μιν ἀμφὶς
Ἵσταντ', ἀθανάτοις ἐναλίγκιοι, οἵ ῥ' ὑπ' ἀπήνης
Ἡμιόνους ἔλυον, ἐσθῆτά τε ἔσφερον εἴσω.
Αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον ἑὸν ἤϊε· δαῖε δέ οἱ πῦρ
Γρηῢς ἀπειραίη θαλαμηπόλος Εὐρυμέδουσα,
Τήν ποτ' Ἀπείρηθεν νέες ἤγαγον ἀμφιέλισσαι·
Ἀλκινόῳ δ' αὐτὴν γέρας ἔξελον, οὕνεκα πᾶσι
Φαιήκεσσιν ἄνασσε, θεοῦ δ' ὣς δῆμος ἄκουεν·

Ἣ τρέφε Ναυσικάαν λευκώλενον ἐν μεγάροισι.
Ἥ οἱ πῦρ ἀνέκαιε, καὶ εἴσω δόρπον ἐκόσμει.
Καὶ τότ' Ὀδυσσεὺς ὦρτο πόλινδ' ἴμεν· αὐτὰρ Ἀθήνη
Πολλὴν ἠέρα χεῦε, φίλα φρονέουσ' Ὀδυσῆϊ,
Μήτις Φαιήκων μεγαθύμων ἀντιβολήσας
Κερτομέοις τ' ἐπέεσσι μιν ἐξερέοιθ', ὅτις εἴη.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ ἔμελλε πόλιν δύσεσθαι ἐραννὴν,
Ἔνθά οἱ ἀντεβόλησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Παρθενικῇ εἰκυῖα νεάνιδι, κάλπιν ἐχούσῃ·
Στῆ δὲ πρόσθ' αὐτοῖο· ὁ δ' ἀνείρετο δῖος Ὀδυσσεύς·
Ὦ τέκος, οὐκ ἄν μοι δόμον ἀνέρος ἡγήσαιο
Ἀλκινόου, ὃς τοῖσδε μετ' ἀνθρώποισιν ἀνάσσει;
Καὶ γὰρ ἐγὼ ξεῖνος ταλαπείριος ἐνθάδ' ἱκάνω,
Τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· τῷ οὔτινα οἶδα
Ἀνθρώπων, οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμον, ὅν με κελεύεις,
Δείξω· ἐπεί μοι πατρὸς ἀμύμονος ἐγγύθι ναίει.
Ἀλλ' ἴθι σιγῇ τοῖον· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω·
Μηδέ τιν' ἀνθρώπων προτιόσσεο, μηδ' ἐρέεινε.
Οὐ γὰρ ξείνους οἵδε μάλ' ἀνθρώπους ἀνέχονται,
Οὐδ' ἀγαπαζόμενοι φιλέουσ', ὅς κ' ἄλλοθεν ἔλθοι.
Ναυσὶ θοῇσιν οἵ γε πεποιθότες ὠκείῃσιν,
Λαῖτμα μέγ' ἐκπερόωσιν· ἐπεί σφίσι δῶκ' Ἐνοσίχθων·
Τῶν νέες ὠκεῖαι, ὡσεὶ πτερὸν, ἠὲ νόημα.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
Καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
Τὸν δ' ἄρα Φαίηκες ναυσίκλυτοι οὐκ ἐνόησαν

Ἐρχόμενον κατὰ ἄστυ διὰ σφέας· οὐ γὰρ Ἀθήνη
Εἴα ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεός· ἥ ῥά οἱ ἀχλὺν
Θεσπεσίην κατέχευε, φίλα φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ·
Θαύμαζεν δ' Ὀδυσεὺς λιμένας καὶ νῆας ἐΐσας,
Αὐτῶν θ' ἡρώων ἀγορὰς, καὶ τείχεα μακρὰ,
Ὑψηλὰ, σκοπέλοισιν ἀρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι·
Ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆος ἀγακλυτὰ δώμαθ' ἵκοντο,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Οὗτος δή τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμος, ὅν με κελεύεις
Πεφραδέμεν· δήεις δὲ διοτρεφέας βασιλῆας
Δαίταν δαινυμένους· σὺ δ' ἔσω κίε, μηδέ τι θυμῷ
Τάρβει· θαρσαλέος γὰρ ἀνὴρ ἐν πᾶσιν ἀμείνων,
Ἔργοισι τελέθει, εἰ καί ποθεν ἄλλοθεν ἔλθοι.
Δέσποιναν μὲν πρῶτα κιχήσεαι ἐν μεγάροισι,
Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστὶν ἐπώνυμον· ἐκ δὲ τοκήων
Τῶν αὐτῶν, οἵ περ τέκον Ἀλκίνοον βασιλῆα.
Ναυσίθοον μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Γείνατο, καὶ Περίβοια, γυναικῶν εἶδος ἀρίστη,
Ὁπλοτάτη θυγάτηρ μεγαλήτορος Εὐρυμέδοντος,
Ὅς ποθ' ὑπερθύμοισι Γιγάντεσσι βασίλευεν·
Ἀλλ' ὁ μὲν ὤλεσε λαὸν ἀτάσθαλον, ὤλετο δ' αὐτός.
Τῇ δὲ Ποσειδάων ἐμίγη, καὶ ἐγείνατο παῖδα,
Ναυσίθοον μεγάθυμον, ὃ ἐν Φαίηξιν ἄνασσε·
Ναυσίθοος δ' ἔτεκεν Ῥηξήνορά τ', Ἀλκίνοόν τε.
Τὸν μὲν, ἄκουρον ἐόντα, βάλ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
Νυμφίον ἐν μεγάρῳ, μίην οἴην παῖδα λιπόντα
Ἀρήτην· τὴν δ' Ἀλκίνοος ποιήσατ' ἄκοιτιν,
Καί μιν ἔτισ', ὡς οὔτις ἐπὶ χθονὶ τίεται ἄλλη,

Ὅσσαι νῦν γε γυναῖκες ἐπ' ἀνδράσιν οἶκον ἔχουσιν·
Ὣς κείνη περὶ κῆρι τετίμηταί τε, καὶ ἐστὶν,
Ἔκ τε φίλων παίδων, ἔκ τ' αὐτοῦ Ἀλκινόοιο,
Καὶ λαῶν· οἵ μίν ῥα, θεὸν ὥς, εἰσορόωντες,
Δειδέχαται μύθοισιν, ὅτε στείχησ' ἀνὰ ἄστυ.
Οὐ μὲν γάρ τοι νόου γε καὶ αὐτὴ δεύεται ἐσθλοῦ,
Οἷσίν τ' εὖ φρονέῃσι, καὶ ἀνδράσι νείκεα λύει.
Εἴ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ,
Ἐλπωρή τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐς ὑψόροφον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς ἄρα φωνήσασ', ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον· λίπε δὲ Σχερίην ἐρατεινήν·
Ἵκετο δ' ἐς Μαραθῶνα, καὶ εὐρυάγυιαν Ἀθήνην,
Δῦνε δ' Ἐρεχθῆος πυκινὸν δόμον. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἀλκινόου πρὸς δώματ' ἴε κλυτά· πολλὰ δέ οἱ κῆρ
Ὥρμαιν' ἱσταμένῳ, πρὶν χάλκεον οὐδὸν ἱκέσθαι·
Ὥστε γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν, ἠὲ σελήνης,
Δῶμα καθ' ὑψερεφὲς μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
Χάλκεοι γὰρ τοῖχοι ἐληλέατ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
Ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῦ· περὶ δὲ θριγκὸς κυάνοιο·
Χρύσειαι δὲ θύραι πυκινὸν δόμον ἐντὸς ἔεργον·
Ἀργύρεοι δὲ σταθμοὶ ἐν χαλκέῳ ἕστασαν οὐδῷ,
Ἀργύρεον δ' ἐφ' ὑπερθύριον, χρυσέη δὲ κορώνη.
Χρύσειοι δ' ἑκάτερθε καὶ ἀργύρεοι κύνες ἦσαν,
Οὓς Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσι,
Δῶμα φυλασσέμεναι μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
Ἀθανάτους ὄντας καὶ ἀγήρως ἤματα πάντα.
Ἐν δὲ θρόνοι περὶ τοῖχον ἐρηρέδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα,

Ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῖο διαμπερές· ἔνθ' ἐνὶ πέπλοι
Λεπτοὶ εὔννητοι βεβλήατο, ἔργα γυναικῶν.
Ἔνθα δὲ Φαιήκων ἡγήτορες ἑδριόωντο,
Πίνοντες καὶ ἔδοντες· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχεσκον.
Χρύσειοι δ' ἄρα κοῦροι ἐϋδμήτων ἐπὶ πύργων
Ἕστασαν, αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχοντες,
Φαίνοντες νύκτας κατὰ δώματα δαιτυμόνεσσι.
Πεντήκοντα δέ οἱ δμωαὶ κατὰ δῶμα γυναῖκες·
Αἱ μὲν ἀλετρεύουσι μύλης ἔπι μήλοπα καρπὸν,
Αἳ δ' ἱστοὺς ὑφόωσι καὶ ἠλάκατα στρωφῶσιν
Ἥμεναι, οἷά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο.
Καιροσέων δ' ὀθονέων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον.
Τόσσον Φαίηκες πέρι πάντων ἴδριες ἀνδρῶν
Νῆα θοὴν ἐνὶ πόντῳ ἐλαυνέμεν· ὣς δὲ γυναῖκες
Ἱστῶν τεχνῆσσαι· πέρι γάρ σφισι δῶκεν Ἀθήνη
Ἔργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα, καὶ φρένας ἐσθλάς.
Ἔκτοσθεν δ' αὐλῆς μέγας ὄρχατος ἄγχι θυράων
Τετράγυος· περὶ δ' ἕρκος ἐλήλαται ἀμφοτέρωθεν.
Ἔνθα δὲ δένδρεα μακρὰ πεφύκει τηλεθόωντα,
Ὄγχναι, καὶ ῥοιαὶ, καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι
Συκαῖ τε γλυκεραὶ, καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι.
Τάων οὔποτε καρπὸς ἀπόλλυται, οὐδ' ἀπολείπει
Χείματος, οὐδὲ θέρευς, ἐπετήσιος· ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
Ζεφυρίη πνείουσα, τὰ μὲν φύει, ἄλλα δὲ πέσσει.
Ὄγχνη ἐπ' ὄγχνῃ γηράσκει, μῆλον δ' ἐπὶ μήλῳ,
Αὐτὰρ ἐπὶ, σταφυλὴ σταφυλῇ, σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ.
Ἔνθα δέ οἱ πολύκαρπος ἀλωὴ ἐῤῥίζωται·
Τῆς ἕτερον μὲν θειλόπεδον λευρῷ ἐνὶ χώρῳ

Τέρσεται ἠελίῳ· ἑτέρας δ' ἄρα τε τρυγόωσιν,
Ἄλλας δὲ τραπέουσι· πάροιθε δέ τ' ὄμφακές εἰσιν,
Ἄνθος ἀφιεῖσαι, ἕτεραι δ' ὑποπερκάζουσιν.
Ἔνθα δὲ κοσμηταὶ πρασιαὶ παρὰ νείατον ὄρχον
Παντοῖαι πεφύασιν, ἐπηετανὸν γανόωσαι·
Ἐν δὲ δύω κρῆναι, ἡ μὲν τ' ἀνὰ κῆπον ἅπαντα
Σκίδναται, ἡ δ' ἑτέρωθεν ὑπ' αὐλῆς οὐδὸν ἵησι
Πρὸς δόμον ὑψηλὸν, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται.
Τοῖά ῥ' ἐν Ἀλκινόοιο θεῶν ἔσαν ἀγλαὰ δῶρα.
Ἔνθα στὰς θηεῖτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἑῷ θηήσατο θυμῷ,
Καρπαλίμως ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσατο δώματος εἴσω.
Εὗρε δὲ Φαιήκων ἡγήτορας ἠδὲ μέδοντας
Σπένδοντας δεπάεσσιν ἐϋσκόπῳ Ἀργειφόντῃ,
Ὧι πυμάτῳ σπένδεσκον, ὅτε μνησαίατο κοίτου.
Αὐτὰρ ὁ βῆ διὰ δῶμα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Πολλὴν ἠέρ' ἔχων, ἥν οἱ περίχευεν Ἀθήνη,
Ὄφρ' ἵκετ' Ἀρήτην τε καὶ Ἀλκίνοον βασιλῆα.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' Ἀρήτης βάλε γούνασι χεῖρας Ὀδυσσεὺς,
Καὶ τότε δή ῥ' αὐτοῖο πάλιν χύτο θέσφατος ἀήρ.
Οἱ δ' ἄνεῳ ἐγένοντο δόμον κατὰ φῶτα ἰδόντες·
Θαύμαζον δ' ὁρόωντες· ὁ δὲ λιτάνευεν Ὀδυσσεύς·
Ἀρήτη, θυγάτηρ Ῥηξήνορος ἀντιθέοιο,
Σόν τε πόσιν, σά τε γούναθ' ἱκάνω, πολλὰ μογήσας,
Τούσδέ τε δαιτυμόνας, τοῖσιν θεοὶ ὄλβια δοῖεν
Ζωέμεναι, καὶ παισὶν ἐπιτρέψειεν ἕκαστος
Κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι, γέρας θ', ὅ, τι δῆμος ἔδωκεν·
Αὐτὰρ ἐμοὶ πομπὴν ὀτρύνετε πατρίδ' ἱκέσθαι

Θᾶσσον· ἐπειδὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχω.
Ὣς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσι
Πὰρ πυρί· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἥρως Ἐχένηος,
Ὃς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν,
Καὶ μύθοισι κέκαστο, παλαιά τε, πολλά τε εἰδώς.
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ἀλκίνο', οὐ μέν τοι τόδε κάλλιον, οὐδὲ ἔοικε,
Ξεῖνον μὲν χαμαὶ ἧσθαι ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσιν·
Οἵδε δὲ σὸν μῦθον ποτιδέγμενοι ἰσχανόωνται.
Ἀλλ' ἄγε δὴ ξεῖνον μεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου
Εἷσον ἀναστήσας· σὺ δὲ κηρύκεσσι κέλευσον
Οἶνον ἐπικρῆσαι, ἵνα καὶ Διῒ τερπικεραύνῳ
Σπείσομεν, ὅσθ' ἱκέτῃσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ·
Δόρπον δὲ ξείνῳ ταμίη δότω ἔνδον ἐόντων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
Χειρὸς ἑλὼν Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην,
Ὦρσεν ἀπ' ἐσχαρόφιν, καὶ ἐπὶ θρόνου εἷσε φαεινοῦ,
Υἱὸν ἀναστήσας ἀγαπήνορα Λαοδάμαντα,
Ὅς οἱ πλησίον ἷζε, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
Αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
Καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·
Ποντόνοε, κρητῆρα κεράσσαμενος μέθυ νεῖμον

Πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ἵνα καὶ Διῒ τερπικεραύνῳ
Σπείσομεν, ὅσθ' ἱκέτῃσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
Ὣς φάτο· Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα.
Νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενος δεπάεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς·
Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
Νῦν μὲν δαισάμενοι κατακείετε οἴκαδ' ἰόντες·
Ἠῶθεν δὲ γέροντας ἐπὶ πλέονας καλέσαντες,
Ξεῖνον ἐνὶ μεγάροις ξεινίσσομεν, ἠδὲ θεοῖσι
Ῥέξομεν ἱερὰ καλά· ἔπειτα δὲ καὶ περὶ πομπῆς
Μνησόμεθ', ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἄνευθε πόνου καὶ ἀνίης
Πομπῇ ὑφ' ἡμετέρῃ ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκηται,
Χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐστί·
Μηδ' ἔτι μεσσηγύς γε κακὸν καὶ πῆμα πάθῃσι,
Πρίν γε τὸν ἧς γαίης ἐπιβήμεναι· ἔνθα δ' ἔπειτα
Πείσεται, ἅσσα οἱ αἶσα, κατακλῶθές τε βαρεῖαι,
Γεινομένῳ νήσαντο λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
Εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθεν,
Ἄλλό τι δὴ τόδ' ἔπειτα θεοὶ περιμηχανόωνται.
Αἰεὶ γὰρ τοπάρος γε θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς
Ἡμῖν, εὖθ' ἔρδωμεν ἀγακλειτὰς ἑκατόμβας·
Δαίνυνταί τε παρ' ἄμμι καθήμενοι, ἔνθα περ ἡμεῖς.
Εἰ δ' ἄρα τις καὶ μοῦνος ἰὼν ξύμβλητο ὁδίτης,
Οὔτι κατακρύπτουσιν· ἐπεί σφισιν ἐγγύθεν εἰμὲν,
Ὥσπερ Κύκλωπές τε, καὶ ἄγρια φῦλα Γιγάντων.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Ἀλκίνο', ἄλλο τί τοι μελέτω φρεσίν· οὐ γὰρ ἔγωγε
Ἀθανάτοισιν ἔοικα, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Οὐ δέμας, οὐδὲ φυὴν, ἀλλὰ θνητοῖσι βροτοῖσιν·
Οὕς τινας ὑμεῖς ἴστε μάλιστ' ὀχέοντας ὀϊζὺν,
Ἀνθρώπων· τοῖσίν κεν ἐν ἄλγεσιν ἰσωσαίμην.
Καὶ δ' ἔτι κεν καὶ μᾶλλον ἐγὼ κακὰ μυθησαίμην,
Ὅσσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
Ἀλλ' ἐμὲ μὲν δορπῆσαι ἐάσατε, κηδόμενόν περ·
Οὐ γάρ τι στυγερῇ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο
Ἔπλετο, ἥτ' ἐκέλευσεν ἕο μνήσασθαι ἀνάγκῃ,
Καὶ μάλα τειρόμενον, καὶ ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχοντα.
Ὣς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσίν· ἡ δὲ μάλ' αἰεὶ
Ἐσθέμεναι κέλεται καὶ πινέμεν· ἐκ δέ με πάντων
Ληθάνει, ὅσσ' ἔπαθον, καὶ ἐνιπλήσασθαι ἀνώγει.
Ὑμεῖς δ' ὀτρύνεσθε ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι,
Ὥς κ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐμῆς ἐπιβήσεται πάτρης,
Καί περ πολλὰ παθόντα· ἰδόντα με καὶ λίποι αἰὼν
Κτῆσιν ἐμὴν, δμῶάς τε, καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον, ἠδ' ἐκέλευον
Πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος.
Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεὺς,
Πὰρ δέ οἱ Ἀρήτη τε, καὶ Ἀλκίνοος θεοειδὴς
Ἥσθην· ἀμφίπολοι δ' ἐπεκόσμεον ἔντεα δαιτός.
Τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων·
Ἔγνω γὰρ φᾶρός τε, χιτῶνά τε, εἵματ' ἰδοῦσα,
Καλὰ, τά ῥ' αὐτὴ τεῦξε, σὺν ἀμφιπολοισι γυναιξί·

Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ξεῖνε, τὸ μέν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτὴ,
Τίς; πόθεν εἶς ἀνδρῶν; τίς τοι τάδε εἵματ' ἔδωκεν;
Οὐ δὴ φῂς ἐπὶ πόντον ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκέσθαι;
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀργαλέον, βασίλεια, διηνεκέως ἀγορεῦσαι
Κήδε', ἐπεί μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίωνες.
Τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾷς.
Ὠγυγίη τις νῆσος ἀπόπροθεν εἰν ἁλὶ κεῖται,
Ἔνθα μὲν Ἄτλαντος θυγάτηρ, δολόεσσα Καλυψὼ,
Ναίει εὐπλόκαμος, δεινὴ θεός· οὐδέ τις αὐτῇ
Μίσγεται, οὔτε θεῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
Ἀλλ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐφέστιον ἤγαγε δαίμων
Οἶον, ἐπεί μοι νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
Ζεὺς ἔλσας ἐκέασσε, μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ·
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι·
Αὐτὰρ ἐγὼ, τρόπιν ἀγκὰς ἑλὼν νεὸς ἀμφιελίσσης,
Ἐννῆμαρ φερόμην· δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
Νῆσον ἐς Ὠγυγίην πέλασαν θεοὶ, ἔνθα Καλυψὼ
Ναίει εὐπλόκαμος, δεινὴ θεός· ἥ με λαβοῦσα,
Ἐνδυκέως ἐφίλει τε, καὶ ἔτρεφεν, ἠδὲ ἔφασκεν
Θήσειν ἀθάνατον, καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα·
Ἀλλ' ἐμὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν.
Ἔνθα μὲν ἑπτάετες μένον ἔμπεδον, εἵματα δ' αἰεὶ
Δάκρυσι δεύεσκον, τά μοι ἄμβροτα δῶκε Καλυψώ·
Ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε,
Καὶ τότε δή με κέλευσεν ἐποτρύνουσα νέεσθαι,
Ζηνὸς ὑπ' ἀγγελίης, ἢ καὶ νόος ἐτράπετ' αὐτῆς.

Πέμπε δ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου· πολλὰ δ' ἔδωκε,
Σῖτον καὶ μέθυ ἡδύ· καὶ ἄμβροτα εἵματα ἕσσεν·
Οὖρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε, λιαρόν τε.
Ἑπτακαίδεκα μὲν πλέον ἤματα ποντοπορεύων,
Ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
Γαίης Φαιήκων· γήθησε δέ μοι φίλον ἦτορ,
Δυσμόρῳ· ἦ γὰρ ἔμελλον ἔτι ξυνέσεσθαι ὀϊζυῖ
Πολλῇ, τήν μοι ἐπῶρσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ὅς μοι ἐφορμήσας ἀνέμους, κατέδησε κέλευθον,
Ὤρινεν δὲ θάλασσαν ἀθέσφατον· οὐδέ με κῦμα
Εἴα ἐπὶ σχεδίης ἀδινὰ στενάχοντα φέρεσθαι.
Τὴν μὲν ἔπειτα θύελλα διεσκέδασ'· αὐτὰρ ἔγωγε
Νηχόμενος τόδε λαῖτμα διέτμαγον· ὄφρα με γαίῃ
Ὑμετέρῃ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ.
Ἔνθα με ἐκβαίνοντα βιήσατο κῦμ' ἐπὶ χέρσου,
Πέτρῃς πρὸς μεγάλῃσι βαλὸν, καὶ ἀτερπέϊ χώρῳ·
Ἀλλ' ἀναχασσάμενος νῆχον πάλιν, ἕως ἐπῆλθον
Ἐς ποταμὸν, τῇ δή μοι ἐείσατο χῶρος ἄριστος,
Λεῖος πετράων· καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.
Ἐκ δ' ἔπεσον θυμηγερέων· ἐπὶ δ' ἀμβροσίη νὺξ
Ἤλυθ'· ἐγὼ δ' ἀπάνευθε διϊπετέος ποταμοῖο
Ἐκβὰς ἐν θάμνοισι κατέδραθον· ἀμφὶ δὲ φύλλα
Ἠφυσάμην· ὕπνον δὲ θεὸς κατ' ἀπείρονα χεῦεν.
Ἔνθα μὲν ἐν φύλλοισι, φίλον τετιημένος ἦτορ,
Εὗδον παννύχιος, καὶ ἐπ' ἠῶ, καὶ μέσον ἦμαρ·
Δύσετό τ' ἠέλιος, καί με γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
Ἀμφιπόλους δ' ἐπὶ θινὶ τεῆς ἐνόησα θυγατρὸς
Παιζούσας, ἐν δ' αὐτὴ ἔην εἰκυῖα θεῇσιν.

Τὴν ἱκέτευσ'· ἡ δ' οὔτι νοήματος ἤμβροτεν ἐσθλοῦ,
Ὡς οὐκ ἂν ἔλποιτο νεώτερον ἀντιάσαντα
Ἐρξέμεν· αἰεὶ γάρ τι νεώτεροι ἀφραδέουσιν.
Ἥ μοι σῖτον ἔδωκεν ἅλις, ἠδ' αἴθοπα οἶνον,
Καὶ λοῦσ' ἐν ποταμῷ, καί μοι τάδε εἵματ' ἔδωκεν.
Ταῦτά μοι ἀχνύμενός περ ἀληθείην κατέλεξα.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος προσαμείβετο, φώνησέν τε.
Ξεῖν', ἤτοι μὲν τοῦτό γ' ἐναίσιμον οὐκ ἐνόησε
Παῖς ἐμὴ, οὕνεκα σ' οὔτι μετ' ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
Ἦγεν ἐς ἡμέτερον· σὺ δ' ἄρα πρώτην ἱκέτευσας.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἥρως, μή μοι τοὔνεκ' ἀμύμονα νείκεε κούρην·
Ἡ μὲν γάρ μ' ἐκέλευσε σὺν ἀμφιπόλοισιν ἕπεσθαι·
Ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἔθελον, δείσας, αἰσχυνόμενός τε,
Μήπως καὶ σοὶ θυμὸς ἐπισκύσαιτο ἰδόντι·
Δύσζηλοι γάρ τ' εἰμὲν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
Ξεῖν', οὔ μοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
Μαψιδίως κεχολῶσθαι· ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.
Αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Τοῖος ἐὼν, οἷος ἐσσὶ, τά τε φρονέων, ἅτ' ἐγώ περ,
Παῖδά τ' ἐμὴν ἐχέμεν, καὶ ἐμὸς γαμβρὸς καλέεσθαι,
Αὖθι μένων· οἶκον δὲ ἐγὼ καὶ κτήματα δοίην,
Αἴκ' ἐθέλων γε μένοις· ἀέκοντα δέ σ' οὔτις ἐρύξει
Φαιήκων· μὴ τοῦτο φίλον Διὶ πατρὶ γένοιτο.
Πομπὴν δ' ἐς τόδ' ἐγὼ τεκμαίρομαι, ὄφρ' εὖ εἰδῇς,
Αὔριον· ἐς τῆμος δὲ σὺ μὲν δεδμημένος ὕπνῳ
Λέξεαι· οἱ δ' ἐλόωσι γαλήνην, ὄφρ' ἂν ἵκηαι

Πατρίδα σὴν, καὶ δῶμα, καὶ εἴπε τοι φίλον ἐςίν·
Εἴπερ καὶ μάλα πολλὸν ἑκαςέρω ἔς' Εὐβοίης·
Τήν περ τηλοτάτω φασὶν ἔμμεναι, οἵ μιν ἴδοντο
Λαῶν ἡμετέρων, ὅτε τε ξανθὸν Ῥαδάμανθυν
Ἦγον, ἐποψόμενον Τιτυὸν, γαιήϊον υἱόν·
Καὶ μὲν οἱ ἔνθ' ἦλθον, καὶ ἄτερ καμάτοιο τέλεσσαν
Ἤματι τῷ αὐτῷ, καὶ ἀπήγαγον οἴκαδ' ὀπίσσω.
Εἰδήσεις δὲ καὶ αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶν, ὅσσον ἄρισαι
Νῆες ἐμαὶ καὶ κοῦροι ἀναῤῥιπτεῖν ἅλα πηδῷ.
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Ζεῦ πάτερ, αἴθ' ὅσα εἶπε, τελευτήσειεν ἅπαντα,
Ἀλκίνοος· τοῦ μέν κεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν
Ἄσβεστον κλέος εἴη, ἐγὼ δέ κε πατρίδ' ἱκοίμην.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Κέκλετο δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἐν μεγάροισι
Δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
Πορφύρε' ἐμβαλέειν, ςορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
Χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας, καθύπερθεν ἕσασθαι.
Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ςόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσαι,
Ὤτρυνον δ' Ὀδυσῆα παριςάμεναι ἐπέεσσι·
Ὄρσο κέων, ὦ ξεῖνε, πεποίηται δέ τοι εὐνή.
Ὣς φάν· τῷ δ' ἀσπαςὸν ἐείσατο κοιμηθῆναι.
Ὣς ὁ μὲν ἔνθα κάθευδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν, ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ.
Ἀλκίνοος δ' ἄρα λέκτο μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο·
Πὰρ δὲ γυνὴ δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.

ΤΗΣ

ὈΔΥΣΣΕΙΑΣ

ὉΜΗΡΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΝ Θ'.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠὼς,
Ὤρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆς ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο.
Ἂν δ', ἄρα διογενὴς ὦρτο πτολίπορθος Ὀδυσσεύς.
Τοῖσιν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
Φαιήκων ἀγορήνδ', ἥ σφιν παρὰ νηυσὶ τέτυκτο.
Ἐλθόντες δὲ κάθιζον ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισι
Πλησίον· ἡ δ' ἀνὰ ἄστυ μετῴχετο Παλλὰς Ἀθήνη,
Εἰδομένη κήρυκι δαΐφρονος Ἀλκινόοιο,
Ἣ λαὸς μὲν ἄνωγ' ἀγορήν τ' ἰέναι Φαιήκων·
Καί ῥα ἑκάστῳ φωτὶ παριςαμένη φάτο μῦθον·

Δεῦτ' ἄγε, Φαιήκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Εἰς ἀγορὴν ἰέναι, ὄφρα ξείνοιο πύθησθε,
Ὃς νέον Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἵκετο δῶμα,
Πόντον ἐπιπλαγχθεὶς, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.
Ὣς εἰποῦσ', ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Καρπαλίμως δ' ἔμπληντο βροτῶν ἀγοραί τε, καὶ ἕδραι,
Ἀγρομένων, πολλοὶ δ' ἄρα θηήσαντο ἰδόντες
Υἱὸν Λαέρταο δαΐφρονα· τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
Θεσπεσίην κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε, καὶ ὤμοις·
Καί μιν μακρότερον καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι,
Ὥς κεν Φαιήκεσσι φίλος πάντεσσι γένοιτο,
Δεινός τ', αἰδοῖός τε, καὶ ἐκτελέσειεν ἀέθλους
Πολλοὺς, τοὺς Φαίηκες ἐπειρήσαντ' Ὀδυσῆος.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
Ξεῖνος ὅδ', οὐκ οἶδ' ὅστις, ἀλώμενος ἵκετ' ἐμὸν δῶ,
Ἠὲ πρὸς Ἠοίων, ἢ Ἑσπερίων ἀνθρώπων·
Πομπὴν δ' ὀτρύνει, καὶ λίσσεται ἔμπεδον εἶναι.
Ἡμεῖς δ', ὡς τοπάρος περ, ἐποτρυνώμεθα πομπήν.
Οὐδὲ γάρ οὐδ' ἄλλος, ὅστις κ' ἐμὰ δώμαθ' ἵκηται,
Ἐνθάδ' ὀδυρόμενος δηρὸν μένει, εἵνεκα πομπῆς.
Ἀλλ' ἄγε, νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν
Πρωτόπλοον· κοῦροι δὲ δύω, καὶ πεντήκοντα,
Κρινάσθων κατὰ δῆμον, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι.
Δησάμενοι δ' εὖ πάντες ἐπὶ κληῖσιν ἐρετμὰ
Ἔκβητ'· αὐτὰρ ἔπειτα θοὴν ἀλεγύνετε δαῖτα,

Ἣ τρέφε Ναυσικάαν λευκώλενον ἐν μεγάροισι.
Ἥ οἱ πῦρ ἀνέκαιε, καὶ εἴσω δόρπον ἐκόσμει.
Καὶ τότ' Ὀδυσσεὺς ὦρτο πόλινδ' ἴμεν· αὐτὰρ Ἀθήνη
Πολλὴν ἠέρα χεῦε, φίλα φρονέουσ' Ὀδυσῆϊ,
Μήτις Φαιήκων μεγαθύμων ἀντιβολήσας
Κερτομέοις τ' ἐπέεσσι μιν ἐξερέοιθ', ὅτις εἴη.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ ἔμελλε πόλιν δύσεσθαι ἐραννὴν,
Ἔνθά οἱ ἀντεβόλησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Παρθενικῇ εἰκυῖα νεήνιδι, κάλπιν ἐχούσῃ·
Στῆ δὲ πρόσθ' αὐτοῖο· ὁ δ' ἀνείρετο δῖος Ὀδυσσεύς·
Ὦ τέκος, οὐκ ἄν μοι δόμον ἀνέρος ἡγήσαιο
Ἀλκινόου, ὃς τοῖσδε μετ' ἀνθρώποισιν ἀνάσσει;
Καὶ γὰρ ἐγὼ ξεῖνος ταλαπείριος ἐνθάδ' ἱκάνω,
Τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· τῷ οὔτινα οἶδα
Ἀνθρώπων, οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμον, ὅν με κελεύεις,
Δείξω· ἐπεί μοι πατρὸς ἀμύμονος ἐγγύθι ναίει.
Ἀλλ' ἴθι σιγῇ τοῖον· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω·
Μηδέ τιν' ἀνθρώπων προτιόσσεο, μηδ' ἐρέεινε.
Οὐ γὰρ ξείνους οἵδε μάλ' ἀνθρώπους ἀνέχονται,
Οὐδ' ἀγαπαζόμενοι φιλέουσ', ὅς κ' ἄλλοθεν ἔλθοι.
Ναυσὶ θοῇσιν οἵ γε πεποιθότες ὠκείῃσιν,
Λαῖτμα μέγ' ἐκπερόωσιν· ἐπεὶ σφίσι δῶκ' Ἐνοσίχθων·
Τῶν νέες ὠκεῖαι, ὡσεὶ πτερὸν, ἠὲ νόημα.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
Καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
Τὸν δ' ἄρα Φαίηκες ναυσίκλυτοι, οὐκ ἐνόησαν

Ἐρχόμενον κατὰ ἄςυ διὰ σφέας· οὐ γὰρ Ἀθήνη
Εἴα ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεός· ἥ ῥά οἱ ἀχλὺν
Θεσπεσίην κατέχευε, φίλα φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ·
Θαύμαζεν δ' Ὀδυσεὺς λιμένας καὶ νῆας ἐίσας,
Αὐτῶν θ' ἡρώων ἀγορὰς, καὶ τείχεα μακρὰ,
Ὑψηλὰ, σκοπέλοισιν ἀρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι·
Ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆος ἀγακλυτὰ δώμαθ' ἵκοντο,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Οὗτος δή τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμος, ὅν με κελεύεις
Πεφραδέμεν· δήεις δὲ διοτρεφέας βασιλῆας
Δαίταν δαινυμένους· σὺ δ' ἔσω κίε, μηδέ τι θυμῷ
Τάρβει· θαρσαλέος γὰρ ἀνὴρ ἐν πᾶσιν ἀμείνων,
Ἔργοισι τελέθει, εἰ καί ποθεν ἄλλοθεν ἔλθοι.
Δέσποιναν μὲν πρῶτα κιχήσεαι ἐν μεγάροισι,
Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐςὶν ἐπώνυμον· ἐκ δὲ τοκήων
Τῶν αὐτῶν, οἵ περ τέκον Ἀλκίνοον βασιλῆα.
Ναυσίθοον μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Γείνατο, καὶ Περίβοια, γυναικῶν εἶδος ἀρίςη,
Ὀπλοτάτη θυγάτηρ μεγαλήτορος Εὐρυμέδοντος,
Ὅς ποθ' ὑπερθύμοισι Γιγάντεσσι βασίλευεν·
Ἀλλ' ὁ μὲν ὤλεσε λαὸν ἀτάσθαλον, ὤλετο δ' αὐτός.
Τῇ δὲ Ποσειδάων ἐμίγη, καὶ ἐγείνατο παῖδα,
Ναυσίθοον μεγάθυμον, ὃ ἐν Φαίηξιν ἄνασσε·
Ναυσίθοος δ' ἔτεκεν Ῥηξήνορά τ', Ἀλκίνοόν τε.
Τὸν μὲν, ἄκουρον ἐόντα, βάλ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
Νυμφίον ἐν μεγάρῳ, μίην οἴην παῖδα λιπόντα
Ἀρήτην· τὴν δ' Ἀλκίνοος ποιήσατ' ἄκοιτιν,
Καί μιν ἔτισ', ὡς οὔτις ἐπὶ χθονὶ τίεται ἄλλη,

Ὅσσαι νῦν γε γυναῖκες ἐπ' ἀνδράσιν οἶκον ἔχουσιν·
Ὣς κείνη περὶ κῆρι τετίμηταί τε, καὶ ἐστὶν,
Ἔκ τε φίλων παίδων, ἔκ τ' αὐτοῦ Ἀλκινόοιο,
Καὶ λαῶν· οἵ μίν ῥα, θεὸν ὡς, εἰσορόωντες,
Δειδέχαται μύθοισιν, ὅτε στείχησ' ἀνὰ ἄστυ.
Οὐ μὲν γάρ τοι νόου γε καὶ αὐτὴ δεύεται ἐσθλοῦ,
Οἷσίν τ' εὖ φρονέῃσι, καὶ ἀνδράσι νείκεα λύει.
Εἴ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ,
Ἐλπωρή τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐς ὑψόροφον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς ἄρα φωνήσασ', ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον· λίπε δὲ Σχερίην ἐρατεινήν·
Ἵκετο δ' ἐς Μαραθῶνα, καὶ εὐρυάγυιαν Ἀθήνην,
Δῦνε δ' Ἐρεχθῆος πυκινὸν δόμον. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἀλκινόου πρὸς δώματ' ἴε κλυτά· πολλὰ δέ οἱ κῆρ
Ὥρμαιν' ἱσταμένῳ, πρὶν χάλκεον οὐδὸν ἱκέσθαι·
Ὥστε γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν, ἠὲ σελήνης,
Δῶμα καθ' ὑψερεφὲς μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
Χάλκεοι γὰρ τοῖχοι ἐληλέατ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
Ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῦ· περὶ δὲ θριγκὸς κυάνοιο·
Χρύσειαι δὲ θύραι πυκινὸν δόμον ἐντὸς ἔεργον·
Ἀργύρεοι δὲ σταθμοὶ ἐν χαλκέῳ ἕστασαν οὐδῷ,
Ἀργύρεον δ' ἐφ' ὑπερθύριον, χρυσέη δὲ κορώνη.
Χρύσειοι δ' ἑκάτερθε καὶ ἀργύρεοι κύνες ἦσαν,
Οὓς Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσι,
Δῶμα φυλασσέμεναι μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
Ἀθανάτους ὄντας καὶ ἀγήρως ἤματα πάντα.
Ἐν δὲ θρόνοι περὶ τοῖχον ἐρηρέδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα,

Ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῖο διαμπερές· ἔνθ' ἐνὶ πέπλοι
Λεπτοὶ εὔνητοι βεβλήατο, ἔργα γυναικῶν.
Ἔνθα δὲ Φαιήκων ἡγήτορες ἑδριόωντο,
Πίνοντες καὶ ἔδοντες· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχεσκον.
Χρύσειοι δ' ἄρα κοῦροι ἐϋδμήτων ἐπὶ πύργων
Ἕστασαν, αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχοντες,
Φαίνοντες νύκτας κατὰ δώματα δαιτυμόνεσσι.
Πεντήκοντα δέ οἱ δμωαὶ κατὰ δῶμα γυναῖκες·
Αἱ μὲν ἀλετρεύουσι μύλης ἔπι μήλοπα καρπὸν,
Αἱ δ' ἱστοὺς ὑφῶσι καὶ ἠλάκατα στρωφῶσιν
Ἥμεναι, οἷά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο.
Καιροσέων δ' ὀθονέων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον.
Τόσσον Φαίηκες πέρι πάντων ἴδριες ἀνδρῶν
Νῆα θοὴν ἐνὶ πόντῳ ἐλαυνέμεν· ὣς δὲ γυναῖκες
Ἱστῶν τεχνῆσσαι· περι γάρ σφισι δῶκεν Ἀθήνη
Ἔργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα, καὶ φρένας ἐσθλάς.
Ἔκτοσθεν δ' αὐλῆς μέγας ὄρχατος ἄγχι θυράων
Τετράγυος· περὶ δ' ἕρκος ἐλήλαται ἀμφοτέρωθεν.
Ἔνθα δὲ δένδρεα μακρὰ πεφύκει τηλεθόωντα,
Ὄγχναι, καὶ ῥοιαὶ, καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι
Συκαί τε γλυκεραὶ, καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι.
Τάων οὔποτε καρπὸς ἀπόλλυται, οὐδ' ἀπολείπει
Χείματος, οὐδὲ θέρευς, ἐπετήσιος· ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
Ζεφυρίη πνείουσα, τὰ μὲν φύει, ἄλλα δὲ πέσσει.
Ὄγχνη ἐπ' ὄγχνῃ γηράσκει, μῆλον δ' ἐπὶ μήλῳ,
Αὐτὰρ ἐπὶ, σταφυλὴ σταφυλῇ, σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ.
Ἔνθα δέ οἱ πολύκαρπος ἀλωὴ ἐῤῥίζωται·
Τῆς ἕτερον μὲν θειλόπεδον λευρῷ ἐνὶ χώρῳ

Τέρσεται ἠελίῳ· ἑτέρας δ᾽ ἄρα τε τρυγόωσιν,
Ἄλλας δὲ τραπέουσι· πάροιθε δέ τ᾽ ὄμφακές εἰσιν,
Ἄνθος ἀφιεῖσαι, ἕτεραι δ᾽ ὑποπερκάζουσιν
Ἔνθα δὲ κοσμηταὶ πρασιαὶ παρὰ νείατον ὄρχον
Παντοῖαι πεφύασιν, ἐπηετανὸν γανόωσαι·
Ἐν δὲ δύω κρῆναι, ἡ μέν τ᾽ ἀνὰ κῆπον ἅπαντα
Σκίδναται, ἡ δ᾽ ἑτέρωθεν ὑπ᾽ αὐλῆς οὐδὸν ἵησι
Πρὸς δόμον ὑψηλὸν, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται.
Τοῖα ῥ᾽ ἐν Ἀλκινόοιο θεῶν ἔσαν ἀγλαὰ δῶρα.
Ἔνθα στὰς θηεῖτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἑῷ θηήσατο θυμῷ,
Καρπαλίμως ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσατο δώματος εἴσω.
Εὗρε δὲ Φαιήκων ἡγήτορας ἠδὲ μέδοντας
Σπένδοντας δεπάεσσιν ἐϋσκόπῳ Ἀργειφόντῃ,
Ὧι πυμάτῳ σπένδεσκον, ὅτε μνησαίατο κοίτου.
Αὐτὰρ ὁ βῆ διὰ δῶμα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Πολλὴν ἠέρ᾽ ἔχων, ἥν οἱ περίχευεν Ἀθήνη,
Ὄφρ᾽ ἵκετ᾽ Ἀρήτην τε καὶ Ἀλκίνοον βασιλῆα.
Ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ Ἀρήτης βάλε γούνασι χεῖρας Ὀδυσσεύς,
Καὶ τότε δή ῥ᾽ αὐτοῖο πάλιν χύτο θέσφατος ἀήρ.
Οἱ δ᾽ ἄνεῳ ἐγένοντο δόμον κατὰ φῶτα ἰδόντες·
Θαύμαζον δ᾽ ὁρόωντες· ὁ δὲ λιτάνευεν Ὀδυσσεύς·
Ἀρήτη, θυγάτηρ Ῥηξήνορος ἀντιθέοιο,
Σόν τε πόσιν, σά τε γοῦναθ᾽ ἱκάνω, πολλὰ μογήσας,
Τούσδε τε δαιτυμόνας, τοῖσιν θεοὶ ὄλβια δοῖεν
Ζωέμεναι, καὶ παισὶν ἐπιτρέψειεν ἕκαστος
Κτήματ᾽ ἐνὶ μεγάροισι, γέρας θ᾽, ὅ, τι δῆμος ἔδωκεν·
Αὐτὰρ ἐμοὶ πομπὴν ὀτρύνετε πατρίδ᾽ ἱκέσθαι

Θᾶσσον· ἐπειδὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχω.
  Ὣς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσι
Πὰρ πυρί· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἥρως Ἐχένηος,
Ὃς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν,
Καὶ μύθοισι κέκαστο, παλαιά τε, πολλά τε εἰδώς.
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
  Ἀλκίνο', οὐ μέν τοι τόδε κάλλιον, οὐδὲ ἔοικε,
Ξεῖνον μὲν χαμαὶ ἧσθαι ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσιν·
Οἵδε δὲ σὸν μῦθον ποτιδέγμενοι ἰσχανόωνται.
Ἀλλ' ἄγε δὴ ξεῖνον μὲν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου
Εἷσον ἀναστήσας· σὺ δὲ κηρύκεσσι κέλευσον
Οἶνον ἐπικρῆσαι, ἵνα καὶ Διῒ τερπικεραύνῳ
Σπείσομεν, ὅσθ' ἱκέτῃσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ·
Δόρπον δὲ ξείνῳ ταμίη δότω ἔνδον ἐόντων.
  Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
Χειρὸς ἑλὼν Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην,
Ὦρσεν ἀπ' ἐσχαρόφιν, καὶ ἐπὶ θρόνου εἷσε φαεινοῦ,
Υἱὸν ἀναστήσας ἀγαπήνορα Λαοδάμαντα,
Ὅς οἱ πλησίον ἷζε, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
Αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
Καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·
  Ποντόνοε, κρητῆρα κεράσσάμενος μέθυ νεῖμον

Πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ἵνα καὶ Διῒ τερπικεραύνῳ
Σπείσομεν, ὅθ' ἱκέτῃσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
Ὣς φάτο· Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα.
Νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενος δεπάεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμός·
Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
Νῦν μὲν δαισάμενοι κατακείετε οἴκαδ' ἰόντες·
Ἠῶθεν δὲ γέροντας ἐπὶ πλέονας καλέσαντες,
Ξεῖνον ἐνὶ μεγάροις ξεινίσσομεν, ἠδὲ θεοῖσι
Ῥέξομεν ἱερὰ καλά· ἔπειτα δὲ καὶ περὶ πομπῆς
Μνησόμεθ', ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἄνευθε πόνου καὶ ἀνίης
Πομπῇ ὑφ' ἡμετέρῃ ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκηται,
Χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐστί·
Μηδ' ἔτι μεσσηγύς γε κακὸν καὶ πῆμα πάθῃσι,
Πρίν γε τὸν ἧς γαίης ἐπιβήμεναι· ἔνθα δ' ἔπειτα
Πείσεται, ἅσσα οἱ αἶσα, κατακλῶθές τε βαρεῖαι,
Γεινομένῳ νήσαντο λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
Εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθεν,
Ἄλλο τι δὴ τόδ' ἔπειτα θεοὶ περιμηχανόωνται.
Αἰεὶ γὰρ τοπάρος γε θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς
Ἡμῖν, εὖθ' ἔρδωμεν ἀγακλειτὰς ἑκατόμβας·
Δαίνυνταί τε παρ' ἄμμι καθήμενοι, ἔνθα περ ἡμεῖς.
Εἰ δ' ἄρα τις καὶ μοῦνος ἰὼν ξύμβληται ὁδίτης,
Οὔτι κατακρύπτουσιν· ἐπεί σφισιν ἐγγύθεν εἰμέν,
Ὥσπερ Κύκλωπές τε, καὶ ἄγρια φῦλα Γιγάντων.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Ἀλκίνο', ἄλλο τί τοι μελέτω φρεσίν· οὐ γὰρ ἔγωγε
Ἀθανάτοισιν ἔοικα, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Οὐ δέμας, οὐδὲ φυὴν, ἀλλὰ θνητοῖσι βροτοῖσιν·
Οὕς τινας ὑμεῖς ἴστε μάλιστ' ὀχέοντας ὀϊζὺν,
Ἀνθρώπων· τοῖσίν κεν ἐν ἄλγεσιν ἰσωσαίμην.
Καὶ δ' ἔτι κεν καὶ μᾶλλον ἐγὼ κακὰ μυθησαίμην,
Ὅσσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
Ἀλλ' ἐμὲ μὲν δορπῆσαι ἐάσατε, κηδόμενόν περ·
Οὐ γάρ τι στυγερῇ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο
Ἔπλετο, ἥτ' ἐκέλευσεν ἕο μνήσασθαι ἀνάγκῃ,
Καὶ μάλα τειρόμενον, καὶ ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχοντα.
Ὣς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσίν· ἡ δὲ μάλ' αἰεὶ
Ἐσθέμεναι κέλεται καὶ πινέμεν· ἐκ δέ με πάντων
Ληθάνει, ὅσσ' ἔπαθον, καὶ ἐνιπλήσασθαι ἀνώγει.
Ὑμεῖς δ' ὀτρύνεσθε ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι,
Ὥς κ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐμῆς ἐπιβήσεται πάτρης,
Καί περ πολλὰ παθόντα· ἰδόντα με καὶ λίποι αἰὼν
Κτῆσιν ἐμὴν, δμῶάς τε, καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἠδ' ἐκέλευον
Πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος.
Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεὺς,
Πὰρ δέ οἱ Ἀρήτη τε, καὶ Ἀλκίνοος θεοειδὴς
Ἥσθην· ἀμφίπολοι δ' ἐπεκόσμεον ἔντεα δαιτός.
Τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων·
Ἔγνω γὰρ φᾶρός τε, χιτῶνά τε, εἵματ' ἰδοῦσα,
Καλὰ, τά ῥ' αὐτὴ τεῦξε, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί·

Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
  Ξεῖνε, τὸ μέν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή,
Τίς; πόθεν εἶς ἀνδρῶν; τίς τοι τάδε εἵματ' ἔδωκεν;
Οὐ δὴ φῂς ἐπὶ πόντον ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκέσθαι;
  Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀργαλέον, βασίλεια, διηνεκέως ἀγορεῦσαι
Κήδε', ἐπεί μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίωνες.
Τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾷς.
Ὠγυγίη τις νῆσος ἀπόπροθεν εἰν ἁλὶ κεῖται,
Ἔνθα μὲν Ἄτλαντος θυγάτηρ, δολόεσσα Καλυψὼ,
Ναίει ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεός· οὐδέ τις αὐτῇ
Μίσγεται, οὔτε θεῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
Ἀλλ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐφέστιον ἤγαγε δαίμων
Οἶον, ἐπεί μοι νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
Ζεὺς ἔλσας ἐκέασσε, μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ·
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι·
Αὐτὰρ ἐγὼ, τρόπιν ἀγκὰς ἑλὼν νεὸς ἀμφιελίσσης,
Ἐννῆμαρ φερόμην· δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
Νῆσον ἐς Ὠγυγίην πέλασαν θεοὶ, ἔνθα Καλυψὼ
Ναίει ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεός· ἥ με λαβοῦσα,
Ἐνδυκέως ἐφίλει τε, καὶ ἔτρεφεν, ἠδὲ ἔφασκεν
Θήσειν ἀθάνατον, καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα·
Ἀλλ' ἐμὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν.
Ἔνθα μὲν ἑπτάετες μένον ἔμπεδον, εἵματα δ' αἰεὶ
Δάκρυσι δεύεσκον, τά μοι ἄμβροτα δῶκε Καλυψώ·
Ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε,
Καὶ τότε δή με κέλευσεν ἐποτρύνουσα νέεσθαι,
Ζηνὸς ὑπ' ἀγγελίης, ἢ καὶ νόος ἐτράπετ' αὐτῆς.

Πέμπε δ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου· πολλὰ δ' ἔδωκε,
Σῖτον καὶ μέθυ ἡδύ· καὶ ἄμβροτα εἵματα ἕσσεν·
Οὖρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε, λιαρόν τε.
Ἑπταδεκαίδεκα μὲν πλέον ἤματα ποντοπορεύων,
Ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
Γαίης Φαιήκων· γήθησε δέ μοι φίλον ἦτορ,
Δυσμόρῳ· ἦ γὰρ ἔμελλον ἔτι ξυνέσεσθαι ὀϊζύϊ
Πολλῇ, τήν μοι ἐπῶρσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ὅς μοι ἐφορμήσας ἀνέμους, κατέδησε κέλευθον,
Ὤρινεν δὲ θάλασσαν ἀθέσφατον· οὐδέ με κῦμα
Εἴα ἐπὶ σχεδίης ἁδινὰ στενάχοντα φέρεσθαι.
Τὴν μὲν ἔπειτα θύελλα διεσκέδασ'· αὐτὰρ ἔγωγε
Νηχόμενος τόδε λαῖτμα διέτμαγον· ὄφρα με γαίῃ
Ὑμετέρῃ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ.
Ἔνθα με ἐκβαίνοντα βιήσατο κῦμ' ἐπὶ χέρσου,
Πέτρῃς πρὸς μεγάλῃσι βαλὸν, καὶ ἀτερπέϊ χώρῳ·
Ἀλλ' ἀναχασσάμενος νῆχον πάλιν, ἕως ἐπῆλθον
Ἐς ποταμὸν, τῇ δή μοι ἐείσατο χῶρος ἄριστος,
Λεῖος πετράων· καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.
Ἐκ δ' ἔπεσον θυμηγερέων· ἐπὶ, δ' ἀμβροσίη νὺξ
Ἤλυθ'· ἐγὼ δ' ἀπάνευθε διϊπετέος ποταμοῖο
Ἐκβὰς ἐν θάμνοισι κατέδραθον· ἀμφὶ δὲ φύλλα
Ἠφυσάμην· ὕπνον δὲ θεὸς κατ' ἀπείρονα χεῦεν.
Ἔνθα μὲν ἐν φύλλοισι, φίλον τετιημένος ἦτορ,
Εὗδον παννύχιος, καὶ ἐπ' ἠῶ, καὶ μέσον ἦμαρ·
Δύσετό τ' ἠέλιος, καί με γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
Ἀμφιπόλους δ' ἐπὶ θινὶ τεῆς ἐνόησα θυγατρὸς
Παιζούσας, ἐν δ' αὐτὴ ἔην ἐϊκυῖα θεῇσιν.

Τὴν ἱκέτευσ'· ἡ δ' οὔτι νοήματος ἤμβροτεν ἐσθλοῦ,
Ὡς οὐκ ἂν ἔλποιτο νεώτερον ἀντιάσαντα
Ἐρξέμεν· αἰεὶ γάρ τι νεώτεροι ἀφραδέουσιν.
Ἥ μοι σῖτον ἔδωκεν ἅλις, ἠδ' αἴθοπα οἶνον,
Καὶ λοῦσ' ἐν ποταμῷ, καί μοι τάδε εἵματ' ἔδωκεν.
Ταῦτά μοι ἀχνύμενός περ ἀληθείην κατέλεξα.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος προσαμείβετο, φώνησέν τε.
Ξεῖν', ἤτοι μὲν τοῦτό γ' ἐναίσιμον οὐκ ἐνόησε
Παῖς ἐμὴ, οὕνεκα σ' οὔτι μετ' ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
Ἦγεν ἐς ἡμέτερον· σὺ δ' ἄρα πρώτην ἱκέτευσας.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἥρως, μή μοι τοὔνεκ' ἀμύμονα νείκεε κούρην·
Ἡ μὲν γάρ μ' ἐκέλευσε σὺν ἀμφιπόλοισιν ἕπεσθαι·
Ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἔθελον, δείσας, αἰσχυνόμενός τε,
Μήπως καὶ σοὶ θυμὸς ἐπισκύσσαιτο ἰδόντι·
Δύσζηλοι γάρ τ' εἰμὲν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
Ξεῖν', οὔ μοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
Μαψιδίως κεχολῶσθαι· ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.
Αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Τοῖος ἐὼν, οἷος ἐσσὶ, τά τε φρονέων, ἅτ' ἐγώ περ,
Παῖδά τ' ἐμὴν ἐχέμεν, καὶ ἐμὸς γαμβρὸς καλέεσθαι,
Αὖθι μένων· οἶκον δὲ ἐγὼ καὶ κτήματα δοίην,
Αἴκ' ἐθέλων γε μένοις· ἀέκοντα δέ σ' οὔτις ἐρύξει
Φαιήκων· μὴ τοῦτο φίλον Διὶ πατρὶ γένοιτο.
Πομπὴν δ' ἐς τόδ' ἐγὼ τεκμαίρομαι, ὄφρ' εὖ εἰδῇς,
Αὔριον· ἐς τῆμος δὲ σὺ μὲν δεδμημένος ὕπνῳ
Λέξεαι· οἱ δ' ἐλόωσι γαλήνην, ὄφρ' ἂν ἵκηαι

Πατρίδα σὴν, καὶ δῶμα, καὶ εἴπȣ τοι φίλον ἐςίν·
Εἴπερ καὶ μάλα ϖολλὸν ἑκαςέρω ἔς' Εὐβοίης·
Τήν ϖερ τηλοτάτω φασὶν ἔμμεναι, οἵ μιν ἴδοντο
Λαῶν ἡμετέρων, ὅτε τε ξανθὸν Ῥαδάμανθυν
Ἦγον, ἐποψόμενον Τιτυὸν, γαιήϊον υἱόν·
Καὶ μὲν οἱ ἔνθ' ἦλθον, καὶ ἄτερ καμάτοιο τέλεσσαν
Ἤματι τῷ αὐτῷ, καὶ ἀπήγαγον οἴκαδ' ὀπίσσω.
Εἰδήσεις δὲ καὶ αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶν, ὅσσον ἄρισαι
Νῆες ἐμαὶ καὶ κȣ̃ροι ἀναῤῥίπτειν ἅλα ϖηδῷ.
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ ϖολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Ζεῦ ϖάτερ, αἴθ' ὅσα εἶπε, τελευτήσειεν ἅπαντα,
Ἀλκίνοος· τȣ̃ μέν κεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρȣραν
Ἄσβεςον κλέος εἴη, ἐγὼ δέ κε ϖατρίδ' ἱκοίμην.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα ϖρὸς ἀλλήλȣς ἀγόρευον.
Κέκλετο δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἐν μεγάροισι
Δέμνι' ὑπ' αἰθȣ́σῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
Πορφύρε' ἐμβαλέειν, ςορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
Χλαίνας τ' ἐνθέμεναι ȣ̓́λας, καθύπερθεν ἕσασθαι.
Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μετὰ χερσὶν ἔχȣσαι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ςόρεσαν ϖυκινὸν λέχος ἐγκονέȣσαι,
Ὤτρυνον δ' Ὀδυσῆα ϖαριςάμεναι ἐπέεσσι·
Ὄρσο κέων, ὦ ξεῖνε, ϖεποίηται δέ τοι εὐνή.
Ὣς φάν· τῷ δ' ἀσπαςὸν ἐείσατο κοιμηθῆναι.
Ὣς ὁ μὲν ἔνθα κάθευδε ϖολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν, ὑπ' αἰθȣ́σῃ ἐριδȣ́πῳ.
Ἀλκίνοος δ' ἄρα λέκτο μυχῷ δόμȣ ὑψηλοῖο·
Πὰρ δὲ γυνὴ δέσποινα λέχος ϖόρσυνε καὶ εὐνήν.

ΤΗΣ

ὈΔΥΣΣΕΙΑΣ

ὉΜΗΡΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΝ Θ'.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠὼς,
Ὤρνυτ' ἄρ ἐξ εὐνῆς ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο.
Ἂν δ', ἄρα διογενὴς ὦρτο πτολίπορθος Ὀδυσσεύς.
Τοῖσιν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
Φαιήκων ἀγορήνδ', ἥ σφιν παρὰ νηυσὶ τέτυκτο.
Ἐλθόντες δὲ κάθιζον ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισι
Πλησίον· ἡ δ' ἀνὰ ἄστυ μετῴχετο Παλλὰς Ἀθήνη,
Εἰδομένη κήρυκι δαΐφρονος Ἀλκινόοιο,
Ἡ λαὸς μὲν ἄνωγ' ἀγορήν τ' ἰέναι Φαιήκων·
Καί ῥα ἑκάστῳ φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον·

Δεῦτ' ἄγε, Φαιήκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Εἰς ἀγορὴν ἰέναι, ὄφρα ξείνοιο πύθησθε,
Ὃς νέον Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἵκετο δῶμα,
Πόντον ἐπιπλαγχθεὶς, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.
Ὣς εἰποῦσ', ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Καρπαλίμως δ' ἔμπληντο βροτῶν ἀγοραί τε, καὶ ἕδραι,
Ἀγρομένων, πολλοὶ δ' ἄρα θηήσαντο ἰδόντες
Υἱὸν Λαέρταο δαΐφρονα· τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
Θεσπεσίην κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε, καὶ ὤμοις·
Καί μιν μακρότερον καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι,
Ὥς κεν Φαιήκεσσι φίλος πάντεσσι γένοιτο,
Δεινός τ', αἰδοῖός τε, καὶ ἐκτελέσειεν ἀέθλους
Πολλοὺς, τοὺς Φαίηκες ἐπειρήσαντ' Ὀδυσῆος.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
Ξεῖνος ὅδ', οὐκ οἶδ' ὅστις, ἀλώμενος ἵκετ' ἐμὸν δῶ,
Ἠὲ πρὸς Ἠοίων, ἢ Ἑσπερίων ἀνθρώπων·
Πομπὴν δ' ὀτρύνει, καὶ λίσσεται ἔμπεδον εἶναι.
Ἡμεῖς δ', ὡς τοπάρος περ, ἐποτρυνώμεθα πομπήν.
Οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἄλλος, ὅστις κ' ἐμὰ δώμαθ' ἵκηται,
Ἐνθάδ' ὀδυρόμενος δηρὸν μένει, εἵνεκα πομπῆς.
Ἀλλ' ἄγε, νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν
Πρωτόπλοον· κούρω δὲ δύω, καὶ πεντήκοντα,
Κρινάσθων κατὰ δῆμον, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι.
Δησάμενοι δ' εὖ πάντες ἐπὶ κληῗσιν ἐρετμὰ
Ἔκβητ'· αὐτὰρ ἔπειτα θοὴν ἀλεγύνετε δαῖτα,

Ἡμέτερόνδ᾽ ἐλθόντες· ἐγὼ δ᾽ εὖ πᾶσι παρέξω.
Κούροισιν μὲν ταῦτ᾽ ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
Σκηπτοῦχοι βασιλῆες ἐμὰ πρὸς δώματα καλὰ
Ἔρχεσθ᾽, ὄφρα ξεῖνον ἐνὶ μεγάροις φιλέοιμεν,
Μηδέ τις ἀρνείσθω· καλέσασθε δὲ θεῖον ἀοιδὸν
Δημόδοκον· τῷ γάρ ῥα θεὸς πέρι δῶκεν ἀοιδὴν,
Τερπνὴν, ὅππη θυμὸς ἐποτρύνησιν ἀείδειν.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ᾽ ἅμ᾽ ἕποντο
Σκηπτοῦχοι· κήρυξ δὲ μετῴχετο θεῖον ἀοιδόν.
Κοῦροι δὲ κριθέντε δύω, καὶ πεντήκοντα,
Βήτην, ὡς ἐκέλευσ᾽, ἐπὶ θῖν᾽ ἁλὸς ἀτρυγέτοιο.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ἐπὶ νῆα κατήλυθον, ἠδὲ θάλασσαν,
Νῆα μὲν οἵ γε μέλαιναν ἁλὸς βένθοσδε ἔρυσσαν,
Ἐν δ᾽ ἱστόν τ᾽ ἐτίθεντο καὶ ἱστία νηὶ μελαίνῃ·
Ἠρτύναντο δ᾽ ἐρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισι,
Πάντα κατὰ μοῖραν· παρὰ δ᾽, ἱστία λευκὰ τάνυσσαν·
Ὑψοῦ δ᾽ ἐν νοτίῳ τήν γ᾽ ὥρμισαν· αὐτὰρ ἔπειτα
Βάν ῥ᾽ ἴμεν Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἐς μέγα δῶμα.
Πλῆντο δ᾽ ἄρ᾽ αἴθουσαί τε, καὶ ἕρκεα, καὶ δόμοι ἀνδρῶν
Ἀγρομένων· πολλοὶ δ᾽ ἄρ᾽ ἔσαν νέοι, ἠδὲ παλαιοί.
Τοῖσιν δ᾽ Ἀλκίνοος δυοκαίδεκα μῆλ᾽ ἱέρευσεν,
Ὀκτὼ δ᾽ ἀργιόδοντας ὗας, δύο δ᾽ εἰλίποδας βοῦς·
Τοὺς δέρον, ἀμφί θ᾽ ἕπον, τετύκοντό τε δαῖτ᾽ ἐρατεινήν·
Κήρυξ δ᾽ ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον ἀοιδόν·
Δημόδοκον λιγύφωνον ἐόντα θεῖον ἀοιδόν·
Τὸν πέρι Μοῦσ᾽ ἐφίλησε, δίδου δ᾽ ἀγαθόν τε, κακόν τε,
Ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε· δίδου δ᾽ ἡδεῖαν ἀοιδήν.
Τῷ δ᾽ ἄρα Ποντόνοος θῆκε θρόνον ἀργυρόηλον,

Μέσσῳ δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας·
Κὰδ δ' ἐκ πασσαλόφιν κρέμασιν φόρμιγγα λίγειαν
Αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ ἐπέφραδε χερσὶν ἑλέσθαι
Κῆρυξ· πὰρ δ' ἐτίθει κάνεον, καλήν τε τράπεζαν,
Πὰρ δὲ δέπας οἴνοιο πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Μοῦσ' ἄρ' ἀοιδὸν ἀνῆκεν ἀειδέμεναι κλέα ἀνδρῶν,
Οἴμης, τῆς τότ' ἄρα κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἵκανεν·
Νεῖκος Ὀδυσσῆος καὶ Πηλείδεω Ἀχιλῆος,
Ὥς ποτε δηρίσαντο, θεῶν ἐν δαιτὶ θαλείῃ,
Ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν· ἄναξ δ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Χαῖρε νόῳ, ὅτ' ἄριστοι Ἀχαιῶν δηριόωντο.
Ὣς γάρ οἱ χρείων μυθήσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
Πυθοῖ ἐνὶ ἠγαθέῃ, ὅθ' ὑπέρβη λάϊνον οὐδὸν
Χρησόμενος· τότε γάρ ῥα κυλίνδετο πήματος ἀρχὴ
Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι, Διὸς μεγάλοιο ἕκητι.
Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Πορφύρεον μέγα φᾶρος ἑλὼν χερσὶ στιβαρῇσι,
Κὰκ κεφαλῆς εἴρυσσε, κάλυψε δὲ καλὰ πρόσωπα·
Αἴδετο γὰρ Φαίηκας, ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβων.
Ἤτοι ὅτε λήξειεν ἀείδων θεῖος ἀοιδὸς,
Δάκρυ' ὀμορξάμενος, κεφαλῆς ἄπο φᾶρος ἕλεσκεν,
Καὶ δέπας ἀμφικύπελλον ἑλὼν, σπείσασκε θεοῖσι·
Αὐτὰρ ὅτ' ἂψ ἄρχοιτο, καὶ ὀτρύνειαν ἀείδειν
Φαιήκων οἱ ἄριστοι, ἐπεὶ τέρποντ' ἐπέεσσιν·
Ἂψ Ὀδυσεὺς κατὰ κρᾶτα καλυψάμενος γοάασκεν.
Ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε, δάκρυα λείβων,

Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἐπεφράσατο, ἠδ᾽ ἐνόησεν,
Ἥμενος ἄγχ᾽ αὐτοῦ· βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν·
Αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα·
Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες·
Ἤδη μὲν δαιτὸς κεκορήμεθα θυμὸν ἐΐσης,
Φόρμιγγός θ᾽, ἣ δαιτὶ συνήορός ἐστι θαλείῃ·
Νῦν δ᾽ ἐξέλθωμεν, καὶ ἀέθλων πειρηθῶμεν
Πάντων· ὥς χ᾽ ὁ ξεῖνος ἐνίποι οἷσι φίλοισι,
Οἴκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγινόμεθ᾽ ἄλλων,
Πύξ τε, παλαισμοσύνῃ τε, καὶ ἅλμασιν, ἠδὲ πόδεσσιν.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ἡγήσατο· τοὶ δ᾽ ἅμ᾽ ἕποντο.
Κὰδ δ᾽ ἐκ πασσαλόφιν κρέμασεν φόρμιγγα λίγειαν,
Δημοδόκου δ᾽ ἕλε χεῖρα, καὶ ἔξαγεν ἐκ μεγάροιο
Κήρυξ· ἦρχε δὲ τῷ αὐτὴν ὁδὸν, ἥνπερ οἱ ἄλλοι
Φαιήκων οἱ ἄριστοι, ἀέθλια θαυμανέοντες.
Βὰν δ᾽ ἴμεν εἰς ἀγορὴν, ἅμα δ᾽ ἕσπετο πουλὺς ὅμιλος,
Μυρίοι· ἂν δ᾽ ἵσταντο νέοι πολλοί τε, καὶ ἐσθλοί.
Ὦρτο μὲν Ἀκρόνεώς τε, καὶ Ὠκύαλος, καὶ Ἐλατρεὺς,
Ναυτεύς τε, Πρυμνεύς τε, καὶ Ἀγχίαλος, καὶ Ἐρετμεὺς,
Ποντεύς τε, Πρωρεύς τε, Θόων, Ἀναβησίνεώς τε
Ἀμφίαλός θ᾽, υἱὸς Πολυνήου τεκτονίδαο·
Ἂν δὲ καὶ Εὐρύαλος, βροτολοιγῷ ἶσος Ἄρηϊ,
Ναυβολίδης θ᾽, ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε, δέμας τε,
Πάντων Φαιήκων, μετ᾽ ἀμύμονα Λαοδάμαντα·
Ἂν δ᾽ ἔσταν τρεῖς παῖδες ἀμύμονες Ἀλκινόοιο,
Λαοδάμας θ᾽, Ἅλιός τε, καὶ ἀντίθεος Κλυτόνηος.
Οἳ δ᾽ ἤτοι πρῶτον μὲν ἐπειρήσαντο πόδεσσι.
Τοῖσι δ᾽ ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· οἳ δ᾽ ἄρα πάντες

Καρπαλίμως ἐπέτοντο κονιῶντες πεδίοιο.
Τῶν δὲ θέειν ὄχ' ἄριϛος ἔην Κλυτόνηος ἀμύμων·
Ὅσσον τ' ἐν νειῷ οὖρον πέλει ἡμιόνοιϊν,
Τόσσον ὑπεκπροθέων λαοὺς ἵκεθ', οἱ δὲ λίποντο.
Οἱ δὲ παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς πειρήσαντο·
Τῇ δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπεκαίνυτο πάντας ἀρίϛους.
Ἅλματι δ' Ἀμφίαλος πάντων προφερέϛατος ἦεν·
Δίσκῳ δ' αὖ πάντων προφερέϛατος ἦεν Ἐλατρεύς·
Πὺξ δ' αὖ Λαοδάμας, ἀγαθὸς πάϊς Ἀλκινόοιο.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφθησαν φρέν' ἀέθλοις,
Τοῖς ἄρα Λαοδάμας μετέφη, πάϊς Ἀλκινόοιο·
Δεῦτε φίλοι, τὸν ξεῖνον ἐρώμεθ', εἴτιν' ἄεθλον
Οἶδέ τε καὶ δεδάηκε· φυήν γε μὲν οὐ κακός ἐϛιν,
Μηρούς τε, κνήμας τε, καὶ ἄμφω χεῖρας ὕπερθεν,
Αὐχένα τε ϛιβαρὸν, μέγα τε σθένος· οὐδέ τις ἥβης
Δεύεται, ἀλλὰ κακοῖσι συνέρρηκται πολέεσσιν.
Οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔτι φημὶ κακώτερον ἄλλο θαλάσσης,
Ἄνδρα τε συγχεῦαι, εἰ καὶ μάλα κρατερὸς εἴη.
Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
Λαοδάμα, μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες.
Αὐτὸς νῦν προκάλεσσαι ἰὼν, καὶ πέφραδε μῦθον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσ' ἀγαθὸς πάϊς Ἀλκινόοιο,
Στῆ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν, καὶ Ὀδυσσῆα προσέειπεν·
Δεῦρ' ἄγε καὶ σὺ, ξεῖνε πάτερ, πείρησαι ἀέθλων,
Εἴ τινά που δεδάηκας· ἔοικε δέ σ' ἴδμεν ἀέθλους·
Οὐ μὲν γὰρ μεῖζον κλέος ἀνέρος, ὄφρα κεν ἔῃσιν,
Ἢ ὅτι ποσσί τε ῥέξειεν καὶ χερσὶν ἑῇσιν.
Ἀλλ' ἄγε πείρησαι, σκέδασον δ' ἄπο, κήδεα θυμοῦ·

Σοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται, ἀλλά τοι ἤδη
Νηῦς τε κατείρυσται, καὶ ἐπαρτέες εἰσὶν ἑταῖροι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Λαοδάμα, τί με ταῦτα κελεύετε κερτομέοντες;
Κήδεά μοι καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶν, ἤπερ ἄεθλοι,
Ὃς πρὶν μὲν μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ πόλλ' ἐμόγησα·
Νῦν δὲ μεθ' ὑμετέρῃ ἀγορῇ νόστοιο χατίζων
Ἧμαι, λισσόμενος βασιλῆά τε, πάντα τε δῆμον.
Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, νείκεσέ τ' ἄντην·
Οὐ γάρ σ' οὐδὲ, ξεῖνε δαήμονι φωτὶ ἐΐσκω
Ἄθλων, οἷά τε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται·
Ἀλλὰ τῷ, ὅς θ' ἅμα νηῒ πολυκλήϊδι θαμίζων,
Ἀρχὸς ναυτάων, οἵτε πρηκτῆρες ἔασι,
Φόρτου τε μνήμων, καὶ ἐπίσκοπος ἧσιν ἑταίρων,
Κερδέων θ' ἁρπαλέων· οὐδ' ἀθλητῆρι ἔοικας.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσεύς·
Ξεῖν', οὐ καλὸν ἔειπες· ἀτασθάλῳ ἀνδρὶ ἔοικας.
Οὕτως οὐ πάντεσσι θεοὶ χαρίεντα διδοῦσιν
Ἀνδράσιν, οὔτε φυὴν, οὔτ' ἂρ φρένας, οὔτ' ἀγορητύν.
Ἄλλος μὲν γὰρ τ' εἶδος ἀκιδνότερος πέλει ἀνὴρ,
Ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσιν στέφει· οἱ δέ τ' ἐς αὐτὸν
Τερπόμενοι λεύσσουσιν· ὃ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύει
Αἰδοῖ μελιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν·
Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ, θεὸν ὥς, εἰσορόωσιν·
Ἄλλος δ' αὖτ' εἶδος μὲν ἀλίγκιος ἀθανάτοισιν
Ἀλλ' οὐ οἱ χάρις ἀμφιπεριστέφεται ἐπέεσσιν.
Ὣς καὶ σοὶ εἶδος μὲν ἀριπρεπὲς, οὐδέ κεν ἄλλως
Οὐδὲ θεὸς τεύξειε· νόον δ' ἀποφώλιος ἐσσί.

Ὤρινάς μοι θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
Εἰπὼν οὐ κατὰ κόσμον· ἐγὼ δ' οὐ νῆϊς ἀέθλων,
Ὡς σύ γε μυθεῖαι, ἀλλ' ἐν πρώτοισιν ὀΐω
Ἔμμεναι, ὄφρ' ἥβῃ τε πεποίθεα, χερσί τ' ἐμῇσι·
Νῦν δ' ἔχομαι κακότητι καὶ ἄλγεσι· πολλὰ γὰρ ἔτλην,
Ἀνδρῶν τε πτολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων.
Ἀλλὰ καὶ ὧς, κακὰ πολλὰ παθὼν, πειρήσομ' ἀέθλων.
Θυμοδακὴς γὰρ μῦθος· ἐπώτρυνας δέ με εἰπών·
Ἦ ῥα, καὶ αὐτῷ φάρει ἀναΐξας λάβε δίσκον
Μείζονα καὶ πάχετον, στιβαρώτερον οὐκ ὀλίγον περ
Ἢ οἵῳ Φαίηκες ἐδίσκεον ἀλλήλοισι.
Τόν ῥα περιστρέψας ἧκε στιβαρῆς ἀπὸ χειρός·
Βόμβησεν δὲ λίθος· κατα δ' ἔπτηξαν ποτὶ γαίῃ
Φαίηκες δολιχήρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες,
Λᾶος ὑπαὶ ῥιπῆς· ὁ δ' ὑπέρπτατο σήματα πάντων,
Ῥίμφα θέων ἀπὸ χειρός· ἔθηκε δὲ τέρματ' Ἀθήνη,
Ἀνδρὶ δέμας εἰκυῖα· ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Καί κ' ἀλαός τοι, ξεῖνε, διακρίνειε τὸ σῆμα
Ἀμφαφόων· ἐπεὶ οὔτι μεμιγμένον ἐστὶν ὁμίλῳ,
Ἀλλὰ πολὺ πρῶτον· σὺ δὲ θάρσει τόνδε γ' ἄεθλον·
Οὔτις Φαιήκων τόνγ' ἵξεται, οὐδ' ὑπερήσει.
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Χαίρων, οὕνεχ' ἑταῖρον ἐνηέα λεῦσσ' ἐν ἀγῶνι·
Καὶ τότε κουφότερον μετεφώνεε Φαιήκεσσι·
Τοῦτον νῦν ἀφίκεσθε, νέοι· τάχα δ' ὕστερον ἄλλον
Ἥσειν ἢ τοσσοῦτον ὀΐομαι, ἢ ἔτι μᾶσσον.
Τῶν δ' ἄλλων, ὅτινα κραδίη θυμός τε κελεύει,
Δεῦρ' ἄγε πειρηθήτω, ἐπεί μ' ἐχολώσατε λίην,

Ἢ πὺξ, ἠὲ πάλῃ, ἢ καὶ ποσὶν, οὔτι μεγαίρω,
Πάντων Φαιήκων, πλήν γ' αὐτοῦ Λαοδάμαντος·
Ξεῖνος γάρ μοι ὅδ' ἐστί· τίς ἂν φιλέοντι μάχοιτο;
Ἄφρων δὴ κεῖνός γε καὶ οὐτιδανὸς πέλει ἀνὴρ,
Ὅστις ξεινοδόκῳ ἔριδα προφέρηται ἀέθλων,
Δήμῳ ἐν ἀλλοδαπῷ· ἕο δ' αὐτοῦ πάντα κολούει.
Τῶν δ' ἄλλων οὔπερ τιν' ἀναίνομαι, οὐδ' ἀθερίζω,
Ἀλλ' ἐθέλω ἴδμεν καὶ πειρηθήμεναι ἄντην.
Πάντα γὰρ οὐ κακός εἰμι μετ' ἀνδράσιν, ὅσσοι ἄεθλοι·
Εὖ μὲν τόξον οἶδα ἐΰξοον ἀμφαφάασθαι·
Πρῶτός κ' ἄνδρα βάλοιμι, ὀϊστεύσας ἐν ὁμίλῳ
Ἀνδρῶν δυσμενέων· εἰ καὶ μάλα πολλοὶ ἑταῖροι
Ἄγχι παρασταῖεν, καὶ τοξαζοίατο φωτῶν.
Οἶος δή με Φιλοκτήτης ἀπεκαίνυτο τόξῳ,
Δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅτε τοξαζοίμεθ' Ἀχαιοί.
Τῶν δ' ἄλλων ἐμέ φημι πολὺ προφερέστερον εἶναι,
Ὅσσοι νῦν βροτοί εἰσιν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες.
Ἀνδράσι δὲ προτέροισιν ἐριζέμεν οὐκ ἐθελήσω,
Οὔθ' Ἡρακλῆϊ, οὔτ' Εὐρύτῳ Οἰχαλιῆϊ,
Οἵ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἐρίζεσκον περὶ τόξων·
Τῷ ῥα καὶ αἶψ' ἔθανεν μέγας Εὔρυτος, οὐδ' ἐπὶ γῆρας
Ἵκετ' ἐνὶ μεγάροισι· χολωσάμενος γὰρ Ἀπόλλων
Ἔκτανεν, οὕνεκά μιν προκαλέσσετο τοξάζεσθαι.
Δουρὶ δ' ἀκοντίζω, ὅσον οὐκ ἄλλος τις ὀϊστῷ.
Οἴοισιν δείδοικα ποσὶν, μήτις με παρέλθῃ
Φαιήκων· λίην γὰρ ἀεικελίως ἐδαμάσθην
Κύμασιν ἐν πολλοῖς· ἐπεὶ οὐ κομιδὴ κατὰ νῆα
Ἦεν ἐπηετανός· τῷ μοι φίλα γυῖα λέλυνται.

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπεν·
Ξεῖν', ἐπεὶ οὐκ ἀχάριςα μεθ' ἡμῖν ταῦτ' ἀγορεύεις,
Ἀλλ' ἐθέλεις ἀρετὴν σὴν φαινέμεν, ἥ τοι ὀπηδεῖ,
Χωόμενος, ὅτι σ' οὗτος ἀνὴρ ἐν ἀγῶνι παραςὰς
Νείκεσεν· ὡς ἂν σὴν ἀρετὴν βροτὸς οὔτις ὄνοιτο
Ὅςις ἐπίςαιτο ᾗσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν.
Ἀλλ' ἄγε, νῦν ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα καὶ ἄλλῳ
Εἴπῃς ἡρώων, ὅτε κεν σοῖς ἐν μεγάροισι
Δαινύῃ παρὰ σῇ τ' ἀλόχῳ καὶ σοῖσι τέκεσσιν,
Ἡμετέρης ἀρετῆς μεμνημένος, οἷα καὶ ἡμῖν
Ζεὺς ἐπὶ ἔργα τίθησι διαμπερὲς ἐξέτι πατρῶν.
Οὐ γὰρ πυγμάχοι εἰμὲν ἀμύμονες, οὐδὲ παλαιςαὶ,
Ἀλλὰ ποσὶ κραιπνῶς θέομεν, καὶ νηυσὶν ἄριςοι·
Αἰεὶ δ' ἡμῖν δαίς τε φίλη, κίθαρίς τε, χοροί τε,
Εἵματά τ' ἐξημοιβὰ, λοετρά τε θερμὰ, καὶ εὐναί.
Ἀλλ' ἄγε, Φαιήκων βητάρμονες, ὅσσοι ἄριςοι,
Παίσατε· ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἐνίσπῃ οἷσι φίλοισιν,
Οἴκαδε νοςήσας, ὅσσον περιγινόμεθ' ἄλλων
Ναυτιλίῃ, καὶ ποσσὶ, καὶ ὀρχηςυῖ, καὶ ἀοιδῇ.
Δημοδόκῳ δέ τις αἶψα κιὼν φόρμιγγα λίγειαν
Οἰσέτω, ἥ που κεῖται ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν.
Ὣς ἔφατ' Ἀλκίνοος θεοείκελος· ὦρτο δὲ κήρυξ
Οἴσων φόρμιγγα λιγυρὴν δόμου ἐκ βασιλῆος.
Αἰσυμνῆται δὲ κριτοὶ ἐννέα πάντες ἀνέςαν
Δήμιοι, οἳ κατ' ἀγῶνας ἐῢ πρήσσεσκον ἕκαςα·
Λείηναν δὲ χορὸν, καλὸν δ' εὔρυνον ἀγῶνα.
Κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων φόρμιγγα λίγειαν

Δημοδόκῳ· ὁ δ' ἔπειτα κί' ἐς μέσον· ἀμφὶ δὲ κοῦροι
Πρωθῆβαι ἵσταντο, δαήμονες ὀρχηθμοῖο·
Πέπληγον δὲ χορὸν θεῖον ποσίν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Μαρμαρυγὰς θηεῖτο ποδῶν· θαύμαζε δὲ θυμῷ·
Αὐτὰρ ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν,
Ἀμφ' Ἄρεος φιλότητος, ἐϋστεφάνου τ' Ἀφροδίτης,
Ὡς τὰ πρῶτ' ἐμίγησαν ἐν Ἡφαίστοιο δόμοισι
Λάθρῃ· πολλὰ δ' ἔδωκε, λέχος δ' ἤσχυνε καὶ εὐνὴν
Ἡφαίστοιο ἄνακτος· ἄφαρ δέ οἱ ἄγγελος ἦλθεν
Ἥλιος, ὅ σφ' ἐνόησε μιγαζομένους φιλότητι.
Ἥφαιστος δ', ὡς οὖν θυμαλγέα μῦθον ἄκουσεν,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς χαλκεῶνα, κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων·
Ἐν δ' ἔθετ' ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα, κόπτε δὲ δεσμοὺς
Ἀῤῥήκτους, ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε δόλον, κεχολωμένος Ἄρει,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς θάλαμον, ὅθι οἱ φίλα δέμνι' ἔκειτο·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἑρμῖσιν χέε δέσματα κύκλῳ ἁπάντῃ·
Πολλὰ δὲ καὶ καθύπερθε μελαθρόφιν ἐξεκέχυντο,
Ἠΰτ' ἀράχνια λεπτά, τά κ' οὐ κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο
Οὐδὲ θεῶν μακάρων· πέρι γὰρ δολόεντα τέτυκτο.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα δόλον περὶ δέμνια χεῦεν,
Εἴσατο ἴμεν ἐς Λῆμνον, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Ἥ οἱ γαιάων πολὺ φιλτάτη ἐστὶν ἁπασέων.
Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε χρυσήνιος Ἄρης,
Ὡς ἴδεν Ἥφαιστον κλυτοτέχνην νόσφι κιόντα·
Βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα περικλυτοῦ Ἡφαίστοιο,
Ἰσχανόων φιλότητος ἐϋστεφάνου Κυθερείης.
Ἡ δὲ νέον παρὰ πατρὸς ἐρισθενέος Κρονίωνος

Ἐρχομένη κατ' ἄρ' ἕζεθ'· ὃ δ' εἴσω δώματος ᾔει,
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Δεῦρο, γύνη, λέκτρονδε τραπείομεν εὐνηθέντε.
Οὐ γὰρ ἔθ' Ἥφαιστος μεταδήμιος, ἀλλά που ἤδη
Οἴχεται ἐς Λῆμνον, μετὰ Σίντιας ἀγριοφώνους.
Ὣς φάτο· τῇ δ' ἀσπαστὸν ἐείσατο κοιμηθῆναι.
Τὼ δ' ἐς δέμνια βάντε κατέδραθον· ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ
Τεχνήεντες ἔχυντο πολύφρονος Ἡφαίστοιο·
Οὐδέ τι κινῆσαι μελέων ἦν, οὐδ' ἀναεῖραι.
Καὶ τότε δὴ γίνωσκον, ὅτ' οὐκ ἔτι φυκτὰ πέλονται.
Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
Αὖτις ὑποστρέψας, πρὶν Λήμνου γαῖαν ἱκέσθαι·
Ἠέλιος γάρ οἱ σκοπιὴν ἔχεν, εἶπέ τε μῦθον.
Βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα, φίλον τετιημένος ἦτορ·
Ἔστη δ' ἐν προθύροισι, χόλος δέ μιν ἄγριος ᾕρει·
Σμερδαλέον δ' ἐβόησε, γέγωνέ τε πᾶσι θεοῖσι·
Ζεῦ πάτερ, ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Δεῦθ', ἵνα ἔργα γελαστὰ καὶ οὐκ ἐπιεικτὰ ἴδησθε.
Ὡς ἐμὲ χωλὸν ἐόντα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
Αἰὲν ἀτιμάζει, φιλέει δ' ἀΐδηλον Ἄρηα·
Οὕνεχ' ὁ μὲν καλός τε καὶ ἀρτίπος, αὐτὰρ ἔγωγε
Ἠπεδανὸς γενόμην· ἀτὰρ οὔτι μοι αἴτιος ἄλλος,
Ἀλλὰ τοκῆε δύω· τὼ μὴ γείνασθαι ὄφελλον.
Ἀλλ' ὄψεσθ', ἵνα τώ γε καθεύδετον ἐν φιλότητι,
Εἰς ἐμὰ δέμνια βάντες· ἐγὼ δ' ὁρόων ἀκάχημαι.
Οὐ μὲν σφέας ἔτ' ἔολπα μίνυνθά γε κειέμεν οὕτω,
Καὶ μάλα φιλέοντε· τάχ' οὐκ ἐθελήσετον ἄμφω
Εὕδειν· ἀλλά σφωε δόλος καὶ δεσμὸς ἐρύξει,

Εἵσοκε μοι μάλα πάντα πατὴρ ἀποδώσει ἔεδνα,
Ὅσσα οἱ ἐγγυάλιξα, κυνώπιδος εἵνεκα κούρης·
Οὕνεκά οἱ καλὴ θυγάτηρ, ἀτὰρ οὐκ ἐχέθυμος·
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀγέροντο θεοὶ ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ.
Ἦλθε Ποσειδάων γαιήοχος· ἦλθ' ἐριούνης
Ἑρμείας· ἦλθεν δὲ ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων.
Θηλύτεραι δὲ θεαὶ μένον αἰδοῖ οἴκοι ἑκάστη.
Ἔσταν δ' ἐν προθύροισι θεοὶ, δωτῆρες ἑάων·
Ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσι,
Τέχνας εἰσορόωσι πολύφρονος Ἡφαίστοιο
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
Οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα· κιχάνει τοι βραδὺς ὠκύν·
Ὡς καὶ νῦν Ἥφαιστος ἐὼν βραδὺς εἷλεν Ἄρηα,
Ὠκύτατόν περ ἐόντα θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
Χωλὸς ἐὼν, τέχνῃσι· τὸ καὶ μοιχάγρι' ὀφέλλει.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Ἑρμῆν δὲ προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων.
Ἑρμεία, Διὸς υἱὲ, Διάκτορε, Ἀργειφόντη
Ἦ ῥά κ' ἐν δεσμοῖς ἐθέλοις κρατεροῖσι πιεσθεὶς
Εὕδειν ἐν λέκτροισι παρὰ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ;
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα διάκτορος Ἀργειφόντης·
Αἲ γὰρ τοῦτο γένοιτο, ἄναξ ἑκατηβόλ' Ἄπολλον·
Δεσμοὶ μὲν τρὶς τόσσοι ἀπείρονες ἀμφὶς ἔχοιεν,
Ὑμεῖς δ' εἰσορόωτε θεοὶ, πᾶσαί τε θέαιναι,
Αὐτὰρ ἐγὼν εὕδοιμι παρὰ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ.
Ὣς ἔφατ'· ἐν δὲ γέλως ὦρτ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Οὐδὲ Ποσειδάωνα γέλως ἔχε· λίσσετο δ' αἰεὶ
Ἥφαιστον κλυτοεργὸν, ὅπως λύσειεν Ἄρηα·

Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Λῦσον· ἐγὼ δέ τοι αὐτὸν ὑπίσχομαι, ὡς σὺ κελεύεις,
Τίσειν αἴσιμα πάντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Εἶκεν Ἄρης οἴχοιτο χρέος καὶ δεσμὸν ἀλύξας.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
Μή με, Ποσείδαον γαιήοχε ταῦτα κέλευε·
Δειλαί τοι δειλῶν τε καὶ ἐγγύαι ἐγγυάασθαι.
Πῶς ἂν ἐγώ σε δέοιμι μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
Εἶκεν Ἄρης οἴχοιτο, χρέος καὶ δεσμὸν ἀλύξας;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ἥφαιστ', εἴπερ γάρ κεν Ἄρης χρεῖος ὑπαλύξας
Οἴχηται φεύγων, αὐτός τοι ἐγὼ τάδε τίσω.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
Οὐκ ἔστ', οὐδὲ ἔοικε, τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι.
Ὣς εἰπὼν, δεσμῶν ἀνίει μένος Ἡφαίστοιο.
Τὼ δ' ἐπεὶ ἐκ δεσμοῖο λύθεν, κρατεροῦ περ ἐόντος,
Αὐτίκ' ἀναΐξαντε, ὁ μὲν Θρήκηνδε βεβήκει,
Ἡ δ' ἄρα Κύπρον ἵκανε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
Ἐς Πάφον· ἔνθα δέ οἱ τέμενος, βωμός τε θυήεις.
Ἔνθα δέ μιν Χάριτες λοῦσαν, καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ
Ἀμβρότῳ, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἐόντας·
Ἀμφὶ δὲ εἵματα ἕσσαν ἐπήρατα, θαῦμα ἰδέσθαι.
Ταῦτ' ἄρ ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Τέρπετο ἐν φρεσὶν ᾗσιν ἀκούων, ἠδὲ καὶ ἄλλοι
Φαίηκες δολιχήρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες.
Ἀλκίνοος δ' Ἅλιον καὶ Λαοδάμαντα κέλευσε
Μουνὰξ ὀρχήσασθαι, ἐπεί σφισιν οὔτις ἔριζεν.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σφαῖραν καλὴν μετὰ χερσὶν ἕλοντο,

Πορφυρέην, τήν σφι Πόλυβος ποίησε δαΐφρων·
Τὴν ἕτερος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα,
Ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀερθεὶς,
Ῥηϊδίως μεθέλεσκε, πάρος ποσὶν οὖδας ἱκέσθαι.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ σφαίρῃ ἀν' ἰθὺν πειρήσαντο,
Ὀρχείσθην δ' ἤπειτα ποτὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
Ταρφέ' ἀμειβομένω· κοῦροι δ' ἐπελήκεον ἄλλοι,
Ἑσταότες κατ' ἀγῶνα, πολὺς δ' ὑπὸ κόμπος ὀρώρει.
Δὴ τότ' ἄρ' Ἀλκίνοον προσεφώνεε δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
Ἠ μὲν ἀπείλησας βητάρμονας εἶναι ἀρίστους,
Ἠ δ' ἄρ' ἑτοῖμα τέτυκτο· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
Ὣς φάτο· γήθησεν δ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο·
Αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα·
Κέκλυτε Φαιήκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες·
Ὁ ξεῖνος μάλα μοι δοκέει πεπνυμένος εἶναι.
Ἀλλ' ἄγε, οἱ δῶμεν ξεινήϊον, ὡς ἐπιεικές·
Δώδεκα γὰρ κατὰ δῆμον ἀριπρεπέες βασιλῆες
Ἀρχοὶ κραίνουσι, τρισκαιδέκατος δ' ἐγὼ αὐτός·
Τῶν οἱ φᾶρος ἕκαστος ἐΰπλυνὲς, ἠδὲ χιτῶνα,
Καὶ χρυσοῖο τάλαντον ἐνείκατε τιμήεντος·
Αἶψα δὲ πάντα φέρωμεν ἀολλέες, ὄφρ' ἐνὶ χερσὶ
Ξεῖνος ἔχων, ἐπὶ δόρπον ἴῃ χαίρων ἐνὶ θυμῷ.
Εὐρύαλος δέ ἑ αὐτὸν ἀρεσσάσθω ἐπέεσσιν
Καὶ δώρῳ· ἐπεὶ οὔτι ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον, ἠδ' ἐκέλευον·
Δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι πρόεσαν κήρυκα ἕκαστος.
Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·

Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
Τοιγὰρ ἐγὼ τὸν ξεῖνον ἀρέσσομαι, ὡς σὺ κελεύεις·
Δώσω οἱ τόδ' ἄορ παγχάλκεον, ᾧ ἔπι, κώπη
Ἀργυρέη, κολεὸν δὲ νεοπρίστου ἐλέφαντος
Ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιον ἔσται.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Χαῖρε πάτερ ὦ ξεῖνε· ἔπος δ' εἴπερ τι βέβακται
Δεινὸν, ἄφαρ τὸ φέροιεν ἀναρπάξασαι ἄελλαι.
Σοὶ δὲ θεοὶ ἄλοχόν τ' ἰδέειν, καὶ πατρίδ' ἱκέσθαι,
Δοῖεν· ἐπειδὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχεις.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Καὶ σὺ, φίλος, μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν·
Μηδέ τί τοι ξίφεός γε ποθὴ μετόπισθε γένοιτο
Τούτου, ὃ δή μοι δῶκας ἀρεσσάμενος ἐπέεσσιν.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισι θέτο ξίφος ἀργυρόηλον.
Δύσετό τ' ἠέλιος, καὶ τῷ κλυτὰ δῶρα παρῆεν·
Καὶ τάγ' ἐς Ἀλκινόοιο φέρον κήρυκες ἀγαυοί·
Δεξάμενοι δ' ἄρα παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο,
Μητρὶ παρ' αἰδοίῃ ἔθεσαν περικαλλέα δῶρα.
Τοῖσιν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο·
Ἐλθόντες δὲ κάθιζον ἐν ὑψηλοῖσι θρόνοισι.
Δή τότε Ἀρήτην προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·
Δεῦρο, γύναι, φέρε χηλὸν ἀριπρεπέ', ἥτις ἀρίστη
Ἐν δ' αὐτῇ θὲς φᾶρος ἐΰπλυνὲς, ἠδὲ χιτῶνα.
Ἀμφὶ δέ οἱ πυρὶ χαλκὸν ἰήνατε, θέρμετε δ' ὕδωρ,
Ὄφρα λοεσσάμενός τε, ἰδών τ' εὖ κείμενα πάντα
Δῶρα, τά οἱ Φαίηκες ἀμύμονες ἐνθάδ' ἔνεικαν,

Δαιτί τε τέρπηται, καὶ ἀοιδῆς ὕμνον ἀκούων.
Καί οἱ ἐγὼ τόδ' ἄλεισον ἐμὸν περικαλλὲς ὀπάσσω,
Χρύσεον, ὄφρ' ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα,
Σπένδῃ ἐνὶ μεγάροις Διΐ τ', ἄλλοισί τε θεοῖσιν.
Ὣς ἔφατ'· Ἀρήτη δὲ μετὰ δμωῇσιν ἔειπεν,
Ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν ὅττι τάχιστα.
Αἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἵστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ·
Αἱ δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχευαν· ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἑλοῦσαι·
Γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ·
Τόφρα φέρ' Ἀρήτη ξείνῳ περικαλλέα δῶρα
Ἐσθῆτα, χρυσόν τε, τά οἱ Φαίηκες ἔδωκαν·
Ἐν δ' αὐτῇ φᾶρος θῆκε, καλόν τε χιτῶνα,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Αὐτὸς νῦν ἴδε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλον,
Μήτις τοι καθ' ὁδὸν δηλήσεται, ὁππότ' ἂν αὖτε
Εὕδῃσθα γλυκὺν ὕπνον ἰὼν ἐν νηῒ μελαίνῃ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Αὐτίκ' ἐπήρτυε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλε
Ποικίλον, ὅν ποτέ μιν δέδαε φρεσὶ πότνια Κίρκη.
Αὐτόδιον δ' ἄρα μιν ταμίη λούσασθαι ἄνωγει,
Ἐς ῥ' ἀσάμινθον βάνθ'· ὁ δ' ἄρ ἀσπασίως ἴδε θυμῷ
Θερμὰ λοετρ'· ἐπεὶ οὔτι κομιζόμενός γε θάμιζεν,
Ἐπειδὴ λίπε δῶμα Καλυψοῦς ἠϋκόμοιο·
Τόφρα δέ οἱ κομιδή γε, θεῷ ὡς, ἔμπεδος ἦεν.
Τὸν ἐπεὶ οὖν δμωαὶ λοῦσαν, καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δέ μιν χλαῖναν καλὴν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
Ἔκ ῥ' ἀσαμίνθου βὰς ἄνδρας μετὰ οἰνοποτῆρας
Ἤϊε· Ναυσικάα δὲ, θεῶν ἄπο, κάλλος ἔχουσα,

Στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο·
Θαύμαζεν δ' Ὀδυσῆα ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶσα,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Χαῖρε ξεῖν', ἵνα καὶ πότ' ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ
Μνήσῃ ἐμοῖ', ὅτι μοι πρώτῃ ζωάγρι' ὀφέλλεις.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
Οὕτω νῦν Ζεὺς θείη ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
Οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι, καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι·
Τῷ κέν τοι καὶ κεῖθι, θεῷ ὥς, εὐχετοῴμην
Αἰεὶ ἤματα πάντα· σὺ γάρ με βιώσαο, κούρη.
Ἦ ῥα, καὶ ἐς θρόνον ἷζε παρ' Ἀλκίνοον βασιλῆα.
Οἳ δ' ἤδη μοίρας τ' ἔνεμον, κερόωντό τε οἶνον.
Κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν, ἄγων ἐρίηρον ἀοιδὸν,
Δημόδοκον, λαοῖσι τετιμένον· εἷσε δ' ἄρ' αὐτὸν
Μέσσῳ δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας.
Δὴ τότε κήρυκα προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
Νώτου ἀποπροταμών· ἐπὶ δὲ πλεῖον ἐλέλειπτο
Ἀργιόδοντος ὑὸς, θαλερὴ δ' ἦν ἀμφὶς ἀλοιφή·
Κῆρυξ, τῆ δὴ τοῦτο πόρε κρέας, ὄφρα φάγῃσι,
Δημοδόκῳ, καί μιν προσπτύξομαι, ἀχνύμενός περ.
Πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισιν ἀοιδοὶ
Τιμῆς ἔμμοροί εἰσι καὶ αἰδοῦς, οὕνεκ' ἄρα σφέας
Οἴμας Μοῦσ' ἐδίδαξε· φίλησε δὲ φῦλον ἀοιδῶν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· κῆρυξ δὲ φέρων ἐν χερσὶν ἔθηκεν
Ἥρωϊ Δημοδόκῳ· ὁ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
Οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,

Δὴ τότε Δημόδοκον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Δημόδοκ', ἔξοχα δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων·
Ἤ σέ γε Μοῦσ' ἐδίδαξε, Διὸς παῖς, ἢ σέ γ' Ἀπόλλων·
Λίην γὰρ κατὰ κόσμον Ἀχαιῶν οἶτον ἀείδεις,
Ὅσσ' ἔρξαν τ', ἔπαθόν τε, καὶ ὅσσ' ἐμόγησαν Ἀχαιοί.
Ὥς τέ που ἢ αὐτὸς παρεὼν, ἢ ἄλλου ἀκούσας.
Ἀλλ' ἄγε δὴ μετάβηθι, καὶ ἵππου κόσμον ἄεισον
Δουρατέου, τὸν Ἐπειὸς ἐποίησε σὺν Ἀθήνῃ,
Ὅν ποτ' ἐς ἀκρόπολιν, δόλον, ἤγαγε δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ἀνδρῶν ἐμπλήσας, οἳ Ἴλιον ἐξαλάπαξαν.
Αἴκεν δή μοι ταῦτα κατὰ μοῖραν καταλέξῃς,
Αὐτίκ' ἐγὼ πᾶσιν μυθήσομαι ἀνθρώποισιν,
Ὡς ἄρα τοι πρόφρων θεὸς ὤπασε θέσπιν ἀοιδήν.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ὁρμηθεὶς θεοῦ ἤρχετο, φαῖνε δ' ἀοιδὴν,
Ἔνθεν ἑλὼν, ὡς οἱ μὲν ἐϋσσέλμων ἐπὶ νηῶν
Βάντες ἀπέπλειον, πῦρ ἐν κλισίῃσι βαλόντες,
Ἀργεῖοι· τοὶ δ' ἤδη ἀγακλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
Εἵατ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ, κεκαλυμμένοι ἵππῳ·
Αὐτοὶ γάρ μιν Τρῶες ἐς ἀκρόπολιν ἐρύσαντο.
Ὣς ὁ μὲν εἱστήκει· τοί δ' ἄκριτα πόλλ' ἀγόρευον,
Ἥμενοι ἀμφ' αὐτόν· τρίχα δέ σφισιν ἥνδανε βουλὴ,
Ἠὲ διατμῆξαι κοῖλον δόρυ νηλέϊ χαλκῷ,
Ἢ κατὰ πετράων βαλέειν ἐρύσαντας ἐπ' ἄκρης,
Ἢ ἐάαν μέγ' ἄγαλμα θεῶν θελκτήριον εἶναι,
Τῇ περ δὴ καὶ ἔμελλε τελευτήσεσθαι ἔπειτα·
Αἶσα γὰρ ἦν ἀπολέσθαι, ἐπὴν πόλις ἀμφικαλύψῃ
Δουράτεον μέγαν ἵππον, ὅθ' εἵατο πάντες ἄριστοι
Ἀργείων, Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.

Ἤειδεν δ', ὡς ἄστυ διέπραθον υἷες Ἀχαιῶν,
Ἱππόθεν ἐκχύμενοι, κοῖλον λόχον ἐκπρολιπόντες.
Ἄλλον δ' ἄλλῃ ἄειδε πόλιν κεραϊζέμεν αἰπήν·
Αὐτὰρ Ὀδυσσῆα προτὶ δώματα Δηϊφόβοιο
Βήμεναι, ἠΰτ' Ἄρηα, σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ.
Κεῖθι δὴ αἰνότατον πόλεμον τολμήσαντ' αὐτοὶ
Νικῆσαι καὶ ἔπειτα, διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην.
Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Τήκετο· δάκρυ δ' ἔδευεν ὑπὸ βλεφάροισι παρειάς.
Ὡς δὲ γυνὴ κλαίῃσι φίλον πόσιν ἀμφιπεσοῦσα,
Ὅς τε ἑῆς πρόσθεν πόλιος λαῶν τε πέσῃσιν,
Ἄστεϊ καὶ τεκέεσσιν ἀμύνων νηλεὲς ἦμαρ·
Ἡ μὲν τὸν θνήσκοντα καὶ ἀσπαίροντα ἰδοῦσα,
Ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγα κωκύει· οἱ δέ τ' ὄπισθεν
Κόπτοντες δούρεσσι μετάφρενον, ἠδὲ καὶ ὤμους,
Εἴρερον εἰσανάγουσι, πόνον τ' ἐχέμεν καὶ ὀϊζύν·
Τῆς δ' ἐλεεινοτάτῳ ἄχεϊ φθινύθουσι παρειαί·
Ὣς Ὀδυσεὺς ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβεν.
Ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,
Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἐπεφράσατ', ἠδ' ἐνόησεν,
Ἥμενος ἄγχ' αὐτοῦ, βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν·
Αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα·
Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Δημόδοκος δ' ἤδη σχεθέτω φόρμιγγα λίγειαν,
Οὐ γάρ πως πάντεσσι χαριζόμενος τάδ' ἀείδει.
Ἐξ οὗ δορπέομέν τε, καὶ ὤρορε θεῖος ἀοιδὸς,
Ἐκ τοῦδ' οὔπω παύσατ' ὀϊζυροῖο γόοιο
Ὁ ξεῖνος· μάλα πού μιν ἄχος φρένας ἀμφιβέβηκεν.

Ἀλλ' ἄγε, ὁ μὲν σχεθέτω, ἵν' ὁμῶς τερπώμεθα πάντες,
Ξεινοδόκοι καὶ ξεῖνος· ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτω.
Εἵνεκα γὰρ ξείνοιο τάδ' αἰδοίοιο τέτυκται,
Πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τά οἱ δίδομεν φιλέοντες.
Ἀντὶ κασιγνήτου ξεῖνός θ' ἱκέτης τε τέτυκται
Ἀνέρι, ὅς' ὀλίγον περ ἐπιψαύῃ πραπίδεσσιν.
Τῷ νῦν μηδὲ σὺ κεῦθε νοήμασι κερδαλέοισιν,
Ὅ, ττι κέ σ' εἴρωμαι· φάσθαι δέ σε κάλλιόν ἐστιν.
Εἴπ' ὄνομ', ὅ, ττι σε κεῖθι κάλεον μήτηρ τε, πατήρ τε,
Ἄλλοι θ', οἳ κατὰ ἄστυ, καὶ οἳ περιναιετάουσιν.
Οὐ μὲν γάρ τις πάμπαν ἀνώνυμος ἔστ' ἀνθρώπων,
Οὐ κακὸς, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται,
Ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι τίθενται, ἐπεί κε τέκωσι τοκῆες.
Εἰπὲ δέ μοι γαῖάν τε τεὴν, δῆμόν τε, πόλιν τε·
Ὄφρα σε τῇ πέμπωσι τιτυσκόμεναι φρεσὶ νῆες.
Οὐ γὰρ Φαιήκεσσι κυβερνητῆρες ἔασιν,
Οὐδέ τι πηδάλι' ἐστὶ, τά τ' ἄλλαι νῆες ἔχουσιν·
Ἀλλ' αὐταὶ ἴσασι νοήματα καὶ φρένας ἀνδρῶν·
Καὶ πάντων ἴσασι πόλιας καὶ πίονας ἀγροὺς
Ἀνθρώπων· καὶ λαῖτμα τάχισθ' ἁλὸς ἐκπερόωσιν,
Ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμέναι· οὐδέ ποτέ σφιν
Οὔτε τι πημανθῆναι ἔπι δέος, οὐδ' ἀπολέσθαι.
Ἀλλὰ τόδ' ὥς ποτε πατρὸς ἐγὼν εἰπόντος ἄκουσα
Ναυσιθόου, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγάσασθαι
Ἡμῖν, οὕνεκα πομποὶ ἀπήμονες εἰμὲν ἁπάντων.
Φῆ ποτε Φαιήκων ἀνδρῶν εὐεργέα νῆα
Ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ
Ῥαίσεσθαι, μέγα δ' ἡμῖν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψειν.

Ὣς ἀγόρευ᾽ ὁ γέρων· τὰ δέ κεν θεὸς ἢ τελέσειεν,
Ἤ κ᾽ ἀτέλεσ᾽ εἴη, ὥς οἱ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
Ἀλλ᾽ ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Ὅππῃ ἀπεπλάγχθης τε, καὶ ἅς τινας ἵκεο χώρας
Ἀνθρώπων· αὐτούς τε, πόλεις εὐναιετοώσας,
Ἠμὲν ὅσοι χαλεποί τε, καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι·
Οἵ τε φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.
Εἰπὲ δ᾽, ὅ, τι κλαίεις καὶ ὀδύρεαι ἔνδοθι θυμὸν,
Ἀργείων, Δαναῶν, ἠ᾽ Ἰλίου οἶτον ἀκούων.
Τὸν δὲ θεοὶ μὲν τεῦξαν, ἐπεκλώσαντο δ᾽ ὄλεθρον
Ἀνθρώποις, ἵνα ᾖσι καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδή.
Ἦ τις τοι καὶ πηὸς ἀπέφθιτο Ἰλιόθι πρὸ,
Ἐσθλὸς ἐὼν γαμβρὸς, ἢ πενθερὸς, οἵ τε μάλιστα
Κήδιστοι τελέθουσι, μεθ᾽ αἷμά τε καὶ γένος αὐτῶν;
Ἦ πού τίς καὶ ἑταῖρος ἀνὴρ κεχαρισμένα εἰδὼς
Ἐσθλός· ἐπεὶ οὐ μέν τοι κασιγνήτοιο χερείων
Γίνεται, ὅς κεν ἑταῖρος ἐὼν, πεπνυμένα εἰδῇ.

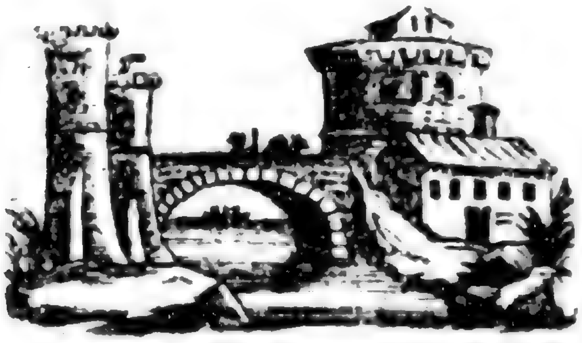

ΤΗΣ

ὉΔΥΣΣΕΙΑΣ

ὉΜΗΡΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΝ Ι'.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
Ἤτοι μὲν τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ
Τοιοῦδ', οἷος ὅδ' ἐστὶ, θεοῖς ἀναλίγκιος αὐδήν·
Οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημὶ τέλος χαριέστερον εἶναι,
Ἢ ὅτε εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἅπαντα,
Δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ,
Ἥμενοι ἑξείης· παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
Σίτου καὶ κρειῶν· δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων
Οἰνοχόος φορέῃσι καὶ ἐγχείῃ δεπάεσσιν·

Τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶ εἴδεται εἶναι.
Σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπετράπετο στονόεντα
Εἴρεσθ', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στοναχίζω.
Τί πρῶτον, τί δ' ἔπειτα, τί δ' ὑστάτιον καταλέξω;
Κήδε' ἐπεί μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίωνες.
Νῦν δ' ὄνομα πρῶτον μυθήσομαι, ὄφρα καὶ ὑμεῖς
Εἴδετ'· ἐγὼ δ' ἂν ἔπειτα, φυγὼν ὕπο, νηλεὲς ἦμαρ,
Ὑμῖν ξεῖνος ἔω, καὶ ἀπόπροθι δώματα ναίων·
Εἴμ' Ὀδυσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισιν
Ἀνθρώποισι μέλω, καί μευ κλέος οὐρανὸν ἵκει·
Ναιετάω δ' Ἰθάκην εὐδείελον· ἐν δ' ὄρος αὐτῇ
Νήριτον, εἰνοσίφυλλον, ἀριπρεπές· ἀμφὶ δὲ νῆσοι
Πολλαὶ ναιετάουσι μάλα σχεδὸν ἀλλήλοισι,
Δουλίχιόν τε, Σάμη τε, καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος.
Αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ πανυπερτάτη εἰν ἁλὶ κεῖται
Πρὸς ζόφον, αἱ δέ τ' ἄνευθε πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε·
Τρηχεῖ', ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὔτι ἔγωγε
Ἧς γαίης δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι.
Ἦ μέν μ' αὐτόθ' ἔρυκε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Ἐν σπέσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
Ὣς δ' αὔτως Κίρκη κατερήτυεν ἐν μεγάροισι.
Αἰαίη, δολόεσσα, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
Ἀλλ' ἐμὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.
Ὣς οὐδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος οὐδὲ τοκήων
Γίνεται, εἴπερ καί τις ἀπόπροθι πίονα οἶκον
Γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ ναίει ἀπάνευθε τοκήων.
Εἰ δ' ἄγε τοι καὶ νόστον ἐμὸν πολυκηδέ' ἐνίσπω,
Ὅν μοι Ζεὺς ἐφέηκεν ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντι.

Ἰλιόθεν με φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασσεν,
Ἰσμάρῳ· ἔνθα δ' ἐγὼ πόλιν ἔπραθον, ὤλεσα δ' αὐτούς.
Ἐκ πόλιος δ' ἀλόχους καὶ κτήματα πολλὰ λαβόντες
Δασσάμεθ', ὡς μήτις μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
Ἔνθ' ἤτοι μὲν ἐγὼ διερῷ ποδὶ φευγέμεν ἡμέας
Ἠνώγεα· τοὶ δὲ μέγα νήπιοι οὐκ ἐπίθοντο.
Ἔνθα δὲ πολλὸν μὲν μέθυ πίνετο, πολλὰ δὲ μῆλα
Ἔσφαζον παρὰ θῖνα, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς.
Τόφρα δ' ἄρ' οἰχόμενοι Κίκονες Κικόνεσσι γεγώνευν,
Οἵ σφιν γείτονες ἦσαν ἅμα πλέονες καὶ ἀρείους,
Ἤπειρον ναίοντες, ἐπιστάμενοι μὲν ἀφ' ἵππων
Ἀνδράσι μάρνασθαι, καὶ ὅθι χρὴ πεζὸν ἐόντα.
Ἦλθον ἔπειθ', ὅσα φύλλα, καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρῃ,
Ἠέριοι· τότε δή ῥα κακὴ Διὸς αἶσα παρέστη
Ἡμῖν αἰνομόροισιν, ἵν' ἄλγεα πολλὰ πάθωμεν.
Στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην παρὰ νηυσὶ θοῇσι·
Βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν.
Ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
Τόφρα δ' ἀλεξόμενοι μένομεν πλέονάς περ ἐόντας·
Ἦμος δ' ἠέλιος μετενίσσατο βουλυτόνδε,
Καὶ τότε δὴ Κίκονες κλῖναν δαμάσαντες Ἀχαιούς.
Ἓξ δ' ἀφ' ἑκάστης νηὸς ἐϋκνήμιδες ἑταῖροι
Ὤλοντ'· οἱ δ' ἄλλοι φύγομεν θάνατόν τε, μόρον τε.
Ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,
Ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.
Οὐδ' ἄρα μοι προτέρω νῆες κίον ἀμφιέλισσαι,
Πρίν τινα τῶν δειλῶν ἑτάρων τρὶς ἕκαστον ἀῦσαι,
Οἳ θάνον ἐν πεδίῳ Κικόνων ὑποδῃωθέντες.

Νηυσὶ δ' ἐπῶρσ' ἄνεμον βορέην νεφεληγερέτα Ζεὺς
Λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
Γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
Αἱ μὲν ἔπειτ' ἐφέροντ' ἐπικάρσιαι, ἱστία δέ σφιν
Τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διέσχισεν ἲς ἀνέμοιο.
Καὶ τὰ μὲν ἐς νῆας κάθεμεν δείσαντες ὄλεθρον,
Αὐτὰς δ' ἐσσυμένως προερύσσαμεν ἤπειρόνδε.
Ἔνθα δύω νύκτας, δύο τ' ἤματα συνεχὲς αἰεὶ
Κείμεθ', ὁμοῦ καμάτῳ τε, καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες·
Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' ἠώς,
Ἱστοὺς στησάμενοι, ἀνά θ' ἱστία λεύκ' ἐρύσαντες
Ἥμεθα· τὰς δ' ἄνεμός τε, κυβερνῆταί τ' ἴθυνον.
Καί νύ κεν ἀσκηθὴς ἱκόμην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Ἀλλά με κῦμα, ῥόος τε, περιγνάμπτοντα Μάλειαν,
Καὶ βορέης ἀπέωσε, παρέπλαγξε δὲ Κυθήρων.
Ἔνθα ἐννῆμαρ φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισι
Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντ'· αὐτὰρ δεκάτῃ ἐπέβημεν
Γαίης Λωτοφάγων, οἵτ' ἄνθινον εἶδαρ ἔδουσιν.
Ἔνθεν ἐπ' ἠπείρου βῆμεν, καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ·
Αἶψα δὲ δεῖπνον ἕλοντο θοῇς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τ' ἐπασσάμεθ', ἠδὲ ποτῆτος,
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάρους προΐην πεύθεσθαι ἰόντας,
Οἵτινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες·
Ἄνδρε δύω κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἅμ' ὀπάσσας·
Οἳ δ' αἶψ' οἰχόμενοι μίγεν ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν.
Οὐδ' ἄρα Λωτοφάγοι μήδονθ' ἑτάροισιν ὄλεθρον
Ἡμετέροις, ἀλλά σφι δόσαν λωτοῖο πάσασθαι.
Τῶν δ' ὅστις λωτοῖο φάγοι μελιηδέα καρπὸν,

Οὐκ ἔτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἤθελεν, οὐδὲ νέεσθαι·
Ἀλλ' αὐτοῦ βούλοντο μετ' ἀνδράσι Λωτοφάγοισι
Λωτὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν, νόστου τε λαθέσθαι.
Τοὺς μὲν ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄγον κλαίοντας ἀνάγκῃ,
Νηυσὶ δ' ἐνὶ γλαφυρῇσιν ὑπὸ ζυγὰ δῆσα ἐρύσσας.
Αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους
Σπερχομένους νηῶν ἐπιβαινέμεν ὠκειάων,
Μή πως τὶς λωτοῖο φαγὼν νόστοιο λάθηται.
Οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
Ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ.
Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ὑπερφιάλων, ἀθεμίστων,
Ἱκόμεθ', οἵ ῥα θεοῖσι πεποιθότες ἀθανάτοισιν,
Οὔτε φυτεύουσι χερσὶν φυτὸν, οὔτ' ἀρόωσιν·
Ἀλλὰ τάγ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται,
Πυροὶ, καὶ κριθαὶ, ἠδ' ἄμπελοι, αἵτε φέρουσιν
Οἶνον ἐριστάφυλον, καί σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει.
Τοῖσιν δ' οὔτ' ἀγοραὶ βουληφόροι, οὔτε θέμιστες·
Ἀλλ' οἵγ' ὑψηλῶν ὀρέων ναίουσι κάρηνα,
Ἐν σπέσι γλαφυροῖσι· θεμιστεύει δὲ ἕκαστος
Παίδων ἠδ' ἀλόχων· οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσι.
Νῆσος ἔπειτα λάχεια παρὲκ λιμένος τετάνυσται
Γαίης Κυκλώπων, οὔτε σχεδὸν, οὔτ' ἀπὸ τηλοῦ,
Ὑλήεσσ'· ἐν δ' αἶγες ἀπειρέσιαι γεγάασιν
Ἄγριαι· οὐ μὲν γὰρ πάθος ἀνθρώπων ἀπερύκει·
Οὐδέ μιν εἰσοιχνεῦσι κυνηγέται, οἵτε καθ' ὕλην
Ἄλγεα πάσχουσιν, κορυφὰς ὀρέων ἐφέποντες.
Οὔτ' ἄρα ποίμνῃσιν κατίσχεται, οὔτ' ἀρότοισιν,

Ἀλλ' ἥγ' ἄσπαρτος καὶ ἀνήροτος ἤματα πάντα,
Ἀνδρῶν χηρεύει, βόσκει δέ τε μηκάδας αἶγας.
Οὐ γὰρ Κυκλώπεσσι νέες πάρα μιλτοπάρῃοι,
Οὐδ' ἄνδρες νηῶν ἔνι τέκτονες, οἵ κε κάμοιεν
Νῆας ἐϋσσέλμους, αἵ κεν τελέοιεν ἕκαστα,
Ἄστε' ἐπ' ἀνθρώπων ἱκνεύμεναι· οἷά τε πολλὰ
Ἄνδρες ἐπ' ἀλλήλους νηυσὶν περόωσι θάλασσαν·
Οἵ κέ σφιν καὶ νῆσον ἐϋκτιμένην ἐκάμοντο.
Οὐ μὲν γάρ τι κακή γε, φέροι δέ κεν ὥρια πάντα·
Ἐν μὲν γὰρ λειμῶνες ἁλὸς πολιοῖο παρ' ὄχθας
Ὑδρηλοὶ, μαλακοί· μάλα κ' ἄφθιτοι ἄμπελοι εἶεν.
Ἐν δ' ἄροσις λείη· μάλα κεν βαθὺ λήϊον αἰεὶ
Εἰς ὥρας ἀμῷεν· ἐπεὶ μάλα πῖαρ ὑπ' οὖδας.
Ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος, ἵν' οὐ χρεὼ πείσματός ἐστιν,
Οὔτ' εὐνὰς βαλέειν, οὔτε πρυμνήσι' ἀνάψαι·
Ἀλλ' ἐπικέλσαντας μεῖναι χρόνον, εἰσόκε ναυτέων
Θυμὸς ἐποτρύνει, καὶ ἐπιπνεύσωσιν ἀῆται.
Αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ,
Κρήνη ὑπὸ σπείους· πέρι δ' αἴγειροι πεφύασιν.
Ἔνθα κατεπλέομεν, καί τις θεὸς ἡγεμόνευε
Νύκτα δι' ὀρφναίην· οὐδὲ προὐφαίνετ' ἰδέσθαι·
Ἀὴρ γὰρ παρὰ νηυσὶ βαθεῖ' ἦν, οὐδὲ σελήνη
Οὐρανόθεν προὔφαινε· κατείχετο δὲ νεφέεσσιν.
Ἔνθ' οὔτις τὴν νῆσον ἐπέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·
Οὔτ' οὖν κύματα μακρὰ κυλινδόμενα προτὶ χέρσον
Εἰσίδομεν, πρὶν νῆας ἐϋσσέλμους ἐπικέλσαι.
Κελσάσῃσι δὲ νηυσὶ καθείλομεν ἱστία πάντα·
Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·

Ἔνθα δ᾽ ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.
Ἦμος δ᾽ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,
Νῆσον θαυμάζοντες ἐδινεόμεσθα κατ᾽ αὐτήν.
Ὦρσαν δὲ νύμφαι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
Αἶγας ὀρεσκῴους, ἵνα δειπνήσειαν ἑταῖροι.
Αὐτίκα καμπύλα τόξα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους
Εἱλόμεθ᾽ ἐκ νηῶν· διὰ δὲ τρίχα κοσμηθέντες
Βάλλομεν· αἶψα δ᾽ ἔδωκε θεὸς μενοεικέα θήρην.
Νῆες μέν μοι ἕποντο δυώδεκα, ἐν δὲ ἑκάστῃ
Ἐννέα λάγχανον αἶγας· ἐμοὶ δὲ δέκ᾽ ἔξελον οἴῳ.
Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ, ἐς ἠέλιον καταδύντα,
Ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ᾽ ἄσπετα, καὶ μέθυ ἡδύ.
Οὐ γάρ πω νηῶν ἐξέφθιτο οἶνος ἐρυθρὸς,
Ἀλλ᾽ ἐνένη· πολλὸν γὰρ ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἕκαστοι
Ἠφύσαμεν, Κικόνων ἱερὸν πτολίεθρον ἑλόντες.
Κυκλώπων δ᾽ ἐς γαῖαν ἐλεύσσομεν, ἐγγὺς ἐόντων,
Καπνόν τ᾽, αὐτῶν τε φθογγὴν, οἴων τε, καὶ αἰγῶν.
Ἦμος δ᾽ ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
Δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἦμος δ᾽ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,
Καὶ τότ᾽ ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος, μετὰ πᾶσιν ἔειπον·
Ἄλλοι μὲν νῦν μίμνετ᾽ ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι·
Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηΐ τ᾽ ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισιν
Ἐλθὼν, τῶνδ᾽ ἀνδρῶν πειρήσομαι, οἵ τινές εἰσιν·
Ἤ ῥ᾽ οἵγ᾽ ὑβρισταί τε, καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι,
Ἠὲ φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.
Ὣς εἰπὼν, ἀνὰ νηὸς ἔβην· ἐκέλευσα δ᾽ ἑταίρους,
Αὐτούς τ᾽ ἐμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.

Οἱ

Οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληΐσι κάθιζον·
Ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν χῶρον ἀφικόμεθ', ἐγγὺς ἐόντα,
Ἔνθα δ' ἐπ' ἐσχατιῇ σπέος εἴδομεν, ἄγχι θαλάσσης,
Ὑψηλὸν, δάφνῃσι κατηρεφές· ἔνθα δὲ πολλὰ
Μῆλ', ὄϊές τε, καὶ αἶγες ἰαύεσκον· περὶ δ' αὐλὴ
Ὑψηλὴ δέμνητο κατωρυχέεσσι λίθοισι,
Μακρῇσίν τε πίτυσσιν, ἰδὲ δρυσὶν ὑψικόμοισιν.
Ἔνθα δ' ἀνὴρ ἐνίαυε πελώριος, ὅς ῥα τὰ μῆλα
Οἶος ποιμαίνεσκεν ἀπόπροθεν· οὐδὲ μετ' ἄλλους
Πωλεῖτ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐὼν ἀθεμίστια ᾔδη.
Καὶ γὰρ θαῦμ' ἐτέτυκτο πελώριον· οὐδὲ ἐῴκει
Ἀνδρί γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι
Ὑψηλῶν ὀρέων, ὅτε φαίνεται οἶον ἀπ' ἄλλων.
Δὴ τότε τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους
Αὐτοῦ πὰρ νηΐ τε μένειν, καὶ νῆα ἔρυσθαι·
Αὐτὰρ ἐγὼ κρίνας ἑτάρων δυοκαίδεκ' ἀρίστους
Βῆν· ἀτὰρ αἴγεον ἀσκὸν ἔχον μέλανος οἴνοιο,
Ἡδέος, ὅν μοι ἔδωκε Μάρων, Εὐάνθεος υἱὸς,
Ἱρεὺς Ἀπόλλωνος, ὃς Ἴσμαρον ἀμφιβεβήκει·
Οὕνεκά μιν σὺν παισὶ περισχόμεθ', ἠδὲ γυναικὶ,
Ἁζόμενοι· ᾤκει γὰρ ἐν ἄλσεϊ δενδρήεντι
Φοίβου Ἀπόλλωνος· ὁ δέ μοι πόρεν ἀγλαὰ δῶρα·
Χρυσοῦ μέν μοι δῶκ' εὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα·
Δῶκε δέ μοι κρητῆρα πανάργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
Οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι δυώδεκα πᾶσιν ἀφύσσας,
Ἡδὺν, ἀκηράσιον, θεῖον ποτόν· οὐδέ τις αὐτὸν
Ἠείδει δμώων, οὐδ' ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ,

Ἀλλ' αὐτὸς, ἄλοχός τε φίλη, ταμίη τε μί' οἴη.
Τὸν δ' ὅτε πίνοιεν μελιηδέα οἶνον ἐρυθρὸν,
Ἓν δέπας ἐμπλήσας, ὕδατος ἀνὰ εἴκοσι μέτρα
Χεῦ'· ὀδμὴ δ' ἡδεῖα ἀπὸ κρητῆρος ὀδώδει,
Θεσπεσίη· τότ' ἂν οὔπω ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν.
Τοῦ φέρον ἐμπλήσας ἀσκὸν μέγαν· ἐν δὲ καὶ ἦϊα
Κωρύκῳ· αὐτίκα γάρ μοι ὀΐσσατο θυμὸς ἀγήνωρ,
Ἄνδρ' ἐπελεύσεσθαι μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκὴν,
Ἄγριον, οὔτε δίκας εὖ εἰδότα, οὔτε θέμιστας.
Καρπαλίμως δ' εἰς ἄντρον ἀφικόμεθ', οὐδέ μιν ἔνδον
Εὕρομεν, ἀλλ' ἐνόμευε νομὸν κατὰ, πίονα μῆλα.
Ἐλθόντες δ' εἰς ἄντρον ἐθηεύμεσθα ἕκαστα·
Ταρσοὶ μὲν τυρῶν βρῖθον, στείνοντο δὲ σηκοὶ
Ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων· διακεκριμέναι δὲ ἕκασται
Ἕρχατο· χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέτασσαι,
Χωρὶς δ' αὖθ' ἕρσαι· ναῖον δ' ὀρῷ ἄγγεα πάντα,
Γαυλοί τε, σκαφίδες τε, τετυγμένα, τοῖς ἐνάμελγεν.
Ἔνθ' ἐμὲ μὲν πρώτισθ' ἕταροι λίσσοντ' ἐπέεσσι,
Τυρῶν αἰνυμένους ἰέναι πάλιν· αὐτὰρ ἔπειτα
Καρπαλίμως ἐπὶ νῆα θοὴν ἐρίφους τε καὶ ἄρνας
Σηκῶν ἐξελάσαντας ἐπιπλεῖν ἁλμυρὸν ὕδωρ·
Ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, ἦτ' ἂν πολὺ βέλτερον ἦεν,
Ὄφρ' αὐτόν τε ἴδοιμι, καὶ εἴ μοι ξείνια δοίη·
Οὐδ' ἄρ' ἔμελλ' ἑτάροισι φανεὶς ἐρατεινὸς ἔσεσθαι.
Ἔνθα δὲ πῦρ κείαντες ἐθύσαμεν· ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Τυρῶν αἰνύμενοι φάγομεν· μένομέν τέ μιν ἔνδον
Ἥμενοι, ἕως ἐπῆλθε νέμων· φέρε δ' ὄμβριμον ἄχθος
Ὕλης ἀζαλέης, ἵνα οἱ ποτιδόρπιον εἴη.

Ἔκτοσθε δ' ἄντροιο βαλὼν ὀρυμαγδὸν ἔθηκεν·
Ἡμεῖς δὲ δείσαντες ἀπεσσύμεθ' ἐς μυχὸν ἄντρου.
Αὐτὰρ ὅγ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα
Πάντα μάλ', ὅσσ' ἤμελγε, τὰ δ' ἄρσενα λεῖπε θύρηφι,
Ἀρνειούς τε, τράγους τε, βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς.
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας,
Ὄβριμον· οὐκ ἂν τόν γε δύω καὶ εἴκοσ' ἄμαξαι
Ἐσθλαὶ, τετράκυκλοι, ἀπ' οὔδεος ὀχλίσσειαν·
Τόσσην ἠλίβατον πέτρην ἐπέθηκε θύρῃσιν.
Ἑζόμενος δ' ἤμελγεν ὄϊς καὶ μηκάδας αἶγας,
Πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάστῃ.
Αὐτίκα δ' ἥμισυ μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος,
Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισιν ἀμησάμενος κατέθηκεν·
Ἥμισυ δ' αὖτ' ἔστησεν ἐν ἄγγεσιν, ὄφρα οἱ εἴη
Πίνειν δαινυμένῳ, καί οἱ ποτιδόρπιον εἴη.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
Καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε, καὶ εἴσιδεν, εἴρετο δ' ἡμέας·
Ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;
Ἤ τι κατὰ πρῆξιν, ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε,
Οἷά τε ληϊστῆρες ὑπεὶρ ἅλα, τοί τ' ἀλόωνται
Ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;
Ὣς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
Δεισάντων φθόγγον τε βαρὺν, αὐτόν τε πέλωρον.
Ἀλλὰ καὶ ὥς μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Ἡμεῖς τοι Τροίηθεν ἀποπλαγχθέντες Ἀχαιοὶ
Παντοίοις ἀνέμοισιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
Οἴκαδε ἱέμενοι, ἄλλην ὁδὸν, ἄλλα κέλευθα
Ἤλθομεν· οὕτω που Ζεὺς ἤθελε μητίσασθαι.

Λαοὶ δ' Ἀτρείδεω Ἀγαμέμνονος εὐχόμεθ' εἶναι,
Τοῦ δὴ νῦν γε μέγιστον ὑπουράνιον κλέος ἐστί·
Τόσσην γὰρ διέπερσε πόλιν, καὶ ἀπώλεσε λαοὺς
Πολλούς· ἡμεῖς δ' αὖτε κιχανόμενοι τὰ σὰ γοῦνα
Ἱκόμεθ', εἴ τι πόροις ξεινήιον, ἠὲ καὶ ἄλλως
Δώης δωτίνην, ἥτε ξείνων θέμις ἐστίν·
Ἀλλ' αἰδεῖο φέριστε θεούς· ἱκέται δέ τοι ἐσμέν.
Ζεὺς δ' ἐπιτιμήτωρ ἱκετάων τε, ξείνων τε,
Ξείνιος, ὃς ξείνοισιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμείβετο νηλέι θυμῷ·
Νήπιος εἶς, ὦ ξεῖνε, ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,
Ὅς με θεοὺς κέλεαι ἢ δειδίμεν, ἢ ἀλέασθαι.
Οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰγιόχου ἀλέγουσιν,
Οὐδὲ θεῶν μακάρων· ἐπειὴ πολὺ βέλτεροί εἰμεν.
Οὐδ' ἂν ἐγὼ Διὸς ἔχθος ἀλευόμενος πεφιδοίμην,
Οὔτε σεῦ, οὔθ' ἑτάρων, εἰ μὴ θυμός με κελεύει.
Ἀλλά μοι εἴφ', ὅπη ἔσχες ἰὼν εὐεργέα νῆα·
Ἤ που ἐπ' ἐσχατιῆς, ἢ καὶ σχεδὸν, ὄφρα δαείω.
Ὡς φάτο πειράζων· ἐμὲ δ' οὐ λάθεν εἰδότα πολλά·
Ἀλλά μιν ἄψοῤῥον προσέφην δολίοις ἐπέεσσι·
Νέα μέν μοι κατέαξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Πρὸς πέτρῃσι βαλὼν, ὑμῆς ἐπὶ πείρασι γαίης,
Ἄκρῃ προσπελάσας ἄνεμος ἐκ πόντου ἔνεικεν·
Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν τοῖσδε ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.
Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο νηλέι θυμῷ·
Ἀλλ' ὅγ' ἀναΐξας ἑτάροις ἐπὶ χεῖρας ἴαλλε·
Σὺν δὲ δύω μάρψας, ὥστε σκύλακας, ποτὶ γαίῃ
Κόπτ'· ἐκ δ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέε· δεῦε δὲ γαῖαν.

Τοὺς δὲ διαμελεϊστὶ ταμὼν ὁπλίσσατο δόρπον·
Ἤσθιε δ', ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, οὐδ' ἀπέλιπεν
Ἔγκατά τε, σάρκας τε, καὶ ὀστέα μυελόεντα.
Ἡμεῖς δὲ κλαίοντες ἀνεσχέθομεν Διῒ χεῖρας,
Σχέτλια ἔργ' ὁρόωντες· ἀμηχανία δ' ἔχε θυμόν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωψ μεγάλην ἐμπλήσατο νηδὺν,
Ἀνδρόμεα κρέ' ἔδων, καὶ ἐπ' ἄκρητον γάλα πίνων,
Κεῖτ' ἔντοσθ' ἄντροιο τανυσσάμενος διὰ μήλων.
Τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμὸν,
Ἄσσον ἰὼν, ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Οὐτάμεναι πρὸς στῆθος, ὅθι φρένες ἧπαρ ἔχουσι,
Χεῖρ' ἐπιμασσάμενος· ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρυκεν.
Αὐτοῦ γάρ κε καὶ ἄμμες ἀπωλόμεθ' αἰπὺν ὄλεθρον·
Οὐ γάρ κεν δυνάμεσθα θυράων ὑψηλάων
Χερσὶν ἀπώσασθαι λίθον ὄμβριμον, ὃν προσέθηκεν.
Ὣς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,
Καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε, καὶ ἤμελξε κλυτὰ μῆλα
Πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάστῃ.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
Σὺν δ' ὅγε δ' αὖτε δύω μάρψας ὁπλίσσατ[illegible]α.
Δειπνήσας δ' ἄντρου ἐξήλασε πίονα μῆλα,
Ῥηϊδίως ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἂψ ἐπέθηχ', ὡς εἴτε φαρέτρῃ πῶμ' ἐπιθείη.
Πολλῷ δὲ ῥοίζῳ πρὸς ὄρος τρέπε πίονα μῆλα
Κύκλωψ· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην κακὰ βυσσοδομεύων,
Εἴπως τισαίμην, δῴη δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
Ἥδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή·

Κύκλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα ῥόπαλον παρὰ σηκῷ,
Χλωρὸν, ἐλαΐνεον· τὸ μὲν ἔκταμεν, ὄφρα φοροίη
Αὐανθέν· τὸ μὲν ἄμμες ἐΐσκομεν εἰσορόωντες,
Ὅσσον θ' ἱστὸν νηὸς ἐεικοσόροιο μελαίνης,
Φορτίδος, εὐρείης, ἥτ' ἐκπεράᾳ μέγα λαῖτμα·
Τόσσον ἔην μῆκος, τόσσον πάχος εἰσοράασθαι.
Τοῦ μὲν ὅσον τ' ὄργυιαν ἐγὼν ἀπέκοψα παραστὰς,
Καὶ παρέθηχ' ἑτάροισιν, ἀποξῦναι δ' ἐκέλευσα.
Οἱ δ' ὁμαλὸν ποίησαν· ἐγὼ δ' ἐθόωσα παραστὰς
Ἄκρον, ἄφαρ δὲ λαβὼν ἐπυράκτεον ἐν πυρὶ κηλέῳ.
Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκα κατακρύψας ὑπὸ κόπρῳ·
Ἥ ῥα κατὰ σπείους κέχυτο μεγάλ' ἤλιθα πολλή.
Αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κλήρῳ πεπαλάχθαι ἄνωγον,
Ὅστις τολμήσειεν ἐμοὶ σὺν μοχλὸν ἀείρας,
Τρῖψαι ἐν ὀφθαλμῷ, ὅτε τὸν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι.
Οἱ δ' ἔλαχον, τοὺς ἄν κε καὶ ἤθελον αὐτὸς ἑλέσθαι,
Τέσσαρες, αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην.
Ἑσπέριος δ' ἦλθεν καλλίτριχα μῆλα νομεύων·
Αὐτίκα δ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα
Πάντα μάλ'· οὐδέ τι λεῖπε βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς,
Ἤ τι ὀϊσσάμενος, ἢ καὶ θεὸς ὧς ἐκέλευσεν.
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας,
Ἑζόμενος δ' ἤμελγεν ὄϊς καὶ πίονας αἶγας,
Πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάστῃ.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
Σὺν δ' ὅγε δ' αὖτε δύω μάρψας ὁπλίσσατο δόρπον.
Καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων ἄγχι παραστὰς,
Κισσύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων μέλανος οἴνοιο·

Κύκλωψ, τῆ, πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα·
Ὄφρ' εἰδῇς, οἷόν τι ποτὸν τόδε νηῦς ἐκεκεύθει
Ἡμετέρη· σοὶ δ' αὖ λοιβὴν φέρω, εἴ μ' ἐλεήσας
Οἴκαδε πέμψειας· σὺ δὲ μαίνεαι οὐκέτ' ἀνεκτῶς.
Σχέτλιε, πῶς κέν τίς σε καὶ ὕστερον ἄλλος ἵκοιτο
Ἀνθρώπων; ἐπεὶ οὐ κατὰ μοῖραν ἔρεξας.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δὲ δέκτο καὶ ἔκπιεν· ἥσατο δ' αἰνῶς
Ἡδὺ ποτὸν πίνων· καί μ' ᾔτεε δεύτερον αὖτις·
Δός μοι ἔτι πρόφρων, καί μοι τεὸν οὔνομα εἰπὲ
Αὐτίκα νῦν, ἵνα τοι δῶ ξείνιον, ᾧ κε σὺ χαίροις.
Καὶ γὰρ Κυκλώπεσσι φέρει ζείδωρος ἄρουρα
Οἶνον ἐριστάφυλον, καί σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει·
Ἀλλὰ τόδ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀποῤῥώξ.
Ὣς ἔφατ'· αὐτάρ οἱ αὖθις ἐγὼ πόρον αἴθοπα οἶνον·
Τρὶς μὲν ἔδωκα φέρων, τρὶς δ' ἔκπιεν ἀφραδίῃσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωπα περὶ φρένας ἤλυθεν οἶνος,
Καὶ τότε δή μιν ἔπεσσι προσηύδων μειλιχίοισι·
Κύκλωψ, εἰρωτᾷς μ' ὄνομα κλυτόν; αὐτὰρ ἐγώ τοι
Ἐξερέω· σὺ δέ μοι δὸς ξείνιον, ὥς περ ὑπέστης·
Οὖτις ἔμοι γ' ὄνομα· Οὖτιν δέ με κικλήσκουσι
Μήτηρ, ἠδὲ πατὴρ, οἵδ' ἄλλοι πάντες ἑταῖροι.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμείβετο νηλέϊ θυμῷ·
Οὖτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι μετὰ οἷς ἑτάροισι,
Τοὺς δ' ἄλλους πρόσθεν· τόδε τοι ξεινήϊον ἔσται.
Ἦ, καὶ ἀνακλιθεὶς πέσεν ὕπτιος· αὐτὰρ ἔπειτα
Κεῖτ' ἀποδοχμήσας παχὺν αὐχένα· καδδέ μιν ὕπνος
Ἥιρει πανδαμάτωρ· φάρυγος δ' ἐξέσσυτο οἶνος,
Ψωμοί τ' ἀνδρόμενοι· ὁ δ' ἐρεύγετο οἰνοβαρείων,

Καὶ τότ᾽ ἐγὼ τὸν μοχλὸν ὑπὸ σποδοῦ ἤλασα πολλῆς,
Εἵως θερμαίνοιτο· ἔπεσσί τε πάντας ἑταίρους
Θάρσυνον, μήτις μοι ὑποδδείσας ἀναδύη.
Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ τάχ᾽ ὁ μοχλὸς ἐλάϊνος ἐν πυρὶ μέλλεν
Ἅψασθαι, χλωρός περ ἐὼν, διεφαίνετο δ᾽ αἰνῶς,
Καὶ τότ᾽ ἐγὼν ἆσσον φέρον ἐκ πυρὸς, ἀμφὶ δ᾽ ἑταῖροι
Ἵσταντ᾽· αὐτὰρ θάρσος ἐνέπνευσεν μέγα δαίμων.
Οἱ μὲν, μοχλὸν ἑλόντες ἐλάϊνον, ὀξὺν ἐπ᾽ ἄκρῳ,
Ὀφθαλμῷ ἐνέρεισαν· ἐγὼ δ᾽ ἐφύπερθεν ἐρεισθεὶς
Δίνεον· ὡς ὅτε τις τρυπῷ δόρυ νήϊον ἀνὴρ
Τρυπάνῳ, οἱ δέ τ᾽ ἔνερθεν ὑποσσείουσιν ἱμάντι
Ἁψάμενοι ἑκάτερθε, τὸ δὲ τρέχει ἐμμενὲς αἰεί·
Ὣς τοῦ ἐν ὀφθαλμῷ πυριήκεα μοχλὸν ἑλόντες
Δινέομεν, τὸν δ᾽ αἷμα περίῤῥεε θερμὸν ἐόντα.
Πάντα δέ οἱ βλέφαρ᾽ ἀμφὶ καὶ ὀφρύας εὗσεν ἀϋτμὴ,
Γλήνης καιομένης· σφαραγεῦντο δέ οἱ πυρὶ ῥίζαι.
Ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν, ἠὲ σκέπαρνον,
Εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτει μεγάλα ἰάχοντα,
Φαρμάσσων· τὸ γὰρ αὖτε σιδήρου γε κράτος ἐστίν·
Ὣς τοῦ σίζ᾽ ὀφθαλμὸς ἐλαϊνέῳ περὶ μοχλῷ.
Σμερδαλέον δὲ μέγ᾽ ᾤμωξεν· περὶ δ᾽ ἴαχε πέτρη.
Ἡμεῖς δὲ δείσαντες ἀπεσσύμεθ᾽· αὐτὰρ ὁ μοχλὸν
Ἐξέρυσ᾽ ὀφθαλμοῖο πεφυρμένον αἵματι πολλῷ.
Τὸν μὲν ἔπειτ᾽ ἔῤῥιψεν ἀπὸ ἕο χερσὶν ἀλύων·
Αὐτὰρ ὁ Κύκλωπας μέγαλ᾽ ἤπυεν, οἵ ῥά μιν ἀμφὶς
Ὤικεον ἐν σπήεσσι δι᾽ ἄκριας ἠνεμοέσσας·
Οἱ δὲ βοῆς ἀΐοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος·
Ἱστάμενοι δ᾽ εἴροντο περὶ σπέος, ὅ, ττι ἑ κήδοι·

Τίπτε τόσον, Πολύφημ', ἀρημένος ὧδε βόησας,
Νύκτα δι' ἀμβροσίην, καὶ ἀΰπνους ἄμμε τίθησθα;
Ἦ μή τις σεῦ μῆλα βροτῶν ἀέκοντος ἐλαύνει;
Ἦ μή τίς σ' αὐτὸν κτείνῃ δόλῳ, ἠὲ βίηφι;
Τοὺς δ' αὖτ' ἐξ ἄντρου προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·
Ὦ φίλοι, Οὖτίς με κτείνει δόλῳ, οὐδὲ βίηφι.
Οἱ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον·
Εἰ μὲν δὴ μήτις σε βιάζεται, οἶον ἐόντα,
Νοῦσόν γ' οὔπως ἔστι Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι·
Ἀλλὰ σύ γ' εὔχεο πατρὶ Ποσειδάωνι ἄνακτι.
Ὣς ἄρ' ἔφαν ἀπιόντες· ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλ' ἦτορ,
Ὡς ὄνομ' ἐξαπάτησεν ἐμὸν καὶ μῆτις ἀμύμων.
Κύκλωψ δὲ στενάχων τε, καὶ ὠδίνων ὀδύνῃσι,
Χερσὶ ψηλαφόων, ἀπὸ μὲν λίθον εἷλε θυράων·
Αὐτὸς δ' εἰνὶ θύρῃσι καθέζετο, χεῖρε πετάσσας,
Εἴ τινά που μετ' ὄεσσι λάβοι στείχοντα θύραζε·
Οὕτω γάρ πού μ' ἤλπετ' ἐνὶ φρεσὶ νήπιον εἶναι.
Αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον, ὅπως ὄχ' ἄριστα γένοιτο,
Εἴ τιν' ἑταίροισιν θανάτου λύσιν, ἠδ' ἐμοὶ αὐτῷ
Εὑροίμην· πάντας δὲ δόλους καὶ μῆτιν ὕφαινον,
Ὥς τε περὶ ψυχῆς· μέγα γὰρ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν.
Ἥδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή.
Ἄρσενες ὄιες ἦσαν ἐϋτρεφέες, δασύμαλλοι,
Καλοί τε, μεγάλοι τε, ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχοντες·
Τοὺς ἀκέων συνέεργον ἐϋστρεφέεσσι λύγοισι,
Τῇς ἔπι Κύκλωψ εὗδε, πέλωρ, ἀθεμίστια εἰδώς,
Σύντρεις αἰνύμενος· ὁ μὲν ἐν μέσῳ ἄνδρα φέρεσκεν,
Τὼ δ' ἑτέρω ἑκάτερθεν ἴτην, σώοντες ἑταίρους.

Τρεῖς δὲ ἕκαςον φῶτ' ὄϊες φέρον· αὐτὰρ ἔγωγε,
Ἀρνειὸς γὰρ ἔην, μήλων ὄχ' ἄριςος ἁπάντων,
Τοῦ κατὰ νῶτα λαβὼν, λασίην ὑπὸ γαςέρ' ἐλυσθεὶς
Κείμην· αὐτὰρ χερσὶν ἀώτου θεσπεσίοιο
Νωλεμέως ςρεφθεὶς ἐχόμην τετληότι θυμῷ.
Ὣς τότε μὲν ςενάχοντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,
Καὶ τότ' ἔπειτα νομόνδ' ἐξέσσυτο ἄρσενα μῆλα·
Θήλειαι δ' ἐμέμηκον ἀνήμελκτοι περὶ σηκοὺς,
Οὔθατα γὰρ σφαραγεῦντο· ἄναξ δ' ὀδύνῃσι κακῇσι
Τειρόμενος, πάντων οἰῶν ἐπεμαίετο νῶτα
Ὀρθῶν ἑςαότων· τὸ δὲ νήπιος οὐκ ἐνόησεν,
Ὥς οἱ ὑπ' εἰροπόκων οἰῶν ςέρνοισι δέδεντο·
Ὕςατος ἀρνειὸς μήλων ἔςειχε θύραζε,
Λαχμῷ ςεινόμενος, καὶ ἐμοὶ πυκινὰ φρονέοντι.
Τὸν δ' ἐπιμασσάμενος προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·
Κριὲ πέπον, τί μοι ὧδε διὰ σπέος ἔσσυο μήλων
Ὕςατος; οὔτι πάρος γε λελειμμένος ἔρχεαι οἰῶν,
Ἀλλὰ πολὺ πρῶτος νέμεαι τέρεν' ἄνθεα ποίης,
Μακρὰ βιβάς· πρῶτος δὲ ῥοὰς ποταμῶν ἀφικάνεις·
Πρῶτος δὲ ςαθμόνδε λιλαίεαι ἀπονέεσθαι
Ἑσπέριος· νῦν αὖτε πανύςατος· ἦ σύγ' ἄνακτος
Ὀφθαλμὸν ποθέεις; τὸν ἀνὴρ κακὸς ἐξαλάωσε,
Σὺν λυγροῖς ἑτάροισι, δαμασσάμενος φρένας οἴνῳ,
Οὖτις, ὃν οὔπω φημὶ πεφυγμένον εἶναι ὄλεθρον.
Εἰ δὴ ὁμοφρονέοις, ποτιφωνήεις τε γένοιο,
Εἰπεῖν, ὅππῃ κεῖνος ἐμὸν μένος ἠλασκάζει·
Τῷ κέ οἱ ἐγκέφαλός γε διὰ σπέος ἄλλυδις ἄλλῃ

Θεινομένου ῥαίοιτο πρὸς οὔδεϊ· καδδὲ κ' ἐμὸν κῆρ
Λωφήσειε κακῶν, τά μοι οὐτιδανὸς πόρεν Οὖτις.
Ὣς εἰπὼν, τὸν κριὸν ἀπὸ ἕο πέμπε θύραζε.
Ἐλθόντες δ' ἠβαιὸν ἀπὸ σπείους τε, καὶ αὐλῆς,
Πρῶτος ὑπ' ἀρνειοῦ λυόμην, ὑπέλυσα δ' ἑταίρους.
Καρπαλίμως δὲ τὰ μῆλα ταναύποδα, πίονι δημῷ,
Πολλὰ περιτροπέοντες ἐλαύνομεν, ὄφρ' ἐπὶ νῆα
Ἱκόμεθ'· ἀσπάσιοι δὲ φίλοις ἑτάροισι φάνημεν,
Οἳ φύγομεν θάνατον· τοὺς δὲ στενάχοντο γοῶντες.
Ἀλλ' ἐγὼ οὐκ εἴων, ἀνὰ δ' ὀφρύσι νεῦον ἑκάστῳ,
Κλαίειν· ἀλλ' ἐκέλευσα θοῶς καλλίτριχα μῆλα
Πόλλ' ἐν νηῒ βαλόντας ἐπιπλεῖν ἁλμυρὸν ὕδωρ.
Οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῗσι κάθιζον·
Ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
Καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων κερτομίοισι·
Κύκλωψ, οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἑταίρους
Ἔδμεναι ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ κρατερῆφι βίηφι.
Καὶ λίην σέ γ' ἔμελλε κιχήσεσθαι κακὰ ἔργα·
Σχέτλι'· ἐπεὶ ξείνους οὐχ ἅζεο σῷ ἐνὶ οἴκῳ
Ἐσθέμεναι· τῷ σε Ζεὺς τίσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα χολώσατο κηρόθι μᾶλλον·
Ἧκε δ' ἀποῤῥήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο·
Καδδέβαλε προπάροιθε νεὸς κυανοπρώροιο,
Τυτθὸν ἐδεύησεν δ' οἰήϊον ἄκρον ἱκέσθαι.
Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
Τὴν δ' αἶψ' ἤπειρόνδε παλιῤῥόθιον φέρε κῦμα,
Πλημμυρὶς ἐκ πόντοιο, θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι.

Αὐτὰρ ἐγὼ χείρεσσι λαβὼν περιμήκεα κοντὸν
Ὦσα παρέξ· ἑτάροισι δ' ἐποτρύνας, ἐκέλευσα
Ἐμβαλέειν κώπης, ἵν' ὑπ' ἐκ κακότητα φύγοιμεν,
Κρατὶ κατανεύων· οἱ δὲ, προπεσόντες ἔρεσσον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ δὶς τόσσον ἅλα πρήσσοντες ἀπῆμεν,
Καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·
Σχέτλιε, τίπτ' ἐθέλεις ἐρεθιζέμεν ἄγριον ἄνδρα;
Ὃς καὶ νῦν πόντονδε βαλὼν βέλος, ἤγαγε νῆα
Αὖτις ἐς ἤπειρον, καὶ δὴ φάμεν αὐτόθ' ὀλέσθαι.
Εἰ δὲ φθεγξαμένου τευ, ἢ αὐδήσαντος ἄκουσεν,
Σύν κεν ἄραξ' ἡμέων κεφαλὰς, καὶ νήϊα δοῦρα,
Μαρμάρῳ ὀκρυόεντι βαλών· τόσσον γὰρ ἵησιν.
Ὣς φάσαν· ἀλλ' οὐ πεῖθον ἐμὸν μεγαλήτορα θυμὸν,
Ἀλλά μιν ἄψοῤῥον προσέφην κεκοτηότι θυμῷ·
Κύκλωψ, αἴκεν τίς σε κατὰ θνητῶν ἀνθρώπων
Ὀφθαλμοῦ εἴρηται ἀεικελίην ἀλαωτὴν,
Φάσθαι, Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον ἐξαλαῶσαι,
Υἱὸν Λαέρταο, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκί' ἔχοντα.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οἰμώξας ἠμείβετο μύθῳ·
Ὢ πόποι, ἦ μάλα δή με παλαίφατα θέσφαθ' ἱκάνει.
Ἔσκε τις ἐνθάδε μάντις ἀνὴρ, ἠΰς τε, μέγας τε,
Τήλεμος Εὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνῃ ἐκέκαστο,
Καὶ μαντευόμενος κατεγήρα Κυκλώπεσσιν·
Ὅς μοι ἔφη τάδε πάντα τελευτήσασθαι ὀπίσσω,
Χειρῶν ἐξ Ὀδυσῆος ἁμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς·
Ἀλλ' αἰεί τινα φῶτα μέγαν, καὶ καλὸν ἐδέγμην
Ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι, μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκήν·

Νῦν δέ μ', ἐὼν ὀλίγος τε, καὶ οὐτιδανὸς, καὶ ἄκικυς,
Ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν, ἐπεί μ' ἐδαμάσσατο οἴνῳ.
Ἀλλ' ἄγε δεῦρ' Ὀδυσεῦ, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω,
Πομπήν τ' ὀτρύνω δόμεναι κλυτὸν Ἐννοσίγαιον·
Τοῦ γὰρ ἐγὼ πάϊς εἰμί· πατὴρ δ' ἐμὸς εὔχεται εἶναι·
Αὐτὸς δ', αἴκ' ἐθέλῃσ', ἰήσεται, οὐδέ τις ἄλλος,
Οὔτε θεῶν μακάρων, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Αἲ γὰρ δὴ ψυχῆς τε καὶ αἰῶνός σε δυναίμην
Εὖνιν ποιήσας, πέμψαι δόμον Ἄϊδος εἴσω·
Ὡς οὐκ ὀφθαλμόν γ' ἰήσεται οὐδ' Ἐνοσίχθων.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα Ποσειδάωνι ἄνακτι
Εὔχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·
Κλῦθι, Ποσείδαον, γαιήοχε, κυανοχαῖτα·
Εἰ ἐτεόν γε σὸς εἰμὶ, πατὴρ δ' ἐμὸς εὔχεαι εἶναι·
Δὸς μὴ Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον οἴκαδ' ἱκέσθαι,
Ἀλλ' εἴ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐϋκτίμενον, καὶ ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
Ὀψὲ κακῶς ἔλθοι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους,
Νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης, εὕροι δ' ἐν πήματα οἴκῳ.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Κυανοχαίτης.
Αὐτὰρ ὅγ' ἐξαῦτις πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας,
Ἧκ' ἐπιδινήσας· ἐπέρεισε δὲ ἶν' ἀπέλεθρον.
Καδδέβαλεν μετόπισθε νεὸς κυανοπρῴροιο,
Τυτθὸν ἐδεύησεν δ' οἰήϊον ἄκρον ἱκέσθαι.
Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
Τὴν δὲ πρόσω φέρε κῦμα, θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφικόμεθ', ἔνθα περ ἄλλαι

Νῆες ἐΰσσελμοι μένον ἀθρόαι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Εἵατ' ὀδυρόμενοι, ἡμέας ποτιδέγμενοι αἰεί·
Νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν ἐν ψαμάθοισι,
Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Μῆλα δὲ Κύκλωπος γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλόντες,
Δασσάμεθ', ὡς μήτις μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
Ἀρνειὸν δέ μοι οἴῳ ἐϋκνήμιδες ἑταῖροι,
Μήλων δαιομένων, δόσαν ἔξοχα· τὸν ἐπὶ θινὶ
Ζηνὶ κελαινεφέϊ Κρονίωνι πᾶσιν ὃς ἀνάσσει,
Ῥέξας, μηρί' ἔκηον· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο ἱρῶν,
Ἀλλ' ὅγε μερμήριζεν, ὅπως ἀπολοίατο πᾶσαι
Νῆες ἐΰσσελμοι, καὶ ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι.
Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ, ἐς ἠέλιον καταδύντα,
Ἥμεθα δαινύμενοι κρέατ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε·
Δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισιν ἐποτρύνων ἐκέλευσα,
Αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·
Οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῗσι κάθιζον·
Ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,
Ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.

ΤΗΣ
ὈΔΥΣΣΕΙΑΣ
ὉΜΗΡΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΝ Κ΄.

Αἰολίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιεν
Αἴολος Ἱπποτάδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσι,
Πλωτῇ ἐνὶ νήσῳ· πᾶσαν δέ τέ μιν περὶ, τεῖχος
Χάλκεον, ἄῤῥηκτον· λισσὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρη.
Τοῦ καὶ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν·
Ἓξ μὲν θυγατέρες, ἓξ δ' υἱέες ἡβώοντες.
Ἔνθ' ὅγε θυγατέρας πόρεν υἱάσιν εἶναι ἀκοίτας.
Οἱ δ' αἰεὶ περὶ πατρὶ φίλῳ καὶ μητέρι κεδνῇ

Δαίνυνται· παρὰ δέ σφιν ὀνείατα μυρία κεῖται.
Κνισσῆεν δέ τε δῶμα περιστεναχίζεται αὐλῇ
Ἤματα, νύκτας δ' αὖτε παρ' αἰδοίῃς ἀλόχοισιν
Εὕδουσ', ἔν τε τάπησι καὶ ἐν τρητοῖς λεχέεσσιν.
Καὶ μὲν τῶν ἱκόμεσθα πόλιν καὶ δώματα καλά.
Μῆνα δὲ πάντα φίλει με, καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα,
Ἴλιον, Ἀργείων τε νέας, καὶ νόστον Ἀχαιῶν·
Αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼν ὁδὸν ᾔτεον, ἠδὲ κέλευον
Πεμπέμεν, οὐδέ τι κεῖνος ἀνήνατο, τεῦχε δὲ πομπήν·
Δῶκε δέ μοι ἐκ δείρας ἀσκὸν βοὸς ἐννεώροιο·
Ἔνθα δὲ βυκτάων ἀνέμων κατέδησε κέλευθα.
Κεῖνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε Κρονίων,
Ἠμὲν παυέμεν, ἠδ' ὀρνύμεναι, ὅν κ' ἐθέλῃσι.
Νηῒ δ' ἐνὶ γλαφυρῇ κατέδει μέρμιθι φαεινῇ
Ἀργυρέῃ, ἵνα μήτι παραπνεύσῃ ὀλίγον περ·
Αὐτὰρ ἐμοὶ πνοιὴν Ζεφύρου προέηκεν ἀῆναι,
Ὄφρα φέροι νῆάς τε καὶ αὐτούς· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
Ἐκτελέειν· αὐτῶν γὰρ ἀπωλόμεθ' ἀφραδίῃσιν.
Ἐννῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ·
Τῇ δεκάτῃ δ' ἤδη ἀνεφαίνετο πατρὶς ἄρουρα·
Καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλεύσσομεν, ἐγγὺς ἐόντες.
Ἔνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπέλλαβε κεκμηῶτα·
Αἰεὶ γὰρ πόδα νηὸς ἐνώμων· οὐδέ τῳ ἄλλῳ
Δῶχ' ἑτάρων, ἵνα θᾶσσον ἱκοίμεθα πατρίδα γαῖαν.
Οἱ δ' ἕταροι ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Καί μ' ἔφασαν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον οἴκαδ' ἄγεσθαι,
Δῶρα παρ' Αἰόλου μεγαλήτορος Ἱπποτάδαο.

Ὧδε

Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
Ὢ πόποι, ὡς ὅδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστιν
Ἀνθρώποις, ὅτεών κε πόλιν καὶ γαῖαν ἵκηται.
Πολλὰ μὲν ἐκ Τροίης ἄγεται κειμήλια καλὰ
Ληΐδος· ἡμεῖς δ' αὖτε ὁμὴν ὁδὸν ἐκτελέσαντες,
Οἴκαδε νισσόμεθα κενεὰς σὺν χεῖρας ἔχοντες.
Καὶ νῦν οἱ τάγε δῶκε χαριζόμενος φιλότητι
Αἴολος· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον ἰδώμεθα, ὅ, ττι τάδ' ἐστὶν,
Ὅσσός τις χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἀσκῷ ἔνεστιν.
Ὣς ἔφασαν· βουλὴ δὲ κακὴ νίκησεν ἑταίρων·
Ἀσκὸν μὲν λῦσαν, ἄνεμοι δ' ἐκ πάντες ὄρουσαν.
Τοὺς δ' αἶψ' ἁρπάξασα φέρεν πόντονδε θύελλα
Κλαίοντας, γαίης ἄπο πατρίδος· αὐτὰρ ἔγωγε
Ἐγρόμενος, κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμήριξα,
Ἠὲ πεσὼν ἐκ νηὸς ἀποφθίμην ἐνὶ πόντῳ,
Ἦ ἀκέων τλαίην, καὶ ἔτι ζωοῖσι μετείην·
Ἀλλ' ἔτλην καὶ ἔμεινα· καλυψάμενος δ' ἐνὶ νηῒ
Κείμην· αἱ δ' ἐφέροντο κακῇ ἀνέμοιο θυέλλῃ
Αὖτις ἐπ' Αἰολίην νῆσον· στενάχοντο δ' ἑταῖροι.
Ἔνθα δ' ἐπ' ἠπείρου βῆμεν, καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ·
Αἶψα δὲ δεῖπνον ἕλοντο θοῇς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τ' ἐπασσάμεθ', ἠδὲ ποτῆτος,
Δὴ τότ' ἐγὼ κήρυκά τ' ὀπασσάμενος καὶ ἑτάρους,
Βῆν εἰς Αἰόλου κλυτὰ δώματα· τὸν δ' ἐκίχανον
Δαινύμενον, παρὰ ᾗ τ' ἀλόχῳ καὶ οἷσι τεκέεσσιν.
Ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα, παρὰ σταθμοῖσιν ἐπ' οὐδοῦ
Ἑζόμεθ'· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον, ἔκ τ', ἐρέοντο·
Πῶς ἦλθες, Ὀδυσεῦ; τίς τοι κακὸς ἔχραε δαίμων;

Ἦ μέν σ' ἐνδυκέως ἀπεπέμπομεν, ὄφρ' ἂν ἵκηαι
Πατρίδα σὴν, καὶ δῶμα, καὶ εἴπου τοι φίλον ἐστίν.
Ὣς φάσαν· αὐτὰρ ἐγὼ μετεφώνεον, ἀχνύμενος κῆρ·
Ἄασάν μ' ἕταροί τε κακοὶ, πρὸς τοῖσί τε ὕπνος
Σχέτλιος· ἀλλ' ἀκέσασθε, φίλοι· δύναμις γὰρ ἐν ὑμῖν.
Ὣς ἐφάμην, μαλακοῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν·
Οἳ δ' ἄνεῳ ἐγένοντο· πατὴρ δ' ἠμείβετο μύθῳ·
Ἔῤῥ' ἐκ νήσου θᾶσσον, ἐλέγχιστε ζωόντων·
Οὐ γάρ μοι θέμις ἐστὶ κομιζέμεν οὐδ' ἀποπέμπειν
Ἄνδρα, τὸν, ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθηται μακάρεσσιν.
Ἔῤῥ', ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἱκάνεις.
Ὣς εἰπὼν, ἀπέπεμπε δόμων βαρέα στενάχοντα.
Ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ.
Τείρετο δ' ἀνδρῶν θυμὸς ὑπ' εἰρεσίης ἀλεγεινῆς,
Ἡμετέρῃ ματίῃ· ἐπεὶ οὐκέτι φαίνετο πομπή.
Ἑξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν, νύκτας τε, καὶ ἦμαρ·
Ἑβδομάτῃ δ' ἱκόμεσθα Λάμου αἰπὺ πτολίεθρον,
Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην, ὅθι ποιμένα ποιμὴν
Ἠπύει εἰσελάων, ὁ δέ τ' ἐξελάων ὑπακούει.
Ἔνθα κ' ἄϋπνος ἀνὴρ δοιοὺς ἐξήρατο μισθοὺς,
Τὸν μὲν, βουκολέων, τὸν δ', ἄργυφα μῆλα νομεύων·
Ἐγγὺς γὰρ νυκτός τε, καὶ ἤματός εἰσι κέλευθοι.
Ἔνθ' ἐπεὶ εἰς λιμένα κλυτὸν ἤλθομεν, ὃν πέρι πέτρη
Ἠλίβατος τετύχηκε διαμπερὲς ἀμφοτέρωθεν·
Ἀκταὶ δὲ προβλῆτες ἐναντίαι ἀλλήλῃσιν
Ἐν στόματι προέχουσιν· ἀραιὴ δ' εἴσοδός ἐστιν·
Ἔνθ' οἵγ' εἴσω πάντες ἔχον νέας ἀμφιελίσσας.
Αἱ μὲν ἄρ' ἔντοσθεν λιμένος κοίλοιο δέδεντο

Πλησίαι· οὐ μὲν γάρ πότ' ἀέξετο κῦμα ἐν αὐτῷ,
Οὔτε μέγ', οὔτ' ὀλίγον· λευκὴ δ' ἦν ἀμφὶ γαλήνη.
Αὐτὰρ ἐγὼν οἶος σχέθον ἔξω νῆα μέλαιναν,
Αὐτοῦ ἐπ' ἐσχατιῇ, πέτρης ἐκ, πείσματα δήσας.
Ἔστην δὲ, σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθών·
Ἔνθα μὲν οὔτε βοῶν, οὔτ' ἀνδρῶν φαίνετο ἔργα,
Καπνὸν δ' οἶον ὁρῶμεν ἀπὸ χθονὸς ἀΐσσοντα.
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάρους προΐην πεύθεσθαι ἰόντας,
Οἵτινες ἀνέρες εἰσὶν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες·
Ἄνδρε δύω κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἅμ' ὀπάσσας.
Οἱ δ' ἴσαν ἐκβάντες λείην ὁδὸν, ᾗπερ ἅμαξαι
Ἄστυδ' ἀφ' ὑψηλῶν ὀρέων καταγίνεον ὕλην.
Κούρῃ δὲ ξύμβληντο πρὸ ἄστεος ὑδρευούσῃ,
Θυγατρὶ ἰφθίμῃ μεγαλήτορος Ἀντιφάταο.
Ἡ μὲν ἄρ' ἐς κρήνην κατεβήσετο καλλιρέεθρον
Ἀρτακίην, ἔνθεν γὰρ ὕδωρ προτὶ ἄστυ φέρεσκον·
Οἱ δὲ παριστάμενοι προσεφώνεον, ἔκ τ' ἐρέοντο,
Ὅστις τῶν εἴη βασιλεὺς, ἠδ' οἷσιν ἀνάσσοι.
Ἡ δὲ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑψιρεφὲς δῶ.
Οἱ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθον κλυτὰ δώματα, τὴν δὲ γυναῖκα
Εὗρον, ὅσην δ' ὄρεος κορυφὴν, κατὰ δ' ἔστυγον αὐτήν.
Ἡ δ' αἶψ' ἐξ ἀγορῆς ἐκάλει κλυτὸν Ἀντιφατῆα,
Ὃν πόσιν, ὃς δὴ τοῖσιν ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον·
Αὐτίχ' ἕνα μάρψας ἑτάρων, ὡπλίσσατο δόρπον·
Τὼ δὲ δύ' ἀΐξαντε φυγῇ ἐπὶ νῆας ἱκέσθην.
Αὐτὰρ ὁ τεῦχε βοὴν δι' ἄστεος· οἱ δ' ἀΐοντες
Φοίτων ἴφθιμοι Λαιστρυγόνες ἄλλοθεν ἄλλος,
Μυρίοι, οὐκ ἄνδρεσσιν ἐοικότες, ἀλλὰ Γίγασιν.

Οἵ ῥ' ἀπὸ πετράων ἀνδραχθέσι χερμαδίοισι
Βάλλον· ἄφαρ δὲ κακὸς κόναβος κατὰ νῆας ὀρώρει,
Ἀνδρῶν ὀλλυμένων, νηῶν θ' ἅμα ἀγνυμενάων·
Ἰχθῦς δ' ὡς, πείροντες, ἀτερπέα δαῖτα πένοντο·
Ὄφρ' οἳ τοὺς ὄλεκον λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς,
Τόφρα δ' ἐγὼ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Τῷ ἀπὸ πείσματ' ἔκοψα νεὸς κυανοπρῴροιο.
Αἶψα δ' ἐμοῖς ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
Ἐμβαλέειν κώπῃσ', ἵν' ὑπ' ἐκ κακότητα φύγοιμεν.
Οἱ δ' ἅμα πάντες ἀνέρριψαν, δείσαντες ὄλεθρον.
Ἀσπασίως δ' ἐς πόντον ἐπηρεφέας φύγε πέτρας
Νηῦς ἐμή· αὐτὰρ αἱ ἄλλαι ἀολλέες αὐτόθ' ὄλοντο.
Ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ,
Ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.
Αἰαίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθα· ἔνθα δ' ἔναιεν
Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αὐδήεσσα,
Αὐτοκασιγνήτη ὀλοόφρονος Αἰήταο·
Ἄμφω δ' ἐκγεγάτην φαεσιμβρότου Ἠελίοιο,
Μητρός τ' ἐκ Πέρσης, τὴν Ὠκεανὸς τέκε παῖδα.
Ἔνθα τ' ἐπ' ἀκτῆς νηῒ κατηγαγόμεσθα σιωπῇ
Ναύλοχον ἐς λιμένα, καί τις θεὸς ἡγεμόνευεν.
Ἔνθα τ' ἐκβάντες, δύο τ' ἤματα καὶ δύο νύκτας
Κείμεθ' ὁμοῦ· καμάτῳ τε, καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' ἠὼς,
Καὶ τότ' ἐγὼν ἐμὸν ἔγχος ἑλὼν καὶ φάσγανον ὀξὺ,
Καρπαλίμως παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἐς περιωπὴν,
Εἴπως ἔργα ἴδοιμι βροτῶν, ἐνοπήν τε πυθοίμην.
Ἔστην δὲ, σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν,

Καί μοι ἐείσατο καπνὸς ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
Κίρκης ἐν μεγάροισι, διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.
Μερμήριξα δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
Ἐλθεῖν, ἠδὲ πυθέσθαι· ἐπεὶ ἴδον αἴθοπα καπνόν.
Ὧδε δέ μοι φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Πρῶτ' ἐλθόντ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης,
Δεῖπνον ἑταίροισι δόμεναι, προέμεν τε πυθέσθαι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιὼν νεὸς ἀμφιελίσσης,
Καὶ τότε τίς με θεῶν ὀλοφύρατο μοῦνον ἐόντα,
Ὅς ῥά μοι ὑψίκερων ἔλαφον μέγαν εἰς ὁδὸν αὐτὴν
Ἧκεν· ὁ μὲν ποταμόνδε κατήϊεν ἐκ νομοῦ ὕλης,
Πιόμενος· δὴ γάρ μιν ἔχεν μένος ἠελίοιο·
Τὸν δ' ἐγὼ ἐκβαίνοντα κατ' ἄκνηστιν μέσα νῶτα
Πλῆξα· τὸ δ' ἀντικρὺς δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε·
Καδδ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακών, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός·
Τῷ δ' ἐγὼ ἐμβαίνων, δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
Εἰρυσάμην· τὸ μὲν αὖθι κατακλίνας ἐπὶ γαίῃ
Εἴασ'· αὐτὰρ ἐγὼ σπασάμην ῥῶπάς τε λύγους τε·
Πεῖσμα δ', ὅσον τ' ὄργυιαν, ἐϋστρεφὲς ἀμφοτέρωθεν
Πλεξάμενος, συνέδησα πόδας δεινοῖο πελώρου.
Βῆν δὲ καταλλοφάδια φέρων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
Ἔγχει ἐρειδόμενος, ἐπεὶ οὔπως ἦεν ἐπ' ὤμου
Χειρὶ φέρειν ἑτέρῃ· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
Καδδ' ἔβαλον προπάροιθε νεώς· ἀνέγειρα δ' ἑταίρους
Μειλιχίοις ἐπέεσσι, παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·
Ὦ φίλοι, οὐ γάρ πως καταδυσόμεθ', ἀχνύμενοί περ,
Εἰς Ἀΐδαο δόμους, πρὶν μόρσιμον ἦμαρ ἐπέλθῃ.
Ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἐν νηῒ θοῇ βρῶσίς τε, πόσις τε,

Μνησόμεθα βρώμης, μηδὲ τρυχώμεθα λιμῷ.
Ὣς ἐφάμην· οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο·
Ἐκ δὲ καλυψάμενοι πολιῆς ἁλὸς ἀτρυγέτοιο
Θηήσαντ' ἔλαφον· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὁρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
Χεῖρας νιψάμενοι τεύχοντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
Δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσιν ἔειπον·
Κέκλυτέ μευ μύθων, κακά περ πάσχοντες, ἑταῖροι·
Ὦ φίλοι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν, ὅπη ζόφος, οὐδ' ὅπη ἠώς,
Οὐδ' ὅπη ἠέλιος φαεσίμβροτος εἶσ' ὑπὸ γαῖαν,
Οὐδ' ὅπη ἀννεῖται· ἀλλὰ φραζώμεθα θᾶσσον,
Εἴτις ἔτ' ἔσται μῆτις, ἐγὼ δ' οὐκ οἴομαι εἶναι.
Εἶδον γὰρ, σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν,
Νῆσον, τὴν πέρι πόντος ἀπείριτος ἐστεφάνωται·
Αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ κεῖται· καπνὸν δ' ἐνὶ μέσσῃ
Ἔδρακον ὀφθαλμοῖσι, διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.
Ὣς ἐφάμην· τοῖσι δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
Μνησαμένοις ἔργων Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο,
Κύκλωπός τε βίης μεγαλήτορος ἀνδροφάγοιο.
Κλαῖον δὲ λιγέως, θαλερὸν κατα δάκρυ χέοντες·
Ἀλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίνετο μυρομένοισι.
Αὐτὰρ ἐγὼ δίχα πάντας ἐϋκνήμιδας ἑταίρους
Ἠρίθμεον· ἀρχὸν δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ὄπασσα·

Τῶν μὲν ἐγὼ ἦρχον, τῶν δ' Εὐρύλοχος θεοειδής.
Κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἑλόντες·
Ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος μεγαλήτορος Εὐρυλόχοιο.
Βῆ δ' ἰέναι, ἅμα τῷ γε δύω καὶ εἴκοσ' ἑταῖροι
Κλαίοντες· κατὰ δ' ἄμμε λίπον γοόωντας ὄπισθεν.
Εὗρον δ' ἐν βήσσῃσι τετυγμένα δώματα Κίρκης
Ξεστοῖσι λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ·
Ἀμφὶ δέ μιν λύκοι ἦσαν ὀρέστεροι, ἠδὲ λέοντες,
Τοὺς αὐτὴ κατέθελξεν· ἐπεὶ κακὰ φάρμακ' ἔδωκεν.
Οὐδ' οἵ γ' ὡρμήθησαν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀλλ' ἄρα τοίγε
Οὐρῇσιν μακρῇσι περισσαίνοντες ἀνέσταν.
Ὡς δ' ὅταν ἀμφὶ ἄνακτα κύνες δαίτηθεν ἰόντα
Σαίνωσ', αἰεὶ γάρ τε φέρει μειλίγματα θυμοῦ·
Ὡς τοὺς ἀμφὶ λύκοι κρατερώνυχες, ἠδὲ λέοντες,
Σαῖνον· τοὶ δ' ἔδδεισαν· ἐπεὶ ἴδον αἰνὰ πέλωρα.
Ἔσταν δ' ἐν προθύροισι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο·
Κίρκης δ' ἔνδον ἄκουον ἀειδούσης ὀπὶ καλῇ,
Ἱστὸν ἐποιχομένης μέγαν, ἄμβροτον, οἷα θεάων
Λεπτά τε, καὶ χαρίεντα, καὶ ἀγλαὰ ἔργα πέλονται.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Πολίτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ὅς μοι κήδιστος ἑτάρων ἦν, κεδνότατός τε·
Ὦ φίλοι, ἔνδον γάρ τις ἐποιχομένη μέγαν ἱστὸν,
Καλὸν ἀοιδιάει, δάπεδον δ' ἅπαν ἀμφιμέμυκεν,
Ἢ θεὸς, ἠὲ γυνή· ἀλλὰ φθεγγώμεθα θᾶσσον.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες·
Ἡ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤϊξε φαεινὰς,
Καὶ κάλει· οἳ δ' ἅμα πάντες ἀϊδρείῃσιν ἕποντο·
Εὐρύλοχος δ' ὑπέμεινεν, ὀϊσσάμενος δόλον εἶναι.

Εἷσεν δ' εἰσαγαγοῦσα κατὰ κλισμούς τε, θρόνους τε·
Ἐν δέ σφιν τυρόν τε, καὶ ἄλφιτα, καὶ μέλι χλωρὸν
Οἴνῳ πραμνείῳ ἐκύκα· ἀνέμισγε δὲ σίτῳ
Φάρμακα λύγρ', ἵνα πάγχυ λαθοίατο πατρίδος αἴης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε, καὶ ἔκπιον, αὐτίκ' ἔπειτα
Ῥάβδῳ πεπληγυῖα, κατὰ συφεοῖσιν ἐέργνυ.
Οἱ δὲ συῶν μὲν ἔχον κεφαλὰς, φωνήν τε, τρίχας τε,
Καὶ δέμας· αὐτὰρ νοῦς ἦν ἔμπεδος, ὡς τοπάρος περ.
Ὣς οἱ μὲν κλαίοντες ἐέρχατο· τοῖσι δὲ Κίρκη
Πάρ ῥ' ἄκυλον, βάλανόν τ' ἔβαλεν, καρπόν τε κρανείης,
Ἔδμεναι, οἷα σύες χαμαιευνάδες αἰὲν ἔδουσιν.
Εὐρύλοχος δ' αἶψ' ἦλθε θοὴν ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
Ἀγγελίην ἑτάρων ἐρέων καὶ ἀδευκέα πότμον.
Οὐδέ τι ἐκφάσθαι δύνατο ἔπος, ἱέμενός περ,
Κῆρ ἄχεϊ μεγάλῳ βεβλημένος· ἐν δέ οἱ ὄσσε
Δακρυόφιν πίμπλαντο, γόον δ' ὠΐετο θυμός.
Ἀλλ' ὅτε δή μιν πάντες ἀγασσάμεθ' ἐξερέοντες,
Καὶ τότε τῶν ἄλλων ἑτάρων κατέλεξεν ὄλεθρον·
Ἤιομεν, ὡς ἐκέλευες, ἀνὰ δρυμὰ, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
Εὕρομεν ἐν βήσσῃσι τετυγμένα δώματα καλά·
Ἔνθα δέ τις μέγαν ἱστὸν ἐποιχομένη λίγ' ἄειδεν,
Ἢ θεὸς, ἠὲ γυνή· τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες.
Ἡ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤϊξε φαεινὰς,
Καὶ κάλει· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀϊδρείῃσιν ἕποντο·
Αὐτὰρ ἐγὼν ὑπέμεινα, ὀϊσάμενος δόλον εἶναι.
Οἱ δ' ἅμ' ἀϊστώθησαν ἀολλέες, οὐδέ τις αὐτῶν
Ἐξεφάνη· δηρὸν δὲ καθήμενος ἐσκοπίαζον.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ περὶ μὲν ξίφος ἀργυρόηλον

Ὤμοιιν βαλόμην, μέγα, χάλκεον· ἀμφὶ δὲ τόξα.
Τὸν δ' αἶψ' ἠνώγεα αὐτὴν ὁδὸν ἡγήσασθαι.
Αὐτὰρ ὅγ' ἀμφοτέρῃσι λαβὼν ἐλλίσσετο γούνων,
Καί μ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Μή μ' ἄγε κεῖσ' ἀέκοντα, διοτρεφὲς, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ·
Οἶδα γὰρ, ὡς οὔτ' αὐτὸς ἐλεύσεαι, οὔτε τιν' ἄλλων
Ἄξεις σῶν ἑτάρων· ἀλλὰ σὺν τοῖσδεσι θᾶσσον
Φεύγωμεν· ἔτι γάρ κεν ἀλύξαιμεν κακὸν ἦμαρ.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Εὐρύλοχ', ἤτοι μὲν σὺ μέν' αὐτοῦ τῷδ' ἐνὶ χώρῳ,
Ἔσθων καὶ πίνων, κοίλῃ παρὰ νηῒ μελαίνῃ·
Αὐτὰρ ἐγὼν εἶμι· κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη.
Ὣς εἰπὼν, παρὰ νηὸς ἀνήϊον, ἠδὲ θαλάσσης.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ ἔμελλον, ἰὼν ἱερὰς ἀνὰ βήσσας,
Κίρκης ἵξεσθαι πολυφαρμάκου ἐς μέγα δῶμα,
Ἔνθα μοι Ἑρμείας χρυσόῤῥαπις ἀντεβόλησεν
Ἐρχομένῳ πρὸς δῶμα, νεηνίῃ ἀνδρὶ ἐοικὼς,
Πρῶτον ὑπηνήτῃ· τοῦπερ χαριεστάτη ἥβη·
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ· ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Τί δ' αὔτως, δύστηνε, δι' ἄκριας ἔρχεαι οἶος,
Χώρου ἄϊδρις ἐών; ἕταροι δέ τοι οἵδ' ἐνὶ Κίρκης
Ἔρχαται, ὥστε σύες πυκινοὺς κευθμῶνας ἔχοντες.
Ἦ τοὺς λυσόμενος δεῦρ' ἔρχεαι, οὐδέ σε φημὶ
Αὐτὸν νοστήσειν· μενέεις δὲ σὺ, ἔνθα περ ἄλλοι.
Ἀλλ' ἄγε δή σε κακῶν ἐκλύσομαι, ἠδὲ σαώσω.
Τῆ τόδε φάρμακον ἐσθλὸν, ἔχων δ' ἐς δώματα Κίρκης
Ἔρχευ· ὅ κέν τοι κρατὸς ἀλαλκήσει κακὸν ἦμαρ.
Πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώϊα δήνεα Κίρκης·

Τεύξει τοι κυκεῶ, βαλέει δ' ἐνὶ φάρμακα σίτῳ·
Ἀλλ' οὐδ' ὧς θέλξαι σε δυνήσεται· οὐ γὰρ ἐάσει
Φάρμακον ἐσθλὸν, ὅ τοι δώσω· ἐρέω δὲ ἕκαστα·
Ὁππότε κεν Κίρκη σ' ἐλάσῃ περιμήκεϊ ῥάβδῳ,
Δὴ τότε σὺ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Κίρκῃ ἐπαΐξαι, ὥστε κτάνων μενεαίνων.
Ἡ δέ σ' ὑποδδείσασα κελήσεται εὐνηθῆναι·
Ἔνθα σὺ μηκέτ' ἔπειτ' ἀπανήνασθαι θεοῦ εὐνὴν,
Ὄφρα κέ τοι λύσῃ θ' ἑτάρους, αὐτόν τε κομίσσῃ·
Ἀλλὰ κέλεσθαί μιν μακάρων μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
Μήτι τοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο·
Μή σ' ἀπογυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θείῃ.
Ὣς ἄρα φωνήσας πόρε φάρμακον Ἀργειφόντης,
Ἐκ γαίης ἐρύσας, καί μοι φύσιν αὐτοῦ ἔδειξε.
Ῥίζῃ μὲν μέλαν ἔσκε, γάλακτι δὲ εἴκελον ἄνθος·
Μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί· χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν
Ἀνδράσι γε θνητοῖσι· θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν.
Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον,
Νῆσον ἀν' ὑλήεσσαν· ἐγὼ δ' ἐς δώματα Κίρκης
Ἤϊα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
Ἔστην δ' εἰνὶ θύρῃσι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο·
Ἔνθα στὰς ἐβόησα, θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς.
Ἡ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤϊξε φαεινὰς,
Καὶ κάλει· αὐτὰρ ἐγὼν ἑπόμην, ἀκαχήμενος ἦτορ.
Εἷσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
Καλοῦ, δαιδαλέου, ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν·
Τεῦχε δέ μοι κυκεῶ χρυσέῳ δέπαϊ, ὄφρα πίοιμι·
Ἐν δέ τε φάρμακον ἧκε, κακὰ φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, οὐδέ μ' ἔθελξεν,
Ῥάβδῳ πεπληγυῖα, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Ἔρχεο νῦν συφεόνδε, μετ' ἄλλων λέξο ἑτάρων.
Ὣς φάτο· ἐγὼ δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Κίρκῃ ἐπήϊξα, ὥστε κτάμεναι μενεαίνων.
Ἡ δὲ μέγ' ἰάχουσα ὑπέδραμε, καὶ λάβε γούνων,
Καί μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τίς; πόθεν εἶς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
Θαῦμά μ' ἔχει, ὡς οὔτι πιὼν τάδε φάρμακ' ἐθέλχθης.
Οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος ἀνὴρ τάδε φάρμακ' ἀνέτλη,
Ὅς κε πίῃ, καὶ πρῶτον ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων·
Σοὶ δέ τις ἐν στήθεσσιν ἀκήλητος νόος ἐστίν.
Ἦ σύ γ' Ὀδυσσεύς ἐσσὶ πολύτροπος, ὅν τε μοι αἰεὶ
Φάσκεν ἐλεύσεσθαι χρυσόρραπις Ἀργειφόντης,
Ἐκ Τροίης ἀνιόντα θοῇ σὺν νηῒ μελαίνῃ;
Ἀλλ' ἄγε δὴ κολεῷ μὲν ἄορ θέο, νῶϊ δ' ἔπειτα
Εὐνῆς ἡμετέρης ἐπιβήσομεν, ὄφρα μιγέντε
Εὐνῇ καὶ φιλότητι, πεποίθομεν ἀλλήλοισιν.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Ὦ Κίρκη, πῶς γάρ με κέλῃ σοι ἤπιον εἶναι;
Ἥ μοι σῦς μὲν ἔθηκας ἐνὶ μεγάροισιν ἑταίρους·
Αὐτὸν δ' ἐνθάδ' ἔχουσα, δολοφρονέουσα κελεύεις
Ἐς θάλαμόν τ' ἰέναι, καὶ σῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς·
Ὄφρα με γυμνωθέντα, κακὸν καὶ ἀνήνορα θείης;
Οὐδ' ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι τεῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
Εἰ μή μοι τλαίης γε, θεά, μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
Μή μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυσιν, ὡς ἐκέλευον.

Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
Καὶ τότ' ἐγὼ Κίρκης ἐπέβην περικαλλέος εὐνῆς.
Ἀμφίπολοι δ' ἄρα τέως ἐνὶ μεγάροισι πένοντο
Τέσσαρες, αἵ οἱ δῶμα κάτα δρήστειραι ἔασι.
Γίνονται δ' ἄρα ταί γε ἔκ τε κρηνάων, ἀπό τ' ἀλσέων,
Ἔκ θ' ἱερῶν ποταμῶν, οἵτ' εἰς ἅλαδε προρέουσιν.
Τάων ἡ μὲν ἔβαλλε θρόνοις ἔνι ῥήγεα καλὰ,
Πορφύρεα καθύπερθ', ὑπένερθε δὲ λῖθ' ὑπέβαλλεν·
Ἡ δ' ἑτέρη προπάροιθε ποδῶν ἐτίταινε τραπέζας
Ἀργυρέας, ἐπὶ δέ σφι τίθει χρύσεια κάνεια·
Ἡ δὲ τρίτη κρητῆρι μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα,
Ἡδὺν ἐν ἀργυρέῳ, νέμε δὲ χρύσεια κύπελλα·
Ἡ δὲ τετάρτη ὕδωρ ἐφόρει, καὶ πῦρ ἀνέκαιε
Πολλὸν ὑπὸ τρίποδι μεγάλῳ· ἰαίνετο δ' ὕδωρ.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσεν ὕδωρ ἐνὶ οἴνοπι χαλκῷ,
Ἔς ῥ' ἀσάμινθον ἕσασα, λό' ἐκ τρίποδος μεγάλοιο,
Θυμῆρες κεράσασα κατὰ κρατός τε καὶ ὤμων,
Ὄφρα μοι ἐκ κάματον θυμοφθόρον εἵλετο γυίων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ λοῦσέν τε, καὶ ἤλειψεν λίπ' ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δέ με χλαῖναν καλὴν βάλεν, ἠδὲ χιτῶνα·
Εἷσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
Καλοῦ, δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
Ἐσθέμεναι δ' ἐκέλευεν· ἐμῷ δ' οὐχ ἥνδανε θυμῷ·

Ἀλλ' ἥμην ἀλλοφρονέων, κακὰ δ' ὄσσετο θυμός.
Κίρκη δ' ὡς ἐνόησεν ἔμ' ἥμενον, οὐδέτι σίτῳ
Χεῖρας ἰάλλοντα· στυγερὸν δέ με πένθος ἔχοντα,
Ἄγχι παρισαμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τίφθ' οὕτως, Ὀδυσεῦ, κατ' ἄρ' ἕζεαι ἶσος ἀναύδῳ,
Θυμὸν ἔδων; βρώμης δ' οὐχ ἅπτεαι, οὐδὲ ποτῆτος;
Ἦ τινά που δόλον ἄλλον ὀΐεαι, οὐδ' ἔτι σε χρὴ
Δειδίμεν· ἤδη γάρ τοι ἀπώμοσα καρτερὸν ὅρκον.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Ὦ Κίρκη, τίς γάρ κεν ἀνὴρ, ὃς ἐναίσιμος εἴη,
Πρὶν τλαίη πάσσασθαι ἐδητύος, ἠδὲ ποτῆτος,
Πρὶν λύσασθ' ἑτάρους καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι;
Ἀλλ' ἄγε δὴ πρόφρασσα πιεῖν, φαγέμεν τε κελεύεις,
Λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω ἐρίηρας ἑταίρους.
Ὣς ἐφάμην· Κίρκη δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,
Ῥάβδον ἔχουσ' ἐν χειρὶ, θύρας δ' ἀνέῳξε φαεινὰς,
Ἐκ δ' ἔλασεν σιάλοισιν ἐοικότας ἐννεώροισιν.
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐναντίοι· ἡ δὲ δι' αὐτῶν
Ἐρχομένη προσάλειφεν ἑκάστῳ φάρμακον ἄλλο.
Τῶν δ' ἐκ μὲν μελέων τρίχες ἔρρεον, ἃς πρὶν ἔφυσε
Φάρμακον οὐλόμενον, τό σφιν πόρε πότνια Κίρκη·
Ἄνδρες δ' αἶψ' ἐγένοντο νεώτεροι, ἢ πάρος ἦσαν,
Καὶ πολὺ καλλίονες καὶ μείζονες εἰσοράασθαι.
Ἔγνωσαν δέ με κεῖνοι, ἔφυν τ' ἐν χερσὶν ἕκαστος.
Πᾶσιν δ' ἱμερόεις ὑπέδυ γόος, ἀμφὶ δὲ δῶμα
Σμερδαλέον κανάχιζε· θεὰ δ' ἐλέαιρεν ἅπαντας.
Ἡ δέ μευ ἄγχι στᾶσα προσηύδα δῖα θεάων·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

Ἔρχεο νῦν ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης·
Νῆα μὲν ἂρ πάμπρωτον ἐρύσσατε ἤπειρόνδε,
Κτήματα δ' ἐν σπήεσσι πελάσσατε, ὅπλα τε πάντα·
Αὐτὸς δ' αἶψ' ἰέναι, καὶ ἄγειν ἐρίηρας ἑταίρους.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοιγ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ·
Βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
Εὗρον ἔπειτ' ἐπὶ νῆα θοὴν ἐρίηρας ἑταίρους
Οἴκτρ' ὀλοφυρομένους, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντας.
Ὡς δ' ὅταν ἄγραυλοι πόρτιες περὶ βοῦς ἀγελαίας
Ἐλθούσας ἐς κόπρον, ἐπὴν βοτάνης κορέσονται,
Πᾶσαι ἅμα σκαίρουσιν ἐναντίαι· οὐδέτι σηκοὶ
Ἴσχουσ', ἀλλ' ἀδινὸν μυκώμεναι ἀμφιθέουσι
Μητέρας· ὣς ἐμὲ κεῖνοι, ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Δακρυόεντες ἔχυντο· δόκησε δ' ἄρα σφισι θυμὸς
Ὣς ἔμεν, ὡς εἰ πατρίδ' ἱκοίατο καὶ πόλιν αὐτῶν
Τρηχείης Ἰθάκης, ἵνα τ' ἔτραφεν, ἠδ' ἐγένοντο·
Καί μ' ὀλοφυρόμενοι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
Σοὶ μὲν νοστήσαντι, διοτρεφὲς, ὣς ἐχάρημεν,
Ὡς εἴτ' εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα πατρίδα γαῖαν·
Ἀλλ' ἄγε, τῶν ἄλλων ἑτάρων κατάλεξον ὄλεθρον.
Ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἐγὼ προσέφην μαλακοῖς ἐπέεσσι·
Νῆα μὲν ἂρ πάμπρωτον ἐρύσσαμεν ἤπειρόνδε,
Κτήματά τ' ἐν σπήεσσι πελάσσομεν, ὅπλα τε πάντα·
Αὐτοὶ δ' ὀτρύνεσθε ἐμοὶ ἅμα πάντες ἕπεσθαι,
Ὄφρα ἴδηθ' ἑτάρους ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης,
Πίνοντας καὶ ἔδοντας· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχουσι.
Ὣς ἐφάμην· οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο·
Εὐρύλοχος δέ μοι οἶος ἐρύκανε πάντας ἑταίρους·

Ὦ δειλοί, πόσ' ἴμεν; τί κακῶν ἱμείρετε τούτων,
Κίρκης ἐς μέγαρον καταβήμεναι; ἥ κεν ἅπαντας
Ἢ σῦς, ἠὲ λύκους ποιήσεται, ἠὲ λέοντας·
Οἵ κέν οἱ μέγα δῶμα φυλάσσοιμεν καὶ ἀνάγκῃ.
Ὥσπερ Κύκλωψ ἔρξ', ὅτε οἱ μέσσαυλον ἵκοντο
Ἡμέτεροι ἕταροι, σὺν δ' ὁ θρασὺς εἵπετ' Ὀδυσσεύς·
Τούτου γὰρ καὶ κεῖνοι ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔγωγε μετὰ φρεσὶ μερμήριξα,
Σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
Τῷ οἱ ἀποτμήξας κεφαλὴν, οὖδάσδε πελάσσαι,
Καὶ πηῷ περ ἐόντι μάλα σχεδόν· ἀλλά μ' ἑταῖροι
Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·
Διογενὲς, τοῦτον μὲν ἐάσομεν, ὡς σὺ κελεύεις,
Αὐτοῦ πὰρ νηΐ τε μένειν, καὶ νῆα ἔρυσθαι·
Ἡμῖν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὰ πρὸς δώματα Κίρκης.
Ὣς φάμενοι, παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἠδὲ θαλάσσης.
Οὐδὲ μὲν Εὐρύλοχος κοίλῃ παρὰ νηῒ λέλειπτο,
Ἀλλ' ἕπετ'· ἔδδεισεν γὰρ ἐμὴν ἔκπαγλον ἐνιπήν.
Τόφρα δὲ τοὺς ἄλλους ἑτάρους ἐν δώμασι Κίρκη
Ἐνδυκέως λοῦσέν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ·
Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὔλας βάλεν, ἠδὲ χιτῶνας·
Δαινυμένους δ' ἄρα τούς γε ἐφεύρομεν ἐν μεγάροισι.
Οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἴδον, φράσσαντό τε πάντα,
Κλαῖον ὀδυρόμενοι, περὶ δὲ στεναχίζετο δῶμα.
Ἡ δέ μευ ἄγχι στᾶσα προσηύδα δῖα θεάων·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Μηκέτι νῦν θαλερὸν γόον ὄρνυτε· οἶδα καὶ αὐτὴ
Ἡμὲν ὅσ' ἐν πόντῳ πάθετ' ἄλγεα ἰχθυόεντι,

Ἠδ' ὅσ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντο ἐπὶ χέρσου.
Ἀλλ' ἄγετ', ἐσθίετε βρώμην, καὶ πίνετε οἶνον,
Εἰσόκεν αὖτις θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι λάβητε,
Οἷον ὅτε πρώτιστον ἐλείπετε πατρίδα γαῖαν
Τρηχείης Ἰθάκης· νῦν ἀσκελέες καὶ ἄθυμοι,
Αἰεὶ ἄλης χαλεπῆς μεμνημένοι· οὐδέ ποθ' ὑμῖν
Θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ, ἐπεὶ ἦ μάλα πολλὰ πέπασθε.
Ὣς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
Ἔνθα μὲν ἤματα πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
Ἥμεθα, δαινύμενοι κρέατ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὧραι,
Μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα μακρὰ τελέσθη,
Καὶ τότε μ' ἐκκαλέσαντες ἔφαν ἐρίηρες ἑταῖροι·
Δαιμόνι', ἤδη νῦν μιμνήσκεο πατρίδος αἴης,
Εἴ τοι θέσφατόν ἐστι σαωθῆναι, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐς ὑψόρροφον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἔμοιγ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἥμεθα δαινύμενοι κρέατ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
Οἱ μὲν κοιμήσαντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
Αὐτὰρ ἐγὼ Κίρκης ἐπιβὰς περικαλλέος εὐνῆς,
Γούνων ἐλιτάνευσα, θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς.
Ὦ Κίρκη, τέλεσόν μοι ὑπόσχεσιν, ἥν περ ὑπέστης,
Οἴκαδε πεμψέμεναι· θυμὸς δέ μοι ἔσσυται ἤδη,
Ἠδ' ἄλλων ἑτάρων, οἵ μευ φθινύθουσι φίλον κῆρ,
Ἀμφ' ἔμ' ὀδυρόμενοι, ὅτε που σύγε νόσφι γένηαι.
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·

Δια-

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Μηκέτι νῦν ἀέκοντες ἐμῷ ἐνὶ μίμνετε οἴκῳ·
Ἀλλ' ἄλλην χρὴ πρῶτον ὁδὸν τελέσαι, καὶ ἱκέσθαι
Εἰς Ἀΐδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
Ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο,
Μάντιος ἀλαοῦ, τοῦ τε φρένες ἔμπεδοί εἰσι·
Τῷ καὶ τεθνηῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια,
Οἴῳ πεπνῦσθαι· τοὶ δὲ σκιαὶ ἀΐσσουσι.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
Κλαῖον δ' ἐν λεχέεσσι καθήμενος, οὐδέ νυ μοι κῆρ
Ἤθελ' ἔτι ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τε κορέσθην,
Καὶ τότε δή μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Ὦ Κίρκη, τίς γὰρ ταύτην ὁδὸν ἡγεμονεύσει;
Εἰς Ἄϊδος δ' οὔπω τις ἀφίκετο νηῒ μελαίνῃ.
Ζωὸς ἐών· χαλεπὸν δὲ τάγε ζωοῖσιν ὁρᾶσθαι.
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Μή τί τοι ἡγεμόνος γε ποθὴ παρὰ νηῒ μελέσθω·
Ἱστὸν δὲ στήσας, ἀνὰ θ' ἱστία λευκὰ πετάσσας,
Ἧσθαι· τὴν δέ κέ τοι πνοιὴ Βορέαο φέρησιν.
Ἀλλ' ὁπότ' ἂν δὴ νηῒ δι' ὠκεανοῖο περήσῃς,
Ἔνθ' ἀκτή τε λάχεια καὶ ἄλσεα Περσεφονείης,
Μακραί τ' αἴγειροι, καὶ ἰτέαι ὠλεσίκαρποι·
Νῆα μὲν αὐτοῦ κέλσαι ἐπ' ὠκεανῷ βαθυδίνῃ,
Αὐτὸς δ' εἰς Ἀΐδαο δόμον ἰέναι εὐρώεντα.
Ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσι,
Κώκυτός θ', ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀποῤῥώξ·

Πέτρη τε, ξύνεσίς τε δύω ποταμῶν ἐριδούπων.
Ἔνθα δ' ἔπειθ', ἥρως, χριμφθεὶς πέλας, ὥς σε κελεύω,
Βόθρον ὀρύξαι ὅσον τε πυγέσιον, ἔνθα καὶ ἔνθα·
Ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοὴν χεῖσθαι πᾶσιν νεκύεσσι,
Πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδέϊ οἴνῳ,
Τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ παλύνειν.
Πολλὰ δὲ γουνοῦσθαι νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
Ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην, στεῖραν βοῦν, ἥτις ἀρίστη,
Ῥέξειν ἐν μεγάροισι, πυρήν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν.
Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν ὄϊν ἱερευσέμεν οἴῳ.
Παμμέλαν', ὃς μήλοισι μετατρέπει ἀγρομένοισιν.
Αὐτὰρ ἐπὴν εὐχῇσι λίσῃ κλυτὰ ἔθνεα νεκρῶν,
Ἔνθ' ὄϊν ἀρνειὸν ῥέζειν, θῆλύν τε μέλαιναν,
Εἰς Ἔρεβος τρέψας, αὐτὸς δ' ἀπονόσφι τραπέσθαι,
Ἱέμενος ποταμοῖο ῥοάων· ἔνθα δὲ πολλαὶ
Ψυχαὶ ἐλεύσονται νεκύων κατατεθνειώτων.
Δὴ τότ' ἔπειθ' ἑτάροισιν ἐποτρῦναι καὶ ἀνῶξαι
Μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλέϊ χαλκῷ,
Δείραντας κατακῆαι· ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
Ἰφθίμῳ τ' Ἀΐδῃ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ.
Αὐτὸς δὲ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
Ἧσθαι, μηδὲ ἐᾶν νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
Αἵματος ἆσσον ἴμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
Ἔνθα τοι αὐτίκα μάντις ἐλεύσεται, ὄρχαμε λαῶν,
Ὅς κέν τοι εἴπῃσιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου,
Νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.
Ὣς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν ἠώς.
Ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα ἕσσεν·

Αὐτὴ δ' ἀργύφεον φᾶρος μέγα ἕννυτο Νύμφη
Λεπτὸν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυῖ,
Καλὴν, χρυσείην· κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτρην.
Αὐτὰρ ἐγὼ διὰ δώματα κιὼν ὤτρυνον ἑταίρους,
Μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·
Μηκέτι νῦν εὕδοντες ἀωτεῖτε γλυκὺν ὕπνον·
Ἀλλ' ἴομεν· δὴ γάρ μοι ἐπέφραδε θέσφατα Κίρκη.
Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
Οὐδὲ μὲν οὐδ' ἔνθεν περ ἀπήμονας ἦγον ἑταίρους·
Ἐλπήνωρ δέ τις ἔσκε νεώτατος, οὔτέ τι λίην
Ἄλκιμος ἐν πολέμῳ, οὔτε φρεσὶν ᾗσιν ἀρηρὼς,
Ὅς μοι ἄνευθ' ἑτάρων, ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης,
Ψύχεος ἱμείρων κατελέξατο οἰνοβαρείων·
Κινυμένων δ' ἑτάρων ὅμαδον καὶ δοῦπον ἀκούσας,
Ἐξαπίνης ἀνόρουσε, καὶ ἐκλάθετο φρεσὶν ᾗσιν
Ἄψοῤῥον καταβῆναι ἰὼν ἐς κίονα μακρήν·
Ἀλλὰ καταντικρὺ τέγεος πέσεν· ἐκ δέ οἱ αὐχὴν
Ἀστραγάλων ἐάγη, ψυχὴ δ' ἄϊδόσδε κατῆλθεν.
Ἐρχομένοισι δὲ τοῖσιν ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἔειπον·
Φάσθε νύ που οἴκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
Ἔρχεσθ'· ἄλλην δ' ἡμῖν ὁδὸν τεκμήρατο Κίρκη
Εἰς Ἀΐδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
Ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο.
Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
Ἑζόμενοι δὲ καταῦθι γόων, τίλλοντό τε χαίτας.
Ἀλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίνετο μυρομένοισιν.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης
Ἤιομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες,

Τόφρα δ' ἄρ' οἰχομένη Κίρκη παρὰ νηῒ μελαίνῃ
Ἀρνειὸν κατέδησεν ὄϊν, θῆλύν τε μέλαιναν,
Ῥεῖα παρεξελθοῦσα· τίς ἂν θεὸν οὐκ ἐθέλοντα
Ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτ', ἢ ἔνθ', ἢ ἔνθα κιόντα;

ΤΗΣ

ὉΔΥΣΣΕΙΑΣ

ὉΜΗΡΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΝ Λ'.

Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον, ἠδὲ θάλασσαν,
Νῆα μὲν ἂρ πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν·
Ἐν δ' ἱστὸν τιθέμεσθα καὶ ἱστία νηῒ μελαίνῃ·
Ἐν δὲ τὰ μῆλα λαβόντες ἐβήσαμεν, ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ
Βαίνομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατα, δάκρυ χέοντες.
Ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὼς κυανοπρώροιο
Ἴκμενον οὖρον ἵει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον,
Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αὐδήεσσα.
Ἡμεῖς δ' ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα,
Ἥμεθα· τὴν δ' ἄνεμός τε, κυβερνήτης τ' ἴθυνε.

Τῆς δὲ πανημερίης τέταθ' ἱςία ποντοπορούσης,
Δύσσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
Ἡ δ' ἐς πείραθ' ἵκανε βαθυῤῥόου Ὠκεανοῖο·
Ἔνθα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε, πόλις τε,
Ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι· οὐδέ ποτ' αὐτοὺς
Ἠέλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν,
Οὐδ' ὁπότ' ἂν ςείχῃσι πρὸς οὐρανὸν ἀςερόεντα,
Οὔθ' ὅταν ἂψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτράπηται·
Ἀλλ' ἐπὶ νὺξ ὀλοὴ τέταται δειλοῖσι βροτοῖσι.
Νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν· ἐκ δὲ τὰ μῆλα
Εἱλόμεθ'· αὐτοὶ δ' αὖτε παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο
Ἤιομεν, ὄφρ' ἐς χῶρον ἀφικόμεθ', ὃν φράσε Κίρκη.
Ἔνθ' ἱερήια μὲν Περιμήδης, Εὐρύλοχός τε,
Ἔσχον· ἐγὼ δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Βόθρον ὄρυξα, ὅσον τε πυγούσιον, ἔνθα καὶ ἔνθα·
Ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοὴν χεόμεν πᾶσιν νεκύεσσι,
Πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδέϊ οἴνῳ,
Τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνον·
Πολλὰ δὲ γουνούμην νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
Ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην, ςεῖραν βοῦν, ἥτις ἀρίςη,
Ῥέξειν ἐν μεγάροισι, πυρήν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν·
Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν ὄϊν ἱερευσέμεν οἴῳ
Παμμέλαν', ὃς μήλοισι μεταπρέπει ἡμετέροισι.
Τοὺς δ' ἐπεὶ εὐχωλῇσι, λιτῇσί τε, ἔθνεα νεκρῶν,
Ἐλλισάμην, τὰ δὲ μῆλα λαβὼν ἀπεδειροτόμησα
Ἐς βόθρον, ῥέε δ' αἷμα κελαινεφές· αἱ δ' ἀγέροντο
Ψυχαὶ ὑπ' ἐξ Ἐρέβευς νεκύων κατατεθνειώτων,
Νύμφαι τ', ἠΐθεοί τε, πολύτλητοί τε γέροντες,

Παρθενικαί τ' ἀταλαὶ, νεοπενθέα θυμὸν ἔχȣσαι·
Πολλοὶ δ' ȣτάμενοι χαλκήρεσιν ἐγχείησιν,
Ἄνδρες ἀρηΐφατοι, βεβροτωμένα τεύχε' ἔχοντες,
Οἳ πολλοὶ περὶ βόθρον ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος,
Θεσπεσίῃ ἰαχῇ· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει.
Δὴ τότ' ἔπειθ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα,
Μῆλα, τὰ δὴ κατάκειτ' ἐσφαγμένα νηλέϊ χαλκῷ,
Δείραντας κατακῆαι, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
Ἰφθίμῳ τ' Ἀΐδῃ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηρȣ̃
Ἥμην, ȣ̓δ' εἴων νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
Αἵματος ἆσσον ἴμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
Πρώτη δὲ ψυχὴ Ἐλπήνορος ἦλθεν ἑταίρȣ·
Οὐ γάρ πω ἐτέθαπτο ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης·
Σῶμα γὰρ ἐν Κίρκης μεγάρῳ κατελείπομεν ἡμεῖς,
Ἄκλαυςον καὶ ἄθαπτον· ἐπεὶ πόνος ἄλλος ἔπειγε.
Τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἐλπῆνορ, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα;
Ἔφθης πεζὸς ἐὼν, ἢ ἐγὼ σὺν νηῒ μελαίνῃ;
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οἰμώξας ἠμείβετο μύθῳ·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἆσέ με δαίμονος αἶσα κακὴ, καὶ ἀθέσφατος οἶνος·
Κίρκης δ' ἐν μεγάρῳ κατελέγμενος ȣ̓κ ἐνόησα
Ἄψοῤῥον καταβῆναι, ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν,
Ἀλλὰ καταντικρὺ τέγεος πέσον· ἐκ δέ μοι αὐχὴν
Ἀςραγάλων ἐάγη, ψυχὴ δ' Ἄϊδόσδε κατῆλθεν.
Νῦν δέ σε τῶν ὄπιθεν γȣνάζομαι, ȣ̓ παρεόντων,

Πρός τ' ἀλόχου, καὶ πατρὸς, ὅς ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα,
Τηλεμάχου θ', ὃν μοῦνον ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπες·
Οἶδα γὰρ, ὡς ἐνθένδε κιὼν δόμου ἐξ Ἀΐδαο,
Νῆσον ἐς Αἰαίην σχήσεις εὐεργέα νῆα·
Ἔνθα σ' ἔπειτα, ἄναξ, κέλομαι μνήσασθαι ἐμεῖο·
Μή μ' ἄκλαυστον, ἄθαπτον, ἰὼν ὄπιθεν καταλείπειν,
Νοσφισθεὶς, μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι·
Ἀλλά με κακκῆαι σὺν τεύχεσιν, ἅσσα μοι ἐστὶν,
Σῆμά τέ μοι χεῦαι, πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
Ἀνδρὸς δυστήνοιο, καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι·
Ταῦτά κέ μοι τελέσαι, πῆξαί τ' ἐπὶ τύμβῳ ἐρετμὸν,
Τῷ καὶ ζωὸς ἔρεσσον, ἐὼν μετ' ἐμοῖς ἑτάροισιν.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Ταῦτά τοι, ὦ δύστηνε, τελευτήσω τε καὶ ἔρξω.
Νῶϊ μὲν ὣς ἐπέεσσιν ἀμειβομένω στυγεροῖσιν
Ἥμεθ'· ἐγὼ μὲν ἄνευθεν ἐφ' αἵματι φάσγανον ἴσχων,
Εἴδωλον δ' ἑτέρωθεν ἑταίρου πόλλ' ἀγόρευεν.
Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ μητρὸς κατατεθνηκυίας,
Αὐτολύκου θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀντίκλεια,
Τὴν ζωὴν κατέλειπον, ἰὼν εἰς Ἴλιον ἱρήν.
Τὴν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ·
Ἀλλ' οὐδ' ὣς εἴων προτέρην, πυκινόν περ ἀχεύων,
Αἵματος ἆσσον ἴμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Θηβαίου Τειρεσίαο,
Χρύσεον σκῆπτρον ἔχων, ἐμὲ δ' ἔγνω καὶ προσέειπεν·
Τίπτ' αὖτ', ὦ δύστηνε, λιπὼν φάος ἠελίοιο,
Ἤλυθες, ὄφρα ἴδῃς νέκυας καὶ ἀτερπέα χῶρον;
Ἀλλ' ἀποχάζεο βόθρου, ἄπισχε δὲ φάσγανον ὀξὺ,

Αἵματος ὄφρα πίω, καί τοι νημερτέα εἴπω.
Ὣς φάτο· ἐγὼ δ' ἀναχασσάμενος, ξίφος ἀργυρόηλον
Κουλεῷ ἐγκατέπηξ'· ὃ δ' ἐπεὶ πίεν αἷμα κελαινὸν,
Καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσι προσηύδα μάντις ἀμύμων·
Νόστον δίζηαι μελιηδέα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ.
Τὸν δέ τοι ἀργαλέον θήσει θεός· οὐ γὰρ ὀΐω
Λήσειν Ἐννοσίγαιον, ὅ τοι κότον ἔνθετο θυμῷ,
Χωόμενος, ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξαλάωσας·
Ἀλλ' ἔτι μέν γε καὶ ὧς, κακά περ πάσχοντες, ἵκοισθε.
Αἴκ' ἐθέλῃς σὸν θυμὸν ἐρυκακέειν καὶ ἑταίρων,
Ὁππότε δὴ πρῶτον πελάσῃς εὐεργέα νῆα
Θρινακίῃ νήσῳ, προφυγὼν ἰοειδέα πόντον·
Βοσκομένας δ' εὕρητε βόας καὶ ἴφια μῆλα
Ἠελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει·
Τὰς εἰ μέν κ' ἀσινέας ἐάας, νόστου τε μέδηαι,
Καί κεν ἔτ' εἰς Ἰθάκης, κακά περ πάσχοντες, ἵκοισθε·
Εἰ δέ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον
Νηΐ τε, καὶ ἑτάροις· αὐτὸς δ' εἴπερ κεν ἀλύξῃς,
Ὀψὲ κακῶς νεῖαι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους,
Νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης· δήσεις δ' ἐν πήματα οἴκῳ,
Ἄνδρας ὑπερφιάλους, οἵ τοι βίοτον κατέδουσι,
Μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον, καὶ ἕδνα διδόντες·
Ἀλλ' ἤτοι κείνων γε βίας ἀποτίσεαι ἐλθών.
Αὐτὰρ ἐπεὶ μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι
Κτείνεις, ἠὲ δόλῳ, ἢ ἀμφαδὸν ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἔρχεσθαι δ' ἤπειτα, λαβὼν εὐῆρες ἐρετμὸν,
Εἰσόκε τοὺς ἀφίκηαι, οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν
Ἀνέρες, οὐδέ θ' ἅλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσι·

Οὐδ' ἄρα τοί γ' ἴσασι νέας φοινικοπαρήους,
Οὐδ' εὐήρε' ἐρετμὰ, τά τε πτερὰ νηυσί πέλονται.
Σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδὲς, οὐδέ σε λήσει·
Ὁππότε κεν δή τοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης
Φήη ἀθηρηλοιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ,
Καὶ τότε δὴ γαίῃ πήξας εὐῆρες ἐρετμὸν,
Ῥέξας ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,
Ἀρνειὸν, ταῦρόν τε, συῶν τ' ἐπιβήτορα κάπρον,
Οἴκαδ' ἀποστείχειν, ἔρδειν θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
Ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
Πᾶσι μάλ' ἑξείης· θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
Ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ σε πέφνῃ
Γήρᾳ ὑπὸ λιπαρῷ ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Ὄλβιοι ἔσσονται· τάδε τοι νημερτέα εἴρω.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Τειρεσίη, τὰ μὲν ἄρ που ἐπέκλωσαν θεοὶ αὐτοί.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Μητρὸς τήνδ' ὁρόω ψυχὴν κατατεθνειυίης·
Ἡ δ' ἀκέουσ' ἧσαι σχεδὸν αἵματος, οὐδ' ἑὸν υἱὸν
Ἔτλη ἐς ἄντα ἰδεῖν, οὐδὲ προτιμυθήσασθαι.
Εἰπὲ, ἄναξ, πῶς κέν μ' ἀναγνοίη τοῖον ἐόντα.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
Ῥηΐδιόν τοι ἔπος ἐρέω, καὶ ἐπὶ φρεσὶ θήσω·
Ὅντινα μέν κεν ἐᾷς νεκύων κατατεθνειώτων
Αἵματος ἆσσον ἴμεν, ὅδε τοι νημερτὲς ἐνίψει·
Ὧι δέ κ' ἐπιφθονέεις, ὅδε τοι πάλιν εἶσιν ὀπίσσω.
Ὣς φαμένη, ψυχὴ μὲν ἔβη δόμον Ἄϊδος εἴσω
Τειρεσίαο ἄνακτος, ἐπεὶ κατὰ θέσφατ' ἔλεξεν.

Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, ὄφρ' ἐπὶ μήτηρ
Ἤλυθε, καὶ πίεν αἷμα κελαινεφές· αὐτίκα δ' ἔγνω,
Καί μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τέκνον ἐμὸν, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
Ζωὸς ἐών; χαλεπὸν δὲ τάδε ζωοῖσιν ὁρᾶσθαι·
Μέσσῳ γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα,
Ὠκεανὸς μὲν πρῶτα, τὸν οὔπως ἐστὶ περῆσαι,
Πεζὸν ἐόντ', ἢν μή τις ἔχῃ εὐεργέα νῆα.
Ἦ νῦν Τροίηθεν ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνεις
Νηΐ τε, καὶ ἑτάροισι πολὺν χρόνον; οὐδέ πω ἦλθες
Εἰς Ἰθάκην; οὐδ' εἶδες ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκα;
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Μῆτερ ἐμὴ, χρειώ με κατήγαγεν εἰς Ἀΐδαο,
Ψυχῇ χρησόμενον Θηβαίου Τειρεσίαο.
Οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιΐδος, οὐδέ πω ἀμμῆς
Γῆς ἐπέβην, ἀλλ' ἔχων ἀλάλημαι οἰζὺν,
Ἐξ οὗ τὰ πρώτισθ' ἑπόμην Ἀγαμέμνονι δίῳ
Ἴλιον εἰς εὔπωλον, ἵνα Τρώεσσι μαχοίμην.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Τίς νύ σε κὴρ ἐδάμασσε τανηλεγέως θανάτοιο;
Ἦ δολιχὴ νοῦσος; ἦ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν;
Εἰπὲ δέ μοι πατρός τε, καὶ υἱέος, ὃν κατέλιπον,
Ἢ ἔτι πὰρ κείνοισιν ἐμὸν γέρας, ἦέ τις ἤδη
Ἀνδρῶν ἄλλος ἔχει, ἐμὲ δ' οὐκ ἔτι φασὶ νέεσθαι.
Εἰπὲ δέ μοι μνηστῆς ἀλόχου βουλήν τε νόον τε,
Ἠὲ μένει παρὰ παιδὶ, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσει·
Ἦ ἤδη μιν ἔγημεν Ἀχαιῶν, ὅστις ἄριστος.

Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ·
Καὶ λίην κείνη γε μένει τετληότι θυμῷ
Σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν. ὀϊζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
Φθίνουσιν νύκτες τε, καὶ ἤματα δακρυχεούσῃ.
Σὸν δ' οὔπω τις ἔχει καλὸν γέρας· ἀλλὰ ἕκηλος
Τηλέμαχος τεμένη νέμεται, καὶ δαῖτας ἐΐσας
Δαίνυται, ἃς ἐπέοικε δικασπόλον ἄνδρ' ἀλεγύνειν.
Πάντες γὰρ καλέουσι· πατὴρ δὲ σὸς αὐτόθι μίμνει
Ἀγρῷ, οὐδὲ πόλινδε κατέρχεται· οὐδέ οἱ εὐναὶ,
Δέμνια, καὶ χλαῖναι, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα·
Ἀλλ' ὅγε χεῖμα μὲν εὕδει, ὅθι δμῶες ἐνὶ οἴκῳ,
Ἐν κόνι, ἄγχι πυρὸς, κατὰ δὲ χροῒ εἵματα εἷται·
Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσι θέρος, τεθαλυῖά τ' ὀπώρη,
Πάντι οἱ κατὰ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο
Φύλλων κεκλιμένων χθαμαλαὶ βεβλήαται εὐναί·
Ἔνθ' ὅγε κεῖτ' ἀχέων, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἀέξει,
Σὸν πότμον γοόων· χαλεπὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἱκάνει.
Οὕτω γὰρ καὶ ἐγὼν ὀλόμην, καὶ πότμον ἐπέσπον·
Οὔτ' ἐμέ γ' ἐν μεγάροισιν ἐΰσκοπος Ἰοχέαιρα
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν·
Οὔτε τις οὖν μοι νοῦσος ἐπήλυθεν, ἥτε μάλιστα
Τηκεδόνι στυγερῇ μελέων ἐξείλετο θυμόν·
Ἀλλά με σός τε πόθος, σά τε μήδεα, φαίδιμ' Ὀδυσεῦ,
Σῇ τ' ἀγανοφροσύνῃ μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔγωγ' ἔθελον φρεσὶ μερμηρίξας
Μητρὸς ἐμῆς ψυχὴν ἑλέειν κατεθνηκυίης·
Τρὶς μὲν ἐφορμήθην, ἑλέειν τέ με θυμὸς ἄνωγε,
Τρὶς δέ μοι ἐκ χειρῶν, σκιῇ εἴκελον, ἢ καὶ ὀνείρῳ,

Ἔπτατ'· ἐμοὶ δ' ἄχος ὀξὺ γενέσκετο κηρόθι μᾶλλον
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων.
Μῆτερ ἐμὴ, τί νύ μ' οὐ μίμνεις ἑλέειν μεμαῶτα,
Ὄφρα καὶ ἐν ἀΐδαο, φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε,
Ἀμφοτέρω κρυεροῖο τεταρπώμεσθα γόοιο;
Ἦ τί μοι εἴδωλον τόδ' ἀγαυὴ Περσεφόνεια
Ὤτρυν', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω;
Ὣς ἐφάμην. ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ·
Ὤ μοι τέκνον ἐμὸν περὶ πάντων κάμμορε φωτῶν,
Οὔτι σε Περσεφόνεια, Διὸς θυγάτηρ, ἀπαφάσκει,
Ἀλλ' αὕτη δίκη ἐστὶ βροτῶν, ὅτε κέν τε θάνωσι·
Οὐ γὰρ ἔτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἶνες ἔχουσιν.
Ἀλλὰ τὰ μέν τε πυρὸς κρατερὸν μένος αἰθομένοιο
Δαμνᾷ· ἐπεί κεν πρῶτα λίπῃ λεύκ' ὀστέα θυμός·
Ψυχὴ δ', ἠΰτ' ὄνειρος, ἀποπταμένη πεπότηται·
Ἀλλὰ φόωσδε τάχιστα λιλαίεο· ταῦτα δὲ πάντα
Ἴσθ', ἵνα καὶ μετόπισθε τεῇ εἴπῃσθα γυναικί.
Νῶϊ μὲν ὣς ἐπέεσσιν ἀμειβόμεθ'· αἱ δὲ γυναῖκες
Ἤλυθον· ὤτρυνεν γὰρ ἀγαυὴ Περσεφόνεια,
Ὅσσαι ἀριστήων ἄλοχοι ἔσαν, ἠδὲ θύγατρες·
Αἱ δ' ἀμφ' αἷμα κελαινὸν ἀολλέες ἠγερέθοντο.
Αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον, ὅπως ἐρέοιμι ἑκάστην·
Ἥδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
Σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
Οὐκ εἴων πίνειν ἅμα πάσας αἷμα κελαινόν.
Αἱ δὲ προμνηστῖναι ἐπήϊσαν· ἡ δὲ ἑκάστη
Ὃν γόνον ἐξαγόρευεν· ἐγὼ δ' ἐρέεινον ἁπάσας·
Ἔνθ' ἤτοι πρώτην Τυρὼ ἴδον εὐπατέρειαν,

Ἢ φάτο Σαλμωνῆος ἀμύμονος ἔκγονος εἶναι,
Φῆ δὲ Κρηθῆος γυνὴ ἔμμεναι Αἰολίδαο·
Ἣ ποταμῦ ἠράσσατ' Ἐνιπῆος θείοιο,
Ὃς πολὺ κάλλισος ποταμῶν ἐπὶ γαῖαν ἵησι·
Καί ῥ' ἐπ' Ἐνιπῆος πωλέσκετο καλὰ ῥέεθρα.
Τῷ δ' ἄρα εἰσάμενος γαιήοχος Ἐννοσίγαιος,
Ἐν προχοῇς ποταμῦ παρελέξατο δινήεντος·
Πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα περισάθη, ὄρεϊ ἶσον,
Κυρτωθέν· κρύψεν τε θεὸν, θνητήν τε γυναῖκα.
Λῦσε δὲ παρθενίην ζώνην, κατα δ' ὕπνον ἔχευεν.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐτέλεσσε θεὸς φιλοτήσια ἔργα,
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Χαῖρε, γύναι, φιλότητι· περιπλομένυ δ' ἐνιαυτῦ,
Τέξεις ἀγλαὰ τέκνα· ἐπεὶ ὐκ ἀποφώλιοι εὐναὶ
Ἀθανάτων· σὺ δὲ τὺς κομέειν, ἀτιταλλέμεναί τε.
Νῦν δ' ἔρχευ πρὸς δῶμα, καὶ ἴσχεο, μηδ' ὀνομήνῃς·
Αὐτὰρ ἐγώ τοι εἰμὶ Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
Ὣς εἰπὼν ὑπὸ πόντον ἐδύσσατο κυμαίνοντα.
Ἣ δ' ὑποκυσαμένη, Πελίην τέκε καὶ Νηλῆα·
Τὼ κρατερὼ θεράποντε Διὸς μεγάλοιο γενέσθην
Ἀμφοτέρω· Πελίης μὲν ἐν εὐρυχώρῳ Ἰαολκῷ
Ναῖε πολύῤῥηνος· ὃ δ' ἄρ' ἐν Πύλῳ ἠμαθόεντι.
Τὺς δ' ἑτέρυς Κρηθῆϊ τέκεν βασίλεια γυναικῶν,
Αἴσονά τ', ἠδὲ Φέρητ', Ἀμυθάονά θ' ἱππιοχάρμην.
Τὴν δὲ μέτ', Ἀντιόπην ἴδον, Ἀσωποῖο θύγατρα,
Ἣ δὴ καὶ Διὸς εὔχετ' ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαῦσαι·
Καί ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδ', Ἀμφίονά τε, Ζῆθόν τε,
Οἳ πρῶτοι Θήβης ἕδος ἔκτισαν ἑπταπύλοιο,

Πύργωσάν τ᾽· ἐπεὶ οὐ μὲν ἀπύργωτόν γ᾽ ἐδύναντο
Ναιέμεν εὐρύχωρον Θήβην, κρατερώ περ ἐόντε.
Τὴν δὲ μέτ᾽, Ἀλκμήνην ἴδον, Ἀμφιτρύωνος ἄκοιτιν,
Ἥ ῥ᾽ Ἡρακλῆα θρασυμέμνονα, θυμολέοντα,
Γείνατ᾽, ἐν ἀγκοίνῃσι Διὸς μεγάλοιο μιγεῖσα·
Καὶ Μεγάρην, Κρείοντος ὑπερθύμοιο θύγατρα,
Τὴν ἔχεν Ἀμφιτρύωνος υἱὸς, μένος αἰὲν ἀτειρής.
Μητέρα τ᾽ Οἰδιπόδαο ἴδον, καλὴν Ἐπικάστην,
Ἣ μέγα ἔργον ἔρεξεν ἀϊδρείῃσι νόοιο,
Γημαμένη ᾧ υἷϊ· ὃ δ᾽ ὃν πατέρ᾽ ἐξεναρίξας
Γῆμεν· ἄφαρ δ᾽ ἀνάπυστα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισι.
Ἀλλ᾽ ὃ μὲν ἐν Θήβῃ πολυηράτῳ ἄλγεα πάσχων,
Καδμείων ἤνασσε, θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλάς·
Ἡ δ᾽ ἔβη εἰς Ἀΐδαο πυλάρταο κρατεροῖο,
Ἁψαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ᾽ ὑψηλοῖο μελάθρου,
Ὧι ἄχεϊ σχομένη· τῷ δ᾽ ἄλγεα κάλλιπ᾽ ὀπίσσω
Πολλὰ μάλ᾽, ὅσσα τε μητρὸς Ἐριννύες ἐκτελέουσι.
Καὶ Χλῶριν εἶδον περικαλλέα· τήν ποτε Νηλεὺς
Γῆμεν, ἑὸν διὰ κάλλος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα,
Ὁπλοτάτην κούρην Ἀμφίονος Ἰασίδαο·
Ὅς ποτ᾽ ἐν Ὀρχομενῷ Μενυηίῳ ἶφι ἄνασσεν,
Ἠδὲ Πύλου βασίλευε· τέκεν δέ οἱ ἀγλαὰ τέκνα,
Νέστορά τε, Χρομίον τε, Περικλύμενόν τ᾽ ἀγέρωχον.
Τοῖσι δ᾽ ἐπ᾽ ἰφθίμην Πηρὼ τέκε, θαῦμα βροτοῖσι,
Τὴν πάντες μνώοντο περικτίται· οὐδέ τε Νηλεὺς
Τῷ ἐδίδου, ὃς μὴ ἕλικας βόας εὐρυμετώπους
Ἐκ Φυλάκης ἐλάσειε βίης Ἰφικληείης
Ἀργαλέας· τὰς δ᾽ οἶος ὑπέσχετο μάντις ἀμύμων

Ἐξελάαν· χαλεπὴ δὲ θεοῦ κατα μοῖρ' ἐπέδησε,
Δεσμοί τ' ἀργαλέοι, καὶ βουκόλοι ἀγροιῶται.
Ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο.
Ἂψ περιτελλομένου ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
Καὶ τότε δή μιν ἔλυσε βίη Ἰφικληείη,
Θέσφατα πάντ' εἰπόντα· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.
Καὶ Λήδην εἶδον, τὴν Τυνδαρέου παράκοιτιν,
Ἥ ῥ' ὑπὸ Τυνδαρέῳ κρατερόφρονε γείνατο παῖδας,
Κάστορά θ' ἱππόδαμον, καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα·
Τοὺς ἄμφω ζωοὺς κατέχει φυσίζωος αἶα·
Οἳ καὶ νέρθεν γῆς τιμὴν παρὰ Ζηνὸς ἔχοντες,
Ἄλλοτε μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε
Τεθνᾶσιν· τιμὴν δὲ λελόγχασιν ἶσα θεοῖσιν.
Τὴν δὲ μέτ', Ἰφιμέδειαν, Ἀλωῆος παράκοιτιν,
Εἴσιδον, ἣ δὴ φάσκε Ποσειδάωνι μιγῆναι·
Καί ῥ' ἔτεκε δύο παῖδε, μινυνθαδίω δὲ γενέσθην,
Ὦτόν τ' ἀντίθεον, τηλεκλειτόν τ' Ἐφιάλτην·
Οὓς δὴ μηκίστους θρέψεν ζείδωρος ἄρουρα,
Καὶ πολὺ καλλίστους, μετά γε κλυτὸν Ὠρίωνα·
Ἐννέωροι γὰρ τοί γε καὶ ἐννεαπήχεες ἦσαν
Εὖρος, ἀτὰρ μῆκός γε γενέσθην ἐννεόργυιοι.
Οἵ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἀπειλήτην, ἐν Ὀλύμπῳ
Φυλόπιδα στήσειν πολυάϊκος πολέμοιο·
Ὄσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ μέμασαν θέμεν, αὐτὰρ ἐπ' Ὄσσῃ
Πήλιον εἰνοσίφυλλον, ἵν' οὐρανὸς ἀμβατὸς εἴη·
Καί νύ κεν ἐξετέλεσσαν, εἰ ἥβης μέτρον ἵκοντο·
Ἀλλ' ὄλεσεν Διός υἱὸς, ὃν ἠΰκομος τέκε Λητὼ,
Ἀμφοτέρω πρὶν σφῶϊν ὑπὸ κροτάφοισιν ἰούλους

Ἀνθῆ-

'Ανθῆσαι, πυκάσαι τε γένυν εὐανθεῖ λάχνῃ.
Φαίδρην τε, Πρόκριν τε ἴδον, καλήν τ' 'Αριάδνην,
Κούρην Μίνωος ὀλοόφρονος, ἥν ποτε Θησεὺς,
'Εκ Κρήτης ἐς γουνὸν 'Αθηνάων ἱεράων,
Ἦγε μὲν, οὐδ' ἀπόνητο· πάρος δέ μιν Ἄρτεμις ἔκτα
Δίῃ ἐν ἀμφιρύτῃ, Διονύσου μαρτυρίῃσι.
Μαῖράν τε, Κλυμένην τε ἴδον, στυγερήν τ' 'Εριφύλην,
Ἣ χρυσὸν φίλου ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήεντα.
Πάσας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω,
Ὅσσας ἡρώων ἀλόχους ἴδον, ἠδὲ θύγατρας·
Πρὶν γάρ κεν καὶ νὺξ φθίτ' ἄμβροτος· ἀλλὰ καὶ ὥρη
Εὕδειν, ἢ ἐπὶ νῆα θοὴν ἐλθόντ' ἐς ἑταίρους,
Ἢ αὐτοῦ· πομπὴ δὲ θεοῖς, ὑμῖν τε μελήσει.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
Κηληθμῷ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
Τοῖσι δ' 'Αρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων·
Φαίηκες, πῶς ὔμμιν ἀνὴρ ὅδε φαίνεται εἶναι,
Εἶδός τε, μέγεθός τε, ἰδὲ φρένας ἔνδον ἐΐσας;
Ξεῖνος δ' αὖτ' ἐμός ἐστιν· ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
Τῷ μὴ ἐπειγόμενοι ἀποπέμπετε, μηδὲ τὰ δῶρα
Οὕτω χρηΐζοντι κολούετε· πολλὰ γὰρ ὑμῖν
Κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι, θεῶν ἰότητι, κέονται.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων, ἥρως 'Εχένηος,
Ὃς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν·
Ὦ φίλοι, οὐ γὰρ ὔμμιν ἀπὸ σκοποῦ οὐδ' ἀπὸ δόξης
Μυθεῖται βασίλεια περίφρων· ἀλλὰ πίθεσθε·
'Αλκινόου δ' ἐκ τοῦδ' ἔχεται ἔργον τε, ἔπος τε.
Τὸν δ' αὖτ' 'Αλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·

Τοῦτο μὲν οὕτω δὴ ἔσω ἔπος, αἴκεν ἔγωγε
Ζωὸς Φαίηκεσσι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.
Ξεῖνος δὲ τλήτω, μάλα περ νόστοιο χατίζων,
Ἔμπης οὖν ἐπιμεῖναι ἐς αὔριον, εἰσόκε πᾶσαν
Δωτίνην τελέσω· πομπὴ δ' ἄνδρεσσι μελήσει
Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
Εἴ με καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἀνώγοιτ' αὐτόθι μίμνειν,
Πομπήν τ' ὀτρύνοιτε, καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῖτε,
Καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον εἴη,
Πλειοτέρῃ σὺν χειρὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι·
Καί κ' αἰδοιότερος καὶ φίλτερος ἀνδράσιν εἴην
Πᾶσιν, ὅσοι μ' Ἰθάκηνδε ἰδοίατο νοστήσαντα.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
Ὦ Ὀδυσεῦ, τὸ μὲν οὔτι σ' εἴσκομεν εἰσορόωντες,
Ἠπεροπῆά τ' ἔμεν καὶ ἐπίκλοπον, οἷά τε πολλοὺς
Βόσκει γαῖα μέλαινα πολυσπερέας ἀνθρώπους,
Ψεύδεά τ' ἀρτύνοντας, ὅθεν κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο·
Σοὶ δ' ἔνι μὲν μορφὴ ἐπέων, ἔνι δὲ φρένες ἐσθλαί·
Μῦθον δ', ὡς ὅ, τ' ἀοιδὸς ἐπισταμένως κατέλεξας
Πάντων Ἀργείων, σέο τ' αὐτοῦ, κήδεα λυγρά.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Εἴ τινας ἀντιθέων ἑτάρων ἴδες, οἵ τοι ἅμ' αὐτῷ
Ἴλιον εἰς ἅμ' ἕποντο, καὶ αὐτοῦ πότμον ἐπέσπον.
Νὺξ δ' ἥδε μάλα μακρὴ, ἀθέσφατος· οὐδέ πω ὥρη
Εὕδειν ἐν μεγάρῳ· σὺ δέ μοι λέγε θέσκελα ἔργα.
Καί κεν ἐς ἠῶ δῖαν ἀνασχοίμην, ὅτε μοι σὺ

Τλαίης ἐν μεγάροισι σὰ κήδεα μυθήσασθαι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
Ὥρη μὲν πολέων μύθων, ὥρη δὲ καὶ ὕπνου·
Εἰ δ' ἔτ' ἀκουέμεναί γε λιλαίεαι, οὐκ ἂν ἔγωγε
Τούτων σοι φθονέοιμι καὶ οἰκτρότερ' ἄλλ' ἀγορεῦσαι
Κήδε' ἐμῶν ἑτάρων, οἳ δὴ μετόπισθεν ὄλοντο·
Οἳ Τρώων μὲν ὑπεξέφυγον στονόεσσαν ἀϋτήν,
Ἐν νόστῳ δ' ἀπόλοντο, κακῆς ἰότητι γυναικός.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ψυχὰς μὲν ἀπεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη
Ἁγνὴ Περσεφόνεια γυναικῶν θηλυτεράων,
Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο
Ἀχνυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ', ὅσσαι ἅμ' αὐτῷ
Οἴκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.
Ἔγνω δ' αἶψ' ἐμὲ κεῖνος, ἐπεὶ πίεν αἷμα κελαινόν·
Κλαῖε δ' ὅγε λιγέως, θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἴβων,
Πιτνὰς εἰς ἐμὲ χεῖρας, ὀρέξασθαι μενεαίνων·
Ἀλλ' οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἲς ἔμπεδος, οὐδέ τι κῖκυς,
Οἵη περ πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι.
Τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσά τ' ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
Ἀτρείδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
Τίς νύ σε κὴρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτοιο;
Ἠὲ σέ γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
Ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀϋτμήν;
Ἠέ σ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου,
Βοῦς περιταμνόμενον, ἠδ' οἰῶν πώεα καλά,
Ἠὲ περὶ πτόλιος μαχεούμενον, ἠὲ γυναικῶν;

Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Οὔτ' ἐμέ γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
Ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀϋτμὴν,
Οὔτε μ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου·
Ἀλλά μοι Αἴγισθος τεύξας θάνατόν τε, μόρον τε,
Ἔκτα, σὺν οὐλομένῃ ἀλόχῳ οἶκόνδε καλέσσας,
Δειπνίσσας, ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ.
Ὣς θάνον οἰκτίστῳ θανάτῳ· περὶ δ' ἄλλοι ἑταῖροι
Νωλεμέως κτείνοντο, σύες ὡς ἀργιόδοντες,
Οἵ ῥά τ' ἐν ἀφνειοῦ ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο
Ἢ γάμῳ, ἢ ἐράνῳ, ἢ εἰλαπίνῃ τεθαλυίῃ.
Ἤδη μὲν πολέων φόνον ἀνδρῶν ἀντεβόλησας
Μουνὰξ κτεινομένων, καὶ ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·
Ἀλλά κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν ὀλοφύραο θυμῷ,
Ὡς ἀμφὶ κρητῆρα, τραπέζας τε πληθούσας,
Κείμεθ' ἐνὶ μεγάρῳ· δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
Οἰκτροτάτην δ' ἤκουσα ὄπα Πριάμοιο θυγατρὸς,
Κασσάνδρης, τὴν κτεῖνε Κλυταιμνήστρη δολόμητις
Ἀμφ' ἐμοί· αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ γαίῃ χεῖρας ἀείρων,
Βάλλον ἀποθνήσκων περὶ φασγάνῳ· ἡ δὲ κυνῶπις
Νοσφίσατ', οὐδέ μοι ἔτλη, ἰόντι περ εἰς Ἀΐδαο,
Χερσὶ κατ' ὀφθαλμοὺς ἑλέειν, σύν τε στόμ' ἐρεῖσαι.
Ὣς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικὸς,
Ἥ τις δὴ τοιαῦτα μετὰ φρεσὶν ἔργα βάληται·
Οἷον δὴ καὶ κείνη ἐμήσατο ἔργον ἀεικὲς,
Κουριδίῳ τεύξασα πόσει φόνον· ἤτοι ἔφην γε
Ἀσπάσιος παίδεσσιν, ἰδὲ δμώεσσιν ἐμοῖσιν,

Οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· ἡ δ' ἔξοχα λυγρ' εἰδυῖα,
Ἥ τε κατ' αἶσχος ἔχευε, καὶ ἐσσομένῃσιν ὀπίσσω
Θηλυτέρῃσι γυναιξὶ, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔῃσιν.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ γόνον Ἀτρέως εὐρύοπα Ζεὺς
Ἐκπάγλως ἤχθηρε, γυναικείας διὰ βουλὰς,
Ἐξ ἀρχῆς· Ἑλένης μὲν ἀπωλόμεθ' εἵνεκα πολλοί·
Σοὶ δὲ Κλυταιμνήστρη φόνον ἤρτυε τηλόθ' ἐόντι.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖθις ἀμειβόμενος προσέειπεν·
Τῷ νῦν μή ποτε καὶ σὺ γυναικί περ ἤπιος εἶναι,
Μηδ' οἱ μῦθον ἅπαντα πιφαυσκέμεν, ὅν κ' εὖ εἰδῇς,
Ἀλλὰ τὸ μὲν φάσθαι, τὸ δὲ καὶ κεκρυμμένον εἶναι.
Ἀλλ' οὐ σοί γ', Ὀδυσεῦ, φόνος ἔσσεται ἔκ τε γυναικός·
Λίην γὰρ πινυτή τε, καὶ εὖ φρεσὶ μήδεα οἶδε,
Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια.
Ἦ μέν μιν νύμφην γε νέην κατελείπομεν ἡμεῖς,
Ἐρχόμενοι πόλεμόνδε· πάϊς δέ οἱ ἦν ἐπὶ μαζῷ,
Νήπιος, ὅς που νῦν γε μετ' ἀνδρῶν ἵζετ' ἀριθμῷ,
Ὄλβιος· ἦ γὰρ τόν γε πατὴρ φίλος ὄψεται ἐλθὼν,
Καὶ κεῖνος πατέρα προσπτύξεται, ἣ θέμις ἐστίν·
Ἡ δ' ἐμὴ οὐδέ περ υἷος ἐνιπλησθῆναι ἄκοιτις
Ὀφθαλμοῖσιν ἔασε· πάρος δέ με πέφνε καὶ αὐτόν.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Κρύβδην, μηδ' ἀναφανδὰ, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
Νῆα κατισχέμεναι· ἐπεὶ οὐκ ἔτι πιστὰ γυναιξίν.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Εἴ που ἔτι ζώοντος ἀκούετε παιδὸς ἐμοῖο,
Ἤ που ἐν Ὀρχομενῷ, ἢ ἐν Πύλῳ ἠμαθόεντι,

Ἦ που πὰρ Μενελάῳ, ἐνὶ Σπάρτῃ εὐρείῃ·
Οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀρέστης.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Ἀτρείδη, τί με ταῦτα διείρεαι; οὐδέ τι οἶδα,
Ζώει ὅγ', ἢ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν.
Νῶϊ μὲν ὣς ἐπέεσσιν ἀμειβομένω στυγεροῖσιν
Ἕσταμεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατα, δάκρυ χέοντες.
Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
Καὶ Πατροκλῆος, καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
Αἴαντός θ', ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε, δέμας τε,
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
Ἔγνω δὲ ψυχή με ποδώκεος Αἰακίδαο,
Καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Σχέτλιε, τίπτ' ἔτι μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μήσεαι ἔργον;
Πῶς ἔτλης ἄϊδόσδε κατελθέμεν, ἔνθα τε νεκροὶ
Ἀφραδέες ναίουσι, βροτῶν εἴδωλα καμόντων;
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱὲ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
Ἦλθον Τερεσίαο κατὰ χρέος, εἴτινα βουλὴν
Εἴποι, ὅπως Ἰθάκην ἐς παιπαλόεσσαν ἱκοίμην·
Οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιΐδος, οὐδέ πω ἀμῆς
Γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχω κακά· σεῖο δ' Ἀχιλλεῦ,
Οὔτις ἀνὴρ προπάροιθε μακάρτατος, οὐ γὰρ ὀπίσσω·
Πρὶν μὲν γάρ σε ζωὸν ἐτίομεν, ἶσα θεοῖσιν,
Ἀργεῖοι, νῦν αὖτε μέγα κρατέεις νεκύεσσιν,
Ἐνθάδ' ἐών· τῷ μήτι θανὼν ἀκαχίζευ Ἀχιλλεῦ.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·

Μὴ δή μοι θάνατόν γε παραύδα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
Βουλοίμην κ' ἐπάρουρος ἐὼν θητευέμεν ἄλλῳ
Ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ, ᾧ μὴ βίοτος πολὺς εἴη,
Ἢ πᾶσιν νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν.
Ἀλλ' ἄγε μοι τοῦ παιδὸς ἀγαυοῦ μῦθον ἔνισπε,
Ἢ ἕπετ' ἐς πόλεμον πρόμος ἔμμεναι, ἠὲ καὶ οὐκί.
Εἰπὲ δέ με, Πηλῆος ἀμύμονος εἴ τι πέπυσσαι,
Ἢ ἔτ' ἔχει τιμὴν πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
Ἤ μιν ἀτιμάζουσιν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε,
Οὕνεκά μιν κατὰ γῆρας ἔχει χεῖράς τε πόδας τε.
Οὐ γὰρ ἐγὼν ἐπαρωγὸς ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο,
Τοῖος ἐὼν, οἷός ποτ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
Πέφνον λαὸν ἄριστον, ἀμύνων Ἀργείοισιν.
Εἰ τοιόσδ' ἔλθοιμι μίνυνθά περ ἐς πατέρος δῶ,
Τῷ κε τέῳ στύξαιμι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους,
Οἵ κεῖνον βιόωνται, ἐέργουσί τ' ἀπὸ τιμῆς.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Ἤτοι μὲν Πηλῆος ἀμύμονος οὔτι πέπυσμαι·
Αὐτάρ τοι παιδός γε Νεοπτολέμοιο φίλοιο
Πᾶσαν ἀληθείην μυθήσομαι, ὥς με κελεύεις·
Αὐτὸς γάρ μιν ἐγὼ κοίλης ἐπὶ νηὸς ἐΐσης
Ἤγαγον ἐκ Σκύρου μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.
Ἤτοι ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην φραζοίμεθα βουλὰς,
Αἰεὶ πρῶτος ἔβαζε, καὶ οὐχ ἡμάρτανε μύθων·
Νέστωρ τ' ἀντίθεος καὶ ἐγὼ νικάσκομεν οἴω.
Αὐτὰρ ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην μαρνοίμεθ' Ἀχαιοὶ,
Οὔτέ ποτ' ἐς πληθὺν μένεν ἀνδρῶν, οὐδ' ἐν ὁμίλῳ,
Ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὃν μένος οὐδενὶ εἴκων·

Πολλοὺς δ' ἄνδρας ἔπεφνεν ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι·
Πάντας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω,
Ὅσσον λαὸν ἔπεφνεν ἀμύνων Ἀργείοισιν.
Ἀλλ' οἷον τὸν Τηλεφίδην κατενήρατο χαλκῷ·
Ἥρω' Εὐρύπυλον· πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
Κήτειοι κτείνοντο γυναίων εἵνεκα δώρων·
Κεῖνον δὴ κάλλιστον ἴδον, μετὰ Μέμνονα δῖον.
Αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον κατεβαίνομεν, ὃν κάμ' Ἐπειὸς,
Ἀργείων οἱ ἄριστοι, ἐμοὶ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο,
Ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν λόχον, ἠδ' ἐπιθεῖναι·
Ἔνθ' ἄλλοι Δαναῶν ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Δάκρυά τ' ὠμόργνυντο, τρέμε δ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστου·
Κεῖνον δ' οὔποτε πάμπαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Οὔτ' ὠχρήσαντα χρόα κάλλιμον, οὔτε παρειῶν
Δάκρυ' ὀμορξάμενον· ὁ δέ με μάλα πόλλ' ἱκέτευεν
Ἱππόθεν ἐξίμεναι· ξίφεος δ' ἐπεμαίετο κώπης,
Καὶ δόρυ χαλκοβαρὲς, κακὰ δὲ Τρώεσσι μενοίνᾳ.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν,
Μοῖραν καὶ γέρας ἐσθλὸν ἔχων ἐπὶ νηὸς ἔβαινεν
Ἀσκηθὴς, οὔτ' ἂρ βεβλημένος ὀξέϊ χαλκῷ,
Οὔτ' αὐτοσχεδίην οὐτασμένος· οἷά τε πολλὰ
Γίνεται ἐν πολέμῳ· ἐπιμὶξ δέ τε μαίνεται Ἄρης.
Ὣς ἐφάμην· ψυχὴ δὲ ποδώκεος Αἰακίδαο
Φοίτα, μακρὰ βιβῶσα, κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα
Γηθοσύνη, ὅ οἱ υἱὸν ἔφην ἀριδείκετον εἶναι·
Αἱ δ' ἄλλαι ψυχαὶ νεκύων κατατεθνηκότων
Ἕστασαν ἀχνύμεναι, εἴροντο δὲ κήδε' ἑκάστη·
Οἴη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο

Νόσφιν ἀφειστήκει, κεχολωμένη ἕνεκα νίκης,
Τήν μιν ἐγὼ νίκησα, δικαζόμενος παρὰ νηυσὶ,
Τεύχεσιν ἀμφ' Ἀχιλῆος· ἔθηκε δὲ πότνια μήτηρ·
Παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.
Ὡς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῷδ' ἐπ' ἀέθλῳ·
Τοίην γὰρ κεφαλὴν ἕνεκ' αὐτῶν γαῖα κατέσχεν,
Αἴανθ', ὃς περὶ μὲν εἶδος, πέρι δ' ἔργα τέτυκτο
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
Τὸν μὲν ἐγὼν ἐπέεσσι προσηύδων μειλιχίοισιν·
Αἶαν, παῖ Τελαμῶνος ἀμύμονος, οὐκ ἄρ' ἔμελλες
Οὐδὲ θανὼν λήσεσθαι ἐμοὶ χόλου, εἵνεκα τευχέων
Οὐλομένων; τὰ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν Ἀργείοισι·
Τοῖος γάρ σφιν πύργος ἀπώλετο· σεῖο δ' Ἀχαιοὶ
Ἶσον Ἀχιλλῆος κεφαλῇ Πηληϊάδαο,
Ἀχνύμεθα φθιμένοιο διαμπερές· οὐδέ τις ἄλλος
Αἴτιος, ἀλλὰ Ζεὺς Δαναῶν στρατὸν αἰχμητάων
Ἐκπάγλως ἤχθηρε· τεῒν δ' ἐπὶ μοῖραν ἔθηκεν.
Ἀλλ' ἄγε δεῦρο, ἄναξ, ἵν' ἔπος καὶ μῦθον ἀκούσῃς
Ἡμέτερον· δάμασον δὲ μένος καὶ ἀγήνορα θυμόν.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο, βῆ δὲ μετ' ἄλλας
Ψυχὰς εἰς Ἔρεβος νεκύων κατατεθνειώτων.
Ἔνθα χ' ὁμῶς προσέφη κεχολωμένος, ἢ κεν ἐγὼ τόν·
Ἀλλά μοι ἤθελε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
Τῶν ἄλλων ψυχὰς ἰδέειν κατατεθνειώτων.
Ἔνθ' ἤτοι Μίνωα ἴδον, Διὸς ἀγλαὸν υἱὸν,
Χρύσεον σκῆπτρον ἔχοντα, θεμιστεύοντα νεκύεσσιν,
Ἥμενον· οἱ δέ μιν ἀμφὶ δίκας εἴροντο ἄνακτα,
Ἥμενοι, ἑσταότες τε, κατ' εὐρυπυλὲς Ἄϊδος δῶ.

Τὸν δὲ μετ', Ὠρίωνα πελώριον εἰσενόησα
Θῆρας ὁμοῦ εἰλεῦντα, κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα·
Τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οἰοπόλοισιν ὄρεσσιν,
Χερσὶν ἔχων ῥόπαλον παγχάλκεον, αἰὲν ἀαγές.
Καὶ Τιτυὸν εἶδον, γαίης ἐρικυδέος υἱὸν,
Κείμενον ἐν δαπέδῳ· ὁ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα·
Γῦπε δέ μιν ἑκάτερθε παρημένω ἧπαρ ἔκειρον,
Δέρτρον ἔσω δύνοντες· ὁ δ' οὐκ ἀπαμύνετο χερσί·
Λητὼ γὰρ ἥλκησε, Διὸς κυδρὴν παράκοιτιν,
Πυθώδ' ἐρχομένην, διὰ καλλιχόρου Πανοπῆος.
Καὶ μὴν Τάνταλον εἰσεῖδον, χαλέπ' ἄλγε' ἔχοντα,
Ἑσαότ' ἐν λίμνῃ· ἡ δὲ προσέπλαζε γενείῳ·
Στεῦτο δὲ διψάων, πιέειν δ' οὐκ εἶχεν ἑλέσθαι·
Ὁσσάκι γὰρ κύψει' ὁ γέρων, πιέειν μενεαίνων,
Τοσσάχ' ὕδωρ ἀπολέσκετ' ἀναβροχέν· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
Γαῖα μέλαινα φαίνεσκε, καταζήνασκε δὲ δαίμων.
Δένδρεα δ' ὑψιπέτηλα κατακρῆθεν χέε καρπὸν,
Ὄγχναι, καὶ ῥοιαὶ, καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι,
Συκαῖ τε γλυκεραὶ, καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι.
Τῶν ὁπότ' ἰθύσει' ὁ γέρων ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι,
Τὰσδ' ἄνεμος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα.
Καὶ μὴν Σίσυφον εἰσεῖδον, χαλέπ' ἄλγε' ἔχοντα,
Λᾶαν βαστάζοντα πελώριον ἀμφοτέρῃσιν·
Ἤτοι, ὁ μὲν, σκηριπτόμενος χερσίν τε ποσίν τε,
Λᾶαν ἄνω ὤθεσκε ποτὶ λόφον· ἀλλ' ὅτε μέλλοι
Ἄκρον ὑπερβαλέειν, τότ' ἀποστρέψασκε κραταιΐς·
Αὖτις ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λᾶας ἀναιδής.
Αὐτὰρ ὅγ' ἂψ ὤσασκε τιταινόμενος· κατὰ δ' ἱδρὼς

Ἔρρεεν ἐκ μελέων, κονίη δ' ἐκ κρατὸς ὀρώρει.
Τὸν δὲ μετ', εἰσενόησα βίην Ἡρακληείην,
Εἴδωλον· αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
Τέρπεται ἐν θαλίῃς, καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην,
Παῖδα Διὸς μεγάλοιο, καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου.
Ἀμφὶ δέ μιν κλαγγὴ νεκύων ἦν, οἰωνῶν ὥς,
Πάντοσ' ἀτυζομένων· ὃ δ', ἐρεμνῇ νυκτὶ ἐοικὼς,
Γυμνὸν τόξον ἔχων, καὶ ἐπὶ νευρῆφιν ὀϊςὸν,
Δεινὸν παπταίνων, αἰεὶ βαλέοντι ἐοικώς.
Σμερδαλέος δέ οἱ ἀμφὶ περὶ ςήθεσσιν ἀορτὴρ,
Χρύσεος ἦν τελαμών· ἵνα θέσκελα ἔργα τέτυκτο,
Ἄρκτοι τ', ἀγρότεροί τε σύες, χαροποί τε λέοντες,
Ὑσμῖναί τε, μάχαι τε, φόνοι τ', ἀνδρακτασίαι τε.
Μὴ τεχνησάμενος, μηδ' ἄλλο τι τεχνήσαιτο,
Ὃς κεῖνον τελαμῶνα ἑῇ ἐγκάτθετο τέχνῃ.
Ἔγνω δ' αὐτίκα κεῖνος, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν,
Καί μ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἆ δεῖλ', ἦ τινα καὶ σὺ κακὸν μόρον ἡγηλάζεις,
Ὅν περ ἐγὼν ὀχέεσκον ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο.
Ζηνὸς μὲν παῖς ἦα Κρονίωνος, αὐτὰρ ὀϊζὺν
Εἶχον ἀπειρεσίην· μάλα γὰρ πολὺ χείρονι φωτὶ
Δεδμήμην, ὁ δέ μοι χαλεποὺς ἐπετέλλετ' ἀέθλους·
Καί ποτέ μ' ἐνθάδ' ἔπεμψε κύν' ἄξοντ'· οὐ γάρ ἔτ' ἄλλον
Φράζετο τοῦδ' ἔτι μοι κρατερώτερον εἶναι ἄεθλον.
Τὸν μὲν ἐγὼν ἀνένεικα καὶ ἤγαγον ἐξ Ἀΐδαο·
Ἑρμείας δέ μ' ἔπεμψεν, ἰδὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις δόμον Ἄϊδος εἴσω.

Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, εἴτις ἔτ' ἔλθοι
Ἀνδρῶν ἡρώων, οἳ δὴ τὸ πρόσθεν ὄλοντο.
Καί νύ κ' ἔτι προτέρους ἴδον ἀνέρας, οὓς ἔθελόν περ,
Θησέα, Πειρίθοόν τε, θεῶν ἐρικυδέα τέκνα·
Ἀλλὰ πρὶν ἐπὶ ἔθνε' ἀγείρετο μυρία νεκρῶν,
Ἠχῇ θεσπεσίῃ· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει,
Μή μοι Γοργείην κεφαλὴν δεινοῖο πελώρου
Ἐξ Ἄϊδος πέμψειεν ἀγαυὴ Περσεφόνεια.
Αὐτίκ' ἔπειτ' ἐπὶ νῆα κιὼν, ἐκέλευον ἑταίρους
Αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·
Οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον.
Τὴν δὲ κατ' Ὠκεανὸν φέρε κῦμα ῥόοιο·
Πρῶτα μὲν εἰρεσίῃ, μετέπειτα δὲ κάλλιμος οὖρος.

ΤΗΣ

ὈΔΥΣΣΕΙΑΣ

ὉΜΗΡΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΝ Μ'.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο λίπεν ῥόον Ὠκεανοῖο
Νηῦς, ἀπὸ δ' ἵκετο κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο,
Νῆσον ἐς Αἰαίην, ὅθι τ' ἠοῦς ἠριγενείης
Οἰκία καὶ χοροί εἰσι, καὶ ἀντολαὶ ἠελίοιο·
Νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν ἐν ψαμάθοισιν,
Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
Ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάρους προΐην ἐς δώματα Κίρκης
Οἰσέμεναι νεκρὸν Ἐλπήνορα τεθνειῶτα.

Φιτροὺς δ' αἶψα ταμόντες, ὅθ' ἀκροτάτη πρόεχ' ἀκτὴ,
Θάπτομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
Αὐτὰρ ἐπεὶ νεκρός τ' ἐκάη, καὶ τεύχεα νεκροῦ,
Τύμβον χεύαντες, καὶ ἐπὶ ϛήλην ἐρύσαντες,
Πήξαμεν ἀκροτάτῳ τύμβῳ εὐῆρες ἐρετμόν.
Ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαϛα διέπομεν· οὐδ' ἄρα Κίρκην,
Ἐξ Ἀΐδεω ἐλθόντες ἐλήθομεν, ἀλλὰ μάλ' ὦκα
Ἦλθ' ἐντυναμένη· ἅμα δ' ἀμφίπολοι φέρον αὐτῇ
Σῖτον καὶ κρέα πολλὰ καὶ αἴθοπα οἶνον ἐρυθρόν·
Ἡ δ' ἐν μέσσῳ ϛᾶσα μετηύδα δῖα θεάων·
Σχέτλιοι, οἳ ζώοντες ὑπήλθετε δῶμ' Ἀΐδαο,
Δισθανέες, ὅτε τ' ἄλλοι ἅπαξ θνήσκουσ' ἄνθρωποι.
Ἀλλ' ἄγετ', ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον
Αὖθι πανημέριοι· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφι
Πλεύσεσθ'· αὐτὰρ ἐγὼ δείξω ὁδὸν, ἠδὲ ἕκαϛα
Σημανέω· ἵνα μή τι κακοῤῥαφίῃ ἀλεγεινῇ,
Ἢ ἁλὸς, ἢ ἐπὶ γῆς, ἀλγήσετε πῆμα παθόντες.
Ὣς ἔφατ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα,
Ἥμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα, καὶ μέθυ ἡδύ·
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν
Οἱ μὲν κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός·
Ἡ δέ με χειρὸς ἑλοῦσα, φίλων ἀπὸ νόσφιν ἑταίρων
Εἷσέ τε, καὶ προσέλεκτο, καὶ ἐξερέεινεν ἕκαϛα·
Αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
Καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσι προσηύδα πότνια Κίρκη.
Ταῦτα μὲν οὕτω πάντα πεπείρανται· σὺ δ' ἄκουσον,
Ὥς τοι ἐγὼν ἐρέω, μνήσει δέ σε καὶ θεὸς αὐτός.

Σειρῆνας μὲν πρῶτον ἀφίξεαι, αἵ ῥά τε πάντας
Ἀνθρώπους θέλγουσιν, ὅ, τις σφέας εἰσαφίκηται.
Ὅστις ἀϊδρείῃ πελάσῃ, καὶ φθόγγον ἀκούσῃ
Σειρήνων, τῷ δ' οὔτι γυνὴ, καὶ νήπια τέκνα,
Οἴκαδε νοστήσαντι, παρίσταται, οὐδὲ γάνυνται.
Ἀλλά τε Σειρῆνες λιγυρῇ θέλγουσιν ἀοιδῇ,
Ἥμεναι ἐν λειμῶνι· πολὺς ἀμφ' ὀστεόφιν θὶς
Ἀνδρῶν πυθομένων, περὶ δὲ ῥινοὶ μινύθουσιν.
Ἀλλὰ παρὲξ ἐλάαν· ἐπὶ δ' οὔατ' ἀλεῖψαι ἑταίρων,
Κηρὸν δεψήσας μελιηδέα, μήτις ἀκούσῃ
Τῶν ἄλλων· ἀτὰρ αὐτὸς ἀκουέμεν, αἴκ' ἐθέλῃσθα.
Δησάντων σ' ἐν νηῒ θοῇ χεῖράς τε, πόδας τε,
Ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ· ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω·
Ὄφρα κε τερπόμενος ὄπ' ἀκούῃς Σειρήνοιϊν.
Αἰ δέ κε λίσσηαι ἑτάρους, λῦσαί τε κελεύῃς,
Οἱ δὲ σ' ἐνὶ πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι δεόντων.
Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τάσγε παρεξέλθωσιν ἑταῖροι,
Ἔνθα τοι οὐκ ἔπειτα διηνεκέως ἀγορεύσω,
Ὁπποτέρῃ δή τοι ὁδὸς ἔσσεται, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
Θυμῷ βουλεύειν· ἐρέω δέ τοι ἀμφοτέρωθεν.
Ἔνθεν μὲν γὰρ πέτραι ἐπηρεφέες, προτὶ δ' αὐτὰς
Κῦμα μέγα ῥοχθεῖ κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης·
Πλαγκτὰς δή τοι τάσγε θεοὶ μάκαρες καλέουσι.
Τῇ μέν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται, οὐδὲ πέλειαι
Τρήρωνες, ταί τ' ἀμβροσίην Διῒ πατρὶ φέρουσιν,
Ἀλλά τε καὶ τῶν αἰεὶ ἀφαιρεῖται λὶς πέτρη·
Ἀλλ' ἄλλην ἐνίησι πατὴρ ἐναρίθμιον εἶναι.
Τῇ δ' οὔπω τις νηῦς φύγεν ἀνδρῶν, ἥτις ἵκηται.

Ἀλλά θ' ὁμοῦ πίνακάς τε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν
Κύμαθ' ἁλὸς φορέουσι πυρός τ' ὀλοοῖο θύελλαι.
Οἴη δὴ κείνη γε παρέπλω ποντοπόρος νηῦς,
Ἀργὼ πασιμέλουσα, παρ' Αἰήταο πλέουσα·
Καί νύ κε τὴν ἔνθ' ὦκα βάλεν μεγάλας ποτὶ πέτρας,
Ἀλλ' Ἥρη παρέπεμψεν, ἐπεὶ φίλος ἦεν Ἰήσων.
Οἱ δὲ δύο σκόπελοι· ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει
Ὀξείῃ κορυφῇ· νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε
Κυανέη· τὸ μὲν οὔποτ' ἐρωεῖ, οὐδέποτ' αἴθρη
Κείνου ἔχει κορυφὴν, οὔτ' ἐν θέρει, οὔτ' ἐν ὀπώρῃ·
Οὐδέ κεν ἀμβαίη βροτὸς ἀνὴρ, οὐ καταβαίη,
Οὐδ' εἴ οἱ χεῖρές γε ἐείκοσι καὶ πόδες εἶεν·
Πέτρη γὰρ λίς ἐστι, περιξεστῇ εἰκυῖα.
Μέσσῳ δ' ἐν σκοπέλῳ ἐστὶ σπέος ἠεροειδὲς
Πρὸς ζόφον, εἰς Ἔρεβος τετραμμένον· ᾗπερ ἂν ὑμεῖς
Νῆα παρὰ γλαφυρὴν ἰθύνετε, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ.
Οὐδέ κεν ἐκ νηὸς γλαφυρῆς αἰζήϊος ἀνὴρ
Τόξῳ ὀϊστεύσας κοῖλον σπέος εἰσαφίκηται.
Ἔνθάδ' ἐνὶ Σκύλλη ναίει, δεινὸν λελακυῖα·
Τῆς ἤτοι φωνὴ μὲν, ὅση σκύλακος νεογιλῆς,
Γίνεται, αὐτὴ δ' αὖτε πέλωρ κακόν· οὐδέ κε τίς μιν
Γηθήσειεν ἰδὼν, οὐδ' εἰ θεὸς ἀντιάσειε.
Τῆς ἤτοι πόδες εἰσὶ δυώδεκα πάντες ἄωροι·
Ἓξ δέ τέ οἱ δειραὶ περιμήκεες· ἐν δὲ ἑκάστῃ
Σμερδαλέη κεφαλὴ, ἐν δὲ τρίστοιχοι ὀδόντες,
Πυκνοὶ καὶ θαμέες, πλεῖοι μέλανος θανάτοιο.
Μέσση μέν τε κατὰ σπείους κοίλοιο δέδυκεν·
Ἔξω δ' ἐξίσχει κεφαλὰς δεινοῖο βερέθρου·

Αὐτοῦ

Αὐτοῦ δ' ἰχθυάᾳ, σκόπελον περιμαιμώωσα,
Δελφῖνάς τε, κύνας τε, καὶ εἴποθι μεῖζον ἕλῃσι
Κῆτος, ἃ μυρία βόσκει ἀγάστονος Ἀμφιτρίτη.
Τῇ δ' οὔπω ποτὲ ναῦται ἀκήριοι εὐχετόωνται
Παρφυγέειν σὺν νηΐ· φέρει δέ τε κρατὶ ἑκάστῳ
Φῶτ' ἐξαρπάσασα νεὸς κυανοπρώροιο.
Τὸν δ' ἕτερον σκόπελον χθαμαλώτερον ὄψει, Ὀδυσσεῦ,
Πλησίον ἀλλήλων· καί κεν διοϊστεύσειας.
Τῷ δ' ἐν ἐρινεός ἐστι μέγας, φύλλοισι τεθηλώς·
Τῷ δ' ὕπο δῖα Χάρυβδις ἀναῤῥοιβδεῖ μέλαν ὕδωρ·
Τρὶς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν ἐπ' ἤματι, τρὶς δ' ἀναῤῥοιβδεῖ
Δεινόν· μὴ σύ γε κεῖθι τύχοις, ὅτε ῥοιβδήσειεν·
Οὐ γάρ κεν ῥύσαιτό σ' ὑπ' ἐκ κακοῦ οὐδ' Ἐνοσίχθων.
Ἀλλὰ μάλα Σκύλλης σκοπέλῳ πεπλημένος, ὦκα
Νῆα παρὲξ ἐλάαν· ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ἐστιν,
Ἓξ ἑτάρους ἐν νηῒ ποθήμεναι, ἢ ἅμα πάντας.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Εἰ δ' ἄγε δή μοι τοῦτο, θεὰ, νημερτὲς ἔνισπε,
Εἴπως τὴν ὀλοὴν μὲν ὑπεκπροφύγοιμι Χάρυβδιν,
Τὴν δέ κ' ἀμυναίμην, ὅτε μοι σίνοιτό γ' ἑταίρους;
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
Σχέτλιε, καὶ δ' αὖ τοι πολεμήϊα ἔργα μέμηλεν,
Καὶ πόνος· οὐδὲ θεοῖσιν ὑπείξεαι ἀθανάτοισιν;
Ἡ δέ τοι οὐ θνητὴ, ἀλλ' ἀθάνατον κακόν ἐστι,
Δεινόν τ', ἀργαλέον τε, καὶ ἄγριον, οὐδὲ μαχητόν·
Οὐδέ τις ἔστ' ἀλκή· φυγέειν κάρτιστον ἀπ' αὐτῆς.
Ἢν γὰρ δηθύνῃσθα, κορυσσόμενος παρὰ πέτρῃ,
Δείδω, μή σ' ἐξαῦτις ἐφορμηθεῖσα κίχῃσι

Τόσσῃσιν κεφαλῇσι, τόσους δ' ἐκ φῶτας ἕληται.
Ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἐλάαν, βωστρεῖν δὲ Κραταιῒν,
Μητέρα τῆς Σκύλλης, ἥ μιν τέκε πῆμα βροτοῖσιν·
Ἥ μιν ἔπειτ' ἀποπαύσει ἐς ὕστερον ὁρμηθῆναι.
Θρινακίην δ' ἐς νῆσον ἀφίξεαι· ἔνθα δὲ πολλαὶ
Βόσκοντ' Ἠελίοιο βόες καὶ ἴφια μῆλα,
Ἑπτὰ βοῶν ἀγέλαι, τόσα δ' οἰῶν πώεα καλὰ,
Πεντήκοντα δ' ἕκαστα· γόνος δ' οὐ γίνεται αὐτῶν,
Οὐδέ ποτε φθινύθουσι· θεαὶ δ' ἐπιποιμένες εἰσὶν,
Νύμφαι ἐϋπλόκαμοι, Φαέθουσά τε, Λαμπετίη τε,
Ἃς τέκεν Ἠελίῳ Ὑπερίονι δῖα Νέαιρα.
Τὰς μὲν ἄρα θρέψασα, τεκοῦσά τε πότνια μήτηρ,
Θρινακίην ἐς νῆσον ἀπῴκισε τηλόθι ναίειν,
Μῆλα φυλασσέμεναι πατρώϊα καὶ ἕλικας βοῦς.
Τὰς εἰ μέν κ' ἀσινέας ἐάας, νόστου τε μέδηαι,
Ἦ τ' ἂν ἔτ' εἰς Ἰθάκην, κακά περ πάσχοντες, ἵκοισθε,
Εἰ δέ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον
Νηΐ τε, καὶ ἑτάροις· αὐτὸς δ' εἴπερ κεν ἀλύξῃς,
Ὀψὲ κακῶς νεῖαι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους.
Ὣς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν ἠώς.
Ἡ μὲν ἔπειτ' ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχε δῖα θεάων·
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιὼν ὤτρυνον ἑταίρους,
Αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
Οἳ δ' αἶψ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῗσι κάθιζον·
Ἑξῆς δ' ἑζόμενοι, πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὸς κυανοπρῴροιο
Ἴκμενον οὖρον ἵει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον,
Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αὐδήεσσα.

Αὐτίκα δ' ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα
Ἥμεθα· τὴν δ' ἄνεμός τε, κυβερνήτης τ' ἴθυνε.
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισι μετηύδων ἀχνύμενος κῆρ·
Ὦ φίλοι, οὐ γὰρ χρὴ ἕνα ἴδμεναι, οὐδὲ δύ' οἴους,
Θέσφατ', ἅ μοι Κίρκη μυθήσατο, δῖα θεάων·
Ἀλλ' ἐρέω μὲν ἐγὼν, ἵνα εἰδότες ἤ κε θάνωμεν,
Ἤ κεν ἀλευάμενοι θάνατον καὶ κῆρα φύγωμεν.
Σειρήνων μὲν πρῶτον ἀνώγει θεσπεσιάων
Φθόγγον ἀλεύασθαι, καὶ λειμῶν' ἀνθεμόεντα·
Οἶον ἔμ' ἠνώγει ὄπ' ἀκουέμεν· ἀλλά με δεσμῷ
Δήσατ' ἐν ἀργαλέῳ, ὄφρ' ἔμπεδον αὐτόθι μίμνω,
Ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ· ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω.
Αἰ δέ κε λίσσωμαι ὑμέας, λῦσαί τε κελεύω,
Ὑμεῖς δὲ πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι πιέζειν.
Ἤτοι ἐγὼ τὰ ἕκαστα λέγων ἑτάροισι πίφαυσκον·
Τόφρα δὲ καρπαλίμως ἐξίκετο νηῦς εὐεργὴς
Νῆσον Σειρήνοιϊν· ἔπειγε γὰρ οὖρος ἀπήμων.
Αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἠδὲ γαλήνη
Ἔπλετο νηνεμίη, κοίμησε δὲ κύματα δαίμων.
Ἀνστάντες δ' ἕταροι νεὸς ἱστία μηρύσαντο,
Καὶ τὰ μὲν ἐν νηῒ γλαφυρῇ βάλον· οἱ δ' ἐπ' ἐρετμὰ
Ἑζόμενοι, λεύκαινον ὕδωρ ξεστῇς ἐλάτῃσιν.
Αὐτὰρ ἐγὼ κηροῖο μέγαν τροχὸν ὀξέϊ χαλκῷ
Τυτθὰ διατμήξας, χερσὶ στιβαρῇσι πίεζον·
Αἶψα δ' ἰαίνετο κηρὸς, ἐπεὶ κέλετο μεγάλη ἲς,
Ἠελίου τ' αὐγὴ, Ὑπεριονίδαο ἄνακτος·
Ἑξείης δ' ἑτάροισιν ἐπ' οὔατα πᾶσιν ἄλειψα.
Οἱ δ' ἐν νηΐ μ' ἔδησαν ὁμοῦ χεῖράς τε, πόδας τε,

Ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνῆπτον·
Αὐτοὶ δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
Ῥίμφα διώκοντες, τὰς δ' οὐ λάθεν ὠκύαλος νηῦς
Ἐγγύθεν ὀρνυμένη· λιγυρὴν δ' ἔντυνον ἀοιδήν·
Δεῦρ' ἄγ' ἰὼν, πολύαιν' Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
Νῆα κατάστησον, ἵνα νωϊτέρην ὄπ' ἀκούσῃς·
Οὐ γάρ πώ τις τῇδε παρέπλω ποντοπορὸς νηῦς
Πρίν γ' ἡμέων μελίγηρυν ἀπὸ στομάτων ὄπ' ἀκούσῃ·
Ἀλλ' ὅγε τερψάμενος νεῖται, καὶ πλείονα εἰδώς.
Ἴδμεν γάρ τοι πάνθ', ὅσ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
Ἀργεῖοι, Τρῶές τε, θεῶν ἰότητι μόγησαν·
Ἴδμεν δ', ὅσσα γένηται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
Ὣς φάσαν, ἱεῖσαι ὄπα κάλλιμον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
Ἤθελ' ἀκουέμεναι, λῦσαι δ' ἐκέλευον ἑταίρους,
Ὀφρύσι νευστάζων· οἱ δὲ, προπεσόντες ἔρεσσον·
Αὐτίκα δ' ἀνστάντες Περιμήδης, Εὐρύλοχός τε,
Πλείοσιν ἐν δεσμοῖσι δέον, μᾶλλόν τ' ἐπιέζευν.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τάσδε παρήλασαν, οὐδ' ἔτ' ἔπειτα
Φθογγὴν Σειρήνων ἠκούομεν, οὐδέ τ' ἀοιδήν,
Αἶψ' ἀπὸ κηρὸν ἕλοντο ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι,
Ὃν σφιν ἐπ' ὠσὶν ἄλειψ', ἐμέ τ' ἐκ δεσμῶν οἵδ' ἔλυσαν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, αὐτίκ' ἔπειτα
Καπνὸν καὶ μέγα κῦμα ἴδον, καὶ δοῦπον ἄκουσα·
Τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατ' ἐρετμά·
Βόμβησεν δ' ἄρα πάντα κατὰ ῥόον· ἔσχετο δ' αὐτοῦ
Νηῦς, ἐπεὶ οὐκ ἔτ' ἐρετμὰ προήκεα χερσὶν ἔπειγον.
Αὐτὰρ ἐγὼ, διὰ νηὸς ἰὼν, ὤτρυνον ἑταίρους.

Μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·
Ὦ φίλοι, οὐ γάρ πώ τι κακῶν ἀδαήμονές εἰμεν·
Οὐ μὲν δὴ τόδε μεῖζον ἔπι κακὸν, ἢ ὅτε Κύκλωψ
Εἴλει ἐνὶ σπῆϊ γλαφυρῷ κρατερῆφι βίηφι·
Ἀλλὰ καὶ ἔνθεν ἐμῇ ἀρετῇ, βουλῇ τε, νόῳ τε,
Ἐκφύγομεν· καί που τῶνδε μνήσασθαι ὀΐω.
Νῦν δ' ἄγε, ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
Ὑμεῖς μὲν κώπῃσιν ἁλὸς ῥηγμῖνα βαθεῖαν
Τύπτετε κληΐδεσσιν ἐφήμενοι, αἴκε πόθι Ζεὺς
Δώῃ τόνδε γ' ὄλεθρον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι.
Σοὶ δὲ κυβερνῆθ' ὧδ' ἐπιτέλλομαι, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
Βάλλευ, ἐπεὶ νηὸς γλαφυρῆς οἰήϊα 'νωμᾷς·
Τούτου μὲν καπνοῦ καὶ κύματος ἐκτὸς ἔεργε
Νῆα· σὺ δὲ σκοπέλων ἐπιμαίεο, μή σε λάθησι
Κεῖσ' ἐξορμήσασα, καὶ ἐς κακὸν ἄμμε βάλησθα.
Ὣς ἐφάμην· οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο.
Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἐμυθεόμην, ἄπρηκτον ἀνίην,
Μήπως μοι δείσαντες ἀπολλήξειαν ἑταῖροι
Εἰρεσίης, ἐντὸς δὲ πυκάζοιεν σφέας αὐτούς.
Καὶ τότε δὴ Κίρκης μὲν ἐφημοσύνης ἀλεγεινῆς
Λανθανόμην, ἐπεὶ οὔτι μ' ἀνώγει θωρήσασθαι·
Αὐτὰρ ἐγὼ καταδὺς κλυτὰ τεύχεα, καὶ δύο δοῦρε
Μάκρ' ἐν χερσὶν ἑλὼν εἰς ἴκρια νηὸς ἔβαινον
Πρώρης· ἔνθεν γάρ μιν ἐδέγμην πρῶτα φανεῖσθαι
Σκύλλην πετραίην, ἥ μοι φέρε πῆμ' ἑτάροισιν.
Οὐδέ πῃ ἀθρῆσαι δυνάμην· ἔκαμον δέ μοι ὄσσε
Πάντῃ παπταίνοντι πρὸς ἠεροειδέα πέτρην.
Ἡμεῖς δὲ στεινωπὸν ἀνεπλέομεν γοόωντες·

Ἔνθεν μὲν γὰρ Σκύλλ᾽, ἑτέρωθι δὲ δῖα Χάρυβδις
Δεινὸν ἀνεῤῥοίβδησε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
Ἤτοι ὅτ᾽ ἐξεμέσειε, λέβης ὡς ἐν πυρὶ πολλῷ,
Πᾶσ᾽ ἀνεμορμύρεσκε κυκωμένη· ὑψόσε δ᾽ ἄχνη
Ἄκροισι σκοπέλοισιν ἐπ᾽ ἀμφοτέροισιν ἔπιπτεν·
Ἀλλ᾽ ὅτ᾽ ἀναβρόξειε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ,
Πᾶσ᾽ ἔντοσθε φάνεσκε κυκωμένη· ἀμφὶ δὲ πέτρη
Δεινὸν ἐβεβρύχει· ὑπένερθε δὲ γαῖα φάνεσκε
Ψάμμῳ κυανέῃ· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει.
Ἡμεῖς μὲν πρὸς τήνδ᾽ ἴδομεν, δείσαντες ὄλεθρον·
Τόφρα δέ μοι Σκύλλη κοίλης ἐκ νηὸς ἑταίρους
Ἓξ ἕλεθ᾽, οἳ χερσίν τε βίηφί τε φέρτεροι ἦσαν.
Σκεψάμενος δ᾽ ἐς νῆα θοὴν ἅμα, καὶ μεθ᾽ ἑταίρους,
Ἤδη τῶν ἐνόησα πόδας, καὶ χεῖρας ὕπερθεν,
Ὑψόσ᾽ ἀειρομένων· ἐμὲ δ᾽ ἐφθέγγοντο καλεῦντες
Ἐξονομακλήδην, τότε γ᾽ ὕστατον, ἀχνύμενοι κῆρ.
Ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἐπὶ προβόλῳ ἁλιεὺς περιμήκεϊ ῥάβδῳ
Ἰχθύσι τοῖς ὀλίγοισι δόλον κατὰ εἴδατα βάλλων,
Ἐς πόντον προΐησι βοὸς κέρας ἀγραύλοιο,
Ἀσπαίροντα δ᾽ ἔπειτα λαβὼν ἔῤῥιψε θύραζε·
Ὣς οἵγ᾽ ἀσπαίροντες ἀείροντο ποτὶ πέτρας·
Αὐτοῦ δ᾽ εἰνὶ θύρῃσι κατήσθιε κεκλήγοντας,
Χεῖρας ἐμοὶ ὀρέγοντας ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι·
Οἴκτιστον δὴ κεῖνο ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσι
Πάντων, ὅσσ᾽ ἐμόγησα, πόρους ἁλὸς ἐξερεείνων.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πέτρας φύγομεν, δεινήν τε Χάρυβδιν,
Σκύλλην τ᾽, αὐτίκ᾽ ἔπειτα θεοῦ ἐς ἀμύμονα νῆσον
Ἱκόμεθ᾽· ἔνθα δ᾽ ἔσαν καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι,

Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλ' ὑπερίονος Ἠελίοιο.
Δὴ τότ' ἐγὼ, ἔτι πόντῳ ἐὼν ἐν νηῒ μελαίνῃ,
Μυκηθμοῦ τ' ἤκουσα βοῶν αὐλιζομενάων,
Οἰῶν τε βληχήν· καί μοι ἔπος ἔμπεσε θυμῷ
Μάντιος ἀλαοῦ, Θηβαίνου Τειρεσίαο,
Κίρκης τ' Αἰαίης, ἥ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε,
Νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἠελίοιο.
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισι μετηύδων, ἀχνύμενος κῆρ·
Κέκλυτέ μευ μύθον, κακά περ πάσχοντες, ἑταῖροι,
Ὄφρ' ὑμῖν εἴπω μαντήϊα Τειρεσίαο,
Κίρκης τ' Αἰαίης, οἵ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλον,
Νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἠελίοιο·
Ἔνθα γὰρ αἰνότατον κακὸν ἔμμεναι ἄμμιν ἔφησαν.
Ἀλλὰ παρὲξ τὴν νῆσον ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν.
Ὣς ἐφάμην· τοῖσι δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.
Αὐτίκα δ' Εὐρύλοχος στυγερῷ μ' ἠμείβετο μύθῳ·
Σχέτλιος εἶς Ὀδυσεῦ· πέρι τοι μένος, οὐδέ τι γυῖα
Κάμνεις· ἦ ῥά νυ σοί γε σιδήρεα πάντα τέτυκται,
Ὅς ῥ' ἑτάρους, καμάτῳ ἀδηκότας, ἠδὲ καὶ ὕπνῳ,
Οὐκ ἐάας γαίης ἐπιβήμεναι· ἔνθα κεν αὖτε
Νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον·
Ἀλλ' αὔτως διὰ νύκτα θοὴν ἀλάλησθαι ἄνωγας,
Νήσου ἀποπλαγχθέντας ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ.
Ἐκ νυκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεποὶ, δηλήματα νηῶν,
Γίνονται· πῆ κέν τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον,
Ἤν πως ἐξαπίνης ἔλθῃ ἀνέμοιο θύελλα,
Ἢ Νότου, ἢ Ζεφύροιο δυσαέος, οἵ τε μάλιστα
Νῆα διαῤῥαίουσι, θεῶν ἀέκητι ἀνάκτων;

Ἀλλ' ἤτοι μὲν νῦν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
Δόρπον θ' ὁπλισώμεσθα, θοῇ παρὰ νηῒ μένοντες·
Ἠῶθεν δ' ἀναβάντες ἐνήσομεν εὐρέϊ πόντῳ.
Ὣς ἔφατ' Εὐρύλοχος· ἐπὶ δ' ἤνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
Καὶ τότε δὴ γίνωσκον, ὃ δὴ κακὰ μήδετο δαίμων·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
Εὐρύλοχ', ἦ μάλα δή με βιάζετε μοῦνον ἐόντα·
Ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὀμόσσατε καρτερὸν ὅρκον,
Εἴ κέ τιν' ἠὲ βοῶν ἀγέλην, ἢ πῶϋ μέγ' οἰῶν
Εὕρωμεν, μήπου τις, ἀτασθαλίῃσι κακῇσιν,
Ἢ βοῦν, ἤ ἔτι μῆλον, ἀποκτάνῃ· ἀλλὰ ἕκηλοι
Ἐσθίετε βρώμην, τὴν ἀθανάτη πόρε Κίρκη.
Ὣς ἐφάμην· οἳ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυον, ὡς ἐκέλευον.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσάν τε, τελεύτησάν τε τὸν ὅρκον,
Στήσαμεν ἐν λιμένι γλαφυρῷ εὐεργέα νῆα,
Ἄγχ' ὕδατος γλυκεροῖο· καὶ ἐξαπέβησαν ἑταῖροι
Νηός· ἔπειτα δὲ δόρπον ἐπισταμένως τετύκοντο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Μνησάμενοι δ' ἤπειτα φίλους ἔκλαιον ἑταίρους,
Οὓς ἔφαγε Σκύλλη, γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλοῦσα·
Κλαιόντεσσι δὲ τοῖσιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος.
Ἦμος δὲ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
Ὦρσεν ἐπὶ ζαῆν ἄνεμον νεφεληγερέτα Ζεὺς
Λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
Γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Νῆα μὲν ἑλκύσαμεν, κοῖλον σπέος εἰσερύσαντες·
Ἔνθα δ' ἔσαν Νυμφέων καλοὶ χοροί, ἠδὲ θόωκοι·

Καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος, μετὰ μῦθον ἔειπον·
Ὦ φίλοι, ἐν γὰρ νηῒ θοῇ βρῶσίς τε, πόσις τε
Ἐστὶν· τῶν δὲ βοῶν ἀπεχώμεθα, μή τι πάθωμεν·
Δεινοῦ γὰρ θεοῦ αἵδε βόες καὶ ἴφια μῆλα,
Ἠελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.
Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ·
Μῆνα δὲ πάντ' ἄλληκτος ἄη Νότος, οὐδέ τις ἄλλος
Γίνετ' ἔπειτ' ἀνέμων, εἰ μὴ Εὖρός τε, Νότος τε.
Οἱ δὲ, ἕως μὲν σῖτον ἔχον καὶ οἶνον ἐρυθρὸν,
Τόφρα βοῶν ἀπέχοντο, λιλαιόμενοι βιότοιο·
Ἀλλ' ὅτε δὴ νηὸς ἐξέφθιτο ἤϊα πάντα,
Καὶ δὴ ἄγρην ἐφέπεσκον ἀλητεύοντες ἀνάγκῃ,
Ἰχθῦς, ὄρνιθάς τε, φίλας ὅ, τι χεῖρας ἵκοιτο,
Γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν· ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός.
Δὴ τότ' ἐγὼν ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχον, ὄφρα θεοῖσιν
Εὐξαίμην, εἴ τις μοι ὁδὸν φήνειε νέεσθαι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ διὰ νήσου ἰὼν ἤλυξα ἑταίρους,
Χεῖρας νιψάμενος, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο,
Ἠρώμην πάντεσσι θεοῖς, οἳ ὄλυμπον ἔχουσιν·
Οἱ δ' ἄρα μοι γλυκὺν ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχευαν.
Εὐρύλοχος δ' ἑτάροισι κακῆς ἐξήρχετο βουλῆς·
Κέκλυτέ μευ μύθων, κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι·
Πάντες μὲν στυγεροὶ θάνατοι δειλοῖσι βροτοῖσι,
Λιμῷ δ' οἴκτιστον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
Ἀλλ' ἄγετ', Ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας,
Ῥέξομεν ἀθανάτοισι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
Εἰ δέ κεν εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα, πατρίδα γαῖαν,
Αἶψά κεν Ἠελίῳ Ὑπερίονι πίονα νηὸν,

Τεύξομεν, ἔνθα κε θεῖμεν ἀγάλματα πολλὰ καὶ ἐσθλά·
Εἰ δὲ χολωσάμενός τι βοῶν ὀρθοκεράων,
Νῆ' ἐθέλῃ ὀλέσαι, ἐπὶ δ' ἕσπωνται θεοὶ ἄλλοι,
Βούλομ' ἅπαξ πρὸς κῦμα χανὼν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι,
Ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι, ἐὼν ἐν νήσῳ ἐρήμῃ.
Ὣς ἔφατ' Εὐρύλοχος· ἐπὶ δ' ᾔνεον ἄλλοι ἑταῖροι·
Αὐτίκα δ' Ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας
Ἐγγύθεν· οὐ γὰρ τῆλε νεὸς κυανοπρῴροιο
Βοσκέσκονθ' ἕλικες καλαὶ βόες, εὐρυμέτωποι·
Τὰς δὲ περιστήσαντο, καὶ εὐχετόωντο θεοῖσι,
Φύλλα δὲ δρεψάμενοι τέρενα δρυὸς ὑψικόμοιο·
Οὐ γὰρ ἔχον κρῖ λευκὸν ἐϋσσέλμου ἐπὶ νηός.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο, καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
Μηρούς τ' ἐξέταμον, κατά τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν,
Δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν·
Οὐδ' εἶχον μέθυ λεῖψαι ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσιν,
Ἀλλ' ὕδατι σπένδοντες ἐπώπτων ἔγκατα πάντα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
Μίστυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν·
Καὶ τότε μοι βλεφάρων ἐξέσσυτο νήδυμος ὕπνος·
Βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν, καὶ θῖνα θαλάσσης.
Ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιὼν νεὸς ἀμφιελίσσης,
Καὶ τότε με κνίσσης ἀμφ' ἤλυθεν ἡδὺς ἀϋτμή·
Οἰμώξας δὲ θεοῖσι μετ' ἀθανάτοισι γεγώνευν·
Ζεῦ πάτερ, ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ, αἰὲν ἐόντες,
Ἦ με μάλ' εἰς ἄτην κοιμήσατε νηλέϊ ὕπνῳ·
Οἱ δ' ἕταροι μέγα ἔργον ἐμητίσαντο μένοντες.
Ὠκέα δ' Ἠελίῳ Ὑπερίονι ἄγγελος ἦλθε

Λαμπετίη τανύπεπλος, ὅ οἱ βόας ἔκταν ἑταῖροι.
Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετηύδα, χωόμενος κῆρ·
Ζεῦ πάτερ, ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ, αἰὲν ἐόντες;
Τίσαι δὴ ἑτάρους Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Οἵ μευ βοῦς ἔκτειναν ὑπέρβιον· ἧσιν ἔγωγε
Χαίρεσκον μὲν ἰὼν εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
Ἠδ' ὁπότ' ἂψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτρεποίμην.
Εἰ δέ μοι οὐ τίσουσι βοῶν ἐπιεικέ' ἀμοιβὴν,
Δύσομαι εἰς Ἀΐδαο, καὶ ἐν νεκύεσσι φαείνω.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἠέλι', ἦτοι μὲν σὺ μετ' ἀθανάτοισι φάεινε,
Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν, ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν·
Τῶν δέ κ' ἐγὼ τάχα νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
Τυτθὰ βαλὼν κεάσαιμι, μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
Ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα Καλυψοῦς ἠϋκόμοιο·
Ἡ δ' ἔφη Ἑρμείαο διακτόρου αὐτὴ ἀκοῦσαι.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον, ἠδὲ θάλασσαν,
Νείκεον ἄλλοθεν ἄλλον ἐπισταδὸν, οὐδέ τι μῆχος
Εὑρέμεναι δυνάμεσθα· βόες δ' ἀποτέθνασαν ἤδη.
Τοῖσιν δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοὶ τέρατα προὔφαινον·
Εἷρπον μὲν ῥινοὶ, κρέα δ' ἀμφ' ὀβελοῖς ἐμεμύκει,
Ὀπταλέα τε καὶ ὠμά· βοῶν δ' ὡς γίνετο φωνή.
Ἑξῆμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι
Δαίνυντ', Ἠελίοιο βοῶν ἐλόωντες ἀρίστας·
Ἀλλ' ὅτε ἕβδομον ἦμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
Καὶ τότ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων·
Ἡμεῖς δ' αἶψ' ἀνάβαντες ἐνήκαμεν εὐρέϊ πόντῳ,
Ἱστὸν στησάμενοι, ἀνὰ θ' ἱστία λεύκ' ἐρύσαντες.

Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
Φαίνετο γαιάων, ἀλλ' οὐρανὸς, ἠδὲ θάλασσα,
Δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων
Νηὸς ὕπερ γλαφυρῆς· ἤχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.
Ἡ δ' ἔθει οὐ μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον· αἶψα γὰρ ἦλθε
Κεκληγὼς Ζέφυρος, μεγάλῃ σὺν λαίλαπι θύων·
Ἱστοῦ δὲ προτόνους ἔρρηξ' ἀνέμοιο θύελλα
Ἀμφοτέρους· ἱστὸς δ' ὀπίσω πέσεν, ὅπλα τε πάντα
Εἰς ἄντλον κατέχυνθ'· ὁ δ' ἄρα πρύμνῃ ἐνὶ νηῒ
Πλῆξε κυβερνήτεω κεφαλὴν, σὺν δ' ὀστέ' ἄραξε
Πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ἐοικὼς
Κάππεσ' ἀπ' ἰκριόφιν, λίπε δ' ὀστέα θυμὸς ἀγήνωρ·
Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε, καὶ ἔμβαλε νηῒ κεραυνόν·
Ἡ δ' ἐλελίχθη πᾶσα, Διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ,
Ἐν δὲ θεείου πλῆτο· πέσον δ' ἐκ νηὸς ἑταῖροι.
Οἱ δὲ κορώνῃσιν ἴκελοι περὶ νῆα μέλαιναν
Κύμασιν ἐφορέοντο· θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον·
Αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἐφοίτων, ὄφρ' ἀπὸ τοίχους
Λῦσε κλύδων τρόπιος· τὴν δὲ ψιλὴν φέρε κῦμα.
Ἐκ δέ οἱ ἱστὸν ἔαξε περὶ τρόπιν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτὴν
Ἐπίτονος βέβλητο, βοὸς ῥινοῖο τετευχώς·
Τῷ ῥ' ἄμφω συνέεργον ὁμοῦ τρόπιν, ἠδὲ καὶ ἱστόν.
Ἑζόμενος δ' ἐπὶ τοῖς, φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν.
Ἔνθ' ἤτοι Ζέφυρος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων·
Ἦλθε δ' ἐπὶ Νότος ὦκα, φέρων ἐμῷ ἄλγεα θυμῷ,
Ὄφρ' ἔτι τὴν ὀλοὴν ἀναμετρήσαιμι Χάρυβδιν.
Παννύχιος φερόμην· ἅμα δ' ἠελίῳ ἀνιόντι
Ἦλθον ἐπὶ Σκύλλης σκόπελον, δεινήν τε Χάρυβδιν.

Ἡ μὲν ἀνεῤῥοίβδησε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ·
Αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ μακρὸν ἐρινεὸν ὑψόσ᾽ ἀερθεὶς,
Τῷ προσφὺς ἐχόμην, ὡς νυκτερίς· οὐδέπῃ εἶχον
Οὔτε στηρίξαι ποσὶν ἔμπεδον, οὔτ᾽ ἐπιβῆναι.
Ῥῖζαι γὰρ ἑκὰς ἦσαν, ἀπήωροι δ᾽ ἔσαν ὄζοι,
Μακροί τε, μεγάλοι τε, κατεσκίαον δὲ Χάρυβδιν.
Νωλεμέως δ᾽ ἐχόμην, ὄφρ᾽ ἐξεμέσειεν ὀπίσσω
Ἱστὸν καὶ τρόπιν αὖτις· ἐελδομένῳ δέ μοι ἦλθε
Ὄψ᾽· ἦμος δ᾽ ἐπὶ δόρπον ἀνὴρ ἀγορῆθεν ἀνέστη,
Κρίνων νείκεα πολλὰ δικαζομένων αἰζηῶν,
Τῆμος δὴ τά γε δοῦρα Χαρύβδιος ἐξεφαάνθη.
Ἧκα δ᾽ ἐγὼ καθύπερθε πόδας καὶ χεῖρε φέρεσθαι,
Μέσσῳ δ᾽ ἐνδούπησα παρὲξ περιμήκεα δοῦρα,
Ἑζόμενος δ᾽ ἐπὶ τοῖσι διήρεσα χερσὶν ἐμῇσι.
Σκύλλην δ᾽ οὐκ ἔτ᾽ ἔασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Εἰσιδέειν· οὐ γάρ κεν ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.
Ἔνθεν δ᾽ ἐννῆμαρ φερόμην· δεκάτῃ δέ με νυκτὶ
Νῆσον ἐς Ὠγυγίην πέλασαν θεοί· ἔνθα Καλυψὼ
Ναίει ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,
Ἥ μ᾽ ἐφίλει τ᾽, ἐκόμει τε. τί τοι τάδε μυθολογεύω;
Ἤδη γάρ τοι χθιζὸς ἐμυθεόμην ἐνὶ οἴκῳ
Σοί τε, καὶ ἰφθίμῃ ἀλόχῳ· ἐχθρὸν δέ μοι ἐστὶν,
Αὖτις ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεύειν.

ΤΗΣ

ὈΔΥΣΣΕΙΑΣ

ὉΜΗΡΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΝ Ν.

Ὣς ἔφαθ᾽· οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
Κηληθμῷ δ᾽ ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
Τὸν δ᾽ αὖτ᾽ Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
Ὦ Ὀδυσεῦ, ἐπεὶ ἵκευ ἐμὸν ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ
Ὑψερεφὲς, τῷ σ᾽ οὔτι παλιμπλαγχθέντα γ᾽ ὀΐω
Ἂψ ἀπονοστήσειν, εἰ καὶ μάλα πολλὰ πέπονθας.
Ὑμέων δ᾽ ἀνδρὶ ἑκάστῳ ἐφιέμενος τάδε εἴρω,
Ὅσσοι ἐνὶ μεγάροισι γερούσιον αἴθοπα οἶνον
Αἰεὶ πίνετ᾽ ἐμοῖσιν, ἀκουάζεσθε δ᾽ ἀοιδῆς·
Εἵματα μὲν δὴ ξείνῳ ἐϋξέστῃ ἐνὶ χηλῷ

Κεῖται, καὶ χρυσὸς πολυδαίδαλος, ἄλλα τε πάντα
Δῶρ', ὅσα Φαιήκων βουληφόροι ἐνθάδ' ἔνεικαν·
Ἀλλ' ἄγε, οἱ δῶμεν τρίποδα μέγαν, ἠδὲ λέβητα,
Ἀνδρακάς· ἡμεῖς δ' αὖτε ἀγειρόμενοι κατὰ δῆμον
Τισόμεθ'· ἀργαλέον γὰρ ἕνα προικὸς χαρίσασθαι.
Ὣς ἔφατ' Ἀλκίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε θυμῷ.
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Νῆ' ἄρ' ἐπεσσεύοντο, φέρον δ' εὐήνορα χαλκόν·
Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηχ', ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
Αὐτὸς ἰὼν διὰ νηὸς, ὑπὸ ζυγὰ, μή τις ἑταίρων
Βλάπτοι ἐλαυνόντων, ὁπότε σπερχοίατ' ἐρετμοῖς.
Οἱ δ' εἰς Ἀλκινόοιο κίον, καὶ δαῖτ' ἀλέγυνον.
Τοῖσιν δὲ βοῦν ἱέρευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
Ζηνὶ κελαινεφέϊ Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει.
Μηρὰ δὲ κήαντες δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα
Τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς
Δημόδοκος, λαοῖσι τετιμένος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Πολλὰ πρὸς ἠέλιον κεφαλὴν τρέπε παμφανόωντα,
Δῦναι ἐπειγόμενος· δὴ γὰρ μενέαινε νέεσθαι.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ δόρποιο λιλαίεται, ᾧτε πανῆμαρ
Νειὸν ἀνέλκητον βόε οἴνοπε πηκτὸν ἄροτρον,
Ἀσπασίως δ' ἄρα τῷ κατέδυ φάος ἠελίοιο,
Δόρπον ἐποίχεσθαι, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι·
Ὣς Ὀδυσῆ' ἀσπαστὸν ἔδυ φάος ἠελίοιο.
Αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα,
Ἀλκινόῳ δὲ μάλιστα πιφαυσκόμενος φάτο μῦθον.
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,

Πέμπετέ με σπείσαντες ἀπήμονα· χαίρετε δ' αὐτοί·
Ἤδη γὰρ τετέλεσαι, ἅ μοι φίλος ἤθελε θυμὸς,
Πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τά μοι θεοὶ οὐρανίωνες
Ὄλβια ποιήσειαν· ἀμύμονα δ' οἶκον ἄκοιτιν
Νοστήσας εὕροιμι, σὺν ἀρτεμέεσσι φίλοισιν·
Ὑμεῖς δ' αὖθι μένοντες εὐφραίνοιτε γυναῖκας
Κουριδίας, καὶ τέκνα· θεοὶ δ' ἀρετὴν ὀπάσειαν
Παντοίην· καὶ μήτι κακὸν μεταδήμιον εἴη.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἠδ' ἐκέλευον
Πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
Καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·
Ποντόνοε, κρητῆρα κερασσάμενος, μέθυ νεῖμον
Πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον· ὄφρ' εὐξάμενοι Διῒ πατρὶ,
Τὸν ξεῖνον πέμπωμεν ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς φάτο· Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα·
Νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισταδόν· οἱ δὲ θεοῖσιν
Ἔσπεισαν μακάρεσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
Αὐτόθεν ἐξ ἑδρέων· ἀνὰ δ' ἵστατο δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ἀρήτῃ δ' ἐν χειρὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Χαῖρέ μοι, ὦ βασίλεια, διαμπερὲς, εἰσόκε γῆρας
Ἔλθῃ, καὶ θάνατος, τά τ' ἐπ' ἀνθρώποισι πέλονται.
Αὐτὰρ ἐγὼ νέομαι· σὺ δὲ τέρπεο τῷδ' ἐνὶ οἴκῳ,
Παισί τε, καὶ λαοῖσι, καὶ Ἀλκινόῳ βασιλῆϊ.
Ὣς εἰπὼν, ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσατο δῖος Ὀδυσσεύς.
Τῷ δ' ἄρα κήρυκα προΐει μένος Ἀλκινόοιο,
Ἡγεῖσθαι ἐπὶ νῆα θοὴν, καὶ θῖνα θαλάσσης·
Ἀρήτη δ' ἄρα οἱ δμωὰς ἅμ' ἔπεμπε γυναῖκας·

Τὴν

Τὴν μὲν, φᾶρος ἔχουσαν ἐϋπλυνὲς, ἠδὲ χιτῶνα,
Τὴν δ' ἑτέρην, χηλὸν πυκινὴν ἅμ' ἔπεμπε κομίζειν·
Ἡ δ' ἄλλη σῖτόν τ' ἔφερεν καὶ οἶνον ἐρυθρόν.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον, ἠδὲ θάλασσαν,
Αἶψα τά γ' ἐν νηῒ γλαφυρῇ πομπῆες ἀγαυοὶ
Δεξάμενοι κατέθεντο, πόσιν, καὶ βρῶσιν ἅπασαν·
Κὰδδ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ στόρεσαν ῥῆγός τε, λίνον τε,
Νηὸς ἐπ' ἰκριόφιν γλαφυρῆς, ἵνα νήγρετον εὕδοι,
Πρύμνης· ἂν δὲ καὶ αὐτὸς ἐβήσετο, καὶ κατέλεκτο
Σιγῇ· τοὶ δ' ἐκάθιζον ἐπὶ κληῖσιν ἕκαστοι
Κόσμῳ· πεῖσμα δ' ἔλυσαν ἀπὸ τρητοῖο λίθοιο.
Ἔνθ' οἱ ἀνακλιθέντες ἀνεῤῥίπτουν ἅλα πηδῷ·
Καὶ τῷ νήδυμος ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν,
Νήγρετος, ἥδιστος, θανάτῳ ἄγχιστα ἐοικώς.
Ἡ δ', ὥστ' ἐν πεδίῳ τετράοροι ἄρσενες ἵπποι,
Πάντες ἅμ' ὁρμηθέντες ὑπὸ πληγῇσιν ἱμάσθλης,
Ὑψόσ' ἀειρόμενοι, ῥίμφα πρήσσουσι κέλευθον·
Ὣς ἄρα τῆς πρύμνη μὲν ἀείρετο, κῦμα δ' ὄπισθεν
Πορφύρεον μέγα θῦε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
Ἡ δὲ μάλ' ἀσφαλέως θέεν ἔμπεδον· οὐδέ κεν ἴρηξ
Κίρκος ὁμαρτήσειεν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν·
Ὣς ἡ ῥίμφα θέουσα θαλάσσης κύματ' ἔτεμνεν,
Ἄνδρα φέρουσα, θεοῖς ἐναλίγκια μήδε' ἔχοντα·
Ὣς πρὶν μὲν μάλα πολλὰ πάθ' ἄλγεα ὃν κατὰ θυμὸν,
Ἀνδρῶν τε πτολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
Δὴ τότε γ' ἀτρέμας εὗδε, λελασμένος ὅσσ' ἐπεπόνθει.
Εὖτ' ἀστὴρ ὑπερέσχε φαάντατος, ὅς τε μάλιστα
Ἔρχεται ἀγγέλλων φάος Ἠοῦς ἠριγενείης·

Τῆμος δὴ νήσῳ προσεπίλνατο ποντοπόρος νηῦς.
Φόρκυνος δέ τις ἐστὶ λιμὴν, ἁλίοιο γέροντος,
Ἐν δήμῳ Ἰθάκης· δύο δὲ προβλῆτες ἐν αὐτῷ
Ἀκταὶ ἀπορρῶγες, λιμένος ποτιπεπτηυῖαι·
Αἵτ' ἀνέμων σκεπόωσι δυσαήων μέγα κῦμα
Ἔκτοθεν· ἔντοσθε δὲ ἄνευ δεσμοῖο μένουσι
Νῆες ἐΰσσελμοι, ὅτ' ἂν ὅρμου μέτρον ἵκωνται.
Αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη·
Ἀγχόθι δ' αὐτῆς, ἄντρον ἐπήρατον, ἠεροειδὲς,
Ἱρὸν νυμφάων, αἳ Νηϊάδες καλέονται.
Ἐν δὲ κρητῆρές τε καὶ ἀμφιφορῆες ἔασι
Λάϊνοι· ἔνθα δ' ἔπειτα τιθαιβώσσουσι μέλισσαι.
Ἐν δ' ἱστοὶ λίθεοι περιμήκεες, ἔνθα τε Νύμφαι
Φάρε' ὑφαίνουσιν ἁλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι.
Ἐν δ' ὕδατ' ἀενάοντα· δύω δέ τέ οἱ θύραι εἰσίν·
Αἱ μὲν πρὸς Βορέαο, καταιβαταὶ ἀνθρώποισιν,
Αἱ δ' αὖ πρὸς Νότου εἰσὶ θειότεραι· οὐδέ τι κείνῃ
Ἄνδρες ἐσέρχονται, ἀλλ' ἀθανάτων ὁδός ἐστιν.
Ἔνθ' οἵγ' εἰσέλασαν, πρὶν εἰδότες· ἡ μὲν ἔπειτα
Ἠπείρῳ ἐπέκελσεν, ὅσον τ' ἐπὶ ἥμισυ πάσης,
Σπερχομένη· τοίων γὰρ ἐπείγετο χέρσ' ἐρετάων.
Οἱ δ' ἐκ νηὸς βάντες ἐΰζυγου ἤπειρόνδε,
Πρῶτον Ὀδυσσῆα γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἄειραν,
Αὐτῷ σύν τε λίνῳ, καὶ ῥήγεϊ σιγαλόεντι,
Καδδ' ἄρ' ἐπὶ ψαμάθῳ ἔθεσαν, δεδμημένον ὕπνῳ·
Ἐκ δὲ κτήματ' ἄειραν, ἅ οἱ Φαίηκες ἀγαυοὶ
Ὤπασαν οἴκαδ' ἰόντι, διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην.
Καὶ τὰ μὲν οὖν παρὰ πυθμέν' ἐλαίης ἀθρόα θῆκαν

Ἐκτὸς ὁδοῦ, μή πω τις ὁδιτάων ἀνθρώπων,
Πρίν γ' Ὀδυσῆα ἔγρεσθαι, ἐπελθὼν δηλήσαιτο.
Αὐτοὶ δ' αὖτ' οἶκόνδε πάλιν κίον· οὐδ' Ἐνοσίχθων
Λήθετ' ἀπειλάων, τὰς ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ
Πρῶτον ἐπηπείλησε· Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν·
Ζεῦ πάτερ, οὐκέτ' ἔγωγε μετ' ἀθανάτοισι Θεοῖσι
Τιμήεις ἔσομαι, ὅτε με βροτοὶ οὔτι τίουσι
Φαίηκες, τοί περ τε ἐμῆς ἔξεισι γενέθλης·
Καὶ γὰρ νῦν Ὀδυσῆα φάμην κακὰ πολλὰ παθόντα
Οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· νόστον δέ οἱ οὔποτ' ἀπηύρων
Πάγχυ, ἐπεὶ σὺ πρῶτον ὑπέσχεο, καὶ κατένευσας.
Οἳ δ' εὕδοντ' ἐν νηῒ θοῇ ἐπὶ πόντον ἄγοντες
Κάτθεσαν εἰν Ἰθάκῃ· ἔδοσαν δέ οἱ ἄγλαα δῶρα,
Χαλκόν τε, χρυσόν τε ἅλις, ἐσθῆτά θ' ὑφαντὴν,
Πόλλ', ὅσ' ἂν οὐδέ ποτε Τροίας ἐξήρατ' Ὀδυσσεὺς,
Εἴπερ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ ληΐδος αἶσαν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Ὢ πόποι, Ἐννοσίγαι' εὐρυσθενὲς, οἷον ἔειπες;
Οὔτι σ' ἀτιμάζουσι Θεοί· χαλεπὸν δέ κεν εἴη
Πρεσβύτατον καὶ ἄριστον ἀτιμίῃσιν ἰάλλειν
Ἀνδρῶν δ' εἴπερ τίς τε βίῃ καὶ κάρτεϊ εἴκων
Οὔτι τίει, σοὶ δ' ἔστι καὶ ἐξοπίσω τίσις αἰεί.
Ἕρξαι, ὅπως ἐθέλεις, καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Αἶψά κ' ἐγὼν ἔρξαιμι, Κελαινεφὲς, ὡς ἀγορεύεις·
Ἀλλὰ σὸν αἰεὶ θυμὸν ὀπίζομαι, ἠδ' ἀλεείνω.
Νῦν αὖ Φαιήκων ἐθέλω περικαλλέα νῆα
Ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ

Ῥαῖσαι· ἵν' ἤδη σχῶνται, ἀπολλήξωσι δὲ πομπῆς
Ἀνθρώπων· μέγα δέ ὄρος πόλιν ἀμφικαλύψει.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ὦ πέπον, ὡς μὲν ἐμῷ θυμῷ δοκεῖ εἶναι ἄριςα,
Ὁππότε κεν δὴ πάντες ἐλαυνομένην προΐδωνται
Λαοὶ ἀπὸ πτόλιος, θεῖναι λίθον ἐγγύθι γαίης
Νηῒ θοῇ ἴκελον, ἵνα θαυμάζωσιν ἅπαντες
Ἄνθρωποι· μέγα δέ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψει.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς Σχερίην, ὅθι Φαίηκες γεγάασιν·
Ἔνθ' ἔμεν'· ἡ δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθε ποντοπόρος νηῦς.
Ῥίμφα διωκομένη· τῆς δὲ σχεδὸν ἦλθ' Ἐνοσίχθων,
Ὅς μιν λᾶαν ἔθηκε, καὶ ἐρρίζωσεν ἔνερθεν,
Χειρὶ καταπρηνεῖ ἐλάσας· ὁ δὲ νόσφι βεβήκει.
Οἱ δὲ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον
Φαίηκες δολιχήρετμοι ναυσίκλυτοι ἄνδρες·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
Ὤ μοι, τίς δὴ νῆα θοὴν ἐπέδησ' ἐνὶ πόντῳ,
Οἴκαδ' ἐλαυνομένην; καὶ δὴ προὐφαίνετο πᾶσα.
Ὣς ἄρα τις εἴπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὡς ἐτέτυκτο.
Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ὢ πόποι, ἦ μάλα δή με παλαίφατα θέσφαθ' ἱκάνει
Πατρὸς ἐμοῦ, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων ἀγάσασθαι
Ἡμῖν, οὕνεκα πομποὶ ἀπήμονες εἰμὲν ἁπάντων.
Φῆ ποτε Φαιήκων ἀνδρῶν περικαλλέα νῆα
Ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ
Ῥαισέμεναι, μέγα δ' ἧμιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψειν.
Ὣς ἀγόρευ' ὁ γέρων· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.

Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
Πομπῆς μὲν παύεσθε βροτῶν, ὅτε κέν τις ἵκηται
Ἡμέτερον προτὶ ἄστυ· Ποσειδάωνι δὲ ταύρους
Δώδεκα κεκριμένους ἱερεύσομεν, αἴκ' ἐλεήσῃ,
Μηδ' ἡμῖν περίμηκες ὄρος πόλει ἀμφικαλύψῃ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔδδεισαν, ἑτοιμάσαντο δὲ ταύρους.
Ὣς οἱ μέν ῥ' εὔχοντο Ποσειδάωνι ἄνακτι
Δήμου Φαιήκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ἑσταότες περὶ βωμόν· ὁ δ' ἔγρετο δῖος Ὀδυσσεὺς,
Εὕδων ἐν γαίῃ πατρωΐῃ, οὐδέ μιν ἔγνω,
Ἤδη δὴν ἀπεών· περὶ γὰρ θεὸς ἠέρα χεῦε,
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διός· ὄφρα μιν αὐτὸν
Ἄγνωστον τεύξειεν, ἕκαστά τε μυθήσαιτο·
Μή μιν πρὶν ἄλοχος γνοίη, ἀστοί τε φίλοι τε,
Πρὶν πᾶσαν μνηστῆρας ὑπερβασίην ἀποτῖσαι.
Τοὔνεκ' ἄρ' ἀλλοειδέα φαινέσκετο πάντα ἄνακτι,
Ἀτραπιτοί τε διηνεκέες, λιμένες τε πάνορμοι,
Πέτραι τ' ἠλίβατοι, καὶ δένδρεα τηλεθάοντα.
Στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας, καί ῥ' εἴσιδε πατρίδα γαῖαν·
Ὤιμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὣ πεπλήγετο μηρὼ
Χερσὶ καταπρηνέσ'· ὀλοφυρόμενος δὲ προσηύδα.
Ὤ μοι ἐγὼ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἱκάνω;
Ἤ ῥ' οἵγ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι,
Ἠὲ φιλόξεινοι, καί σφι νόος ἐστὶ θεουδής;
Πῆ δὴ χρήματα πολλὰ φέρω τάδε; πῆ δὲ καὶ αὐτὸς
Πλάζομαι; αἴθ' ὄφελον μεῖναι παρὰ Φαιήκεσσιν
Αὐτοῦ· ἐγὼ δέ κεν ἄλλον ὑπερμενέων βασιλήων
Ἐξικόμην, ὅς κέν με φίλει, καὶ ἔπεμπε νέεσθαι.

Νῦν δ' οὔτ' ἄρ πη θέσθαι ἐπίσταμαι, οὐδὲ μὲν αὐτοῦ
Καλλείψω, μήπως μοι ἕλωρ ἄλλοισι γένωνται.
Ὢ πόποι, οὐκ ἄρα πάντα νοήμονες, οὐδὲ δίκαιοι
Ἦσαν Φαιήκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Οἵ μ' εἰς ἄλλην γαῖαν ἀπήγαγον· οἵτε μ' ἔφαντο
Ἄξειν εἰς Ἰθάκην εὐδείελον· οὐδ' ἐτέλεσσαν.
Ζεὺς σφέας τίσαιτο ἱκετήσιος, ὅς τε καὶ ἄλλους
Ἀνθρώπους ἐφορᾷ, καὶ τίνυται, ὅς τις ἁμάρτῃ.
Ἀλλ' ἄγε δὴ τὰ χρήματ' ἀριθμήσω, καὶ ἴδωμαι,
Μή τί μοι οἴχωνται κοίλης ἐκ νηὸς ἄγοντες.
Ὣς εἰπὼν, τρίποδας περικαλλέας, ἠδὲ λέβητας,
Ἠρίθμει, καὶ χρυσὸν, ὑφαντά τε εἵματα καλά·
Τῶν μὲν ἄρ οὔτι πόθει· ὁ δ' ὀδύρετο πατρίδα γαῖαν,
Ἑρπύζων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Πόλλ' ὀλοφυρόμενος· σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
Ἀνδρὶ δέμας εἰκυῖα νέῳ, ἐπιβήτορι μήλων,
Παναπάλῳ, οἷοί τε ἀνάκτων παῖδες ἔασι,
Δίπτυχον ἀμφ' ὤμοισιν ἔχουσ' εὐεργέα λώπην·
Ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσι πέδιλ' ἔχε, χερσὶ δ' ἄκοντα.
Τὴν δ' Ὀδυσεὺς γήθησεν ἰδὼν, καὶ ἐναντίον ἦλθε,
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὦ φίλ', ἐπεί σε πρῶτα κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ,
Χαῖρέ τε, καὶ μή μοί τι κακῷ νόῳ ἀντιβολήσαις·
Ἀλλὰ σάω μὲν πάντα, σάω δ' ἐμέ· σοὶ γὰρ ἔγωγε
Εὔχομαι, ὥς τε θεῷ, καί σευ φίλα γοῦναθ' ἱκάνω.
Καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Τίς γῆ; τίς δῆμος; τίνες ἀνέρες ἐκγεγάασι;
Ἦ πού τις νήσων εὐδείελος, ἦέ τις ἀκτὴ

Κεῖθ' ἁλὶ κεκλιμένη ἐριβώλακος ἠπείροιο;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Νήπιός εἰς, ὦ ξεῖνε, ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,
Εἰ δὴ τήνδε τε γαῖαν ἀνείρεαι· οὐδέ τι λίην
Οὕτω νώνυμός ἐστιν· ἴσασι δέ μιν μάλα πολλοὶ,
Ἠμὲν ὅσοι ναίουσι πρὸς ἠῶ τ', ἠέλιόν τε,
Ἠδ' ὅσσοι μετόπισθε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα.
Ἤτοι μὲν τρηχεῖα, καὶ οὐχ ἱππήλατός ἐστιν,
Οὐδὲ λίην λυπρὴ, ἀτὰρ οὐκ εὐρεῖα τέτυκται.
Ἐν μὲν γάρ οἱ σῖτος ἀθέσφατος, ἐν δέ τε οἶνος
Γίνεται· αἰεὶ τ' ὄμβρος ἔχει, τεθαλυῖά τε ἔρση·
Αἰγίβοτος δ' ἀγαθὴ, καὶ βούβοτος· ἔστι μὲν ὕλη
Παντοίη, ἐν δ' ἀρδμοὶ ἐπηετανοὶ παρέασι.
Τῷ τοι ξεῖνε Ἰθάκης γε, καὶ ἐς Τροίην ὄνομ' ἵκει,
Τήν περ τηλοῦ φασὶν Ἀχαιΐδος ἔμμεναι αἴης.
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
Χαίρων ᾗ γαίῃ πατρωΐῃ, ὥς οἱ ἔειπε
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς Αἰγιόχοιο.
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Οὐδ' ὅγ' ἀληθέα εἶπε, πάλιν δ' ὅγε λάζετο μῦθον,
Αἰὲν στήθεσσι νόον πολυκερδέα νωμῶν·
Πυνθανόμην Ἰθάκης γε καὶ ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ,
Τηλοῦ ὑπὲρ πόντου· νῦν δ' ἠλήλουθα καὶ αὐτὸς
Χρήμασι σὺν τοῖσδεσσι· λιπὼν δ' ἔτι παισὶ τοσαῦτα
Φεύγω, ἐπεὶ φίλον υἷα κατέκτανον Ἰδομενῆος,
Ὀρσίλοχον πόδας ὠκὺν, ὃς ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ
Ἀνέρας ἀλφηστὰς νίκα ταχέεσσι πόδεσσιν·
Οὕνεκά με στερέσαι τῆς ληΐδος ἤθελε πάσης

Τρωΐδος, τῆς ἕνεκ' ἐγὼ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
Ἀνδρῶν τε πτολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων.
Οὕνεκ' ἄρ' οὐχ ᾧ πατρὶ χαριζόμενος θεράπευον
Δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ἀλλ' ἄλλων ἦρχον ἑταίρων·
Τὸν μὲν ἐγὼ κατιόντα βάλον χαλκήρεϊ δουρὶ
Ἀγρόθεν, ἐγγὺς ὁδοῖο λοχησάμενος σὺν ἑταίρῳ·
Νὺξ δὲ μάλα δνοφερὴ κάτεχ' οὐρανὸν, οὐδέ τις ἡμέας
Ἀνθρώπων ἐνόησε· λάθον δέ ἑ θυμὸν ἀπούρας.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόν γε κατέκτανον ὀξέϊ χαλκῷ,
Αὐτίκ' ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιὼν Φοίνικας ἀγαυοὺς
Ἐλλισάμην, καί σφιν μενοεικέα ληΐδα δῶκα·
Τούς μ' ἐκέλευσα Πύλονδε καταστῆσαι καὶ ἐφέσσαι,
Ἢ εἰς Ἤλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί·
Ἀλλ' ἦτοι σφέας κεῖθεν ἀπώσατο ἲς ἀνέμοιο,
Πόλλ' ἀεκαζομένους· οὐδ' ἤθελον ἐξαπατῆσαι.
Κεῖθεν δὲ πλαγχθέντες ἱκάνομεν ἐνθάδε νυκτί·
Σπουδῇ δ' ἐς λιμένα προερέσσαμεν, οὐδέ τις ἡμῖν
Δόρπου μνῆστις ἔην, μάλα περ χατέουσιν ἑλέσθαι·
Ἀλλ' αὔτως ἀποβάντες ἐκείμεθα νηὸς ἅπαντες.
Ἔνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπέλλαβε κεκμηῶτα·
Οἱ δὲ χρήματ' ἐμὰ γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλόντες,
Κάτθεσαν, ἔνθα περ αὐτὸς ἐπὶ ψαμάθοισιν ἐκείμην.
Οἱ δ' ἐς Σιδονίην εὐναιομένην ἀναβάντες
Ὤιχοντ'· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην ἀκαχήμενος ἦτορ.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Χειρί τέ μιν κατέρεξε· δέμας δ' ἤϊκτο γυναικὶ
Καλῇ τε, μεγάλῃ τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυίῃ·
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Κερδαλέος κ' εἴη, καὶ ἐπίκλοπος, ὅς σε παρέλθοι
Ἐν πάντεσσι δόλοισι, καὶ εἰ θεὸς ἀντιάσειε.
Σχέτλιε, ποικιλομῆτα, δόλων ἆτ', οὐκ ἄρ' ἔμελλες,
Οὐδ' ἐν σῇ περ ἐὼν γαίῃ, λήξειν ἀπατάων,
Μύθων τε κλοπίων, οἵ τοι πεδόθεν φίλοι εἰσίν;
Ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, εἰδότες ἄμφω
Κέρδε'· ἐπεὶ σὺ μὲν ἐσσὶ βροτῶν ὄχ' ἄριστος ἁπάντων
Βουλῇ καὶ μύθοισιν· ἐγὼ δ' ἐν πᾶσι θεοῖσι
Μήτει τε κλέομαι καὶ κέρδεσιν· οὐδὲ σύ γ' ἔγνως
Παλλάδ' Ἀθηναίην, κούρην Διός, ἥτε τοι αἰεὶ
Ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίσταμαι, ἠδὲ φυλάσσω;
Καὶ δέ σε Φαιήκεσσι φίλον πάντεσσιν ἔθηκα.
Νῦν αὖ δεῦρ' ἱκόμην, ἵνα τοι σὺν μῆτιν ὑφήνω,
Κτήματά τε κρύψω, ὅσα τοι Φαίηκες ἀγαυοὶ
Ὤπασαν, οἴκαδ' ἰόντι, ἐμῇ βουλῇ τε, νόῳ τε·
Εἴπω θ', ὅσσα τοι αἶσα δόμοις ἔνι ποιητοῖσι
Κήδε' ἀνασχέσθαι· σὺ δὲ τετλάμεναι καὶ ἀνάγκῃ,
Μηδέ τῳ ἐκφάσθαι, μήτ' ἀνδρῶν, μήτε γυναικῶν,
Πάντων, οὕνεκ' ἄρ' ἦλθες ἀλώμενος· ἀλλὰ σιωπῇ
Πάσχειν ἄλγεα πολλά, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀργαλέον σε, θεά, γνῶναι βροτῷ ἀντιάσαντι,
Καὶ μάλ' ἐπισταμένῳ· σὲ γὰρ αὐτὴν παντὶ ἐΐσκεις.
Τοῦτο δ' ἐγὼν εὖ οἶδ', ὅτι μοι πάρος ἠπίη ἦσθα,
Ἕως ἐνὶ Τροίῃ πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν·
Αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπήν,
Βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιούς,
Οὔ σέ γ' ἔπειτα ἴδον, κούρη Διός, οὐδ' ἐνόησα

Νηὸς ἐμῆς ἐπιβᾶσαν, ὅπως τί μοι ἄλγος ἀλάλκοις·
Ἀλλ' αἰεὶ φρεσὶν ᾗσιν ἔχων δεδαϊγμένον ἦτορ
Ἠλώμην, εἵως με θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
Πρίν γ' ὅτε Φαιήκων ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ
Θάρσυνάς τ' ἐπέεσσι, καὶ ἐς πόλιν ἤγαγες αὐτή.
Νῦν δέ σε πρὸς πατρὸς γουνάζομαι· οὐ γάρ ὀΐω
Ἥκειν εἰς Ἰθάκην εὐδείελον, ἀλλά τιν' ἄλλην
Γαῖαν ἀναστρέφομαι· σὲ δὲ κερτομέουσαν ὀΐω
Ταῦτ' ἀγορευέμεναι, ἵν' ἐμὰς φρένας ἠπεροπεύσῃς·
Εἰπέ μοι, εἰ ἐτεόν γε φίλην ἐς πατρίδ' ἱκάνω.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Αἰεί τοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα·
Τῷ σε καὶ οὐ δύναμαι προλιπεῖν δύστηνον ἐόντα,
Οὕνεκ' ἐπητής τ' ἐσσὶ, καὶ ἀγχίνοος, καὶ ἐχέφρων.
Ἀσπασίως γάρ κ' ἄλλος ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
Ἵετ' ἐνὶ μεγάροις ἰδέειν παῖδάς τ', ἄλοχόν τε·
Σοὶ δ' οὔπω φίλον ἐστὶ δαήμεναι, οὐδὲ πυθέσθαι,
Πρίν γέ τι σῆς ἀλόχου πειρήσεαι, ἥτε τοι αὔτως
Ἧσται ἐνὶ μεγάροισιν· ὀϊζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
Φθίνουσιν νύκτες τε, καὶ ἤματα δακρυχεούσῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼ τὸ μὲν οὔποτ' ἀπίστεον, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ,
Ἤιδε', ὃ νοστήσεις ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους·
Ἀλλά τε οὐκ ἐθέλησα Ποσειδάωνι μάχεσθαι
Πατροκασιγνήτῳ, ὅς τοι χόλον ἔνθετο θυμῷ,
Χωόμενος, ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξαλάωσας.
Ἀλλ' ἄγε, τοι δείξω Ἰθάκης ἕδος, ὄφρα πεποίθῃς.
Φόρκυνος μὲν ὅδ' ἐστὶ λιμὴν, ἁλίοιο γέροντος·
Ἥδε δ' ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη·

Ἀγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον, ἠεροειδὲς,
Ἱρὸν Νυμφάων, αἳ Νηΐτιδες καλέονται·
Τοῦτο δέ τοι σπέος εὐρὺ κατηρεφὲς, ἔνθα σὺ πολλὰς
Ἔρδεσκες Νύμφῃσι τεληέσσας ἑκατόμβας·
Τοῦτο δὲ Νήριτόν ἐστιν ὄρος, καταειμένον ὕλῃ.
Ὣς εἰποῦσα θεὰ σκέδασ' ἠέρα· εἴσατο δὲ χθών·
Γήθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Χαίρων ᾗ γαίῃ· κύσε δὲ ζείδωρον ἄρουραν·
Αὐτίκα δὲ Νύμφῃς ἠρήσατο χεῖρας ἀνασχών·
Νύμφαι Νηϊάδες, κοῦραι Διὸς, οὔποτ' ἔγωγε
Ὄψεσθ' ὔμμ' ἐφάμην· νῦν δ' εὐχωλῇς ἀγανῇσι
Χαίρετ'· ἀτὰρ καὶ δῶρα διδώσομεν, ὡς τοπάρος περ,
Αἴκεν ἐᾷ πρόφρων με Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη
Αὐτόν τε ζώειν, καί μοι φίλον υἱὸν ἀέξῃ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Θάρσει, μή σοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
Ἀλλ' ἄγε, χρήματα μὲν μυχῷ ἄντρου θεσπεσίοιο
Θείομεν αὐτίκα νῦν, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνῃ.
Αὐτοὶ δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
Ὣς εἰποῦσα θεὰ δῦνε σπέος ἠεροειδὲς,
Μαιομένη κευθμῶνας ἀνὰ σπέος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἆσσον πάντ' ἐφόρει, χρυσὸν καὶ ἀτειρέα χαλκὸν,
Εἵματά τ' εὐποίητα, τά οἱ Φαίηκες ἔδωκαν·
Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηκε· λίθον δ' ἐπέθηκε θύρῃσι
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς Αἰγιόχοιο.
Τὼ δὲ καθεζομένω ἱερῆς παρὰ πυθμέν' ἐλαίης,
Φραζέσθην μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὄλεθρον.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Φράζεο νῦν μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὄλεθρον.
Οἵ δή τοι τρίετες μέγαρον κατακοιρανέουσι,
Μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον, καὶ ἕδνα διδόντες·
Ἡ δὲ σὸν αἰεὶ νόστον ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν,
Πάντας μέν ῥ' ἔλπει, καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἑκάστῳ,
Ἀγγελίας προϊεῖσα· νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο
Φθίσεσθαι κακὸν οἶτον ἐνὶ μεγάροισιν ἔμελλον,
Εἰ μή μοι σὺ ἕκαστα, θεὰ, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Ἀλλ' ἄγε, μῆτιν ὕφαινον, ὅπως ἀποτίσομαι αὐτούς·
Πὰρ δ' ἐμοὶ αὐτὴ στῆθι, μένος πολυθαρσὲς ἐνεῖσα,
Οἷον, ὅτε Τροίης λύομεν λιπαρὰ κρήδεμνα.
Αἴκε μοι ὣς μεμαυῖα παρασταίης Γλαυκῶπι,
Καί κε τριηκοσίοισιν ἐγὼ ἄνδρεσσι μαχοίμην,
Σὺν σοὶ, πότνα θεὰ, ὅτε μοι πρόφρασσ' ἐπαρήγοις.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Καὶ λίην τοι ἔγωγε παρέσσομαι, οὐδέ με λήσεις,
Ὁππότε κεν δὴ ταῦτα πενώμεθα· καί τιν' ὀΐω
Αἵματί τ' ἐγκεφάλῳ τε παλαξέμεν ἄσπετον οὖδας,
Ἀνδρῶν μνηστήρων, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν.
Ἀλλ' ἄγε, σ' ἄγνωστον τεύξω πάντεσσι βροτοῖσι·
Κάρψω μὲν χρόα καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι,
Ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὀλέσω τρίχας, ἀμφὶ δὲ λαῖφος
Ἕσσω, ὅ κεν στυγέῃσιν ἰδὼν ἄνθρωπος ἔχοντα·
Κνυζώσω δέ τοι ὄσσε, πάρος περικαλλέ' ἐόντε,
Ὡς ἂν ἀεικέλιος πᾶσι μνηστῆρσι φανείης,

Σῇ τ' ἀλόχῳ, καὶ παιδὶ, τὸν ἐν μεγάροισιν ἔλειπες.
Αὐτὸς δὲ πρώτιστα συβώτην εἰσαφικέσθαι,
Ὅς τοι ὑῶν ἐπίουρος· ὁμῶς δέ τοι ἤπια οἶδε,
Παῖδά τε σὸν φιλέει, καὶ ἐχέφρονα Πηνελόπειαν.
Δήεις τόν γε σύεσσι παρήμενον· αἱ δὲ νέμονται
Πὰρ Κόρακος πέτρῃ, ἐπί τε κρήνῃ Ἀρεθούσῃ,
Ἔσθουσαι βάλανον μενοεικέα, καὶ μέλαν ὕδωρ
Πίνουσι, τά θ' ὕεσσι τρέφει τεθαλυῖαν ἀλοιφήν·
Ἔνθα μένειν, καὶ πάντα παρήμενος ἐξερέεσθαι,
Ὄφρ' ἂν ἐγὼν ἔλθω Σπάρτην ἐς καλλιγύναικα,
Τηλέμαχον καλέουσα, τεὸν φίλον υἱὸν, Ὀδυσσεῦ·
Ὅς τοι ἐς εὐρύχωρον Λακεδαίμονα πρὸς Μενέλαον
Ὤιχετο, πευσόμενος μετὰ σὸν κλέος, εἴ που ἔτ' εἴης.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Τίπτε τ' ἄρ' οὔ οἱ ἔειπες, ἐνὶ φρεσὶ πάντ' εἰδυῖα;
Ἦ ἵνα που καὶ κεῖνος ἀλώμενος ἄλγεα πάσχῃ
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον; βίοτον δέ οἱ ἄλλοι ἔδουσι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Μὴ δή τοι κεῖνός γε λίην ἐνθύμιος ἔστω·
Αὐτή μιν πόμπευον, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο,
Κεῖσ' ἐλθών· ἀτὰρ οὔτιν' ἔχει πόνον· ἀλλὰ ἕκηλος
Ἧσται ἐν Ἀτρείδαο δόμοις, παρὰ δ' ἄσπετα κεῖται.
Ἦ μέν μιν λοχόωσι νέοι σὺν νηῒ μελαίνῃ,
Ἱέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
Ἀλλὰ τά γ' οὐκ ὀΐω, πρὶν καί τινα γαῖα καθέξει
Ἀνδρῶν μνηστήρων, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν.
Ὣς ἄρα μιν φαμένη ῥάβδῳ ἐπεμάσσατ' Ἀθήνη·
Κάρψε μέν οἱ χρόα καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι,

Ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὄλεσε τρίχας, ἀμφὶ δὲ δέρμα
Πάντεσσι μελέεσσι παλαιοῦ θῆκε γέροντος·
Κνύζωσεν δέ οἱ ὄσσε, πάρος περικαλλέ' ἐόντε·
Ἀμφὶ δέ μιν ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλετο, ἠδὲ χιτῶνα,
Ῥωγαλέα, ῥυπόωντα, κακῷ μεμορυγμένα καπνῷ·
Ἀμφὶ δέ μιν μέγα δέρμα ταχέης ἕσσ' ἐλάφοιο
Ψιλόν· δῶκε δέ οἱ σκῆπτρον καὶ ἀεικέα πήρην,
Πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ.
Τώ γ' ὣς βουλεύσαντε διέτμαγον· ἡ μὲν ἔπειτα
Ἐς Λακεδαίμονα δῖαν ἔβη μετὰ παῖδ' Ὀδυσῆος.

ΤΗΣ

ὈΔΥΣΣΕΙΑΣ

ὉΜΗΡΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΝ Ξ΄.

Αὐτὰρ ὁ ἐκ λιμένος προσέβη τρηχεῖαν ἀταρπὸν,
Χῶρον ἀν' ὑλήεντα δι' ἄκριας· ᾗ οἱ Ἀθήνη
Πέφραδε δῖον συφορβὸν, ὅ οἱ βιότοιο μάλιστα
Κήδετο οἰκήων, οὓς κτήσατο δῖος Ὀδυσσεύς.
Τὸν δ' ἄρ' ἐνὶ προδόμῳ εὗρ' ἥμενον, ἔνθα οἱ αὐλὴ
Ὑψηλὴ δέδμητο, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
Καλή τε, μεγάλη τε, περίδρομος· ἥν ῥα συβώτης
Αὐτὸς δείμαθ' ὕεσσιν, ἀποιχομένοιο ἄνακτος,
Νόσφιν δεσποίνης, καὶ Λαέρταο γέροντος,
Ῥυτοῖσιν λάεσσι, καὶ ἐθρίγκωσεν ἀχέρδῳ·

Σταυροὺς δ' ἐκτὸς ἔλασσε διαμπερὲς, ἔνθα, καὶ ἔνθα,
Πυκνοὺς, καὶ θαμέας, τὸ μέλαν δρυὸς ἀμφικεάσσας·
Ἔντοσθεν δ' αὐλῆς συφεοὺς δύο, καὶ δέκα ποίει
Πλησίον ἀλλήλων, εὐνὰς συσίν· ἐν δὲ ἑκάστῳ
Πεντήκοντα σύες χαμαιευνάδες ἐρχατόωντο
Θήλειαι τοκάδες· οἱ δ' ἄρσενες ἐκτὸς ἴαυον,
Πολλὸν παυρότεροι· τοὺς γὰρ μινύθεσκον ἔδοντες
Ἀντίθεοι μνηστῆρες· ἐπεὶ προΐαλλε συβώτης
Αἰεὶ ζατρεφέων σιάλων τὸν ἄριστον ἁπάντων·
Οἱ δὲ τριηκόσιοί τε καὶ ἑξήκοντα πέλοντο.
Πὰρ δὲ κύνες, θήρεσσιν ἐοικότες, αἰὲν ἴαυον
Τέσσαρες, οὓς ἔθρεψε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
Αὐτὸς δ' ἀμφὶ πόδεσσιν ἑοῖς ἀράρισκε πέδιλα,
Τέμνων δέρμα βόειον, εὔχροές· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Ὤιχοντ' ἄλλυδις ἄλλος, ἅμ' ἀγρομένοισι σύεσσιν
Οἱ τρεῖς· τὸν δὲ τέταρτον ἀποπροέηκε πόλινδε,
Σῦν ἀγέμεν μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ἀνάγκῃ,
Ὄφρ' ἱερεύσαντες κρειῶν κορεσαίατο θυμόν.
Ἐξαπίνης δ' Ὀδυσῆα ἴδον κύνες ὑλακόμωροι·
Οἱ μὲν κεκλήγοντες ἐπέδραμον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἕζετο κερδοσύνῃ· σκῆπτρον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Ἔνθά κεν ᾧ παρὰ σταθμῷ ἀεικέλιον πάθεν ἄλγος,
Ἀλλὰ συβώτης ὦκα ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπὼν
Ἔσσυτ' ἀνὰ πρόθυρον· σκῦτος δέ οἱ ἔκπεσε χειρός·
Τοὺς μὲν ὁμοκλήσας σεῦεν κύνας ἄλλυδις ἄλλῃ
Πυκνῇσι λιθάδεσσιν· ὁ δὲ προσέειπεν ἄνακτα·
Ὦ γέρον, ἦ ὀλίγου σε κύνες διεδηλήσαντο
Ἐξαπίνης· καί κέν μοι ἐλεγχείην κατέχευας.

Καὶ

Καὶ δέ μοι ἄλλα Θεοὶ δόσαν κακά τε, στοναχάς τε·
Ἀντιθέου γὰρ ἄνακτος ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
Ἧμαι· ἄλλοισιν δὲ σύας σιάλους ἀτιτάλλω
Ἔδμεναι· αὐτὰρ κεῖνος ἐελδόμενός που ἐδωδῆς
Πλάζετ' ἐπ' ἀλλοθρόων ἀνδρῶν δῆμόν τε, πόλιν τε,
Εἴπου ἔτι ζώει, καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο.
Ἀλλ' ἕπεο, κλισίηνδ' ἴομεν, γέρον, ὄφρα καὶ αὐτὸς
Σίτου, καὶ οἴνοιο κορεσσάμενος κατὰ θυμὸν,
Εἴπῃς, ὁππόθεν ἐσσὶ, καὶ ὁππόσα κήδε' ἀνέτλης.
Ὣς εἰπὼν κλισίηνδ' ἡγήσατο δῖος συφορβός·
Εἷσεν δ' εἰσαγαγὼν· ῥῶπας δ' ὑπέχευε δασείας·
Ἐστόρεσεν δ' ἐπὶ δέρμα ἰονθάδος ἀγρίου αἰγὸς,
Αὐτοῦ ἐνεύναιον, μέγα καὶ δασύ· χαῖρε δ' Ὀδυσσεὺς,
Ὅττι μιν ὣς ὑπέδεκτο, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
Ζεύς τοι δοίη, ξεῖνε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
Ὅ ττι μάλιστ' ἐθέλεις, ὅτι με πρόφρων ὑπέδεξο.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
Ξεῖν', οὔ μοι θέμις ἔστ', οὐδ' εἰ κακίων σέθεν ἔλθοι,
Ξεῖνον ἀτιμῆσαι· πρὸς γὰρ Διός εἰσιν ἅπαντες
Ξεῖνοί τε, πτωχοί τε· δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε
Γίνεται ἡμετέρη· ἡ γὰρ δμώων δίκη ἐστὶν,
Αἰεὶ δειδιότων, ὅτ' ἐπικρατέουσιν ἄνακτες
Οἱ νέοι· ἦ γὰρ τοῦ γε θεοὶ κατὰ νόστον ἔδησαν,
Ὅς κεν ἔμ' ἐνδυκέως ἐφίλει, καὶ κτῆσιν ὄπασσεν,
Οἷά τε ᾧ οἰκῆϊ ἄναξ εὔθυμος ἔδωκεν,
Οἶκόν τε, κλῆρόν τε, πολυμνήστην τε γυναῖκα,
Ὅς οἱ πολλὰ κάμῃσι, Θεὸς δ' ἐπὶ ἔργον ἀέξῃ·
Ὣς καὶ ἐμοὶ τόδε ἔργον ἀέξεται, ᾧ ἐπιμίμνω.

Τῷ κέ με πόλλ' ὤνησεν ἄναξ, εἰ αὐτόθ' ἐγήρα·
Ἀλλ' ὄλεθ'· ὡς ὤφελλ' Ἑλένης ἀπὸ φῦλον ὀλέσθαι
Πρόχνυ, ἐπεὶ πολλῶν ἀνδρῶν ἀπὸ γούνατ' ἔλυσε·
Καὶ γὰρ κεῖνος ἔβη Ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς
Ἴλιον εἰς εὔπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.
Ὣς εἰπὼν, ζωστῆρι θοῶς συνέεργε χιτῶνα·
Βῆ δ' ἴμεν ἐς συφεοὺς, ὅθι ἔθνεα ἔρχατο χοίρων·
Ἔνθεν ἑλὼν δύ' ἔνεικε, καὶ ἀμφοτέρους ἱέρευσεν·
Εὗσεν, μίστυλλέν τε, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρεν·
Ὀπτήσας δ' ἄρα πάντα φέρων παρέχεν Ὀδυσῆϊ,
Θέρμ' αὐτοῖς ὀβελοῖσιν· ὁ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνεν·
Ἐν δ' ἄρα κισσυβίῳ κίρνη μελιηδέα οἶνον·
Αὐτὸς δ' ἀντίον ἷζεν, ἐποτρύνων δὲ προσηύδα·
Ἔσθιε νῦν, ὦ ξεῖνε, τά τε δμώεσσι πάρεστι
Χοίρε'· ἀτὰρ σιάλους γε σύας μνηστῆρες ἔδουσι,
Οὐκ ὄπιδα φρονέοντες ἐνὶ φρεσὶν, οὐδ' ἐλεητύν.
Οὐ μὲν σχέτλια ἔργα Θεοὶ μάκαρες φιλέουσιν,
Ἀλλὰ δίκην τίουσι, καὶ αἴσιμα ἔργ' ἀνθρώπων.
Καὶ μὲν δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι, οἵτ' ἐπὶ γαίης
Ἀλλοτρίης βῶσιν, καί σφιν Ζεὺς ληΐδα δοίη,
Πλησάμενοι δέ τε νῆας ἔβαν οἶκόνδε νέεσθαι·
Καὶ μὲν τοῖς ὄπιδος κρατερὸν δέος ἐν φρεσὶ πίπτει·
Οἵδε δὲ τοι ἴσασι, Θεοῦ δέ τιν' ἔκλυον αὐδὴν,
Κείνου λυγρὸν ὄλεθρον, ὅτ' οὐκ ἐθέλουσι δικαίως
Μνᾶσθαι, οὐδὲ νέεσθαι ἐπὶ σφέτερ'· ἀλλὰ ἕκηλοι
Κτήματα δαρδάπτουσιν ὑπέρβιον, οὐδ' ἔτι φειδώ·
Ὅσσαι γὰρ νύκτες τε, καὶ ἡμέραι ἐκ Διός εἰσιν,
Οὔποθ' ἓν ἱερεύουσ' ἱερήϊον, οὐδὲ δύ' οἶα·

Οἶνον δὲ φθινύθουσιν ὑπέρβιον ἐξαφύοντες.
Ἦ γὰρ τοῦ ζωή γ' ἦν ἄσπετος· οὔτινι τόσση
Ἀνδρῶν ἡρώων, οὔτ' Ἠπείροιο μελαίνης,
Οὔτ' αὐτῆς Ἰθάκης, οὐδὲ ξυνεείκοσι φωτῶν
Ἔστ' ἄφενος τοσσοῦτον· ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω·
Δώδεκ' ἐν Ἠπείροιο ἀγέλαι· τόσα πώεα οἰῶν,
Τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν
Βόσκουσι, ξεῖνοί τε, καὶ αὐτοῦ βώτορες ἄνδρες.
Ἔνθα δέ τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν ἕνδεκα πάντα
Ἐσχατιῇ βόσκοντ'· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄρονται.
Τῶν αἰεί σφιν ἕκαστος ἐπ' ἤματι μῆλον ἀγινεῖ,
Ζατρεφέων αἰγῶν, ὅς τις φαίνηται ἄριστος.
Αὐτὰρ ἐγὼ σῦς τάσδε φυλάσσω τε, ῥύομαί τε,
Καί σφι συῶν τὸν ἄριστον ἐῢ κρίνας ἀποπέμπω.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ἐνδυκέως κρέα τ' ἤσθιε, πῖνέ τε οἶνον
Ἁρπαλέως, ἀκέων· κακὰ δὲ μνηστῆρσι φύτευεν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε, καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῇ,
Καί οἱ πλησάμενος δῶκε σκύφον, ᾧπερ ἔπινεν,
Οἴνου ἐνιπλεῖον· ὁ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ὦ φίλε, τίς γάρ σ' ἐπρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν,
Ὧδε μάλ' ἀφνειὸς καὶ καρτερὸς, ὡς ἀγορεύεις;
Φῂς δ' αὐτὸν φθίσθαι Ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς.
Εἰπέ μοι, αἴκε τόθι γνώω τοιοῦτον ἐόντα·
Ζεὺς γάρ που τόδε οἶδε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
Εἴ κέ μιν ἀγγείλαιμι ἰδών· ἐπὶ πολλὰ δ' ἀλήθην.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
Ὦ γέρον, οὔτις κεῖνον ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν

Ἀγγέλλων πείσειε γυναῖκά τε καὶ φίλον υἱόν.
Ἀλλ' ἄλλως κομιδῆς κεχρημένοι ἄνδρες ἀλῆται
Ψεύδοντ', οὐδὲ θέλουσιν ἀληθέα μυθήσασθαι·
Ὃς δέ κ' ἀλητεύων Ἰθάκης ἐς δῆμον ἵκηται,
Ἐλθὼν ἐς δέσποιναν ἐμὴν, ἀπατήλια βάζει·
Ἡ δ' εὖ δεξαμένη φιλέει, καὶ ἕκαστα μεταλλᾷ·
Καί οἱ ὀδυρομένῃ βλεφάρων ἄπο δάκρυα πίπτει,
Ἣ θέμις ἐστὶ γυναικὸς, ἐπὴν πόσις ἄλλοθ' ὄληται·
Αἶψά κε καὶ σὺ, γεραιὲ, ἔπος παρατεκτήναιο,
Εἴτις τοι χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα δοίη.
Τοῦ δ' ἤδη μέλλουσι κύνες, ταχέες τ' οἰωνοὶ
Ῥινὸν ἀπ' ὀστεόφιν ἐρύσαι· ψυχὴ δὲ λέλοιπεν·
Ἢ τόν γ' ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ὀστέα δ' αὐτοῦ
Κεῖται ἐπ' ἠπείρου, ψαμάθῳ εἰλυμένα πολλῇ
Ὣς ὁ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλεν· φίλοισι δὲ κήδε' ὀπίσσω
Πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τετεύχαται· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον
Ἤπιον ὧδε ἄνακτα κιχήσομαι, ὁππόσ' ἐπέλθω·
Οὐδ' εἴ κεν πατρὸς καὶ μητέρος αὖτις ἵκωμαι
Οἶκον, ὅθι πρῶτον γενόμην, καί μ' ἔτρεφον αὐτοί.
Οὐδέ νυ τῶν ἔτι τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ
Ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι, ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ·
Ἀλλά μ' Ὀδυσσῆος πόθος αἴνυται οἰχομένοιο·
Τὸν μὲν ἐγὼν, ὦ ξεῖνε, καὶ οὐ παρεόντ' ὀνομάζειν
Αἰδέομαι· περὶ γάρ μ' ἐφίλει καὶ κήδετο θυμῷ·
Ἀλλά μιν ἠθεῖον καλέω, καὶ νόσφιν ἐόντα.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
Ὦ φίλε, ἐπειδὴ πάμπαν ἀναίνεαι, οὐδέ τι κεῖνον
Φῆσθα ἐλεύσεσθαι, θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος·

Ἀλλ' ἐγὼ οὐκ αὔτως μυθήσομαι, ἀλλὰ σὺν ὅρκῳ,
Ὡς νεῖται Ὀδυσεύς· εὐαγγέλιον δέ μοι ἔστω,
Αὐτίκ', ἐπεί κεν κεῖνος ἰὼν τὰ ἃ δώμαθ' ἵκηται·
Ἕσσαι με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα καλά·
Πρὶν δέ κε, καὶ μάλα περ κεχρημένος, οὔτι δεχοίμην.
Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος, ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσι
Γίνεται, ὃς πενίῃ εἴκων ἀπατήλια βάζει.
Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα,
Ἑστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
Ἦ μέν τοι τάδε πάντα τελέεται, ὡς ἀγορεύω·
Τοῦ δ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς·
Τοῦ μὲν φθίνοντος μηνός, τοῦ δ' ἱσταμένοιο,
Οἴκαδε νοστήσας, καὶ τίσεται, ὅς τις ἐκείνου
Ἐνθάδ' ἀτιμάζει ἄλοχον, καὶ φαίδιμον υἱόν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
Ὦ γέρον, οὔτ' ἄρ' ἐγὼν εὐαγγέλιον τόδε τίσω,
Οὔτ' Ὀδυσεὺς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται· ἀλλὰ ἕκηλος,
Πῖνε, καὶ ἄλλα παρὲξ μεμνώμεθα, μηδέ με τούτων
Μίμνησκ'· ἦ γὰρ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν
Ἄχνυμαι, ὁππότε τις μνήσῃ κεδνοῖο ἄνακτος.
Ἀλλ' ἤτοι ὅρκον μὲν ἐάσομεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἔλθοι, ὅπως μιν ἔγωγε θέλω, καὶ Πηνελόπεια,
Λαέρτης θ' ὁ γέρων, καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.
Νῦν αὖ παιδὸς ἄλαστον ὀδύρομαι, ὃν τέκ' Ὀδυσσεύς,
Τηλεμάχου· τὸν ἐπεὶ θρέψαν θεοί, ἔρνεϊ ἶσον,
Καί μιν ἔφην ἔσσεσθαι ἐν ἀνδράσιν οὔτι χέρεια
Πατρὸς ἑοῖο φίλοιο, φρένας καὶ εἶδος ἀγητόν·
Τὸν δέ τις ἀθανάτων βλάψε φρένας ἔνδον ἐΐσας,

Ἠέ τις ἀνθρώπων· ὃ δ' ἔβη, μετὰ πατρὸς ἀκουὴν,
Ἐς Πύλον ἠγαθέην· τὸν δὲ μνηστῆρες ἀγαυοὶ
Οἴκαδ' ἰόντα λοχῶσιν, ὅπως ἀπὸ φῦλον ὄληται
Νώνυμον ἐξ Ἰθάκης Ἀρκεισίου ἀντιθέοιο.
Ἀλλ' ἤτοι κεῖνον μὲν ἐάσομεν, ἤ κεν ἁλώῃ,
Ἦ κε φύγοι, καί κεν οἱ ὑπερέχῃ χεῖρα Κρονίων·
Ἀλλ' ἄγε σὺ, γεραιὲ, τὰ σαυτοῦ κήδε' ἔνισπες,
Καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
Ὁπποίης δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δέ σε ναῦται
Ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
Οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὀΐομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
Εἴη μὲν νῦν νῶϊν ἐπὶ χρόνον ἠμὲν ἐδωδὴ,
Ἠδὲ μέθυ γλυκερὸν, κλισίης ἔντοσθεν ἐοῦσι,
Δαίνυσθαί τ' ἀκέοντ', ἄλλοι δ' ἐπὶ ἔργον ἕποιεν,
Ῥηϊδίως κεν ἔπειτα καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἅπαντα
Οὔτι διαπρήξαιμι, λέγων ἐμὰ κήδεα θυμοῦ,
Ὅσσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
Ἐκ μὲν Κρητάων γένος εὔχομαι εὐρειάων,
Ἀνέρος ἀφνειοῖο πάϊς· πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι
Υἱέες ἐν μεγάρῳ ἠμὲν τράφεν, ἠδ' ἐγένοντο,
Γνήσιοι ἐξ ἀλόχου· ἐμὲ δ' ὠνητὴ τέκε μήτηρ
Παλλακὶς, ἀλλά με ἶσα ἰθαγενέεσσιν ἐτίμα
Κάστωρ Ὑλακίδης, τοῦ ἐγὼ γένος εὔχομαι εἶναι·
Ὃς πότ' ἐνὶ Κρήτεσσι, θεὸς ὡς, τίετο δήμῳ,
Ὄλβῳ τε, πλούτῳ τε, καὶ υἱάσι κυδαλίμοισιν.

Ἀλλ' ἤτοι τὸν κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι
Εἰς Ἀΐδαο δόμους· τοὶ δὲ ζωὴν ἐδάσαντο
Παῖδες ὑπέρθυμοι, καὶ ἐπὶ κλήρους ἐβάλοντο·
Αὐτὰρ ἐμοὶ μάλα παῦρα δόσαν, καὶ οἰκί' ἔνειμαν.
Ἠγαγόμην δὲ γυναῖκα πολυκλήρων ἀνθρώπων,
Εἵνεκ' ἐμῆς ἀρετῆς· ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιος ἦα,
Οὐδὲ φυγοπτόλεμος· νῦν δ' ἤδη πάντα λέλοιπεν·
Ἀλλ' ἔμπης καλάμην γέ σ' οἴομαι εἰσορόωντα
Γινώσκειν· ἦ γάρ με δύη ἔχει ἤλιθα πολλή.
Ἦ μὲν δὴ θάρσος μοι Ἄρης τ' ἔδοσαν καὶ Ἀθήνη,
Καὶ ῥηξηνορίην· ὁπότε κρίνοιμι λόχονδε
Ἄνδρας ἀριστῆας, κακὰ δυσμενέεσσι φυτεύων,
Οὔποτέ μοι θάνατον προτιόσσετο θυμὸς ἀγήνωρ,
Ἀλλὰ πολὺ πρώτιστος ἐπάλμενος ἔγχει ἕλεσκον
Ἀνδρῶν δυσμενέων, ὅ τε μοι εἴξειε πόδεσσι.
Τοῖος ἔ' ἐν πολέμῳ· ἔργον δέ μοι οὐ φίλον ἔσκεν,
Οὐδ' οἰκωφελίη, ἥτε τρέφει ἀγλαὰ τέκνα·
Ἀλλά μοι αἰεὶ νῆες ἐπήρετμοι φίλαι ἦσαν,
Καὶ πόλεμοι, καὶ ἄκοντες ἐΰξεστοι, καὶ ὀϊστοὶ,
Λυγρὰ, τά τ' ἄλλοισί γε καταριγηλὰ πέλονται.
Αὐτὰρ ἐμοὶ τὰ φίλ' ἔσκε, τά που Θεὸς ἐν φρεσὶ θῆκεν·
Ἄλλος γάρ τ' ἄλλοισιν ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις.
Πρὶν μὲν γὰρ Τροίης ἐπιβήμεναι υἷας Ἀχαιῶν,
Εἰνάκις ἀνδράσιν ἦρξα, καὶ ὠκυπόροισι νέεσσιν,
Ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς· καί μοι μάλα τύγχανε πολλά·
Τῶν ἐξαιρείμην μενοεικέα, πολλὰ δ' ὀπίσσω
Λάγχανον· αἶψα δὲ οἶκος ὀφέλλετο, καί ῥα ἔπειτα
Δεινός τ', αἰδοῖός τε, μετὰ Κρήτεσσι τετάγμην.

Ἀλλ' ὅτε δὴ τήνδε στυγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς
Ἐφράσαθ', ἣ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε,
Δὴ τότε μ' ἤνωγον καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα
Νῆας ἡγήσασθαι ἐς Ἴλιον, οὐδέ τι μῆχος
Ἦεν ἀνήνασθαι· χαλεπὴ δ' ἔχε δήμου φῆμις.
Ἔνθα μὲν εἰνάετες πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν,
Τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν Πριάμου πέρσαντες ἔβημεν
Οἴκαδε σὺν νήεσσι· θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιούς.
Αὐτὰρ ἐμοὶ δειλῷ κακὰ μήδετο μητίετα Ζεύς·
Μῆνα γὰρ οἶον ἔμεινα τεταρπόμενος τεκέεσσι,
Κουριδίῃ τ' ἀλόχῳ, καὶ κτήμασιν· αὐτὰρ ἔπειτα
Αἴγυπτόνδε με θυμὸς ἀνώγει ναυτίλλεσθαι,
Νῆας ἐῢ στείλαντα σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισιν.
Ἐννέα νῆας στεῖλα, θοῶς δ' ἐσαγείρατο λαός.
Ἑξῆμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι
Δαίνυντ'· αὐτὰρ ἐγὼν ἱερήϊα πολλὰ παρεῖχον,
Θεοῖσί τε ῥέξειν, αὐτοῖσί τε δαῖτα πένεσθαι.
Ἑβδομάτῃ δ' ἀναβάντες ἀπὸ Κρήτης εὐρείης,
Ἐπλέομεν Βορέῃ ἀνέμῳ ἀκραέϊ, καλῷ,
Ῥηϊδίως, ὡσεί τε κατὰ ῥόον· οὐδέ τις οὖν μοι
Νηῶν πημάνθη, ἀλλ' ἀσκηθέες καὶ ἄνουσοι
Ἥμεθα· τὰς δ' ἄνεμός τε, κυβερνῆταί τ' ἴθυνον.
Πεμπταῖοι δ' Αἴγυπτον ἐϋρρείτην ἱκόμεσθα·
Στῆσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας·
Ἔνθ' ἤτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους.
Αὐτοῦ πὰρ νήεσσι μένειν, καὶ νῆας ἔρυσθαι·
Ὀπτῆρας δὲ κατὰ σκοπιὰς ὤτρυνα νέεσθαι·
Οἱ δ' ὕβρει εἴξαντες, ἐπισπόμενοι μένεϊ σφῷ,

Αἶψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγροὺς
Πέρθεον, ἐκ δὲ γυναῖκας ἄγον, καὶ νήπια τέκνα,
Αὐτούς τ' ἔκτεινον· τάχα δ' εἰς πόλιν ἵκετ' ἀϋτή·
Οἱ δὲ, βοῆς ἀΐοντες, ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι
Ἦλθον· πλῆτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε καὶ ἵππων,
Χαλκοῦ τε στεροπῆς· ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
Φύζαν ἐμοῖς ἑτάροισι κακὴν βάλεν, οὐδέ τις ἔτλη
Μεῖναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη.
Ἔνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξέϊ χαλκῷ,
Τοὺς δ' ἄγαγον ζωοὺς, σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκῃ.
Αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
Ποίησ', ὡς ὄφελον θανέειν, καὶ πότμον ἐπισπεῖν
Αὐτοῦ ἐν Αἰγύπτῳ· ἔτι γάρ νύ με πῆμ' ὑπέδεκτο·
Αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κυνέην εὔτυκτον ἔθηκα,
Καὶ σάκος ὤμοιϊν· δόρυ δ' ἔκβαλον ἔκτοσε χειρός·
Αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆος ἐναντίον ἤλυθον ἵππων,
Καὶ κύσα γούνατ' ἑλών· ὁ δ' ἐρύσατο, καί μ' ἐλέησεν·
Ἐς δίφρον δέ μ' ἕσας ἄγεν οἴκαδε δακρυχέοντα.
Ἦ μέν μοι μάλα πολλοὶ ἐπήϊσσον μελίῃσιν,
Ἱέμενοι κτεῖναι· δὴ γὰρ κεχολώατο λίην·
Ἀλλ' ἀπὸ κεῖνος ἔρυκε· Διὸς δ' ὠπίζετο μῆνιν
Ξεινίου, ὅς τε μάλιστα νεμεσσᾶται κακὰ ἔργα.
Ἔνθα μὲν ἑπτάετες μένον αὐτόθι, πολλὰ δ' ἄγειρα
Χρήματ' ἀν' Αἰγυπτίους ἄνδρας· δίδοσαν γὰρ ἅπαντες.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε,
Δὴ τότε Φοίνιξ ἦλθεν ἀνὴρ, ἀπατήλια εἰδὼς,
Τρώκτης, ὃς δὴ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισιν ἐώργει·
Ὅς μ' ἄγε παρπεπιθὼν ᾗσι φρεσὶν, ὄφρ' ἱκόμεσθα

Φοινίκην, ὅθι τοῦγε δόμοι καὶ κτήματ' ἔκειτο.
Ἔνθα παρ' αὐτῷ μεῖνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε, καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο,
Ἂψ περιτελλομένου ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι
Ἐς Λιβύην μ' ἐπὶ νηὸς ἐέσσατο ποντοπόροιο,
Ψεύδεα βουλεύσας, ἵνα οἱ σὺν φόρτον ἄγοιμι·
Κεῖθι δέ μ' ὡς περάσῃσι, καὶ ἄσπετον ὦνον ἕλοιτο.
Τῷ ἑπόμην ἐπὶ νηὸς, ὀϊόμενός περ, ἀνάγκῃ.
Ἡ δ' ἔθεεν Βορέῃ ἀνέμῳ ἀκραέϊ, καλῷ,
Μέσσον ὑπὲρ Κρήτης· Ζεὺς δέ σφιν μήδετ' ὄλεθρον·
Ἀλλ' ὅτε δὴ Κρήτην μὲν ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
Φαίνετο γαιάων, ἀλλ' οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
Δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων
Νηὸς ὕπερ γλαφυρῆς· ἤχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.
Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε, καὶ ἔμβαλε νηῒ κεραυνόν.
Ἡ δ' ἐλελίχθη πᾶσα, Διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ,
Ἐν δὲ θεείου πλῆτο· πέσον δ' ἐκ νηὸς ἅπαντες.
Οἱ δὲ κορώνῃσιν ἴκελοι, περὶ νῆα μέλαιναν
Κύμασιν ἐφορέοντο· θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον.
Αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς, ἔχοντί περ ἄλγεα θυμῷ,
Ἱστὸν ἀμαιμάκετον νηὸς κυανοπρώροιο
Ἐν χείρεσσιν ἔθηκεν, ὅπως ἔτι πῆμα φύγοιμι.
Τῷ ῥα περιπλεχθεὶς, φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν·
Ἐννῆμαρ φερόμην, δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
Γαίῃ Θεσπρωτῶν πέλασεν μέγα κῦμα κυλίνδον.
Ἔνθα με Θεσπρωτῶν βασιλεὺς ἐκομίσσατο Φείδων
Ἥρως ἀπριάτην· τοῦ γὰρ φίλος υἱὸς ἐπελθὼν
Αἴθρῳ καὶ καμάτῳ δεδμημένον ἦγεν ἐς οἶκον,

Χειρὸς ἀναστήσας, ὄφρ' ἵκετο δώματα πατρός·
Ἀμφὶ δέ μιν χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα ἕσσεν.
Ἔνθ' Ὀδυσῆος ἐγὼ πυθόμην· κεῖνος γὰρ ἔφασκεν,
Ξεινίσαι, ἠδὲ φιλῆσαι, ἰόντ' ἐς πατρίδα γαῖαν·
Καί μοι κτήματ' ἔδειξεν, ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσσεὺς,
Χαλκόν τε, χρυσόν τε, πολύκμητόν τε σίδηρον.
Καὶ νῦν ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔτι βόσκοι.
Ὅσσα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κεῖτο ἄνακτος.
Τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὄφρα Θεοῖο
Ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσῃ,
Ὅππως νοστήσῃ Ἰθάκης ἐς πίονα δῆμον,
Ἤδη δὴν ἀπεὼν, ἢ ἀμφαδὸν, ἦε κρυφηδόν.
Ὤμοσε δὲ πρὸς ἔμ' αὐτὸν, ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ,
Νῆα κατειρύσθαι, καὶ ἐπαρτέας ἔμμεν ἑταίρους,
Οἳ δή μιν πέμψουσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηῦς
Ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολύπυρον.
Ἔνθ' ὅγε μ' ἠνώγει πέμψαι βασιλῆϊ Ἀκάστῳ
Ἐνδυκέως· τοῖσιν δὲ κακὴ φρεσὶν ἥνδανε βουλὴ
Ἀμφ' ἐμοὶ, ὄφρ' ἔτι πάγχυ δύης ἐπὶ πῆμα γενοίμην.
Ἀλλ' ὅτε γαίης πολλὸν ἀπέπλω ποντοπόρος νηῦς,
Αὐτίκα δούλιον ἦμαρ ἐμοὶ περιμηχανόωντο·
Ἐκ μέν με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματ' ἔδυσαν,
Ἀμφὶ δέ μοι ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλον, ἠδὲ χιτῶνα,
Ῥωγαλέα, τὰ καὶ αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὅρηαι.
Ἑσπέριοι δ' Ἰθάκης εὐδειέλου ἔργ' ἀφίκοντο·
Ἔνθ' ἐμὲ μὲν κατέδησαν ἐϋσσέλμῳ ἐπὶ νηῒ,
Ὅπλῳ ἐϋστρεφέϊ στερεῶς· αὐτοὶ δ' ἀποβάντες

Ἐσσυμένως παρὰ θῖνα θαλάσσης δόρπον ἕλοντο.
Αὐτὰρ ἐμοὶ δεσμὸν μὲν ἀνέγναμψαν θεοὶ αὐτοὶ
Ῥηϊδίως· κεφαλῇ δὲ κατὰ ῥάκος ἀμφικαλύψας,
Ξεστὸν ἐφόλκαιον καταβὰς ἐπέλασσα θαλάσσῃ
Στῆθος· ἔπειτα δὲ χερσὶ διήρεσα ἀμφοτέρῃσι
Νηχόμενος, μάλα δ' ὦκα θύρηφ' ἔα ἀμφὶς ἐκείνων.
Ἔνθ' ἀναβὰς, ὅθι τε δρίος ἦν πολυανθέος ὕλης,
Κείμην πεπτηώς· οἱ δὲ μεγάλα στενάχοντες
Φοίτων· ἀλλ' οὐ γάρ σφιν ἐφαίνετο κέρδιον εἶναι
Μαίεσθαι προτέρω· τοὶ μὲν πάλιν αὖτις ἔβαινον
Νηὸς ἔπι γλαφυρῆς· ἐμὲ δ' ἔκρυψαν θεοὶ αὐτοὶ
Ῥηϊδίως, καί με σταθμῷ ἐπέλασσαν ἄγοντες
Ἀνδρὸς ἐπισταμένου· ἔτι γάρ νύ μοι αἶσα βιῶναι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
Ὦ δειλὲ ξείνων, ἦ μοι μάλα θυμὸν ὄρινας,
Ταῦτα ἕκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθες, ἠδ' ὅσ' ἀλήθης.
Ἀλλὰ τάγ' οὐ κατὰ κόσμον ὀΐομαι, οὐδέ με πείσεις,
Εἰπὼν ἀμφ' Ὀδυσῆϊ· τί σε χρὴ τοῖον ἐόντα
Μαψιδίως ψεύδεσθαι; ἐγὼ δ' εὖ οἶδα καὶ αὐτὸς,
Νόστον ἐμοῖο ἄνακτος, ὅτ' ἤχθετο πᾶσι θεοῖσι
Πάγχυ μάλ', ὅττι μιν οὔτι μετὰ Τρώεσσι δάμασσαν,
Ἠὲ φίλων ἐν χερσὶ, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν.
Τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοὶ,
Ἠδέ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἤρατ' ὀπίσσω.
Νῦν δέ μιν ἀκλειῶς Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο.
Αὐτὰρ ἐγὼ παρ' ὕεσσιν ἀπότροπος· οὐδὲ πόλινδε
Ἔρχομαι, εἰ μή πού τι περίφρων Πηνελόπεια
Ἐλθέμεν ὀτρύνῃσιν, ὅτ' ἀγγελίη ποθὲν ἔλθῃ.

Ἀλλ' οἱ μὲν τὰ ἕκαστα παρήμενοι ἐξερέουσιν,
Ἠμὲν οἳ ἄχνυνται δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος,
Ἠδ' οἳ χαίρουσι βίοτον νήποινον ἔδοντες.
Ἀλλ' ἐμοὶ οὐ φίλον ἐστὶ μεταλλῆσαι, καὶ ἔρεσθαι,
Ἐξ οὗ δή μ' Αἰτωλὸς ἀνὴρ ἐξήπαφε θυμῷ,
Ὅς ῥ' ἄνδρα κτείνας, πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἀληθεὶς,
Ἤλθεν ἐμὰ πρὸς δώματ'· ἐγὼ δέ μιν ἀμφαγάπαζον.
Φῆ δέ μιν ἐν Κρήτεσσι παρ' Ἰδομενῆϊ ἰδέσθαι
Νῆας ἀκειόμενον, τάς οἱ ξυνέαξαν ἄελλαι·
Καὶ φάτ' ἐλεύσεσθαι, ἢ ἐς θέρος, ἢ ἐς ὀπώρην,
Πολλὰ χρήματ' ἄγοντα, σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισι.
Καὶ σὺ, γέρον πολυπενθὲς, ἐπεί σέ μοι ἤγαγε δαίμων,
Μήτε τί μοι ψεύδεσσι χαρίζεο, μήτε τι θέλγε·
Οὐ γὰρ τοὔνεκ' ἐγώ σ' αἰδήσομαι, οὐδὲ φιλήσω,
Ἀλλὰ Δία ξένιον δείσας, αὐτόν τ' ἐλεαίρων.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Ἦ μάλα τίς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἄπιστος,
Οἷόν σ' οὐδ' ὀμόσας περ ἐπήγαγον, οὐδέ σε πείθω.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ῥήτρην ποιησόμεθ'· αὐτὰρ ὄπισθεν
Μάρτυροι ἀμφοτέροισι θεοὶ, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
Εἰ μέν κεν νοστήσῃ ἄναξ τεὸς ἐς τόδε δῶμα,
Ἕσσας με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα πέμψαι.
Δουλίχιόνδ' ἰέναι, ὅθι μοι φίλον ἔπλετο θυμῷ·
Εἰ δέ κε μὴ ἔλθῃσιν ἄναξ τεὸς, ὡς ἀγορεύω,
Δμῶας ἐπισσεύσας, βαλέειν μεγάλης κατὰ πέτρης,
Ὄφρα καὶ ἄλλος πτωχὸς ἀλεύεται ἠπεροπεύειν·
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε δῖος ὑφορβός·
Ξεῖν', οὕτω γάρ κέν μοι ἐϋκλείη τ' ἀρετή τε

Εἴη ἐπ' ἀνθρώπους ἅμα τ' αὐτίκα, καὶ μετέπειτα,
Ὅς σ' ἐπεὶ ἐς κλισίην ἄγαγον, καὶ ξείνια δῶκα,
Αὖτις δὲ κτείναιμι, φίλον δ' ἀπὸ θυμὸν ἑλοίμην·
Πρόφρων δή κεν ἔπειτα Δία Κρονίωνα λιτοίμην.
Νῦν δ' ὥρη δόρποιο· τάχιστά μοι ἔνδον ἑταῖροι
Εἶεν, ἵν' ἐν κλισίῃ λαρὸν τετυκώμεθα δόρπον.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Ἀγχίμολον δὲ σύες τε, καὶ ἀνέρες ἦλθον ὑφορβοί·
Τὰς μὲν ἄρα ἔρξαν κατὰ ἤθεα κοιμηθῆναι·
Κλαγγὴ δ' ἄσπετος ὦρτο συῶν αὐλιζομενάων.
Αὐτὰρ ὁ οἷς ἑτάροισιν ἐκέκλετο δῖος ὑφορβός·
Ἄξεθ' ὑῶν τὸν ἄριστον, ἵνα ξείνῳ ἱερεύσω
Τηλεδαπῷ· πρὸς δ' αὐτοὶ ὀνησόμεθ', οἵπερ ὀϊζὺν
Δὴν ἔχομεν, πάσχοντες ὑῶν ἕνεκ' ἀργιοδόντων·
Ἄλλοι δ' ἡμέτερον κάματον νήποινον ἔδουσιν.
Ὣς ἄρα φωνήσας κέασε ξύλα νηλέϊ χαλκῷ·
Οἱ δ' ὗν εἰσῆγον μάλα πίονα πενταέτηρον·
Τὸν μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐπ' ἐσχάρῃ· οὐδὲ συβώτης
Λήθετο ἀθανάτων· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσιν·
Ἀλλ' ὅγ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλεν
Ἀργιόδοντος ὑός, καὶ ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσι,
Νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε.
Κόψε δ' ἀνασχόμενος σχίζῃ δρυός, ἣν λίπε κείων·
Τὸν δ' ἔλιπε ψυχή· τοὶ δ' ἔσφαξάν τε καὶ εὗσαν·
Αἶψα δέ μιν διέχευαν· ὁ δ' ὠμοθετεῖτο συβώτης,
Πάντοθεν ἀρχόμενος μελέων, ἐς πίονα δημόν·
Καὶ τὰ μὲν ἐν πυρὶ βάλλε, παλύνας ἀλφίτου ἀκτῇ,
Μίστυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,

Ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα·
Βάλλον δ' εἰν ἐλεοῖσιν ἀολλέα· ἂν δὲ συβώτης
Ἵστατο δαιτρεύων· περὶ γὰρ φρεσὶν αἴσιμα ᾔδη·
Καὶ τὰ μὲν ἕπταχα πάντα διεμοίρατο δαΐζων·
Τὴν μὲν ἴαν Νύμφῃσι καὶ Ἑρμῇ, Μαιάδος υἷι,
Θῆκεν ἐπευξάμενος, τὰς δ' ἄλλας νεῖμεν ἑκάστῳ·
Νώτοισιν δ' Ὀδυσῆα διηνεκέεσσι γέραιρεν
Ἀργιόδοντος ὑός· κύδαινε δὲ θυμὸν ἄνακτος·
Καί μιν φωνήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Αἴθ' οὕτως, Εὔμαιε, φίλος Διῒ πατρὶ γένοιο,
Ὡς ἐμοὶ, ὅττι με τοῖον ἐόντ' ἀγαθοῖσι γεραίρεις.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
Ἔσθιε, δαιμόνιε ξείνων, καὶ τέρπεο τοῖσδε,
Οἷα πάρεστι· Θεὸς δὲ τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' ἐάσει,
Ὅ, ττι κεν ᾧ θυμῷ ἐθέλει· δύναται γὰρ ἅπαντα.
Ἦ ῥα, καὶ ἄργματα θῦσε θεοῖς αἰειγενέτῃσι·
Σπείσας δ' αἴθοπα οἶνον, Ὀδυσσῆϊ πτολιπόρθῳ
Ἐν χείρεσσιν ἔθηκεν, ὁ δ' ἕζετο ᾗ παρὰ μοίρῃ.
Σῖτον δέ σφιν ἔνειμε Μεσαύλιος, ὅν ῥα συβώτης
Αὐτὸς κτήσατο οἶος, ἀποιχομένοιο ἄνακτος,
Νόσφιν δεσποίνης, καὶ Λαέρταο γέροντος·
Πὰρ δ' ἄρα μιν Ταφίων πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Σῖτον μέν σφιν ἀφεῖλε Μεσαύλιος· οἱ δ' ἐπὶ κοῖτον,
Σίτου καὶ κρειῶν κεκορημένοι, ἐσσεύοντο.
Νὺξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ σκοτομήνιος, ὗε δ' ἄρα Ζεὺς
Πάννυχος· αὐτὰρ ἄη Ζέφυρος μέγας αἰὲν ἔφυδρος.

Τῷ κέ με πόλλ' ὤνησεν ἄναξ, εἰ αὐτόθ' ἐγήρα·
Ἀλλ' ὄλεθ'· ὡς ὤφελλ' Ἑλένης ἀπὸ φῦλον ὀλέσθαι
Πρόχνυ, ἐπεὶ πολλῶν ἀνδρῶν ἀπὸ γούνατ' ἔλυσε·
Καὶ γὰρ κεῖνος ἔβη Ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς
Ἴλιον εἰς εὔπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.
Ὣς εἰπὼν, ζωστῆρι θοῶς συνέεργε χιτῶνα·
Βῆ δ' ἴμεν ἐς συφεοὺς, ὅθι ἔθνεα ἔρχατο χοίρων·
Ἔνθεν ἑλὼν δύ' ἔνεικε, καὶ ἀμφοτέρους ἱέρευσεν·
Εὗσεν, μίστυλλέν τε, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρεν·
Ὀπτήσας δ' ἄρα πάντα φέρων παρέχεν Ὀδυσῆϊ,
Θέρμ' αὐτοῖς ὀβελοῖσιν· ὁ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνεν
Ἐν δ' ἄρα κισσυβίῳ κίρνη μελιηδέα 'οἶνον·
Αὐτὸς δ' ἀντίον ἷζεν, ἐποτρύνων δὲ προσηύδα·
Ἔσθιε νῦν, ὦ ξεῖνε, τά τε δμώεσσι πάρεστι
Χοίρε'· ἀτὰρ σιάλους γε σύας μνηστῆρες ἔδουσι,
Οὐκ ὄπιδα φρονέοντες ἐνὶ φρεσὶν, οὐδ' ἐλεητύν.
Οὐ μὲν σχέτλια ἔργα θεοὶ μάκαρες φιλέουσιν,
Ἀλλὰ δίκην τίουσι, καὶ αἴσιμα ἔργ' ἀνθρώπων.
Καὶ μὲν δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι, οἵτ' ἐπὶ γαίης
Ἀλλοτρίης βῶσιν, καὶ σφιν Ζεὺς ληΐδα δοίη,
Πλησάμενοι δέ τε νῆας ἔβαν οἶκόνδε νέεσθαι·
Καὶ μὲν τοῖς ὄπιδος κρατερὸν δέος ἐν φρεσὶ πίπτει·
Οἵδε δέ τοι ἴσασι, θεοῦ δέ τιν' ἔκλυον αὐδὴν,
Κείνου λυγρὸν ὄλεθρον, ὅτ' οὐκ ἐθέλουσι δικαίως
Μνᾶσθαι, οὐδὲ νέεσθαι ἐπὶ σφέτερ'· ἀλλὰ ἕκηλοι
Κτήματα δαρδάπτουσιν ὑπέρβιον, οὐδ' ἔτι φειδώ·
Ὅσσαι γὰρ νύκτες τε, καὶ ἡμέραι ἐκ Διός εἰσιν,
Οὔποθ' ἓν ἱερεύουσ' ἱερήϊον, οὐδὲ δύ' οἷα·

Οἶνον δὲ φθινύθουσιν ὑπέρβιον ἐξαφύοντες.
Ἦ γὰρ τοῦ ζωή γ' ἦν ἄσπετος· οὔτινι τόσση
Ἀνδρῶν ἡρώων, οὔτ' Ἠπείροιο μελαίνης,
Οὔτ' αὐτῆς Ἰθάκης, οὐδὲ ξυνεείκοσι φωτῶν
Ἔστ' ἄφενος τοσσοῦτον· ἐγὼ δέ κε τοι καταλέξω·
Δώδεκ' ἐν Ἠπείροιο ἀγέλαι· τόσα πώεα οἰῶν,
Τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν
Βόσκουσι, ξεῖνοί τε, καὶ αὐτοῦ βώτορες ἄνδρες.
Ἔνθα δέ τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν ἕνδεκα πάντα
Ἐσχατιῇ βόσκοντ'· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄρονται.
Τῶν αἰεί σφιν ἕκαστος ἐπ' ἤματι μῆλον ἀγινεῖ,
Ζατρεφέων αἰγῶν, ὅς τις φαίνηται ἄριστος.
Αὐτὰρ ἐγὼ σῦς τάσδε φυλάσσω τε, ῥύομαί τε,
Καί σφι συῶν τὸν ἄριστον εὖ κρίνας ἀποπέμπω.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ἐνδυκέως κρέα τ' ἤσθιε, πῖνέ τε οἶνον
Ἁρπαλέως, ἀκέων· κακὰ δὲ μνηστῆρσι φύτευεν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε, καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῇ,
Καί οἱ πλησάμενος δῶκε σκύφον, ᾧ περ ἔπινεν,
Οἴνου ἐνιπλέον· ὁ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ὦ φίλε, τίς γάρ σ' ἐπρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν,
Ὧδε μάλ' ἀφνειὸς καὶ καρτερὸς, ὡς ἀγορεύεις;
Φῂς δ' αὐτὸν φθίσθαι Ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς.
Εἰπέ μοι, αἴ κε τόθι γνώω τοιοῦτον ἐόντα·
Ζεὺς γάρ που τόδε οἶδε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
Εἴ κέ μιν ἀγγείλαιμι ἰδών· ἐπὶ πολλὰ δ' ἀλήθην.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
Ὦ γέρον, οὔτις κεῖνον ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν

Ἀγγέλλων πείσειε γυναῖκά τε καὶ φίλον υἱόν.
Ἀλλ' ἄλλως κομιδῆς κεχρημένοι ἄνδρες ἀλῆται
Ψεύδοντ', οὐδὲ θέλουσιν ἀληθέα μυθήσασθαι·
Ὅς δέ κ' ἀλητεύων Ἰθάκης ἐς δῆμον ἵκηται,
Ἐλθὼν ἐς δέσποιναν ἐμὴν, ἀπατήλια βάζει·
Ἡ δ' εὖ δεξαμένη φιλέει, καὶ ἕκαστα μεταλλᾷ·
Καί οἱ ὀδυρομένη βλεφάρων ἄπο δάκρυα πίπτει,
Ἡ θέμις ἐστὶ γυναικὸς, ἐπὴν πόσις ἄλλοθ' ὄληται·
Αἶψά κε καὶ σὺ, γεραιὲ, ἔπος παρατεκτήναιο,
Εἴτις τοι χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα δοίη.
Τοῦ δ' ἤδη μέλλουσι κύνες, ταχέες τ' οἰωνοὶ
Ῥινὸν ἀπ' ὀστεόφιν ἐρύσαι· ψυχὴ δὲ λέλοιπεν·
Ἢ τόν γ' ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ὀστέα δ' αὐτοῦ
Κεῖται ἐπ' ἠπείρου, ψαμάθῳ εἰλυμένα πολλῇ
Ὡς ὁ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλεν· φίλοισι δὲ κήδε' ὀπίσσω
Πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τετεύχαται· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον
Ἤπιον ὧδε ἄνακτα κιχήσομαι, ὁππόσ' ἐπέλθω·
Οὐδ' εἴ κεν πατρὸς καὶ μητέρος αὖτις ἵκωμαι
Οἶκον, ὅθι πρῶτον γενόμην, καί μ' ἔτρεφον αὐτοί.
Οὐδέ νυ τῶν ἔτι τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ
Ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι, ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ·
Ἀλλά μ' Ὀδυσσῆος πόθος αἴνυται οἰχομένοιο·
Τὸν μὲν ἐγὼν, ὦ ξεῖνε, καὶ οὐ παρεόντ' ὀνομάζειν
Αἰδέομαι· περὶ γάρ μ' ἐφίλει καὶ κήδετο θυμῷ·
Ἀλλά μιν ἠθεῖον καλέω, καὶ νόσφιν ἐόντα·
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
Ὦ φίλε, ἐπειδὴ πάμπαν ἀναίνεαι, οὐδέ τι κεῖνον
Φῆσθα ἐλεύσεσθαι, θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος·

Ἀλλ' ἐγὼ οὐκ αὔτως μυθήσομαι, ἀλλὰ σὺν ὅρκῳ,
Ὡς νεῖται Ὀδυσεύς· εὐαγγέλιον δέ μοι ἔστω,
Αὐτίκ', ἐπεί κεν κεῖνος ἰὼν τὰ ἃ δώμαθ' ἵκηται·
Ἕσσαι με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα καλά·
Πρὶν δέ κε, καὶ μάλα περ κεχρημένος, οὔτι δεχοίμην.
Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος, ὁμῶς Ἀΐδαο πύλησι
Γίνεται, ὃς πενίῃ εἴκων ἀπατήλια βάζει.
Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα,
Ἱστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
Ἦ μέν τοι τάδε πάντα τελείεται, ὡς ἀγορεύω·
Τοῦ δ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς·
Τοῦ μὲν φθίνοντος μηνὸς, τοῦ δ' ἱσταμένοιο,
Οἴκαδε νοστήσας, καὶ τίσεται, ὅς τις ἐκείνου
Ἐνθάδ' ἀτιμάζει ἄλοχον, καὶ φαίδιμον υἱόν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
Ὦ γέρον, οὔτ' ἄρ' ἐγὼν εὐαγγέλιον τόδε τίσω,
Οὔτ' Ὀδυσεὺς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται· ἀλλ' ἕκηλος,
Πῖνε, καὶ ἄλλα παρὲξ μεμνώμεθα, μηδέ με τούτων
Μίμνησκ'· ἦ γὰρ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν
Ἄχνυμαι, ὁππότε τις μνήσῃ κεδνοῖο ἄνακτος.
Ἀλλ' ἤτοι ὅρκον μὲν ἐάσομεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἔλθοι, ὅπως μιν ἔγωγε θέλω, καὶ Πηνελόπεια,
Λαέρτης θ' ὁ γέρων, καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.
Νῦν αὖ παιδὸς ἄλαστον ὀδύρομαι, ὃν τέκ' Ὀδυσσεὺς,
Τηλεμάχου· τὸν ἐπεὶ θρέψαν θεοὶ, ἔρνεϊ ἶσον,
Καί μιν ἔφην ἔσσεσθαι ἐν ἀνδράσιν οὔτι χέρεια
Πατρὸς ἑοῖο φίλοιο, φρένας καὶ εἶδος ἀγητόν·
Τὸν δέ τις ἀθανάτων βλάψε φρένας ἔνδον ἐΐσας,

Ἠέ τις ἀνθρώπων· ὁ δ' ἔβη, μετὰ πατρὸς ἀκουὴν,
Ἐς Πύλον ἠγαθέην· τὸν δὲ μνηστῆρες ἀγαυοὶ
Οἴκαδ' ἰόντα λοχῶσιν, ὅπως ἀπὸ φῦλον ὄληται
Νώνυμον ἐξ Ἰθάκης Ἀρκεισίου ἀντιθέοιο.
Ἀλλ' ἤτοι κεῖνον μὲν ἐάσομεν, ἤ κεν ἁλώῃ,
Ἤ κε φύγοι, καί κεν οἱ ὑπερέχῃ χεῖρα Κρονίων·
Ἀλλ' ἄγε σὺ, γεραιὲ, τὰ σαυτοῦ κήδε' ἔνισπες,
Καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Τίς; πόθεν εἷς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
Ὁπποίης δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δέ σε ναῦται
Ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
Οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὀΐομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
Εἴη μὲν νῦν νῶϊν ἐπὶ χρόνον ἠμὲν ἐδωδὴ,
Ἠδὲ μέθυ γλυκερὸν, κλισίης ἔντοσθεν ἐοῦσι,
Δαίνυσθαί τ' ἀκέοντ', ἄλλοι δ' ἐπὶ ἔργον ἕποιεν,
Ῥηϊδίως κεν ἔπειτα καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἅπαντα
Οὔτι διαπρήξαιμι, λέγων ἐμὰ κήδεα θυμοῦ,
Ὅσσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
Ἐκ μὲν Κρητάων γένος εὔχομαι εὐρειάων,
Ἀνέρος ἀφνειοῖο πάϊς· πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι
Υἱέες ἐν μεγάρῳ ἠμὲν τράφεν, ἠδ' ἐγένοντο,
Γνήσιοι ἐξ ἀλόχου· ἐμὲ δ' ὠνητὴ τέκε μήτηρ
Παλλακὶς, ἀλλά με ἶσα ἰθαγενέεσσιν ἐτίμα
Κάστωρ Ὑλακίδης, τοῦ ἐγὼ γένος εὔχομαι εἶναι·
Ὃς πότ' ἐνὶ Κρήτεσσι, θεὸς ὥς, τίετο δήμῳ,
Ὄλβῳ τε, πλούτῳ τε, καὶ υἱάσι κυδαλίμοισιν.

Ἀλλ' ἤτοι τὸν κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι
Εἰς Ἀΐδαο δόμους· τοὶ δὲ ζωὴν ἐδάσαντο
Παῖδες ὑπέρθυμοι, καὶ ἐπὶ κλήρους ἐβάλοντο·
Αὐτὰρ ἐμοὶ μάλα παῦρα δόσαν, καὶ οἰκί' ἔνειμαν.
Ἠγαγόμην δὲ γυναῖκα πολυκλήρων ἀνθρώπων,
Εἵνεκ' ἐμῆς ἀρετῆς· ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιος ἦα,
Οὐδὲ φυγοπτόλεμος· νῦν δ' ἤδη πάντα λέλοιπεν·
Ἀλλ' ἔμπης καλάμην γέ σ' οἴομαι εἰσορόωντα
Γινώσκειν· ἦ γάρ με δύη ἔχει ἤλιθα πολλή.
Ἦ μὲν δὴ θάρσος μοι Ἄρης τ' ἔδοσαν καὶ Ἀθήνη,
Καὶ ῥηξηνορίην· ὁπότε κρίνοιμι λόχονδε
Ἄνδρας ἀρίστηας, κακὰ δυσμενέεσσι φυτεύων,
Οὔποτέ μοι θάνατον προτιόσσετο θυμὸς ἀγήνωρ,
Ἀλλὰ πολὺ πρώτιστος ἐπάλμενος ἔγχει ἕλεσκον
Ἀνδρῶν δυσμενέων, ὅ τε μοι εἴξειε πόδεσσι.
Τοῖος ἔ' ἐν πολέμῳ· ἔργον δέ μοι οὐ φίλον ἔσκεν,
Οὐδ' οἰκωφελίη, ἥτε τρέφει ἀγλαὰ τέκνα·
Ἀλλά μοι αἰεὶ νῆες ἐπήρετμοι φίλαι ἦσαν,
Καὶ πόλεμοι, καὶ ἄκοντες ἐΰξεστοι, καὶ ὀϊστοὶ,
Λυγρὰ, τά τ' ἄλλοισί γε καταριγηλὰ πέλονται.
Αὐτὰρ ἐμοὶ τὰ φίλ' ἔσκε, τά που θεὸς ἐν φρεσὶ θῆκεν·
Ἄλλος γάρ τ' ἄλλοισιν ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις.
Πρὶν μὲν γὰρ Τροίης ἐπιβήμεναι υἷας Ἀχαιῶν,
Εἰνάκις ἀνδράσιν ἦρξα, καὶ ὠκυπόροισι νέεσσιν,
Ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς· καί μοι μάλα τύγχανε πολλά·
Τῶν ἐξαιρεύμην μενοεικέα, πολλὰ δ' ὀπίσσω
Λάγχανον· αἶψα δὲ οἶκος ὀφέλλετο, καί ῥα ἔπειτα
Δεινός τ', αἰδοῖός τε, μετὰ Κρήτεσσι τετάγμην.

Αἶψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγροὺς
Πόρθεον, ἐκ δὲ γυναῖκας ἄγον, καὶ νήπια τέκνα,
Αὐτούς τ' ἔκτεινον· τάχα δ' εἰς πόλιν ἵκετ' ἀϋτή·
Οἱ δὲ, βοῆς ἀΐοντες, ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι
Ἦλθον· πλῆτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε καὶ ἵππων,
Χαλκοῦ τε στεροπῆς· ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
Φύζαν ἐμοῖς ἑτάροισι κακὴν βάλεν, οὐδέ τις ἔτλη
Μεῖναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη.
Ἔνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξέϊ χαλκῷ,
Τοὺς δ' ἄγαγον ζωοὺς, σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκη.
Αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
Ποίησ', ὡς ὄφελον θανέειν, καὶ πότμον ἐπισπεῖν
Αὐτοῦ ἐν Αἰγύπτῳ· ἔτι γάρ νύ με πῆμ' ὑπέδεκτο·
Αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κυνέην εὔτυκτον ἔθηκα,
Καὶ σάκος ὤμοιϊν· δόρυ δ' ἔκβαλον ἔκτοσε χειρός·
Αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆος ἐναντίον ἤλυθον ἵππων,
Καὶ κύσα γούνατ' ἑλών· ὁ δ' ἐρύσατο, καί μ' ἐλέησεν·
Ἐς δίφρον δέ μ' ἕσας ἄγεν οἴκαδε δακρυχέοντα.
Ἦ μέν μοι μάλα πολλοὶ ἐπήϊσσον μελίησιν,
Ἱέμενοι κτεῖναι· δὴ γὰρ κεχολώατο λίην·
Ἀλλ' ἀπὸ κεῖνος ἔρυκε· Διὸς δ' ὠπίζετο μῆνιν
Ξεινίου, ὅς τε μάλιστα νεμεσσᾶται κακὰ ἔργα.
Ἔνθα μὲν ἑπτάετες μένον αὐτόθι, πολλὰ δ' ἄγειρα
Χρήματ' ἀν' Αἰγυπτίους ἄνδρας· δίδοσαν γὰρ ἅπαντες.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε,
Δὴ τότε Φοῖνιξ ἦλθεν ἀνὴρ, ἀπατήλια εἰδὼς,
Τρώκτης, ὃς δὴ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισιν ἐώργει·
Ὅς μ' ἄγε παρπεπιθὼν ᾗσι φρεσὶν, ὄφρ' ἱκόμεσθα

Φοινίκην, ὅθι τοῦγε δόμοι καὶ κτήματ' ἔκειτο.
Ἔνθα παρ' αὐτῷ μεῖνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε, καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο,
Ἂψ περιτελλομένου ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι
Ἐς Λιβύην μ' ἐπὶ νηὸς ἐέσσατο ποντοπόροιο,
Ψεύδεα βουλεύσας, ἵνα οἱ συν φόρτον ἄγοιμι·
Κεῖθι δέ μ' ὡς περάσησι, καὶ ἄσπετον ὦνον ἕλοιτο.
Τῷ ἑπόμην ἐπὶ νηὸς, ὀϊόμενός περ, ἀνάγκῃ.
Ἡ δ' ἔθεεν Βορέῃ ἀνέμῳ ἀκραεϊ, καλῷ,
Μέσσον ὑπὲρ Κρήτης· Ζεὺς δέ σφιν μήδετ' ὄλεθρον·
Ἀλλ' ὅτε δὴ Κρήτην μὲν ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
Φαίνετο γαιάων, ἀλλ' οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
Δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων
Νηὸς ὑπὲρ γλαφυρῆς· ἤχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.
Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε, καὶ ἔμβαλε νηῒ κεραυνόν.
Ἡ δ' ἐλελίχθη πᾶσα, Διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ,
Ἐν δὲ θεείου πλῆτο· πέσον δ' ἐκ νηὸς ἅπαντες.
Οἱ δὲ κορώνῃσιν ἴκελοι, περὶ νῆα μέλαιναν
Κύμασιν ἐφορέοντο· Θεὸς δ' ἀπαίνυτο νόστον.
Αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς, ἔχοντί περ ἄλγεα θυμῷ,
Ἱστὸν ἀμαιμάκετον νηὸς κυανοπρώροιο
Ἐν χείρεσσιν ἔθηκεν, ὅπως ἔπι πῆμα φύγοιμι.
Τῷ ῥα περιπλεχθεὶς, φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν·
Ἐννῆμαρ φερόμην, δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
Γαίῃ Θεσπρωτῶν πέλασεν μέγα κῦμα κυλίνδον.
Ἔνθα με Θεσπρωτῶν βασιλεὺς ἐκομίσσατο Φείδων
Ἥρως ἀπριάτην· τοῦ γὰρ φίλος υἱὸς ἐπελθὼν
Αἴθρῳ καὶ καμάτῳ δεδμημένον ἦγεν ἐς οἶκον,

Χειρὸς ἀνασήσας, ὄφρ' ἵκετο δώματα πατρός·
Ἀμφὶ δέ μιν χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα ἕσσεν.
Ἔνθ' Ὀδυσῆος ἐγὼ πυθόμην· κεῖνος γὰρ ἔφασκεν,
Ξεινίσαι, ἠδὲ φιλῆσαι, ἰόντ' ἐς πατρίδα γαῖαν·
Καί μοι κτήματ' ἔδειξεν, ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσσεύς,
Χαλκόν τε, χρυσόν τε, πολύκμητόν τε σίδηρον.
Καὶ νῦν ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔτι βόσκοι.
Ὅσσα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κεῖτο ἄνακτος.
Τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὄφρα Θεοῖο
Ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσῃ,
Ὅππως νοστήσῃ Ἰθάκης ἐς πίονα δῆμον,
Ἤδη δὴν ἀπεὼν, ἢ ἀμφαδὸν, ἦε κρυφηδόν.
Ὤμοσε δὲ πρὸς ἔμ' αὐτὸν, ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ,
Νῆα κατειρύσθαι, καὶ ἐπαρτέας ἔμμεν' ἑταίρους,
Οἳ δή μιν πέμψουσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηῦς
Ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολύπυρον.
Ἔνθ' ὅγε μ' ἠνώγει πέμψαι βασιλῆϊ Ἀκάστῳ
Ἐνδυκέως· τοῖσιν δὲ κακὴ φρεσὶν ἥνδανε βουλὴ
Ἀμφ' ἐμοὶ, ὄφρ' ἔτι πάγχυ δύης ἐπὶ πῆμα γενοίμην.
Ἀλλ' ὅτε γαίης πολλὸν ἀπέπλω ποντοπόρος νηῦς,
Αὐτίκα δούλιον ἦμαρ ἐμοὶ περιμηχανόωντο·
Ἐκ μέν με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματ' ἔδυσαν,
Ἀμφὶ δέ μοι ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλον, ἠδὲ χιτῶνα,
Ῥωγαλέα, τὰ καὶ αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὅρηαι.
Ἑσπέριοι δ' Ἰθάκης εὐδειέλου ἔργ' ἀφίκοντο·
Ἔνθ' ἐμὲ μὲν κατέδησαν ἐϋσσέλμῳ ἐπὶ νηῒ,
Ὅπλῳ ἐϋστρεφέϊ στερεῶς· αὐτοὶ δ' ἀποβάντες

Ἐσσυμένως παρὰ θῖνα θαλάσσης δόρπον ἕλοντο.
Αὐτὰρ ἐμοὶ δεσμὸν μὲν ἀνέγναμψαν θεοὶ αὐτοὶ
Ῥηϊδίως· κεφαλῇ δὲ κατὰ ῥάκος ἀμφικαλύψας,
Ξεστὸν ἐφόλκαιον καταβὰς ἐπέλασσα θαλάσσῃ
Στῆθος· ἔπειτα δὲ χερσὶ διήρεσα ἀμφοτέρῃσι
Νηχόμενος, μάλα δ' ὦκα θύρηφ' ἔα ἀμφὶς ἐκείνων.
Ἔνθ' ἀναβὰς, ὅθι τε δρίος ἦν πολυανθέος ὕλης,
Κείμην πεπτηώς· οἱ δὲ μεγάλα στενάχοντες
Φοίτων· ἀλλ' οὐ γάρ σφιν ἐφαίνετο κέρδιον εἶναι
Μαίεσθαι προτέρω· τοὶ μὲν πάλιν αὖτις ἔβαινον
Νηὸς ἔπι γλαφυρῆς· ἐμὲ δ' ἔκρυψαν θεοὶ αὐτοὶ
Ῥηϊδίως, καί με σταθμῷ ἐπέλασσαν ἄγοντες
Ἀνδρὸς ἐπισταμένου· ἔτι γάρ νύ μοι αἶσα βιῶναι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
Ὦ δειλὲ ξείνων, ἦ μοι μάλα θυμὸν ὄρινας,
Ταῦτα ἕκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθες, ἠδ' ὅσ' ἀλήθης.
Ἀλλὰ τάγ' οὐ κατὰ κόσμον ὀΐομαι, οὐδέ με πείσεις,
Εἰπὼν ἀμφ' Ὀδυσῆϊ· τί σε χρὴ τοῖον ἐόντα
Μαψιδίως ψεύδεσθαι; ἐγὼ δ' εὖ οἶδα καὶ αὐτὸς,
Νόστον ἐμοῖο ἄνακτος, ὅτ' ἤχθετο πᾶσι θεοῖσι
Πάγχυ μάλ', ὅττι μιν οὔτι μετὰ Τρώεσσι δάμασσαν,
Ἠὲ φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν.
Τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοὶ,
Ἠδέ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἤρατ' ὀπίσσω.
Νῦν δέ μιν ἀκλειῶς Ἅρπυιαι ἀνηρέψαντο.
Αὐτὰρ ἐγὼ παρ' ὕεσσιν ἀπότροπος· οὐδὲ πόλινδε
Ἔρχομαι, εἰ μή πού τι περίφρων Πηνελόπεια
Ἐλθέμεν ὀτρύνῃσιν, ὅτ' ἀγγελίη ποθὲν ἔλθῃ.

Ἀλλ' οἱ μὲν τὰ ἕκαστα παρήμενοι ἐξερέουσιν,
Ἠμὲν οἳ ἄχνυνται δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος,
Ἠδ' οἳ χαίρουσι βίοτον νήποινον ἔδοντες.
Ἀλλ' ἐμοὶ οὐ φίλον ἐστὶ μεταλλῆσαι, καὶ ἔρεσθαι,
Ἐξ οὗ δή μ' Αἰτωλὸς ἀνὴρ ἐξήπαφε θυμῷ,
Ὅς ῥ' ἄνδρα κτείνας, πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἀληθεὶς,
Ἦλθεν ἐμὰ πρὸς δώματ'· ἐγὼ δέ μιν ἀμφαγάπαζον.
Φῆ δέ μιν ἐν Κρήτεσσι παρ' Ἰδομενῆϊ ἰδέσθαι
Νῆας ἀκειόμενον, τάς οἱ ξυνέαξαν ἄελλαι·
Καὶ φάτ' ἐλεύσεσθαι, ἢ ἐς θέρος, ἢ ἐς ὀπώρην,
Πολλὰ χρήματ' ἄγοντα, σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισι.
Καὶ σὺ, γέρον πολυπενθὲς, ἐπεί σέ μοι ἤγαγε δαίμων,
Μήτε τί μοι ψεύδεσσι χαρίζεο, μήτε τι θέλγε·
Οὐ γὰρ τοὔνεκ' ἐγώ σ' αἰδήσομαι, οὐδὲ φιλήσω,
Ἀλλὰ Δία ξένιον δείσας, αὐτόν τ' ἐλεαίρων.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Ἦ μάλα τίς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἄπιστος,
Οἷόν σ' οὐδ' ὀμόσας περ ἐπήγαγον, οὐδέ σε πείθω.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ῥήτρην ποιησόμεθ'· αὐτὰρ ὄπισθεν
Μάρτυροι ἀμφοτέροισι θεοὶ, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν·
Εἰ μέν κεν νοστήσῃ ἄναξ τεὸς ἐς τόδε δῶμα,
Ἕσσας με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα πέμψαι.
Δουλίχιόνδ' ἰέναι, ὅθι μοι φίλον ἔπλετο θυμῷ·
Εἰ δέ κε μὴ ἔλθῃσιν ἄναξ τεὸς, ὡς ἀγορεύω,
Δμῶας ἐπισσεύσας, βαλέειν μεγάλης κατὰ πέτρης,
Ὄφρα καὶ ἄλλος πτωχὸς ἀλεύεται ἠπεροπεύειν·
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε δῖος ὑφορβός·
Ξεῖν', οὕτω γάρ κέν μοι ἐϋκλείη τ' ἀρετή τε

Εἴη ἐπ' ἀνθρώπους ἅμα τ' αὐτίκα, καὶ μετέπειτα,
Ὅς σ' ἐπεὶ ἐς κλισίην ἄγαγον, καὶ ξείνια δῶκα,
Αὖτις δὲ κτέναιμι, φίλον δ' ἀπὸ θυμὸν ἑλοίμην·
Πρόφρων δή κεν ἔπειτα Δία Κρονίωνα λιτοίμην.
Νῦν δ' ὥρη δόρποιο· τάχιστά μοι ἔνδον ἑταῖροι
Εἶεν, ἵν' ἐν κλισίῃ λαρὸν τετυκώμεθα δόρπον.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Ἀγχίμολον δὲ σύες τε, καὶ ἀνέρες ἦλθον ὑφορβοί·
Τὰς μὲν ἄρα ἔρξαν κατὰ ἤθεα κοιμηθῆναι·
Κλαγγὴ δ' ἄσπετος ὦρτο συῶν αὐλιζομενάων.
Αὐτὰρ ὁ οἷς ἑτάροισιν ἐκέκλετο δῖος ὑφορβός·
Ἄξεθ' ὑῶν τὸν ἄριστον, ἵνα ξείνῳ ἱερεύσω
Τηλεδαπῷ· πρὸς δ' αὐτοὶ ὀνησόμεθ', οἵπερ ὀϊζὺν
Δὴν ἔχομεν, πάσχοντες ὑῶν ἕνεκ' ἀργιοδόντων·
Ἄλλοι δ' ἡμέτερον κάματον νήποινον ἔδουσιν.
Ὣς ἄρα φωνήσας κέασε ξύλα νηλέϊ χαλκῷ·
Οἱ δ' ὗν εἰσῆγον μάλα πίονα πενταέτηρον·
Τὸν μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐπ' ἐσχάρῃ· οὐδὲ συβώτης
Λήθετο ἀθανάτων· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσιν·
Ἀλλ' ὅγ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλεν
Ἀργιόδοντος ὑὸς, καὶ ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσι,
Νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε.
Κόψε δ' ἀνασχόμενος σχίζῃ δρυὸς, ἣν λίπε κείων·
Τὸν δ' ἔλιπε ψυχή· τοὶ δ' ἔσφαξάν τε καὶ εὗσαν·
Αἶψα δέ μιν διέχευαν· ὁ δ' ὠμοθετεῖτο συβώτης,
Πάντοθεν ἀρχόμενος μελέων, ἐς πίονα δημόν·
Καὶ τὰ μὲν ἐν πυρὶ βάλλε, παλύνας ἀλφίτου ἀκτήν,
Μίστυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,

Ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα·
Βάλλον δ' εἰν ἐλεοῖσιν ἀολλέα· ἂν δὲ συβώτης
Ἵςατο δαιτρεύων· περὶ γὰρ φρεσὶν αἴσιμα ἤδη·
Καὶ τὰ μὲν ἔπταχα πάντα διεμοίρατο δαΐζων·
Τὴν μὲν ἴαν Νύμφῃσι καὶ Ἑρμῇ, Μαιάδος υἷϊ,
Θῆκεν ἐπευξάμενος, τὰς δ' ἄλλας νεῖμεν ἑκάςῳ·
Νώτοισιν δ' Ὀδυσῆα διηνεκέεσσι γέραιρεν
Ἀργιόδοντος ὑός· κύδαινε δὲ θυμὸν ἄνακτος·
Καί μιν φωνήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Αἴθ' οὕτως, Εὔμαιε, φίλος Διῒ πατρὶ γένοιο,
Ὡς ἐμοὶ, ὅττι με τοῖον ἐόντ' ἀγαθοῖσι γεραίρεις.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
Ἔσθιε, δαιμόνιε ξείνων, καὶ τέρπεο τοῖσδε,
Οἷα πάρεςι· Θεὸς δὲ τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' ἐάσει,
Ὅ, ττι κεν ᾧ θυμῷ ἐθέλει· δύναται γὰρ ἅπαντα.
Ἦ ῥα, καὶ ἄργματα θῦσε θεοῖς αἰειγενέτῃσι·
Σπείσας δ' αἴθοπα οἶνον, Ὀδυσσῆϊ πτολιπόρθῳ
Ἐν χείρεσσιν ἔθηκεν, ὁ δ' ἕζετο ᾗ παρὰ μοίρῃ.
Σῖτον δέ σφιν ἔνειμε Μεσαύλιος, ὅν ῥα συβώτης
Αὐτὸς κτήσατο οἷος, ἀποιχομένοιο ἄνακτος,
Νόσφιν δεσποίνης, καὶ Λαέρταο γέροντος·
Πὰρ δ' ἄρα μιν Ταφίων πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Σῖτον μέν σφιν ἀφεῖλε Μεσαύλιος· οἱ δ' ἐπὶ κοῖτον,
Σίτου καὶ κρειῶν κεκορημένοι, ἐσσεύοντο.
Νὺξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ σκοτομήνιος, ὗε δ' ἄρα Ζεὺς
Πάννυχος· αὐτὰρ ἄη Ζέφυρος μέγας αἰὲν ἔφυδρος.

Τοῖς δ' Ὀδυσεὺς μετέειπε, συβώτεω πειρητίζων,
Εἴπως οἱ ἐκδὺς χλαῖναν πόροι, ἤ τιν' ἑταίρων
Ἄλλον ἐποτρύνειεν· ἐπεὶ ἕο κήδετο λίην·
Κέκλυθι νῦν, Εὔμαιε, καὶ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι,
Εὐξάμενός τι ἔπος ἐρέω, οἶνος γὰρ ἀνώγει
Ἠλεὸς, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ μάλ' ἀεῖσαι,
Καί θ' ἁπαλὸν γελάσαι, καί τ' ὀρχήσασθαι ἀνῆκε,
Καί τι ἔπος προέηκεν, ὅπερ τ' ἄῤῥητον ἄμεινον.
Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν τὸ πρῶτον ἀνέκραγον, οὐδ' ἐπικεύσω·
Εἴθ' ὣς ἡβώοιμι, βίη τε μοι ἔμπεδος εἴη,
Ὡς ὅθ' ὑπὸ Τροίῃ λόχον ἤγομεν ἀρτύναντες·
Ἡγείσθην δ' Ὀδυσεύς τε, καὶ Ἀτρείδης Μενέλαος,
Τοῖσι δ' ἅμα τρίτος ἦρχον ἐγώ· αὐτοὶ γὰρ ἄνωγον.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἱκόμεσθα ποτὶ πτόλιν, αἰπύ τε τεῖχος,
Ἡμεῖς μὲν προτὶ ἄστυ κατὰ ῥωπήϊα πυκνὰ,
Ἀνδόνακας καὶ ἕλος ὑπὸ τεύχεσι πεπτηῶτες
Κείμεθα· νὺξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ, Βορέαο πεσόντος,
Πηγυλὶς, αὐτὰρ ὕπερθε χιὼν γένετ', ἠΰτε πάχνη,
Ψυχρὴ, καὶ σακέεσσι περιτρέφετο κρύσταλλος.
Ἔνθ' ἄλλοι πάντες χλαίνας ἔχον, ἠδὲ χιτῶνας,
Εὗδον δ' εὔκηλοι, σάκεσιν εἰλυμένοι ὤμους·
Αὐτὰρ ἐγὼ χλαῖναν μὲν ἰὼν ἑτάροισιν ἔλειπον
Ἀφραδέως, ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ῥιγωσέμεν ἔμπης·
Ἀλλ' ἑπόμην σάκος οἶον ἔχων καὶ ζῶμα φαεινόν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
Καὶ τότ' ἐγὼν Ὀδυσῆα προσηύδων ἐγγὺς ἐόντα,
Ἀγκῶνι νύξας· ὁ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ὑπάκουσε·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

Οὔτι

Οὔτι ἔτι ζωοῖσι μετέσσομαι, ἀλλά με χεῖμα
Δάμναται· οὐ γὰρ ἔχω χλαῖναν· παρά μ' ἤπαφε δαί-
Οἰοχίτων' ἔμεναι· νῦν δ' οὐκ ἔτι φυκτὰ πέλονται. (μων,
Ὣς ἐφάμην· ὃ δ' ἔπειτα νόον σχέθε τόνδ' ἐνὶ θυμῷ,
Οἷος ἐκεῖνος ἔην βουλευέμεν, ἠδὲ μάχεσθαι·
Φθεγξάμενος δ' ὀλίγῃ ὀπί με πρὸς μῦθον ἔειπε·
Σίγα νῦν, μήτις σευ Ἀχαιῶν ἄλλος ἀκούσῃ.
Ἦ, καὶ ἐπ' ἀγκῶνος κεφαλὴν θέτο, εἶπε τε μῦθον.
Κλῦτε, φίλοι, θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος·
Λίην γὰρ νηῶν ἑκὰς ἤλθομεν· ἀλλά τις εἴη
Εἰπεῖν Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
Εἰ πλέονας παρὰ ναῦφιν ἐποτρύνειε νέεσθαι.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα Θόος, Ἀνδραίμονος υἱὸς,
Καρπαλίμως, ἀπὸ δὲ χλαῖναν θέτο φοινικόεσσαν,
Βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας· ἐγὼ δ' ἐνὶ εἵματι κείνου
Κείμην ἀσπασίως· φάε δὲ χρυσόθρονος ἠώς.
Ὣς νῦν ἡβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
Δοίη κέν τις χλαῖναν ἐνὶ σταθμοῖσι συφορβῶν,
Ἀμφότερον, φιλότητι καὶ αἰδοῖ φωτὸς ἑῆος·
Νῦν δέ μ' ἀτιμάζουσι, κακὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
Ὦ γέρον, αἶνος μέν τοι ἀμύμων, ὃν κατέλεξας,
Οὐδέ τί πω παρὰ μοῖραν ἔπος νηκερδὲς ἔειπες·
Τῷ οὔτ' ἐσθῆτος δευήσεαι, οὔτε τευ ἄλλου,
Ὧν ἐπέοιχ' ἱκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα,
Νῦν· ἀτὰρ ἠῶθέν γε τὰ σὰ ῥάκεα δνοπαλίξεις·
Οὐ γὰρ πολλαὶ χλαῖναι, ἐπημοιβοί τε χιτῶνες
Ἐνθάδε ἕννυσθαι, μία δ' οἴη φωτὶ ἑκάστῳ.

Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσιν Ὀδυσῆος φίλος υἱὸς,
Αὐτός τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα δώσει,
Πέμψει δ', ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει.
Ὣς εἰπὼν ἀνόρουσε· τίθει δ' ἄρα οἱ πυρὸς ἐγγὺς
Εὐνὴν ἐν δ' οἰῶν τε καὶ αἰγῶν δέρματ' ἔβαλλεν.
Ἔνθ' Ὀδυσεὺς κατέλεκτο· ἐπὶ δὲ χλαῖναν βάλεν αὐτῷ
Πυκνὴν καὶ μεγάλην, ἥ οἱ παρεχέσκετ' ἀμοιβὰς,
Ἕννυσθαι, ὅτε τις χειμὼν ἔκπαγλος ὄρηται.
Ὣς ὁ μὲν ἔνθ' Ὀδυσεὺς κοιμήσατο, τοὶ δὲ παρ' αὐτὸν
Ἄνδρες κοιμήσαντο νεηνίαι· οὐδὲ συβώτῃ
Ἥνδανεν αὐτόθι κοῖτος, ὑῶν ἄπο κοιμηθῆναι·
Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἔξω ἰὼν ὡπλίζετο· χαῖρε δ' Ὀδυσσεὺς,
Ὅττι ῥά οἱ βιότου περικήδετο, νόσφιν ἐόντος.
Πρῶτον μὲν ξίφος ὀξὺ περὶ στιβαροῖς βάλετ' ὤμοις,
Ἀμφὶ δὲ χλαῖναν ἑέσσατ' ἀλεξάνεμον μάλα πυκνὴν,
Ἂν δὲ νάκην ἕλετ' αἰγὸς ἐϋτρεφέος μεγάλοιο·
Εἵλετο δ' ὀξὺν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν.
Βῆ δ' ἴμεναι κείων, ὅθι περ σύες ἀργιόδοντες
Πέτρῃ ὕπο γλαφυρῇ εὗδον, Βορέω ὑπ' ἰωγῇ.

ΤΗΣ ὈΔΥΣΣΕΙΑΣ ὉΜΗΡΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΝ Ο'.

Ἡ δ' εἰς εὐρύχορον Λακεδαίμονα Παλλὰς Ἀθήνη
Ὤιχετ', Ὀδυσσῆος μεγαθύμου φαίδιμον υἱὸν
Νόστου ὑπομνήσουσα, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
Εὗρε δὲ Τηλέμαχον καὶ Νέστορος ἀγλαὸν υἱὸν
Εὕδοντ' ἐν προδόμῳ Μενελάου κυδαλίμοιο·
Ἤτοι Νεστορίδην μαλακῷ δεδμημένον ὕπνῳ·
Τηλέμαχον δ' οὐχ ὕπνος ἔχε γλυκὺς, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
Νύκτα δι' ἀμβροσίην μελεδήματα πατρὸς ἔγειρεν.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τηλέμαχ', οὐκ ἔτι καλὰ δόμων ἄπο τῆλ' ἀλάλησαι,

Κτήματά τε προλιπὼν, ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
Οὕτω ὑπερφιάλους· μή τοι κατὰ πάντα φάγωσι,
Χρήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηϋσίην ὁδὸν ἔλθῃς,
Ἀλλ' ὄτρυνε τάχιστα βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,
Πεμπέμεν, ὄφρ' ἔτι οἴκοι ἀμύμονα μητέρα τέτμῃς·
Ἤδη γάρ ῥα πατήρ τε κασίγνητοί τε κέλονται
Εὐρυμάχῳ γήμασθαι· ὁ γὰρ περιβάλλει ἅπαντας
Μνηστῆρας δώροισι, καὶ ἐξώφελλεν ἔεδνα·
Μή νύ τι, σεῦ ἀέκητι, δόμων ἐκ κτῆμα φέρηται.
Οἶσθα γὰρ οἷος θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γυναικός·
Κείνου βούλεται οἶκον ὀφέλλειν, ὅς τις ὀπυίει,
Παίδων δὲ προτέρων καὶ κουριδίοιο φίλοιο,
Οὐκέτι μέμνηται τεθνηότος, οὐδὲ μεταλλᾷ.
Ἀλλὰ σύ γ' ἐλθὼν αὐτὸς ἐπιτρέψειας ἕκαστα
Δμῳάων, ἥτις τοι ἀρίστη φαίνεται εἶναι,
Εἰσόκε τοι φήνωσι θεοὶ κυδρὴν παράκοιτιν.
Ἄλλο δέ τοί γε ἔπος ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο θυμῷ·
Μνηστήρων σ' ἐπιτηδὲς ἀριστῆες λοχόωσι
Ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε, Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
Ἱέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
Ἀλλὰ τά γ' οὐκ ὀΐω· πρὶν καί τινα γαῖα καθέξει
Ἀνδρῶν μνηστήρων, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν.
Ἀλλὰ ἑκὰς νήσων ἀπέχειν εὐεργέα νῆα,
Νυκτὶ δ' ὁμῶς πλείειν· πέμψει δέ τοι οὖρον ὄπισθεν
Ἀθανάτων, ὅστις σε φυλάσσει τε ῥύεταί τε.
Αὐτὰρ ἐπὴν πρώτην ἀκτὴν Ἰθάκης ἀφίκηαι,
Νῆα μὲν ἐς πόλιν ὀτρῦναι καὶ πάντας ἑταίρους·
Αὐτὸς δὲ πρώτιστα συβώτην εἰσαφικέσθαι,

Ὅς τ' ὑῶν ἐπίουρος· ὁμῶς δέ τοι ἤπια οἶδεν.
Ἔνθα δὲ νύκτ' ἀέσαι· τὸν δ' ὀτρῦναι πόλιν εἴσω
Ἀγγελίην ἐρέοντα περίφρονι Πηνελοπείῃ,
Οὕνεκά οἱ σῶς ἐσσὶ, καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλουθας.
Ἡ μὲν ἄρ ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον.
Αὐτὰρ ὁ Νεστορίδην ἐξ ἡδέος ὕπνου ἔγειρε,
Λὰξ ποδὶ κινήσας, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἔγρεο, Νεστορίδη Πεισίστρατε, μώνυχας ἵππους
Ζεῦξον ὑφ' ἅρματ' ἄγων, ὄφρα πρήσσωμεν ὁδοῖο.
Τὸν δ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ηὔδα·
Τηλέμαχ', οὔπως ἐστὶν, ἐπειγομένους περ ὁδοῖο,
Νύκτα διὰ δνοφερὴν ἐλάαν· τάχα δ' ἔσσεται ἠώς.
Ἀλλὰ μέν', εἰσόκε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θείη
Ἥρως Ἀτρείδης, δουρικλυτὸς Μενέλαος,
Καὶ μύθοις ἀγανοῖσι παραυδήσας ἀποπέμψῃ.
Τοῦ γάρ τε ξεῖνος μιμνήσκεται ἤματα πάντα
Ἀνδρὸς ξεινοδόκου, ὅς κεν φιλότητα παράσχῃ.
Ὣς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν ἠώς.
Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Ἀνστὰς ἐξ εὐνῆς Ἑλένης παρὰ καλλικόμοιο.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς,
Σπερχόμενός ῥα χιτῶνα περὶ χροῒ σιγαλόεντα
Δῦνεν, καὶ μέγα φᾶρος ἐπὶ στιβαροῖς βάλετ' ὤμοις
Ἥρως· βῆ δὲ θύραζε, παραστάμενος δὲ προσηύδα
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο·
Ἀτρείδη Μενέλαε διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Ἤδη νῦν μ' ἀπόπεμπε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
Ἤδη γάρ μοι θυμὸς ἐέλδεται οἴκαδ' ἱκέσθαι.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Τηλέμαχ', οὔτι σ' ἔγωγε πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐρύξω
Ἱέμενον νόστοιο· νεμεσσῶμαι δὲ καὶ ἄλλῳ
Ἀνδρὶ ξεινοδόκῳ, ὅς κ' ἔξοχα μὲν φιλέῃσιν,
Ἔξοχα δ' ἐχθαίρῃσιν· ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.
Ἶσόν τοι κακόν ἐσθ', ὅς τ' οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι
Ξεῖνον ἐποτρύναι, καὶ ὃς ἐσσύμενον κατερύκῃ·
Χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν.
Ἀλλὰ μέν, εἰσόκε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θείω
Καλὰ, σὺ δ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς· εἴπω δὲ γυναιξὶ,
Δεῖπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν ἅλις ἔνδον ἐόντων.
Ἀμφότερον, κῦδός τε καὶ ἀγλαΐη, καὶ ὄνειαρ,
Δειπνήσαντας ἴμεν πολλὴν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
Εἰ δ' ἐθέλεις τρεφθῆναι ἀν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος,
Ὄφρα τοι αὐτὸς ἕπωμαι, ὑποζεύξω δέ τοι ἵππους,
Ἄστεα δ' ἀνθρώπων ἡγήσομαι· οὐδέ τις ἡμέας
Αὔτως ἀποπέμψει, δώσει δέ τι ἕν γε φέρεσθαι,
Ἠέ τινα τριπόδων εὐχάλκων, ἠὲ λεβήτων,
Ἠὲ δύ' ἡμιόνους, ἠὲ χρύσειον ἄλεισον.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἀτρείδη Μενέλαε διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Βούλομαι ἤδη νεῖσθαι ἐφ' ἡμέτερ'· οὐ γὰρ ὄπισθεν
Οὖρον ἰὼν κατέλειπον ἐπὶ κτεάτεσσιν ἐμοῖσι·
Μὴ πατέρ' ἀντίθεον διζήμενος, αὐτὸς ὄλωμαι,
Ἤ τί μοι ἐκ μεγάρων κειμήλιον ἐσθλὸν ὄληται.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Αὐτίκ' ἄρ ᾗ ἀλόχῳ ἠδὲ δμωῇσι κέλευσεν,
Δεῖπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν ἅλις ἔνδον ἐόντων.

Ἀγχίμολον δέ οἱ ἦλθε Βοηθοΐδης Ἐτεωνεὺς,
Ἀνστὰς ἐξ εὐνῆς, ἐπεὶ οὐ πολὺ ναῖεν ἀπ' αὐτοῦ·
Τὸν πῦρ κῆαι ἄνωγε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Ὀπτῆσαί τε κρεῶν· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας.
Αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσατο κηώεντα,
Οὐκ οἶος, ἅμα τῷγ' Ἑλένη κίε καὶ Μεγαπένθης.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον, ὅθ' οἱ κειμήλια κεῖτο,
Ἀτρείδης μὲν ἔπειτα δέπας λάβεν ἀμφικύπελλον,
Υἱὸν δὲ κρητῆρα φέρειν Μεγαπένθε' ἄνωγεν
Ἀργύρεον· Ἑλένη δὲ παρίστατο φωριαμοῖσιν,
Ἔνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, οὓς κάμεν αὐτή.
Τῶν ἕν' ἀειραμένη Ἑλένη φέρε, δῖα γυναικῶν,
Ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν, ἠδὲ μέγιστος·
Ἀστὴρ δ' ὣς ἀπέλαμπεν, ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων.
Βὰν δ' ἰέναι προτέρω διὰ δώματος, ἕως ἵκοντο
Τηλέμαχον· τὸν δὲ προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
Τηλέμαχ', ἤτοι νόστον, ἐνὶ φρεσὶν ὡς σὺ μενοινᾷς,
Ὥς τοι Ζεὺς τελέσειεν, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.
Δώρων δ', ὅσσ' ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κεῖται,
Δώσω, ὃ κάλλιστον καὶ τιμηέστατόν ἐστι·
Δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ
Ἐστὶν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκράανται·
Ἔργον δ' Ἡφαίστοιο· πόρε δέ ἑ Φαίδιμος ἥρως,
Σιδονίων βασιλεὺς, ὅθ' ἑὸς δόμος ἀμφεκάλυψε
Κεῖσέ με νοστήσαντα· τεῒν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσσαι.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον
Ἥρως Ἀτρείδης· ὁ δὲ κρητῆρα φαεινὸν
Θῆκ' αὐτοῦ προπάροιθε φέρων κρατερὸς Μεγαπένθης

Ἀργύρεον· Ἑλένη δὲ παρίστατο καλλιπάρῃος,
Πέπλον ἔχουσ' ἐν χερσὶν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Δῶρόν τοι καὶ ἐγὼ, τέκνον φίλε, τοῦτο δίδωμι,
Μνῆμ' Ἑλένης χειρῶν, πολυηράτου ἐς γάμου ὥρην,
Σῇ ἀλόχῳ φορέειν· τείως δὲ φίλῃ παρὰ μητρὶ
Κείσθω ἐνὶ μεγάρῳ· σὺ δέ μοι χαίρων ἀφίκηαι
Οἶκον ἐϋκτίμενον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς εἰποῦσ' ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.
Καὶ τὰ μὲν ἐς πείρινθα τίθει Πεισίστρατος ἥρως
Δεξάμενος, καὶ πάντα ἑῷ θηήσατο θυμῷ.
Τοὺς δ' ἦγε πρὸς δῶμα κάρη ξανθὸς Μενέλαος.
Ἑζέσθην δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ κλισμούς τε, θρόνους τε.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
Πὰρ δὲ Βοηθοΐδης κρέα δαίετο, καὶ νέμε μοίρας.
Ὠινοχόει δ' υἱὸς Μενελάου κυδαλίμοιο·
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Καὶ τότε Τηλέμαχος καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
Ἵππους τε ζεύγνυντ', ἀνά θ' ἅρματα ποικίλ' ἔβαινον·
Ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριγδούπου.
Τοὺς δὲ μετ', Ἀτρείδης ἔκιε ξανθὸς Μενέλαος,
Οἶνον ἔχων ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῆφι,
Χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην.
Στῆ δ' ἵππων προπάροιθε· δεδισκόμενος δὲ προσηύδα.

Χαίρετον, ὦ κούρω, καὶ Νέστορι ποιμένι λαῶν
Εἰπεῖν· ἦ γάρ ἐμοίγε, πατὴρ ὡς, ἤπιος ἦεν,
Ἕως ἐνὶ Τροίῃ πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Καὶ λίην κείνῳ γε, διοτρεφὲς, ὡς ἀγορεύεις,
Πάντα τάδ' ἐλθόντες καταλέξομεν· αἲ γὰρ ἐγὼν ὣς
Νοστήσας, Ἰθάκην δὲ κιὼν, Ὀδυσῆ' ἐνὶ οἴκῳ
Εἴποιμ', ὡς παρὰ σεῖο τυχὼν φιλότητος ἁπάσης
Ἔρχομαι, αὐτὰρ ἄγω κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά.
Ὣς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,
Αἰετὸς ἀργὴν χῆνα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον,
Ἥμερον ἐξ αὐλῆς· οἱ δ' ἰΰζοντες ἕποντο
Ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες· ὁ δέ σφιν ἐγγύθεν ἐλθὼν,
Δεξιὸς ἤϊξε πρόσθ' ἵππων, οἱ δὲ ἰδόντες
Γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
Τοῖσι δὲ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἤρχετο μύθων·
Φράζεο δὴ, Μενέλαε διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Εἰ νῶϊν τόδ' ἔφηνε θεὸς τέρας, ἦε σοὶ αὐτῷ.
Ὣς φάτο· μερμήριξε δ' ἀρηΐφιλος Μενέλαος,
Ὅππως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποκρίναιτο νοήσας.
Τὸν δ' Ἑλένη τανύπεπλος ὑποφθαμένη φάτο μῦθον·
Κλῦτέ μευ, αὐτὰρ ἐγὼ μαντεύσομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
Ἀθάνατοι βάλλουσι, καὶ ὡς τελέεσθαι ὀΐω·
Ὡς ὅδε χῆν' ἥρπαξ', ἀτιταλλομένην ἐνὶ οἴκῳ,
Ἐλθὼν ἐξ ὄρεος, ὅθι οἱ γενεή τε, τόκος τε·
Ὣς Ὀδυσεὺς κακὰ πολλὰ παθὼν καὶ πόλλ' ἐπαληθεὶς,
Οἴκαδε νοστήσει, καὶ τίσεται· ἠὲ καὶ ἤδη
Οἴκοι, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύει.

Ἐσθῆτα, χρυσόν τε, τά οἱ Μενέλαος ἔδωκε·
Καί μιν ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Σπουδῇ νῦν ἀνάβαινε, κέλευέ τε πάντας ἑταίρους,
Πρὶν ἐμὲ οἴκαδ' ἱκέσθαι, ἀπαγγεῖλαι τε γέροντι·
Εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπέρβιος· οὔ σε μεθήσει·
Ἀλλ' αὐτὸς καλέων δεῦρ' εἴσεται· οὐδέ σε φημὶ
Ἂψ ἰέναι κενεόν· μάλα γὰρ κεχολώσεται ἔμπης.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἔλασε καλλίτριχας ἵππους
Ἂψ Πυλίων εἰς ἄστυ, θοῶς δ' ἄρα δώμαθ' ἵκανε.
Τηλέμαχος δ' ἑτάροισιν ἐποτρύνων ἐκέλευσεν·
Ἐγκοσμεῖτε τὰ τεύχε', ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι.
Αὐτοί τ' ἀμβαίνωμεν, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
Αἶψα δ' ἄρ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον.
Ἤτοι ὁ μὲν τὰ πονεῖτο, καὶ εὔχετο· θῦε δ' Ἀθήνῃ
Νηῒ παρὰ πρύμνῃ· σχεδόθεν δέ οἱ ἤλυθεν ἀνὴρ
Τηλεδαπὸς, φεύγων ἐξ Ἄργεος, ἄνδρα κατακτὰς,
Μάντις· ἀτὰρ γενεήν γε Μελάμποδος ἔκγονος ἦεν,
Ὃς πρὶν μέν ποτ' ἔναιε Πύλῳ ἐνὶ μητέρι μήλων,
Ἀφνειὸς Πυλίοισι μέγ' ἔξοχα δώματα ναίων·
Δὴ τότε γ' ἄλλον δῆμον ἀφίκετο, πατρίδα φεύγων,
Νηλέα τε μεγάθυμον, ἀγανότατον ζωόντων,
Ὃς οἱ χρήματα πολλὰ τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
Εἶχε βίῃ· ὁ δὲ τέως μὲν ἐνὶ μεγάροις Φυλάκοιο
Δεσμῷ ἐν ἀργαλέῳ δέδετο, κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
Εἵνεκα Νηλῆος κούρης, ἄτης τε βαρείης,
Τήν οἱ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ δασπλῆτις Ἐριννύς.

Ἀλλ' ὁ μὲν ἔκφυγε κῆρα, καὶ ἤλασε βοῦς ἐριμύκους
Ἐς Πύλον ἐκ Φυλάκης, καὶ ἐτίσατο ἔργον ἀεικὲς
Ἀντίθεον Νηλῆα, κασιγνήτῳ τε γυναῖκα
Ἠγάγετο πρὸς δώμαθ'· ὁ δ' ἄλλον ἵκετο δῆμον,
Ἄργος ἐς ἱππόβοτον· τόθι γάρ νύ οἱ αἴσιμον ἦεν
Ναιέμεναι πολλοῖσιν ἀνάσσοντ' Ἀργείοισιν·
Ἔνθα δ' ἔγημε γυναῖκα, καὶ ὑψερεφὲς θέτο δῶμα,
Γείνατο δ' Ἀντιφάτην καὶ Μάντιον, υἷε κραταιώ.
Ἀντιφάτης μὲν ἔτικτεν Ὀϊκλῆα μεγάθυμον·
Αὐτὰρ Ὀϊκλείης λαοσσόον Ἀμφιάρηον,
Ὃν περὶ κῆρι φίλει Ζεύς αἰγίοχος, καὶ Ἀθήνη,
Παντοίην φιλότητ'· οὐδ' ἵκετο γήραος οὐδὸν,
Ἀλλ' ὄλετ' ἐν Θήβῃσι, γυναίων εἵνεκα δώρων.
Τοῦ δ' υἱεῖς ἐγένοντ' Ἀλκμαίων, Ἀμφίλοχός τε.
Μάντιος αὖ τέκετο Πολυφείδεά τε, Κλεῖτόν τε.
Ἀλλ' ἤτοι Κλεῖτον χρυσόθρονος ἥρπασεν Ἠὼς,
Κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη.
Αὐτὰρ ὑπέρθυμον Πολυφείδεα μάντιν Ἀπόλλων
Θῆκε βροτῶν ὄχ' ἄριστον, ἐπεὶ θάνεν Ἀμφιάρηος·
Ὅς ῥ' Ὑπερησίηνδ' ἐπενάσσατο, πατρὶ χολωθεὶς,
Ἔνθ' ὅγε ναιετάων μαντεύετο πᾶσι βροτοῖσι.
Τοῦ μὲν ἄρ υἱὸς ἐπῆλθε, Θεοκλύμενος δ' ὄνομ' ἦεν
Ὃς τότε Τηλεμάχου πέλας ἵστατο· τὸν δ' ἐκίχανεν
Σπένδοντ', εὐχόμενόν τε, θοῇ παρὰ νηῒ μελαίνῃ·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὦ φίλ', ἐπεί σε θύοντα κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ,
Λίσσομ' ὑπὲρ θυέων καὶ δαίμονος, αὐτὰρ ἔπειτα
Σῆς τ' αὐτοῦ κεφαλῆς, καὶ ἑταίρων, οἵ τοι ἕπονται

Εἰπέ μοι εἰρομένῳ νημερτέα, μηδ' ἐπικεύσῃς.
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
Ἐξ Ἰθάκης γένος εἰμὶ, πατὴρ δέ μοι ἐστὶν Ὀδυσσεὺς,
Εἴ ποτ' ἔην· νῦν δ' ἤδη ἀπέφθιτο λυγρῷ ὀλέθρῳ.
Τοὔνεκα νῦν ἑτάρους τε λαβὼν καὶ νῆα μέλαιναν,
Ἦλθον πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
Οὕτω τοι καὶ ἐγὼν ἐκ πατρίδος, ἄνδρα κατακτὰς
Ἔμφυλον· πολλοὶ δὲ κασίγνητοί τε, ἔται τε,
Ἄργος ἀν' ἱππόβοτον, μέγα δὲ κρατέουσιν Ἀχαιῶν·
Τῶν ὑπαλευάμενος θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν,
Φεύγω· ἐπεί νύ μοι αἶσα κατ' ἀνθρώπους ἀλάλησθαι.
Ἀλλά με νηὸς ἔφεσσαι, ἐπεί σε φυγὼν ἱκέτευσα,
Μή με κατακτείνωσι· διωκέμεναι γὰρ ὀΐω.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Οὐ μὲν δή σ' ἐθέλοντά γ' ἀπώσω νηὸς ἐΐσης·
Ἀλλ' ἕπευ· αὐτὰρ κεῖθι φιλήσεαι, οἷά κ' ἔχωμεν.
Ὣς ἄρα φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
Καὶ τόδ' ἐπ' ἰκριόφιν τάνυσε νεὸς ἀμφιελίσσης·
Ἂν δὲ καὶ αὐτὸς νηὸς ἐβήσατο ποντοπόροιο.
Ἐν πρύμνῃ δ' ἄρ ἔπειτα καθέζετο· πὰρ δέ οἱ αὐτῷ
Εἷσε Θεοκλύμενον· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν.
Τηλέμαχος δ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
Ὅπλων ἅπτεσθαι· τοὶ δ' ἐσσυμένως ἐπίθοντο.
Ἱστὸν δ' εἰλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
Στῆσαν ἀείραντες· κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν·

Ἕλκον δ' ἱστία λευκὰ ἐϋστρέπτοισι βοεῦσι.
Τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Λάβρον ἐπαιγίζοντα δι' αἰθέρος, ὄφρα τάχιστα
Νηῦς ἀνύσειε θέουσα θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
Ἡ δὲ Φερὰς ἐπέβαλλεν, ἐπειγομένη Διὸς οὔρῳ·
Ἠδὲ παρ' Ἦλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί.
Ἔνθεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπροέηκε θοῇσιν,
Ὁρμαίνων, ἤ κεν θάνατον φύγοι, ἦ κεν ἁλώῃ.
Τὼ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃ Ὀδυσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς
Δορπείτην· παρὰ δέ σφιν ἐδόρπεον ἀνέρες ἄλλοι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖς Ὀδυσεὺς μετέειπε, συβώτεω πειρητίζων,
Εἴ μιν ἔτ' ἐνδυκέως φιλέοι, μεῖναί τε κελεύοι
Αὐτοῦ ἐνὶ σταθμῷ, ἢ ὀτρύνειε πόλινδε·
Κέκλυθι νῦν, Εὔμαιε, καὶ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι,
Ἠῶθεν προτὶ ἄστυ λιλαίομαι ἀπονέεσθαι
Πτωχεύων, ἵνα μή σε κατατρύχω καὶ ἑταίρους.
Ἀλλά μοι εὖ θ' ὑπόθευ, καὶ ἅμ' ἡγεμόν' ἐσθλὸν ὄπασσον,
Ὅς κε με κεῖσ' ἀγάγῃ· κατὰ δὲ πτόλιν αὐτὸς ἀνάγκῃ
Πλάγξομαι, αἴ κέν τις κοτύλην καὶ πύρνον ὀρέξῃ·
Καί κ' ἐλθὼν πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο,
Ἀγγελίην εἴποιμι περίφρονι Πηνελοπείῃ·
Καί κεν μνηστήρεσσιν ὑπερφιάλοισι μιγείην,
Εἴ μοι δεῖπνον δοῖεν, ὀνείατα μυρί' ἔχοντες.
Αἶψά κεν εὖ δρώοιμι μετὰ σφίσιν, ὅ, ττι θέλοιεν·
Ἐκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο, καί μευ ἄκουσον,
Ἑρμείαο ἕκητι διακτόρου, ὅς ῥά τε πάντων

Ἀνθρώπων ἔργοισι χάριν καὶ κῦδος ὀπάζει,
Δρηστοσύνῃ οὐκ ἄν μοι ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος,
Πῦρ τ' εὖ νηῆσαι, διά τε ξύλα πολλὰ κεάσσαι,
Δαιτρεῦσαί τε, καὶ ὀπτῆσαι, καὶ οἰνοχοῆσαι
Οἷά τε τοῖς ἀγαθοῖσι παραδρώωσι χέρηες.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
Ὦ μοι ξεῖνε, τίη τοι ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
Ἔπλετο; ἦ σύ γε πάγχυ λιλαίεαι αὐτόθ' ὀλέσθαι,
Εἰ δὴ μνηστήρων ἐθέλεις καταδῦναι ὅμιλον,
Τῶν ὕβρις τε, βίη τε, σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει.
Οὔ τι τοιοίδ' εἰσὶν ὑποδρηστῆρες ἐκείνων,
Ἀλλὰ νέοι, χλαίνας εὖ εἱμένοι, ἠδὲ χιτῶνας,
Αἰεὶ δὲ λιπαροὶ κεφαλὰς καὶ καλὰ πρόσωπα,
Οἵ σφιν ὑποδρώωσιν· εὔξεστοι δὲ τράπεζαι
Σίτου καὶ κρειῶν, ἠδ' οἴνου βεβρίθασιν·
Ἀλλὰ μέν'· οὐ γάρ τίς τοι ἀνιᾶται παρεόντι,
Οὔτ' ἐγὼ, οὔτε τις ἄλλος ἑταίρων, οἵ μοι ἔασιν.
Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθησιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς,
Κεῖνός σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα ἕσσει,
Πέμψει δ', ὅππη σε κραδίη, θυμός τε κελεύει.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Αἴθ' οὕτως, Εὔμαιε, φίλος Διῒ πατρὶ γένοιο,
Ὡς ἐμοί· ὅττι μ' ἔπαυσας ἄλης καὶ ὀϊζύος αἰνῆς·
Πλαγκτοσύνης δ' οὐκ ἔστι κακώτερον ἄλλο βροτοῖσιν·
Ἀλλ' ἕνεκ' οὐλομένης γαστρὸς κακὰ μήδε' ἔχουσιν
Ἀνέρες, ὅν κεν ἵκηται ἄλη, καὶ πῆμα, καὶ ἄλγος.
Νῦν δ' ἐπεὶ ἰσχανάας, μεῖναί τέ με κεῖνον ἄνωγας,
Εἴπ' ἄγε μοι περὶ μητρὸς Ὀδυσσῆος θείοιο,

Πατρός θ', ὃν κατέλειπεν ἰὼν ἐπὶ γήραος οὐδῷ,
Εἴπου ἔτι ζώουσιν ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο,
Ἦ ἤδη τεθνᾶσι, καὶ εἰν ἀΐδαο δόμοισι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
Λαέρτης μὲν ἔτι ζώει, Διῒ δ' εὔχεται αἰεὶ,
Θυμὸν ἀπὸ μελέων φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν·
Ἐκπάγλως γὰρ παιδὸς ὀδύρεται οἰχομένοιο,
Κουριδίης τ' ἀλόχοιο δαΐφρονος, ἥ ἑ μάλιστα
Ἤκαχ' ἀποφθιμένη, καὶ ἐν ὠμῷ γήραϊ θῆκεν.
Ἡ δ' ἄχεϊ οὗ παιδὸς ἀπέφθιτο κυδαλίμοιο,
Λευγαλέῳ θανάτῳ· ὡς μὴ θάνοι, ὅς τις ἔμοιγε
Ἐνθάδε ναιετάων φίλος εἴη, καὶ φίλα ἔρδοι.
Ὄφρα μὲν οὖν δὴ κείνη ἔην, ἀχέουσά περ ἔμπης,
Τόφρα τί μοι φίλον ἔσκε μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι,
Οὕνεκά μ' αὐτὴ θρέψεν ἅμα Κτιμένῃ τανυπέπλῳ,
Θυγατέρ' ἰφθίμῃ, τὴν ὁπλοτάτην τέκε παίδων·
Τῇ ὁμοῦ ἐτρεφόμην, ὀλίγον δέ τί μ' ἧσσον ἐτίμα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἥβην πολυήρατον ἱκόμεθ' ἄμφω;
Τὴν μὲν ἔπειτα Σάμηνδ' ἔδοσαν, καὶ μυρί' ἕλοντο.
Αὐτὰρ ἐμὲ χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματ' ἐκείνη
Καλὰ μάλ' ἀμφιέσασα, ποσὶν δ' ὑποδήματα δοῦσα,
Ἀγρόνδε προΐαλλε· φίλει δέ με κηρόθι μᾶλλον,
Νῦν δ' ἤδη τούτων ἐπιδεύομαι· ἀλλά μοι αὐτῷ
Ἔργον ἀέξουσι μάκαρες θεοὶ, ᾧ ἐπιμίμνω·
Τῶν ἔφαγόν τ' ἔπιόν τε, καὶ αἰδοίοισιν ἔδωκα.
Ἐκ δ' ἄρα δεσποίνης οὐ μείλιχόν ἐστιν ἀκοῦσαι
Οὔτ' ἔπος, οὔτε τι ἔργον· ἐπεὶ κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ,

Ἄνδρες ὑπερφίαλοι· μέγα δὲ δμῶες χατέουσιν
Ἀντία δεσποίνης φάσθαι, καὶ ἕκαστα πυθέσθαι·
Καὶ φαγέμεν, πιέμεν τε· ἔπειτα δὲ καί τι φέρεσθαι
Ἀγρόνδ', οἷά τε θυμὸν ἀεὶ δμώεσσιν ἰαίνει.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ὢ πόποι, ὡς ἄρα τυτθὸς ἐὼν, Εὔμαιε συβῶτα,
Πολλὸν ἀπεπλάγχθης σῆς πατρίδος, ἠδὲ τοκήων.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Ἠὲ διεπράθετο πόλις ἀνδρῶν εὐρυάγυια,
Ἧι ἔνι ναιετάασκε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ·
Ἦ σέ γε μουνωθέντα παρ' ὐάσιν, ἢ παρὰ βουσὶν,
Ἄνδρες δυσμενέες νηυσὶν λάβον, ἠδ' ἐπέρασσαν
Τοῦδ' ἀνδρὸς πρὸς δώμαθ', ὁ δ' ἄξιον ὦνον ἔδωκε.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
Ξεῖν', ἐπεὶ ἂρ δὴ ταῦτα μ' ἀνείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾷς,
Σιγῇ νῦν ξυνίει καὶ τέρπεο, πῖνέ τε οἶνον
Ἥμενος· αἵδε δὲ νύκτες ἀθέσφατοι· ἔστι μὲν εὕδειν,
Ἔστι δὲ τερπομένοισιν ἀκουέμεν· οὐδέ τι σε χρὴ,
Πρὶν ὥρη, καταλέχθαι· ἀνίη καὶ πολὺς ὕπνος.
Τῶν δ' ἄλλων ὅντινα κραδίη καὶ θυμὸς ἀνώγει,
Εὑδέτω ἐξελθών· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφι
Δειπνήσας, ἅμ' ὕεσσιν ἀνακτορίῃσιν ἑπέσθω.
Νῶϊ δ' ἐνὶ κλισίῃ πίνοντέ τε δαινυμένω τε,
Κήδεσιν ἀλλήλων τερπώμεθα λευγαλέοισι,
Μνωομένω· μετὰ γάρ τε καὶ ἄλγεσι τέρπεται ἀνὴρ,
Ὅστις δὴ μάλα πολλὰ πάθῃ, καὶ πόλλ' ἐπαληθῇ.
Τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς.
Νῆσός τις Συρίη κικλήσκεται, εἴπου ἀκούεις,

Ὀρτυγίης καθύπερθεν, ὅθι τροπαὶ ἠελίοιο,
Οὔτι περιπληθὴς λίην τόσον, ἀλλ' ἀγαθὴ μὲν,
Εὔβοτος, εὔμηλος, οἰνοπληθὴς, πολύπυρος·
Πείνη δ' οὔποτε δῆμον ἐσέρχεται, οὐδέ τις ἄλλη
Νοῦσος ἐπὶ στυγερὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν·
Ἀλλ' ὅτε γηράσκουσι πόλιν κατὰ φῦλ' ἀνθρώπων,
Ἐλθὼν ἀργυρότοξος Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι ξὺν,
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν.
Ἔνθα δύω πόλιες, δίχα δέ σφισι πάντα δέδασται·
Τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισι πατὴρ ἐμὸς ἠγεμόνευε
Κτήσιος Ὀρμενίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν.
Ἔνθα δὲ Φοίνικες ναυσίκλυτοι ἤλυθον ἄνδρες
Τρῶκται, μυρί' ἄγοντες ἀθύρματα νηῒ μελαίνῃ.
Ἔσκε δὲ πατρὸς ἐμοῖο γυνὴ Φοίνισσ' ἐνὶ οἴκῳ,
Καλή τε, μεγάλη τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυῖα·
Τὴν δ' ἄρα Φοίνικες πολυπαίπαλοι ἠπερόπευον·
Πλυνούσῃ τῇ πρῶτα μίγη, κοίλη παρὰ νηῒ,
Εὐνῇ καὶ φιλότητι· τά τε φρένας ἠπεροπεύει
Θηλυτέρῃσι γυναιξὶ, καὶ εἴ κ' εὐεργὸς ἔῃσιν.
Εἰρώτα δ' ἤπειτα, τίς εἴη, καὶ πόθεν ἔλθοι·
Ἡ δὲ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑψιρεφὲς δῶ·
Ἐκ μὲν Σιδῶνος πολυχάλκου εὔχομαι εἶναι·
Κούρη δ' εἴμ' Ἀρίβαντος ἐγὼ ῥυδὸν ἀφνειοῖο·
Ἀλλά μ' ἀνήρπαξαν Τάφιοι, ληΐστορες ἄνδρες,
Ἀγρόθεν ἐρχομένην· πέρασαν δέ με δεῦρ' ἀγαγόντες
Τοῦ δ' ἀνδρὸς πρὸς δώμαθ'· ὁ δ' ἄξιον ὦνον ἔδωκε.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἀνὴρ, ὃς ἐμίσγετο λάθρῃ·
Ἦ ῥά κε νῦν πάλιν αὖτις ἅμ' ἡμῖν οἴκαδ' ἕποιο,

Ὄφρα ἴδῃ πατρὸς καὶ μητέρος ὑψιρεφὲς δῶ,
Αὐτούς· ἦ γὰρ ἔτ' εἰσὶ, καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε γυνὴ, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
Εἴη κεν καὶ τοῦτ', εἴ μοι ἐθέλοιτέ γε ναῦται,
Ὅρκῳ πιστωθῆναι, ἀπήμονά δ' οἴκαδ' ἀπάξειν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπώμνυον, ὡς ἐκέλευεν·
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσάν τε, τελεύτησάν τε τὸν ὅρκον,
Τοῖς δ' αὖτις μετέειπε γυνὴ, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
Σιγῇ νῦν, μή τίς με προσαυδάτω ἐπέεσσιν
Ὑμετέρων ἑτάρων ξυμβλήμενος ἢ ἐν ἀγυιῇ,
Ἤ που ἐπὶ κρήνῃ· μή τις ποτὶ δῶμα γέροντι
Ἐλθὼν ἐξείπῃ· ὁ δ' ὀϊσσάμενος καταδήσῃ
Δεσμῷ ἐν ἀργαλέῳ, ὑμῖν δ' ἐπιφράσσετ' ὄλεθρον.
Ἀλλ' ἔχετ' ἐν φρεσὶ μῦθον, ἐπείγετε δ' ὦνον ὁδαίων,
Ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηῦς πλείη βιότοιο γένηται,
Ἀγγελίη μοι ἔπειτα θοῶς ἐς δώμαθ' ἱκέσθω·
Οἴσω γὰρ καὶ χρυσὸν, ὅτις γ' ὑποχείριος εἴη·
Καὶ δέ κεν ἄλλ' ἐπίβαθρον ἐγὼν ἐθέλουσά γε δοίην·
Παῖδα γὰρ ἀνδρὸς ἐῆος ἐνὶ μεγάροις ἀτιτάλλω,
Κερδαλέον δὴ τοῖον, ἀματροχόωντα θύραζε,
Τόν κεν ἄγοιμ' ἐπὶ νηός· ὁ δ' ὑμῖν μυρίον ὦνον
Ἄλφοι, ὅπῃ περάσητε πρὸς ἀλλοθρόους ἀνθρώπους.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ', ἀπέβη πρὸς δώματα πατρός.
Οἱ δ' ἐνιαυτὸν ἅπαντα παρ' ἡμῖν αὖθι μένοντες
Ἐν νηῒ γλαφυρῇ βίοτον πολὺν ἐμπολόωντο·
Ἀλλ' ὅτε δὴ κοίλη νηῦς ἤχθετο τοῖσι νέεσθαι,
Καὶ τότ' ἄρ' ἄγγελον ἧκαν, ὃς ἀγγείλειε γυναικί·
Ἤλυθ' ἀνὴρ πολύϊδρις ἐμοῦ πρὸς δώματα πατρὸς,

Χρύσεον ὅρμον ἔχων, μετὰ δ' ἠλέκτροισιν ἔερτο·
Τὸν μὲν ἄρ ἐν μεγάρῳ δμωαὶ καὶ πότνια μήτηρ
Χερσὶν ἀμφαφόωντο, καὶ ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶντο,
Ὦνον ὑπισχόμεναι· ὁ δὲ τῇ κατένευσε σιωπῇ.
Ἤτοι ὁ καννεύσας κοίλην ἐπὶ νῆα βεβήκει·
Ἡ δέ μὲ χειρὸς ἑλοῦσα δόμων ἐξῆγε θύραζε·
Εὗρε δ' ἐνὶ προδόμῳ, ἠμὲν δέπας, ἠδὲ τραπέζας
Ἀνδρῶν δαιτυμόνων, οἵ μευ πατέρ' ἀμφεπένοντο.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐς θῶκον πρόμολον, δήμοιό τε φῆμιν·
Ἡ δ' αἶψα τρί' ἄλεισα κατακρύψασ' ὑπὸ κόλπῳ
Ἔκφερεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἑπόμην ἀεσιφροσύνῃσιν.
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
Ἡμεῖς δ' ἐς λιμένα κλυτὸν ἤλθομεν ὦκα κιόντες,
Ἔνθ' ἄρα Φοινίκων ἀνδρῶν ἦν ὠκύαλος νηῦς.
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
Νῶ' ἀναβησάμενοι· ἐπὶ δὲ Ζεὺς οὖρον ἴαλλεν.
Ἑξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε, καὶ ἦμαρ·
Ἀλλ' ὅτ' ἄρ' ἕβδομον ἦμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
Τὴν μὲν ἔπειτα γυναῖκα βάλ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα·
Ἄντλῳ δ' ἐδούπησε πεσοῦσ', ὡς εἰναλίη κήξ·
Καὶ τὴν μὲν φώκῃσι καὶ ἰχθύσι κύρμα γενέσθαι
Ἔκβαλον· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην ἀκαχήμενος ἦτορ.
Τοὺς δ' Ἰθάκῃ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ·
Ἔνθα με Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσι ἑοῖσιν.
Οὕτω τήνδε τε γαῖαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν.
Τὸν δ' αὖ διογενὴς Ὀδυσεὺς ἠμείβετο μύθῳ·
Εὔμαι', ἦ μάλα δή μοι ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ὄρινας,
Ταῦτα ἕκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθες ἄλγεα θυμῷ.

Ἀλλ' ἤτοι σοὶ μὲν παρὰ καὶ κακῷ ἐσθλὸν ἔθηκε
Ζεὺς, ἐπεὶ ἀνδρὸς δώματ' ἀφίκεο πολλὰ μογήσας
Ἠπίου, ὅς δή τοι παρέχει βρῶσίν τε, πόσιν τε
Ἐνδυκέως· ζώεις δ' ἀγαθὸν βίον· αὐτὰρ ἔγωγε
Πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνω.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Καδδραθέτην δ' οὐ πολλὸν ἐπὶ χρόνον, ἀλλὰ μίνυνθα·
Αἶψα γὰρ ἠὼς ἦλθεν ἐΰθρονος. Οἵ δ' ἐπὶ χέρσου
Τηλεμάχου ἕταροι λύον ἱστία· κὰδ δ' ἕλον ἱστὸν
Καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ὅρμον προέρυσσαν ἐρετμοῖς·
Ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν·
Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
Δεῖπνόν τ' ἐντύνοντο, κερῶντό τε αἴθοπα οἶνον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων·
Ὑμεῖς μὲν νῦν ἄστυδ' ἐλαύνετε δῖοι ἑταῖροι·
Αὐτὰρ ἐγὼν ἀγροὺς ἐπιείσομαι, ἠδὲ βοτῆρας·
Ἑσπέριος δ' εἰς ἄστυ ἰδὼν ἐμὰ ἔργα κάτειμι·
Ἠῶθεν δέ κεν ὔμμιν ὁδοιπόριον παραθείην,
Δαῖτ' ἀγαθὴν κρειῶν τε καὶ οἴνου ἡδυπότοιο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
Πῆ γὰρ ἐγὼ, φίλε τέκνον ἴω; τεῦ δώμαθ' ἵκωμαι
Ἀνδρῶν, οἳ κραναὴν Ἰθάκην κατακοιρανέουσιν;
Ἦ ἰθὺς σῆς μητρὸς ἴω καὶ σοῖο δόμοιο;
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἄλλως μέν σ' ἂν ἔγωγε καὶ ἡμέτερόνδε κελοίμην
Ἔρχεσθ'· οὐ γάρ τοι ξενίων ποθή· ἀλλά σοι αὐτῷ
Χεῖρον· ἐπεί τοι ἐγὼν μὲν ἀπέσσομαι, οὐδέ σε μήτηρ

Ὄψεται· οὐ μὲν γάρ τι θαμὰ μνηστῆρσ' ἐνὶ οἴκῳ
Φαίνεται, ἀλλ' ἄπο τῶν ὑπερωΐῳ ἱστὸν ὑφαίνει.
Ἀλλά τοι ἄλλον φῶτα πιφαύσκομαι, ὅν κεν ἵκηαι,
Εὐρύμαχον, Πολύβοιο δαΐφρονος ἀγλαὸν υἱὸν,
Τὸν νῦν ἶσα θεῷ Ἰθακήσιοι εἰσορόωσι·
Καὶ γὰρ πολλὸν ἄριστος ἀνὴρ, μέμονέν τε μάλιστα
Μητέρ' ἐμὴν γαμέειν, καὶ Ὀδυσσῆος γέρας ἕξειν.
Ἀλλὰ τά γε Ζεὺς οἶδεν Ὀλύμπιος, αἰθέρι ναίων,
Εἰ καί σφιν πρὸ γάμοιο τελευτήσει κακὸν ἦμαρ.
Ὣς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,
Κίρκος, Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος· ἐν δὲ πόδεσσι
Τίλλε πέλειαν ἔχων, κατὰ δὲ πτερὰ χεῦεν ἔραζε,
Μεσσηγὺς νηός τε καὶ αὐτοῦ Τηλεμάχοιο.
Τὸν δὲ Θεοκλύμενος ἑτάρων ἀπονόσφι καλέσσας,
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε.
Τηλέμαχ', οὔ τι ἄνευ θεοῦ ἤλυθε δεξιὸς ὄρνις·
Ἔγνων γάρ μιν ἐσάντα ἰδὼν, οἰωνὸν ἐόντα.
Ὑμετέρου δ' οὐκέτι γένεος βασιλεύτερον ἄλλο.
Ἐν δήμῳ Ἰθάκης, ἀλλ' ὑμεῖς καρτεροὶ αἰεί.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Αἲ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἴη·
Τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε, πολλά τε δῶρα
Ἐξ ἐμεῦ, ὡς ἄν τίς σε συναπτόμενος μακαρίζοι.
Ἦ, καὶ Πείραιον προσεφώνεε πιστὸν ἑταῖρον·
Πείραιε Κλυτίδη, σὺ δέ μοι τά περ ἄλλα μάλιστα
Πείθῃ ἐμῶν ἑτάρων, οἵ μοι Πύλον εἰς ἅμ' ἕποντο·
Καὶ νῦν μοι τὸν ξεῖνον ἄγων ἐν δώμασι σοῖσιν
Ἐνδυκέως φιλέειν καὶ τιέμεν, εἰσόκεν ἔλθω.

Τὸν δ' αὖ Πείραιος δουρικλυτὸς ἀντίον ηὔδα·
Τηλέμαχ', εἰ γάρ κεν σὺ πολὺν χρόνον ἐνθάδε μίμνων,
Τόνδε τ' ἐγὼ κομιῶ, ξενίων δέ οἱ οὐ ποθὴ ἔσται.
Ὣς εἰπὼν, ἐπὶ νηὸς ἔβη, ἐκέλευσε δ' ἑταίρους
Αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
Οἳ δ' αἶψ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῗσι κάθιζον.
Τηλέμαχος δ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ,
Νηὸς ἀπ' ἰκριόφιν· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν.
Οἱ μὲν ἀνώσαντες πλέον ἐς πόλιν, ὡς ἐκέλευσε
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο.
Τὸν δ' ὦκα προβιβῶντα πόδες φέρον, ὄφρ' ἵκετ' αὐλὴν,
Ἔνθα οἱ ἦσαν ὕες μάλα μυρίαι, ᾗσι συβώτης
Ἐσθλὸς ἐὼν ἐνίαυεν, ἀνάκτεσιν ἤπια εἰδώς.

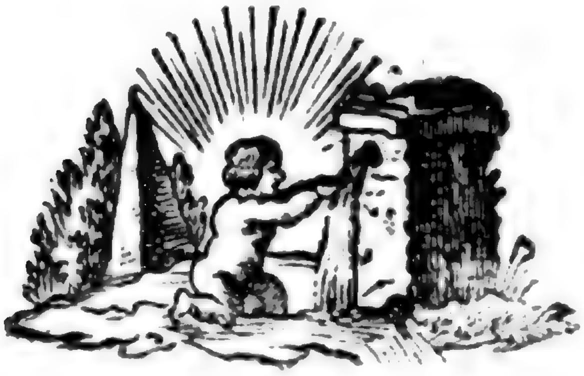

ΤΗΣ

ὈΔΥΣΣΕΙΑΣ

ὉΜΗΡΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΝ Π.

Τὼ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃς Ὀδυσεὺς καὶ θεῖος ὑφορβὸς
Ἐντύνοντ' ἄριςον ἅμ' ἠοῖ, κειαμένω πῦρ,
Ἔκπεμψάν τε νομῆας ἅμ' ἀγρομένοισι σύεσσι.
Τηλέμαχον δὲ περίσσαινον κύνες ὑλακόμωροι,
Οὐδ' ὕλαον προσιόντα· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
Σαίνοντάς τε κύνας, περί τε κτύπος ἦλθε ποδοῖιν·
Αἶψα δ' ἄρ Εὔμαιον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Εὔμαιε, ἦ μάλα τίς τοι ἐλεύσεται ἐνθάδ' ἑταῖρος
Ἢ καὶ γνώριμος ἄλλος· ἐπεὶ κύνες οὐχ ὑλάουσιν,
Ἀλλὰ περισσαίνουσι· ποδῶν δ' ὑπὸ δοῦπον ἀκούω.

Οὔπω πᾶν εἴρητο ἔπος, ὅτε οἱ φίλος υἱὸς
Ἔστη ἐνὶ προθύροισι· ταφὼν δ' ἀνόρουσε συβώτης·
Ἐκ δ' ἄρα οἱ χειρῶν πέσεν ἄγγεα, τοῖς ἐπονεῖτο,
Κιρνὰς αἴθοπα οἶνον· ὁ δ' ἀντίος ἦλθ' ἄνακτος·
Κύσσε δέ μιν κεφαλήν τε, καὶ ἄμφω φάεα καλὰ,
Χεῖράς τ' ἀμφοτέρας· θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.
Ὡς δὲ πατὴρ ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἀγαπάζῃ,
Ἐλθόντ' ἐξ ἀπίης γαίης δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
Μοῦνον, τηλύγετον, τῷ ἔπ' ἄλγεα πολλὰ μογήσῃ.
Ὣς τότε Τηλέμαχον θεοειδέα δῖος ὑφορβὸς,
Πάντα κύσε περιφὺς, ὡς ἐκ θανάτοιο φυγόντα·
Καί ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἦλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος· οὔ σ' ἔτ' ἐγώ γε
Ὄψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ᾤχεο νηῒ Πύλονδε·
Ἀλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε, φίλον τέκος, ὄφρα σε θυμῷ
Τέρψομαι εἰσορόων νέον ἄλλοθεν ἔνδον ἐόντα.
Οὐ μὲν γάρ τι θάμ' ἀγρὸν ἐπέρχεαι, οὐδὲ νομῆας,
Ἀλλ' ἐπιδημεύεις· ὣς γάρ νύ τοι εὔαδε θυμῷ,
Ἀνδρῶν μνηστήρων ἐσορᾶν ἀΐδηλον ὅμιλον.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἔσσεται οὕτως, ἄττα· σέθεν δ' ἕνεκ' ἐνθάδ' ἱκάνω,
Ὄφρα σέ τ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω, καὶ μῦθον ἀκούσω,
Εἴ μοι ἔτ' ἐν μεγάροις μήτηρ μένει, ἦέ τις ἤδη
Ἀνδρῶν ἄλλος ἔγημεν· Ὀδυσσῆος δέ που εὐνὴ
Χήτει ἐνευναίων κάκ' ἀράχνια κεῖται ἔχουσα.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
Καὶ λίην κείνη γε μένει τετληότι θυμῷ
Σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· οἰζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ

Φθίνουσι νύκτες τε καὶ ἤματα δακρυχεούσῃ.
Ὣς ἄρα οἱ φωνήσας ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος·
Αὐτὰρ ὅγ' εἴσω ἴεν, καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν.
Τῷ δ' ἕδρης ἐπιόντι πατὴρ ὑπόειξεν Ὀδυσσεύς·
Τηλέμαχος δ' ἑτέρωθεν ἐρήτυε, φώνησέν τε·
Ἧσο, ξεῖν'· ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοθι δήομεν ἕδρην
Σταθμῷ ἐν ἡμετέρῳ· πάρα δ' ἀνὴρ, ὃς καταθήσει.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' αὖθις ἰὼν κατ' ἄρ' ἕζετο· τῷ δὲ συβώ-
Χευεν ὑπὸ χλωρὰς ῥῶπας, καὶ κῶας ὕπερθεν· (της
Ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
Τοῖσιν δ' αὖ πίνακας κρειῶν παρέθηκε συβώτης
Ὀπταλέων, ἅ ῥα τῇ προτέρῃ κατέλειπον ἔδοντες·
Σῖτον δ' ἐσσυμένως παρενήνεον ἐν κανέοισιν,
Ἐν δ' ἄρα κισσυβίῳ κίρνει μελιηδέα οἶνον·
Αὐτὸς δ' ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος θείοιο.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε δῖον ὑφορβόν·
Ἄττα, πόθεν τοι ξεῖνος ὅδ' ἵκετο; πῶς δέ ἑ ναῦται
Ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
Οὐ μὲν γάρ τί ἑ πεζὸν ὀΐομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω·
Ἐκ μὲν Κρητάων γένος εὔχεται εὐρειάων·
Φησὶ δὲ πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστεα δινηθῆναι
Πλαζόμενος· ὡς γάρ οἱ ἐπέκλωσε τάγε δαίμων·
Νῦν αὖ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐκ νηὸς ἀποδρὰς
Ἤλυθ' ἐμὸν πρὸς σταθμόν· ἐγὼ δέ τοι ἐγγυαλίξω·

Ἔρξον, ὅπως ἐθέλεις· ἱκέτης δέ τοι εὔχεται εἶναι.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Εὔμαι', ἦ μάλα τοῦτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες·
Πῶς γὰρ δὴ τὸν ξεῖνον ἐγὼν ὑποδέξομαι οἴκῳ;
Αὐτὸς μὲν νέος εἰμὶ, καὶ οὔπω χερσὶ πέποιθα
Ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ·
Μητρὶ δ' ἐμῇ δίχα θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
Ἢ αὐτοῦ παρ' ἐμοί τε μένῃ, καὶ δῶμα κομίζῃ,
Εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος, δήμοιό τε φήμην,
Ἢ ἤδη ἅμ' ἕπηται Ἀχαιῶν, ὅς τις ἄριστος
Μνᾶται ἐνὶ μεγάροισιν ἀνὴρ, καὶ πλεῖστα πόρῃσιν.
Ἀλλ' ἤτοι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ τεὸν ἵκετο δῶμα,
Ἕσσω μιν χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα καλά.
Δώσω δὲ ξίφος ἄμφηκες, καὶ ποσσὶ πέδιλα,
Πέμψω δ', ὅππῃ μιν κραδίη θυμός τε κελεύοι.
Εἰ δ' ἐθέλεις σὺ, κόμισσον ἐνὶ σταθμοῖσιν ἐρύξας·
Εἵματα δ' ἐνθάδ' ἐγὼ πέμψω, καὶ σῖτον ἅπαντα,
Ἔδμεναι, ὡς ἂν μή σε κατατρύχῃ καὶ ἑταίρους.
Κεῖσε δ' ἂν οὔ μιν ἔγωγε μετὰ μνηστῆρας ἐάσω
Ἔρχεσθαι· λίην γὰρ ἀτάσθαλον ὕβριν ἔχουσι,
Μή μιν κερτομέωσιν· ἐμοὶ δ' ἄχος ἔσσεται αἰνόν.
Πρῆξαι δ' ἀργαλέον τι μετὰ πλεόνεσσιν ἐόντα
Ἄνδρα, καὶ ἴφθιμον· ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε, πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Ὦ φίλ', ἐπεὶ θήν μοι καὶ ἀμείψασθαι θέμις ἐστὶν,
Ἦ μάλα μευ καταδάπτετ' ἀκούοντος φίλον ἦτορ,
Οἷα φατὲ μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανάασθαι
Ἐν μεγάροις, ἀέκητι σέθεν τοιούτου ἐόντος.

Εἰπέ μοι, ἠὲ ἑκὼν ὑποδάμνασαι, ἦ σέ γε λαοὶ
Ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμενοι θεοῦ ὀμφῇ·
Ἦ τι κασιγνήτοις ἐπιμέμφεαι· οἷσί περ ἀνὴρ
Μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται.
Αἲ γὰρ ἐγὼ οὕτω νέος εἴην τῷδ' ἐνὶ θυμῷ,
Ἢ παῖς ἐξ Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἠὲ καὶ αὐτὸς
Ἔλθοι ἀλητεύων· ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα·
Αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμοῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φὼς,
Εἰ μὴ ἐγὼ κείνοισι κακὸν πάντεσσι γενοίμην,
Ἐλθὼν ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
Εἰ δ' αὖ με πληθυῖ δαμασαίατο μοῦνον ἐόντα,
Βουλοίμην κ' ἐν ἐμοῖσι κατακτάμενος μεγάροισι
Τεθνάμεν, ἢ τάδε γ' αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὁράασθαι,
Ξείνους τε στυφελιζομένους, δμωάς τε γυναῖκας
Ῥυστάζοντας ἀεικελίως κατὰ δώματα καλά·
Καὶ οἶνον διαφυσσομένους, καὶ σῖτον ἔδοντας
Μὰψ, αὔτως, ἀτέλεστον, ἀνηνύστῳ ἐπὶ ἔργῳ.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
Οὔτε τί μοι πᾶς δῆμος ἀπεχθόμενος χαλεπαίνει,
Οὔτε κασιγνήτοις ἐπιμέμφομαι, οἷσί περ ἀνὴρ
Μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται·
Ὧδε γὰρ ἡμετέρην γενεὴν μούνωσε Κρονίων·
Μοῦνον Λαέρτην Ἀρκείσιος υἱὸν ἔτικτε,
Μοῦνον δ' αὖτ' Ὀδυσῆα πατὴρ τέκεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Μοῦνον ἔμ' ἐν μεγάροισι τεκὼν λίπεν, οὐδ' ἀπόνητο.
Τῷ νῦν δυσμενέες μάλα μυρίοι εἴσ' ἐνὶ οἴκῳ.
Ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,

Δουλιχίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
Ἠδ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κατακοιρανέουσι,
Τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
Ἡ δ' οὔτ' ἀρνεῖται στυγερὸν γάμον, οὔτε τελευτὴν
Ποιῆσαι δύναται· τοί δε φθινύθουσιν ἔδοντες
Οἶκον ἐμόν· τάχα δή με διαῤῥαίσουσι καὶ αὐτόν.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται.
Ἄττα· σὺ δ' ἔρχεο θᾶσσον, ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ
Εἴφ', ὅτι οἱ σῶς εἰμὶ, καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλουθα.
Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μενέω· σὺ δὲ δεῦρο νέεσθαι,
Οἴῃ ἀπαγγείλας· τῶν δ' ἄλλων μή τις Ἀχαιῶν
Πευθέσθω· πολλοὶ γὰρ ἐμοὶ κακὰ μηχανόωνται.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα.
Γινώσκω, φρονέω, τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Εἰ καὶ Λαέρτῃ αὐτὴν ὁδὸν ἄγγελος ἔλθω
Δυσμόρῳ· ὃς τείως μὲν Ὀδυσσῆος μέγ' ἀχεύων,
Ἔργα τ' ἐποπτεύεσκε, μετὰ δμώων δ' ἐνὶ οἴκῳ
Πῖνε καὶ ἦσθ', ὅτε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγοι·
Αὐτὰρ νῦν, ἐξ οὗ σύ γε ᾤχεο νηῒ Πύλονδε,
Οὔπω μιν φασὶ φαγέμεν καὶ πιέμεν αὔτως,
Οὐδ' ἐπὶ ἔργα τραπέσθαι· ἀλλὰ στοναχῇ τε γόῳ τε
Ἧσται ὀδυρόμενος, φθινύθει δ' ἀμφ' ὀστεόφιν χρώς.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἄλγιον, ἀλλ' ἔμπης μὲν ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ.
Εἰ γάρ πως εἴη αὐτάγρετα πάντα βροτοῖσι,
Πρῶτον κεν τοῦ πατρὸς ἑλοίμεθα νόσιμον ἦμαρ.
Ἀλλὰ σύ γ' ἀγγείλας ὀπίσω κίε, μηδὲ κατ' ἀγροὺς

Πλάζεσθαι μετ' ἐκεῖνον· ἀτὰρ πρὸς μητέρα εἰπεῖν,
Ἀμφίπολον ταμίην ὀτρυνέμεν ὅττι τάχιστα
Κρύβδην· κείνη γάρ κεν ἀπαγγείλειε γέροντι.
Ἦ ῥα, καὶ ὦρσε συφορβόν· ὁ δ' εἵλετο χερσὶ πέδιλα·
Δησάμενος δ' ὑπὸ ποσσὶ πόλινδ' ἴεν· οὐδ' ἄρ' Ἀθήνην
Λῆθε ἀπὸ σταθμοῖο κιὼν Εὔμαιος ὑφορβός·
Ἀλλ' ἥγε σχεδὸν ἦλθε· δέμας δ' ἤϊκτο γυναικὶ
Καλῇ τε, μεγάλῃ τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυίῃ.
Στῆ δὲ κατ' ἀντίθυρον κλισίης Ὀδυσῆϊ φανεῖσα·
Οὐδ' ἄρα Τηλέμαχος ἴδεν ἀντίον, οὐδ' ἐνόησεν·
Οὐ γάρ πω πάντεσσι θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς·
Ἀλλ' Ὀδυσεύς τε, κύνες τε ἴδον, καί ῥ' οὐχ ὑλάοντο,
Κνυζηθμῷ δ' ἑτέρωθε διὰ σταθμοῖο φόβηθεν.
Ἣ δ' ἄρ ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἐκ δ' ἦλθεν μεγάροιο παρὲκ μέγα τειχίου αὐλῆς,
Στῆ δὲ πάροιθ' αὐτῆς· τὸν δὲ προσέειπεν Ἀθήνη·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἤδη νῦν σῷ παιδὶ ἔπος φάο, μηδ' ἐπίκευθε,
Ὡς ἂν μνηστῆρσι θάνατον καὶ κῆρ' ἀραρόντε
Ἔρχησθον προτὶ ἄστυ περικλυτόν· οὐδ' ἐγὼ αὐτῷ
Δηρὸν ἀπὸ σφῶϊν ἔσομαι, μεμαυῖα μάχεσθαι.
Ἦ, καὶ χρυσείῃ ῥάβδῳ ἐπεμάσσατ' Ἀθήνη·
Φᾶρος μέν οἱ πρῶτον ἐϋπλυνὲς, ἠδὲ χιτῶνα,
Θῆκ' ἀμφὶ στήθεσφι· δέμας δ' ὤφελλε καὶ ἥβην.
Ἂψ δὲ μελαγχροιὴς γένετο, γναθμοὶ δ' ἐτάνυσθεν·
Κυάνεαι δ' ἐγένοντο γενειάδες ἀμφὶ γένειον.
Ἡ μὲν ἄρ ὣς ἔρξασα, πάλιν κίεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἤϊεν ἐς κλισίην· θάμβησε δέ μιν φίλος υἱός·

Ταρβήσας δ' ἑτέρωθε βάλ' ὄμματα, μὴ θεὸς εἴη,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἀλλοῖός μοι, ξεῖνε φάνης νέον, ἠὲ πάροιθεν,
Ἄλλα δὲ εἵματ' ἔχεις, καί τοι χρὼς οὐκ ἔθ' ὁμοῖος.
Ἦ μάλα τις θεός ἐσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
Ἀλλ' ἵληθ', ἵνα τοι κεχαρισμένα δώομεν ἱρὰ,
Ἠδὲ χρύσεα δῶρα τετυγμένα· φείδεο δ' ἡμέων.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
Οὔ τίς τοι θεός εἰμι, τί μ' ἀθανάτοισιν ἐΐσκεις;
Ἀλλὰ πατὴρ τεός εἰμι, τοῦ εἵνεκα σὺ στεναχίζων
Πάσχεις ἄλγεα πολλὰ, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.
Ὣς ἄρα φωνήσας υἱὸν κύσε, κὰδ δε παρειῶν
Δάκρυον ἧκε χαμᾶζε· πάρος δ' ἔχε νωλεμὲς αἰεί.
Τηλέμαχος δ', οὐ γάρ πω ἐπείθετο ὃν πατέρ' εἶναι,
Ἐξαῦτίς μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
Οὐ σύ γ' Ὀδυσσεύς ἐσσι, πατὴρ ἐμός· ἀλλά με δαίμων
Θέλγει, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στοναχίζω·
Οὐ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανόῳτο
Ὧι αὐτοῦ γε νόῳ, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν,
Ῥηϊδίως ἐθέλων θείη νέον, ἠδὲ παλαιόν.
Ἦ γάρ τοι νέον ἦσθα γέρων, καὶ ἀεικέα ἕσσο,
Νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικας, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Τηλέμαχ', οὔ σε ἔοικε φίλον πατέρ' ἔνδον ἐόντα
Οὔτέ τι θαυμάζειν περιώσιον, οὔτ' ἀγάασθαι.
Οὐ μὲν γάρ τοι ἄλλος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς·
Ἀλλ' ὅδ' ἐγὼ τοιόσδε, παθὼν κακὰ, πολλὰ δ' ἀληθεὶς,
Ἤλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.

Αὐτάρ τοι τόδε ἔργον Ἀθηναίης ἀγελέης.
Ἥ τέ με τοῖον ἔθηκεν, ὅπως ἐθέλει· δύναται γάρ·
Ἄλλοτε μὲν πτωχῷ ἐναλίγκιον, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἀνδρὶ νέῳ, καὶ καλὰ περὶ χροῒ εἵματ' ἔχοντι.
Ῥηΐδιον δὲ θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Ἠμὲν κυδῆναι θνητὸν βροτὸν, ἠδὲ κακῶσαι.
Ὣς ἄρα φωνήσας, κατ' ἄρ' ἕζετο· Τηλέμαχος δὲ
Ἀμφιχυθεὶς πατέρ' ἐσθλὸν ὀδύρετο, δάκρυα λείβων.
Ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ὑφ' ἵμερος ὦρτο γόοιο·
Κλαῖον δὲ λιγέως, ἀδινώτερον· ἤΰτ' οἱ οἰωνοὶ
Φῆναι, ἢ αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, οἷσί τε τέκνα
Ἀγρόται ἐξείλοντο, πάρος πετεεινὰ γενέσθαι·
Ὣς ἄρα τοί γ' ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον λεῖβον.
Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,
Εἰ μὴ Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' αἶψα·
Ποίῃ γὰρ νῦν δεῦρο πάτερ φίλε, νηΐ σε ναῦται
Ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωνται;
Οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὀΐομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι·
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθείην καταλέξω·
Φαίηκές μ' ἄγαγον ναυσίκλυτοι, οἵ τε καὶ ἄλλους
Ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται·
Καί μ' εὕδοντ' ἐν νηῒ θοῇ ἐπὶ πόντον ἄγοντες
Κάτθεσαν εἰς Ἰθάκην· ἔπορον δέ μοι ἀγλαὰ δῶρα,
Χαλκόν τε, χρυσόν τε ἅλις, ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν·
Καὶ τὰ μὲν ἐν σπήεσσι θεῶν ἰότητι κέονται.
Νῦν δ' αὖ δεῦρ' ἱκόμην, ὑποθημοσύνῃσιν Ἀθήνης,
Ὄφρα κε δυσμενέεσσι φόνου πέρι βουλεύσωμεν.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ἄγε μοι μνηστῆρας ἀριθμήσας κατάλεξον,
Ὄφρ' εἰδέω, ὅσσοι τε καὶ οἵτινες ἀνέρες εἰσί·
Καί κεν ἐμὸν κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμηρίξας,
Φράσσομαι, εἴκεν νῶϊ δυνησόμεθ' ἀντιφέρεσθαι,
Μούνω ἄνευθ' ἄλλων, ἦ καὶ διζησόμεθ' ἄλλους.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ὦ πάτερ, ἤτοι σεῖο μέγα κλέος αἰὲν ἄκουον,
Χεῖράς τ' αἰχμητὴν ἔμεναι, καὶ ἐπίφρονα βουλήν·
Ἀλλὰ λίην μέγα εἶπες, ἄγη μ' ἔχει· οὐδέ κεν εἴη,
Ἄνδρε δύω πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισι μάχεσθαι.
Μνηστήρων δ' οὐκ ἂν δεκὰς ἀτρεκὲς, οὐδὲ δύ' οἶαι,
Ἀλλὰ πολὺ πλέονες· τάχα δ' εἴσεαι αὐτὸς ἀριθμόν.
Ἐκ μὲν Δουλιχίοιο δύω καὶ πεντήκοντα
Κοῦροι κεκριμένοι, ἓξ δὲ δρηστῆρες ἕπονται·
Ἐκ δὲ Σάμης πίσυρές τε καὶ εἴκοσι φῶτες ἔασιν,
Ἐκ δὲ Ζακύνθου ἔασιν ἐείκοσι κοῦροι Ἀχαιῶν,
Ἐκ δ' αὐτῆς Ἰθάκης δυοκαίδεκα πάντες ἄριστοι·
Καί σφιν ἅμ' ἐστὶ Μέδων κήρυξ, καὶ θεῖος ἀοιδὸς,
Καὶ δυὼ θεράποντε δαήμονε δαιτροσυνάων,
Τῶν εἰ κεν πάντων ἀντήσομεν ἔνδον ἐόντων,
Μὴ πολύπικρα, καὶ αἰνὰ βίας ἀποτίσεαι ἐλθών·
Ἀλλὰ σὺ, εἰ δύνασαί τιν' ἀμύντορα μερμηρίξαι
Φράζευ· ὅ κέν τις νῶϊν ἀμύνοι πρόφρονι θυμῷ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο, καί μευ ἄκουσον,
Καὶ φράσαι, εἰ καὶ νῶϊν Ἀθήνη, σὺν Διῒ πατρὶ,
Ἀρκέσει, ἦέ τιν' ἄλλον ἀμύντορα μερμηρίξω.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·

Ἐσθλώ τοι τούτω γ' ἀμύντορε, τοὺς ἀγορεύεις,
Ὕψι περ ἐν νεφέεσσι καθημένω· ὥτε καὶ ἄλλοις
Ἀνδράσι τε κρατέουσι, καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Τόν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Οὐ μέν τοι κείνω γε πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἔσεσθον
Φυλόπιδος κρατερῆς, ὁπότε μνηστῆρσι καὶ ἡμῖν
Ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι μένος κρίνηται Ἄρηος.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἔρχευ, ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι,
Οἴκαδε, καὶ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμίλει·
Αὐτὰρ ἐμὲ προτὶ ἄστυ συβώτης ὕστερον ἄξει,
Πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον, ἠδὲ γέροντι.
Εἰ δέ μ' ἀτιμήσουσι δόμον κάτα, σὸν δὲ φίλον κῆρ
Τετλάτω ἐν στήθεσσι, κακῶς πάσχοντος ἐμοῖο·
Ἤν περ καὶ διὰ δῶμα ποδῶν ἕλκωσι θύραζε,
Ἢ βέλεσιν βάλλωσι· σὺ δ' εἰσορόων ἀνέχεσθαι·
Ἀλλ' ἤτοι παύεσθαι ἀνωγέμεν ἀφροσυνάων,
Μειλιχίοις ἐπέεσσι παραυδὸν· οἱ δέ τοι ἔτι
Πείσονται· δὴ γάρ σφι παρίσταται αἴσιμον ἦμαρ.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.
Ὁππότε κεν πολύβουλος ἐνὶ φρεσὶ θήσει Ἀθήνη,
Νεύσω μέν τοι ἐγὼ κεφαλῇ· σὺ δ' ἔπειτα νοήσας,
Ὅσσά τοι ἐν μεγάροισιν ἀρήϊα τεύχεα κεῖται,
Ἐς μυχὸν ὑψηλοῦ θαλάμου καταθεῖναι ἀείρας
Πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσι
Παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσι ποθέοντες,
Ἐκ καπνοῦ κατέθηκ'· ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἐῴκει,
Οἷά ποτε Τροίηνδε κιὼν κατέλιπεν Ὀδυσσεύς,
Ἀλλὰ κατήκισται, ὅσσον πυρὸς ἵκετ' ἀϋτμή.

Πρὸς δέ τι μοι τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ θῆκε Κρονίων,
Μήπως οἰνωθέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν,
Ἀλλήλους τρώσητε, καταισχύνητέ τε δαῖτα,
Καὶ μνηστύν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.
Νῶϊν δ' οἴοισιν δύο φάσγανα καὶ δύο δοῦρε
Καλλιπέειν, καὶ δοιὰ βοάγρια χερσὶν ἑλέσθαι·
Ὡς ἂν ἐπιθύσαντες ἑλοίμεθα· τοὺς δέ κ' ἔπειτα
Παλλὰς Ἀθηναίη θέλξει καὶ μητίετα Ζεύς.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Εἰ ἐτεόν γ' ἐμός ἐσσι, καὶ αἵματος ἡμετέροιο,
Μή τις ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀκουσάτω ἔνδον ἐόντος,
Μήτ' οὖν Λαέρτης ἴστω τόγε, μήτε συβώτης,
Μήτε τις οἰκήων, μήτ' αὐτὴ Πηνελόπεια·
Ἀλλ' οἶοι σύ τ', ἐγώ τε, γυναικῶν γνώομεν ἰθύν·
Καί κε τεο δμώων ἀνδρῶν ἔτι πειρηθεῖμεν,
Ἠμὲν ὅπου τις νῶϊ τίει καὶ δείδιε θυμῷ,
Ἠδ' ὅτις οὐκ ἀλέγει, σὲ δ' ἀτιμᾷ τοῖον ἐόντα.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός·
Ὦ πάτερ, ἦτοι ἐμὸν θυμὸν καὶ ἔπειτά γ' ὀΐω
Γνώσεαι· οὐ μὲν γάρ τι χαλιφροσύναι γέ μ' ἔχουσι·
Ἀλλ' οὔτοι τόδε κέρδος ἐγὼν ἔσσεσθαι ὀΐω
Ἡμῖν ἀμφοτέροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα.
Δηθὰ γὰρ αὔτις εἴσῃ ἑκάστου πειρητίζων,
Ἔργα μετερχόμενος· τοὶ δ' ἐν μεγάροισιν ἕκηλοι
Χρήματα δαρδάπτουσιν ὑπέρβιον, οὐδ' ἔπι φειδώ.
Ἀλλ' ἦτοί σε γυναῖκας ἐγὼ δεδάασθαι ἄνωγα,
Αἵ τέ σ' ἀτιμάζουσι, καὶ αἳ νηλητεῖς εἰσιν·
Ἀνδρῶν δ' οὐκ ἂν ἔγωγε κατὰ σταθμοὺς ἐθέλοιμι

Ἡμέας πειράζειν, ἀλλ' ὕστερα ταῦτα πένεσθαι,
Εἰ ἐτεόν γ' ἔτι οἶδα Διὸς τέρας Αἰγιόχοιο.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Ἡ δ' ἄρ' ἔπειτ' Ἰθάκηνδε κατήγετο νηῦς εὐεργὴς,
Ἣ φέρε Τηλέμαχον Πυλόθεν καὶ πάντας ἑταίρους.
Οἳ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο,
Νῆα μὲν οἵγε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν,
Τεύχεα δέ σφ' ἀπένεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες.
Αὐτίκα δ' εἰς Κλυτίοιο φέρον περικαλλέα δῶρα.
Αὐτὰρ κήρυκα πρόεσαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος,
Ἀγγελίην ἐρέοντα περίφρονι Πηνελοπείῃ,
Οὕνεκα Τηλέμαχος μὲν ἐπ' ἀγροῦ, νῆα δ' ἀνώγεν
Ἄστυ ποτιπλείειν· ἵνα μὴ δείσασ' ἐνὶ θυμῷ
Ἰφθίμη βασίλεια τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβοι.
Τὼ δὲ συναντήτην κῆρυξ καὶ δῖος ὑφορβὸς,
Τῆς αὐτῆς ἕνεκ' ἀγγελίης, ἐρέοντε γυναικί.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκοντο δόμον θείου βασιλῆος,
Κῆρυξ μέν ῥα μέσῃσι μετὰ δμωῇσιν ἔειπεν·
Ἤδη τοι, βασίλεια, φίλος παῖς ἐκ Πύλου ἦλθε.
Πηνελοπείῃ δ' εἶπε συβώτης ἄγχι παραστὰς
Πάνθ', ὅσα οἱ φίλος υἱὸς ἀνώγει μυθήσασθαι.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶσαν ἐφημοσύνην ἀπέειπε,
Βῆ ῥ' ἴμεναι μεθ' ὕας, λίπε δ' ἕρκεά τε, μέγαρόν τε.
Μνηστῆρες δ' ἀκάχοντο, κατήφησάν τ' ἐνὶ θυμῷ·
Ἐκ δ' ἦλθον μεγάροιο παρὲκ μέγα τειχίον αὐλῆς,
Αὐτοῦ δὲ προπάροιθε θυράων ἑδριόωντο.
Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἦρχ' ἀγορεύειν·
Ὦ φίλοι, ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως τετέλεσται.

Τηλεμάχῳ ὁδὸς ἥδε· φάμεν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι.
Ἀλλ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν, ἥτις ἀρίστη·
Ἐς δ' ἐρέτας ἁλιῆας ἀγείρομεν, οἵ κε τάχιστα
Κείνοις ἀγγείλωσι θοῶς οἶκόνδε νέεσθαι.
Οὔπω πᾶν εἴρηθ', ὅτ' ἄρ' Ἀμφίνομος ἴδε νῆα,
Στρεφθεὶς ἐκ χώρης, λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς
Ἱστία τε στέλλοντας, ἐρετμά τε χερσὶν ἔχοντας.
Ἡδὺ δ' ἄρ' ἐκγελάσας μετεφώνεεν οἷς ἑτάροισι·
Μή τιν' ἔτ' ἀγγελίην ὀτρύνομεν· οἵδε γὰρ ἔνδον
Ἤ τίς σφιν τόδ' ἔειπε θεῶν, ἢ εἴσιδον αὐτοὶ
Νῆα παρερχομένην, τὴν δ' οὐκ ἐδύναντο κιχῆναι.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀναστάντες ἔβαν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης.
Αἶψα δὲ νῆα μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν,
Τεύχεα δέ σφ' ἀπένεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες.
Αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι, οὐδέ τιν' ἄλλον
Εἴων, οὔτε νέων μεταΐζειν, οὔτε γερόντων.
Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·
Ὢ πόποι, ὡς τόνδ' ἄνδρα θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
Ἤματα μὲν σκοποὶ ἷζον ἐπ' ἄκριας ἠνεμοέσσας
Αἰὲν ἐπασσύτεροι· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι,
Οὔποτ' ἐπ' ἠπείρου νύκτ' ἄσαμεν, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
Νηῒ θοῇ πλείοντες ἐμίμνομεν ἠῶ δῖαν,
Τηλέμαχον λοχόωντες, ἵνα φθίσωμεν ἑλόντες
Αὐτόν· τὸν δ' ἄρα τέως μὲν ἐπήγαγεν οἴκαδε δαίμων·
Ἡμεῖς δ' ἐνθάδε οἱ φραζώμεθα λυγρὸν ὄλεθρον
Τηλεμάχῳ· μηδ' ἡμᾶς ὑπεκφύγοι· οὐ γὰρ ὀΐω,
Τούτου γε ζώοντος, ἀνύσσεσθαι τάδε ἔργα.
Αὐτὸς μὲν γὰρ ἐπιστήμων βουλῇ τε νόῳ τε·

Λαοὶ δ' οὐκέτι πάμπαν ἐφ' ἡμῖν ἦρα φέρουσιν,
Ἀλλ' ἄγετε, πρὶν κεῖνον ὁμηγυρίσασθαι Ἀχαιοὺς
Εἰς ἀγορήν· οὐ γάρ τι μεθησέμεναί μιν ὀΐω,
Ἀλλ' ἀπομηνίσει, ἐρέει δ' ἐν πᾶσιν ἀνασὰς,
Οὕνεκά οἱ φόνον αἰπὺν ἐράπτομεν, οὐδ' ἐκίχημεν·
Οἱ δ' οὐκ αἰνήσουσιν ἀκούοντες κακὰ ἔργα·
Μή τι κακὸν ῥέξωσι, καὶ ἡμέας ἐξελάσωσι
Γαίης ἡμετέρης, ἄλλων δ' ἀφικώμεθα δῆμον·
Ἀλλὰ φθέωμεν ἑλόντες ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόλιος,
Ἢ ἐν ὁδῷ· βίοτον δ' αὐτοὶ καὶ κτήματ' ἔχωμεν,
Δασσάμενοι κατὰ μοῖραν ἐφ' ἡμέας, οἰκία δ' αὖτε
Κείνου μητέρι δοῖμεν ἔχειν, ἠδ' ὅς τις ὀπυίοι.
Εἰ δ' ὑμῖν ὅδ' ὁ μῦθος ἀφανδάνει, ἀλλὰ βούλεσθε
Αὐτόν τε ζώειν καὶ ἔχειν πατρώϊα πάντα,
Μή οἱ χρήματ' ἔπειτα ἅλις θυμηδέ' ἔδωμεν
Ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, ἀλλ' ἐκ μεγάροιο ἕκαστος
Μνάσθω ἐέδνοισιν διζήμενος· ἡ δέ κ' ἔπειτα
Γήμαιθ', ὅς τις πλεῖστα πόροι, καὶ μόρσιμος ἔλθοι·
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
Νίσου φαίδιμος υἱὸς, Ἀρητιάδαο ἄνακτος·
Ὅς ῥ' ἐκ Δουλιχίου πολυπύρου, ποιήεντος,
Ἡγεῖτο μνηστῆρσι· μάλιστα δὲ Πηνελοπείῃ
Ἥνδανε μύθοισι· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσιν·
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν ἔγωγε κατακτείνειν ἐθέλοιμι
Τηλέμαχον· δεινὸν δὲ γένος βασιλήϊόν ἐστι
Κτείνειν· ἀλλὰ πρῶτα θεῶν εἰρώμεθα βουλάς.

Εἰ μέν κ' αἰνήσωσι Διὸς μεγάλοιο θέμιςες,
Αὐτός τε κτενέω, τοὺς τ' ἄλλους πάντας ἀνάξω·
Εἰ δέ κ' ἀποτρωπῶσι θεοὶ, παύσασθαι ἄνωγα.
Ὣς ἔφατ' Ἀμφίνομος· τοῖσιν δ' ἐπήνδανε μῦθος.
Αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνασάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος·
Ἐλθόντες δὲ κάθιζον ἐπὶ ξεςοῖσι λίθοισι·
Ἡ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε περίφρων Πηνελόπεια,
Μνηςήρεσσι φανῆναι ὑπέρβιον ὕβριν ἔχουσι.
Πεύθετο γὰρ οὗ παιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ὄλεθρον·
Κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μέδων, ὃς ἐπεύθετο βουλάς.
Βῆ δ' ἰέναι μεγαρόνδε, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ μνηςῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
Στῆ ῥα παρὰ ςαθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
Ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
Ἀντίνοον δ' ἐνέειπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ἀντίνο', ὕβριν ἔχων, κακομήχανε, καὶ δέ σε φασὶν
Ἐν δήμῳ Ἰθάκης μεθ' ὁμήλικας ἔμμεν' ἄριςον
Βουλῇ καὶ μύθοισι· σὺ δ' οὐκ ἄρα τοῖος ἔησθα.
Μάργε, τί δή δε σὺ Τηλεμάχῳ θανατόν τε μόρον τε
Ῥάπτεις, οὐδ' ἱκέτας ἐμπάζεαι, οἷσιν ἄρα Ζεὺς
Μάρτυρος; οὐδ' ὁσίη κακὰ ῥάπτειν ἀλλήλοισιν.
Ἦ οὐκ οἶσθ', ὅτε δεῦρο πατὴρ τεὸς ἵκετο φεύγων,
Δῆμον ὑποδδείσας; δὴ γὰρ κεχολώατο λίην,
Οὕνεκα ληϊςῆρσιν ἐπισπόμενος Ταφίοισιν
Ἤκαχε Θεσπρωτούς· οἱ δ' ἡμῖν ἄρθμιοι ἦσαν·
Τόν ῥ' ἔθελον φθῖσαι, καὶ ἀποῤῥαῖσαι φίλον ἦτορ,
Ἠδὲ κατὰ ζωὴν φαγέμεν μενοεικέα πολλήν·
Ἀλλ' Ὀδυσεὺς κατέρυκε, καὶ ἔσχεθεν, ἱεμένους περ.

Τοῦ νῦν οἶκον ἄτιμον ἔδεις, μνάᾳ δὲ γυναῖκα,
Παῖδά τ' ἀποκτείνεις, ἐμὲ δὲ μεγάλως ἀκαχίζεις·
Ἀλλά σε παύσασθαι κέλομαι, καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους.
Τὴν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον ηὔδα·
Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
Θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων·
Οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ, οὐδ' ἔσσεται, οὐδὲ γένηται,
Ὅς κεν Τηλεμάχῳ σῷ υἱέϊ χεῖρας ἐποίσει,
Ζώοντός γ' ἐμέθεν καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο.
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, καί μιν τετελεσμένον ἔσται,
Αἶψά οἱ αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρὶ
Ἡμετέρῳ· ἐπεὶ καὶ ἐμὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
Πολλάκι γούνασιν οἷσιν ἐφεσσάμενος, κρέας ὀπτὸν
Ἐν χείρεσσιν ἔθηκεν, ἐπέσχε τε οἶνον ἐρυθρόν.
Τῷ μοι Τηλέμαχος πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν
Ἀνδρῶν· οὐδέ τί μιν θάνατον τρομέεσθαι ἄνωγα
Ἔκ γε μνηστήρων· θεόθεν δ' οὐκ ἔστ' ἀλέασθαι.
Ὧς φάτο θαρσύνων· τῷ δ' ἤρτυεν αὐτὸς ὄλεθρον.
Ἡ μὲν ἄρ' εἰσαναβᾶσ' ὑπερώϊα σιγαλόεντα,
Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν· ὄφρα οἱ ὕπνον
Ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Ἑσπέριος δ' Ὀδυσῆϊ καὶ υἱέϊ δῖος ὑφορβὸς
Ἤλυθεν· οἳ δ' ἄρα δόρπον ἐπισταδὸν ὡπλίζοντο,
Σῦν ἱερεύσαντες ἐνιαύσιον· αὐτὰρ Ἀθήνη
Ἄγχι παρισταμένη Λαερτιάδην Ὀδυσῆα,
Ῥάβδῳ πεπληγυῖα, πάλιν ποίησε γέροντα·
Λυγρὰ δὲ εἵματα ἕσσε περὶ χροΐ· μή ἑ συβώτης
Γνοίη ἐσάντα ἰδὼν, καὶ ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ

Ἔλθοι ἀπαγγέλλων, μηδὲ φρεσὶν εἰρύσσαιτο.
Τὸν καὶ Τηλέμαχος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἦλθες δὴ Εὔμαιε· τί δὴ κλέος ἔσ' ἀνὰ ἄστυ;
Ἦ ῥ' ἤδη μνηστῆρες ἀγήνορες ἔνδον ἔασιν
Ἐκ λόχου; ἦ ἔτι μ' αὖθ' εἰρύαται οἴκαδ' ἰόντα;
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
Οὐκ ἔμελέν μοι ταῦτα μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι,
Ἄστυ καταβλώσκοντα· τάχιστά με θυμὸς ἄνωγεν
Ἀγγελίην εἰπόντα, πάλιν δεῦρ' ἀπονέεσθαι.
Ὡμήρησε δέ μοι παρ' ἑταίρων ἄγγελος ὠκὺς
Κήρυξ, ὃς δὴ πρῶτος ἔπος σῇ μητρὶ ἔειπεν.
Ἄλλο δέ τοι τόδε οἶδα· τὸ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Ἤδη ὑπὲρ πόλιος, ὅθι Ἑρμαῖος λόφος ἐστὶν,
Ἦν κιὼν, ὅτε νῆα θοὴν ἰδόμην κατιοῦσαν
Ἐς λιμέν' ἡμέτερον· πολλοὶ δ' ἔσαν ἄνδρες ἐν αὐτῇ·
Βεβρίθει δὲ σάκεσσι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
Καί σφέας ᾠΐσθην τοὺς ἔμμεναι· οὐδέ τι οἶδα.
Ὣς φάτο· μείδησεν δ' ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο,
Ἐς πατέρ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδών· ἀλέεινε δ' ὑφορβόν.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
Δαίνυντ'· οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Κοίτου τε μνήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.

ΤΗΣ
ὈΔΥΣΣΕΙΑΣ
ὉΜΗΡΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΝ Ρ'.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠὼς,
Δὴ τότ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο·
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὅ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει,
Ἄστυδε ἱέμενος, καὶ ἑὸν προσέειπε συβώτην·
Ἄττα, ἤτοι μὲν ἐγὼν εἶμ' ἐς πόλιν, ὄφρα με μήτηρ
Ὄψεται· οὐ γάρ μιν πρόσθεν παύσεσθαι ὀΐω
Κλαυθμοῦ τε στυγεροῖο, γόοιό τε δακρυόεντος,
Πρίν γ' αὐτόν με ἴδηται· ἀτὰρ σοί γ' ὧδ' ἐπιτέλλω,
Τὸν ξεῖνον δύστηνον ἄγ' ἐς πόλιν, ὄφρ' ἂν ἐκεῖθι

Δαῖτα πτωχεύῃ· δώσει δέ οἱ, ὅσκ' ἐθέλῃσι,
Πύρνον καὶ κοτύλην· ἐμὲ δ' οὔπως ἐστὶν ἅπαντας
Ἀνθρώπους ἀνέχεσθαι, ἔχοντά περ ἄλγεα θυμῷ.
Ὁ ξεῖνος δ' εἴ περ μάλα μηνίει, ἄλγιον αὐτῷ
Ἔσσεται· ἦ γὰρ ἐμοὶ φίλ' ἀληθέα μυθήσασθαι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Ὦ φίλ', οὐδ' αὐτός τοι ἐρύκεσθαι μενεαίνω·
Πτωχῷ βέλτερον ἐστὶ κατὰ πόλιν, ἠὲ κατ' ἀγροὺς,
Δαῖτα πτωχεύειν· δώσει δέ μοι, ὅς κ' ἐθέλῃσιν.
Οὐ γὰρ ἐπὶ σταθμοῖσι μένειν ἔτι τηλίκος εἰμὶ,
Ὥστ' ἐπιτειλαμένῳ σημάντορι πάντα πιθέσθαι.
Ἀλλ' ἔρχευ· ἐμὲ δ' ἄξει ἀνὴρ ὅδε, ὃν σὺ κελεύεις,
Αὐτίκ', ἐπεί κε πυρὸς θερέω, ἀλέη τε γένηται·
Αἰνῶς γὰρ τάδε εἵματ' ἔχω κακά· μή με δαμάσσῃ
Στίβη ὑπηοίη· ἕκαθεν δέ τοι ἄστυ φάτ' εἶναι.
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ διὰ σταθμοῖο βεβήκει,
Κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς· κακὰ δὲ μνηστῆρσι φύτευεν.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας,
Ἔγχος μέν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν,
Αὐτὸς δ' εἴσω ἴεν, καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν.
Τὸν δὲ πολὺ πρώτη εἶδε τροφὸς Εὐρύκλεια,
Κώεα καστορνῦσα θρόνοις ἔνι δαιδαλέοισι·
Δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς κίεν· ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄλλαι
Δμωαὶ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἠγερέθοντο,
Καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλήν τε καὶ ὤμους.
Ἡ δ' ἴεν ἐκ θαλάμοιο περίφρων Πηνελόπεια,
Ἀρτέμιδι ἰκέλη, ἠδὲ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ·
Ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε δακρύσασα·

Κύσσε δέ μιν κεφαλήν τε καὶ ἄμφω φάεα καλά,
Καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἦλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος· οὔ σ' ἔτ' ἔγωγε
Ὄψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ᾤχεο νηῒ Πύλονδε
Λάθρῃ, ἐμεῦ ἀέκητι, φίλου μετὰ πατρὸς ἀκουήν.
Ἀλλ' ἄγε μοι κατάλεξον, ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Μῆτερ ἐμὴ, μή μοι γόον ὄρνυθι, μηδέ μοι ἦτορ
Ἐν στήθεσσιν ὄρινε φυγόντι περ αἰπὺν ὄλεθρον·
Ἀλλ' ὑδρηναμένη καθαρὰ χροῒ εἵμαθ' ἑλοῦσα,
Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
Εὔχεο πᾶσι θεοῖσι τεληέσσας ἑκατόμβας
Ῥέξειν· αἴκε ποθι Ζεὺς ἄντιτα ἔργα τελέσσῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἀγορὴν ἐσελεύσομαι, ὄφρα καλέσσω
Ξεῖνον, ὅτις μοι κεῖθεν ἅμ' ἕσπετο δεῦρο κιόντι·
Τὸν μὲν ἐγὼ προὔπεμψα σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισιν·
Πείραιον δέ μιν ἠνώγεα προτὶ οἶκον ἄγοντα
Ἐνδυκέως φιλέειν καὶ τιέμεν, εἰσόκεν ἔλθω.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησε· τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
Ἡ δ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῒ εἵμαθ' ἑλοῦσα,
Εὔχετο πᾶσι θεοῖσι, τεληέσσας ἑκατόμβας
Ῥέξειν, αἴκε ποθι Ζεὺς ἄντιτα ἔργα τελέσσῃ.
Τηλέμαχος δ' ἄρ ἔπειτα διὲκ μεγάροιο βεβήκει,
Ἔγχος ἔχων· ἅμα τῷ γε κύνες πόδας ἀργοὶ ἕποντο.
Θεσπεσίην δ' ἄρα τῷγε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη·
Τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο·
Ἀμφὶ δέ μιν μνηστῆρες ἀγήνοροι ἠγερέθοντο,
Ἔσθλ' ἀγορεύοντες· νόος δέ οἱ ἄλλα μενοίνα.

Αὐτὰρ ὁ τῶν μὲν ἔπειτ' ἀλεύατο πουλὺν ὅμιλον,
Ἀλλ' ἵνα Μέντωρ ἧστο, καὶ Ἄντιφος, ἠδ' Ἁλιθέρσης,
Οἵ τέ οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώϊοι ἦσαν ἑταῖροι,
Ἔνθα καθέζετ' ἰών· τοὶ δ' ἐξερέεινον ἕκαστα.
Τοῖσι δὲ Πείραιος δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἦλθε,
Ξεῖνον ἄγων ἀγορήνδε διὰ πτόλιν· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Τηλέμαχος ξείνοιο ἑκὰς τράπετ', ἀλλὰ παρέστη.
Τὸν καὶ Πείραιος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε·
Τηλέμαχ', αἶψ' ὄτρυνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα γυναῖκας,
Ὥς τοι δῶρ' ἀποπέμψω, ἅ τοι Μενέλαος ἔδωκε.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Πείραι', οὐ γάρ τ' ἴδμεν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
Εἴ κεν ἐμὲ μνηστῆρες ἀγήνορες ἐν μεγάροισι
Λάθρῃ κτείναντες πατρώϊα πάντα δάσωνται,
Αὐτὸν ἔχοντά σε βούλομ' ἐπαυρέμεν, ἤ τινα τῶνδε·
Εἰ δέ κ' ἐγὼ τούτοισι φόνον καὶ κῆρα φυτεύσω,
Δὴ τότε μοι χαίροντι φέρειν πρὸς δώματα χαίρων·
Ὣς εἰπὼν, ξεῖνον ταλαπείριον ἦγεν ἐς οἶκον.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας,
Χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε·
Ἐς δ' ἀσαμίνθους βάντες ἐϋξέστας λούσαντο.
Τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν δμωαὶ λοῦσαν, καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὔλας βάλον, ἠδὲ χιτῶνας·
Ἐκ ῥ' ἀσαμίνθου βάντες ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον·
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα,
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν·
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,

Εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
Μήτηρ δ' ἀντίον ἷζε παρὰ σταθμὸν μεγάροιο,
Κλισμῷ κεκλιμένη, λέπτ' ἠλάκατα στρωφῶσα.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον·
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια·
Τηλέμαχ', ἤτοι ἐγὼν ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα
Λέξομαι εἰς εὐνήν, ἥ μοι στονόεσσα τέτυκται.
Αἰεὶ δάκρυσ' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς
Ὤιχεθ' ἅμ' Ἀτρείδῃσιν ἐς Ἴλιον· οὐδέ μοι ἔτλης
Πρὶν ἐλθεῖν μνηστῆρας ἀγήνορας εἰς τόδε δῶμα,
Νόστον σοῦ πατρὸς σάφα εἰπέμεν, εἴ που ἄκουσας.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Τοὶ γὰρ ἐγώ τοι, μῆτερ, ἀληθείην καταλέξω·
Ὠιχόμεθ' ἔς τε Πύλον, καὶ Νέστορα, ποιμένα λαῶν·
Δεξάμενος δέ με κεῖνος ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,
Ἐνδυκέως ἐφίλει, ὡσεί τε πατὴρ ἑὸν υἷα
Ἐλθόντα χρόνιον νέον ἄλλοθεν· ὣς ἐμὲ κεῖνος
Ἐνδυκέως ἐκόμιζε, σὺν υἱάσι κυδαλίμοισιν.
Αὐτὰρ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος οὔποτ' ἔφασκε
Ζωοῦ, οὐδ' ἐλθόντος ἐπιχθονίων τευ ἀκοῦσαι·
Ἀλλά μ' ἐς Ἀτρείδην δουρικλυτὸν Μενέλαον
Ἵπποισι προὔπεμψε καὶ ἅρμασι κολλητοῖσιν.
Ἔνθ' ἴδον Ἀργείην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλὰ
Ἀργεῖοι, Τρῶές τε, θεῶν ἰότητι μόγησαν.
Εἴρετο δ' αὐτίκ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Ὅττευ χρηΐζων ἱκόμην Λακεδαίμονα δῖαν·
Αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πᾶσαν ἀληθείην κατέλεξα·

Καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
Ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
Ἤθελον εὐνηθῆναι ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἐόντες.
Ὡς δ' ὁπότ' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
Νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνοὺς,
Κνημοὺς ἐξερέῃσι καὶ ἄγκεα ποιήεντα
Βοσκομένη, ὃ δ' ἔπειτα ἑὴν εἰσήλυθεν εὐνὴν,
Ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν·
Ὣς Ὀδυσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσει.
Αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Τοῖος ἐὼν, οἷός ποτ' ἐϋκτιμένῃ ἐνὶ Λέσβῳ
Ἐξ ἔριδος Φιλομηλείδῃ ἐπάλαισεν ἀνασὰς,
Κὰδ δ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαι-
Τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς· (οί·
Πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
Ταῦτα δ', ἅ μ' εἰρωτᾷς καὶ λίσσεαι, οὐκ ἂν ἔγωγε
Ἄλλα παρὲξ εἴποιμι παρακλιδὸν, οὐδ' ἀπατήσω·
Ἀλλὰ τὰ μέν μοι ἔειπε γέρων ἅλιος νημερτὴς,
Τῶν οὐδέν τι ἐγὼ κρύψω ἔπος, οὐδ' ἐπικεύσω.
Φῆ μιν ὅγ' ἐν νήσῳ ἰδέειν κρατέρ' ἄλγε ἔχοντα,
Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκη
Ἴσχει· ὃ δ' οὐ δύναται ἣν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
Οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
Οἵ κεν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
Ὣς ἔφατ' Ἀτρείδης δουρικλυτὸς Μενέλαος.
Ταῦτα τελευτήσας νεόμην· ἔδοσαν δέ μοι οὖρον
Ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεμψαν.
Ὣς φάτο· τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε.

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Ἤτοι ὅδ' οὐ σάφα οἶδεν· ἐμοῖο δὲ σύνθεο μῦθον·
Ἀτρεκέως γάρ σοι μαντεύσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω.
Ἴσω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα,
Ἱστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
Ὡς ἦτοι Ὀδυσεὺς ἤδη ἐν πατρίδι γαίῃ
Ἥμενος, ἢ ἕρπων, τάδε πευθόμενος κακὰ ἔργα,
Ἐστὶν· ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύει.
Οἷον ἐγὼν οἰωνὸν ἐϋσσέλμου ἐπὶ νηὸς
Ἥμενος ἐφρασάμην, καὶ Τηλεμάχῳ ἐγεγώνευν.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
Αἲ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἴη·
Τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε, πολλά τε δῶρα,
Ἐξ ἐμεῦ, ὡς ἄν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι·
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσῆος μεγάροιο
Δίσκοισι τέρποντο καὶ αἰγανέοισιν ἱέντες
Ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος ὕβριν ἔχεσκον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ δειπνηστὸς ἔην, καὶ ἐπήλυθε μῆλα
Πάντοθεν ἐξ ἀγρῶν, οἱ δ' ἤγαγον, οἳ τὸ πάρος περ,
Καὶ τότε δή σφιν ἔειπε Μέδων, ὃς γάρ ῥα μάλιστα
Ἥνδανε κηρύκων καί σφιν παρεγίνετο δαιτί·
Κοῦροι, ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφθητε φρέν' ἀέθλοις,
Ἔρχεσθε πρὸς δώμαθ', ἵν' ἐντυνώμεθα δαῖτα·
Οὐ μὲν γάρ τι χέρειον ἐν ὥρῃ δεῖπνον ἑλέσθαι.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἔβαν ποτὶ οἶκον ἕκαστος.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας,

Χλαί-

Χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
Οἳ δ' ἱέρευον ὄϊς μεγάλους καὶ πίονας αἶγας
Ἱέρευον δὲ σύας σιάλους, καὶ βοῦν ἀγελαίην,
Δαῖτ' ἐντυνόμενοι· τοὶ δ' ἐξ ἀγροῖο πόλινδε
Ὠτρύνοντ' Ὀδυσεύς τ' ἰέναι καὶ δῖος ὑφορβός.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
Ξεῖν', ἐπεὶ ἂρ δ' ἤπειτα πόλινδ' ἰέναι μενεαίνεις
Σήμερον, ὡς ἐπέτελλεν ἄναξ ἐμὸς, ἦ σ' ἂν ἔγωγε
Αὐτοῦ βουλοίμην σταθμῶν ῥυτῆρα λιπέσθαι·
Ἀλλὰ τὸν αἰδέομαι, καὶ δείδια, μή μοι ὀπίσσω
Νεικείῃ· χαλεπαὶ δέ τ' ἀνάκτων εἰσὶν ὁμοκλαί.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἴομεν· δὴ γὰρ μέμβλωκε μάλιστα
Ἦμαρ· ἀτὰρ τάχα τοι ποτὶ ἕσπερα ῥίγιον ἔσται.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Γινώσκω, φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις·
Ἀλλ' ἴομεν· σὺ δ' ἔπειτα διαμπερὲς ἡγεμόνευε
Δὸς δέ μοι, εἴ ποθί τοι ῥόπαλον τετμημένον ἐστὶ,
Σκηρίπτεσθ', ἐπειὴ φάτ' ἀρισφαλὲ' ἔμμεναι οὐδόν.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἀεικέα βάλλετο πήρην
Πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ·
Εὔμαιος δ' ἄρα οἱ σκῆπτρον θυμαρὲς ἔδωκε.
Τὼ βάτην· σταθμὸν δὲ κύνες καὶ βώτορες ἄνδρες
Ῥύατ' ὄπισθε μένοντες· ὁ δ' ἐς πόλιν ἦγεν ἄνακτα,
Πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι,
Σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῒ εἵματα ἕστο.
Ἀλλ' ὅτε δὴ στείχοντες ὁδὸν κάτα παιπαλόεσσαν
Ἄστεος ἐγγὺς ἔσαν, καὶ ἐπὶ κρήνην ἀφίκοντο
Τυκτὴν, καλλίροον, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται,

Τὴν ποίησ' Ἴθακος, καὶ Νήριτος, ἠδὲ Πολύκτωρ·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰγείρων ὑδατοτρεφέων ἦν ἄλσος
Πάντοσε κυκλοτερὸς, κατὰ δὲ ψυχρὸν ῥέεν ὕδωρ
Ὑψόθεν ἐκ πέτρης· βωμὸς δ' ἐφύπερθε τέτυκτο
Νυμφάων, ὅθι πάντες ἐπιρρέζεσκον ὁδῖται·
Ἔνθα σφέας ἐκίχανεν υἱὸς Δολίοιο Μελανθεὺς,
Αἶγας ἄγων, αἳ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισι,
Δεῖπνον μνηστήρεσσι· δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες.
Τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσσεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν
Ἔκπαγλον καὶ ἀεικές· ὄρινε δὲ κῆρ Ὀδυσῆος·
Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ κακὸς κακὸν ἡγηλάζει·
Ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ἐς τὸν ὁμοῖον.
Πῆ δὴ τόνδε μολοβρὸν ἄγεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,
Πτωχὸν ἀνιηρὸν, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρα;
Ὃς πολλῇσι φλιῇσι παραστὰς θλίψεται ὤμους,
Αἰτίζων ἀκόλους, οὐκ ἄορας, οὐδὲ λέβητας·
Τόν κ' εἴ μοι δοίης σταθμῶν ῥυτῆρα λιπέσθαι,
Σηκοκόρον τ' ἔμεναι, θαλλόν τ' ἐρίφοισι φορῆναι,
Καί κεν ὀρὸν πίνων, μεγάλην ἐπιγουνίδα θεῖτο.
Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κάκ' ἔμμαθεν, οὐκ ἐθελήσει
Ἔργον ἐποίχεσθαι, ἀλλὰ πτώσσων κατὰ δῆμον
Βούλεται αἰτίζων βόσκειν ἣν γαστέρ' ἄναλτον.
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται,
Αἴ κ' ἔλθῃ πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο,
Πολλά οἱ ἀμφὶ κάρη σφέλα ἀνδρῶν ἐκ παλαμάων
Πλευραὶ ἀποτρίψουσι δόμον κάτα βαλλομένοιο.
Ὣς φάτο· καὶ παριὼν λὰξ ἔνθορεν ἀφραδίῃσιν
Ἰσχίῳ· οὐδέ μιν ἐκτὸς ἀταρπιτοῦ ἐστυφέλιξεν,

Ἀλλ' ἔμεν' ἀσφαλέως· ὁ δὲ μερμήριξεν Ὀδυσεὺς,
Ἠὲ μεταΐξας ῥοπάλῳ ἐκ θυμὸν ἕλοιτο,
Ἦ πρὸς γῆν ἐλάσειε κάρη, ἀμφ' οὖδας ἀείρας.
Ἀλλ' ἐπετόλμησε, φρεσὶ δ' ἔσχετο· τὸν δὲ συβώτης
Νείκεσ' ἐς ἄντα ἰδών· μέγα δ' εὔξατο, χεῖρας ἀνασχών·
Νύμφαι κρηναῖαι, κοῦραι Διὸς, εἴποτ' Ὀδυσεὺς
Ὕμμ' ἐπὶ μηρί' ἔκηε, καλύψας πίονι δημῷ
Ἀρνῶν, ἠδ' ἐρίφων· τόδε μοι κρηήνατ' ἐέλδωρ,
Ὡς ἔλθοι μὲν κεῖνος ἀνὴρ, ἀγάγοι δέ ἑ δαίμων·
Τῷ κέ τοι ἀγλαΐας γε διασκεδάσειεν ἁπάσας,
Τὰς νῦν ὑβρίζων φορέεις, ἀλαλήμενος αἰὲν
Ἄστυ κάτ'· αὐτὰρ μῆλα κακοὶ φθείρουσι νομῆες.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν·
Ὢ πόποι, οἷον ἔειπε κύων, ὀλοφώϊα εἰδώς;
Τόν ποτ' ἐγὼν ἐπὶ νηὸς ἐϋσσέλμοιο μελαίνης
Ἄξω τῆλ' Ἰθάκης, ἵνα μοι βίοτον πολὺν ἄλφοι.
Αἲ γὰρ Τηλέμαχον βάλοι ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
Σήμερον ἐν μεγάροις, ἢ ὑπὸ μνηστῆρσι δαμείη,
Ὡς Ὀδυσῆΐ γε τηλοῦ ἀπώλετο νόστιμον ἦμαρ.
Ὣς εἰπὼν, τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ ἦκα κιόντας,
Αὐτὰρ ὁ βῆ· μάλα δ' ὦκα δόμους ἵκανεν ἄνακτος.
Αὐτίκα δ' εἴσω ἴεν, μετὰ δὲ μνηστῆρσι κάθιζεν,
Ἀντίον Εὐρυμάχου· τὸν γὰρ φιλέεσκε μάλιστα.
Τῷ παρὰ μὲν κρειῶν μοῖραν θέσαν, οἳ πονέοντο.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Ἔδμεναι· ἀγχίμολον δ' Ὀδυσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς
Στήτην ἐρχομένω· περὶ δὲ σφέας ἤλυθ' ἰωὴ
Φόρμιγγος γλαφυρῆς· ἀνὰ δέ σφισι βάλλετ' ἀείδειν

Φήμιος· αὐτὰρ ὁ χειρὸς ἑλὼν προσέειπε συβώτην·
Εὔμαιε, ἦ μάλα δὴ τάδε δώματα κάλ' Ὀδυσῆος,
Ῥεῖα δ' ἀρίγνωτ' ἐστὶ καὶ ἐν πολλοῖσιν ἰδέσθαι.
Ἐξ ἑτέρων ἕτερ' ἐστίν· ἐπήσκηται δέ οἱ αὐλὴ
Τοίχῳ καὶ θριγκοῖσι, θύραι δ' εὐεργέες εἰσὶ
Δικλίδες· οὐκ ἄν τίς μιν ἀνὴρ ὑπεροπλίσσαιτο.
Γινώσκω δ', ὅτι πολλοὶ ἐν αὐτῷ δαῖτα πένονται
Ἄνδρες· ἐπεὶ κνίσση μὲν ἀνήνοθεν, ἐν δέ τε φόρμιγξ
Ἠπύει, ἣν ἄρα δαιτὶ θεοὶ ποίησαν ἑταίρην.
Τὸν δ' ἀπομειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα.
Ῥεῖ' ἔγνως· ἐπεὶ οὐδὲ τά τ' ἄλλα περ ἐσσ' ἀνοήμων.
Ἀλλ' ἄγε δὴ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
Ἠὲ σὺ πρῶτος ἔσελθε δόμους εὖ ναιετάοντας,
Δύσεο δὲ μνηστῆρας· ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ·
Εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐγὼ δ' εἶμι προπάροιθεν·
Μηδὲ σὺ δηθύνειν, μή τις ἔκτοσθε νοήσας
Ἢ βάλῃ, ἢ ἐλάσῃ· τάδε σε φράζεσθαι ἄνωγα.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Γινώσκω, φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις·
Ἀλλ' ἔρχευ προπάροιθεν· ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ.
Οὐ γάρ τι πληγέων ἀδαήμων, οὐδὲ βολάων·
Τολμήεις μοι θυμὸς, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπονθα,
Κύμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.
Γαστέρα δ' οὔπως ἐστὶν ἀποκρύψαι μεμαυῖαν,
Οὐλομένην, ἣ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισι δίδωσι·
Τῆς ἕνεκε καὶ νῆες εὔζυγοι ὁπλίζονται
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον, κακὰ δυσμενέεσσι φέρουσαι.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·

Ἂν δὲ κύων κεφαλήν τε καὶ οὔατα κείμενος ἔσχεν
Ἄργος Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὅν ῥά ποτ' αὐτὸς
Θρέψε μὲν, οὐδ' ἀπόνητο· πάρος δ' εἰς Ἴλιον ἱρὴν
Ὤιχετο· τὸν δὲ πάροιθεν ἀγίνεσκον νέοι ἄνδρες
Αἶγας ἐπ' ἀγροτέρας, ἠδὲ πρόκας, ἠδὲ λαγωούς.
Δὴ τότε κεῖτ' ἀπόθετος ἀποιχομένου Ὀδυσῆος,
Ἐν πολλῇ κόπρῳ, ἥ οἱ προπάροιθε θυράων,
Ἡμιόνων τε, βοῶν τε ἅλις κέχυτ'· ὄφρ' ἂν ἄγοιεν
Δμῶες Ὀδυσσῆος τέμενος μέγα κοπρήσοντες·
Ἔνθα κύων κεῖτ' Ἄργος ἐνίπλειος κυνοραιστέων.
Δὴ τότε γ', ὡς ἐνόησεν Ὀδυσσέα ἐγγὺς ἐόντα,
Οὐρῇ μέν ῥ' ὅγ' ἔσηνε, καὶ οὔατα κάββαλεν ἄμφω·
Ἆσσον δ' οὐκ ἔτ' ἔπειτα δυνήσατο οἷο ἄνακτος
Ἐλθέμεν· αὐτὰρ ὁ νόσφιν ἰδὼν ἀπεμόρξατο δάκρυ,
Ῥεῖα λαθὼν Εὔμαιον· ἄφαρ δ' ἐρεείνετο μύθῳ·
Εὔμαι', ἦ μάλα θαῦμα κύων ὅδε κεῖτ' ἐνὶ κόπρῳ,
Καλὸς μὲν δέμας ἐστὶν, ἀτὰρ τόδε γ' οὐ σάφα οἶδα,
Εἰ δὴ καὶ ταχὺς ἔσκε θέειν ἐπὶ εἴδεϊ τῷδε,
Ἦ αὔτως, οἷόν τε τραπεζῆες κύνες ἀνδρῶν
Γίνοντ', ἀγλαΐης δ' ἕνεκεν κομέουσιν ἄνακτες.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
Καὶ λίην ἀνδρός γε κύων ὅδε τῆλε θανόντος.
Εἰ τοιόσδ' εἴη ἠμὲν δέμας, ἠδὲ καὶ ἔργα,
Οἷόν μιν Τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεὺς,
Αἶψά κε θηήσαιο, ἰδὼν ταχυτῆτα τε καὶ ἀλκήν·
Οὐ μὲν γάρ τι φύγεσκε βαθείης βένθεσιν ὕλης
Κνώδαλον, ὅττι ἴδοιτο· καὶ ἴχνεσι γὰρ περιῄδη·
Νῦν δ' ἔχεται κακότητι· ἄναξ δέ οἱ ἄλλοθι πάτρης

Ὤλετο· τὸν δὲ γυναῖκες ἀκηδέες οὐ κομέουσι.
Δμῶες δ', εὖτ' ἂν μηκέτ' ἐπικρατέουσιν ἄνακτες,
Οὐκ ἔτ' ἔπειτ' ἐθέλουσιν ἐναίσιμα ἐργάζεσθαι·
Ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀποαίνυται εὐρύοπα Ζεὺς
Ἀνέρος, εὖτ' ἄν μιν κατὰ δούλιον ἦμαρ ἕλῃσιν.
Ὣς εἰπὼν, εἰσῆλθε δόμους εὖ ναιετάοντας·
Βῆ δ' ἰθὺς μεγάροιο μετὰ μνηστῆρας ἀγαυούς.
Ἄργον δ' αὖ κατὰ μοῖρ' ἔλαβεν μέλανος θανάτοιο,
Αὐτίκ' ἰδόντ' Ὀδυσῆα ἐεικοστῷ ἐνιαυτῷ.
Τὸν δὲ πολὺ πρῶτος ἴδε Τηλέμαχος θεοειδὴς
Ἐρχόμενον κατὰ δῶμα συβώτην· ὦκα δ' ἔπειτα
Νεῦσ' ἐπί οἱ καλέσας· ὁ δὲ, παπτήνας ἕλε δίφρον
Κείμενον, ἐνθάδε δαιτρὸς ἐφίζεσκεν, κρέα πολλὰ
Δαιόμενος μνηστῆρσι, δόμον κάτα δαινυμένοισι·
Τὸν κατέθηκε φέρων πρὸς Τηλεμάχοιο τράπεζαν
Ἀντίον· ἔνθα περ αὐτὸς ἐφέζετο· τῷ ἅμα κῆρυξ
Μοῖραν ἑλὼν ἐτίθει, κανέου τ' ἐκ σῖτον ἀείρας
Ἀγχίμολον δὲ μετ' αὐτὸν ἐδύσετο δώματ' Ὀδυσσεὺς,
Πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιος, ἠδὲ γέροντι,
Σκηπτόμενος· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῒ εἵματα ἕστο.
Ἷζε δ' ἐπὶ μελίνου οὐδοῦ ἔντοσθε θυράων,
Κλινάμενος σταθμῷ κυπαρισσίνῳ, ὅν ποτε τέκτων
Ξέσσεν ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνε.
Τηλέμαχος δ' ἐπί οἱ καλέσας προσέειπε συβώτην,
Ἄρτον τ' οὖλον ἑλὼν περικαλλέος ἐκ κανέοιο,
Καὶ κρέας, ὥς οἱ χεῖρες ἐχάνδανον ἀμφιβαλόντι·
Δὸς τῷ ξείνῳ ταῦτα φέρων· αὐτόν τε κέλευε,
Αἰτίζειν μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας·

Αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ παρεῖναι.
Ὡς φάτο· βῆ δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε,
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν.
Τηλέμαχός τοι, ξεῖνε, διδοῖ τάδε, καί σε κελεύει
Αἰτίζειν μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας·
Αἰδῶ δ' οὐκ ἀγαθήν φησ' ἔμμεναι ἀνδρὶ προΐκτῃ.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ζεῦ ἄνα, Τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ὄλβιον εἶναι,
Καί οἱ πάντα γένοιθ', ὅσσα φρεσὶν ᾗσι μενοινᾷ·
Ἦ ῥα καὶ ἀμφοτέρῃσιν ἐδέξατο, καὶ κατέθηκεν
Αὖθι, ποδῶν προπάροιθεν, ἀεικελίης ἐπὶ πήρης.
Ἤσθιε δ', ὡς ὅτ' ἀοιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄειδεν,
Εὖθ' ὅδε δειπνήκει, ὁ δ' ἐπαύετο θεῖος ἀοιδός·
Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα· αὐτὰρ Ἀθήνη,
Ἄγχι παρισταμένη, Λαερτιάδην Ὀδυσῆα
Ὤτρυν', ὡς ἂν πύρνα κατὰ μνηστῆρας ἀγείροι,
Γνοίη θ', οἵ τινές εἰσιν ἐναίσιμοι, οἵ τ' ἀθέμιστοι·
Ἀλλ' οὐδ' ὥς τιν' ἔμελλ' ἀπαλεξήσειν κακότητος.
Βῆ δ' ἴμεν αἰτήσων ἐνδέξια φῶτα ἕκαστον,
Πάντοσε χεῖρ' ὀρέγων, ὡσεὶ πτωχὸς πάλαι εἴη.
Οἱ δ' ἐλεαίροντες δίδοσαν, καὶ ἐθάμβεον αὐτοί·
Ἀλλήλους τ' εἴροντο, τίς εἴη, καὶ πόθεν ἔλθοι.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν·
Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
Τοῦδε περὶ ξείνου· ἦ γάρ πρόσθε μιν ὄπωπα.
Ἦτοι μέν οἱ δεῦρο συβώτης ἡγεμόνευεν·
Αὐτὸν δ' οὐ σάφα οἶδα, πόθεν γένος εὔχεται εἶναι.
Ὣς ἔφατ'· Ἀντίνοος δ' ἔπεσι νείκεσσε συβώτην·

Ἀρίγνωτε συβῶτα, τίη δὲ σὺ τόνδε πόλινδε
Ἤγαγες; ἦ οὐχ ἅλις ἡμῖν ἀλήμονές εἰσι καὶ ἄλλοι
Πτωχοὶ ἀνιηροί, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρες;
Ἦ ὄνοσαι, ὅτι τοι βίοτον κατέδουσιν ἄνακτος
Ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι; σὺ δὲ καί ποθι τόνδε κάλεσσας;
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
Ἀντίνο', οὐ μὲν καλὰ καὶ ἐσθλὸς ἐὼν ἀγορεύεις·
Τίς γὰρ δὴ ξεῖνον καλεῖ ἄλλοθεν αὐτὸς ἐπελθὼν
Ἄλλον γ', εἰ μὴ τὸν, οἳ δημιοεργοὶ ἔασιν;
Μάντιν, ἢ ἰητῆρα κακῶν, ἢ τέκτονα δούρων;
Ἢ καὶ θέσπιν ἀοιδὸν, ὅ κεν τέρπῃσιν ἀείδων;
Οὗτοι γὰρ κλητοί γε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·
Πτωχὸν δ' οὐκ ἄν τις καλέοι τρύξοντα ἑαυτόν.
Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς πέρι πάντων εἶς μνηστήρων
Δμωσὶν Ὀδυσσῆος, πέρι δ' αὖτ' ἐμοί· αὐτὰρ ἔγωγε
Οὐκ ἀλέγω, εἵως μοι ἐχέφρων Πηνελόπεια
Ζώει ἐνὶ μεγάροις, καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Σίγα, μή μοι τοῦτον ἀμείβεο πόλλ' ἐπέεσσιν·
Ἀντίνοος δ' εἴωθε κακῶς ἐρεθιζέμεν αἰεὶ
Μύθοισι χαλεποῖσιν, ἐποτρύνει δὲ καὶ ἄλλους.
Ἦ ῥα, καὶ Ἀντίνοον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ἀντίνο', ἦ μευ καλὰ, πατὴρ ὣς κήδεαι υἷος,
Ὃς τὸν ξεῖνον ἄνωγας ἀπὸ μεγάροιο δίεσθαι
Μύθῳ ἀναγκαίῳ· μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειε.
Δός οἱ ἑλών· οὔ τι φθονέω· κέλομαι γὰρ ἔγωγε·
Μήτ' οὖν μητέρ' ἐμὴν ἅζευ τόγε, μήτε τιν' ἄλλον
Δμώων, οἳ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.

Ἀλλ' οὔ τοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα·
Αὐτὸς γὰρ φαγέμεν πολὺ βούλεαι, ἢ δόμεν ἄλλῳ.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμειβόμενος προσέειπε.
Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον ἔειπες;
Εἴ οἱ τόσσον ἅπαντες ὀρέξειαν μνηστῆρες,
Καί κέν μιν τρεῖς μῆνας ἀπόπροθεν οἶκος ἐρύξοι.
Ὣς ἄρ ἔφη, καὶ θρῆνυν ἑλὼν ὑπέφηνε τραπέζης
Κείμενον, ᾧ ῥ' ἔπεχε λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων.
Οἱ δ' ἄλλοι πάντες δίδοσαν, πλῆσαν δ' ἄρα πήρην
Σίτου καὶ κρειῶν· τάχα δὴ καὶ ἔμελλεν Ὀδυσσεὺς,
Αὖτις ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, προικὸς γεύσασθαι Ἀχαιῶν·
Στῆ δὲ παρ' Ἀντίνοον, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν.
Ὦ φίλος· οὐ μέν μοι δοκέεις ὁ κάκιστος Ἀχαιῶν
Εἶναι, ἀλλ' ὤριστος, ἐπεὶ βασιλῆϊ ἔοικας.
Καὶ σε χρὴ δόμεναι καὶ λώϊον, ἠέ περ ἄλλοι,
Σίτου· ἐγὼ δέ κέ σε κλείω κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
Καὶ γὰρ ἐγώ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
Ὄλβιος ἀφνειὸν, καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτῃ
Τοίῳ, ὁποῖος ἔοι, καὶ ὅτευ κεχρημένος ἔλθοι·
Ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρίοι, ἄλλα τε πολλὰ,
Οἷσίν τ' εὖ ζώουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται·
Ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων· ἤθελε γάρ που,
Ὅς μ' ἅμα ληϊστῆρσι πολυπράκτοισιν ἀνῆκεν
Αἴγυπτόνδ' ἰέναι, δολιχὴν ὁδὸν, ὄφρ' ἀπολοίμην·
Στῆσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας·
Ἔνθ' ἤτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους
Αὐτοῦ πὰρ νήεσσι μένειν, καὶ νῆας ἔρυσθαι,
Ὀπτῆρας δὲ κατὰ σκοπιὰς ὤτρυνα νέεσθαι·

Οἳ δ' ὕβρει εἴξαντες, ἐπισπόμενοι μένεϊ σφῷ,
Αἶψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγροὺς
Πόρθεον, ἐκ δὲ γυναῖκας ἄγον, καὶ νήπια τέκνα,
Αὐτοὺς τ' ἔκτεινον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' ἀϋτή.
Οἱ δὲ, βοῆς ἀΐοντες, ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι,
Ἦλθον· πλῆτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε, καὶ ἵππων,
Χαλκοῦ τε στεροπῆς· ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
Φύζαν ἐμοῖς ἑτάροισι κακὴν βάλεν· οὐδέ τις ἔτλη
Στῆναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη.
Ἔνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξέϊ χαλκῷ,
Τοὺς δ' ἄναγον ζωοὺς σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκῃ.
Αὐτὰρ ἔμ' ἐς Κύπρον ξείνῳ δόσαν ἀντιάσαντι
Δμήτορι Ἰασίδῃ, ὃς Κύπρου ἶφι ἄνασσεν·
Ἔνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκω, πήματα πάσχων.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
Τίς δαίμων τόδε πῆμα προσήγαγε, δαιτὸς ἀνίην;
Στῆθ' οὕτως ἐς μέσσον, ἐμῆς ἀπάνευθε τραπέζης,
Μὴ τάχα πικρὴν Αἴγυπτον καὶ Κύπρον ἵκηαι·
Ὥς τις θαρσαλέος καὶ ἀναιδής ἐσσι προΐκτης.
Ἑξείης πάντεσσι παρίστασαι· οἱ δὲ διδοῦσι
Μαψιδίως· ἐπεὶ οὔτις ἐπίσχεσις, οὐδ' ἐλεητὺς
Ἀλλοτρίων χαρίσασθαι, ἐπεὶ πάρα πολλὰ ἑκάστῳ.
Τὸν ἀναχωρήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Ὢ πόποι· οὐκ ἄρα σοίγ' ἐπὶ εἴδεϊ καὶ φρένες ἦσαν·
Οὐ σύ γ' ἂν ἐξ οἴκου σῷ ἐπιστάτῃ οὐδ' ἅλα δοίης,
Ὃς νῦν ἀλλοτρίοισι παρήμενος, οὔτι μοι ἔτλης
Σίτου ἀποπροελὼν δόμεναι· τὰ δὲ πολλὰ πάρεστιν.
Ὣς ἔφατ'· Ἀντίνοος δ' ἐχολώσατο κηρόθι μᾶλλον,

Καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Σῦν δή σ' οὐκ ἔτι καλὰ δι' ἐκ μεγάροιό γ' ὀΐω
Ἂψ ἀναχωρήσειν, ὅτε δὴ καὶ ὀνείδεα βάζεις.
Ὣς ἄρ' ἔφη· καὶ θρῆνυν ἑλὼν βάλε δεξιὸν ὦμον,
Πρυμνότατον κατὰ νῶτον· ὁ δ' ἐστάθη, ἠΰτε πέτρη,
Ἔμπεδον· οὐδ' ἄρα μιν σφῆλε βέλος Ἀντινόοιο·
Ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
Ἂψ δ' ὅγ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν κατ' ἄρ' ἕζετο, κὰδ δ' ἄρα πήρην
Θῆκεν ἐΰπλείην· μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπε·
Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
Ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
Οὐ μὰν οὔτ' ἄχος ἐστὶ μετὰ φρεσὶν, οὔτε τι πένθος,
Ὁππότ' ἀνὴρ περὶ οἷσι μαχειόμενος κτεάτεσσι
Βλήεται, ἢ περὶ βουσὶν, ἢ ἀργεννῆς ὀΐεσσιν·
Αὐτὰρ ἔμ' Ἀντίνοος βάλε γαστέρος εἵνεκα λυγρῆς,
Οὐλομένης, ἣ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισι δίδωσιν.
Ἀλλ' εἴπου πτωχῶν γε θεοὶ καὶ ἐριννύες εἰσὶν,
Ἀντίνοον πρὸ γάμοιο τέλος θανάτοιο κιχείη.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός.
Ἔσθι' ἕκηλος, ξεῖνε καθήμενος, ἢ ἄπιθ' ἄλλη·
Μή σε νέοι διὰ δώματ' ἐρύσσωσ', οἷ' ἀγορεύεις,
Ἢ ποδὸς, ἢ καὶ χειρὸς, ἀποδρύψωσι δὲ πάντα.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσησαν·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων.
Ἀντίνο', οὐ μὲν κάλ' ἔβαλες δύστηνον ἀλήτην,
Οὐλόμεν', εἰ δή πού τις ἐπουράνιος θεός ἐστιν.
Καί τε θεοὶ ξείνοισιν ἐοικότες ἀλλοδαποῖσι,
Παντοῖοι τελέθοντες, ἐπιστρωφῶσι πόληας,

Ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐφορῶντες.
Ὣς ἄρ' ἔφαν μνηστῆρες· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων.
Τηλέμαχος δ' ἐν μὲν κραδίῃ μέγα πένθος ἄεξε
Βλημένου· οὐδ' ἄρα δάκρυ χαμαὶ βάλεν ἐκ βλεφάροιϊν,
Ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
Τοῦ δ' ὡς οὖν ἤκουσε περίφρων Πηνελόπεια,
Βλημένου ἐν μεγάρῳ, μετ' ἄρα δμωῇσιν ἔειπεν·
Αἴθ' οὕτως αὐτόν σε βάλοι κλυτότοξος Ἀπόλλων.
Τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν.
Εἰ γὰρ ἐπ' ἀρῇσιν τέλος ἡμετέρῃσι γένοιτο,
Οὐκ ἄν τις τούτων γε ἐΰθρονον Ἠῶ ἵκοιτο.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
Μαῖ', ἐχθροὶ μὲν πάντες, ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται·
Ἀντίνοος δὲ μάλιστα μελαίνῃ κηρὶ ἔοικε·
Ξεῖνός τις δύστηνος ἀλητεύει κατὰ δῶμα,
Ἀνέρας αἰτίζων· ἀχρημοσύνη γὰρ ἀνώγει·
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐνέπλησάν τ', ἔδοσάν τε·
Οὗτος δὲ θρήνυϊ πρυμνὸν βάλε δεξιὸν ὦμον.
Ἡ μὲν ἄρ' ὡς ἀγόρευε μετὰ δμωῇσι γυναιξὶν,
Ἡμένη ἐν θαλάμῳ· ὁ δ' ἐδείπνει δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἡ δ' ἐπὶ οἷ καλέσασα προσηύδα δῖον ὑφορβόν·
Ἔρχεο, δῖ' Εὔμαιε, κιὼν τὸν ξεῖνον ἄνωχθι
Ἐλθέμεν, ὄφρα τί μιν προσπτύξομαι, ἠδ' ἐρέωμαι,
Εἴ που Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἠὲ πέπυσται,
Ἢ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι· πολυπλάγκτῳ γὰρ ἔοικε.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
Εἰ γάρ τοι, βασίλεια, σιωπήσειαν Ἀχαιοὶ,
Οἷ' ὅγε μυθεῖται, θέλγοιτό κέ τοι φίλον ἦτορ.

Τρεῖς γὰρ δή μιν νύκτας ἔχον, τρία δ' ἤματ' ἔρυξα
Ἐν κλισίῃ· πρῶτον γὰρ ἔμ' ἵκετο νηὸς ἀποδράς·
Ἀλλ' οὔπω κακότητα διήνυσεν ἣν ἀγορεύων.
Ὡς δ' ὅτ' ἀοιδὸν ἀνὴρ ποτιδέρκεται, ὅς τε θεῶν ἐξ
Ἀείδει δεδαὼς ἔπε' ἱμερόεντα βροτοῖσι,
Τοῦ δ' ἄμοτον μεμάασιν ἀκουέμεν, ὁππότ' ἀείδῃ·
Ὣς ἐμὲ κεῖνος ἔθελγε παρήμενος ἐν μεγάροισι.
Φησὶ δ' Ὀδυσσῆος ξεῖνος πατρώϊος εἶναι,
Κρήτῃ ναιετάων, ὅθι Μίνωος γένος ἐστίν.
Ἔνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκετο πήματα πάσχων,
Προπροκυλινδόμενος· στεῦται δ' Ὀδυσῆος ἀκοῦσαι,
Ἀγχοῦ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ,
Ζωοῦ· πολλὰ δ' ἄγει κειμήλια ὅνδε δόμονδε.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
Ἔρχεο, δεῦρο κάλεσσον, ἵν' ἀντίον αὐτὸς ἐνίσπῃ.
Οὗτοι δ' ἠὲ θύρῃσι καθήμενοι ἑψιαάσθων,
Ἢ αὐτοῦ κατὰ δώματ'· ἐπεί σφισι θυμὸς ἐΰφρων.
Αὐτῶν μὲν γὰρ κτήματ' ἀκήρατα κεῖτ' ἐνὶ οἴκῳ,
Σῖτος καὶ μέθυ ἡδύ· τὰ μὲν οἰκῆες ἔδουσιν·
Οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι, ἤματα πάντα,
Βοῦς ἱερεύοντες, καὶ ὄϊς, καὶ πίονας αἶγας,
Εἰλαπινάζουσιν, πίνουσί τε αἴθοπα οἶνον
Μαψιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται· οὐ γὰρ ἔπ' ἀνήρ,
Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρὴν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι.
Εἰ δ' Ὀδυσεὺς ἔλθοι, καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
Αἶψά κε σὺν ᾧ παιδὶ βίας ἀποτίσεται ἐλθών.
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ μέγ' ἔπταρεν· ἀμφὶ δὲ δῶ-
Σμερδαλέον κονάβησε· γέλασσε δὲ Πηνελόπεια. (μα

Αἶψα δ' ἄρ' Εὔμαιον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἔρχεό μοι, τὸν ξεῖνον ἐναντίον ὧδε κάλεσσον.
Οὐχ ὁράας, ὅ μοι υἱὸς ἐπέπταρε πᾶσιν ἔπεσσιν;
Τῷ κε καὶ οὐκ ἀτελὴς θάνατος μνηστῆρσι γένοιτο·
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν,
Αἴκ' αὐτὸν γνώω νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
Ἕσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλά.
Ὣς φάτο· βῆ δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν·
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ξεῖνε πάτερ, καλέει σε περίφρων Πηνελόπεια,
Μήτηρ Τηλεμάχοιο· μεταλλῆσαί τί ἑ θυμὸς
Ἀμφὶ πόσει κέλεται, καὶ κήδεά περ πεπαθυίῃ.
Εἰ δέ κέ σε γνοίη νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
Ἕσσει σε χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, τῶν σὺ μάλιστα
Χρηΐζεις· σῖτον δέ κεν αἰτίζων κατὰ δῆμον,
Γαστέρα βοσκήσεις· δώσει δέ τοι, ὅς κ' ἐθέλῃσι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Εὔμαι', αἶψά κ' ἐγὼ νημερτέα πάντ' ἐνέποιμι
Κούρῃ Ἰκαρίοιο περίφρονι Πηνελοπείῃ·
Οἶδα γὰρ εὖ περὶ κείνου, ὁμὴν δ' ἀνεδέγμεθ' ὀϊζύν.
Ἀλλὰ μνηστήρων χαλεπὸν ὑποδείδι' ὅμιλον·
Καὶ γὰρ νῦν, ὅτε μ' οὗτος ἀνὴρ κατὰ δῶμα κιόντα
Οὔτι κακὸν ῥέξαντα βαλὼν ὀδύνῃσιν ἔδωκεν,
Οὔτε τι Τηλέμαχος τόγ' ἐπήρκεσεν, οὔτε τις ἄλλος.
Τῷ νῦν Πηνελόπειαν ἐνὶ μεγάροισιν ἄνωχθι
Μεῖναι, ἐπειγομένην περ, ἐς ἠέλιον καταδύντα.
Καὶ τότε μ' εἰρέσθω πόσιος πέρι νόστιμον ἦμαρ,
Ἀσσοτέρω καθίσασα πέρι πυρί· εἵματα γάρ τοι

Λυγρ' ἔχω· οἶσθα καὶ αὐτὸς, ἐπεί σε πρῶθ' ἱκέτευσα.
Ὣς φάτο· βῆ δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε.
Τὸν δ' ὑπὲρ οὐδοῦ βάντα προσηύδα Πηνελόπεια·
Οὐ σύ γ' ἄγεις, Εὔμαιε, τί τοῦτ' ἐνόησεν ἀλήτης,
Ἤ τινά που δείσας ἐξαίσιον; ἠὲ καὶ ἄλλως
Αἰδεῖται κατὰ δῶμα; κακὸς δ' αἰδοῖος ἀλήτης.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
Μυθεῖται κατὰ μοῖραν, ἅπερ κ' οἴοιτο καὶ ἄλλος,
Ὕβριν ἀλυσκάζων ἀνδρῶν ὑπερηνορεόντων.
Ἀλλά σε μεῖναι ἄνωγεν ἐς ἠέλιον καταδύντα.
Καὶ δέ σοι ὧδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ὦ βασίλεια,
Οἴην πρὸς ξεῖνον φάσθαι ἔπος, ἠδ' ἐπακοῦσαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
Οὐκ ἄφρων ὁ ξεῖνος ὀΐεται, ὥς περ ἂν εἴη·
Οὐ γάρ πού τινες ὧδε καταθνητῶν ἀνθρώπων
Ἀνέρες ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.
Ἡ μὲν ἄρ ὣς ἀγόρευεν· ὃ δ' ᾤχετο δῖος ὑφορβὸς
Μνηστήρων ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα.
Αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἄγχι σχὼν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι.
Ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ἄπειμι σύας καὶ κεῖνα φυλάξων,
Σὸν καὶ ἐμὸν βίοτον· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.
Αὐτὸν μέν σε πρῶτα σάω, καὶ φράζεο θυμῷ,
Μή τι πάθῃς· πολλοὶ δὲ κακὰ φρονέουσιν Ἀχαιοί·
Τοὺς Ζεὺς ἐξολέσειε, πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἔσσεται οὕτως, ἄττα· σὺ δ' ἔρχεο δειελιήσας·
Ἠῶθεν δ' ἰέναι καὶ ἄγειν ἱερήϊα καλά·

Αὐτὰρ ἐμοὶ τάδε πάντα καὶ ἀθανάτοισι μελήσει.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη.
Πλησάμενος δ' ἄρα θυμὸν ἐδητύος, ἠδὲ ποτῆτος,
Βῆ ῥ' ἴμεναι μεθ' ὕας· λίπε δ' ἕρκεά τε, μέγαρόν τε
Πλεῖον δαιτυμόνων· οἱ δ' ὀρχηστυῖ καὶ ἀοιδῇ
Τέρποντ'· ἤδη γὰρ καὶ ἐπήλυθε δείελον ἦμαρ.

Ἦλθε

ΤΗΣ

ὉΔΥΣΣΕΙΑΣ

ὉΜΗΡΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΝ Σ.

Ἦλθε δ' ἐπὶ πτωχὸς πανδήμιος, ὃς κατὰ ἄστυ
Πτωχεύεσκ' Ἰθάκης, μετὰ δ' ἔπρεπε γαστέρι μάργῃ,
Ἀζηχὲς φαγέμεν καὶ πιέμεν· οὐδέ οἱ ἦν ἴς,
Οὐδὲ βίη· εἶδος δὲ μάλα μέγας ἦν ὁράασθαι.
Ἀρναῖος δ' ὄνομ' ἔσκε· τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ
Ἐκ γενεῆς· Ἶρον δὲ νέοι κίκλησκον ἅπαντες,
Οὕνεκ' ἀπαγγέλλεσκε κιών, ὅτε πού τις ἀνώγοι·
Ὅς ῥ' ἐλθὼν Ὀδυσῆα διώκετο οἷο δόμοιο,
Καί μιν νεικείων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Εἶκε, γέρον, προθύρου, μὴ δὴ τάχα καὶ ποδὸς ἕλκῃ·

Οὐκ ἀΐεις, ὅτι δή μοι ἐπιλλίζουσιν ἅπαντες,
Ἑλκέμεναι δὲ κέλονται; ἐγὼ δ' αἰσχύνομαι ἔμπης.
Ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα νῶϊν ἔρις καὶ χερσὶ γένηται.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Δαιμόνι', οὔτε τί σε ῥέζω κακὸν, οὐδ' ἀγορεύω,
Οὔτε τινὰ φθονέω δόμεναι, καὶ πόλλ' ἀνελόντα.
Οὐδὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδε χείσεται· οὐδέ τί σε χρὴ
Ἀλλοτρίων φθονέειν· δοκέεις δέ μοι εἶναι ἀλήτης,
Ὥς περ ἐγών· ὄλβον δὲ θεοὶ μέλλουσιν ὀπάζειν.
Χερσὶ δὲ μήτι λίην προκαλίζεο, μή με χολώσῃς,
Μή σε, γέρων περ ἐὼν, στῆθος καὶ χείλεα φύρσω
Αἵματος· ἡσυχίη δ' ἂν ἐμοὶ καὶ μᾶλλον ἔτ' εἴη
Αὔριον· οὐ μὲν γάρ τί σ' ὑποστρέψεσθαι ὀΐω
Δεύτερον ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
Τὸν δὲ χολωσάμενος προσεφώνεεν Ἶρος ἀλήτης·
Ὢ πόποι, ὡς ὁ μολοβρὸς ἐπιτροχάδην ἀγορεύει,
Γρηῒ καμινοῖ ἶσος· ὃν ἂν κακὰ μητισαίμην,
Κόπτων ἀμφοτέρῃσι, χαμαὶ δ' ἐκ πάντας ὀδόντας
Γναθμῶν ἐξελάσαιμι, συὸς ὡς ληϊβοτείρης.
Ζῶσαι νῦν, ἵνα πάντες ἐπιγνώωσι καὶ οἵδε
Μαρναμένους· πῶς δ' ἂν σὺ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχοιο;
Ὣς οἱ μὲν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων
Οὐδοῦ ἔπι ξεστοῦ πανθυμαδὸν ὀκριόωντο.
Τοῖϊν δὲ ξυνέηχ' ἱερὸν μένος Ἀντινόοιο,
Ἡδὺ δ' ἄρ' ἐκγελάσας μετεφώνεε μνηστήρεσσιν·
Ὦ φίλοι, οὐ μέν πώ τι πάρος τοιοῦτον ἐτύχθη·
Οἵην τερπωλὴν θεὸς ἤγαγεν ἐς τόδε δῶμα·
Ὁ ξεῖνός τε καὶ Ἶρος ἐρίζετον ἀλλήλοιϊν.

Ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀνήϊξαν γελόωντες,
Ἀμφὶ δ' ἄρα πτωχοὺς κακοείμονας ἠγερέθοντο·
Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·
Κέκλυτέ μεν, μνηστῆρες ἀγήνορες, ὄφρα τι εἴπω·
Γαστέρες αἵδ' αἰγῶν κέατ' ἐν πυρί· τάσδ' ἐπὶ δόρπῳ
Κατθέμεθα, κνίσσης τε καὶ αἵματος ἐμπλήσαντες·
Ὁππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
Τάων ἥν κ' ἐθέλῃσιν ἀναστὰς αὐτὸς ἑλέσθω·
Αἰεὶ δ' αὖθ' ἡμῖν μεταδαίσεται, οὐδέ τιν' ἄλλον
Πτωχὸν ἔσω μίσγεσθαι ἐάσομεν αἰτήσοντα.
Ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
Τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ὦ φίλοι, οὔπως ἐστὶ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχεσθαι
Ἄνδρα γέροντα, δύῃ ἀρημένον· ἀλλά με γαστὴρ
Ὀτρύνει κακοεργὸς, ἵνα πληγῇσι δαμείω.
Ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὀμόσσατε κρατερὸν ὅρκον,
Μή τις ἐπ' Ἴρῳ ἦρα φέρων ἐμὲ χειρὶ βαρείῃ
Πλήξῃ ἀτασθάλλων, τούτῳ δέ με ἶφι δαμάσσῃ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀπώμνυον, ὡς ἐκέλευεν.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὀμοσάντε τελεύτησάντε τὸν ὅρκον,
Τοῖς δ' αὖτις μετέειφ' ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο·
Ξεῖν', εἴ σ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ,
Τοῦτον ἀλέξασθαι, τῶν δ' ἄλλων μή τιν' Ἀχαιῶν
Δείδιθ' ἐπεὶ πλεόνεσσι μαχήσεται, ὅς κέ σε θείνῃ.
Ξεινοδόκος μὲν ἐγὼν, ἐπὶ δ' αἰνεῖτον βασιλῆες
Εὐρύμαχός τε καὶ Ἀντίνοος, πεπνυμένω ἄμφω.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ζώσατο μὲν ῥάκεσιν περὶ μήδεα, φαῖνε δὲ μηροὺς

Καλούς τε, μεγάλους τε, φάνεν δέ οἱ εὐρέες ὦμοι,
Στήθεά τε, στιβαροί τε βραχίονες· αὐτὰρ Ἀθήνη
Ἄγχι παρισταμένη μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν.
Μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως ἀγάσαντο·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
Ἦ τάχα Ἶρος ἄϊρος ἐπίσπαστον κακὸν ἕξει·
Οἵην ἐκ ῥακέων ὁ γέρων ἐπιγουνίδα φαίνει.
Ὣς ἄρ' ἔφαν· Ἴρῳ δὲ κακῶς ὠρίνετο θυμός·
Ἀλλὰ καὶ ὣς δρηστῆρες ἄγον ζώσαντες ἀνάγκῃ,
Δειδιότα· σάρκες δὲ περιτρομέοντο μέλεσσιν.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Νῦν μὲν μήτ' εἴης, βουγάϊε, μήτε γένοιο,
Εἰ δὴ τοῦτόν γε τρομέεις καὶ δείδιας αἰνῶς,
Ἄνδρα γέροντα, δύῃ ἀρημένον, ἥ μιν ἱκάνει.
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται,
Αἴ κέν σ' οὗτος νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
Πέμψω σ' Ἤπειρόνδε, βαλὼν ἐν νηῒ μελαίνῃ,
Εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
Ὅς κ' ἀπὸ ῥῖνα τάμῃσι καὶ οὔατα νηλέϊ χαλκῷ,
Μήδεά τ' ἐξερύσας, δώῃ κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἔτι μᾶλλον ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυῖα·
Ἐς μέσσον δ' ἄγαγον· τὼ δ' ἄμφω χεῖρας ἀνέσχον.
Δὴ τότε μερμήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἢ ἐλάσει', ὥς μιν ψυχὴ λίποι αὖθι πεσόντα,
Ἠέ μιν ἦκ' ἐλάσειε, τανύσσειέν τ' ἐπὶ γαίῃ.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Ἦκ' ἐλάσαι, ἵνα μή μιν ἐπιφρασσαίατ' Ἀχαιοί.
Δὴ τότ' ἀνασχομένω, ὁ μὲν ἤλασε δεξιὸν ὦμον

Ἶρος, ὁ δ' αὐχέν' ἔλασεν ὑπ' οὔατος, ὀςέα δ' εἴσω
Ἔθλασεν· αὐτίκα δ' ἦλθεν ἀνὰ ςόμα φοίνιον αἷμα·
Καδδέπεσ' ἐν κονίῃσι μακὼν, σὺν δ' ἤλασ' ὀδόντας,
Λακτίζων ποσὶ γαῖαν· ἀτὰρ μνηςῆρες ἀγαυοὶ
Χεῖρας ἀνασχόμενοι γέλῳ ἔκθανον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Εἷλκε διὲκ προθύροιο, λαβὼν ποδὸς, ὄφρ' ἵκετ' αὐλὴν,
Αἰθούσης τε θύρας· καί μιν ποτὶ ἑρκίον αὐλῆς
Εἷσεν ἀνακλίνας· σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρὶ,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἐνταυθοῖ νῦν ἧσο, σύας τε κύνας τ' ἀπερύκων,
Μηδὲ σύ γε ξείνων καὶ πτωχῶν κοίρανος εἶναι,
Λυγρὸς ἐών· μή πού τι κακὸν καὶ μεῖζον ἐπαύρῃ.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἀεικέα βάλλετο πήρην,
Πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ ςρόφος ἦεν ἀορτήρ.
Ἂψ δ' ὅγ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν κατ' ἄρ' ἕζετο· τοὶ δ' ἴσαν εἴσω
Ἡδὺ γελώοντες, καὶ ἑ δικανόωντ' ἐπέεσσιν·
Ζεύς τοι δοίη, ξεῖνε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
Ὅ, ττι μάλις' ἐθέλεις, καί σοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
Ὃς τοῦτον τὸν ἄναλτον ἀλητεύειν ἀπέπαυσας
Ἐν δήμῳ· τάχα γάρ μιν ἀνάξομεν Ἤπειρόνδε
Εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμον' ἁπάντων.
Ὣς ἄρ' ἔφαν· χαῖρεν δὲ κληηδόνι δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἀντίνοος δ' ἄρα οἱ μεγάλην παρὰ γαςέρα θῆκεν
Ἐμπλείην κνίσσης τε καὶ αἵματος· Ἀμφίνομος δὲ
Ἄρτους ἐκ κανέοιο δύω παρέθηκεν ἀείρας,
Καὶ δέπαϊ χρυσέῳ δειδίσκετο, φώνησέν τε·
Χαῖρε, πάτερ, ὦ ξεῖνε, γένοιτό τοι ἔσπερ ὀπίσσω
Ὄλβος, ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχεαι πολέεσσιν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀμφίνομ', ἦ μάλα μοι δοκέεις πεπνυμένος εἶναι·
Τοιούτου γὰρ πατρὸς, ἐπεὶ κλέος ἐσθλὸν ἄκουον,
Νῖσον Δουλιχιῆα ἐΰν τ' ἔμεν, ἀφνειόν τε·
Τοῦ σ' ἐκ φασὶ γενέσθαι· ἐπητῇ δ' ἀνδρὶ ἔοικας.
Τοὔνεκά τοι ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καί μευ ἄκουσον·
Οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο,
Πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἔπι πνείει τε καὶ ἕρπει.
Οὐ μὲν πάρ ποτε φασὶ κακὸν πείσεσθαι ὀπίσσω,
Ὄφρ' ἀρετὴν παρέχωσι θεοὶ, καὶ γούνατ' ὀρώρῃ·
Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ θεοὶ μάκαρες τελέωσι,
Καὶ τὰ φέρει ἀεκαζόμενος τετληότι θυμῷ.
Τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
Οἷον ἐπ' ἦμαρ ἄγῃσι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Καὶ γὰρ ἐγώ ποτε μέλλον ἐν ἀνδράσιν ὄλβιος εἶναι,
Πολλὰ δ' ἀτάσθαλα ἔρεξα, βίῃ καὶ κάρτεϊ εἴκων,
Πατρί τ' ἐμῷ πίσυνος, καὶ ἐμοῖσι κασιγνήτοισιν.
Τῷ μή τίς ποτε πάμπαν ἀνὴρ ἀθεμίστιος εἴη,
Ἀλλ' ὅγε σιγῇ δῶρα θεῶν ἔχοι, ὅ, ττι διδοῖεν·
Οἷ' ὁρόω, μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανόωντας,
Κτήματα κείροντας, καὶ ἀτιμάζοντας ἄκοιτιν
Ἀνδρὸς, ὃν οὐκέτι φημὶ φίλων καὶ πατρίδος αἴης
Δηρὸν ἀπέσσεσθαι· μάλα δὲ σχεδόν· ἀλλά σε δαίμων
Οἴκαδ' ὑπεξαγάγοι, μηδ' ἀντιάσειας ἐκείνῳ,
Ὁππότε νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
Οὐ γὰρ ἀναιμωτεί γε διακρινέεσθαι ὀΐω
Μνηστῆρας καὶ κεῖνον, ἐπεί κε μέλαθρον ὑπέλθῃ.
Ὣς φάτο καὶ σπείσας ἔπιεν μελιηδέα οἶνον·

Ἂψ δ' ἐν χερσὶν ἔθηκε δέπας κοσμήτορι λαῶν.
Αὐτὰρ ὁ βῆ κατὰ δῶμα, φίλον τετιημένος ἦτορ,
Νευστάζων κεφαλῇ· δὴ γὰρ κακὸν ὄσσετο θυμῷ.
Ἀλλ' οὐδ' ὧς φύγε κῆρα· πέδησε δὲ καὶ τὸν Ἀθήνη,
Τηλεμάχου ὑπὸ χερσὶ καὶ ἔγχεϊ ἶφι δαμῆναι.
Ἂψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη.
Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Κούρῃ Ἰκαρίοιο, περίφρονι Πηνελοπείῃ,
Μνηστήρεσσι φανῆναι, ὅπως πετάσειε μάλιστα
Θυμὸν μνηστήρων, ἰδὲ τιμήεσσα γένηται
Μᾶλλον πρὸς πόσιός τε καὶ υἱέος, ἢ πάρος ἦεν.
Ἀχρεῖον δ' ἐγέλασσεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Εὐρυνόμη, θυμός μοι ἐέλδεται, οὔτι πάρος περ,
Μνηστήρεσσι φανῆναι, ἀπεχθομένοισί περ ἔμπης·
Παιδὶ δέ κεν εἴποιμι ἔπος, τό κε κέρδιον εἴη,
Μὴ πάντα μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμιλεῖν,
Οἵτ' εὖ μὲν βάζουσι, κακῶς δ' ὄπιθεν φρονέουσιν.
Τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπε·
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
Ἀλλ' ἴθι, καὶ σῷ παιδὶ ἔπος φάο, μηδ' ἐπίκευθε.
Χρῶτ' ἀπονιψαμένη, καὶ ἐπιχρίσασα παρειάς·
Μηδ' οὕτω δακρύσι πεφυρμένη ἀμφὶ πρόσωπα
Ἔρχευ· ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεί.
Ἤδη μὲν γάρ τοι παῖς τηλίκος, ὃν σὺ μάλιστα
Ἠρῶ ἀθανάτοισι γενειήσαντα ἰδέσθαι.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
Εὐρυνόμη, μὴ ταῦτα παραύδα, κηδομένη περ,
Χρῶτ' ἀπονίπτεσθαι, καὶ ἐπιχρίεσθαι ἀλοιφῇ.

Ἀγλαΐην γὰρ ἔμοιγε θεοὶ, τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
Ὤλεσαν, ἐξ οὗ κεῖνος ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσίν.
Ἀλλά μοι Αὐτονόμην τε καὶ Ἱπποδάμειαν ἄνωχθι
Ἐλθέμεν, ὄφρα κέ μοι παραστήτον ἐν μεγάροισιν·
Οἴη δ' οὐκ εἴσειμι μετ' ἀνέρας· αἰδέομαι γάρ.
Ὣς ἄρ' ἔφη· γρηῢς δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,
Ἀγγελέουσα γυναιξὶ, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Κούρῃ Ἰκαρίοιο κατὰ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν.
Εὗδε δ' ἀνακλινθεῖσα· λύθεν δέ οἱ ἅψεα πάντα
Αὐτοῦ ἐνὶ κλιντῆρι· τέως δ' ἄρα δῖα θεάων
Ἄμβροτα δῶρα δίδου, ἵνα μιν θησαίατ' Ἀχαιοί·
Κάλλεϊ μέν οἱ κατὰ πρῶτα πρόσωπά τε καλὰ κάθηρεν
Ἀμβροσίῳ, οἵῳ περ ἐϋστέφανος Κυθέρεια
Χρίεται, εὖτ' ἂν ἴῃ Χαρίτων χορὸν ἱμερόεντα·
Καί μιν μακροτέρην καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι·
Λευκοτέρην δ' ἄρα μιν θῆκεν πριστοῦ ἐλέφαντος.
Ἡ μὲν ἄρ ὣς ἔρξασ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Ἦλθον δ' ἀμφίπολοι λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο,
Φθόγγῳ ἐπερχόμεναι· τὴν δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκε,
Καί ῥ' ἀπομόρξατο χερσὶ παρειὰς, φώνησέν τε·
Ἦ με μάλ' αἰνοπαθῆ μαλακὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυψεν·
Αἴθε μοι ὣς μαλακὸν θάνατον πόροι Ἄρτεμις ἁγνὴ
Αὐτίκα νῦν· ἵνα μηκέτ' ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν
Αἰῶνα φθινύθω, πόσιος ποθέουσα φίλοιο
Παντοίην ἀρετήν· ἐπεὶ ἔξοχος ἦεν Ἀχαιῶν.
Ὣς φαμένη, κατέβαιν' ὑπερώϊα σιγαλόεντα,
Οὐκ οἴη· ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο.

Ἡ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
Στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
Ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη.
Τῶν δ' αὐτοῦ λύτο γούνατ', ἔρως δ' ἄρα θυμὸν ἔθελγεν·
Πάντες δ' ἠρήσαντο παραὶ λεχέεσσι κλιθῆναι.
Ἡ δ' αὖ Τηλέμαχον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν·
Τηλέμαχ', οὐκέτι τοι φρένες ἔμπεδοι. οὐδὲ νόημα·
Παῖς ἔτ' ἐὼν, καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶ κέρδε' ἐνώμας·
Νῦν δ', ὅτε δὴ μέγας ἐσσὶ, καὶ ἥβης μέτρον ἱκάνεις,
Καί κέν τις φαίη, γόνον ἔμμεναι ὀλβίου ἀνδρὸς,
Ἐς μέγεθος καὶ κάλλος ὁρώμενος, ἀλλότριος φὼς,
Οὐκέτι τοι φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι, οὐδὲ νόημα.
Οἷον δὴ τόδε ἔργον ἐνὶ μεγάροισιν ἐτύχθη,
Ὃς τὸν ξεῖνον ἔασας ἀεικισθήμεναι οὕτω.
Πῶς νῦν; εἴτις ξεῖνος ἐν ἡμετέροισι δόμοισι
Ἥμενος, ὧδε πάθοι ῥυστακτύος ἐξ ἀλεγεινῆς,
Σοί κ' αἶσχος λώβη τε μετ' ἀνθρώποισι πέλοιτο.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Μῆτερ ἐμὴ, τὸ μὲν οὔ τι νεμεσσῶμαι κεχολῶσθαι·
Αὐτὰρ ἐγὼ θυμῷ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,
Ἐσθλά τε, καὶ τὰ χέρεια· πάρος δ' ἔτι νήπιος ἦα·
Ἀλλά τοι οὐ δύναμαι πεπνυμένα πάντα νοῆσαι·
Ἐκ γάρ με πλήσσουσι, παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος,
Οἵδε κακὰ φρονέοντες, ἐμοὶ δ' οὐκ εἰσὶν ἀρωγοί.
Οὐ μέν τοι ξείνου γε καὶ Ἴρου μῶλος ἐτύχθη
Μνηστήρων ἰότητι· βίῃ δ' ὅγε φέρτερος ἦεν.
Αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,

Οὕτω νῦν μνηστῆρες ἐν ἡμετέροισι δόμοισι
Νεύοιεν κεφαλὰς δεδμημένοι, οἱ μὲν ἐν αὐλῇ,
Οἱ δ' ἔντοσθε δόμοιο, λέλυντο δὲ γυῖα ἑκάστου·
Ὡς νῦν Ἶρος ἐκεῖνος ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσιν
Ἧσται νευστάζων κεφαλῇ, μεθύοντι ἐοικὼς,
Οὐδ' ὀρθὸς στῆναι δύναται ποσὶν, οὐδὲ νέεσθαι
Οἴκαδ', ὅπῃ οἱ νόστος· ἐπεὶ φίλα γυῖα λέλυνται.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Εὐρύμαχος δ' ἐπέεσσι προσηύδα Πηνελόπειαν·
Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
Εἰ πάντες σε ἴδοιεν ἀν' Ἴασον Ἄργος Ἀχαιοὶ,
Πλεόνές κεν μνηστῆρες ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν
Ἠῶθεν δαινύατ'· ἐπεὶ πέρι ἐσσὶ γυναικῶν,
Εἶδός τε, μέγεθός τε, ἰδὲ φρένας ἔνδον ἐΐσας.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·
Εὐρύμαχ', ἤτοι ἐμὴν ἀρετὴν, εἶδός τε, δέμας τε,
Ὤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἀργεῖοι· μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
Εἰ κεῖνός γ' ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι,
Μεῖζόν κεν κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὕτω.
Νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.
Ἦ μὲν δὴ ὅτε τ' ᾔιε λιπὼν κατὰ πατρίδα γαῖαν,
Δεξιτερὴν ἐπὶ καρπῷ ἑλὼν ἐμὲ χεῖρα προσηύδα·
Ὦ γύναι, οὐ γὰρ ὀΐω ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς
Ἐκ Τροίης εὖ πάντας ἀπήμονας ἀπονέεσθαι·
Καὶ γὰρ Τρῶας πασὶ μαχητὰς ἔμμεναι ἄνδρας,
Ἠμὲν ἀκοντιστὰς, ἠδὲ ῥυτῆρας ὀϊστῶν,
Ἵππων τ' ὠκυπόδων ἐπιβήτορας, οἵ κε τάχιστα

Ἔκριναν μέγα νεῖκος ὁμοιΐου πτολέμοιο.
Τῷ οὐκ οἶδ', εἴ κεν μ' ἀνέσει θεὸς, ἦ κεν ἁλώω
Αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.
Μεμνῆσθαι πατρὸς καὶ μητέρος ἐν μεγάροισιν,
Ὡς νῦν, ἢ ἔτι μᾶλλον, ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἐόντος.
Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ παῖδα γενειήσαντα ἴδηαι,
Γήμασθ', ᾧ κ' ἐθέλῃσθα, τεὸν κατὰ δῶμα λιποῦσα.
Κεῖνός θ' ὣς ἀγόρευε, τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Νὺξ δ' ἔσται, ὅτε δὴ στυγερὸς γάμος ἀντιβολήσει
Οὐλομένης ἐμέθεν, τῆς τε Ζεὺς ὄλβον ἀπηύρα.
Ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει·
Μνηστήρων οὐχ ἥδε δίκη τοπάροιθε τέτυκται·
Οἵτ' ἀγαθήν τε γυναῖκα καὶ ἀφνειοῖο θύγατρα
Μνηστεύειν ἐθέλωσι, καὶ ἀλλήλοις ἐρίσωσι·
Αὐτοὶ τοί γ' ἀπάγουσι βόας καὶ ἴφια μῆλα,
Κούρης δαῖτα φίλοισι, καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῦσιν·
Ἀλλ' οὐκ ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἔδουσιν.
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Οὕνεκα τῶν μὲν δῶρα παρέλκετο, θέλγε δὲ θυμὸν
Μειλιχίοις ἐπέεσσι· νόος δέ οἱ ἄλλα μενοίνα.
Τὴν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
Δῶρα μὲν ὅς κ' ἐθέλῃσιν Ἀχαιῶν ἐνθάδ' ἐνεῖκαι,
Δέξασθ'· οὐ γὰρ καλὸν ἀνήνασθαι δόσιν ἐστίν·
Ἡμεῖς δ' οὔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν, οὔτε τε ἄλλῃ,
Πρίν γέ σε τῷ γήμασθαι Ἀχαιῶν, ὅς τις ἄριστος.
Ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσι δ' ἐπιήνδανε μῦθος·
Δῶρα δ' ἄρ οἰσέμεναι πρόεσαν κήρυκα ἕκαστος.

Ἀντινόῳ μὲν ἔνεικε μέγαν περικαλλέα πέπλον
Ποικίλον· ἐν δ' ἄρ' ἔσαν περόναι δυοκαίδεκα πᾶσαι
Χρύσειαι, κληῗσιν εὐγνάμπτοις ἀραρυῖαι.
Ὅρμον δ' Εὐρυμάχῳ πολυδαίδαλον αὐτίκ' ἔνεικε,
Χρύσεον, ἠλέκτροισιν ἐερμένον, ἠέλιον ὥς.
Ἕρματα δ' Εὐρυδάμαντι δύω θεράποντες ἔνεικαν,
Τρίγληνα, μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
Ἐκ δ' ἄρα Πεισάνδροιο, Πολυκτορίδαο ἄνακτος,
Ἴσθμιον ἤνεικε θεράπων, περικαλλὲς ἄγαλμα.
Ἄλλο δ' ἄρ' ἄλλος δῶρον Ἀχαιῶν καλὸν ἔνεικεν.
Ἡ μὲν ἔπειτ' ἀνέβαιν' ὑπερώϊα σιγαλόεντα·
Τῇ δ' ἄρα ἀμφίπολοι ἔφερον περικαλλέα δῶρα.
Οἱ δ' εἰς ὀρχηστύν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν
Τρεψάμενοι τέρποντο· μένον δ' ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν·
Τοῖσι δὲ τερψαμένοισι μέγας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθεν.
Αὐτίκα λαμπτῆρας τρεῖς ἔστασαν ἐν μεγάροισιν
Ὄφρα φαείνοιεν· ἐπὶ δὲ ξύλα κάγκανα θῆκαν
Αὖα πάλαι, περίκηλα, νέον κεκεασμένα χαλκῷ·
Καὶ δαΐδας μετέμισγον· ἀμοιβηδὶς δ' ἀνέφαινον
Δμωαὶ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος· αὐτὰρ ὁ τῇσιν
Αὐτὸς διογενὴς μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Δμωαὶ Ὀδυσσῆος, δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος,
Ἔρχεσθε πρὸς δώμαθ', ἵν' αἰδοίη βασίλεια·
Τῇ δὲ παρ' ἠλάκατα στροφαλίζετε· τέρπετε δ' αὐτὴν
Ἥμεναι ἐν μεγάρῳ, ἢ εἴρια πείκετε χερσίν.
Αὐτὰρ ἐγὼ τούτοισι φάος πάντεσσι παρέξω.
Ἤνπερ γάρ κ' ἐθέλωσιν ἐΰθρονον Ἠῶ μίμνειν,
Οὔτι με νικήσουσι· πολυτλήμων δὲ μάλ' εἰμί.

Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐγέλασσαν, ἐς ἀλλήλας δὲ ἴδοντο.
Τὸν δ' αἰσχρῶς ἐνένιπε Μελανθὼ καλλιπάρηος,
Τὴν Δολίος μὲν ἔτικτε, κόμισσε δὲ Πηνελόπεια,
Παῖδα δὲ ὡς ἀτίταλλε, δίδου δ' ἄρ' ἀθύρματα θυμῷ·
Ἀλλ' οὐδ' ὣς ἔχε πένθος ἐνὶ φρεσὶ Πηνελοπείης.
Ἀλλ' ἥγ' Εὐρυμάχῳ μιγέσκετο, καὶ φιλέεσκεν·
Ἥ ῥ' Ὀδυσῆ' ἐνένιπεν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.
Ξεῖνε τάλαν, σύ γέ τις φρένας ἐκπεπαταγμένος ἐσσὶ,
Οὐδ' ἐθέλεις εὕδειν, χαλκήϊον ἐς δόμον ἐλθὼν,
Ἠέ που ἐς λέσχην· ἀλλ' ἐνθάδε πόλλ' ἀγορεύεις
Θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν, οὐδέ τι θυμῷ
Ταρβεῖς· ἦ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἤ νύ τοι αἰεὶ
Τοιοῦτος νόος ἐστίν· ὃ καὶ μεταμώλια βάζεις.
Ἦ ἀλύεις, ὅτι Ἶρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην;
Μή τίς τοι τάχα Ἴρου ἀμείνων ἄλλος ἀναστῇ,
Ὅς τίς σ' ἀμφὶ κάρη κεκοπὼς χερσὶ στιβαρῇσι,
Δώματος ἐκπέμψῃσι, φορύξας αἵματι πολλῷ.
Τὴν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἦ τάχα Τηλεμάχῳ ἐρέω, κύον, οἷ' ἀγορεύεις,
Κεῖσ' ἐλθὼν, ἵνα σ' αὖτε διαμελεϊστὶ τάμῃσιν.
Ὣς εἰπὼν, ἐπέεσσι διεπτοίησε γυναῖκας.
Βὰν δ' ἴμεναι διὰ δῶμα· λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστης
Ταρβοσύνῃ· φὰν γάρ μιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
Αὐτὰρ ὁ πὰρ λαμπτῆρσι φαείνων αἰθομένοισιν
Εἱστήκει ἐς πάντας ὁρώμενος· ἄλλα δέ οἱ κῆρ
Ὥρμαινε φρεσὶν ᾗσιν, ἅ ῥ' οὐκ ἀτέλεστα γένοντο.
Μνηστῆρας δ' οὐ πάμπαν ἀγήνορας εἴα Ἀθήνη
Λώβης ἴσχεσθαι θυμαλγέος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον

Δύη ἄχος κραδίην Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἦρχ' ἀγορεύειν,
Κερτομέων Ὀδυσῆα· γέλων δ' ἑτάροισιν ἔτευξεν·
Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
Οὐκ ἀθεεὶ ὅδ' ἀνὴρ Ὀδυσήϊον ἐς δόμον ἵκει·
Ἔμπης μοι δοκέει δαΐδων σέλας ἔμμεναι αὐτοῦ
Καὶ κεφαλῆς· ἐπεὶ οὔ οἱ ἔνι τρίχες οὐδ' ἠβαιαί.
Ἦ ῥ', ἅμα τε προσέειπεν Ὀδυσσῆα πτολίπορθον·
Ξεῖν', ἦ ἄρ κ' ἐθέλεις θητευέμεν, εἴ σ' ἀνελοίμην,
Ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς, μισθὸς δέ τοι ἄρκιος ἔσται,
Αἱμασιάς τε λέγων, καὶ δένδρεα μακρὰ φυτεύων;
Ἔνθά κ' ἐγὼ σῖτον μὲν ἐπηετανὸν παρέχοιμι,
Εἵματά τ' ἀμφιέσαιμι, ποσίν θ' ὑποδήματα δοίην.
Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κάκ' ἔμμαθες, οὐκ ἐθελήσεις
Ἔργον ἐποίχεσθαι· ἀλλὰ πτώσσειν κατὰ δῆμον
Βούλεαι, ὄφρ' ἂν ἔχῃς βόσκειν σὴν γαστέρ' ἄναλτον.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Εὐρύμαχ', εἰ γὰρ νῶϊν ἔρις ἔργοιο γένοιτο
Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται,
Ἐν ποίῃ, δρέπανον μὲν ἐγὼν εὐκαμπὲς ἔχοιμι,
Καὶ δὲ σὺ τοῖον ἔχοις, ἵνα πειρησαίμεθα ἔργου
Νήστιες ἄχρι μάλα κνέφαος, ποίη δὲ παρείη.
Εἰ δ' αὖ καὶ βόες εἶεν ἐλαυνέμεν, οἵ περ ἄριστοι,
Αἴθωνες, μεγάλοι, ἄμφω κεκορηότε ποίης,
Ἥλικες, ἰσοφόροι, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν,
Τετράγυον δ' εἴη, εἴκοι δ' ὑπὸ βῶλος ἀρότρῳ,
Τῷ κέ μ' ἴδοις, εἰ ὦλκα διηνεκέα προταμοίμην.

Εἰ δ' αὖ καὶ πόλεμόν ποθεν ὁρμήσειε Κρονίων
Σήμερον, αὐτὰρ ἐμοὶ σάκος εἴη, καὶ δύο δοῦρε,
Καὶ κυνέη πάγχαλκος ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖα·
Τῷ κέ μ' ἴδοις πρώτοισιν ἐνὶ προμάχοισι μιγέντα,
Οὐδ' ἄν μοι τὴν γαστέρ' ὀνειδίζων ἀγορεύοις.
Ἀλλὰ μάλ' ὑβρίζεις, καί τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·
Καί πού τις δοκέεις μέγας ἔμμεναι, ἠδὲ κραταιὸς,
Οὕνεκα πὰρ παύροισι καὶ οὐκ ἀγαθοῖσιν ὁμιλεῖς.
Εἰ δ' Ὀδυσεὺς ἔλθοι, καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
Αἶψά κέ τοι τὰ θύρετρα, καὶ εὐρέα περ μάλ' ἐόντα,
Φεύγοντι στείνοιτο διὲκ προθύροιο θύραζε.
Ὣς ἔφατ'· Εὐρύμαχος δ' ἐχολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
Καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὦ δειλ', ἦ τάχα τοι τελέω κακὸν, οἷ' ἀγορεύεις
Θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν· οὐδέ τι θυμῷ
Ταρβεῖς· ἦ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἤ νύ τοι αἰεὶ
Τοιοῦτος νόος ἐστίν· ὃ καὶ μεταμώλια βάζεις.
Ἦ ἀλύεις, ὅτι Ἶρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην;
Ὣς ἄρα φωνήσας, σφέλας ἔλλαβεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς,
Ἀμφινόμου πρὸς γοῦνα καθέζετο Δουλιχιῆος,
Εὐρύμαχον δείσας· ὃ δ' ἄρ' οἰνοχόον βάλε χεῖρα
Δεξιτερήν· πρόχοος δὲ χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα·
Αὐτὰρ ὅγ' οἰμώξας πέσεν ὕπτιος ἐν κονίῃσι.
Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
Αἴθ' ὤφελλ' ὁ ξεῖνος ἀλώμενος ἄλλοθ' ὀλέσθαι,
Πρὶν ἐλθεῖν· τῷ κ' οὔτι τόσον κέλαδον μεθέηκεν.
Νῦν δὲ περὶ πτωχῶν ἐριδαίνομεν· οὐδέ τι δαιτὸς

'Εσθλῆς ἔσσεται ἧδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ' ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο·
Δαιμόνιοι, μαίνεσθε, καὶ οὐκέτι κεύθετε θυμῷ
Βρωτὺν οὐδὲ ποτῆτα· θεῶν νύ τις ὔμμ' ὀροθύνει.
'Αλλ' εὖ δαισάμενοι κατακείετε οἴκαδ' ἰόντες,
'Οππότε θυμὸς ἄνωγε· διώκω δ' οὔτιν' ἔγωγε.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευε.
Τοῖσιν δ' 'Αμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε,
Νίσου φαίδιμος υἱὸς, 'Αρητιάδαο ἄνακτος·
Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ
'Αντιβίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος χαλεπαίνοι·
Μήτε τι τὸν ξεῖνον στυφελίζετε, μήτε τιν' ἄλλον
Δμώων, οἳ κατὰ δώματ' 'Οδυσσῆος θείοιο.
'Αλλ' ἄγετ', οἰνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,
Ὄφρα σπείσαντες κατακείομεν οἴκαδ' ἰόντες·
Τὸν ξεῖνον δὲ ἐῶμεν ἐνὶ μεγάροις 'Οδυσῆος
Τηλεμάχῳ μελέμεν· τοῦ γὰρ φίλον ἵκετο δῶμα.
Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ἑαδότα μῦθον ἔειπε·
Τοῖσιν δὲ κρητῆρα κεράσσατο Μούλιος ἥρως,
Κῆρυξ Δουλιχιεύς· θεράπων δ' ἦν 'Αμφινόμοιο·
Νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισταδόν· οἱ δὲ θεοῖσι
Σπείσαντες μακάρεσσι, πίον μελιηδέα οἶνον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
Βάν ῥ' ἴμεναι κείοντες ἑὰ πρὸς δώμαθ' ἕκαστος.

'ΟΔΥΣ-

ΤΗΣ
ὈΔΥΣΣΕΙΑΣ
ὉΜΗΡΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΝ Τ.

Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεὺς,
Μνηστῆρεσσι φόνον σὺν Ἀθήνῃ μερμηρίζων·
Αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τηλέμαχε, χρὴ τεύχε' ἀρήϊα κατθέμεν εἴσω
Πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσι
Παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες·
Ἐκ καπνοῦ κατέθηκ'· ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἐῴκει,
Οἶά ποτε Τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεὺς,
Ἀλλὰ κατῄκισται, ὅσσον πυρὸς ἵκετ' ἀϋτμή.
Πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶν ἔμβαλε δαίμων,

Μήπως οἰνωθέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν,
Ἀλλήλους τρώσητε, καταισχύνητε δὲ δαῖτα,
Καὶ μνηστύν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί·
Ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν·
Μαῖ', ἄγε δή μοι ἔρυξον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,
Ὄφρα κεν ἐς θάλαμον καταθείομαι ἔντεα πατρὸς
Καλὰ, τά μοι κατὰ οἶκον ἀκηδέα καπνὸς ἀμέρδει,
Πατρὸς ἀποιχομένοιο· ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα·
Νῦν δ' ἐθέλω καταθέσθαι, ἵν' οὐ πυρὸς ἵξετ' ἀϋτμή.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
Αἲ γὰρ δή ποτε, τέκνον, ἐπιφροσύνας ἀνέλοιο,
Οἴκου κήδεσθαι, καὶ κτήματα πάντα φυλάσσειν.
Ἀλλ' ἄγε, τίς τοι ἔπειτα μετοιχομένη φάος οἴσει;
Δμωὰς δ' οὐκ εἴας προβλωσκέμεν, αἵ κεν ἔφαινον.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ξεῖνος ὅδ'· οὐ γὰρ ἀεργὸν ἀνέξομαι, ὅς κεν ἐμῆς γε
Χοίνικος ἅπτηται, καὶ τηλόθεν εἰληλουθώς.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησε· τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
Κλήϊσσεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων.
Τὼ δ' ἄρ' ἀναΐξαντ' Ὀδυσεὺς καὶ φαίδιμος υἱὸς
Ἐσφόρεον κόρυθάς τε, καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας,
Ἔγχεά τ' ὀξυόεντα· πάροιθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
Χρύσεον λύχνον ἔχουσα, φάος περικαλλὲς ἐποίει.
Δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' αἶψα·
Ὦ πάτερ, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
Ἔμπης μοι τοῖχοι μεγάρων, καλαί τε μεσόδμαι,
Εἰλάτιναί τε δοκοὶ, καὶ κίονες ὑψόσ' ἔχοντες,

Φαίνοντ' ὀφθαλμοῖς, ὡσεὶ πυρὸς αἰθομένοιο.
Ἦ μάλα τις θεὸς ἔνδον, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Σίγα, καὶ κατὰ σὸν νόον ἴσχανε, μηδ' ἐρέεινε·
Αὕτη τοι δίκη ἐστὶ θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι.
Ἀλλὰ σὺ μὲν κατάλεξαι· ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ,
Ὄφρα δ' ἔτι δμωὰς καὶ μητέρα σὴν ἐρεθίζω·
Ἡ δέ μ' ὀδυρομένη εἰρήσεται ἀμφὶς ἕκαστα·
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκει
Κείων ἐς θάλαμον, δαΐδων ὑπολαμπομενάων.
Ἔνθα πάρος κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι.
Ἔνθ' ἄρα καὶ τότ' ἔλεκτο, καὶ ἠῶ δῖαν ἔμιμνεν.
Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
Μνηστήρεσσι φόνον σὺν Ἀθήνῃ μερμηρίζων.
Ἡ δ' ἴεν ἐκ θαλάμοιο περίφρων Πηνελόπεια,
Ἀρτέμιδι ἰκέλη, ἠδὲ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ·
Τῇ παρὰ μὲν κλισίην πυρὶ κάτθεσαν, ἔνθ' ἄρ' ἔφιζε,
Δινωτὴν ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ· ἥν ποτε τέκτων
Ποίησ' Ἰκμάλιος, καὶ ὑπὸ θρῆνυν ποσὶν ἧκεν
Προσφυέα ἐξ αὐτῆς, ὅθ' ἐπὶ μέγα βάλλετο κῶας.
Ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια.
Ἦλθον δὲ δμωαὶ λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο·
Αἳ δ' ἀπὸ μὲν σῖτον πολὺν ἥρεον, ἠδὲ τραπέζας,
Καὶ δέπα, ἔνθεν ἄρ' ἄνδρες ὑπερμενέοντες ἔπινον.
Πῦρ δ' ἀπὸ λαμπτήρων χαμάδις βάλον· ἄλλα δ' ἐπ' αὐτῶν
Νῆσαν ξύλα πολλά, φόως ἔμεν, ἠδὲ θέρεσθαι.
Ἡ δ' Ὀδυσῆ' ἐνένιπε Μελανθὼ δεύτερον αὖτις·
Ξεῖν', ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήσεις διὰ νύκτα

Δινεύων κατὰ οἶκον; ὀπιπεύεις δὲ γυναῖκας;
Ἀλλ' ἔξελθε θύραζε, τάλαν, καὶ δαιτὸς ὄνησο·
Ἢ τάχα καὶ δαλῷ βεβλημένος εἶσθα θύραζε.
Τὴν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Δαιμονίη, τί μοι ὧδ' ἐπέχεις κεκοτηότι θυμῷ;
Ἦ ὅτι οὐ ῥυπόω; κακὰ δὲ χροῒ εἵματα εἷμαι;
Πτωχεύω δ' ἀνὰ δῆμον; ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει.
Τοιοῦτοι πτωχοὶ καὶ ἀλήμονες ἄνδρες ἔασι.
Καὶ γὰρ ἐγώ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
Ὄλβιος ἀφνειὸν, καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτῃ
Τοίῳ, ὁποῖος ἔοι, καὶ ὅτευ κεχρημένος ἔλθοι.
Ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρίαι, ἄλλα τε πολλὰ,
Οἷσίν τ' εὖ ζώουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται·
Ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων· ἤθελε γάρ που.
Τῷ νῦν μή ποτε καὶ σὺ, γύναι, ἀπὸ πᾶσαν ὀλέσσῃς
Ἀγλαΐην, τῇ νῦν γε μετὰ δμωῇσι κέκασσαι,
Μή πώς τοι δέσποινα κοτεσσαμένη χαλεπήνῃ,
Ἢ Ὀδυσεὺς ἔλθοι· ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα.
Εἰ δ' ὁ μὲν ὡς ἀπόλωλε, οὐκέτι νόστιμός ἐστιν,
Ἀλλ' ἤδη παῖς τοῖος Ἀπόλλωνός γε ἕκητι
Τηλέμαχος· τὸν δ' οὔτις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
Λήθει ἀτασθάλλουσ'· ἐπεὶ οὐκέτι τηλίκος ἐστίν.
Ὣς φάτο· τοῦ δ' ἤκουσε περίφρων Πηνελόπεια·
Ἀμφίπολον δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Πάντως, θαρσαλέη, κύον ἀδεὴς, οὔτι με λήσεις
Ἔρδουσα μέγα ἔργον, ὃ σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις.
Πάντα γὰρ εὖ ᾔδησθ', ἐπεὶ ἐξ ἐμεῦ ἔκλυες αὐτῆς,
Ὡς τὸν ξεῖνον ἔμελλον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν

Ἀμφὶ πόσει ἔρεσθαι· ἐπεὶ πυκινῶς ἀκάχημαι.
Ἦ ῥα, καὶ Εὐρυνόμην ταμίην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Εὐρυνόμη, φέρε δὴ δίφρον καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
Ὄφρα καθεζόμενος εἴπῃ ἔπος, ἠδ' ὑπακούσῃ
Ὁ ξεῖνος ἐμέθεν· ἐθέλω δέ μιν ἐξερέεσθαι.
Ὣς ἔφαθ'· ἡ δὲ μάλ' ὀτραλέως ἐπέθηκε φέρουσα
Δίφρον ἐΰξεστον, καὶ ἐπ' αὐτοῦ κῶας ἔβαλλεν·
Ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια·
Ξεῖνε, τὸ μέν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή,
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ὦ γύναι, οὐκ ἄν τίς σε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
Νεικέοι· ἦ γάρ σευ κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει·
Ὥστε τευ ἢ βασιλῆος ἀμύμονος, ὅς τε θεουδὴς
Ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισιν ἀνάσσων,
Εὐδικίας ἀνέχῃσι· φέρῃσι δὲ γαῖα μέλαινα
Πυροὺς, καὶ κριθὰς, βρίθῃσι δὲ δένδρεα καρπῷ·
Τίκτει δ' ἔμπεδα μῆλα, θάλασσα δὲ παρέχει ἰχθῦς
Ἐξ εὐεργασίης· ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτοῦ.
Τῷ ἐμὲ νῦν τὰ μὲν ἄλλα μετάλλα σῷ ἐνὶ οἴκῳ·
Μηδ' ἐμὸν ἐξερέεινε γένος καὶ πατρίδα γαῖαν,
Μή μοι μᾶλλον θυμὸν ἐνιπλήσῃς ὀδυνάων
Μνησαμένῳ· μάλα δ' εἰμὶ πολύστονος· οὐδέ τί με χρὴ
Οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ γοόωντά τε μυρόμενόν τε
Ἧσθαι· ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεί·
Μή τίς μοι Δαναῶν νεμεσήσεται, ἠὲ σύ γ' αὐτή·
Φῇ δὲ δακρυπλώειν βεβαρηότα με φρένας οἴνῳ.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·
Ξεῖν', ἤτοι μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, εἶδός τε, δέμας τε,
Ὤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἀργεῖοι· μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
Εἰ κεῖνός γ' ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι,
Μεῖζόν κε κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὕτω·
Νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέσσευε κακὰ δαίμων·
Ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
Δουλιχίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
Οἵ τ' αὐτὴν Ἰθάκην εὐδείελον ἀμφινέμονται,
Οἵ μ' ἀεκαζομένην μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον,
Τῷ οὔτε ξείνων ἐμπάζομαι, οὔθ' ἱκετάων,
Οὔτε τι κηρύκων, οἳ δημιοεργοὶ ἔασιν·
Ἀλλ' Ὀδυσῆα ποθεῦσα, φίλον κατατήκομαι ἦτορ·
Οἱ δὲ γάμον σπεύδουσιν· ἐγὼ δὲ δόλους τολυπεύω·
Φᾶρος μέν μοι πρῶτον ἐνέπνευσε φρεσὶ δαίμων
Στησαμένῃ μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὑφαίνειν,
Λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' αὐτοῖς μετέειπον·
Κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεὺς,
Μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσόκε φᾶρος
Ἐκτελέσω, μή μοι μεταμώλια νήματ' ὄληται,
Λαέρτῃ ἥρωϊ ταφήϊον, εἰσότε κέν μιν
Μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι, τανηλεγέος θανάτοιο·
Μή τίς μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσήσῃ,
Αἴ κεν ἄτερ σπείρου κεῖται, πολλὰ κτεατίσσας.
Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
Ἔνθα κεν ἠματίη μὲν ὑφαίνεσκον μέγαν ἱστὸν,
Νύκτας δ' ἀλλύεσκον, ἐπὴν δαΐδας παραθείμην.

Ὡς τρίετες μὲν ἔληθον ἐγὼ καὶ ἔπειθον Ἀχαιούς·
Ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
Μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέσθη,
Καὶ τότε δή με, διὰ δμωὰς, κύνας οὐκ ἀλεγούσας,
Εἷλον ἐπελθόντες, καὶ ὁμοκλήσαντ' ἐπέεσσιν.
Ὡς τὸ μὲν ἐξετέλεσσα καὶ οὐκ ἐθέλουσ' ὑπ' ἀνάγκης·
Νῦν δ' οὔτ' ἐκφυγέειν δύναμαι γάμον, οὔτε τιν' ἄλλην
Μῆτιν ἔθ' εὑρίσκω· μάλα δ' ὀτρύνουσι τοκῆες
Γήμασθ'· ἀσχαλάᾳ δὲ πάϊς βίοτον κατεδόντων,
Γινώσκων· ἤδη γὰρ ἀνὴρ οἷός τε μάλιστα
Οἴκου κήδεσθαι, τῷ τε Ζεὺς κῦδος ὀπάζῃ.
Ἀλλὰ καὶ ὥς μοι εἰπὲ τεὸν γένος, ὁππόθεν ἐσσί.
Οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός ἐσσι παλαιφάτου, οὐδ' ἀπὸ πέτρης·
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Οὐκ ἔτ' ἀπολλήξεις τὸν ἐμὸν γόνον ἐξερέουσα;
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω· ἦ μέν μ' ἀχέεσσί γε δοίης
Πλείοσιν, ἢ ἔχομαι· ἡ γὰρ δίκη, ὁππότε πάτρης
Ἧς ἀπέῃσιν ἀνὴρ τόσσον χρόνον, ὅσσον ἐγὼ νῦν,
Πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων·
Ἀλλὰ καὶ ὣς ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς.
Κρήτη τις γαῖ' ἐστὶ, μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
Καλὴ καὶ πίειρα, περίῤῥυτος· ἐν δ' ἄνθρωποι
Πολλοὶ, ἀπειρέσιοι, καὶ ἐνενήκοντα πόληες.
Ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα μεμιγμένη· ἐν μὲν Ἀχαιοὶ,
Ἐν δ' Ἐτεόκρητες μεγαλήτορες, ἐν δὲ Κύδωνες,
Δωριέες τε τριχάϊκες, δῖοί τε Πελασγοί.
Τῇσι δ' ἐνὶ Κνωσσὸς μεγάλη πόλις· ἔνθα τε Μίνως
Ἐννέωρος βασίλευε Διὸς μεγάλου ὀαριστής,

Πατρὸς ἐμοῖο πατὴρ, μεγαθύμου Δευκαλίωνος,
Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίκτε, καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω
Ὤιχεθ' ἅμ' Ἀτρείδῃσιν· ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸς Αἴθων,
Ὁπλότερος γενεῇ· ὁ δ' ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων·
Ἔνθ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἰδόμην, καὶ ξείνια δῶκα·
Καὶ γὰρ τὸν Κρήτηνδε κατήγαγεν ἲς ἀνέμοιο,
Ἱέμενον Τροίηνδε, παραπλάγξασα Μαλειῶν·
Στῆσε δ' ἐν Ἀμνισῷ, ὅθι τε σπέος Εἰλειθυίης,
Ἐν λιμέσιν χαλεποῖσι· μόλις δ' ὑπάλυξεν ἀέλλας.
Αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα μετάλλα, ἄστυδ' ἀνελθών·
Ξεῖνον γάρ μιν ἔφασκε φίλον τ' ἔμεν, αἰδοῖόν τε.
Τῷ δ' ἤδη δεκάτη ἢ ἑνδεκάτη πέλεν ἠὼς
Οἰχομένῳ σὺν νηυσὶ κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω.
Τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δώματ' ἄγων εὖ ἐξείνισσα,
Ἐνδυκέως φιλέων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων·
Καί οἱ, τοῖς ἄλλοις ἑτάροις, οἳ ἅμ' αὐτῷ ἕποντο,
Δημόθεν ἄλφιτα δῶκα, καὶ αἴθοπα οἶνον ἀγείρας,
Καὶ βοῦς ἱρεύσασθαι· ἵνα πλησαίατο θυμόν.
Ἔνθα δυώδεκα μὲν μένον ἤματα δῖοι Ἀχαιοί.
Εἴλει γὰρ Βορέης ἄνεμος μέγας, οὐδ' ἐπὶ γαίῃ
Εἴα ἵστασθαι· χαλεπὸς δέ τις ὤρορε δαίμων·
Τῇ τρισκαιδεκάτῃ δ' ἄνεμος πέσε· τοὶ δ' ἀνάγοντο.
Ἴσκε ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα·
Τῆς δ' ἄρ' ἀκουούσης ῥέε δάκρυα, τήκετο δὲ χρώς·
Ὡς δὲ χιὼν κατατήκετ' ἐν ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν,
Ἥν τ' Εὖρος κατέτηξεν, ἐπὴν Ζέφυρος καταχεύῃ·
Τηκομένης δ' ἄρα τῆς ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες·

Ὣς τῆς τήκετο καλὰ παρήϊα δακρυχεούσης,
Κλαιούσης ἑὸν ἄνδρα παρήμενον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Θυμῷ μὲν γοόωσαν ἑὴν ἐλέαιρε γυναῖκα,
Ὀφθαλμοὶ δ' ὡσεὶ κέρα ἕστασαν, ἠὲ σίδηρος,
Ἀτρέμας ἐν βλεφάροισι· δόλῳ δ' ὅγε δάκρυα κεῦθε.
Ἡ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
Ἐξαῦτίς μιν ἔπεσσιν ἀμειβομένη προσέειπεν·
Νῦν μὲν δή σε, ξεῖνέ γ', ὀΐω πειρηθῆναι,
Εἰ ἐτεὸν δὴ κεῖθι σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισι
Ξείνισας ἐν μεγάροισιν ἐμὸν πόσιν, ὡς ἀγορεύεις.
Εἰπέ μοι, ὁπποῖ' ἄσσα περὶ χροῒ εἵματα ἕστο,
Αὐτός θ' οἷος ἔην, καὶ ἑταίρους, οἵ οἱ ἕποντο.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ὦ γύναι, ἀργαλέον τόσσον χρόνον ἀμφὶς ἐόντα
Εἰπέμεν· ἤδη γάρ οἱ ἐεικοστὸν ἔτος ἐστὶν,
Ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβη, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης·
Αὐτάρ τοι ἐρέω, ὥς μοι ἰνδάλλεται ἦτορ.
Χλαῖναν πορφυρέην οὔλην ἔχε δῖος Ὀδυσσεὺς,
Διπλῆν· αὐτάρ τοι περόνη χρυσοῖο τέτυκτο
Αὐλοῖσιν διδύμοισι· πάροιθε δὲ δαίδαλον ἦεν·
Ἐν προτέροισι πόδεσσι κύων ἔχε ποικίλον ἐλλὸν
Ἀσπαίροντα λάων· τὸ δὲ θαυμάζεσκον ἅπαντες,
Ὡς οἱ χρύσεοι ὄντες, ὁ μὲν λάε νεβρὸν ἀπάγχων,
Αὐτὰρ ὃ, ἐκφυγέειν μεμαὼς, ἤσπαιρε πόδεσσι.
Τὸν δὲ χιτῶν' ἐνόησα περὶ χροῒ σιγαλόεντα,
Οἷόν τε κρομύοιο λοπὸν κάτα ἰσχαλέοιο.
Τὼς μὲν ἔην μαλακὸς, λαμπρὸς δ' ἦν, ἠέλιος ὥς·
Ἦ μὲν πολλαί γ' αὐτὸν ἐθηήσαντο γυναῖκες.

Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Οὐκ οἶδ', εἰ τάδε ἕσσο περὶ χροῒ οἴκοθ' Ὀδυσσεὺς,
Ἦε τις ἑταίρων δῶκε θοῆς ἐπὶ νηὸς ἰόντι,
Ἤ τίς που καὶ ξεῖνος· ἐπεὶ πολλοῖσιν Ὀδυσσεὺς
Ἔσκε φίλος· παῦροι γὰρ Ἀχαιῶν ἦσαν ὁμοῖοι·
Καί οἱ ἐγὼ χάλκειον ἄορ, καὶ δίπλακα δῶκα
Καλὴν, πορφυρέην, καὶ τερμιόεντα χιτῶνα·
Αἰδοίως δ' ἀπέπεμπον ἐϋσσέλμου ἐπὶ νηός.
Καὶ μέν οἱ κῆρυξ ὀλίγον προγενέστερος αὐτοῦ
Εἵπετο· καὶ τόν τοι μυθήσομαι, οἷος ἔην περ·
Γυρὸς ἐν ὤμοισιν, μελανόχροος, οὐλοκάρηνος·
Εὐρυβάτης δ' ὄνομ' ἔσκε· τίεν δέ μιν ἔξοχον ἄλλων
Ὧν ἑτάρων Ὀδυσεὺς, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ᾔδη.
Ὣς φάτο· τῇ ἔτι μᾶλλον ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο,
Σήματ' ἀναγνούσῃ, τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
Ἡ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
Καὶ τότε μιν μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπε·
Νῦν μὲν δή μοι, ξεῖνε, πάρος περ ἐὼν ἐλεεινὸς
Ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι φίλος τ' ἔσῃ, αἰδοῖός τε·
Αὐτὴ γὰρ τάδε εἵματ' ἐγὼ πόρον, οἷ' ἀγορεύεις,
Πτύξασ' ἐκ θαλάμου· περόνην τ' ἐπέθηκα φαεινὴν,
Κείνῳ ἄγαλμ' ἔμεναι· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις
Οἴκαδε νοστήσαντα, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ κοίλης ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεὺς
Ὤιχετ' ἐποψόμενος Κακοΐλιον οὐκ ὀνομαστήν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Μηκέτι νῦν χρόα καλὸν ἐναίρεο, μηδέ τι θυμὸν

Τῆκε, πόσιν γοόωσα· νεμεσσῶμαί γε μὲν οὐδέν·
Καὶ γάρ τίς τ' ἀλλοῖον ὀδύρεται ἄνδρ' ὀλέσασα
Κουρίδιον, τῷ τέκνα τέκῃ φιλότητι 'μιγεῖσα,
Ἢ Ὀδυσῆ', ὅν φασι θεοῖς ἐναλίγκιον εἶναι.
Ἀλλὰ γόου μὲν παῦσαι, ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον·
Νημερτέως γάρ τοι μυθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω,
Ὡς ἤδη Ὀδυσῆος ἐγὼ περὶ νόστου ἄκουσα,
Ἀγχοῦ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν σὺν πίονι δήμῳ,
Ζωοῦ· αὐτὰρ ἄγει κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ,
Αἰτίζων ἀνὰ δῆμον· ἀτὰρ ἐρίηρας ἑταίρους
Ὤλεσε, καὶ νῆα γλαφυρὴν, ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
Θρινακίης ἀπὸ νήσου ἰών· ὀδύσαντο γὰρ αὐτῷ
Ζεύς τε καὶ Ἠέλιος· τοῦ γὰρ βόας ἔκταν' ἑταῖροι.
Οἱ μὲν πάντες ὄλοντο πολυκλύσῳ ἐνὶ πόντῳ·
Τὸν δ' ἄρ' ἐπὶ τρόπιος νεὸς ἔκβαλε κῦμ' ἐπὶ χέρσου
Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἳ ἀγχίθεοι γεγάασιν·
Οἳ δή μιν περὶ κῆρι, θεὸν ὣς, τιμήσαντο,
Καί οἱ πολλὰ δόσαν, πέμπειν τέ μιν ἤθελον αὐτοὶ
Οἴκαδ' ἀπήμαντον· καί κεν πάλαι ἐνθάδ' Ὀδυσσεὺς
Ἤην· ἀλλ' ἄρα οἱ τό γε κέρδιον εἴσατο θυμῷ,
Χρήματ' ἀγυρτάζειν πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἰόντι·
Ὡς πέρι κέρδεα πολλὰ καταθνητῶν ἀνθρώπων
Οἶδ' Ὀδυσεύς· οὐδ' ἄν τις ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος.
Ὥς μοι Θεσπρωτῶν βασιλεὺς μυθήσατο Φείδων·
Ὤμνυε δὲ πρὸς ἔμ' αὐτὸν, ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ,
Νῆα κατειρύσθαι, καὶ ἐπαρτέας ἔμμεν' ἑταίρους,
Οἳ δή μιν πέμψουσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηῦς

Ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολύπυρον.
Καί μοι κτήματ᾽ ἔδειξεν, ὅσα ξυναγείρατ᾽ Ὀδυσσεύς
Καί νύ κεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ᾽ ἔτι βόσκοι,
Ὅσσα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κεῖτο ἄνακτος.
Τὸν δ᾽ ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὄφρα θεοῖο
Ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσῃ,
Ὅππως νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Ἤδη δὴν ἀπεὼν, ἢ ἀμφαδὸν, ἦε κρυφηδόν.
Ὣς ὁ μὲν οὕτως ἐστὶ σόος, καὶ ἐλεύσεται ἤδη
Ἄγχι μάλ᾽· οὐδ᾽ ἔτι τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
Δηρὸν ἀπεσσεῖται· ἔμπης δέ τοι ὅρκια δώσω·
Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
Ἱστίη τ᾽ Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
Ἦ μέν τοι τάδε πάντα τελείεται, ὡς ἀγορεύω·
Τοῦ δ᾽ αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ᾽ Ὀδυσσεὺς,
Τοῦ μὲν φθίνοντος μηνὸς, τοῦ δ᾽ ἱσταμένοιο.
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
Αἲ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἴη
Τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε, πολλά τε δῶρα,
Ἐξ ἐμεῦ· ὡς ἄν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.
Ἀλλά μοι ὧδ᾽ ἀνὰ θυμὸν ὀΐεται, ὡς ἔσεταί περ.
Οὔτ᾽ Ὀδυσεὺς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται, οὔτε σὺ πομπῆς
Τεύξῃ· ἐπεὶ οὔτοι σημάντορές εἰσ᾽ ἐνὶ οἴκῳ,
Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μετ᾽ ἀνδράσιν, εἴποτ᾽ ἔην γε,
Ξείνους αἰδοίους ἀποπεμπέμεν ἠδὲ δέχεσθαι.
Ἀλλά μιν, ἀμφίπολοι, ἀπονίψατε, κάτθετε δ᾽ εὐνὴν,
Δέμνια, καὶ χλαίνας, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα,
Ὥς κ᾽ εὖ θαλπιόων χρυσόθρονον ἠῶ ἵκηται.

'Ηῶθεν δὲ μάλ' ἦρι λοέσσαι τε χρῖσαί τε,
"Ως κ' ἔνδον παρὰ Τηλεμάχῳ δείπνοιο μέδηται
"Ημενος ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ἄλγιον, ὅς κεν ἐκείνων
Τοῦτον ἀνιάζει θυμοφθόρος, οὐδέ τι ἔργον
'Ενθάδ' ἔτι πρήξει, μάλα περ κεχολωμένος αἰνῶς.
Πῶς γάρ ἐμεῦ σὺ, ξεῖνε, δαήσεαι εἴ τι γυναικῶν
'Αλλάων περίειμι νόον καὶ ἐπίφρονα βουλὴν
Εἴ κεν αὐσταλέος, κακὰ εἱμένος, ἐν μεγάροισι
Δαινύῃ; ἄνθρωποι δὲ μινυνθάδιοι τελέθουσιν.
"Ος μὲν ἀπηνὴς τ' αὐτὸς ἔῃ, καὶ ἀπηνέα εἰδῇ,
Τῷ δὲ καταρῶνται πάντες βροτοὶ ἄλγε' ὀπίσσω
Ζωῷ· ἀτὰρ τεθνεῶτί γ' ἐφεψιόωνται ἅπαντες·
"Ως δ' ἂν ἀμύμων αὐτὸς ἔῃ, καὶ ἀμύμονα εἰδῇ,
Τοῦ μέν τε κλέος εὐρὺ διὰ ξεῖνοι φορέουσι
Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους· πολλοὶ δέ μιν ἐσθλὸν ἔειπον.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις 'Οδυσσεύς·
Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω 'Οδυσῆος,
Ἤτοι ἐμοὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα
Ἤχθεθ', ὅτε πρῶτον Κρήτης ὄρεα νιφόεντα
Νοσφισάμην ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο.
Κείω δ', ὡς τὸ πάρος περ ἀΰπνους νύκτας ἴαυον·
Πολλὰς γὰρ νύκτας ἀεικελίῳ ἐνὶ κοίτῃ
Ἄεσα, καί τ' ἀνέμεινα εὔθρονον ἠῶ δῖαν.
Οὐδέ τί μοι ποδάνιπτρα ποδῶν ἐπιήρανα θυμῷ
Γίνεται· οὐδὲ γυνὴ ποδὸς ἅψεται ἡμετέροιο
Τάων, αἵ τοι δῶμα κάτα δρήστειραι ἔασιν,
Εἰ μή τις γρηῦς ἐστὶ παλαιὴ, κέδν' εἰδυῖα,
Ἥτις τέτληκεν τόσσα φρεσὶν, ὅσσα τ' ἐγώ περ·

Τήνδε δ' ἂν οὐ φθονέοιμι ποδῶν ἅψασθαι ἐμεῖο.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·
Ξεῖνε φίλ', οὐ γάρ πώ τις ἀνὴρ πεπνυμένος ὧδε
Ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα,
Ὡς σὺ μάλ' εὐφραδέως πεπνυμένα πάντ' ἀγορεύεις·
Ἔστι δέ μοι γρηῢς, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχουσα,
Ἣ κεῖνον δύστηνον εὖ τρέφεν, ἠδ' ἀτίταλλεν,
Δεξαμένη χείρεσσ', ὅτε μιν πρῶτον τέκε μήτηρ,
Ἥ σε πόδας νίψει, ὀλιγηπελέουσά περ ἔμπης.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἀνστᾶσα, περίφρων Εὐρύκλεια,
Νίψον σοῖο ἄνακτος ὁμήλικα· καί που Ὀδυσσεὺς
Ἤδη τοιόσδ' ἐστὶ πόδας, τοῖος δέ τε χεῖρας·
Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσιν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· γρηῢς δὲ κατέσχετο χερσὶ πρόσωπα,
Δάκρυα δ' ἔκβαλε θερμὰ, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·
Ὤ μοι ἐγὼ σέο, τέκνον, ἀμήχανος· ἦ σε περὶ
Ἀνθρώπων ἤχθηρε θεουδέα θυμὸν ἔχοντα.
Οὐ γάρ πώ τις τόσσα βροτῶν Διῒ τερπικεραύνῳ
Πίονα μηρί' ἔκη', οὐδ' ἐξαίτους ἑκατόμβας,
Ὅσσα σὺ τῷ ἐδίδως, ἀρώμενος ἕως ἵκοιο
Γῆράς τε λιπαρὸν, θρέψαιό τε φαίδιμον υἱόν·
Νῦν δέ τοι οἴῳ πάμπαν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.
Οὕτω που κἀκείνῳ ἐφεψιόωντο γυναῖκες
Ξείνων τηλεδαπῶν, ὅτε τευ κλυτὰ δώμαθ' ἵκοιτο,
Ὡς σέθεν αἱ κύνες αἵδε καθεψιόωντο ἅπασαι·
Τάων νῦν λώβην τε καὶ αἴσχεα πόλλ' ἀλεείνων,
Οὐκ ἐάᾳς νίζειν· ἐμὲ δ' οὐκ ἀέκουσαν ἄνωγε
Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια.

Τῷ σε πόδας νίψω, ἅμα τ' αὐτῆς Πηνελοπείης
Καὶ σέθεν εἵνεκ'· ἐπεί μοι ὀρώρεται ἔνδοθι θυμὸς
Κήδεσιν· ἀλλ' ἄγε νῦν ξυνίει ἔπος, ὅ, ττι κεν εἴπω·
Πολλοὶ δὴ ξεῖνοι ταλαπείριοι ἐνθάδ' ἵκοντο,
Ἀλλ' οὔπω τινά φημι ἐοικότα ὧδε ἰδέσθαι,
Ὡς σὺ, δέμας, φωνήν τε, πόδας τ', Ὀδυσῆϊ ἔοικας.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ὦ γρηῦ, οὕτω φασὶν ὅσοι ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
Ἡμέας ἀμφοτέρους, μάλα εἰκέλω ἀλλήλοιϊν
Ἔμμεναι· ὡς σύ περ αὐτὴ ἐπιφρονέουσ' ἀγορεύεις.
Ὣς ἄρ' ἔφη· γρηῢς δὲ λέβηθ' ἕλε παμφανόωντα,
Τῷ πόδας ἐξαπένιζεν, ὕδωρ δ' ἐνεχεύατο πολλόν·
Ψυχρόν· ἔπειτα δὲ θερμὸν ἐπήφυσεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἷζεν ἐπ' ἐσχαρόφιν, ποτὶ δὲ σκότος ἐτράπετ' αἶψα·
Αὐτίκα γὰρ κατὰ θυμὸν ὀΐσσατο, μή ἑ λαβοῦσα
Οὐλὴν ἀμφράσσαιτο, καὶ ἀμφαδὰ ἔργα γένοιτο.
Νῖζε δ' ἄρ' ἆσσον ἰοῦσα ἄναχθ' ἑόν· αὐτίκα δ' ἔγνω
Οὐλήν· τήν ποτέ μιν σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι
Παρνησόνδ' ἐλθόντα, μετ' Αὐτόλυκόν τε, καὶ υἷας,
Μητρὸς ἑῆς πατέρ' ἐσθλὸν, ὃς ἀνθρώπους ἐκέκαστο
Κλεπτοσύνῃ θ', ὅρκῳ τε· θεὸς δέ οἱ αὐτὸς ἔδωκεν
Ἑρμείας· τῷ γὰρ κεχαρισμένα μηρία καῖεν
Ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων· ὁ δέ οἱ πρόφρων ἅμ' ὀπήδει.
Αὐτόλυκος δ' ἐλθὼν Ἰθάκης ἐς πίονα δῆμον,
Παῖδα νέον γεγαῶτα κιχήσατο θυγατέρος ἧς·
Τόν ῥά οἱ Εὐρύκλεια φίλοις ἐπὶ γούνασι θῆκε
Παυομένῳ δόρποιο· ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Αὐτόλυκ', αὐτὸς νῦν ὄνομ' εὕρεο, ὅ, ττι κε θεῖο

Παιδὸς παιδὶ φίλῳ· πολυάρητος δέ τοι ἐστί.
Τὴν δ' αὖτ' Αὐτόλυκος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
Γαμβρὸς ἐμὸς, θύγατήρ τε, τίθεσθ' ὄνομ', ὅ, ττι κεν
Πολλοῖσιν γὰρ ἔγωγε ὀδυσσάμενος τόδ' ἱκάνω (εἴπω.
Ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξὶν, ἀνὰ χθόνα βωτιάνειραν
Τῷ δ' Ὀδυσεὺς ὄνομ' ἔστω ἐπώνυμον· αὐτὰρ ἔγωγε,
Ὁππότ' ἂν ἡβήσας μητρώϊον ἐς μέγα δῶμα
Ἔλθῃ Παρνησόνδ' ὅθι πού μοι κτήματ' ἔασι,
Τῶν οἱ ἐγὼ δώσω, καί μιν χαίροντ' ἀποπέμψω.
Τῶν ἕνεκ' ἦλθ' Ὀδυσεὺς, ἵνα οἱ πόροι ἀγλαὰ δῶρα.
Τὸν μὲν ἄρ Αὐτόλυκός τε καὶ υἱέες Αὐτολύκοιο
Χερσίν τ' ἠσπάζοντο, ἔπεσσί τε μειλιχίοισι·
Μήτηρ δ' Ἀμφιθέη μητρὸς, περιφῦσ' Ὀδυσῆϊ,
Κύσσ' ἄρα μιν κεφαλήν τε καὶ ἄμφω φάεα καλά.
Αὐτόλυκος δ' υἱοῖσιν ἐκέκλετο κυδαλίμοισι,
Δεῖπνον ἐφοπλίσσαι· τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκουσαν·
Αὐτίκα δ' εἰσάγαγον βοῦν ἄρσενα πενταέτηρον.
Τὸν δέρον, ἀμφί θ' ἕπον, καί μιν διέχευαν ἅπαντα,
Μίστυλλόν τ' ἄρ ἐπισταμένως, πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν,
Ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε μοίρας.
Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Δαίνυντ'· οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
Δὴ τότε κοιμήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠὼς,
Βάν ῥ' ἴμεν ἐς θήρην ἠμὲν κύνες, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Υἱέες Αὐτολύκου· μετὰ τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἤϊεν· αἰπὺ δ' ὄρος προσέβαν καταειμένον ὕλῃ

Παρ-

Παρνησοῦ· τάχα δ' ἵκανον πτύχας ἠνεμοέσσας.
Ἠέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας,
Ἐξ ἀκαλαῤῥείταο βαθυῤῥόου Ὠκεανοῖο.
Οἱ δ' ἐς βῆσσαν ἵκανον ἐπακτῆρες· πρὸ δ' ἄρ' αὐτῶν
Ἴχνη ἐρευνῶντες κύνες ἤϊσαν· αὐτὰρ ὄπισθεν
Υἱέες Αὐτολύκου· μετὰ τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἤϊεν ἄγχι κυνῶν, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
Ἔνθα δ' ἄρ' ἐν λόχμῃ πυκινῇ κατέκειτο μέγας σῦς·
Τὴν μὲν ἄρ' οὔτ' ἀνέμων διάει μένος ὑγρὸν ἀέντων,
Οὔτε μιν ἠέλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,
Οὔτ' ὄμβρος περάασκε διαμπερές· ὣς ἄρα πυκνὴ
Ἦεν· ἀτὰρ φύλλων ἐνέην χύσις ἤλιθα πολλή.
Τὸν δ' ἀνδρῶν τε κυνῶν τε περὶ κτύπος ἦλθε ποδοῖιν,
Ὡς ἐπάγοντες ἐπῆσαν· ὁ δ' ἀντίος ἐκ ξυλόχοιο
Φρίξας εὖ λοφιήν, πῦρ δ' ὀφθαλμοῖσι δεδορκὼς,
Στῆ ῥ' αὐτῶν σχεδόθεν· ὁ δ' ἄρα πρώτιστος Ὀδυσσεὺς
Ἔσσυτ', ἀνασχόμενος δολιχὸν δόρυ χειρὶ παχείῃ,
Οὐτάμεναι μεμαώς· ὁ δέ μιν φθάμενος ἔλασεν σῦς
Γουνὸς ὕπερ· πολλὸν δὲ διήφυσε σαρκὸς ὀδόντι
Λικριφὶς ἀΐξας, οὐδ' ὀστέον ἵκετο φωτός.
Τὸν δ' Ὀδυσεὺς οὔτησε τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον,
Ἀντικρὺ δὲ διῆλθε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκή·
Καδδέπεσ' ἐν κονίῃσι μακών· ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
Τὸν μὲν ἄρ' Αὐτολύκου παῖδες φίλοι ἀμφεπένοντο·
Ὠτειλὴν Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἀντιθέοιο
Δῆσαν ἐπισταμένως· ἐπαοιδῇ δ' αἷμα κελαινὸν
Ἔσχεθον· αἶψα δ' ἵκοντο φίλου πρὸς δώματα πατρός.
Τὸν μὲν ἄρ' Αὐτόλυκός τε, καὶ υἱέες Αὐτολύκοιο

Εὖ ἰησάμενοι, οἵδ' ἀγλαὰ δῶρα πορόντες,
Καρπαλίμως χαίροντα φίλως χαίροντες ἔπεμπον
Εἰς Ἰθάκην· τῷ μέν ῥα πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
Χαῖρον νοστήσαντι, καὶ ἐξερέεινον ἕκαστα,
Οὐλὴν, ὅ, ττι πάθοι· ὁ δ' ἄρα σφίσιν εὖ κατέλεξεν,
Ὥς μιν θηρεύοντ' ἔλασεν σῦς λευκῷ ὀδόντι
Παρνησόνδ' ἐλθόντα σὺν υἱάσιν Αὐτολύκοιο.
Τὴν γρηῢς χείρεσσι καταπρηνέσσι λαβοῦσα,
Γνῶ ῥ' ἐπιμασσαμένη, πόδα δὲ προέηκε φέρεσθαι·
Ἐν δὲ λέβητι πέσε κνήμη· κανάχησε δὲ χαλκὸς,
Ἂψ δ' ἑτέρωθε κλίθη· τὸ δ' ἐπὶ χθονὸς ἐξέχυθ' ὕδωρ.
Τὴν δ' ἅμα χάρμα καὶ ἄλγος ἕλε φρένα· τὼ δέ οἱ ὄσσε
Δακρυόφιν πλῆσθεν· θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
Ἁψαμένη δὲ γενείου Ὀδυσσῆα προσέειπεν·
Ἦ μάλ' Ὀδυσσεύς ἐσσι, φίλον τέκος· οὐδέ σ' ἔγωγε
Πρὶν ἔγνων, πρὶν πάντα ἄνακτ' ἐμὸν ἀμφαφάασθαι.
Ἦ, καὶ Πηνελόπειαν ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσι,
Πεφραδέειν ἐθέλουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἐόντα.
Ἡ δ' οὔτ' ἀθρῆσαι δύνατ' ἀντίη, οὔτε νοῆσαι·
Τῇ δ' ἄρ' Ἀθηναίη νόον ἔτραπεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Χεῖρ' ἐπιμασσάμενος, φάρυγος λάβε δεξιτερῆφι·
Τῇ δ' ἑτέρῃ ἕθεν ἆσσον ἐρύσσατο, φώνησέν τε·
Μαῖα, τίη μ' ἐθέλεις ὀλέσαι; σὺ δέ μ' ἔτρεφες αὐτὴ
Τῷ σῷ ἐπὶ μαζῷ· νῦν δ' ἄλγεα πολλὰ μογήσας,
Ἤλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης, καί τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,
Σίγα, μήτις ἄλλος ἐνὶ μεγάροισι πύθηται.
Ὧδε γὰρ ἐξερέω· καὶ κεν τετελεσμένον ἔσται,

Εἴ χ' ὑπ' ἐμοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυοὺς,
Οὐδὲ τροφοῦ οὔσης σευ ἀφέξομαι, ὁππότ' ἂν ἄλλας
Δμωὰς ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖς κτείναιμι γυναῖκας.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Εὐρύκλεια·
Τέκνον ἐμὸν, ποῖόν τε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Οἶσθα μὲν, οἷον ἐμὸν μένος ἔμπεδον, οὐκ ἐπιεικτόν·
Ἕξω δ', ὡς ὅτε τις στερεὴ λίθος, ἠὲ σίδηρος.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Εἴ χ' ὑπὸ σοῦ γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυοὺς,
Δὴ τότε τοι καταλέξω ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,
Αἵ τέ σ' ἀτιμάζουσι, καὶ αἳ νηλιτεῖς εἰσιν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Μαῖα, τίη δὲ σὺ τὰς μυθήσεαι; οὐδέ τί σε χρή.
Εὖ νυ καὶ αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι καὶ εἴσομ' ἑκάστην·
Ἀλλ' ἔχε σιγῇ μῦθον, ἐπίτρεψον δὲ θεοῖσιν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· γρηῢς δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,
Οἰσομένη ποδάνιπτρα· τὰ γὰρ πρότερ' ἔκχυτο πάντα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ νίψεν τε, καὶ ἤλειψεν λίπ' ἐλαίῳ,
Αὖτις ἄρ' ἀσσοτέρω πυρὸς ἕλκετο δίφρον Ὀδυσσεὺς
Θερσόμενος, οὐλὴν δὲ κατὰ ῥακέεσσι κάλυψε.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια·
Ξεῖνε, τὸ μέν σ' ἔτι τυτθὸν ἐγὼ εἰρήσομαι αὐτή·
Καὶ γὰρ δὴ κοίτοιο τάχ' ἔσσεται ἡδέος ὥρη,
Ὅντινά γ' ὕπνος ἕλοι γλυκερὸς, καὶ κηδόμενόν περ.
Αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ πένθος ἀμέτρητον πόρε δαίμων·
Ἤματα μὲν γὰρ τέρπομ' ὀδυρομένη, γοόωσα,
Ἔς τ' ἐμὰ ἔργ' ὁρόωσα καὶ ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ·
Αὐτὰρ ἐπὴν νὺξ ἔλθῃ, ἕλῃσί τε κοῖτος ἅπαντας,

Κεῖμαι ἐνὶ λέκτρῳ, πυκιναὶ δέ μοι ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ
Ὀξεῖαι μελεδῶναι ὀδυρομένην ἐρέθουσιν.
Ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρη, χλωρηῒς ἀηδὼν,
Καλὸν ἀείδῃσιν, ἔαρος νέον ἱσταμένοιο,
Δενδρέων ἐν πετάλοισι καθεζομένη πυκινοῖσιν,
Ἥτε θαμὰ τρωπῶσα χέει πολυηχέα φωνὴν,
Παῖδ' ὀλοφυρομένη Ἴτυλον φίλον, ὅν ποτε χαλκῷ
Κτεῖνε δι' ἀφραδίας, κοῦρον Ζήθοιο ἄνακτος·
Ὣς καὶ ἐμοὶ δίχα θυμὸς ὀρώρεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
Ἠὲ μένω παρὰ παιδὶ, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσω,
Κτῆσιν ἐμὴν, δμωάς τε, καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα,
Εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος, δήμοιό τε φήμην·
Ἦ ἤδη ἅμ' ἕπωμαι Ἀχαιῶν, ὅστις ἄριστος
Μνᾶται ἐνὶ μεγάροισι, πορὼν ἀπερείσια ἕδνα.
Παῖς δ' ἐμὸς, ἕως μὲν ἔην ἔτι νήπιος ἠδὲ χαλίφρων,
Γήμασθ' οὔ μ' εἴα πόσιος κατὰ δῶμα λιποῦσαν·
Νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας ἐστὶ, καὶ ἥβης μέτρον ἱκάνει,
Καὶ δή μ' ἀρᾶται πάλιν ἐλθέμεν ἐκ μεγάροιο,
Κτήσιος ἀσχαλόων, τήν οἱ κατέδουσιν Ἀχαιοί.
Ἀλλ' ἄγε μοι τὸν ὄνειρον ὑπόκριναι, καὶ ἄκουσον.
Χῆνές μοι κατὰ οἶκον ἐείκοσι πυρὸν ἔδουσιν
Ἐξ ὕδατος, καί τέ σφιν ἰαίνομαι εἰσορόωσα·
Ἐλθὼν δ' ἐξ ὄρεος μέγας αἰετὸς ἀγκυλοχείλης
Πᾶσι κατ' αὐχένας ἦξε, καὶ ἔκτανεν· οἱ δ' ἐκέχυντο
Ἀθρόοι ἐν μεγάροις· ὃ δ' ἐς αἰθέρα δῖαν ἀέρθη.
Αὐτὰρ ἐγὼ κλαῖον καὶ ἐκώκυον, ἔν περ ὀνείρῳ,
Ἀμφὶ δέ μ' ἠγερέθοντο ἐϋπλοκαμῖδες Ἀχαιαὶ,
Οἴκτρ' ὀλοφυρομένην, ὅ μοι αἰετὸς ἔκτανε χῆνας.

Ἂψ δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ προὔχοντι μελάθρῳ·
Φωνῇ δὲ βροτέῃ κατερήτυε, φώνησέν τε·
Θάρσει, Ἰκαρίου κούρη τηλεκλυτοῖο·
Οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπαρ ἐσθλὸν, ὅ τοι τετελεσμένον ἔσται.
Χῆνες μὲν, μνηστῆρες· ἐγὼ δέ τοι αἰετὸς ὄρνις
Ἦα πάρος, νῦν αὖτε τεὸς πόσις εἰλήλουθα,
Ὃς πᾶσι μνηστῆρσιν ἀεικέα πότμον ἐφήσω.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐμὲ μελιηδὴς ὕπνος ἀνῆκε.
Παπτήνασα δὲ χῆνας ἐνὶ μεγάροις ἐνόησα,
Πυρὸν ἐρεπτομένους παρὰ πύελον, ἧχι πάρος περ.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ὦ γύναι, οὔπως ἐστὶν ὑποκρίνασθαι ὄνειρον
Ἄλλῃ ἀποκλίναντ'· ἐπεὶ ῥά τοι αὐτὸς Ὀδυσσεὺς
Πέφραδ', ὅπως τελέει· μνηστῆρσι δὲ φαίνετ' ὄλεθρος
Πᾶσι μάλ'· οὐδέ κέ τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξει.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
Ξεῖν', ἦτοι μὲν ὄνειροι ἀμήχανοι, ἀκριτόμυθοι
Γίνοντ', οὐδέ τι πάντα τελείεται ἀνθρώποισι.
Δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσιν ὀνείρων·
Αἱ μὲν γὰρ κεράεσσι τετεύχαται, αἱ δ' ἐλέφαντι·
Τῶν οἳ μέν κ' ἔλθωσι διὰ πριστοῦ ἐλέφαντος,
Οἵ δ' ἐλεφαίρονται, ἔπε' ἀκράαντα φέροντες·
Οἳ δὲ διὰ ξεστῶν κεράων ἔλθωσι θύραζε,
Οἵ ῥ' ἔτυμα κραίνουσι, βροτῶν ὅτε κέν τις ἴδηται.
Ἀλλ' ἐμοὶ οὐκ ἐντεῦθεν οἴομαι αἰνὸν ὄνειρον
Ἐλθέμεν· ἦ κ' ἀσπαστὸν ἐμοὶ καὶ παιδὶ γένοιτο.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Ἥδε δὴ ἠὼς εἶσι δυσώνυμος, ἥ μ' Ὀδυσῆος

Οἴκου ἀποσχήσει· νῦν γὰρ καταθήσω ἄεθλον,
Τοὺς πελέκεας, τοὺς κεῖνος ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσιν
Ἵστασχ' ἑξείης, δρυόχους ὥς, δώδεκα πάντας·
Στὰς δ' ὅγε πολλὸν ἄνευθε, διαῤῥίπτασκεν ὀϊστόν.
Νῦν δὲ μνηστήρεσσιν ἄεθλον τοῦτον ἐφήσω·
Ὃς δέ κε ῥηΐτατ' ἐντανύσῃ βιὸν ἐν παλάμῃσι,
Καὶ διοϊστεύσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
Τῷ κεν ἅμ' ἑσποίμην, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα,
Κουρίδιον, μάλα καλὸν, ἐνίπλειον βιότοιο·
Τοῦ ποτε μεμνῆσθαι ὀίομαι ἔν περ ὀνείρῳ.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Μηκέτι νῦν ἀνάβαλλε δόμοις ἔνι τοῦτο νόημα·
Πρὶν γάρ τοι πολύμητις ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεὺς,
Πρὶν τούτους, τόδε τόξον ἐΰξοον ἀμφαφάασθαι,
Νευρήν τ' ἐντανύσαι, διοϊστεῦσαί τε σιδήρου.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
Εἴ κ' ἐθέλεις μοι, ξεῖνε, παρήμενος ἐν μεγάροισι
Τέρπειν, οὔ κέ μοι ὕπνος ἐνὶ βλεφάροισι χυθείη.
Ἀλλ' οὐ γάρ πως ἐστὶν ἀΰπνους ἔμμεναι αἰὲν
Ἀνθρώπους· ἐπὶ γάρ τοι ἑκάστῳ μοῖραν ἔθηκαν
Ἀθάνατοι θνητοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼν, ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα,
Λέξομαι εἰς εὐνὴν, ἥ μοι στονόεσσα τέτυκται,
Αἰεὶ δάκρυσ' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς
Ὤιχετ' ἐποψόμενος Κακοΐλιον οὐκ ὀνομαστήν.
Ἔνθα κε λεξαίμην· σὺ δὲ λέξεο τῷδ' ἐνὶ οἴκῳ,
Ἢ χαμάδις στορέσας, ἤ τοι κατὰ δέμνια θέντων.

Ὣς εἰποῦσ' ἀνέβαιν' ὑπερώϊα σιγαλόεντα.
Οὐκ οἴη· ἅμα τῇ καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.
Ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ,
Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν· ὄφρα οἱ ὕπνον
Ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλεν γλαυκῶπις Ἀθήνη.

ΤΗΣ

ὈΔΥΣΣΕΙΑΣ

ὉΜΗΡΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΝ Υ.

Αὐτὰρ ὁ ἐν προδόμῳ εὐνάζετο δῖος Ὀδυσσεύς·
Καμμὲν ἀδέψητον βοέην στόρεσ', αὐτὰρ ὕπερθε
Κώεα πόλλ' ὀίων, τοὺς ἱρεύεσκον Ἀχαιοί.
Εὐρυνόμη δ' ἄρ' ἐπὶ χλαῖναν βάλε κοιμηθέντι.
Ἔνθ' Ὀδυσεὺς μνηστῆρσι κακὰ φρονέων ἐνὶ θυμῷ,
Κεῖτ' ἐγρηγορόων· ταὶ δ' ἐκ μεγάροιο γυναῖκες
Ἤϊσαν, αἳ μνηστῆρσιν ἐμισγέσκοντο πάρος περ,
Ἀλλήλῃσι γέλωτα καὶ εὐφροσύνην παρέχουσαι.
Τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι·
Πολλὰ δὲ μερμήριζε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,

Ἠὲ μεταΐξας θάνατον τεύξειεν ἑκάστῃ,
Ἦ ἔτ' ἐῷ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μιγῆναι
Ὕστατα καὶ πύματα· κραδίη δέ οἱ ἔνδον ὑλάκτει.
Ὡς δὲ κύων ἀμαλῇσι περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα,
Ἄνδρ' ἀγνοιήσασ' ὑλάει, μέμονέν τε μάχεσθαι·
Ὥς ῥα τοῦ ἔνδον ὑλάκτει ἀγαιομένου κακὰ ἔργα·
Στῆθος δὲ πλήξας, κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ·
Τέτλαθι κραδίη· καὶ κύντερον ἄλλο πότ' ἔτλης,
Ἤματι τῷ, ὅτε τοι μένος ἄσχετον ἤσθιε Κύκλωψ
Ἰφθίμους ἑτάρους· σὺ δ' ἐτόλμας, ὄφρα σε μῆτις
Ἐξάγαγ' ἐξ ἄντροιο, ὀϊόμενον θανέεσθαι.
Ὣς ἔφατ', ἐν στήθεσσι καθαπτόμενος φίλον ἦτορ·
Τῷ δὲ μάλ' ἐν πείσῃ κραδίη μένε τετληυῖα
Νωλεμέως· ἀτὰρ αὐτὸς ἑλίσσετο ἔνθα καὶ ἔνθα.
Ὡς δ' ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ, πολέος πυρὸς αἰθομένοιο,
Ἐμπλείην κνίσσης τε καὶ αἵματος, ἔνθα καὶ ἔνθα
Αἰόλλει, μάλα δ' ὦκα λιλαίεται ὀπτηθῆναι·
Ὣς ἄρ' ὅγ' ἔνθα καὶ ἔνθα ἑλίσσετο, μερμηρίζων,
Ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσει,
Μοῦνος ἐὼν πολέσι· σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
Οὐρανόθεν καταβᾶσα· δέμας δ' ἤϊκτο γυναικί·
Στῆ δ' ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
Τίπτ' αὖτ' ἐγρήσσεις, πάντων πέρι κάμμορε φωτῶν;
Οἶκος μέν τοι ὅδ' ἐστὶ, γυνὴ δέ τοι ἥδ' ἐνὶ οἴκῳ,
Καὶ πάϊς, οἷόν πού τις ἐέλδεται ἔμμεναι υἷα·
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα θεὰ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Ἀλλά τί μοι τόδε θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,

Ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσω
Μοῦνος ἐών· οἱ δ' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔασιν.
Πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζω,
Εἴπερ γὰρ κτείναιμι Διός τε σέθεν τε ἕκητι,
Πῆ κεν ὑπεκπροφύγοιμι; τὰ σὲ φράζεσθαι ἄνωγα.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Σχέτλιε, καὶ μέν τίς τε χερείονι πείθεθ' ἑταίρῳ,
Ὅσπερ θνητός τ' ἐστὶ, καὶ οὐ τόσα μήδεα οἶδεν·
Αὐτὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, διαμπερὲς ἥ σε φυλάσσω
Ἐν πάντεσσι πόνοις· ἐρέω δέ τοι ἐξαναφανδόν·
Εἴπερ πεντήκοντα λόχοι μερόπων ἀνθρώπων
Νῶϊ περισταῖεν, κτεῖναι μεμαῶτες ἄρηϊ,
Καί κεν τῶν ἐλάσαιο βόας καὶ ἴφια μῆλα.
Ἀλλ' ἑλέτω σε καὶ ὕπνος· ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν
Πάννυχον ἐγρήσσοντα· κακῶν δ' ὕπο δύσεαι ἤδη.
Ὣς φάτο· καί ῥά οἱ ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχευεν·
Αὐτὴ δ' ἂψ ἐς Ὄλυμπον ἀφίκετο δῖα θεάων,
Εὖτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
Λυσιμελής· ἄλοχος δ' ἄρ ἐπέγρετο κέδν' εἰδυῖα·
Κλαῖε δ' ἄρ ἐν λέκτροισι καθεζομένη μαλακοῖσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίουσα κορέσσατο ὃν κατὰ θυμὸν,
Ἀρτέμιδι πρώτιστον ἐπεύξατο δῖα γυναικῶν·
Ἄρτεμι, πότνια θεὰ, θύγατερ Διὸς, αἴθε μοι ἤδη
Ἰὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλοῦσ' ἐκ θυμὸν ἕλοιο
Αὐτίκα νῦν· ἢ ἔπειτά μ' ἀναρπάξασα θύελλα
Οἴχοιτο προφέρουσα κατ' ἠερόεντα κέλευθα,
Ἐν προχοῇς δὲ βάλοι ἀψορρόου Ὠκεανοῖο.
Ὡς δ' ὅτε Πανδάρου κούρας ἀνέλοντο θύελλαι·

Τῇσι τοκῆας μὲν φθῖσαν θεοί· αἱ δὲ λίποντο
Ὀρφαναὶ ἐν μεγάροισι, κόμισσε δὲ δῖ' Ἀφροδίτη
Τυρῷ, καὶ μέλιτι γλυκερῷ, καὶ ἡδέϊ οἴνῳ·
Ἥρη δ' αὐτῇσιν περὶ πασέων δῶκε γυναικῶν
Εἶδος καὶ πινυτὴν, μῆκος δ' ἔπορ' Ἄρτεμις ἁγνὴ,
Ἔργα δ' Ἀθηναίη δέδαε κλυτὰ ἐργάζεσθαι.
Εὖτ' Ἀφροδίτη δῖα προσέστιχε μακρὸν Ὄλυμπον,
Κούρῃς αἰτήσουσα τέλος θαλεροῖο γάμοιο,
Ἐς Δία τερπικέραυνον· ὃ γάρ τ' εὖ οἶδεν ἅπαντα,
Μοῖράν τ' ἀμμορίην τε καταθνητῶν ἀνθρώπων·
Τόφρα δὲ τὰς κούρας ἀνηρείψαντο θύελλαι,
Καί ῥ' ἔδοσαν στυγερῇσιν Ἐριννύσιν ἀμφιπολεύειν·
Ὣς ἔμ' ἀϊστώσειαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Ἠέ μ' ἐϋπλόκαμος βάλοι Ἄρτεμις, ὄφρ' Ὀδυσῆα
Ὀσσομένη, καὶ γαῖαν ὕπο στυγερὴν ἀφικοίμην,
Μηδέ τι χείρονος ἀνδρὸς ἐϋφραίνοιμι νόημα.
Ἀλλὰ τὸ μὲν καὶ ἀνεκτὸν ἔχει κακὸν, ὁππότε κέν τις
Ἤματα μὲν κλαίει πυκινῶς ἀκαχήμενος ἦτορ,
Νύκτας δ' ὕπνος ἔχῃσιν· ὁ γάρ τ' ἐπέλησεν ἁπάντων
Ἐσθλῶν ἠδὲ κακῶν, ἐπεὶ ἂρ βλέφαρ' ἀμφικαλύψῃ·
Αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ ὀνείρατ' ἐπέσσευε κακὰ δαίμων.
Τῇδε γὰρ αὖ μοι νυκτὶ παρέδραμεν εἴκελος αὐτῷ,
Τοῖος ἐὼν, οἷος ἦεν ἅμα στρατῷ· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
Χαῖρ', ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ὄναρ ἔμμεναι, ἀλλ' ὕπαρ ἤδη.
Ὣς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν ἠώς.
Τῆς δ' ἄρα κλαιούσης ὄπα σύνθετο δῖος Ὀδυσσεύς·
Μερμήριζε δ' ἔπειτα, δόκησε δέ οἱ κατὰ θυμὸν
Ἤδη γινώσκουσα παρεστάμεναι κεφαλῆφι.

Χλαῖναν μὲν συνελὼν καὶ κώεα, τοῖσιν ἐνεῦδεν,
Ἐς μέγαρον κατέθηκεν ἐπὶ θρόνου· ἐκ δὲ βοείην
Θῆκε θύραζε φέρων· Διῒ δ' εὔχετο, χεῖρας ἀνασχών·
Ζεῦ πάτερ, εἴ μ' ἐθέλοντες ἐπὶ τραφερήν τε καὶ ὑγρὴν
Ἤγετ' ἐμὴν ἐς γαῖαν, ἐπεί μ' ἐκακώσατε λίην,
Φήμην τίς μοι φάσθω ἐγειρομένων ἀνθρώπων
Ἔνδοθεν· ἔκτοσθεν δὲ Διὸς τέρας ἄλλο φανήτω.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς·
Αὐτίκα δ' ἐβρόντησεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου
Ὑψόθεν ἐκ νεφέων· γήθησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς·
Φήμην δ' ἐξ οἴκοιο γυνὴ προέηκεν ἀλετρὶς
Πλησίον, ἔνθ' ἄρα οἱ μύλαι εἵατο ποιμένι λαῶν.
Τοῖσιν δώδεκα πᾶσαι ἐπεῤῥώοντο γυναῖκες,
Ἄλφιτα τεύχουσαι καὶ ἀλείφατα, μυελὸν ἀνδρῶν.
Αἱ μὲν ἄρ' ἄλλαι εὗδον, ἐπεὶ κατὰ πυρὸν ἄλευσαν·
Ἡ δὲ μί' οὔπω παύετ', ἀφαυροτάτη δὲ τέτυκτο·
Ἥ ῥα μύλην στήσασα, ἔπος φάτο, σῆμα ἄνακτι·
Ζεῦ πάτερ, ὅστε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσεις,
Ἦ μεγάλ' ἐβρόντησας ἐπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Οὐδέ ποθι νέφος ἐστί· τέρας νύ τεῳ τόδε φαίνεις·
Κρῆνον νῦν καὶ ἐμοὶ δειλῇ ἔπος, ὅ, ττί κεν εἴπω·
Μνηστῆρες πύματόν τε καὶ ὕστατον ἤματι τῷδε
Ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος ἑλοίατο δαῖτ' ἐρατεινήν·
Οἳ δή μοι καμάτῳ θυμαλγέϊ γούνατ' ἔλυσαν,
Ἄλφιτα τευχούσῃ· νῦν ὕστατα δειπνήσειαν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· χαῖρε δὲ κληηδόνι δῖος Ὀδυσσεύς,
Ζηνός τε βροντῇ· φάτο γάρ τίσασθαι ἀλίτας.
Αἱ δ' ἄλλαι δμωαὶ κατὰ δώματα κάλ' Ὀδυσῆος.

Ἀγρόμεναι ἀνέκαιον ἐπ' ἐσχάρῃ ἀκάματον πῦρ.
Τηλέμαχος δ' εὐνῆθεν ἀνίστατο ἰσόθεος φὼς,
Εἵματα ἑσσάμενος· περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ·
Ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ.
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, πρὸς δ' Εὐρύκλειαν ἔειπε·
Μαῖα φίλη, πῶς ξεῖνον ἐτιμήσατ' ἐνὶ οἴκῳ
Εὐνῇ καὶ σίτῳ; ἢ αὔτως κεῖται ἀκηδής;
Τοιαύτη γὰρ ἐμὴ μήτηρ, πινυτή περ ἐοῦσα,
Ἐμπλήγδην ἕτερόν γε τίει μερόπων ἀνθρώπων
Χείρονα, τὸν δέ τ' ἀρείον' ἀτιμήσασ' ἀποπέμπει.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Εὐρύκλεια·
Οὐκ ἄν μιν νῦν, τέκνον, ἀναίτιον αἰτιόῳο.
Οἶνον μὲν γὰρ πῖνε καθήμενος, ὄφρ' ἔθελ' αὐτός·
Σίτου δ' οὐκέτ' ἔφη πεινήμεναι· εἵρετο γάρ μιν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ κοίτοιο καὶ ὕπνου μιμνήσκοιτο,
Ἡ μὲν δέμνι' ἄνωγεν ὑποστορέσαι δμωῇσιν·
Αὐτὰρ ὅγ', ὥς τις πάμπαν ὀϊζυρὸς καὶ ἄποτμος,
Οὐκ ἔθελ' ἐν λέκτροισι καὶ ἐν ῥήγεσσι καθεύδειν,
Ἀλλ' ἐν ἀδεψήτῳ βοέῃ καὶ κώεσιν οἰῶν
Ἔδραθ' ἐνὶ προδόμῳ· χλαῖναν δ' ἐπιέσσαμεν ἡμεῖς.
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,
Ἔγχος ἔχων· ἅμα τῷ γε κύνες πόδας ἀργοὶ ἕποντο.
Βῆ δ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς·
Ἡ δ' αὖτε δμωῇσιν ἐκέκλετο δῖα γυναικῶν
Εὐρύκλει', Ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο·
Ἀγρεῖθ', αἱ μὲν δῶμα κορήσατε ποιπνύουσαι,
Ῥάσσατέ τ' ἔν τε θρόνοις εὐποιήτοισι τάπητας

Βάλλετε πορφυρέους· αἱ δὲ σπόγγοισι τραπέζας
Πάσας ἀμφιμάσασθε, καθήρατε δὲ κρητῆρας,
Καὶ δέπα ἀμφικύπελλα τετυγμένα· ταὶ δὲ μεθ' ὕδωρ
Ἔρχεσθε κρήνηνδε, καὶ οἴσετε θᾶσσον ἰοῦσαι·
Οὐ γὰρ δὴν μνηστῆρες ἀπέσσονται μεγάροιο,
Ἀλλὰ μάλ' ἦρι νέονται, ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἑορτή.
Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἄρ τῆς μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
Αἱ μὲν ἐείκοσι βῆσαν ἐπὶ κρήνην μελάνυδρον·
Αἱ δ' αὐτοῦ κατὰ δώματ' ἐπισταμένως πονέοντο.
Ἐκ δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγήνορες· οἱ μὲν ἔπειτα
Εὖ καὶ ἐπισταμένως κέασαν ξύλα· ταὶ δὲ γυναῖκες
Ἦλθον ἀπὸ κρήνης· ἐπὶ δέ σφιν ἦλθε συβώτης,
Τρεῖς σιάλους κατάγων, οἳ ἔσαν μετὰ πᾶσιν ἄριστοι·
Καὶ τοὺς μέν ῥ' εἴασε καθ' ἕρκεα καλὰ νέμεσθαι,
Αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσηύδα μειλιχίοισι·
Ξεῖν', ἦ ἄρτι σε μᾶλλον Ἀχαιοὶ εἰσορόωσιν,
Ἦ ἔτ' ἀτιμάζουσι κατὰ μέγαρ', ὡς τοπάρος περ;
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Αἲ γὰρ δή, Εὔμαιε, θεοὶ τισαίατο λώβην,
Ἣν οἵδ' ὑβρίζοντες ἀεικέα μηχανόωνται,
Οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ, οὐδ' αἰδοῦς μοῖραν ἔχουσιν.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
Αἶγας ἄγων, αἳ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισι,
Δεῖπνον μνηστήρεσσι· δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες·
Καὶ τοὺς μὲν κατέδησεν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ·
Αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσηύδα κερτομίοισι·
Ξεῖν', ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήσεις κατὰ δῶμα,

Ἀνέρας αἰτίζων; ἀτὰρ οὐκ ἔξωθα θύραζε;
Πάντως οὐκέτι νῶϊ διακρινέεσθαι ὀΐω,
Πρὶν χειρῶν γεύσασθαι· ἐπεὶ σὺ περ οὐ κατὰ κόσμον
Αἰτίζεις· εἰσὶν δὲ καὶ ἄλλαι δαῖτες Ἀχαιῶν.
Ὡς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
Τοῖσι δ' ἐπὶ τρίτος ἦλθε Φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Βοῦν στεῖραν μνηστῆρσιν ἄγων καὶ πίονας αἶγας·
Πορθμῆες δ' ἄρα τούς γε διήγαγον, οἵτε καὶ ἄλλους
Ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται·
Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέδησεν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ·
Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐρέεινε συβώτην, ἄγχι παραστάς·
Τίς δὴ ὁ ξεῖνος νέον εἰλήλουθε, συβῶτα,
Ἡμέτερον πρὸς δῶμα; τέων δ' ἐξ εὔχεται εἶναι
Ἀνδρῶν; ποῦ δέ νυ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα;
Δύσμορος· ἦτε ἔοικε δέμας βασιλῆϊ ἄνακτι.
Ἀλλὰ θεοὶ δυόωσι πολυπλάγκτους ἀνθρώπους,
Ὁππότε καὶ βασιλεῦσιν ἐπικλώσωνται ὀϊζύν.
Ἦ, καὶ δεξιτερῇ δειδίσκετο χειρὶ παραστάς·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Χαῖρε, πάτερ, ὦ ξεῖνε, γένοιτό τοι ἔςπερ ὀπίσσω
Ὄλβος· ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχεαι πολέεσσιν.
Ζεῦ πάτερ, οὔτις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
Οὐκ ἐλεαίρεις ἄνδρας, ἐπὴν δὴ γείνεαι αὐτὸς,
Μισγέμεναι κακότητι καὶ ἄλγεσι λευγαλέοισιν.
Ἴδιον, ὡς ἐνόησα, δεδάκρυνται δέ μοι ὄσσε
Μνησαμένῳ Ὀδυσῆος· ἐπεὶ κἀκεῖνον ὀΐω
Τοιάδε λαίφε' ἔχοντα κατ' ἀνθρώπους ἀλάλησθαι,

Εἴπου ἔτι ζώει, καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο.
Εἰ δ' ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν,
Ὤ μοι ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὅς μ' ἐπὶ βουσὶν
Εἷσ' ἔτι τυτθὸν ἐόντα, Κεφαλλήνων ἐνὶ δήμῳ.
Νῦν δ' αἱ μὲν γίνονται ἀθέσφατοι, οὐδέ κεν ἄλλως
Ἀνδρί γ' ὑποσταχύοιτο βοῶν γένος εὐρυμετώπων·
Τὰς δ' ἄλλοι με κέλονται ἀγινέμεναι σφίσιν αὐτοῖς
Ἔδμεναι· οὐδέ τι παιδὸς ἐνὶ μεγάροις ἀλέγουσι,
Οὐδ' ὄπιδα φρονέουσι θεῶν· μεμάασι γὰρ ἤδη
Κτήματα δάσσασθαι δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος.
Αὐτὰρ ἐμοὶ τόδε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
Πόλλ' ἐπιδινεῖται· μάλα μὲν κακὸν, υἷος ἐόντος,
Ἄλλων δῆμον ἱκέσθαι, ἰόντ' αὐτοῖσι βόεσσιν,
Ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς· τὸ δὲ ῥίγιον αὖθι μένοντα
Βουσὶν ἐπ' ἀλλοτρίῃσι καθήμενον ἄλγεα πάσχειν.
Καί κεν δὴ πάλαι ἄλλον ὑπερμενέων βασιλήων
Ἐξικόμην φεύγων· ἐπεὶ οὐκέτ' ἀνεκτὰ πέλονται·
Ἀλλ' ἔτι τὸν δύστηνον ὀΐομαι, εἴποθεν ἐλθὼν
Ἀνδρῶν μνηστήρων σκέδασιν κατὰ δώματα θείη.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Βουκόλ', ἐπεὶ οὔτε κακῷ οὔτ' ἄφρονι φωτὶ ἔοικας,
Γινώσκω δὲ καὶ αὐτὸς, ὅ τι πινυτὴ φρένας ἵκει,
Τοὔνεκά τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι·
Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
Ἱστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
Ἦ σέθεν ἐνθάδ' ἐόντος ἐλεύσεται οἴκαδ' Ὀδυσσεύς·
Σοῖσιν δ' ὀφθαλμοῖσιν ἐπόψεαι, αἴ κ' ἐθέλῃσθα,
Κτεινομένους μνηστῆρας, οἳ ἐνθάδε κοιρανέουσιν

Τόν

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ·
Αἲ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τελέσειε Κρονίων·
Γνοίης χ' οἵη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἕπονται.
Ὣς δ' αὔτως Εὔμαιος ἐπεύξατο πᾶσι θεοῖσι,
Νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Μνηστῆρες δ' ἄρα Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε
Ἤρτυον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀριστερὸς ἤλυθεν ὄρνις,
Αἰετὸς ὑψιπέτης, ἔχε δὲ τρήρωνα πέλειαν.
Τοῖσι δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν·
Ὦ φίλοι, οὐχ ἡμῖν συνθεύσεται ἥδε γε βουλὴ
Τηλεμάχοιο φόνος· ἀλλὰ μνησώμεθα δαιτός.
Ὣς ἔφατ' Ἀμφίνομος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
Ἐλθόντες δ' ἐς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο,
Χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε·
Οἳ δ' ἱέρευον ὄϊς μεγάλους καὶ πίονας αἶγας,
Ἱέρευον δὲ σύας σιάλους καὶ βοῦν ἀγελαίην·
Σπλάγχνα δ' ἄρ ὀπτήσαντες ἐνώμων· ἐν δέ τε οἶνον
Κρητῆρσι κερόωντο· κύπελλα δὲ νεῖμε συβώτης.
Σῖτον δέ σφ' ἐπένειμε Φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἐῳνοχόει δὲ Μελανθεύς.
Οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Τηλέμαχος δ' Ὀδυσῆα καθίδρυε, κέρδεα νωμῶν,
Ἐντὸς ἐϋσταθέος μεγάρου, παρὰ λάϊνον οὐδόν,
Δίφρον ἀεικέλιον παραθείς, ὀλίγην τε τράπεζαν.
Πὰρ δ' ἐτίθει σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
Ἐν δέπαϊ χρυσέῳ, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἐνταυθοῖ νῦν ἧσο μετ' ἀνδράσιν οἰνοποτάζων·

Κερτομίας δέ τοι αὐτὸς ἐγὼ καὶ χεῖρας ἀφέξω
Ἀνδρῶν μνηστήρων· ἐπεὶ οὔτοι δήμιός ἐστιν
Οἶκος ὅδ', ἀλλ' Ὀδυσῆος· ἐμοὶ δ' ἐκτήσατο κεῖνος.
Ὑμεῖς δὲ, μνηστῆρες, ἐπίσχετε θυμὸν ἐνιπῆς
Καὶ χειρῶν· ἵνα μή τις ἔρις καὶ νεῖκος ὄρηται.
Ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
Τοῖσι δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·
Καὶ χαλεπόν περ ἐόντα δεχώμεθα μῦθον, Ἀχαιοὶ,
Τηλεμάχου· μάλα δ' ἧμιν ἀπειλήσας ἀγορεύει.
Οὐ γὰρ Ζεὺς εἴασε Κρονίων· τῷ κέ μιν ἤδη
Παύσαμεν ἐν μεγάροισι, λιγύν περ ἐόντ' ἀγορητήν.
Ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων.
Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ θεῶν ἱερὴν ἑκατόμβην
Ἦγον· τοὶ δ' ἀγέροντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
Ἄλσος ὑπὸ σκιερὸν ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος·
Οἳ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
Μοίρας δασσάμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα·
Πὰρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆα μοῖραν θέσαν, οἳ πονέοντο,
Ἴσην, ὡς αὐτοί περ ἐλάγχανον· ὣς γὰρ ἀνώγει
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο.
Μνηστῆρας δ' οὐ πάμπαν ἀγήνορας εἶα Ἀθήνη
Λώβης ἴσχεσθαι θυμαλγέος· ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
Δύη ἄχος κραδίην Λαερτιάδην Ὀδυσῆα.
Ἦν δέ τις ἐν μνηστῆρσιν ἀνὴρ, ἀθεμίστια εἰδὼς,
Κτήσιππος δ' ὄνομ' ἔσκε, Σάμῃ δ' ἔνι οἰκία ναῖεν·
Ὃς δή τοι κτεάτεσσι πεποιθὼς πατρὸς ἑοῖο,
Μνάσκετ' Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα·

Ὃς ῥα τότε μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μετηύδα·
  Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγήνορες, ὄφρα τι εἴπω·
Μοῖραν μὲν δὴ ξεῖνος ἔχει πάλαι, ὡς ἐπέοικεν,
Ἴσην· οὐ γὰρ καλὸν ἀτέμβειν, οὐδὲ δίκαιον,
Ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δώμαθ' ἵκηται.
Ἀλλ' ἄγε οἱ καὶ ἐγὼ δῶ ξείνιον· ὄφρα καὶ αὐτὸς
Ἠὲ λοετροχόῳ δώῃ γέρας, ἠέ τῳ ἄλλῳ
Δμώων, οἳ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
  Ὣς εἰπὼν, ἔῤῥιψε βοὸς πόδα χειρὶ παχείῃ,
Κείμενον, ἐκ κανέοιο λαβών· ὁ δ' ἀλεύατ' Ὀδυσσεὺς,
Ἦκα παρακλίνας κεφαλήν· μείδησε δὲ θυμῷ
Σαρδόνιον μάλα τοῖον· ὁ δ' εὔδμητον βάλε τοῖχον.
Κτήσιππον δ' ἄρα Τηλέμαχος ἠνίπαπε μύθῳ·
  Κτήσιππ', ἦ μάλα τοι τόδε κέρδιον ἔπλετο θυμῷ·
Οὐκ ἔβαλες τὸν ξεῖνον· ἀλεύατο γὰρ βέλος αὐτός·
Ἦ γάρ κέν σε μέσον βάλον ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
Καί κέ τοι ἀντὶ γάμοιο πατὴρ τάφον ἀμφιπονεῖτο
Ἐνθάδε· τῷ μή τίς μοι ἀεικείας ἐνὶ οἴκῳ
Φαινέτω· ἤδη γὰρ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,
Ἐσθλά τε καὶ τὰ χέρεια· πάρος δ' ἔτι νήπιος ἦα.
Ἀλλ' ἔμπης τάδε μὲν καὶ τετλάμεν εἰσορόωντες,
Μήλων σφαζομένων, οἴνοιό τε πινομένοιο,
Καὶ σίτου· χαλεπὸν γὰρ ἐρυκακέειν ἕνα πολλούς.
Ἀλλ' ἄγε, μηκέτι μοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες·
Εἰ δὴ μὴ μ' αὐτὸν κτεῖναι μενεαίνετε χαλκῷ,
Καί κε τὸ βουλοίμην, καὶ κεν πολὺ κέρδιον εἴη
Τεθνάμεν, ἢ τάδε αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὁράασθαι,
Ξείνους τε στυφελιζομένους, δμωὰς τε γυναῖκας

Ῥυσάζοντας ἀεικελίως κατὰ δώματα καλά.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος·
Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ
Ἀντιβίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος χαλεπαίνοι·
Μήτ' ἔτι τὸν ξεῖνον στυφελίζετε, μήτε τιν' ἄλλον
Δμώων, οἳ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
Τηλεμάχῳ δέ κε μῦθον ἐγὼ καὶ μητέρι φαίην
Ἤπιον, εἰ σφῶϊν κραδίῃ ἅδοι ἀμφοτέροιϊν.
Ὄφρα μὲν ὑμῖν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει
Νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε,
Τόφρ' οὔτις νέμεσις μενέμεν τ' ἦν, ἰσχέμεναί τε
Μνηστῆρας κατὰ δώματ'· ἐπεὶ τόδε κέρδιον ἦεν,
Εἰ νόστησ' Ὀδυσεὺς, καὶ ὑπότροπος ἵκετο δῶμα·
Νῦν δ' ἤδη τόδε δῆλον, ὅτ' οὐκέτι νόστιμός ἐστιν.
Ἀλλ' ἄγε, σῷ τάδε μητρὶ παρεζόμενος κατάλεξον,
Γήμασθ', ὅστις ἄριστος ἀνὴρ καὶ πλεῖστα πόρῃσιν·
Ὄφρα σὺ μὲν χαίρων πατρώϊα πάντα νέμηαι,
Ἔσθων καὶ πίνων· ἡ δ' ἄλλου δῶμα κομίζῃ.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε, καὶ ἄλγεα πατρὸς ἐμοῖο,
Ὅς που τῆλ' Ἰθάκης ἢ ἔφθιται, ἢ ἀλάληται,
Οὔτι διατρίβω μητρὸς γάμον· ἀλλὰ κελεύω
Γήμασθ', ᾧ κ' ἐθέλῃ, ποτὶ δ' ἄσπετα δῶρα δίδωμι
Αἰδέομαι δ' ἀέκουσαν ἀπὸ μεγάροιο δίεσθαι
Μύθῳ ἀναγκαίῳ· μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειεν.
Ὣς φάτο Τηλέμαχος· μνηστῆρσι δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
Ἄσβεστον γέλον ὦρσε, παρέπλαγξε δὲ νόημα.

Οἱ δ' ἤδη γναθμοῖσι γελώων ἀλλοτρίοισιν.
Αἱμοφόρυκτα δὲ δὴ κρέα ἤσθιον· ὄσσε δ' ἄρα σφέων
Δακρυόφιν πίμπλαντο· γόον δ' ὠΐετο θυμός.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
Ὦ δειλοὶ, τί κακὸν τόδε πάσχετε; νυκτὶ μὲν ὑμέων
Εἰλύαται κεφαλαί τε, πρόσωπά τε, νέρθε τε γοῦνα.
Οἰμωγὴ δὲ δέδηε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί·
Αἵματι δ' ἐρράδαται τοῖχοι, καλαί τε μεσόδμαι·
Εἰδώλων δὲ πλέον πρόθυρον, πλείη δὲ καὶ αὐλὴ,
Ἱεμένων Ἔρεβόσδε ὑπὸ ζόφον· ἠέλιος δὲ
Οὐρανοῦ ἐξαπόλωλε, κακὴ δ' ἐπιδέδρομεν ἀχλύς.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν.
Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἦρχ' ἀγορεύειν·
Ἀφραίνει ξεῖνος νέον ἄλλοθεν εἰληλουθώς.
Ἀλλά μιν αἶψα, νέοι, δόμου ἐκπέμψασθε θύραζε
Εἰς ἀγορὴν ἔρχεσθαι· ἐπεὶ τάδε νυκτὶ ἐΐσκει.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
Εὐρύμαχ', οὔτι σ' ἄνωγα ἐμοὶ πομπῆας ὀπάζειν·
Εἰσί μοι ὀφθαλμοί τε καὶ οὔατα καὶ πόδες ἄμφω,
Καὶ νόος ἐν στήθεσσι τετυγμένος οὐδὲν ἀεικής·
Τοῖς ἔξειμι θύραζε, ἐπεὶ νοέω κακὸν ὔμμιν
Ἐρχόμενον, τό κεν οὔτις ὑπεκφύγοι, οὐδ' ἀλέαιτο
Μνηστήρων, οἳ δῶμα κατ' ἀντιθέου Ὀδυσῆος
Ἀνέρας ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανάασθε.
Ὣς εἰπὼν, ἐξῆλθε δόμων εὖ ναιεταόντων·
Ἵκετο δ' ἐς Πείραιον, ὅ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο.
Μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ἐς ἀλλήλους ὁρόωντες,
Τηλέμαχον ἐρέθιζον, ἐπὶ ξείνοις γελόωντες·

Ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
Τηλέμαχ', οὔτις σεῖο κακοξεινώτερος ἄλλος·
Οἷον μέν τινα τοῦτον ἔχεις ἐπίμαστον ἀλήτην,
Σίτου καὶ οἴνου κεχρημένον, οὐδέ τι ἔργων
Ἔμπαιον, οὐδὲ βίης, ἀλλ' αὔτως ἄχθος ἀρούρης.
Ἄλλος δ' αὖτέ τις οὗτος ἀνέστη μαντεύσασθαι.
Ἀλλ' εἴ μοί τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη·
Τοὺς ξείνους ἐν νηῒ πολυκληῗδι βαλόντες
Ἐς Σικελοὺς πέμψωμεν, ὅθεν κέ τοι ἄξιον ἄλφοι.
Ὣς ἔφασαν μνηστῆρες· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων·
Ἀλλ' ἀκέων πατέρα προσεδέρκετο, δέγμενος αἰεὶ,
Ὁππότε δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσει.
Ἡ δὲ κατάντησιν θεμένη περικαλλέα δίφρον
Κούρη Ἰκαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια,
Ἀνδρῶν ἐν μεγάροισιν ἑκάστου μῦθον ἄκουεν.
Δεῖπνον μὲν γὰρ τοί γε γελοίωντες τετύκοντο,
Ἡδύ τε καὶ μενοεικὲς, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἱέρευσαν·
Δόρπου δ' οὐκ ἄν πως ἀχαρίστερον ἄλλο γένοιτο,
Οἷον δὴ τάχ' ἔμελλε θεὰ καὶ καρτερὸς ἀνὴρ
Θησέμεναι· πρότεροι γὰρ ἀεικέα μηχανόωντο.

ΤΗΣ
ὈΔΥΣΣΕΙΑΣ
ὉΜΗΡΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΝ Φ'.

Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Κούρῃ Ἰκαρίοιο περίφρονι Πηνελοπείῃ,
Τόξον μνηστήρεσσι θέμεν, πολιόν τε σίδηρον,
Ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος, ἀέθλια, καὶ φόνου ἀρχήν.
Κλίμακα δ' ὑψηλὴν προσεβήσατο οἷο δόμοιο·
Εἵλετο δὲ κληῗδ' εὐκαμπέα χειρὶ παχείῃ
Καλὴν, χρυσείην· κώπη δ' ἐλέφαντος ἐπῆεν.
Βῆ δ' ἴμεναι θαλαμόνδε, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,

Ἔσχατον· ἔνθα δέ οἱ κειμήλια κεῖτο ἄνακτος,
Χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος.
Ἔνθα δὲ τόξον κεῖτο παλίντονον, ἠδὲ φαρέτρη
Ἰοδόκος, πολλοὶ δ' ἔνεσαν στονόεντες ὀϊστοί
Δῶρα, τά οἱ ξεῖνος Λακεδαίμονι δῶκε τυχήσας,
Ἴφιτος Εὐρυτίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισι.
Τὼ δ' ἐν Μεσσήνῃ ξυμβλήτην ἀλλήλοιϊν,
Οἴκῳ ἐν Ὀρσιλόχοιο δαΐφρονος· ἤτοι Ὀδυσσεὺς
Ἦλθε μετὰ χρεῖος, τό ῥά οἱ πᾶς δῆμος ὄφελλε·
Μῆλα γὰρ ἐξ Ἰθάκης Μεσσήνιοι ἄνδρες ἄειραν
Νηυσὶ πολυκλήϊσι τριηκόσι', ἠδὲ νομῆας.
Τῶν ἕνεκ' ἐξεσίην πολλὴν ὁδὸν ἦλθεν Ὀδυσσεὺς,
Παιδνὸς ἐών· πρὸ γὰρ ἧκε πατὴρ, ἄλλοι τε γέροντες.
Ἴφιτος αὖθ' ἵππους διζήμενος, αἵ οἱ ὄλοντο,
Δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοί·
Αἵ δή οἱ καὶ ἔπειτα φόνος καὶ μοῖρα γένοντο·
Ἐπειδὴ Διὸς υἱὸν ἀφίκετο καρτερόθυμον
Φῶθ' Ἡρακλῆα, μεγάλων ἐπίστορα ἔργων,
Ὅς μιν ξεῖνον ἐόντα κατέκτανεν ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
Σχέτλιος, οὐδὲ θεῶν ὄπιν ᾐδέσατ', οὐδὲ τράπεζαν,
Τὴν δή οἱ παρέθηκεν· ἔπειτα δὲ πέφνε καὶ αὐτόν·
Ἵππους δ' αὐτὸς ἔχε κρατερώνυχας ἐν μεγάροισι.
Τὰς ἐρέων Ὀδυσῆϊ συνήντετο· δῶκε δὲ τόξον,
Τὸ πρὶν μέν ῥ' ἐφόρει μέγας Εὔρυθος, αὐτὰρ ὁ παιδὶ
Κάλλιπ' ἀποθνήσκων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσι.
Τῷ δ' Ὀδυσεὺς ξίφος ὀξὺ, καὶ ἄλκιμον ἔγχος ἔδωκεν,
Ἀρχὴν ξεινοσύνης προσκηδέος· οὐδὲ τραπέζῃ
Γνώτην ἀλλήλων· πρὶν γὰρ Διὸς υἱὸς ἔπεφνεν

Ἴφιτον Εὐρυτίδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισι·
Ὅς οἱ τόξον ἔδωκε· τὸ δ' οὔποτε δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ἐρχόμενος πόλεμόνδε μελαινάων ἐπὶ νηῶν,
Ἡιρεῖτ'· ἀλλ' αὐτοῦ μνῆμα ξείνοιο φίλοιο
Κέσκετ' ἐνὶ μεγάροισι· φόρει δέ μιν ἧς ἐπὶ γαίης.
Ἡ δ' ὅτε δὴ θάλαμον, τὸν ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
Οὐδόν τε δρύϊνον προσεβήσατο, τόν ποτε τέκτων
Ξέσσεν ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν,
Ἐν δὲ σταθμοὺς ἄρσε, θύρας δ' ἐπέθηκε φαεινάς·
Αὐτίκ' ἄρ' ἥγ' ἱμάντα θοῶς ἀπέλυσε κορώνης,
Ἐν δὲ κληῖδ' ἔθηκε, θυρέων δ' ἀνέκοπτεν ὀχῆας,
Ἄντι τιτυσκομένη· τὰ δ' ἀνέβραχεν, ἠΰτε ταῦρος
Βοσκόμενος λειμῶνι· τόσ' ἔβραχε καλὰ θύρετρα
Πληγέντα κληῖδι, πετάσθησαν δέ οἱ ὦκα.
Ἡ δ' ἄρ' ἐφ' ὑψηλῆς σανίδος βῆ· ἔνθα δὲ χηλοὶ
Ἕστασαν· ἐν δ' ἄρα τῇσι δυώδεα εἵματ' ἔκειτο.
Ἔνθ' ἀνορεξαμένη, ἀπὸ πασσάλου αἴνυτο τόξον
Αὐτῷ γωρυτῷ, ὅς οἱ περίκειτο φαεινός·
Ἑζομένη δὲ κατ' αὖθι, φίλοις ἐπὶ γούνασι θεῖσα,
Κλαῖε μάλα λιγέως· ἐκ δ' ᾕρετο τόξον ἄνακτος.
Ἡ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς μέγαρόνδε μετὰ μνηστῆρας ἀγαυοὺς,
Τόξον ἔχουσ' ἐν χειρὶ παλίντονον, ἠδὲ φαρέτρην
Ἰοδόκον· πολλοὶ δ' ἔνεσαν στονόεντες ὀϊστοί.
Τῇ ῥ' ἅμ' ἀμφίπολοι φέρον ὄγκιον· ἔνθα σίδηρος
Κεῖτο πολὺς, καὶ χαλκὸς, ἀέθλια τοῖο ἄνακτος.
Ἡ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
Στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,

Ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα.
Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη·
Αὐτίκα δὲ μνηστῆρσι μετηύδα, καὶ φάτο μῦθον·
Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγήνορες, οἳ τόδε δῶμα
Ἐχράετ' ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν ἐμμενὲς αἰεί,
Ἀνδρὸς ἀποιχομένοιο πολὺν χρόνον· οὐδέ τιν' ἄλλην
Μύθου ποιήσασθαι ἐπισχεσίην ἐδύνασθε,
Ἀλλά με ἱέμενοι γῆμαι, θέσθαι τε γυναῖκα.
Ἀλλ' ἄγετε, μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνετ' ἄεθλον·
Θήσω γὰρ μέγα τόξον Ὀδυσσῆος θείοιο·
Ὃς δέ κε ῥηΐτατ' ἐντανύσῃ βιὸν ἐν παλάμῃσι,
Καὶ διοϊστεύσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
Τῷ κεν ἅμ' ἑσποίμην, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα
Κουρίδιον, μάλα καλὸν, ἐνίπλειον βιότοιο·
Τοῦ ποτε μεμνήσεσθαι ὀΐομαι, ἔνπερ ὀνείρῳ.
Ὣς φάτο· καί ῥ' Εὔμαιον ἀνώγει, δῖον ὑφορβὸν,
Τόξον μνηστήρεσσι θέμεν, πολιόν τε σίδηρον.
Δακρύσας δ' Εὔμαιος ἐδέξατο, καὶ κατέθηκε·
Κλαῖε δὲ βουκόλος ἄλλοσ', ἐπεὶ ἴδε τόξον ἄνακτος.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Νήπιοι ἀγροιῶται, ἐφημέρια φρονέοντες,
Ἆ δειλοὶ, τί νύ δάκρυ κατείβετον, ἠδὲ γυναικὶ
Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὀρίνετον, ᾗ τε καὶ ἄλλως
Κεῖται ἐν ἄλγεσι θυμὸς, ἐπεὶ φίλον ὤλεσ' ἀκοίτην·
Ἀλλ' ἀκέων δαίνυσθε καθήμενοι, ἠὲ θύραζε
Κλαίετον ἐξελθόντε, κατ' αὐτόθι τόξα λιπόντες,
Μνηστήρεσσιν ἄεθλον ἀάατον· οὐ γὰρ ὀΐω
Ῥηϊδίως τόδε τόξον ἐΰξοον ἐντανύεσθαι.

Οὐ γάρ τις μέτα τοῖος ἀνὴρ ἐν τοῖσδεσι πᾶσιν,
Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν· ἐγὼ δέ μιν αὐτὸς ὄπωπα,
Καὶ γὰρ μνήμων εἰμὶ, πάϊς δ' ἔτι νήπιος ἦα.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει
Νευρὴν ἐντανύσαι, διοϊστεύσειν τε σιδήρου.
Ἤτοι ὀϊστοῦ γε πρῶτος γεύσεσθαι ἔμελλεν
Ἐκ χειρῶν Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὃν ποτ' ἀτίμα
Ἥμενος ἐν μεγάροις, ἐπὶ δ' ὤρνυε πάντας ἑταίρους.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ' ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο·
Ὢ πόποι, ἦ μάλα με Ζεὺς ἄφρονα θῆκε Κρονίων·
Μήτηρ μέν μοι φησὶ φίλη, πινυτή περ ἐοῦσα,
Ἄλλῳ ἅμ' ἕψεσθαι, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα·
Αὐτὰρ ἐγὼ γελόω, καὶ τέρπομαι ἄφρονι θυμῷ.
Ἀλλ' ἄγετε, μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνετ' ἄεθλον,
Οἵη νῦν οὐκ ἔστι γυνὴ κατ' Ἀχαιΐδα γαῖαν,
Οὔτε Πύλου ἱερῆς, οὔτ' Ἄργεος, οὔτε Μυκήνης,
Οὔτ' αὐτῆς Ἰθάκης, οὔτ' Ἠπείροιο μελαίνης·
Καὶ δ' αὐτοὶ τόδε γ' ἴστε· τί με χρὴ μητέρος αἴνου;
Ἀλλ' ἄγε μὴ μύνησι παρέλκετε, μηδ' ἔτι τόξου
Δηρὸν ἀποτρωπᾶσθε τανυστύος, ὄφρα ἴδωμεν.
Καὶ δέ κεν αὐτὸς ἐγὼ τοῦ τόξου πειρησαίμην·
Εἰ δέ κεν ἐντανύσω, διοϊστεύσω τε σιδήρου,
Οὔ κέ μοι ἀχνυμένῳ τάδε δώματα πότνια μήτηρ
Λείποι ἅμ' ἄλλῳ ἰοῦσ', ὅτ' ἐγὼ κατόπισθε λιποίμην,
Οἷός τ' ἤδη πατρὸς ἀέθλια κάλ' ἀνελέσθαι.
Ἦ, καὶ ἀπ' ὤμοιϊν χλαῖναν θέτο φοινικόεσσαν,
Ὀρθὸς ἀναΐξας· ἀπὸ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμω.
Πρῶτον μὲν πελέκεας στῆσεν, διὰ τάφρον ὀρύξας

Πᾶσι μίαν μακρὴν, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν·
Ἀμφὶ δὲ γαῖαν ἔναξε· τάφος δ' ἕλε πάντας ἰδόντας,
Ὡς εὐκόσμως στῆσε· πάρος δ' οὐ πώποτ' ὀπώπει.
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, καὶ τόξου πειρήτιζε·
Τρὶς μέν μιν πελέμιξεν, ἐρύσσεσθαι μενεαίνων,
Τρὶς δὲ μεθῆκε βίης, ἐπελπόμενος τόγε θυμῷ,
Νευρὴν ἐντανύσειν, διοϊστεύσειν τε σιδήρου.
Καί νύ κε δὴ ἐτάνυσσε βίῃ τὸ τέταρτον ἀνέλκων,
Ἀλλ' Ὀδυσεὺς ἀνένευε, καὶ ἔσχεθεν ἱέμενόν περ.
Τοῖς δ' αὖτις μετέειφ' ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο·
Ὢ πόποι, ἢ καὶ ἔπειτα κακός τ' ἔσομαι καὶ ἄκικυς,
Ἠὲ νεώτερός εἰμι, καὶ οὔπω χερσὶ πέποιθα
Ἄνδρ' ἀπαμύνεσθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
Ἀλλ' ἄγεθ', οἵπερ ἐμεῖο βίῃ προφερέστεροί ἐστε,
Τόξου πειρήσεσθε, καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.
Ὣς εἰπὼν, τόξον μὲν ἀπὸ ἕο θῆκε χαμᾶζε,
Κλίνας κολλητῇσιν ἐϋξέστῃς σανίδεσσιν·
Αὐτοῦ δ' ὠκὺ βέλος καλῇ προσέκλινε κορώνῃ.
Ἂψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη.
Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·
Ὄρνυσθ' ἑξείης ἐπιδέξια πάντες ἑταῖροι,
Ἀρξάμενοι τοῦ χώρου, ὅθεν τέ περ οἰνοχοεύει.
Ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
Λειώδης δὲ πρῶτος ἀνίστατο, Οἴνοπος υἱός,
Ὅς σφι θυοσκόος ἔσκε, παρὰ κρητῆρα δὲ καλὸν
Ἷζε μυχοίτατος αἰεί· ἀτασθαλίαι δέ οἱ οἴῳ
Ἐχθραὶ ἔσαν, πᾶσι δὲ νεμέσσα μνηστήρεσσιν·
Ὅς ῥα τότε πρῶτος τόξον λάβε καὶ βέλος ὠκύ.

Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, καὶ τόξου πειρήτιζεν·
Οὐδέ μιν ἐντάνυσεν· πρὶν γὰρ κάμε χεῖρας ἀνέλκων,
Ἀτρίπτους, ἁπαλάς· μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν·
Ὦ φίλοι, οὐ μὲν ἐγὼ τανύω· λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος·
Πολλοὺς γὰρ τόδε τόξον ἀριστῆας κεκαδήσει
Θυμοῦ καὶ ψυχῆς· ἐπειὴ πολὺ βέλτερόν ἐστιν
Τεθνάμεν, ἢ ζώοντας ἁμαρτεῖν, οὗθ' ἕνεκ' αἰεὶ
Ἐνθάδ' ὁμιλέομεν, ποτιδέγμενοι ἤματα πάντα.
Νῦν μέν τις καὶ ἔλπετ' ἐνὶ φρεσὶν, ἠδὲ μενοινᾷ
Γῆμαι Πηνελόπειαν, Ὀδυσσῆος παράκοιτιν·
Αὐτὰρ ἐπὴν τόξου πειρήσεται, ἠδὲ ἴδηται,
Ἄλλην δή τιν' ἔπειτ' Ἀχαιϊάδων εὐπέπλων
Μνάσθω ἐέδνοισιν διζήμενος· ἡ δέ κ' ἔπειτα
Γήμαιθ', ὅς κεν πλεῖστα πόροι, καὶ μόρσιμος ἔλθοι.
Ὣς ἄρ ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἕο τόξον ἔθηκε,
Κλίνας κολλητῇσιν ἐϋξέστης σανίδεσσιν,
Αὐτοῦ δ' ὠκὺ βέλος καλῇ προσέκλινε κορώνῃ·
Ἂψ δ' αὖτις κατ' ἄρ ἕζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Λειῶδες, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων,
Δεινόν τ' ἀργαλέον τε; νεμεσσῶμαι δέ τ' ἀκούων,
Εἰ δὴ τοῦτό γε τόξον ἀριστῆας κεκαδήσει
Θυμοῦ καὶ ψυχῆς, ἐπεὶ οὐ δύνασαι σὺ τανύσσαι·
Οὐ γάρ τοι σέ γε τοῖον ἐγείνατο πότνια μήτηρ,
Οἷόν τε ῥυτῆρα βιοῦ τ' ἔμεναι, καὶ ὀϊστῶν·
Ἀλλ' ἄλλοι τανύουσι τάχα μνηστῆρες ἀγαυοί.
Ὣς φάτο· καί ῥ' ἐκέλευσε Μελάνθιον, αἰπόλον αἰ-
Ἄγρει δὴ πῦρ κεῖον ἐνὶ μεγάροισι, Μελανθεῦ, (γῶν·

Πὰρ δὲ τίθει δίφρον τε μέγαν, καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
Ἐκ δὲ στέατος ἔνεικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἐόντος,
Ὄφρα νέοι θάλποντες, ἐπιχρίοντες ἀλοιφῇ,
Τόξου πειρώμεσθα, καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.
Ὣς φάτο· αἶψ' ἀνέκαιε Μελάνθιος ἀκάματον πῦρ·
Πὰρ δὲ φέρων δίφρον θῆκε, καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
Ἐκ δὲ στέατος ἔνεικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἐόντος·
Τῷ ῥα νέοι θάλποντες ἐπειρῶντ'· οὐδ' ἐδύναντο
Ἐντανύσαι, πολλὸν δὲ βίης ἐπιδευέες ἦσαν.
Ἀντίνοος δ' ἔτ' ἐπεῖχε, καὶ Εὐρύμαχος θεοειδής,
Ἀρχοὶ μνηστήρων· ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι.
Τὼ δ' ἐξ οἴκου βῆσαν ὁμαρτήσαντες ἅμ' ἄμφω
Βουκόλος ἠδὲ συφορβὸς Ὀδυσσῆος θείοιο·
Ἐκ δ' αὐτὸς μετὰ τοὺς δόμου ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκτὸς θυρέων ἔσαν, ἠδὲ καὶ αὐλῆς,
Φθεγξάμενός σφ' ἐπέεσσι προσηύδα μειλιχίοισι·
Βουκόλε, καὶ σὺ, συφορβὲ, ἔπος τί κε μυθησαίμην,
Ἦ αὐτὸς κεύθω; φάσθαι δέ με θυμὸς ἀνώγει·
Ποῖοί κ' εἶτ' Ὀδυσῆϊ ἀμυνέμεν, εἴ ποθεν ἔλθοι
Ὧδε μάλ' ἐξαπίνης, καί τις θεὸς αὐτὸν ἐνείκαι;
Ἦ κεν μνηστήρεσσιν ἀμύνοιτ', ἢ Ὀδυσῆϊ;
Εἴπαθ', ὅπως ὑμέας κραδίη θυμός τε κελεύει.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ·
Ζεῦ πάτερ, αἲ γὰρ τοῦτο τελευτήσειας ἐέλδωρ,
Ὡς ἔλθοι μὲν κεῖνος ἀνὴρ, ἀγάγοι δέ ἑ δαίμων·
Γνοίης χ', οἵη ἐμὴ δύναμις, καὶ χεῖρες ἕπονται.
Ὣς δ' αὔτως Εὔμαιος ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσι,
Νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόν γε νόον νημερτέ' ἀνέγνω,
Ἐξαῦτίς σφ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
Ἔνδον μὲν δὴ ὅδ' αὐτὸς ἐγώ, κακὰ πολλὰ μογήσας,
Ἤλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
Γινώσκω δ', ὡς σφῶϊν ἐελδομένοισιν ἱκάνω
Οἴοισιν δμώων· τῶν δ' ἄλλων οὔ τευ ἄκουσα
Εὐξαμένου ἐμὲ αὖτις ὑπότροπον οἴκαδ' ἱκέσθαι.
Σφῶϊν δ', ὡς ἔσεταί περ, ἀληθείην καταλέξω·
Αἴ χ' ὑπ' ἐμοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυοὺς,
Ἄξομαι ἀμφοτέροις ἀλόχους, καὶ κτήματ' ὀπάσσω,
Οἰκία τ' ἐγγὺς ἐμεῖο τετυγμένα· καί μοι ἔπειτα
Τηλεμάχου ἑτάρω τε κασιγνήτω τε ἔσεσθον.
Εἰ δ' ἄγε δὴ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τι δείξω,
Ὄφρα μ' εὖ γνῶτον, πιστωθῆτόν τ' ἐνὶ θυμῷ,
Οὐλήν, τήν ποτέ με σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι,
Παρνησόνδ' ἐλθόντα, σὺν υἱάσιν Αὐτολύκοιο.
Ὣς εἰπών, ῥάκεα μεγάλης ἀπὸ ἔργαθεν οὐλῆς.
Τὼ δ' ἐπεὶ εἰσιδέτην, εὖ τ' ἐφράσσαντο ἕκαστα,
Κλαῖον ἄρ, ἀμφ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι χεῖρε βαλόντε,
Καὶ κύνεον ἀγαπαζόμενοι κεφαλήν τε καὶ ὤμους.
Ὣς δ' αὔτως Ὀδυσεὺς κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔκυσσε.
Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,
Εἰ μὴ Ὀδυσσεὺς αὐτὸς ἐρύκακε, φώνησέν τε·
Παύεσθον κλαυθμοῖο, γόοιό τε· μή τις ἴδηται
Ἐξελθὼν μεγάροιο· ἀτὰρ εἴπῃσι καὶ εἴσω.
Ἀλλὰ προμνηστῖνοι ἐσέλθετε, μηδ' ἅμα πάντες·
Πρῶτος ἐγών, μετὰ δ' ὔμμες· ἀτὰρ τόδε σῆμα τετύχθω·
Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοί,

Οὐκ ἐάσουσιν ἐμοὶ δόμεναι βιὸν ἠδὲ φαρέτρην·
Ἀλλὰ σὺ, δῖ' Εὔμαιε, φέρων ἀνὰ δώματα τόξον,
Ἐν χείρεσσιν ἐμοὶ θέμεναι· εἰπεῖν δὲ γυναιξὶ
Κληῖσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας.
Ἢν δέ τις ἢ στοναχῆς ἠὲ κτύπου ἔνδον ἀκούσῃ
Ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἕρκεσι, μή τι θύραζε
Προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἔργῳ.
Σοὶ δὲ, Φιλοίτιε δῖε, θύρας ἐπιτέλλομαι αὐλῆς
Κληῖσαι κληῗδι, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἰῆλαι.
Ὣς εἰπὼν, εἰσῆλθε δόμους εὖ ναιετάοντας·
Ἕζετ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφρον ἰὼν, ἔνθεν περ ἀνέστη·
Ἐς δ' ἄρα καὶ τὼ δμῶε ἴτην θείου Ὀδυσῆος.
Εὐρύμαχος δ' ἤδη τόξον μετὰ χερσὶν ἐνώμα,
Θάλπων ἔνθα καὶ ἔνθα σέλα πυρός· ἀλλά μιν οὐδ' ὧς
Ἐντανύσαι δύνατο· μέγα δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν.
Ὢ πόποι, ἦ μοι ἄχος περὶ δ' αὐτοῦ καὶ περὶ πάντων·
Οὔτι γάμου τοσσοῦτον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ·
Εἰσὶ καὶ ἄλλαι πολλαὶ Ἀχαιΐδες, αἱ μὲν ἐν αὐτῇ
Ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, αἱ δ' ἄλλῃσιν πολίεσσιν·
Ἀλλ' εἰ δὴ τοσσόνδε βίης ἐπιδευέες εἰμὲν
Ἀντιθέου Ὀδυσῆος, ὅτ' οὐ δυνάμεσθα τανύσσαι
Τόξον· ἐλεγχείη δὲ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός.
Εὐρύμαχ', οὐχ οὕτως ἔσται· νοέεις δὲ καὶ αὐτός.
Νῦν μὲν γὰρ κατὰ δῆμον ἑορτὴ τοῖο θεοῖο
Ἁγνή· τίς δέ κε τόξα τιταίνοιτ'; ἀλλὰ ἕκηλοι
Κάτθετ'· ἀτὰρ πελέκεάς γε καὶ εἴκ' εἰῶμεν ἅπαντας

Ἑστά-

Ἑστάμεν· οὐ μὲν γάρ τιν' ἀναιρήσεσθαι ὀΐω,
Ἐλθόντ' ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
Ἀλλ' ἄγετ', οἰνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,
Ὄφρα σπείσαντες καταθείομεν ἀγκύλα τόξα.
Ἠῶθεν δὲ κέλευσθε Μελάνθιον, αἰπόλον αἰγῶν,
Αἶγας ἄγειν, αἳ πᾶσι μέγ' ἔξοχοι αἰπολίοισιν,
Ὄφρ' ἐπὶ μηρία θέντες Ἀπόλλωνι κλυτοτόξῳ,
Τόξου πειρώμεσθα, καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.
Ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
Τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
Κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·
Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
Τοῖσδε δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης.
Εὐρύμαχον δὲ μάλιστα καὶ Ἀντίνοον θεοειδέα
Λίσσομ', ἐπεὶ καὶ τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπε·
Νῦν μὲν παῦσαι τόξον, ἐπιτρέψαι δὲ θεοῖσιν·
Ἠῶθεν δὲ θεὸς δώσει κράτος, ᾧ κ' ἐθέλῃσιν·
Ἀλλ' ἄγε μοι δότε τόξον ἐΰξοον, ὄφρα μεθ' ὑμῖν
Χειρῶν καὶ σθένεος πειρήσομαι, εἴ μοι ἔτ' ἐστὶν
Ἲς, οἵη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν,
Ἦ ἤδη μοι ὄλεσσεν ἄλη τ', ἀκομιστίη τε.
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέση-
Δείσαντες, μὴ τόξον ἐΰξοον ἐντανύσειεν. (σαν,
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Ἆ δειλὲ ξείνων, ἔνι τοι φρένες οὐδ' ἠβαιαί·
Οὐκ ἀγαπᾷς, ὃ ἕκηλος ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμῖν

Δαίνυσαι; οὐδέ τι δαιτὸς ἀμέρδεαι, αὐτὰρ ἀκούεις
Μύθων ἡμετέρων καὶ ῥήσιος; οὐδέ τις ἄλλος
Ἡμετέρων μύθων ξεῖνος καὶ πτωχὸς ἀκούει.
Οἶνός σε τρώει μελιηδὴς, ὅσε καὶ ἄλλους
Βλάπτει, ὃς ἄν μιν χανδὸν ἕλῃ μηδ' αἴσιμα πίνοι.
Οἶνος καὶ Κένταυρον ἀγακλυτὸν Εὐρυτίωνα
Ἄασ' ἐνὶ μεγάρῳ μεγαθύμου Πειριθόοιο,
Ἐς Λαπίθας ἐλθόνθ'· ὁ δ' ἐπεὶ φρένας ἄασεν οἴνῳ,
Μαινόμενος κάκ' ἔρεξε δόμον κάτα Πειριθόοιο·
Ἥρωας δ' ἄχος εἷλε, δι' ἐκ προθύρου δὲ θύραζε
Ἕλκον ἀναΐξαντες ἀπ' οὔατα νηλέϊ χαλκῷ,
Ῥῖνάς τ' ἀμήσαντες· ὁ δὲ, φρεσὶν ᾗσιν ἀασθεὶς,
Ἤιεν ἣν ἄτην ὀχέων ἀεσίφρονι θυμῷ·
Ἐξ οὗ Κενταύροισι καὶ ἀνδράσι νεῖκος ἐτύχθη,
Οἷ τ' αὐτῷ πρώτῳ κακὸν εὕρετο οἰνοβαρείων.
Ὣς καί σοι μέγα πῆμα πιφαύσκομαι, αἴκε τὸ τόξον
Ἐντανύσῃς· οὐ γάρ τευ ἐπητύος ἀντιβολήσαις
Ἡμετέρῳ ἐνὶ δήμῳ, ἄφαρ δέ σε νηῒ μελαίνῃ
Εἰς Ἔχετον βασιλῆα βροτῶν δηλήμονα πάντων,
Πέμψομεν· ἔνθεν δ' ἔτι σαώσεαι· ἀλλὰ ἕκηλος
Πινέ τε, μηδ' ἐρίδαινε μετ' ἀνδράσι κουροτέροισι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
Ἀντίνο' οὐ μὲν καλὸν ἀτέμβειν, οὐδὲ δίκαιον,
Ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δώμαθ' ἵκηται.
Ἔλπεαι, αἴχ' ὁ ξεῖνος Ὀδυσσῆος μέγα τόξον
Ἐντανύσῃ, χερσίν τε βίηφί τε ἦφι πεποιθὼς,
Οἴκαδέ μ' ἄξεσθαι, καὶ ἑὴν θήσεσθαι ἄκοιτιν;
Οὐδ' αὐτός που τοῦτό γ' ἐνὶ στήθεσσιν ἔολπε·

Μηδέ τις ὑμείων τοῦ γ' ἕνεκα θυμὸν ἀχεύων
Ἐνθάδε δαινύσθω· ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικε.
    Τὴν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον ηὔδα·
Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
Οὔτι σε τόνδ' ἄξεσθαι ὀϊόμεθ'· οὐδὲ ἔοικεν·
Ἀλλ' αἰσχυνόμενοι φάτιν ἀνδρῶν, ἠδὲ γυναικῶν,
Μή ποτέ τις εἴπῃσι κακώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
Ἦ πολὺ χείρονες ἄνδρες ἀμύμονος ἀνδρὸς ἄκοιτιν
Μνῶνται· οὐδέ τι τόξον ἐΰξοον ἐντανύουσιν·
Ἀλλ' ἄλλος τις, πτωχὸς ἀλαλήμενος ἐλθὼν,
Ῥηϊδίως ἐτάνυσσε βιὸν· διὰ δ' ἧκε σιδήρου.
Ὣς ἐρέουσ'· ἡμῖν δὲ ἐλέγχεα ταῦτα γένοιτο.
    Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια.
Εὐρύμαχ', οὔπως ἐστὶν ἐϋκλεῖας κατὰ δῆμον
Ἔμμεναι, οἳ δὴ οἶκον ἀτιμάζοντες ἔδουσιν
Ἀνδρὸς ἀριστῆος· τί δ' ἐλέγχεα ταῦτα τίθεσθε;
Οὗτος μὲν ξεῖνος, μάλα μὲν μέγας, ἠδ' εὐπηγὴς,
Πατρός δ' ἐξ ἀγαθοῦ γένος εὔχεται ἔμμεναι υἱός.
Ἀλλ' ἄγε οἱ δότε τόξον ἐΰξοον, ὄφρα ἴδωμεν·
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται·
Εἴ κε μιν ἐντανύσῃ, δώῃ δέ οἱ εὖχος Ἀπόλλων,
Ἕσσω μιν χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα καλά·
Δώσω δ' ὀξὺν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν,
Καὶ ξίφος ἄμφηκες· δώσω δ' ὑπὸ ποσσὶ πέδιλα·
Πέμψω δ', ὅππῃ μιν κραδίη θυμός τε κελεύοι.
    Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Μῆτερ ἐμὴ, τόξον μὲν Ἀχαιῶν οὔτις ἐμεῖο
Κρείσσων, ᾧ κ' ἐθέλω δόμεναί τε, καὶ ἀρνήσασθαι·

Οὐδ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κατακοιρανέουσιν,
Οὐδ' ὅσσοι νήσοισι πρὸς Ἤλιδος ἱπποβότοιο.
Τῶν οὔτις μ' ἀέκοντα βιήσεται, αἴ κ' ἐθέλωμαι
Καὶ καθάπαξ ξείνῳ δόμεναι, τάδε τόξα φέρεσθαι.
Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα, τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε,
Ἱστόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
Ἔργον ἐποίχεσθαι· τόξον δ' ἄνδρεσσι μελήσει
Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.
Ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἶκόνδε βεβήκει·
Παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.
Ἐς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ,
Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
Ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Αὐτὰρ ὁ τόξα λαβὼν φέρε καμπύλα δῖος ὑφορβός·
Μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὁμόκλεον ἐν μεγάροισιν·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
Πῇ δὲ καμπύλα τόξα φέρεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,
Πλαγκτέ; τάχ' αὖ σ' ἐφ' ὕεσσι κύνες ταχέες κατέδονται,
Οἶον ἀπ' ἀνθρώπων, οὓς ἔτρεφες· εἴ κεν Ἀπόλλων
Ἡμῖν θ' ἱλήκῃσι καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
Ὣς φάσαν· αὐτὰρ ὁ θῆκε φέρων αὐτῇ ἐνὶ χώρῃ,
Δείσας, οὕνεκα πολλοὶ ὁμόκλεον ἐν μεγάροισι.
Τηλέμαχος δ' ἑτέρωθεν ἀπειλήσας ἐγεγώνει·
Ἄττα, πρόσω φέρε τόξα· τάχ' οὐκ εὖ πᾶσι πιθήσεις·
Μή σε, καὶ ὁπλότερός περ ἐὼν ἀγρόνδε δίωμαι
Βάλλων χερμαδίοισι· βίηφι δὲ φέρτερος εἰμί.
Αἲ γὰρ πάντων τόσσον, ὅσοι κατὰ δώματ' ἔασι,
Μνηστήρων χερσίν τε βίηφί τε φέρτερος εἴην.

Τῷ κε τάχα συγερῶς τιν' ἐγὼ πέμψαιμι νέεσθαι
Ἡμετέρου ἐξ οἴκου· ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν
Μνηστῆρες· καὶ δὴ μεθίεν χαλεποῖο χόλοιο
Τηλεμάχῳ· τὰ δὲ τόξα φέρων ἀνὰ δῶμα συβώτης
Ἐν χείρεσσ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι θῆκε παραστάς.
Ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν·
Τηλέμαχος κέλεταί σε, περίφρων Εὐρύκλεια,
Κληΐσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας.
Ἢν δέ τις ἢ στοναχῆς, ἠὲ κτύπου ἔνδον ἀκούσῃ
Ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἕρκεσι, μή τι θύραζε
Προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἔργῳ.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
Κλήϊσεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων.
Σιγῇ δ' ἐξ οἴκοιο Φιλοίτιος ἆλτο θύραζε,
Κλήϊσεν δ' ἄρ' ἔπειτα θύρας εὐερκέος αὐλῆς.
Κεῖτο δ' ὑπ' αἰθούσῃ ὅπλον νεὸς ἀμφιελίσσης
Βύβλινον, ᾧ ῥ' ἐπέδησε θύρας, ἐς δ' ἤϊεν αὐτός.
Ἕζετ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφρον ἰὼν, ἔνθεν περ ἀνέστη,
Εἰσορόων Ὀδυσῆα· ὁ δ' ἤδη τόξον ἐνώμα,
Πάντη ἀναστρωφῶν, πειρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,
Μὴ κέρα ἶπες ἔδοιεν, ἀποιχομένοιο ἄνακτος.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν, ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
Ἦ τις θηητὴρ καὶ ἐπίκλοπος ἔπλετο τόξων,
Ἤ ῥά νύ που τοιαῦτα καὶ αὐτῷ οἴκοθι κεῖται,
Ἢ ὅγ' ἐφορμᾶται ποιησέμεν· ὡς ἐνὶ χερσὶ
Νωμᾷ ἔνθα καὶ ἔνθα κακῶν ἔμπαιος ἀλήτης,
Ἄλλος δ' αὖτ' εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·

Αἲ γὰρ δὴ τοσσοῦτον ὀνήσιος ἀντιάσειεν,
Ὡς οὗτός ποτε τοῦτο δυνήσεται ἐντανύσασθαι.
Ὣς ἄρ' ἔφαν μνηστῆρες· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
Αὐτίκ' ἐπεὶ μέγα τόξον ἐβάστασε, καὶ ἴδε πάντη,
Ὡς ὅτ' ἀνὴρ φόρμιγγος ἐπιστάμενος καὶ ἀοιδῆς
Ῥηϊδίως ἐτάνυσσε νέῳ περὶ κόλλοπι χορδὴν,
Ἅψας ἀμφοτέρωθεν ἐΰστρεφὲς ἔντερον οἰὸς,
Ὣς ἄρ' ἄτερ σπουδῆς τάνυσεν μέγα τόξον Ὀδυσσεύς·
Δεξιτερῇ δ' ἄρα χειρὶ λαβὼν πειρήσατο νευρῆς·
Ἡ δ' ὑπὸ καλὸν ἄεισε, χελιδόνι εἰκέλη αὐδήν.
Μνηστῆρσι δ' ἄρ' ἄχος γένετο μέγα, πᾶσι δ' ἄρα χρὼς
Ἐτράπετο· Ζεὺς δὲ μεγάλ' ἔκτυπε, σήματα φαίνων·
Γήθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ὅττι ῥά οἱ τέρας ἧκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω.
Εἵλετο δ' ὠκὺν ὀϊστὸν, ὅς οἱ παρέκειτο τραπέζῃ
Γυμνός· τοὶ δ' ἄλλοι κοίλης ἔντοσθε φαρέτρης
Κείατο, τῶν τάχ' ἔμελλον Ἀχαιοὶ πειρήσεσθαι·
Τόν ῥ' ἐπὶ πήχει ἑλὼν, ἕλκεν νευρὴν γλυφίδας τε,
Αὐτόθεν ἐκ δίφροιο καθήμενος, ἧκε δ' ὀϊστὸν
Ἄντα τιτυσκόμενος· πελέκεων δ' οὐκ ἤμβροτε πάντων
Πρώτης στειλειῆς, διὰ δ' ἀμπερὲς ἦλθε θύραζε
Ἰὸς χαλκοβαρής· ὁ δὲ Τηλέμαχον προσέειπεν·
Τηλέμαχ', οὔ σ' ὁ ξεῖνος ἐνὶ μεγάροισιν ἐλέγχει
Ἥμενος· οὐδέ τι τοῦ σκοποῦ ἤμβροτον, οὐδέ τι τόξον
Δὴν ἔκαμον τανύων· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν·
Οὐχ ὥς με μνηστῆρες ἀτιμάζοντες ὄνονται.
Νῦν δ' ὥρη καὶ δόρπον Ἀχαιοῖσι τετυκέσθαι
Ἐν φάει, αὐτὰρ ἔπειτα καὶ ἄλλως ἑψιάασθαι

Μολπῇ καὶ φόρμιγγι· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.
Ἦ, καὶ ἐπ' ὀφρύσι νεῦσεν· ὁ δ' ἀμφέθετο ξίφος
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο (ὀξὺ
Ἀμφὶ δὲ χεῖρα φίλην βάλεν ἔγχεϊ· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
Πὰρ θρόνῳ ἑστήκει, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.

ΤΗΣ

ὈΔΥΣΣΕΙΑΣ

ὉΜΗΡΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΝ Χ.

Αὐτὰρ ὁ γυμνώθη ῥακέων πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἆλτο δ' ἐπὶ μέγαν οὐδὸν, ἔχων βιὸν, ἠδὲ φαρέτρην
Ἰῶν ἐμπλείην· ταχέας δ' ἐκχεύατ' ὀϊστοὺς
Αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν· μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν·
Οὗτος μὲν δὴ ἄεθλος ἀάατος ἐκτετέλεσται·
Νῦν αὖτε σκοπὸν ἄλλον, ὃν οὔπω τις βάλεν ἀνὴρ,
Εἴσομαι, αἴ κε τύχοιμι, πόρῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων.
Ἦ, καὶ ἐπ' Ἀντινόῳ ἰθύνετο πικρὸν ὀϊστόν.
Ἤτοι ὁ καλὸν ἄλεισον ἀναιρήσεσθαι ἔμελλε
Χρύσεον, ἄμφωτον· καὶ δὴ μετὰ χερσὶν ἐνώμα,

Ὄφρα πίοι οἴνοιο· φόνος δέ οἱ οὐκ ἐνὶ θυμῷ
Μέμβλετο· τίς κ' οἴοιτο μετ' ἀνδράσι δαιτυμόνεσσι,
Μοῦνον ἐνὶ πλεόνεσσι, καὶ εἰ μάλα καρτερὸς εἴη,
Οἷ τεύξειν θάνατόν τε κακὸν, καὶ κῆρα φυτεῦσαι;
Τὸν δ' Ὀδυσεὺς κατὰ λαιμὸν ἐπισχόμενος βάλεν ἰῷ·
Ἀντικρὺ δ' ἁπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή.
Ἐκλίνθη δ' ἑτέρωσε, δέπας δέ οἱ ἔκπεσε χειρὸς
Βλημένου· αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας παχὺς ἦλθεν
Αἵματος ἀνδρομέοιο· θοῶς δ' ἀπὸ οἷο τράπεζαν
Ὦσε ποδὶ πλήξας, ἀπὸ δ' εἴδατα χεῦεν ἔραζε.
Σῖτός τε, κρέατ' ὀπτὰ, φορύνετο· τοὶ δ' ὁμάδησαν
Μνηστῆρες κατὰ δῶμα, ὅπως ἴδον ἄνδρα πεσόντα.
Ἐκ δὲ θρόνων ἀνόρουσαν, ὀρινθέντες κατὰ δῶμα,
Πάντοσε παπταίνοντες ἐϋδμήτους ποτὶ τοίχους·
Οὐδέ πω ἀσπὶς ἔην, οὐκ ἄλκιμον ἔγχος, ἑλέσθαι.
Νείκειον δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσι·
Ξεῖνε, κακῶς ἀνδρῶν τοξάζεαι· οὐκ ἔτ' ἀέθλων
Ἄλλων ἀντιάσεις· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
Καὶ γὰρ δὴ νῦν φῶτα κατέκτανες, ὃς μέγ' ἄριστος
Κούρων εἶν Ἰθάκῃ· τῷ σ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.
Ἴσκεν ἕκαστος ἀνὴρ, ἐπειὴ φάσαν οὐκ ἐθέλοντα
Ἄνδρα κατακτεῖναι· τὸ δὲ νήπιοι οὐκ ἐνόησαν,
Ὡς δή σφιν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπτο.
Τοὺς δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ὦ κύνες, οὔ μ' ἔτ' ἐφάσκεθ' ὑπότροπον οἴκαδ' ἱκέσθαι
Δήμου ἀπὸ Τρώων, ὅτι μοι κατεκείρετε οἶκον,
Δμωῇσι δὲ γυναιξὶ παρευνάζεσθε βιαίως,
Αὐτοῦ τε ζώοντος ὑπεμνάασθε γυναῖκα,

Οὔτε θεοὺς δείσαντες, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Οὔτε τιν' ἀνθρώπων νέμεσιν κατόπισθεν ἔσεσθαι.
Νῦν ὑμῖν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.
Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος
Πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον. (εἷλεν·
Εὐρύμαχος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπεν·
Εἰ μὲν δὴ Ὀδυσεὺς Ἰθακήσιος εἰλήλουθας,
Ταῦτα μὲν αἴσιμα εἶπες, ὅσα ῥέζεσκον Ἀχαιοὶ,
Πολλὰ μὲν ἐν μεγάροισιν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἐπ'
Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κεῖται, ὃς αἴτιος ἔπλετο πάντων (ἀγροῦ.
Ἀντίνοος· οὗτος γὰρ ἐπίηλεν τάδε πάντα,
Οὔτι γάμου τόσσον κεχρημένος, οὔτε χατίζων,
Ἀλλ' ἄλλα φρονέων, τά οἱ οὐκ ἐτέλεσσε Κρονίων·
Ὄφρ' Ἰθάκης κατὰ δῆμον ἐϋκτιμένης βασιλεύοι
Αὐτὸς, ἀτὰρ σὸν παῖδα κατακτείνειε λοχήσας.
Νῦν δ' ὁ μὲν ἐν μοίρῃ πέφαται· σὺ δὲ φείδεο λαῶν
Σῶν, ἀτὰρ ἄμμες ὄπισθεν ἀρεσσάμενοι κατὰ δῆμον,
Ὅσσα τοι ἐκπέποται καὶ ἐδήδοται ἐν μεγάροισι,
Τιμὴν ἀμφὶς ἄγοντες ἐεικοσάβοιον ἕκαστος,
Χαλκόν τε χρυσόν τ' ἀποδώσομεν, εἰσόκε σὸν κῆρ
Ἰανθῇ· πρὶν δ' οὔτι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
Εὐρύμαχ', οὐδ' εἴ μοι πατρώϊα πάντ' ἀποδοῖτε, (σεύς·
Ὅσσα τε νῦν ὔμμ' ἐστὶ, καὶ εἴ ποθεν ἄλλ' ἐπιθεῖτε,
Οὐδέ κεν ὣς ἔτι χεῖρας ἐμὰς λήξαιμι φόνοιο,
Πρὶν πάντας μνηστῆρας ὑπερβασίην ἀποτῖσαι.
Νῦν ὑμῖν παράκειται, ἐναντίον ἠὲ μάχεσθαι,
Ἢ φεύγειν, ὅς κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξῃ·

Ἀλλά τιν' οὐ φεύξεσθαι ὀΐομαι αἰπὺν ὄλεθρον.
Ὣς φάτο· τῶν δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος προσεφώνεε δεύτερον αὖτις·
Ὦ φίλοι, οὐ γὰρ σχήσει ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους·
Ἀλλ' ἐπεὶ ἔλλαβε τόξον ἐΰξοον, ἠδὲ φαρέτρην,
Οὐδοῦ ἄπο ξεστοῦ τοξάσσεται, εἰσόκε πάντας
Ἄμμε κατακτείνῃ· ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης·
Φάσγανά τε σπάσσασθε, καὶ ἀντίσχεσθε τραπέζας
Ἰῶν ὠκυμόρων· ἐπὶ δ' αὐτῷ πάντες ἔχωμεν
Ἀθρόοι· εἴ κέ μιν οὐδοῦ ἀπώσομεν, ἠδὲ θυράων,
Ἔλθωμεν δ' ἀνὰ ἄστυ, βοὴ δ' ὤκιστα γένοιτο·
Τῷ κε τάχ' οὗτος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσσαιτο.
Ὣς ἄρα φωνήσας, εἰρύσσατο φάσγανον ὀξὺ,
Χάλκεον, ἐπταβόειον ἀκαχμένον· ἆλτο δ' ἐπ' αὐτῷ
Σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δ' ὁμαρτῇ δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἰὸν ἀποπροϊεὶς βάλε δὲ στῆθος παρὰ μαζὸν,
Ἐν δέ οἱ ἥπατι πῆξε θοὸν βέλος· ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
Φάσγανον ἧκε χαμᾶζε, περιῤῥηδὴς δὲ τραπέζῃ
Κάππεσε δινηθεὶς· ἀπὸ δ' εἴδατα χεῦεν ἔραζε,
Καὶ δέπας ἀμφικύπελλον· ὁ δὲ χθόνα τύπτε μετώπῳ,
Θυμῷ ἀνιάζων· ποσὶ δὲ θρόνον ἀμφοτέροισι,
Λακτίζων ἐτίναξε· κατ' ὀφθαλμῶν δ' ἔχυτ' ἀχλύς.
Ἀμφίνομος δ' Ὀδυσῆος ἐείσατο κυδαλίμοιο
Ἀντίος ἀΐξας· εἴρυτο δὲ φάσγανον ὀξὺ,
Εἴπως οἱ εἴξειε θυράων· ἀλλ' ἄρα μιν φθῆ
Τηλέμαχος κατόπισθε βαλὼν χαλκήρεϊ δουρὶ,
Ὤμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσσιν ἔλασσε·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ.

Τηλέμαχος δ' ἀπόρουσε, λιπὼν δολιχόσκιον ἔγχος
Αὐτοῦ ἐν Ἀμφινόμῳ· περὶ γὰρ δίε, μή τις Ἀχαιῶν
Ἔγχος ἀνελκόμενον δολιχόσκιον, ἢ ἐλάσειε,
Φασγάνῳ ἀΐξας, ἠὲ προπρηνέϊ τύψῃ.
Βῆ δὲ θέειν· μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν·
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὦ πάτερ, ἤδη τοι σάκος οἴσω, καὶ δύο δοῦρε,
Καὶ κυνέην πάγχαλκον, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
Αὐτός τ' ἀμφιβαλεῦμαι ἰών· δώσω δὲ συβώτῃ
Καὶ τῷ βουκόλῳ ἄλλα· τετευχῆσθαι γὰρ ἄμεινον.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Οἶσε θέων, εἵως μοι ἀμύνεσθαι πάρ' ὀϊστοὶ,
Μή μ' ἀποκινήσωσι θυράων μοῦνον ἐόντα.
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί.
Βῆ δ' ἴμεναι θάλαμόνδ', ὅθι οἱ κλυτὰ τεύχεα κεῖτο·
Ἔνθεν τέσσαρα μὲν σάκε' εἵλετο, δούρατα δ' ὀκτὼ,
Καὶ πίσυρας κυνέας χαλκήρεας ἱπποδασείας·
Βῆ δὲ φέρων, μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν.
Αὐτὸς δὲ πρώτιστα περὶ χροῒ δύσετο χαλκόν·
Ὣς δ' αὔτως τὼ δμῶε δυέσθην τεύχεα καλὰ,
Ἔσταν δ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην.
Αὐτὰρ ὅγ', ὄφρα μὲν αὐτῷ ἀμύνεσθαι ἔσαν ἰοὶ,
Τόφρα μνηστήρων ἕνα γ' αἰεὶ ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
Βάλλε τιτυσκόμενος· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ λίπον ἰοὶ ὀϊστεύσαντα ἄνακτα,
Τόξον μὲν πρὸς σταθμὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο
Ἔκλιν' ἑστάμεναι, πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα·
Αὐτὸς δ' ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον·

Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν
Ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
Εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ.
Ὀρσοθύρη δέ τις ἔσκεν ἐϋδμήτῳ ἐνὶ τοίχῳ.
Ἀκρότατον δὲ παρ' οὐδὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο
Ἦν ὁδὸς ἐς λαύρην, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι·
Τὴν δ' Ὀδυσεὺς φράζεσθαι ἀνώγει δῖον ὑφορβὸν
Ἑσταότ' ἄγχ' αὐτῆς· μία δ' οἴη γίνετ' ἐφορμή.
Τοῖς δ' Ἀγέλαως μετέειπεν, ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων.
Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἀν' ὀρσοθύρην ἐπιβαίη,
Καὶ εἴποι λαοῖσι, βοὴ δ' ὤκιστα γένοιτο;
Τῷ κε τάχ' οὗτος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσσαιτο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν·
Οὔπως ἔστ', Ἀγέλαε διοτρεφές· ἄγχι γὰρ αἰνῶς
Αὐλῆς καλὰ θύρετρα, καὶ ἀργαλέον στόμα λαύρης·
Καί χ' εἷς πάντας ἐρύκοι ἀνὴρ, ὅς τ' ἄλκιμος εἴη.
Ἀλλ' ἄγεθ', ὑμῖν τεύχε' ἐνείκω θωρηχθῆναι
Ἐκ θαλάμου· ἔνδον γὰρ, οἴομαι, οὐδέ πη ἄλλῃ
Τεύχεα κατθέσθην Ὀδυσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός.
Ὣς εἰπὼν, ἀνέβαινε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
Ἐς θαλάμους Ὀδυσῆος, ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο·
Ἔνθεν δώδεκα μὲν σάκε' ἔξελε, τόσσα δὲ δοῦρα,
Καὶ τόσσας κυνέας χαλκήρεας ἱπποδασείας·
Βῆ δ' ἴμεναι, μάλα δ' ὦκα φέρων μνηστῆρσιν ἔδωκε.
Καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
Ὡς περιβαλλομένους ἴδε τεύχεα, χερσὶ δὲ δοῦρα
Μακρὰ τινάσσοντας· μέγα δ' αὐτῷ φαίνετο ἔργον.
Αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τηλέμαχ', ἦ μάλα δή τις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
Νῶϊν ἐποτρύνει πόλεμον κακὸν, ἠὲ Μελανθεύς.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ὦ πάτερ, αὐτὸς ἐγὼ τόδε γ' ἤμβροτον, οὐδέ τις ἄλλος
Αἴτιος, ὃς θαλάμοιο θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν
Κάλλιπον ἀγκλίνας· τῶν δὲ σκοπὸς ἦεν ἀμείνων.
Ἀλλ' ἴθι, δῖ' Εὔμαιε, θύρην ἐπίθες θαλάμοιο,
Καὶ φράσαι, εἴτις ἄρ' ἐστὶ γυναικῶν, ἣ τάδε ῥέζει,
Ἢ υἱὸς Δολίοιο, Μελανθεὺς, τόν περ ὀΐω.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Βῆ δ' αὖτις θάλαμόνδε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
Οἴσων τεύχεα καλά· νόησε δὲ δῖος ὑφορβὸς,
Αἶψα δ' Ὀδυσσῆα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Κεῖνος δ' αὖτ' ἀΐδηλος ἀνὴρ, ὃν ὀϊόμεθ' αὐτοὶ,
Ἔρχεται ἐς θάλαμον· σὺ δέ μοι νημερτὲς ἐνίσπε,
Ἤ μιν ἀποκτείνω, αἴ κε κρείσσων τε γένωμαι·
Ἠέ σοι ἐνθάδ' ἄγω, ἵν' ὑπερβασίας ἀποτίσῃ
Πολλὰς, ὅσσας οὗτος ἐμήσατο σῷ ἐνὶ οἴκῳ.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἤτοι ἐγὼ καὶ Τηλέμαχος μνηστῆρας ἀγαυοὺς
Σχήσομεν ἔντοσθεν μεγάρων, μάλα περ μεμαῶτας·
Σφῶϊ δ' ἀποστρέψαντε πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν,
Ἐς θάλαμον βαλέειν, σανίδας δ' ἐκδῆσαι ὄπισθεν.
Σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντε,
Κίον' ἀν' ὑψηλὴν ἐρύσαι, πελάσαι τε δοκοῖσιν,
Ὥς κεν δηθὰ ζωὸς ἐὼν χαλέπ' ἄλγεα πάσχῃ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο·

Βὰν δ' ἴμεν ἐς θάλαμον· λαθέτην δέ μιν ἔνδον ἐόντα.
Ἤτοι ὁ μὲν θαλάμοιο μυχὸν κατὰ τεύχε' ἐρεύνα·
Τὼ δ' ἔσαν ἑκάτερθε παρὰ σταθμοῖσι μένοντε.
Εὖθ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔβαινε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν,
Τῇ ἑτέρῃ μὲν χειρὶ φέρων καλὴν τρυφάλειαν,
Τῇ δ' ἑτέρῃ σάκος εὐρὺ, γέρον, πεπαλαγμένον ἄζῃ,
Λαέρτεω ἥρωος, ὃ κουρίζων φορέεσκε·
Δὴ τότε γ' ἤδη κεῖτο, ῥαφαὶ δ' ἐλέλυντο ἱμάντων·
Τὼ δ' ἄρ' ἐπαΐξανθ' ἑλέτην, ἔρυσάν τέ μιν εἴσω
Κουρίξ· ἐν δαπέδῳ δὲ χαμαὶ βάλον ἀχνύμενον κῆρ.
Σὺν δὲ πόδας χεῖράς τε δέον θυμαλγέϊ δεσμῷ,
Εὖ μάλ' ἀποστρέψαντε διαμπερὲς, ὡς ἐκέλευσε
Υἱὸς Λαέρταο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντε,
Κίον' ἀν' ὑψηλὴν ἔρυσαν πέλασάν τε δοκοῖσι.
Τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ, Μελάνθιε, νύκτα φυλάξεις,
Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ καταλέγμενος, ὥς σε ἔοικεν·
Οὐδέ σέ γ' ἠριγένεια παρ' Ὠκεανοῖο ῥοάων
Λήσει ἐπερχομένη χρυσόθρονος, ἡνίκ' ἀγινεῖς
Αἶγας μνηστήρεσσι δόμον κάτα δαῖτα πένεσθαι.
Ὣς ὁ μὲν αὖθι λέλειπτο, ταθεὶς ὀλοῷ ὑπὸ δεσμῷ.
Τὼ δ' ἐς τεύχεα δύντε, θύρην ἐπιθέντε φαεινὴν,
Βήτην εἰς Ὀδυσῆα δαΐφρονα, ποικιλομήτην·
Ἔνθα μένος πνείοντες ἐφέστασαν· οἱ μὲν ἐπ' οὐδοῦ,
Τέσσαρες, οἱ δ' ἔντοσθε δόμων, πολέες τε καὶ ἐσθλοί.
Τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας, ἠδὲ καὶ αὐδήν.

Τὴν δ' Ὀδυσεὺς γήθησεν ἰδὼν, καὶ μῦθον ἔειπε·
Μέντορ, ἄμυνον ἀρὴν, μνῆσαι δὲ ἑτάροιο φίλοιο,
Ὅς σ' ἀγαθὰ ῥέζεσκον· ὁμηλικίη δέ μοι ἐσσί.
Ὣς ἔφατ', οἰόμενος λαοσσόον ἔμμεν' Ἀθήνην.
Μνηστῆρες δ' ἑτέρωθεν ὁμόκλεον ἐν μεγάροισι·
Πρῶτος τήν γ' ἐνένιπτε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος·
Μέντορ, μή σ' ἐπέεσσι παραὶ πεπίθησιν Ὀδυσσεὺς,
Μνηστήρεσσι μάχεσθαι, ἀμυνέμεναι δέ οἱ αὐτῷ.
Ὧδε γὰρ ἡμέτερόν γε νόον τελέεσθαι ὀΐω·
Ὁππότε κεν τούτους κτέομεν, πατέρ' ἠδὲ καὶ υἱὸν,
Ἐν δὲ σὺ τοῖσιν ἔπειτα πεφήσεαι, οἷα μενοινᾷς
Ἔρδειν ἐν μεγάροις· σῷ δ' αὐτοῦ κράατι τίσεις.
Αὐτὰρ ἐπὴν ὑμέων γε βίας ἀφελώμεθα χαλκῷ,
Κτήμαθ', ὁπόσσα τοι ἐστὶ, τά τ' ἔνδοθι, καὶ τὰ θύρηφι,
Τοῖσιν Ὀδυσσῆος μεταμίξομεν, οὐδέ τοι υἷας
Ζώειν ἐν μεγάροισιν ἐάσομεν, οὐδὲ θύγατρας,
Οὐδ' ἄλοχον κεδνὴν Ἰθάκης κατὰ ἄστυ πολεύειν.
Ὣς φάτο· Ἀθηναίη δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον.
Νείκεσσεν δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·
Οὐκέτι σοί γ' Ὀδυσεῦ, μένος ἔμπεδον, οὐδέ τις
Οἵη ὅτ' ἀμφ' Ἑλένῃ λευκωλένῳ εὐπατερείῃ (ἀλκὴ,
Εἰνάετες Τρώεσσιν ἐμάρναο νωλεμὲς αἰεί·
Πολλοὺς δ' ἄνδρας ἔπεφνες ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι·
Σῇ δ' ἥλω βουλῇ Πριάμου πόλις εὐρυάγυια.
Πῶς δὴ νῦν, ὅτε σόν γε δόμον καὶ κτήμαθ' ἱκάνεις,
Ἄντα μνηστήρων ὀλοφύρεαι ἄλκιμος εἶναι;
Ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἔμ' ἵστασο, καὶ ἴδε ἔρ-
Ὄφρ' εἰδῇς, οἷός τοι ἐν ἀνδράσι δυσμενέεσσι (γον

Μέν-

Μέντωρ Ἀλκιμίδης εὐεργεσίας ἀποτίνειν.
Ἦ ῥα, καὶ οὔπω πάγχυ δίδου ἑτεραλκέα νίκην,
Ἀλλ' ἔτ' ἄρα σθένεός τε καὶ ἀλκῆς πειρήτιζεν,
Ἠμὲν Ὀδυσσῆος, ἠδ' υἱοῦ κυδαλίμοιο.
Αὐτὴ δ' αἰθαλόεντος ἀνὰ μεγάροιο μέλαθρον
Ἕζετ' ἀναΐξασα, χελιδόνι εἰκέλη ἄντην.
Μνηστῆρας δ' ὤτρυνε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος,
Εὐρύνομός τε, καὶ Ἀμφιμέδων, Δημοπτόλεμός τε,
Πείσανδρός τε Πολυκτορίδης, Πόλυβός τε δαΐφρων
Οἱ γὰρ μνηστήρων ἀρετῇ ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι,
Ὅσσοι ἔτ' ἔζωον, περί τε ψυχέων ἐμάχοντο·
Τοὺς δ' ἤδη ἐδάμασσε βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί.
Τοῖς δ' Ἀγέλεως μετέειπεν, ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων·
Ὦ φίλοι, ἤδη σχήσει ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους·
Καὶ δή οἱ Μέντωρ μὲν ἔβη κενὰ εὔγματα εἰπών·
Οἱ δ' οἶοι λείποντο ἐπὶ πρώτοισι θύρῃσι.
Τῷ νῦν μὴ ἅμα πάντες ἀφίετε δούρατα μακρά·
Ἀλλ' ἄγεθ', οἱ ἓξ πρῶτον ἀκοντίσατ', αἴκε ποθι Ζεὺς
Δώῃ Ὀδυσσῆα βλῆσθαι, καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
Τῶν δ' ἄλλων οὐ κῆδος, ἐπὴν οὗτός γε πέσῃσιν·
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν, ὡς ἐκέλευσεν,
Ἱέμενοι· τὰ δὲ πάντα ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.
Τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο
Βεβλήκει, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν·
Ἄλλου δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ δούρατ' ἀλεύαντο μνηστήρων,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Ὦ φίλοι, ἤδη μέν κεν ἐγὼ εἴποιμι καὶ ἄμμι,

Μνηστήρων ἐς ὅμιλον ἀκοντίσαι, οἳ μεμάασιν
Ἡμέας ἐξεναρίξαι ἐπὶ προτέροισι κακοῖσιν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὀξέϊ χαλκῷ
Ἄντα τιτυσκόμενοι· Δημοπτόλεμον μὲν Ὀδυσσεὺς,
Εὐρυάδην δ' ἄρα Τηλέμαχος, Ἔλατον δὲ συβώτης,
Πείσανδρον δ' ἂρ ἔπεφνε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ·
Οἱ μὲν ἔπειθ' ἅμα πάντες ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον οὖδας.
Μνηστῆρες δ' ἀνεχώρησαν μεγάροιο μυχόνδε·
Τοὶ δ' ἄρ' ἐπήϊξαν, νεκύων δ' ἐξ ἔγχε' ἕλοντο.
Αὖτις δὲ μνηστῆρες ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα,
Ἱέμενοι· τὰ δὲ πολλὰ ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.
Τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο
Βεβλήκει, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν.
Ἄλλου δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.
Ἀμφιμέδων δ' ἄρα Τηλέμαχον βάλε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ
Λίγδην, ἄκρην δὲ ῥινὸν δηλήσατο χαλκός.
Κτήσιππος δ' Εὔμαιον ὑπὲρ σάκος ἔγχεϊ μακρῷ
Ὦμον ἐπέγραψεν· τὸ δ' ὑπέρπτατο, πίπτε δ' ἔραζε.
Τοὶ δ' αὖτ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην,
Μνηστήρων ἐς ὅμιλον ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα·
Ἔνθ' αὖτ' Εὐρυμέδοντα βάλε πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς,
Ἀμφιμέδοντα δὲ Τηλέμαχος, Πόλυβον δὲ συβώτης·
Κτήσιππον δ' ἂρ ἔπειτα βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ
Βεβλήκει πρὸς στῆθος· ἐπευχόμενος δὲ προσηύδα·
Ὦ Πολυθερσίδη φιλοκέρτομε, μήποτε πάμπαν
Εἴκων ἀφραδίῃς μέγα εἰπεῖν, ἀλλὰ θεοῖσι
Μῦθον ἐπιτρέψαι· ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσι.
Τοῦτό τοι ἀντὶ ποδὸς ξεινήϊον, ὅν ποτ' ἔδωκας

Ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ, δόμον κάτ' ἀλητεύοντι.
Ἦ ῥα βοῶν ἑλίκων ἐπιβουκόλος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Οὖτα Δαμαστορίδην αὐτοσχεδὸν ἔγχεϊ μακρῷ·
Τηλέμαχος δ' Εὐηνορίδην Λειώκριτον οὖτα
Δουρὶ μέσον κενεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν·
Ἤριπε δὲ πρηνής, χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ.
Δὴ τότ' Ἀθηναίη φθισίμβροτον αἰγίδ' ἀνέσχεν
Ὑψόθεν ἐξ ὀροφῆς· τῶν δὲ φρένες ἐπτοίηθεν.
Οἱ δὲ φέροντο κατὰ μέγαρον, βόες ὣς ἀγελαῖαι,
Τὰς μέν τ' αἰόλος οἶστρος ἐφορμηθεὶς ἐδόνησεν,
Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται.
Οἱ δ', ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
Ἐξ ὀρέων ἐλθόντες ἐπ' ὀρνίθεσσι θόρωσι,
Ταὶ μέν τ' ἐν πεδίῳ νέφεα πτώσσουσαι ἵενται,
Οἱ δέ τε τὰς ὀλέκουσιν ἐπάλμενοι, οὐδέ τις ἀλκὴ
Γίνεται, οὐδὲ φυγή· χαίρουσι δέ τ' ἀνέρες ἄγρῃ·
Ὣς ἄρα τοὶ μνηστῆρας ἐπεσσύμενοι κατὰ δῶμα
Τύπτον ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικής,
Κράτων τυπτομένων· δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
Λειώδης δ' Ὀδυσῆος ἐπεσσύμενος λάβε γούνων,
Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Γουνοῦμαί σ', Ὀδυσεῦ· σὺ δέ μ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον·
Οὐ γάρ πω τινά φημὶ γυναικῶν ἐν μεγάροισιν
Εἰπεῖν, οὐδέ τι ῥέξαι, ἀτάσθαλον· ἀλλὰ καὶ ἄλλους
Παύεσκον μνηστῆρας, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
Ἀλλά μοι οὐ πείθοντο κακῶν ἄπο χεῖρας ἔχεσθαι·
Τῷ καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.
Αὐτὰρ ἐγὼ τοῖσιν θυοσκόος, οὐδὲν ἐοργώς,

Κείσομαι· ὡς οὐκ ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Εἰ μὲν δὴ μετὰ τοῖσι θυοσκόος εὔχεαι εἶναι.
Πολλάκι που μέλλεις ἀρήμεναι ἐν μεγάροισι,
Τηλοῦ ἐμοὶ νόστοιο τέλος γλυκεροῖο γενέσθαι,
Σοὶ δ' ἄλοχόν τε φίλην σπέσθαι, καὶ τέκνα τεκέσθαι·
Τῷ οὐκ ἂν θάνατόν γε δυσηλεγέα προφύγοισθα.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ξίφος εἵλετο χειρὶ παχείῃ
Κείμενον, ὅ ῥ' Ἀγέλαος ἀποπροέηκε χαμᾶζε
Κτεινόμενος· τῷ τόνγε κατ' αὐχένα μέσσον ἔλασσεν.
Τερπιάδης δέ ἀοιδὸς ἀλύσκανε κῆρα μέλαιναν
Φήμιος, ὅς ῥ' ἤειδε μετὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ·
Ἔστη δ' ἐν χείρεσσιν ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
Ἄγχι παρ' ὀρσοθύρῃ· δίχα δὲ φρεσὶ μερμήριζεν,
Ἢ ἐκδὺς μεγάροιο, Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμὸν
Ἑρκείου ἕζοιτο τετυγμένον, ἔνθ' ἄρα πολλὰ
Λαέρτης δ' Ὀδυσεύς τε βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκαιον.
Ἢ γούνων λίσσοιτο προσαΐξας Ὀδυσῆα.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Γούνων ἅψασθαι Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
Ἤτοι ὁ φόρμιγγα γλαφυρὴν κατέθηκε χαμᾶζε
Μεσσηγὺς κρητῆρος ἰδὲ θρόνου ἀργυροήλου·
Αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσαΐξας λάβε γούνων,
Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Γουνοῦμαί σ', Ὀδυσεῦ· σὺ δέ μ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον·
Αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, εἴ κεν ἀοιδὸν
Πέφνῃς, ὅστε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀείδω.
Αὐτοδίδακτος δ' εἰμί· θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἴμας

Παντοίας ἐνέφυσεν· ἔοικα δέ τοι παραείδειν,
Ὥστε θεῷ· τῷ μή με λιλαίεο δειροτομῆσαι.
Καί μεν Τηλέμαχος τάδε γ' ἔποι σὸς φίλος υἱὸς,
Ὡς ἐγὼ οὔτι ἑκὼν ἐς σὸν δόμον, οὐδὲ χατίζων,
Πωλεύμην μνηστῆρσιν ἀεισόμενος μετὰ δαῖτα·
Ἀλλὰ πολὺ πλέονες καὶ κρείσσονες ἦγον ἀνάγκῃ.
Ὣς φάτο· τοῦ δ' ἤκουσ' ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο,
Αἶψα δ' ἑὸν πατέρα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
Ἴσχεο, μηδέ τι τοῦτον ἀναίτιον οὔταε χαλκῷ·
Καὶ κήρυκα Μένοντα σαώσομεν, ὅστε μευ αἰεὶ
Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ κηδέσκετο παιδὸς ἐόντος·
Εἰ δὴ μή μιν ἔπεφνε Φιλοίτιος, ἠὲ συβώτης,
Ἠέ σοι ἀντεβόλησεν ὀρινομένῳ κατὰ δῶμα.
Ὣς φάτο· τοῦ δ' ἤκουσε Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς·
Πεπτηὼς γὰρ ἔκειτο ὑπὸ θρόνον, ἀμφὶ δὲ δέρμα
Ἕστο βοὸς νεόδαρτον, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
Αἶψα δ' ὑπὸ θρόνου ὦρτο, θοῶς δ' ἀπέδυνε βοείην.
Τηλέμαχον δ' ἄρ ἔπειτα προσαΐξας λάβε γούνων,
Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ὅδ' εἰμί· σὺ δ' ἴσχεο· εἰπὲ δὲ πατρὶ,
Μή με περισθενέων δηλήσεται ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἀνδρῶν μνηστήρων κεχολωμένος· οἵ οἱ ἔκειρον
Κτήματ' ἐνὶ μεγάροις, σὲ δὲ νήπιοι οὐδὲν ἔτιον.
Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Θάρσει, ἐπειδή σ' οὗτος ἐρύσσατο καὶ ἐσάωσεν,
Ὄφρα γνῷς κατὰ θυμὸν, ἀτὰρ εἴπῃσθα καὶ ἄλλῳ,
Ὡς κακοεργίης εὐεργεσίη μέγ' ἀμείνων.
Ἀλλ' ἐξελθόντες μεγάρων, ἕζεσθε θύραζε

Ἐκ φόνου εἰς αὐλὴν, σύ τε καὶ πολύφημος ἀοιδὸς,
Ὄφρ' ἂν ἐγὼ κατὰ δῶμα πονήσομαι, ὅττεό με χρή·
Ὣς φάτο· τὼ δ' ἔξω βήτην μεγάροιο κιόντε.
Ἑζέσθην δ' ἄρα τώγε Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμὸν,
Πάντοσε παπταίνοντε, φόνον ποτιδεγμένοι αἰεί.
Πάπτηνεν δ' Ὀδυσεὺς καθ' ἑὸν δόμον, εἴτις ἔτ' ἀνδρῶν
Ζωὸς ὑποκλοπέοιτο, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
Τοὺς δὲ ἴδε μάλα πάντας ἐν αἵματι καὶ κονίῃσι
Πεπτεῶτας πολλούς· ὡς ἰχθύας, οὕσθ' ἁλιῆες
Κοῖλον ἐς αἰγιαλὸν πολιῆς ἔκτοσθε θαλάσσης
Δικτύῳ ἐξέρυσαν πολυωπῷ· οἱ δέ τε πάντες
Κύμαθ' ἁλὸς ποθέοντες ἐπὶ ψαμάθοισι κέχυνται,
Τῶν μέν τ' ἠέλιος φαέθων ἐξείλετο θυμόν·
Ὣς τότ' ἄρα μνηστῆρες ἐπ' ἀλλήλοισι κέχυντο.
Δὴ τότε Τηλέμαχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Τηλέμαχ', εἰ δ' ἄγε μοι κάλεσον τροφὸν Εὐρύκλειαν
Ὄφρα ἔπος εἴποιμι, τό μοι καταθύμιόν ἐστιν.
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί·
Κινήσας δὲ θύρην, προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν·
Δεῦρο δὴ ὄρσο, γρηῦ παλαιγενὲς, ἥτε γυναικῶν
Δμωάων σκοπός ἐσσι κατὰ μέγαρ' ἡμετεράων·
Ἔρχεο· κικλήσκει σε πατὴρ ἐμὸς, ὄφρα τι εἴπῃ·
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
Ὤϊξεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων·
Βῆ δ' ἴμεν· αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἡγεμόνευεν.
Εὗρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοισι νέκυσσιν,
Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον· ὥστε λέοντα,
Ὅς ῥά τε βεβρωκὼς βοὸς ἔρχεται ἀγραύλοιο·

Πᾶν δ' ἄρα οἱ στῆθός τε, παρήϊά τ' ἀμφοτέρωθεν
Αἱματόεντα πέλει· δεινὸς δ' εἰς ὦπα ἰδέσθαι·
Ὣς Ὀδυσεὺς πεπάλακτο πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν.
Ἡ δ' ὡς οὖν νέκυάς τε καὶ ἄσπετον εἴσιδεν αἷμα,
Ἴθυσεν ὀλολύξαι, ἐπεὶ μέγα εἴσιδεν ἔργον·
Ἀλλ' Ὀδυσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν, ἱεμένην περ.
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἐν θυμῷ γρηῦ, χαῖρε, καὶ ἴσχεο, μηδ' ὀλόλυζε·
Οὐχ ὁσίη, κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάασθαι.
Τούσδε δὲ μοῖρ' ἐδάμασσε θεῶν, καὶ σχέτλια ἔργα·
Οὔτινα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
Οὐ κακὸν, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν, ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο
Τῷ καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.
Ἀλλ' ἄγε μοι σὺ γυναῖκας ἐνὶ μεγάροις κατάλεξον,
Αἵ τέ μ' ἀτιμάζουσι, καὶ αἳ νηλητεῖς εἰσι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθείην καταλέξω·
Πεντήκοντά τοι εἰσὶν ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες
Δμωαὶ, τὰς μέν τ' ἔργα διδάξαμεν ἐργάζεσθαι,
Εἴριά τε ξαίνειν, καὶ δουλοσύνης ἀνέχεσθαι·
Τάων δώδεκα πᾶσαι ἀναιδείης ἐπέβησαν,
Οὔτ' ἐμὲ τίουσαι, οὔτ' αὐτὴν Πηνελόπειαν,
Τηλέμαχος δὲ νέον μὲν ἀέξετο, οὐδέ ἑ μήτηρ
Σημαίνειν εἴασκεν ἐπὶ δμωῇσι γυναιξίν.
Ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν ἀναβᾶσ' ὑπερώϊα σιγαλόεντα,
Εἴπω σῇ ἀλόχῳ, τῇ τις θεὸς ὕπνον ἔχευεν
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Μήπω τήνδε γ' ἔγειρε· σὺ δ' ἐνθάδε εἰπὲ γυναιξίν,

Ἐλθέμεν, αἵπερ πρόσθεν ἀεικέα μηχανόωντο.
Ὣς ἄρ' ἔφη· γρηῢς δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,
Ἀγγελέουσα γυναιξὶ, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
Αὐτὰρ ὁ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην
Εἰς ἓ καλεσσάμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἄρχετε νῦν νέκυας φορέειν, καὶ ἄνωχθε γυναῖκας·
Αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας, ἠδὲ τραπέζας,
Ὕδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι καθαίρειν.
Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ πάντα δόμον κατακοσμήσησθε,
Δμωὰς ἐξαγαγόντες ἐϋσταθέος μεγάροιο,
Μεσσηγύς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἕρκεος αὐλῆς
Θεινέμεναι ξίφεσιν τανυήκεσιν, εἰσόκε πασέων
Ψυχὰς ἐξαφέλοισθε, καὶ ἐκλελάθοιντ' Ἀφροδίτης,
Τὴν ἄρ ὑπὸ μνηστῆρσιν ἔχον, μίσγοντό τε λάθρη.
Ὣς ἔφαθ'· αἱ δὲ γυναῖκες ἀολλέες ἦλθον ἅπασαι,
Αἴν' ὀλοφυρόμεναι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσαι.
Πρῶτα μὲν οὖν νέκυας φόρεον κατατεθνειῶτας,
Κὰδ δ' ἄρ' ὑπ' αἰθούσῃ τίθεσαν εὐερκέος αὐλῆς,
Ἀλλήλῃσιν ἐρείδουσαι· σήμαινε δ' Ὀδυσσεὺς
Αὐτὸς ἐπισπέρχων· ταὶ δ' ἐκφόρεον καὶ ἀνάγκῃ.
Αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας, ἠδὲ τραπέζας,
Ὕδατι καὶ σπόγγοισιν πολυτρήτοισι κάθαιρον.
Αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἠδὲ συβώτης
Λίστροισι δάπεδον πύκα ποιητοῖο δόμοιο
Ξῦον· ταὶ δ' ἐφόρεον δμωαὶ, τίθεσαν δὲ θύραζε.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶν μέγαρον διεκοσμήσαντο,
Δμωὰς ἐξαγαγόντες ἐϋσταθέος μεγάροιο,
Μεσσηγύς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἕρκεος αὐλῆς,

Εἴλεον ἐν στείνει, ὅθεν οὔπως ἦεν ἀλύξαι.
Τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν·
Μὴ μὲν δὴ καθαρῷ θανάτῳ ἀπὸ θυμὸν ἑλοίμην
Τάων, αἳ δὴ ἐμῇ κεφαλῇ κατ' ὀνείδεα χεῦαν,
Μητέρι θ' ἡμετέρῃ, παρά τε μνηστῆρσιν ἴαυον.
Ὣς ἄρ' ἔφη· καὶ πεῖσμα νεὸς κυανοπρώροιο
Κίονος ἐξάψας μεγάλης, περίβαλλε θόλοιο,
Ὑψόσ' ἐπεντανύσας, μήτις ποσὶν οὖδας ἵκηται.
Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἢ κίχλαι τανυσίπτεροι, ἠὲ πέλειαι,
Ἕρκει ἐνιπλήξωσι, τό δ' ἑστήκει ἐνὶ θάμνῳ,
Αὖλιν ἐσιέμεναι, στυγερὸς δ' ὑπεδέξατο κοῖτος·
Ὣς αἵγ' ἑξείης κεφαλὰς ἔχον, ἀμφὶ δὲ πάσαις
Δειρῇσιν βρόχοι ἦσαν, ὅπως οἴκτιστα θάνοιεν.
Ἤσπαιρον δὲ πόδεσσι μίνυνθά περ, οὔτι μάλα δήν.
Ἐκ δὲ Μελάνθιον ἦγον ἀνὰ πρόθυρόν τε καὶ αὐλήν·
Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν ῥῖνάς τε καὶ οὔατα νηλέϊ χαλκῷ
Τάμνον· μήδεά τ' ἐξέρυσαν, κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι·
Χεῖράς τ' ἠδὲ πόδας κόπτον, κεκοτηότι θυμῷ.
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀπονιψάμενοι χεῖράς τε πόδας τε,
Εἰς Ὀδυσῆα δόμονδε κίον· τετέλεστο δὲ ἔργον.
Αὐτὰρ ὅγε προσέειπε φίλην τροφὸν Εὐρύκλειαν·
Οἶσε θέειον, γρηῦ, κακῶν ἄκος, οἶσε δέ μοι πῦρ,
Ὄφρα θεειώσω μέγαρον· σὺ δὲ Πηνελόπειαν
Ἐλθεῖν ἐνθάδ' ἄνωχθι, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί·
Πάσας δ' ὄτρυνον δμωὰς κατὰ δῶμα νέεσθαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
Ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον ἐμὸν, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
Ἀλλ' ἄγε τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματ' ἐνείκω·

Μηδ' οὕτω ῥάκεσιν πεπυκασμένος εὐρέας ὤμους
Ἕσταθ' ἐνὶ μεγάροισι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Πῦρ νῦν μοι πρώτιστον ἐνὶ μεγάροισι γενέσθω.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Ἤνεικεν δ' ἄρα πῦρ καὶ θήϊον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Εὖ διεθείωσεν μέγαρον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν.
Γρηῢς δ' αὖτ' ἀπέβη διὰ δώματα κάλ' Ὀδυσῆος,
Ἀγγελέουσα γυναιξὶ, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι·
Αἳ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι.
Αἳ μὲν ἄρ' ἀμφεχέοντο, καὶ ἠσπάζοντ' Ὀδυσῆα,
Καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλήν τε καὶ ὤμους,
Χεῖράς τ' αἰνύμεναι· τὸν δὲ γλυκὺς ἵμερος ᾕρει
Κλαυθμοῦ καὶ στοναχῆς· γίνωσκε δ' ἄρα φρεσὶ πάσας.

ΤΗΣ
ὈΔΥΣΣΕΙΑΣ
ὉΜΗΡΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΝ Ψ.

Γρηῢς δ' εἰς ὑπερῷ' ἀνεβήσατο καγχαλόωσα,
Δεσποίνῃ ἐρέουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἐόντα·
Γούνατα δ' ἐῤῥώσαντο, πόδες δ' ὑπερικταίνοντο·
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἔγρεο, Πηνελόπεια, φίλον τέκος, ὄφρα ἴδηαι
Ὀφθαλμοῖσι τεοῖσι, τά τ' ἔλδεαι ἤματα πάντα·
Ἦλθ' Ὀδυσεὺς, καὶ οἶκον ἱκάνεται, ὀψέ περ ἐλθών·
Μνηστῆρας δ' ἔκτεινεν ἀγήνορας, οἵθ' ἑὸν οἶκον
Κήδεσκον, καὶ κτήματ' ἔδον, βιόωντό τε παῖδα.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·

Μαῖα φίλη, μάργην σε θεοὶ θέσαν· οἵτε δύνανται
Ἄφρονα ποιῆσαι, καὶ ἐπίφρονά περ μάλ' ἐόντα,
Καί τε χαλιφρονέοντα σαοφροσύνης ἐπέβησαν·
Οἵ σέ περ ἔβλαψαν· πρὶν δὲ φρένας αἰσίμη ἦσθα.
Τίπτε με λωβεύεις, πολυπενθέα θυμὸν ἔχουσα,
Ταῦτα παρὲξ ἐρέουσα; καὶ ἐξ ὕπνου μ' ἀνεγείρεις
Ἡδέος, ὅς μ' ἐπέδησε φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας,
Οὐ γάρ πω τοιόνδε κατέδραθον, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς
Ὤιχετ' ἐποψόμενος κακοΐλιον οὐκ ὀνομαστήν.
Ἀλλ' ἄγε νῦν κατάβηθι, καὶ ἂψ ἔρχευ μεγαρόνδε·
Εἰ γάρ τις μ' ἄλλη γε γυναικῶν, αἵ μοι ἔασι,
Ταῦτ' ἐλθοῦσ' ἤγγειλε καὶ ἐξ ὕπνου μ' ἀνέγειρε,
Τῷ κε τάχα στυγερῶς μιν ἐγὼν ἀπέπεμψα νέεσθαι
Αὖτις ἔσω μεγάρων· σὲ δὲ τοῦτό γε γῆρας ὀνήσει.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
Οὔτι σε λωβεύω τέκνον φίλον· ἀλλ' ἔτυμόν τοι
Ἦλθ' Ὀδυσεὺς, καὶ οἶκον ἱκάνεται, ὡς ἀγορεύω,
Ὁ ξεῖνος· τὸν πάντες ἀτίμων ἐν μεγάροισι·
Τηλέμαχος δ' ἄρα μιν πάλαι ᾔδεεν ἔνδον ἐόντα,
Ἀλλὰ σαοφροσύνῃσι νοήματα πατρὸς ἔκευθεν,
Ὄφρ' ἀνδρῶν τίσαιτο βίην ὑπερηνορεόντων.
Ὣς ἔφαθ'· ἡ δ' ἐχάρη, καὶ ἀπὸ λέκτροιο θοροῦσα
Γρηῒ περιπλέχθη, βλεφάρων δ' ἀπὸ δάκρυον ἧκεν.
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Εἰ δ' ἄγε δή μοι, μαῖα φίλη, νημερτὲς ἔνισπες,
Εἰ ἐτεὸν δὴ οἶκον ἱκάνεται, ὡς ἀγορεύεις,
Ὅπως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφῆκε,
Μοῦνος ἐών, οἱ δ' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔμιμνον.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
Οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, ἀλλὰ στόνον οἶον ἄκουσα
Κτεινομένων· ἡμεῖς δὲ μυχῷ θαλάμων εὐπήκτων
Ἥμεθ' ἀτυζόμεναι, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι·
Πρίν γ' ὅτε δή με σὸς υἱὸς ἀπὸ μεγάροιο κάλεσσε
Τηλέμαχος· τὸν γάρ ῥα πατὴρ προέηκε καλέσσαι.
Εὗρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοισι νέκυσσιν
Ἑσταόθ'· οἱ δέ μιν ἀμφὶ κραταίπεδον οὖδας ἔχοντες,
Κεῖατ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· ἰδοῦσά κε θυμὸν ἰάνθης,
Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον, ὥστε λέοντα.
Νῦν δ' οἱ μὲν δὴ πάντες ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσιν
Ἀθρόοι· αὐτὰρ ὁ δῶμα θεειοῦται περικαλλὲς,
Πῦρ μέγα κειάμενος· σὲ δέ με προέηκε καλέσσαι.
Ἀλλ' ἕπευ, ὄφρα σφῶϊν ἐϋφροσύνης ἐπιβῆτον
Ἀμφοτέρω φίλον ἦτορ· ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε.
Νῦν δ' ἤδη τόδε μακρὸν ἐέλδωρ ἐκτετέλεσται·
Ἦλθε μὲν αὐτὸς ζωὸς ἐφέστιος, εὗρε δὲ καί σε,
Καὶ παῖδ' ἐν μεγάροισι· κακῶς δ' οἵπερ μιν ἔρεζον
Μνηστῆρες, τοὺς πάντας ἐτίσατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
Μαῖα φίλη, μή πω μέγ' ἐπεύχεο καγχαλόωσα·
Οἶσθα γὰρ, ὥς κ' ἀσπαστὸς ἐνὶ μεγάροισι φανείη
Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί τε, καὶ υἱέϊ, τὸν τεκόμεσθα·
Ἀλλ' οὐκ ἔσθ' ὅδε μῦθος ἐτήτυμος, ὡς ἀγορεύεις·
Ἀλλά τις ἀθανάτων κτεῖνε μνηστῆρας ἀγαυοὺς,
Ὕβριν ἀγασσάμενος θυμαλγέα, καὶ κακὰ ἔργα·
Οὔτινα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
Οὐ κακὸν, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν, ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο·

Τῷ δι' ἀτασθαλίας ἔπαθον κακόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ὤλεσε τηλοῦ νόστον Ἀχαιΐδος, ὤλετο δ' αὐτός.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
Τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Ἣ πόσιν ἔνδον ἐόντα παρ' ἐσχάρῃ, οὔποτε φῆσθα
Οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι; θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος·
Ἀλλ' ἄγε τοι καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τι εἴπω,
Οὐλὴν, τήν ποτέ μιν σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι·
Τὴν ἀπονίζουσα φρασάμην· ἔθελον δέ σοι αὐτῇ
Εἰπέμεν· ἀλλά με κεῖνος ἑλὼν ἐπὶ μάστακα χερσὶν,
Οὐκ ἔα εἰπέμεναι, πολυκερδίῃσι νόοιο
Ἀλλ' ἕπευ· αὐτὰρ ἐγὼν ἐμέθεν περιδώσομαι αὐτῆς,
Αἴ κέν σ' ἐξαπάφω, κτεῖναί μ' οἰκτίστῳ ὀλέθρῳ.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·
Μαῖα φίλη, χαλεπόν σε θεῶν αἰειγενετάων
Δήνεα εἴρυσθαι, μάλα περ πολυΐδριν ἐοῦσαν·
Ἀλλ' ἔμπης ἴομεν μετὰ παῖδ' ἐμὸν, ὄφρα ἴδωμαι
Ἄνδρας μνηστῆρας τεθνηότας, ἠδ' ὃς ἔπεφνεν.
Ὣς φαμένη, κατέβαιν' ὑπερώϊα· πολλὰ δέ οἱ κῆρ
Ὥρμαιν', ἢ ἀπάνευθε φίλον πόσιν ἐξερεείνοι,
Ἢ παρστᾶσα κύσειε κάρη καὶ χεῖρε λαβοῦσα.
Ἡ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθεν, καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδὸν,
Ἕζετ' ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐναντίη, ἐν πυρὸς αὐγῇ,
Τοίχου τοῦ ἑτέρου· ὁ δ' ἄρα πρὸς κίονα μακρὴν
Ἧστο κάτω ὁρόων, ποτιδέγμενος, εἴ τι μιν εἴποι
Ἰφθίμη παράκοιτις, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν.
Ἡ δ' ἄνεω δὴν ἧστο, τάφος δέ οἱ ἦτορ ἵκανεν·
Ὄψει δ' ἄλλοτε μιν ἐνωπιδίως ἐσίδεσκεν,

Ἄλλοτε δ' ἀγνώσσασκε, κακὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα.
Τηλέμαχος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Μῆτερ ἐμὴ, δύσμητερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα,
Τίφθ' οὕτω πατρὸς νοσφίζεαι, οὐδὲ παρ' αὐτὸν
Ἑζομένη μύθοισιν ἀνείρεαι, οὐδὲ μεταλλᾷς;
Οὐ μέν κ' ἄλλη γ' ὧδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
Ἀνδρὸς ἀφεσταίη, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
Ἔλθοι ἐεικοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν·
Σοὶ δ' αἰεὶ κραδίη στερεωτέρη ἐστὶ λίθοιο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
Τέκνον ἐμὸν, θυμός μοι ἐνὶ στήθεσσι τέθηπεν·
Οὐδέ τι προσφάσθαι δύναμαι ἔπος, οὐδ' ἐρέεσθαι,
Οὐδ' εἰς ὦπα ἰδέσθαι ἐναντίον· εἰ δ' ἐτεὸν δὴ
Ἔστ' Ὀδυσεὺς, καὶ οἶκον ἱκάνεται, ἦ μάλα νῶϊ
Γνωσόμεθ' ἀλλήλων· καὶ λώϊον· ἔστι γὰρ ἡμῖν
Σήμαθ', ἃ δὴ καὶ νῶϊ κεκρυμμένα ἴδμεν ἀπ' ἄλλων.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τηλέμαχ', ἤτοι μητέρ' ἐνὶ μεγάροισιν ἔασον
Πειράζειν ἐμέθεν· τάχα δὲ φράσεται καὶ ἄρειον.
Νῦν δ' ὅττι ῥυπόω, κακὰ δὲ χροῒ εἵματα εἷμαι,
Τοὔνεκ' ἀτιμάζει με, καὶ οὔπω φησὶ τὸν εἶναι·
Ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται·
Καὶ γάρ τίς θ' ἕνα φῶτα κατακτείνας ἐνὶ οἴκῳ
Ὧι μὴ πολλοὶ ἔασιν ἀοσσητῆρες ὀπίσσω,
Φεύγει, πηοὺς τε προλιπὼν καὶ πατρίδα γαῖαν·
Ἡμεῖς δ' ἕρμα πόληος ἀπέκταμεν, οἳ μέγ' ἄριστοι
Κούρων εἰν Ἰθάκῃ· τῷ σε φράζεσθαι ἄνωγα

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Αὐτὸς ταῦτά γε λεῦσσε, πάτερ φίλε· σὴν γὰρ ἀρίστην
Μῆτιν ἐπ' ἀνθρώπους φάσ' ἔμμεναι, οὐδέ κε τίς τοι
Ἄλλος ἀνὴρ ἐρίσειε καταθνητῶν ἀνθρώπων.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
Πρῶτα μὲν ἂρ λούσασθε, καὶ ἀμφιέσασθε χιτῶνας,
Δμωὰς τ' ἐν μεγάροισιν ἀνώγετε εἵμαθ' ἑλέσθαι·
Αὐτὰρ θεῖος ἀοιδὸς, ἔχων φόρμιγγα λίγειαν,
Ἡμῖν ἡγείσθω φιλοπαίγμονος ὀρχηθμοῖο,
Ὥς κέν τις φαίη γάμον ἔμμεναι, ἐκτὸς ἀκούων,
Ἢ ἀν' ὁδὸν στείχων, ἢ οἳ περιναιετάουσι·
Μὴ πρόσθε κλέος εὐρὺ φόνου κατὰ ἄστυ γένηται
Ἀνδρῶν μνηστήρων, πρίν γ' ἡμέας ἐλθέμεν ἔξω
Ἀγρὸν ἐς ἡμέτερον πολυδένδρεον· ἔνθα δ' ἔπειτα
Φρασσόμεθ', ὅ, ττι κε κέρδος Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξῃ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
Πρῶτα μὲν οὖν λούσαντο, καὶ ἀμφιέσαντο χιτῶνας·
Ὅπλισθεν δὲ γυναῖκες· ὁ δ' εἵλετο θεῖος ἀοιδὸς
Φόρμιγγα γλαφυρὴν, ἐν δέ σφισιν ἵμερον ὦρσε
Μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο.
Τοῖσιν δὲ μέγα δῶμα περιστοναχίζετο ποσσὶν
Ἀνδρῶν παιζόντων, καλλιζώνων τε γυναικῶν.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε, δόμων ἔκτοσθεν ἀκούων·
Ἦ μάλα δή τις ἔγημε πολυμνήστην βασίλειαν·
Σχετλίη, οὐδ' ἔτλη πόσιος οὗ κουριδίοιο
Εἴρυσθαι μέγα δῶμα διαμπερὲς, ὄφρ' ἂν ἵκοιτο.
Ὣς ἄρα τις εἴπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὡς ἐτέτυκτο.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
Εὐρυνόμη ταμίη λοῦσεν, καὶ χρῖσεν ἐλαίῳ·
Ἀμφὶ δέ μιν φάρος καλὸν βάλεν, ἠδὲ χιτῶνα·
Αὐτὰρ κακκεφαλῆς χεῦεν πολὺ κάλλος Ἀθήνη,
Μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα· καδδὲ κάρητος
Οὔλας ἧκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας.
Ὡς δ' ὅτε τίς χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνὴρ
Ἴδρις, ὃν Ἥφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
Τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελείει,
Ὣς μὲν τῷ περίχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις.
Ἐκ ῥ' ἀσαμίνθου βῆ, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.
Ἂψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη,
Ἀντίον ἧς ἀλόχου· καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
Δαιμονίη, περὶ σοί γε γυναικῶν θηλυτεράων
Κῆρ ἀτέραμνον ἔθηκαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες·
Οὐ μέν κ' ἄλλη γ' ὧδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
Ἀνδρὸς ἀποσταίη, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
Ἔλθοι ἐεικοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἀλλ' ἄγε μοι, μαῖα, στόρεσον λέχος, ὄφρα καὶ αὐτὸς
Λέξωμαι· ἦ γὰρ τῇγε σιδήρεον ἐν φρεσὶν ἦτορ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
Δαιμόνι', οὔτ' ἄρ τι μεγαλίζομαι, οὔτ' ἀθερίζω,
Οὐδὲ λίην ἄγαμαι· μάλα δ' εὖ οἶδ', οἷος ἔησθα,
Ἐξ Ἰθάκης ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο.
Ἀλλ' ἄγε οἱ στόρεσον πυκινὸν λέχος, Εὐρύκλεια,
Ἐκτὸς ἐϋσταθέος θαλάμου, τόν ῥ' αὐτὸς ἐποίει·
Ἔνθα οἱ ἐκθεῖσαι πυκινὸν λέχος, ἐμβάλετ' εὐνὴν,
Κώεα, καὶ χλαίνας, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.

Ὣς ἄρ' ἔφη, πόσιος πειρωμένη· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ὀχθήσας ἄλοχον προσεφώνεε, κέδν' εἰδυῖαν·
Ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες.
Τίς δέ μοι ἄλλοσε θῆκε λέχος; χαλεπὸν δέ κεν εἴη
Καὶ μάλ' ἐπισταμένῳ, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν
Ῥηϊδίως ἐθέλων θείη ἄλλῃ ἐνὶ χώρῃ·
Ἀνδρῶν δ' οὐκ ἄν τις ζωὸς βροτὸς, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,
Ῥεῖα μετοχλήσειεν, ἐπεὶ μέγα σῆμα τέτυκται
Ἐν λέχει ἀσκητῷ· τὸν ἐγὼ κάμον, οὐδέ τις ἄλλος.
Θάμνος ἔφυ τανύφυλλος ἐλαίης ἕρκεος ἐντὸς,
Ἀκμηνὸς θαλέθων· πάχετος δ' ἦν, ἠΰτε κίων·
Τῷ δ' ἐγὼ ἀμφιβαλὼν θάλαμον δέμον, ὄφρ' ἐτέλεσσα
Πυκνῇσιν λιθάκεσσι, καὶ εὖ καθύπερθεν ἔρεψα
Κολλητὰς δ' ἐπέθηκα θύρας, πυκινῶς ἀραρυίας.
Καὶ τότ' ἔπειτ' ἀπέκοψα κόμην τανυφύλλου ἐλαίης·
Κορμὸν δ' ἐκ ῥίζης προταμὼν, ἀμφέξεσα χαλκῷ
Εὖ καὶ ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνα,
Ἑρμῖν' ἀσκήσας· τέτρηνα δὲ πάντα τερέτρῳ.
Ἐκ δὲ τοῦ ἀρχόμενος λέχος ἔξεα, ὄφρ' ἐτέλεσσα,
Δαιδάλλων χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἠδ' ἐλέφαντι·
Ἐκ δ' ἐτάνυσσα ἱμάντα βοὸς, ἶφι κταμένοιο.
Οὕτω τοι τόδε σῆμα πιφαύσκομαι· οὐδέ τι οἶδα,
Εἴ μοι ἔτ' ἔμπεδόν ἐστι, γύναι, λέχος, ἦέ τις ἤδη
Ἀνδρῶν ἄλλοσε θῆκε, ταμὼν ὕπο πυθμέν' ἐλαίης.
Ὣς φάτο· τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
Σήματ' ἀναγνούσῃ, τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς·
Δακρύσασα δ' ἔπειτα ἰθὺς δράμεν, ἀμφὶ δὲ χεῖρας
Δειρῇ βάλλ' Ὀδυσῆϊ, κάρη δ' ἔκυσ', ἠδὲ προσηύδα·

Μή μοι, 'Οδυσσεῦ, σκύζευ, ἐπεὶ τά περ ἄλλα μάλιςα
'Ανθρώπων πέπνυσο· θεοὶ δ' ὤπαζον ὀϊζὺν,
Οἳ νῶϊν ἀγάσαντο παρ' ἀλλήλοισι μένοντε
Ἥβης ταρπῆναι, καὶ γήραος οὐδὸν ἱκέσθαι.
Αὐτὰρ μὴ νῦν μοι τόδε χώεο, μηδὲ νεμέσσα,
Οὕνεκά σ' οὐ τὸ πρῶτον, ἐπεὶ ἴδον, ὧδ' ἀγάπησα·
Αἰεὶ γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ ςήθεσσι φίλοισιν
'Εῤῥίγει, μή τίς με βροτῶν ἀπάφοιτ' ἐπέεσσιν
'Ελθών· πολλοὶ γὰρ κακὰ κέρδεα βουλεύουσιν.
Οὐδέ κεν 'Αργείη 'Ελένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
'Ανδρὶ παρ' ἀλλοδαπῷ ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ,
Εἰ ᾔδη, ὅ μιν αὖτις ἀρήϊοι υἷες 'Αχαιῶν
'Αξέμεναι οἶκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Τὴν δ' ἤτοι ῥέξαι θεὸς ὤρορεν ἔργον ἀεικές·
Τὴν δ' ἄτην οὐ πρόσθεν ἑῷ ἐγκάτθετο θυμῷ
Λυγρὴν, ἐξ ἧς πρῶτα καὶ ἡμέας ἵκετο πένθος.
Νῦν δ', ἐπεὶ ἤδη σήματ' ἀριφραδέα κατέλεξας
Εὐνῆς ἡμετέρης, ἣν οὐ βροτὸς ἄλλος ὀπώπει,
'Αλλ' οἶοι σύ τ' ἐγώ τε, καὶ ἀμφίπολος μία μούνη
'Ακτορὶς, ἥν μοι δῶκε πατὴρ ἔτι δεῦρο κιούσῃ,
Ἣ νῶϊν εἴρυτο θύρας πυκινοῦ θαλάμοιο,
Πείθεις δή μευ θυμὸν ἀπηνέα περ μάλ' ἐόντα.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα μᾶλλον ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.
Κλαῖε δ' ἔχων ἄλοχον θυμαρέα, κεδν' εἰδυῖαν.
Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀσπασίως γῆ νηχομένοισι φανήῃ,
Ὧντε Ποσειδάων εὐεργέα νῆ' ἐνὶ πόντῳ
'Ραίσῃ ἐπειγομένην ἀνέμῳ καὶ κύματι πηγῷ·
Παῦροι δ' ἐξέφυγον πολιῆς ἁλὸς ἤπειρόνδε

Νηχόμενοι, πολλὴ δὲ περὶ χροῒ τέτροφεν ἅλμη·
Ἀσπάσιοι δ' ἐπέβαν γαίης, κακότητα φυγόντες·
Ὣς ἄρα τῇ ἀσπαστὸς ἔην πόσις εἰσοροώσῃ·
Δειρῆς δ' οὔπω πάμπαν ἀφίετο πήχεε λευκώ.
Καί νύ κ' ὀδυρομένοισι ἔδυ φάος ἠελίοιο,
Εἰ μὴ ἄρ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Νύκτα μὲν ἐν περάτῃ δολιχὴν σχέθεν, Ἠῶ δ' αὖτε
Ῥύσατ' ἐπ' Ὠκεανῷ χρυσόθρονον, οὐδ' ἔα ἵππους
Ζεύγνυσθ' ὠκύποδας, φάος ἀνθρώποισι φέροντας,
Λάμπον καὶ Φαέθονθ', οἵτ' Ἠῶ πῶλοι ἄγουσι.
Καὶ τότ' ἄρ' ἣν ἄλοχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ὦ γύναι, οὐ γάρ πω πάντων ἐπὶ πείρατ' ἀέθλων
Ἤλθομεν· ἀλλ' ἔτ' ὄπισθεν ἀμέτρητος πόνος ἔσται
Πολλὸς καὶ χαλεπὸς, τὸν ἐμὲ χρὴ πάντα τελέσσαι.
Ὣς γάρ μοι ψυχὴ μαντεύσατο Τειρεσίαο,
Ἤματι τῷ, ὅτε δὴ κατέβην δόμον Ἄϊδος εἴσω,
Νόστον ἑταίροισι διζήμενος, ἠδ' ἐμοὶ αὐτῷ.
Ἀλλ' ἔρχευ, λέκτρονδ' ἴομεν, γύναι, ὄφρα καὶ ἤδη
Ὕπνῳ ὕπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντε.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
Εὐνὴ μὲν δή σοι γε τότ' ἔσσεται, ὁππότε θυμῷ
Σῷ ἐθέλῃς· ἐπεὶ ἄρ σε θεοὶ ποίησαν ἱκέσθαι
Οἶκον ἐϋκτίμενον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης, καί τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,
Εἴπ' ἄγε μοι τὸν ἄεθλον· ἐπεὶ καὶ ὄπισθεν, ὀΐω,
Πεύσομαι· αὐτίκα δ' ἐστὶ δαήμεναι οὔτι χέρειον.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Δαιμονίη, τί τ' ἄρ αὖ με μάλ' ὀτρύνουσα κελεύεις

Εἰπέμεν; αὐτὰρ ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω.
Οὐ μέν τοι θυμὸς κεχαρήσεται· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
Χαίρω· ἐπεὶ μάλα πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἄνωγεν
Ἐλθεῖν, ἐν χείρεσσιν ἔχοντ' εὐῆρες ἐρετμόν·
Εἰσόκε τοὺς ἀφίκωμαι, οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν,
Ἀνέρες, οὐδέ θ' ἅλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν·
Οὐδ' ἄρα τοί γ' ἴσασι νέας φοινικοπαρήους,
Οὐδ' εὐήρε' ἐρετμὰ, τά τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται,
Σῆμα δέ μοι τόδε εἶπεν ἀριφραδὲς, οὐδέ σε κεύσω·
Ὁππότε κεν δή μοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης
Φήη ἀθηρηλοιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ,
Καὶ τότε μ' ἐν γαίῃ πήξαντ' ἐκέλευσεν ἐρετμὸν,
Ἔρξανθ' ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,
Ἀρνειὸν, ταῦρόν τε συῶν τ' ἐπιβήτορα κάπρον,
Οἴκαδ' ἀποστείχειν, ἔρδειν θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
Ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
Πᾶσι μάλ' ἑξείης· θάνατος δέ μοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
Ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ με πέφνῃ
Γήρᾳ ὑπαὶ λιπαρῷ ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Ὄλβιοι ἔσσονται· τάδε μοι φάτο πάντα τελεῖσθαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
Εἰ μὲν δὴ γῆράς γε θεοὶ τελέουσιν ἄρειον,
Ἐλπωρή τοι ἔπειτα κακῶν ὑπάλυξιν ἔσεσθαι.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Τόφρα δ' ἄρ' Εὐρυνόμη τε ἰδὲ τροφὸς ἔντυον εὐνὴν,
Ἐσθῆτος μαλακῆς, δαΐδων ὑπολαμπομενάων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσαι,
Γρηῦς μὲν κείουσα, πάλιν οἶκόνδε βεβήκει·

Τοῖσιν δ' Εὐρυνόμη θαλαμηπόλος ἡγεμόνευεν
Ἐρχομένοισι λέχοσδε, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
Ἐς θάλαμον δ' ἀγαγοῦσα, πάλιν κίεν· οἱ μὲν ἔπειτα
Ἀσπάσιοι λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἵκοντο.
Αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἠδὲ συβώτης
Παῦσαν ἄρ' ὀρχηθμοῖο πόδας, παῦσαν δὲ γυναῖκας·
Αὐτοὶ δ' εὐνάζοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
Τὼ δ' ἐπεὶ οὖν φιλότητος ἐταρπήτην ἐρατεινῆς,
Τερπέσθην μύθοισι, πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες·
Ἡ μὲν, ὅσ' ἐν μεγάροισιν ἀνέσχετο δῖα γυναικῶν,
Ἀνδρῶν μνηστήρων ἐσορῶσ' ἀΐδηλον ὅμιλον·
Οἳ ἕθεν εἵνεκα πολλὰ, βόας, καὶ ἴφια μῆλα,
Ἔσφαζον· πολλὸς δὲ πίθων ἠφύσσετο οἶνος.
Αὐτὰρ ὁ διογενὴς Ὀδυσεὺς, ὅσα κήδε' ἔθηκεν
Ἀνθρώποις, ὅσα τ' αὐτὸς ὀϊζύσας ἐμόγησε,
Πάντ' ἔλεγε· ἡ δ' ἄρ' ἐτέρπετ' ἀκούουσ', οὐδέ οἱ ὕπνος
Πίπτεν ἐπὶ βλεφάροισι, πάρος καταλέξαι ἅπαντα.
Ἤρξατο δ', ὡς πρῶτον Κίκονας δάμασ'· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἦλθ' ὡς Λωτοφάγων ἀνδρῶν πίειραν ἄρουραν·
Ἠδ' ὅσα Κύκλωψ ἔρξε, καὶ ὡς ἀπετίσατο ποινὴν
Ἰφθίμων ἑτάρων, οὓς ἤσθιεν, οὐδ' ἐλέαιρεν·
Ἠδ' ὡς Αἴολον ἵκεθ', ὅ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο,
Καὶ πέμπ'· οὐδέ πω αἶσα φίλην ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι
Ἦην, ἀλλά μιν αὖτις ἀναρπάξασα θύελλα
Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρεν μεγάλως στενάχοντα·
Ἠδ' ὡς Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην ἀφίκανεν,
Οἳ νῆάς τ' ὄλεσαν καὶ ἐϋκνήμιδας ἑταίρους
Πάντας· Ὀδυσσεὺς δ' οἶος ὑπέκφυγε νηῒ μελαίνῃ·

Καὶ Κίρκης κατέλεξε δόλον πολυμηχανίην τε·
Ἠδ' ὡς Ἀΐδεω δόμον ἤλυθεν εὐρώεντα,
Ψυχῇ χρησόμενος Θηβαίου Τειρεσίαο,
Νηῒ πολυκλήϊδι, καὶ εἴσιδε πάντας ἑταίρους,
Μητέρα θ', ἥ μιν ἔτικτε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα·
Ἠδ' ὡς Σειρήνων ἀδινάων φθόγγον ἄκουσεν·
Ὥς θ' ἵκετο πλαγκτὰς πέτρας, δεινήν τε Χάρυβδιν,
Σκύλλην θ', ἣν οὔ πώποτ' ἀκήριοι ἄνδρες ἄλυξαν·
Ἠδ' ὡς Ἠελίοιο βόας κατέπεφνον ἑταῖροι·
Ἠδ' ὡς νῆα θοὴν ἔβαλε ψολόεντι κεραυνῷ
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· ἀπὸ δ' ἔφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι
Πάντες ὁμῶς, αὐτὸς δὲ κακὰς ὑπὸ κῆρας ἄλυξεν·
Ὥς θ' ἵκετ' Ὠγυγίην νῆσον, Νύμφην τε Καλυψώ,
Ἣ δή μιν κατέρυκε, λιλαιομένη πόσιν εἶναι,
Ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι, καὶ ἔτρεφεν, ἠδὲ ἔφασκε
Θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήρων ἤματα πάντα·
Ἀλλὰ τοῦ οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν·
Ἠδ' ὡς ἐς Φαίηκας ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
Οἳ δή μιν περὶ κῆρι, θεὸν ὥς, τιμήσαντο,
Καὶ πέμψαν σὺν νηῒ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Χαλκόν τε χρυσόν τε ἅλις, ἐσθῆτά τε δόντες·
Τοῦτ' ἄρα δεύτατον εἶπεν ἔπος, ὅτε οἱ γλυκὺς ὕπνος
Λυσιμελὴς ἐπόρουσε, λύων μελεδήματα θυμοῦ.
Ἡ δ' αὖ ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ὁππότε δή ῥ' Ὀδυσῆα ἐέλπετο, ὃν κατὰ θυμὸν,
Εὐνῆς ἧς ἀλόχου ταρπήμεναι, ἠδὲ καὶ ὕπνου,
Αὐτίκ' ἀπ' Ὠκεανοῦ χρυσόθρονον Ἠριγένειαν
Ὦρσεν, ἵν' ἀνθρώποισι φόως φέρῃ· ὦρτο δ' Ὀδυσσεὺς

Εὐνῆς ἐκ μαλακῆς, ἀλόχῳ δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν·
Ὦ γύναι, ἤδη μὲν πολέων κεκορήμεθ' ἀέθλων
Ἀμφοτέρω· σὺ μὲν ἐνθάδ' ἐμὸν πολυκηδέα νόστον
Κλαίεσ'· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς ἄλγεσι καὶ θεοὶ ἄλλοι
Ἱέμενον πεδάασκον ἐμῆς ἀπὸ πατρίδος αἴης·
Νῦν δ' ἐπεὶ ἀμφότεροι πολυήρατον ἱκόμεθ' εὐνήν,
Χρήματα μὲν, τά μοι ἐστὶ, κομιζέμεν ἐν μεγάροισι·
Μῆλα δ', ἅ μοι μνηστῆρες ὑπερφίαλοι κατέκειραν,
Πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐγὼ ληΐσσομαι, ἄλλα δ' Ἀχαιοὶ
Δώσουσ', εἰσόκε πάντας ἐνιπλήσωσιν ἐναύλους.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼ πολυδένδρεον ἀγρὸν ἔπειμι,
Ὀψόμενος πατέρ' ἐσθλὸν, ὅ μοι πυκινῶς ἀκάχηται·
Σοὶ δὲ, γύναι, τάδ' ἐπιτέλλω, πινυτῇ περ ἐούσῃ·
Αὐτίκα γὰρ φάτις εἶσιν ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι
Ἀνδρῶν μνηστήρων, οὓς ἔκτανον ἐν μεγάροισιν·
Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
Ἧσθαι, μηδέ τινα προτιόσσεο, μηδ' ἐρέεινε.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλά·
Ὦρσε δὲ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην,
Πάντας δ' ἔντε' ἄνωγεν ἀρήϊα χερσὶν ἑλέσθαι.
Οἳ δέ οἱ οὐκ ἀπίθησαν· ἐθωρήσσοντο δὲ χαλκῷ·
Ὤϊξαν δὲ θύρας, ἐκ δ' ἤϊον· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
Ἤδη μὲν φάος ἦεν ἐπὶ χθόνα· τοὺς δ' ἄρ' Ἀθήνη
Νυκτὶ κατακρύψασα θοῶς ἐξῆγε πόληος.

ΤΗΣ

ὉΔΥΣΣΕΙΑΣ

ὉΜΗΡΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΝ Ω.

Ἑρμῆς δὲ ψυχὰς Κυλλήνιος ἐξεκαλεῖτο
Ἀνδρῶν μνηστήρων· ἔχε δὲ ῥάβδον μετὰ χερσὶν
Καλὴν, χρυσείην, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
Ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
Τῇ ῥ' ὅγε κινήσας. ταὶ δὲ τρίζουσαι ἕποντο.
Ὡς δ' ὅτε νυκτερίδες μυχῷ ἄντρου θεσπεσίοιο
Τρίζουσαι ποτέονται, ἐπεί κέ τις ἀποπέσῃσιν
Ὁρμαθοῦ ἐκ πέτρης, ἀνά τ' ἀλλήλοισιν ἔχονται·
Ὣς αἱ τετριγυῖαι ἅμ' ἤϊσαν· ἦρχε δ' ἄρά σφιν
Ἑρμείας ἀκάκητα κατ' εὐρώεντα κέλευθα.

Πὰρ δ' ἴσαν Ὠκεανοῦ τε ῥοὰς καὶ λευκάδα πέτρην,
Ἠδὲ παρ' Ἠελίοιο πύλας, καὶ δῆμον Ὀνείρων,
Ἤϊσαν· αἶψα δ' ἵκοντο κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
Ἔνθα τε ναίουσι ψυχαὶ, εἴδωλα καμόντων.
Εὗρον δὲ ψυχὴν Πηληϊάδαο Ἀχιλῆος,
Καὶ Πατροκλῆος, καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
Αἴαντός θ', ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε δέμας τε
Τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
Ὣς οἱ μὲν περὶ κεῖνον ὁμίλεον· ἀγχίμολον δὲ
Ἤλυθ' ἔπι ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο
Ἀχνυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ', ὅσσαι ἅμ' αὐτῷ
Οἴκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.
Τὸν προτέρη ψυχὴ προσεφώνεε Πηλείωνος·
Ἀτρείδη, περὶ μέν σε φάμεν Διῒ τερπικεραύνῳ
Ἀνδρῶν ἡρώων φίλον ἔμμεναι ἤματα πάντα·
Οὕνεκα πολλοῖσίν τε καὶ ἰφθίμοισιν ἄνασσες,
Δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί.
Ἦ τ' ἄρα καὶ τοὶ πρῶτα παραστήσεσθαι ἔμελλε
Μοῖρ' ὀλοὴ, τὴν οὔτις ἀλεύεται, ὅς κε γένηται.
Ὡς ὄφελες τιμῆς ἀπονήμενος, ἧσπερ ἄνασσες,
Δήμῳ ἐνὶ Τρώων θάνατον καὶ πότμον ἐπισπεῖν·
Τῷ κέν τοι τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοὶ,
Ἠδέ κε καὶ σῷ παιδὶ μέγα κλέος ἤρα' ὀπίσσω·
Νῦν δ' ἄρα σ' οἰκτίστῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι.
Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρείδαο·
Ὄλβιε Πηλέος υἱὲ, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Ὃς θάνες ἐν Τροίῃ, ἑκὰς Ἄργεος· ἀμφὶ δέ σ' ἄλλοι
Κτείνοντο Τρώων καὶ Ἀχαιῶν υἷες ἄριστοι,

Μαρνάμενοι περὶ σεῖο· σὺ δὲ στροφάλιγγι κονίης
Κεῖσο μέγας μεγαλωστὶ, λελασμένος ἱπποσυνάων.
Ἡμεῖς δὲ πρόπαν ἦμαρ ἐμαρνάμεθ'· οὐδέ κε πάμπαν
Παυσάμεθα πολέμου, εἰ μὴ Ζεὺς λαίλαπι παῦσεν·
Αὐτὰρ ἐπεί σ' ἐπὶ νῆας ἐνείκαμεν ἐκ πολέμοιο,
Κάτθεμεν ἐν λεχέεσσι, καθήραντες χρόα καλὸν,
Ὕδατί τε λιαρῷ καὶ ἀλείφατι· πολλὰ δέ σ' ἀμφὶ
Δάκρυα θερμὰ χέον Δαναοὶ, κείραντό τε χαίτας.
Μήτηρ δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε σὺν ἀθανάτῃσ' ἁλίῃσιν,
Ἀγγελίης ἀΐουσα· βοὴ δ' ἐπὶ πόντον ὀρώρει
Θεσπεσίη· ὑπὸ δὲ τρόμος ἔλλαβε πάντας Ἀχαιούς·
Καί νύ κ' ἀναΐξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας,
Εἰ μὴ ἀνὴρ κατέρυκε, παλαιά τε, πολλά τε εἰδὼς,
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
Ὅ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ φεύγετε κοῦροι Ἀχαιῶν·
Μήτηρ ἐξ ἁλὸς ἥδε σὺν ἀθανητῃσ' ἁλίῃσιν,
Ἔρχεται, οὗ παιδὸς τεθνηότος ἀντιόωσα.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔσχοντο φόβου μεγάθυμοι Ἀχαιοί.
Ἀμφὶ δέ σ' ἔστησαν κοῦραι ἁλίοιο γέροντος,
Οἴκτρ' ὀλοφυρόμεναι, περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσαν.
Μοῦσαι δ' ἐννέα πᾶσαι, ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ,
Θρήνεον· ἔνθα κεν οὔτιν' ἀδάκρυτόν γ' ἐνόησας
Ἀργείων· τοῖον γὰρ ὑπώρορε Μοῦσα λίγεια.
Ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα μέν σε ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἦμαρ,
Κλαίομεν, ἀθάνατοί τε θεοὶ, θνητοί τ' ἄνθρωποι·
Ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἔδομεν πυρὶ, πολλὰ δέ σ' ἀμφὶς
Μῆλα κατεκτάνομεν μάλα πίονα, καὶ ἕλικας βοῦς.

Καίεο δ' ἔν τ' ἐσθῆτι θεῶν, καὶ ἀλείφατι πολλῷ,
Καὶ μέλιτι γλυκερῷ· πολλοὶ δ' ἥρωες Ἀχαιοὶ
Τεύχεσιν ἐῤῥώσαντο πυρὴν πέρι καιομένοιο,
Πεζοί θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυγμαδὸς ὀρώρει.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δή σε φλὸξ ἤνυσεν Ἡφαίστοιο,
Ἠῶθεν δή τοι λέγομεν λεύκ' ὀστέ' Ἀχιλλεῦ,
Οἴνῳ ἐν ἀκρήτῳ καὶ ἀλείφατι· δῶκε δὲ μήτηρ
Χρύσεον ἀμφιφορῆα· Διωνύσοιο δὲ δῶρον
Φάσκ' ἔμεναι, ἔργον δὲ περικλυτοῦ Ἡφαίστοιο·
Ἐν τῷ τοι κεῖται λεύκ' ὀστέα, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
Μίγδα δὲ, Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο θανόντος·
Χωρὶς δ', Ἀντιλόχοιο· τὸν ἔξοχα τῖες ἁπάντων
Τῶν ἄλλων ἑτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.
Ἀμφ' αὐτοῖσι δ' ἔπειτα μέγαν καὶ ἀμύμονα τύμβον
Χεύαμεν Ἀργείων ἱερὸς στρατὸς αἰχμητάων,
Ἀκτῇ ἔπι προὐχούσῃ, ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ·
Ὥς κεν τηλεφανὴς ἐκ ποντόφιν ἀνδράσιν εἴη
Τοῖς, οἳ νῦν γεγάασι, καὶ οἳ μετόπισθεν ἔσονται.
Μήτηρ δ', αἰτήσασα θεοὺς, περικαλλέ' ἄεθλα
Θῆκε μέσῳ ἐν ἀγῶνι ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.
Ἤδη μὲν πολέων τάφῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησα
Ἡρώων, ὅτε κέν ποτ' ἀποφθιμένου βασιλῆος
Ζώννυνταί τε νέοι, καὶ ἐπεντύνονται ἄεθλα·
Ἀλλά κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν θηήσαο θυμῷ,
Οἷ' ἐπὶ σοὶ κατέθηκε θεὰ περικαλλέ' ἄεθλα,
Ἀργυρόπεζα Θέτις· μάλα γὰρ φίλος ἦσθα θεοῖσιν.
Ὣς σὺ μὲν οὐδὲ θανὼν ὄνομ' ὤλεσας, ἀλλά τοι αἰεὶ
Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους κλέος ἔσσεται ἐσθλὸν, Ἀχιλλεῦ·

Αὐτὰρ ἐμοὶ τί τόδ' ἦδος, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσα;
Ἐν νόστῳ γάρ μοι Ζεὺς μήσατο λυγρὸν ὄλεθρον,
Αἰγίσθου ὑπὸ χερσὶ, καὶ οὐλομένης ἀλόχοιο.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε διάκτορος Ἀργειφόντης,
Ψυχὰς μνηστήρων κατάγων, Ὀδυσῆϊ δαμέντων·
Τὼ δ' ἄρα θαμβήσαντ' ἰθὺς κίον, ὡς ἐσιδέσθην·
Ἔγνω δὲ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο
Παῖδα φίλον Μελανῆος ἀγακλυτὸν Ἀμφιμέδοντα·
Ξεῖνος γάρ οἱ ἔην, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκία ναίων.
Τὸν προτέρη ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρείδαο·
Ἀμφίμεδον, τί παθόντες ἐρεμνὴν γαῖαν ἔδυτε,
Πάντες κεκριμένοι καὶ ὁμήλικες; οὐδέ κεν ἄλλος
Κρινάμενος λέξαιτο κατὰ πτόλιν ἄνδρας ἀρίστους.
Ἦ ὔμμ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
Ὄρσας ἀργαλέους ἀνέμους καὶ κύματα μακρά;
Ἦ που ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου,
Βοῦς περιταμνομένους καὶ ὄϊς καὶ πίονας αἶγας.
Ἠὲ περὶ πτόλιος μαχεούμενοι ἠδὲ γυναικῶν;
Εἰπέ μοι εἰρομένῳ· ξεῖνος δέ τοι εὔχομαι εἶναι.
Ἦ οὐ μέμνῃ, ὅτε κεῖσε κατήλυθον ὑμέτερον δῶ,
Ὀτρυνέων Ὀδυσῆα, σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ,
Ἴλιον εἰς ἅμ' ἕπεσθαι, ἐϋσσέλμων ἐπὶ νηῶν;
Μηνὶ δ' ἄρ οὔλῳ πάντα περήσαμεν εὐρέα πόντον,
Σπουδῇ παρπεπιθόντες Ὀδυσσῆα πτολίπορθον.
Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀμφιμέδοντος·
Ἀτρείδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
Μέμνημαι τάδε πάντα διοτρεφὲς ὡς ἀγορεύεις

Σοὶ δ' ἐγὼ εὖ μάλα πάντα καὶ ἀτρεκέως καταλέξω.
Ἡμετέρου θανάτοιο κακὸν τέλος, οἷον ἐτύχθη.
Μνώμεθ' Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα·
Ἡ οὐδ' ἠρνεῖτο στυγερὸν γάμον, οὔτε τελεύτα,
Ἡμῖν φραζομένη θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν·
Ἀλλὰ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριζε·
Στησαμένη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινε,
Λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν προσέειπε·
Κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
Μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσόκε φᾶρος
Ἐκτελέσω, μή μοι μεταμώνια νήματ' ὄληται,
Λαέρτῃ ἥρωϊ ταφήϊον, εἰσότε κέν μιν
Μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο·
Μή τίς μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσήσῃ,
Αἴκεν ἄτερ σπείρου κεῖται, πολλὰ κτεατίσσας.
Ὣς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
Ἔνθα κεν ἠματίη μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἱστὸν,
Νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπὴν δαΐδας παραθεῖτο.
Ὣς τρίετες μὲν ἔληθε δόλῳ, καὶ ἔπειθεν Ἀχαιούς·
Ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
Μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέσθη·
Καὶ τότε δή τις ἔειπε γυναικῶν, ἣ σάφα ᾔδη,
Καὶ τήνγ' ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἱστόν.
Ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε, καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης.
Ἔνθ' ἡ φᾶρος ἔδειξεν, ὑφήνασα μέγαν ἱστὸν,
Πλύνασ', ἠελίῳ ἐναλίγκιον, ἠὲ σελήνῃ·
Καὶ τότε δή ῥ' Ὀδυσῆα κακός ποθεν ἤγαγε δαίμων
Ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιὴν, ὅθι δώματα ναῖε συβώτης·

Ἔνθ' ἦλθεν φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο,
Ἐκ Πύλου ἠμαθόεντος ἰὼν σὺν νηῒ μελαίνῃ·
Τὼ δὲ μνηστῆρσι θάνατον κακὸν ἀρτύναντε,
Ἵκοντο προτὶ ἄστυ περικλυτόν· ἤτοι Ὀδυσσεὺς
Ὕστερος, αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἡγεμόνευεν·
Τὸν δὲ συβώτης ἦγε, κακὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα
Πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον, ἠδὲ γέροντι,
Σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῒ εἵματα ἕστο.
Οὐδέ τις ἡμείων δύνατο γνῶναι τὸν ἐόντα,
Ἐξαπίνης προφανέντ', οὐδ' οἳ προγενέστεροι ἦσαν·
Ἀλλ' ἔπεσίν τε κακοῖσιν ἐνίσσομεν, ἠδὲ βολῆσιν.
Αὐτὰρ ὁ τέως μὲν ἐτόλμα ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσι
Βαλλόμενος καὶ ἐνισσόμενος, τετληότι θυμῷ·
Ἀλλ' ὅτε δή μιν ἔγειρε Διὸς νόος Αἰγιόχοιο,
Σὺν μὲν Τηλεμάχῳ περικαλλέα τεύχε' ἀείρας,
Ἐς θάλαμον κατέθηκε, καὶ ἐκλήϊσεν ὀχῆας·
Αὐτὰρ ὁ ἣν ἄλοχον πολυκερδείῃσιν ἄνωγε
Τόξον μνηστήρεσσι θέμεν, πολιόν τε σίδηρον,
Ἡμῖν αἰνομόροισιν ἀέθλια, καὶ φόνου ἀρχήν.
Οὐδέ τις ἡμείων δύνατο κρατεροῖο βιοῖο
Νευρὴν ἐντανύσαι, πολλὸν δ' ἐπιδευέες ἦμεν·
Ἀλλ' ὅτε χεῖρας ἵκανεν Ὀδυσσῆος μέγα τόξον,
Ἔνθ' ἡμεῖς μὲν πάντες ὁμοκλέομεν ἐπέεσσι,
Τόξον μὴ δόμεναι, μηδ' εἰ μάλα πόλλ' ἀγορεύοι·
Τηλέμαχος δέ μιν οἶος ἐποτρύνων ἐκέλευσεν·
Αὐτὰρ ὁ δέξατο χειρὶ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Ῥηϊδίως δ' ἐτάνυσσε βιόν, διὰ δ' ἧκε σιδήρου.
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, ταχέας δ' ἐκχεύατ' ὀϊστούς,

Δεινὸν παπταίνων· βάλε δ' Ἀντίνοον βασιλῆα.
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοις ἐφίει βέλεα στονόεντα,
Ἄντα τιτυσκόμενος· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον.
Γνωτὸν δ' ἦν, ὅτι ῥά σφι θεῶν ἐπιτάῤῥοθος ἦεν.
Αὐτίκα γὰρ κατὰ δώματ' ἐπισπόμενοι μένεϊ σφῷ,
Κτεῖνον ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικὴς,
Κράτων τυπτομένων, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
Ὣς ἡμεῖς, Ἀγάμεμνον, ἀπωλόμεθ', ὧν ἔτι καὶ νῦν
Σώματ' ἀκηδέα κεῖται ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος·
Οὐ γάρ πω ἴσασι φίλοι κατὰ δώμαθ' ἑκάστου,
Οἵ κ' ἀπονίψαντες μέλανα βρότον ἐξ ὠτειλέων,
Κατθέμενοι γοάοιεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο·
Ὄλβιε Λαέρταο πάϊ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἦ ἄρα σὺν μεγάλῃ ἀρετῇ ἐκτήσω ἄκοιτιν.
Ὡς ἀγαθαὶ φρένες ἦσαν ἀμύμονι Πηνελοπείῃ,
Κούρῃ Ἰκαρίου, ὡς εὖ μέμνητ' Ὀδυσῆος,
Ἀνδρὸς κουριδίου· τῷ οἱ κλέος οὔποτ' ὀλεῖται
Ἧς ἀρετῆς· τεύξουσι δ' ἐπιχθονίοισιν ἀοιδὴν
Ἀθάνατοι χαρίεσσαν ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ.
Οὐχ ὡς Τυνδαρέου κούρη κακὰ μήσατο ἔργα,
Κουρίδιον κτείνασα πόσιν· στυγερὴ δέ τ' ἀοιδὴ
Ἔσσετ' ἐπ' ἀνθρώπους· χαλεπὴν δέ τε φῆμιν ὀπάσσοι
Θηλυτέρῃσι γυναιξὶ, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔῃσιν.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Ἑσταότ' εἰν Ἀΐδαο δόμοις, ὑπὸ κεύθεσι γαίης.
Οἱ δ' ἐπεὶ ἐκ πόλιος κατέβαν, τάχα δ' ἀγρὸν ἵκοντο
Καλὸν Λαέρταο τετυγμένον, ὅν ῥά ποτ' αὐτὸς

Λαέρ-

Λαέρτης κτεάτισσεν, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἐμόγησεν·
Ἔνθα οἱ οἶκος ἔην, περὶ δὲ κλίσιον θέε πάντη,
Ἐν τῷ σιτέσκοντο καὶ ἵζανον ἠδὲ ἴαυον
Δμῶες ἀναγκαῖοι, τοί οἱ φίλα ἐργάζοντο.
Ἐν δὲ γυνὴ Σικελὴ γρηῦς πέλεν, ἥ ῥα γέροντα
Ἐνδυκέως κομέεσκεν ἐπ' ἀγροῦ, νόσφι πόληος.
Ἔνθ' Ὀδυσεὺς δμώεσσι καὶ υἱέϊ μῦθον ἔειπεν·
Ὑμεῖς μὲν νῦν ἔλθετ' ἐϋκτίμενον δόμον εἴσω·
Δεῖπνον δ' αἶψα συῶν ἱερεύσατε, ὅστις ἄριστος·
Αὐτὰρ ἐγὼ πατρὸς πειρήσομαι ἡμετέροιο,
Αἴκ' ἔμ' ἐπιγνοίη καὶ φράσσεται ὀφθαλμοῖσιν,
Ἠέ κεν ἀγνοιῇσι, πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἐόντα.
Ὣς εἰπὼν, δμώεσσιν ἀρήϊα τεύχε' ἔδωκεν.
Οἱ μὲν ἔπειτα δόμονδε θοῶς κίον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἄσσον ἴεν πολυκάρπου ἀλωῆς, πειρητίζων·
Οὐδ' εὗρε Δολίον μέγαν ὄρχατον ἐσκαταβαίνων,
Οὐδέ τινα δμώων, οὐδ' υἱέων· ἀλλ' ἄρα τοίγε
Αἱμασιὰς λέξοντες, ἀλωῆς ἔμμεναι ἕρκος,
Ὤιχοντ'· αὐτὰρ ὁ τοῖσι γέρων ὁδὸν ἡγεμόνευε.
Τὸν δ' οἶον πατέρ' εὗρεν ἐϋκτιμένῃ ἐν ἀλωῇ,
Λιστρεύοντα φυτόν· ῥυπόωντα δὲ ἕστο χιτῶνα,
Ῥαπτὸν, ἀεικέλιον· περὶ δὲ κνήμῃσι βοείας
Κνημῖδας ῥαπτὰς δέδετο, γραπτῦς ἀλεείνων·
Χειρῖδάς τ' ἐπὶ χερσὶ, βάτων ἕνεκ'· αὐτὰρ ὕπερθεν
Αἰγείην κυνέην κεφαλῇ ἔχε, πένθος ἀέξων.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
Γήραϊ τειρόμενον, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἔχοντα,
Στὰς ἄρ' ὑπὸ βλωθρὴν ὄγχνην κατὰ δάκρυον εἶβεν.

Μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Κύσσαι καὶ περιφῦναι ἑὸν πατέρ', ἠδὲ ἕκαστα
Εἰπεῖν, ὡς ἔλθοι καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν·
Ἦ πρῶτ' ἐξερέοιτο, ἕκαστά τε πειρήσαιτο.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Πρῶτον κερτομίοις ἐπέεσσιν πειρηθῆναι.
Τὰ φρονέων ἰθὺς κίεν αὐτοῦ δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἤτοι ὁ μὲν κατ' ἔχων κεφαλὴν, φυτὸν ἀμφελάχαινεν
Τὸν δὲ παριστάμενος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός·
Ὦ γέρον, οὐκ ἀδαημονίη σ' ἔχει ἀμφιπολεύειν
Ὄρχατον, ἀλλ' εὖ τοι κομιδὴ ἔχει, οὐδέ τι πάμπαν,
Οὐ φυτὸν, οὐ συκῆ, οὐκ ἄμπελος, οὐ μὲν ἐλαίη,
Οὐκ ὄγχνη, οὐ πρασίη τοι ἄνευ κομιδῆς κατὰ κῆπον.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δὲ μὴ χόλον ἔνθεο θυμῷ·
Αὐτόν σ' οὐκ κομιδὴ ἀγαθὴ ἔχει, ἀλλ' ἅμα γῆρας
Λυγρὸν ἔχεις. αὐχμεῖς τε κακῶς, καὶ ἀεικέα ἕσσαι.
Οὐ μὲν ἀεργίης γε ἄναξ ἕνεκ' οὔ σε κομίζῃ,
Οὐδέ τί τοι δούλειον ἐπιπρέπει εἰσοράασθαι
Εἶδος καὶ μέγεθος· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικας.
Τοιούτῳ δὲ ἔοικας, ἐπεὶ λούσαιτο φάγοι τε,
Εὑδέμεναι μαλακῶς· ἡ γὰρ δίκη ἐστὶ γερόντων.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Τεῦ δμὼς εἶς ἀνδρῶν; τεῦ δ' ὄρχατον ἀμφιπολεύεις,
Καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Εἰ ἐτεόν γ' Ἰθάκην τήνδ' ἱκόμεθ', ὥς μοι ἔειπεν
Οὗτος ἀνὴρ νῦν δὴ ξυμβλήμενος ἐνθάδ' ἰόντι,
Οὔτι μάλ' ἀρτίφρων· ἐπεὶ οὐ τόλμησεν ἕκαστα
Εἰπεῖν, ἠδ' ἐπακοῦσαι ἐμὸν ἔπος, ὡς ἐρέεινον

Ἀμφὶ ξείνῳ ἐμῷ, εἴπου ζώει τε καί ἐστιν,
Ἢ ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν.
Ἐκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο, καί μευ ἄκουσον.
Ἄνδρα πότ' ἐξείνισσα φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ,
Ἡμέτερόνδ' ἐλθόντα· καὶ οὔπω τις βροτὸς ἄλλος
Ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα.
Εὔχετο δ' ἐξ Ἰθάκης γένος ἔμμεναι, αὐτὰρ ἔφασκεν
Λαέρτην Ἀρκεισιάδην πατέρ' ἔμμεναι αὐτῷ.
Τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δώματ' ἄγων εὖ ἐξείνισσα,
Ἐνδυκέως φιλέων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων·
Καί οἱ δῶρα πόρον ξεινήϊα, οἷα ἐῴκει·
Χρυσοῦ μέν οἱ δῶκ' εὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα,
Δῶκα δέ οἱ κρητῆρα πανάργυρον ἀνθεμόεντα,
Δώδεκα δ' ἁπλοΐδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας,
Τόσσα δὲ φάρεα καλὰ, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας·
Χωρὶς δ' αὖτε γυναῖκας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας,
Τέσσαρας εἰδαλίμας, ἃς ἤθελεν αὐτὸς ἑλέσθαι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατὴρ κατὰ δάκρυον εἴβων·
Ξεῖν', ἤτοι μὲν γαῖαν ἱκάνεις, ἣν ἐρεείνεις·
Ὑβρισταὶ δ' αὐτὴν καὶ ἀτάσθαλοι ἄνδρες ἔχουσι·
Δῶρα δ' ἐτώσια ταῦτα χαρίζεο, μυρί' ὀπάζων·
Εἰ γάρ μιν ζωόν γε κιχεῖς Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ,
Τῷ κέν σ' εὖ δώροισιν ἀμειψάμενος ἀπέπεμψεν,
Καὶ ξενίῃ ἀγαθῇ· ἣ γὰρ θέμις, ὅστις ὑπάρξῃ.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως ἀγόρευσον,
Πόστον δὴ ἔτος ἐστὶν, ὅτε ξείνισσας ἐκεῖνον,
Σὸν ξεῖνον δύστηνον, ἐμὸν παῖδ', εἴ ποτ' ἔην γε,
Δύσμορον; ὅν που, τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης,

Ἠέ που ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ἢ ἐπὶ χέρσου
Θηρσὶ καὶ οἰωνοῖσιν ἕλωρ γένετ'· οὐδέ ἑ μήτηρ
Κλαῦσε περιστείλασα, πατήρ θ', οἵ μιν τεκόμεσθα·
Οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος ἐχέφρων Πηνελόπεια
Κώκυσ' ἐν λεχέεσσι ἑὸν πόσιν, ὡς ἐπεῴκει,
Ὀφθαλμοὺς καθελοῦσα· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
Καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Τίς; πόθεν εἷς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες:
Ποῦ δὲ νηῦς ἕστηκε θοή, ἥ σ' ἤγαγε δεῦρο,
Ἀντιθέους θ' ἑτάρους; ἦ ἔμπορος εἰλήλουθας
Νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης, οἱ δ' ἐκβήσαντες ἔβησαν;
Τόν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
Εἰμὶ γὰρ ἐξ Ἀλύβαντος, ὅθι κλυτὰ δώματα ναίω,
Υἱὸς Ἀφείδαντος Πολυπημονίδαο ἄνακτος·
Αὐτὰρ ἐμοί γ' ὄνομ' ἐστὶν Ἐπήριτος· ἀλλά με δαίμων
Πλάγξ' ἀπὸ Σικανίης δεῦρ' ἐλθέμεν, οὐκ ἐθέλοντα·
Νηῦς δέ μοι ἥδ' ἕστηκεν ἐπ' ἀγροῦ, νόσφι πόληος.
Αὐτὰρ Ὀδυσσῆϊ τόδε δὴ πέμπτον ἔτος ἐστὶν.
Ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβη, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης,
Δύσμορος· ἦ τέ οἱ ἐσθλοὶ ἔσαν ὄρνιθες ἰόντι
Δεξιοί, οἷς χαίρων μὲν ἐγὼν ἀπέπεμπον ἐκεῖνον,
Χαῖρε δὲ κεῖνος ἰών· θυμὸς δ' ἔτι νῶϊν ἐώλπει
Μίξεσθαι ξενίῃ, ἠδ' ἀγλαὰ δῶρα διδώσειν.
Ὣς φάτο· τόν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν
Χεύατο κακκεφαλῆς πολιῆς, ἀδινὰ στεναχίζων.
Τοῦ δ' ὠρίνετο θυμός. ἀνὰ ῥῖνας δέ οἱ ἤδη

Δριμὺ μένος προὔτυψε, φίλον πατέρ' εἰσορόωντι,
Κύσσε δέ μιν περιφὺς, ἐπιάλμενος, ἠδὲ προσηύδα·
Κεῖνος μέντοι ὅδ' αὐτὸς ἐγὼ, πάτερ, ὃν σὺ μεταλλᾷς,
Ἤλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἀλλ' ἴσχεο κλαυθμοῖο, γόοιό τε δακρυόεντος.
Ἐκ γάρ τοι ἐρέω· μάλα δὲ χρὴ σπευδέμεν ἔμπης·
Μνηστῆρας κατέπεφνον ἐν ἡμετέροισι δόμοισι,
Λώβην τινύμενος θυμαλγέα, καὶ κακὰ ἔργα.
Τὸν δ' αὖ Λαερτιάδης ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
Εἰ μὲν δὴ Ὀδυσεύς γε, ἐμὸς πάϊς, ἐνθάδ' ἱκάνεις,
Σῆμά τί μοι νῦν εἰπὲ ἀριφραδὲς, ὄφρα πεποίθω.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Οὐλὴν μὲν πρῶτον τήνδε φράσαι ὀφθαλμοῖσιν,
Τὴν ἐν Παρνησῷ μ' ἔλασεν σῦς λευκῷ ὀδόντι
Οἰχόμενον· σὺ δέ με προΐεις καὶ πότνια μήτηρ
Ἐς πατέρ' Αὐτόλυκον μητρὸς φίλον, ὄφρ' ἂν ἑλοίμην
Δῶρα, τὰ δεῦρο μολὼν μοι ὑπέσχετο, καὶ κατένευσεν.
Εἰ δ' ἄγε δὴ καὶ δένδρα, ἐϋκτιμένην κατ' ἀλωὴν,
Εἴπω, ἅ μοι πότ' ἔδωκας, ἐγὼ δ' ᾔτεόν σε ἕκαστα,
Παιδνὸς ἐὼν, κατὰ κῆπον ἐπισπόμενος· διὰ δ' αὐτῶν
Ἱκνεύμεσθα, σὺ δ' ὠνόμασας καὶ ἔειπες ἕκαστα.
Ὄγχνας μοι δῶκας τρεισκαίδεκα, καὶ δέκα μηλέας,
Συκέας τεσσαράκοντ'· ὄρχους δέ μοι ὧδ' ὀνόμηνας
Δώσειν πεντήκοντα, διατρύγιος δὲ ἕκαστος
Ἤην· ἔνθα δ' ἀνὰ σταφυλαὶ παντοῖαι ἔασιν,
Ὁππότε δὴ Διὸς ὧραι ἐπιβρίσειαν ἄελλαι.
Ὣς φάτο· τοῦ δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
Σήματ' ἀναγνόντος, τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.

Ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε· τὸν δὲ προτὶ οἷ
Εἷλεν ἀποψύχοντα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
Ἐξαῦτις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε·
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥα ἔτ' ἐστὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον,
Εἰ ἐτεὸν μνηστῆρες ἀτάσθαλον ὕβριν ἔχουσι.
Νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μὴ ἅμα πάντες
Ἐνθάδ' ἐπέλθωσιν Ἰθακήσιοι, ἀγγελίας δὲ
Πάντῃ ἐποτρύνωσι Κεφαλλήνων πολίεσσιν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων·
Ἀλλ' ἴομεν προτὶ οἶκον, ὃς ὀρχάτου ἐγγύθι κεῖται·
Ἐνθάδε Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην
Προὔπεμψ' ὡς ἂν δεῖπνον ἐφοπλίσσωσι τάχιστα.
Ὣς ἄρα φωνήσαντε, βάτην πρὸς δώματα καλά.
Οἱ δ' ὅτε δή ῥ' ἵκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας,
Εὗρον Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην,
Ταμνομένους κρέα πολλά, κερῶντάς τ' αἴθοπα οἶνον.
Τόφρα δὲ Λαέρτην μεγαλήτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
Ἀμφίπολος Σικελὴ λοῦσεν, καὶ χρῖσεν ἐλαίῳ·
Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν καλὴν βάλεν· αὐτὰρ Ἀθήνη
Ἄγχι παρισταμένη μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν,
Μείζονα δ', ἠὲ πάρος, καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι.
Ἐκ δ' ἀσαμίνθου βῆ· θαύμαζε δέ μιν φίλος υἱός,
Ὡς ἴδεν ἀθανάτοισι θεοῖς ἐναλίγκιον ἄντην·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὦ πάτερ, ἦ μάλα τίς σε θεῶν αἰειγενετάων
Εἶδός τε μέγεθός τε, ἀμύμονα θῆκεν ἰδέσθαι.

Τὸν δ' αὖ Λαέρτης πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Οἷος Νήρικον εἷλον, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Ἀκτὴν Ἠπείροιο, Κεφαλλήνεσσιν ἀνάσσων,
Τοῖος ἐὼν τοι χθιζὸς ἐν ἡμετέροισι δόμοισι,
Τεύχε' ἔχων ὤμοισιν, ἐφεστάμεναι, καὶ ἀμύνειν
Ἄνδρας μνηστῆρας· τῷ κε σφέων γούνατ' ἔλυσα
Πολλῶν ἐν μεγάροισι, σὺ δὲ φρένας ἔνδον ἐγήθεις.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
Ἑξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε·
Ἔνθ' οἱ μὲν δείπνῳ ἐπεχείρεον· ἀγχίμολον δὲ
Ἦλθ' ὁ γέρων Δολίος, σὺν δ' υἱεῖς τοῖο γέροντος
Ἐξ ἔργων μογέοντες· ἐπεὶ προμολοῦσα κάλεσσεν
Μήτηρ, γρηῦς Σικελή, ἥ σφέας τρέφε· καί ῥα γέροντα
Ἐνδυκέως κομέεσκεν, ἐπεὶ κατὰ γῆρας ἔμαρψεν.
Οἱ δ' ὡς οὖν Ὀδυσῆα ἴδον, φράσσαντό τε θυμῷ,
Ἔσταν ἐνὶ μεγάροισι τεθηπότες· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Μειλιχίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος προσέειπεν·
Ὦ γέρον, ἷζ' ἐπὶ δεῖπνον· ἀπεκλελάθεσθε δὲ θάμ-
Δηρὸν γὰρ σίτῳ ἐπιχειρήσειν μεμαῶτες (βευς·
Μίμνομεν ἐν μεγάροις, ὑμέας ποτιδέγμενοι αἰεί.
Ὣς ἄρ ἔφη· Δολίος δ' ἰθὺς κίε, χεῖρε πετάσσας
Ἀμφοτέρας· Ὀδυσεῦς δὲ λαβὼν κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὦ φίλ', ἐπεὶ νόστησας ἐελδομένοισι μάλ' ἡμῖν,
Οὐδέ τ' ὀϊομένοισι, θεοὶ δέ σε ἤγαγον αὐτοὶ,
Οὖλέ τε, καὶ μέγα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν·

Καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Ἢ ἤδη σάφα οἶδε περίφρων Πηνελόπεια
Νοστήσαντά σε δεῦρ', ἢ ἄγγελον ὀτρύνωμεν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ὦ γέρον, ἤδη οἶδε· τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι;
Ὣς φάθ'· ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἕζετ' ἐϋξέστου ἐπὶ δίφρου.
Ὣς δ' αὔτως παῖδες Δολίου κλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
Δεικανόωντ' ἐπέεσσι, καὶ ἐν χείρεσσι φύοντο·
Ἑξείης δ' ἕζοντο παραὶ Δολίον πατέρα σφῶν.
Ὣς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο.
Ὄσσα δ' ἄρ' ἄγγελος ὦκα κατὰ πτόλιν ᾤχετο πάντη,
Μνηστήρων στυγερὸν θάνατον καὶ κῆρ' ἐνέπουσα·
Οἱ δ' ἄρ ὁμῶς ἀίοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος,
Μυχῷ τε στοναχῇ τε, δόμων προπάροιθ' Ὀδυσῆος·
Ἐκ δὲ νέκυς οἴκων φόρεον, καὶ θάπτον ἕκαστοι·
Τοὺς δ' ἐξ ἀλλάων πολίων οἶκόνδε ἕκαστον
Πέμπον ἄγειν ἁλιεῦσι, θοῇς ἐπὶ νηυσὶ τιθέντες·
Αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι, ἀχνύμενοι κῆρ.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Τοῖσιν δ' Εὐπείθης ἀνά θ' ἵστατο, καὶ μετέειπε·
Παιδὸς γάρ οἱ ἄλαστον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔκειτο,
Ἀντινόου, τὸν πρῶτον ἐνήρατο δῖος Ὀδυσσεύς·
Τοῦ ὅγε δακρυχέων, ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ὦ φίλοι, ἦ μέγα ἔργον ἀνὴρ ὅδ' ἐμήσατ' Ἀχαιούς·
Τοὺς μὲν σὺν νήεσσιν ἄγων πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς,
Ὤλεσε μὲν νῆας γλαφυρὰς, ἀπὸ δ' ὤλεσε λαούς·
Τοὺς δ' ἐλθὼν ἔκτεινε Κεφαλλήνων ὄχ' ἀρίστους.
Ἀλλ' ἄγετε, πρὶν τοῦτον ἢ ἐς Πύλον ὦκα ἱκέσθαι,

Ἢ καὶ ἐς Ἦλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοὶ,
Ἴομεν· ἢ καὶ ἔπειτα κατηφέες ἐσσόμεθ' αἰεί.
Λώβη γὰρ τάδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
Εἰ δὴ μὴ παίδων τε κασιγνήτων τε φονῆας
Τισόμεθ' οὐκ ἂν ἔμοιγε μετὰ φρεσὶν ἡδὺ γένοιτο
Ζωέμεν· ἀλλὰ τάχιστα θανὼν φθιμένοισι μετείην.
Ἀλλ' ἴομεν, μὴ φθέωσι περαιωθέντες ἐκεῖνοι.
Ὣς φάτο δακρυχέων· οἶκτος δ' ἕλε πάντας Ἀχαιούς.
Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μέδων καὶ θεῖος ἀοιδὸς,
Ἐκ μεγάρων Ὀδυσῆος, ἐπεί σφέας ὕπνος ἀνῆκεν·
Ἔσταν δ' ἐν μέσσοισι· τάφος δ' ἕλεν ἄνδρα ἕκαστον.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς·
Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι· οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν τάδε μήσατο ἔργα·
Αὐτὸς ἐγὼν εἶδον θεὸν ἄμβροτον, ὅς ῥ' Ὀδυσῆος
Ἐγγύθεν ἑστήκει, καὶ Μέντορι πάντα ἐῴκει.
Ἀθάνατος δὲ θεὸς τοτὲ μὲν προπάροιθ' Ὀδυσῆος
Φαίνετο θαρσύνων, τοτὲ δὲ μνηστῆρας ὀρίνων
Θῦνε κατὰ μέγαρον· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον.
Ὣς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος ᾕρει.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρως Ἁλιθέρσης
Μαστορίδης· ὁ γὰρ οἶος ὅρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω·
Ὅ σφιν ἐΰφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅ, ττί κεν εἴπω·
Ὑμετέρῃ κακότητι, φίλοι, τάδε ἔργα γένοντο·
Οὐ γὰρ ἐμοὶ πείθεσθ', οὐ Μέντορι ποιμένι λαῶν,
Ὑμετέρους παῖδας καταπαυέμεν ἀφροσυνάων·
Οἳ μέγα ἔργον ἔρεζον ἀτασθαλίῃσι κακῇσι,

Κτήματα κείροντες, καὶ ἀτιμάζοντες ἄκοιτιν
Ἀνδρὸς ἀριστῆος· τὸν δ' οὐκ ἔτι φάντο νέεσθαι·
Καὶ νῦν ὧδε γένοιτο· πίθεσθέ μοι, ὡς ἀγορεύω.
Μὴ ἴομεν, μή πού τις ἐπίσπαστον κακὸν εὕρῃ.
  Ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρ ἀνήϊξαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ
Ἡμίσεων πλείους· τοὶ δ' ἀθρόοι αὐτόθι μεῖναν.
Οὐ γάρ σφιν ἅδε μῦθος ἐνὶ φρεσὶν, ἀλλ' Εὐπείθει
Πείθοντ'· αἶψα δ' ἔπειτ' ἐπὶ τεύχεα ἐσσεύοντο.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἕσσαντο περὶ χροῒ νώροπα χαλκὸν,
Ἀθρόοι ἠγερέθοντο πρὸ ἄστεος εὐρυχόροιο.
Τοῖσιν δ' Εὐπείθης ἡγήσατο νηπιέῃσι·
Φῆ δ' ὅγε τίσεσθαι παιδὸς φόνον· οὐδ' ἄρ ἔμελλεν
Ἂψ ἀπονοστήσειν, ἀλλ' αὐτοῦ πότμον ἐφέψειν.
Αὐτὰρ Ἀθηναίη Ζῆνα Κρονίωνα προσηύδα·
  Ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
Εἰπέ μοι εἰρομένῃ, τί νύ τοι νόος ἔνδοθι κεύθει;
Ἢ προτέρω πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν
Τεύξεις; ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησθα;
  Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς.
Τέκνον ἐμὸν, τί με ταῦτα διείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾷς;
Οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτή;
Ὡς ἤτοι κείνους Ὀδυσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών.
Ἕρξον, ὅπως ἐθέλεις· ἐρέω δέ τοι, ὡς ἐπέοικεν.
Ἐπειδὴ μνηστῆρας ἐτίσατο δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ὅρκια πιστὰ ταμόντες, ὁ μὲν βασιλευέτω αἰεί·
Ἡμεῖς δ' αὖ παίδων τε κασιγνήτων τε φονῆας
Ἔκλησιν θέωμεν· τοὶ δ' ἀλλήλους φιλεόντων
Ὡς τοπάρος· πλοῦτος δὲ καὶ εἰρήνη ἅλις ἔστω.

Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σίτοιο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἐξελθών τις ἴδοι, μὴ δὴ σχεδὸν ὦσι κιόντες.
Ὣς ἔφατ'· ἐκ δ' υἱὸς Δολίου κίεν, ὡς ἐκέλευεν·
Στῆ δ' ἄρ ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, τοὺς δε σχεδὸν εἴσιδε πάντας·
Αἶψα δ' Ὀδυσσῆα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Οἵδε δὲ ἐγγὺς ἔασ'· ἀλλ' ὁπλιζώμεθα θᾶσσον.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ὤρνυντο, καὶ ἐν τεύχεσσι δύοντο,
Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ', ἓξ δ' υἱεῖς οἱ Δολίοιο·
Ἐν δ' ἄρα Λαέρτης Δολίος τ' ἐς τεύχε' ἔδυνον,
Καὶ πολιοί περ ἐόντες, ἀναγκαῖοι πολεμισταί.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἕσσαντο περὶ χροῒ νώροπα χαλκὸν,
Ὤϊξάς ῥα θύρας, ἐκ δ' ἤϊον, ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς·
Τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας, ἠδὲ καὶ αὐδήν.
Τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Αἶψα δὲ Τηλέμαχον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν·
Τηλέμαχ', ἤδη μὲν τόδε ἐνίσσεαι αὐτὸς ἐπελθὼν,
Ἀνδρῶν μαρναμένων, ἵνα τε κρίνωνται ἄριστοι,
Μήτι καταισχύνειν πατέρων γένος, οἳ τοπάρος περ
Ἀλκῇ τ' ἠνορέῃ τε κεκάσμεθα πᾶσαν ἐπ' αἶαν.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ὄψεαι, αἴ κ' ἐθέλῃσθα, πάτερ φίλε, τῷδ' ἐνὶ θυμῷ,
Οὔτι καταισχύνοντα τεὸν γένος, ὡς ἀγορεύεις.
Ὣς φάτο· Λαέρτης δ' ἐχάρη, καὶ μῦθον ἔειπε·
Τίς νύ μοι ἡμέρη ἥδε θεοὶ φίλοι, ἦ μάλα χαίρω·

Υἱός θ' υἱωνός τ' ἀρετῆς πέρι δῆριν ἔχουσι.
Τὸν δὲ παριςαμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ὦ Ἀρκεισιάδη, πάντων πολὺ φίλταθ' ἑταίρων,
Εὐξάμενος κούρῃ γλαυκώπιδι, καὶ Διῒ πατρί,
Αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος.
Ὣς φάτο, καί ῥ' ἔμπνευσε μένος μέγα Παλλὰς Ἀθήνη.
Εὐξάμενος δ' ἄρ ἔπειτα Διὸς κούρῃ μεγάλοιο,
Αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν Εὐπείθεα, κόρυθος διὰ χαλκοπαρῄου·
Ἡ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἴσατο χαλκός·
Δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Ἐν δ' ἔπεσε προμάχοις Ὀδυσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός·
Τύπτον δὲ ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν
Καί νύ κε δὴ πάντας τ' ὄλεσαν καὶ ἔθηκαν ἀνόςους,
Εἰ μὴ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
Ἤϋσε φωνῇ, κατὰ δ' ἔσχεθε λαὸν ἅπαντα·
Ἴσχεσθε πτολέμου, Ἰθακήσιοι, ἀργαλέοιο,
Ὥς κεν ἀναιμωτί γε διακρινθῆτε τάχιςα.
Ὣς φάτ' Ἀθηναίη· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος εἷλε·
Τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατο τεύχη·
Πάντα δ' ἐπὶ χθονὶ πίπτε, θεᾶς ὄπα φωνησάσης·
Πρὸς δὲ πόλιν τρωπῶντο λιλαιόμενοι βιότοιο.
Σμερδαλέον δ' ἐβόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Οἴμησεν δὲ ἀλεὶς, ὥς' αἰετὸς ὑψιπετήεις.
Καὶ τότε δὴ Κρονίδης ἀφίει ψολόεντα κεραυνόν,
Κὰδ δ' ἔπεσε πρόσθεν Γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης.
Καὶ τότ' Ὀδυσσῆα προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

Ἴσχεο, παῦε δὲ νεῖκος ὁμοιΐου πολέμοιο,
Μήπως τοι Κρονίδης κεχολώσεται εὐρύοπα Ζεύς.
Ὣς φάτ' Ἀθηναίη· ὁ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
Ὅρκια δ' αὖ κατόπισθε μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
Μέντορι εἰδομένη, ἠμὲν δέμας, ἠδὲ καὶ αὐδήν.

Τέλος τῆς Ὁμήρου Ὀδυσσείας.

Digitized by Google

ΤΑ ΕΙΣ ΤΟΝ

῞ΟΜΗΡΟΝ

ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΕΠΗ·

ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙΑ

῞ΥΜΝΟΙ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΛΕΙΨΑΝΑ.

Digitized by Google

ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙΑ.

Ἀρχόμενος πρῶτον Μουσῶν χορὸν ἐξ Ἑλικῶνος
Ἐλθεῖν εἰς ἐμὸν ἦτορ ἐπεύχομαι εἵνεκ' ἀοιδῆς,
Ἣν νέον ἐν δέλτοισιν ἐμοῖς ἐπὶ γούνασι θῆκα,
Δῆριν ἀπειρεσίην, πολεμόκλονον ἔργον Ἄρηος·
Εὐχόμενος μερόπεσσιν ἐς οὔατα πᾶσι βαλέσθαι,
Πῶς μύες ἐν βατράχοισιν ἀριστεύσαντες ἔβησαν,
Γηγενέων ἀνδρῶν μιμούμενοι ἔργα Γιγάντων,
Ὡς λόγος ἐν θνητοῖσιν ἔην· τοίην δ' ἔχεν ἀρχήν.
Μῦς ποτε διψαλέος, γαλέης κίνδυνον ἀλύξας,
Πλησίον ἐν λίμνῃ ἁπαλὸν προσέθηκε γένειον,

Ὕδατι τερπόμενος μελιηδέϊ· τὸν δὲ κατεῖδε
Λιμνοχαρὴς πολύφημος, ἔπος δ' ἐφθέγξατο τοῖον·
Ξεῖνε τίς εἶ; πόθεν ἦλθες ἐπ' ἠόνα; τίς δέ σ' ὁ φύσας,
Πάντα δ' ἀλήθευσον, μὴ ψευδόμενόν σε νοήσω.
Εἰ γάρ σε γνοίην φίλον ἄξιον, ἐς δόμον ἄξω,
Δῶρα δέ τοι δώσω ξεινήϊα πολλὰ καὶ ἐσθλά.
Εἰμὶ δ' ἐγὼ βασιλεὺς Φυσίγναθος, ὃς κατὰ λίμνην
Τιμῶμαι, βατράχων ἡγούμενος ἤματα πάντα·
Καί με πατὴρ Πηλεὺς ποτε γείνατο, Ὑδρομεδούσῃ
Μιχθεὶς ἐν φιλότητι παρ' ὄχθας Ἠριδανοῖο.
Καὶ δέ σ' ὁρῶ καλόν τε καὶ ἄλκιμον ἔξοχον ἄλλων,
Σκηπτοῦχον βασιλῆα, καὶ ἐν πολέμοισι μαχητὴν
Ἔμμεναι· ἀλλ' ἄγε, θᾶσσον ἐὴν γενεὴν ἀγόρευε.
Τὸν δ' αὖ Ψιχάρπαξ ἠμείβετο, φώνησέν τε·
Τίπτε γένος τοὐμὸν ζητεῖς, φίλε; δῆλον ἅπασιν
Ἀνθρώποις τε, θεοῖς τε καὶ οὐρανίοις πετεηνοῖς.
Ψιχάρπαξ μὲν ἐγὼ κικλήσκομαι· εἰμὶ δὲ κοῦρος
Τρωξάρταο πατρὸς μεγαλήτορος· ἡ δέ νυ μήτηρ
Λειχομύλη, θυγάτηρ Πτερνοτρώκτου βασιλῆος·
Γείνατο δ' ἐν καλύβῃ με, καὶ ἐξεθρέψατο βρωτοῖς,
Σύκοις καὶ καρύοις καὶ ἐδέσμασι παντοδαποῖσι·
Πῶς δὲ φίλον ποιῇ με, τὸν εἰς φύσιν οὐδὲν ὁμοῖον;
Σοὶ μὲν γὰρ βίος ἐστὶν ἐν ὕδασιν· αὐτὰρ ἔμοιγε,
Ὅσσα παρ' ἀνθρώποις τρώγειν ἔθος· οὔτι με λήθει
Ἄρτος τρισκοπάνιστος ἐπ' εὐκύκλου κανέοιο.
Οὐδὲ πλακοῦς τανύπεπλος, ἔχων πολὺ σησαμότυρον,
Οὐ τόμος ἐκ πτέρνης, οὐχ ἥπατα λευκοχίτωνα,
Οὐ τυρὸς νεόπηκτος ἀπὸ γλυκεροῖο γάλακτος,

Οὐ χρυσὸν μελίτωμα, τὸ καὶ μάκαρες ποθέουσιν,
Οὐδ' ὅσα πρὸς θοίνας μερόπων τεύχουσι μάγειροι,
Κοσμοῦντες χύτρας ἀρτύμασι παντοδαποῖσιν.
Οὐδέ ποτ' ἐκ πολέμοιο κακὴν ἀπέφευγον ἀϋτὴν,
Ἀλλ' ἰθὺς μετὰ μῶλον ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθην.
Οὐ δέδι' ἄνθρωπον, καίπερ μέγα σῶμα φοροῦντα
Ἀλλ' ἐπὶ λέκτρον ἰὼν καταδάκνω δάκτυλον ἄκρον,
Καὶ πτέρνης λαβόμην, καὶ οὐ πόνος ἄνδρα ἵκανε,
Νήδυμος οὐδ' ἀπέφευγεν ὕπνος, δάκνοντος ἐμεῖο·
Ἀλλὰ δύω μάλα πάντα, τὰ δείδια πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
Κίρκον καὶ γαλέην, οἵ μοι μέγα πένθος ἄγουσι,
Καὶ παγίδα στονόεσσαν, ὅπου δολόεις πέλε πότμος.
Πλεῖστον δὴ γαλέην περιδείδια, ἥτις ἀρίστη,
Ἣ καὶ τρωγλοδύνοντα κατὰ τρώγλην ἐρεείνει.
Οὐ τρώγω ῥαφάνας, οὐ κράμβας, οὐ κολοκύντας,
Οὐ τεύτλοις χλωροῖς ἐπιβόσκομαι, οὐδὲ σελινοῖς·
Ταῦτα γὰρ ὑμῶν ἐστιν ἐδέσματα τῶν κατὰ λίμνην.
Πρὸς τάδε μειδήσας Φυσίγναθος ἀντίον ηὔδα·
Ξεῖνε, λίην αὐχεῖς ἐπὶ γαστέρι· ἔστι καὶ ἡμῖν
Πολλὰ μάλ' ἐν λίμνῃ καὶ ἐπὶ χθονὶ θαύματ' ἰδέσθαι.
Ἀμφίβιον γὰρ ἔδωκε νομὴν βατράχοισι Κρονίων.
Σκιρτῆσαι κατὰ γῆν, καὶ ἐφ' ὕδασι σῶμα καλύψαι.
Εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, εὐχερές ἐστι.
Βαῖνέ μοι ἐν νώτοισι, κράτει δέ με, μή ποτ' ὄληαι,
Ὅππως γηθόσυνος τὸν ἐμὸν δόμον εἰσαφίκηαι.
Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ νῶτ' ἐδίδου· ὁ δ' ἔβαινε τάχιστα,
Χεῖρας ἔχων ἁπαλοῖο κατ' αὐχένος, ἅλματι κούφῳ·
Καὶ πρῶτον μὲν ἔχαιρεν, ὅτ' ἔβλεπε γείτονας ὅρμους,

Νήξει τερπόμενος Φυσιγνάθου· ἀλλ' ὅτε δή ῥα
Κύμασι πορφυρέοις ἐπεκλύζετο, πολλὰ δακρύων
Ἄχρηστον μετάνοιαν ἐμέμφετο, τίλλε δὲ χαίτας,
Καὶ πόδας ἔσφιγγε κατὰ γαστέρος· ἐν δέ οἱ ἦτορ
Πάλλετ' ἀηθείῃ, καὶ ἐπὶ χθόνα βούλεθ' ἱκέσθαι.
Δεινὰ δ' ἐπεστονάχιζε, φόβου κρυόεντος ἀνάγκῃ,
Ὕδρος ὅτ' ἐξαπίνης ἀνεφαίνετο, (δεινὸν ὅραμα
Ἀμφοτέροις·) ὀρθὸν δ' ὑπὲρ ὕδατος εἶχε τράχηλον.
Τοῦτον ἰδὼν κατέδυ Φυσίγναθος, οὔτι νοήσας,
Οἷον ἑταῖρον ἔμελλεν ἀπολλύμενον καταλείπειν·
Δῦ δὲ βάθος λίμνης, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν·
Κεῖνος δ', ὡς ἀφέθη, πέσεν ὕπτιος εὐθὺς ἐς ὕδωρ,
Χεῖρας δ' ἔσφιγγε, καὶ ἀπολλύμενος κατέτριζε.
Πολλάκι μὲν κατέδυνεν ἐφ' ὕδατι, πολλάκι δ' αὖτε
Λακτίζων ἀνέδυνε· μόρον δ' οὐκ ἦν ὑπαλύξαι.
Οὐρὴν πρῶθ' ἥπλωσεν ἐφ' ὕδασιν, ἠΰτε κώπην
Σύρων, εὐχόμενός τε θεοῖς ἐπὶ γαῖαν ἱκέσθαι,
Ὕδασι πορφυρέοισιν ἐκλύζετο· πολλὰ δ' ἐβώστρει,
Καὶ τοῖον φάτο μῦθον, ἀπὸ στόματος δ' ἀγόρευσεν·
Οὐχ οὕτω νώτοισιν ἐβάστασε φόρτον ἔρωτος
Ταῦρος, ὅτ' Εὐρώπην διὰ κύματος ἦγ' ἐπὶ Κρήτην,
Ὡς ἔμ' ἐπιπλώσας ἐπινώτιον ἦγεν ἐς οἶκον
Βάτραχος, ὑψώσας ὠχρὸν δέμας ὕδατι λευκῷ.
Δευόμεναι δὲ τρίχες πλεῖστον βάρος εἷλκον ἐπ' αὐτῷ·
Ὕστατα δ' ὀλλύμενος τοίους ἐφθέγξατο μύθους·
Οὐ λήσεις, δολίως, Φυσίγναθε, ταῦτα ποιήσας,
Ναυηγὸν ῥίψας ἀπὸ σώματος, ὡς ἀπὸ πέτρης.
Οὐκ ἄν μευ κατὰ γαῖαν ἀμείνων ἦσθα, κάκιστε,

Παγκρατίῳ τε, πάλῃ τε, καὶ εἰς δρόμον· ἀλλὰ πλανήσας
Εἰς ὕδωρ μ' ἔῤῥιψας· ἔχει θεὸς ἔκδικον ὄμμα,
Ποινὴν δ' αὖ τίσεις σὺ μυῶν στρατῷ, οὐδ' ὑπαλύξεις.
Ταῦτ' εἰπὼν, ἀπέπνευσεν ἐν ὕδασι· τὸν δὲ κατεῖδε
Λειχοπίναξ, ὄχθῃσιν ἐφεζόμενος μαλακῇσι·
Δεινὸν δ' ἐξολόλυξε, δραμὼν δ' ἤγγειλε μύεσσιν.
Ὡς δ' ἔμαθον τὴν μοῖραν, ἔδυ χόλος αἰνὸς ἅπαντας,
Καὶ τότε κηρύκεσσιν ἑοῖς ἐκέλευσαν, ὑπ' ὄρθρον
Κηρύσσειν ἀγορήνδ' ἐς δώματα Τρωξάρταο,
Πατρὸς δυστήνου Ψιχάρπαγος, ὃς κατὰ λίμνην
Ὕπτιος ἐξήπλωτο νεκρὸν δέμας, οὐδὲ παρ' ὄχθας
Ἦν ἤδη τλήμων, μέσσῳ δ' ἐνενήχετο πόντῳ.
Ὡς δ' ἦλθον σπεύδοντες ἅμ' ἠοῖ, πρῶτος ἀνέστη
Τρωξάρτης ἐπὶ παιδὶ χολούμενος, εἶπέ τε μῦθον·
Ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῦνος ἐγὼ κακὰ πέπονθα
Ἐκ βατράχων, ἡ μοῖρα κακὴ πάντεσσι τέτυκται.
Εἰμὶ δὲ νῦν ἐλεεινὸς, ἐπεὶ τρεῖς παῖδας ὄλεσσα·
Καὶ τὸν μὲν πρῶτόν γε κατέκτανεν ἁρπάξασα
Ἐχθίστη γαλέη, τρώγλης ἔκτοσθεν ἑλοῦσα.
Τὸν δ' ἄλλον πάλιν ἄνδρες ἀπηνέες ἐς μόρον ἦξαν,
Καινοτέραις τέχναις, ξύλινον δόλον ἐξευρόντες;
Ἣν παγίδα καλέουσι, μυῶν ὀλέτειραν ἐοῦσαν.
Ὁ τρίτος ἦν ἀγαπητὸς ἐμοὶ καὶ μητέρι κεδνῇ,
Τοῦτον ἀπέπνιξε Φυσίγναθος, ἐς βυθὸν ἄξας.
Ἀλλ' ἄγεθ', ὁπλισόμεσθα, καὶ ἐξέλθωμεν ἐπ' αὐτοὺς,
Σώματα κοσμήσαντες ἐν ἔντεσι δαιδαλέοισι.
Τοῦτ' εἰπὼν, ἀνέπεισε καθοπλίζεσθαι ἅπαντας,
Καὶ τοὺς μέν ῥ' ἐκόρυσσεν Ἄρης πολέμοιο μεμηλώς.

Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκαν,
Ῥήξαντες κυάμους χλωροὺς, εὖ τ' ἀσκήσαντες,
Οὓς αὐτοὶ διὰ νυκτὸς ἐπιστάντες κατέτρωξαν.
Θώρηκας δ' εἶχον καλαμοστεφέων ἀπὸ βυρσῶν,
Οὓς γαλέην δείραντες ἐπισταμένως ἐποίησαν.
Ἀσπὶς δ' ἦν λύχνου τὸ μεσόμφαλον· ἡ δέ νυ λόγχη
Εὐμήκης βελόνη, παγχάλκεον ἔργον Ἄρηος·
Ἡ δὲ κόρυς τὸ λέπυρον ἐπὶ κροτάφοις καρύοιο.
Οὕτω μὲν μύες ἦσαν ἐνόπλιοι· Ὡς δ' ἐνόησαν
Βάτραχοι, ἐξανέδυσαν ἀφ' ὕδατος εἰς δ' ἕνα χῶρον
Ἐλθόντες βουλὴν ξύναγον πολέμοιο κακοῖο.
Σκεπτομένων δ' αὐτῶν, πόθεν ἡ στάσις ἢ τίς ὁ θρύλλος,
Κῆρυξ ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σκῆπτρον μετὰ χερσὶ,
Τυρογλύφου υἱὸς μεγαλήτορος, Ἐμβασίχυτρος,
Ἀγγέλλων πολέμοιο κακὴν φάτιν, εἶπέ τε μῦθον·
Ὦ βάτραχοι, μύες ὔμμιν ἀπειλήσαντες ἔπεμψαν,
Εἰπεῖν, ὁπλίζεσθαι ἐπὶ πόλεμόν τε μάχην τε.
Εἶδον γὰρ καθ' ὕδωρ Ψιχάρπαγα, ὅνπερ ἔπεφνεν
Ὑμέτερος βασιλεὺς Φυσίγναθος: ἀλλὰ μάχεσθε,
Οἵτινες ἐν βατράχοισιν ἀριστῆες γεγάατε.
Ὣς εἰπὼν ἀπέφηνε· μυῶν δ' εἰς οὔατα μῦθος
Εἰσελθὼν ἐτάραξε φρένας βατράχων ἀγερώχων.
Μεμφομένων δ' αὐτῶν, Φυσίγναθος εἶπεν ἀναστάς·
Ὦ φίλοι, οὐκ ἔκτεινον ἐγὼ μῦν, οὐδὲ κατεῖδον
Ὀλλύμενον· πάντως ἐπνίγη παίζων παρὰ λίμνην,
Νήξεις τὰς βατράχων μιμούμενος· οἱ δὲ κάκιστοι
Νῦν ἐμὲ μέμφονται τὸν ἀναίτιον· ἀλλ' ἄγε βουλὴν
Ζητήσωμεν, ὅπως δολίους μύας ἐξολέσωμεν.

Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
Σώματα κοσμήσαντες ἐν ὅπλοις στῶμεν ἅπαντες
Ἄκροις πὰρ χείλεσιν, ὅπου κατάκρημνος ὁ χῶρος.
Ἡνίκα δ' ὁρμηθέντες ἐφ' ἡμέας ἐξέλθωσι,
Δραξάμενοι κορύθων, ὅστις σχεδὸν ἀντίον ἔλθοι,
Ἐς λίμνην αὐτοὺς σὺν ἐκείναις εὐθὺ βάλωμεν.
Οὕτω γὰρ πνίξαντες ἐν ὕδασι τοὺς ἀκολύμβους,
Στήσομεν εὐθύμως τὸ μυοκτόνον ὧδε τρόπαιον.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ὅπλοις ἐνέδυσεν ἅπαντας.
Φύλλοις μὲν μαλαχῶν κνήμας ἑὰς ἀμφεκάλυψαν,
Θώρηκας δ' εἶχον χλοερῶν πλατέων ἀπὸ τεύτλων,
Φύλλα δὲ τῶν κραμβῶν εἰς ἀσπίδας εὖ ἤσκησαν
Ἔγχος δ' ὀξύσχοινος ἑκάστῳ μακρὸς ἀρήρει,
Καὶ κόρυθες κοχλιῶν λεπτῶν κράατ' ἀμφεκάλυπτον.
Φραξάμενοι δ' ἔστησαν ἐπ' ὄχθαις ὑψηλῇσι,
Σείοντες λόγχας, θυμοῦ δ' ἔμπλητο ἕκαστος.
Ζεὺς δὲ θεοὺς καλέσας εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
Καὶ πολέμου πληθὺν δείξας κρατερούς τε μαχητὰς,
Πολλοὺς καὶ μεγάλους, ἠδ' ἔγχεα μακρὰ φέροντας,
Οἷος Κενταύρων στρατὸς ἔρχεται ἠδὲ Γιγάντων,
Ἡδὺ γελῶν ἐρέεινε· τίνες βατράχοισιν ἀρωγοὶ
Ἢ μυσὶν ἀθανάτων; καὶ Ἀθηναίην προσέειπεν·
Ὦ θύγατερ, μυσὶν ἦ ῥ' ἐπαλεξήσουσα πορεύσῃ;
Καὶ γάρ σευ κατὰ νηὸν ἀεὶ σκιρτῶσιν ἅπαντες,
Κνίσσῃ τερπόμενοι, καὶ ἐδέσμασιν ἐκ θυσιάων.
Ὣς ἄρ' ἔφη Κρονίδης, τὸν δὲ προσέειπεν Ἀθήνη.
Ὦ πάτερ, οὐκ ἄν πώποτ' ἐγὼ μυσὶ τειρομένοισιν
Ἐλθοίμην ἐπαρωγὸς, ἐπεὶ κακὰ πολλά μ' ἔοργαν,

Στέμματα βλάπτοντες καὶ λύχνους, οὕνεκ' ἐλαίου.
Τοῦτο δέ μευ λίην ἔδακε φρένας, οἷον ἔρεξαν·
Πέπλον μευ κατέτρωξαν, ὃν ἐξύφηνα καμοῦσα
Ἐκ ῥοδάνης λεπτῆς, καὶ στήμονα λεπτὸν ἔνησα,
Τρώγλας τ' ἐμποίησαν· ὁ δ' ἠπητής μοι ἐπέστη,
Καὶ πράσσει με τόκους· τούτου χάριν ἐξώργισμαι.
Χρησαμένη γὰρ ὕφηνα, καὶ οὐκ ἔχω ἀνταποδοῦναι.
Ἀλλ' οὐδ' ὣς βατράχοισιν ἀρηγέμεν οὐκ ἐθελήσω·
Εἰσὶ γὰρ οὐδ' αὐτοὶ φρένας ἔμπεδοι, ἀλλά με πρώην
Ἐκ πολέμου ἀνιοῦσαν, ἐπεὶ λίην ἐκοπώθην,
Ὕπνου δευομένην, οὐκ εἴασαν θορυβοῦντες
Οὐδ' ὀλίγον καταμῦσαι· ἐγὼ δ' ἄϋπνος κατεκείμην
Τὴν κεφαλὴν ἀλγοῦσα, ἕως ἐβόησεν ἀλέκτωρ.
Ἀλλ' ἄγε παυσώμεσθα, θεοὶ, τούτοισιν ἀρήγειν,
Μή κέ τις ἡμείων τρωθῇ βέλει ὀξυόεντι·
Εἰσὶ γὰρ ἀγχέμαχοι, καὶ εἰ θεὸς ἀντίον ἔλθοι·
Πάντες δ' οὐρανόθεν τερπώμεθα δῆριν ὁρῶντες.
Ὣς ἄρ ἔφη· τῇ δ' αὖτ' ἐπεπείθοντο θεοὶ ἄλλοι
Πάντες, ὁμῶς δ' εἰσῆλθον ἀολλέες εἰς ἕνα χῶρον.
Καὶ τότε κώνωπες, μεγάλας σάλπιγγας ἔχοντες,
Δεινὸν ἐσάλπιζον πολέμου κτύπον· οὐρανόθεν δὲ
Ζεὺς Κρονίδης βρόντησε, τέρας πολέμοιο κακοῖο.
Πρῶτος δ' Ὑψιβόας Λειχήνορα οὔτασε δουρὶ,
Ἑσταότ' ἐν προμάχοις, κατὰ γαστέρα εἰς μέσον ἧπαρ·
Κὰδ δ' ἔπεσε πρηνής, ἁπαλὰς δ' ἐκόνισεν ἐθείρας,
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Τρωγλοδύτης δὲ μετ' αὐτὸν ἀκόντισε Πηλείωνα,
Πῆξεν δ' ἐν στέρνῳ στιβαρὸν δόρυ· τὸν δὲ πεσόντα

Εἷλε μέλας θάνατος, ψυχὴ δ' ἐκ σώματος ἔπτη.
Σευτλαῖος δ' ἄρ' ἔπεφνε βαλὼν κέαρ Ἐμβασίχυτρον.
Ἀρτοφάγος Σευτλαῖον ἐνήρατο, χωόμενος κῆρ,
Καὶ Πολύφωνον ἄνακτα, μέσην κατὰ γαστέρα τύψας.
Ἤριπε δὲ πρηνὴς, ψυχὴ δὲ μελέων ἐξέπτη.
Λιμνόχαρις δ' ὡς εἶδεν ἀπολλύμενον Πολύφωνον,
Τρωγλοδύτην πέτρῳ μυλοειδέϊ τρῶσεν ὑποφθὰς
Αὐχένα παρ μέσσον· τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψε.
Λειχήνωρ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, καθ' ἧπαρ· ὡς δ' ἐνόησε
Κραμβοφάγος, ὄχθῃσι βαθείαις ἔμπεσε φεύγων·
Ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπέληγεν ἐν ὕδασιν· ἤλασε δ' αὐτόν·
Κάππεσε δ', οὐδ' ἀνένευσεν, ἐβάπτετο δ' αἵματι λίμνη
Πορφυρέῳ, αὐτὸς δὲ παρ' ἠϊόν' ἐξετανύσθη,
Χορδῇσι λιπαρῇσιν ἐπορνύμενος λαγόνεσσι.
Τυρόγλυφον δ' ἐπ' ὄχθαις Λιμνήσιος ἐξενάριξε.
Πτερνοφάγον δ' ἐσιδὼν Καλαμίνθιος εἰς φόβον ἦλθεν
Ἥλατο δ' ἐς λίμνην φεύγων, τὴν ἀσπίδα ῥίψας.
Ὑδρόχαρις δέ τ' ἔπεφνε Πτερνοφάγον βασιλῆα,
Χερμαδίῳ πλήξας κατὰ βρέγματος· ἐγκέφαλος δὲ
Ἐκ ῥινῶν ἔσταζε, παλάσσετο δ' αἵματι γαῖα.
Λιτραῖον δ' ἄρ ἔπεφνεν ἀμύμων Βορβοροκοίτης.
Λειχοπίναξ δ' ἔκτεινεν ἀμύμονα Βορβοροκοίτην,
Ἔγχει ἐπαΐξας· τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψε.
Πρασσοφάγος δ' ἐσιδὼν ποδὸς εἵλκυσε Κνισσοδιώκτην,
Ἐν λίμνῃ δ' ἀπέπνιξε, κρατήσας χειρὶ τένοντα.
Ψιχάρπαξ δ' ἤμυν' ἑτάρων περὶ τεθνειώτων,
Καὶ βάλε Πρασσοφάγον κατὰ νηδύος εἰς μέσον ἧπαρ·

Πίπτε δέ οἱ πρόσθεν, ψυχὴ δ' ἀϊδόσδε βεβήκει.
Πηλοβάτης δ' ἐσιδὼν, πηλοῦ δράκα ῥίψεν ἐπ' αὐτὸν,
Καὶ τὸ μέτωπον ἔχρισε, καὶ ἐξετύφλου παρὰ μικρόν.
Θυμώθη δ' ἄρα κεῖνος, ἑλὼν δέ τε χειρὶ παχείῃ
Κείμενον ἐν πεδίῳ λίθον ὄβριμον, ἄχθος ἀρούρης,
Τῷ βάλε Πηλοβάτην ὑπὸ γούνατα· πᾶσα δ' ἐκλάσθη
Κνήμη δεξιτερὴ, πέσε δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι.
Κραυγασίδης δ' ἤμυνε, καὶ αὖθις βαῖνεν ἐπ' αὐτὸν,
Τύψε μέσην δ' αὐτὸν κατὰ γαστέρα· πᾶς δέ οἱ εἴσω
Ὀξύσχοινος ἔδυνε, χαμαὶ δ' ἔκχυντο ἅπαντα
Ἔγκατ' ἐφελκομένῳ ὑπὸ δούρατι χειρὶ παχείῃ.
Σιτοφάγος δ' ὡς εἶδεν ἐπ' ὄχθῃσιν ποταμοῖο,
Σκάζων ἐκ πολέμου ἀνεχάζετο, τείρετο δ' αἰνῶς·
Ἥλατο δ' ἐς τάφρον, ὅπως φύγῃ αἰπὺν ὄλεθρον.
Τρωξάρτης δ' ἔβαλε Φυσίγναθον ἐς ποδὸς ἄκρον·
Ὦκα δὲ τειρόμενος ἐς λίμνην ἥλατο φεύγων
Πρασσαῖος δ' ὡς εἶδεν ἔθ' ἡμίπνουν προπεσόντα,
Ἦλθε διὰ προμάχων, καὶ ἀκόντισεν ὀξέϊ σχοίνῳ·
Οὐδ' ἔῤῥηξε σάκος, σχέτο δ' αὐτοῦ δουρὸς ἀκωκή.
Ἦν δέ τις ἐνὶ μύεσσι νέος παῖς ἔξοχος ἄλλων,
Ἀγχέμαχος, φίλος υἱὸς ἀμύμονος Ἀρτεπιβούλου,
Ὄρχαμος, αὐτὸν Ἄρην φαίνων, Κρατερὸς Μεριδάρπαξ,
Ὃς μόνος ἐνὶ μύεσσιν ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
Στῆ δὲ παρὰ λίμνην γαυρήμενος οἶος ἀπ' ἄλλων,
Στεῦτο δὲ πορθήσειν βατράχων γένος αἰχμητάων.
Καὶ νύ κεν ἐξετέλεσσεν, ἐπεὶ μέγα οἱ σθένος ἦεν·
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Καὶ τότ' ἀπολλυμένους βατράχους ᾤκτειρε Κρονίων,

Κινήσας δὲ κάρη, τοίην ἐφθέγξατο φωνήν·
Ὦ πόποι, ἦ μέγα ἔργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι.
Οὐ μικρόν μ' ἔπληξε Μεριδάρπαξ, κατὰ λίμνην
Ἐνναίρειν βατράχους βλεμεαίνων· ἀλλὰ τάχιστα
Παλλάδα πέμψωμεν πολεμόκλονον, ἠδὲ καὶ Ἄρην,
Οἵ μιν ἀποσχήσωσι μάχης, κρατερόν περ ἐόντα.
Ὣς ἄρ' ἔφη Κρονίδης· Ἄρης δ' ἀπαμείβετο μύθῳ·
Οὔτ' ἄρ' Ἀθηναίης, Κρονίδη, σθένος, οὔτε γ' Ἄρηος
Ἰσχύσει βατράχοισιν ἀρηγέμεν αἰπὺν ὄλεθρον.
Ἀλλ' ἄγε, πάντες ἴωμεν ἀρηγόνες· ἢ τὸ σὸν ὅπλον
Ὧι Τιτᾶνας ἔπεφνες ἀρίστους ἔξοχα πάντων,
Ἐγκέλαδόν τε μέγαν, ἠδ' ἄγρια φῦλα Γιγάντων,
Κινείσθω· οὕτω γὰρ ἁλώσεται ὅστις ἄριστος.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Κρονίδης δ' ἔβαλε ψολόεντα κεραυνόν.
Πρῶτα μὲν ἐβρόντησε, μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὄλυμπον,
Αὐτὰρ ἔπειτα κεραυνὸν, δειμαλέον Διὸς ὅπλον,
Ἧκ' ὑποδινήσας· ὁ δ' ἄρ' ἔπτατο χειρὸς ἄνακτος.
Πάντας μέν ῥ' ἐφόβησε βαλὼν βατράχους τε μύας τε,
Ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπέληγε μυῶν στρατὸς, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
Ἵετο πορθήσειν βατράχων γένος αἰχμητάων·
Εἰ μὴ ἀπ' Οὐλύμπου βατράχους ἐλέησε Κρονίων,
Ὅς ῥα τότε βατράχοισιν ἀρωγοὺς εὐθὺς ἔπεμψεν.
Ἦλθον δ' ἐξαπίνης νωτάκμονες, ἀγκυλοχῆλαι,
Λοξοβάται, στρεβλοὶ, ψαλιδόστομοι, ὀστρακόδερμοι,
Ὀστοφυεῖς, πλατύνωτοι, ἀποστίλβοντες ἐν ὤμοις,
Βλαισοὶ, χειροτένοντες, ἀπὸ στέρνων ἐσορῶντες,
Ὀκτάποδες, δικάρηνοι, ἀχειρέες, οἳ δὲ καλοῦνται
Καρκίνοι· οἵ ῥα μυῶν οὐρὰς στομάτεσσιν ἔκοπτον,

Ἠδὲ πόδας καὶ χεῖρας· ἀνεγνάμπτοντο δὲ λόγχαι.
Οὓς καὶ ὑπέδδεισαν δειλοὶ μύες, οὐδ' ὑπέμειναν,
Ἐς δὲ φυγὴν ἐτράποντο· ἐδύσετο δ' ἥλιος ἤδη,
Καὶ πολέμου τελετὴ μονοήμερος ἐξετελέσθη.

ὙΜΝΟΙ

ὉΜΗΡΙΚΟΙ.

Ι. ΕΙΣ ἈΠΟΛΛΩΝΑ ὝΜΝΟΣ.

Μνήσομαι οὐδὲ λάθωμαι Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο,
Ὅν τε θεοὶ κατὰ δῶμα Διὸς τρομέουσιν ἰόντα,
Καί ῥά γ' ἀναΐσσουσιν ἐπισχεδὸν ἐρχομένοιο
Πάντες ἀφ' ἑδράων, ὅτε φαίδιμα τόξα τιταίνει.
Λητὼ δ' οἴη μίμνε παρὰ Διῒ τερπικεραύνῳ,
Ἥ ῥα βιόν τ' ἐχάλασσε καὶ ἐκλήϊσσε φαρέτρην,
Καί οἱ ἀπ' ἰφθίμων ὤμων χείρεσσιν ἑλοῦσα
Τόξον ἀνεκρέμασε πρὸς κίονα πατρὸς ἑοῖο,
Πασσάλου ἐκ χρυσέου· τὸν δ' εἰς θρόνον εἷσεν ἄγουσα·
Τῷ δ' ἄρα νέκταρ ἔδωκε πατὴρ δέπαϊ χρυσείῳ,

Δεικνύμενος φίλον υἱόν· ἔπειτα δὲ δαίμονες ἄλλοι
Ἔνθα καθίζουσι· χαίρει δέ τε πότνια Λητὼ,
Οὕνεκα τοξοφόρον καὶ καρτερὸν υἱὸν ἔτικτε.
Χαῖρε, μάκαιρ' ὦ Λητοῖ, ἐπεὶ τέκες ἀγλαὰ τέκνα,
Ἀπόλλωνά τ' ἄνακτα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
Τὴν μὲν ἐν Ὀρτυγίῃ, τὸν δὲ κραναῇ ἐνὶ Δήλῳ,
Κεκλιμένη πρὸς μακρὸν ὄρος καὶ Κύνθιον ὄχθον,
Ἀγχοτάτω φοίνικος, ὑπ' Ἰνώποιο ῥεέθροις.
Πῶς δ' ἄρ σ' ὑμνήσω πάντως εὔυμνον ἐόντα;
Πάντη γάρ τοι, Φοῖβε, νόμοι βεβλήαται ᾠδῆς,
Ἠμὲν ἀν' ἤπειρον πορτιτρόφον, ἠδ' ἀνὰ νήσους.
Πᾶσαι δὲ σκοπιαί τοι ἅδον καὶ πρώονες ἄκροι
Ὑψηλῶν ὀρέων, ποταμοί θ' ἅλαδε προρέοντες,
Ἀκταί τ' εἰς ἅλα κεκλιμέναι, λιμένες τε θαλάσσης.
Ἦ ὥς σε πρῶτον Λητὼ τέκε χάρμα βροτοῖσι,
Κλινθεῖσα πρὸς Κύνθος ὄρος κρανῇ ἐνὶ νήσῳ,
Δήλῳ ἐν ἀμφιρύτῃ; ἑκάτερθε δὲ κῦμα κελαινὸν
Ἐξῄει χέρσονδε λιγυπνοίοις ἀνέμοισιν.
Ἔνθεν ἀπορνύμενος πᾶσι θνητοῖσιν ἀνάσσεις,
Ὅσσους Κρήτη ἐντὸς ἔχει καὶ δῆμος Ἀθηνῶν,
Νῆσός τ' Αἰγίνη, ναυσικλειτή τ' Εὔβοια,
Αἰγαί, Πειρεσίαι τε, καὶ ἀγχιάλη Πεπάρηθος,
Θρηΐκιός τ' Ἀθόως, καὶ Πηλίου ἄκρα κάρηνα,
Θρηϊκίη τε Σάμος, Ἴδης τ' ὄρεα σκιόεντα,
Σκῦρος, καὶ Φώκαια, καὶ Αὐτοκάνης ὄρος αἰπὺ,
Ἴμβρος τ' εὐκτιμένη, καὶ Λῆμνος ἀμιχθαλόεσσα,
Λέσβος τ' ἠγαθέη, μάκαρος ἕδος Αἰολίωνος,
Καὶ Χίος, ἣ νήσων λιπαρωτάτη εἰν ἁλὶ κεῖται,

Παιπαλόεις τε Μίμας, καὶ Κωρύκου ἄκρα κάρηνα,
Καὶ Κλάρος αἰγλήεσσα, καὶ Αἰσαγέης ὄρος αἰπὺ,
Καὶ Σάμος ὑδρηλὴ, Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα,
Μίλητός τε, Κόως τε, πόλις μερόπων ἀνθρώπων,
Καὶ Κνίδος αἰπεινὴ, καὶ Κάρπαθος ἠνεμόεσσα,
Νάξος τ', ἠδὲ Πάρος, Ῥηναιά τε πετρήεσσα.
Τόσσον ἐπ' ὠδίνουσα Ἑκηβόλον ἵκετο Λητὼ,
Εἴ τίς οἱ γαιέων υἱεῖ θέλη οἰκία θέσθαι.
Αἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδείδισαν, οὐδέ τις ἔτλη
Φοῖβον δέξασθαι, καὶ πιοτέρη περ ἐοῦσα·
Πρίν γ' ὅτε δή ῥ' ἐπὶ Δήλου ἐβήσατο πότνια Λητὼ,
Καί μιν ἀνειρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Δῆλ', εἰ γ' οὐκ ἐθέλεις ἕδος ἔμμεναι υἷος ἐμοῖο
Φοίβου Ἀπόλλωνος, θέσθαι τ' ἐνὶ πίονα νηόν·
Ἄλλος δ' οὔτις σεῖο ποθ' ἅψεται, οὐδέ σε τίσει,
Οὐδ' εὔβων σε ἔσεσθαι ὀΐομαι, οὐδ' εὔμηλον,
Οὐδὲ τρύγην οἴσεις, οὔτ' ἂρ φυτὰ μυρία φύσεις.
Αἰ δέ κ' Ἀπόλλωνος ἑκαέργου νηὸν ἔχησθα,
Ἄνθρωποί τοι πάντες ἀγινήσουσ' ἑκατόμβας
Ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, κνίση δέ τοι ἄσπετος αἰεὶ,
Δηρὸν ἄνακτ' εἰ βόσκοις, οἵ τε θεοί κέ σ' ἔχωσι
Χειρὸς ἀπ' ἀλλοτρίης, ἐπεὶ οὔ τοι πῖαρ ὑπ' οὖδας.
Ὣς φάτο· χαῖρε δὲ Δῆλος, ἀμειβομένη δὲ προσηύδα·
Λητοῖ, κυδίστη θύγατερ μεγάλου Κρόνοιο,
Ἀσπασίη μὲν ἔγωγε γονὴν Ἑκάτοιο ἄνακτος
Δεξαίμην· αἰνῶς γὰρ ἐτήτυμόν εἰμι δυσηχὴς
Ἀνδράσιν· ὧδε δέ κε περιτιμήεσσα γενοίμην.
Ἀλλὰ τόδε τρομέω, Λητοῖ, ἔπος, οὐδέ σε κεύσω·

Λίην γάρ τινα φασὶν ἀτάσθαλον Ἀπόλλωνα
Ἔσσεσθαι, μέγα δὲ πρυτανευσέμεν ἀθανάτοισι,
Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
Τῷ ῥ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Μὴ, ὁπόταν τὸ πρῶτον ἴδῃ φάος ἠελίοιο,
Νῆσον ἀτιμήσῃ, ἐπεὶ κραναήπεδός εἰμι,
Ποσσὶ καταστρέψας, ὤσῃ δ' ἁλὸς ἐν πελάγεσσιν.
Ἔνθ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦμα κατὰ κρατὸς ἅλις αἰεὶ
Κλύσσει· ὁ δ' ἄλλην γαῖαν ἀφίξεται, ἥ κεν ἅδῃ οἱ,
Τεύξασθαι νηόν τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα.
Πουλύποδος δ' ἐν ἐμοὶ θαλάμους, φῶκαί τε μέλαιναι
Οἰκία ποιήσονται ἀκηδέα, χήτεϊ λαῶν.
Ἀλλ' εἴ μοι τλαίης γε, θεὰ, μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
Ἐνθάδε μιν πρῶτον τεύξειν περικαλλέα νηὸν,
Ἔμμεναι ἀνθρώπων χρηστήριον, αὐτὰρ ἔπειτα
Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ πολυώνυμός ἐστιν —
Ὣς ἄρ' ἔφη· Λητὼ δὲ θεῶν μέγαν ὅρκον ὄμοσσεν
Ἴστω νῦν τάδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μέγιστος
Ὅρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν·
Ἦ μὴν Φοίβου τῇδε θυώδης ἔσσεται αἰεὶ
Βωμὸς καὶ τέμενος, τίσει δέ σέ γ' ἔξοχα πάντων.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσέ τε τελεύτησέ τε τὸν ὅρκον,
Δῆλος μὲν μάλα χαῖρε γόνῳ ἑκάτοιο ἄνακτος.
Λητὼ δ' ἐννῆμάρ τε καὶ ἐννέα νύκτας ἀέλπτοις
Ὠδίνεσσι πέπαρτο. θεαὶ δ' ἔσαν ἔνδοθι πᾶσαι.
Ὅσσαι ἄρισται ἔασι, Διώνη τε, Ῥείη τε
Ἰχναίη τε Θέμις, καὶ ἀγάστονος Ἀμφιτρίτη,

Ἄλλαι

Ἄλλαι τ' ἀθάναται, νόσφι λευκωλένου Ἥρης·
Ἧστο γὰρ ἐν μεγάροισι Διὸς νεφεληγερέταο.
Μούνη δ' οὐκ ἐπέπυστο μογοστόκος Εἰλείθυια·
Ἧστο γὰρ ἄκρῳ Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσέοισι νέφεσσιν,
Ἥρης φραδμοσύνῃ λευκωλένου, ἥ μιν ἔρυκε
Ζηλοσύνῃ, ὅτ' ἄρ' υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε
Λητὼ τέξεσθαι καλλιπλόκαμος τότ' ἔμελλεν.
Αἱ δ' Ἶριν προὔπεμψαν ἐϋκτιμένης ἀπὸ νήσου,
Ἀξέμεν Εἰλείθυιαν, ὑποσχόμεναι μέγαν ὅρμον,
Χρυσείοισι λίνοισιν ἐεργμένον, ἐννεάπηχυν.
Νόσφιν δ' ἤνωγον καλέειν λευκωλένου Ἥρης,
Μή μιν ἔπειτ' ἐπέεσσιν ἀποστρέψειεν ἰοῦσαν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις,
Βῆ ῥα θέειν, ταχέως δὲ διήνυσε πᾶν τὸ μεσηγύ.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκανε θεῶν ἕδος, αἰπὺν Ὄλυμπον,
Αὐτίκ' ἄρ' Εἰλείθυιαν ἀπ' ἐκ μεγάροιο θύραζε
Ἐκπροκαλεσσαμένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Πάντα μάλ' ὡς ἐπέτελλον Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι.
Τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἔπειθεν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι·
Βὰν δὲ ποσὶ, τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι.
Εὖτ' ἐπὶ Δήλου ἔβαινε μογοστόκος Εἰλείθυια,
Τὴν τότε δὴ τόκος εἷλε, μενοίνησεν δὲ τεκέσθαι.
Ἀμφὶ δὲ φοίνικι βάλε πήχεε, γοῦνα δ' ἔρεισε
Λειμῶνι μαλακῷ· μείδησε τε Γαῖ' ὑπένερθεν·
Ἐκ δ' ἔθορε πρὸ φόωσδε· θεαὶ δ' ὀλόλυξαν ἅπασαι.
Ἔνθα σε, ἤιε Φοῖβε, θεαὶ λόον ὕδατι καλῷ
Ἁγνῶς καὶ καθαρῶς, σπάρξαν δ' ἐν φάρεϊ λευκῷ,
Λεπτῷ, νηγατέῳ· περὶ δὲ χρύσεον στρόφον ἧκαν.

Οὐδ' ἄρ' Ἀπόλλωνα χρυσάορα θήσατο μήτηρ,
Ἀλλὰ Θέμις νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
Ἀθανάτῃσιν χερσὶν ἐπήρξατο· χαῖρε δὲ Λητὼ,
Οὕνεκα τοξοφόρον καὶ καρτερὸν υἱὸν ἔτικτεν.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ, Φοῖβε, κατέβρως ἄμβροτον εἶδαρ,
Οὔ σέ γ' ἔπειτ' ἴσχον χρύσεοι στρόφοι ἀσπαίροντα,
Οὐδέ τι δέσματ' ἔρυκε, λύοντο δὲ πείρατα πάντα.
Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
Εἴη μοι κίθαρίς τε φίλη, καὶ καμπύλα τόξα,
Χρήσω δ' ἀνθρώποισι Διὸς νημερτέα βουλήν.
Ὣς εἰπὼν ἐβίβασκεν ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Φοῖβος, ἀκερσεκόμης ἑκατηβόλος· αἱ δ' ἄρα πᾶσαι
Θάμβεον ἀθάναται· χρυσῷ δ' ἄρα Δῆλος ἅπασα
Βεβρίθει, καθορῶσα Διὸς Λητοῦς τε γενέθλην,
Γηθοσύνῃ, ὅτι μιν θεὸς εἵλετο, οἰκία θέσθαι,
Νήσων ἠπείρου τε, φίλησε δὲ κηρόθι μᾶλλον.
Ἤνθησ', ὡς ὅτε τι ῥίον οὔρεος ἄνθεσιν ὕλης.
Αὐτὸς δ' ἀργυρότοξε, ἄναξ, ἑκατηβόλ' Ἄπολλον,
Ἄλλοτε μέν τ' ἐπὶ Κύνθου ἐβήσαο παιπαλόεντος,
Ἄλλοτε δ' αὖ νήσους τε καὶ ἀνέρας ἠλάσκαζες.
Πολλοί τοι νηοί τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα,
Πᾶσαι δὲ σκοπιαί τε φίλαι καὶ πρώονες ἄκροι
Ὑψηλῶν ὀρέων, ποταμοί θ' ἅλαδε προρέοντες·
Ἀλλὰ σὺ Δήλῳ, Φοῖβε, μάλιστ' ἐπιτέρπεαι ἦτορ,
Ἔνθα τοι ἑλκεχίτωνες Ἰάονες ἠγερέθονται
Αὐτοῖς σὺν παίδεσσι καὶ αἰδοίῃς ἀλόχοισιν·
Οἱ δέ σε πυγμαχίῃ τε καὶ ὀρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ
Μνησάμενοι τέρπουσιν, ὅταν στήσωνται ἀγῶνα.

Φαίη κ' ἀθανάτους καὶ ἀγήρως ἔμμεναι αἰεὶ,
Οἳ τότ' ἐναντία σεῖό γ' Ἰάονες ἀθρόοι εἶεν·
Πάντων γάρ κεν ἴδοιτο χάριν, τέρψαιτο δὲ θυμὸν,
Ἄνδρας τ' εἰσορόων, καλλιζώνους τε γυναῖκας,
Νῆάς τ' ὠκείας, ἠδ' αὐτῶν κτήματα πολλά.
Πρὸς δὲ, τόδε μέγα θαῦμα, οὗ κλέος οὔποτ' ὀλεῖται,
Κοῦραι Δηλιάδες, Ἑκατηβελέταο θεράπναι·
Αἵτ' ἐπεὶ ἂρ πρῶτον μὲν Ἀπόλλων' ὑμνήσωσιν,
Αὖτις δ' αὖ Λητώ τε καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
Μνησάμεναι ἀνδρῶν τε παλαιῶν ἠδὲ γυναικῶν,
Ὕμνον ἀείδουσι, θέλγουσι δὲ φῦλ' ἀνθρώπων.
Πάντων δ' ἀνθρώπων φωνὰς καὶ κρεμβαλιασὺν
Μιμεῖσθ' ἴσασι· φαίη δέ κεν αὐτὸς ἕκαστος
Φθέγγεσθ'· οὕτω σφι καλὴ συνάρηρεν ἀοιδή.
Ἀλλ' ἄγεθ', ἱλήκοι μὲν Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι ξὺν,
Χαίρετε δ' ὑμεῖς πᾶσαι· ἐμεῖο δὲ καὶ μετόπισθε
Μνήσασθ', ὁππότε κέν τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
Ἐνθάδ' ἀνείρηται ξεῖνος ταλαπείριος ἐλθών·
Ὦ κοῦραι, τίς δ' ὔμμιν ἀνὴρ ἥδιστος ἀοιδῶν
Ἐνθάδε πωλεῖται, καὶ τέῳ τέρπεσθε μάλιστα;
Ὑμεῖς δ' εὖ μάλα πᾶσαι ὑποκρίνασθ' εὐφήμως·
Τυφλὸς ἀνὴρ, οἰκεῖ δὲ Χίῳ ἔνι παιπαλοέσσῃ,
Τοῦ πᾶσαι μετόπισθεν ἀριστεύουσιν ἀοιδαί.
Ἡμεῖς δ' ὑμέτερον κλέος οἴσομεν, ὅσσον ἐπ' αἶαν
Ἀνθρώπων στρεφόμεσθα πόλεις εὖ ναιεταώσας·
Οἱ δ' ἐπὶ δὴ πείσονται, ἐπεὶ καὶ ἐτήτυμόν ἐστιν.
Αὐτὰρ ἐγὼν οὐ λήξω ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα
Ὑμνέων ἀργυρότοξον, ὃν ἠΰκομος τέκε Λητώ.

Ὦ ἄνα, καὶ Λυκίην καὶ Μῃονίην ἐρατεινὴν
Καὶ Μίλητον ἔχεις, ἔναλον πόλιν, ἱμερόεσσαν,
Αὐτὸς δ' αὖ Δήλοιο περικλύστου μέγ' ἀνάσσεις.
Εἶσι δὲ φορμίζων Λητοῦς ἐρικυδέος υἱὸς
Φόρμιγγι γλαφυρῇ πρὸς Πυθὼ πετρήεσσαν,
Ἄμβροτα εἵματ' ἔχων τεθυωμένα· τοῖο δὲ φόρμιγξ
Χρυσέου ὑπὸ πλήκτρου καναχὴν ἔχει ἱμερόεσσαν.
Ἔνθεν δὲ πρὸς Ὄλυμπον ἀπὸ χθονὸς, ὥστε νόημα,
Εἶσι Διὸς πρὸς δῶμα, θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων·
Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μέλει κίθαρις καὶ ἀοιδή.
Μοῦσαι μέν θ' ἅμα πᾶσαι ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ
Ὑμνεῦσί ῥα θεῶν δῶρ' ἄμβροτα, ἠδ' ἀνθρώπων
Τλημοσύνας, ὅσ' ἔχοντες ὑπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
Ζώουσ' ἀφραδέες καὶ ἀμήχανοι, οὐδὲ δύνανται
Εὑρέμεναι θανάτοιο τ' ἄκος καὶ γήραος ἄλκαρ.
Αὐτὰρ ἐϋπλόκαμοι Χάριτες καὶ ἐΰφρονες Ὧραι,
Ἁρμονίη θ', Ἥβη τε, Διὸς θυγάτηρ τ' Ἀφροδίτη,
Ὀρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχουσαι.
Τῇσι μὲν οὔτ' αἰσχρὴ μεταμέλπεται, οὔτ' ἐλάχεια,
Ἀλλὰ μάλα μεγάλη τε ἰδεῖν καὶ εἶδος ἀγητὴ
Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, ὁμότροφος Ἀπόλλωνι.
Ἐνθ' ἅμα τῇσιν Ἄρης καὶ ἐΰσκοπος Ἀργειφόντης
Παίζουσ'· αὐτὰρ Φοῖβος Ἀπόλλων ἐγκιθαρίζει,
Καλὰ καὶ ὕψι βιβάς· αἴγλη δέ μιν ἀμφιφαείνει,
Μαρμαρυγαί τε ποδῶν καὶ ἐϋκλώστοιο χιτῶνος.
Οἱ δ' ἐπιτέρπονται θυμὸν μέγαν, εἰσορόωντες,
Λητώ τε χρυσοπλόκαμος καὶ μητίετα Ζεὺς,
Υἷα φίλον παίζοντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.

Πῶς τ' ἄρ σ' ὑμνήσω πάντως εὔυμνον ἐόντα;
Ἠέ σ' ἐνὶ μνηστῆρσιν ἀείδω καὶ φιλότητι,
Ὥς ποτε μνωόμενος ἔκιες Ἀζανίδα κούρην,
Ἴσχυ' ἅμ' ἀντιθέῳ Ἐλατιονίδῃ εὐίππῳ;
Ἢ ἅμα Φόρβαντι, Τριόπου γένει, ἢ ἅμ' Ἐρεχθεῖ,
Ἢ ἅμα Λευκίππῳ καὶ Λευκίπποιο δάμαρτι
Πεζὸς, ὁ δ' ἵπποισιν, οὐ μὴν Τρίοπός γ' ἐνέλειπεν.
Ἢ ὡς τὸ πρῶτον χρηστήριον ἀνθρώποισι
Ζητεύων κατὰ γαῖαν ἔβης, ἑκατηβόλ' Ἄπολλον;
Πιερίης μὲν πρῶτον ἀπ' Οὐλύμποιο κατῆλθες,
Λέκτον τ' ἠμαθόεντα παρέστιχες, ἢ Μαγνῆτας,
Καὶ διὰ Περραιβούς· τάχα δ' εἰς Ἰαωλκὸν ἵκανες,
Κηναίου τ' ἐπέβης ναυσικλειτῆς Εὐβοίης.
Στῆς δ' ἐπὶ Ληλάντῳ πεδίῳ· τό τοι οὐχ ἅδε θυμῷ
Τεύξασθαι νηόν τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα.
Ἔνθεν δ' Εὔριπον διαβὰς, ἑκατηβόλ' Ἄπολλον,
Βῆς ἀν' ὄρος ζάθεον χλωρόν· τάχα δ' ἷξας ἀπ' αὐτοῦ
Ἐς Μυκαλησσὸν ἰὼν καὶ Τευμησσὸν λεχεποίην.
Θήβης δ' εἰσαφίκανες ἕδος καταειμένον ὕλῃ·
Οὐ γάρ πώ τις ἔναιε βροτῶν ἱερῇ ἐνὶ Θήβῃ,
Οὐδ' ἄρα πω τότε γ' ἦσαν ἀταρπιτοὶ οὐδὲ κέλευθοι
Θήβης ἀμπεδίον πυρηφόρον, ἀλλ' ἔχεν ὕλην.
Ἔνθεν δὲ προτέρω ἔκιες, ἑκατηβόλ' Ἄπολλον,
Ὀγχηστὸν δ' ἷξες, Ποσιδήϊον ἀγλαὸν ἄλσος·
Ἔνθα νεοδμὴς πῶλος ἀναπνέει ἀχθόμενός περ,
Ἕλκων ἅρματα καλὰ, χαμαὶ δ' ἐλατὴρ ἀγαθός περ
Ἐκ δίφροιο θορὼν, ὁδὸν ἔρχεται· οἱ δὲ τέως μὲν
Κείν' ὄχεα κροτέουσιν, ἀνακτορίην ἀφιέντες.

Εἰ δέ κεν ἅρματ᾽ ἄγωσιν ἐν ἄλσεϊ δενδρήεντι,
Ἵππους μὲν κομέουσι, τὰ δὲ κλίναντες ἐῶσιν.
Ὣς γὰρ τὰ πρώτισθ᾽ ὁσίη γένεθ᾽, οἱ δὲ ἄνακτι
Εὔχονται, δίφρον δὲ θεοῦ τότε Μοῖρα φυλάσσει.
Ἔνθεν δὲ προτέρω ἔκιες, ἑκατηβόλ᾽ Ἄπολλον·
Κηφισσὸν δ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα κιχήσαο καλλιρέεθρον,
Ὅστε Λιλαίηθεν προχέει καλλίρροον ὕδωρ.
Τὸν διαβὰς, Ἑκάεργε, καὶ Ὠκαλέην πολύπυρον,
Ἔνθεν ἄρ᾽ εἰς Ἁλίαρτον ἀφίκεο ποιήεντα.
Βῆς δ᾽ ἐπὶ Δελφούσης τόθι τοι ἅδε χῶρος ἀμύμων,
Τεύξασθαι νηόν τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα·
Στῆς δὲ μάλ᾽ ἄγχ᾽ αὐτῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπες·
Δελφοῦσ᾽, ἐνθάδε δὴ φρονέω περικαλλέα νηὸν,
Ἀνθρώπων τεῦξαι χρηστήριον, οἵτε μοι αἰεὶ
Ἐνθάδ᾽ ἀγινήσουσι τεληέσσας ἑκατόμβας,
Ἠμὲν ὅσοι Πελοπόννησον πίειραν ἔχουσιν,
Ἠδ᾽ ὅσοι Εὐρώπην τε καὶ ἀμφιρύτους κατὰ νήσους,
Χρησόμενοι· τοῖσιν δέ τ᾽ ἐγὼ νημερτέα βουλὴν
Πᾶσι θεμιστεύοιμι, χρέων ἐνὶ πίονι νηῷ.
Ὣς εἰπὼν, διέθηκε θεμείλια Φοῖβος Ἀπόλλων
Εὐρέα καὶ μάλα μακρὰ διηνεκές· ἡ δ᾽ ἐσιδοῦσα
Δελφοῦσα κραδίην ἐχολώσατο, εἶπέ τε μῦθον·
Φοῖβε ἄναξ ἑκάεργε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω·
Ἐνθάδ᾽ ἐπεὶ φρονέεις τεῦξαι περικαλλέα νηὸν,
Ἔμμεναι ἀνθρώποις χρηστήριον, οἵτε τοι αἰεὶ
Ἐνθάδ᾽ ἀγινήσουσι τεληέσσας ἑκατόμβας,
Ἀλλ᾽ ἔκ τοι ἐρέω, σὺ δ᾽ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι,
Πημανέει σ᾽ αἰεὶ κτύπος ἵππων ὠκειάων,

'Αρδόμενοί τ' οὐρῆες ἐμῶν ἱερῶν ἀπὸ πηγῶν·
"Ενθά τις ἀνθρώπων βουλήσεται εἰσοράασθαι
"Αρματά τ' εὐποίητα καὶ ὠκυπόδων κτύπον ἵππων,
"Η νηόν τε μέγαν καὶ κτήματα πόλλ' ἐνεόντα.
'Αλλ' εἰ δή τι πίθοιο, σὺ δὲ κρείσσων καὶ ἀρείων
'Εσσὶ, ἄναξ, ἐμέθεν, σεῦ δὲ σθένος ἐστὶ μέγιστον·
'Εν Κρίσσῃ ποίησαι ὑπὸ πτυχὶ Παρνησσοῖο.
"Ενθ' οὔθ' ἅρματα καλὰ δονήσεται, οὔτε τοι ἵππων
'Ωκυπόδων κτύπος ἔσται ἐΰδμητον περὶ βωμόν.
'Αλλὰ καὶ ὣς προσάγοιεν 'Ιηπαιήονι δῶρα
'Ανθρώπων κλυτὰ φῦλα· σὺ δὲ φρένας ἀμφιγεγηθὼς
Δέξαι ἱερὰ καλὰ περικτιόνων ἀνθρώπων.
῝Ως εἰποῦσ', 'Εκάτου πέπιθε φρένας, ὄφρα οἱ αὐτῇ
Δελφούσῃ κλέος εἴη ἐπὶ χθονὶ, μηδ' 'Εκάτοιο.
"Ενθεν δὲ προτέρω ἔκιες, ἑκατηβόλ' 'Απόλλον·
῞Ιξες δ' ἐς Φλεγύων ἀνδρῶν πόλιν ὑβριστάων,
Οἳ Διὸς οὐκ ἀλέγοντες ἐπὶ χθονὶ ναιετάασκον
'Εν καλῇ βήσσῃ, Κηφισσίδος ἐγγύθι λίμνης.
"Ενθεν καρπαλίμως προσέβης πρὸς δειράδα θύων·
῞Ικεο δ' ἐς Κρίσσην ὑπὸ Παρνησὸν νιφόεντα,
Κνημὸν πρὸς Ζέφυρον τετραμμένον, αὐτὰρ ὕπερθεν
Πέτρη ἐπικρέμαται, κοίλη δ' ὑποδέδρομε βῆσσα
Τρηχεῖ'· ἔνθα ἄναξ τεκμήρατο Φοῖβος 'Απόλλων
Νηὸν ποιήσασθαι ἐπήρατον, εἶπέ τε μῦθον·
'Ενθάδε δὴ φρονέω τεύξειν περικαλλέα νηὸν,
῎Εμμεναι ἀνθρώποις χρηστήριον, οἵτέ μοι αἰεὶ
'Ενθάδ' ἀγινήσουσι τελήεσσας ἑκατόμβας,
῾Ημὲν ὅσοι Πελοπόννησον πίειραν ἔχουσιν,

Ἠδ' ὅσοι Εὐρώπην τε καὶ ἀμφιρύτας κατὰ νήσους,
Χρησόμενοι· τοῖσιν δ' ἂν ἐγὼ νημερτέα βουλὴν
Πᾶσι θεμιστεύοιμι, χρέων ἐνὶ πίονι νηῷ.
Ὣς εἰπὼν, διέθηκε θεμείλια Φοῖβος Ἀπόλλων
Εὐρέα καὶ μάλα μακρὰ διαμπερές· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῖς
Λάϊνον οὐδὸν ἔθηκε Τροφώνιος ἠδ' Ἀγαμήδης,
Υἱέες Ἐργίνου, φίλοι ἀθανάτοισι θεοῖσιν·
Ἀμφὶ δὲ νηὸν ἔνασσαν ἀθέσφατα φῦλ' ἀνθρώπων
Ξεστοῖσι λάεσσιν, ἀοίδιμον ἔμμεναι αἰεί.
Ἀγχοῦ δὲ κρήνη καλλίρροος, ἔνθα δράκαιναν
Κτεῖνεν ἄναξ Διὸς υἱὸς ἀπὸ κρατεροῖο βιοῖο,
Ζατρεφέα, μεγάλην, τέρας ἄγριον, ἣ κακὰ πολλὰ
Ἀνθρώπους ἔρδεσκεν ἐπὶ χθονὶ, πολλὰ μὲν αὐτοὺς,
Πολλὰ δὲ μῆλα τανύποδ'· ἐπεὶ πέλε πῆμα δαφοινόν.
Καί ποτε δεξαμένη χρυσοθρόνου ἔτρεφεν Ἥρης
Δεινόν τ' ἀργαλέον τε Τυφάονα, πῆμα βροτοῖσιν,
Ὅν ποτ' ἄρ' Ἥρη ἔτικτε, χολωσαμένη Διῒ πατρὶ·
Εὖτ' ἄρα δὴ Κρονίδης ἐρικυδέα γείνατ' Ἀθήνην
Ἐν κορυφῇ, ἡ δ' αἶψα χολώσατο πότνια Ἥρη,
Ἠδὲ καὶ ἀγρομένοισι μετ' ἀθανάτοισιν ἔειπε·
Κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι
Ὡς ἔμ' ἀτιμάζειν ἄρχει νεφεληγερέτα Ζεὺς
Πρῶτος, ἐπεὶ μ' ἄλοχον ποιήσατο κέδν' εἰδυῖαν,
Καὶ νῦν νόσφιν ἐμεῖο τέκε γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
Ἣ πᾶσιν μακάρεσσι μεταπρέπει ἀθανάτοισιν·
Αὐτὰρ ὅγ' ἠπεδανὸς γέγονε μετὰ πᾶσι θεοῖσι
Παῖς ἐμὸς Ἥφαιστος, ῥικνὸς πόδας, ὅν γε μὲν αὐτὴ
Ῥίψ' ἀνὰ χερσὶν ἑλοῦσα, καὶ ἔμβαλον εὐρέϊ πόντῳ·

Ἀλλά ἑ Νηρῆος θυγάτηρ Θέτις ἀργυρόπεζα
Δέξατο, καὶ μετὰ ᾗσι κασιγνήτῃσι κόμισσεν.
Ὡς ὄφελ' ἄλλο θεοῖσι χαρίζεσθαι μακάρεσσι.
Σχέτλιε, ποικιλομῆτα, τί νῦν ἔτι μήσεαι ἄλλο;
Πῶς ἔτλης οἶος τεκέειν γλαυκῶπιδ' Ἀθήνην;
Οὐκ ἂν ἐγὼ τεκόμην, καὶ σὴ κεκλημένη ἔμπης
Ἦν ἄρ' ἐν ἀθανάτοισιν, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
Καὶ νῦν τοιγὰρ ἐγὼ τεχνήσομαι, ὥς κε γένηται
Παῖς ἐμὸς, ὅς κε θεοῖσι μεταπρέποι ἀθανάτοισιν,
Οὔτε σὸν αἰσχύνας ἱερὸν λέχος, οὔτ' ἐμὸν αὐτῆς.
Οὐδέ τοι εἰς εὐνὴν πωλήσομαι, ἀλλ' ἀπὸ σεῖο
Τηλόθεν οὖσα, θεοῖσι μετέσσομαι ἀθανάτοισιν.
Ὡς εἰποῦσ', ἀπὸ νόσφι θεῶν κίε χωομένη κῆρ.
Αὐτίκ' ἔπειτ' ἠρᾶτο βοῶπις πότνια Ἥρη,
Χειρὶ καταπρηνεῖ δ' ἔλασε χθόνα, καὶ φάτο μῦθον·
Κέκλυτε νῦν μοι, Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
Τιτῆνές τε θεοὶ, τοὶ ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες
Τάρταρον ἀμφὶ μέγαν, τῶν ἐξ ἄνδρες τε θεοί τε·
Αὐτοὶ νῦν μευ πάντες ἀκούσατε, καὶ δότε παῖδα
Νόσφι Διὸς, μηδέν τι βίην ἐπιδευέα κείνου·
Ἀλλ' ὅγε φέρτερος ᾖ, ὅσσον Κρόνου εὐρύοπα Ζεύς.
Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἵμασε χθόνα χειρὶ παχείῃ·
Κινήθη δ' ἄρα Γαῖα φερέσβιος· ἡ δ' ἐσιδοῦσα
Τέρπετο ὃν κατὰ θυμὸν, ὀΐετο γὰρ τελέεσθαι.
Ἐκ τούτου δὴ ἔπειτα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
Οὔτε πότ' εἰς εὐνὴν Διὸς ἤλυθε μητιόεντος,
Οὔτε πότ' εἰς θῶκον πολυδαίδαλον, ὡς τὸ πάρος περ
Αὐτῷ ἐφεζομένη πυκινὰς φραζέσκετο βουλάς·

Ἀλλ' ἥγ' ἐν νηοῖσι πολυλλίστοισι μένουσα
Τέρπετο οἷς ἱεροῖσι βοῶπις πότνια Ἥρη.
Ἀλλ' ὅτε δὴ νύκτες τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο,
Ἂψ περιτελλομένου ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
Ἡ δ' ἔτεκ' οὔτε θεοῖς ἐναλίγκιον οὔτε βροτοῖσι,
Δεινόν τ' ἀργαλέον τε Τυφάονα πῆμα βροτοῖσιν,
Αὐτίκα τόνδε λαβοῦσα βοῶπις πότνια Ἥρη
Δῶκεν ἔπειτα φέρουσα κακῷ κακόν· ἡ δ' ὑπέδεκτο,
Ἣ κακὰ πόλλ' ἔρδεσκε κατὰ κλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων.
Ὃς τῇ γ' ἀντιάσειε, φέρεσκέ μιν αἴσιμον ἦμαρ,
Πρίν γέ οἱ ἰὸν ἐφῆκεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων
Καρτερόν· ἡ δ' ὀδύνησιν ἐρεχθομένη χαλεπῇσι,
Κεῖτο μέγ' ἀσθμαίνουσα, κυλινδομένη κατὰ χῶρον.
Θεσπεσίη δ' ἐνοπὴ γένετ' ἄσπετος· ἡ δὲ καθ' ὕλην
Πυκνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα ἑλίσσετο, λεῖπε δὲ θυμὸν
Φοινὸν ἀποπνείουσ'· ὁ δ' ἐπηύξατο Φοῖβος Ἀπόλλων·
  Ἐνταυθοῖ νῦν πύθευ ἐπὶ χθονὶ βωτιανείρῃ.
Οὐδ' ἔτι σὺ ζωοῖσι κακὸν δήλημα βροτοῖσιν
Ἔσσεαι, οἳ γαίης πολυφόρβου καρπὸν ἔδοντες
Ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τεληέσσας ἑκατόμβας·
Οὐδέ τί τοι θάνατόν γε δυσηλεγέ' οὔτε Τυφωεὺς
Ἀρκέσει, οὔτε Χίμαιρα δυσώνυμος, ἀλλὰ σέ γ' αὐτοῦ
Πύσει Γαῖα μέλαινα καὶ ἠλέκτωρ Ὑπερίων.
Ὣς φάτ' ἐπευχόμενος· τὴν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψε·
Τὴν δ' αὐτοῦ κατέπυσ' ἱερὸν μένος Ἠελίοιο,
Ἐξ οὗ νῦν Πυθὼ κικλήσκεται· οἱ δὲ ἄνακτα
Πύθιον καλέουσιν ἐπώνυμον, οὕνεκα κεῖθι
Αὐτοῦ πῦσε πέλωρ μένος ὀξέος Ἠελίοιο.

Καὶ τότ' ἄρ' ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,
Οὕνεκά μιν κρήνη καλλίῤῥοος ἐξαπάφησε·
Βῆ δ' ἐπὶ Δελφούσῃ κεχολωμένος, αἶψα δ' ἵκανε·
Στῆ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
Δελφοῦσ', οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἐμὸν νόον ἐξαπάφουσα,
Χῶρον ἔχουσ' ἐρατὸν προχέειν καλλίῤῥοον ὕδωρ.
Ἐνθάδε δὴ καὶ ἐμὸν κλέος ἔσσεται, οὐδὲ σὸν οἴης.
Ἦ, καὶ ἐπὶ ῥίον ὦσεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων
Πετραίαις προχοῇσιν, ἀπέκρυψεν δὲ ῥέεθρα,
Καὶ βωμὸν ποιήσατ' ἐν ἄλσεϊ δενδρήεντι,
Ἄγχι μάλα κρήνης καλλιῤῥόου· ἔνθα δ' ἄνακτι
Πάντες ἐπίκλησιν Δελφουσίῳ εὐχετόωνται,
Οὕνεκα Δελφούσης ἱερῆς ᾔσχυνε ῥέεθρα.
Καὶ τότε δὴ κατὰ θυμὸν ἐφράζετο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Οὕστινας ἀνθρώπους ὀργίονας εἰσαγάγοιτο,
Οἳ θεραπεύσονται Πυθοῖ ἐνὶ πετρηέσσῃ.
Ταῦτ' ἄρα ὁρμαίνων, ἐνόησ' ἐπὶ οἴνοπι πόντῳ
Νῆα θοήν· ἐν δ' ἄνδρες ἔσαν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ,
Κρῆτες ἀπὸ Κνωσσοῦ Μινωΐου, οἵ ῥά τ' ἄνακτι
Ἱερά τε ῥέζουσι, καὶ ἀγγέλλουσι θέμιστας
Φοίβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὅ ττι κεν εἴπῃ
Χρείων ἐκ δάφνης γυάλων ὕπο Παρνησσοῖο.
Οἱ μὲν ἐπὶ πρῆξιν καὶ χρήματα νηῒ μελαίνῃ
Ἐς Πύλον ἠμαθόεντα Πυληγενέας τ' ἀνθρώπους
Ἔπλεον· αὐτὰρ ὁ τοῖσι συνήντετο Φοῖβος Ἀπόλλων·
Ἐν πόντῳ δ' ἐπόρουσε, δέμας δελφῖνι ἐοικὼς,
Νηῒ θοῇ, καὶ κεῖτο πέλωρ μέγα τε δεινόν τε.
Τῶν δ' ὅστις κατὰ θυμὸν ἐπιφράσσαιτο νοῆσαι,

Πάντοθ' ἀνασσείασκε, τίνασσε δὲ νήϊα δοῦρα.
Οἱ δ' ἀκέων ἐνὶ νηῒ καθείατο δειμαίνοντες.
Οὐδ' οἵ γ' ὅπλ' ἔλυον κοίλην ἀνὰ νῆα μέλαιναν,
Οὐδ' ἔλυον λαῖφος νηὸς κυανοπρώροιο·
Ἀλλ' ὡς τὰ πρώτιστα κατεστήσαντο βοεῦσιν,
Ὣς ἔπλεον, κραιπνὸς δὲ Νότος κατόπισθεν ἔπειγε
Νῆα θοήν· πρῶτον δὲ παρημείβοντο Μάλειαν,
Πὰρ δὲ Λακωνίδα γαῖαν, ἁλιστέφανον πτολίεθρον
Ἷξον, καὶ χῶρον τερψιμβρότου Ἠελίοιο,
Ταίναρον, ἔνθα τε μῆλα βαθύτριχα βόσκεται αἰεὶ
Ἠελίοιο ἄνακτος, ἔχει δ' ἐπιτερπέα χῶρον.
Οἱ μὲν ἄρ' ἔνθ' ἔθελον νῆα σχεῖν, ἠδ' ἀποβάντες
Φράσσασθαι μέγα θαῦμα, καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι,
Εἰ μενέει νηὸς γλαφυρῆς δαπέδοισι πέλωρον,
Ἢ εἰς οἶδμ' ἅλιον πολυΐχθυον ἀμφὶς ὀρούσει.
Ἀλλ' οὐ πηδαλίοισιν ἐπείθετο νηῦς εὐεργής,
Ἀλλὰ παρὲκ Πελοπόννησον πίειραν ἔχουσα
Ἤιεν ὁδόν· πνοιῇ δὲ ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων
Ῥηϊδίως ἴθυν'· ἡ δὲ πρήσσουσα κέλευθον,
Ἀρήνην ἵκανε, καὶ Ἀργυφέην ἐρατεινὴν,
Καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἐΰκτιτον Αἶπυ,
Καὶ Πύλον ἠμαθόεντα, Πυληγενέας τ' ἀνθρώπους.
Βῆ δὲ παρὰ Κρουνοὺς, καὶ Χαλκίδα, καὶ παρὰ Δύμην,
Ἠδὲ παρ' Ἦλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί.
Εὖ δὲ Φερὰς ἐπέβαλλεν, ἀγαλλομένη Διὸς οὔρῳ·
Καί σφιν ὑπὲκ νεφέων Ἰθάκης τ' ὄρος αἰπὺ πέφαντο,
Δουλίχιόν τε, Σάμη τε καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Πελοπόννησον παρενίσσετο πᾶσαν,

Καὶ δὴ ἐπεὶ Κρίσσης κατεφαίνετο κόλπος ἀπείρων,
Ὅς τε δι' ἐκ Πελοπόννησον πίειραν ἐέργει·
Ἦλθ' ἄνεμος Ζέφυρος μέγας, αἴθριος, ἐκ Διὸς αἴσης,
Λάβρος, ἐπαιγίζων ἐξ αἰθέρος, ὄφρα τάχιστα
Νηῦς ἀνύσειε θέουσα θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
Ἄψοῤῥοι δὴ ἔπειτα πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε
Ἔπλεον, ἡγεμόνευε δ' ἄναξ Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων.
Ἷξον δ' ἐς Κρίσσην εὐδείελον, ἀμπελόεσσαν,
Ἐς λιμέν'· ἡ δ' ἀμάθοισιν ἐχρίμψατο ποντοπόρος νηῦς.
Ἔνθ' ἐκ νηὸς ὄρουσεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων
Ἀστέρι εἰδόμενος μέσῳ ἤματι, τοῦ δ' ἀπὸ πολλαὶ
Σπινθαρίδες ποτῶντο, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἷκεν·
Ἐς δ' ἄδυτον κατέδυσε διὰ τριπόδων ἐριτίμων.
Ἐν δ' ἄρ' ὅγε φλόγ' ἔδαιε, πιφαυσκόμενος τὰ ἃ κῆλα,
Πᾶσαν δὲ Κρίσσην κάτεχε σέλας· αἱ δ' ὀλόλυξαν
Κρισσαίων ἄλοχοι, καλλίζωνοί τε θύγατρες.
Φοίβου ὑπὸ ῥιπῆς· μέγα γὰρ δέος εἷλεν ἕκαστον.
Ἔνθεν δ' αὖτ' ἐπὶ νῆα, νόημ' ὥς, ἆλτο πέτεσθαι,
Ἀνέρι εἰδόμενος αἰζηῷ τε κρατερῷ τε,
Πρωθήβῃ, χαίτῃσ' εἰλυμένος εὐρέας ὤμους·
Καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;
Ἦ τι κατὰ πρῆξιν, ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε,
Οἷά τε ληϊστῆρες, ὑπὲρ ἅλα, τοί τ' ἀλόωνται
Ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;
Τίφθ' οὕτως ἧσθον τετιηότες, οὐδ' ἐπὶ γαῖαν
Ἐκβῆτ', οὐδὲ κατ' ὅπλα μελαίνης νηὸς ἔθεσθε;
Αὕτη μέν γε δίκη πέλει ἀνδρῶν ἀλφηστάων,

Ὁππόταν ἐκ πόντοιο ποτὶ χθονὶ νηῒ μελαίνῃ
Ἔλθωσι καμάτῳ ἀδδηκότες, αὐτίκα δέ σφεας
Σίτοιο γλυκεροῖο περὶ φρένας ἵμερος αἱρεῖ.
Ὣς φάτο· καί σφιν θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἔθηκε.
Τὸν καὶ ἀμειβόμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα·
Ξεῖν', ἐπεὶ οὐ μὲν γάρ τι καταθνητοῖσιν ἔοικας,
Οὐ δέμας, οὐδὲ φυὴν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
Οὖλέ τε καὶ μέγα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν.
Καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Τίς δῆμος, τίς γαῖα, τίνες βροτοὶ ἐκγεγάασιν;
Ἄλλῃ γὰρ φρονέοντες ἐπεπλέομεν μέγα λαῖτμα,
Εἰς Πύλον ἐκ Κρήτης, ἔνθεν γένος εὐχόμεθ' εἶναι·
Νῦν δ' ὧδε ξὺν νηῒ κατήλθομεν οὔτι ἑκόντες,
Νόστου ἱέμενοι, ἄλλην ὁδὸν, ἄλλα κέλευθα.
Ἀλλά τις ἀθανάτων δεῦρ' ἤγαγεν οὐκ ἐθέλοντας.
Τοὺς δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Ξεῖνοι, τοὶ Κνωσσὸν πολυδένδρεον ἀμφινέμεσθε
Τὸ πρὶν, ἀτὰρ νῦν οὐκ ἔθ' ὑπότροποι αὖθις ἔσεσθε
Ἔς τε πόλιν ἐρατὴν καὶ δώματα καλὰ ἕκαστος,
Ἔς τε φίλας ἀλόχους· ἀλλ' ἐνθάδε πίονα νηὸν
Ἕξετ' ἐμὸν, πολλοῖσι τετιμένον ἀνθρώποισιν.
Εἰμὶ δ' ἐγὼ Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων δ' εὔχομαι εἶναι·
Ὑμέας δ' ἤγαγον ἐνθάδ' ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
Οὔτι κακὰ φρονέων, ἀλλ' ἐνθάδε πίονα νηὸν
Ἕξετ' ἐμὸν, πᾶσι μάλα τίμιον ἀνθρώποισι·
Βουλάς τ' ἀθανάτων εἰδήσετε, τῶν ἰότητι
Αἰεὶ τιμήσεσθε διαμπερὲς ἤματα πάντα.
Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πείθεσθε τάχιστα·

Ἱςία μὲν πρῶτον κάθετον, λύσαντε βοείας,
Νῆα δ' ἔπειτα θοὴν ἐπὶ ἠπείρε ἐρύσασθε,
Ἐκ δὲ κτήματ' ἕλεσθε καὶ ἔντεα νηὸς ἐΐσης·
Καί βωμὸν ποίησατ' ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
Πῦρ ἐπικαίοντες, ἐπί τ' ἄλφιτα λευκὰ θύοντες,
Εὔχεσθαι δὲ ἔπειτα παριςάμενοι περὶ βωμόν.
Ὡς μὲν ἐγὼ τὸ πρῶτον ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ
Εἰδόμενος δελφῖνι θοῆς ἐπὶ νηὸς ὄρουσα·
Ὥς ἐμοὶ εὔχεσθαι Δελφινίῳ· αὐτὰρ ὁ βωμὸς
Αὐτὸς Δελφίνιος καὶ ἐπόψιος ἔσσεται αἰεί.
Δειπνῆσαί τ' ἂρ ἔπειτα θοῇ παρὰ νηῒ μελαίνῃ,
Καὶ σπεῖσαι μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
Αὐτὰρ ἐπὴν σίτοιο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἧσθε,
Ἔρχεσθαί θ' ἅμ' ἐμοὶ, καὶ Ἰηπαιήον' ἀείδειν,
Εἰσόκε χῶρον ἵκησθον, ἵν' ἕξετε πίονα νηόν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
Ἱςία μὲν πρῶτον κάθεσαν, λῦσαν δὲ βοείας,
Ἱςὸν δ' ἱςοδόκῃ πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες.
Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἐκ δ' ἁλὸς ἤπειρόνδε θοὴν ἀνὰ νῆ' ἐρύσαντο
Ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, παρὰ δ' ἕρματα μακρὰ τανύσσαν·
Καὶ βωμὸν ποίησαν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
Πῦρ δ' ἐπικαίοντες, ἐπί τ' ἄλφιτα λευκὰ θύοντες,
Εὔχονθ', ὡς ἐκέλευε, παριςάμενοι περὶ βωμόν.
Δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο θοῇ παρὰ νηῒ μελαίνῃ,
Καὶ σπεῖσαν μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Βάν ῥ' ἴμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων,

Φόρμιγγ' ἐν χείρεσσιν ἔχων, ἀγατὸν κιθαρίζων,
Καλὰ καὶ ὕψι βιβάς· οἱ δὲ ῥήσσοντες ἕποντο
Κρῆτες πρὸς Πυθὼ, καὶ Ἰηπαιήον' ἄειδον,
* Οἷοί τε Κρητῶν παιήονες, οἷσί τε Μοῦσα
Ἐν στήθεσσιν ἔθηκε θεὰ μελίγηρυν ἀοιδήν.
Ἄκμητοι δὲ λόφον προσέβαν ποσὶν, αἶψα δ' ἵκοντο
Παρνησὸν καὶ χῶρον ἐπήρατον, ἔνθ' ἄρ' ἔμελλεν
Οἰκήσειν πολλοῖσι τετιμένος ἀνθρώποισι·
Δεῖξε δ' ἄγων αὐτοῦ δάπεδον καὶ πίονα νηόν.
Τῶν δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι,
Τὸν καὶ ἀνειρόμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα·
Ὦ ἄν', ἐπειδὴ τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
Ἤγαγες, οὕτω που τῷ σῷ φίλον ἔπλετο θυμῷ·
Πῶς καὶ νῦν βιόμεσθα, τό σε φράζεσθαι ἄνωγμεν.
Οὔτε τρυγηφόρος ἥδε γ' ἐπήρατος, οὔτ' εὐλείμων,
Ὥστ' ἀπό τ' εὖ ζώειν καὶ ἅμ' ἀνθρώποισιν ὀπηδεῖν.
Τοὺς δ' ἐπιμειδήσας προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
Νήπιοι ἄνθρωποι, δυστλήμονες, οἳ μελεδῶνας
Βούλεσθ' ἀργαλέους τε πόνους καὶ στείνεα θυμῷ·
Ῥηΐδιον ἔπος ὔμμ' ἐρέω, καὶ ἐπὶ φρεσὶ θήσω.
Δεξιτερῇ μάλ' ἕκαστος ἔχων ἐν χειρὶ μάχαιραν,
Σφάζειν αἰεὶ μῆλα· τὰ δ' ἄφθονα πάντα παρέσται,
Ὅσσα ἐμοί κ' ἀγάγωσι περικλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων·
Νηὸν δὲ προφύλαχθε, δέδεχθε δὲ φῦλ' ἀνθρώπων
Ἐνθάδ' ἀγειρομένων, καὶ ἐμὴν ἰθύν τε μάλιστα.
Ἠέ τι τηΰσιόν γ' ἔπος ἔσσεται ἠέ τι ἔργον,
Ὕβρις θ', ἣ θέμις ἐστὶ καταθνητῶν ἀνθρώπων·
Ἄλλοι ἔπειθ' ὑμῖν σημάντορες ἄνδρες ἔσονται,

Τῶν

Τῶν ὑπ' ἀναγκαίῃ δεδμήσεαι ἤματα πάντα.
Εἴρηταί τοι πάντα· σὺ δὲ φρεσὶ σῇσι φύλαξαι.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς καὶ Λητοῦς υἱέ·
Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

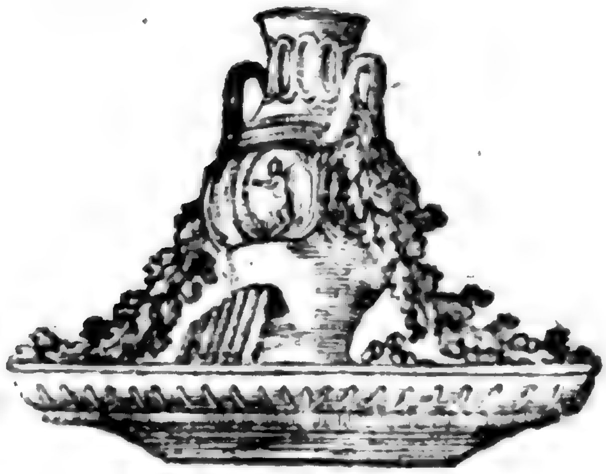

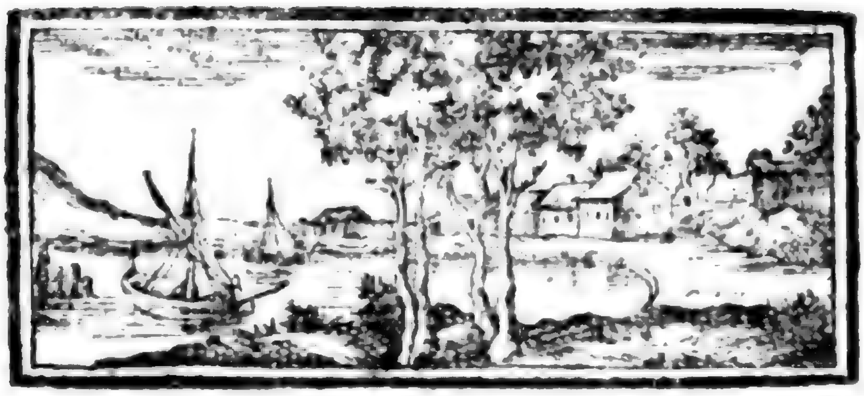

II.

ΕΙΣ
ἙΡΜΗΝ
ὝΜΝΟΣ.

Ἑρμῆν ὕμνει, Μοῦσα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱὸν,
Κυλλήνης μεδέοντα καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου,
Ἄγγελον ἀθανάτων ἐριούνιον, ὃν τέκε Μαῖα,
Νύμφη ἐϋπλόκαμος, Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα,
Αἰδοίη· μακάρων δὲ θεῶν ἠλεύαθ' ὅμιλον,
Ἄντρον ἔσω ναίουσα παλίσκιον, ἔνθα Κρονίων
Νύμφη ἐϋπλοκάμῳ μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγῷ,
Ὄφρα κατὰ γλυκὺς ὕπνος ἔχοι λευκώλενον Ἥρην,
Λήθων ἀθανάτους τε θεοὺς θνητούς τ' ἀνθρώπους.
Ἀλλ' ὅτε δὴ μεγάλοιο Διὸς νόος ἐξετελεῖτο,

Τῇ δ' ἤδη δέκατος μεὶς οὐρανῷ ἐστήρικτο,
Εἴς τε φόως ἄγαγεν, ἀρίσημά τε ἔργα τέτυκτο·
Καὶ τότ' ἐγείνατο παῖδα πολύτροπον, αἱμυλόμυθον,
Ληϊστῆρ', ἐλατῆρα βοῶν, ἡγήτορ' ὀνείρων,
Νυκτὸς ὀπωπητῆρα, πυληδόκον, ὃς τάχ' ἔμελλεν
'Αμφανέειν κλυτὰ ἔργα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
'Ηῷος γεγονὼς μέσῳ ἤματι ἐγκιθάριζεν,
'Εσπέριος βοῦς κλέψεν ἑκηβόλου 'Απόλλωνος,
Τετράδι τῇ προτέρῃ, τῇ μιν τέκε πότνια Μαῖα.
Ὃς καὶ ἐπειδὴ μητρὸς ἀπ' ἀθανάτων θόρε γυίων,
Οὐκέτι δηρὸν ἔκειτο μένων ἱερῷ ἐνὶ λίκνῳ,
'Αλλ' ὅγ' ἀναΐξας ζήτει βόας 'Απόλλωνος,
Οὐδὸν ὑπερβαίνων ὑψηρεφέος ἄντροιο·
Ἔνθα χέλυν εὑρὼν, ἐκτήσατο μυρίον ὄλβον.
'Ερμῆς τοι πρώτιστα χέλυν τεκτήνατ' ἀοιδόν·
Ἥ ῥά οἱ ἀντεβόλησεν ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσι,
Βοσκομένη προπάροιθε δόμων ἐριθηλέα ποίην,
Σαῦλα ποσὶ βαίνουσα. Διὸς δ' ἐριούνιος υἱὸς
'Αθρήσας ἐγέλασσε, καὶ αὐτίκα μῦθον ἔειπε·
Σύμβολον ἤδη μοι μέγ' ὀνήσιμον· οὐκ ὀνοτάζω.
Χαῖρε, φυὴν ἐρόεσσα, χοροιτύπε, δαιτὸς ἑταίρη,
'Ασπασίη προφανεῖσα. πόθεν τόδε καλὸν ἄθυρμα,
Αἰόλον ὄστρακον ἐσσὶ, χέλυς ὄρεσι ζώουσα;
'Αλλ' οἴσω σ' εἰς δῶμα λαβών· ὄφελός τι μοι ἔσσῃ,
Οὐδ' ἀποτιμήσω· σὺ δέ με πρώτιστον ὀνήσεις.
Οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θύρηφιν.
Ἦ γὰρ ἐπηλυσίης πολυπήμονος ἔσσεαι αἰχμὰ,
Ζώουσ'· ἢν δὲ θάνῃς, τότε κ' ἂν μάλα καλὸν ἀείδοις.

Ὣς ἄρ ἔφη· καὶ χερσὶν ἅμ' ἀμφοτέρῃσιν ἀείρας,
Ἂψ εἴσω κίε δῶμα, φέρων ἐρατεινὸν ἄθυρμα.
Ἔνθ' ἀναδινήσας γλυφάνῳ πολιοῖο σιδήρου
Αἰῶν' ἐξετόρησεν ὀρεσκῴοιο χελώνης.
Ὡς δ' ὁπότ' ὠκὺ νόημα διὰ στέρνοιο περήσει
Ἀνέρος, ὅντε θαμειαὶ ἐπιστρωφῶσι μέριμναι,
Ἢ ὅτε δινηθῶσιν ἀπ' ὀφθαλμῶν ἀμαρυγαὶ,
Ὣς ἅμ' ἔπος τε καὶ ἔργον ἐμήδετο κύδιμος Ἑρμῆς.
Πῆξε δ' ἄρ' ἐν μέτροισι ταμὼν δόνακας καλάμοιο,
Πειρήνας διὰ νῶτα λιθορρίνοιο χελώνης.
Ἀμφὶ δὲ δέρμα τάνυσσε βοὸς πραπίδεσσιν ἑῇσι,
Καὶ πήχεις ἐνέθηκ', ἐπὶ δὲ ζυγὸν ἤραρεν ἀμφοῖν,
Ἑπτὰ δὲ συμφώνους ὀΐων ἐτανύσσατο χορδάς.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε φέρων ἐρατεινὸν ἄθυρμα,
Πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέρος· ἡ δ' ὑπὸ χειρὸς
Σμερδαλέον κονάβησε· θεὸς δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδεν
Ἐξ αὐτοσχεδίης πειρώμενος, ἠΰτε κοῦροι
Ἡβηταὶ θαλίῃσι παραιβόλα κερτομέουσιν,
Ἀμφὶ Δία Κρονίδην καὶ Μαιάδα καλλιπέδιλον,
Ὡς πάρος ὠρίζεσκον ἑταιρείῃ φιλότητι,
Ἥν τ' αὐτοῦ γενεὴν, ὄνομα κλυτὸν ἐξονομάζων,
Ἀμφιπόλους τε γέραιρε καὶ ἀγλαὰ δώματα Νύμφης,
Καὶ τρίποδας κατὰ οἶκον ἐπηετανοὺς τε λέβητας.
Καὶ τὰ μὲν οὖν ἤειδε, τὰ δὲ φρεσὶν ἄλλα μενοίνα.
Καὶ τὴν μὲν κατέθηκε φέρων ἱερῷ ἐνὶ λίκνῳ
Φόρμιγγα γλαφυρήν· ὁ δ' ἄρα κρειῶν ἐρατίζων,
Ἆλτο κατὰ σκοπιὴν εὐώδεος ἐκ μεγάροιο,
Ὁρμαίνων δόλον αἰπὺν ἐνὶ φρεσὶν, οἷά τε φῶτες

Φιλῆται διέπουσι μελαίνης νυκτὸς ἐν ὥρῃ.
Ἠέλιος μὲν ἔδυνε κατὰ χθονὸς Ὠκεανόνδε
Αὐτοῖσίν θ' ἵπποισι καὶ ἅρμασιν· αὐτὰρ ἄρ' Ἑρμῆς
Πιερίης ἀφίκανε θεῶν ὄρεα σκιόεντα,
Ἔνθα θεῶν μακάρων βόες ἄμβροτοι αὖλιν ἔχεσκον,
Βοσκόμεναι λειμῶνας ἀκηρασίους ἐρατεινούς.
Τῶν τότε Μαιάδος υἱὸς, ἐΰσκοπος Ἀργειφόντης,
Πεντήκοντ' ἀγέλης ἀπετάμνετο βοῦς ἐριμύκους.
Πλανοδίας δ' ἤλαυνε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον,
Ἴχνη ἀποστρέψας· δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης,
Ἀντία ποιήσας ὁπλὰς τὰς πρόσθεν ὄπισθεν,
Τὰς δ' ὄπιθεν πρόσθεν, κατὰ δ' ἔμπαλιν αὐτὸς ἔβαινε.
Σάνδαλα δ' αὐτίκ' ἔριψεν ἐπὶ ψαμάθοις ἁλίῃσιν,
Ἄφρας' ἠδ' ἀνόητα διέπλεκε θωϋτὰ ἔργα,
Συμμίσγων μυρίκας καὶ μυρσινοειδέας ὄζους.
Τῶν τότε συνδήσας νεοθηλέος ἄγκαλον ὕλης,
Ἀβλαβέως ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο σάνδαλα κοῦφα
Αὐτοῖσι πετάλοισι, τὰ κύδιμος Ἀργειφόντης
Ἔσπασε Πιερίηθεν ὁδοιπορίην ἀλεείνων,
Οἷά τ' ἐπειγόμενος δολιχὴν ὁδὸν, αὐτοπρεπὴς ὥς.
Τὸν δὲ γέρων ἐνόησε δέμων ἀνθοῦσαν ἀλωὴν,
Ἱέμενον πεδίονδε δι' Ὀγχηστὸν λεχεποίην.
Τὸν πρότερος προσέφη Μαίης ἐρικυδέος υἱός·
Ὦ γέρον, ὅστε φυτὰ σκάπτεις ἐπικαμπύλος ὤμους,
Ἦ πολὺ οἰνήσεις, εὖτ' ἂν τάδε πάντα φέρῃσι.
Καί τε ἰδὼν, μὴ ἰδὼν εἶναι, καὶ κωφὸς ἀκούσας,
Καὶ σιγᾷν, ὅτε μήτι καταβλάπτῃ τὸ σὸν αὐτοῦ.
Τόσσον φὰς συνέσευε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα.

Πολλὰ δ' ὄρη σκιόεντα καὶ αὐλῶνας κελαδεινοὺς,
Καὶ πεδί' ἀνθεμόεντα διήλασε κύδιμος Ἑρμῆς.
Ὀρφναίη δ' ἐπίκουρος ἐπαύετο δαιμονίη Νὺξ
Ἡ πλείων, τάχα δ' ὄρθρος ἐγίγνετο δημιοεργός·
Ἡ δὲ νέον σκοπιὴν προσεβήσατο δῖα Σελήνη,
Πάλλαντος θυγάτηρ, Μεγαμηδείδαο ἄνακτος·
Τῆμος ἐπ' Ἀλφειὸν ποταμὸν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς
Φοίβου Ἀπόλλωνος βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους.
Ἀδμήτους δ' ἵκανον ἐς αὔλιον ὑψιμέλαθρον,
Καὶ ληνοὺς προπάροιθεν ἀριπρεπέος λειμῶνος.
Ἔνθ' ἐπεὶ εὖ βοτάνης ἐπεφόρβει βοῦς ἐριμύκους,
Καὶ τὰς μὲν συνέλασσεν ἐς αὔλιον ἀθρόας οὔσας,
Λωτὸν ἐρεπτομένας ἠδ' ἐρσήεντα κύπειρον.
Σὺν δ' ἐφόρει ξύλα πολλά, πυρὸς δ' ἐπεμαίετο τέχνην.
Δάφνης ἀγλαὸν ὄζον ἑλὼν, ἐπέλεψε σιδήρῳ
Ἄρμενον ἐν παλάμῃ· ἄμπνυτο δὲ θερμὸς ἀϋτμή·
Ἑρμῆς τοι πρώτιστα πυρήϊα πῦρ τ' ἀνέδωκε.
Πολλὰ δὲ κάγκανα κᾶλα κατουδαίῳ ἐνὶ βόθρῳ
Οὖλα λαβὼν ἐπέθηκεν ἐπηετανά· λάμπετο δὲ φλὸξ
Τηλόσε φῦσαν ἱεῖσα πυρὸς μέγα δαιομένοιο.
Ὄφρα δὲ πῦρ ἀνέκαιε βίη κλυτοῦ Ἡφαίστοιο,
Τόφρα δ' ἐριβρύχους ἕλικας βοῦς εἷλκε θύραζε
Δοιὰς ἄγχι πυρός· δύναμις δέ οἱ ἔπλετο πολλή.
Ἀμφοτέρας δ' ἐπὶ νῶτα χαμαὶ βάλε φυσιοώσας·
Ἐγκλίνων δ' ἐκύλινδε δι' αἰῶνάς τε τορήσας.
Ἔργῳ δ' ἔργον ὄπαζε, ταμὼν κρέα πίονι δημῷ,
Ὦπτα δ' ἀμφ' ὀβελοῖσι πεπαρμένα δουρατέοισι
Σάρκας ὁμοῦ καὶ νῶτα γεράσμια, καὶ μέλαν αἷμα

Ἐργμένον ἐν χολάδεσσι· τὰ δ' αὐτοῦ κεῖτ' ἐπὶ χώρης.
Ῥινοὺς δ' ἐξετάνυσσε καταστυφέλῳ ἐπὶ πέτρῃ,
Ὡς ἔτι νῦν τάμεσθ', ἄσσα πολυχρόνιον πεφύκασι,
Δηρὸν δὴ μετὰ ταῦτα καὶ ἄκριτον· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἑρμῆς χαρμόφρων εἰρύσατο πίονα ἔργα
Λείῳ ἐπὶ πλαταμῶνι, καὶ ἔσχισε δώδεκα μοίρας
Κληροπαλεῖς· τέλεον δὲ γέρας προσέθηκεν ἑκάστῃ.
Ἔνθ' ὁσίης κρεάων ἠράσσατο κύδιμος Ἑρμῆς.
Ὀδμὴ γάρ μιν ἔτειρε καὶ ἀθάνατόν περ ἐόντα
Ἡδεῖ'· ἀλλ' οὐδ' ὥς οἱ ἐπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ,
Καί τε μάλ' ἱμείροντι περᾶν ἱερῆς κατὰ δειρῆς.
Ἀλλὰ τὰ μὲν κατέθηκεν ἐς αὔλιον ὑψιμέλαθρον,
Δημὸν καὶ κρέα πολλά· μετήορα δ' αἶψ' ἀνάειρε
Σῆμα νεοσφαγίης, ἐπὶ δὲ ξύλα κάγκαν' ἀείρας,
Οὐλόποδ', ὁλοκάρηνα πυρὸς κατεδάμνατ' ἀϋτμῇ.
Αὐτὰρ ἐπεί τοι πάντα κατὰ χρέος ἤνυσε δαίμων,
Σάνδαλα μὲν προέηκεν ἐς Ἀλφειὸν βαθυδίνην·
Ἀνθρακιὴν δ' ἐμάρανε, κόνιν δ' ἀμάθυνε μέλαιναν
Παννύχιος· καλὸν δὲ φόως ἐπέλαμπε Σελήνης.
Κυλλήνης δ' αἶψ' αὖτις ἀφίκετο δῖα κάρηνα
Ὄρθριος, οὐδέ τις οἱ δολιχῆς ὁδοῦ ἀντεβόλησεν
Οὔτε θεῶν μακάρων οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
Οὐδὲ κύνες λελάκοντο. Διὸς δ' ἐριούνιος Ἑρμῆς
Δοχμωθεὶς μεγάροιο διὰ κλήϊθρον ἔδυνεν,
Αὔρῃ ὀπωρινῇ ἐναλίγκιος, ἠΰτ' ὀμίχλη.
Ἰθύνας δ' ἄντρου ἐξίκετο πίονα νηὸν,
Ἦκα ποσὶ προβιβῶν· οὐ γὰρ κτύπεν, ὥσπερ ἐπ' οὔδει.
Ἐσσυμένως δ' ἄρα λίκνον ἐπῴχετο κύδιμος Ἑρμῆς,

Σπάργανον ἀμφ' ὤμοις εἰλυμένος, ἠΰτε τέκνον
Νήπιον, ἐν παλάμῃσι παρ' ἰγνύσι λαῖφος ἀθύρων
Κεῖτο, χέλυν ἐρατὴν ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἐέργων.
Μητέρα δ' οὐκ ἄρ' ἔληθε θεὰν θεὸς, εἶπέ τε μῦθον·
Τίπτε σὺ, ποικιλομῆτα, πόθεν τόδε νυκτὸς ἐν ὥρῃ
Ἔρχῃ, ἀναιδείην ἐπιειμένε; νῦν σε μάλ' οἴω
Ἢ τάχ' ἀμήχανα δεσμὰ περὶ πλευρῇσιν ἔχοντα,
Λητοΐδου ὑπὸ χερσὶ δι' ἐκ προθύροιο περήσειν,
Ἢ σε λαβόντα μεταξὺ κατ' ἄγκεα φιλητεύσειν.
Ἔῤῥε, τάλαν· μεγάλην σε πατὴρ ἐφύτευσε μέριμναν
Θνητοῖς ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Τὴν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισι·
Μῆτερ ἐμὴ, τί με ταῦτα δεδίσκεαι, ἠΰτε τέκνον
Νήπιον, ὃς μάλα παῦρα μετὰ φρεσὶν αἴσιμα οἶδε,
Ταρβαλέον, καὶ μητρὸς ὑπαιδείδοικεν ἐνιπάς;
Αὐτὰρ ἐγὼ τέχνης ἐπιβήσομαι, ἥτις ἀρίστη,
Βουλεύων ἐμὲ καί σε διαμπερές· οὐδὲ θεοῖσι
Νῶϊ μετ' ἀθανάτοισιν ἀδώρητοι καὶ ἄπαστοι
Αὐτοῦ τῇδε μένοντες ἀνεξόμεθ', ὡς σὺ κελεύεις.
Βέλτερον, ἤματα πάντα μετ' ἀθανάτοις ὀαρίζειν,
Πλούσιον, ἀφνειὸν, πολυλήϊον, ἢ κατὰ δῶμα
Ἄντρῳ ἐν ἠερόεντι θαασσέμεν· ἀμφὶ δὲ τιμῆς
Κἀγὼ τῆς ὁσίης ἐπιβήσομαι, ἧσπερ Ἀπόλλων.
Εἰ δέ κε μὴ δώῃσι πατὴρ ἐμὸς, ἤτοι ἔγωγε
Πειρήσω· δύναμαι φιλητέων ὄρχαμος εἶναι·
Εἰ δέ μ' ἐρευνήσει Λητοῦς ἐρικυδέος υἱὸς,
Ἄλλο τί οἱ καὶ μεῖζον ὀΐομαι ἀντιβολήσειν.
Εἶμι γὰρ εἰς Πυθῶνα, δόμον ἀντιτορήσων,

Ἔνθεν ἅλις τρίποδας περικαλλέας ἠδὲ λέβητας
Πορθήσω, καὶ χρυσὸν, ἅλις τ' αἴθωνα σίδηρον,
Καὶ πολλὴν ἐσθῆτα· σὺ δ' ὄψεαι, αἴκ' ἐθέλῃσθα.
Ὡς οἱ μέν ῥ' ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Υἱός τ' αἰγιόχοιο Διὸς καὶ πότνια Μαῖα.
Ἠὼς δ' ἠριγένεια φόως θνητοῖσι φέρουσα
Ὤρνυτ' ἀπ' Ὠκεανοῖο βαθυῤῥόου· αὐτὰρ Ἀπόλλων
Ὀγχηστόνδ' ἀφίκανε κιὼν, πολυήρατον ἄλσος
Ἁγνὸν ἐρισφαράγου Γαιηόχου· ἔνθα γέροντα
Κνώδαλον εὗρε νέμοντα παρὲξ ὁδοῦ ἕρκος ἀλωῆς·
Τὸν πρότερος προσέφη Λητοῦς ἐρικυδέος υἱός·
Ὦ γέρον, Ὀγχηστοῖο βατοδρόπε ποιήεντος,
Βοῦς ἀπὸ Πιερίης διζήμενος ἐνθάδ' ἱκάνω,
Πάσας θηλείας, πάσας κεράεσσιν ἑλικτὰς,
Ἐξ ἀγέλης· ὁ δὲ ταῦρος ἐβόσκετο μοῦνος ἀπ' ἄλλων
Κυάνεος· χαροποὶ δὲ κύνες κατόπισθεν ἕποντο
Τέσσαρες, ἠΰτε φῶτες, ὁμόφρονες· οἱ μὲν ἔλειφθεν
Οἵ τε κύνες ὅ τε ταῦρος· ὃ δὴ μέγα θαῦμα τέτυκται.
Ταὶ δ' ἔβαν, ἠελίοιο νέον καταδυομένοιο,
Ἐκ μαλακοῦ λειμῶνος ἀπὸ γλυκεροῖο νομοῖο.
Ταῦτά μοι εἰπὲ, γεραιὲ παλαιγενὲς, εἴπου ὄπωπας
Ἀνέρα ταῖσδ' ἐπὶ βουσὶ διαπρήσσοντα κέλευθον.
Τὸν δ' ὁ γέρων μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
Ὦ φίλος, ἀργαλέον μὲν, ὅσ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιμι,
Πάντα λέγειν· πολλοὶ γὰρ ὁδὸν πρήσσουσιν ὁδῖται,
Τῶν οἱ μὲν κακὰ πολλὰ μεμαότες, οἱ δὲ μάλ' ἐσθλὰ,
Φοιτῶσι· χαλεπὸν δὲ δαήμεναί ἐστιν ἕκαστον.
Αὐτὰρ ἐγὼ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα

Ἔσκαπτον περὶ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο]·
Παῖδα δ' ἔδοξα, φέριστε, σαφὲς δ' οὐκ οἶδα, νοῆσαι
Ὅστις ὁ παῖς ἅμα βουσὶν ἐϋκραίρῃσιν ὀπήδε
Νήπιος, εἶχε δὲ ῥάβδον· ἐπιστροφάδην δ' ἐβάδιζεν.
Ἐξοπίσω δ' ἀνέεργε, κάρη δ' ἔχεν ἀντίον αὐτῷ.
Φῆ ῥ' ὁ γέρων· ὁ δὲ θᾶσσον ὁδὸν κίε μῦθον ἀκούσας·
Οἰωνὸν δ' ἐνόει τανυσίπτερον, αὐτίκα δ' ἔγνω
Φιλητὴν γεγαῶτα Διὸς παῖδα Κρονίωνος.
Ἐσσυμένως δ' ἤϊξεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
Ἐς Πύλον ἠγαθέην, διζήμενος εἰλίποδας βοῦς,
Πορφυρέῃ νεφέλῃ κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους,
Ἴχνιά τ' εἰσενόησεν Ἑκηβόλος, εἶπέ τε μῦθον·
Ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
Ἴχνια μὲν τάδε γ' ἐστὶ βοῶν ὀρθοκραιράων,
Ἀλλὰ πάλιν τέτραπται ἐς ἀσφοδελὸν λειμῶνα·
Βήματα δ' οὔτ' ἀνδρὸς τάδε γίνεται, οὔτε γυναικὸς,
Οὔτε λύκων πολιῶν, οὔτ' ἄρκτων, οὔτε λεόντων·
Οὔτε τί κεν ταύρου λασιαύχενος ἔλπομαι εἶναι.
Ὅστις τοῖα πέλωρα βιβᾷ ποσὶ καρπαλίμοισιν·
Αἰνὰ μὲν ἔνθεν ὁδοῖο, τὰ δ' αἰνότερ' ἔνθεν ὁδοῖο.
Ὣς εἰπὼν, ἤϊξεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
Κυλλήνης δ' ἀφίκανεν ὄρος καταείμενον ὕλῃ,
Πέτρης εἰς κευθμῶνα βαθύσκιον, ἔνθα τε Νύμφη
Ἀμβροσίη ἐλόχευσε Διὸς παῖδα Κρονίωνος.
Ὀδμὴ δ' ἱμερόεσσα δι' οὔρεος ἠγαθέοιο
Κίδνατο, πολλὰ δὲ μῆλα τανύποδα βόσκετο ποίην.
Ἔνθα τότε σπεύδων κατεβήσατο λάϊνον οὐδὸν
Ἄντρον ἐς ἠερόεν ἑκατηβόλος αὐτὸς Ἀπόλλων.

Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Διὸς καὶ Μαιάδος υἱὸς
Χωόμενον περὶ βουσὶν ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα,
Σπάργαν' ἔσω κατέδυνε θυήεντ', ἠΰτε πολλὴν
Πρέμνων ἀνθρακιὴν ὕλης σποδὸς ἀμφικαλύπτει·
Ὣς Ἑρμῆς Ἑκάεργον ἰδὼν ἀλέεινεν ἑαυτόν.
Ἐν δ' ὀλίγῳ συνέλασσε κάρη χεῖράς τε πόδας τε,
Οἷα νεόλουτος, προκαλεύμενος ἥδυμον ὕπνον
Ἄγρης, εἰνέτεόν τε χέλυν ὑπὸ μασχάλῃ εἶχε.
Γνῶ δ', οὐδ' ἠγνοίησε Διὸς καὶ Λητοῦς υἱὸς
Νύμφην τ' οὐρείην περικαλλέα, καὶ φίλον υἱὸν
Παῖδ' ὀλίγον, δολίης εἰλυμένον ἐντροπίῃσι.
Παπτήνας δ' ἄρα πάντα μυχὸν μεγάλοιο δόμοιο,
Τρεῖς ἀδύτους ἀνέῳγε, λαβὼν κληῖδα φαεινὴν,
Νέκταρος ἐμπλείους ἠδ' ἀμβροσίης ἐρατεινῆς.
Πολλὸς δὲ χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἔνδον ἔκειτο,
Πολλὰ δὲ φοινικόεντα καὶ ἄργυφα εἵματα Νύμφης,
Οἷα θεῶν μακάρων ἱεροὶ δόμοι ἐντὸς ἔχουσιν.
Ἔνθ' ἐπεὶ ἐξερέεινε μυχοὺς μεγάλοιο δόμοιο
Λητοΐδης, μύθοισι προσηύδα κύδιμον Ἑρμῆν·
Ὦ παῖ, ὃς ἐν λίκνῳ κατάκειαι, μήνυέ μοι βοῦς
Θᾶττον· ἐπεὶ τάχα νῶϊ διοισόμεθ' οὐ κατὰ κόσμον.
Ῥίψω γάρ σε βαλὼν ἐς Τάρταρον ἠερόεντα,
Εἰς ζόφον αἰνόμορον καὶ ἀμήχανον· οὐδέ σε μήτηρ
Ἐς φάος οὐδὲ πατὴρ ἀναλύσεται, ἀλλ' ὑπὸ γαίῃ
Ἐῤῥήσεις, ὀλίγοισιν ἐν ἀνδράσιν ἡγεμονεύων.
Τὸν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισι·
Λητοΐδη, τίνα τοῦτον ἀπηνέα μῦθον ἔειπες;
Καὶ βοῦς ἀγραύλους διζήμενος ἐνθάδ' ἱκάνεις;

Οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, οὐκ ἄλλου μῦθον ἄκουσα·
Οὐκ ἂν μηνύσαιμ', οὐκ ἂν μήνυτρον ἀροίμην·
Οὔτε βοῶν ἐλατῆρι, κραταιῷ φωτὶ, ἔοικα.
Οὐκ ἐμὸν ἔργον τοῦτο, πάρος δέ μοι ἄλλα μέμηλεν.
Ὕπνος ἔμοιγε μέμηλε καὶ ἡμετέρης γάλα μητρὸς,
Σπάργανά τ' ἀμφ' ὤμοισιν ἔχειν, καὶ θερμὰ λοετρά.
Μή τις τοῦτο πύθοιτο, πόθεν τόδε νεῖκος ἐτύχθη·
Καί κεν δὴ μέγα θαῦμα μετ' ἀθανάτοισι γένοιτο,
Παῖδα νέον γεγαῶτα διὰ προθύροιο περῆσαι
Βουσὶ μετ' ἀγραύλοισι· τὸ δ' ἀπρεπέως ἀγορεύεις.
Χθὲς γενόμην, ἁπαλοὶ δὲ πόδες, τρηχεῖα δ' ὑπὸ χθών.
Εἰ δὲ θέλεις, πατρὸς κεφαλὴν, μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι,
Μὴ μὲν ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ὑπίσχομαι αἴτιος εἶναι,
Μήτε τιν' ἄλλον ὄπωπα βοῶν κλοπὸν ὑμετεράων,
Αἵτινες αἱ βόες εἰσί· τὸ δὲ κλέος οἶον ἀκούω.
Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ πυκνὸν ἀπὸ βλεφάρων ἀμαρύσσων.
Ὀφρῦσι ῥιπτάζεσκεν, ὁρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,
Μάκρ' ἀποσυρίζων, ἅλιον ὡς μῦθον ἀκούων.
Τὸν δ' ἁπαλὸν γελάσας προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Ὦ πέπον, ἠπεροπευτὰ, δολοφραδὲς, ἦ σε μάλ' οἴω
Πολλάκις ἀντιποροῦντα δόμους εὖ ναιετάοντας,
Ἔννυχον οὐχ ἕνα μοῦνον ἐπ' οὔδει φῶτα καθίσσαι,
Σκευάζοντα κατ' οἶκον ἄτερ ψόφου· οἷ' ἀγορεύεις.
Πολλοὺς δ' ἀγραύλους ἀκαχήσεις μηλοβοτῆρας
Οὔρεος ἐν βήσσῃς, ὁπόταν κρειῶν ἐρατίζων
Ἀντήσεις ἀγέλῃσι βοῶν καὶ πώεσι μήλων.
Ἀλλ' ἄγε, μὴ πύματόν τε καὶ ὕστατον ὕπνον ἰαύσῃς,
Ἐκ λίκνου κατάβαινε μελαίνης νυκτὸς ἑταῖρε.

Τοῦτο γὰρ οὖν καὶ ἔπειτα μετ' ἀθανάτοις γέρας ἕξεις,
Ἀρχὸς φιλητέων κεκλήσεαι ἤματα πάντα.
Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ παῖδα λαβὼν φέρε Φοῖβος Ἀπόλλων
Σὺν δ' ἄρα φρασσάμενος τότε δὴ κρατὺς Ἀργειφόντης
Οἰωνὸν προέηκεν, ἀειρόμενος μετὰ χερσὶ,
Τλήμονα γαστρὸς ἔριθον, ἀτάσθαλον ἀγγελιώτην.
Ἐσσυμένως δὲ μετ' αὐτὸν ἐπέπταρε· τοῖο δ' Ἀπόλλων
Ἔκλυεν, ἐκ χειρῶν δὲ χαμαὶ βάλε κύδιμον Ἑρμῆν.
Ἕζετο δὲ προπάροιθε, καὶ ἐσσύμενός περ ὁδοῖο,
Ἑρμῆν κερτόμεεν, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
Θάρσει, σπαργανιῶτα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ·
Εὑρήσω καὶ ἔπειτα βοῶν ἴφθιμα κάρηνα,
Τούτοις οἰωνοῖσι· σὺ δ' αὖθ' ὁδὸν ἡγεμονεύσεις.
Ὣς φάτ'· ὁ δ' αὖτ' ἀνόρουσε θοῶς Κυλλήνιος Ἑρμῆς,
Σπουδῇ ἰών· ἄμφω δὲ παρ' οὔατα χερσὶν ἐώθει
Σπάργανον ἀμφ' ὤμοισιν ἐλιγμένος, εἶπε δὲ μῦθον·
Πῆ με φέρεις, Ἑκάεργε, θεῶν ζαμενέστατε πάντων;
Ἦ με βοῶν ἕνεχ' ὧδε χολούμενος ὀρσολοπεύεις;
Ὢ πόποι, εἴθ' ἀπόλοιτο βοῶν γένος, οὐ γὰρ ἔγωγε
Ὑμετέρας ἔκλεψα βόας οὐδ' ἄλλον ὄπωπα,
Αἵτινές εἰσι βόες· τὸ δὲ δὴ κλέος οἶον ἀκούω.
Δὸς δὲ δίκην καὶ δέξο παρὰ Ζηνὶ Κρονίωνι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ ἕκαστα διαῤῥήδην ἐρέεινεν
Ἑρμῆς τ' οἰοπόλος καὶ Λητοῦς ἀγλαὸς υἱὸς,
Ἀμφὶς θυμὸν ἔχοντες· ὁ μὲν νημερτέα φωνὴν,
Οὐχὶ δίκην ἐπὶ βουσὶν ἐλάζυτο κύδιμον Ἑρμῆν,
Αὐτὰρ ὁ τέχνῃσίν τε καὶ αἱμυλίοισι λόγοισιν
Ἤθελεν ἐξαπατᾶν Κυλλήνιος Ἀργυρότοξον.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πολύμητις ἑὼν πολυμήχανον εὗρεν,
Ἐσσυμένως δὴ ἔπειτα διὰ ψαμάθοιο βάδιζε
Πρόσθεν, ἀτὰρ κατόπισθε Διὸς καὶ Λητοῦς υἱός.
Αἶψα δ' ἵκοντο κάρηνα θυώδεος Οὐλύμποιο,
Ἐς πατέρα Κρονίωνα, Διὸς περικαλλέα τέκνα·
Κεῖθι γὰρ ἀμφοτέροισι δίκης κατέκειτο τάλαντα.
Εὐμυλίη δ' ἔχ' Ὄλυμπον ἀγάννιφον, ἀθάνατοι δὲ
Ἄφθιτοι ἠγερέθοντο ποτὶ πτύχας Οὐλύμποιο.
Ἔστησαν δ' Ἑρμῆς τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
Πρόσθε Διὸς γούνων· ὁ δ' ἀνείρετο φαίδιμον υἱὸν
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
Φοῖβε, πόθεν ταύτην μενοεικέα ληΐδ' ἐλαύνεις,
Παῖδα νέον γεγαῶτα, φυὴν κήρυκος ἔχοντα;
Σπουδαῖον τόδε χρῆμα θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἦλθε.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Ὦ πάτερ, ἦ τάχα μῦθον ἀκούσεαι οὐκ ἀλαπαδνὸν,
Κερτομέων, ὡς οἶος ἐγὼ φιλοληΐός εἰμι.
Παῖδά τιν' εὗρον τόνδε διαπρύσιον κεραϊστὴν
Κυλλήνης ἐν ὄρεσσι, πολὺν διὰ χῶρον ἀνύσσας,
Κέρτομον, οἷον ἔγωγε θεῶν οὐκ ἄλλον ὄπωπα,
Οὐδ' ἀνδρῶν, ὁπόσοι λησίμβροτοί εἰσ' ἐπὶ γαίῃ.
Κλέψας δ' ἐκ λειμῶνος ἐμὰς βοῦς ᾤχετ' ἐλαύνων
Ἑσπέριος παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Εὐθὺ Πύλονδ' ἐλάων· τὰ δ' ἄρ' ἴχνια δοιὰ πέλωρα,
Οἷά τ' ἀγάσσεσθαι, καὶ ἀγαυοῦ δαίμονος ἔργα.
Τῇσιν μὲν γὰρ βουσὶν ἐς ἀσφοδελὸν λειμῶνα
Ἀντία βήματ' ἔχουσα κόνις ἀνέφαινε μέλαινα·
Αὐτὸς δ' οὗτος ὅδ' ἔξοχ' ἀμήχανος, οὔτ' ἄρα ποσσὶν

Οὔτ᾽ ἄρα χερσὶν ἔβαινε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον·
Ἀλλ᾽ ἄλλην τινὰ μῆτιν ἔχων διέτριβε κέλευθα,
Τοῖα πέλωρ᾽, ὡς εἴ τις ἀραιῇσι δρυσὶ βαίνοι.
Ὄφρα μὲν οὖν ἐδίωκε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον,
Ῥεῖα μάλ᾽ ἴχνια πάντα διέπρεπεν ἐν κονίῃσιν·
Αὐτὰρ ἐπεὶ ψαμάθοιο μέγαν στίβον ἐξεπέρησεν,
Ἄφρασος γένετ᾽ ὦκα βοῶν στίβος, ἠδὲ καὶ αὐτοῦ,
Χῶρον ἀνὰ κρατερόν. τὸν δ᾽ ἐφράσατο βροτὸς ἀνὴρ
Εἰς Πύλον εὐθὺς ἐλῶντα βοῶν γένος εὐρυμετώπων
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τὰς μὲν ἐν ἡσυχίῃ κατέρεξε,
Καὶ διὰ πῦρ μάλ᾽ ἄμησεν ὁδοῦ, τὸ μὲν ἔνθα, τὸ δ᾽ ἔνθα,
Ἐν λίκνῳ κατέκειτο μελαίνῃ νυκτὶ ἐοικὼς,
Ἄντρῳ ἐν ἠερόεντι κατὰ ζόφον· οὐδέ κεν αὐτὸν
Αἰετὸς ὀξὺ λάων ἐσκέψατο· πολλὰ δὲ χερσὶν
Αὐγὰς ὠμάρταζε, δολοφροσύνην ἀλεγύνων.
Αὐτὸς δ᾽ αὐτίκα μῦθον ἀπηλεγέως ἀγόρευεν·
Οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, οὐκ ἄλλου μῦθον ἄκουσα,
Οὐδέ κε μηνύσαιμ᾽, οὐδ᾽ ἂν μήνυτρον ἀροίμην.
Ἤτοι ἄρ ὣς εἰπὼν, κατ᾽ ἄρ ἕζετο Φοῖβος Ἀπόλλων.
Ἑρμῆς δ᾽ αὖθ᾽ ἑτέρωθεν ἀμειβόμενος ἔπος ηὔδα,
Δείξατο δ᾽ εἰς Κρονίωνα, θεῶν σημάντορα πάντων.
Ζεῦ πάτερ, ἤτοι ἐγώ σοι ἀληθείην καταλέξω·
Νημερτής τε γάρ εἰμι, καὶ οὐκ οἶδα ψεύδεσθαι.
Ἦλθεν ἐς ἡμέτερον διζήμενος εἰλίποδας βοῦς
Σήμερον ἠελίοιο νέον ἐπιτελλομένοιο·
Οὐδὲ θεῶν μακάρων ἄγε μάρτυρας οὐδὲ κατόπτας.
Μηνύειν δ᾽ ἐκέλευεν ἀναγκαίης ὑπὸ πολλῆς.
Πολλὰ δέ μ᾽ ἠπείλησε βαλεῖν ἐς Τάρταρον εὐρὺν,

Οὕνεχ' ὁ μὲν τέρεν ἄνθος ἔχει φιλοκυδέος ἥβης,
Αὐτὰρ ἐγὼ χθιζὸς γενόμην· τάδε τ' οἶδε καὶ αὐτός·
Οὔτι βοῶν ἐλατῆρι, κραταιῷ φωτὶ ἐοικώς.
Πείθεο· καὶ γὰρ ἐμεῖο πατὴρ φίλος εὔχεαι εἶναι·
Ὡς οὐκ οἴκαδ' ἔλασσα βόας, ὡς ὄλβιος εἴην,
Οὐδ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔβην· τόδε δ' ἀτρεκέως ἀγορεύω.
Ἠέλιον δὲ μάλ' αἰδέομαι καὶ δαίμονας ἄλλους,
Καί σε φιλῶ, καὶ τοῦτον ὀπίζομαι· οἶσθα καὶ αὐτός·
Ὡς οὐκ αἴτιός εἰμι· μέγαν δ' ἐπιδαίομαι ὅρκον,
Οὐ μὰ τάδ' ἀθανάτων εὐκόσμητα προθύραια.
Καί ποτ' ἐγὼ τούτῳ τίσω ποτὲ νηλέα φωνὴν,
Καὶ κρατερῷ περ ἐόντι· σὺ δ' ὁπλοτέροισιν ἄρηγε.
Ὡς φάτ' ἐπιλλίζων Κυλλήνιος Ἀργειφόντης·
Καὶ τὸ σπάργανον εἶχεν ἐπ' ὠλένῃ, οὐδ' ἀπέβαλλε.
Ζεὺς δὲ μέγ' ἐξεγέλασσεν, ἰδὼν κακομηδέα παῖδα
Εὖ καὶ ἐπισταμένως ἀρνεύμενον ἀμφὶ βόεσσιν.
Ἀμφοτέρους δ' ἐκέλευσεν ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντας
Ζητεύειν, Ἑρμῆν δὲ διάκτορον ἡγεμονεύειν,
Καὶ δεῖξαι τὸν χῶρον ἐπ' ἀβλαβίῃσι νόοιο,
Ὅππῃ δ' αὖ ἀπέκρυψε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα.
Νεῦσεν δὲ Κρονίδης, ἐπεπείθετο δ' ἀγλαὸς Ἑρμῆς·
Ῥηϊδίως γὰρ ἔπειθε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.
Τὼ δ' ἄμφω σπεύδοντε Διὸς περικαλλέα τέκνα
Ἐς Πύλον ἠμαθόεντ' ἰδ' ἐπ' Ἀλφειοῦ πόρον ἷξον,
Ἀγροὺς δ' ἐξίκοντο καὶ αὔλιον ὑψιμέλαθρον,
Ἧχ' οἱ δὴ τὰ χρήματ' ἀτάλλετο νυκτὸς ἐν ὥρῃ.
Ἔνθ' Ἑρμῆς μὲν ἔπειτα κιὼν παρὰ λάϊνον ἄντρον,
Εἰς φῶς ἐξήλαυνε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα·

Λητοΐδης δ' ἀπάτερθεν ἰδὼν, ἐνόησε βοείας
Πέτρῃ ἐπ' ἠλιβάτῳ, τάχα δ' ἤρετο κύδιμον Ἑρμῆν·
Πῶς ἐδύνω, δολομῆτα, δύω βόε δειροτομῆσαι,
Ὧδε νεογνὸς ἐὼν καὶ νήπιος; αὐτὸς ἔγωγε
Δειμαίνω κατόπισθε τὸ σὸν κράτος· οὐδέ τι σε χρὴ
Μακρὸν ἀέξεσθαι, Κυλλήνιε, Μαιάδος υἱέ.
Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ χερσὶ περίστρεφε καρτερὰ δεσμὰ
Ἄγνου· ταὶ δ' ὑπὸ ποσσὶ κατὰ χθονὸς αἶψα λύοντο
Αὐτόθεν, ἀμβολάδην ἐστραμμέναι ἀλλήλῃσι,
Ῥεῖά τε καὶ πάσῃσιν, ἐπ' ἀγραύλῃσι βόεσσιν,
Ἑρμέω βουλῇσι κλεψίφρονος· αὐτὰρ Ἀπόλλων
Θαύμασεν ἀθρήσας· τότε δὴ κρατὺς Ἀργειφόντης
Χῶρον ὑποβλήδην ἐσκέψατο, πῦκν' ἀμαρύσσων,
Ἐγκρύψαι μεμαώς. Λητοῦς δ' ἐρικυδέος υἱὸν
Ῥεῖα μάλ' ἐπρήϋνεν ἑκηβόλον, ὡς ἔθελ' αὐτὸς,
Καὶ κρατερόν περ ἐόντα· λύρην δ' ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς,
Πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέρος· ἡ δ' ὑπὸ χειρὸς
Σμερδαλέον κονάβησε· γέλασσε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων
Γηθήσας, ἐρατὴ δὲ διὰ φρένας ἤλυθ' ἰωὴ
Θυμῷ ἀκουάζοντα· λύρῃ δ' ἐρατὸν κιθαρίζων,
Στῆ ῥ' ὅγε θαρσήσας ἐπ' ἀριστερὰ Μαιάδος υἱὸς
Φοίβου Ἀπόλλωνος· τάχα δὲ λιγέως κιθαρίζων
Γηρύετ' ἀμβολάδην, ἐρατὴ δέ οἱ ἕσπετο φωνὴ,
Κραίνων ἀθανάτους τε θεοὺς καὶ γαῖαν ἐρεμνὴν,
Ὡς τὰ πρῶτα γένοντο, καὶ ὡς λάχε μοῖραν ἕκαστος.
Μνημοσύνην μὲν πρῶτα θεῶν ἐγέραιρεν ἀοιδῇ,
Μητέρα Μουσάων· ἡ γὰρ λάχε Μαιάδος υἱόν.
Τοὺς δὲ κατὰ πρέσβην τε, καὶ ὡς γεγάασιν ἅπαντες,

Ἀθανάτους ἐγέραιρε θεοὺς Διὸς ἀγλαὸς υἱὸς,
Πάντ᾽ ἐνέπων κατὰ κόσμον, ὑπωλένιον κιθαρίζων.
Τὸν δ᾽ ἔρος ἐν στήθεσσιν ἀμήχανος αἴνυτο θυμόν·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Βουφόνε, μηχανιῶτα, πονεύμενε, δαιτὸς ἑταῖρε,
Πεντήκοντα βοῶν ἀντάξια ταῦτα μέμηλας.
Ἡσυχίως καὶ ἔπειτα διακρινέεσθαι ὀΐω·
Νῦν δ᾽ ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, πολύτροπε Μαιάδος υἱὲ,
Ἦ σοί γ᾽ ἐκ γενεῆς τάδ᾽ ἅμ᾽ ἕσπετο θαυματὰ ἔργα;
Ἠέ τις ἀθανάτων, ἠὲ θνητῶν ἀνθρώπων
Δῶρον ἀγαυὸν ἔδωκε, καὶ ἔφρασε θέσπιν ἀοιδήν;
Θαυμασίην γὰρ τήνδε νεήφατον ὄσσαν ἀκούω,
Ἣν οὐ πώποτέ φημι δαήμεναι οὔτε τιν᾽ ἀνδρῶν,
Οὔτε τιν᾽ ἀθανάτων, οἳ Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχουσι,
Νόσφι σέθεν, φιλῆτα, Διὸς καὶ μαιάδος υἱὲ.
Τίς τέχνη, τίς μοῦσα ἀμηχανέων μελεδώνων,
Τίς τρίβος. ἀτρεκέως γὰρ ἅμα τρία πάντα πάρεστιν,
Εὐφροσύνην καὶ ἔρωτα καὶ ἥδυμον ὕπνον ἑλέσθαι.
Καὶ γὰρ ἐγὼ Μούσῃσιν Ὀλυμπιάδεσσιν ὀπηδὸς,
Τῇσι χοροί τε μέλουσι, καὶ ἀγλαὸς οἶμος ἀοιδῆς,
Καὶ μολπὴ τεθαλυῖα, καὶ ἱμερόεις βρόμος αὐλῶν·
Ἀλλ᾽ οὔπω τί μοι ὧδε μετὰ φρεσὶν ἄλλο μέλησεν,
Οἷα νέων θαλίῃς ἐνδέξια ἔργα πέλονται.
Θαυμάζω, Διὸς υἱὲ, τάδ᾽, ὡς ἐρατὸν κιθαρίζεις.
Νῦν δ᾽ ἐπεὶ οὖν, ὀλίγος περ ἐὼν, κλυτὰ μήδεα οἶδας,
Σοὶ δ᾽ αὐτῷ καὶ μητρὶ τόδ᾽ ἀτρεκέως ἀγορεύσω,
Ναὶ μὰ τόδε κράνειον ἀκόντιον· ἦ μὲν ἐγώ σε
Κυδρὸν ἐν ἀθανάτοισι καὶ ὄλβιον ἡγεμονεύσω,

Δώσω τ' ἀγλαὰ δῶρα, καὶ ἐς τέλος οὐκ ἀπατήσω.
Τὸν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισιν·
Εἰρωτᾷς μ', Ἑκάεργε περιφραδές· αὐτὰρ ἐγώ σοι
Τέχνης ἡμετέρης ἐπιβήμεναι οὔτι μεγαίρω.
Σήμερον εἰδήσεις· ἐθέλω δέ τοι ἤπιος εἶναι
Βουλῇ καὶ μύθοισι· σὺ δὲ φρεσὶ πάντ' εὖ οἶδας.
Πρῶτος γὰρ, Διὸς υἱὲ, μετ' ἀθανάτοισι θαάσσεις
Ἠΰς τε κρατερός τε· φιλεῖ δέ σε μητιέτα Ζεὺς
Ἐκ πάσης ὁσίης, ἔπορεν δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα·
Καὶ τιμάς σέ γε φασὶ δαήμεναι ἐκ Διὸς ὀμφῆς,
Μαντείας θ', Ἑκάεργε, Διὸς πάρα, θέσφατα πάντα.
Καὶ νῦν αὐτός ἐγὼ παῖδ' ἀφνειὸν δεδάηκα·
Σοὶ δ' αὐτάγρετόν ἐστι δαήμεναι, ὅ ττι μενοινᾷς.
Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν τοι θυμὸς ἐπιθύει κιθαρίζειν,
Μέλπεο καὶ κιθάριζε, καὶ ἀγλαΐας ἀλέγυνε,
Δέγμενος ἐξ ἐμέθεν· σὺ δέ μοι, φίλε, κῦδος ὄπαζε.
Εὐμόλπει, μετὰ χερσὶν ἔχων λιγύφωνον ἑταίρην,
Καλὰ καὶ εὖ κατὰ κόσμον ἐπισταμένην ἀγορεύειν·
Εὔκηλος μὲν ἔπειτα φέρειν εἰς δαῖτα θάλειαν,
Καὶ χορὸν ἱμερόεντα, καὶ ἐς φιλοκυδέα κῶμον,
Εὐφροσύνην νυκτός τε καὶ ἤματος· ὅστις ἄρ αὐτὴν
Τέχνῃ καὶ σοφίῃ δεδαημένος ἐξερεείνῃ,
Φθεγγομένη παντοῖα νόῳ χαρίεντα διδάσκει
Ῥεῖα συνηθείῃσιν ἀθυρομένη μαλακῇσιν,
Ἐργασίην φεύγουσα δυήπαθον· ὃς δέ κεν αὐτὴν
Νῆϊς ἐὼν τὸ πρῶτον ἐπιζαφελῶς ἐρεείνῃ,
Μὰψ αὔτως κεν ἔπειτα μετήορά τε θρυλλίζοι.
Σοὶ δ' αὐτάγρετόν ἐστι δαήμεναι, ὅ, ττι μενοινᾷς.

Καί τοι ἐγὼ δώσω ταύτην, Διὸς ἀγλαὲ κοῦρε·
Ἡμεῖς δ' αὖ ὄρεός τε καὶ ἱπποβότου πεδίοιο
Βουσὶ νομοὺς, Ἑκάεργε, νομεύσομεν ἀγραύλοισιν.
Ἔνθεν ἅλις τέξουσι βόες ταύροισι μιγεῖσαι
Μίγδην θηλείας τε καὶ ἄρσενας· οὐδέ τί σε χρὴ
Κερδαλέον περ ἐόντα περιζαμενῶς κεχολῶσθαι.
Ὣς εἰπὼν, ὤρεξ'· ὁ δ' ἐδέξατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἑρμῇ δ' ἐγγυάλιξεν ἔχων μάστιγα φαεινὴν,
Βουκολίας τ' ἐπέτελλεν· ἔδεκτο δὲ Μαιάδος υἱὸς
Γηθήσας· κίθαριν δὲ λαβὼν ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς
Λητοῦς ἀγλαὸς υἱὸς ἄναξ ἑκάεργος, Ἀπόλλων,
Πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέρος· ἡ δ' ὑπὸ νέρθεν
Ἱμερόεν κονάβησε· θεὸς δ' ὑπὸ καλὸν ἄεισε.
Ἔνθα βόας μὲν ἔπειτα ποτὶ ζάθεον λειμῶνα
Ἐτραπέτην· αὐτοὶ δὲ Διὸς περικαλλέα τέκνα
Ἄψοῤῥοι πρὸς Ὄλυμπον ἀγάννιφον ἐῤῥώσαντο,
Τερπόμενοι φόρμιγγι. χάρη δ' ἄρα μητιέτα Ζεύς,
Ἄμφω δ' ἐς φιλότητα συνήγαγε· καὶ ὁ μὲν Ἑρμῆς
Λητοΐδην ἐφίλησε διαμπερὲς, ὡς ἔτι καὶ νῦν,
Σήματ' ἐπεὶ κιθάρην μὲν Ἑκηβόλῳ ἐγγυάλιξεν
Ἱμερτὴν, δεδαὼς ὁ δ' ὑπωλένιον κιθάριζεν.
Αὐτὸς δ' αὖθ' ἑτέρης σοφίης ἐκμάσσατο τέχνην·
Συρίγγων ἐνοπὴν ποιήσατο τηλόθ' ἀκουστήν.
Καὶ τότε Λητοΐδης Ἑρμῆν πρὸς μῦθον ἔειπε·
Δείδια, Μαιάδος υἱὲ, διάκτορε, ποικιλομῆτα,
Μή μοι ἅμα κλέψῃς κίθαριν καὶ καμπύλα τόξα·
Τιμὴν γὰρ πὰρ Ζηνὸς ἔχεις ἐπαμοίβια ἔργα
Θήσειν ἀνθρώποισι κατὰ χθόνα πουλυβότειραν.

Ἀλλ' εἴ μοι τλαίης γε θεῶν μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
Ἢ κεφαλῇ νεύσας, ἢ ἐπὶ Στυγὸς ὄβριμον ὕδωρ,
Πάντ' ἂν ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένα καὶ φίλα ἔρδοις.
Καὶ τότε Μαιάδος υἱὸς ὑποσχόμενος κατένευσε,
Μή ποτ' ἀποκλέψειν, ὅσ' Ἑκηβόλος ἐκτεάτισται,
Μηδέ ποτ' ἐμπελάσειν πυκινῷ δόμῳ· αὐτὰρ Ἀπόλ-
Λητοΐδης κατένευσεν ἐπ' ἀρθμῷ καὶ φιλότητι, (λων
Μή τινα φίλτερον ἄλλον ἐν ἀθανάτοισιν ἔσεσθαι,
Μήτε θεὸν, μήτ' ἄνδρα, Διὸς γόνον· ἐκ δὲ τέλειον
Σύμβολον ἀθανάτων ποιήσομαι, ἠδ' ἅμα πάντων,
Πιστὸν ἐμῷ θυμῷ καὶ τ μιον· αὐτὰρ ἔπειτα
Ὄλβου καὶ πλούτου δώσω περικαλλέα ῥάβδον,
Χρυσείην, τριπέτηλον, ἀκήριον, ἥ σε φυλάξει,
Πάντας ἐπικραίνουσα θεοὺς, ἐπέων τε καὶ ἔργων
Τῶν ἀγαθῶν, ὅσα φημὶ δαήμεναι ἐκ Διὸς ὀμφῆς.
Μαντείην δὲ, φέριστε, Διοτρεφὲς, ἣν ἐρεείνεις,
Οὔτε σε θέσφατόν ἐστι δαήμεναι, οὔτε τίν' ἄλλον
Ἀθανάτων· τὸ γὰρ οἶδε Διὸς νόος· αὐτὰρ ἔγωγε
Πιστωθεὶς, κατένευσα, καὶ ὤμοσα καρτερὸν ὅρκον,
Μή τινα νόσφιν ἐμεῖο θεῶν αἰειγενετάων
Ἄλλον γ' εἴσεσθαι Ζηνὸς πυκινόφρονα βουλήν.
Καὶ σὺ, κασίγνητε χρυσόῤῥαπι, μή με κέλευε
Θέσφατα πιφαύσκειν, ὅσα μήδεται εὐρυόπα Ζεύς.
Ἀνθρώπων δ' ἄλλον δηλήσομαι, ἄλλον ὀνήσω,
Πολλὰ περιτροπέων ἀμεγάρτων φῦλ' ἀνθρώπων.
Καὶ μὲν ἐμῆς ὀμφῆς ἀπονήσεται, ὅστις ἂν ἔλθῃ
Φωνῇ καὶ πτερύγεσσι τελήεντων οἰωνῶν·
Οὗτος ἐμῆς ὀμφῆς ἀπονήσεται, οὐδ' ἀπατήσω.

Ὃς δέ κε μαψιλόγοισι πιθήσας οἰωνοῖσι,
Μαντείην ἐθέλῃσι παρὲκ νόον ἐξερεείνειν
Ἡμετέρην, νοέειν δὲ θεῶν πλέον αἰὲν ἐόντων,
Φήμ', ἁλίην ὁδὸν εἶσιν, ἐγὼ δέ κε δῶρα δεχοίμην.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, Μαίης ἐρικυδέος υἱὲ
Καὶ Διὸς αἰγιόχοιο θεῶν ἐριούνιε δαῖμον.
Μοῖραι γάρ τινες εἰσὶ, κασίγνηται γεγαυῖαι
Παρθένοι, ὠκείῃσιν ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι,
Τρεῖς· κατὰ δὲ κρατὸς πεπαλαγμέναι ἄλφιτα λευκὰ,
Οἰκία ναιετάουσιν ὑπὸ πτυχὶ Παρνησοῖο,
Μαντείης ἀπάνευθε διδάσκαλοι, ἣν ἐπὶ βουσὶ
Παῖς ἔτ' ἐὼν μελέτησα· πατὴρ δ' ἐμὸς οὐκ ἀλέγυνεν.
Ἐντεῦθεν δή 'πειτα ποτώμεναι ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλῃ,
Κηρία βόσκονται, καί τε κραίνουσιν ἕκαστα.
Αἳ δ' ὅτε μὲν θυίωσιν ἐδηδυῖαι μέλι χλωρὸν,
Προφρονέως ἐθέλουσιν ἀληθείην ἀγορεύειν·
Ἢν δ' ἀπονοσφισθῶσι θεῶν ἡδεῖαν ἐδωδὴν,
Πειρῶνται δή 'πειτα παρὲξ ὁδὸν ἡγεμονεύειν.
Τάς τοι ἔπειτα δίδωμι· σὺ δ' ἀτρεκέως ἐρεείνων,
Σὴν αὐτοῦ φρένα τέρπε· καὶ εἰ βροτὸν ἄνδρα δαείης,
Πολλάκι σῆς ὀμφῆς ἐπακούσεται, αἴκε τύχῃσι.
Ταῦτ' ἔχε, Μαιάδος υἱὲ, καὶ ἀγραύλους ἕλικας βοῦς,
Ἵππους τ' ἀμφιπόλευε καὶ ἡμιόνους ταλαεργούς·
Καὶ χαροποῖσι λέουσι καὶ ἀργιόδουσι σύεσσι,
Καὶ κυσὶ, καὶ μήλοισιν, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθὼν,
Πᾶσι δ' ἐπὶ προβάτοισιν ἀνάσσειν κύδιμον Ἑρμῆν·
Οἶον δ' εἰς Ἀΐδην τετελεσμένον ἄγγελον εἶναι·
Ὅς ἄδοτός περ ἐὼν, δώσει γέρας οὐκ ἐλάχιστον.

Οὕτω Μαιάδος υἱὸν ἄναξ ἐφίλησεν Ἀπόλλων
Παντοίῃ φιλότητι· χάριν δ' ἐπέθηκε Κρονίων·
Πᾶσι δ' ὅγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ὁμιλεῖ.
Παῦρα μὲν οὖν ὀνίησι, τὸ δ' ἄκριτον ἠπεροπεύει
Νύκτα δι' ὀρφναίην φῦλα θνητῶν ἀνθρώπων.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ·
Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

III.

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ ὙΜΝΟΣ.

Μοῦσα, μοι ἔννεπε ἔργα πολυχρύσου Ἀφροδίτης
Κύπριδος, ἥτε θεοῖσιν ἐπὶ γλυκὺν ἵμερον ὦρσε,
Καί τ' ἐδαμάσσατο φῦλα καταθνητῶν ἀνθρώπων,
Οἰωνούς τε διιπετέας, καὶ θηρία πάντα,
Ἠμὲν ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει, ἠδ' ὅσα πόντος·
Πᾶσιν δ' ἔργα μέμηλεν ἐϋστεφάνου Κυθερείης.
Τρισσὰς δ' οὐ δύναται πεπιθεῖν φρένας οὐδ' ἀπατῆσαι,
Κούρην, αἰγιόχοιο Διὸς, γλαυκῶπιδ' Ἀθήνην·
Οὐ γάρ οἱ εὔαδεν ἔργα πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
Ἀλλ' ἄρα οἱ πόλεμοί τε ἅδον καὶ ἔργον Ἄρηος,

Ὑσμῖναί τε, μάχαι τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' ἀλεγύνειν.
Πρώτη τέκτονας ἄνδρας ἐπιχθονίους ἐδίδαξε
Ποιῆσαι σατίνας τε καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ.
Ἥδε τε παρθενικὰς ἁπαλόχροας ἐν μεγάροισιν
Ἀγλαὰ ἔργ' ἐδίδαξεν, ἐπὶ φρεσὶ θεῖσα ἑκάστῃ.
Οὐδέ ποτ' Ἀρτέμιδα χρυσηλάκατον κελαδεινὴν
Δάμναται ἐν φιλότητι φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη.
Καὶ γὰρ τῇ ἅδε τόξα, καὶ οὔρεσι θῆραν ἐναίρειν,
Φόρμιγγές τε, χοροί τε, διαπρύσιοί τ' ὀλολυγαὶ,
Ἄλσεά τε σκιόεντα, δικαίων τε πτόλις ἀνδρῶν.
Οὐδὲ μὲν αἰδοίῃ κούρῃ ἅδεν ἔργ' Ἀφροδίτης,
Ἱστίῃ, ἣν πρώτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
Αὖτις δ' ὁπλοτάτην, βουλῇ Διὸς αἰγιόχοιο,
Πότνιαν, ἣν ἐμνῶντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων·
Ἡ δὲ μάλ' οὐκ ἔθελεν, ἀλλὰ στερεῶς ἀπέειπεν.
Ὤμοσε δὲ μέγαν ὅρκον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστὶν,
Ἁψαμένη κεφαλῆς πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
Παρθένος ἔσσεσθαι πάντ' ἤματα, δῖα θεάων.
Τῇ δὲ πατὴρ Ζεὺς δῶκε καλὸν γέρας ἀντὶ γάμοιο,
Καί τε μέσῳ οἴκῳ κατ' ἄρ' ἕζετο, πῖαρ ἑλοῦσα.
Πᾶσιν δ' ἐν νηοῖσι θεῶν τιμάοχός ἐστι,
Καὶ παρὰ πᾶσι βροτοῖσι θεῶν πρέσβειρα τέτυκται.
Τάων οὐ δύναται πεπιθεῖν φρένας οὐδ' ἀπατῆσαι·
Τῶν δ' ἄλλων οὔπερ τι πεφυγμένον ἐστ' Ἀφροδίτην,
Οὔτε θεῶν μακάρων, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
Καί τε παρὲκ Ζηνὸς νόον ἤγαγε τερπικεραύνου,
Ὅστε μέγιστός τ' ἐστὶ, μεγίστης τ' ἔμμορε τιμῆς·
Καί τε τοῦ, εὖτ' ἐθέλῃ, πυκινὰς φρένας ἐξαπαφοῦσα,

Ῥηϊδίως συνέμιξε καταθνητῇσι γυναιξὶν,
Ἥρης ἐκλελαθοῦσα κασιγνήτης ἀλόχου τε,
Ἣ μέγα εἶδος ἀρίστη ἐν ἀθανάτῃσι θεῇσι·
Κυδίστην δ' ἄρα μιν τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
Μήτηρ τε Ῥείη· Ζεὺς δ' ἄφθιτα μήδεα εἰδὼς
Αἰδοίην ἄλοχον ποιήσατο κέδν' εἰδυῖαν.
Τῇ δὲ καὶ αὐτῇ Ζεὺς γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ,
Ἀνδρὶ καταθνητῷ μιχθήμεναι, ὄφρα τάχιστα
Μηδ' αὐτὴ βροτέης εὐνῆς ἀποεργμένη εἴη,
Καί ποτ' ἐπευξαμένη εἴπῃ μετὰ πᾶσι θεοῖσιν,
Ἡδὺ γελοιήσασα, φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
Ὥς ῥα θεοὺς συνέμιξε καταθνητῇσι γυναιξὶ,
Καί τε καταθνητοὺς υἱεῖς τέκον ἀθανάτοισιν,
Ὥς τε θεὰς ἀνέμιξε καταθνητοῖς ἀνθρώποις.
Ἀγχίσεω δ' ἄρα οἱ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ,
Ὃς τότ' ἐν ἀκροπόλοις ὄρεσι πολυπιδάκου Ἴδης
Βουκολέεσκεν βοῦς, δέμας ἀθανάτοισιν ἐοικώς.
Τὸν δή ἔπειτα ἰδοῦσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
Ἠράσατ', ἐκπάγλως δὲ κατὰ φρένας ἵμερος εἷλεν.
Ἐς Κύπρον δ' ἐλθοῦσα, θυώδεα νηὸν ἔδυνεν,
Ἐς Πάφον· ἔνθα δέ οἱ τέμενος, βωμός θυώδης,
Ἔνθ' ἥγ' εἰσελθοῦσα, θύρας ἐπέθηκε φαεινάς·
Ἔνθα δέ μιν Χάριτες λοῦσαν, καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ
Ἀμβρότῳ, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἐόντας,
Ἀμβροσίῳ, ἑανῷ, τό ῥά οἱ τεθυωμένον ἦεν.
Ἑσσαμένη δ' εὖ πάντα περὶ χροῒ εἵματα καλὰ,
Χρυσῷ κοσμηθεῖσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
Σεύατ' ἐπὶ Τροίην, προλιποῦσ' εὐώδεα Κύπρον,

Ὕψι μετὰ νεφέεσσι θοῶς πρήσσουσα κέλευθον.
Ἴδην δ' ἵκανε πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν·
Βῆ δ' ἰθὺς σταθμοῖο, δι' ὄρεος· οἱ δὲ μετ' αὐτὴν
Σαίνοντες πολιοί τε λύκοι, χαροποί τε λέοντες,
Ἄρκτοι, παρδάλιές τε θοαὶ προκάδων ἀκόρητοι
Ἤεσαν· ἡ δ' ὁρόωσα μετὰ φρεσὶ τέρπετο θυμόν,
Καὶ τοῖς ἐν στήθεσσι βάλ' ἵμερον· οἱ δ' ἅμα πάντες
Σύνδυο κοιμήσαντο κατὰ σκιόεντας ἐναύλους.
Αὐτὴ δ' ἐς κλισίας εὐποιήτους ἀφίκανε·
Τὸν δ' εὗρε σταθμοῖσι λελειμμένον, οἶον ἀπ' ἄλλων,
Ἀγχίσην ἥρωα, θεῶν ἄπο κάλλος ἔχοντα.
Οἱ δ' ἅμα βουσὶν ἕποντο νομοὺς κατὰ ποιήεντας
Πάντες· ὁ δὲ σταθμοῖσι λελειμμένος, οἶος ἀπ' ἄλλων,
Πωλεῖτ' ἔνθα καὶ ἔνθα, διαπρύσιον κιθαρίζων.
Στῆ δ' αὐτοῦ προπάροιθε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
Παρθένῳ ἀδμήτῃ μέγεθός τε καὶ εἶδος ὁμοίη,
Μή μιν ταρβήσειεν, ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας.
Ἀγχίσης δ' ὁρόων ἐφράζετο, θαύμαινέν τε
Εἶδός τε, μέγεθός τε καὶ εἵματα σιγαλόεντα.
Πέπλον μὲν γὰρ ἕεστο φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς,
Εἶχε δ' ἐπιγναμπτὰς ἕλικας, κάλυκάς τε φαεινάς.
Ὅρμοι δ' ἀμφ' ἁπαλῇ δειρῇ περικαλλέες ἦσαν,
Καλοὶ, χρύσειοι, παμποίκιλοι· ὡς δὲ σελήνη
Στήθεσιν ἀμφ' ἁπαλοῖσιν ἐλάμπετο, θαῦμα ἰδέσθαι.
Ἀγχίσην δ' ἔρος εἷλεν, ἔπος δέ μιν ἀντίον ηὔδα·
Χαῖρε, ἄνασσ', ἥτις μακάρων τάδε δώμαθ' ἱκάνεις,
Ἄρτεμις, ἢ Λητὼ, ἠὲ χρυσέη Ἀφροδίτη,
Ἢ Θέμις ἠϋγενὴς, ἠὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

Ἤ πού τις Χαρίτων δεῦρ' ἤλυθες, αἵτε θεοῖσι
Πᾶσιν ἑταιρίζουσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται·
Ἤ τις Νυμφάων, αἵτ' ἄλσεα καλὰ νέμονται,
Ἢ Νυμφέων, αἳ καλὸν ὄρος τόδε ναιετάουσι,
Καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πείσεα ποιήεντα.
Σοὶ δ' ἐγὼ ἐν σκοπιῇ, περιφαινομένῳ ἐνὶ χώρῳ,
Βωμὸν ποιήσω, ῥέξω δέ τοι ἱερὰ καλὰ
Ὥρῃσι πάσῃσι· σὺ δ' εὔφρονα θυμὸν ἔχουσα,
Δός με μετὰ Τρώεσσιν ἀριπρεπέ' ἔμμεναι ἄνδρα.
Ποίει δ' εἰσοπίσω θαλερὸν γόνον, αὐτὰρ ἔμ' αὐτὸν
Δηρὸν ἐῢ ζώειν καὶ ὁρᾷν φάος ἠελίοιο,
Ὄλβιον ἐν λαοῖς, καὶ γήραος οὐδὸν ἱκέσθαι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
Ἀγχίση, κύδιστε χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
Οὔτις τοι θεός εἰμι· τί μ' ἀθανάτῃσιν ἐΐσκεις;
Ἀλλὰ καταθνητή τε, γυνὴ δέ με γείνατο μήτηρ.
Ὀτρεὺς δ' ἐστὶ πατὴρ ὄνομα κλυτὸς, εἴπου ἀκούεις,
Ὃς πάσης Φρυγίης εὐτειχήτοιο ἀνάσσει.
Γλῶσσαν δ' ὑμετέρην τε καὶ ἡμετέρην σάφα οἶδα.
Τρωὰς γὰρ μεγάρῳ με τροφὸς τρέφεν· ἡ δὲ διαπρὸ
Σμικρὴν παῖδ' ἀτίταλλε, φίλης παρὰ μητρὸς ἑλοῦσα.
Ὣς δή τοι γλῶσσάν τε καὶ ὑμετέρην εὖ οἶδα.
Νῦν δέ μ' ἀνήρπαξε χρυσόῤῥαπις Ἀργειφόντης
Ἐκ χοροῦ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου, κελαδεινῆς.
Πολλαὶ δὴ Νύμφαι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι
Παίζομεν, ἀμφὶ δ' ὅμιλος ἀπείριτος ἐστεφάνωτο·
Ἔνθεν μ' ἥρπαξε χρυσόῤῥαπις Ἀργειφόντης·
Πολλὰ δ' ἐπ' ἤγαγεν ἔργα καταθνητῶν ἀνθρώπων,

Πολλὴν δ' ἄκληρόν τε καὶ ἄκτιτον, ἣν διὰ θῆρες
Ὠμοφάγοι φοιτῶσι κατὰ σκιόεντας ἐναύλους·
Οὐδὲ ποσὶ ψαύειν ἐδόκουν φυσιζόου αἴης.
Ἀγχίσεω δέ με φάσκε παραὶ λέχεσι καλέεσθαι
Κουριδίην ἄλοχον, σοὶ δ' ἀγλαὰ τέκνα τεκεῖσθαι.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ δεῖξε καὶ ἔφρασεν, ἤτοι ὅγ' αὖτις
Ἀθανάτων μετὰ φῦλ' ἀπέβη κρατὺς Ἀργειφόντης·
Αὐτὰρ ἐγώ σ' ἱκόμην, κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη.
Ἀλλά σε πρὸς Ζηνὸς γουνάζομαι ἠδὲ τοκήων
Ἐσθλῶν, οὐ γάρ τοί γε κακοὶ τοιόνδε τέκοιεν·
Ἀδμήτην μ' ἀγαγὼν καὶ ἀπειρήτην φιλότητος,
Πατρί τε σῷ δεῖξον καὶ μητέρι κέδν' εἰδυίῃ,
Σοῖς τε κασιγνήτοις, οἵ τοι ὁμόθεν γεγάασιν·
Εἴ σφιν ἀεικελίη νυὸς ἔσσομαι, ἠὲ καὶ οὐκί.
Πέμψαι δ' ἄγγελον ὦκα μετὰ Φρύγας αἰολοπώλους,
Εἰπεῖν πατρί τ' ἐμῷ καὶ μητέρι κηδομένῃ περ·
Οἱ δέ τε μὲν χρυσόν κεν ἅλις, ἐσθῆτά θ' ὑφαντὴν
Πέμψουσι· σὺ δὲ πολλὰ καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα.
Ταῦτα δὲ ποιήσας δαίνυ γάμον ἱμερόεντα,
Τίμιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
  Ὣς εἰποῦσα θεὰ, γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ.
Ἀγχίσην δ' ἔρος εἷλεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
  Εἰ μὲν θνητή τ' ἐσσὶ, γυνὴ δέ σε γείνατο μήτηρ,
Ὀτρεὺς δ' ἐστὶ πατὴρ ὄνομα κλυτὸς, ὡς ἀγορεύεις,
Ἀθανάτοιο δ' ἕκητι διακτόρου ἐνθάδ' ἱκάνεις
Ἑρμέω, ἐμὴ δ' ἄλοχος κεκλήσεαι ἤματα πάντα·
Οὔτις ἔπειτα θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων
Ἐνθάδε με σχήσει, πρὶν σῇ φιλότητι μιγῆναι

Αὐτίκα νῦν· οὐδ' εἴ κεν ἑκηβόλος αὐτὸς Ἀπόλλων
Τόξου ἀπ' ἀργυρέου προΐῃ βέλεα στονόεντα.
Βουλοίμην κεν ἔπειτα, γύναι εἰκυῖα θεῇσι,
Σῆς εὐνῆς ἐπιβὰς, δῦναι δόμον Ἄϊδος εἴσω.
Ὣς εἰπὼν, λάβε χεῖρα· φιλομμειδὴς δ' Ἀφροδίτη
Ἕρπε μεταστρεφθεῖσα, κατ' ὄμματα καλὰ βαλοῦσα,
Ἐς λέχος εὔστρωτον, ὅ τί περ πάρος ἔσκεν ἄνακτι
Χλαίνῃσι μαλακῇς ἐστρωμένον· αὐτὰρ ὕπερθεν
Ἄρκτων δέρματ' ἔκειτο, βαρυφθόγγων τε λεόντων,
Τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οὔρεσιν ὑψηλοῖσιν.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν λεχέων εὐποιήτων ἐπέβησαν,
Κόσμον μέν οἱ πρῶτον ἀπὸ χροὸς εἷλε φαεινὸν,
Πόρπας τε, γναμπτάς θ' ἕλικας, κάλυκάς τε καὶ ὅρμους.
Λῦσε δέ οἱ ζώνην, ἰδὲ εἵματα σιγαλόεντα
Ἔκδυε, καὶ κατέθηκεν ἐπὶ θρόνου ἀργυρήλου
Ἀγχίσης· ὁ δ' ἔπειτα, θεῶν ἰότητι καὶ αἴσῃ,
Ἀθανάτῃ παρέλεκτο θεᾷ βροτὸς, οὐ σάφα εἰδώς.
Ἦμος δ' ἂψ εἰς αὖλιν ἀποκλίνουσι νομῆες
Βοῦς τε καὶ ἴφια μῆλα νομῶν ἐξ ἀνθεμοέντων·
Τῆμος ἄρ' Ἀγχίσῃ μὲν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευε
Νήδυμον, αὐτὴ δὲ χροῒ ἕννυτο εἵματα καλά.
Ἑσσαμένη δ' εὖ πάντα περὶ χροῒ δῖα θεάων,
Ἔστη πὰρ κλισίῃ· εὐποιήτου δὲ μελάθρου
Κῦρε κάρη· κάλλος δὲ παρειάων ἀπέλαμπεν
Ἄμβροτον, οἷόν τ' ἐστὶν ἐϋστεφάνου Κυθερείης.
Ἐξ ὕπνου τ' ἀνέγειρεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ὄρσεο, Δαρδανίδη· τί νυ νήγρετον ὕπνον ἰαύεις;
Καὶ φράσαι, εἴ τι ὁμοίη ἐγὼν ἰνδάλλομαι εἶναι,

Οἵην δή με τὸ πρῶτον ἐν ὀφθαλμοῖσι νόησας;
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλ' ἐμμαπέως ὑπάκουσεν.
Ὡς δ' εἶδεν δειρήν τε καὶ ὄμματα κάλ' Ἀφροδίτης,
Τάρβησέν τε, καὶ ὄσσε παρακλιδὸν ἔτραπεν ἄλλῃ.
Ἂψ δ' αὖτις χλαίνῃ τε καλύψατο καλὰ πρόσωπα,
Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Αὐτίκα σ' ὡς τὰ πρῶτα, θεὰ, ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Ἔγνων, ὡς θεὸς ἦσθα· σὺ δ' οὐ νημερτὲς ἔειπες.
Ἀλλά σε πρὸς Ζηνὸς γουνάζομαι αἰγιόχοιο,
Μή με ζῶντ' ἀμενηνὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἐάσῃς
Ναίειν, ἀλλ' ἐλέαιρ'· ἐπεὶ οὐ βιοθάλμιος ἀνὴρ
Γίγνεται, ὅστε θεαῖς εὐνάζεται ἀθανάτῃσι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
Ἀγχίση, κύδιστε καταθνητῶν ἀνθρώπων,
Θάρσει, μηδέ τι σῇσι μετὰ φρεσὶ δείδιθι λίην·
Οὐ γάρ τοί τι δέος, παθέειν κακὸν ἐξ ἐμέθεν γε,
Οὐδ' ἄλλων μακάρων· ἐπειὴ φίλος ἐσσὶ θεοῖσι.
Σοὶ δ' ἔσται φίλος υἱὸς, ὃς ἐν Τρώεσσιν ἀνάξει,
Καὶ παῖδες παίδεσσι διαμπερὲς ἐκγεγάονται·
Τῷ δὲ καὶ Αἰνείας ὄνομ' ἔσσεται, οὕνεκά μ' αἰνὸν
Ἔσχεν ἄχος, ἕνεκα βροτοῦ ἀνέρος ἔμπεσον εὐνῇ.
Ἀγχίθεοι δὲ μάλιστα καταθνητῶν ἀνθρώπων
Αἰεὶ ἀφ' ὑμετέρης γενεῆς εἶδός τε φυήν τε.
Ἦτοι μὲν ξανθὸν Γανυμήδεα μητιέτα Ζεὺς
Ἥρπασ' ἑὸν διὰ κάλλος, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη,
Καί τε Διὸς κατὰ δῶμα θεοῖς ἐπιοινοχοεύοι,
Θαῦμα ἰδεῖν, πάντεσσι τετιμένος ἀθανάτοισι,
Χρυσέου ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων νέκταρ ἐρυθρόν.

Τρῶα δὲ πένθος ἄλαστον ἔχε φρένας, οὐδέ τι ᾔδει,
Ὅππη οἱ φίλον υἱὸν ἀνήρπασε θέσπις ἄελλα·
Τόν δή 'πειτα γόασκε διαμπερὲς ἤματα πάντα.
Καί μιν Ζεὺς ἐλέησε, δίδου δέ οἱ υἷος ἄποινα,
Ἵππους ἀργίποδας, τοί τ' ἀθανάτους φορέουσι.
Τούς οἱ δῶρον ἔδωκεν ἔχειν· εἶπέν τε ἕκαστα
Ζηνὸς ἐφημοσύνῃσι διάκτορος, Ἀργειφόντης,
Ὡς ἔοι ἀθάνατος καὶ ἀγήρως ἤματα πάντα.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ Ζηνὸς ὅγ' ἔκλυεν ἀγγελιάων,
Οὐκέτ' ἔπειτα γόασκε, γεγήθει δὲ φρένας ἔνδον,
Γηθόσυνος δ' ἵπποισιν ἀελλοπόδεσσιν ὀχεῖτο.
Ὣς δ' αὖ Τιθωνὸν χρυσόθρονος ἥρπασεν Ἠὼς,
Ὑμετέρης γενεῆς, ἐπιείκελον ἀθανάτοισι.
Βῆ δ' ἴμεν αἰτήσουσα κελαινεφέα Κρονίωνα,
Ἀθάνατόν τ' εἶναι καὶ ζώειν ἤματα πάντα·
Τῇ δὲ Ζεὺς ἐπένευσε, καὶ ἐκρήηνεν ἐέλδωρ.
Νηπίη, οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶ πότνια Ἠὼς
Ἥβην αἰτῆσαι, ξῦσαί τ' ἀπὸ γῆρας ὀλοιόν.
Τὸν δή τοι εἵως μὲν ἔχε πολυήρατος ἥβη,
Ἠοῖ τερπόμενος χρυσοθρόνῳ, ἠριγενείῃ,
Ναῖε παρ' Ὠκεανοῖο ῥοῇς ἐπὶ πείρασι γαίης·
Αὐτὰρ ἐπεὶ πρῶται πολιαὶ κατέχυντο ἔθειραι
Καλῆς ἐκ κεφαλῆς τ' εὐηγενέος τε γενείου,
Τοῦ δή τοι εὐνῆς μὲν ἀπείχετο πότνια Ἠὼς,
Αὐτὸν δ' αὖτ' ἀτίταλλεν ἐνὶ μεγάροισιν ἔχουσα
Σίτῳ τ' ἀμβροσίῃ τε, καὶ εἵματα καλὰ διδοῦσα.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πάμπαν στυγερὸν κατὰ γῆρας ἔπειγεν,
Οὐδέ τι κινῆσαι μελέων δύνατ', οὐδ' ἀναεῖραι,

Ἥδε

Ἧδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
Ἐν θαλάμῳ κατέθηκε, θύρας δ' ἐπέθηκε φαεινάς.
Τοῦ δή τοι φωνὴ ῥεῖ ἄσπετος, οὐδέ τι κίκυς
Ἔσθ', οἵη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
Οὐκ ἂν ἔγωγέ σε τοῖον ἐν ἀθανάτοισιν ἑλοίμην,
Ἀθάνατόν τ' εἶναι καὶ ζώειν ἤματα πάντα.
Ἀλλ' εἰ μὲν τοιοῦτος ἐὼν εἶδός τε δέμας τε
Ζώοις, ἡμέτερός τε πόσις κεκλημένος εἴης,
Οὐκ ἂν ἔπειτά μ' ἄχος πυκινὰς φρένας ἀμφικαλύπτοι.
Νῦν δέ σε μὲν τάχα γῆρας ὁμοίιον ἀμφικαλύψει
Νηλειὲς, τό γ' ἔπειτα παρίσταται ἀνθρώποισιν,
Οὐλόμενον, καματηρὸν, ὅ τε στυγέουσι θεοί περ.
Αὐτὰρ ἐμοὶ μέγ' ὄνειδος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
Ἔσσεται ἤματα πάντα διαμπερὲς εἵνεκα σεῖο,
Οἳ πρὶν ἐμοὺς ὀάρους, καὶ μήτιας, αἷς ποτε πάντας
Ἀθανάτους συνέμιξα καταθνητῇσι γυναιξὶ,
Τάρβεσκον· πάντας γὰρ ἐμὸν δάμνασκε νόημα.
Νῦν δὲ δὴ οὐκέτι μοι στόμα χήσεται ἐξονομῆναι
Τοῦτο μετ' ἀθανάτοισιν, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀάσθην,
Σχέτλιον, οὐκ ὀνομαστὸν, ἀπεπλάγχθην δὲ νόοιο,
Παῖδα δ' ὑπὸ ζώνῃ ἐθέμην, βροτῷ εὐνηθεῖσα.
Τὸν μὲν, ἐπὴν δὴ πρῶτον ἴδῃ φάος ἠελίοιο,
Νύμφαι μιν θρέψουσιν ὀρεσκῷοι, βαθύκολποι,
Αἳ τόδε ναιετάουσιν ὄρος μέγα τε, ζάθεόν τε,
Αἵ ῥ' οὔτε θνητοῖς οὔτ' ἀθανάτοισιν ἕπονται,
Δηρὸν μὲν ζώουσι, καὶ ἄμβροτον εἶδαρ ἔδουσι,
Καί τε μετ' ἀθανάτοισι καλὸν χορὸν ἐῤῥώσαντο.
Τῇσι δὲ Σιληνοί τε καὶ εὔσκοπος Ἀργειφόντης

Μίσγοντ' ἐν φιλότητι μυχῷ σπείων ἐροέντων.
Τῇσι δ' ἅμ' ἢ ἐλάται, ἠὲ δρύες ὑψικάρηνοι
Γεινομένῃσιν ἔφυσαν ἐπὶ χθονὶ βωτιανείρῃ,
Καλαὶ, τηλεθάουσαι, ἐν οὔρεσιν ὑψηλοῖσιν
Ἑστᾶσ' ἠλίβατοι· τεμένη δέ ἑ κικλήσκουσιν
Ἀθανάτων, τὰς δ' οὔτι βροτοὶ κείρουσι σιδήρῳ·
Ἀλλ' ὅτε κεν δὴ Μοῖρα παρεστήκῃ θανάτοιο,
Ἀζάνεται μὲν πρῶτον ἐπὶ χθονὶ δένδρεα καλὰ,
Φλοιὸς δ' ἀμφιπεριφθινύθει, πίπτουσι δ' ἀπ' ὄζοι,
Τῶν δέ χ' ὁμοῦ ψυχὴ λείπει φάος ἠελίοιο.
Ταὶ μὲν ἐμὸν θρέψουσι παρὰ σφίσιν υἱὸν ἔχουσαι.
Τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτον ἕλῃ πολυήρατος ἥβη,
Ἄξουσι σοι δεῦρο θεαὶ, δείξουσί τε παῖδα.
Σοὶ δ' ἐγὼ, ὄφρα κε ταῦτα μετὰ φρεσὶ πάντα διέλθω,
Ἐς πέμπτον ἔτος αὖτις ἐλεύσομαι, υἱὸν ἄγουσα.
Τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτον ἴδῃς θάλος ὀφθαλμοῖσι,
Γηθήσεις ὁρόων· μάλα γὰρ θεοείκελος ἔσται·
Ἄξεις δ' αὐτίκα νιν ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.
Ἢν δέ τις εἴρηταί σε καταθνητῶν ἀνθρώπων,
Ἥτις σοι φίλον υἱὸν ὑπὸ ζώνῃ θέτο μήτηρ,
Τῷδε σὺ μυθεῖσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω·
Φασίν τοι Νύμφης καλυκώπιδος ἔκγονον εἶναι,
Αἳ τόδε ναιετάουσιν ὄρος καταειμένον ὕλῃ.
Εἰ δέ κεν ἐξείπῃς καὶ ἐπεύξεαι ἄφρονι θυμῷ,
Ἐν φιλότητι μιγῆναι ἐϋστεφάνῳ Κυθερείῃ,
Ζεύς σε χολοσάμενος βαλέει ψολόεντι κεραυνῷ.
Εἴρηταί τοι πάντα· σὺ δὲ φρεσὶ σῇσι νοήσας,

Ἴσχεο, μηδ' ὀνόμηνε, θεῶν δ' ἐποπίζεο μῆνιν.
Ὣς εἰποῦσ', ἤϊξε πρὸς οὐρανὸν ἠνεμόεντα.
Χαῖρε, θεὰ, Κύπροιο ἐϋκτιμένης μεδέουσα·
Σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

IV.

ΕΙΣ

ΔΗΜΗΤΡΑΝ

ὙΜΝΟΣ.

Δήμητρ' ἠΰκομον, σεμνὴν θεὰν, ἄρχομ' ἀείδειν,
Αὐτὴν, ἠδὲ θύγατρα τανύσφυρον, ἣν Ἀϊδωνεὺς
Ἥρπαξε, δῶκε δὲ βαρίκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς,
Νόσφιν Δήμητρος χρυσοθρόνου ἀγλαοκάρπου
Παίζουσαν κούρῃσι σὺν Ὠκεανοῦ βαθυκόλποις,
Ἄνθεά τ' αἰνυμένην, ῥόδα καὶ κρόκον ἠδ' ἴα καλὰ,
Λειμῶν' ἂν μαλακὸν, καὶ ἀγαλλίδας ἠδ' ὑάκινθον
Νάρκισσόν θ', ὃν φῦσε δόλον καλυκώπιδι κούρῃ
Γαῖα Διὸς βουλῇσι χαριζομένη Πολυδέκτῃ,
Θαυμαστὸν γανόωντα, σέβας δέ τε πᾶσιν ἰδέσθαι

Ἀθανάτοις τε θεοῖς ἠδὲ θνητοῖς ἀνθρώποις·
Τοῦ καὶ ἀπὸ ῥίζης ἑκατὸν κάρα ἐξεπεφύκει·
Κηώδει δ' ὀδμῇ πᾶς τ' οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθε
Γαῖά τε πᾶσ' ἐγέλασε καὶ ἀμυρὸν οἶδμα θαλάσσης.
Ἡ δ' ἄρα θαμβήσασ' ὠρέξατο χερσὶν ἅμ' ἄμφω
Καλὸν ἄθυρμα λαβεῖν· χάνε δὲ χθὼν εὐρυάγυια
Νύσιον ἀμπεδίον, τῇ ὄρουσεν ἄναξ Πολυδέγμων
Ἵπποις ἀθανάτοισι, Κρόνου πολυώνυμος υἱός.
Ἁρπάξας δ' ἀέκουσαν ἐπὶ χρυσέοισιν ὄχοισιν
Ἦγ' ὀλοφυρομένην· ἰάχησε δ' ἄρ' ὄρθια φωνῇ,
Κεκλομένη πατέρα Κρονίδην ὕπατον καὶ ἄριστον.
Οὐδέ τις ἀθανάτων, οὐδὲ θνητῶν ἀνθρώπων
Ἤκουσε φωνῆς, οὐδ' ἀγλαόμορφοι ἑταῖραι,
Εἰ μὴ Περσαίου θυγάτηρ ἀταλὰ φρονέουσα
Ἄϊεν ἐξ ἄντρου Ἑκάτη λιπαροκρήδεμνος,
Ἠέλιός τε ἄναξ, Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱός,
Κούρης κεκλομένης πατέρα Κρονίδην· ὁ δὲ νόσφιν
Ἧστο θεῶν ἀπάνευθε πολυλλίστῳ ἐνὶ νηῷ,
Δέγμενος ἱερὰ καλὰ παρὰ θνητῶν ἀνθρώπων.
Τὴν δ' ἀεκαζομένην ἦγε Διὸς ἐννεσίῃσι
Πατροκασίγνητος, πολυσημάντωρ Πολυδέγμων,
Ἵπποις ἀθανάτοισι, Κρόνου πολυώνυμος υἱός.
Ὄφρα μὲν οὖν γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
Λεῦσσε θεὰ, καὶ πόντον ἀγάρροον ἰχθυόεντα,
Αὐγάς τ' ἠελίου, ἔτι δ' ἤλπετο μητέρα κεδνὴν
Ὄψεσθαι, καὶ φῦλα θεῶν αἰειγενετάων·
Τόφρα οἱ ἐλπὶς ἔθελγε μέγαν νόον ἀχνυμένης περ.
Ἤχησαν δ' ὀρέων κορυφαὶ καὶ βένθεα πόντου

Φωνῇ ὑπ' ἀθανάτῃ· τῆς δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ.
Ὀξὺ δέ μιν κραδίην ἄχος ἔλαβεν, ἀμφὶ δὲ χαίταις
Ἀμβροσίαις κρήδεμνα δαΐζετο χερσὶ φίλῃσι,
Κυάνεον δὲ κάλυμμα κατ' ἀμφοτέρων βάλετ' ὤμων,
Σεύατο δ', ὥς' οἰωνὸς, ἐπὶ τραφερήν τε καὶ ὑγρὴν
Μαιομένη. τῇ δ' οὔτις ἐτήτυμα μυθήσασθαι
Ἤθελεν, οὔτε θεῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
Οὔτε τις οἰωνῶν οἱ ἐτήτυμος ἄγγελος ἦλθεν.
Ἐννῆμαρ μὲν ἔπειτα κατὰ χθόνα πότνια Δηὼ
Στρωφᾶτ', αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχουσα,
Οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἡδυπότοιο
Πάσσατ' ἀκηχεμένη, οὐδὲ χρόα βάλλετο λουτροῖς.
Ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη οἱ ἐπήλυθε φαινολὶς Ἠὼς,
Ἤντετό οἱ Ἑκάτη, σέλας ἐν χείρεσσιν ἔχουσα,
Καί ῥά οἱ ἀγγελέουσα ἔπος φάτο φώνησέν τε·
Πότνια Δήμητερ, ὡρηφόρε, ἀγλαόδωρε,
Τίς θεῶν οὐρανίων ἠὲ θνητῶν ἀνθρώπων
Ἥρπασε Περσεφόνην, καὶ σὸν φίλον ἤκαχε θυμόν;
Φωνῆς γὰρ ἤκουσ', ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Ὅστις ἔην· σοὶ δ' ὦκα λέγω νημερτέα πάντα.
Ὣς ἄρ' ἔφη Ἑκάτη· τὴν δ' οὐκ ἠμείβετο μύθῳ
Ῥείης ἠϋκόμου θυγάτηρ, ἀλλ' ὦκα σὺν αὐτῇ
Ἤϊξ', αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχουσα.
Ἠέλιον δ' ἵκοντο, θεῶν σκοπὸν ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
Στὰν δ' ἵππων προπάροιθε, καὶ εἴρετο δῖα θεάων·
Ἠέλι' αἴδεσσαί με θεᾶς ὕπερ, εἴ ποτε δή σευ
Ἢ ἔπει, ἢ ἔργῳ κραδίην καὶ θυμὸν ἴηνα,
Κούρην τὴν ἔτεκον, γλυκερὸν θάλος, εἴδεϊ κυδρὴν·

Τῆς ἀδινὴν ὄπ᾽ ἄκουσα δι᾽ αἰθέρος ἀτρυγέτοιο
Ὥστε βιαζομένης, ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν.
Ἀλλὰ, σὺ γὰρ δὴ πᾶσαν ἐπὶ χθόνα καὶ κατὰ πόντον
Αἰθέρος ἐκ δίης καταδέρκεαι ἀκτίνεσσι,
Νημερτέως μοι ἔνισπε, φίλον τέκος, εἴ που ὄπωπας,
Ὅστις νόσφιν ἐμεῖο λαβὼν ἀέκουσαν ἀνάγκῃ
Οἴχεται ἠὲ θεῶν ἢ καὶ θνητῶν ἀνθρώπων.
Ὣς φάτο, τὴν δ᾽ Ὑπεριονίδης ἠμείβετο μύθῳ·
Ῥείης ἠυκόμου θύγατερ, Δήμητερ ἄνασσα,
Εἰδήσεις· δὴ γὰρ μέγα ἅζομαι ἠδ᾽ ἐλεαίρω
Ἀχνυμένην περὶ παιδὶ τανυσφύρῳ· οὐδέ τις ἄλλος
Αἴτιος ἀθανάτων εἰ μὴ νεφεληγερέτα Ζεύς,
Ὅς μιν ἔδωκ᾽ Ἀΐδῃ θαλερὴν κεκλῆσθαι ἄκοιτιν
Αὐτοκασιγνήτῳ· ὁ δ᾽ ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα
Ἁρπάξας ἵπποισιν ἄγε μεγάλα ἰάχουσαν.
Ἀλλὰ, θεὰ, κατάπαυε μέγαν γόον. οὐδέ τι σε χρὴ
Μὰψ αὔτως ἄπλητον ἔχειν χόλον· οὔτοι ἀεικὴς
Γαμβρὸς ἐν ἀθανάτοις πολυσημάντωρ Ἀϊδωνεὺς,
Αὐτοκασίγνητος καὶ ὁμόσπορος, ἀμφὶ δὲ τιμὴν
Ἔλλαχεν, ὡς τὰ πρῶτα διάτριχα δασμὸς ἐτύχθη,
Τῶν μέτα ναιετάειν, ὧν ἔλλαχε κοίρανος εἶναι.
Ὣς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐκέκλετο· τοὶ δ᾽ ὑπ᾽ ὁμοκλῆς
Ῥίμφα φέρον θοὸν ἅρμα, τανύπτεροι ὥστ᾽ οἰωνοί.
Τὴν δ᾽ ἄχος αἰνότερον καὶ κύντερον ἵκετο θυμόν.
Χωσαμένη δ᾽ ἤπειτα κελαινεφέϊ Κρονίωνι,
Νοσφισθεῖσα θεῶν ἀγορὴν καὶ μακρὸν Ὄλυμπον,
Ὤιχετ᾽ ἐπ᾽ ἀνθρώπων πόλιας καὶ πίονα ἔργα,
Εἶδος ἀμαλδύνουσα πολὺν χρόνον· οὐδέ τις ἀνδρῶν

Εἰσορόων γίνωσκε, βαθυζώνων τε γυναικῶν,
Πρίν γ' ὅτε δὴ Κελεοῖο δαΐφρονος ἵκετο δῶμα,
Ὃς τότ' Ἐλευσῖνος θυοέσσης κοίρανος ἦεν.
Ἕζετο δ' ἐγγὺς ὁδοῖο, φίλον τετιημένη ἦτορ,
Παρθενίῳ Φρέατι, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται,
Ἐν σκιῇ, αὐτὰρ ὕπερθε πεφύκει θάμνος ἐλαίης,
Γρηῒ παλαιγενέϊ ἐναλίγκιος, ἥ τε τόκοιο
Εἴργηται, δώρων τε φιλοστεφάνου Ἀφροδίτης,
Οἷαι δὴ τροφοί εἰσι θεμιστοπόλων βασιλήων
Παίδων, καὶ ταμίαι κατὰ δώματα ἠχήεντα.
Τὴν δὲ ἴδον Κελεοῖο Ἐλευσινίδαο θύγατρες,
Ἐρχόμεναι μεθ' ὕδωρ εὐήρυτον, ὄφρα φέροιεν
Κάλπισι χαλκείῃσι φίλα πρὸς δώματα πατρὸς,
Τέσσαρες, ὥστε θεαὶ, κουρήϊον ἄνθος ἔχουσαι,
Καλλιδίκη, καὶ Κλεισιδίκη, Δημώ τ' ἐρόεσσα,
Καλλιθόη θ', ἣ τῶν προγενεστάτη ἦεν ἁπασέων,
Οὐδ' ἔγνων· χαλεποὶ δὲ θεοὶ θνητοῖσιν ὁρᾶσθαι.
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμεναι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
Τίς, πόθεν ἐσσὶ, γρηῦ, παλαιγενέων ἀνθρώπων;
Τίπτε δὲ νόσφι πόληος ἀπέστιχες, οὐδὲ δόμοισι
Πίλνασαι; ἔνθα γυναῖκες ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα
Τήλικαι, ὡς σύ περ ὧδε, καὶ ὁπλότεραι γεγάασιν,
Αἵ κέ σε φιλήσαιντ' ἠμὲν ἔπει, ἠδὲ καὶ ἔργῳ.
Ὣς ἔφαν, ἡ δ' ἐπέεσσιν ἀμείβετο πότνια θεάων·
Τέκνα φίλ', αἵτινες ἐστὲ γυναικῶν θηλυτεράων,
Χαίρετ'. ἐγὼ δ' ὑμῖν μυθήσομαι· οὔτι ἀεικὲς
Ὑμῖν εἰρομένῃσιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
Δὼς μὲν ἐμοί γ' ὄνομ' ἐστί· τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ.

Νῦν δ' αὖτε Κρήτηθεν, ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης
Ἤλυθον οὐκ ἐθέλουσα, βίῃ δ' ἀέκουσαν ἀνάγκῃ
Ἄνδρες λῃϊστῆρες ἀπήγαγον, οἱ μὲν ἔπειτα
Νηῒ θοῇ Θορικόνδε κατέσχεθον, ἔνθα γυναῖκες
Ἠπείρου ἐπέβησαν ἀολλέες, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Δεῖπνον ἐπηρτύνοντο παρὰ πρυμνήσια νηός.
Ἀλλ' ἐμοὶ οὐ δόρποιο μελίφρονος ἤρατο θυμός,
Λάθρῃ δ' ὁρμηθεῖσα δι' ἠπείροιο μελαίνης,
Φεῦγον ὑπερφιάλους σημάντορας, ὄφρα κε μή με
Ἀπριάτην περάσαντες ἐμῆς ἀπονάιατο τιμῆς.
Οὕτω δεῦρ' ἱκόμην ἀλαλημένη, οὐδέ τι οἶδα,
Ἥτις δὴ γαῖ' ἐστὶ, καὶ οἵτινες ἐγγεγάασιν.
Ἀλλ' ὑμῖν μὲν πάντες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
Δοῖεν κουριδίους ἄνδρας, καὶ τέκνα τεκέσθαι,
Ὡς ἐθέλουσι τοκῆες· ἐμὲ αὖτ' οἰκτείρατε, κοῦραι,
Προφρονέως, φίλα τέκνα, τέως πρὸς δώμαθ' ἵκωμαι
Ἀνέρος ἠδὲ γυναικὸς, ἵνα σφίσιν ἐργάζωμαι
Πρόφρων, οἷα γυναικὸς ἀφήλικος ἔργα τέτυκται.
Καί κεν παῖδα νεογνὸν ἐν ἀγκοίνῃσιν ἔχουσα
Καλὰ τιθηνοίμην, καὶ δώματα τηρήσαιμι,
Καί κε λέχος στορέσαιμι μυχῷ θαλάμων εὐπήκτων
Δεσπόσυνον, καί κ' ἔργα διδασκήσαιμι γυναῖκας.
Φῆ ῥα θεά· τὴν δ' αὐτίκ' ἀμείβετο παρθένος ἀδμής,
Καλλιδίκη, Κελεοῖο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη·
Μαῖα, θεῶν μὲν δῶρα, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἀνάγκῃ
Τέτλαμεν ἄνθρωποι· δὴ γὰρ πολὺ φέρτεροί εἰσι.
Ταῦτα δέ τοι σαφέως ὑποθήσομαι, ἠδ' ὀνομήνω
Ἀνέρας οἷσιν ἔπεστι μέγα κράτος ἐνθάδε τιμῆς,

Δήμου τε προὔχουσιν, ἰδὲ κρήδεμνα πόληος
Εἰρύαται βουλῇσι καὶ ἰθείῃσι δίκῃσιν.
Ἡ μὲν Τριπτολέμου πυκιμήδεος, ἡ δὲ Διόκλου,
Ἡ δὲ Πολυξείνου, καὶ ἀμύμονος Εὐμόλποιο,
Καὶ Δολίχου, καὶ πατρὸς ἀγήνορος ἡμετέροιο.
Τῶν πάντων ἄλοχοι κατὰ δώματα πορσαίνουσι·
Τάων οὐκ ἄν τίς σε κατὰ πρώτιστον ὀπωπὴν
Εἶδος ἀτιμήσασα, δόμων ἀπονοσφίσειεν,
Ἀλλά σε δέξονται· δὴ γὰρ θεοείκελος ἐσσί.
Εἰ δὲ θέλεις, ἐπίμεινον, ἵνα πρὸς δώματα πατρὸς
Ἔλθωμεν, καὶ μητρὶ βαθυζώνῳ Μετανείρῃ
Εἴπωμεν, τάδε πάντα διαμπερὲς, αἴ κέ σ' ἀνώγῃ
Ἡμετερόνδ' ἴεναι, μηδ' ἄλλων δώματ' ἐρευνᾷν.
Τηλύγετος δέ οἱ υἱὸς ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ
Ὀψίγονος τρέφεται, πολυεύχετος, ἀσπάσιός τε.
Εἰ τόν γ' ἐκθρέψαιο, καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο,
Ῥεῖά κε τίς σε ἰδοῦσα γυναικῶν θηλυτεράων
Ζηλώσαι· τόσα κέν τοι ἀπὸ θρεπτήρια δοίη.
Ὣς ἔφαθ', ἡ δ' ἐπένευσε καρήατι· ταὶ δὲ φαεινὰ
Πλησάμεναι ὕδατος φέρον ἄγγεα κυδιάουσαι.
Ῥίμφα δὲ πατρὸς ἵκοντο μέγαν δόμον, ὦκα δὲ μητρὶ
Ἔννεπον, ὅσσ' εἶδόν τε καὶ ἔκλυον. ἡ δὲ μάλ' ὦκα
Ἐλθούσας ἐκέλευε καλεῖν ἐπ' ἀπείρονι μισθῷ.
Αἱ δ', ὥς ἢ ἔλαφοι, ἢ πόρτιες εἴαρος ὥρῃ
Ἅλλοντ' ἂν λειμῶνα, κορεσσάμεναι φρένα φορβῇ,
Ὣς αἳ ἐπισχόμεναι ἑανῶν πτύχας ἱμεροέντων
Ἤϊξαν κοίλην κατ' ἀμαξιτόν· ἀμφὶ δὲ χαῖται
Ὤμοις ἀΐσσοντο κροκηΐῳ ἄνθει ὁμοῖαι.

Τέτμον δ' ἐγγὺς ὁδοῦ κυδρὴν θεὰν, ἔνθα πάρος περ
Κάλλιπον· αὐτὰρ ἔπειτα φίλα πρὸς δώματα πατρὸς
Ἡγεῦνθ'. ἡ δ' ἄρ' ὄπισθε, φίλον τετιημένη ἦτορ,
Στεῖχε κατακρῆθεν κεκαλυμμένη· ἀμφὶ δὲ πέπλος
Κυάνεος ῥαδινοῖσι θεῆς ἐλελίζετο ποσσίν.
Αἶψα δὲ δώμαθ' ἵκοντο Διοτρεφέος Κελεοῖο,
Βὰν δὲ δι' αἰθούσης, ἔνθα σφίσι πότνια μήτηρ
Ἧστο παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
Παῖδ' ὑπὸ κόλπῳ ἔχουσα, νέον θάλος· αἱ δὲ παρ' αὐτὴν
Ἔδραμον. ἡ δ' ἄρ ἐπ' οὐδὸν ἔβη ποσί, καί ῥα μελάθρου
Κῦρε κάρη, πλῆσε δὲ θύρας σέλαος θείοιο.
Τὴν δ' αἰδώς τε, σέβας τε, ἰδὲ χλωρὸν δέος εἷλεν,
Εἶξε δέ οἱ κλισμοῖο, καὶ ἑδριάασθαι ἄνωγεν.
Ἀλλ' οὐ Δημήτηρ ὡρηφόρος, ἀγλαόδωρος,
Ἤθελεν ἑδριάασθαι ἐπὶ κλισμοῖο φαεινοῦ,
Ἀλλ' ἀκέουσα ἔμιμνε, κατ' ὄμματα καλὰ βαλοῦσα·
Πρίν γ' ὅτε δή οἱ ἔθηκεν Ἰάμβη κέδν' εἰδυῖα
Πηκτὸν ἕδος, καθύπερθε δ' ἐπ' ἀργύφεον βάλε κῶας·
Ἔνθα καθεζομένη προκατέσχετο χερσὶ καλύπτρην,
Δηρὸν δ' ἄφθογγος τετιημένη ἧστ' ἐπὶ δίφρου,
Οὐδέ τιν' οὔτ' ἔπεϊ προσπτύσσετο, οὔτε τι ἔργῳ,
Ἀλλ' ἀγέλαστος, ἄπαστος ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
Ἧστο, πόθῳ μινύθουσα βαθυζώνοιο θυγατρός·
Πρίν γ' ὅτε δὴ χλεύης μιν Ἰάμβη κέδν' εἰδυῖα
Πολλὰ παρὰ σκώπτουσ' ἐτρέψατο πότνιαν, ἁγνήν,
Μειδῆσαι, γελάσαι τε, καὶ ἵλαον ἔνθετο θυμόν.
Ἣ δή οἱ καὶ ἔπειτα μεθύστερον εὔαδεν ὀργαῖς.
Τῇ δὲ δέπας Μετάνειρα δίδου μελιηδέος οἴνου

Πλήσασ᾽, ἡ δ᾽ ἀνένευσ᾽· οὐ γὰρ θεμιτόν γ᾽ οἱ ἔφασκε
Πίνειν οἶνον ἐρυθρόν· ἄνωγε δ᾽ ἄρ᾽ ἄλφι καὶ ὕδωρ
Δοῦναι μίξασαν πιέμεν γλήχωνι τερείνῃ.
Ἡ δὲ κυκεῶ τεύξασα θεᾷ πόρεν, ὡς ἐκέλευε·
Δεξαμένη δ᾽ ὁσίης ἐπέβη πολυπότνια Δηώ.
Τῇσι δὲ μύθων ἦρχεν ἐΰζωνος Μετάνειρα·
Χαῖρε, γύναι, ἐπεὶ οὔ σε κακῶν ἄπ᾽ ἔολπα τοκήων
Ἔμμεναι, ἀλλ᾽ ἀγαθῶν· ἐπί τοι πρέπει ὄμμασιν αἰδὼς
Καὶ χάρις, ὡσεί περ τε θεμιστοπόλων βασιλήων.
Ἀλλὰ θεῶν μὲν δῶρα, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἀνάγκῃ
Τέτλαμεν ἄνθρωποι· ἐπὶ γὰρ ζυγὸς αὐχένι κεῖται.
Νῦν δ᾽, ἐπεὶ ἵκεο δεῦρο, παρέσσεται, ὅσσα τ᾽ ἐμοί περ.
Παῖδα δέ μοι τρέφε τόνδε, τὸν ὀψίγονον καὶ ἄελπτον
Ὤπασαν ἀθάνατοι, πολυάρητος δέ μοι ἐστίν.
Εἰ τόν γε θρέψαιο, καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο,
Ἦ ῥά κέ τίς σε ἰδοῦσα γυναικῶν θηλυτεράων
Ζηλώσαι· τόσα κέν τοι ἀπὸ θρεπτήρια δοίην.
Τὴν δ᾽ αὖτε προσέειπεν ἐϋστέφανος Δημήτηρ·
Καὶ σὺ, γύναι, μάλα χαῖρε, θεοί δέ τοι ἐσθλὰ πόροιεν.
Παῖδα δέ τοι πρόφρων ὑποδέξομαι, ὥς με κελεύεις,
Θρέψω· κοὔ μιν, ἔολπα, κακοφραδίῃσι τιθήνης,
Οὔτ᾽ ἄρ᾽ ἐπηλυσίη δηλήσεται, οὔθ᾽ ὑποταμνόν.
Οἶδα γὰρ ἀντίτομον μέγα φέρτερον ὑλοτόμοιο,
Οἶδα δ᾽ ἐπηλυσίης πολυπήμονος ἐσθλὸν ἐρυσμόν.
Ὣς ἄρα φωνήσασα θυώδεϊ δέξατο κόλπῳ,
Χερσίν τ᾽ ἀθανάτῃσι· γεγήθει δὲ φρένα μήτηρ.
Ὣς ἡ μὲν Κελεοῖο δαΐφρονος ἀγλαὸν υἱὸν,
Δημοφόωνθ᾽, ὃν ἔτικτεν ἐΰζωνος Μετάνειρα,

Ἔτρεφεν ἐν μεγάροις· ὁ δ' ἀέξετο δαίμονι ἶσος,
Οὔτ' οὖν σῖτον ἔδων, οὐ θησάμενος· Δημήτηρ
Χρίεσκ' ἀμβροσίῃ, ὡσεὶ θεοῦ ἐκγεγαῶτα,
Ἡδὺ καταπνείουσα, καὶ ἐν κόλποισιν ἔχουσα·
Νύκτας δὲ κρύπτεσκε πυρὸς μένει, ἠΰτε δαλὸν,
Λάθρα φίλων γονέων· τοῖς δὲ μέγα θαῦμ' ἐτέτυκτο,
Ὡς προθαλὴς τελέθεσκε, θεοῖσι δὲ ἄντα ἐῴκει.
Καί κέν μιν ποίησεν ἀγήρων τ' ἀθάνατόν τε,
Εἰ μὴ ἄρ' ἀφραδίῃσιν ἐΰζωνος Μετάνειρα,
Νύκτ' ἐπιτηρήσασα, θυώδεος ἐκ θαλάμοιο
Σκέψατο, κώκυσεν δὲ, καὶ ἄμφω πλήξατο μηρὼ,
Δείσασ' ᾧ περὶ παιδὶ, καὶ ἀάσθη μέγα θυμῷ,
Καί ῥ' ὀλοφυρομένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τέκνον Δημοφόων, ξείνη σε πυρὶ ἐνὶ πολλῷ
Κρύπτει, ἐμοὶ δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ τίθησιν.
Ὣς φάτ' ὀδυρομένη· τῆς δ' ἄϊε δῖα θεάων.
Τῇ δὲ χολωσαμένη καλλιστέφανος Δημήτηρ,
Παῖδα φίλον, τὸν ἄελπτον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτικτε,
Χείρεσσ' ἀθανάτῃσιν ἀπὸ ἕο θῆκε πέδονδε,
Ἐξανελοῦσα πυρὸς, θυμῷ κοτέσασα μάλ' αἰνῶς,
Καί ῥ' ἄμυδις προσέειπεν ἐΰζωνον Μετάνειραν·
Νήϊδες ἄνθρωποι καὶ ἀφράδμονες, οὔτ' ἀγαθοῖο
Αἶσαν ἐπερχομένου προγνώμενοι, οὔτε κακοῖο·
Καὶ σὺ γὰρ ἀφραδίῃσι τεῇς μήκιστον ἀάσθης.
Ἴστω γὰρ, θεῶν ὅρκος, ἀμείλικτον Στυγὸς ὕδωρ,
Ἀθάνατόν κέν τοι καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα
Παῖδα φίλον ποίησα, καὶ ἄφθιτον ὤπασα τιμήν·
Νῦν δ' οὐκ ἔσθ' ὥς κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι.

Εὗρε δ' ἐνὶ νηῷ Δημήτερα κυανόπεπλον,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Δήμητερ, καλέει σε πατὴρ Ζεὺς ἄφθιτα εἰδὼς,
Ἐλθέμεναι μετὰ φῦλα θεῶν αἰειγενετάων.
Ἀλλ' ἴθι, μηδ' ἀτέλεστον ἐμὸν ἔπος ἐκ Διὸς ἔστω.
Ὣς φάτο λισσομένη· τῆς δ' οὐκ ἐπεπείθετο θυμός.
Αὖτις ἔπειτα θεοὺς μάκαρας Ζεὺς αἰὲν ἐόντας
Πάντας ἐπιπροΐαλλεν. ἀμοιβηδὶς δὲ κιόντες
Κίκλησκον, καὶ πολλὰ δίδον περικαλλέα δῶρα,
Τιμάς θ', ἅς κ' ἐθέλοιτο μετ' ἀθανάτοισιν ἑλέσθαι·
Ἀλλ' οὔτις πεῖσαι δύνατο φρένας ἠδὲ νόημα
Θυμῷ χωομένης· στερεῶς δ' ἠναίνετο μύθους.
Οὐ μὲν γάρ ποτε, φάσκε, θυώδεος Οὐλύμποιο
Πρίν γ' ἐπιβήσεσθαι, οὐ πρὶν γῆς καρπὸν ἀνήσειν,
Πρὶν γ' ἴδοι ὀφθαλμοῖσιν ἑὴν εὐώπιδα κούρην.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε βαρύκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς,
Εἰς Ἔρεβος πέμψε χρυσόρραπιν Ἀργειφόντην,
Ὄφρ', Ἀΐδην μαλακοῖσι παραιφάμενος ἐπέεσσιν,
Ἁγνὴν Περσεφόνειαν ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος
Ἐς φάος ἐξαγάγοι μετὰ δαίμονας, ὄφρα ἑ μήτηρ
Ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσα μεταλήξειε χόλοιο.
Ἑρμῆς δ' οὐκ ἀπίθησεν, ἄφαρ δ' ὑπὸ κεύθεα γαίης
Ἐσσυμένως κατόρουσε, λιπὼν ἕδος Οὐλύμποιο
Τέτμε δὲ τόν γε ἄνακτα δόμων ἔντοσθεν ἐόντα,
Ἥμενον ἐν λεχέεσσι σὺν αἰδοίῃ παράκοιτι,
Πόλλ' ἀεκαζομένῃ μητρὸς πόθῳ, ἠδ' ἐπ' ἀτλήτων
Ἔργοις ἀθανάτων μακάρων μητίσατο βουλήν.
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος προσέφη κρατὺς Ἀργειφόντης·

Ἀΐδη

Ἄϊδη κυανοχαῖτα, καταφθιμένοισιν ἀνάσσων,
Ζεύς με πατὴρ ἤνωγεν ἀγαυὴν Περσεφόνειαν
Ἐξαγαγεῖν Ἐρέβευσφι μετὰ σφέας, ὄφρα ἑ μήτηρ
Ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσα χόλου καὶ μήνιος αἰνῆς
Ἀθανάτοις παύσειεν· ἐπεὶ μέγα μήδεται ἔργον,
Φθῖσαι φῦλ' ἀμενηνὰ χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
Σπέρμ' ὑπὸ γῆς κρύπτουσα, καταφθινύθουσα δὲ τιμὰς
Ἀθανάτων· ἡ δ' αἰνὸν ἔχει χόλον, οὐδὲ θεοῖσι
Μίσγεται, ἀλλ' ἀπάνευθε θυώδεος ἔνδοθι νηοῦ
Ἧσται, Ἐλευσῖνος κραναὸν πτολίεθρον ἔχουσα.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ ἄναξ ἐνέρων Ἀϊδωνεὺς
Ὀφρύσιν, οὐδ' ἀπίθησε Διὸς βασιλῆος ἐφετμῆς.
Ἐσσυμένως δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι Περσεφονείῃ·
Ἔρχεο, Περσεφόνη, παρὰ μητέρα κυανόπεπλον,
Ἤπιον ἐν στήθεσσι μένος καὶ θυμὸν ἔχουσα,
Μηδέ τι δυσθύμαινε λίην περιώσιον ἄλλων.
Οὔ τοι ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικὴς ἔσσομ' ἀκοίτης,
Αὐτοκασίγνητος πατρὸς Διός· ἐνθάδ' ἰοῦσα,
Δεσπόζῃς πάντων, ὁπόσα ζώει τε καὶ ἕρπει,
Τιμὰς δὲ σχήσῃσθα μετ' ἀθανάτοισι μεγίστας.
Τῶν δ' ἀδικησάντων τίσις ἔσσεται ἤματα πάντα,
Οἵ κεν μὴ θυσίῃσι τεὸν μένος ἱλάσκωνται,
Εὐαγέως ἔρδοντες, ἐναίσιμα δῶρα τελοῦντες.
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ περίφρων Περσεφόνεια,
Καρπαλίμως δ' ἀνόρουσ' ὑπὸ χάρματος. αὐτὰρ ὅγ' αὐ-
Ῥοιῆς κόκκον ἔδωκε φαγεῖν μελιηδέα λάθρῃ (τὸς
Ἀμφὶ ἑ νωμήσας, ἵνα μὴ μένοι ἤματα πάντα
Αὖθι παρ' αἰδοίῃ Δημήτερι κυανοπέπλῳ.

Ἵππους δὲ προπάροιθεν ὑπὸ χρυσέοισιν ὄχεσφιν
Ἔντυεν ἀθανάτους πολυσημάντωρ Ἀϊδωνεύς.
Ἡ δ' ὀχέων ἐπέβη, παρὰ δὲ κρατὺς Ἀργειφόντης
Ἡνία καὶ μάστιγα λαβὼν μετὰ χερσὶ φίλῃσι,
Σεῦε δι' ἐκ μεγάρων· τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
Ῥίμφα δὲ μακρὰ κέλευθα διήνυσαν· οὐδὲ θάλασσα,
Οὔθ' ὕδωρ ποταμῶν, οὔτ' ἄγκεα ποιήεντα,
Ἵππων ἀθανάτων, οὔτ' ἄκριες, ἔσχεθον ὁρμὴν,
Ἀλλ' ὑπὲρ αὐτάων βαθὺν ἠέρα τέμνον ἰόντες.
Στῆσε δ' ἄγων, ὅθι μίμνεν ἐϋστέφανος Δημήτηρ,
Νηοῖο προπάροιθε θυώδεος· ἡ δὲ ἰδοῦσα
Ἤϊξ', ἠΰτε μαινὰς ὄρος κατὰ δάσκιον ὕλης.
Περσεφόνη δ' ἑτερω — — — —
Μητρὸς ἑῆς κατ — — — —
Ἆλτο θέειν — — — — —
Τῇδε — — — — — —
Ἀ — — — — — —
— — — — — — —
Τέκνον, μή ῥ' ἀτίμ — — — —
Βρώμης. ἐξαύδ — — — — —
Ὣς μὲν γάρ κε νέους — — — —
Καὶ παρ' ἐμοὶ καὶ πατρὶ κελαινεφεῖ Κρονίωνι
Ναιετάεις πάντεσσι τετιμένη ἀθανάτοισι.
Εἰ δ' ἐπάσω πάλιν αὖτις ἰοῦσ' ὑπὸ κεύθεσι γαίης
Οἰκήσεις ὡρῶν τριτάτην μοῖραν εἰς ἐνιαυτὸν,
Τὰς δὲ δύω παρ' ἐμοί τε καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι.
Ὁππότε δ' ἄνθεσι γαῖ' εὐώδεσιν ἠαρινοῖσι
Παντοδαποῖς θάλλει, τότ' ἀπὸ ζόφου ἠερόεντος

Αὖτις ἄνει μέγα θαῦμα θεοῖς θνητοῖς τ' ἀνθρώποις·
Καί τιν' ἐξαπάτησε δόλῳ κρατερὸς Πολυδέγμων.
Τὴν δ' αὖ Περσεφόνη περικαλλὴς ἄντιον ηὔδα.
Τοὶ γὰρ ἐγώ σοι, μῆτερ, ἐρῶ νημερτέα πάντα·
Εὖτέ μοι Ἑρμείης ἐριούνιος, ἄγγελος ὠκὺς,
Πὰρ πατέρος Κρονίδαο καὶ ἄλλων οὐρανιώνων
Ἐλθὼν ἐξ Ἐρέβευς ἄμ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσα.
Λήξαις ἀθανάτοισι χόλου καὶ μήνιος αἰνῆς,
Αὐτὰρ ἐγὼν ἀνόρουσ' ὑπὸ χάρματος· ἀτὰρ λάθρῃ
Ἔμβαλέ μοι ῥοιῆς κόκκον, μελιηδέ' ἐδωδὴν,
Ἄκουσαν δὲ βίῃ με προσηνάγκασε πάσασθαι.
Ὡς δέ μ' ἀναρπάξας Κρονίδεω πυκινὴν διὰ μῆτιν,
Ὤχετο πατρὸς ἐμοῖο φέρων ὑπὸ κεύθεα γαίης,
Ἐξερέω, καὶ πάντα διίξομαι, ὡς ἐρεείνεις·
Ἡμεῖς μὲν μάλα πᾶσαι ἀν' ἱμερτὸν λειμῶνα,
Λευκίππη, Φαινώ τε καὶ Ἠλέκτρη, καὶ Ἰάνθη,
Καὶ Μελίτη, Ἰάχη τε, Ῥοδεία τε, Καλλιρόη τε,
Μηλοβότη τε, Τύχη τε, καὶ Ὠκυρόη καλυκῶπις,
Χρυσηΐς τ', Ἰάνειρά τ', Ἀκάστη τ', Ἀδμήτη τε,
Καὶ Ῥοδόπη, Πλουτώ τε, καὶ ἱμερόεσσα Καλυψὼ,
Καὶ Στὺξ, Οὐρανίη τε, Γαλαξαύρη τ' ἐρατεινὴ,
Παλλάς τ' ἐγρεμάχη, καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
Παίζομεν, ἠδ' ἄνθεα δρέπομεν χείρεσσ' ἐρόεντα,
Μίγδα κροκόεντα γανὸν, καὶ ἀγαλλίδας, ἠδ' ὑάκινθον,
Καὶ ῥοδέας κάλυκας, καὶ λείρια θαῦμα ἰδέσθαι,
Νάρκισσόν θ', ὃν ἔφυσ', ὥσπερ κρόκον, εὐρεῖα χθών.
Αὐτὰρ ἐγὼ δρεπόμην περὶ χάρματι. γαῖα δ' ἔνερθε
Χώρησεν, τῆς δ' ἔκθορ' ἄναξ κρατερὸς Πολυδέγμων

Βῆ δὲ φέρων ὑπὸ γαῖαν ἐν ἅρμασι χρυσείοισι
Πόλλ' ἀεκαζομένην· ἐβόησα δ' ἄρ ὄρθια φωνῇ.
Ταῦτά τοι ἀχνυμένη περ ἀληθέα πάντ' ἀγορεύω.
Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσαι,
Πολλὰ μάλ' ἀλλήλων κραδίην καὶ θυμὸν ἴαινον,
Ἀμφαγαπαζόμεναι· ἀχέων δ' ἀπεπαύετο θυμός.
Γηθοσύνας δὲ δέχοντο παρ' ἀλλήλων, ἔδιδόν τε.
Τῇσιν δ' ἐγγύθεν ἦλθ' Ἑκάτη λιπαροκρήδεμνος·
Πολλὰ δ' ἄρ' ἀμφαγάπησε κόρην Δημήτερος ἁγνήν,
Ἐκ τοῦ οἱ πρόπολος καὶ ὀπάων ἔπλετ' ἄνασσα.
Ταῖς δὲ μετ' ἄγγελον ἧκε βαρύκτυπος εὐρυόπα Ζεὺς
Ῥείην ἠΰκομον, Δημήτερα κυανόπεπλον
Ἀξέμεναι μετὰ φῦλα θεῶν, ὑπέδεκτο δὲ τιμὰς
Δωσέμεν, ἅς κεν ἕλοιτο μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι·
Νεῦσε δέ οἱ κούρην ἔτεος περιτελλομένοιο
Τὴν τριτάτην μὲν μοῖραν ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
Τὰς δὲ δύω παρὰ μητρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ Διὸς ἀγγελιάων.
Ἐσσυμένως δ' ἤϊξε κατ' Οὐλύμποιο καρήνων,
Εἰς δ' ἄρ' Ῥάριον ἷξε, φερέσβιον οὖθαρ ἀρούρης
Τὸ πρὶν, ἀτὰρ τότε γ' οὔτι φερέσβιον, ἀλλὰ ἕκηλον
Εἱστήκει καὶ ἄφυλλον· ἔκευθε δ' ἄρα κρῖ λευκὸν
Μήδεσι Δήμητρος καλλισφύρου· αὐτὰρ ἔπειτα
Μέλλεν ἄφαρ ταναοῖσι κομήσειν ἀσταχύεσσιν,
Ἦρος ἀεξομένοιο, πέδῳ δ' ἄρα πίονες ὄγμοι
Βρισέμεν ἀσταχύων, τὰ δ' ἐν ἐλλεδανοῖσι δεδέσθαι.
Ἔνθ' ἐπέβη πρώτιστον ἀπ' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο·
Ἀσπασίως δ' ἴδον ἀλλήλας, κεχάρηντο δὲ θυμῷ.

Τὴν δ' ὧδε προσέειπε Ῥέη λιπαροκρήδεμνος·
Δεῦρο, τέκος, καλέει σε βαρύκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς,
Ἐλθέμεναι μετὰ φῦλα θεῶν, ὑπέδεκτο δὲ τιμὰς
Δωσέμεν, ἅς κε θέλῃσθα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Νεῦσε δέ σοι κούρην ἔτεος περιτελλομένοιο
Τὴν τριτάτην μὲν μοῖραν ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
— — — — ἀθανάτοισι.
— — — — — ων
— — — — — ων
— — φερέσβιον οὖθαρ ἀρ —
— — γ' ἔτι φερέσβιον, ἀλλὰ —
— — ἔκευθε δ' ἄρα κρῖ — —
Δύο δὲ παρ' σοὶ ἔσεσθαι, ἐῷ δ' ἐπένευσε κάρητι.
Ἀλλ' ἴθι, τέκνον ἐμὸν, καὶ πείθεο, μηδέ τι λίην
Ἀζηχὲς μενέαινε κελαινεφέϊ Κρονίωνι.
Αἶψα δὲ καρπὸν ἄεξε φερέσβιον ἀνθρώποισι.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησεν ἐϋστέφανος Δημήτηρ·
Αἶψα δὲ καρπὸν ἀνῆκεν ἀρουράων ἐριβώλων.
Πᾶσα δὲ φύλλοισίν τε καὶ ἄνθεσιν εὐρεῖα χθὼν
Ἔβρισ'· ἡ δὲ κιοῦσα θεμιστοπόλοις βασιλεῦσιν
Εἶπε, Τριπτολέμῳ τε, Διοκλεῖ τε πληξίππῳ,
Εὐμόλπου τε βίῃ, Κελεῷ θ', ἡγήτορι λαῶν
Δρησμοσύνην θ' ἱερῶν, καὶ ἐπέφραδεν ὄργια καλά.
Τριπτολέμῳ τε, Πολυξείνῳ τ', ἐπὶ τοῖς δὲ Διοκλεῖ.
Σεμνὰ, τά γ' οὔπως ἐστὶ παρεξέμεν, οὔτε πυθέσθαι,
Οὔτ' ἀχέειν· μέγα γάρ τι θεῶν ἄχος ἰσχάνει αὐδήν.
Ὄλβιος, ὃς τάδ' ὄπωπεν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων·
Ὃς δ' ἀτελὴς, ἱερῶν ὅς τ' ἄμμορος, οὔποθ' ὁμοίην

Αἶσαν ἔχει, φθίμενός περ, ὑπὸ ζόφῳ εὐρώεντι.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάνθ' ὑπεθήκατο δῖα θεάων,
Βὰν ῥ' ἴμεν Οὔλυμπόνδε, θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων.
Ἔνθα δὲ ναιετάουσι παραὶ Διῒ τερπικεραύνῳ
Σεμναί τ', αἰδοῖαί τε. μέγ' ὄλβιος, ὅν τιν' ἐκεῖναι
Προφρονέως φιλῶνται ἐπιχθονίων ἀνθρώπων.
Αἶψα δέ οἱ πέμπουσιν ἐφέστιον ἐς μέγα δῶμα
Πλοῦτον, ὃς ἀνθρώποις ἄφενος θνητοῖσι δίδωσιν.
Ἀλλ' ἄγ', Ἐλευσῖνος θυοέσσης δῆμον ἔχουσα,
Καὶ Πάρον ἀμφιρύτην, Ἄντρωνά τε πετρήεντα,
Πότνια, ἀγλαόδωρ', ὡρηφόρε, Δηοῖ ἄνασσα,
Αὐτὴ, καὶ κούρη περικαλλὴς Περσεφόνεια,
Πρόφρων ἀντ' ᾠδῆς βίοτον θυμήρε' ὄπαζε.
Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

V.

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ

Αἰδοίην, χρυσοστέφανον, καλὴν Ἀφροδίτην
Ἄσομαι, ἣ πάσης Κύπρου κρήδεμνα λέλογχεν
Εἰναλίης, ὅθι μιν Ζεφύρου μένος ὑγρὸν ἀέντος
Ἤνεικε κατὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Ἀφρῷ ἔνι μαλακῷ. τὴν δὲ χρυσάμπυκες Ὧραι
Δέξαντ' ἀσπασίως, περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσαν·
Κρατὶ δ' ἐπ' ἀθανάτῳ στεφάνην εὔτυκτον ἔθηκαν
Καλὴν, χρυσείην· ἐν δὲ τρητοῖσι λοβοῖσιν
Ἄνθεμ' ὀρειχάλκου, χρυσοῖο τε τιμήεντος.
Δειρῇ δ' ἀμφ' ἁπαλῇ καὶ στήθεσιν ἀργυφέοισιν
Ὅρμοισι χρυσέοισιν ἐκόσμεον, οἷσί περ αὐταὶ
Ὧραι ἐκόσμηθεν χρυσάμπυκες, ὁππότ' ἴοιεν
Ἐς χορὸν ἱμερόεντα θεῶν καὶ δώματα πατρός.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῒ κόσμον ἔθηκαν,
Ἦγον ἐς ἀθανάτους· οἱ δ' ἠσπάζοντο ἰδόντες,
Χερσί τ' ἐδεξιόωντο, καὶ ἠρήσαντο ἕκαστος
Εἶναι κουριδίην ἄλοχον, καὶ οἴκαδ' ἄγεσθαι,
Εἶδος θαυμάζοντες ἰοστεφάνου Κυθερείης.
Χαῖρ', ἑλικολέφαρε, γλυκυμείλιχε· δὸς δ' ἐν ἀγῶνι
Νίκην τῷδε φέρεσθαι, ἐμὴν δ' ἔντυνον ἀοιδήν.
Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Δήμου τε προὔχουσιν, ἰδὲ κρήδεμνα πόληος
Εἰρύαται βουλῇσι καὶ ἰθείῃσι δίκῃσιν.
Ἡ μὲν Τριπτολέμου πυκιμήδεος, ἡ δὲ Διόκλου,
Ἡ δὲ Πολυξείνου, καὶ ἀμύμονος Εὐμόλποιο,
Καὶ Δολίχου, καὶ πατρὸς ἀγήνορος ἡμετέροιο.
Τῶν πάντων ἄλοχοι κατὰ δώματα πορσαίνουσι·
Τάων οὐκ ἄν τίς σε κατὰ πρώτιστον ὀπωπὴν
Εἶδος ἀτιμήσασα, δόμων ἀπονοσφίσειεν,
Ἀλλά σε δέξονται· δὴ γὰρ θεοείκελος ἐσσί.
Εἰ δὲ θέλεις, ἐπίμεινον, ἵνα πρὸς δώματα πατρὸς
Ἔλθωμεν, καὶ μητρὶ βαθυζώνῳ Μετανείρῃ
Εἴπωμεν, τάδε πάντα διαμπερές, αἴ κέ σ' ἀνώγῃ
Ἡμετερόνδ' ἴεναι, μηδ' ἄλλων δώματ' ἐρευνᾶν.
Τηλύγετος δέ οἱ υἱὸς ἐνὶ μεγάρῳ ἐϋπήκτῳ
Ὀψίγονος τρέφεται, πολυεύχετος, ἀσπάσιός τε.
Εἰ τόν γ' ἐκθρέψαιο, καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο,
Ῥεῖά κε τίς σε ἰδοῦσα γυναικῶν θηλυτεράων
Ζηλώσαι· τόσα κέν τοι ἀπὸ θρεπτήρια δοίη.
Ὣς ἔφαθ', ἡ δ' ἐπένευσε καρήατι· ταὶ δὲ φαεινὰ
Πλησάμεναι ὕδατος φέρον ἄγγεα κυδιάουσαι.
Ῥίμφα δὲ πατρὸς ἵκοντο μέγαν δόμον, ὦκα δὲ μητρὶ
Ἔννεπον, ὅσσ' εἶδόν τε καὶ ἔκλυον. ἡ δὲ μάλ' ὦκα
Ἐλθούσας ἐκέλευε καλεῖν ἐπ' ἀπείρονι μισθῷ.
Αἱ δ', ὥστ' ἢ ἔλαφοι, ἢ πόρτιες εἴαρος ὥρῃ
Ἄλλοντ' ἀν λειμῶνα, κορεσσάμεναι φρένα φορβῇ,
Ὣς αἱ ἐπισχόμεναι ἑανῶν πτύχας ἱμεροέντων
Ἤϊξαν κοίλην κατ' ἀμαξιτόν· ἀμφὶ δὲ χαῖται
Ὤμοις ἀΐσσοντο κροκηΐῳ ἄνθει ὁμοῖαι.

Τέτμον δ' ἐγγὺς ὁδοῦ κυδρὴν θεὰν, ἔνθα πάρος περ
Κάλλιπον· αὐτὰρ ἔπειτα φίλα πρὸς δώματα πατρὸς
Ἡγεῦνθ'. ἡ δ' ἄρ' ὄπισθε, φίλον τετιημένη ἦτορ,
Στεῖχε κατακρῆθεν κεκαλυμμένη· ἀμφὶ δὲ πέπλος
Κυάνεος ῥαδινοῖσι θεῆς ἐλελίζετο ποσσίν.
Αἶψα δὲ δώμαθ' ἵκοντο Διοτρεφέος Κελεοῖο,
Βὰν δὲ δι' αἰθούσης, ἔνθα σφίσι πότνια μήτηρ
Ἧστο παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
Παῖδ' ὑπὸ κόλπῳ ἔχουσα, νέον θάλος· αἱ δὲ παρ' αὐτὴν
Ἔδραμον. ἡ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἔβη ποσί, καί ῥα μελάθρου
Κῦρε κάρη, πλῆσε δὲ θύρας σέλαος θείοιο.
Τὴν δ' αἰδώς τε, σέβας τε, ἰδὲ χλωρὸν δέος εἷλεν,
Εἶξε δέ οἱ κλισμοῖο, καὶ ἑδριάασθαι ἄνωγεν.
Ἀλλ' οὐ Δημήτηρ ὡρηφόρος, ἀγλαόδωρος,
Ἤθελεν ἑδριάασθαι ἐπὶ κλισμοῖο φαεινοῦ,
Ἀλλ' ἀκέουσα ἔμιμνε, κατ' ὄμματα καλὰ βαλοῦσα·
Πρίν γ' ὅτε δή οἱ ἔθηκεν Ἰάμβη κέδν' εἰδυῖα
Πηκτὸν ἕδος, καθύπερθε δ' ἐπ' ἀργύφεον βάλε κῶας
Ἔνθα καθεζομένη προκατέσχετο χερσὶ καλύπτρην,
Δηρὸν δ' ἄφθογγος τετιημένη ἧστ' ἐπὶ δίφρου,
Οὐδέ τιν' οὔτ' ἔπεϊ προσπτύσσετο, οὔτε τι ἔργῳ,
Ἀλλ' ἀγέλαστος, ἄπαστος ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
Ἧστο, πόθῳ μινύθουσα βαθυζώνοιο θυγατρός·
Πρίν γ' ὅτε δὴ χλεύῃς μιν Ἰάμβη κέδν' εἰδυῖα
Πολλὰ παρὰ σκώπτουσ' ἐτρέψατο πότνιαν, ἁγνήν,
Μειδῆσαι, γελάσαι τε, καὶ ἵλαον ἔνθετο θυμόν.
Ἣ δή οἱ καὶ ἔπειτα μεθύστερον εὔαδεν ὀργαῖς.
Τῇ δὲ δέπας Μετάνειρα δίδου μελιηδέος οἴνου

Πλήσασ᾽, ἡ δ᾽ ἀνένευσ᾽· οὐ γὰρ θεμιτόν γ᾽ οἱ ἔφασκε
Πίνειν οἶνον ἐρυθρόν· ἄνωγε δ᾽ ἄρ᾽ ἄλφι καὶ ὕδωρ
Δοῦναι μίξασαν πιέμεν γλήχωνι τερένῃ.
Ἡ δὲ κυκεῶ τεύξασα θεᾷ πόρεν, ὡς ἐκέλευε·
Δεξαμένη δ᾽ ὁσίης ἐπέβη πολυπότνια Δηώ.
Τῇσι δὲ μύθων ἦρχεν ἐΰζωνος Μετάνειρα·
Χαῖρε, γύναι, ἐπεὶ οὔ σε κακῶν ἄπ᾽ ἔολπα τοκήων
Ἔμμεναι, ἀλλ᾽ ἀγαθῶν· ἐπί τοι πρέπει ὄμμασιν αἰδὼς
Καὶ χάρις, ὡσεί περ τε θεμιστοπόλων βασιλήων.
Ἀλλὰ θεῶν μὲν δῶρα, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἀνάγκῃ
Τέτλαμεν ἄνθρωποι· ἐπὶ γὰρ ζυγὸς αὐχένι κεῖται.
Νῦν δ᾽, ἐπεὶ ἵκεο δεῦρο, παρέσσεται, ὅσσα τ᾽ ἐμοί περ.
Παῖδα δέ μοι τρέφε τόνδε, τὸν ὀψίγονον καὶ ἄελπτον
Ὤπασαν ἀθάνατοι, πολυάρητος δέ μοι ἐστίν.
Εἰ τόν γε θρέψαιο, καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο,
Ἦ ῥά κέ τίς σε ἰδοῦσα γυναικῶν θηλυτεράων
Ζηλώσαι· τόσα κέν τοι ἀπὸ θρεπτήρια δοίην.
Τὴν δ᾽ αὖτε προσέειπεν ἐϋστέφανος Δημήτηρ·
Καὶ σὺ, γύναι, μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ἐσθλὰ πόροιεν.
Παῖδα δέ τοι πρόφρων ὑποδέξομαι, ὥς με κελεύεις,
Θρέψω· κοὔ μιν, ἔολπα, κακοφραδίῃσι τιθήνης,
Οὔτ᾽ ἄρ᾽ ἐπηλυσίη δηλήσεται, οὔθ᾽ ὑποταμνόν.
Οἶδα γὰρ ἀντίτομον μέγα φέρτερον ὑλοτόμοιο,
Οἶδα δ᾽ ἐπηλυσίης πολυπήμονος ἐσθλὸν ἐρυσμόν.
Ὣς ἄρα φωνήσασα θυώδεϊ δέξατο κόλπῳ,
Χερσίν τ᾽ ἀθανάτῃσι· γεγήθει δὲ φρένα μήτηρ.
Ὣς ἡ μὲν Κελεοῖο δαΐφρονος ἀγλαὸν υἱὸν,
Δημοφόωνθ᾽, ὃν ἔτικτεν ἐΰζωνος Μετάνειρα,

Ἔτρεφεν ἐν μεγάροις. ὁ δ' ἀέξετο δαίμονι ἶσος,
Οὔτ' οὖν σῖτον ἔδων, οὐ θησάμενος· Δημήτηρ
Χρίεσκ' ἀμβροσίῃ, ὡσεὶ θεοῦ ἐκγεγαῶτα,
Ἡδὺ καταπνείουσα, καὶ ἐν κόλποισιν ἔχουσα·
Νύκτας δὲ κρύπτεσκε πυρὸς μένει, ἠΰτε δαλὸν,
Λάθρα φίλων γονέων· τοῖς δὲ μέγα θαῦμ' ἐτέτυκτο,
Ὡς προθαλὴς τελέθεσκε, θεοῖσι δὲ ἄντα ἐῴκει.
Καί κέν μιν ποίησεν ἀγήρων τ' ἀθάνατόν τε,
Εἰ μὴ ἄρ' ἀφραδίῃσιν εὔζωνος Μετάνειρα,
Νύκτ' ἐπιτηρήσασα, θυώδεος ἐκ θαλάμοιο
Σκέψατο, κώκυσεν δὲ, καὶ ἄμφω πλήξατο μηρὼ,
Δείσασ' ᾧ περὶ παιδὶ, καὶ ἀάσθη μέγα θυμῷ,
Καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τέκνον Δημοφόων, ξείνη σε πυρὶ ἐνὶ πολλῷ
Κρύπτει, ἐμοὶ δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ τίθησιν.
Ὣς φάτ' ὀδυρομένη· τῆς δ' ἄιε δῖα θεάων.
Τῇ δὲ χολωσαμένη καλλιστέφανος Δημήτηρ,
Παῖδα φίλον, τὸν ἄελπτον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτικτε,
Χείρεσσ' ἀθανάτῃσιν ἀπὸ ἕο θῆκε πέδονδε,
Ἐξανελοῦσα πυρὸς, θυμῷ κοτέσασα μάλ' αἰνῶς,
Καί ῥ' ἄμυδις προσέειπεν εὔζωνον Μετάνειραν·
Νήϊδες ἄνθρωποι καὶ ἀφράδμονες, οὔτ' ἀγαθοῖο
Αἶσαν ἐπερχομένου προγνώμενοι, οὔτε κακοῖο·
Καὶ σὺ γὰρ ἀφραδίῃσι τεῇς μήκιστον ἀάσθης.
Ἴσω γὰρ, θεῶν ὅρκος, ἀμείλικτον Στυγὸς ὕδωρ,
Ἀθάνατόν κέν τοι καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα
Παῖδα φίλον ποίησα, καὶ ἄφθιτον ὤπασα τιμήν·
Νῦν δ' οὐκ ἔσθ' ὥς κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξοι.

Τιμὴ δ' ἄφθιτος αἰὲν ἐπέσσεται, οὕνεκα γούνων
Ἡμετέρων ἐπέβη, καὶ ἐν ἀγκοίνῃσιν ἴαυσεν.
Ὥρῃσι δ' ἄρα τοῦ γε, περιπλομένων ἐνιαυτῶν,
Παῖδες Ἐλευσινίων πόλεμον καὶ φύλοπιν αἰνὴν
Αἰὲν ἐν ἀλλήλοισιν ἀέξουσ' ἤματα πάντα.
Εἰμὶ δὲ Δημήτηρ τιμάοχος, ἥτε μέγιστον
Ἀθανάτοις θνητοῖσί τ' ὄνειαρ, χάρμα τ' ἐτύχθη.
Ἀλλ' ἄγε, μοι νηόν τε μέγαν, καὶ βωμὸν ὑπ' αὐτῷ,
Τευχόντων πᾶς δῆμος ὑπαὶ πόλιν, αἰπύ τε τοῖχος,
Καλλιχόρου καθύπερθεν, ἐπὶ προὔχοντι κολωνῷ.
Ὄργια δ' αὐτὴ ἐγὼν ὑποθήσομαι, ὡς ἂν ἔπειτα,
Εὐαγέως ἔρδοντες, ἐμὸν νόον ἱλάσκοισθε.
Ὣς εἰποῦσα θεὰ, μέγεθός τε καὶ εἶδος ἄμειψε,
Γῆρας ἀπωσαμένη, περί τ' ἀμφί τε κάλλος ἄητο,
Ὀδμὴ δ' ἱμερόεσσα θυηέντων ἀπὸ πέπλων
Σκίδνατο, τῆλε δὲ φέγγος ἀπὸ χροὸς ἀθανάτοιο
Λάμπε θεῆς, ξανθαὶ δὲ κόμαι κατενήνοθεν ὤμους,
Αὐγῆς δ' ἐπλήσθη πυκινὸς δόμος, ἀστεροπῆς ὥς·
Βῆ δὲ δι' ἐκ μεγάρων. τῆς δ' αὐτίκα γούνατ' ἔλυντο,
Δηρὸν δ' ἄφθογγος γένετο χρόνον, οὐδέ τε παιδὸς
Μνήσατο τηλυγέτοιο ἀπὸ δαπέδου ἀνελέσθαι.
Τοῦ δὲ κασίγνηται φωνὴν ἐσάκουσαν ἐλεινὴν,
Κὰδ δ' ἄρ' ἀπ' εὐστρώτων λεχέων θόρον· ἡ μὲν ἔπειτα
Παῖδ' ἀνὰ χερσὶν ἑλοῦσα, ἑῷ ἐγκάτθετο κόλπῳ·
Ἡ δ' ἄρα πῦρ ἀνέκαι'· ἡ δ' ἔσσυτο πόσσ' ἁπαλοῖσι,
Μητέρ' ἀναστήσουσα θυώδεος ἐκ θαλάμοιο.
Ἀγρόμεναι δέ μιν ἀμφὶς ἐλοῦον ἀσπαίροντα,
Ἀμφαγαπαζόμεναι· τοῦ δ' οὐ μειλίσσετο θυμός.

Χειρότεραι γὰρ δή μιν ἔχον τροφοὶ ἠδὲ τιθῆναι.
Αἳ μὲν παννύχιαι κυδρὴν θεὸν ἱλάσκοντο,
Δείματι παλλόμεναι, ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφιν
Εὐρυβίῃ Κελεῷ νημερτέα μυθήσαντο,
Ὡς ἐπέτελλε θεὰ, καλλιστέφανος Δημήτηρ.
Αὐτὰρ ὅγ' εἰς ἀγορὴν καλέσας πολυπείρονα λαὸν,
Ἤνωγ' ἠϋκόμῳ Δημήτερι πίονα νηὸν
Ποιῆσαι καὶ βωμὸν ἐπὶ προὔχοντι κολωνῷ.
Οἱ δὲ μάλ' αἶψ' ἐπίθοντο, καὶ ἔκλυον αὐδήσαντος,
Τεῦχον δ', ὡς ἐπέτελλ'· ὁ δ' ἀέξετο δαίμονος αἴσῃ·
Αὐτὰρ ἐπεὶ τέλεσαν, καὶ ἐρώησαν καμάτοιο,
Βὰν ῥ' ἴμεν οἴκαδ' ἕκαστος. ἀτὰρ ξανθὴ Δημήτηρ
Ἔνθα καθεζομένη μακάρων ἀπὸ νόσφιν ἁπάντων,
Μίμνε πόθῳ μινύθουσα βαθυζώνοιο θυγατρός.
Αἰνότατον δ' ἐνιαυτὸν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν
Ποίησ' ἀνθρώποις καὶ κύντατον, οὐδέ τι γαῖα
Σπέρμ' ἀνίει· κρύπτε γὰρ εὐστέφανος Δημήτηρ.
Πολλὰ δὲ καμπύλ' ἄροτρα μάτην βόες εἷλκον ἀρούραις·
Πολλὸν δὲ κρῖ λευκὸν ἐτώσιον ἔμπεσε γαίῃ.
Καί νύ κε πάμπαν ὄλεσσε γένος μερόπων ἀνθρώπων
Λιμοῦ ὑπ' ἀργαλέης, γεράων τ' ἐρικυδέα τιμὴν
Καὶ θυσιῶν ἤμερσεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντας,
Εἰ μὴ Ζεὺς ἐνόησεν, ἑῷ δ' ἐφράσσατο θυμῷ.
Ἶριν δὴ πρῶτον χρυσόπτερον ὦρσε καλέσσαι
Δήμητρ' ἠΰκομον, πολυήρατον εἶδος ἔχουσαν.
Ὣς ἔφαθ'· ἡ δὲ Ζηνὶ κελαινεφεῖ Κρονίωνι
Πείθετο, καὶ μεσσηγὺ διέδραμεν ὦκα πόδεσσιν.
Ἵκετο δὲ πτολίεθρον Ἐλευσῖνος θυοέσσης,

Εὗρε δ' ἐνὶ νηῷ Δημήτερα κυανόπεπλον,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Δήμητερ, καλέει σε πατὴρ Ζεὺς ἄφθιτα εἰδὼς,
Ἐλθέμεναι μετὰ φῦλα θεῶν αἰειγενετάων.
Ἀλλ' ἴθι, μηδ' ἀτέλεστον ἐμὸν ἔπος ἐκ Διὸς ἔστω.
Ὣς φάτο λισσομένη· τῆς δ' οὐκ ἐπεπείθετο θυμός.
Αὖτις ἔπειτα θεοὺς μάκαρας Ζεὺς αἰὲν ἐόντας
Πάντας ἐπιπροΐαλλεν. ἀμοιβηδὶς δὲ κιόντες
Κίκλησκον, καὶ πολλὰ δίδον περικαλλέα δῶρα,
Τιμάς θ', ἅς κ' ἐθέλοιτο μετ' ἀθανάτοισιν ἑλέσθαι·
Ἀλλ' οὔτις πεῖσαι δύνατο φρένας ἠδὲ νόημα
Θυμῷ χωομένης· στερεῶς δ' ἠναίνετο μύθους.
Οὐ μὲν γάρ ποτε, φάσκε, θυώδεος Οὐλύμποιο
Πρίν γ' ἐπιβήσεσθαι, οὐ πρὶν γῆς καρπὸν ἀνήσειν,
Πρὶν γ' ἴδοι ὀφθαλμοῖσιν ἑὴν εὐώπιδα κούρην.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε βαρύκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς,
Εἰς Ἔρεβος πέμψε χρυσόῤῥαπιν Ἀργειφόντην,
Ὄφρ', Ἀΐδην μαλακοῖσι παραιφάμενος ἐπέεσσιν,
Ἁγνὴν Περσεφόνειαν ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος
Ἐς φάος ἐξαγάγοι μετὰ δαίμονας, ὄφρα ἑ μήτηρ
Ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσα μεταλήξειε χόλοιο.
Ἑρμῆς δ' οὐκ ἀπίθησεν, ἄφαρ δ' ὑπὸ κεύθεα γαίης
Ἐσσυμένως κατόρουσε, λιπὼν ἕδος Οὐλύμποιο
Τέτμε δὲ τόν γε ἄνακτα δόμων ἔντοσθεν ἐόντα,
Ἥμενον ἐν λεχέεσσι σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι,
Πόλλ' ἀεκαζομένῃ μητρὸς πόθῳ, ἠδ' ἐπ' ἀτλήτων
Ἔργοις ἀθανάτων μακάρων μητίσατο βουλήν.
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος προσέφη κρατὺς Ἀργειφόντης·

Αἴδη

Ἅιδη κυανοχαῖτα, καταφθιμένοισιν ἀνάσσων,
Ζεύς με πατὴρ ἤνωγεν ἀγαυὴν Περσεφόνειαν
Ἐξαγαγεῖν Ἐρέβευσφι μετὰ σφέας, ὄφρα ἑ μήτηρ
Ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσα χόλου καὶ μήνιος αἰνῆς
Ἀθανάτοις παύσειεν· ἐπεὶ μέγα μήδεται ἔργον,
Φθῖσαι φῦλ' ἀμενηνὰ χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
Σπέρμ' ὑπὸ γῆς κρύπτουσα, καταφθινύθουσα δὲ τιμὰς
Ἀθανάτων· ἡ δ' αἰνὸν ἔχει χόλον, οὐδὲ θεοῖσι
Μίσγεται, ἀλλ' ἀπάνευθε θυώδεος ἔνδοθι νηοῦ
Ἧσαι, Ἐλευσῖνος κραναὸν πτολίεθρον ἔχουσα.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ ἄναξ ἐνέρων Ἀϊδωνεὺς
Ὀφρύσιν, οὐδ' ἀπίθησε Διὸς βασιλῆος ἐφετμῆς.
Ἐσσυμένως δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι Περσεφονείῃ·
Ἔρχεο, Περσεφόνη, παρὰ μητέρα κυανόπεπλον,
Ἤπιον ἐν στήθεσσι μένος καὶ θυμὸν ἔχουσα,
Μηδέ τι δυσθύμαινε λίην περιώσιον ἄλλων.
Οὔ τοι ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικὴς ἔσσομ' ἀκοίτης,
Αὐτοκασίγνητος πατρὸς Διός· ἐνθάδ' ἐοῦσα,
Δεσπόζεις πάντων, ὁπόσα ζώει τε καὶ ἕρπει,
Τιμὰς δε σχήσῃσθα μετ' ἀθανάτοισι μεγίστας.
Τῶν δ' ἀδικησάντων τίσις ἔσσεται ἤματα πάντα,
Οἵ κεν μὴ θυσίῃσι τεὸν μένος ἱλάσκωνται,
Εὐαγέως ἔρδοντες, ἐναίσιμα δῶρα τελοῦντες.
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ περίφρων Περσεφόνεια,
Καρπαλιμῶς δ' ἀνόρουσ' ὑπὸ χάρματος. αὐτὰρ ὅγ' αὐ-
Ῥοιῆς κόκκον ἔδωκε φαγεῖν μελιηδέα λάθρῃ (τὸς
Ἀμφὶ ἑ νωμήσας, ἵνα μὴ μένοι ἤματα πάντα
Αὖθι παρ' αἰδοίῃ Δημήτερι κυανοπέπλῳ.

Ἵππους δὲ προπάροιθεν ὑπὸ χρυσέοισιν ὄχεσφιν
Ἔντυεν ἀθανάτους πολυσημάντωρ Ἀϊδωνεύς.
Ἡ δ' ὀχέων ἐπέβη, παρὰ δὲ κρατὺς Ἀργειφόντης
Ἡνία καὶ μάστιγα λαβὼν μετὰ χερσὶ φίλῃσι,
Σεῦε δι' ἐκ μεγάρων· τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
Ῥίμφα δὲ μακρὰ κέλευθα διήνυσαν· οὐδὲ θάλασσα,
Οὔθ' ὕδωρ ποταμῶν, οὔτ' ἄγκεα ποιήεντα,
Ἵππων ἀθανάτων, οὔτ' ἄκριες, ἔσχεθον ὁρμὴν,
Ἀλλ' ὑπὲρ αὐτάων βαθὺν ἠέρα τέμνον ἰόντες.
Στῆσε δ' ἄγων, ὅθι μίμνεν ἐϋστέφανος Δημήτηρ,
Νηοῖο προπάροιθε θυώδεος· ἡ δὲ ἰδοῦσα
Ἤϊξ', ἠΰτε μαινὰς ὄρος κάτα δάσκιον ὕλης.
Περσεφόνη δ' ἑτέρω — — — —
Μητρὸς ἑῆς κατ — — — —
Ἄλτο θέειν — — — — —
Τῇδε — — — — — —
Ἀ — — — — — —
— — — — — — —
Τέκνον, μή ῥ' ἀτίμ — — — —
Βρώμης. ἐξαύδ — — — — —
Ὡς μὲν γάρ κε νέους — — — —
Καὶ παρ' ἐμοὶ καὶ πατρὶ κελαινεφέϊ Κρονίωνι
Ναιετάεις πάντεσσι τετιμένη ἀθανάτοισι.
Εἰ δ' ἐπάσω πάλιν αὖτις ἰοῦσ' ὑπὸ κεύθεσι γαίης
Οἰκήσεις ὡρῶν τριτάτην μοῖραν εἰς ἐνιαυτὸν,
Τὰς δὲ δύω παρ' ἐμοί τε καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι.
Ὁππότε δ' ἄνθεσι γαῖ' εὐώδεσιν ἠαρινοῖσι
Παντοδαποῖς θάλλει, τότ' ἀπὸ ζόφου ἠερόεντος

Αὖτις ἄνει μέγα θαῦμα θεοῖς θνητοῖς τ' ἀνθρώποις·
Καί τιν' ἐξαπάτησε δόλῳ κρατερὸς Πολυδέγμων.
Τὴν δ' αὖ Περσεφόνη περικαλλὴς ἄντιον ηὔδα.
Τοὶ γὰρ ἐγώ σοι, μῆτερ, ἐρῶ νημερτέα πάντα·
Εὖτέ μοι Ἑρμείης ἐριούνιος, ἄγγελος ὠκὺς,
Πὰρ πατέρος Κρονίδαο καὶ ἄλλων οὐρανιώνων
Ἐλθεῖν ἐξ Ἐρέβευς ἄμ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσα.
Λήξαις ἀθανάτοισι χόλου καὶ μήνιος αἰνῆς,
Αὐτὰρ ἐγὼν ἀνόρουσ' ὑπὸ χάρματος· αὐτὰρ λάθρῃ
Ἔμβαλέ μοι ῥοιῆς κόκκον, μελιηδέ' ἐδωδὴν,
Ἄκουσαν δὲ βίῃ με προσηνάγκασε πάσασθαι.
Ὡς δέ μ' ἀναρπάξας Κρονίδεω πυκινὴν διὰ μῆτιν,
Ὤχετο πατρὸς ἐμοῖο φέρων ὑπὸ κεύθεα γαίης,
Ἐξερέω, καὶ πάντα διΐξομαι, ὡς ἐρεείνεις·
Ἡμεῖς μὲν μάλα πᾶσαι ἀν' ἱμερτὸν λειμῶνα,
Λευκίππη, Φαινώ τε καὶ Ἠλέκτρη, καὶ Ἰάνθη,
Καὶ Μελίτη, Ἰάχη τε, Ῥοδεία τε, Καλλιρόη τε,
Μηλοβότη τε, Τύχη τε, καὶ Ὠκυρόη καλυκῶπις,
Χρυσηΐς τ', Ἰάνειρά τ', Ἀκάστη τ', Ἀδμήτη τε,
Καὶ Ῥοδόπη, Πλουτώ τε, καὶ ἱμερόεσσα Καλυψὼ,
Καὶ Στὺξ, Οὐρανίη τε, Γαλαξαύρη τ' ἐρατεινὴ,
Παλλάς τ' ἐγρεμάχη, καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
Παίζομεν, ἠδ' ἄνθεα δρέπομεν χείρεσσ' ἐρόεντα,
Μίγδα κροκόεντα γανὸν, καὶ ἀγαλλίδας, ἠδ' ὑάκινθον,
Καὶ ῥοδέας κάλυκας, καὶ λείρια θαῦμα ἰδέσθαι,
Νάρκισσόν θ', ὃν ἔφυσ', ὥσπερ κρόκον, εὐρεῖα χθών.
Αὐτὰρ ἐγὼ δρεπόμην περὶ χάρματι. γαῖα δ' ἔνερθε
Χώρησεν, τῆς δ' ἔκθορ' ἄναξ κρατερὸς Πολυδέγμων

Βῆ δὲ φέρων ὑπὸ γαῖαν ἐν ἅρμασι χρυσείοισι
Πόλλ' ἀεκαζομένην· ἐβόησα δ' ἄρ' ὄρθια φωνῇ.
Ταῦτά τοι ἀχνυμένη περ ἀληθέα πάντ' ἀγορεύω.
Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσαι,
Πολλὰ μάλ' ἀλλήλων κραδίην καὶ θυμὸν ἴαινον,
Ἀμφαγαπαζόμεναι· ἀχέων δ' ἀπεπαύετο θυμός.
Γηθοσύνας δὲ δέχοντο παρ' ἀλλήλων, ἔδιδόν τε.
Τῇσιν δ' ἐγγύθεν ἦλθ' Ἑκάτη λιπαροκρήδεμνος·
Πολλὰ δ' ἄρ' ἀμφαγάπησε κόρην Δημήτερος ἁγνήν,
Ἐκ τοῦ οἱ πρόπολος καὶ ὀπάων ἔπλετ' ἄνασσα.
Ταῖς δὲ μετ' ἄγγελον ἧκε βαρύκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς
Ῥείην ἠΰκομον, Δημήτερα κυανόπεπλον
Ἀξέμεναι μετὰ φῦλα θεῶν, ὑπέδεκτο δὲ τιμὰς
Δωσέμεν, ἅς κεν ἕλοιτο μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι·
Νεῦσε δέ οἱ κούρην ἔτεος περιτελλομένοιο
Τὴν τριτάτην μὲν μοῖραν ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
Τὰς δὲ δύω παρὰ μητρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ Διὸς ἀγγελιάων.
Ἐσσυμένως δ' ἤϊξε κατ' Οὐλύμποιο καρήνων,
Εἰς δ' ἄρ Ῥάριον ἷξε, φερέσβιον οὖθαρ ἀρούρης
Τὸ πρὶν, ἀτὰρ τότε γ' οὔτι φερέσβιον, ἀλλ' ἕκηλον
Εἱστήκει καὶ ἄφυλλον· ἔκευθε δ' ἄρα κρῖ λευκὸν
Μήδεσι Δήμητρος καλλισφύρου· αὐτὰρ ἔπειτα
Μέλλεν ἄφαρ ταναοῖσι κομήσειν ἀσταχύεσσιν,
Ἦρος ἀεξομένοιο, πέδῳ δ' ἄρα πίονες ὄγμοι
Βρισέμεν ἀσταχύων, τὰ δ' ἐν ἐλλεδανοῖσι δεδέσθαι.
Ἔνθ' ἐπέβη πρώτιστον ἀπ' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο·
Ἀσπασίως δ' ἴδον ἀλλήλας, κεχάρηντο δὲ θυμῷ.

Τὴν δ' ὧδε προσέειπε 'Ρέη λιπαροκρήδεμνος·
Δεῦρο, τέκος, καλέει σε βαρύκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς,
'Ελθέμεναι μετὰ φῦλα θεῶν, ὑπέδεκτο δὲ τιμὰς
Δωσέμεν, ἅς κε θέλῃσθα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Νεῦσε δέ σοι κούρην ἔτεος περιτελλομένοιο
Τὴν τριτάτην μὲν μοῖραν ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
— — — — ἀθανάτοισι.
— — — — — ων
— — — — — ων
— — φερέσβιον οὖθαρ ἀρ —
— — γ' οὔτι φερέσβιον, ἀλλὰ —
— — ἔκευθε δ' ἄρα κρῖ — —
Δύο δὲ παρ' σοὶ ἔσεσθαι, ἐῷ δ' ἐπένευσε κάρητι.
'Αλλ' ἴθι, τέκνον ἐμὸν, καὶ πείθεο, μηδέ τι λίην
'Αζηχὲς μενέαινε κελαινεφέϊ Κρονίωνι.
Αἶψα δὲ καρπὸν ἄεξε φερέσβιον ἀνθρώποισι.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησεν ἐϋστέφανος Δημήτηρ·
Αἶψα δὲ καρπὸν ἀνῆκεν ἀρουράων ἐριβώλων.
Πᾶσα δὲ φύλλοισίν τε καὶ ἄνθεσιν εὐρεῖα χθὼν
Ἔβρισ'· ἡ δὲ κιοῦσα θεμιστοπόλοις βασιλεῦσιν
Εἶπε, Τριπτολέμῳ τε, Διοκλεῖ τε πληξίππῳ,
Εὐμόλπου τε βίῃ, Κελεῷ θ', ἡγήτορι λαῶν
Δρησμοσύνην θ' ἱερῶν, καὶ ἐπέφραδεν ὄργια καλά.
Τριπτολέμῳ τε, Πολυξείνῳ τ', ἐπὶ τοῖς δὲ Διοκλεῖ.
Σεμνὰ, τά γ' οὔπως ἐστὶ παρεξέμεν, οὔτε πυθέσθαι,
Οὔτ' ἀχέειν· μέγα γάρ τι θεῶν ἄχος ἰσχάνει αὐδήν.
Ὄλβιος, ὃς τάδ' ὄπωπεν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων·
Ὃς δ' ἀτελὴς, ἱερῶν ὅς τ' ἄμμορος, οὔποθ' ὁμοίην

Αἶσαν ἔχει, φθίμενός περ, ὑπὸ ζόφῳ εὐρώεντι.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάνθ' ὑπεθήκατο δῖα θεάων,
Βὰν ῥ' ἴμεν Οὔλυμπόνδε, θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων.
Ἔνθα δὲ ναιετάουσι παραὶ Διῒ τερπικεραύνῳ
Σεμναί τ', αἰδοῖαί τε. μέγ' ὄλβιος, ὅν τιν' ἐκεῖναι
Προφρονέως φιλῶνται ἐπιχθονίων ἀνθρώπων.
Αἶψα δέ οἱ πέμπουσιν ἐφέστιον ἐς μέγα δῶμα
Πλοῦτον, ὃς ἀνθρώποις ἄφενος θνητοῖσι δίδωσιν.
Ἀλλ' ἄγ', Ἐλευσῖνος θυοέσσης δῆμον ἔχουσα,
Καὶ Πάρον ἀμφιρύτην, Ἄντρωνά τε πετρήεντα,
Πότνια, ἀγλαόδωρ', ὡρηφόρε, Δηοῖ ἄνασσα,
Αὐτὴ, καὶ κούρη περικαλλὴς Περσεφόνεια,
Πρόφρων ἀντ' ᾠδῆς βίοτον θυμήρε' ὄπαζε.
Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

V.

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

Αἰδοίην, χρυσοστέφανον, καλὴν Ἀφροδίτην
Ἄσομαι, ἣ πάσης Κύπρου κρήδεμνα λέλογχεν
Εἰναλίης, ὅθι μιν Ζεφύρου μένος ὑγρὸν ἀέντος
Ἤνεικε κατὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Ἀφρῷ ἔνι μαλακῷ. τὴν δὲ χρυσάμπυκες Ὧραι
Δέξαντ' ἀσπασίως, περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσαν·
Κρατὶ δ' ἐπ' ἀθανάτῳ στεφάνην εὔτυκτον ἔθηκαν
Καλὴν, χρυσείην· ἐν δὲ τρητοῖσι λοβοῖσιν
Ἄνθεμ' ὀρειχάλκου, χρυσοῖο τε τιμήεντος.
Δειρῇ δ' ἀμφ' ἀπαλῇ καὶ στήθεσιν ἀργυφέοισιν
Ὅρμοισι χρυσέοισιν ἐκόσμεον, οἷσί περ αὐταὶ
Ὧραι ἐκόσμηθεν χρυσάμπυκες, ὁππότ' ἴοιεν
Ἐς χορὸν ἱμερόεντα θεῶν καὶ δώματα πατρός.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῒ κόσμον ἔθηκαν,
Ἦγον ἐς ἀθανάτους· οἱ δ' ἠσπάζοντο ἰδόντες,
Χερσί τ' ἐδεξιόωντο, καὶ ἠρήσαντο ἕκαστος
Εἶναι κουριδίην ἄλοχον, καὶ οἴκαδ' ἄγεσθαι,
Εἶδος θαυμάζοντες ἰοστεφάνου Κυθερείης.
Χαῖρ', ἑλικοβλέφαρε, γλυκυμείλιχε· δὸς δ' ἐν ἀγῶνι
Νίκην τῷδε φέρεσθαι, ἐμὴν δ' ἔντυνον ἀοιδήν.
Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

VI.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, Η ΛΗΙΣΤΑΙ.

Ἀμφὶ Διώνυσον, Σεμέλης ἐρικυδέος υἱὸν,
Μνήσομαι, ὡς ἐφάνη παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο,
Ἀκτῇ ἐπὶ προβλῆτι, νεηνίῃ ἀνδρὶ ἐοικὼς
Πρωθήβῃ· καλαὶ δὲ περισσείοντο ἔθειραι
Κυάνεαι, φᾶρος δὲ περὶ στιβαροῖς ἔχεν ὤμοις
Πορφύρεον. τάχα δ' ἄνδρες ἐϋσσέλμου ἀπὸ νηὸς
Ληϊσταὶ προγένοντο θοῶς ἐπὶ οἴνοπα πόντον
Τυρσηνοί· τοὺς δ' ἦγε κακὸς μόρος· οἱ δὲ ἰδόντες
Νεῦσαν ἐς ἀλλήλους, τάχα δ' ἔκθορον· αἶψα δ' ἑλόντες
Εἷσαν ἐπὶ σφετέρης νηὸς κεχαρημένοι ἦτορ.
Υἱὸν γάρ μιν ἔφαντο Διοτρεφέων βασιλήων
Εἶναι, καὶ δεσμοῖς ἔθελον δεῖν ἀργαλέοισι.
Τὸν δ' οὐκ ἴσχανε δεσμὰ, λύγοι δ' ἀπὸ τηλόσ' ἔπιπτον
Χειρῶν ἠδὲ ποδῶν· ὁ δὲ μειδιάων ἐκάθητο
Ὄμμασι κυανέοισι· κυβερνήτης δὲ νοήσας,
Αὐτίκα οἷς ἑτάροισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε·
Δαιμόνιοι, τίνα τόνδε θεὸν δεσμεύεθ' ἑλόντες,
Καρτερόν; οὐδὲ φέρειν δύναταί μιν νηῦς εὐεργής.
Ἦ γὰρ Ζεὺς ὅδε γ' ἐστὶν, ἢ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
Ἠὲ Ποσειδάων· ἐπεὶ οὐ θνητοῖσι βροτοῖσιν

Εἴκελος, ἀλλὰ θεοῖς, οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν.
Ἀλλ' ἄγετ', αὐτὸν ἀφῶμεν ἐπ' ἠπείροιο μελαίνης
Αὐτίκα· μηδ' ἐπὶ χεῖρας ἰάλλετε, μή τι χολωθεὶς
Ὄρσῃ ἀργαλέους ἀνέμους καὶ λαίλαπα πολλήν.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἀρχὸς στυγερῷ ἠνίπαπε μύθῳ·
Δαιμόνι', οὖρον ὅρα, ἅμα δ' ἱστίον ἕλκεο νηὸς,
Σύμπανθ' ὅπλα λαβών· ὅδε δ' αὖτ' ἄνδρεσσι μελήσει.
Ἔλπομαι, ἢ Αἴγυπτον ἀφίξεται, ἢ ὅγε Κύπρον,
Ἢ ἐς Ὑπερβορέους, ἢ ἑκαστέρω· ἐς δὲ τελευτὴν
Ἔκ ποτ' ἐρεῖ αὐτοῦ τε φίλους καὶ κτήματα πάντα,
Οὕς τε κασιγνήτους· ἐπεὶ ἡμῖν ἔμβαλε δαίμων.
Ὣς εἰπὼν, ἱστόν τε καὶ ἱστίον ἕλκετο νηός.
Ἔμπνευσεν δ' ἄνεμος μέσον ἱστίον, ἀμφὶ δ' ἄρ' ὅπλα
Καττάνυσαν· τάχα δέ σφιν ἐφαίνετο θαυματὰ ἔργα.
Οἶνος μὲν πρώτιστα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν
Ἡδύποτος κελάρυζ' εὐώδης, ὤρνυτο δ' ὀδμὴ
Ἀμβροσίη· ναύτας δὲ τάφος λάβε πάντας ἰδόντας.
Αὐτίκα δ' ἀκρότατον παρὰ ἱστίον ἐξετανύσθη
Ἄμπελος ἔνθα καὶ ἔνθα, κατεκρημνῶντο δὲ πολλοὶ
Βότρυες· ἀμφ' ἱστὸν δὲ μέλας εἱλίσσετο κισσὸς
Ἄνθεσι τηλεθάων, χαρίεις δ' ἐπὶ καρπὸς ὀρώρει·
Πάντες δὲ σκαλμοὶ στεφάνους ἔχον· οἱ δὲ ἰδόντες,
Μηδείδην τότ' ἔπειτα κυβερνήτην ἐκέλευον
Γῇ πελάαν. ὁ δ' ἄρα σφι λέων γένετ' ἔνδοθι νηὸς
Δεινὸς ἐπ' ἀκροτάτης, μέγα δ' ἔβραχεν, ἐν δ' ἄρα μέσῃ
Ἄρκτον ἐποίησε λασιαύχενα, σήματα φαίνων·
Ἂν δ' ἔστη μεμαυῖα· λέων δ' ἐπὶ σέλματος ἄκρου
Δεινὸν ὑπόδρα ἰδών. οἱ δ' εἰς πρύμνην ἐφόβηθεν,

Ἀμφὶ κυβερνήτην δὲ, σαόφρονα θυμὸν ἔχοντα,
Ἔσαν ἄρ ἐκπληγέντες, ὁ δ' ἐξαπίνης ἐπορούσας
Ἀρχὸν ἕλ'. οἱ δὲ θύραζε, κακὸν μόρον ἐξαλύοντες,
Πάντες ὁμῶς πήδησαν, ἐπεὶ ἴδον, εἰς ἅλα δῖαν,
Δελφῖνες δ' ἐγένοντο. κυβερνήτην δ' ἐλεήσας
Ἔσχεθε, καί μιν ἔθηκε πανόλβιον, εἶπέ τε μῦθον·
Θάρσει, δῖε κάτωρ, τῷ 'μῷ κεχαρισμένε θυμῷ·
Εἰμὶ δ' ἐγὼ Διόνυσος ἐρίβρομος, ὃν τέκε μήτηρ
Καδμηῒς Σεμέλη, Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα.
Χαῖρε, τέκος Σεμέλης εὐώπιδος· οὐδέ πη ἐστὶ
Σεῖό γε ληθόμενον, γλυκερὴν κοσμῆσαι ἀοιδήν.

VII.

ΕΙΣ ΑΡΕΑ

Ἄρες ὑπερμενέτα, βρισάρματε, χρυσεοπήληξ,
Ὀμβριμόθυμε, φέρασπι, πολιοσσόε, χαλκοκορυστὰ,
Καρτερόχειρ, ἀμόγητε, δορυσθενὲς, ἕρκος Ὀλύμπου,
Νίκης εὐπολέμοιο πάτερ, συναρωγὲ θέμιστος,
Ἀντιβίοισι τύραννε, δικαιοτάτων ἀγὲ φωτῶν,
Ἠνορέης σκηπτοῦχε, πυραυγέα κύκλον ἑλίσσων
Αἰθέρος ἑπταπόροις ἐνὶ τείρεσιν· ἔνθα σε πῶλοι
Ζαφλεγέες τριτάτης ὑπὲρ ἄντυγος αἰὲν ἔχουσι.
Κλῦθι, βροτῶν ἐπίκουρε, δοτὴρ εὐθαρσέος ἥβης,
Πρηῢ κατάστιλψον σέλας ὑψόθεν ἐς βιότητα
Ἡμετέρην, καὶ κάρτος ἀρήϊον· ὥς κε δυναίμην

Σεύεσθαι κακότητα πικρὴν ἀπ' ἐμεῦ καρήνου,
Καὶ ψυχῆς ἀπατηλὸν ὑπογνάμψαι φρεσὶν ὁρμὴν,
Θυμοῦ τ' αὖ μένος ὀξὺ κατισχέμεν, ὅς μ' ἐρέθῃσι
Φυλόπιδος κρυερῆς ἐπιβαινέμεν. ἀλλὰ σὺ θάρσος
Δὸς, μάκαρ, εἰρήνης τε μένειν ἐν ἀπήμοσι θεσμοῖς,
Δυσμενέων προφυγόντα μόθον κῆράς τε βιαίας.

VIII.

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

Ἄρτεμιν ὕμνει, Μοῦσα, κασιγνήτην Ἑκάτοιο,
Παρθένον ἰοχέαιραν, ὁμότροφον Ἀπόλλωνος,
Ἥθ' ἵππους ἄρσασα βαθυσχοίνοιο Μέλητος,
Ῥίμφα διὰ Σμύρνης παγχρύσεον ἅρμα διώκει
Ἐς Κλάρον ἀμπελόεσσαν, ὅθ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
Ἧσται μιμνάζων ἑκατηβόλον ἰοχέαιραν.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, θεαὶ δ' ἅμα πᾶσαι, ἀοιδῇ.
Αὐτὰρ ἐγώ σε πρῶτα καὶ ἐκ σέθεν ἄρχομ' ἀείδειν·
Σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος, μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

IX.

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

Κυπρογενῆ Κυθέρειαν ἀείσομαι, ἥτε βροτοῖσι
Μείλιχα δῶρα δίδωσιν, ἐφ' ἱμερτῷ δὲ προσώπῳ
Αἰεὶ μειδιάει, καὶ ἐφ' ἱμερτὸν φέρει ἄνθος.
Χαῖρε, θεά, Σαλαμῖνος ἐϋκτιμένης μεδέουσα,

Καὶ πάσης Κύπρου· δὸς δ' ἱμερόεσσαν ἀοιδήν.
Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

X.

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΝ.

Παλλάδ' Ἀθηναίην, ἐρυσίπτολιν, ἄρχομ' ἀείδειν
Δεινὴν, ᾗ σὺν Ἄρηϊ μέλει πολεμήϊα ἔργα,
Περθόμεναί τε πόληες, ἀϋτή τε, πτόλεμοί τε
Καί τ' ἐῤῥύσατο λαὸν ἰόντα τε, νισσόμενόν τε.
Χαῖρε, θεὰ, δὸς δ' ἄμμι τύχην, εὐδαιμονίην τε.

XI.

ΕΙΣ ἩΡΑΝ.

Ἥρην ἀείδω χρυσόθρονον, ἣν τέκε Ῥείη,
Ἀθανάτην βασίλειαν, ὑπείροχον εἶδος ἔχουσαν,
Ζηνὸς ἐριγδούποιο κασιγνήτην ἄλοχόν τε
Κυδρὴν, ἣν πάντες μάκαρες κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον
Ἁζόμενοι τίουσιν, ὁμῶς Διῒ τερπικεραύνῳ.

XII.

ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑΝ.

Δήμητρ' ἠΰκομον, σεμνὴν θεὸν, ἄρχομ' ἀείδειν,
Αὐτὴν καὶ κούρην, περικαλλέα Περσεφόνειαν,
Χαῖρε, θεὰ, καὶ τήνδε σάω πόλιν· ἄρχε δ' ἀοιδῆς.

XIII.

ΕΙΣ ΜΗΤΕΡΑ ΘΕΩΝ.

Μητέρα μοι πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων
Ὕμνει, Μοῦσα λίγεια, Διὸς θύγατερ μεγάλοιο·
Ἧι κροτάλων, τυπάνων τ' ἰαχὴ, σύν τε βρόμος αὐλῶν
Εὔαδεν, ἠδὲ λύκων κλαγγὴ, χαροπῶν τε λεόντων,
Οὔρεά τ' ἠχήεντα καὶ ὑλήεντες ἔναυλοι.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, θεαὶ δ' ἅμα πᾶσαι, ἀοιδῇ.

XIV.

ΕΙΣ ἩΡΑΚΛΕΑ ΛΕΟΝΤΟΘΥΜΟΝ.

Ἡρακλέα, Διὸς υἱὸν, ἀείσομαι, ὃν μέγ' ἄριστον
Γείνατ' ἐπιχθονίων, Θήβης ἐνὶ καλλιχόροισιν,
Ἀλκμήνη, μιχθεῖσα κελαινεφέϊ Κρονίωνι·
Ὃς πρὶν μὲν κατὰ γαῖαν ἀθέσφατον ἠδὲ θάλασσαν
Πλαζόμενος, πομπῇσιν ὑπ' Εὐρυσθῆος ἄνακτος,
Πολλὰ μὲν αὐτὸς ἔρεξεν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἀνέτλη·
Νῦν δ' ἤδη κατὰ καλὸν ἕδος νιφόεντος Ὀλύμπου
Ναίει τερπόμενος, καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην.
Χαῖρε, ἄναξ, Διὸς υἱέ. δίδου δ' ἀρετήν τε καὶ ὄλβον.

XV.

ΕΙΣ ΑΣΚΛΗΠΙΟΝ.

Ἰητῆρα νόσων, Ἀσκληπιὸν ἄρχομ' ἀείδειν,
Υἱὸν Ἀπόλλωνος, τὸν ἐγείνατο δῖα Κορωνὶς

Δωτίῳ ἐν πεδίῳ, κούρη Φλεγύου βασιλῆος,
Χάρμα μέγ' ἀνθρώποισι, κακῶν θελκτῆρ' ὀδυνάων.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, ἄναξ· λίτομαι δέ σ' ἀοιδῇ.

XVI.

ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΥΣ.

Κάστορα καὶ Πολυδεύκε' ἀείδεο, Μοῦσα λίγεια,
Τυνδαρίδας, οἳ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἐξεγένοντο.
Τοὺς ὑπὸ Τηϋγέτου κορυφῆς τέκε πότνια Λήδη,
Λάθρῃ ὑποδμηθεῖσα κελαινεφέϊ Κρονίωνι.
Χαίρετε, Τυνδαρίδαι, ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων.

XVII.

ΕΙΣ ἙΡΜΗΝ.

Ἑρμῆν ἀείδω Κυλλήνιον, Ἀργειφόντην,
Κυλλήνης μεδέοντα καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου,
Ἄγγελον ἀθανάτων ἐριούνιον, ὃν τέκε Μαῖα,
Ἄτλαντος θυγάτηρ, Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα,
Αἰδοίη· μακάρων δὲ θεῶν ἀλέεινεν ὅμιλον,
Ἄντρῳ ναιετάουσα παλισκίῳ· ἔνθα Κρονίων
Νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγῷ,
Εὖτε κατὰ γλυκὺς ὕπνος ἔχοι λευκώλενον Ἥρην·
Λάνθανε δ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητούς τ' ἀνθρώπους.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ·

Σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.
Χαῖρ', Ἑρμῆ χαριδῶτα, διάκτορε, δῶτορ ἐάων.

XVIII.

ΕΙΣ ΠΑΝΑ.

Ἀμφί μοι Ἑρμείαο φίλον γόνον ἔννεπε, Μοῦσα,
Αἰγοπόδην, δικέρωτα, φιλόκροτον, ὅς' ἀνὰ πίσεα
Δενδρήεντ' ἄμυδις φοιτᾷ χοροήθεσι Νύμφαις·
Αἵτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης στείβουσι κάρηνα,
Πᾶν' ἀνακεκλόμεναι, νόμιον θεὸν ἀγλαέθειρον,
Αὐχμήενθ', ὃς πάντα λόφον νιφόεντα λέλογχε,
Καὶ κορυφὰς ὀρέων, καὶ πετρήεντα κάρηνα.
Φοιτᾷ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα διὰ ῥωπήϊα πυκνὰ,
Ἄλλοτε μὲν ῥείθροισιν ἐφελκόμενος μαλακοῖσιν,
Ἄλλοτε δ' αὖ πέτρῃσιν ἐν ἠλιβάτοισι διοιχνεῖ,
Ἀκροτάτην κορυφὴν μηλόσκοπον εἰσαναβαίνων.
Πολλάκι δ' ἀργινόεντα διέδραμεν οὔρεα μακρὰ,
Πολλάκι δ' ἐν κνημοῖσι διήλασε θῆρας ἐναίρων,
Ὀξέα δερκόμενος· τότε δ' ἐς σπέος ἤλασεν οἶας
Ἄγρης ἐξανιὼν, δονάκων ὕπο μοῦσαν ἀθύρων
Νήδυμον· οὐκ ἂν τόν γε παραδράμοι ἐν μελέεσσιν
Ὄρνις, ἥτ' ἔαρος πολυανθέος ἐν πετάλοισι
Θρῆνον ἐπιπροχέουσα χέει μελίγηρυν ἀοιδὴν

Σὺν δέ σφιν τότε Νύμφαι ὀρεστιάδες λιγύμολποι
Φοιτῶσαι πυκνὰ ποσὶν ἐπὶ κρήνῃ μελανύδρῳ
Μέλπονται, κορυφὴν δὲ περιστένει οὔρεος Ἠχώ.
Δαίμων δ' ἔνθα καὶ ἔνθα χορῶν τότε ἐς μέσον ἕρπων,
Πυκνὰ ποσὶν διέπει· λαῖφος δ' ἐπὶ νῶτα δαφοινὸν
Λυγκὸς ἔχει, λιγυρῇσιν ἀγαλλόμενος φρένα μολπαῖς,
Ἐν μαλακῷ λειμῶνι, τόθι κρόκος, ἠδ' ὑάκινθος
Εὐώδης θαλέθων καταμίσγεται ἄκριτα ποίην·
Ὑμνεῦσιν δὲ θεοὺς μάκαρας καὶ μακρὸν Ὄλυμπον.
Οἷόν δ' Ἑρμείην ἐριούνιον ἔξοχον ἄλλων
Ἔννεπον, ὡς ὅγ' ἅπασι θεοῖς θοὸς ἄγγελός ἐστι·
Καί ῥ' ὅγ' ἐς Ἀρκαδίην πολυπίδακα, μητέρα μήλων,
Ἐξίκετ', ἔνθα δέ οἱ τέμενος Κυλλήνιόν ἐστιν.
Ἔνθ' ὅγε, καὶ θεὸς ὤν, ψαφαρότριχα μῆλ' ἐνόμευεν
Ἀνδρὶ παρὰ θνητῷ· θάλε γὰρ πόθος ὑγρὸς ἐπελθὼν,
Νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ Δρύοπος φιλότητι μιγῆναι·
Ἐκ δ' ἐτέλεσσε γάμον θαλερὸν, τέκε δ' ἐν μεγάροισιν
Ἑρμείῃ φίλον υἱὸν, ἄφαρ τερατωπὸν ἰδέσθαι,
Αἰγιπόδην, δικέρωτα, πολύκροτον, ἡδυγέλωτα.
Φεῦγε δ' ἀναΐξασα, λίπεν δ' ἄρα παῖδα τιθήνη·
Δεῖσε γὰρ, ὡς ἴδεν ὄψιν ἀμείλιχον, ἠϋγένειον.
Τὸν δ' αἶψ' Ἑρμείας ἐριούνιος εἰς χέρα θῆκε
Δεξάμενος, χαῖρον δὲ νόῳ περιώσια δαίμων.
Ῥίμφα δ' ἐς ἀθανάτων ἕδρας κίε, παῖδα καλύψας
Δέρμασιν ἐν πυκινοῖσιν ὀρεσκῴοιο λαγωοῦ·
Πὰρ δὲ Ζηνὶ κάθιζε καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν,
Δεῖξε δὲ κοῦρον ἑόν· πάντες δ' ἄρα θυμὸν ἔτερφθεν

Ἀθάνατοι

Ἀθάνατοι, περίαλλα δ' ὁ Βάκχειος Διόνυσος.
Πᾶνα δέ μιν καλέεσκον, ὅτι φρένα πᾶσιν ἔτερψε.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, ἄναξ, λίτομαι δέ σ' ἀοιδῇ·
Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

XIX.

ΕΙΣ ἩΦΑΙΣΤΟΝ.

Ἥφαιστον κλυτόμητιν ἀείδεο, Μοῦσα λίγεια,
Ὃς μετ' Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἀγλαὰ ἔργα
Ἀνθρώπους ἐδίδαξεν ἐπὶ χθονὸς, οἳ τὸ πάρος περ
Ἄντροις ναιετάασκον ἐν οὔρεσιν, ἠΰτε θῆρες.
Νῦν δὲ δι' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην ἔργα δαέντες,
Ῥηϊδίως αἰῶνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
Εὔκηλοι διάγουσιν ἐνὶ σφετέροισι δόμοισιν.
Ἀλλ' ἵληθ', Ἥφαιστε, δίδου δ' ἀρετήν τε καὶ ὄλβον.

XX.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Φοῖβε, σὲ μὲν καὶ κύκνος ὑπὸ πτερύγων λίγ' ἀείδει,
Ὄχθῃ ἐπιθρώσκων ποταμὸν παρὰ δινήεντα
Πηνειόν· σὲ δ' ἀοιδὸς ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
Ἡδυεπὴς πρῶτόν τε καὶ ὕστατον αἰὲν ἀείδει.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, ἄναξ, ἵλαμαι δέ σ' ἀοιδῇ.

XXI.

ΕΙΣ ΠΟΣΕΙΔΩΝΑ.

Ἀμφὶ Ποσειδάωνα, θεὸν μέγαν, ἄρχομ᾽ ἀείδειν,
Γαίης κινητῆρα καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,
Πόντιον, ὅσθ᾽ Ἑλικῶνα καὶ εὐρείας ἔχει Αἰγάς.
Διχθά τοι, Ἐννοσίγαιε θεοὶ τιμὴν ἐδάσαντο,
Ἵππων τε δμητῆρ᾽ ἔμεναι, σωτῆρά τε νηῶν.
Χαῖρε, Ποσείδαον γαιήοχε, κυανοχαῖτα,
Καὶ μάκαρ, εὐμενὲς ἦτορ ἔχων, πλώουσιν ἄρηγε.

XXII.

ΕΙΣ ΔΙΑ.

Ζῆνα, θεῶν τὸν ἄριστον, ἀείσομαι, ἠδὲ μέγιστον,
Εὐρύοπα, κρείοντα, τελεσφόρον, ὅστε Θέμιστι
Ἐγκλιδὸν ἑζομένῃ πυκινοὺς ὀάρους ὀαρίζει.
Ἵληθ᾽, εὐρύοπα Κρονίδη, κύδιστε, μέγιστε.

XXIII.

ΕΙΣ ΙΣΤΙΑΝ.

Ἱστίη, ἥτε ἄνακτος Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο
Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ ἱερὸν δόμον ἀμφιπολεύεις,
Αἰεὶ σῶν πλοκάμων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον·

Ἔρχεο τόνδ' ἀνὰ οἶκον, ἐνηέα θυμὸν ἔχουσα,
Σὺν Διῒ μητιόεντι· χάριν δ' ἅμ' ὄπασσον ἀοιδῇ.

XXIV.

ΕΙΣ ΜΟΥΣΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Μουσάων ἄρχωμαι, Ἀπόλλωνός τε, Διός τε·
Ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος
Ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθονὶ καὶ κιθαρισταί·
Ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες. ὁ δ' ὄλβιος, ὅντινα Μοῦσαι
Φιλεῦνται· γλυκερή οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδή.
Χαίρετε, τέκνα Διὸς, καὶ ἐμὴν τιμήσατ' ἀοιδήν·
Αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

XXV.

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

Κισσοκόμην Διόνυσον, ἐρίβρομον, ἄρχομ' ἀείδειν,
Ζηνὸς καὶ Σεμέλης ἐρικυδέος ἀγλαὸν υἱὸν,
Ὃν τρέφον ἠΰκομοι Νύμφαι, παρὰ πατρὸς ἄνακτος
Δεξάμεναι κόλποισι, καὶ ἐνδυκέως ἀτίταλλον
Νύσης ἐν γυάλοις· ὁ δ' ἀέξετο πατρὸς ἕκητι
Ἄντρῳ ἐν εὐώδει, μεταρίθμιος ἀθανάτοισιν.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνδε θεαὶ πολύυμνον ἔθρεψαν,
Δὴ τότε φοιτίζεσκε καθ' ὑλήεντας ἐναύλους,

Κισσῷ καὶ δάφνῃ πεπυκασμένος· αἱ δ᾽ ἅμ᾽ ἕποντο
Νύμφαι, ὁ δ᾽ ἐξηγεῖτο· βρόμος δ᾽ ἔχεν ἄσπετον ὕλην.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, πολυστάφυλ᾽ ὦ Διόνυσε·
Δὸς δ᾽ ἡμᾶς χαίροντας ἐς ὥρας αὖτις ἱκέσθαι,
Ἐκ δ᾽ αὖθ᾽ ὡράων εἰς τοὺς πολλοὺς ἐνιαυτούς.

XXVI.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Οἱ μὲν γὰρ Δρακάνῳ σ᾽, οἱ δ᾽ Ἰκάρῳ ἠνεμοέσσῃ
Φάσ᾽, οἱ δ᾽ ἐν Νάξῳ, δῖον γένος, Εἰραφιῶτα,
Οἱ δέ σ᾽ ἐπ᾽ Ἀλφειῷ ποταμῷ βαθυδινήεντι,
Κυσαμένην Σεμέλην τεκέειν Διῒ τερπικεραύνῳ·
Ἄλλοι δ᾽ ἐν Θήβαισιν, ἄναξ, σὲ λέγουσι γενέσθαι,
Ψευδόμενοι. σὲ δ᾽ ἔτικτε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Πολλὸν ἀπ᾽ ἀνθρώπων, κρύπτων λευκώλενον Ἥρην.
Ἔστι δέ τις Νύση, ὕπατον ὄρος, ἀνθέον ὕλῃ,
Τηλοῦ Φοινίκης, σχεδὸν Αἰγύπτοιο ῥοάων.

XXVII.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Καί σοι ἀναστήσουσιν ἀγάλματα πόλλ᾽ ἐνὶ νηοῖς.
Ὡς δὲ τὰ μὲν τρία σοι πάντως τριετήρισιν αἰεὶ
Ἄνθρωποι ῥέξουσι τεληέσσας ἑκατόμβας.
Ἦ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ᾽ ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων,

Ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπεῤῥώσαντο ἄνακτος
Κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο, μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὄλυμπον.
Ὣς εἰπὼν, ἐπένευσε καρήατι μητίετα Ζεύς.
Ἵλαθι, Εἰραφιῶτα, Γυναιμανές. οἱ δέ σ' ἀοιδοὶ
Ἄιδομεν ἀρχόμενοι λήγοντές τ'· οὐδέ πη ἐστὶ
Σεῖ' ἐπιληθόμενον ἱερῆς μεμνῆσθαι ἀοιδῆς.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διώνυσ' εἰραφιῶτα,
Σὺν μητρὶ Σεμέλῃ, ἥν περ καλέουσι Θυώνην.

XXVIII.

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

Ἄρτεμιν ἀείδω χρυσηλάκατον, κελαδεινὴν,
Παρθένον αἰδοίην, ἐλαφηβόλον, ἰοχέαιραν,
Αὐτοκασιγνήτην χρυσαόρου Ἀπόλλωνος·
Ἣ κατ' ὄρη σκιόεντα καὶ ἄκριας ἠνεμοέσσας
Ἄγρῃ τερπομένη παγχρύσεα τόξα τιταίνει,
Πέμπουσα στονόεντα βέλη· τρομέει δὲ κάρηνα
Ὑψηλῶν ὀρέων, ἰαχεῖ δ' ἔπι δάσκιος ὕλη
Δεινὸν ὑπὸ κλαγγῆς νευρῶν· φρίσσει δέ τε γαῖα,
Πόντος τ' ἰχθυόεις· ἡ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχουσα,
Πάντη ἐπιστρέφεται, θηρῶν ὀλέκουσα γενέθλην.
Αὐτὰρ ἐπὴν τερφθῇ θηροσκόπος ἰοχέαιρα,
Εὐφρήνῃ δὲ νόον, χαλάσασ' εὐκαμπέα τόξα,
Ἔρχεται ἐς μέγα δῶμα κασιγνήτοιο φίλοιο,
Φοίβου Ἀπόλλωνος, Δελφῶν ἐς πίονα δῆμον,
Μουσέων καὶ Χαρίτων καλὸν χορὸν ἀρτυνέουσα

Ἔνθα καταρεμάσασα παλίντονα τόξα καὶ ἰοὺς,
Ἡγεῖται, χαρίεντα περὶ χροῒ κόσμον ἔχουσα,
Ἐξάρχουσα χορούς· αἱ δ' ἀμβροσίην ὄπ' ἱεῖσαι
Ὑμνεῦσι Λητὼ καλλίσφυρον, ὡς τέκε παῖδας,
Ἀθανάτων βουλῇ τε καὶ ἔργμασιν ἔξοχ' ἀρίστους.
Χαίρετε, τέκνα Διὸς καὶ Λητοῦς ἠϋκόμοιο·
Αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

XXIX.

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΝ.

Παλλάδ' Ἀθηναίην, κυδρὴν θεὸν, ἄρχομ' ἀείδειν,
Γλαυκῶπιν, πολύμητιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσαν,
Παρθένον αἰδοίην, ἐρυσίπτολιν, ἀλκήεσσαν,
Τριτογενῆ· τὴν αὐτὸς ἐγείνατο μητιέτα Ζεὺς
Σεμνῆς ἐκ κεφαλῆς, πολεμήϊα τεύχε' ἔχουσαν
Χρύσεα, παμφανόωντα· σέβας δ' ἔχε πάντας ὁρῶντας
Ἀθανάτους. ἡ δὲ πρόσθεν Διὸς αἰγιόχοιο
Ἐσσυμένως ὤρουσεν ἀπ' ἀθανάτοιο καρήνου,
Σείσασ' ὀξὺν ἄκοντα· μέγας δ' ἐλελίζετ' Ὄλυμπος
Δεινὸν ὑπὸ βρίμης γλαυκώπιδος· ἀμφὶ δὲ γαῖα
Σμερδαλέον ἰάχησεν· ἐκινήθη δ' ἄρα πόντος,
Κύμασι πορφυρέοισι κυκώμενος· ἔσχετο δ' ἅλμη
Ἐξαπίνης· στῆσεν δ' Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱὸς
Ἵππους ὠκύποδας δηρὸν χρόνον, εἰσόκε κούρη
Εἵλετ' ἀπ' ἀθανάτων ὤμων θεοείκελα τεύχεα
Παλλὰς Ἀθηναίη, γήθησε δὲ μητιέτα Ζεύς.

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς τέκος αἰγιόχοιο·
Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

XXX.

ΕΙΣ ΙΣΤΙΑΝ ΚΑΙ ΕΡΜΗΝ.

Ἱστίη, ἣ πάντων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν
Ἀθανάτων τε θεῶν, χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων,
Ἕδρην ἀΐδιον ἔλαχες, πρεσβηΐδα τιμὴν,
Καλὸν ἔχουσα γέρας καὶ τιμήν· οὐ γὰρ ἄτερ σοῦ
Εἰλαπίναι θνητοῖσιν, ἵν' οὐ πρώτῃ πυμάτῃ τε
Ἱστίῃ ἀρχόμενος σπένδει μελιηδέα οἶνον·
Καὶ σύ μοι, Ἀργειφόντα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱὲ,
Ἄγγελε τῶν μακάρων, χρυσόῤῥαπι, δῶτορ ἐάων,
Ναίετε δώματα καλὰ, φίλα φρεσὶν ἀλλήλοισιν·
Ἵλαος ὢν ἐπάρηγε σὺν αἰδοίῃ τε φίλῃ τε
Ἱστίῃ. ἀμφότεροι γὰρ ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
Εἰδότες ἔργματα καλὰ, νόῳ θ' ἕσπεσθε καὶ ἥβῃ.
Χαῖρε, Κρόνου θύγατερ, σύ τε καὶ χρυσόῤῥαπις Ἑρμῆς·
Αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

XXI.

ΕΙΣ ΓΑΙΑΝ ΜΗΤΕΡΑ ΠΑΝΤΩΝ.

Γαῖαν παμμήτειραν ἀείσομαι ἠϋθέμεθλον,
Πρεσβίστην, ἣ φέρβει, ἐπὶ χθονὶ πάνθ' ὁπόσ' ἐστίν,

Ἠμὲν ὅσα χθόνα δῖαν ἐπέρχεται, ἠδ' ὅσα πόντον,
Ἠδ' ὅσα πωτῶνται· τάδε φέρβεται ἐκ σέθεν ὄλβου.
Ἐκ σέο δ' εὔπαιδές τε καὶ εὔκαρποι τελέθουσι,
Πότνια· σεῦ δ' ἔχεται δοῦναι βίον, ἠδ' ἀφελέσθαι
Θνητοῖς ἀνθρώποισιν. ὁ δ' ὄλβιος, ὃν κε σὺ θυμῷ
Πρόφρων τιμήσεις· τῷ δ' ἄφθονα πάντα πάρεστι.
Βρίθει μέν σφιν ἄρουρα φερέσβιος, ἠδὲ κατ' ἀγροὺς
Κτήνεσιν εὐθηνεῖ, οἶκος δ' ἐμπίμπλαται ἐσθλῶν·
Αὐτοὶ δ' εὐνομίῃσι πόλιν κάτα καλλιγύναικα
Κοιρανέουσ', ὄλβος δὲ πολὺς καὶ πλοῦτος ὀπηδεῖ.
Παῖδες δ' εὐφροσύνῃ νεοθηλέϊ κυδιόωσι,
Παρθενικαί τε χοροῖς παρ' εὐανθέσιν εὔφρονι θυμῷ
Παίζουσαι σκαίρουσι κατ' ἄνθεα μαλθακὰ ποίης,
Οὕς κε σὺ τιμήσεις, σεμνὴ θεά, ἄφθονε δαῖμον.
Χαῖρε, θεῶν μήτηρ, ἄλοχ' Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Πρόφρων δ' ἀντ' ᾠδῆς βίοτον θυμήρε' ὄπαζε·
Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

XXXII.

ΕΙΣ ἭΛΙΟΝ.

Ἥλιον ὑμνεῖν αὖτε, Διὸς τέκος, ἄρχεο, Μοῦσα
Καλλιόπη, Φαέθοντα, τὸν Εὐρυφάεσσα βοῶπις
Γείνατο Γαίης παιδὶ καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
Γῆμε γὰρ Εὐρυφάεσσαν ἀγακλειτὴν Ὑπερίων,
Αὐτοκασιγνήτην, ἥ οἱ τέκε κάλλιμα τέκνα,
Ἠῶ τε ῥοδόπηχυν, ἐϋπλόκαμόν τε Σελήνην,

Ἠέλιόν τ' ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
Ὃς φαίνει θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
Ἵπποις ἐμβεβαώς· σμερδνὸν δ' ὅγε δέρκεται ὄσσοις,
Χρυσέης ἐκ κόρυθος· λαμπραὶ δ' ἀκτῖνες ἀπ' αὐτοῦ
Αἰγλῆεν στίλβουσι, παρὰ κροτάφων τε παρειαὶ
Λαμπραὶ ἀπὸ κρατὸς χαρίεν κατέχουσι πρόσωπον
Τηλαυγές· καλὸν δὲ περὶ χροῒ λάμπεται ἔσθος
Λεπτουργὲς πνοιῇ ἀνέμων· ὑπὸ δ' ἄρσενες ἵπποι.
Ἔνθ' ἄρ' ὅγε στήσας χρυσόζυγον ἅρμα καὶ ἵππους,
Ἑσπέριος πέμπησι δι' οὐρανοῦ Ὠκεανόνδε.
Χαῖρε, ἄναξ, πρόφρων δὲ βίον θυμήρε' ὄπαζε.
Ἐκ σέο δ' ἀρξάμενος κλήσω μερόπων γένος ἀνδρῶν
Ἡμιθέων, ὧν ἔργα θεοὶ θνητοῖσιν ἔδειξαν.

XXXIII.

ΕΙΣ ΣΕΛΗΝΗΝ.

Μήνην ἀείδειν τανυσίπτερον ἔσπετε, Μοῦσαι,
Ἡδυεπεῖς κοῦραι Κρονίδεω Διός, ἵστορες ᾠδῆς·
Ἧς ἄπο αἴγλη γαῖαν ἑλίσσεται οὐρανόδεικτος
Κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο, πολὺς δ' ὑπὸ κόσμος ὄρωρεν
Αἴγλης λαμπούσης· στίλβει δὲ μελάντατος ἀὴρ
Χρυσέου ἀπὸ στεφάνου, ἀκτῖνες δ' ἐνδιάονται·
Εὖτ' ἂν ἀπ' Ὠκεανοῖο λοεσσαμένη χρόα καλὸν,
Εἵματα ἑσσαμένη τηλαυγέα δῖα Σελήνη,
Ζευξαμένη πώλους ἐριαύχενας αἰγλήεντας,
Ἐσσυμένως προτέρωσ' ἐλάσῃ καλλίτριχας ἵππους,

Ἑσπερίῃ, διχόμηνος, ὅτε πλήθει μέγας ὄγμος,
Λαμπρόταταί τ' αὐγαὶ τότ' ἀεξομένης τελέθωσιν
Οὐρανόθεν, τέκμωρ δὲ βροτοῖς καὶ σῆμα τέτυκται.
Τῇ ῥά ποτε Κρονίδης ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ·
Ἡ δ' ὑποκυσαμένη Πανδείην γείνατο κούρην,
Ἐκπρεπὲς εἶδος ἔχουσαν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Χαῖρε, ἄνασσα, θεὰ λευκώλενε, δῖα Σελήνη,
Πρόφρον, ἐϋπλόκαμος· σέο δ' ἀρχόμενος, κλέα φωτῶν
Ἄσομαι ἡμιθέων, ὧν κλείουσ' ἔργματ' ἀοιδοὶ,
Μουσάων θεράποντες, ἀπὸ στομάτων ἐροέντων.

XXXIV.

ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΥΣ.

Ἀμφὶ Διοσκούρους ἑλικώπιδες ἔσπετε Μοῦσαι
Τυνδαρίδας, Λήδης καλλισφύρου ἀγλαὰ τέκνα,
Κάστορά θ' ἱππόδαμον, καὶ ἀμώμητον Πολυδεύκεα.
Τοὺς ὑπὸ Τηϋγέτου κορυφῇ, ὄρεος μεγάλοιο,
Μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι κελαινεφέϊ Κρονίωνι,
Σωτῆρας τέκε παῖδας ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
Ὠκυπόρων τε νεῶν, ὅτε τε σπέρχωσιν ἄελλαι
Χειμέριαι κατὰ πόντον ἀμείλιχον· οἱ δ' ἀπὸ νηῶν
Εὐχόμενοι καλέουσι Διὸς κούρους μεγάλοιο,
Ἄρνεσσι λευκοῖσιν, ἐπ' ἀκρωτήρια βάντες
Πρύμνης, τὴν δ' ἄνεμός τε μέγας καὶ κῦμα θαλάσσης
Θῆκαν ὑποβρυχίην· οἱ δ' ἐξαπίνης ἐφάνησαν
Ξουθῇσι πτερύγεσσι δι' αἰθέρος ἀΐξαντες.

Αὐτίκα δ' ἀργαλέων ἀνέμων κατέπαυσαν ἀέλλας,
Κύματα δ' ἐστόρεσαν λευκῆς ἁλὸς ἐν πελάγεσσι
Ναύταις, σήματα καλὰ πόνου σφίσιν· οἱ δὲ ἰδόντες
Γήθησαν, παύσαντο δ' ὀϊζυροῖο πόνοιο.
Χαίρετε, Τυνδαρίδαι, ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων·
Αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΠΗ

Ἐκ τοῦ εἰς τὸν Ἡρόδοτον ἀναφερομένου λόγου περὶ τῆς τοῦ Ὁμήρου βιοτῆς.

I.

ΕΙΣ ΚΥΜΑΙΟΥΣ.

Αἰδεῖσθε ξενίων κεχρημένον ἠδὲ δόμοιο,
Οἳ πόλιν αἰπεινὴν Κύμην, ἐριώπιδα κούρην,
Ναίετε, Σαρδήνης πόδα νείατον ὑψικόμοιο,
Ἀμβρόσιον πίνοντες ὕδωρ θείου ποταμοῖο,
Ἕρμου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς.

II.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΜΗΝ ΑΝΑΣΤΡΕΨΩΝ.

Αἶψα πόδες με φέροιεν ἐς αἰδοίων πόλιν ἀνδρῶν·
Τῶν γὰρ καὶ θυμὸς πρόφρων, καὶ μῆτις ἀρίστη.

III.

ΕΙΣ ΜΙΔΗΝ.

Χαλκέη παρθένος εἰμὶ, Μίδεω δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι.
Ἔστ' ἂν ὕδωρ τε ῥέῃ, καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλῃ,

Ἠέλιός τ' ἀνιὼν λάμπῃ, λαμπρά τε Σελήνη,
Καὶ ποταμοὶ πλήθωσιν, ἀνακλύζῃ δὲ θάλασσα·
Αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ,
Ἀγγελέω παριοῦσι, Μίδης ὅτι τῇδε τέθαπται.

IV.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΥΜΑΙΟΥΣ.

Οἵῃ μ' αἴσῃ δῶκε πατὴρ Ζεὺς κύρμα γενέσθαι,
Νήπιον αἰδοίης ἐπὶ γούνασι μητρὸς ἀτάλλων·
Ἥν ποτ' ἐπύργωσαν βουλῇ Διὸς αἰγιόχοιο
Λαοὶ Φρίκωνος, μάργων ἐπιβήτορες ἵππων
Ὁπλότεροι, μαλεροῖο πυρὸς κρίνοντες Ἄρηα,
Αἰολίδα Σμύρνην ἁλιγείτονα, ποντοτίνακτον·
Ἥντε δι' ἀγλαὸν εἶσιν ὕδωρ ἱεροῖο Μέλητος.
Ἔνθεν ἀπορνύμεναι κοῦραι Διὸς, ἀγλαὰ τέκνα,
Ἠθελέτην κλῆσαι δῖαν χθόνα καὶ πόλιν ἀνδρῶν·
Οἱ δ' ἀπανηνάσθην ἱερὴν ὄπα, φῆμιν ἀοιδῆς.
Ἀφραδίην τῶν μέν τε παθὼν τις φράσεται αὖθις,
Ὅς σφιν ὀνειδέῃσιν ἐμὸν διεμήσατο πότμον.
Πῆρα δ' ἐγὼ, τήν μοι θεὸς ὤπασε γεινομένῳ περ,
Τλήσομαι ἀκράαντα φέρων τετληότι θυμῷ·
Οὐδέ τί μοι φίλα γυῖα μένειν ἱεραῖς ἐν ἀγυιαῖς
Κύμης ὁρμαίνουσι, μέγας δέ με θυμὸς ἐπείγει,
Δῆμον ἐς ἀλλοδαπὸν ἰέναι, ὀλίγον περ ἐόντα.

V.

ΑΡΧΗ ΙΛΙΑΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΑΤΤΟΝΟΣ.

Ἴλιον ἀείδω καὶ Δαρδανίην εὔπωλον,
Ἧς πέρι πολλὰ πάθον Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος.

VI.

ΤΩΙ ΘΕΣΤΟΡΙΔΗΙ.

Θεςορίδη, θνητοῖσιν ἀνωΐςων πολέων περ,
Οὐδὲν ἀφρασότερον πέλεται νοὸς ἀνθρώποισιν.

VII.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΙ.

Κλῦθι, Ποσείδαον μεγαλοσθενὲς, ἐννοσίγαιε,
Εὐρυχόρȣ μεδέων ἠδὲ ζαθέȣ Ἑλικῶνος.
Δὸς δ᾽ ȣ̃ρον καλὸν, καὶ ἀπήμονα νόςον ἰδέσθαι
Ναύταις, οἳ νηὸς πομποὶ ἠδ᾽ ἀρχοὶ ἔασι.
Δὸς δ᾽ ἐς ὑπώρειαν ὑψικρήμνοιο Μίμαντος
Αἰδοῖόν μ᾽ ἐλθόντα βροτῶν ὁσίων γε κυρῆσαι·
Φῶτά τε τισαίμην, ὃς ἐμὸν νόον ἠπεροπεύσας.
Ὠδύσατο Ζῆνα ξένιον, ξενίην τε τράπεζαν.

VIII.

ΕΙΣ ΠΟΛΙΝ ΕΡΥΘΡΑΙΑΝ.

Πότνια γῆ, πάνδωρε, δότειρα μελίφρονος ὄλβου,
Ὡς ἄρα δὴ τοῖς μὲν φωτῶν εὔοχθος ἐτύχθης,
Τοῖσι δὲ δύσβωλος καὶ τρηχεῖ' οἷς ἐχολώθης.

IX.

ΠΡΟΣ ΝΑΥΤΑΣ.

Ναῦται ποντοπόροι, στυγερῇ ἐναλίγκιοι Ἄτῃ;
Πτωκάσιν αἰθυίῃσι βίον δύσζηλον ἔχοντες,
Αἰδεῖσθε ξενίοιο Διὸς σέβας ὑψιμέδοντος.
Δεινὴ γὰρ μετ' ὄπις ξενίου Διὸς, ὅς κ' ἀλίτηται.

X.

ΕΙΣ ΠΕΥΚΗΝ.

Ἄλλη τίς σευ, πεύκη, ἀμείνονα καρπὸν ἵησιν
Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου ἠνεμοέσσης.
Ἔνθα σίδηρος Ἄρηος ἐπιχθονίοισι βροτοῖσιν
Ἔσσεται, εὖτ' ἄν μιν Κεβρήνιοι ἄνδρες ἔχωσι.

XI.

ΕΙΣ ΓΛΑΥΚΟΝ ΤΟΝ ΑΙΠΟΛΟΝ.

Γλαῦκε, βοτῶν ἐπόπτα, ἔπος τόδ' ἐνὶ φρεσὶ θήσω·
Πρῶτον μὲν κυσὶ δεῖπνον ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσι

Δῦναι· ὡς γὰρ ἄμεινον. ὁ γὰρ καὶ πρῶτον ἀκούει
Ἀνδρὸς ἐπερχομένου, καὶ ἐς ἕρκεα θηρὸς ἰόντος.

XII.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ἹΕΡΕΙΑΝ ΕΝ ΣΑΜΩΙ.

Κλῦθί μοι εὐχομένῳ, Κουροτρόφε, δὸς δὲ γυναῖκα
Τήνδε νέων μὲν ἀνήνασθαι φιλότητα καὶ εὐνήν·
Ἡ δ' ἐπιτερπέσθω πολιοκροτάφοισι γέρουσιν,
Ὧν ὧραι μὲν ἀπήμβλυνται, θυμὸς δὲ μενοινᾷ.

XIII.

ΕΙΣ ΟΙΚΟΝ ΤΩΝ ΦΡΑΤΟΡΩΝ.

Ἀνδρὸς μὲν στέφανος παῖδες, πύργοι δὲ πόληος,
Ἵπποι δ' ἐν πεδίῳ κόσμος, νῆες δὲ θαλάσσης·
Χρήματα δ' οἶκον ἀέξει· ἀτὰρ γεραροὶ βασιλῆες
Ἥμενοι ἐν ἀγορῇ, κόσμος τ' ἄλλοισιν ὁρᾶσθαι·
Αἰθομένου δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ἰδέσθαι,
Ἤματι χειμερίῳ, ὁπόταν νίφησι Κρονίων.

XIV.

ΚΑΜΙΝΟΣ Η ΚΕΡΑΜΙΣ.

Εἰ μὲν δώσετε μισθὸν, ἀείσω, ὦ κεραμῆες·
Δεῦρ' ἄγ', Ἀθηναίη, καὶ ὑπείρεχε χεῖρα καμίνου·
Εὖ δὲ περανθεῖεν κότυλοι, καὶ πάντα κάναστρα
Φρυχθῆναί καλῶς, καὶ τιμῆς ὦνον ἀρέσθαι,

Πολλὰ

Πολλὰ μὲν ἐν ἀγορῇ πωλεύμενα, πολλὰ δ' ἀγυιαῖς,
Πολλὰ δὲ κερδῆναι· ἡμῖν δὲ δὴ, ὥς σφι νοῆσαι.
Ἢν δ' ἐπ' ἀναιδείην τρεφθέντες ψεύδη ἄρησθε,
Συγκαλέω δή ἔπειτα καμίνῳ δηλητῆρας,
Σύντριβ' ὁμῶς Σμάραγόν τε καὶ Ἄσβετον ἠδὲ Σαβάκτην
Ὠμόδαμόν θ', ὃς τῇδε τέχνῃ κακὰ πολλὰ πορίζει.
Πέρθε πυρ' αἴθουσαν καὶ δώματα· σὺν δὲ κάμινος
Πᾶσα κυκηθείη, κεραμέων μέγα κωκυσάντων.
Ὡς γνάθος ἱππείη βρύκει, βρύκοι δὲ κάμινος,
Πάντ' ἔντοσθ' αὐτῆς κεραμήϊα λεπτὰ ποιοῦσα.
Δεῦρο καὶ Ἠελίου θύγατερ, πολυφάρμακε Κίρκη,
Ἄγρια φάρμακα βάλλε, κάκου δ' αὐτούς τε καὶ ἔργα.
Δεῦρο δὲ καὶ Χείρων ἀγέτω πολέας Κενταύρους,
Οἵ θ' Ἡρακλέους χεῖρας φύγον, οἵ τ' ἀπόλοντο·
Τύπτοιεν τάδε ἔργα κακῶς, πίπτοι δὲ κάμινος,
Αὐτοὶ δ' οἰμώζοντες ὁρῴατο ἔργα πονηρά.
Γηθήσω δ' ὁρόων αὐτῶν κακοδαίμονα τέχνην.
Ὃς δέ χ' ὑπερκύψει, πυρὶ τούτου πᾶν τὸ πρόσωπον
Φλεχθείη, ὡς πάντες ἐπίσταιντ' αἴσιμα ῥέζειν.

XV.

ΕΙΡΕΣΙΩΝΗ.

Δῶμα προσετραπόμεσθ' ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο,
Ὃς μέγα μὲν δύναται, μέγα δὲ βρέμει ὄλβιος αἰεί.
Αὐταὶ ἀνακλίνεσθε θύραι· πλοῦτος γὰρ ἔσεισι
Πολλὸς, σὺν πλούτῳ δὲ καὶ εὐφροσύνη τεθαλυῖα,

Εἰρήνη τ' ἀγαθή· ὅσα δ' ἄγγεα, μεστὰ μὲν εἴη,
Κυρβαίη δ' αἰεὶ κατὰ καρδόπου ἕρπεο, μάζα.
Τοῦ παιδὸς δὲ γυνὴ κατὰ δίφρακα βήσεται ὔμμιν,
Ἡμίονοι δ' ἄξουσι κραταίποδες ἐς τόδε δῶμα.
Αὐτὴ δ' ἱστὸν ὑφαίν' ἱστὸν ἐπ' ἠλέκτρῳ βεβαυῖα.
Νεῦμαί σοι, νεῦμαι ἐνιαύσιος, ὥστε χελιδών.
Ἕστηκ' ἐν προθύροισι· καὶ εἰ μέν τι δώσεις, εἰ δὲ μή.
Οὐχ ἑστήξομεν· οὐ γὰρ συνοικήσοντε ἐνθάδ' ἤλθομεν.

XVI.

ΤΟΙΣ ἉΛΙΕΥΣΙ.

Τοίων γὰρ πατέρων ἐξ αἵματος ἐκγεγάατε,
Οὔτε βαθυκλήρων, οὔτ' ἄσπετα μῆλα νεμόντων.

ΤΕΛΟΣ.

FRAGMENTA.

Καὶ μὴν Τιτήνων πολὺ φέρτερος ἦεν ἁπάντων,
Ὁπποῖοι ναίουσ' ὑπὸ Τάρταρον εὐρώεντα.

Ἐν δ' ἄνδρες πολέμοιο δαίμονες ἐστιχόωντο,
Ἀργεῖοι λινοθώρηκες, κέντρα πτολέμοιο.

Ἀνδράσιν, ἠδὲ θεοῖς· πλείστην ἐπὶ γαῖαν ἵησιν.

Ὡς δ' ὅτε πῦρ ἐπὶ πόντον ἀριπρεπὲς αἰθέρ' ἵκηται.

Ὁππότερός κεν πρῶτος ἐπιγράψας χρόα καλὸν
Φθήῃ ἐπευξάμενος διά τ' ἔντεα καὶ φόνον ἀνδρός.

Μήτηρ δ' ἐν κίστῃ ἐτίθει μενοεικέα δαῖτα,
Ὄψα τε, οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες.

Ποινήν τ' ἀντέκτιοσίν τ' ὀρθὴν ὅς κ' ἀποδώσει
Τοῖς τίσουσί σε μυῶν στρατὸς, οὐδ' ὑπαλύξεις.

Υἱέα μοὶ πρῶτον μυόφορβος δερπήσατο, (δορπήσατο,)
Θὴρ μεγάλη, κλονέοντα πτέρνας σιάλοιο τυχοῦσα.

Κνημῖδας μὲν πρῶτον ἐφήρμοσαν εἰς δύο μηροὺς,
Ῥήξαντες κυάμους χλωροὺς, κνήμας δ' ἐκάλυπτον.

Ὡς βατράχων στρατὸς ἔβρεμεν εὖτε γιγάντων·
Καὶ μύες κενταύρων μεγαλαύχων ἦσαν ὁμοῖοι.

Καὶ τρώγλας ἐνέδησα· φίλον δέ μοι ἦτορ ἰάνθη·
Καὶ πράσσει με τόκους· τὸ δὲ ῥίγιον ἀθανάτοισι.

Ὠκιμίδην δ' ἄχος εἷλε, καὶ ἤλασεν ὀξέϊ σχοίνῳ.

Ὠκιμίδης, ἁπαλοῖο δι' αὐχένος· ἤριπε δ' εὐθύς.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἔσπασεν ἔγχος· ἐφορμήθη δὴ καὶ αὐτῷ
Τρωγλοδύτῃ· ἁπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλασε δ' ἔγχος·
Οὐδ' ἐξέσπασεν ἔγχος ἐναντίον· ὡς δ' ἐνόησε
Κωστοφάγον φεύγοντα, βαθείαις ἔμπεσεν ὄχθαις.

Τρωγλοδύτην ἁπαλοῖο δι' αὐχένος εὐθὺς ἔτρωσεν·
Οὐδ' ἐξέσπασεν ἔγχος ἐναντίον· ὡς δ' ἐνόησε
Κωστοφάγον φεύγοντα, βαθείαις ἔμπεσεν ὄχθαις·
Ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπέληκε μάχης· ἀλλ' ἤλασεν αὐτόν.

Ὠκιμίδην δ' ἄχος εἷλε, καὶ ἤλασεν ὀξέϊ σχοίνῳ
Τρωγλοδύτην ἁπαλοῖο δι' αὐχένος· ἤριπε δ' εὐθὺς,

Οὐδ' ἐξέσπασεν ἔγχος ἐναντίον, ὡς δ' ἐνόησε
Κωσοφάγον φεύγοντα, βαθείαις ἔμπεσεν ὄχθαις.
Ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπέληγε μάχης, ἀλλ' ἤλασεν αὐτόν.
Τρωγλοδύτην ἁπαλοῖο δι' αὐχένος τρῶσεν ἐπιφθὰς
Πέτρῳ μυλοειδεῖ· τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψεν.
Ὠκιμίδην δ' ἄχος εἷλε, καὶ ἤλασεν ὀξεῖ σχοίνῳ·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἔσπασεν ἔγχος· ἐφωρμήθησαν δὲ ἐπ' αὐτῷ·
Οὐδ' ἐξέσπασεν ἔγχος ἐναντίον· ἤριπε δ' εὐθύς·
Λειχήνωρ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν (οὐδ' ἀφάμαρτε) καθ' ἧπαρ· ὡς δ' ἐνόησε
Κοσοφάγος, φεύγων βαθείης ἔμπεσεν ὄχθαις·
Ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπέληγε μάχης, ἀλλ' ἤλασεν αὐτόν.

Φυτραῖον δ' ἄρ' ἔπεφνεν ἀμύμων Ἐμβασίχυτρος,
Πίπτε δαὶ οἱ προπάροιθε, ἦτορ δ' ἔκτοσθε βεβήκει.

Ἔσχατος δ' ἐκ λίμνης ἀνεδύσατο· τείρετο δ' αἰνῶς.

Τοῦ δ' ἔβαλε τρυφάλειαν ἀμύμονα καὶ τετράχητον
Δῖος Ὀριγανίων, μιμούμενος αὐτὸν Ἄρηα.

Ὃς μόνος ἐν βατράχοισιν ἀρίστευε καθ' ὅμιλον.

Ὥρμησεν δ' ἄρ' ἐπ' αὐτόν· ὁ δ' ὡς ἴδεν, οὐχ ὑπέμεινεν
Ἥρωας κρατεροὺς, ἀλλ' ἔδυνε βένθεσι λίμνης.

Ἦν δέ τις ἐν μυσὶ δὴ Μεριδάρπαξ ἔξοχος ἄλλων,
Κρείοντος φίλος υἱὸς ἀμύμονος Ἀρτεπιβούλου.

Ὄρχαμος ὤν, ἄλλον μιμούμενος αὐτὸν Ἄρηα·

Ὃς μόνος ἐν μύεσιν ἠρίστευε καθ' ὅμιλον.

Οἴκαδ' ἰὼν, πολέμοιο μεταχέειν παῖδ' ἐκέλευσεν·
Αὐτὸς δ' ἐστήκει γαυρούμενος, ὡς κατὰ λίμνην
Οὗτος ἀναρπάξαι βατράχων γενεὴν ἐπαπείλει·
Ἀγχοῦ δ' ἔστηκεν, μενεαίνων ἶφι μάχεσθαι·
Καὶ ῥήξας καρύου μέσσην ῥάχιν εἰς δύο μοίρας,
Φράγδην ἀμφοτέροισιν ἐν ὤμοις χεῖρας ἔθηκε.

Οἱ δὲ, τάχος δείσαντες, ἔβαν κατὰ λίμνην.

Οὐ μικρόν με πλήσσει Μεριδάρπαξ, ὃς κατὰ λίμνην.

Ἅρπαξ ἐν βατράχοισιν ἀμείβεται - - - -
Κινείσθω· οὕτω γὰρ ἁλώσεται ὅστις ἄριστος.

Ὥς ποτε καὶ κατὰ νῆα κατέκτανες ὄμβριμον ἄνδρα·
Καὶ μέγαν εὐκελάδοντα, ἰδ' ἄγρια φῦλα Γιγάντων.

Πάντας μέν ῥ' ἐφόβησε βαλὼν ἐπὶ τοῦσδε κεραυνός.

Ἡ κρυερὴ μυοβατραχομαχίη τέλος ἔσχεν.

Δεῖξεν Τριπτολέμῳ τε, Διοκλεῖ τε πληξίππῳ,
Εὐμόλπου τε βίῃ, Κελεῷ θ' ἡγήτορι λαῶν,
Δρησμοσύνην ἱερῶν, καὶ ἐπέφραδεν ὄργια πᾶσιν.

Ἡμεῖς μὲν μάλα πᾶσαι ἀν' ἱμερτὸν λειμῶνα,
Λευκίππη, Φαινώ τε, καὶ Ἠλέκτρη, καὶ Ἰάνθη,
Μηλόβοσις τε, Τύχη τε, καὶ Ὠκυρόη καλυκῶπις.

Οἱ μὲν γὰρ Δρακάνῳ σ', οἱ δ' Ἰκάρῳ ἠνεμοέσσῃ,
Φάσ', οἱ δ' ἐν Νάξῳ, δῖον γένος, Εἰραφιῶτα,
Οἱ δέ σ' ἐπ' Ἀλφειῷ ποταμῷ βαθυδινήεντι,
Ἄλλοι δ' ἐν Θήβαισιν, Ἄναξ, σε λέγουσι γενέσθαι,
Ψευδόμενοι· σὲ δ' ἔτικτε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Πολλὸν ἀπ' ἀνθρώπων, κρύπτων λευκώλενον Ἥρην.
Ἔστι δὲ τῆς Νύσης ἄβατον ὄρος, ἀνθέον ὕλῃ,
Τηλοῦ Φοινίκης, σχεδὸν Αἰγύπτοιο ῥοάων.

Ἄνδρες, ἀπ' Ἀρκαδίης, ἀλιήτορες, ἦ ῥ' ἔχομέν τι;
Μουσάων θεράπων καὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος.

Τὸν δ' οὔτ' ἂρ σκαπτῆρα θεοὶ θέσαν, οὔτ' ἀροτῆρα,
Οὔτ' ἄλλως τι σοφόν· πάσης δ' ἡμάρτανε τέχνης.

Πόλλ' ἠπίσατο ἔργα, κακῶς δ' ἠπίστατο πάντα.

Ζεῦ βασιλεῦ, τὰ μὲν ἐσθλὰ καὶ εὐχομένοις καὶ ἀνεύκτοις
Ἄμμι δίδου· τὰ δὲ λυγρὰ καὶ εὐχομένων ἀπερύκοις.

Ἄργος ἄειδε, Θεά, πολυδίψιον· ἔνθεν ἄνακτες.

Εἵματα λυγρὰ φέρων, σὺν Ἀρίονι κυανοχαίτῃ.
Νῦν αὖθ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα, Μοῦσαι.

Αὐτὰρ Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱὸς
Ἑκτορέην ἄλοχον κατάγει κοίλας ἐπὶ νῆας
Παῖδα δ', ἑλὼν ἐκ κόλπου ἐϋπλοκάμοιο τιθήνης,
Ῥίψε, ποδὸς τεταγὼν, ἀπὸ πύργου· τὸν δὲ πεσόντα
Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή·

Ἐκ δ' ἕλετ' Ἀνδρομάχην, ἠΰζωνον ϖαράκοιτιν
Ἕκτορος· ἥν τέ οἱ αὐτῷ ἀριςῆες ϖαναχαιῶν
Δῶκαν ἔχειν, ἐπήραν ἀμειβόμενοι γέρας ἀνδρί·
Αὐτόν τ' Ἀγχίσαο κλυτὸν γόον ἱπποδάμοιο,
Αἰνέαν, ἐν νηυσὶν ἐβήσατο ποντοπόροισιν,
Ἐκ ϖάντων Δαναῶν, ἀγέμεν γέρας ἔξοχον ἄλλων.

Αἴας μὲν γὰρ ἄειρε, καὶ ἔκφερε δηϊοτῆτος,
Ἥρω Πηλείδην· οὐδ' ἤθελε δῖος Ὀδυσσεύς.

Πῶς ἐπεφωνήσω; ϖῶς οὐ κατὰ κόσμον ἔειπες
Ψεῦδος;

Νὺξ μὲν ἔην μεσάτα, λαμπρὰ δ' ἐπέτελλε σελάνα.

- - - - - - - - - Ἀμφὶ δὲ ϖόρκης
Χρύσεος ἀςράπτει, καὶ ἐπ' αὐτὸ δίκροος δίη.

Φοῖβε ἄναξ, δῶρόν τοι ἑλὼν τόδ' Ὅμηρος ἔδωκα,
Ἧισιν ἐπιφροσύναις· σὺ δέ μοι κλέος ἐσθλὸν ὀπάζοις.

Ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριςον·
Φυντα δ', ὅπως ὤκιςα ϖύλας αἴδαο ϖερῆσαι.

Οὐδέποτ' ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ καναχήποδες ἵπποι
Ἅρματα συντρίψουσιν, ἐρίζοντες ϖερὶ νίκης.

Ἔκλυον ἱδρώοντας· ἐπεὶ ϖολέμοιο κορέσθην.

Ἀνδράσι ληϊςῆρσιν ἐπ' ἀκτῆς δόρπον ἑλέσθαι.

Χερσὶ βαλὼν ἰοῖσιν ὀλῶν κατὰ φῦλα γιγάντων.

Μητρὸς· ἐπεὶ πόλεμος χαλεπὸς πάσῃσι γυναιξίν.

Σῶμα τόγ' ἐπείραντο διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.

Καλλίςῳ κατέπεφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο.

Οἴκοθεν· ἀλλὰ παρεῖχεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.

Σύλλεγον ὀςέα λευκὰ βοὸς κατατεθνειῶτος.

Ἡμεῖς δ' ἀμπεδίῳ Σιμοέντιον ἥμενοι αὔτως.

Φάσγανα κωπήεντα, καὶ αἰγανέας δολιχαύλους.

Ἄσμενοι ἐσσυμένως τε ἀπείρυσαν ὠκύαλον νηῦν.

Φεῦγον, ἐπεὶ γίγνωσκον ἀνέςιον ἠδ' ἀθέμιςον.

Ποντοπορεῖν ἤμελλον ἐϋσσέλμων ἐπὶ νηῶν.

Μηδέποτ' ἐν πόντῳ· καὶ φωνήσας ἔπος ηὔδα.

Οἴκαδε νοςήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
Πημανθεὶς· ἀλλ' αὖθις ἀπήμονες οἴκαδ' ἵκοισθε.

Πεντήκοντ' ἦσαν πυρὸς ἐσχάραι· ἐν δὲ ἑκάςῃ
Πεντήκοντ' ὀβελοί· περὶ δὲ κρέα πεντήκοντα·
Τρὶς δὲ τριηκόσιοι περὶ ἓν κρέας ἦσαν Ἀχαιοί.

Ἡσίοδ', ἔκγονε Δίου, ἑκόντα με ταῦτα κελεύεις
Εἰπέμεν· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα τοι πρόφρων ἀγορεύσω.

Κάλλιστον μὲν τῶν ἀγαθῶν ἔσται, μέτρον εἶναι
Αὐτὸν ἑαυτῷ· τῶν δὲ κακῶν ἔχθιστον ἁπάντων,
Εὔνουν εἶναι ἑαυτῷ ἀεὶ, χρόον εἰς τὸν ἅπαντα.
Ἄλλο δὲ πᾶν, ὅ τι σῷ θυμῷ φίλον ἐστὶν, ἐρώτα.
Εἰ μὴ κερδαίνειν ἀπὸ τῶν αἰσχρῶν ἐθέλοιεν·
Οἱ δ' ἀγαθοὶ τιμοῖντο· δίκη δ' ἀδίκοισιν ἐπείη·
Εὔχεσθαι δὲ θεοῖς· ὅ τι πάντων ἐστὶν ἄμεινον.

Ὡς μὲν ἐμῇ γνώμῃ, φρένες ἐσθλαὶ σώμασιν ἀνδρῶν.

Κοινὰς ὠφελίας ἰδίοις μόχθοισι πορίζειν.

Γιγνώσκειν τὰ παρόντ' ὀρθῶς, καιρῷ δ' ἅμ' ἕπεσθαι.

Οἷς αὐτὸς κίνδυνος ἐπὶ πραχθεῖσιν ἕπηται.

Λυπηθέντ' ἐλάχιστα θανεῖν, ἡσθέντα τε πλεῖστα.

Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
Ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὅμηρον.

- - - - - - - καὶ τέλος ἔλθῃ ὁμοιΐου πτολέμοιο.

Οἱ δ' ἀμφ' Ἀσκάλαφον καὶ Ἰάλμενον καὶ Ὀρέστην.

Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὤπτησε, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρεν.

Κὰδδ' αὐτοῦ λίνα χεῦον ἐπ' ἠλάκατα τανύσαντες.

Ἑβδομάτη· δ' ἤπειτα κατήλυθεν ἱερὸν ἦμαρ.

Ἑβδομάτη δ' ἠοῖ λίπομεν ῥόον ἐξ Ἀχέροντος.

160 Ἑβδόμη ἦν ἱερή.

Ἦμος ὅτ' αἰζηοὶ Δημήτερα βωλοτομεῦσι.

Γρυνὸν μὲν δαίοντο· μέγας δ' Ἥφαιστος ἀνέστη.

Βουλῇ, καὶ μύθοισι, καὶ ἠπεροπηΐδι τέχνῃ.

- - - ἤτ' ἄκρης θῖνα Γλαυκώπιον ἷζει.

165 Ψυχρὸν δέος εἷλε.

Δωρήσω τρίποδα χρυσούατον.

Φήμη δ' εἰς στρατὸν ἦλθε.

Φοινίσσετο δ' αἵματι γαῖα.

Υἱωνὶ δ' ἑτέρωσε κάθιζον.

170 Χαλκῷ ἀπὸ ψυχὴν ἐρύσας
Τάμνεν ἀτειρέϊ χαλκῷ.

Συρίζουσα λόγχη.

Βαρύβρομα θωύσσοντες.

Ἀπὸ ξυστοῦ.

175 Κερκώπων ἀγορὴν κακομήχανον.

Δαΐφρων Πηνελόπεια.

Διογένειαν, Παμμερόπην, Σαισάραν.

Οἰχαλίας ἅλωσις.

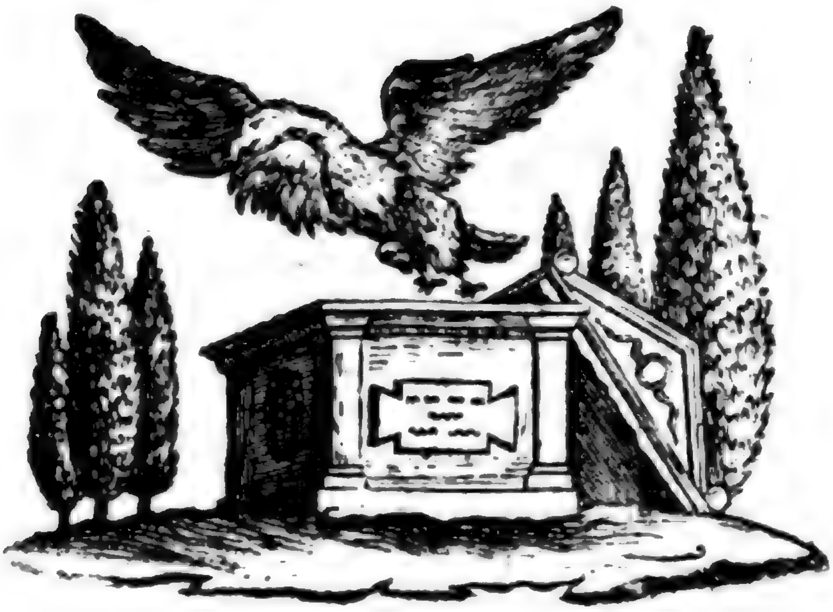

HOMERICÆ
ODYSSEÆ
LOCI COLLECTI
A
STOBÆO.

Et exſcripti ex Codice membranaceo antiquiſſimo Secul. IX. Bibliothecæ Palatinæ Vindobonenſis, qui eſt inter Codices philoloſophicos græcos Num. LXVII. juxta Neſſelium, & Num. LXXXI. juxta Lambecium.

I.

Λόγ. περὶ ψεύδȣς. fol. 20. p. 1.

Odyſs. l. III. v. 311. & alibi

Ψεῦδος ȣ̓κ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνύμενος ἐςί.

II.

Λόγ. περὶ ἀκρασίας. fol. 27. p. 2.

Odyſs. l. XIV. v. 464. 465.

— — — οἶνος πολύφρονα περ μάλ' ἀεῖσαι·
Καί θ' ἁπαλὸν γελάσαι. καί τ' ὀρχήσασθαι ἀνῆκεν. *

III.

Ibid. Odyſs. l. XIV. v. 466.

Καί τι ἔπος προέηκεν **. ὅπερ τ' ἄρρητον ἄμεινον.

IV.

Λόγ. περὶ βραχυλογίας. fol. 46. p. 2.

In margine ſuperiori manus recentior, forte Sambuci, ſcripſit: περὶ ἀδολεσχίας.

Odyſs. l. XIV. v. 466.

Καί τι ἔπος προέηκεν. ὅπερ ἄρρητον τ' ἄμεινον.

V.

Λόγ. περὶ πατρίδος. fol. 49. p. 2.

Odyſs. l. I. v. 58. 59.

Τέθνατω· ὃ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης:
Αὐτὰρ ὀδυσσεὺς ἱμείρετο ἱμείρετο ἧς γαίης καὶ καπνὸν
'Αποθρώσκοντα νοῆσαι.

* Edit. Trincavell. ἀνῆκε.
** Trincavelli editio habet: προΐοιειν.

VI.

Λόγ. ὑποθῆκαι περὶ βασιλείας. fol. 88. p. 2.

Odyss. l. v.

Βουλὴν μὲν πρῶτον μεγαθύμων ἷζε γερόντων
Λαῶν οἷσιν ἄνασσεν· πατὴρ δ' ὣς ἤπιος ἦεν
Οὔτέ τινα ῥέξας κακὸν ἔξοχον οὔτέτι εἰπών.

VII.

Ibid. Odyss. l. IV. v. 691.

Ἐν δήμῳ ἥτ' ἐστὶ δίκη θείων βασιλήων.

VIII.

Ibid. Odyss. l. v.

Τοὔνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες· οὕνεκ' ἄλλοις
Βλαπτομένοις ἀγορῆφι μετάτροπα ἔργα τελοῦσι
Ῥηϊδίως μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν.

IX.

Λόγ. περὶ ναυτιλίας καὶ ναυαγίου. f. 108. p. 1.

Odyss. l. VIII. v.

Οὐ μὲν γάρ τι που ἐστὶ κακώτερον θαλάσσης
Ἄνδρα τε συγχεῦαι· εἰ καὶ μάλα κάρτερος εἴη.

X.

Ibid. Odyss. l. v.

— — τυτθὸν γὰρ ὑπὲκ θανάτοιο φέρονται.

XI.

Λόγ. ψόγος γυναικῶν. fol. 126. p. 1.

Odyſs. l. XV. v. 20. ſeq.

Οἶσθα γὰρ οἷος θυμὸς ἐνὶ στήθεσι γυναικός.
Κείνου βούλεται οἶκον ὀφέλλειν ὅσκεν ὀπύοι.
Παίδων δὲ προτέρων καὶ κουριδίοις φίλων
Οὐκέτι μέμνηται τεθνειότος οὐδὲ μεταλλᾷ.

XII.

Λόγ. ὅτι ἀσύμφορον τὸ ἔχειν τέκνα· καὶ ἄδηλον εἰ ἴδια τῶν ἔχειν νομιζόντων καὶ μήδε θετοὺς ποιεῖσθαι. fol. 132. p. 1.

Odyſs. l. v.

Μήτηρ μέν τέ με φησὶ τοῦ ἔμμεναι· αὐτὰρ ἔγωγε
Οὐκ οἶδα. οὐ γάρ πω τις ἑὸν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.

XIII.

Λόγ. ὅτι χρὴ τοὺς γονεῖς τῆς καθηκούσης τιμῆς καταξιοῦσθαι παρὰ τῶν τέκνων· καὶ εἰ ἐν ἅπασιν αὐτοῖς πιστέον. fol. 133. p. 1.

Odyſs. l. v.

Ἢ οὐκ ἀίεις ὅσον κλέος ἔλαβεν δῖος Ὀρέστης
Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους ἐπεὶ ἔκτανε πατροφονῆα.

XIV.

XIV.

Λόγ. ὅτι οὐκ ἀεὶ τοῖς εὐγενέσι καὶ χρηστοῖς τῶν πατέρων ἔοικε τὰ τέκνα. fol. 151. p. 2.

Odyſs. l. II. v. 278.

Οἱ πλειόνες κακίους· παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρίους.

Ex correctione primæ manus eſt ἀρίους. Prima ſcriptura erat ἀρείον.

XV.

Λόγ. περὶ εὐδαιμονίας. fol. 170. p. 1.

Odyſs. l. XXIII. v. 210.

Ἥβης ταρπῆναι. καὶ γήραος οὐδὸν ἱκέσθαι
Ὄλβον ἐπικλῶσαι· γαμέον τί τε γινομένω τε
Αὐτὸν μὲν λιπαρῶς γηράσκεμεν ἐν μεγάροισιν:
Τίέας δ' αὖ πινυτούς τε καὶ ἔγχεσιν εἶναι ἀρίσους.

XVI.

Λόγ. περὶ παρελπίδας. fol. 180. p. 2.

Odyſs. l.   v.

Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου.

XVII.

Λόγ. ἔπαιν☉ θανάτȣ. fol. 188. p. 2.

Odyſs. l. XI. v. 488. ſeq.

Βȣλοίμην παραρȣρας ἐὼν θητευέμεν ἄλλῳ
Ἀνδρὶ παρ᾽ ἀκλήρῳ ᾧ μὴ βίοτ☉ πολὺς εἴη.
Ἢ πᾶσι νεκύεσσιν καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν.

XVIII.

Λόγ. περὶ πένθȣς. fol. 193. p. 1.

Odyſs. l. v.

Τȣτό νυ καὶ γέρας οἶον ὀϊζυροῖσι βροτοισι·
Κέρασθαί τε κόμην· βαλέειν τ᾽ ἀπο δάκρυ παρειῶν.
Πάτροκλον κλαίομεν. τὸ γὰρ γέρας ἐςὶ θανόντων.

Nota v. 2. in præpoſitione ἀπο ultimam ſyllabam accentu non notatam eſſe.

HOMERICÆ
ODYSSEÆ
LOCI COLLECTI
A
PLATONE.

Et exſcripti ex Codice membranaceo antiquiſſimo Bibliothecæ Palatinæ Vindobonenſis, qui eſt in Supplementis Kollarii Num. LIV. in Auctario Forloſiæ Num. XLIV.

I.

Phædon. Odyſs. l. v.

Στῆθος δὲ πλήξας κραδίην ἠνέπαπε μύθωι
Τέτλαθι κραδίη καὶ κύντερον ἄλλο πότ' ἔτλης.

II.

Phædon. Odyſs. l. v.

Σύν τε δύ' ἐρχομένω· καί τε πρὸ ὅτε ἐνόησεν.

III.

Phædon. Odyſs. l. XI. v. 568.

Χρύσεον σκῆπτρον ἔχοντα θεμιστεύοντα νέκυσσιν.

IV.

Io. Odyſs. l. v.

Δαιμόνιοι τί κακὸν τόδε πάσχετε· νυκτὶ μὲν ὑμῶν
Εἰλύαται κεφαλαί τε πρόσωπά τε νέρθέ τε γυῖα.
Οἰμωγὴ δὲ δέδηε. δεδάκρυνται δὲ παρειαί.
Εἰδώλων τὲ πλέον πρόθυρον. πλείη δὲ καὶ αὐλὴ
Ἱεμένων ἐρεβόσδε· ὑποζόφον· ἠέλιος δὲ
Οὐρανοῦ ἐξαπόλωλε· κακὴ δ' ἐπιδέδρομεν ἀχλύς.

V.

Io. Odyſs. l. XVII. v. 347.

Αἰδὼς δ' οὐκ ἀγα — — εχρημένωι ἀνδρὶ παρεῖναι.

VI.

De Republ. l. 2. Odyſs. l. XIX. v. 111.

Ὥςε τευ ἢ βασιλῆος ἀμύμονος ὅςε θεουδὴς
Εὐδικίας ἀνέχησι· φέρησι δὲ γαῖα μέλαινα
Πύρους καὶ κριθάς. βρίθησι δὲ δένδρεα καρπῷ.
Τίκτει δ' ἔμπεδα μῆλα· θάλασσα δὲ παράσχει
Ἰχθῦς·

VII.

De Republ. l. 2. Odyſs. l. v.

Ὦ πόποι· ἦ ῥα τὶς ἐςὶ καὶ εἰν αἰδάο δόμοισι
Ψυχὴ καὶ εἴδωλον. ἀτὰρ φρένες οὐκ ἔνι πάμπαν.

VIII.

De Republ. l. 2. Odyſs. l. X. v. 492.

Οἴω πέπνυσθαι, ταὶ δὲ σκιαὶ ἀΐσσουσι.

IX.

De Republ. l. 2. Odyss. l. 24. v. 6. seq.

Ὡς δ' ὅτε νύκτερίδες μύχῳ ἄντρου θεσπεσίοιο
Τρίζουσαι ποτέονται, ἐπεί κε τὶς ἀποπέσῃσι
Ὁρμαθοῦ ἐκ πέτρης, ἀνα τ' ἀλλήλῃσϊν ἔχονται,
Ὡς αἳ τετριγυῖαι ἅμ' ἤεσαν.

X.

De Republ. l. 2. Odyss. l. v.

Ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρᾶς κατακείμενον, ἄλλοτε δ' αὖ
Ὕπτιον, ἄλλοτε δὲ πρηνῆ. τότε ὀρθὸν ἀναςάντα
Πλωΐζοντ' ἀλύοντα ἐπὶ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο.

XI.

De Republ. l. 2. Odyss. l. v.

Ὢ πόποι ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ ἄςυ,
Ὀφθαλμοῖσι ὁρῶμαι. ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ.

XII.

De Republ. l. 2. Odyss. l. v.

Αἲ αἲ ἐγὼν ὅτε μοι σαρπεδόνα φίλτατον ἀνδρῶν,
Μοῖρ' ὑπὸ πατρόκλοιο μενοιτϊάδαο δαμῆναι.

XIII.

De Republ. l. 2. Odyss. l. XVII. v. 383. 384.

— — — τῶν οἱ δημϊουργοὶ ἔασϊ
Μάντιν, ἢ ἰητῆρα κακῶν, ἢ τέκτονα δούρων.

XIV.

De Republ. l. 2. Odyſs. l. v.

Τέττα σιωπῇ ἧσο· ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ.

XV.

De Republ. l. 2. Odyſs. l. v.

— — — παραπλεῖαι ὦσι τράπεζαι
Σίτε καὶ κρεῶν· μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων
Οἰνοχόος φορέῃσι καὶ ἐγχείῃ δεπάεσσι.

XVI.

De Republ. l. 2. Odyſs. l. XII. v. 342.

Λιμῷ δ' οἴκτιστον θανέειν, καὶ πότμον ἐπισπεῖν.

XVII.

De Republ. l. 2. Odyſs. l. v.

Στῆθος δὲ πλήξας· κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ
Τέτλαθι κραδίη· καὶ κύντερον ἄλλο πότ' ἔτλης.

Hi verſus l. 4. de Republica iterum citantur.

XVIII.

De Republ. l. 2. Odyſs. l. v.

Πατρόκλῳ ἥρωϊ κόμην ὀπάσαιμι φέρεσθαι.

HOMERICÆ ODYSSEÆ LOCI COLLECTI A PLUTARCHO.

Et exſcripti ex Codice membranaceo antiquiſſimo Bibliothecæ Palatinæ Vindobonenſis Num. CXXIX. juxta Neſſelium, & LXXIII. juxta Lambecium.

I.

Fol. 49. p. 2. Πῶς δεῖ τὸν νέον ποιημάτων ἀκούειν.

Odyſs. l. v.

Ἀλλὰ φόως δὲ τάχιστα λιλαίεο· ταῦτα δὲ πάντ' ἴσθ'.
Ἵνα μετόπισθε τεῇ εἴπῃσθα γυναικί.

II.

Ibid. fol. 52. p. 1. Odyſs. l. VIII. v. 330.

Ὀυκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα· κιχάνει τοι βραδὺς ὠκύν.

III.

Ibid. fol. 55. p. 2. Odyss. l. v.

Τοῦτο νύπου γέρας ἐστὶν ὀϊζυροῖσι βροτοῖσι·
Κείρασθαί τε κόμην· βαλέειν δ᾽ ἀπὸ δάκρυ παρειῶν.

Heic loci præpositio ἀπὸ accentu notata est; supra in loco XVII. a Stobæo excitato non est accentu notata.

IV.

Ibid. fol. 62. p. 2. Odyss. l. v.

Μὴ δέ ποτ᾽ οἰνοχόην τιθέμεν κρητῆρος ὕπερθε
Πινόντων

V.

Fol. 114. p. 2. Πῶς ἄν τις διακρίνειε τὸν κόλακα τοῦ φίλου.

Odyss. l. v.

Πῶς ἂν ἔπειτ᾽ ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην.

VI.

Ibid. fol. 119. p. 2. Odyss. l. v.

Οὐλόμεν᾽ αἴθ᾽ ὤφελες ἀεικελίως στρατοῦ ἄλλου
Σημήνειν ἄκει

Ibid: fol. 126. p. 1. Odyss. l. v.

Ὑμεῖς δ᾽ οὐκ ἔτι καλὰ μεθίετε θούριδος ἀλκῆς

Πάντες ἄριϛοι ἐόντες ἀνὰ ϛρατὸν· ἐδ' ἂν ἔγωγε
Ἀνδρὶ μαχεσσαίμην ὅϛις πολέμοιο μεθίει
Λυγρὸς ἐὼν ὑμῖν δὲ νεμεσσῶμαι περὶ κῆρι.

VII.

Fol. 145. p. 1. Περὶ τȣ̃ ἑαυτὸν ἐπαινεῖν ἀνεπιφθόνως.

Odyfs. l. v.

— — — — — αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
Ἤθελ' ἀκȣέμεναι· λῦσαι δ' ἐκέλευον ἑταίρȣς
Ὀφρῦσι νευϛάζων.

VIII.

Ibid. fol. 143. p. 1. Odyfs. l. v.

Ἀλλ' ἐγὼ ȣ̓ πειθόμην ἦτ' ἂν πολυκέρδιον ἦεν.

IX.

Ibid. fol. 144. p. 2. Odyfs. l. v.

Εἴλει ἐνὶ σπῆϊ γλαφυρῷ κρατερῆφιγε βίηφι.

X.

Fol. 149. p. 1. Περὶ εὐθυμιάς.

Odyfs. l. v.

Γνώσεαι ἀτρείδην ἀγαμέμνονα τὸν περὶ πάντων
Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διάμπερες

XI.

Ibid. fol. 156. p. 2. Odyſs. l. v.

῏Ω μάκαρ ἀτρείδη μοιρηγενὲς ὀλβιοδαίμων

XII.

Ibid. fol. 165. p. 2. Odyſs. l. v.

Αἰδὼς ἥτ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἠδ' ὀνίνησι

XIII.

Fol. 178. p. 2. Περὶ ἀδολεσχίας.

Odyſs. l. XXIII. v.

Ἔξω δ' ἠΰτε περ κρατερὴ δρῦς ἠὲ σίδηρος.
Θυμῷ μὲν γοόωσαν, ἑὴν ἐλέαιρε γυναῖκα.
Ὀφθαλμοὶ δ' ὡσεὶ κέρα ἕστασαν ἠὲ σίδηρος
Ἀτρέμας ἐν βλεφάροισιν.

VARIÆ LECTIONES

IN

ODYSSEÆ

EDITIONEM VINDOBONENSEM.

LIBER I.

Vers. 2. Πλάγχθη) cod. 307. πλάγχη. Manus secunda θη scripsit in η, ut sit πλάγχθη.

v. 2. ἔπερσε) cod. 5. ἔπερσεν. Librarius ν ἐφελκυστικὸν fere semper apposuit. Quod semel notasse sufficiat.

v. 6. ἱέμενος περ) cod. 56. ἱέμενός περ. Vulg. ἱεμενός περ

v. 7. Αὐτοὶ γὰρ) cod. 56. Αὐτοὶ γὰρ. Vulg. αὐτῶν γὰρ. Cod. 5. & 307. αὐτῶν γὰρ.

v. 8. Οἵ κατα, βοῦς ὑπερίονος Ἠλίοιο) cod. 56. οἱ κα-

τα, βῦς ὑπεϱίονος ἠελίοιο — Notanda eſt virgula poſt κατα, & nota ultimam ſyllabam in κατα accentu non notari. Super κατα manus prima ſcripſit: κατὰ ὑπέϱβατον. Eſt enim per tmeſim præpoſitio κατα ſeparata a verbo Ἤσθιον. Hanc interpungendi rationem, nempe præpoſitionem non notando accentu & poſt præpoſitionem ponendo virgulam cum diligentia in editione mea Vindobonenſi notavi. Non tamen ſemper librarius codicis, alias accuratus, hanc legem obſervavit. Et ego hanc non obſervantiam accurate ubique expreſſi. Cæterum librarium hanc ſibi legem cordi fuiſſe, vel ex eo doceri poteſt, quod accentum in præpoſitione ſæpe cancellaverit, & virgulam poſt præpoſitionem appoſuerit. In longe pluribus locis fecit hoc manus ſecunda, & etiam ſubin tertia, quæ accentum præpoſitionis cancellavit & virgulam poſt præpoſitionem appoſuit. Sæpiſſime vero hanc legem plane non obſervatam fuiſſe mea editione doceberis, quod & in codice Veneto a Clariſſimo Villoiſon edito forte non ubique obſervatum fuiſſe jam dixi in Præfatione editionis Iliadis vol. II. pag. XIX.

v. 9. αὐτὰϱ ὁ τοῖσιν) cod. 307. αὐτὰϱ ὁ τοσιν. Manus ſecunda in vocabulo τοσιν intercalavit ΐ, ut fit τοῖσιν.

v. 12. Οἴκοι ἔσαν) cod. 307. οἶκοί ἔοσαν

v. 15. Ἐν σπέσι) cod. 56. Ἐν σπέσι. Vulg. Ἐν σπέεσι. Cod. 50. ἐν σπέεσι

v. 15. λιλαιομένη) cod. 307. λιλεομένη

v. 16. περιπλομένων) cod. 56. περιπλωμένων. Vulg. περιπλομένων

v. 19. Καὶ μετὰ οἷσι) cod. 307. Καὶ σὺν ἑοῖσι

v. 20. Ποσειδάωνος) cod. 56. ποσειδάονος. Super altero o manus secunda scripsit ω.

v. 21. Ἀντιθέῳ ὀδυσῆϊ) in margine cod. 56 manus prima scripsit Ὀδυσσεὺς δὲ λέγεται παρὰ τῆς ὁδὸς καὶ τὸ ὕω τὸ βρέχω· λέγουσι γὰρ ὅτι ἐν τῇ ὁδῷ ἐγενήθη. ἐγὼ δὲ καὶ νικόλαος λέγει· ὅτι ὀδυσσεὺς λέγεται παρὰ τοῦ ὀδυσσεύω τὸ μισῶ· οὕτως γὰρ ἐκλήθη διὰ τὸ συμβεβηκός· ὡς καὶ ἐκ τῶν ῥαψῳδιῶν ἔξεστι μαθεῖν. Alibi ad v. 62. ὀδύσαο in margine manus prima scripsit scholion: ὀδύσσω τὸ ὀργίζομαι, καὶ τὸ παθητικὸν ὀδύσσομαι· καὶ τὸ παρατατικὸν ὀδυσσόμην ὀδύσσου καὶ δωρικῶς ὀδύσσαο.

v. 22. μετεκίαθε) cod. 5. μετεκίαθε

v. 26. οἱ δὲ δὴ ἄλλοι) cod. 307. οἱ δὲ ἄλλοι. In margine manus prima scripsit: οἱ δὲ δὴ ἄλλοι.

v. 28. μύθων) cod. 397. μύθον

v. 31. ἔπεα πτερόεντα προσηύδα) cod. 50. ἔπε' ἀθανάτοισι μετηύδα. Cod. 56. ἔπεα πτερόεντα προσηύδα. Vulg. ἔπε' ἀθανάτοισι προσηύδα. Cum vulg. facit cod. 307.

v. 36. μνηστὴν) cod. 5. μνῆσιν

v. 37. αἰπὺν ὄλεθρον) cod. 307. ἑὸν ὄλεθρον. Vitiosum est ἑὸν pro ἐόν.

v. 37. πρό οἱ εἴπομεν) cod. 56. πρό οἱ εἴπομεν. Præpositio πρό per tmesim a verbo suo, alio vocabu-

secunda supra lineam scripsit ∻ ὄμφαλος·

v. 51. Θεὰ δ' ἐν,) cod. 56. super ἐν manus prima scripsit: κ῟ ὑπερβατόν. Notandum est in cod. 5. v. 51. & 52. postponi versibus 53, 54 & 55. Sed præfixis litteris ab initio restituitur ordo vulgatus. Ita v. 53. præfigitur δ, v. 54. ε, v. 55. ς, v. 51. β, v. 52. γ. Cod. 307. 50. Θεὰ δ' ἐν δώμασιν ναίει.

v. 54. ἔχουσι) cod. 5. ἔχουσιν

v. 56. Αἰεὶ δ' ἐν μαλακοῖσι) cod. 56. Αἰεὶ δ' ἐν μαλακοῖσι. Vulg. Αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι. Cod. 5. αἰεὶ δ' ἐν μαλακοῖσι.

v. 60. ὃ νύ τ' Ὀδυσσεὺς) cod. 50. οὔνεκ' ὀδυσσεὺς

v. 62. τί νύ τόσσον ὀδύσσαο νῦν ζεῦ) cod. 56. τί νύ τόσσον ὀδύσσαο νῦν ζεῦ. Vulg. τί νύ οἱ τόσον ὀδύσαο ζεῦ. Cod. 307. τί νύ οι τόσον ὀδύσαο ζεῦ. Cod. 5. 50. τί νύ οἱ τόσον ὀδύσαο ζεῦ.

v. 64. Τέκνον ἐμὸν) cod. 50. τέκνον ἐμοὶ

v. 65. ὀδυσῆος) cod. 50. ὀδυσσῆος. Et sic duo Sigma habet in sequentibus locis, ubi tantum unum esse deberet.

v. 67. ἔδωκε, τοὶ) cod. 307. ἔδωκεν, τὸν

v. 68. αἰὲν) cod. 307. αἰεὶ

v. 71. Πᾶσι) Cod. 5. πᾶσϊν. Cod. 307. πᾶσϊν. Cod. 56. Πᾶσι. Manus tertia supra scripsit: ν ἐν, ut sit: Πᾶσιν ἐν

v. 73. Ἐν σπέσι) cod. 50. ἐν σπέεσι

v. 75. Οὔτε) cod. 5. 50. οὔτι. Cod. 307. οὔτι

v. 76. ὧδε) cod. 5. 50. οἶδε

v. 80. Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα) cod. 307. Τὸν δ' αὖτε προσέειπε

v. 82. θεοῖσι) cod. 5. θεοῖσιν

v. 83. δόμονδε) cod. 56. δόμον τὲ

v. 85. Νῆσον ἐπ' Ὠγυγίην) cod. 5. νῆσον ἐς ὠγυγίην. Cod. 307. νῆσον ἐς ὠγυγίην. Vulg. Νῆσον ἐς Ὠγυγίην.

v. 87. Ὀδυσσῆος) cod. 56. ὀδυσῆος. Manus prima alterum σ ſupra addidit.

v. 88. Ἰθάκην διελεύσομαι) cod. 56. ἰθάκην διελεύσομαι. Vulg. ἰθάκην δ' ἐσελεύσομαι. Cod. 5. ἰθάκης δ' ἐλεύσομαι. Cod. 307. ἰθάκη ἐσελεύσομαι. Cod. 50. ἰθάκην δ' ἐσελεύσομαι

v. 90. καλέσαντα) cod. 56. καλέσοντα. Manus prima ſuper ο ſcripſit α, ut ſit καλέσαντα.

v. 91. ἀπειπέμεν, οἵ τέ οἱ) cod. 307. ἀπείλεμεν οἳ τὲ

v. 93. ἐς Σπάρτην) cod. 307. ἐς πάρτην ob alliterationem.

v. 93. ἠμαθόεσσαν) cod. 5. ἠμαθόεσσαν. cod. 307. 50. ἠμαθόεντα. Vulg. ἠμαθόεντα.

v. 94. 95. Deſunt in cod. 307. Deſunt in vulg.

v. 97. ἔλησιν) cod. 56. ἔλησιν. Vulg. 50. ἔχησιν.

v. 98. ἐδήσατο) cod. 50. δήσατο

v. 98. πέδιλα) cod. 5. πέδιλλα. Cod. 307. πέδιλλα Cod. 50. πέδηλα. Super η manus prima ſcripſit ι.

v. 100. ἀπείρονα) cod. 307. ἀπείρονα μα. Vitioſe.

v. 102.

v. 102. Βριθὺ) cod. 307. βραθὺ

v. 102. ςιβαρὸν) cod. 307. ςυβαρὸν

v. 103. τοῖσίτε) cod. 5. τοῖσίν τε. Vulg. τοῖσίν τε. Cod. 50. τοῖσιν τέ

v. 104. ȣλύμποιο) cod. 56. ὀλύμπιο. Manus recentior ex ο primo fecit ȣ, & ſuper ι ſcripſit οι, ut ſit ȣλύμποιο.

v. 107. Ταφίων ἡγήτορι Μέντῃ) cod. 56. μέντῃ ταφίων ἡγήτορι. Manus prima ſuper vocabulo μέντῃ ſcripſit γ, ſuper ταφίων ſcripſit α, & ſuper ἡγήτορι ſcripſit β. Et ita reſtituit ordinem vulgatæ.

v. 108. μνηςῆρας) cod. 307. μνηςῆρες

v. 109. Ͽυμὸν ἔτερπον) cod. 5. μᾶλλον ἔτερπον

v. 110. ἔκτανον) cod. 307. ἔκταρον. Manus prima ſuper ρ ſcripſit ν, ut ſit ἔκτανον.

v. 112. ἔμισγον) cod. 56. ἔσμιγον. Vulg. ἔμισγον. Cod. 5. & 307. ἔμισγον.

v. 112. Κρατῆρσι) cod. 5. κρητῆρσι. Vulg. κρητῆρσι.

v. 113. σπόγγοισι πολυτρήτοισι) cod. 307. σπόγγυσι πολυτρήτοις

v. 114. Νίζον) cod. 307. νίψον.

v. 116. Ἧςο γὰρ ἐν) cod. 50. ἧςο δ' ἐνὶ

v. 117. εἴποθεν) cod. 56. εἴπȣθεν. Cod. 307. εἴπȣθεν.

v. 118. Μνυςήρων τȣ̀ς μὲν σκέδασοι, καὶ δώματα Ͽείῃ) cod. 56. Μνηςήρων τȣ̀ς μὲν σκεδάσει, καὶ δώματα Ͽείῃ. In vocabulo σκεδάσει ſuper ει manus prima ſcripſit οι, ut ſit σκεδάσοι. In margine manus valde

recens seculi XVI. scripsit: γρ. μνηςήρων τῶν μὲν σκέδασιν κὶ δώματα θείη. Vulg. Μνηςήρων τῶν μὲν σκέδασιν κὶ δώματα θείη. Cod. 50. μνηςήρων, τῶν μὲν, σκέδασιν κὶ δώματα θείη.

v. 119. ἔχοι) cod. 56. ἔχῃ. Manus prima super ῃ scripsit οι.

v. 119. δώμασιν) cod. 56. δώμασιν. Vulg. κτήμασιν

v. 119. ἀνάσσοι) cod. 56. 50. ἀνάσσει. Manus prima super ει scripsit οι. Et ita manus prima οι super ει in cod. 50. scripsit.

v. 120. εἴσιδ' Ἀθήνην) cod. 307. εἴσιδ' ἀθήνη. Super vocabulo εἴσιδ' manus prima scripsit: ἦλθεν.

v. 123. δεξιτερὴν) cod. 5. δεξιτερῆ.

v. 129. μακρὴν) cod. 56. μακρὴν. Super η manus prima scripsit α, ut sit μακρὰν; cod. 307. μακρὸν.

v. 132. εἶσιν) cod. 307. ἧσεν.

v. 132. πετάσσας) cod. 307. πετάσας.

v. 134. Παρὰ δ' αὐτὸς) cod. 56. Παρὰ δ' αὐτὸς. Vulg. Πὰρ δ' αὐτὸς.

v. 135. ὀρυγμαδῷ) cod. 5. ὀρῦμαγδῷ. Vulg. ὀρυμαγδῷ. Cod. 50. ὀρυμαδῷ

v. 136. ἀδήσειεν) cod. 5. ἀηδίσσειεν. Cod. 307. ἀηδήσειεν.

v. 138. ἐπέχευε) cod. 56. ἐπέχεε. Vulg. ἐπέχευε. Cod. 5. ἐπέχευε.

v. 140. ἐτάνυσσε τράπεζαν) cod. 307. ἐτάνυσε τράπεζα.

v. 142. Πόλλ' ἐπιθεῖσα) cod. 50. πολλὰ ἐπιθεῖσα. In

margine manus prima scripsit. πόλλ' ἐπιθεῖσα

v. 142. παρεόντων) cod. 307. παριόντων. Cod. 50. παρ' ἐόντων

v. 145. δ' αὐτοῖσιν) cod. 56. ἐν τοῖσιν. Manus tertia super ἐν scripsit: δ' αὐ, ut sit δ' αὐτοῖσιν.

v. 146. Ἐς δ' ἦλθον) cod. Ἐσῆλθον. Super σ manus tertia scripsit δ, ut sit Ἐς δ' ἦλθον. In margine manus recentior scripsit: γρ. εἰσῆλθον.

v. 149. 150. 151.) Cod. 5. 50. habet ordinem Vulg.

v. 149. κρητῆρας) cod. 50. κρατῆρας. Super primo α manus prima scripsit η. Et post hunc versum cod. 50. sequentem habet: νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμεσι δεπάεσσι.

v. 152. ἕντο) cod. 56. 50. ἔντο.

v. 154. ὀρχητύς) cod. 50. ὀρχησύς

v. 155. ἐν χερσὶ) cod. 5. 50. ἐν χερσὶν

v. 155. θῆκε) cod. 5. θῆκεν

v. 157 ἀνεβάλλετο) cod. 50. ἀνεβάλετο. Manus prima alterum λ supra addidit.

v. 160. εἰ καί μοι) cod. 56. ἢ καί μοι. In rasura scripsit manus secunda ἢ. Quæ fuerit prima scriptura, ignoro. Supra ἢ scriptum est ἄρα. Cod. 5. ἢ καί μοι. Vulg. εἰ καί μοι.

v. 167. χρυσοῖό τε καὶ ἐσθῆτος) cod. 56. χρυσεῖο τε καὶ αἰσθῆτος. In vocabulo αἰσθῆτος super αι manus recentior scripsit ε, ut sit ἐσθῆτος. Cod. 5. habet lectionem vulgatam: χρυσοιό τε, ἐσθῆτός τε. Cod. 50. χρυσοῖο τε ἐσθῆτος τε

v. 170. Φησὶν) cod. 56. Φησὶν. In margine manus recentior ſcripſit: γρ. φῆσὶν. cod. 5. 50. φήσει.

v. 170. ὤλετο) cod. 50. ἄλετο

v. 173. Πῶς δέ σε) cod. 56. πῶς δέ τε. Cod. 5. πῶς δέ σε. Vulg. πῶς δέ σε.

v. 174. εὐχετόωνται) cod. 307. εὐχετόωντο.

v. 178. ἴσαν) cod. 56. ἔσαν. Manus recentior ſuper ἔ ſcripſit ἴ, ut ſit ἴσαν.

v. 179. καὶ κεῖνος) cod. 5. κἀκεῖνος.

v. 184. Νῦν δ' ὧδε ξὺν νὶ) cod. 307. νῦν ὧξεῖ νῆὶ

v. 184. ἑτάροισι) cod. 5. ἑτάροισιν

v. 186. Ἐς Τεμέσην) cod. 56. 50. Ἐς τεμέσην. In margine manus prima ſcripſit ſcholion: τεμέση πόλις κύπρυ. κ(αὶ) δέ τινας τῆς ἰταλίας· ὃ νῦν βρενδέσιον καλῦσι καὶ τέμψαν. Cod. 5. ἐς τεμέσιν.

v. 186. αἴθωνα σίδηρον) cod. 50. αἴθωνος σίδηρον. In vocabulo αἴθωνος manus prima ſuper ω ſcripſit ο.

v. 187. Ναῦς) cod. 56. Ναῦς. Cod. 5. 50. νηῦς. Cod. 307. νηῦς. Vulg. Νηῦς. Rectius eſt νηῦς, quam ναῦς, ſi vera obſervatio eſt Criticorum, in ſimplicibus ſcribi νηῦς, & in compoſitis ναῦς.

v. 187. πόλιος) cod. 5. 50. πόληος. Vulg. πόληος.

v. 188. Ῥέεθρῳ) cod. 5. ῥήθρῳ

v. 188. ὑλήεντι) cod. 307. ὑλήεντι. Super vocabulo ὑλήεντι manus prima ſcripſit interpretamen italicum boſcoſo. Ex quo apparet librarium codicis 307. Italum fuiſſe.

v. 192. ἐπ' ἀγρῶ) cod. 56. ἀπ' ἀγρῶ. Manus recentissima in ἀπ' ex ἀ fecit ἐ ut sit ἐπ'.

v. 192. πήματα) cod. 5. πήματα. Manus prima infra scripsit: γρ. ἄλγεα.

v. 194. εὖτ' ἄν μιν) cod. 56. εὖτέ μιν. Vulg. εὖτέ μιν. Cod. 5. εὖτέ μιν. Cod. 307. εὖτα εἰ μὶν. Vitiose. Sed placet mihi particulam ἄν per εἰ notius substitutam esse. Interpres Armenus, interpres Slavus particulam ἄν per εἰ expresse reddunt in Bibliis. Interpres vero Georgianus ἀνερμήνευτον particulam ἄν reliquit in Bibliis.

v. 197. τόν γε θεοὶ) cod. 307. τὸν θεοὶ omisso γε.

v. 197. κελεύθους) cod. 5. 50. κελεύθου. Vulg. κελεύθου. Cod. 307. κελεύθου

v. 198. ὑπὸ χθονὶ) cod. 307. ὑπὸ χθονὶ vitiose.

v. 199. Ἀλλ' ἔτι) cod. 307. ἀλλ' ἔτι vitiose.

v. 203. τετελέσθαι) cod. 56. τελεέσθαι. Ex correctione manus primæ τετελέσθαι. Cod. 5. τετελέσθαι. Cod. 50. τελέεσθαι

v. 203. οἴω) cod. 307. ἰέων. Vitiose.

v. 204. Οὔτε τι) cod. 56. Οὔτε τίς. Super ς sunt puncta deletionis, ut sit τι.

v. 205. Οὔτοι ἔτι) cod. 50. οὔτι ἔτι

v. 205. Δηρόν τε) cod. 307. 50. δηρόν γε. In particula γε scripsit prima manus ε in rasura.

v. 206. δέσματ') cod. 56. δέχματα. Manus prima scripsit supra δέσματα, & manus recentissima etiam scripsit δέσματ'

v. 207. φράσεται δ') cod. 50. φράσεται omisso δ'

v. 211. ἀλλήλοισι) cod. 5. ἀλλήλοισιν

v. 213. ἐπὶ νηυσὶν) cod. 5. ἐνὶ νηυσὶν. Vulg. ἐνὶ νηυσὶν

v. 214. ὅτέ με κεῖνος) cod. 50. ὅτ' ἐμ' ἐκεῖνος

v. 216. ἀγορεύσω) cod. 5. καταλέξω. Cod. 307. καταλέξω

v. 219. ὄφελον) cod. 50. ὤφελον

v. 220. ἔτετμεν) cod. 5. ἔτεμεν

v. 227. χρειώ) cod. 5. χρεώ. Cod. 307. χρεῶ.

v. 228. Εἰλαπίνη) cod. 307. εἰλαπίν'. Cod. 50. ἐλαπίν'

v. 228. τάδέ γ') cod. 5. τόγε

v. 229. δοκέουσι) cod. 5. δοκέουσιν

v. 231. ὁρόων) cod. 307. ὁρόωντο. Cod. 50. αἰσχρά γε πόλλ' ὁρόων

v. 231. πινυτός τε) cod. 5. πίνυτός γε. Cod. 50. πϊνῦτός γε μετέλθοι

v. 233. ταῦτ' ἀνείρεαι) cod. 5. ταῦτά μ' ἀνείρεαι. Ita cod. 307. Ita vulg. Ita cod. 50.

v. 234. Μέλλεν) cod. 56. Μέλεν. Manus prima alterum λ supra scripsit. Glossa est ἐφαίνετο.

v. 236. ἐβόλοντο) cod. 56. ἐόλοντο. Manus secunda post ἐ intercalavit β. Cod. 5. βούλοντο. Cod. 307. ἐβούλοντο. Cod. 50. ἐβάλοντο.

v. 238. οὔκε) cod. 50. οὐδὲ

v. 239. ἑτάροις) cod. 5. 50. ἑτάροισι. Cod. 307. Vulg. ἑτάροισι.

v. 240. τολύπευσε) cod. 5. τολύπευσεν.

v. 241. ποίησαν) cod. 5. ἐποίησαν. Cod. 307. ἐποίησαν.

v. 241. ἀνηρίψαντο) cod. 5. ἀνηρέψαντο. Cod. 307. 50. ἀνηρείψαντο.

v. 245. οὐδέ τι) cod. 5. οὐδέτι. Vulg. οὐδ᾽ ἔτι.

v. 245. στοναχίζω) cod. 307. 50. στεναχίζω. Vulg. στεναχίζω.

v. 246. κήδε᾽) cod. 50. μήδε᾽

v. 248. Σάμῳ τε) cod. 56. σάμῳ omiſſo τε. In margine manus prima ſcripſit: γρ. σάμος αὕτη κα(τὰ) τὴν κεφαλλήνην. Cod. 50. σάμῃ τε

v. 252. Φθινύθουσιν ἕκαστος) cod. 56. Φθινύθουσιν ἕκαστος. Manus recentior in margine ſcripſit: γρ. ἔδοντες. Cod. 5. 50. 307. & vulg. Φθινύθουσιν ἔδοντες.

v. 253. διαῤῥαίσουσι. cod. 56. διαρρέσουσι. Super ε manus prima ſcripſit αι.

v. 253. αὐτὸν)cod. 50. αὐτὸν

v. 255. πολλὸν) cod. 56. πολλῶν. Super ῶν manus ſecunda ſcripſit: ὸν, ut ſit πολλὸν.

v. 256. Δεύῃ, ὅκεν) cod. 307. δεύει ὅς κεν

v. 257. θύρῃσι) cod. 5. θύρῃσιν

v. 260. πίνοντά τε) cod. 56. πίνοντά περ. Vulg. 50. πίνοντά τε

v. 261. Ἴλου) cod. 50. ἴλου

v. 270. Ἤ κεν) cod. 5. εἴ κεν

v. 270. ἀποτίσεται) cod. 50. ἀποστήσεται

v. 275. ἐπι, μάρτυρες) cod. 5. ἐπὶ μάρτυροι. Cod.

307. ἐπιμάρτυροι. Vulg. ἐπιμάρτυροι. Cod. 50. ἐπιμάρτυροι ἔςων

v. 276. ἐπὶ σφέτερα) cod. 5. ἐπὶ σφετέρας. Forte ob alliterationem.

v. 276. ἄνωγε) cod. 5. 50. & 307. & Vulg. ἄνωχθι.

v. 280. ἕπεσθαι) cod. 5. ἕπεσθαι. In margine manus prima fcripfit: γρ. ἔσεσθαι.

v. 283. Ἔρχεο) cod. 50. ἄρχεο

v. 286. ἐλθὲ) cod. 50. ἐλθών. In margine manus prima fcripfit ἐλθὲ

v. 287. Κεῖθεν δὲ Σπάρτην τε) cod. 5. κεῖθεν δ' ἐς σπάρτην τε

v. 288. Ὅς γὰρ) cod. 5. ὃ γὰρ

v. 290. τλαίης) cod. 50. πλαίης

v. 291. μήδ' ἔτ') cod. 5. μὴ δέ τε

v. 292. δ' ἔπειτα) cod. 56. δ' ἔπειτα. Cod. 5. δ' ἔπειτα. Cod. 307. & 50. δ' ἤπειτα. Vulg. δ' ἤπειτα.

v. 294. μάλ') cod. 50. μάλλα. Manus prima alterum λ fupra addidit.

v. 297. Ὅπως κεν) cod. 307. ὅπως δὴ

v. 297. τεοῖσι) cod. 5. τεοῖσιν

v. 299. Νηπιάχοις) cod. 5. νηπιάσας. Cod. 307. νηπιάχοντα ἄγεθ' ἐπεὶ οὐκ ἔτι τηλίκος ἐσσί. Cod. 50. νηπιάας

v. 301. ἐπεὶ ἔκτανε) cod. 5. ἐπεὶ ῥ' ἔκτανε

v. 304. Ἄλκιμος) cod. 307. ἄλκιραος. Manus prima in ρα fcripfit μ. Et in margine fcripfit: ἄλκιμος.

v. 307. Σοὶ δ' αὐτῷ) cod. 50. σοὶ δ' αὐτῶν
v. 314. κειμήλιον) cod. 56. κειμίλιον
v. 315. διδῶσι) cod. 5. διδῶσιν
v. 316. Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα) cod. 307. τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεά. cod. 50. τόν δ' ἀπαμειβομένη προσέφη γλαυκῶπις ἀθήνη
v. 317. λιλαιόμενόν περ) cod. 50. λιλαιόμενόν περ. Manus prima accentum acutum super primo ο cancellavit; super ε posuit accentum acutum, & η scripsit in ο, ut sit λιλαιομένην περ
v. 318. Δῶρον, ὅ, ττι κέ μοι) cod. 5. δῶρον ὅ τοι καί μοι. Cod. 56. δῶρον, ὅ, ττι κέ μοι. Ita cod. 307. Vulg. δῶρον δ', ὅττι κέ μοι
v. 319. Αὖθις) cod. 5. αὖτις
v. 319. ἀνερχομένῳ) cod. 50. ἀνερχομένων
v. 320. ἑλών) cod. 56. ἑανὸν, ex correctione ἑλών
v. 320. ἔσαι) cod. 307. ἔσεται
v. 322. τῷ ἐνὶ) cod. 307. τῷ δ' ἐνὶ. Vulg. τῷ δ' ἐνὶ cod. 5. τῷγ' ἐνὶ Cod. 50. τῶν ἐνὶ
v. 322. ἑ) cod. 307. omittit ἑ
v. 324. ἢ τὸ πάροιθεν) cod. 5. δ' ἢ τοπάροιθεν
v. 331. Post hunc versum cod. 5. habet hæc: ἐξ ποσὶν ἐκβεβαυῖα τριδάκτυλος ἐξεφαάνθη.
v. 337. οἱ κεδνὴ) cod. 307. ἡ κεδνὴ
v. 340. ἀοιδοί) cod. 56. ἀοιδοί. Manus prima super οι ultimo scripsit: ὅς.
v. 343. σήθεσσι) cod. 56. σήθεσι.
v. 345. μεμνημένη) cod. 50. μεμνημένος. In ος manus

prima fcripfit η.

v. 349. νόος ὤρνυτ') cod. 56. νόος ὤρνυτ'. Vulg. ὅπη οἱ νόος ὄρνυται. Cod. 5. νόος ὤρνυτ'. Cod. 307. νόος ὀρύνεται. Cod. 50. ὅπη οἱ νόος ὄρνυται

v. 353. ἐπικλείεσσ') cod. 56. ἐπικλείεσσ'. Super ει manus fecunda fcripfit ύ. cod. 50. ἐπικλύεσσ'

v. 335. θυμὸς ἀΐειν) cod. 56. θυμὸς ἀΐειν. Cod. 5. 50. θυμὸς ἀκέειν. Cod. 307. θυμὸς ἀκέειν. Vulg. θυμὸς ἀκέειν.

v. 359. ἠλακάτην) cod. 50. ἠλεκάτην

v. 362. βεβήκει) cod. 307. βεβήκοι

v. 364. γυναιξὶ) cod. 5. γυναιξίν

v. 368. κλιθῆναι) cod. 50. κλιωθῆναι

v. 372. ἀοιδῆ) cod. 5. ἀοιδὴν

v. 374. καθεζώμεσθα) cod. 50. καθεζώμεθα

v. 376. Ἐξιέναι μεγάρων) cod. 307. ἐξέμεν μεγάρων

v. 378. ὑμῖν) cod. 56. ὑμῖν. Cod. 5. ὑμῖν. Vulg. ὔμμιν.

v. 379. ὀλέσθαι) cod. 56. ὀλέσθαι. Cod. 5. ὀλέσθαι. Vulg. 50. ὀλέσσαι

v. 382. ὄλοισθε) cod. 56. ὄλυσθε. Super υ manus fecunda fcripfit οι.

v. 384. θαρσαλέως τ' ἀγόρευεν) cod. 56. θαρσαλέως τ' ἀγόρευεν. Cod. 307. & 50. θαρσαλέως ἀγόρευε. Vulg. θαρσαλέως ἀγόρευε.

v. 386. διδάσκουσιν θεοὶ αὐτοὶ) cod. 5. θεοὶ αὐτοὶ διδάσκουσιν. Super vocabulum θεοὶ manus prima

scripsit β, super αὐτοὶ scripsit γ, super διδάσκωσιν scripsit α; & ita restituit ordinem cod. 56. & vulgatæ.

v. 387. ἔμεναι) cod. 56. 50. ἔμμεναι.

v. 389. ἐστι) cod. 5. 50. ἐςίν.

v. 391. ἀγάασθαι) cod. 5. ἀγάσαιο. Vulg. ἀγάασθαι

v. 392. τοῦτ' ἐθέλοιμι) cod. 50. τοῦτο θέλοιμι

v. 395. τιμήεστερος αὐτός) cod. 307. τιμήεστερος αὐτῶν. Manus prima super ῶν scripsit ός.

v. 399. ἐγὼν) cod. 50. ἐγὼ

v. 400. Ληΐσατο) cod. 5. 50. Λῄσατο

v. 403. ἀνάσσοις) cod. 50. ἀνάσσεις. Super ει manus prima scripsit οι.

v. 404. ἔχοις) cod. 5. ἔχεις

v. 404. ἀνάσσοις) cod. 5. ἀνάσσεις. cod. 56. ἀνάσσεις. Manus recentissima super εις scripsit οις.

v. 407. ἔλθοι) cod. 56. ἔλθοι. Super οι manus prima scripsit η. Cod. 50. ἔλθῃ

v. 405. ὅσις ἀέκοντα βίηφι) cod. 407. ὅσις ἀέκοντα βίηφί τε

v. 406. ναιεταούσης) cod. 5. 50. ναιεταώσης. Cod. 305. ναιεταώσης. Vulg. ναιεταώσης.

v. 309. πατρὶς) cod. 50. πατρὸς

v. 410. ὑπέμεινε) cod. 5. ὑπέμεινεν

v. 416. ἀγγελίης ἔτι πείθομαι, ὁπόθεν ἔλθοι) cod. 307. ἀγγελίῃ· ὅτι πείθομαι ὁππόθεν ἔλθοι. d. 50. ἀγγελίῃ ὅτι πείθομαι ὁπόθεν ἔλθοι

v. 416. πείθομαι) cod. 56. πεύθομαι. Super ῦ manus

prima fcripfit ει.

v. 417. ἥντινα) cod. 307. ἥντινα

v. 422. θεὸν) cod. 50. θεὰν

v. 423. ὀρχηςόν τε) cod. 50. ὀρχιςήν τε

v. 424. Τρεψάμενοι) cod. 56. τερψάμενοι. Cod. 5. τρεψάμενοι. Cod. 307. τρεψάμενοι. Vulg. τρεψάμενοι

v. 425. ἦλθε) cod. 5. ἦλθεν

v. 429. Φρεσὶ μερμηρίζων) cod. 5. μερμερίζων Φρεσί. Manus prima fuper vocabulo μερμερίζων fcripfit β, fuper vocabulo Φρεσί fcripfit α, & ita reftituit ordinem.

v. 431. Πεισηνορίδαο) cod. 307. πησινορίδαο.

v. 437. ἔτρεΦε) cod. 56. ἔςρεΦε. Manus recentiffima in ς fcripfit τ, ut fit ἔτρεΦε.

v. 438. Ὤιξε) cod. 5. ὤιξεν. cod. 50. ὤϊξαν

v. 440. γρηὸς) cod. 307. γρηὸς. Cod. 5. 50. γραίης.

v. 442. λέχεσσι) cod. 5. λέχεσσιν

v. 444. ἐτάνυσσεν) cod. 5. ἐτάνυσεν

LIBER II.

Vers. 2. Ὤρνυτ᾽) cod. 307. ὄρνυτ᾽

v. 3. περὶ, δὲ μέγα βάλλετο Φάρος) cod. 5. & 307. & Vulg. περὶ δὲ ξίΦος ὀξὺ θέτ᾽ ὤμῳ.

v. 4. ὑπαὶ) cod. 307. ὑπὸ

v. 4. πέδιλα) cod. 5. πέδιλλα. Cod. 50. πέδηλα

v. 5. Ἀμφὶ δ᾽ ἄρ &c.) cod. 5. 50. & 307. omittunt

hunc verfum. Et vulgata omittit.

v. 7. κέλευσε) cod. 5. κέλευε

v. 11. δύω) cod. 56. omifit. Manus prima fupra addit vocabulum δύω.

v. 13. ἄρα) cod. 307. ἄρ

v. 14. Ϡηεῦντο) cod. 56. Ϡειεῦντο

v. 17. ἤδη) cod. 56. ἤδει. Super ει manus prima fcripfit η, ut fit ἤδη. Cod. 50. ἤδη

v. 19. ἐνὶ νηυσὶν) cod. 307. ἐπὶ νηυσὶν

v. 20. τὸν ἄγριος) cod. 56. τὸν ἄγριος. Cod. 5. τὸν δ' ἄγριος. Cod. 307. τὸν δ' ἄγριος

v. 21. ὠπλίσατο) cod. 56. ὠπλίσατο. Cod. 5. ὠπλίσατο. Vulg. ὡπλίσσατο. Cod. 50. ὠπλίσατο. Manus prima alterum σ fupra addidit.

v. 23. δύω δ' εἶχον) cod. 56. δύω δ' εἶχον. Cod. 5. 50. 307. & vulg. δύο δ' αἰὲν ἔχον

v. 25. Τοῖς ὅγε) cod. 307. τῦ ὅγε. Cod. 50. τῦ, ὅδε. Super δε manus prima fcripfit γε

v. 25. μετέειπε) cod. 5. μετέειπεν

v. 26. Κέκλυτε νῦν) cod. 5. 50. κέκλυτε δὴ νῦν. Cod. 56. κέκλυτε νῦν. Vulg. Κέκλυτε δὴ νῦν.

v. 28. ἐπὶ νηυσίν) cod. 5. 50. ἐνὶ νηυσίν. Cod. 307. ἐνὶ νηυσὶ.

v. 29. Νῦν δὲ τίς) cod. 50. νῦν δ' ὧδ ἤγειρέ τις. In margine manus prima fcripfit: νῦν δέ τις

v. 29. ἤκει) cod. 5. 50. ἵκει. Cod. 307. ἱκάνει.

v. 35. τελέσειεν) cod. 5. τελέσει

v. 39. Πεισήνωρ) cod. 50. πεισήνωρ γε

v. 41. ὗτος ἀνὴρ) cod. 50. ὅδ' ἀνὴρ

v. 45. πιφαύσκομαι) cod. 50. πιφάσκομαι ἠδ'

v. 48. Τοῖσιδ' ἐβασίλευε) Cod. 56. τοῖσιδ' ἐβασίλευε. Cod. 5. τοῖςδεσι βασίλευε. Cod. 307. τοῖςδεσιν βασίλευε. Vulg. 50. Τοῖςδεσσιν βασίλευε.

v. 49. ὃ δὴ κακὸν) cod. 56. ὃ δὴ κακόν. Vulg. ὃ δή τάχα. Ita cod. 5. & 307.

v. 50. διαῤῥαίσει) cod. 56. διαῤῥέσει. Ex correctione manus primæ διαρραίσει.

v. 50. ἄπο, πάμπαν) cod. 307. ἀπὸ πάντων. Cod. 50. ἄπο πάμπαν. Præpos. ἄπο non notatur accentu.

v. 52. ἐνθάδε γ') cod. ἐνθά γ'

v. 54. ὥς κ') cod. 307. ὅς κ'

v. 55. Δώῃ δ', ᾧ κε θέλῃ) cod. 56. δώῃ δ' ᾧ κε θέλῃ. Cod. 5. & Vulg. δοίη δ', ᾧ κ' ἐθέλοι. Cod. 307. δοίη ᾧ κ' ἐθέλῃ

v. 55. ἔλθοι) cod. 56. ἔλθοι. Super οι manus prima scripsit η ut sit ἔλθῃ. Cod. 50. ἔλθῃ

v. 56. εἰς ἡμέτερον) cod. 5. εἰς ἡμετέρους

v. 60. ἀρὴν ἄπο,) cod. 56. ἀρὴν ἄπο, manus recentior erasit accentum gravem in præpositione ἀπὸ, & comma post præpositionem ἄπο addidit.

v. 61. Οὔ νυ τοι ἡμεῖς τοῖοι) cod. 56. Ἡμεῖς οὔ νύ τοι τοῖοι. Super vocabulo Ἡμεῖς manus prima scripsit β, super vocabulis οὔ νύ τοι scripsit α, super vocabulo τοῖοι scripsit γ. Et ita restituit ordinem editionis Vindobonensis. Vulg. 50. 307. Ἡμεῖς δ' οὔ νύ τι τοῖοι. Cod. 5. ἡμεῖς ὅτι νυ τοῖοι.

v. 61. ἢ καὶ ἔπειτα) cod. 50. ἢ ἔπειτα

v. 62. ἐσόμεσθα) cod. 56. ἐτόμεσθα. Manus recentior ex τ fecit σ. Cod. 307. ἐσόμεθα.

v. 63. ἀμυνοίμην) cod. 56. ἀμυνοίμην. Vulg. 5 ἀμυναίμην. Cod. 307. ἀμυναίμην.

v. 64. τετεύχεται) cod. 56. τετεύχαται. Vulg. τετεύχαται. Cod. 5. 50. τετεύχαται.

v. 67. θεῶν ὑποδείσατε) cod. 56. θεῶν ὑποδείσατε. Vulg. & cod. 307. θεῶν δ' ὑποδείσατε.

v. 76. πρόβασιν τε) cod. 5. πρόβασίν τε. Manus prima supra scripsit: ἤγυν πρόσοδον.

v. 78. ποτιπτυσσοίμεθα) cod. 56. ποτιπτεσσύμεθα. Super primo ε manus recentior scripsit υ. Cod. 5. & 307. προτιπτυσσοίμεθα.

v. 85. προσέειπε) cod. 5. προσέειπεν

v. 89. φίλη) cod. 307. φίλα

v. 89. ἤ τοι) cod. 5. ἤτις

v. 94. μερμήριξε) cod. 5. μερμήριξεν

v. 96. μετέειπε) cod. 5. μετέειπεν

v. 99. μεταμώνια νήματ') cod. 56. μεταμώνια νήματ'. Vulg. μεταμώλια νήματ'. Cod. 5. μεταμώλια ἤματ'

v. 104. ἀγήνωρ) cod. 307. ἀναγίνωρ

v. 106. ἀναλύεσκεν) cod. 56. ἀναλύεσκεν. Vulg. 5. 50. ἀλλύεσκεν. Cod. 307. ἀλλύεσκεν. Post hunc versum 106. in cod. 307. ponuntur sequentes versus, qui in editione Vindobonensi a v. ita 151. usque 157. leguntur, & ita exhibentur:

ἀλλ' ὅτε δὴ μέσσην ἀγορὴν πολύφημον ἱκέσθην,
ἔνθ' ἐπιδινηθέντες τιναξέσθην πετρὰ πυκνὰ
ἐς δ' ἰδέτην πάντων κεφαλὰς ὄσσοντο δ' ὄλεθρον
δρυψαμίῳ δ' ὀνύχεσι παρείας ἀμφὶ δειρὰς
δέξιω ἤιξαν διά δ' οἰκία καὶ πόλιν αὐτῶν
θάμβησαν δ' ὄρνιθες ἐπὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
ὥρμηναν δ' ἀνα θυμὸν ἅπερ τελέεσθαι ἔμελλον

v. 108. τέτρατον) cod. 307. τέταρτον)

v. 111. τὸ μὲν) cod. 307. τὸν μὲν

v. 115. ᾧ τεός τε) cod. 56. ᾧ τεός τε. Vulg. ὅτεῷ τε. Cod. 5. 50. ὀτεῷ τε. Cod. 307. ὀτεῷ τε.

v. 116. ἀνίησί γε) cod. 50. ἀνιήσει γε

v. 116. υἷας) cod. 307. υἷες

v. 123. ἐνόησε) cod. 5. ἐνόησεν

v. 125. ἔχει) cod. 56. ἔχει. Vulg. ἔχῃ. Cod. 5. ἔχῃ.

v. 26. ϛήθεσσι) cod. 56. ϛήθεσι. Manus fecunda alterum σ fupra addidit.

v. 127. πόθη πολέος βιότοιο.) cod. 307. ποθὴν πολέος βρότοιο. Cod. 50. ποθὴν πολέος βιότοιο.

v. 128. Ἡμεῖς γ') cod. 56. ἡμεῖς γ'. Vulg. Ἡμεῖς δ' Cod. 5. & 307. ἡμεῖς δ'.

v. 128. ἴμεν) cod. 5. εἶμεν

v. 129. ἐθέλῃσι) cod. 5. ἐθέλῃσιν

v. 133. ἀποτίνει) cod. 56. ἀποτείνει. Ita prima fcriptura. Ex correctione manus fecundæ eft ἀποτίνει. Vulg. 50. ἀποτίνειν. Cod. 5. ἀποτίννειν.

v. 136. ἀρήσαιτ') cod. 56. ἀρήσαιτ'. Vulg. & cod. 5. ἀρήσετ'. Cod. 50. ἀρύσετ'

v. 140.

v. 140. ἀλεγύνετε) cod. 56. ἀλεγύνεται. Cod. 5. ἀλεγύνεται Vulg. ἀλεγύνετε. Cod. 307. 50. ἀλεγύνετε.

v. 143. ἀνδρὸς βίοτον νήποινον) cod. 5. βίοτον ἑνὸς νήποινον. Super vocabulo βίοτον manus prima ſcripſit β, ſuper vocabulo ἑνὸς ſcripſit α, & ſuper vocabulo νήποινον ſcripſit γ, ut ſit hoc ordine legendum: ἑνὸς βίοτον νήποινον.

v. 143. ὀλέσθαι) cod. 56. ὀλέσθαι. Vulg. ὀλέσσαι. Cod. 307. 50. ὀλέσσαι.

v. 145. ποτὲ) cod. 50. ποθι

v. 145. παλίντιτα) cod. 56. παλίντητα

v. 148. προέηκε πέτεσθαι) cod. 307. προέηκε φέρεσθαι

v. 149. εἵως) cod. 56. εἵως. Vulg. & cod. 5. ἕως.

v. 150. Πλησίω ἀλλήλοισι &c.) poſt hunc verſum in codice 307. deſunt verſus ſex, a v. 151. usque v. 156. in textu. Hos verſus omiſſos ſex manus prima ſcripſit in margine inferiori. Cod. 50. πλησίον ἀλλήλοισι τιταινομένω πτερύγεσσιν.

v. 152. τιναξάσθην) cod. 56. τιναξέσθην. Cod. 5. 50. τιναξέσθην. Vulg. τιναξάσθην.

v. 152. πολλὰ) cod. 50. πυκνὰ

v. 154. δειρὰς) cod. 50. δυρὰς

v. 155. Δεξιὼ) cod. 56. Δεξιὼν

v. 157. ἔμελλεν) cod. 56. ἔμελλεν. Vulg. 50. ἔμελλον. Cod. 307. in margine inferiori ἔμελλεν.

v. 159. ὁμηλικίην) cod. 50. ὁμιλικίη

v. 160. μυθήσασθαι) cod. 307. μυθήσασαι

v. 161. Ὅς σφιν) cod. 50. ὅ σφιν

v. 161. μετέειπε) cod. 5. μετέειπεν

v. 162. Κέκλυτε νῦν) cod. 56. Κέκλυτε νῦν. Vulg. cod. 5. & 307. 50. κέκλυτε δὴ νῦν.

v. 163. πιφαυσκόμεν(ος)) cod. 50. πιφασκόμεν(ος)

v. 165. πιφαυσκόμεν(ος)) cod. 307. πιφασκόμεν(ος)

v. 166. τοῖσδέεσι) cod. 56. τοῖσδέσι. Alterum 6 manus secunda supra addidit. Ut sit τοῖσδέεσι

v. 171. ἀπειρήτως) cod. 56. ἀπέιρητος. Manus prima super η scripsit accentum acutum, & super ο scripsit ω, ut sit ἀπειρήτως. Vulg. 50. ἀπέιρητος. Cod. 5. ἀπειρήτως.

v. 172. τελευθῆναι) cod. 50. τελευτηθῆναι

v. 173. ὅτ' εἰς Ἴλιον) cod. 56. ὅτ' εἰς ἴλιον. Vulg. ὅτε Ἴλιον. Cod. 5. ὅτ' ἐς ἴλιον. Cod. 307. ὅτε ἴλιον.

v. 180. μήπε τι) cod. 307. μήτι πε

v. 184. ὡς εἰ σὺ καταφθίσθαι) cod. 56. ὡς εἰ σὺ καταφθεῖσθαι. Vulg. ὡς καὶ σὺ καταφθῖσθαι. Cod. 5. ὡς καὶ σὺ καταφθίσθαι. Cod. 307. ὡς καὶ σὺ καταφθεῖσθαι.

v. 187. Ἐῷ) cod. 56. Ἐῷ pro Σῷ vulgato. Certe ἐῷ antiquior lectio est, quam vulgatum σῷ. Cod. 50. 5. 307. σῷ.

v. 190. ἐποτρύνῃς) cod. 307. ἐποτρύνεις

v. 191. ἀνιηρώτερον) cod. 56. ἀνιηρώτερον. Vulg. ἀνιηρέστερον. Cod. 5. 50. ἀνιηρέστερον.

v. 192. Πρῆξαι &c.) cod. 56. omittit hunc versum. Manus recentissima illum in margine ita scripsit: πρῆξαι δ' ἔμπης ὅτι δυνήσαιε ἕνεκα τῶνδε. Cod. 307. omit-

tit hunc verſum. Cod. 50. πρῆξαι δ' ἔμπης ὅτι δυνήσεται οἶος ἀπ' ἄλλων.

v. 193. ἐπιθήσομεν) cod. 56. ἐπιθήσομεν. Manus recentiſſima ſuper cancellato εν ſcripſit αι, ut ſit ἐπιθήσομαι.

v. 194. ἔσσεται) cod. 56. ἔσεται. Manus recentior alterum σ ſupra addidit.

v. 196. Μητέρ' ἐήν) cod. 56. μητέρ' ἐήν. Vulg. & cod. 5. & 307. μητέρα ἥν

v. 196. ἀνωγέτω) cod. 5. ἀνωγέω vitioſe. Cod. 307. ἀνωγέτω.

v. 200. Μνηστῦος) cod. 50. μνυστῆος

v. 205. ἤδε) cod. 307. 50. ἤγε

v. 206. ποτιδέγμενοι) cod. 50. προτιδέγμενοι

v. 208. ἐστὶν ἑκάστῳ) cod. 307. ἑκάστῳ ἐστὶν.

v. 213. νῆα) cod. 56. νῆαν. Manus recentior ultimum ν notavit ſupra duobus punctis, & ſupra ſcripſit γρ. νῆα.

v. 214. διαπρήσσωσι κέλευθον) cod. 5. διαπρήσσουσι κέλευθα.

v. 215. Σπάρτην) cod. 307. σπάρτην. Super hoc vocabulo manus prima ſcripſit μίζιθρα, quæ moderna appellatio eſt Spartæ.

v. 215. πύλον) cod. 307. πύλον. Super πύλον manus prima ſcripſit: ἀβαρίνου.

v. 215. ἠμαθόεσσαν) cod. 56. ἠμαθόεσσαν. Vulg. & cod. 5. & 50. ἠμαθόεντα. Cod. 307. ἠμαθόοντα.

v. 217. εἴπῃσι βροτῶν) cod. 5. εἴπῃσι θεῶν. Lectio ſingularis.

v. 218. μάλιστα) cod. 56. omittit μάλιστα.

v. 219. Εἰ μέν κεν) cod. 56. εἰ μέν κε. Manus recentior in particula κε addidit ν. Cod. 50. omittit hunc versum.

v. 220. τρυχόμενός περ) cod. 56. τρυχόμενος omisso περ. Manus recentior περ addidit.

v. 222. δ' ἔπειτα) cod. 56. δ' ἔπειτα. Cod. 5. 50. δ' ἤπειτα. Cod. 307. δ' ἤπειτα. Vulg. δὴ ῎πειτα

v. 223. ἐπικτέρεα κτερεΐξω) cod. 56. ἐπικτέρεα κτερεΐξω. Vulg. & cod. 307. ἐπὶ κτέρεα κτερεΐξω

v. 224. ὅσσ' ἔοικε) cod. 5. ὅσσ' ἔεικε

v. 228. πείθεσθαί τε γέροντι) cod. 307. πείθεσθαι γέροντι

v. 233. ῥέζοι) cod. 20. ῥέζει. Super ει manus prima scripsit οι.

v. 237. κακοῤῥαφίοισι νόοιο) cod. 56. κακοῤῥαφίοισι νόοιο. Vulg. κακοῤῥαφίῃσι νόοιο. Cod. 5. 50. κακοῤῥαφίῃσι νόοιο. Cod. 307. κακοραφίῃσιν ὄοιο vitiose.

v. 241. Ἦσθ') cod. 50. ἧς'

v. 242. Παύρυς) cod. 50. παίρυς

v. 242. κατερύκετε) cod. 307. κατερύκατε

v. 243. Λειώκριτος) cod. 5. λειόκριτος

v. 246. μαχέσασθαι) cod. 56. μαχέσασθαι. In secunda syllaba manus recentior supra alterum σ addidit. Vulg. 50. μαχήσασθαι

v. 246. περὶ δαιτί) Omnes libri περὶ δαιτί. Cl. Rochefortio, L'Odyssée d'Homere traduite en vers, avec des Remarques, à Paris 1777. 8vo. 2. vol, videtur pro-

verbium, cujus hic textus parodia est, habuisse περὶ πάτρης.

v. 247. Ὀδυσεὺς) cod. 56. ὀδυσσεὺς

v. 248. δῶμα ἑὸν) cod. 50. δῶμα ἕο

v. 248. μνηστῆρας) cod. 307. μνηστῆρες

v. 250. κεχάροιτο) cod. 50. κεχαροίατο

v. 251. ἐπίσποι) cod. 56. ἐπίσπει. Super ει manus prima scripsit οι. Cod. 50. ἐπίσπει.

v. 253. λαοὶ μὲν) cod. 50. μὲν λαοὶ

v. 253. σκίδνασθ') Florentina σκίδνασθ'; manus correctrix in exemplari Florentino Ratzenbergii scripsit in margine σ, ut sit σκίδνασθ'.

v. 257. εἰν Ἰθάκῃ) cod. 307. ἐν ἰθάκῃ

v. 257. τελέει) cod. 5. τελέσει

v. 258. λαιψηρήν) cod. 56. λαιψηρήν. Vulg. cod. 5. & 307. & 50. αἰψηρήν.

v. 260. ἐς δώματ') cod. 50. ἀνὰ δώματ'

v. 261. ἐπὶ θινὶ) cod. 50. ἐπὶ θῖνα

v. 263. ὃς χθιζὸς) cod. 307. 50. ὃ χθιζὸς

v. 265. οἰχομένοιο) cod. 307. οἰχομένοιο. Super hoc vocabulo manus prima barbarum μόρτυ, quod vult dicere *mortui*, scripsit.

v. 268. σχεδόθεν) cod. 5. σχεδόθι

v. 270. Φωνήσας) cod. 56. Φωνήσας. Cod. 5. Φωνήσας. Vulg. 50. Φωνήσασ'. Cod. 307. Φωνήσασ'. Forte lectio Φωνήσας antiqua est, & minime vitiosa, quia græco ingenio conformis.

v. 271. ὄπιθεν) cod. 56. ὄπισθεν; sed σ erasum est.

v. 272. σοι) cod. 5. & 307. σοῦ. Vulg σȣ̃.
v. 280. Ὀδυσσῆος) cod. 56. ὀδυσῆος. Alterum σ manus recentior supra addidit.
v. 285. Ὅς δή σφιν) cod. 50. ὅ δή σφιν
v. 285. πάντας) cod. 307. πάντα
v. 290. Ὅπλιστόν) cod. 56. ὅπληστον. Super η manus prima scripsit ι. Cod. 50. ὅπλιτόν τ'
v. 293. Αἶψ') cod. 5. ἄψ
v. 296. ἐφοπλίσαντες) cod. 56. ἐφοπλίσαντες. Vulg. 5. 307. ἐφοπλίσαντες
v. 297. Φάτ') cod. ἔφατ'
v. 299. Βῆ δ' ἰέναι) cod. 50. βῆ δ' ἴμεν
v. 300. μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσιν) cod. 50. cum vulgata facit.
v. 306. Ἀλλά μοι) cod. 56. ἀλλά μοι. Cod. 5. 50. vulg. ἀλλά μάλ'
v. 215. μῦθον) cod. 50. μύθων
v. 320. ἐρετάων) cod. 50. ἐρατάων
v. 321. Γίνομαι· ὥς νύ περ ὔμμιν) cod. 56. γίνομαι· ὥς νύ περ ὔμμιν. Vulg. Γίνομαι· ὥς νύ περ ὔμμιν. Cod. 5. γίνομαι, ὡς νῦν ὔμμιν
v. 322. σπάσεν) cod. 5. σπάσετ'
v. 328. ἐπεί νύ περ ἵεται) cod. 5. ἐπὴν ὑπερίεται
v. 335. ἄμμι) cod. 307. ἄμμιν
v. 337. ὀπυίοι) cod. 5. ὀπυίη. Manus prima super η scripsit οι.
v. 338. Ὡς φάν) cod. 50. ὡς ἔφαν· ὅδ' εἰς ὑψόροφον
v. 339. ὅθι) cod. 50. ὅθ' οἱ

v. 341. ἡδυπότοιο) cod. 5. ἡδυπόνοιο
v. 345. ἔασαν) cod. 56. ἔασαν. Vulg. ἔπεσαν
v. 347. Ἔσκε) cod. 5. 307. 50. ἔσκεν
v. 347. πολυϊδρείησιν) cod. 50. πολυϊδρίησιν
v. 349. καλέοσας) cod. 56. καλέσας
v. 350. ὅτις) cod. 56. ὅςις
v. 352. ὀϊομένη) cod. 56. οἰεμένη
v. 355. χεῦον) cod. 5. 50. χεῦσον
v. 359. ἀναβῇ) cod. 50. ἀμβῇ, κοίτε δὲ
v. 360. εἰς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεοσαν) cod. 56. εἰς σπάρτην τε καὶ ἐς πύλον ἠμαθόεοσαν. Vulg. 5. 50. ἐς σπάρτην τε καὶ ἐς πύλον ἠμαθόεντα. Cod. 307. εἰς σπάρτην τε καὶ ἐς πύλον ἠμαθόεντα.
v. 362. κώκυσεν) cod. 50. κώκυοσεν
v. 367. ἀλλ' ἀγνώτῳ) cod. 56. ἀλλ' ἀγνώτο. Vulg. 5. 50. ἀλλογνώτῳ. Cod. 307. ἄλλῳ γνώτῳ
v. 369. φθίῃς) cod. 56. 5. φθείῃς
v. 369. δάσονται) cod. 50. δάσωνται
v. 371. ἐδ' ἀλάλησθαι) cod. 50. ἠδ' ἀλάλησθαι
v. 373. ἔτοι) cod. 56. ἔτοι. 307. ἔτοι. Vulg. ἔτι
v. 375. Πρίν γ' ὅτ') cod. 307. πρίν ὅτ'
v. 375. δυωδεκάτη τὲ γένηται) cod. 307. δυωδεκάτη γένηται
v. 377. ἰάπτῃ) cod. 5. ἰάπτει. Super ει manus prima scripsit η.
v. 378. ἀπόμνυ) cod. 5. ἐπόμνυ. Manus prima super ἐ scripsit ἀ.
v. 381. ἔχευεν) cod. 20. ἄλφιτα χεῦσεν

v. 381. δορῆσι) cod. 56. δορῆσι ex correctione manus secundæ. Manus prima scripserat: δοροῖσι. Vulg. δοροῖσιν. Cod. 5. δοροῖσιν. Cod. 307. δορῦσιν

v. 387. Φαίδιμον) cod. 307. φαιδίμενον

v. 389. Δύσετό τ') cod. 307. 50. δύσετό τ'. Vulg. δύσετό τ'.

v. 393. ὄτρυνον) cod. 50. ὤτρυνον

v. 395. ἰέναι) cod. 50. ἴμεναι

v. 399. ἐπεὶ σφίσιν) cod. 307. ἐπί σφιν

v. 403. Ἀχαιοὶ) cod. 56. ἀχαιοὶ. Vulg. & 307. 50. ἑταῖροι.

v. 406. φωνήσας) cod. 56. φωνήσας. Vulg. & 5. 50. φωνήσασ'

v. 409. Εὗρον) cod. 307. εὗρεν

v. 418. πρύμνῃ) cod. 56. πρύμνῳ. Manus secunda in ω scripsit η.

v. 420. ἐπὶ κληῖσι κάθιζον) cod. 307. ἐπὶ κλῆσι καθίζετο

v. 421. ἴκμενον) cod. 307. ἴμενον. Manus prima supra scripsit ὑγρὸν.

v 423. ἐποτρύνων) cod. 50. ἐποτρύνας

v. 425. μεσόδμης) cod. 307. μεσόδμης. Supra manus scripsit barbarum vocabulum κυρσία.

v. 428. Ἡδ' ἔθεεν &c.) cod. 56. hunc versum heic loci habet. Sed manus prima illum in margine scripsit. Vulgata illum habet post v. 430. hoc tenore: Ἡ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον. Cod. 5. illum

ita, uti habet vulgata, v. 431. postponit, sed litteræ præfixæ a prima manu restituunt ordinem. Cod. 50. illum cum vulgata post v. 430. ita refert: ἢ δ' ἔθεε κατὰ κῦμα διαπρήσσσα κέλευθον.

v. 430. μέγαλ') cod. 50. μάλ'.

LIBER III.

Vers. 6. κυανοχαίτῃ) cod. 56. κυανοχέτῃ.

v. 8. ἐννέα) cod. 50. ἐνναία

v. 10. ἴσσης) cod. 56. ἴσσης. Vulg. & 307. 50. εἴσης. Cod. 5. εἴσσης.

v. 13. Τὸν προτέρῃ &c.) cod. 307. hunc codicem in textu omittit. Manus prima illum in margine inferiori apposuit.

v. 14. χρὴ) cod. 56. χρή. Super η manus prima scripsit ει.

v. 16. κεῦθεν γέα, καὶ τινα) cod. 56. κεῦθεν γέα, καί τινα. Vulg. & 307. κῦθε γαῖα, καὶ ὅντινα. Cod. 5. κεῦθε γαῖα, καὶ ὅντινα. Cod. 50. κεύθει γαῖα καὶ ὅντινα

v. 16. πότμον) cod. 307. πότμο.

v. 20. Ψεῦδος δ' οὐκ) cod. 307. ψεῦδος οὐκ. Cod. 50. ψεύδεα δ' οὐκ

v. 21. Τὴν) cod. 50. τόν

v. 22. πῶς τ' ἄρ' ἴω) cod. 50. πῶς ἴω

v. 23. πεπείραμαι) cod. 56. πεπείραμαι. Vulg. cod. 5. 307. 50. πεπείρημαι.

v. 25. Ἀθήνη) cod. 307. ἀθήνα

v. 26. νοήσεις) cod. 56. νοήσεις. Super σεις manus prima fcripfit σαις.

v. 27. Ἀλλὰ δὲ καὶ δαίμων) cod. 20. ἄλλα δὲ δαίμων

v. 33. ἄλλα δ') cod. 5. ἄλλα τ'

v. 35. Χερσίν τ' ἠσπάζοντο) cod. 307. χερσὶν ἀσπάζοντο

v. 36. Πρῶτος) cod. 5. πρῶτον.

v. 41. δειδισκόμενος) cod. 307. διδισκόμενος

v. 50. τοὔνεκά σοι) cod. 50. τοὔνεκά τοι

v. 50. δώσω προτέρῳ) cod. 5. 50. προτέρῳ δώσω. Cod. 307. v. 50. 51. 52. 53. in textu omifit; manus prima illos in margine inferiori fcripfit. Et legit προτέρῳ δώσω.

v. 51. ὅδ' ἐδέξατο χαίρων) cod. 56. ὅδ' ἐδέξατο χαίρων. Vulg. 50. δέπας ἡδέος οἴνου. Cod. 307. δέπας μελιηδέος οἴνου.

v. 54. εὔχετο) cod. 5. ηὔχετο

v. 55. Ποσείδαον) cod. 56. ποσείδαων. Manus prima ex ω fecit ο.

v. 55. μεγήρῃς) cod. 5. μεγείρῃς.

v. 56. εὐχομένοισι) cod. 50. ἐπευχομένοισι

v. 59. Σύμπασιν) cod. 5. σὺν πᾶσι

v. 59. διὰ κλειτῆς) cod. 50. ἀγακλειτῆς

v. 62. ἔπειτ' ἠρᾶτο) cod. 307. ἔπιτ' ἠρᾶτο

v. 67. Vulg. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος &c. cod. 56. omittit.

Habent illum cod. 5. & 307. v. 69. ἐπεὶ τάρπησαν ἐδωδῆς) cod. 307. ἐπει τάρπησαν ἐδωδης. Hoc ſtriis ſubductum eſt, & in margine manus prima ſcripſit: μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι.

v. 72. ἄλλα) cod. 307. ἄλφα. Sed φ cancellatum eſt.

v. 76. θῆχ', ἵνα) cod. 307. θῆκ ἵνα

v. 78. Vulg. Ἠδ' ἵνα μιν &c. cod. 56. omittit. Habet illum cod. 5. Sed præpoſitus eſt v. 77. Litteræ præfixæ reſtituunt ordinem. Cod. 307. illum habet.

v. 79. εἰλήλουθμεν) cod. 50. εἰληλούθαμεν. In margine manus prima ſcripſit: εἰλήλουθμεν.

v. 80. Πρῆξις δ' ἥδ' ἰδίη) cod. 56. πρῆξις ἥδ' ἰδίη. Cod. 5. πρῆξις δὴ ἰδία.

v. 80. ἀγορεύσω) cod. 5. 307. 50. ἀγορεύω.

v. 83. Τρώων πόλιν) cod. 5. πόλιν τρώων.

v. 83. ἐξαλαπάξαι) cod. 50. ἐξαπαλάξαι. Manus prima ſuper π ſcripſit λ, & ſuper λ ſcripſit π. & in margine addidit ἐξαλαπάξαι.

v. 85. λυγρῷ ὀλέθρῳ) cod. 50. λυγρὸν ὄλεθρον

v. 90. Vulg. Εἴθ' ὅγ' ἐπ' ἠπείρου &c. cod. 307. omittit.

v. 94. αἰδόμενος) cod. 56. αἰδούμενος

v. 99. νῦν μοι μνῆσαι) cod. 56. νῦν μνῆσαι omiſſo μοι.

v. 102. μένος ἄσχετοι) cod. 307. μένος ἄσχετον

v. 103. Ἠ μὲν ὅσα) cod. 56. ἢ μὲν ὅσσα

v. 108. Ἔνθα) cod. 307. ἔνθε

v. 108. ἀτάλαντος) cod. 307. ἀταλατος

v. 109. ἀταρβὴς) cod. 50. ἀμύμων

v. 112. Πάντα μυθήσαιτο) cod. 56. πάντα μυθήσαιτο.

Vulg. cod. 5. πάντα γε μυθήσαιτο. Cod. 307. πάταγε μυθήσαιτο.

v. 113. πεντάετές γε) cod. 56. παντάετές γε

v. 114. ἐξερέοις) cod. 50. ἐξερέεις. Super ει manus prima fcripfit οι.

v. 126. ἔχοντε) cod. 56. 5. 307. ἔχοντες

v. 126. ἐπίφρονι βελῇ) cod. 307. ἐπίφρονα βελήν

v. 127. γένηται) cod. 56. γένοιτο

v. 128. αἰπὴν) ccd. 56. αἰπὺν. Sed manus prima ex υ fecit η.

v. 129. Βῆμεν δ' ἐν νήεσσι) cod. 5. βῆ ἴμεν [ἐν νήεσσι

v. 129. ἐκέδασσεν) cod. 50. ἐσκέδασσεν

v. 131. ἐδὲ) cod. 56. ἐδὲ. Manus prima fuper δ fcripfit τ.

v. 132. σφῶν) cod. 56. σφῶν. Vulg. 5. 307. σφέων

v. 133. Μήνιος) cod. 5. μήνιδος

v. 137. βεβαρηότες) cod. 5. βεβαρήμενοι. Manus prima fuper μένοι fcripfit οτες. Cod. 50. βεβαρήκοτες

v. 139. πάντας Ἀχαιὲς) cod. 307. 50. πάντας ἑταίρες

v. 142. ῥέξειν) cod. 307. ῥέξαι

v. 145. τρέπεται) cod. 50. πρέπεται

v. 145. ἐόντων) cod. 307. ἐόντας. Manus prima ας cancellavit, & fcripfit ων.

v. 149. ἀέσαμεν) cod. 56. ἐάσαμεν. Manus recentior in margine fcripfit: γρ. ἀέσαμεν· καὶ ἔστι ἀντὶ τῦ ἀνεπνεύσαμεν· ἢ ἐκοιμήθημεν. Cod. 5. εἰάσαμεν. Cod. 307. ἀέσαμεν. Vulg. ἀέσαμεν.

v. 149. ὁρμαίνοντες) cod. 56. ὁρμῶντες. Cod. 307. ὁρ-

μένοντα. Super ε manus prima scripsit αι, super α scripsit ες, ut sit ὁρμαίνοντες.

v. 151. οἱ μὲν) cod. 56. οἱμμὲν

v. 152. Κτήματ') cod. 56. Κτήματ'. Vulg. cod. 50. κτήματα τ'. Cod. 5. κτήματ'

v. 162. Αὖτις) cod. 50. αὖθις

v. 164. κακὸν ἤδετο δαίμων) cod. 56. κακὸν ἤδετο δαίμων. Vulg. κακὰ μήδετο δαίμων. Cod. 5. 307. 50. κακὰ μήδετο δαίμων.

v. 165. Φεῦγε δὲ) cod. 307. Φεῦγε δὴ

v. 165. Εν Λέσβῳ δ' ἔκιχεν) cod. 50. λέσβῳ δ' αὖ ἐκίχεν

v. 167. δολιχὸν) cod. 5. δολιχὰ

v. 168. νεοίμεθα) cod. 56. νεόμεθα

v. 169. ψυρίης) cod. 56. ψυρίης. In margine manus prima scripsit Scholion: ψυρία νησίδιον ἐστὶν ἀπέχον τε σαδίους ν' (Didymus in Schrevelii Homerica editione habet π') τῆς χίου· ὃ καὶ αἰγίαλον ἔχει ἐν ᾧ ἐστὶν λιμὴν ἐκδεχόμενος ἀπὸ τοῦ αἰγαίου πελάγους ταρασσομένας τὰς ναῦς· μέμνηται δημοσθένης· κεῖται δὲ ἡ χίου νῆσος μέση τῶν ψυρίων καὶ τοῦ μίμαντος.

v. 169. αὐτὴν) cod. 307. αὐτὸν.

v. 170. ὑπένερθε) cod. 56. ὑπέρθε. Manus recentissima in margine scripsit: ὑπένερθε. Cod. 307. ὑπέρθε.

v. 173. Φύγοιμεν) cod. 50. Φύγωμεν

v. 178. Τέτρατον) cod. 307. τέταρτον

v. 178. εἴσας) cod. 5. εἴσας

v. 224. τῦτο ἔπος) cod. 56. τῦτο ἔπος. Manus prima omissum ἔπος supra addidit.

v. 226. ἐθέλοιεν) cod. 50. θέλοιεν

v. 228. Τηλέμαχε) cod. 56. τηλέμαχε. Super ultimo ε manus prima scripsit ος, & super ος scripsit ἀττικῶς. In margine manus recentior scripsit: τίνες τηλέμαχε· καὶ εἴη ἂν ὁ σίχος λαγαρός. Cod. 50. τηλέμαχος.

v. 229. γ' ἐθέλων) cod. 50. κε θέλων

v. 229. σαῶσαι) cod. 5. σαώσοι

v. 231. Οἴκαδ' ἐλευθέμεναι) cod. 56. οἴκαδ' ἐλευθέμεναι. Vulg. 307. 50. οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι

v. 233. ἀλόχοιο) cod. 50. ἀλόχυ. Super υ manus prima scripsit οιο.

v. 237. Τὴν δ') cod. 56. τήν δ'. Vulg. 50. Τόν δ'. Cod. 5. τήν δ'.

v. 244. ἀνδρῶν) cod. 56. ἀνδρῶν. Vulg. ἄλλων. Cod. 5. ἀνδρῶν. In margine manus prima scripsit: γρ. ἄλλων.

v. 245. μέγα κῦδος Ἀχαιῶν) cod. 56. μέγα κῦδος ἀχαιῶν. Vulg. cod. 5. 50. σὺ δ' ἀληθὲς ἔνισπε

v. 249. Ἄργεος ἦεν Ἀχαϊκῦ) cod. 5. ἄργος ἔην ἐπ' ἀχαιϊκὸν. Cod. 307. ἄργεος ἦεν ἀχαιϊκῦ —

v. 252. Τοί γαρ ἐγώ τοι) cod. 307. τοί γαρ τοι omisso ἐγὼ.

v. 253. ὥς κεν) cod. 5. ὥσπερ

v. 254. ἐνὶ μεγάροισιν) cod. 56. ἐνὶμ μεγάροισι. Et ita semper simili in casu est alliteratio τῦ μ in præpositio-

ne ἐνὶ sequente vocabulo μεγάροισι. Quod semel monuisse satis est.

v. 263. ἀναίνετο ἔργον ἀεικὲς) cod. 307. ἀνέναιτον ἔργον τε ἔπος τε.

v. 264. ἀγαθῇσι) cod. 56. ἀγαθοῖσι. Manus prima η scripsit in οι, ut sit ἀγαθῇσι. Cod. 5. 307. ἀγαθῇσι.

v. 265. παρ, δ' ἄρ ἔην) cod. 56. παρ, δ' ἄρ ἔην. Vulg. Πὰρ γὰρ ἔην. Cod. 5. 307. πὰρ γὰρ ἔην.

v. 269. κάλλιπεν) cod. 50. κάλιπεν

v. 271. βωμοῖς) cod. 307. βωμενοῖς.

v. 275. εἰδότες) cod. 307. εἰδόντες

v. 281. απέρχοιατ') cod. 50. απέρχοιεν

v. 283. καὶ ἐπικτέρεα κτερίσαιεν) cod. 56. 50. καὶ ἐπικτέρεα κτερίσειεν. Vulg. καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσειεν. Cod. 307. καὶ ἐπὶ κτέρεα κατερίσειεν.

v. 284. ὅτε δὴ κἀκεῖνος) cod. 50. ὅτε καὶ κεῖνος omisso δὴ

v. 287. Ἐφράσατο) cod. 56. 50. ἐφράσατο

v. 287. χεύων) cod, 56. χεῦεν. Manus prima ex εν fecit ων, ut sit χεύων. Cod. 5. χεύας. Cod. 50. χεῦε

v. 288. στροφέοντα) cod. 56. στροφέοντα. Manus secunda super στρο scripsit τρο. Vulg. cod. 5. 307. τροφόεντα. Cod. 50. τροφέοντο

v. 292. πόντῳ) cod. 307. πόντον

v. 293. ποτὶ) cod. 50. περὶ

v. 297. Κυματ'· ἀτὰρ τὰς πέντε νέας) cod. 5. κύματα· πέντε δὲ λοιπὰς νέας. Sequentia α· πέντε δὲ λοιπὰς in rasura scripta sunt.

v. 298.

v. 298. φέρων) cod. 5. φέρον

v. 299. ἔνθα πολὺν) cod. 307. ἔνθα κάθευδεν, πολὺν

v. 301. Τόφρα δὲ) cod. 50. τόφρα γε

v. 301. οἴκοθι) cod. 307. οἴκοδε

v. 301. λυγρὸν) cod. 50. λῦγρά

v. 305. ἔκτανε) cod. 56. ἔκτεινε

v. 311. ἀλάλησαι) Vulg. cod. 5. 307. 50. ἀλάλησο.

v. 312. ἐν σοῖσι) cod. 307. ἔνδο σοισι

v. 313. 314.) hos versus duos omittit cod. 5.

v. 313. μήτοι) cod. 307. μήτι

v. 314. τηϋσίην ὁδὸν) cod. 307. τὴν σὴν ὁδὸν

v. 319. ὃδ' οἰωνοὶ) cod. 5. ὃϑ' οἰωνοὶ

v. 320. οἰχνεῦσιν) cod. 56. οἰχνεύουσιν. Super οι manus secunda scripsit ι, ut fit ἰχνεύουσιν. Cod. 5. οἰχνεύσωσιν.

v. 320. μέγα περ) cod. 56. μέγα περ. Vulg. cod. 307. μέγα τε

v. 321. σὺν νηΐ) cod. 307. σὺν νηυσὶ

v. 322. παρά τε) cod. 56. παρά τε. Cod. 5. παρά τε. Cod. 307. πάρ τοι. Vulg. παρά τοι.

v. 323. οἵ τοι πομπῆες ἕπονται) cod. 56. οἵ τοι πομπῆες ἕπονται. Vulg. 50. οἵ τοι πομπῆες ἔσονται. Cod. 307. ὅτοι πομπῆ ἕποτε. Vitiosa scriptura codicis facit cum codice 56.

v. 327. ἔφατ') cod. 307. ἔφαϑ'

v. 329. ταῦτα) cod. 5. πάντα. Super πάντα manus prima scripsit ταῦτα.

v. 329. κατέλεξας) cod. 307. καταλέξον

v. 332. μεδοίμεθα) cod. 50. μεδώμεθα

v. 333. οἴχεθ') cod. 56. οἴχετ'

v. 334. θαάασεμεν) cod. 56. δαάασεμεν. Manus prima θ scripsit in δ.

v. 338. πᾶσιν) cod. 307. πᾶσι

v. 340. ὅσον ἤθελε) cod. 307. ὅτι ὅσον ἤθελον. In vocabulo ἤθελον super ο manus prima scripsit ε.

v. 342. νέεσθαι) cod. 5. μέλαιναν. Manus prima scripsit: γρ. νέεσθαι.

v. 345. ἐμεῖο) cod. 50. ἐμοῖο. Manus prima super οι scripsit ει.

v. 352. λίπωνται) cod. 56. 5. λίπονται. Cod. 307. λιπόνται.

v. 353. ξεινίζειν) cod. 50. ξενίζειν

v. 353. ἐμὰ δώμαθ' ἵκηται) cod. 307. ἐμῷ δόμῳ ἱκέται.

v. 357. οὕτος) cod. 50. οὕτως

v. 359. θαρσύνω θ') cod. 307. θαρσύνω omisso θ'.

v. 361. Ἄλλ') cod. 307. οἵ δε. Vulg. οἱ δὲ. Cod. 50. οἵ δ' ἄλλοι

v. 362. ὁμηλικίην) cod. 50. ὁμιλικίη

v. 364. Νῦν· ἀτὰρ ἠῶθεν) cod. 50. αὐτὰρ ἠῶθεν omisso νῦν.

v. 367. υἱέι) cod. 307. υἵι

v. 368. θείειν) cod. 56. θέειν

v. 368. ἀρίστοι) cod. 307. ἄριστον

v. 369. ἀπέβη) cod. 307. ἀπέβητο. Manus prima inter tertiam & quartam syllabam intercalavit σα, ut fit ἀπεβήσατο.

v. 370. πάντας Ἀχαιὺς) cod. 56. πάντας ἀχαιὺς. Vulg. πάντας ἴδοντας. Cod. 307. πάντας ἀχέων. Super ων cancellato manus prima ſcripſit ὺς.

v. 373. ὕτις ἔολπα) cod. 56. ὕτις ἔολπα. Vulg. ὃ σε ἔολπα. Cod. 5. ὕτι σ' ἔωλπα. Cod. 307. ὃ σε ἔολπα

v. 375. ἐχόντων) cod. 307. ἔχοντες

v. 376. ἀγελείη) cod. 50. κυδίςη

v. 378. ἴληθι) cod. 307. ἴλιθι. Super ſecundo ι manus prima minio ſcripſit α.

v. 386. τοῖο ἄνακτος) cod. 50. τοῖον ἄνακτος

v. 388. κρητῆρα) cod. 50. κρατῆρα. Super primo α manus prima ſcripſit η.

v. 390. Ὤϊξε) cod. 307. ᾦξεν

v. 390. ἔλυσε) cod. 5. ἔλυσσε

v. 391. Τῦ ὁ γέρων) cod. 5. τῦδ' ὁ γέρων

v. 393. ὅσον) cod. 307. ὅτι ὅσσον

v. 397. ἐριδὺπῳ) cod. 307. ἐριγδὺπῳ

v. 398. Πὰρ δ' ἄρ' ἐϋμμελίην) cod. 5. πὰρ δέ οἱ εὐμελίην

v. 400. αὖτε καθεῦδε) cod. 307. αὐτ' ἐκαθεῦδε. Manus prima ἐ ſcripſit minio.

v. 406. ἀλείφατος) cod. 307. ἀλείφατα

v. 407. ἵζεσκεν) cod. 307. ἵζεσκε

v. 408. αἴδοςδε βεβήκει) cod. 50. αἰδός δ' ἐβεβήκει

v. 414. Πὰρ δ' ἄρα &c. Poſt hunc verſum in cod. 5. 50. habetur hic verſus: αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγερθεν ὁμηγερέες τε γένοντο.

v. 416. φίλα τέκνα) cod. 56. φίλα τέκνα. Vulg. cod. 307. 50. τέκνα φίλα

417. ἱλασώμεθ᾽) cod. 50. ἱλαοσόμεθ᾽. In margine manus prima fcripfit: ἱλάοσομ᾽

418. ἀναργὴς) cod. 50. ἐναργὴς

v. 419. Ἀλλά γ᾽) cod. 5. ἀλλ᾽ ἄγ᾽

v. 423. κελευέσθω) cod. 5. 307. καλέσθω. Vulg. κελέσθω.

v. 425. Ἀλλ᾽ ἄλλοι) cod. 56. ἀλλ᾽ ἄλλοι. Vulg. 307. οἱ δ᾽ ἄλλοι

v. 428. ἔφατ᾽) cod. 50. ἔφαθ᾽

v. 429. ἐίσης) cod. 5. ἐίοσης

v. 430. μεγαθύμου) cod. 50. μεγαλήτορος

v. 432. πυράγρην) cod. 56. πυράγραν. Super ultimo α manus prima fcripfit η.

v. 440. Θρασυμήδης) cod. 307. θασυμήδης

v. 447. τένοντας) cod. 307. τέοντας

v. 448. Αὐχενίους) cod. 307. αὐχενίας

v. 455. κατά τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν) cod. 56. κατα, τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν. Manus tertia accentum acutum in ultimo α cancellavit, & virgulam poft κατα appofuit.

v. 460. Μίστυλλόν τ᾽) cod. 56. μίστυλόν τ᾽

v. 460. ἔπειραν) cod. 307. ἔπειρον

v. 461. ἐν χερσὶν) cod. 50. χερσὶν omiffo ἐν

v. 464. Αὐτὰρ ἐπεὶ &c. Poft hunc verfum in cod. 307. fequuntur verfus ex libro IV. a v. 82. usque ad v. 91. inclufive. Sed hi decem verfus cancellati funt.

v. 467. κατ᾽ ἄρ) cod. 50. omittit κατ᾽ ἄρ

v. 470. ἐνοινοχοεῦντες) cod. 50. οἰνοχοεῦντες
v. 472. Τοῖσι δὲ μύθων) cod. 307. τοῖσιν μύθων
v. 474. ζεύξαθ') cod. 50. ζεύξας
v. 474. πρήσσωσιν) cod. 5. Vulg. πρήσσησιν
v. 475. ἐπίθοντο) cod. 307. ἐπέιθοντο
v. 477. ἔχευεν) cod. 307. ἔθηκεν. Cod. 50. ἔθηκαν
v. 478. διοτρεφέες) cod. 50. διοτροφέες
v. 479. βήσατο δίφρον) cod. 307. διάσατο δίφρον
v. 481. Ἐς δίφρον τ' ἀνέβαινε) cod 307. ἐς δίφρον ἀνέβαινε omisso τ'.
v. 482. μάστιξεν δ' ἵππους) cod. 50. μάστιξε ἐλάαν
v. 482. ἄκοντε πετέσθην) cod. 50. ἄκοντ' ἐπετέσθην
v. 484. θεῖον) cod. 56. θεῖον. Manus recentior super σ scripsit θ, ut sit θεῖον.
v. 585. Δύσετό τ') cod. 56. δύσετό τ'
v. 486. Ἐς Φηρὰς) cod. 50. ἐς Φορὰς
v. 488. ἔσαν) cod. 56. ἔσαν. In margine manus prima scripsit: γρ. ἄεσαν ἀντὶ τοῦ ἀνεπαύσαντο, ἀνεκοιμήθησαν. Vulg. cod. 5. 307. ἄεσαν. Cod. 50. ἐνθάδε νύκτ' ἄεσαν· ὁδ' ἄρα ξεινήια δῶκεν.
v. 400. Ἵππους τ' ἐζεύγνυντ') cod. 307. ἵππους μὲν ζεύγνυντ'
v. 491. ἄκοντε πετέσθην) cod. 50. ἄκοντ' ἐπετέσθην
v. 492. πυρηφόρον) cod. 56. πυριφόρον. Cod. 5. πυροφόρον.
v. 493. Ἦνον) cod. 56. ἦνουν. In margine manus prima scripsit: γρ. ἤνουν ἀντὶ τοῦ διήρχοντο. Vulg. ἦνον. Cod. 307. ἤνυον. Forte ἤνουν scribere voluit.

v. 494. Δύοσετό) cod. 50. δύσετό.

LIBER IV.

Vers. 3. πολλοῖσιν) cod. 50. πολλῇσιν

v. 11. Ὅς τοι) cod. 56. ὅς τοι. Vulg. cod. 5. ὅς οἱ. Cod. 307. 50. ὅς οἱ

v. 12. Ἑλένη) cod. 5. ἐλένης

v. 17. μετὰ δέ σφισι μέλπετο) cod. 56. μετὰ δέ σφισι μέλπετο. Vulg. 307. μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο. Cod. 5. μετὰ δέ σφισιν ἐμέλπετο. Cod. 50. μετὰ δέ σφισιν ἐμέλπετο θεῖος

v. 18. κιβιστῆρες κατ' αὐτὲς) cod. 56. κιβιστῆρες κατ' αὐτὲς. Cod. 307. κιβιστῆρες ἀν' αὐτὲς. Cod. 50. κυβιστῆρε κατ' αὐτὲς

v. 19. κατὰ μέοσυς) cod. 56. κατὰ μέσυς. Cod. 5. 50. κατὰ μέοσον.

v. 26. διοτρεφὲς) cod. 50. διοτροφὲς

v. 27. είκτην) cod. 5. είκτον

v. 28. Ἀλλ' εἶπ') cod. 50. ἀλλ' εἰπὲ. In margine manus prima scripsit ἀλλ' εἰπ'

v. 29. φιλήση) cod. 5. φιλήση. Manus prima super ι scripsit υ, & super ήση scripsit άοση, ut sit φυλάοση.

v. 31. Οὐ μὲν νήπιος) cod. 5. εἰ μὲν νήπιος

v. 31. Βοηθοΐδη) cod. 50. βοηθεΐδη

v. 37. κέκλυτο) cod. 5. 307. κέκλετο. Cod. 56. κέκλυτο

v. 38. ἅμα σπέσθαί οἱ αὐτῷ) cod. 56. ἅμα σπέσθαι οἱ αὐτῷ. Vulg. ἅμ' ἕσπεσθαι ἑοῖ αὐτῷ. Cod. 5. ἅμ' ἕπεσθαί οἱ αὐτῷ. Cod. 307. ἅμα σπέσθαι ἑοῖ αὐτῷ. Cod. 50. ἅμ' ἑσπεσθαι οἱ αὐτῷ.

v. 39. μὲν ἔλυσαν) cod. 50. μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγὸν

v. 39. ἱδρώοντας) cod. 5. ἱδρώωντας. Cod. 307. ἱδρόοντος.

v. 41. Πὰρ) cod. 56. πάρ. Manus prima accentum gravem cancellavit.

v. 41. ζειάς) cod. 307. ζύας. Super vocabulo ζύας manus prima ſcripſit: *ſpelta*, *tzigulina*.

v. 41. κρῖ) cod. 307. κρῖ. Super vocabulo κρῖ manus prima ſcripſit: κρίμνον, ἢ κριθάς, *farina*.

v. 44. διοτρεφέος) cod. 50. διοτροφέος

v. 48. λύσαντο) cod. 307. λύσαντες. Super ες manus prima ſcripſit ο.

v. 50. βάλον) cod. 5. βάλλοντ'

v. 52. ἐπέχευε) cod. 56. ἐπέχεε

v. 54. ἐτάνυσσε) cod. 307. ἐτάνυσσεν

v. 57. 58. vulgatæ editionis omittit cod. 56. & editio Vindobonenſis. Cod. 5. hos duos verſus ita refert:

δαῖτρα δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
παντοίων· παρὰ δέ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα.

Cod. 307. verſum 57. etiam omittit, & verſum 58. ita recenſet, ut vulgata editio. Cod. 50. facit cum cod. 5. ſolum legit: δαιτρὸς δὲ δὲ κρειῶν &c.

v. 59. μυθήσετον) cod. 50. εἰρησόμεθα

v. 59. οἵτινες ἐστὸν) cod. 5. ὥτινε ἐστὸν.

v. 61. ἀνδρὸς) cod. 56. ἀνδρός. Vulg. cod. 5. 307. ἀνδρῶν

v. 61. διοτρεφέων) cod. 50. διοτροφέων

v. 64. αὐτῷ) cod. 307. αὐτῶν apposito ν ἐφελκυστικῷ. Quod insolitum est.

v. 68. οἱ ἄλλοι) cod. 56. οἳ ἄλλοι. In margine manus tertia scripsit: ἀρίσαρχος χώρις τȣ ἄρθρȣ

v. 73. Ὅσα τάγ') cod. 307. ὅσω τάγ'. Cod. 50. ὅσα τάδ'

v. 74. ξύνετο) cod. 56. ξύνθετο. Cod. 5. ξύνθετο.

v. 77. τȣ͂γε) cod. 50. τȣ͂δε

v. 77. ἔασιν) cod. 50. ἔχοσιν

v. 80. Ἤγαγον) cod. 50. ἠγαγόμην

v. 83. vulgatæ editionis Κύπρον, Φοινίκην τε, &c. omittit cod. 56. Quem versum, utpote necessarium, in margine inferiori imprimi feci in editione Vindobonensi. Habent hunc versum cod. 5. 307. 50.

v. 81. Σιδονίȣς) cod. 56. σινδονίȣς. In margine manus tertia scripsit: τȣ̀ς κατὰ τὴν ἐρυθρὰν μετοικήσαντας φοίνικας.

v. 81. Ἀραβȣ́ς) cod. 56. ἀραβȣ́ς. In margine manus prima scripsit: ἐρεμβȣ́ς· παρὰ τὸ εἰς τὴν ἐρυθρὰν δύνειν· οἱ δὲ τȣ̀ς ἰνδȣ̀ς παρὰ τὸ ἔρεβος· μέλανες γὰρ. ὅθεν καὶ κράτης ἐρεμβȣ̀ς γράφει. οἱ δὲ ἴδιον ἔθνος· ἔνιοι δὲ τȣ̀ς ἄραβας· καὶ μεταγράφȣσιν ȣ̔́τως· αἰθίοπας δ' ἱκόμην καὶ σιδονίȣς ἄραβάς τε. Manus tertia apponit: ἢ ἐρεμβȣ̀ς τȣ̀ς τρογλοδύτας ἀπὸ τȣ͂ εἰς τὴν ἔραν βαίνειν. Cod. 307. ἐρέμβȣς.

Super hoc vocabulo manus prima ſcripſit: μέλενας, (μέλανας). Cod. 50. ἐρέμβυς. v. 84. ὅτε τι) cod. 5. ὅτ' ἔτι

v. 86. γαλαθηνῶθαι) cod. 307. γάλα θῆνθαι. Cod. 5. γάλα θεῶθαι. Cod. 56. γαλαθῆνθαι. Vulg. γάλα θῆνθαι.

v. 87. Ἕως) cod. 50. 5. 307. εἴως

v. 87. βίοτον) cod. 5. βόοτον

v. 87. ξυναγείρων) cod. 50. συναγείρων

v. 89. ἀνωϊσὶ) cod. 56. ἀωσὶ. Manus ſecunda ita correxit, ut ſit ἀνωισὶ. Manus tertia in margine ſcripſit ἀνωϊσί.

v. 91. ὕμιν) cod. 5. ὕμιν

v. 95. ὄλοντο) cod. 5. ὤλοντο

v. 102. ὕπνον ἀπεχθαίρει καὶ ἐδωδὴν) cod. 5. ὕπνος ἀπεχθαίρει καὶ ἐδωδή.

v. 103. Μνωομένῳ) cod. 5. μνωμένῳ

v. 107. Ζώει) cod. 5. ζώη

v. 107. Ὀδύρονταί πυ) cod. 56. ὀδύρονταί πυ. Vulg. 307. 50. ὀδύρονται νύ πυ.

v. 108. θ' ὁ γέρων) cod. 307. δ' ὁ γέρων

v. 112. ὀφθαλμοῖιν) cod. 5. ὀφθαλμοῖσιν

v. 113. Ἀμφοτέρῃσιν) cod. 56. ἀμφοτέρῃσι

v. 114. Μερμήριξε) cod. 50. μερμήριζε

v. 115. ἐάσειε μνηθῆναι) cod. 50. ἐάσει ἐπιμνηθῆναι

v. 116. μυθήσαιτο) cod. 307. μαθήσετο

v. 117. Ἕως) cod. 56. 50. εἴως. Cod. 5. 307. ἕως

v. 121. Ἀλκίππη) cod. 56. ἀλκίπιτη ex correctione manus secundæ est ἀλκίππη.

v. 121. Φέρεν) cod. 56. Φέρε

v. 123. Θήβης) cod. 307. Θάβης. In margine cod. 56. hoc scholion habetur: Θῆβαι πόλις αἰγύπτου· ἡ νῦν καλουμένη διόσπολις.

v. 124. Αἰγυπτίης) cod. 307. αἰγυπτίοις. Cod. 50. 56. 5. αἰγυπτίης

v. 127. δῶρα) cod. 307. δῶρον

v. 131. ἀσκητοῖο) cod. 307. ἀσκητοῖον

v. 131. βεβυσμένον) cod. 5. βεβυσμένην

v. 131. ἐπ' αὐτοῦ) cod. 56. ἐπ' αὐτοῦ. Vulg. cod. 5. 50. ἐπ' αὐτῷ. Cod. 307. ἐπ' αὐτὸν.

v. 132. Ἠλακάτη) cod. 56. ἠλεκάτη

v. 132. ἰοδνεφὲς) cod. 50. ἰοδνοφὲς

v. 134. ἐρέεινεν) cod. 50. ἐρέειν

v. 134. ἕκαστα) cod. 307. ἕκαστω. Forte vulgare ἕκαστο pro ἕκαστον scribere voluit.

v. 135. διοτρεφὲς) cod. 50. διοτροφὲς

v. 139. εἰσορόωσαν) cod. 307. εἰσορόωντα.

v. 140. ὅδ') cod. 307. omittit ὅδ'. Cod. 50. ὅγ'

v. 143. Ἤλθεθ') cod. 56. ἤλθεθ'. Manus tertia super εθ' scripsit ον, ut sit ἤλθον

v. 146. Κείνου γὰρ τοιοίδε) cod. 56. 50. κείνου τοι τοιοίδε —

v. 146. τοιαίδε τε χεῖρες) cod. 50. τοιαίδε χεῖρες

v. 147. ἐφύπερθέ τε χαῖται) cod. 307. ἐφύπερθε χερες τε. Manus secunda χερες τε adjecit.

v. 148. ἀμφ') cod. 56. ἀφ'. Manus prima μ super α appofuit, ut fit ἀμφ'.

v. 149. Μυθέμην) cod. 56. μυθέμην. Vulg. 5. 307. μυθεόμην

v. 153. διοτρεφές) cod. 50. διοτροφὲς

v. 153. ὄρχαμε ἀνδρῶν) cod. 56. ὄρχαμε ἀνδρῶν. Vulg. cod. 5. 50. 307. ὄρχαμε λαῶν.

v. 154. ἐτήτυμον) cod. 56. ἐτήτυτον. Ex correctione manus primæ eft ἐτήτυμον.

v. 155. Ἀλλὰ σαόφρων) cod. 56. ἀλλὰ σώφρων. Ex correctione manus primæ eft σαόφρων. In margine manus prima fcripfit: ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ καί. Hæc gloffa tum claffico, tum biblico interpreti bene notanda eft. Cod. 50. ἀλλὰ σαόφρων γ' ἐστὶ

v. 159. ἐέλδετο) cod. 5. ἐέλδω

v. 160. Ὄφρα οἱ ἤτι) cod. 5. ὄφρα οἱ ἔτι

v. 160. ὑποθήσεαι) cod. 307. ὑποθήσεται. Manus prima fcripfit in margine: γρ. ὑποθήσεαι.

v. 162. ᾧ μὴ ἄλλοι) cod. 307. ᾧ μὴ πολλοὶ

v. 167. πολεῦς) cod. 5. πολέας

v. 168. ἔξοχον ἄλλων) cod. 50. ἔξοχα πάντων

v. 169. Ἀργείων) cod. 307. ἀργείρων

v. 171. Καί κέν οἱ) cod. 56. καὶ κέ οἱ. Cod. 207. καὶ κέ οἱ

v. 175. ἐνθάδ' ἐόντες) cod. 307. ἐνθάδε ὄντες

v. 175. ἄμμε) cod. 56. ἄμμε. Cod. 5. ἄμμας. Vulg. cod. 50. ἡμέας.

v. 178. Θεὸς) cod. 50. Θς cum titla.

v. 186. πτερόεντ' ἀγόρευεν) cod. 50. πτερόεντα προσηύδα.

v. 187. βροτῆς πεπνυμένον εἶναι) cod. 56. 5. πεπνυμένον εἶναι βροτῆς. Cod. 307. βροτῆς πεπνυμένος εἶναι.

v. 190. ἐςὶ) cod. 307. ἐςὶν

v. 193. Κλαίειν) cod. 56. κλειν. Manus prima αί supra addidit, ut fit κλαίειν

v. 199. θέειν) cod. 56. θέην. Ex correctione manus primæ eſt θέειν. Cod. 5. θέειν. Cod. 50. θέειν

v. 201. τόσα εἶπες) cod. 56. 50. τόσσα εἶπες. Cod. 5. τόσ' ἔειπες. Cod. 307. τόσ' ἔειπες

v. 201. ὅσ') cod. 56. ὅσσ'

v. 204. γόνος) cod. 307. γένος. Supra γένος manus prima ſcripſit γόνος.

v. 205. ἐπικλώσει) cod. 50. ἐπικλώσει a prima ſcriptura. Manus prima in ει ſcripſit η

v. 205. γεινομένῳ τε) cod. 56. γεινομένῳ omiſſo τε.

v. 207. Αὐτὸν μὲν λιπαρῶς) cod. 56. αὐτῷ μὴν λιπαρῶς

v. 210. μνησώμεθα) cod. 56. μνησόμεθα

v. 211. Χευάντων) cod. 307. χευάντω

v. 217. ἔνθεν ἔπινον) cod. 56. ἔνθ' ἐνέπινον

v. 218. Νηπευθές τ') cod. 56. νηπευθὲς, omiſſo τ'

v. 218. ἐπίληθες) cod. 56. ἐπίληθες. Vulg. ἐπίληθον. Cod. 5. ἐπίληθον.

v. 219. καταβρόξειεν) cod. 50. καταβρώξειεν

v. 220. ἐφήμεριός γε βάλοι) cod. 56. ἐφήμεριός γε βάλῃ. Super ῃ manus prima ſcripſit οι, ut ſit βάλοι.

v. 224. vulgatæ editionis: Οὐδ' ἤ οἱ &c. omittunt cod. 56. & 307. Cod. 5. 50. habent hunc verſum.

v. 224. πόρε Πολύδαμνα Θῶνος παράκοιτις) cod. 5. πόρε πȣλύδαμνα Θῶνος παράκοιτις. Cod. 307. πολύδαμνα πορεν Θῶν ἀπαράκοιτις.

v. 224. Θῶνος) cod. 56. Θῶνος. In margine manus tertia hoc ſcholium habet: Θῶνος ἀπὸ τινος Θόωνος. τὸν αὐτὸν δὲ λέγȣσιν εἶναι τὸν Θῶνιν. ȣ̉τος ἐςὶν εὑρετὴς ἰατρικῆς παρ' αἰγυπτίοις· ȣ̉τινος Φερώνυμος ὁ πρῶτος μήν· ὃς βασιλεὺς ἦν κανώβȣ καὶ ἡρακλείȣ ςόματος. καὶ πρὶν μὲν ἰδεῖν ἑλένην ἐξένιζε μενέλαον. ἰδὼν δὲ αὐτὴν ἐπεχείρει βιάζεσθαι· καὶ παρὰ μενελάȣ ἀνῃρέθη. ἀφ' ȣ̉ ἡ πόλις Θῶνις ὠνόμαςαι. ȣ̉τως ἱςορεῖ ἑλλανικός.

v. 227. περὶ πάντων) cod. 307. περὶ μὲν πάντων

v. 231. διοτρεφὲς) cod. 50. διοτροφὲς

v. 234. Θεὸς) cod. 50. Θς cum titla.

v. 236. ἐγὼ μυθήσομαι) cod. 56. ἔγωγε μυθήσομαι

v. 238. κράτερος) cod. 50. κάρτερος

v. 241. Σπεῖρα) cod. 5. πεῖρα propter præcedens Sigma in vocabulo δαμάσσας.

v. 242. πόλιν) cod. 5. πτόλιν

v. 243. Ἄλλῳ δ' αὐτὸν) cod. 307. ἀλλὰ δ' αὐτὸν.

v. 244. ȣ̉δὲν) cod. 56. ȣ̉δὲ. Manus tertia ν ſupra addidit.

v. 245. ἴκελος) cod. 56. εἴκελος

v. 246. οἴη) cod. 56. οἴω ex correctione manus primæ οἴη, quæ & glossam μόνη supra scripsit.

v. 248. ἐλόευν καὶ ἔχριον) cod. 56. ἐλόευν καὶ ἔχριον. Manus prima supra scripsit: λέον καὶ χρῖον. Cod. 307. ἐλόευν καὶ ἔχριον. Manus prima in vocabulo ἐλόευν ex secundo ε fecit ο.

v. 249. Ἀμφὶ δὲ) cod. 50. ἀμφὶ δ' ἄρ

v. 249. κρατερὸν) cod. 5. 50. καρτερὸν

v. 254. ἤγαγε) cod. 307. ἤγαγεν

v. 258. ἤγαγ' ἐκεῖσε) cod. 307. ἤγαγ' ἐκεῖσε. Vulg. ἤγαγε κεῖσε

v. 259. νοσφισαμένη) cod. 56. νοσφισαμένην. Cod. 307. νοσφισαμένη

v. 260. Οὔ τευ) cod. 307. ὃ τεν. Manus prima notat τεν punctis, & infra scripsit τευ ἀντὶ τοῦ.

v. 260. δευόμενον) cod. 56. δευομένην. In margine manus prima scripsit: γρ. δευόμενον.

v. 260. οὔτε τι εἶδος) cod. 56. οὔτέ τι ἔργων. In margine manus prima scripsit: εἶδος. Cod. 307. οὔτέ τι ἔργον. Cod. 5. οὔτοι εἶδος.

v. 261. Τὴν δ' αὖτε &c.) cod. 50. τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς μενέλαος.

v. 264. ἐπελήλυθα) cod. 56. ἀπελήλυθα. Cod. 307. ἐπιήλυθα. Cod. 50. δὲ ἐπήλυθα.

v. 265. οὔπω) cod. 50. οὔτοι

v. 267. κρατερὸς) cod. 5. 307. 50. καρτερὸς

v. 268. Ἵππῳ ἐνὶ ξεστῷ &c. Post hunc versum omittit

cod. 56. & editio Vindobon. verſum vulgatæ 273. 'Αργέιων, Τρώεσσι φόνον &c. Cod. 50. ita illum habet: ἀργέιων, τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.

v. 272. περίσιξας) cod. 5. περίσιξας

v. 272. ἀμφαφόωσα) cod. 307. ἀμφαοώσα

v. 276. ἐν μέσσοισιν) cod. 307. ἐν μέσοισιν

v. 277. ὁρμηθέντε) cod. 307. ὁρμηθέντες

v. 278. αἶψ') cod. 56. ἂψ. Supra vocabulo ἂψ prima manus gloſſam πάλιν ſcripſit, & in margine manus tertia ſcripſit: γρ. αἶψ'.

v. 286. διοτρεφὲς) cod. 50. διοτροφὲς

v. 286. ὄρχαμε λαῶν) cod. 307. 50. ὄρχαμε ἀνδρῶν

v. 287. τάγ' ἤρκεσε) cod. 307. τόγ' ἤρκεσε

v. 289. τρέπεθ') cod. 5. 307. τράπεθ'

v. 290. Ὕπνῳ ὑπο) cod. 50. ὕπνῳ ἐπὶ

v. 293. ἐφύπερθε) cod. 307. ἐφ' ὕπερθεν

v. 293. ἔσαωθαι) cod. 307. ἴσεσθαι

v. 301. ἠριγένεια) cod. 307. ὀριγένεια

v. 304. ὑπὸ) cod. 50. ὑπαὶ

v. 304. πέδιλα) cod. 5. πέδιλλα. Cod 50. πέδηλα

v. 305. θεῷ) cod. 50. θῷ cum titla.

v. 306. παρῖξεν) cod. 56. παρῖξεν. Vulg. cod. 5. παρίζεν.

v. 309. ἠδ' ἴδιον) cod. 5. 307. Vulg. ἢ ἴδιον

v. 307. τόδε μοι) cod. 307. τό μοι

v. 311. διοτρεφὲς) cod. 50. διοτροφὲς

v. 312. ἥντινά μοι κληηδόνα) cod. 5. ἔτινα κληηδόνα omisso μοι. Cod. 307. ἔτινά μοι κληδόνα. Vulg. ἔτινά μοι κληηδόνα.

v. 412. ἐνίσποις) cod. 50. ἐνίσπης

v. 317. Τοὔνεκα γοῦν) cod. 5. 307. Vulg. τοὔνεκα νῦν

v. 319. Ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν) cod. 307. ὀφθαλμοῖς τεοῖσι

v. 321. αἰδόμενος) cod. 56. αἰδούμενος. Sed υ erasum est.

v. 323. εἴποτέ μοι πατὴρ) cod. 56. εἴποτέ μοι πατὴρ. Vulg. εἴποτέ τι πατὴρ. Cod. 5. 307. εἴποτέ τοι πατὴρ

v. 324. ἠέ τι ἔργον) cod. 307. ἢ ἔργον omisso τι.

v. 324. ἐξετέλεσσε) cod. 307. ἐξετέλεσε

v. 326. ἔνισποις) cod. 56. ἔνισποις. Vulg. cod. 5. 307. 50. ἔνισπε

v. 332. Κρημνὸς) cod. 56. κρημνὸς. Vulg. cod. 307. 50. κνημὸς

v. 332. ἐξερέησι) cod. 56. ἐξερόησι

v. 335. Ὀδυσεὺς) cod. 56. ὀδυσσεὺς. Manus secunda ex duobus Sigma fecit unum.

v. 337. ἐν Ἀρίσβῃ) cod. 56. ἐν ἀρίσβῃ. Vulg. cod. 307. 50. ἐνὶ λέσβῳ

v. 343. Ἀλλὰ παρὲξ) cod. 56. ἀλλὰ παρὲξ a prima manu. Manus secunda ita correxit, ut sit ἀλλαπάξ. Cod. 50. omittit hunc versum.

v. 345. Τῶν ὀυδέν τι &c.) cod. 50. τῶν, ἐγὼ ὀυδέν τι κρύψω ὀυδ' ἐπικεύσω.

v. 348. ἐφετμάων) cod. 56. ἐφετμάων. Vulg. Cod. 5. 307. 50. ἐφετμέων.

v. 350. Φάρον) cod. 56. Φάρον. In margine manus tertia scripsit: ἀντικλείδης ἱστορεῖ· ὡς ποθοῦσα μενέλαον ἑλένη λάθρα ἔξεισι τῆς πόλεως· καὶ κηρύκιον εὑροῦσα πλοῖον, παρακαλεῖ τὸν ναύκληρον, ὃς ἐκαλεῖτο Φάρος, εἰς λακεδαίμονα αὐτὴν ἀποκομίσαι (super vocabulo ἀποκομίσαι manus tertia scripsit: καταστῆσαι)· χειμασθέντες δὲ, ἧκον εἰς αἴγυπτον. καὶ ἐνθάδε ἀποβάντα τῆς νεὼς τὸν Φάρον ὄφις ἀναιρεῖ. ἡ δὲ αὐτὸν θάψασα οὕτως ὠνόμασε τὴν νῆσον. τινὲς δὲ φασὶν ὅτι Φάρους τῆς ἑλένης ἐκπεσόντος οὕτως ὠνομάσθη.

v. 350. κικλήσκουσι) cod. 56. κυκλήσκουσι

v. 351. Τόσσον) cod. 307. τόσον

v. 351. ὅσσον) cod. 307. οσον

v. 353. εἴορμος) cod. 307. εἴορμενος

v. 353. ἐίσας) cod. 5. ἐίσσας

v. 355. με ἔικοσιν) cod. 5. 50. μ' ἐείκοσιν. Vulg. μ' ἐείκοσιν

v. 355. ἔχον θεοὶ) cod. 56. ἔσχοντ' omisso θεοὶ

v. 357. γίνονται) cod. 5. γίγνονται

v. 358. μένε' ἀνδρῶν) cod. 5. μένος ἀνδρῶν

v. 361. Εἰδοθέη) cod. 56. εἰδοθέη. Manus tertia in margine scripsit: ζηνόδοτος γρ. εἰρηνόμη. Cod. 307. εἰδοθέν vitiose pro εἰδοθέη.

v. 361. ῥα) cod. 307. omittit ῥα.

v. 364. Γναμπτοῖς) cod. 56. γαμπτοῖσι. In margine manus prima scripsit: γρ. γναμπτοῖσι.

v. 365. Ἡ δ' ἐμεῦ) cod. 5. ἡ δέ με.

v. 367. μεθίεις) cod. 56. μεθίεις. Vulg. μεθίης. Cod. 5. μεθίεις

v. 369. Εὑρέμεναι) cod. 307. ἐρέμεναι

v. 369. μινύθει δέ οἱ ἔνδοθεν ἦτορ) cod. 56 μινύθει δέ οἱ ἔνδοθεν ἦτορ. Cod. 307. μινύθει δ' ἔνδοθεν ἦτορ. Vulg. 50. μινύθει δέ τοι ἦτορ ἑταίρων

v. 370. ἐγώ μιν) cod. 307. ἐγὼν μὶν

v. 373. Ἀθανάτοις) cod. 307. ἀθανάτυς

v. 374. εἰπὲ) cod. 5. ἔειπε

v. 375. κελεύθυ) cod. 56. κέλευθον. Vulg. cod. 5. 307. κελεύθυ.

v. 379. δεῦρο γέρων) cod. 5. γέρων δεῦρο. Manus prima super γέρων scripsit β. & super δεῦρο scripsit α, ut sit δεῦρο γέρων.

v. 383. λελαβέσθαι) cod. 56. λελαβέσθαι. In margine manus prima scripsit: λελαβέσθαι cum glossa ἐπιλαβέσθαι, κρατῆσαι. Cod. 5. τε λαβέσθαι. Cod. 50. γε λαβέσθαι

v. 384. καὶ μέτρα θαλάσσης) cod. 56. καὶ μέτρα θαλάσσης. Vulg. cod. 307. 50. καὶ μέτρα κελεύθυ.

v. 385. ἐλεύσεαι) cod. 307. λεύσεαι

v. 386. Καὶ δέ κέ τοι) cod. 5. καδδέ κέ τοι. Cod. 50. καὶ δὲ καί τοι a prima scriptura. In αι vocabuli καὶ manus prima scripsit ε.

v. 386. διοτρεφὲς) cod. 50. διοτροφὲς

v. 389. προσέειπον) cod. 307. προσέειπαν

v. 391. ἀλέηται) cod. 56. ἀλέοιται. Manus secunda ex οι fecit η, ut sit ἀλέηται

v. 393. ἀμείβετο) cod. 56. ἠμείβετο. Manus prima ex η fecit α, ut sit ἀμείβετο.

v. 394. ἐγὼν ἐρέω· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν) cod. 56. ἐγὼν ἐρέω· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν. Vulg. 50. ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω. Cod. 307. τί γὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.

v. 395. ἀμφιβεβήκει) cod. 56. ἀμφιβεβήκοι prima scriptura. Manus primæ ex correctione ἀμφιβεβήκει. Et super ει manus secunda scripsit οι. Cod. 50. ἀμφιβεβήκη

v. 398. ἀπέσι) cod. 50. ἀπεέοσι

v. 401. πικρὸν) cod. 50. πικρὰν

v. 403. σὺ δ' εὖ) cod. 5. σὺ δέγ εὐ

v. 407. ἴδηται) cod. 56. ἤδηται. Manus prima ex primo η fecit ι.

v. 408. ἐν μέσσῃσι) cod. 56. ἐν μέσῃσι. Manus secunda alterum σ addidit. Cod. 50. ἐν μέσσοισι

v. 409. ἴδῃς τε) cod. 5. ἴδηαι. Cod. 50. ἴδηοθα

v. 410. ὑμμῖν μελέτω κράτος τε βίη τε) cod. 56. ὑμῖν μελέτω ἔργον τε ἔπος τε In margine manus tertia scripsit: γρ. κράτος τε βίη τε. Cod. 5. ὑμῖν μελέτω ἔργον τε ἔπος τε. Cod. 50. ὑμῖν μελέτω κάρτος τε βίητε

v. 412. γινόμενος) cod. 5. γιγνόμενος.

v. 413. γίνονται) cod. 5. γίγνονται

v. 413. αὖτις) cod. 56. αὖτις. Vulg. 50. αὐτὸς. Cod. 5. αὖθις.

v. 415. ἀνέίρηται) cod. 307. ἀνέρεται

v. 420. ἐδύσετο) cod. 5. ἐδύσετο

v. 423. Θάλασσαν) cod. 56. δάλασσαν. Manus secunda inscripsit θ litteræ δ.

v. 424. ὁπλισάμεσθ') cod. 5. ὁπλίσαμεσθ'

v. 424. ἀμβροσίη) cod. 5. ἀβροσίη. Manus prima μ supra addidit.

v. 427. Καὶ τότε δὴ &c.) cod. 5. 307. omittunt hunc versum.

v. 429. μάλισ' ἐπεποίθεα πᾶσαν ἐπ' ἰθύν) cod. 307. 50. μάλισα πέποιθα πᾶσάν ἔπι θύν. Manus prima super θύν scripsit γήν.

v. 430. δ' ἄρ' ἤγ' ὑποδῦσα) cod. 56. 5. δ' ἄρ ὑποδῦσα omisso ἤγε.

v. 433. διαγλύψασ') cod. 56. διαγλύψασ'. Vulg. cod. 307. διαγλάψασ'. Cod. 50. διαγνάψας.

v. 437. ἁλιοτρεφέων) cod. 5. 50. ἁλιοτροφέων

v. 439. μέγ' ὄνειαρ) cod. 50. μέγα ὄνειαρ

v. 445. Ἔνδιος) cod. 5. ἔνδειος

v. 449. δ' ἰάχοντες καὶ ἐπεσσύμεθ') cod. 56. δ' ἰάχοντες καὶ ἐπεσσύμεθ'. Vulg. 307. δ' αἶψ ἰάχοντες ἐπεσσύμεθ'.

v. 453. Γίνετο) cod. 5. γίγνετο. Cod. 50. γένετο

v. 456. δή μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος) cod. 56. δή μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος. Vulg. δή μ' ἐπέεσσιν ἀνειρό-

μενος. Cod. 5. δή με ἔπεσιν ἀνειρόμενος. Cod. 307. δή μ' ἐπέεσιν ἀνειρόμενος.

v. 457. συμφράσσατο) cod. 5. συμφράσσατο. Cod. 50. συμφράσσατο βουλήν.

v. 458. ἔλῃς) cod. 5. ἔλοις

v. 463. σύ πέρ μοι) cod. 5. σὺ δή μοι

v. 464. κελεύθου) cod. 56. κελεύθους. Vulg. cod. 5. 307. κελεύθου

v. 466. ἐφάμην) cod. 307. φάμην

v. 466. αὐτίκ') cod. 56. αὐτίκ'. Cod. 5. αὐτίκ'. Vulg. αὖτις

v. 467. ὤφελλες) cod. 56. ὤφελες. Cod. 50. ὤφειλες

v. 471. Οἶκον ἐς ὑψόροφον) cod. 50. οἶκον ἐϋκτίμενον

v. 472. Αἰγύπτοιο) cod. 56. αἰγύπτοιο. In margine manus prima scripsit: αἴγυπτον λέγει τὸν νεῖλον. Ita nimirum Ægyptus ab Ægypto fluvio nomen habet, uti India ab Indo. In sacris litteris solummodo nomine appellativo *Fluvius* appellatur Nilus.

v. 473. θ' ἱερὰς) cod. 56. δ' ἱερὰς. Ex correctione manus secundæ est θ' ἱερὰς.

v. 475. ὁδὸν θεοὶ, ἦν) cod. 5. ὁδὸν θεοὶ ἦν. Super vocabulo ὁδὸν manus prima scripsit β, super θεοὶ scripsit α, & super ἦν scripsit γ, ut sit legendum hoc ordine: θεοὶ ὁδὸν ἦν.

v. 476. ἦτορ) cod. 56. τέκορ. Ex correctione manus secundæ est ἦτορ.

v. 477. αὖτις) cod. 5. αὖθις.

v. 480. οὕτω τοι τελέω) cod. 50. δὴ οὕτω τελέω

v. 482. Ἢ πάντες) cod. 56. ἢ πάντες. Vulg. cod. 5. 307. 50. εἰ πάντες

v. 485. τολύπευεν) cod. 307. τολύπευσεν

v. 488. οὐδέ σ' οἴω) cod. 50. οὐ δέ σε φημὶ

v. 489. Δὴρ ἄκλαιστον) cod. 56. δὴρ ἄκλαυστον. Vulg. cod 5. 50. δὴν ἄκλαυτον.

v. 491. δύω δ' Ἀχαιῶν) cod. 50. δύο μοῦνοι ἀχαιῶν

v. 492. Ἐν νόστῳ ἀπόλοντο) cod. 50. νόστῳ δὴ ἀπόλοντο

v. 494. δολιχηρέτμοισι) cod. 5. 50. δολιχηρέτμησι.

v. 495. Γυρῇσι μὲν) cod. 50. γυρῇσιν μὲν.

v. 502. Γυραίην) cod. 5. γυρέην. Cod. 56. 50. γυρέην.

v. 503. τρύφος) cod. 5. τρίφος

v. 506. Ὣς ὁ μὲν &c.) cod. 307. omittit hunc versum.

v. 508. γλαφυροῖσι) cod. 5. 307. 50. γλαφυρῇσι

v. 509 Μαλειάων) cod. 56. μαλειάων. Super vocabulo μαλειάων manus prima scripsit ἀκρωτήριον τῆς λακωνίκης.

v. 510. ἀναρπάσασα) cod. 56. ἀναρπάσασα. Vulg. cod. 5. 50. 307. ἀναρπάξασα.

v. 511. Φέρε) cod. 5. φέρεν

v. 512. Ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς &c.) cod. 307. post hunc versum ponit v. 472. 473. 474. 475. libri IV, Sed hi quatuor versus uncinis inclusi sunt.

v. 514 καὶ κεῖθεν) cod. 307. κἀκεῖ. Cod. 50. κἀκεῖθεν

v. 516. ἐπεβήσετο) cod. 56. ἐπεβήσαιτο. cod. 307. ἐπεβήσατο

v. 519. Τὸν δ' ἄρ' ἀπὸ) cod. 307. τὸν δὲ ἀπὸ

v. 519 ὃν ῥα καθῆκε) cod. 56. ὅν ῥα καθῆκε. Vulg. ὃν

ῥα καθεῖσεν. Cod. 5. ὃν ῥ' ἐκάθιοσεν. Cod. 307. ὅν ῥα καθεῖσεν. Cod. 50. ὃν ῥὰ καθεῖσεν

v. 520. ὑπο ,) cod. 56. ὑπὸ, manus prima cancellavit accentum, & virgulam poft ὑπο appofuit. Cod. 50. ὑπὸ δ' ἔσχετο μισθὸν. In præpofitione ὑπὸ ultima fyllaba non eft notata accentu. Raro hoc obfervat librarius.

v. 522. λάθοι) cod. 50. λάθῃ

v. 524. Αὐτίκα δ') cod. 56. αὐτίκα τ'

v. 525. Κρινάμενος) cod. 50. κρηνάμενος

v. 527. ποιμένα) cod. 307. ποιμένι

v. 528. Ἵπποισιν) cod. 5. ἵππῃσιν

v. 530. Δειπνίσας, ὥς τίς τε) cod. 307. δειπνήσας ὥστις

v. 530. ἐπὶ φάτνῃ) cod. 50. ἐπὶ φάτνην.

v. 536. κλαίων τε) cod. 50. κλαῖον γε

v. 536. τε κορέσθην) cod. 5. τε κορέσθην. Cod. 307. δε κορέσθην. Cod. 50. τ' ἐκορέσθην

v. 538. ἀσκελὲς οὕτω) cod. 50. ἀσκελὲς αἰεὶ

v. 539. δήϊομεν) cod. 5. 50. δήομεν

v. 540. Πεῖρα) cod. 50. πειρῶν

v. 540. δὴ) cod. 50. omittit δὴ.

v. 542. Κτεῖνεν) cod. 5. κτείνῃ

v. 544. Αὖθις) cod. 5. 307. αὖτις.

v. 545. προσηύδα) cod. 5. 50. προσηύδων

v. 546. ὀνόμαζε) cod. 50. ὀνόμασον

v. 549. αὖθις) cod. 5. 307. αὖτις. Cod. 50. αὐτίκ'

v. 556. διοτρεφὲς) cod. 50. διοτροφὲς

v. 556. ὦ Μενέλαε) cod. 56. ὦ μενέλαε. Particulam ὦ manus prima ſupra addidit.

v. 558. ἐς ἠλύσιον πεδίον) cod. 56. ἐς ἠλύσιον πεδίον. Manus prima ſuper his ſcripſit gloſſam παράδεισον ἱερὸν.

v. 560. ῥηΐστη) cod. 5. ῥηϊδίη

v. 564. Ἑλένην) cod. 307. ἐλάνει

v. 564. ἐσσι) cod. 5. 50. ἐσσὶν.

v. 566. ἐπὶ νῆας) cod. 50. ἐπὶ νῆα

v. 567. πόρφυρε) cod. 5. πόρφυρει

v. 568. κατήλυθον) cod. 5. 50. κατήλθομεν

v. 569. ὁπλισάμεσθ') cod. 307. ὁπλισάμενος. Cod. 50. ὁπλισάμεθα

v. 570. τότε κοιμήθημεν) cod. 50. τότ' ἐκοιμήθημεν

v. 573. νηῒ μελαίνῃ) cod. 56. νηῒ μελαίνῃ. Vulg. cod. 307. 50. νηυσὶν ἐΐσῃς

v. 574. κάθιζον) cod. 307. καθέζετο

v. 575. ἑζόμενοι) cod. 307. ἑζόμεν

v. 575 τύπτον) cod. 307. τύπον

v. 576. Ἂψ εἰς) cod. 307. ἂψ δ' εἰς

v. 577. Στῆσα) cod. 307. στῆσας

v. 578. κατέπαυσα) cod. 307. κατέπαυσας

v. 580. δίδοσαν) cod. 307. ἔδοσαν

v. 590. ἀνεχοίμην) cod. 5. ἀνεχέιμην. Super ει manus prima ſcripſit οι.

v. 593. Τέρπομαι &c.) cod. 5. poſt hunc verſum inchoát ſequentem ita: ἐς relicto reliquo lineæ ſpatio vacuo.

v. 595. ἔστω) cod. 5. ἔσται

v. 596. ἐς Ἰθάκην) cod. 307. 50. εἰς ἰθάκην

v. 598. ἠδ' εὐρυφυὲς) cod. 56. ἰδ' εὐφυὲς. In margine manus recentior scripsit: γρ. εὐρυφεές· cum glossa: τὸ εἰς πλάτος φυόμενον.

v. 599. λειμών. Manus prima glossam supra scripsit πατραρία. Forte πραρία, unde gallicum prairie.

v. 602. κεκλίατο) cod. 307. κεκλίατε. Cod. 50. κεκλίαται

v. 602. Ἰθάκη δ' ἔτι) cod. 5. 307. ἰθάκη δέ τε.) cod. 50. ἰθάκη δέ τε περὶ πασῶν.

v. 605. φίλον τέκος) cod. 56. φίλον τέκος. Manus secunda φίλον supra addidit.

v. 608. Δῶσον, ὃ &c) cod. 50. omittit hunc versum homoeoteleuto.

v. 611. Φαίδιμος) cod. 56. φαίδιμος. In margine manus recentior scripsit: τινὲς τοῦτον σώβαλον· οἱ δὲ σέθλον ὀνομάζουσι.

v. 613. Κεῖσε με) cod. 5. κεῖθε με. Cod. 50. σεῖσε με —

v. 613. δ' ἐθέλω) cod. 50. δὲ θέλω

v. 615. ἀνὰ δώματ') cod. 5. ἀνὰ δώματ'. Cod. 56. ἀνὰ δώματ'. Vulg. 50. ἐς δώματ'.

v. 617. ἔνεικαν) cod. 307. ἔνειμαν. Manus prima in μ scripsit κ.

v. 619. μεγάροιο) cod. 307. μεγάλοιο

v. 620. αἰγανέῃσιν) cod. 56. αἰγανέοισιν. Manus secunda ex οι fecit η.

v. 621. ὅθι περ πάρος ὕβριν ἔχοντες) cod. 56. ὅθι περ

ϖάρος ὕϐριν ἔχοντες. Vulg. 50. ὅθι ϖερ ϖάρος ἔχεσκον. Cod. 307. ὅθι ϖάρος ὕϐριν ἔχεσκον.

v. 627. Ὁππότε) cod. 307. ἱππότε

v. 628. Νῆά μοι) cod. 56. νῆα μ'. Cod. 50. νῆα μοι ᾤχετ'

v. 628. χρειὼ) cod. 5. χρεώ. Cod. 50. χρεὼ γίνεται

v. 629. εὐρύχορον) cod. 56. 50. εὐρύχωρον. Manus fecunda ex ω fecit ο. Supra manus prima fcripfit; γρ. εὔιππον in cod. 56.

v. 631. ἐλαοσάμενος) cod. 307. ἐλασάμενος.

v. 634. Ἀγρῶν) cod. 56. ἀγρῷ

v. 635. αὖ) cod. 5. αὖτ'

v. 637. ἠέ οἱ) in exemplari Florentino Ratzenbergeri, in margine eft ἦε οἱ a manu correctrice.

v. 639. Καὶ μοι τοῦτ' &c. in exemplari Florentino Ratzenbergeri, in margine notatur hic verfus linea horizontali, forte obelo.

v. 641. ϖροσπτύξατο) cod. 56. ϖροπτύξατο. Cod. 50. ϖροσπτύξαντο

v. 643. ἑκὼν οἱ δῶκα) cod. 307. ἑκὼν ἔδωκα

v. 644. Ὁππότ') cod. 307. ἱππότ'

v. 644. θυμῷ) cod. 307. θυμῶν. Manus prima fuper ῶν cancellato fcripfit ὸν.

v. 645. Αἰτίζῃ) cod. 50. αὐτίζει

v. 645. ἀνήνασθαι) cod. 5. ἀνήσασθαι

v. 646. Κοῦροι θ') cod. 5. 307. κοῦροι δ'

v. 646. ἡμᾶς) cod. 56. ὑμᾶς. Ex correctione manus fecundæ ἡμᾶς. Vulg. cod. 5. ἡμέας.

v. 650. ἔμβη) cod. 5. ἐνέβη
v. 652. Τοῖσιν) cod. 307. τοῖσι
v. 653. Μνηστῆρες) cod. 56. μνηστῆρας
v. 653. ἄμυδις) cod. 56. ἄμυδις. In margine manus tertia fcripfit: ψιλωτέον τὸ ἄμυδις. Cod. 5. ἄμαδις.
v. 654. Τοῖσιν) cod. 307. τοῖσι
v. 657. ὑπερφιάλως) cod. 50. ὑπερφυάλως
v. 658. ἤδε· φάμεν) cod. 50. ἤδ' ἔφαμεν
v. 662. πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι) cod. 50. πρὶν ἥβης μέτρον ἱκέσθαι
v. 664. ἰόντα λοχήσομαι) cod. 5. ἰόντα τυχήσομαι. Cod. 50. ἰόντα λοχήσω
v. 665. Ἰθάκης) cod. 5. 307. 50. ἰθάκης τε. Vulg. ἰθάκης τε.
v. 666. ὑπισμυγερῶς) cod. 56. ὑπισμογερῶς. Manus tertia in margine fcripfit: γρ. ὑπισμϋγερῶς. Cod. 5. ὑπισμιγερῶς.
v. 667. ἠδ' ἐκέλευον) cod. 5. ἠδὲ κέλευον
v. 668. Ὀδυσῆος) cod. 56. ὀδυσσῆος
v. 669. ἄπυστος) cod. 307. ἄπιστος. Manus prima fupra fcripfit ἀμαθης.
v. 670. Μύθων) cod. 307. μύθον
v. 674. Τὸν δὲ κατ') cod. 307. τὸν κατ' omiffo δὲ.
v. 675. πρόεσαν) cod. 56. πρόεσσαν
v. 677. Ἔργων) cod. 50. ἔργον
v. 681. Κτῆσιν Τηλεμάχοιο δαΐφρονος) cod. 307. κτῆσιν κατακείρεται τηλεμάχοιο
v. 683. ὑμετέροισι) cod. 56. ἡμετέροισι

v. 684. Οὔτέ τι τ' ἄρ) cod. 5. ὔτέ τινα. Cod. 307. ὔτε τινα. Vulg. ὔτε τινά. Cod. 50. ὔτέ τινα

v. 685. ἐςὶ δίκη θείων βασιλήων) cod. 56. ἐςὶ θείων βασιλήων δίκη. Prima fcriptura erat ἐτὶ. Sed manus tertia correxit, ut fit ἐςὶ. Cod. 5. ἐςὶ θείων βασιλήων δ'κη. Sed prima manus litteris fuper his quatuor vocabulis pofitis reftituit ordinem vulgatæ: ἐςὶ δικὴ θείων βασιλήων.

v. 689. μετόπισθ') cod. 5. μετόπισθεν

v. 691. Εἰ γὰρ δή) cod. 55. 5. εἰ γὰρ δή. Vulg. αἴ γὰρ δη. Florent. εἰ γάρ. In exemplari Florentino Ratzenbergeri εἴθε.

v. 695. νεισσόμενον) cod. 56. νισσόμενον. Super ι manus fecunda fcripfit ει. Cod. 50. νισσόμενον

v. 697. γύνατα) cod. 56. γόνατα. Manus tertia in ο fecit ϋ, ut fit γύνατα.

v. 699. φωνή) cod. 307. φωνήν.

v. 701. ὐδέ τί μιν χρεὼ) cod. 50. ἠὲ τί μιν χρεὼ

v. 703. γίνονται) cod. 5. γίγνονται.

v. 703. πυλὺν ἐφ' ὑγρήν) cod. 56. πυλὺν ἐφ', ὑγρήν. Præpofitio ἐφ' poftpofita habet poft fe virgulam a manu tertia. Cod. 307. πολὺν ἐφ' ὑγρὴν. Cod. 50. πολλὸν ἐφ' ὑγρὴν

v. 706. ὤρορεν) cod. 56. ὄρωρεν. Super ω manus tertia fcripfit ο.

v. 709. 'Οδυσῆος) cod. 56. ὀδυσσῆος. Manus fecunda ex duobus Sigma fecit unum.

v. 711. Δίφρῳ ἐφέζεσθαι) cod. 307. δίφρῳ καθέζεσθαι. Cod. 50. δίφρε ἐφέζεσθαι.

v. 713. δμωαὶ) cod. 50. δμωάς

v. 714. δώματ' ἔσαν) cod. 50. δῶμα ἔοσαν

v. 715. Τῆς δ' ἀδινὸν γοόωσα μετηύδα) cod. 56. τῆς δ' ἀδινὸν γόωσα προσηύδα. Cod. 5. τὰς δ' ἀδινὸν γοόωσα προσηύδα. Manus prima scripserat primum ταῖς more græco-vulgari, sed fecit exinde τάς.

v. 716. Κλῦτε, φίλαι) cod. 56. κλῦτα φίλα. In vocali α vocabuli κλῦτα manus secunda scripsit ε, ut sit κλῦτε.

v. 717. Ὅσσ' ἄρ μοι) cod. 56. ὅσσ' ἄρ μοι. Vulg. 5. ὅσσαι μοι. Cod. 307. ὅσσε μοι

v. 721. Νῦν αὖ) cod. 5. 307. νῦν δ' αὖ

v. 721. ἀνηρέψαντο) cod. 5. ἀνήρειψαν. Cod. 50. ἀνηρέψαντο ἀέλλαι

v. 723. θέσθε) cod. 56. θέσθαι. Manus secunda in αι scripsit ε, ut sit θέσθε.

v. 724. ἀνεγεῖραι) cod. 5. 50. ἀναγεῖραι

v. 725. ἔβη κοίλην) cod. 56. ἔβη θοὴν. Manus recentior supra ἔβη scripsit τε. Cod. 5. ἔβη κοίλην.

v. 729. ὀτρηρὸς Δολίον) cod. 56. ὀτρηρὸς δολίων. Manus recentior in vocabulo δολίων ex ω fecit ο. Cod. 5. ὀτρηρῶς δολίον

v. 732. Λαέρτῃ τάδε πάντα) cod. 5. λαέρτῃ πάντα δὲ. Cod. 56. omittit τάδε.

v. 735. μεμάασιν) cod. 56. μεμάασιν. Manus prima al-

terum addidit. Rochefortio legendum videtur: οἷα μεμᾶσιν pro οἳ μεμάασιν.

v. 735. φθῖσαι) cod. 56. φθεῖσαι. Cod. 307. φθεῖσθαι

v. 736. τροφὸς Εὐρύκλεια) cod. 50. περιφρὼν εὐρύκλεια

v. 737. σὺ μέν με κτεῖναι) cod. 56. σὺ μέν με κτεῖνε. Super ultimo ε in vocabulo κτεῖνε manus prima scripsit αι ut sit κτεῖναι. Cod. 5. σὺ μέν με κτεῖνε. Vulg. cod. 307. σὺ μὲν ἄρ με κατάκτανε. Cod. 50. σὺ μὲν ἄρ με κατέκτανε.

v. 739. ὅσσ' ἐκέλευσε) cod. 50. ὅσσ' ἐκάλυψεν. Manus prima κάλυψεν punctis infra notavit & addidit κέλευσε, ut sit ἐκέλευσε

v. 741. δωδεκάτην τε) cod. 50. δωδεκάτην omisso τε.

v. 742. αὐτὴν ποθέσαι) cod. 507. ἢ τὴν ποθέσαι

v. 746. Εὔχεο) cod. 56. εὔχε'. In margine manus tertia scripsit: γρ. εὔχεο. Vulg. 50. εὔχε'.

v. 747. Ἢ γὰρ) cod. 50. ἢ γὰρ

v. 747. σαῶσαι) cod. 50. σαώσῃ

v. 749. Ἀρκεισιάδαο) cod. 50. ἀρκεσιάδαο

v. 750. Ἔχθεσθ') cod. 56. ἄχθεσθ'. Manus tertia scripsit ε in α. Vulg. Ἔχθεσθ'. Cod. 5. εὔχεσθ'. Cod. 307. ἔχθεσθ'.

v. 750. ἐπέσσεται) cod. 56. ἐπέσσυται. In margine manus recentior scripsit: γρ. ἐπέσσεται.

v. 750. ὅς κεν ἔχῃσι) cod. 56. ὅς κεν ἔχῃσιν. In margine manus valde recens scripsit: ὅς κε ἔχῃσι. Cod. 307. ὅς κεν ἔχεσι.

v. 751. ὑψερεφέα) cod. 56. ὑψιρεφέα. Cod. 50. ὑψηρεφέα

v. 752. χέθε) cod. 307. χέεσθαι

v. 756. Κλῦθι μεῦ) cod. 56. κλῦθι μεῦ. Vulg. 307. κλῦθι μοι.

v. 757. εἴποτέ τοι) cod. 50. εἴποτέ τι

v. 758. ἔκηεν) cod. 50. ἐκάη. Manus prima ſuper κ ſcripſit η, & ſuper η ſcripſit ε, ut ſit ἔκηε

v. 761. ἀρῆς) cod. 50. αὐδῆς

v. 766. οὐκ ἴσαν) cod. 5. οὐκ ἦσαν.

v. 767. Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος) cod. 5. τοῖσιν δ' ἀντίνοος. In margine manus prima ſcripſit: τοῖσι δ' ἄρ ἀντίνοος

v. 768. ἀλέασθαι) cod. 307. ἀλέεσθαι

v. 769. ἐπαγγείλησί τε εἴσω) cod. 56. ἐπαγγείλησί τε εἴσω. Vulg. cod. 5. ἐπαγγείλησι καὶ εἴσω. Cod. 307. ἐπαγγείλησί τε εἴσω. Cod. 50. ἀπαγγείλειε καὶ

v. 771. ἤραρεν) cod. 5. ἤραρεν. In margine manus prima ſcripſit γρ. εἴαδεν.

v. 774. πάμπρωτον) cod. 307. πάμπρωθ'

v. 774. ἔρυσσαν) cod. 50. ἔρυσαν

v. 775. ἱςόν τ' ἐτίθεντο) cod. 50. ἱςόν τε τίθεντο

v. 775. νηὶ) cod. 307. νῆα

v. 776. Ἠρτύναντο) cod. 307. ἠρτύνοντο. Poſt hunc verſum omittit cod. 56. & editio Vindobonenſis verſum hunc vulgatæ: Πάντα κατὰ μοῖραν· ἀνὰ δ' ἱςία λευκ' ἐπέτασσαν. Cod. 307. habet hunc verſum. Solum le-

git: λευκὰ πέτασαν. Cod. 50. habet hunc versum, & facit cum vulgata.

v. 777. Τεύχεα δέ σφ' ἤνεικαν) cod. 56. 5. τεύχεα δέ σφ' ἤνεικαν

v. 778. τήν γ') cod. 50. τήν δ'. Super δ manus prima scripsit γ.

v. 778. ἐν δ' ἔβαν αὐτοί) cod. 56. ἐκ δ' ἔβαν αὐτοὶ

v. 781. ποτῆος) cod. 50. ποτῆτος

v. 783. δαμέιη) cod. 307. δαμοῖο

v. 784. μερμήριξε) cod. 50. μερμήριζε

v. 788. Ἀθήνη) cod. 307. ἀθήνα

v. 790. Καλῇ τε μεγάλῃ τε &c.) cod. 307. & vulg. omittunt hunc versum.

v. 794. Εἵπως Πηνελόπειαν) cod. 5. ἕως πηνελόπειαν

v. 798. τετιμμένη) cod. 307. τετιμμένον

v. 800. ἀκαχῆσθαι) cod. 50. ἀκαχεῖσθαι

v. 805. Πώλεαι) cod. 50. πώλε'

v. 805. ἀπόπροθι δώματα) cod. 56. ἀπόπροσθε δώματα. Cod. 307 ἀπόπροθι omisso δώματα.

v. 806. κέλεαι παύσασθαι) cod. 56. κέλεαι παύσασθε

v. 807. πολλέων) cod. 50. πολέων

v. 811. Νῦν αὖ) cod. 307. νῦν δ' αὖ.

v. 813. ἐκείνου) cod 56. ἐκεῖνον. Manus tertia super ον scripsit ου. Cod. 5. ἐκεῖνον.

v. 816. ἐπ' αὐτῷ) cod. 50. ἐπ' αὐτῆς

v. 819. λίην) cod. 5. λίαν

v. 821. Ἀνέρες) cod. 50. ἀέρες

v. 821.

v. 821. καὶ ἀμύνειν) cod. 56. καὶ ἀμύνειν. Vulg. cod. 307 50. δύναται γάρ.

v. 822. Παλλάδ' Ἀθηναίην) cod. 56. παλλάδ' ἀθηναίην. Vulg. cod. 307. 50. παλλὰς ἀθηναίη. Cod. 5. πολλὰ δ' ἀθηναίη

v. 825. Θεὸς) cod. 50. Θς cum titla.

v. 825. αἰδῆν) cod. 307. αἰδῆς

v. 826. Εἰ δ' ἄγε μοι) in exemplari Florentino Ratzenbergerii manus correctrix in margine scripsit ἄγε δή.

v. 832. εἰπὸν) cod. 56. εἰπών. Manus secunda ex ω fecit ο.

v. 832. παρὰ κληῖδα λιάσθη) cod. 50. παρα κληῖδ' ἐλιάσθη

v. 840. Ἀστερὶς) cod. 56. ἀστερὴς. Manus tertia infra η scripsit ῐ.

v. 841. τῇ τόνγε) cod. 5. τοὶ τόνγε

v. 841. Ἀμφίδυμοι) cod. 50. ἀμφϊδίδυμοι.

LIBER V.

Vers. 1. Τιθωνοῖο) cod. 56. τιθονίο. Manus prima super o scripsit ω.

v. 2. φόως) cod. 56. φάος. Manus secunda super α scripsit o.

v. 3. καθίζανον) cod. 307. καθέζαν.

v. 7. Ζεῦ) cod. 307. Ζεὺς

v. 10. ῥέζοι) cod. 56. ῥέζει. Super ει manus prima fcripfit οι. Cod. 50. ῥέζει. Super ει manus prima fcripfit οι.

v. 12. Λαῶν, οἷσιν ἄνασσε, πατὴρ ὣς ἤπιος ἦεν) Rochefortio in fua Odyffeæ verfione gallica videtur hic verfus interpolatus. Popius illum omifit in fua verfione anglica.

v. 18. Νῦν αὖ) cod. 307. νῦν δ' αὖ

v. 19. Οἴκαδε νεισόμενον) cod. 56. οἴκαδ' ἐνεισόμενον. Cod. 50. οἴκαδε νισσόμενον

v. 22. ὀδόντων) cod. 56. ὀνδόντων. Manus fecunda ex ὀν fecit ὀ.

v. 24. κεῖνος Ὀδυσσεὺς ἀποτίσεται) cod. 307. κεῖνος ἀποτίσετε ὀδυσσεύς. Cod. 50. κεῖνος ὀδυσσεὺς ἀποτίσσεται

v. 26. ἀσκηθὴς) cod. 56. ἀσκηθεὶς. Super εις manus tertia fcripfit η, ut fit ἀσκηθής. Cod. 307. ἀσκηθεὶς.

v. 27. παλιμπετὲς ἀπονέωνται) cod. 56. παλιμπατὲς ἀπονέωνται. Cod. 5. παλίμπατες ἀπονέονται.

v. 28. υἱὸν φίλον) cod. 307. φίλον υἱὸν

v. 31. νέηται) cod. 5. νέηται. In margine manus prima fcripfit ἵκηται.

v. 34. Ἤματι) cod. 56. Ἔματι. Ex correctione manus fecundæ eft Ἤματι. Cod. 50. ἤματα εἰκοστῷ

v. 34. Σχερίην) cod. 56. ἀχερίην a prima manu. Manus fecunda ex α fecit σ, ut fit σχερίην. Super vocabulo hoc manus prima fcripfit fcholion: πόλιν τῶν Φαιάκων. In margine manus tertia fcripfit: γρ. καὶ ἀχερίην.

v. 34. ἵκοιτο) cod. 307. ἵκοι. Cod. 56. ἵκοντο. Manus prima in ν scripsit ι, ut sit ἵκοιτο.

v. 39. ὅσσ' ἂν ἐ δὲ Τροίης) cod. 56. ὅσσ' ἂν ἐ δὲ τροίης. Vulg. cod. 5. 307. ὅσ' ἂν ἐδέποτ' ἐκ τροίης

v. 41. οἱ μοῖρ') cod. 307. οἱ μοῖρ' omittit.

v. 42. ἐὴν πατρίδα) cod. 56. ἐὴν πατρίδα omisso ἐς. Cod. 307. ἣν ἐς πατρίδα. Cod. 50. ἐὴν ἐς πατρίδα

v. 44. πεδίλα) cod. 5. πεδίλλα.

v. 45. φέρεν) cod. 56. φέρεν. Vulg. cod. 5. 307. φέρον

v. 47. Εἵλετο δ' ἄρ ῥάβδον) cod. 56. εἵλετο ῥάβδον. Manus secunda δ' ἄρ post εἵλετο supra addidit. Cod. 50. εἵλετο δὲ ῥάβδον

v. 48. ὑπνώοντας) cod. 56. ὑπνόωντας

v. 49. πέτετο) cod. 50. πέπτατο

v. 53. ἀγρώοσσων) cod. 5. ἀγρώσσων. Cod. 307. ἀγρεύων

v. 54. κύμασιν) cod. 307. κύμασι

v. 55. τηλόθ' ἐοῦσαν) cod. 307. τήλοθεν ἐσαν

v. 57. ὄφρα μέγα) cod. 307. ὄφρα καὶ μέγα

v. 57. ἐν,) cod. 5. 307. 50. ἐνὶ

v. 59. μέγα καίετο) cod. 5. μέγα δαίετο.

v. 60. θύε) cod. 5. θεῖον

v. 61. ἀοιδιάεσα) cod. 56. ἀοιδάεσα

v. 62. κερκίδ') cod. 307. κερκίδι

v. 63. τηλεθόωσα) cod. 307. τηλεθάεσα

v. 64. κλήθρη) cod. 5. κλεῖθρη

v. 68. γλαφυροῖο) cod. 5. γραφυροῖο

v. 73. ἐπελθὼν) cod. 307. ἔλθοῖο

v. 80. ναίει) cod. 5. ναίοι'

v. 82. πάρος περ) cod. 307. πάρος γε

v. 86. ἱδρύσασα) cod. 307. ἱδρύσασθαι. Super σθαι infra punctis notato manus prima scripsit σα, ut sit ἱδρύσασα.

v. 88. Αἰδοῖός) cod. 56. αἴδειος. Super ει manus prima scripsit οι.

v. 89. ἄνωγεν) cod. 50. ἀνώγει

v. 91. vulgatæ Ἀλλ' ἕπεο προτέρω &c. omittunt cod. 56. 307. & editio Vindobonensis. Cod. 50. ita illum refert: ἀλλ' ἕπεο προτέρω, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω

v. 92. παρέθηκε) cod. 305. παρέθηκεν

v. 92. Ἀμβροσίης) cod. 5. ἀβροσίης

v. 92. κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν) cod. 56. νέκταρ ἐρυθρὸν κέρασσε δέ. Manus prima litteris supra scriptis restituit ordinem. Cod. 307. κέρασσε δὲ νέκταρ τοῖς ἔρυθρον.

v. 98. ἐμὲ ἠνώγει) cod. 50. ἐμὲ τ' ἠνώγει

v. 99. διαδράμοι) cod. 50. διαδράμῃ

v. 101. Ἱερά τε ῥέζουσι) cod. 307. ἱερὰ ῥέζουσιν omisso τε. Cod. 56. ἱερά τε ῥέξουσιν. Manus prima supra scripsit: ῥέζουσι

v. 103. 104.) cod. 307. ex his duobus versibus refert prima scriptura unum. Sed manus prima correxit. Solum habetur οἰζυρότατον pro οἰζυρώτατον.

v. 103. παρὲξ ἐλθεῖν) cod. 56. παρεξελθῶν. Manus secunda in ω scripsit ει, ut sit παρεξελθεῖν. Cod. 50. παρεξελθεῖν

v. 104. οἰζυρώτατον) cod. 50. οἰζυρότατον

v. 106. Εἰνάετες) cod. 307. εἰνάεντες

v. 107. ἀτὰρ) cod. 307. αὐτὰρ

v. 108. κακὸν) cod. 50. κακόν τε

v. 109. ἀπέφθιθον) cod. 56. 50. ἀπέφθιθεν. Cod. 307. ἀπεύφθινεν

v. 110. πέλασσεν) cod. 307. πελάσεν

v. 114. ἐὴν) cod. 307. ἣν

v. 119. ἥτις τε φίλον ποιήσετ') cod. 56. ἥτις ποτὲ φίλον ποιήσατ'. In vocabulo ποιήσατ' in α manus secunda scripsit ε, ut sit ποιήσετ'. Cod. 5. ἥν τις ποτὲ φίλον ποιήσετ'

v. 122. Ἕως) cod. 307. εἵως. Cod. 56. 50. εἷως

v. 128. δ' αὖ) cod. 5. omittit.

v. 129. ἐγὼν) cod. 307. ἐγὼ

v. 131. ἔλσας) cod. 307. 50. ἐλάσας

v. 132. ἀπέφθιθον) cod. 50. ἀπέφθιθεν

v. 134. ἠδὲ ἔφασκον) cod. 5. ἠδ' ἔτ' ἔφασκον. Cod. 307. ὀδὲ ἔφασκον

v. 137. παρὲξ ἐλθεῖν) cod. 50. παρεξελθεῖν

v. 137. Θεὸν) cod. 50. θν̄ cum titla.

v. 138. κεῖνος) cod. 56. κἀκεῖνος. Cod. 50. ἐκεῖνος

v. 143. κε μάλ' ἀσκηθὴς) cod. 307. καὶ μάλ' ἀσκηθεὶς

v. 146. χαλεπήνῃ) cod. 307. χαλεπῆνην. Insolita additio ν ἐφελκυστικοῦ.

v. 149. Ἤϊ') cod. 307. ἦεν

v. 151. αἰὼν) cod. 50. ἐὼν

v. 153. ἰαύεσκεν) cod. 56. ἰάβεσκεν. In margine recentiori manu ἰαύεσκεν. cod. 307. ἰάνεσκεν. Cod. 5. ἴασκε.

v. 154. απέοσι) cod. 307. απέεσι. Cod. 56. απέσι. Cod. 5. 50. απέεσι

v. 155. καθίζων) cod. 56.καθίζον. Manus 2. ον correxit ut fit ων.

v. 157. vulgatæ: Δάκρυσι καὶ σοναχῆσι &c.) hunc verfum vulgatæ omittunt cod. 56. 307.

v. 159. ἀποπέμψω) cod. 307. ἀποπέμψαι

v. 161. Εὐρέιαν) cod. 50. εὐρέιην

v. 162. ἠεροειδέα) cod. 50. ἠεροδέα

v. 164. μενοεικέ' ἃ κέν τοι λιμὸν) cod. 56. μενοιέικεα κέν τοι λιμὸ. Vocabulo λιμὸ manus tertia ν adjunxit, ut fit λιμὸν. Cod. 307. μενοεικέ' ἂν κέν το λοιμὸν. Manus prima οι cancellavit, & fupra fcripfit ι.

v. 165. δέ οἱ) cod. 307. δέ τοι. Vulg. δέ τοι

v. 166. ἀσκηθὴς) cod. 56. ἀσκηθεὶς

v. 168. κρῖναί τε) cod. 50. κρῆναί τε

v. 171. Ἄλλο τι δὴ σὺ, θεὰ, τόδε μήδεαι) cod. 56. ἀλλό τι δὴ θεὰ σὺ μήδεαι. Cod. 5. ἄλλο τι δὴ σὺ θεὰ ἐπιμήδεαι. Cod. 307. ἄλλο δὴ σὺ θεὰ τόδε μήδεαι omiffo τι.

v. 175. τὸ δ' ὅτ') cod. 5. 307. vulg. τὸ δ' οὐδ'

v. 175. εἴσαι) cod. 5. εἴοσαι.

v. 180. τ' ἐοσὶ) cod. 50. γ' ἐοσὶ

v. 184. μακάρεοσι) cod. 307. μάκαρες

v. 187. χρειὼ τόσον ἵκοι) cod. 50. χρεὼ τόοσον ἵκοιτο

v. 189. ἐν ςήθεσσιν) cod. 5. 307. 50. ἐνὶ ςήθεσσιν

v. 192. Ἶξον δ' ἐς σπεῖος) cod. 56. Ἶζον δ' ἐς σπεῖος. Ex correctione manus secundæ est δ' ἐσπεῖος. In margine manus recentior scripsit: δ' ἐς σπεῖος. Cod. 5. Ἶζον δ' ἐς σπεῖος. Cod. 50. Ἶξον δὲ σπεῖος

v. 192. θεὸς) cod. 50. θς cum titla

v. 195. οἷα βροτοὶ) cod. 5. οἷάτε βροτοὶ

v. 196. Ἶξεν) cod. 56. Ἶξεν. In margine manus prima scripsit Ἶζεν.

v. 202. φίλην ἐς πατρίδα) cod. 307. φίλην δὲ πατρίδα

v. 203. ἰέναι) cod. 50. ἰέμεναι

v. 204. ἄσσα) cod. 307. Vulg. ὅσσα

v. 206. φυλάσσοις) cod. 56. φυλάσσῃς. Manus prima infra scripsit ἢ φυλάσσων. Cod. 307. φυλάσσων.

v. 208. 209. Ex his duobus versibus cod. 307. fecit unum: σὴν ἄλοχον, τῆς αἰὲν ἐέλδεαι εὔχομαι εἶναι. Sed manus prima cancellavit εὔχομαι εἶναι, & in margine scripsit ἤματα πάντα. Etiam v. 209. infra in margine addit.

v. 213. Πότνια) cod. 307. πότνια

v. 213. χώεο) cod. 50. χώοιο

v. 215. μέγεθός τ') cod. 307. μέγεθος omisso τ'.

v. 219. ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ) cod. 307. ἐνὶ οἴνοπα πόντῳ

v. 219. ῥαίῃσι) cod. 50. ῥαίσειε

v. 222. μετὰ καὶ τοῖσι τὸ γενέσθω) cod. 56. μετὰ καὶ τοῖσι τόδε γενέσθω. Manus recentior in margine scripsit γρ. τὸ γενέσθω. Cod. 5. μετὰ τοῖσι δὲ

καὶ τόγε γενέσθω. Cod. 5. μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθαι. Cod. 50. μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.

v. 225. μένοντες) cod. 307. μένοντε

v. 227. χλαῖναν) cod. 5. 307. χλαῖναν τε

v. 228. ἀργύφεον) cod. 307. ἀργύρεον. Cod. 50. ἀργέφεον

v. 230. κεφαλῇ) cod. 307. κεφαλὴν

v. 234. εὖ) cod. 307. omittit εὖ

v. 236. νήσου ἐπ' ἐσχατιήν) cod. 307. νήσῳ ἐπ' ἐσχατίης. Cod. 5. νήσου ἐπ' ἐσχατιῆς. Vulg. νήσου ἐπ' ἐσχατιῆς.

v. 237. Κλήθρη) cod. 5. κλέθρη

v. 239. δεῖξαι) cod. 307. Vulg. δεῖξ'

v. 241. τάμνεν) cod. 307. 50. τάμνετο Vulg. τάμνετο. Cod. 56. τάμνεν

v. 242. πάντα, πελέκκησεν δ' ἄρα) Cod. 5. πάντα δ' ἄρα πελέκησεν. Cod. 307. πάντα πελέκησε δ' ἄρα. Cod. 50. πάντα πελείκηκεν δ' ἄρα

v. 243. Ξέσσε) cod. 5. ξαῖσε. Cod. 307. ξέσε.

v. 243. στάθμην ἴθυνε) cod. 5. στάμβην ἴθυνε

v. 246. ἄρηρεν) cod. 56. ἄρασσεν. Manus prima in margine scripsit γρ. ἥρμοσεν ἢ ἄρηρεν. In margine superiori scripsit manus prima, ἀριστοφάνης τοὺς δύο τούτους στίχους (v. 245, 246.) τὸ αὐτὸ ᾤετο περιέχειν. διὸ τῷ μὲν σίγμα· τῷ δὲ ἀντίσιγμα ἐπιτίθησιν. Cod. 5. 50. ἄρασσεν. Cod. 307. ἄρασσεν. Supra manus prima scripsit ἥρμοσεν.

v. 251. ἐπηγκενίδεσσι τελεύτα) Cod. 50. ἐπηγμενίδεσσ' ἐτελεύτα

v. 254. οἰσυΐνοισι) cod. 307. οἰσυΐνῃσι

v. 257. ἐπεχεύατο) cod. 56. ἐπευχέατο. Cod. 5. ἐπεχέατο

v. 261. πέμπ') cod. 307. πέμψ'

v. 272. δοκεύει) cod. 56. δοκέει

v. 273. Οἴη) cod. 56. ἡ

v. 275. Ποντοπορευέμεναι) cod. 50. ποντοπορευόμεναι

v. 275. ἀριστερὰ χειρὸς) cod. 5. ἀριστερὰ νηὸς

v. 276. Ἑπταδεκαίδεκα) cod. 307. ἑπτὰ καὶ δέκα. Cod. 50. ἑπτακαίδεκα

v. 277. ὄρεα) cod. 56. ὔρεα

v. 278. ἄγχιστον) cod. 307. ἄγχιστα. Super α manus prima fcripfit ον, ut fit ἄγχιστον. Cod. 50. ὄθι τάχιστον

v. 282. ὀπιπλείων) cod. 50. ὀπιπλώων

v. 283. θυμόν) cod. 50. μύθον. Manus prima cancellavit μύθον, & in margine addidit θυμόν.

v. 287. πεῖρας) cod. 5. πεῖραρ.

v. 297. γένοιτο) cod. 5. 307. 50. γένηται

v. 298. μὴ δὴ) cod. 5. μή μοι δὴ

v. 300. ἀναπλήσειν) cod. 5. ἀνατλήσειν. Manus prima fuper π fcripfit τ.

v. 301. περιστέφει) cod. 5. περιστρέφει

v. 304. οἵ τότ' ὄλοντο) cod. 56. οἵ τ' ὄλοντο. In margine manus recentior fcripfit: οἳ τότ' ὄλοντο.

v. 308. Πηλείωνι θανόντι) cod. 307. πηλείονι δαμέντι

v. 315. Δεινὴ &c.) cod. 56. δεινή. In margine manus prima scripsit: τινὲς δίνη γράφουσιν· ἵν' ᾖ οὕτω· σὺν τῇ δίνῃ τῶν ὑδάτων ἐλθοῦσα ἡ τῆς συμμίξεως τῶν ἀνέμων θύελλα.

v. 317. οὐδ' ἐδυνάσθη) cod. 5. 307. Vulg. οὐδὲ δυνάσθη

v. 318. ἀνσχεθέειν) cod. 50. ἀνσχεθέην

v. 320. ἀνέδυ) cod. 50. ἀνέβη

v. 321. κελάρυξεν) cod. 5. 50. κελάρυζεν

v. 323. μεθορμιθεὶς) cod. 5. Vulg. 50. μεθορμηθεὶς

v. 323. ἐνὶ κύμασιν) cod. 50. ἐν κύμασιν

v. 325. κατάῤῥοον) cod. 5. Vulg. κατ' ῥόον

v. 329. Βορέῃ προβάλεσκε φέρεσθαι) cod. 307. βόρεν προβάλλεσκε omisso φέρεσθαι.

v. 331. Τὸν δὲ ἴδεν) cod. 307. τὸν δ' ἴδε

v. 333. πελάγεσσι) cod. 307. πελάγει

v. 335. ἀνεδύσατο) cod. 50. ἀνεδήσατο

v. 336. Ἷξε) cod. 5. Vulg. ἷζε

v. 336. καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν) cod. 5. Καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν. Vulg. πολυδέσμου, εἶπε τε μῦθον.

v. 340. ἔρδειν) cod. 56. ἔρδειν. Cod. 5. 307. ἔρξαι

v. 344. τάννσσε) cod. 56. τάννσσε. Cod. 5. 307. τάννσσαι. Cod. 50. τανύσσαι

v. 345. οὐδέν τοι) cod. 5. 50. οὐδέ τι τοι

v. 350. ἐδύσσετο) cod. 56. ἐδύσσετο. Vulg. ἐδύσατο.

Cod. 307. 50. ἐδύσατο.

v. 351. κῦμα κάλυψεν) cod. 5. 50. κῦμ' ἐκάλυψεν

v. 352. μερμήριξε) cod. 5. 50. μερμήριζε

v. 354. αὖτε) cod. 307. ἄλλος. Vulg. ἄλλον

v. 358. ὧδ' ἔρξω) cod. 50. ὧδε ῥέξω

v. 359. ἀρήρῃ) cod. 307. ἀρήρει

v. 361. τινάξῃ) cod. 307. τινάξει. Super ει manus prima scripsit οι.

v. 362. ὁ μέν τι) cod. 56. ὁ μέν τοι

v. 263. Ἕως) cod. 50. ἕως

v. 363. δῖος ὀδυσσεὺς) cod. 56. δῖος ὀδυσσεύς. Vulg. cod. 50. καὶ κατὰ θυμόν. Cod. 5. 307. δῖος ὀδυσσεὺς·

v. 364. Ὦρσε δ' ἐπὶ) cod. 307. ὦρσεν ἐπὶ omisso δ'.

v. 365. αὐτόν) cod. 307. αὐτός.

v. 366. τινάξῃ) cod. 307. τινάξαι

v. 367. ἄλλυδις ἄλλῃ) cod. 307. ἄλλυδις ἄλλου

v. 370. ἐξαπέδυσε) cod. 56. ἐξαπέδυσε. Vulg. 50. ἐξαπέδυνε. Cod. 307. ἐξαπέδυναι

v. 372. πετάσσας) cod. 307. πετάσας

v. 375. Οὕτω νῦν) cod. 307. οὐ νῦν

v. 376. Εἴσοκεν ἀνθρώποισι διοτρεφέεσσι) cod. 50. εἰσόκε φαιήκεσσι διοτροφέεσσι

v. 377. ὀνόσσεσθαι) cod. 307. ὀνέσσεσθαι

v. 377. κακότητος) cod. 50. κακότητα

v. 379. ἔασιν) cod. 307. ἔωσιν

v. 380. κούρη Διὸς) cod. 5. θυγατὴρ διὸς

v. 381. κελεύθους) cod. 307. κέλευθον

v. 382. ἐκέλευσε) cod. 307. ἐκέλευσεν

v. 383. ἔαξεν) cod. 307. ἔαξαν

v. 384. Ἕως) cod. 307. εἵως

v. 385. κῆρας) cod. 5. κῆρα

v. 386. κύματι πηγῷ) cod. 307. κύματι πηδῶν

v. 392. ἀσπάσιος) cod. 56. ἀσπασίως.

v. 398. ὅσσον τε γέγωνε) cod. 50. ὅσσον τ' ἐγωγε

v. 399. ἄκουσε) cod. 307. ἄκουσεν

v. 399. ποτὶ σπιλάδεσσι θαλάσσης) cod. 5. ποτὶ σπιλάδες πάγοι τε.

v. 402. usque 436. inclusive est defectus in codice 307. Deest unum folium.

v. 406. ἰδέσθαι) cod. 56. ἱκέσθαι. Supra scripsit manus prima καὶ ἰδέσθαι.

v. 407. καὶ δὴ τότε λαῖτμα) cod. 50. καὶ τόδε κῦμα

v. 407. ἐτέλεσσα) cod. 50. ἐπέρασσα.

v. 410. ἀναδέδραμε) cod. 50. ἀναδέδρομε.

v. 413. ποτὶ) cod. 5. προτὶ

v. 419. Ἢ ἔτι μοι) cod. 5. ἠέ τί μοι. Cod. 50. ἠέ τι μοι

v. 419. ὀπισσεύῃ) cod. 5. ὀπισσεύει. Cod. 50. ὀπισσεύῃ

v. 422. Ἕως) cod. 50. εἵως

v. 424. Ἔνθ' ἀπὸ ῥινὸς τε δρύφθη) cod. 5. ἔνθα κ' ἀπὸ ῥινοὺς τ' ἐδρύφθη. Cod. 56. ἔνθα κ' ἀπὸ ῥινὲς τε δρύφθη.

v. 426. ἐεσσύμενος) cod. 56. ἐπεσσυμένως

v. 431. κοτυληδονόφιν) cod. 5. κοτυληδὸν ὄφιν

v. 433. ἀπέδρυφθεν) cod. 50. ἀπέδρυφεν

v. 435. Κύματα.) cod. 56. κύματα. Vulg. κύματος. Cod. 5. κύματος

v. 436. τά τ') cod. 56. τά τ'. Vulg. τά τ'. cod. 5. τό τ'

v. 443. ὅτις) cod. 56. ὅτις. Vulg. ὅς;

v. 443. πολύλλισον) cod. 307. πολύλλισος. Cod. 50. πολλύλισον. Ex correctione manus primæ est πολύλλισον

v. 444. ἐνιπάς) cod. 5. ἐνιππάς. Cod. 50. ἐνϊπὰς

v. 446. ὅτις) cod. 307. ὅτις. Vulg. ὅσις

v. 449. φάθ') cod. 5. 50. ἔφαθ'. Cod. 307. ἔφατ'

v. 450. ποίησε) cod. 307. ποίεσσε

v. 451. γοῦνατ' ἔκαμψεν) cod. 307. 50. γοῦνατ' ἐκάλυψεν.

v. 453. Ὧιδεε) cod. 56. ὄδωδε. Manus recentior in margine scripsit γρ. ὧδε.

v. 455. κάματός μιν) cod. 56. κάματός μιν. Vulg. cod. 5. 307. κάματος δέ μιν

v. 456. ἄμπνυτο) cod. 56. ἄμπνυσο. Cod. 5. ἄμπνυτο.

v. 457. ἀπὸ ἕο) cod. 307. ὑπὸ ἕο

v. 460. χερσὶ) cod. 307. χερσὶν. Cod. 50. χείρεσσιν ἧσιν.

v. 463. γένοιτο) cod. 56. γένοιτο. Vulg. cod. 5. 50. γένηται. Cod. 307. γένητε

v. 469. καταδραθῶ) cod. 56. καταδράσω. Cod. 50. καταδαρθῶ

v. 469. εἴ με) cod. 5. εἴ μεν

v. 470. ἐπέλθῃ) cod. 5. 307. ἐπέλθοι

v. 472. Ὣς) cod. 50. ὧδε

v. 473. εἰς ὕλην) cod. 307. ἐς ὕλην. Manus prima fuper ἐς fcripfit εἰς

v. 477. Οὐδέποτ') cod. 50. οὔτε μὲν

v. 479. οὗς ὑπ') cod. 307. οὗς ἐπ'

v. 480. Δύσσετ') cod. 56. δύσσετ'. Vulg. cod. 5. 50. δύσετ'

v. 483. χαλεπαίνοι) cod. 50. χαλεπαίνει

v. 485. μέσσῃ) cod. 307. μέσῃ

LIBER VI.

Vers. 2. ἀρήμενος) cod. 5. βεβαρήμενος

v. 5. ὑπερηνορεόντων) cod. 50. ὑπερηνορεόντων. Manus prima fuper fecundo ε fcripfit ω.

v. 5. βίηφι) cod. 56. βίῃ Vulg. cod. 5. βίηφι. Cod. 50. βίῃ δέ γε

v. 8. Εἶσεν) cod. 307. εὖσεν

v. 8. ἄλλων ἀλφηστάων) cod. 307. ἀνδρῶν ἀμφιστάων.

v. 15. Βῆ δ' ἴμεν) cod. 307. βῆ ῥ' ἴμεν

v. 16. ἀθανάτῃσι) cod. 307. ἀθανάτοισι.

v. 18. Πὰρ δὲ δύ') cod. 307. πὰρ δὲ δέ τ'

v. 24. Εἰδομένη) cod. 56. εἰδομένη. Cod. 307. εἰσαμένει Vulg. εἰσαμένη.

v. 27. αὐτὴν) cod. 56. αὐτῇ. Vulg. cod. 5. αὐτὴν

v. 29. Ἐκ γάρ τοι τούτων) cod. 50. ἐκ γαρ τοιού-των

v. 29. ἀναβαίνει) cod. 307. ἀναβαίνειν

v. 33. Ἐντύνεο) cod. 56. ἐντύνεο. Vulg. 50. ἐν-τύνεαι. Cod. 5. & 307. ἐντύνεαι. Ultimam fyllabam fcripfit manus prima fuper rafura. Quid erafum fit, non liquet.

v. 33. ἔτι δὴν) cod. 5. δὴν ἔτι. Manus prima ἔτι fupra addidit.

v. 34. κατὰ δῆμον) cod. 50. ἀνὰ δῆμον

v. 38. Ζῶστρά τε) cod. 56. ζῶνας. Manus prima fuper hoc vocabulo fcripfit γρ. ζῶστρα.

v. 40. πόλιος) cod. 5. πόληος. Cod. 307. Vulg. πόληος

v. 43. οὔτε ποτ' ὄμβρῳ) cod. 307. οὔτε τ' ὄμβρος

v. 45. ἀννέφελος) cod. 50. ἀνέφελος

v. 45. ὑπεδέδραμεν) cod. 5. 50. ὑπεδέδρομεν & ita cod. 307. & vulg.

v. 46. μάκαρες θεοὶ ἤματα) cod. 5. θεοὶ μακάρες ἤματα. Manus prima litteris fupra fcriptis reftituit ordinem.

v. 50. ἰέμεναι) cod. 307. 50. Vulg. ἰέναι

v. 50. διὰ δώμαθ') cod. 50. κατὰ δῶμα

v. 51. ἰόντας) cod. 5. ἐόντε. Cod. 307. ἰόντας

v. 53. σρωφῶσ') cod. 307. τρωφῶσ'

v. 57. ἐφοπλίσσειας) cod. 50. ἐφοπλίσειας

v. 60. ἐόντι) cod. 5. 307. ἐόντα

v. 63. θαλέοντες) cod. 5. θαλέοντες. Manus prima supra addidit τελέθοντες.

v. 64. ἐθέλουσι, νεόπλυτα) cod. 50. ἐθέλουσιν εὔπλυτα

v. 65. πάντα μέμηλεν) cod. 307. πάντα μέμονας

v. 67. πάντ' ἐνόει) cod. 5. 307. πάντα νόει

v. 68. ἔτε τευ ἄλλου) cod. 307. οὔτέ τ' ἄλλον

v. 69. ἐφοπλίσσουσιν) cod. 50. ἐφοπλίσουσιν

v. 70. ὑπερτερίῃ) cod. 50. ὑπερίῃ

v. 71. ἀπίθοντο) cod. 307. ἀπίθοντον. Inusitata prorsus additio ν' ἐφελκυστικοῦ.

v. 73. ζεῦξάν θ' ὑπ' ἀπήνῃ) cod. 56. 50. ζεῦξ' ὑπ' ἀπήνην.

v. 76. κίστει) cod. 307. vulg. 50. κίστῃ

v. 78. ἐπεβήσετ') cod. 50. ἐπεβήσατ'

v. 79. χρυσείῃ) cod. 50. χρυσέῃ

v. 79. χρυσείῃ) cod. 307. χρυσέῃ

v. 81. μάστιγα) cod. 307. μάσακαν. Manus secunda in κ scripsit γ.

v. 82. ἐλάαν) cod. 5. ἐλέαν

v. 93. ῥύπα πάσαν) cod. 307. ῥύπα πᾶσαν. Cod. 50. ῥύπον πάντα

v. 95. Λάϊγγας) cod. 307. Λάιγγα

v. 95. ἀποπτύνεσκε) cod. 56. ἀποπλύνεσκε. Manus prima in margine scripsit. γρ. ἀποπτύνεσκε ἤγουν ἀπέπτυε. Vulg. ἀποπλύνεσκε. Cod. 5. ἀποπλαύεσκε. Cod. 307. ἀποπτύεσκε. Cod. 50. ἀποπλύνεσκε

v. 97. 98.) cod. 307. ex his duobus versibus fecit unum. Manus prima hunc cancellavit, & supra v. 97. & 98. scripsit.

v. 102. ὄρθος) cod. 50. ὄρεα

v. 106. γέγηθε δὲ φρένα) cod. 56. γέγηθε δὲ φρένα Cod. 5 γέγηθεν δὲ φρένα. Vulg. 50. γέγηθε δέ τε φρένα

v. 107. Πασάων ὕπερ,) cod. 56. πασάων ὑπέρ. Vulg. cod. 5. 50. πασάων δ' ὕπερ

v. 109. ἀδμής) cod. 307. ἔμελλεν

v. 110. ἔμελλε) cod. 307. ἀγνή.

v. 113. ἴδοι τ' εὐώπιδα) cod. 5. ἴδοιτό τ' εὐώπιδα

v. 116. ἀμφιπόλε) cod. 307. ἀμφίπολον, & pro ἔμβαλε legit ἔνβαλε. Vulg. legit ἔμπεσε.

v. 121. φιλόξεινοι) cod. 307. φιλόξενοι.

v. 123. αἰπεινὰ κάρηνα) cod. 56. ἅμα ἐπεινὰ κάρηνα Cod. 5. αμ' ἐπεινὰ κάρηνα

v. 124. πίσσεα ποιήεντα) cod. 5. πίσσεα πινεντα. Cod. 307. 50. πείσεα ποιήεντα cum vulg.

v. 126. ἄγε, τῶν) cod. 307. 50. vulg. ἄγ' ἐγὼν

v. 127. ὑπεδύσσετο) cod. 307. ὑπεδύσατο. Cod. 50. ὑπεκδύσατο

v. 128. ἤλασε) cod. 50. κλάσε

v. 131. ἐν δὲ οἱ ὄσσε) cod. 307. ἐκ δέ οἱ ὄσσε

v. 135. ἐϋπλοκάμοισιν) cod. 50. ἐϋπλοκάμῃσιν. Super η est οι.

v. 137. αὐτῇσι) cod. 50. αὐτοῖσι

v. 140. εἵλετο γυίων) cod. 307. εἷλε γόνων
v. 141. μερμήριξεν) cod. 50. μερμήριζεν
v. 143. ἀπεσαδά) cod. 50. ὀπισαδά
v. 145. ὡς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο) cod. 307. ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσατο
v. 149. θεός νύ τις) cod. 50. θεός νύ τοι
v. 50. Εἰ μέν τις θεὸς &c.) cod. 307. omittit hunc versum. Cod. 5. θς cum titla.
v. 53. Εἰ δ' αὖ γε &c.) cod. 54. Ita. Vulg. & cod. 50. 5. 307. inter se concinunt.
v. 154. Τρισμάκαρες &c.) cod. 56. omisit hunc versum in textu. In margine illum manus recentissima addidit.
v. 157. τοιόνδε) cod. 5. 307. τοιόν δε
v. 157. εἰσοιχνεῦσαν) cod. 50. εἰσιχνεῦσαν
v. 158. ἔξοχον) cod. 5. ἔξοχος
v. 159. Ὅς κέ σε ἐέδνοισι) cod. 5. ὅς κε σε ἔδνοισι. Vulg. cod. 5. 307. ὅς κέ σ' ἐέδνοισι
v. 161. εἰσορόωντα) cod. 56. εἰσορώοντα. Cod. 5. εἰσορόωντα.
v. 164. καὶ κεῖσε) cod. 50. κἀκεῖσε
v. 164. ἕσπετο) cod. 50. ἔπλετο
v. 165. ἔμελλεν) cod. 50. μέλλεν
v. 165. ἕπεσθαι) cod. 56. ἕπεσθαι. Vulg. cod. 50. 5. 307. ἔσεσθαι
v. 172. κάμβαλε cod. 307. 50. κάββαλε
v. 172. Νήσου) cod. 50. νήσου
v. 173. Ὄφρα τί που) cod. 307. vulg. ὄφρ' ἔτι που
v. 173. τοῖόν γε) cod. 50. τοῖόνδε

v. 174. Παύσαιθ') cod. 307. vulg. παύσεωθ'

v. 174. τελέθουσι πάροιθεν) cod. 307. τελέθ πάροιθεν Cod. 50. τελέουσι πάροιθεν.

v. 188. Ζεὺς δ' αὐτὸς) cod. 307. ζεὺς αὐτὸς

v. 188. νέμοι) cod. 50. νέμει

v. 189. 'Εσθλοῖς) cod. 307. ἐσθλὸς

v. 191. ὅτι) cod. 50. ἐπεὶ

v. 194. ἐρέω) cod. 50. ἐξερέω

v. 199. Φεύγετε) cod. 307. Φεῦγε

v. 200. Φάσθ') cod. 50. Φάτ'

v. 201. γένηται) cod. 5. γένοιτο

v. 202. ἵκοιτο) cod. 307. 50. ἵκηται

v. 211. ἀλλήλοισι) cod. 50. ἀλλήλαισι

v. 211. κέλευσαν) cod. 307. κέλευον

v. 212. 'Οδυσσῆα) cod. 307. ὀδυσῆ. Vulg. ἰδυσῆ

v. 216. λοῦσθαι) cod. 307. λήσασθαι

v. 218. αὐτὸς) cod 307. omittit αὐτὸς

v. 218. οὕτω) in exemplari Florentino Ratzenbergeri in margine manus correctrix scripsit ὁμοῦ.

v. 220. ἤδη) cod. 307. ἤ

v. 220. ἀλοιφὴ) cod. 307. ἄλειφαρ

v. 221. λοέσσομαι) cod. 56. λοεσσάμενος

v. 224. usque ad v. 316. est hiatus in codice 5. spatio vacuo relicto.

v. 224. ποταμοῦ) cod. 307. ποταμοῖο

v. 225. Ἅλμην) cod. 50. ἅλμης

v. 227. ἄλειψεν) cod. 307. ἀλείψας

v. 230. κάρητος) cod. 307. κάρητα

v. 233. usque ad v. 248. inclusive omittit cod. 307. Manus prima hos versus infra addidit.

v. 234. χαρίεντα) cod. 307. χαρίεν

v. 238. ἀμφιπόλοισιν) cod. 307. ἀμφιπόλοισι

v. 239. ὅττικεν εἴπω) cod. 307. 50. vulg. ὄφρα τ' εἴπω

v. 240. οἳ ὄλυμπον) cod. 307. οἵα πάντων

v. 242. Πρόσθεν) cod. 307. πρόσθε

v. 242. ἔμοιγε ἀεικέλιος) cod. 307. δή μοι ἀεικέλιος. Super vocabulo ἀεικέλιος est signum variæ, duo puncta:, & in margine manus prima scripsit: ἀνειδής.

v. 242. δόατ') cod. 56. 307. 50. δέατ'

v. 247. τῆς) cod. 307. τῇ. Forte librarius τὴν scribere voluit.

v. 247. ἐπίθοντο) cod. 50. ἐπύθοντο

v. 249. ἤσθε) cod. 307. ἤσθιε

v. 250. ἐδητύος) cod. 50. ἐδυτῆος

v. 254. Ὤτρυνε δ' Ὀδυσσῆα) cod. 307. ὤτρυνεν ὀδυσσῆα

v. 255. Ὄρσεο δὴ νῦν ξεῖνε) cod. 307. ὄρσεο νῦν ὦ ξεῖνε. Cod. 50. ὄρσεο νῦν ξεῖνε

v. 255. ὄφρα σ' εὖ) cod. 50. ὄφρα σε

v. 257. ὅσσοι) cod. 56. 307. ὅσσα. Vulg. ὅσσοι

v. 258. ἀπινύσσειν) cod. 307. ἀπινύσσας

v. 261. ἡγεμονεύσω) cod. 307. ἡγεμονεύσων

v. 262. ἐπιβείσομεν) cod. 307 ἐπιάγωμαι. Vulg. ἐπιβήσομεν. Cod. 50. ἐπιβείομεν

v. 263. πόλιος) cod. 307. 50. vulg. πόληος

v. 267. Ῥυτοῖσι λάεσσι &c.) in Florentino exemplari Ratzenbergeri manus correctrix hunc versum cancellavit.

v. 269. Πείσματα, καὶ σπεῖρα, καὶ ἀποξύνουσιν) cod. 307. πύσματα καὶ σπεῖρας καὶ ἀποξύνουσι

v. 272. Τῆσιν) cod. 307. ἧσιν. Vulg. ἧσιν Cod. 50. ἧσιν ἀγαλλόμενοι

v. 275. Καί νύ τις) cod. 307: καὶ κέ τις

v. 276. Τίς δ' ὅδε Ναυσικάαν) cod. 307. 50. τίς ὅδε Ναυσικάᾳ. Vulg. τίς δ' ὅδε Ναυσικάᾳ

v. 277. πόσις νύ τοι ἔσσεται αὐτῇ) cod. 307. πόσις δέ οἱ ἔσσετ' ἂν αὐτῇ.

v. 278. 279.) cod. 307. omittit hos duos versus.

v. 278. ἧς ἀπὸ νηός) cod. 50. ἥγ' ἀπὸ νηός

v. 280. πολυάρητος θεός) cod. 50. πολυήρατος θς

v. 281. ἕξει) cod. 307. ἄξει

v. 282. Βέλτερον) cod. 50. βέλτιον

v. 285. ταῦτα γένοιτο) cod. 307. πάντα γένοιτο. Cod. 50. ταῦτα γένοιντο Ultimum ν erasum est.

v. 289. ὧδ') cod. 307. omittit ὧδ'

v. 290. ἐμεῖο) cod. 307. ἐμοῖο

v. 294. πόλιος) cod. 307. vulg. πτόλιος

v. 302. τοῖος) cod. 307. οἷος

v. 303. Ἥρωος) cod. 307. ἥρως. Cod. 50. ἥρω

v. 303. κεύθωσι) cod. 307. κεκύθοσι. Super ο manus prima scripsit ω.

v. 308. ποτικέκλιται αὐτῇ) cod. 56. ποτικέκλιται αὐτῇ. In margine manus recentior scripsit ποτικέκλιται αὐγῇ. Cod. 50. ποτικέκλιται αὐγῇ.

v. 309. οἰνοποτάζει) cod. 56. οἰνοπαπάζει. Manus prima scripsit: οἰνοπατάζει

v. 312. Χαίρων &c.) cod. 50. omittit heic hunc versum, & ponit illum post v. 315.

v. 313. 314. 315.) cod. 307. omittit hos tres versus.

v. 313. Εἰ γάρ τοι &c.) cod. 50. hunc versum ita habet: εἰκεν τοι φίλα φρονέῃ σ' ἐνὶ θυμῷ.

v. 316. μάστιγι φαεινῇ) cod. 307. μάστιγα φαεινῷ

v. 318. τρώχων) cod. 56. τρέχων. Cod. 307. vulg. τρώχων

v. 318. πλίσσοντο) cod. 50. πλήσσοντο

v. 319. ἡνιόχευεν) cod. 307. ἡνιόχευε

v. 321. Δύσσετο τ') cod. 307. δύσετο τε. Vulg. δύσετό τε

v. 323. κύρη μεγάλοιο) cod. 307. κὺρ μεγάλοιο

v. 324. Κλῦθι μεῦ) cod. 55. κλῦθι μεῦ. Manus prima supra scripsit οι, ut sit μοι.

v. 325. Ἐννοσίγαιος) cod. 307. ἐννοσίγιος. Cod. 50. ἐνοσίγαιος

v. 329. ἐναντίῃ) cod. 56. ἐναντίῃ. Vulg. ἐναντίον.

LIBER VII.

Vers. 4. προθύροισι) cod. 56. προθύροισι. Manus prima super οι scripsit η, ut sit προθύρῃσι

v. 13. πῦρ ἀνέκαιε) cod. 56. πυρὰν ἔκαιε

v. 15. ἤερα) cod. 56. ἠέραν

v. 17. κερτομέοις) cod. 56. κερτομέοις. Vulg. cod. 5. κερτομέοι.

v. 18. δύ εσθαι ἐρανὴν) cod. 5. δύεσθ' ἐρατεινὴν cod. 50. δύσεσθαι ἐραννὴν

v. 30. Ἀλλ' ἴθι &c.) post hunc versum in codice 5. spatium vacuum pro una linea relictum est.

v. 31 ἐρέεινε) cod. 56. ἐρεείνε. In margine manus recentior scripsit: ἐρεείνε.

v. 34. Ναυσὶ) cod. 5. 50. νηυσὶ & rectius. Vide observationem sequentem v. 39.

v. 39. ναυσίκλυτοι) cod. 56. ναυσίκλυτοι. In margine manus recentior scripsit: ἡ ναυσὶ δοτικὴ, ἀεὶ παρὰ τῷ ποιήτῃ διὰ τοῦ νηυσί· ἐν συνθέσει δὲ, διὰ τοῦ α.

v. 43. εἴσας) cod. 5. εἴσσας

v. 45. σκοπέλοισιν) cod. 56. σκοπέλοισιν. Cod. 5. vulg. 50. σκολόπεσσιν

v. 47. Τοῖς ἄρα) cod. 56. τοῖς ἄρα. Vulg. τοῖσι δὲ. Cod. 5. αὐτίκα. In margine manus prima scripsit γρ. τοῖσι δὲ

v. 49. διοτρεφέας) cod. 50. διοτροφέας

v. 50. Δαίταν) cod. 5. ἔνδον. In margine manus prima scripsit γρ. δαίτην. Cod. 50. δαίτην

v. 52. εἰ καί ποθεν ἄλλοθεν ἔλθοι) cod. 56. εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἄλλοθεν ἔλθοι. Cod. 5. εἰ καὶ μάλα τήλοθεν ἄλλοθεν ἔλθοι. Cod. 50. εἰ καί ποθεν ἄλλαθεν ἔλθοι

v. 54. Ἀρήτη δ' ὄνομ' &c.) In margine manus recentior ſcripſit: ση. ὅτι ἡσίοδος ἀδελφὴν ἀλκινόυ τὴν ἀρέτην ὑπέλαβε.

v. 65. μίην) cod. 50. μῖαν

v. 67. ἐπὶ χθονὶ τίεται) cod. 5. ἐπιχθόνιον τίετ'. In vocabulo ἐπιχθόνιον ſuper ν manus prima ſcripſit ς.

v. 68. νῦν γε γυναῖκες) cod. 50. νῦν γυναῖκες

v. 68. ἐπ' ἀνδράσιν) cod. 5. ἐπ' ἀνδράσιν. Manus prima ſuper ἐπ' ſcripſit ὑπ'. Cod. 50. ὑπ' ἀνδράσιν

v. 69. κείνη) cod. 50. κεῖνο

v. 73. γάρ τοι) cod. 5. vulg. γάρ τι

v. 76. Ἐλπωρή τοι) cod. 50. ἐλπωρή τε. Super ε in particula τε manus prima ſcripſit οι.

v. 76. φίλυς τ') cod. 50. φίλυς omiſſo τ'

v. 77. γαίαν) cod. 50. γαίην. Super η manus prima ſcripſit α.

v. 79. Σχερίην ἐρατεινήν) cod. 56. σχεδίην ἐφατεινήν. Super δ manus recentior ſcripſit ρ, & in φ ſcripſit ρ, ut ſit σχερίην ἐρατεινήν

v. 86. ἐληλέατ') cod. 56. ἐληλέατ'. Vulg. ἐληλάδατ' cod. 5. ἐληλάατ'. Cod. 50. χάλκεοι μὲν γὰρ τοῖχοι ἐληλέδατ'

v. 90. ἐφ' ὑπερθύριον) cod. 56. ἐφύπερθε θύριον. Ad hunc verſum manus recentior in margine ſcripſit: φιλόξενος ἐν τῷ περὶ τῆς ῥωμαίων διαλέκτυ.

v. 100. πύργων) cod. 56. πύργων. Vulg. cod. 5. 50. βωμῶν.

v. 105. ὑφῶσι) cod. 5. ὑφῶσι. Vulg. cod. 5. ὑφόωσι

v. 109. ἐνὶ πόντῳ) cod. 56. ἐπὶ πόντῳ. Super ἐπὶ manus prima scripsit ἐνὶ.

v. 110. Τεχνήσαι) cod. 50. τεχνῆσαι

v. 110. γάρ σφισι) cod. 50. γάρ σφιν

v. 114. τελεθόωντα) cod. 50. τελεθάοντα

v. 117. ἀπολείπει) cod. 50. ἀπολήγει

v. 120. Ὄγχνη ἐπ' ὄγχνῃ) cod. 5. ὄχνη ἐπ' ὄχνῃ

v. 120. μήλῳ)cod. 56. μῆλον. Super ον manus recentior scripsit ω, ut sit μήλῳ.

v. 121. ςαφυλὴ ςαφυλῇ) cod. 50. ςαφυλῇ ςαφυλὴ

v. 124. ἑτέρας δ' ἄρα τε) cod. 50. ἑτέρας δὲ ἄρα

v. 132. Τοί ῥ') cod. 50. τοί ἄρα

v. 135. δώματος) cod. 5. δώματα

v. 137. Σπένδοντας) cod. 5. πένδοντας. Proxime præcedens vocabulum μέδοντας terminatur in ς.

v. 152. δηθὰ) cod. 50. δηρὰ

v. 155. δὴ) cod. 50. omittit δὴ

v. 155. ἥρως Ἐχένηος) cod. 5. ἥρως ἀλιθέρσης.

v. 163. ἀναςήσας) edit. Flor. ἀνςήσας. Manus correctrix in exemplari Florentino Ratzenbergeri in margine scripsit α, ut sit ἀναςήσας.

v. 167. ἄκουσ') cod. 50. ἄκουσεν

v. 183. Νώμησεν) cod. 5. νώμησαν

v. 184. ἐπαρξάμενος) cod. 5. ἐπαρξάμενοι

v. 184. σπεῖσάντ', ἔπιόν θ') cod. 5. σπείσαντο πίον θ'. Sed θ' manus prima supra addidit.

v. 188. Νῦν μὲν) cod. 5. νῦν δὴ

v. 195. μεσσηγύς γε) cod. 5. μεσσηγύ γε. Cod. 50. μεσσηγύς τε

v. 197. ἄσσα) cod. 50. ὅσσα

v. 199. Εἰ δέ τις &c.) cod. 56. ad hunc verſum in margine habet a prima manu: εἰ δὲ θς ὢν ἀνθρωπόμορφυς ἥκει ξένον οἱ θεοὶ βόλονται.

v. 202. ἀγακλητὰς) cod. 50. ἀγακλυτὰς

v. 204. ξύμβλητοδίτης) cod. 5. 50 ξύμβληται ὁδοίτης.

v. 213. Καὶ δ' ἔτι καὶ κεν μᾶλλον) cod. 50. καὶ δέ τι κεν καὶ πλεῖον

v. 214. μόγησας) cod. 50. μόγησα.

v. 219. ἔχω φρεσίν) cod. 56. ἔχω ἐνὶ φρεσσίν

v. 221. ληθάνει) cod. 50. λανθάνει

v. 223. Ὥς κ' ἐμὲ) cod. 5. ὥς κέ με

v. 223. ἐπιβήσεται) 5. cod. vulg. ἐπιβήσετε

v. 228. πεῖσάν τ', ἐπιὸν θ') cod. 5. πείσαντο πίονα

v. 232. ἐπεκόσμεον) cod. 5. vulg. ἀπεκόσμεον

v. 239. ἀλώμενος) cod. 5. ἀλώμεναι

v. 242. δόσαν θεοὶ) cod. 5. θεοὶ δόσαν

v. 244. ἀπόπροθεν) cod. 5. ἀπόπροθι

v. 246. θεὸς) cod. 50. θς cum titla.

v. 250. ἔλσας) cod. 50. ἔλσας ἐκέασε

v. 251. ἀπέφθιθον) cod. 56. ἐπέφθιθον. Cod. 50. ἀπέφθιθεν

v. 255. θεὸς) cod. 50. θς cum titla

v. 256. Ἐνδυκέως) cod. 50. ἐν - κέος. Spatio medio vacuo relicto.

v. 260. νέεσθαι) cod. 56. ναίεσθαι

v. 263. ἐτράπετ') cod. 5. ἐτρέπετ'

v. 265. εἵματα) cod. 50. εἵματ'

v. 270. ξυνέσεσθαι) cod. 50. ξυνέεσθαι.

v. 273. οὐδέ με κῦμα) cod. 5. Vulg. οὐδέ τι κῦμα

v. 274. ϛενάχοντα) cod. 50. ϛονάχοντα

v. 278. Ἔνθά με &c.) cod. 5. omittit hunc versum. Cod. 50. ἔνθα κέ μ'

v. 280. εἵως) cod. 50. ἕως

v. 283. ἀμβροσίη) cod. 5. ἀβροσίη

v. 286. Ἠφυσάμην) cod. 56. φυσάμην

v. 286. θεὸς) cod. 50. θς̃ cum titla.

v. 289. Δύσσετο) cod. 50. δύσετο

v. 291. ἔβην) cod. 50. 5. vulg. ἔην.

v. 292. οὔτι) cod. 50. ἔτε

v. 297. Ταῦτά μοι) cod. 5. vulg. ταῦτά τοι

v. 298. προσαμείβετο) cod. 50. ἀπαμείβετο

v. 299. ἐναίσιμον) cod. 56. αἰνέσιμον

v. 300. μετ') cod. 50. σὺν

v. 306. ἐπισκύσσαιτο) cod. 50. ἐπισκύσαιτο

v. 307. Δύσζηλοι) cod. 56. δυσσαίηλοι. In margine manus recentior scripsit δύσζηλοι

v. 314. οἶκον δὲ ἐγὼ) cod. 5. οἶκον δέ τ' ἐγὼ

v. 317. ἐς τόδ') cod. 56. ἐς τὸν. Cod. 50. ἐς τότ'

v. 319. Λέξεαι) cod. 56. λέξεται. Manus prima in margine scripsit γρ. λέξεαι

v. 321. ἑκαϛέρω) cod. 56. 50. ἑκατέρω

v. 321. Εὐβοίης) cod. 5. εὐοίης

v. 322. Τήν περ) cod. 5. vulg. τὴν γὰρ

v. 322. οἵ μιν) cod. 5. ἥ μιν

v. 322. φασὶν) cod. 50. φάσ'

v. 323. ὅτε τε) cod. 50. ὅτε δὴ

v. 325. ἔνθ') cod. 50. ἐνθάδ'

v. 330. ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε) cod. 50. πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν

v. 235. ἐν μεγάροισι) cod. 5. Vulg. ἀμφιπόλοισιν.

v. 338. ἔσασθαι) cod. 5. ἔσεσθαι

v. 342. πεποίηται) cod. 5. πεποίητο

LIBER VIII.

Vers. 5. Φαιήκων ἀγορήνδ') cod. 5. Φαιήκων δ' ἀγορήν

v. 9. Ἡ λαὸς μὲν ἄνωγ' &c.) cod. 5. 50. Vulg. Νόστον Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μητιόωσα

v. 12. πύθησθε) cod 56. πύθεσθε

v. 14. σπλαγχθεὶς) cod. 5. σπλαχθεὶς

v. 16. καὶ ἕδραι) cod. 5. ἕδραι τε

v. 17. πολλοὶ δ' ἄρα θηήσαντο) cod. 5. πολλοὶ δ' ἄρ ἐθηήσαντο. Vulg. πολλοὶ γὰρ ἐθηήσαντο

v. 18. δαΐφρονα) cod. 56. δαΐφρονος

v. 23. τοὺς) cod. 5. Vulg. οὓς

v. 27. Ὄφρ' εἴπω &c.) cod. 5. omittit hunc versum.

v. 30. λίσσεται) cod. 50. λείοσεται

v. 31. ἐποτρυνώμεθα) cod. 50. ἐποτρυνάμεθα

v. 32. ἠδ' ἄλλος) cod. 5. vulg. ἠδέ τις ἄλλος

v. 36. ἦσαν) cod. 50. εἰσὶν

v. 39. πᾶσι) cod. 50. πάντα

v. 42. φιλέοιμεν) cod. 5. vulg. φιλέωμεν. cod. 50. μεγάροισι φιλέωμεν

v. 44. Δημόδοκον) cod. 5. κημόδοκον

v. 44. θεὸς) cod. 50. θς̄ cum titla.

v. 45. Τερπνὴν) cod. 5. 50. τέρπειν. Edit. Flor. τέρπειν ὅπη. In exemplari Flor. Ratzenbergeri manus correctrix in margine scripsit π ut sit ὅππη

v. 45. θυμὸς) cod. 56. θς̄. Ita per siglam pro θεὸς. Manus recentior in margine scripsit θυμὸς. Post hunc versum 45. cod. 5. interserit hunc: μηδέ τις ἀρνείσθω καλέσασθαι θεῖον ἀοιδόν.

v. 48. Κοῦροι) cod 50. Vulg. κούρω

v. 54. τάνυσαν) cod. 50. πέτασαν

v. 55. τὴν γ' ὥρμισαν· αὐτὰρ ἔπειτα) cod. 50. τὴν δ' ὥρμισαν· ἐκ δ' ἔβαν αὐτοὶ

v. 56. Βὰν ῥ' ἴμεν) cod. 50. βὰν δ' ἴμεν

v. 63. Δημοδόκον λιγύφωνον &c.) cod. 50. 5. vulg. omittunt hunc versum.

v. 64. Μοῦσ' ἐφίλησε) cod. 5. μοῦσα φίλησε

v. 65. Ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε) cod. 56. ὀφθαλμῶν ἄμερσε omisso μὲν. Cod. 5. ὀφθαλμῶ μὲν ἄμερσε

v. 66. θρόνον) cod. 50. omittit θρόνον

v. 68. λιγεῖαν) cod. 5. λιγέην

v. 71. ἀνώγοι) cod. 5. ἀνώγει

v. 72. ποτε δηρίσαντο) cod. 50. ποτ' ἐδηρίσαντο

v. 75. ὐρανὸν εὐρὺν ἵκανεν) cod. 5. εὐρὺν ὐρανὸν ἵκανεν

Manus prima litteris ſupra poſitis reſtituit ordinem.

v. 81. ἐνὶ ἠγαθέῃ) cod. 56. ἐνὶ γαθέῃ. Vulg. cod. 5. ἐν ἠγαθέῃ

v. 82. χρησόμενος) cod. 50. χρυσόμενος

v. 83. Διὸς μεγάλοιο ἕκητι) cod. 56. διὸς μεγάλοιο διὰ βυλάς. In margine manus prima ſcripſit: διὸς μεγάλοιο ἕκητι. Cod. 50. διὸς μεγάλυ διὰ βυλάς.

v. 100. Φόρμιγγος &c.) cod. 5. omittit hunc verſum.

v. 102. ἐνίποι) cod. 5. 50. vulg. ἐνίσπῃ

v. 104. παλαισμοσύνῃ τε) cod. 56. παλαιμοσύνῃ τε.

v. 110. ἅμα) cod. 50. ὅπη. Manus prima ſupra ſcripſit γρ. πολὺς

v. 110. πυλὺς) cod. 50. πολὺς

v. 113. Πρυμνεύς τε) cod. 5. πρoιμνεύς τε

v. 121. Οἵ δ' ἤτοι πρῶτον) cod. 50. οἵ δὴ τοπρῶτον

v. 123. κονιῶντες) cod. 5. 50. vulg. κονίοντες

v. 124. ὄχ' ἄριςος) cod. 50. omittit ὄχ'

v. 126. ἵκεθ') cod. 5. ἵκετ'

v. 130. Ἐλατρεύς) cod. 50. ἀλετρεὺς

v. 134. ἐρώμεθ') cod. 50 5. vulg. ἐρώμεθα

v. 139. ἔγωγ' ἔτι) cod. 50 5. vulg. ἔγωγέ τι

v. 140. Ἄνδρα τε) cod. 50 ἄνδρα γε

v. 140. κρατερὸς εἴη) cod. 5. 50. κάρτερος ἐςίν

v. 142. νημερτὲς) cod. 5. 50. vulg. κατὰ μοῖραν

v. 143. ἰὼν) cod. 56. omittit hoc vocabulum.
v. 145. ἐς μέσσον) cod. 5. ἐν μέσσῳ
v. 148. ἔησιν) cod. 5. 50. vulg. ἧσιν.
v. 149. ῥέξειεν καὶ χερσὶν ἔῃσιν) cod. 5. ῥέξει καὶ χείρεσσιν ἔῃσιν.
v. 152. κατείρυσαι) cod. 50. κατείρυται
v. 163. πρακτῆρες) cod. 5. vulg. πρηκτῆρες. Cod. 50. πρηκτῆρες ἔασι
v. 164. εἶσιν ἑταίρων) cod. 5. εἶσιν ὁδάων. Vulg. cod. 50. ἧσιν ὁδαίων.
v. 165. Κερδέων) cod. 56. 5. κερδαλέων
v. 165. ἀθλητῆρι) cod. 5. ἀθλήτῃ
v. 169. ἀγορητύν) cod. 56. ἀγορητήν. Manus recentior super ην scripsit ὺν, ut sit ἀγορητύν. Cod. 5. ἀγορὴν
v. 171. θεὸς) cod. 50. θς cum titla.
v. 171. ἐς αὐτὸν) cod. 56. εἰς αὐτὸν
v. 174. θεὸν) cod. 50. θν cum titla.
v. 177. ἄλλως) cod. 5. ἄλλος
v. 178. θεὸς) cod. 50. θς cum titla.
v. 178 ἔασι) cod. 5. ἐασίν
v. 184. πτολέμους) cod. 5. πολέμους
v. 186. ἐπώτρυνας) cod. 50. ἐπότρυνας
v. 187 αὐτῷ φάρει ἀναΐξας λάβε) cod. 56. αὐτοφαρεὶ ἀναΐξας λάβε. Cod. 5. αὐτῷ φάρ' ἀνάϊξεν καὶ λάβε
v. 188. ὀλίγον περ) cod. 5. 50. ὀλίγον τε
v. 192. ναυσίκλυτοι) cod. 5. ναυσίκλειτοι

v. 193. ὑπέρπτατο σήματα πάντων) cod. 5. ὑπερέπτατο σήματα πάντα. Super ultimo α manus prima fcripfit ων, ut fit πάντων. Cod. 50. ὑπέρπτατο σήματα πάντα.

v. 194. τέρματ᾽) cod. 5. τέρμα

v. 196. τοι, ξεῖνε, διακρίνειε τὸ σῆμα) cod. 5. διακρίνειέ τοι ξεῖνε τὸ σῆμα. Manus prima litteris fupra pofitis hunc ordinem reftituit: ξεῖνε διακρίνειέ τοι τὸ σῆμα.

v. 199. τόνγ᾽) cod. 5. τῷγ᾽

v. 203. Τοῦτον νῦν) cod. 5. τοῦτο νῦν. Ob allitera-tionem

v. 204. ἢ τοσσοῦτον) cod. 5. ἠὲ τοσοῦτον

v. 205. ὅτινα κραδίη) cod. 5. 50. ὅντινα κραδίη. Quæ certe vera eft lectio. De ιη, ιε, ιω, ια, ιου unam fyllabam conftituentibus, uti apud Slavos obtinet, videfis fuo tempore Bibliothecam Slavicam Fortunati Durich, cujus volumen primum jam fub prelo fudat. Ego virum clariffimum ad hunc, & fimiles locos claſſicos attentum feci. Cl. Fofteri librum anglicum on accent and quantity non vidi. Forte adminiculante linguæ Slavonicæ notitia multi loci intricati feliciter aliquando explicabuntur.

v. 220. ἀπεκαίνυτο) cod. 56. ἀπέκνυτο. Manus prima fuper κ fcripfit αι, ut fit ἀπεκαίνυτο. Manus recentior in margine fcripfit γρ. ἀπεκένυτο.

v. 221. ὅτε) cod. 5. ὅθι

v. 222. πολὺ) cod. 56. πάντων. Manus recentior in

margine

margine fcripfit: γρ. πολὺ.

v. 224. ὀκ ἐθελήσω cod. 50. ὄτι θελήσω

v. 229. προκαλέσσετο) cod. 5. vulg. προκαλίζετο

v. 231. δείδοικα) cod. 5. δέδοικα

v. 239. ὅτι σ' ἔτος) cod. 50. ὅτι ἔτος omiffo σ'

v. 242. ἄλλῳ) cod. 5. ἄλλοις

v. 247. πυγμάχοι) cod. 50. πυγμάρχοι

v. 253. περιγινόμεθ') cod. 5. περιγιγνόμεθ'

v. 255. λίγειαν) cod. 5. λιγείην

v. 260. εὐπρόνοσεσκον) cod. 56. εὐπρήεσκον

v. 261. Λείηναν) cod. 5. λείειναν

v. 261. εὔρυνον) cod. 5. vulg. εὔρυναν

v. 269. δόμοισι) cod. 56. δόμασι. Super α manus prima fcripfit οι, ut fit δόμοισι

v. 275. δεσμὸς) cod. 50. δεσμὰ

v. 278. δέμνι' ἔκειτο) cod. 5. 50. δέμνια κεῖτο

v. 279. ἀπάντῃ) cod. 50. πάντῃ

v. 180. ἐξεκέχυτο) cod. 50. ἐξεκέχυντο

v. 183. ἐπειδὴ) cod. 5. ἐπεὶ

v. 285. ἐςὶν ἁπασέων) cod. 5. ἔπλετο πασέων

v. 288. περικλυτὸ) cod. 5. κλυτὸ

v. 290. ἐριθενέως) cod. 50. ἐριθενέος

v. 291. ἤει) cod. 56. 5. εἴη

v. 293. γύναι) cod. 5. Φίλη. Vulg. Φίλη. Cod. 50. γύνη.

v. 293. εὐνηθέντε) cod. 50. εὐνηθέντες

v. 297. δέσμοι) cod. 50. δεσμὸν

v. 300. γινώσκων) cod. 5. γιγνώσκων

v. 304. Βῆ δ' ἴμεναι &c.) cod. 56. 5. omittunt hunc versum.

v. 305. προθύρησι) cod. 50. προθύροισι

v. 307. αἰεὶ) cod. 56. αἰεί. In margine manus recentior scripsit: γρ. αἰέν.

v. 308. ἴδηοθε) cod. 5. εἴδητε. Cod. 50. ἴδητε

v. 311. ἀρτίπος) cod. 5. 50. ἀρτίπους

v. 312. ἔτι μοι) cod. 50. ὅτις μοι

v. 314. ὄψεσθ') cod. 50. ὄψεσθαι

v. 317. Καὶ μάλα φιλέοντε) cod. 5. μάλα περ φιλέονται. Cod. 50. καὶ μάλα περ φιλέοντε

v. 319. πάντα πατὴρ ἀποδώσει) cod. 5. πατὴρ πάντα ἀποδώσοι. Litteris supra scriptis restituit ordinem πάντα πατὴρ ἀποδώσοι. Cod. 50. πάντα πὴρ ἀποδῶσι

v. 323. ἦλθ' ἐριούνης) cod. 5. ἦλθε δ' ἐριούνης. Melior est lectio codicis 5. ιε more slavonico unam syllabam constituit.

v. 329. ἄλλον) cod. 50. ἄλλων

v. 330. κιχάνοι) cod. 5. 50. vulg. κιχάνει

v. 336. Ἀργειφόντη) cod. 5. δωτὴρ ἐάων. Vulg. cod. 50. δῶτορ ἐάων

v. 337. ἐθέλοις) cod. 50. ἐθέλεις

v. 337. πιεσθεὶς) cod. 5. πιεσθείς. Est hoc vocabulum in rasura scriptum. Manus prima etiam in margine scripsit πιεσθείς.

v. 341. τρὶς) cod. 5. τρεῖς

v. 341. ἀμφὶς ἔχοιεν) cod. 5. ἐντὸς ἔχοιεν. In margine manus prima scripsit γρ. ἀμφὶς. Cod. 50. ἐντὸς ἔχοιεν

v. 342. εἰσορόωτε) cod. 5. εἰσορόωντε. Cod. 50. δὲ εἰσορόοιτε

v. 343. ἐγὼν) cod. 5. ἐγὼ

v. 345. ἔχε· λίσσετο) cod. 50. εἶχε· λίσσαιτο

v. 350. Εἶχεν Ἄρης &c.) cod. 5. 50. & vulgata omittunt hunc versum.

v. 352. ποσείδαον) cod. 50. ποσείδαων

v. 355. χρείως) cod. 5. χρέιως. vulg χρεῖος

v. 357. χρείως) cod. 50. χρεῖος

v. 362. κρατερῶ περ ἐόντ(ος)) cod. 5. κρατερώ περ ἐόντε. Manus prima super ω scripsit ȣ, & super ε in vocabulo ἐόντε scripsit ος, ut sit κρατερȣ̃ περ ἐόντος.

v. 363. ἀναΐξαντε) cod. 56. ἀναΐξας. Cod. 50. ἀναΐξαντες.

v. 363. Θρήκηνδε βεβήκει) cod. 50. Θρήκηνδ' ἐβεβήκει

v. 364. Φιλομμηδὴς) cod. 56 Φιλομηδὴς. Vulg. Φιλομμειδὴς. Cod. 50. Φιλωμειδὴς. Consentit plus hæc lectio cum glossis Didymi: Φιλόγελως, ἱλαρά. Ad hunc versum manus prima in margine codicis 56. scripsit: ȣ̓τος ὁ σίχ(ος) ἐπλάνεσε τὸν ἡσίοδον εἰπεῖν κυπρογένειαν τὴν ἀφροδίτην.

v. 370. Τέρπετο ἐν) cod. 5. vulg. τέρπετ' ἐνὶ

v. 372. κέλευσε) cod. 5. κέλευεν

v. 373. Μȣνὰξ) cod. 5. μονὰξ

v. 374. ἕλοντο) cod. 50. ἕλκοντο a prima scriptura. Ma-

nus prima correxit, ut sit ἕλοντο.

v. 378. Ῥηΐδίως &c.) cod. 56. ῥηιδίως μεθέλεσκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα. In margine manus prima scripsit: γρ. ῥηϊδίως μεθέλεσκε παρὸς ποσὶν οὖδας ἱκέσθαι.

v. 380. πουλυβοτείρῃ) cod. 56. πολυβοτείρῃ

v. 382. Ἑσαῶτες) cod. 5. 50. ἑσαότες

v. 383. Δὴ τότ' ἄρ' Ἀλκίνοον) cod. 5. δὴ τότε ἀλκίνοον

v. 384. κρεῖον) cod. 5. κρείων

v. 394. φάρος ἕκαστος) cod. 56. φᾶρος ἕκαστος. Vulg. ἕκαστος φᾶρος. Cod. 50. ἕκαστος φάρος

v. 395. τάλαντον) cod. 56. τάλαντον. Super hoc vocabulo est λίτραν glossa. Hæc glossa etiam biblico interpreti bene notanda est, præcipue si Didymus, sub quo nomine vulgo feruntur, auctor est scholiorum Homericorum. De vocabulo λίτρα quod Joh. XII. 3. & XIX. 39. legitur, vide plura lectu digna Repertorii pro biblica & orientali litteratura parte XVII. pag. 93. sq.

v. 398. δέ ἑ αὐτὸν) cod. 50. δὲ ἑαυτὸν

v. 400. ἐπήνεον, ἠδ' ἐκέλευον) cod. 5. ἐπήνεον ὡς ἐκέλευεν.

v. 403. κρεῖον) cod. 5. κρείων

v. 406. νεοπρίστου) cod. 5. νεοπρήστου

v. 408. ὅδ' ἐδέξατο χαίρων) cod. 5. 50. Vulg. ξίφος ἀργυρόηλον

v. 419. Δύσετό τ') cod. 50. 5. vulg. δύσετό τ'

v. 419. παρῆεν) cod. 50. παρῆσαν

v. 424. 425. in cod. 5. desunt homoeoteleuto.

v. 425. Δή τότε) cod. 50. δὴ ῥα τότ'

v. 427. Θὲς) cod. 5. δέ. Manus prima δὲ supra scripsit.

v. 432. ὀπάασω) cod 50. ὀπάσω

v. 434. ἐνὶ μεγάροις) cod. 56. ἐν μεγάροισι

v. 437. Αἳ δὲ λοετροχόον &c.) cod. 56. omittit hunc versum. Manus recentior illum in margine scripsit.

v. 437. τρίποδ' ἔστασαν) cod. 50. στῆσαν τρίποδα

v. 448. Αἳ δ' ἄρ ὕδωρ) cod. 5. ἐν δ' ἄρα ὕδωρ

v. 440. Τόφρα φέρ' Ἀρήτη) cod. 56. τόφρα δ' ἀρήτη. In margine manus prima scripsit: γρ. τόφρα φέρ' ἀρήτη. Cod. 50. τόφρα δ' ἄρ ἀρήτη περικαλλέα χηλὸν ἐξέφερεν θαλάμοιο· τίθει δ' ἐνὶ κάλλιμα δῶρα. Vulg. v. eod περικαλλέα χηλόν. Cod. 5. περικαλλέα δῶρα τε χηλὸν. Cod. 56. περικαλλέα δῶρα.

v. 444. ἴηλον) cod. 5. ἴηλε

v. 450. ἀνώγει) cod. 5. vulg. ἄνωγε

v. 445. ἔμπεδος) cod. 56. ἔμπεδον. Manus prima super ν scripsit ς.

v. 455. Τὸν ἐπεὶ) cod. 50. τόνδ' ἐπεὶ

v. 463. ἐμοῖ') cod. 50. ἐμεῖ'.

v. 463. ὀφέλλοις) cod. 5. 50. vulg. ὀφέλλεις

v. 466. ἐρίγδουπος) cod. 50. ἐρίδουπος

v. 467. Οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι) cod. 5. οἴκαδε ἐλθέμεναι. Cod. 50. οἴκαδέ τ' ἐλθέμεν

v. 468. Θεῷ) cod. 50. θῷ cum titla.

v. 470. καὶ ἐς θρόνον) cod. 5. καὶ θρόνον omisso ἐς

v. 473. τετιμένον) cod. 5. τετιμμένον

v. 476. Νῶτου) cod. 50. αὐτοῦ

v. 496. οἵ Ἴλιον) cod. 5. 50. οἵ ῥ' ἴλιον
v. 500. φάθ') cod. 5. ἔφαθ'
v. 500. θεοῦ) cod. 50. θῦ cum titla.
v. 507. αὐτῶν) cod. 50. αὐτῶν
v. 509. ἐρύσαντας) cod. 5. ἐρύσαντες
v. 511. ἔμελλε τελευτήσεσθαι ἔπειτα.) cod. 50. 5. vulg. ἔπειτα τελευτήσεσθαι ἔμελλεν.
v. 512. Αἶσα γὰρ) cod. 50. αἶ γὰρ
v. 514. Ἀργείων) cod. 5. 50. ἀργεῖοι
v. 517. κεραϊζέμεν) cod. 5. κεραϊζέμεναι
v. 518. προτὶ) cod. 50 ποτὶ
v. 520. τολμήσαντ' αὐτοὶ) cod. 5. 50. vulg. φάτο τολμήσαντα
v. 527. ἀσπαίροντα ἰδοῦσα) cod. 5. 50. vulg. ἀσπαίροντ' ἐσιδοῦσα
v. 530. Εἴρερον) cod. 5. εἴρεσον. Cod. 50. εἴρερον ἐσα-
v. 533. ἐλάνθανε) cod. 5. λάνθανε νάγουσι
v. 540. δορπέομέν τε) cod. 50. δορπεῦμέν τε
v. 540. δῖος) cod 5. 50. θεῖος
v. 543. Ἀλλ' ἄγε) cod. 5. ἀλλά γ'
v. 543. πάντες) cod. 5. πάντες. Super ες manus prima scripsit α, ut sit πάντα.
v. 548. πραπίδεσσιν) cod. 50. πραπίπεσσι
v. 556. δέ μοι) cod. 5. δή μοι
v. 558. ἔασιν) cod. 50. ἔασσιν
v. 566. ἀγάσασθαι) cod. 56. ἀγάσεσθαι. Super ε recentior manus scripsit α.

v. 567. πόμποι ἀπήμονες) cod. 5. πο - - - πήμονες spatio medio albo relicto.

v. 569. ἠεροειδέϊ) cod. 50. ἠροδέϊ

v. 570. Ῥαίσεσθαι) Vulg. 50. ῥαισέμεναι

v. 570. ἀμφικαλύψειν) cod. 56. καλύψειν. Manus recentior super ειν scripsit οι, ut sit καλύψαι. Cod. 50. ἀμφικαλύψαι

v. 571. Θεός) cod. 50. θς cum titla.

v. 974. τε) cod. 50. omittit τε.

v. 577. καί σφιν) cod. 50. καί σφι

v. 578. θυμόν) cod. 5. θυμῷ

v. 580. ἐπικλώσαντο) cod. 50. ἀπεκλώσαντο

v. 582. ἀπέφθιτο) cod. 56. ἀπέφθιτο. Vulg. ἀπώλετο.

v. 585. Ἤ πȣ τίς) cod. 50. ἤ τίς πȣ

v. 586. μέν τοι) cod. 50. μέν τι.

LIBER IX.

Vers. 2. κρεῖον) cod. 5. κρείων

v. 4. αὐδήν) cod. 5. ἄντην. Super hoc vocabulo manus prima γρ. αὐδήν

v. 6. ὅτε) cod. 56. ὅτε. Vulg. ὅταν

v. 7. ἀκȣάζωνται) cod. 5. ἀκȣάζωντ'. Cod. 50. ἀκȣάζονται

v. 11. ἐνὶ φρεσὶ) cod. 50. ἐνὶ φρεσὶν

v. 15. πολλά) cod. 5. μάλα

v. 19. δόλοισιν) cod. 50. δήλοισιν
v. 20. ἵκει) cod. 50. ἥκει
v. 25. χθαμαλὴ) cod. 5. χθαμαλή τε
v. 28. γλυκερώτερον) cod. 5. γλυκύτερον
v. 30. Ἐν σπέσι) cod. 5. 50. omittunt hunc versum.
v. 35. Γίνεται) cod. 5. γίγνεται
v. 38. ὅ μοι) cod. 50. ὄν μοι
v. 42. κίοι) cod. 50. κίῃ.
v. 48. ἧσαν) cod. 50. ἔασαν.
v. 51. γίνεται) cod. 5. γίγνεται
v. 52 Ἠέριοι) in Florentino exemplari Ratzenbergeri manus correctrix in margine scripsit η, ut sit ἠερίη. Cod. 5. ἠέριμοι
v. 53. πάθωμεν) cod. 5. πάθοιμεν
v. 56. ἀέξετο) cod. 56. ἀέζετο
v. 58. μετενίσσατο) cod. 50. μετενίσσετο
v. 60. ἑταῖροι) cod. 50. ἀχαιοί. Sed manus prima hoc vocabulum punctis notat, & illi ad latus addidit ἑταῖροι.
v. 61. Ὤλοντ') cod. 50. ὤλονθ'
v. 64. νῆες κιον) cod. 50. νέες ἥιον
v. 72. κάθεμεν) cod. 5. κάτθεμεν
v. 80. περιγνάμπτοντα) cod. 50. περιγάπτοντα.
v. 82 Ἔνθα ἐννῆμαρ) cod. 56. ἔνθα ἐννῆμαρ. Cod. 5. ἔνθ' ἐννῆμαρ. Manus prima post ἔνθ' posuit signum, & in margine scripsit: ἄρα, ut sit ἔνθ' ἄρα ἐννῆμαρ. Cod. 50. ἔνθεν δ' ἐννῆμαρ

v. 83. ἐπ' ἰχθυόεντ' · αὐτὰρ) cod. 5. 50. ἐπ' ἰχθυόεντα ἀτὰρ

v. 85. Ἔνθεν ἐπ') cod. 5. ἔνθ' ἐπὶ. Vulg. Ἔνθα δ' ἐπ'

v. 88. προΐην πεύθεσθαι) cod. 56. προΐην πεύσεσθαι. Cod. 5. προΐειν πεύσεσθαι.

v. 89. Οἵτινες &c.) cod. 50. omittit hunc versum.

v. 103. εἴσβαινον) cod. 50. ἔμβαινον

v. 110. Πυροὶ) cod. 5. πυῤῥοὶ

v. 111. ἀέξει) cod. 5. ἀέζει

v. 112. θέμις τε) cod. 5. θέμισες. Vulg. 50. θέμισες.

v. 114. Ἐν απέσι) cod. 50. ἐν απέεσι

v. 116. παρὲκ λιμένος) cod. 5. παρακλιμένη

v. 118. γεγάασιν) cod. 50. γεγάαοσιν

v. 119. πάθος) cod. 50. πάτος

v. 125 νέες) cod. 5. νέας

v. 126 νηῶν) cod. 56. omittit νηῶν.

v. 129 νηυσὶν) cod. 50. νησὶν

v. 130. Οἵ κέ σφιν) cod. 5. οἱ καί σφιν

v. 131. Φέροι) cod. 50. Φέρει

v. 132. Ἐν μὲν γὰρ &c.) cod. 5. omittit hunc versum.

v. 138. εἴσοκε ναυτέων) cod. 50. εἴσοκεν αὖτε

v. 139. ἐποτρύνει) cod. 50. ἐποτρύνῃ

v. 141. πεφύασιν) cod. 50. πεφύαοσιν

v. 144. παρὰ) cod. 50. περὶ

v. 147. προτὶ) cod. 50. ποτὶ

v. 154. Ὦρσαν) cod. 50. ὦσαν

v. 158. θεὸς) cod 50. θς cum titla.

v. 150. αἶγας) cod. 50. αἶγες

v. 168. κνέφας) cod. 50. κνεφέας
v. 169. τότε κοιμήθημεν) cod. 5. 50. τοτ' ἐκοιμήθημεν
v. 178. ἐμβαίνειν) cod. 50. ἀμβαίνειν
v. 185. δέμνητο) cod. 50. δέδμητο
v. 194. πὰρ νηΐ τε) cod 5. παρὰ νηΐ τε
v. 195. ἑτάρων) cod. 5. ἑτάρους
v. 197. ἔδωκε) cod. 50. δῶκε
v. 198. Ἰρεὺς) cod. 50. ἱερεύς. Melior lectio.
v. 206. Ἠείδει) cod. 50. ἠήδη
v. 218. ἐθνεύμεσθα) cod. 5 ἐθηεύμεθα
v. 221. μέταοσαι) cod. 5 μέσσαοσαι
v. 222. ναῖον) cod. 5. νᾶον
v. 228. βέλτερον) cod. 56. φέλτερον. Cod. 5. 50 vulg. κέρδιον
v. 235. ὀριμαγδὸν) cod. 50. ὀρυγμαδὸν
v. 240. θυρεὸν μέγαν ὕψοσ' ἀείρας) cod. 5. θυρεὸν μέγαν ὕψοσ' ἀείρας. Manus prima fuper θυρεὸν fcripfit β, fuper μέγαν pofuit α, & fuper ὕψοσ' fcripfit γ, ut fit ordo hic: μέγαν θυρεὸν ὕψοσ' ἀείρας, qui eft præpofterus
v. 241. Ὄμβριμον) cod. 50. ὄβριμον
v. 242. τετράκυκλοι) cod. 5. τετράκυκλοί τε.
v. 243. Θύρῃσιν) cod. 5. θύρηφι
v. 245. ἧκεν ἑκάστῃ) cod. 5. ἦγεν ἑκάστῃ
v. 246. θρέψας) cod. 56. θρέξας
v. 249. δαινυμένῳ) cod. 5. ἐν ὑμένῳ. Hoc ordine in cod. 5. v. 249. 251. 250. fe excipiunt. Sed ma-

nus prima litteris supra scriptis restituit ordinem. Cod. 50. αἰνυμένῳ.

v. 253. κατὰ πρῆξιν) cod. 5. καταπρήξειν

v. 253. ἀλάληϑε) cod. 50. ἀλάλαϑε

v. 262. μητίσαϑαι) cod. 5. μητίσαϑαι. Alterum σ manus prima supra addidit, ut sit μητίσσαϑαι. Vulg. μητιάαϑαι.

v. 268. δῴης) cod. 5. δοίης

v. 269. αἴδοιο φέριϛε) cod. 5. αἰδεῖο omisso φέριϛε. Sed relicto spatio vacuo.

v. 269. ἱκέται δέ τοι ἐσμέν) cod. 56. 5. ἱκέται δέ τοι εὐχόμεϑ' εἶναι. Cod. 50. ἱκέται δέ τοι εἰμὲν

v. 275. αἰγιόχε) cod. 5. αἰγιόχοιο. Manus prima ιο ita conjunxit, ut sit υ, & sit ita αἰγιόχε. Cod. 50. αἰγιόχοιο. Super οιο manus prima scripsit ε.

v. 276 βέλτεροι) cod. 56. φέλτεροι. Cod. 50. Vulg. φέρτεροι

v. 278. κελεύει) cod. 5. 50. κελεύοι

v. 284. ὑμῆς) cod. 56. ἡμᾶς. Cod. 5. ἡμεῖς

v. 285. Ἄκρητος πελάσας) cod. 5. vulg. ἄκρῃ προσπελάσας

v. 286. τοῖςδε ὑπέκφυγον) cod. 5. τοῖςδε ὑπέκφυγον

v. 291. διαμελεϊςὶ) cod. 50. διαμελιςὶ

v. 291. ὁπλίσατο) cod. 5. vulg. ὡπλίσατο

v. 292. ἀπέλιπεν) cod. 50. ἀπέλειπεν

v. 295. ἀμηχανία) cod. 5. vulg. ἀμηχανίη

v. 296. ἐμπλήσατο) cod. 5. ἐπλήσατο

v. 295. ἐμπλήσατο) cod. 5. ἐπλήσατο

v. 300. ἐρυοσάμενυς) cod. 5. ἐρυσάμενος
v. 305. ὄμβριμον) cod. 5. vulg. ὄβριμον
v. 309. πάντα κατὰ μοῖραν) cod. 50. omittit hunc verſum.
v. 311. δαῖτα) cod. 50. δεῖπνον
v. 315. Πολλῷ) cod. 5. vulg. πολλῇ
v. 317. δῴη) cod. 5. δοίη. Vulg. δῴη
v. 323. ἐκπεράα) cod. 50. ἐκπεράαν
v. 327. δ' ἐθόωσα) cod. 50. δὲ θόωσα
v. 335. ἐλέχθην) cod. 5. ἐλέχμην. Vulg. ἐλέγμην
v. 339. Θεὸς) cod. 50. θς cum titla.
v. 339. ἐκέλευσεν) cod. 5. ἐκέλευσεν. Vulg. ἐκέλευεν
v. 341. πίονας) cod. 56. πίονας. Vulg. 50. μηκάδας
v. 344. ὁπλίσατο) cod. 5. vulg. ὡπλίσατο
v. 346. Κισσύβιον) cod. 50. κισσίβιον
v. 346. χερσὶν ἔχων) cod. 50. χερσὶ φέρων
v. 349. φέρω) cod. 5. 50. φέρον. Vulg. φέρον.
v. 350. πέμψειας) cod. 56. 5. πέμψεις
v. 351. ὕστερον) cod. 50. ὕστερος
v. 352. Ἀνθρώπων;) cod. 5. 50. ἀνθρώπων πολέων.
Cod. 56. omittit πολέων.
v. 352. ἔκπιεν) cod. 56. 5. ἔπιεν
v. 356 ξείνιον) cod. 56 5. ξεινήιον
v. 356. χαίροις) cod. 5. vulg. χαίροις. Cod. 50 χαίρῃς
v. 357. Κυκλώπεσσι) cod. 50. κυκλώπεσι
v. 358. ἐρισάφυλον) cod 50 ἐρυσάφυλον
v. 358. ἀέξει) cod. 56. ἀέζει
v. 360. αὖθις) cod. 5. vulg. αὖτις
v. 365. ξείνιον) cod. 56. 5. ξυνήιον

v. 365. ὥσπερ) cod. 5. ὅπερ

v. 366. ὄνομα) cod. 50. ὄνομ' ἐς'

v. 367. οἶδ' ἄλλοι) cod. 5. 50. vulg. ἠδ' ἄλλοι

v. 371. ἀνακλιθεὶς) cod. 50. ἀνακλινθεὶς

v. 372. ἀποδοχμήσας) cod. 5. vulg. 50. ἀποδοχμώσας

v. 373. φάρυγος) cod. 56. φάρϋγγος. Cod. 5. φάριγγος

v. 373. ἐξέσσυτο) cod. 50. ἐξέσσυτοι

v. 374. ἀνδρόμενοι) cod. 50. ἀνδρόμεοι

v. 377. ἀναδύῃ) cod. 5. ἀναδυίῃ

v. 380. ἐγὼν) cod. 50. ἐγὼ

v. 383. ἐνέρεισάν) cod. 56. ἐνέρυσαν

v. 383. ἐρεισθεὶς) cod. 50. vulg. ἀερθεὶς

v. 385. ὑποσσείουσιν) cod. 50. ὑποσείουσιν

v. 391. σκέπαρνον) cod. 50. κέπαρνον.

v. 392. Εἰν ὕδατι &c.) cod. 50. ἐν ὕδατι ψυχρῷ βάπτῃ, μέγαλ' ἰάχοντα,

v. 393. σιδήρου γε) cod. 50. σιδήρου τε

v. 396. ἀπεσσύμεθ') cod. 5. 56. ἐπεσσύμεθ'

v. 397. ὀφθαλμοῖο περφύρμενον) cod. 5. ὀφθαλμὸν περιφυρμένον

v. 402. κήδοι) cod. 5. κήδει. Manus prima super ει scripsit οι.

v. 403. ὧδε βόησας) cod. 56. ὧδε βόησας. In margine manus prima scripsit γρ. ὧδε βόησας. Cod. 50. ὧδ' ἐβόησας

v. 404. δι' ἀμβροσίην) cod. 5. δ' ἀμβοσίην

v. 405. ἐλαύνει) cod. 5. ἐλαύνει. Super ει manus prima scripsit η, ut sit ἐλαύνῃ

v. 406. κτείνῃ) cod. 5. 50. κτείνει. Super ει manus prima scripsit η, ut sit κτείνῃ

v. 408. ἠδὲ) cod. 5. ἠδ'

v. 409. πτερόεντ' ἀγόρευον) cod. 5. πτερόεντα προσηύδων. Super vocabulo προσηύδων manus prima scripsit: 'γόρευον.

v. 411. Νοῦσον γ' οὔπως) cod. 5. νοῦσον γὰρ οὔπως

v. 413. ἔφαν) cod. 5. ἔφαντ'

v. 413. φίλ' ἦτορ) cod. 5. 50. vulg. φίλον κῆρ

v. 414. ἐξαπάτησεν) cod. 56. ἐξεπάτησεν

v. 417. ἐνὶ) cod. 5. ἐνὶ

v. 417. χεῖρε) cod. 50. χεῖρα

v. 418. στείχοντα) cod. 56. στίχοντα

v. 425. εὔτρεφέες) cod. 50. εὔτραφέες

v. 427. λύγοισιν) cod. 5. 50. λίγοισιν

v. 428. Τῆς ἔπι) cod. 5. τοῖς ἔπι

v. 433. ἐλυσθεὶς) cod. 56. ἐλευσθεὶς. In margine manus prima scripsit: ἐρεισθεὶς. Cod. 50. ἐλιχθεὶς

v. 445. στεινόμενος) cod. 56. 5. τεινόμενος

v. 448. ἔρχεαι) cod. 50. ἔρχεο

v. 451. σταθμόνδε λιλαίεαι) cod. 56. σταθμόν τε λιλέεαι. Cod. 5. σταθμὸν λιλέεαι. Cod. 50. σταθμὸν δὲ λιλαίεσαι

v. 453. κακὸς) cod. 56. κακῶς

v. 454. δαμασσάμενος) cod. 5. δαμασσόμενος

v. 455. ὄλεθρον) cod. 56. 5. ὀλέθρου

v. 459. θεινομένε) cod. 50. θεινόμενος

v. 459. ῥαίοιτο) cod. 56. ῥέοιτο. Cod. 5. ῥαίοιτο

v. 459. καδδέ κ' ἐμὸν κῆρ) cod 50. καδδ' ἐμὸν αὖ κῆρ

v. 464. ταναύποδα) cod. 50. τὰ ναυσίποδα. Sed super σι sunt deletionis puncta, ut sit ταναύποδα.

v. 464. πίονι δημῷ) cod. 5. πίονι δημῷ. Vulg. πίονα δημῷ.

v. 469. θοῶς) vulg. θεῶς

v. 470. ἐν νηὶ βαλόντας ἐπιπλεῖν) cod. 5. ἐνὶ βάλλοντας νηὶ ἐπιπλεῖν. Prima manus litteris supra scriptis hunc ordinem restituit: ἐν νηὶ βάλλοντας ἐπιπλεῖν —

v. 470. ἁλμυρὸν) cod. 5. ἀρμυρὸν

v. 473. ὅσσον τε γέγωνε) cod. 5. ὅσσον γέγωνε. Cod. 50. ὅσσον τε γέγονε

v. 474. κερτομίῃσι) cod. 50. κερτομίησι

v. 482. Καδδέβαλε) cod. 5. 50. vulg. κὰδ δ' ἔβαλε

v. 482. νεὸς) cod. 5. 50. vulg νεὼς

v. 483. οἰήιον) cod. 56. οἰκίον. In margine recentior manus scripsit: γρ. οἰκήιον.

v. 488. ἑτάροισι δ' ἐποτρύνας) cod. 5. ἑτάροις δ' ἐποτρύνων. Cod. 50. ἑτάροισι.δ' ἐπωτρύνας

v. 489. Ἐμβαλέειν &c.) cod. 50. omittit hunc versum.

v. 491. πρήσσοντες) cod. 50. πρόσσοντες

v. 492. Καὶ τότ' ἐγὼ) cod. 5. καὶ τότε δὴ

v. 494. ἐρεθίζεμεν) cod. 5. ἐρίζεμεν

v. 495. πόντονδε) cod. 56. 5. πόντον

v. 495. ἄκεσσεν) cod. 50. ἄκυε

v. 496. ὀλέσθαι) cod. 5. ἐλέσθαι
v. 501. προσέφην) cod. 50. προσέφη
v. 501. κεκοτηότι) cod. 56. κεκοτιότι
v. 503. ἀλαωτὴν) vulg. ἀλαωτὺν
v. 504. πτολιπόρθιον) cod. 56. πτολιπόρθμον. Cod. 5. πτολιπόρθον
v. 505. Λαέρταο) cod. 5. λαέρταο. Vulg. 50. λαέρτεω
v. 511. τελευτήσασθαι) cod. 50. τελευτήτεσθαι
v. 516. μ' ἐδαμάσσατο) cod. 50. με δαμάσσαο
v. 524. Εὔνιν) cod. 5. εὔνην
v. 528. ποσείδαον) cod. 50. ποσειδάων
v. 528. κυανοχαῖτα) cod. 50. κυανοχέτα.
v. 530. πτολιπόρθιον) cod. 5. πτολιπόρθον
v. 531. vulg. Υἱὸν λαέρτεω &c. omittunt cod. 56. 5.
v. 537. Ἀλλ' εἴ οἱ μοῖρ' &c.) cod. 5. εἴ οι καὶ μοῖρ'
v. 538. Καββέβαλεν) vulg. Κὰδ' δ' ἔβαλεν
v. 538. νεὸς) cod. 50. vulg. νεὼς
v. 539. ἐδεύησεν δ' οἰήιον) cod. 5. ἐδεύησε δὲ οἰκίον
v. 543. ἐΰσσελμοι) cod. 50. εὔσελμοι & ita infra v. 554.
v. 549. δέ μοι) vulg. δ' ἐμοὶ
v. 549. εὐκνήμιδες ἑταῖροι) cod. 50. εὐκνήμιδες ἀχαιοὶ ἑταῖροι. Vocabulum ἀχαιοὶ punctis notatum est, ut delendum.
v. 551. Κρονίωνι πᾶσιν ὃς ἀνάσσει) cod. 5. κρονίωνι ὃς πᾶσιν ἀνάσσει. Cod. 50. Vulg. κρονίδῃ ὃς πᾶσιν ἀνάσσει.
v. 452. ἔκηον) cod. 50. ἔκαιον

v. 553.

v. 553. Ἀλλ᾽ ὅγε) vulg. ἀλλ᾽ ἄρα
v. 555. τότε κοιμήθημεν) cod. 50. τότ᾽ ἐκοιμήθημεν
v. 558. ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης) cod. 56. παρὰ πρυμνήσια νηός. Manus recentior in margine scripsit: γρ. παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

LIBER X.

Vers. 1. ἔνθαδ᾽ ἔναιεν) cod. 50. ἔνδ᾽ ἔναιεν
v. 4. ἀναδέδρομε) cod. 5. ἀνεδέδραμε.
v. 5. γεγάασι) cod. 50. γεγάασσιν
v. 6. ἡβώοντες) cod. 50. ἡβώωντες.
v. 8. Οἱ δ᾽ αἰεὶ παρὰ) cod. 5. οἳ δὴ παρά. Vulg. οἱ δ᾽ αἰεὶ παρὰ
v. 10. Κνισσῆεν &c.) Rochefortio ita hic versus legendus videtur: Κνισσῆεν δέ τε δῶμα περιστεναχίζεται αὐλῷ.
v. 12. τάπησι) cod. 5. τάπησιν
v. 12. ἐν τρητοῖς λεχέεσσιν) cod. 50. ἐν τρητοῖσι λεχέεσσι
v. 16. Αὐτὰρ ἐγὼ) cod. 5. καὶ μὲν ἐγὼ
v. 17 κέλευον) cod. 5. κέλευθον
v. 19. ἐννεώροιο) cod. 5. ἐννεόροιο
v. 21. παυέμεν) vulg. 50. παυέμεναι
v. 22. ὀρνύμεναι) vulg. 50. ὀρνύμεν
v. 24. παραπνεύσῃ) cod. 50. πνεύσῃ

v. 26. ἔμελλεν) cod. 5. ἔμελλον

v. 27. ἀπολλόμεθ᾽) cod. 5. 50. vulg. ἀπωλόμεθ᾽

v. 30. ἐόντες) vulg. ἐόντας

v. 31. ἐπέλλαβε) cod. 5. ἐπέλλαβε. Vulg. ἐπήλυθε

v. 42. νεισόμεθα) cod. 5. 50. vulg. νισσόμεθα

v. 43. τάγε δῶκε) cod. 5. τάγε δῶκε. Vulg. τάγ᾽ ἔδωκε

v. 44. τάδ᾽ ἐςὶν) cod. 50. τόδ᾽ ἐςίν

v. 45. Ὅσσός τις) cod. 50. ὅσσος τε

v. 46. ἔφασαν) cod. 50. φάσαν

v. 48. ἁρπάξασα) cod. 56. ἄρξασα

v. 51. ἀποφθίμην) cod. 5. ἀποφθοίμην

v. 52. ζωοῖσι μετεῖναι) cod. 50. ζωοῖσιν μετείην

v. 55. Αὖτις) cod. 5. ἄντ᾽. Cod. 50. αὖθις

v. 58. τ᾽ ἐπασσάμεθ᾽) cod. 5. vulg τε πασσάμεθ᾽

v. 59. ἑτάρους) cod. 5. ἑταίρους. Cod. 50. ἑταῖρον

v. 60. Βῆν εἰς Αἰόλου) cod. 56. βῆν εἰς αἰόλου. Manus prima in margine scripsit : ὁ ςίχος οὗτος λαγαρός ἐςιν. Et manus recentior appofuit : αἰόλου γὰρ τὸ ο βραχύ.

v. 61. τεκέεσσιν) cod. 5. 50. Vulg. τέκεσσιν

v. 63. ἔκ τ᾽ ἐρέοντο) cod. 5. ἔκ τ᾽ ἐρέοντες.. Cod. 50. ἠδ᾽ ἐρέοντο.

v. 65. ὄφρ᾽ ἂν ἵκηαι) vulg ὄφρ᾽ ἀφίκοιο

v. 67. Ὣς φάσαν) cod. 50. ὥς ἔφαν

v. 67. ἐγώ) cod. 5. ἐγὼν

v. 68. Ἄασάν μ᾽) cod. 50. ἄασσάν μ᾽

v. 70. καθαπτόμενος) cod. 50. ἐφαπτόμενος

v. 72. ἐλέγχιστε) cod. 50. ἐλέγχιτε

v. 75. ἐπεὶ ἀθανάτοισιν) vulg. ἐπειή ῥα θεοῖσιν. Cod. 50. ἐπεὶ ἄρα θεοῖσιν

v. 75. τόδ' ἱκάνεις) cod. 5. ὀνδ' ἱκάνεις. Cum rasura primæ litteræ, quæ fuit δ. Rasor erravit eradendo primam litteram, volens eradere tertiam, id est, litteram ν. In margine est signum variæ, sed nihil additur.

v. 88. τετύχηκε) cod. 5. τετύχηκεν

v. 88. ἀμφοτέρωθεν) cod. 50. ἀμφωτέρωθεν

v. 89. ἀλλήλαισιν) cod. 5. 50. vulg. ἀλλήλησιν

v. 90. προέχουσιν) cod. 50. πρῦχουσιν

v. 90. ἀραιὴ δ' εἴσοδος ἐστιν) cod. 56. ἀρετὴ δ' εἴσοδός ἐστιν. Super vocabulo ἀρετὴ manus prima scripsit ἀραιή. Cod. 5. στεινὴ δ' εἴσοδός ἐστιν. In margine est signum variæ, sed nihil additur.

v. 90. πάντες) cod. 50. βάντες

v. 91. ἀμφιελίσσας) cod. 5. ἀμφεελίσσας

v. 93. κῦμα ἐν αὐτῷ) cod. 50. κῦμα γ' ἐν αὐτῷ

v. 100. πεύθεσθαι) cod. 5. πεύσεσθαι

v. 104. καταγίνεον) cod. 50. κατχγίνων

v. 106. θυγατρὶ ἰφθίμῃ) cod. 5. θυγάτηρ ἰφθίμη

v. 106. Ἀντιφάταο) cod. 5. ἀντιφάτοιο. Vulg. 50. λαιστρυγογόνος ἀντιφάταο

v. 107. κατεβήσετο) cod. 5. κατεβήσατο

v. 110. τῶν εἴη) cod. 50. τῶν δ' εἴη

v. 110. οἷσιν ἀνάσσοι) cod. 5. οἵοις ἀνάσσει. Cod. 50. οἷσιν ἀνάσσει.

v. 111. ὑψιρεφὲς) cod. 50. ὑψερεφὲς

v. 116. δόρπον) cod. 5. δεῖπνον

v. 122. ὀρώρει) cod. 5. omittit ὀρώρει

v. 124. πείροντες) cod. 56. πείροντες. Manus prima supra scripsit παίροντες. Etiam Rochefortius adoptat lectionem Scholiastis παίροντες.

v. 124. πένοντο) vulg. φέροντο. Cum Eustathio Rochefortius πένοντο pro vulg. φέροντο.

v. 125. ὄλεκον) cod. 50. ὤλεσκον

v. 127. νεὸς) cod. 50. νεὼς

v. 129. κώπησ') cod. 5. κώπης

v. 129. φύγοιμεν) cod. 5. φύγωμεν

v. 130. Οἱ δ' ἅμα) cod. 5. οἱ δ' ἄρα

v. 135. ἀφικόμεθα) cod. 5. ἀφικόμεθ'

v. 136. θεὸς) cod. 50. θς̄ cum titla.

v. 138. φαεσιβρότου) cod. 5. 50. vulg. φαεσιμβρότου

v. 139. Πέρσης) cod. 5. πέρσης a prima scriptura. Ex correctione manus primæ est πέρτης.

v. 140. Ἔνθα τ') cod. 5. vulg. ἔνθα δ'

v. 141. θεὸς) cod. 5. θεῶν. Super ῶν manus prima scripsit ὸς, ut sit θεὸς. Cod. 50. θς̄ cum titla.

v. 142. Ἔνθα τ' ἐκβάντες) cod. 5. ἔνθεν τ' ἐκβάντες. Vulg. 50. ἔνθα τότ' ἐκβάντες

v. 146. παρὰ νηὸς) cod. 50. ἀπὸ νηὸς

v. 149. ἑείσατο) cod. 50. εἵσατο

v. 149. εὐρυοδείης) cod. 5. εὐρυοδοίης.

v. 155. προέμεν τε) cod. 50. πρὸς μέντε

v. 165. ἐπὶ γαίῃ) cod. 50. ἐνὶ γαίῃ

v. 166. Εἴασ') cod. 50. εἴασει

v. 167. Πεῖσμα δ') cod. 5. πεῖσμαθ

v. 167. ἀμφοτέρωθεν) cod. 50. ἀμφωτέρωθεν
v. 169. καταλλοφάδια) cod. 5. καταλοφάδια
v. 170. ἐπ' ὤμȣ) cod. 56. 5. ἀπ' ὤμȣ.
v. 171. ἐπέλθῃ) cod. 5. ἐπέλθοι
v. 179. πολιῆς) vulg. 50. παρὰ θῖν'
v. 192. ἀννεῖται) cod. 50. ἀνεῖται
v. 192. φραζώμεθα) cod. 56. φρασσόμεθα. Cod. 5. φρασσώμεθα
v. 193. Εἴτις ἔτ' ἔσαι) cod. 50. εἴτις ἔσαι omisso ἔτ'
v. 195. ἀπείρητος ἐσεφάνωται) cod. 5. ἀπείρητος σεφανῶται.
v. 199. Ἀντιφάταο) cod. 5. ἀντιφάτοιο. Vulg. ἀντιφάταο.
v. 200. ἀνδροφόνοιο) cod. 50. ἀνδροφάγοιο.
v. 201. λιγέως) cod. 50. λιγαίως
v. 206. πάλλον ἑλόντες) cod. 50. Vulg. βάλλομεν ὦκα
v. 208. ἑταῖροι) cod. 56. 5. ἑταίρȣς
v. 210. βήσσῃσι) cod. 56. βύσσῃσι
v. 212. μιν λύκοι) cod. 5. λύκοι μιν. Manus prima litteris supra scriptis restituit ordinem μιν λύκοι.
v. 214. τοίγε) cod. 50. τȣ̀ς γε
v. 220. ἐν προθύροισι) cod. 50. vulg. εἰνὶ θύρῃσι
v. 221. Κίρκης) cod. 5. κίρκη
v. 223. ἀγλαὰ ἔργα) cod. 50. ἀγλαὰ δῶρα
v. 225. Ὥς μοι κήδιςος &c.) cod. 50. post hunc versum addit illum: ὅς σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν.

v. 227. ἀοιδιάδει) cod. 5. ἀοιδιάδει. Vulg. 50. ἀοιδιάει.

v. 227. ἀμφιμέμυκεν) cod. 56. ἀμφιβέβηκεν. In margine manus secunda scripsit: ἀμφιβέβακεν. Cod. 5. ἀμφιβέβηκεν.

v. 228. θεὸς) cod. 50. θς cum titla

v. 231. κάλει) cod. 5. κάλλει

v. 233. Εἶπεν δ' ἐπαγαγῦσα &c.) cod. 50. post hunc versum apponit illum: τεῦχε δέ οἱ κυκεῶ χρυσέῳ δέπαϊ ὄφρα πίοιεν.

v. 235. παμνέῳ) cod. 56. παραμνέῳ

v. 236. Φάρμακα &c.) cod. 5. omittit hunc versum.

v. 239. τρίχας τε) vulg. δέμας τε

v. 240. Καὶ δέμας) vulg. καὶ τρίχας

v. 242. Πὰρ ῥ' ἄκυλοι) cod. 5. παράκυλον. Cod. 50. παρ' ἄκυλον

v. 243. οἷα) cod. 50. οἷατε. Sed τε punctis deletionis notatur.

v. 247. βεβλημένος) vulg. 50. βεβολημένος

v. 249. ἀγαστάμεθ') cod. 50. ἀγαζόμεθ'

v. 252. βήσσησι) cod. 56. βύσσησι

v. 253 vulg. Ξεστοῖσιν &c.) cod. 56. omittit hunc versum.

v. 253 λίγ' ἄειδεν) cod. 50. μέγ' ἄειδεν

v. 256. ἄρα) cod. 50. ἅμα

v. 263. ἐλλίσσετο) cod. 5. ἐλίσσετο. Cod. 50. εἰλίσσετο

v. 264. Καί μ' &c.) cod. 5. omittit hunc versum. Et cod. 50. illum omittit.

v. 265. Μή μ' ἄγε κεῖσ') cod. 5. 50. μή μ' ἄγ' ἐκεῖσ'

v. 266. ἄλλων) cod. 50. ἄλλον

v. 267. ἀλλὰ σὺν) cod. 5. ἀλλά γε ξὺν. Sed particula γε duobus deletionis punctis infra notatur, ut delenda. Cod. 50. ἀλλὰ omiſſo σὺν.

v. 274. βήσσας) cod. 56. βύσσας

v. 278. χαριεςάτη) cod. 50. χαριέςατ⊙

v. 279. οἱ) vulg. μοι

v. 280. αὔτως) cod 5. αὐτῷ

v. 281. ἐών) cod. 56. 5. omittunt ἐών.

v. 282. πυκινοὺς κευθμῶνας) cod. 5. πυκινοὺς τ' ἐπικευθμῶνας

v. 284. σὺ) cod. 50. σύγ'

v. 287. ἀλαλκήσει) cod. 5. ἀλαλκήσι

v. 288. δίνεα) vulg. 50. δήνεα

v. 289. βαλέει δ' ἐνὶ) cod. 5. 50. βαλέει δ' ἐν

v. 294. κτάνων) cod. 5. vulg. κτάμεναι. Cod. 50. κατακτάμεναι

v. 299. Μήτι τοι) cod. μήτι σοι

v. 302. αὐτοῦ) cod. 50. αὐτὴν

v. 304. 305.) cod. 56. 5. hos duos verſus verſu uno ita habent: μῶλυ δέ μιν καλέουσι· θεοί δέ τε πάντα ἴσασιν. Homoeoteleuto media θεοὶ· χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν ἀνδράσι γε θνητοῖσι omiſſa ſunt.

v. 305. ἴσασιν) cod. 56. 5. ἴσασιν. Vulg. δύνανται.

v. 310. δέ μευ) cod. 5. δή μευ

v. 311. ὤϊξε) cod. 50. ὤϊξεν

v. 314. ποσὶν) cod. 5. ποτὶ

v. 315. Τεῦχε) vulg. τεῦξε

v. 317. ἔκπιον) cod. 50. ἔπιον

v. 317. μ' ἔθελξεν) cod. 56. 5. με θέλξαι,

v. 319. ἑτάρων) cod. 5. vulg. 50. ἑταίρων

v. 320. φάτο) cod. 5. ἔφατ'. Vulg. 50. φατ'

v. 321. ἐπήϊξα, ὥστε κτάμεναι) cod. 5. 50. ἐπάϊξ', ὥστε κατακτάμεναι

v. 322. μέγ' ἰάχουσα ὑπέδραμε) cod. 5. μεγ' ἰάχουσα ὑπέκδραμε

v. 225. φάρμακ' ἐθέλχθης) cod. 5. φάρμακ' ἀνέλω

v. 326. Οὐδὲ γὰρ &c.) cod. 5. hunc versum omittit. Videtur librarius ex his duobus versibus 325. 326. unum ita homoeoteleuto efformasse: Θαῦμά μ' ἔχει, ὡς ἔτι πιὼν τάδε φάρμακ' ἀνέλω. Et ita videtur v. 326. φάρμακ' ἀνέλω legisse pro vulgato φάρμακ' ἀνέτλη.

v. 328. ἀκήλητος) cod. 50. ἀκίλητος. In margine manus prima scripsit: ἄθελκτος

v. 334. πεποίθομεν) cod. 50. πεπίθοιμεν

v. 343. πῆμα κακὸν βουλεύσεμεν) cod. 5. κακὸν πῆμα βουλεύσεμεν. Manus prima litteris supra scriptis restituit ordinem vulgatæ.

v. 344. ἀπώμνυσιν) vulg. 50. ἀπώμνυεν

v. 345. ἐπεί ῥ') cod. 50. ἐπεὶ omisso ῥ'.

v. 346. ἐγὼ) cod. 50. ἐγὼν

vv. 347. τέως) cod. 50. κεδναὶ

v. 348. ἔασι) cod. 50. ἦσαν.

v. 349. ταί γε) vulg. ταί γ

v. 349. κρηνάων) vulg. κρηνέων

v. 349. ἀπὸ τ' ἀλσέων) cod. 56. 5. omittunt ἀπὸ τ' ἀλσέων.

v. 351. ἔβαλλε) cod. 50. ἔμβαλε

v. 353. ἑτέρη) cod. 50. ἑτάρη

v. 353. ποδῶν ἐτίταινε) cod. 56. ποδῶν ἐτιταίνετο. Cod. 5. ποδῶν τιτέναιτο

v. 354. κάνεια) cod. 50. κύπελλα. Omittit homoeoteleuto ultimum vocabulum v. 354. κάνεια; omittit v. 355. 356. Fecit ex his tribus verſibus, 354. 355. 356. unum.

v. 355. κρητῆρι μελίφρονα οἶνον) cod. 5. μελίφρονα κρητῆρι οἶνον. Manus prima litteris ſupra ſcriptis reſtituit ordinem vulgatæ.

v. 360. ἀσάμινθον) cod. 5. ἀσάμινθα

v. 361. ὤμων) cod. 50. ὤμω

v. 363. ἤλειψεν) vulg. ἔχρισεν

v. 367. — 371. incluſive) cod. 57. 5. 50. omittunt hos quinque verſus.

v. 372. ἐκέλευεν) cod. 50. ἐκέλευσεν

v. 373. ἥμην ἀλλοφρονέων) cod. 5. ἧμιν ἀλαοφρονέων

v. 374. ἐδέτι σίτῳ) vulg. ἐδ' ἔτι σίτῳ

v. 375. ςυγερὸν) cod. 50. κρατερὸν

v. 376. Ἄγχι παριςαμένη) cod. 50. ἄγχε δ' ἱςαμένη

v. 377. ἀναύδῳ) cod. 5. ἀναύδων

v. 879. ἐδ' ἔτι) cod. 5. ἐδέτι. Cod. 50. ἔτι

v. 380. Δείδιμεν &c.) cod. 50. hunc verſum ita exhibet: κρατερὸν ὅρκον δειδίμεν ἤδη γάρ τοι ἀπώμοσσα

v. 383. πάσσασθαι) cod. 5. πάσασθαι

v. 383. ἐδητύ(ο) cod. 50. ἐδητῦ(ο)

v. 385. Ἀλλ' ἄγε δὴ) cod. 5. ἀλλ' ἄγε δὴ. Vulg. ἀλλ' εἰ δὴ

v. 388. ἀνέωξε φαεινάς) cod. 5. 50. 56. ἀνέωξε φαεινάς. Vulg. ἀνέωγε συφειοῦ.

v. 392. ἔρρεον) cod. 57. ἔρραιον

v. 392. ἔφυσσε) cod. 50. ἔφυσε

v. 393. Κίρκη) cod. 50. ἥρη. Sed manus prima cancellavit ἥρη, & adjunxit κίρκη.

v. 394. ἐγένοντο) cod. 56. ἐχένοντο. Sed manus recentior super χε scripsit γε, ut sit ἐγένοντο.

v. 396. δέ με κεῖνοι) cod. 5. δέ μ' ἐκεῖνοι

v. 397. κανάχιζε) vulg. κονάβιζε. Cod. 50. κονάβριζε

v. 397. ἐλέαιρεν ἅπαντας) vulg. 50. ἐλέαιρε καὶ αὐτή·

v. 399. δέ μευ) cod. 50. δέ μ'

v. 399. δῖα θεάων) cod. 50. πότνια κίρκη

v. 402. ἄρ) cod. 50. omittit ἄρ.

v. 402. ἐρύσσατε) cod. 50. ἐρύσατ'

v. 403. σπήεσσι) cod. 50. σπέεσσι

v. 405. ἔμοιγ' ἐπεπείθετο) cod. 5. ἔμοιγε πεποίθετο. Cod. 50. ἔμοιγ' ἐπείθετο

v. 407. ἐπὶ νῆα θοὴν) vulg. ἐπὶ νηὶ θοῇ

v. 409. πόρτιες) cod. 56. πόριες

v. 410. κορέσονται) cod. 50. κορέσωνται

v. 411. σκαίρουσιν) cod. 56. σπαίρουσιν. Manus recentior supra scripsit σκαίρουσι, σκιρτῶσι.

v. 413. ὡς ἐμὲ) cod. 5. ὡσαύτως ἐμέ. Cod. 50. ὡς ἐμ' ἐκεῖνοι

v. 414. σφίσι) cod. 56. σφι

v. 422. ἐρύσσαμεν) vulg. 50. ἐρύσσομεν

v. 423. πελάσσομεν) cod. 50. πελάσσατε

v. 424. ὀτρύνεσθε ἐμοὶ) cod. 50. ὀτρύνεσθ' ἵνα μοι

v. 425. ἴδηθ') cod. 50. ἴδηθ'

v. 428. ἐρύκανε) cod. 50. ἐρύκακε

v. 430. vulg. Καὶ σφέας &c.) omittunt cod. 56. 5. hunc versum.

v. 429. Ὦ δειλοὶ) vulg. cod. 5. 50. ἆ δειλοὶ

v. 434. 435.) cod. 56. 5. omittunt hos duos versus.

v. 435. καὶ κεῖνοι) cod. 50. κἀκεῖνοι

v. 439. ἀλλά μ' ἑταῖροι) cod. 5. ἀλλά μοι ἑταῖροι

v. 449. ἕλας) cod. 56. omittit ἕλας

v. 450. τοὺς γε) vulg. πάντας

v. 451. ἴδον) cod. 5. vulg. εἶδον

v. 452. στεναχίζετο) cod. 5. 50. vulg. στοναχίζετο

v. 454. Διογενὲς λαερτιάδη &c.) cod. 56. 5. omittunt hunc versum.

v. 455. ὄρνυτε) cod. 50. ὤρνυτε

v. 460. Οἷον ὅτε πρώτιστον) cod. 5. οἷον τε πρώτιστον

v. 463. ἐπεὶ ἦ) cod. 50. ἐπειὴ

v. 465. ἤματα πάντα) cod. 56. ἤματα omisso πάντα· Cod. 5. ἤματα μακρά. Sed manus prima μακρὰ supra addidit.

v. 472. ὑψόρροφον) cod. 56. ὑψόρροφον. Vulg. cod. 5. ὑψόροφον. Et rectius. Cod. 50. οἶκον εὐτίμενον omisso ἐς.

v. 473. 474. 475. 476. 477) cod. 50. omittit hos quinque verſus.

v. 482. vulg. Καί μιν φωνήσας &c.) cod. 56. 5. omittunt hunc verſum. Cod. 50. ita illum habet: καί μιν φωνησας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων

v. 486. ἀνέκοντες) cod. 5. vulg. ἀνέκοντες. Cod. 50. ἀέκοντες

v. 487. πρῶτον) cod. 50. πρώτην

v. 488. Περσεφονείης) cod. 50. περσοφονείης

v. 491. τεθνηῶτι) vulg. 50. τεθνειῶτι

v. 492. τῷ δὲ σκιαὶ) vulg. 50. τοὶ δὲ, σκιαὶ. Edit. Platonis vulg. τῷ δὲ σκιαὶ. Cod. 5. ταὶ δὲ σκιαὶ.

v. 492. ſſq. cod. LIV. Kollarii Supplem. ad locum Platonis pag. 389. l. ult. edit. Bipont. hoc ſcholion habet in margine a manu prima: ἐν τῇ κ΄ τῆς ὀδυσσείας φησὶν ὅμηρος περὶ τειρεσίου μάντιος ἀλαοῦ τοῦ τε φρένες ἐμπεδοί εἰσι· τῷ καὶ τεθνειῶτι νόον πόρε περσεφόνεια οἴῳ πέπνυσθαι τοὶ δὲ σκιαὶ ὡς ἀΐσσουσιν. Prima ſcriptura fuit αἴσσουσιν. Manus prima alterum σ ſupra addidit.

v. 494. οὐδέ νυ μοι κῆρ) cod. 50. οὐδέτι θυμὸς

v. 497. Καὶ τότε δή μιν &c.) cod. 50. καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων

v. 500. Ζωὸς ἐὼν &c.) cod. 50. omittit hunc verſum.

v. 504. πετάσσας) cod. 50. πετάσας

v. 508. ὠλεσίκαρποι) cod. 5. ὀλεσίκαρποι

v. 510. Αΐδαο) cod. 56 vulg. ἀΐδεω

v. 510. δόμον ἰέναι) cod. 50. ἰέναι δόμον

v. 511. ῥέουσι) cod. 5. ῥέησι. Cod. 50. omittit vocabulum ῥέουσι.

v. 513. δύο) cod. 5. vulg. δύω

v. 514. ἥρως) cod. 50. ἥρα

v. 514. χριμφθεὶς) cod. 56. χρίμφεὶς

v. 515. ὅσον τε πυγούσιον) cod. 5. ὅσον τ' ἐπιγούσιον. Cod. 50. ὅοσον τε πυγούσιον

v. 518. παλύνειν) cod. 5. παλῦναι

v. 523. Παμμέλαν') cod. 56. παμμέλαιν'

v. 523. ἀγρομένοισιν) vulg. 50. ὑμετέροισιν

v. 525. ῥέζειν) cod. 5. 50. ῥέξειν

v. 527. Ἱέμενος) cod. 5. ἰόμενος

v. 528. κατατεθνειώτων) cod. 56. 5. κατατεθνεώτων

v. 529. ἑτάροισιν) cod. 56. 5. ἑτάρους

v. 531. Δείραντας) cod. 5. δείραντες

v. 532. καὶ ἐπαινῇ) cod. 56. καὶ ἐπ' αἰνῇ

v. 533. ἐρυσσάμενος) cod. 50. ἐρυσάμενος

v. 534. Ἧσθαι, μηδὲ ἐᾶν &c.) cod. 56. omittit hunc verſum.

v. 537. Ὅς κέν τοι) cod. 50. ὅς κέ τοι

v. 538. ὡς ἐπὶ) vulg. 50. ὡς ἐπὶ

v. 539. ἤλυθεν) cod. 5. ἦλθεν

v. 540. ἕσσεν) cod. 5. ἕσσαν

v. 541. ἕννυτο Νύμφη) cod. 50. ἐν νυκτὶ omiſſo νύμφη.

v. 544. δῶμα κιὼν) vulg. δώματ' ἰὼν

v. 544. ὤτρυνον) cod. 5. ὤτρυναι

v. 545. ἀωτεῖτε) cod. 5. ἀωτεῖται

v. 547. θέσφατα κίρκη) vulg. 50. πότνια κίρκη
v. 555. ἀπόρουσε) vulg. ἀνόρουσε
v. 556. ἐς κίονα) vulg. ἐς κλίμακα
v. 557. τέγεος πέσεν) cod. 5. πέσε τέγεος
v. 559. ἐρχομένοισι) cod. 50. ἐρχομένοις
v. 559. πᾶσιν ἔειπον) cod. 5. 50. vulg. μῦθον ἔειπον.
v. 560. νύ ποι) cod. 50. νύ που
v. 561. ἄλλην δ' ἡμῖν) cod. 5. ἄλλην ἄμμιν. Sed ἄμμιν in rasura scriptum est.
v. 567. Ἀλλ' ὅτε &c.) cod. 5. 50. omittunt hunc versum.

LIBER XI.

Vers. 1. κατήλυθον) vulg. 50. κατήλθομεν. In cod. 50. deest argumentum prosaicum. Solum hunc habet versum: λάμβδα δ' ἐν ἀίδαο ψυχαῖς ἐνέτυχεν ὀδυσσεύς.
v. 2. ἐρύσσαμεν) cod. 50 ἐρύσαμεν
v. 3. τιθέμεσθα) cod. 5. τιθέμεθα
v. 4. ἐν δὲ) cod. 50. ἂν δὲ
v. 8. θεὸς) cod. 50. θς cum titla.
v. 10. κυβερνήτης) cod. 56. 5. κυβερνῆται
v. 11. Δύσσετό) cod. 50. δύσετό
v. 12. Δύσσετό τ') cod. 5. vulg. δύσετό τ'
v. 13. ἐς πείραθ') cod. 5. ἐπὶ πείραθ'
v. 14. Κιμμερίων) cod. 5. κυμμερίων

v. 23. ἱερήϊα) cod. 50. ἱερεῖα.

v. 25. Βόθρον) cod. 5. βρόθρον

v. 26. χοὴν) vulg. χοὰς

v. 35. Ἐλλισάμην) cod. 5. λισάμην. Cod. 50. ἐλισσάμην

v. 36. Ἐς βόθρον) cod. 5. ἐς βρόθρον

v. 37. ὑπ' ἐξ Ἐρέβευς) cod. 5. ὑπὲρ ἐρέβευς. Cod. 50. ὑπ' ἐρέβευς

v. 37. κατατεθνειώτων) cod. 5. 50. κατατεθνηώτων

v. 43. ἐμὲ δὲ) cod. 50. ἐμὲ καὶ

v. 45. κατάκειτ') cod. 50. κατέκειτ'

v. 48. Αὐτὰρ ἐγὼ ξίφος) cod. 5. 50. αὐτὸς δὲ ξίφος

v. 53. ἐν Κίρκης μεγάρῳ) vulg. ἐν μεγάρῳ κίρκης

v. 56. προσηύδα) cod. 5. vulg. προσηύδων

v. 58. ἐγὼ σὺν νηὶ) cod. 5. ἐγὼν σὺν νηυσὶ

v. 60. Διογενὲς Λαερτιάδη &c.) cod. 56. 5. omittunt hunc verſum.

v. 62. Κίρκης δ' ἐν μεγάρῳ) cod. 5. κίρκης ἐν μεγάρῳ omiſſo δ'

v. 63. μακρὴν) cod. 5. μακρὰν

v. 67. ὅς ἔτρεφε) cod. 5. 50. ὅς σ' ἔτρεφε. Vulg. ὅ σ' ἔτρεφε

v. 68. ἔλειπες) cod. 5. ἔλειπεν

v. 70. ἐς Αἰαίην) cod. 5. ἐπ' αἰαίην

v. 72. ὄπιθεν) cod. 50. ὄπισθεν

v. 73. μήνιμα) cod. 50. μήνιγμα

v. 75. χεῦσαι) vulg. χεῦαι

v. 76. ἐσσομένοισιν) cod. 50. ἐσσομένοισι

v. 77. Ταῦτα κέ μοι) vulg ταῦτά τέ μοι

v. 77. ἐρετμὸν) cod. 56. ἐρετμῷ. In margine manus recentiſſima ſcripſit γρ. ἐρετμόν. Cod. 5. ἐρετμῷ. In margine eſt ſignum variæ, ſed nihil additum eſt.

v. 78. ἐὼν μετ᾽) cod. 50. ἐγὼ μετ᾽

v. 81. ἀμειβομένω) cod. 50. ἀμειβόμενοι

v. 84. κατατεθνηκείας) cod. 50. κατατεθνηκέης

v. 96. φάτο) cod. 5. vulg. φάτ᾽

v. 100. Θεὸς) cod. 50. θς̄ cum titla.

v. 101. Λήσειν) cod. 56. λίσσειν. In margine manus prima ſcripſit λήσειν. Cod. 5. λίσσειν.

v. 109. ἐάας) cod. 5. omittit hoc vocabulum, ſpatio vacuo relicto. In margine eſt ſignum variæ, ſed nihil additum eſt.

v. 110. εἰς Ἰθάκης) cod. 5. 50. vulg. εἰς Ἰθάκην

v. 113. ναῖχι) cod. 5. νέηαι. Manus prima hoc vocabulum ſcripſit in raſura.

v. 114. δήσεις) cod. 50. δήεις

v. 119. ἢ ἀμφαδὸν ὀξέϊ χαλκῷ) cod. 5. ἢ ὀξέι ἄμφαδον χαλκῷ. Manus prima litteris ſupra ſcriptis reſtituit ordinem.

v. 121. οἳ ὐκ) cod. 5. οἷς ὐκ. In margine eſt ſignum variæ, ſed nihil additum eſt.

v. 121. ἴσασι) cod. 50. ἴσασιν

v. 122. ἔδυσι) cod. 5. ἔχυσιν. Manus prima ſupra ſcripſit ἔδυσιν.

v. 123. νέας) cod. 50. νῆας

v. 126.

v. 126. ὁδίτης) cod. 5. ὁδοίτης
v. 131. ἀποσέιχειν) cod. 50. ἀποσήχειν
v. 133. — — — θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
'Αβληχρὸς μαλὰ τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ σε πέφνῃ
Γήρᾳ ὑπὸ λιπαρῷ ἀρήμενον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Ὄλβιοι ἔσσονται — — — —

Hos verfus vaticinium Tirefiæ de felicitate Ulyffis continentes pulcherrime Popius in fua elegantiffima verfione Anglica more fuo amplificavit, & exornavit. En illos.

—— Peaceful fhalt thou end thy blifsful days
And fteal thyfelf from life, by flow decays
Unknown to pain, in age refign thy breath,
When late ftern Neptune points the fhaft with death;
To the dark cave retiring, as to reft,
Thy people bleffing, by thy people bleft.

Verfus græci fupra fcripti repetuntur Odyff. lib. XXIII. v. 279 — 281.
v. 134. 'Αβληχρὸς) cod. 5. ἀμβληχὸς
v. 140. κατατεθνειυίης) cod. 56. κατατεθνηκίης. cod. 5. κατατεθνηκίης. Cod. 50. κατατεθνηέιης
v. 142. προτιμυθήσασθαι) cod. 56. προτιμήσασθαι
v. 143. πῶς κέν μ' ἀναγνοίη τοῖον ἐόντα) cod. 5. πῶς κεν μοι ἀναγκοίη τὸν ἐόντα. Cod. 56. πῶς κέν μοι ἀναγκοίη τὸν ἐόντα. Manus recentior infra fcripfit: πῶς κέν με ἀναγκοίη τὸν ἐόντα

v. 146. κατατεθνειώτων) cod. 50. κατατεθνηώτων
v. 147. ενίψει) cod. 5. ενίψη
v. 148. ἐπιφθονέεις) cod. 5. 50. ἐπιφθονέοις
v. 164. χρησόμενον) cod. 56. χρησάμενον
v. 165. ἀμμῆς) cod. 50. ἀμῆς
v. 166. Γῆς) cod. 50. γαίης
v. 166. ἀλλ' ἔχων) cod. 50. ἀλλ' αἰὲν ἔχων
v. 168. τὰ πρώτιστ') cod. 50. πρώτισαιθ'
v. 170. τανηλεγέως) cod. 50. τανηλεγέος
v. 171. νοῦσος) cod. 50. νόσος
v. 173. πατρός τε) cod. 56. 5. πατρὸς, omiſſa particula τε.
v. 173. κατέλιπον) cod. 5. vulg. κατέλειπον
v. 174. Ἢ ἔτι) cod. 50. ἤετις
v. 177. Ἠὲ μένει &c.) cod. 50. poſt hunc habet ſequentes:

Κτῆσιν ἐμὴν δμῶάς τε καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα
εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος δήμοιό τε φῆμιν

v. 182. Φθίνουσιν νύκτες) cod. 56. φθινύθουσιν νύκτας. Cod. 5. φθινύθουσιν νύκτες. Cod. 50. φίνουσι νύκτές τε
v. 184. εἴσας) cod. 5. εἴσσας
v. 185. δικασπόλον) cod. 50. δικασπόλος
v. 186. πάντες δὲ) cod. 50. ita. Super δὲ manus prima ſcripſit γαρ.
v. 186. καλέουσι) cod. 56. καλέουσι. In margine manus prima ſcripſit γρ. κοτέουσι
v. 190. ἦται) cod. 56. εἶσαι. Cod. 50. ἧσαι

v. 192. Πάντι) cod. 5. πάντη

v. 197. Οὔτ' ἐμέ γ' ἐν μεγάροισιν) cod. 5. ὅτε με γ' ἐν μεγάροισιν. Vulg.. ὅτ' ἔμ' ἐνὶ μεγάροισιν.

v. 204. κατατεθνηκυίης) vulg. κατατεθνειυίης.

v. 205. ἐφορμήθην) cod. 56. ἐφορμήθην. Cod. 5. ἐφορμήθην. Super o manus prima fcripfit ω. Vulg. ἐφωρμήθην.

v. 206. σκιῇ) cod. 5. σκιᾷ

v. 206. ἢ) cod. 5. omittit ἢ

v. 207. ὀξὺ) cod. 5. omittit ὀξὺ. Relicto fpatio vacuo.

v. 210. ἀΐδαο) cod. 5. ἀΐδαο. Sed eft hoc vocabulum in rafura fcriptum a prima manu. Cod. 50. εἰν ἀΐδαο

v. 210. φίλας) cod. 56. φίλης

v. 211. τεταρπώμεσθα) cod. 56. 50. τεταρπώμεθα

v. 213. ϛεναχίζω) cod. 5. ϛοναχίζω

v. 216. Περσεφόνεια) cod. 50. Φερσεφόνεια

v' 216. ἀπαφάσκει) cod. 56. 5. ἀπαφάσκει. Cod. 50. Vulg. ἀπαφίσκει

v. 218. σάρκας) cod. 5. σάρκα

v. 220. ἐπεί κεν) cod. ἐπὴν κε

v. 223. τε τῇ) cod. 50. τεῇ

v. 224. ἐπέεσσιν) cod. 50. omittit vocabulum ἐπέεσσιν

v. 26. θύγατρες) cod. 5. θυγατέρες

v. 231. πίνειν) cod. 5. πινέειν. Vulg. πιέειν

v. 232. προμνηστῖαι) cod. 50. προμνηστῖναι. In margine manus prima scripsit: ἐπ' ἀλλήλοισι κείμεναι
v. 233. ἐξαγόρευεν) cod. 50. ἐξερέεινεν
v. 239. ἐπ' Ἐνιπῆος) cod. 5. ἐν ἐνιπῆος
v. 240. εἰσάμενος) cod. 5. vulg. εἰδόμενος
v. 243. θεὸν) cod. 50. θν̄ cum titla
v. 245. θεὸς) cod. 50. θς̄ cum titla.
v. 247. δ') cod. 5. omittit. δ'
v. 252. ἐδύσσατο) cod. 5. ἐδύσατο
v. 253. ὑποκυσσαμένη) cod. 5. ὑποκυσαμένη
v. 255. εὐρυχώρῳ.) cod. 56. εὐρυχώρῳ. Cod. 5. εὐρυχόρῳ. Vulg. εὐρυχόρῳ
v. 259. Ἀσωποῖο) cod. 5. ἀσσωπεῖα
v. 261. Ἀμφιονά τε) cod. 5. ἀφίωνα τε. Prima scriptura erat ἀμφίονα. Manus secunda μ erasit.
v. 263. ἐπεὶ ὃ μὲν) cod. 5. ἐπεὶ ὃ μιν
v. 264. εὐρύχωρον) cod. 56. εὐρύχωρον. Vulg. εὐρύχορον
v. 266. θρασιμέμνονα) cod. 50. κρατερόφρονα
v. 279. Πολλὰ μάλ' &c.) cod. 50. omittit hunc versum.
v. 280. Χλῶριν) cod. 56. 5. χλῶρον
v. 281. ἐὸν διὰ κάλλος) cod. 50. ἐὸν μετὰ κάλλος
v. 283. Μεννηΐῳ) cod. 5. μινυήϊῳ. Cod. 50. μινυείῳ
v. 284. ἀγλαὰ τέκνα) cod. 5. ἀγλαὰ δῶρα
v. 287. μνώοντο περικτίται) cod. 56. μνόωνται περικτίται. Cod. 5. μνώωντο περικτίτοι
v. 287. ἠδέ τε) cod. 50. ἠδέτι
v. 291. θεοῦ) cod. 50. θῦ cum titla.

v. 291. μοῖρ' ἐπέδησε) cod. 5. μοῖρ' ἐπιδήσας. Vulg. μοῖρα πέδησε

v. 294. περιτελλομένου) cod. 50. ἐπιτελλομένου. Super ἐπι manus prima scripsit περι.

v. 296. Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή) cod. 50. διός δ' ἐτέλεσσεν ἐφετμήν

v. 298. κρατερόφρονε γείνατο παῖδας) cod. 5. κρατερόφρονε γείνατο παῖδε. Vulg. κρατερόφρον' ἐγείνατο παῖδε

v. 299. Πολυδεύκεα) cod. 50. πολυδεύκην

v. 301. παρὰ ζηνὸς) cod. 5. πρὸς ζηνὸς

v. 302. ἑτερήμενοι) cod. 5. ἑτερήμενοι

v. 307. Ὦτόν τ' ἀντίθεον &c.) cod. 56. in margine a manu recentiori hæc exhibet: πίνδαρος ἐν νάξῳ τὰ κατ' αὐτοὺς ἱστορεῖ.

v. 310. Ἐννέωροι) cod. 5. ἐννεόργυιοι. In rasura scriptum est ἐόργυιοι.

v. 310. τοίγε) cod. 5. omittit τοίγε

v. 311. ἀτὰρ) cod. 5. omittit ἀτὰρ. In margine est signum variæ, sed nihil additum est.

v. 314. αὐτὰρ) cod. 5. αὖ. In margine est signum variæ, sed nihil additum.

v. 319. γένυν) cod. 56. γένυς

v. 320. Πρόκριν) cod. 5. πρόκνην

v. 323. ἔκτα) cod. 56. 5. ἔκτα. Vulg. 50. ἔσχε

v. 324. ἀμφιρύτῃ) cod. 50. ἀμφιρρύτῃ

v. 325. Μαῖραν) vulg. 50. μαῖράν τε

v. 329. φθίτ') vulg. φθεῖτ'

v. 329. ἀλλὰ) cod. 5. ἄλλω

v. 330. ἐλθόντ' ἐς) cod. 56. 5. ἐλθόντας. Cod. 50. ἐλθόντα omiſſo ἐς.

v. 336. ἴδὲ) cod. 56. ἠδὲ

v. 336. εἴσας) cod. 5. εἴσσας

v. 339. ὑμῖν) cod. 50. ἡμῖν

v. 342. Ὃς δὴ Φαιήκων &c.) cod. 56. 5. omittunt hunc verſum vulgatæ.

v. 343. Ὦ φίλοι) cod. 5. deeſt a prima manu. Sed ſpatium vacuum reliquit. Manus tertia ſcripſit in ſpatio vacuo relicto a prima manu.

v. 343. ὃ γὰρ) cod. 5. ὃ μὰν. Cod. 50. ὃδ' ἂν ἡμῖν

v. 345. ἔχεται) cod. 5. ἔχετ'

v. 347. ἔσω) cod. 50. ἔσαι

v. 350. ἐς αὔριον) cod. 5. ἐπαύριον

v. 352. οἴκῳ) cod. 56. οἴκῳ. Vulg. 50. δήμῳ

v. 358. v. 359.) cod. 56. ad hos verſus in margine a prima manu notatum habet: ἐντεῦθεν ἡσίοδος. πλοῦτον δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.

v. 359. αἰδοιότερος) cod. 50. αἰδειότερος

v. 360. Ἰθάκην δε) cod. 56. 5. ἰθάκην

v. 362. εἰσορόωντες) cod. 50. εἰϐρόωντες

v. 366. ἔνι μὲν μορφὴ) cod. 5. ἐνὶ φρεσὶν μορφή. Manus prima φρεσὶν ſcripſit in raſura.

v. 371. ἄμ') cod. 5. omittit. Manus prima reliquit ſpatium vacuum. In margine eſt ſignum variæ, ſed nihil eſt additum.

v. 374. εἰς ἠῶ δῖαν) cod. 56. 5. προφρονέως
v. 375. ἐν μεγάροισι σὰ κήδεα) vulg. 50. ἐν μεγάρῳ τὰ σὰ κήδεα. Cod. 5. ἐν μεγάροις καὶ κήδεα
v. 377. κρεῖον) cod. 5. κρείων
v. 379. λιλαίεαι) cod. 56. λιλέαι
v. 394. ἐλέησά τε θυμῷ) cod. 50. ἐλέησα τ' ἐνὶ θυμῷ
v. 397. τανηλεγέος) cod. 50. τανυλεγέος
v. 398. ἠὲ σέ γ') cod. 50. ἠέ σ' ὅγ'
v. 402. πτόλιος μαχεόμενον) cod. 50. πτόλιός γε μαχόμενον
v. 405. Οὔτ' ἐμέ γ') cod. 5. οὔτε με γ'
v. 406. Ὄρσας ἀργαλέων &c.) cod. 56. 5. 50. omittunt hunc versum.
v. 409. Ἔκτα) cod. 56. ἔκτε & καλέσας pro καλέσσας legit.
v. 410. Δειπνίσσας) cod. 50. 5. δειπνίσας
v. 414. Ἤ) cod. 56. ἠὲ
v. 415. Φόνον ἀνδρῶν) cod. 5. ἄνδρων Φόνων, insolita additio ν ἐφελκυστικοῦ. Vulg. ἀνδρῶν Φόνῳ
v. 415. ἀντεβόλησας) cod. 56. ἀντεβόλησα
v. 417. Ἀλλά κε) cod. 50. ἀλλά γε
v. 421. Κασσάνδρης) cod. 56. 50. κασάνδρης
v. 422. ἀείρων) cod. 56. αἴρων. Cod. 50. ἀείρας.
v. 425. ἑλέειν) cod. 56. 5. ἐρέειν
v. 427. μετὰ φρεσὶν) cod. 5. μετὰ χερσὶν. vulg. μετὰ φρεσὶν. Cod. 56. omittit φρεσὶν
v. 429. πόσει) cod. 56. 5. omittunt πόσει. Cod. 50. Φόνον πόσει.

v. 429. ἤτοι ἔφην γε) Cod. 50. ἦ ἔφην γε

v. 432. Ἡ τε) cod. 50. οἵ τε

v. 432. ἐσσομένῃσιν) cod. 56. ἐσομένῃσιν. Cod. 50. ἐσσομένοισιν

v. 435. Ἀτρέως) cod. 50. ἀτρέος

v. 438. φόνον) vulg. δόλον. Cod. 50. χόλον

v. 441. πιφαυσκέμεν) cod. 56. πιφασκέμεν

v. 441. ὅν κ' εὖ) cod. 50. ὅν κεν εὖ

v. 442. τὸ δὲ καὶ) cod. 50. τὸ, δὲ omisso καὶ.

v. 448. ος πȣ) cod. 56. ὅ πȣ

v. 448. ἵζετ') cod. 5. vulg. ἵζει

v. 449. Ὄλβιος) cod. 5. ὄλβιος ἐλθὼν

v. 450. Καὶ κεῖνος) cod. 50. κᾀκεῖνος

v. 450. προσπτύξεται) cod. 56. προπτύξεται

v. 452. ἔασε) cod. 50. εἴασε

v. 454. 455.) Rochefortius hos duos versus omittit in sua versione gallica.

v. 458. Ἦ πȣ ἐν) cod. 5. ἢ ἐν omisso πȣ

v. 463. τέθνηκε) cod. 5. τέθνηκεν

v. 463. ἀνεμώλια) cod. 50. ἀνεμώλιον

v. 468. δέμας τε) cod. 50. μέγεθός τε

v. 470. ψυχή με) cod. 50. με ψύχη

v. 473. τίπτ' ἔτι) cod. 56. τίπτ' ἔςι. Cod. 5. τίπτε τι

v. 473. μεῖζον) cod. 5. omittit μεῖζον

v. 475. καμόντων) cod. 50. καμόντες

v. 477. Ὦ Ἀχιλεῦ &c.) cod. 56. 5. omittunt hunc versum.

v. 478. τειρεσίαο κτ χρέος) cod. 50. κτ χρέος τειρεσίαο

v. 482. προπάροιθε) cod. 5. τοπάροιθε

v. 482. ὐ γὸ ὀπίσω) cod. 56. ὐ γὸ οπίσω. Vulg. ὗτ ἄρ' ὀπίσω

v. 488. ἐπάρουρος) cod. 50. ἐπάρουρος. Super hoc vocabulo manus prima ſcripſit ὑπόγειος.

v. 489. παρ' ἀκλήρῳ) cod. 5. παρακλήρῳ

v. 492. Ἢ ἔπετ') cod. 56. ἦν ἔτ'. Cod. 5. ἢ ἔτ'

v. 493. δέ με) cod. 5. vulg. δέ μοι

v. 493. πέπυσαι) cod. 56. πέπασα

v. 497. ἠελίοιο) cod. 56. ἠελίοισι

v. 501. Τῷ κε τέῳ στύξαιμι) cod. 5. τῷ 'κε τέ μοι στύξεως. In margine eſt ſignum variæ, ſed nihil additum eſt. Cod. 50. τῷ κε τέων στύξαιμι. Super vocabulo τέων manus prima ſcripſit ἐκείνων.

v. 502. βιόωνται) cod. 5. βιόωντα

v. 507. εἴσης) cod. 5. ἐίσσης

v. 509. Φραζοίμεθα) cod. 5. Φραζώμεθα

v. 511. ἐγὼ νεικάσκομεν) cod. 5. ἐγὼ νεικέσκομεν. Cod. 50. ἐγὼ νικέσκομεν

v. 512. μαρνοίμεθ') cod. 56. μαρνύμεθ'. Cod. 5. μαρνάμεθ'.

v. 514. προθέεσκε) cod. 50. πρόσθεν ἔσκε

v. 521. ἴδον) cod. 56. εἶδον

v. 524. πυκινὸν) cod. 5. πικυνὸν

v. 528. ὠχρήσαντα) cod. 50. ὠχρίσαντα

v. 530. κώπης) cod. 5. vulg. κώπην

v. 531. μενοινῷ) cod. 5. vulg. μενοίνα
v. 532. διεπέρσαμεν) cod. 56. διεσπέρσαμεν
v. 536. Γίνεται) cod. 5. γίγνεται
v. 540. κατατεθνηκότων) cod. 5. vulg. κατατεθνειώτων
Cod. 50. κατατεθνηώτων
v. 543. ἀφέστηκεν) cod. 50. ἀφεστήκει
v. 544. Τήν μιν) cod. 5. 50. τὴν μὲν
v. 544. παρὰ νηυσὶ) cod. 5. ἐπὶ νηυσὶν
v. 545. Ἀχιλῆος) cod. 56. ἀχιλλῆος
v. 546. δίκασαν) cod. 50. ἐδίκασαν
v. 547. τοιῷδ᾽ ἐπ᾽ ἀέθλῳ) cod. 5. τῶνδ᾽ ἐπὶ ἀέθλων
v. 555. ἀπώλετο) cod. 5. ἀπώλετο
v. 560. Ἀλλ᾽ ἄγε δεῦρο) cod. 50. ἀλλὰ δεῦρ᾽
v. 563. κατατεθνειώτων) cod. 56. κατεθνηότων. Super o manus secunda scripsit ω. Cod. 5. 50. κατατεθνηώτων.
v. 566. κατατεθνειώτων) cod. 56. κατατεθνηότων. Cod. 5. κατατεθνηώτων.
v. 567. διὸς) cod. 5. υἱὸν διὸς. Manus prima super υἱὸν scripsit β & super διὸς scripsit α.
v. 568. νέκυσσιν) cod. 5. 50. vulg. νεκύεσσιν
v. 569. οἱ δέ μιν) cod. 5. ὃ δέ μιν
v. 569. εἴροντο) cod. 56. εἴροντα
v. 572. κατ᾽ ἀσφοδελὸν) cod. 56. κατὰ σφοδελὸν
v. 574. αἰὲν) cod. 56. omittit αἰὲν.
v. 574. ἄναγες) cod. 50. ἐαγές
v. 578. δέρτρον) cod. 5. δαῖτρον. Cod. 50. δέστρον εἴσω

v. 579. ἤλκησε) cod. 5. omittit ἤλκησε. Relicto vacuo spatio.

v. 580. καλλιχόρου) cod. 5. καλλιρόου

v. 580. Πανοπῆος) cod. 50. πανόπιδος. In margine manus prima scripsit: γρ. πανοπῆος.

v. 581. εἰσεῖδον) cod. 50. εἴσιδον

v. 581. χαλέπ' ἄλγε') cod. 5. 50. κρατέρ' ἄλγε

v. 582. προσέπλαζε) cod. 5. προσέπλεζε

v. 585. Τοσσάχ') cod. 56. τοσσέχ'

v. 585. ἀναβροχέν) cod. 56. ἀναβροθέν. Cod. 5. ἀναβρυχὲν. Cod. 50. ἀναβροχθὲν

v. 586. Φαίνεσκε) cod. 50. φάνασκε

v. 587. χέε) cod. 56. χεῦε.

v. 588. Ὄγχναι) cod. 5. 50. ὄχναι

v. 590. μάσασθαι) cod. 50. ἀμάσασθαι

v. 591. Τάσθ') cod. 50. τὰς

v. 592. Σίσυφον) cod. 5. σίσυφον

v. 592. εἰσεῖδον) cod. 50. εἴσιδον

v. 592. χαλέπ' ἄλγε') cod. 15. χαλέπ' ἄλγε. Vulg. κρατέρ' ἄλγε'. Cod. 50. κρατέρ' ἄλγεα πάσχοντα

v. 598. Αὐτὰρ ὅγ') cod. 5. καὐτὰρ ὅτ'

v. 598. ὤσασκε) cod. 50. ὤθεσκε

v. 599. κονίη) cod. 56. κονίδ'. Cod. 50. κοινὴ

v. 602. ἐν θαλίῃς) cod. 50. ἐν θαλίῃ

v. 603. Παῖδα Διὸς &c.) cod. 56. 5. omittunt hunc versum.

v. 606. νευρῆφιν) cod. 56. νευρῖφιν

v. 607. δεινὸν) cod. 50. δειπνόν. Erasum est π.

v. 613. ἐγκάτθετο) cod. 56. 5. 50. ἐγκατέθετο
v. 614. αὐτίκα κεῖνος) cod. 50. αὖτ' ἐμ' ἐκεῖνος
v. 617. Ἆ δεῖλ') cod. 56. ὦ δεῖλ'. Cod. 50. ἆ δει-λέ
v. 617. κακὸν μόρον) cod. 50. μόρον κακὸν
v. 618. ὀχέεσκον) cod. 5. 50. ἐχέεσκον
v. 621. χαλεποὺς ἐπετέλλετ' ἀέθλους) cod. 56. χαλεπὸς ἐπτέλλετο ἄεθλος. Manus recentior ε suo loco in vocabulo ἐπτέλλετο intercalavit. Cod. 5. χαλεπὸς ἐπετέλλετ' ἄεθλος.
v. 622. ἄξοντ') cod. 56, ἄξοντ ποτ' ἐνθάδ'
v. 623. τοῦδ' ἔτι) cod. 5. οὐδ' ἔτι. Vulg. τοῦ δέ τί
v. 623. εἶναι ἄεθλον) cod. 5. εἶκεν ἄεθλον
v. 625. ἰδὲ) cod. 56. ἠδὲ
v. 628. τὸ πρόσθεν) cod. 50. τοπάρος περ
v. 629. κ' ἔτι) cod. 5. κέ τι. Cod. 50. καὶ νῦ κε omisso ἔτι.
v. 634. Περσεφόνεια) cod. 56. Φερσεφόνεια
v. 636. Αὐτοὺς τ') cod. 5. αὐτοὺς omisso τ'.
v. 637. Οἱ δ' αἶψ &c.) cod. 50. post hunc versum exhibet sequentem: ἑξῆς ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
v. 639. μετέπειτα) cod. 50. ἔπειτα

LIBER XII.

Vers. 3. ἐς) cod. 56. τ'. Cod. 50. non habet ab initio hujus libri argumentum. Spatium tamen vacuum relictum est pro illo capiendo. Solum hunc habet versum: μῦ σειρῆνας ἔχει πλακτάς τ' ἰδὲ βοῦς ἠελίοιο.

v. 6. Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ &c.) cod. 56. 50. 5. omittunt hunc versum.

v. 7. Ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες) cod. 5. ἔνθ' ἀποβρίξαντες

v. 11. πρόεχ') cod. 50. προέχετ'

v. 16. κίρκης) cod. 50. κίρκην

v. 18. ἐντυναμένη) cod. 5. ἐντυνομένη

v. 19. Σῖτον) cod. 50. σῖτον τε

v. 20. ἐν μέσσῳ) cod. 56. ἐν μέσῳ

v. 21. ὑπήλθετε) cod. 5. ἐπήλθετε

v. 22. θνήσκουσ') cod. 50. θνήσκουσιν

v. 26. κακοῤῥαφίῃ ἀλεγεινῇ) cod. 50. κακορραφίης ἀλεγεινῆς

v. 33. ἑταίρων) cod. 56. omittit ἑταίρων.

v. 37. πεπείρανται) cod. 56. πεπείρασαι. Manus recentior super σαι scripsit νται ut sit πεπείρανται. Cod. 5. πεπείρασαι.

v. 38. θεὸς) cod. 50. θς cum titla.

v. 40. ὅ, τις σφέας εἰσαφίκηται) cod. 50. ὅσις σφέας εἰσαφίκεται

v. 41. πελάσῃ) cod. 50. πελάσει.

v. 41. ἀκούσῃ) cod. 50. ἀκούσει

v. 43. γάνυνται) cod. 50. γάννυνται

v. 35. ἀμφ') cod. 50. ἀπ'

v. 47. ἑταίρων) cod. 50. ἑτάρων

v. 50. ἐν νηὶ) cod. 5. ἐνὶ νηὶ

v. 52. ἀκούῃς) cod. 50. ἀκούσῃς

v. 52. Σειρήνοιϊν) cod. 5. σειρηνείην

v. 53. Αἴ δέ κε) cod. εἰ δὲ κε

v. 53. λίσσηαι) cod. 56. 5. λίσσῃ. Cod. 50. λίσηαι

v. 53. κελεύῃς) cod. 5. κελεύεις. Manus prima super ει scripsit η, ut sit κελεύῃς.

v. 54. ἐν πλεόνεσσι) cod. 56. ἐν πλείνεσσιν

v. 55. ἐπὴν δὴ τάσγε παρεξέλθωσιν) cod. 5. ἐπὴν δὴ τάγε παρεξελάσωσιν. Vulg. ἐπειδὴ τάσγε παρὲξ ἐλάσωσιν. Cod. 50. ἐπὴν δὴ τάσγε παρεξελάσωσιν

v. 57. Ὁππότέρῃ δή τοι) cod. 50. ὁππότερῃ τοι omisso δή.

v. 60. ῥοχθεῖ) cod. 56. 5. ῥοθεῖ.

v. 61. Πλαγκτὰς) cod. 5. πλακτὰς

v. 61. τάσγε) cod. 50. ταύτας

v. 64. Ἀλλά τε) cod. 5. ἀλλὰ omisso τε

v. 66. νηῦς) cod. 5. omittit νηῦς

v. 66. ἥτις ἵκηται) cod. 5. ἥν τις ἵκηται

v. 67. πίνακάς τε) cod. 5. πίνακές τε

v. 71. βάλεν μεγάλας ποτὶ πέτρας) cod. 50. μεγάλης βάλλεν ποτὶ πέτρης

v. 76. ἐν θέρει) cod. 56. ἐν θέρῃ

v. 77. καταβαίη) cod. 50. ἐπιβαίη
v. 78. χεῖρές γε ἐείκοσι) cod. 50. χεῖρε τε ἔικοσι
v. 78. εἶεν) cod. 5. ἦεν
v. 81. ὑμεῖς) cod. 50. ἡμεῖς
v. 82. Νῆα παρὰ γλαφυρὴν) cod. 50. νῆα γλαφυρὴν
v. 85. σκύλλη) cod. 50. σκύλλα
v. 86. ὅση) cod. 56. ὡσεὶ
v. 86. νεογιλῆς) cod. 56. νεογιλλῆς. Cod. 5. νεοπελλῆς.
v. 87. Γίνεται) cod. 5. γίγνεται
v. 88. Θεὸς) cod. 50. θς cum titld.
v. 90. Ἐξ δέ τέ οἱ) cod. 5. ἐξ δέ οἱ omisso τε.
v. 91. τρίστοιχοι) cod. 5. 50. τρίστιχοι
v. 92. πλεῖοι) cod. 56. πλ..οιοι
v. 95. ἰχθυάα) cod. 56. ἰχθυάε
v. 95. περιμαιμώωσα) cod. 56. περιμεμώωσα. Cod. 5. περιμεμιώωσα
v. 99. ἑκάστω) cod. 50. ἑκάστη
v. 100. ἐξαρπάσασα) cod. 5. ἐξαρπάοσασα. Vulg. ἐξαρπάξασα.
v. 103. Τῷ δ' ἐν &c.) cod. 56. 5. omittunt hunc versum.
v. 104. ἀναρροιβδεῖ) cod. 50. ἀναρροιβδεῖ
v. 105. ἐπ' ἤματι) cod. 50. ἠπ' ἤματος
v. 106. σύ γε κεῖθι) cod. 5. σύγ' ἐκεῖθι
v. 106. ὅτε ῥοιβδήσειεν) cod. 5. ὁτανάροιβδησείεν.
v. 108. πεπλημένος) cod. 50. πεπλησμένος. Sed σ notatur puncto infra & supra ut delendum.

v. 111. ἀμειβόμενος) cod. 50. ἀμειβόμενος. In margine prima manus scripsit: ἀτυζόμενος.

v. 112. ἔνιασσε) cod. 5. 50. ἔνιασσες

v. 114. σίνοιτό γ' ἑταίρους) cod. 5. σίνοιτο ἑταίρους omisso γ'. Cod. 50. σίνοιθ' ἑτάρους

v. 121. Ἦν γὰρ δηθύνησθα) cod. 5. εἰ γὰρ δὴ δ' ἠθύνησθα

v. 129. 130.) cod. 56. in margine a secunda manu hoc scholion habet: ἀριστοτέλης φυσικοῖς τὰς κατὰ σελήνης ἡμέρας αὐτὸν λέγειν φησὶ· τοῦ ἔτους· τὸν γὰρ πεντήκοντα ἀριθμὸν ἑπταπλασιάσας εἰς τὸν τοῦ περιεστάναι εὑρήσεις.

v. 137. ἐάας) cod. 56. ἐᾷς. Cod. 5. ἐάας. Manus secunda in vocabulo ἐάας scripsit ας in rasura. In margine est signum variæ, sed nihil additum est. Cod. 50. ἐᾷς

v. 138. Ἦ τ' ἂν ἔτ') cod. 50. καί κεν ἔτ'

v. 139. Εἰ δέ κε) cod. 5. εἰ καὶ κεν

v. 140. εἴπερ κεν ἀλύξεις) cod. 50. εἴπερ ἀλύξεις

v. 141. 142.) hos duos versus omittunt cod. 56. 5.

v. 145. ἀμβαίνειν) cod. 56. 5. ἀναβαίνειν

v. 147. Ἑξῆς &c.) cod. 50. omittit hunc versum.

v. 148. δ' αὖ κατόπισθε) cod. 40. δ' αὖτε κατόπιν νεὼς

v. 150. θεός) cod. 50. θς cum titla.

v. 152. ἴθυνε) cod. 50. ἴθυνον.

v. 154. οὐδὲ δύ' οἴους) cod. 50. οὐδε δ' οἴους

v. 157. φύγωμεν) cod. 5. φύγωμεν. Vulg. φύγοιμεν

v. 158. πρῶτον ἀνώγει) cod. 50. ἀνώγει πρῶτον

v. 161. ὄφρ') cod. 5. ὄφρα

v. 163.

v. 163. λίσσωμαι) cod. 5. 50. λίσσομαι
v. 164. Ὑμεῖς) cod. 50. ἡμεῖς
v. 164. πλείνεσσι) cod. 5. πλεόνεσσιν
v. 169. κοίμισε) cod. 50. κόμισε
v. 170. νεὸς) cod. 50. νηὸς
v. 170. μηρύσαντο) cod. 5. μυρήσαντο
v. 171. ἐπ' ἐρετμὰ) cod. 5. ἐπ' ἐρετμοῖς
v. 174. πιέζον) cod. 50. πιέζευν
v. 179. ἀνῆπτον) cod. 56. ἀνήφτον. Manus prima in margine scripsit: ἀνῆπτον. Cod. 5. ἀνῆφθον. Vulg. ἀνῆψαν.
v. 181. ἀπῆν, ὅσσον) cod. 5. ἀπῆν ὅσσον. Vulg. ἀπῆμεν, ὅσον
v. 182. ὃ λάθεν) cod. 5. οὐκ ἔλαθ'
v. 187. μελίγηρυν) cod. 56. μελήγυριν. Cod. 5. μελίγυριν
v. 187. ἀκούσῃ) cod. 5. ἀκοῦσαι
v. 186. παρέπλω ποντοπορός νηῦς) cod. 50. παρήλασε νηῒ μέλαίνῃ
v. 187. ἀκούσῃ) cod. 50. ἀκοῦσαι
v. 188. τρεψάμενος) cod. 50. τερψάμενος
v. 191. ὅσσα) cod. 56. ὅσα
v. 194. νευστάζων) cod. 56. νευγάζων
v. 196. Πλείοσιν ἐν) cod. 5. 50. πλείοσί μ' ἐν
v. 197. ἐπειδὴ τάσδε) cod. 56. ἐπειδήγε τάσδε. Cod. 5. vulg. ἐπειδὴ τάσγε
v. 199. Αἶψ' ἀπὸ) cod. 56. αἶψα δ' ἀπὸ

v. 200. οὔδ' ἔλυταν) cod. 56. ἔλυσαν. In margine manus prima scripsit οὔδ' ἔλυσαν. Cod. 5. ἔλυσαν omisso οὔδ'

v. 204. Βόμβησεν) cod. 5. βόμβησαν

v. 209. ἔπι κακὸν) cod. 5. ἐπεὶ κακὸν

v. 213. ἄγε) cod 50. ἄγεθ'

v. 214. Ὑμεῖς μὲν) cod. 50. ἡμεῖς omisso μὲν

v. 216. Δώη) cod. 5 δοίη.

v 216. τὸν δε γ') cod. 50. τόνδ' omisso γ'.

v. 218. βάλλευ) cod. 50. βάλευ

v. 232. ὐκέτ' ἐμυθεόμην) cod. 50. ὐκέτι μυθεόμην

v. 224. ἀπολλήξειαν) cod. 50. ἀπολήξειεν

v. 225. πυκάζοιεν) cod. 5. πυκάζειεν. Super ει manus prima scripsit οι.

v. 226. Καὶ τότε δὴ) cod. 50. καὶ τότ' ἐγὼν

v. 226. ἐφημοσύνης) cod. 56. ὁμοφροσύνης. In margine manus prima scripsit: εὐφημοσύνης. Cod. 5. ὁμοφροσύνης. Vulg. ἐφημοσύνης.

v. 227. θωρήσασθαι) cod. 50. θωρήσεσθαι

v. 232. δυνάμην) cod. 50. δυναίμην

v. 235. μὲν) cod. 5. omittit μὲν.

v. 235. δια) cod. 56. omittit δῖα

v. 244. τύνδ' ἴδομεν) cod. 56. 5. τὴν ἴομεν.

v. 250. ἀχνύμενοι) cod. 56. 5. ἀχνύμενον

v. 252. εἴδατα) cod. 56. ὕδατα

v. 264. ἐγὼ) cod. 50. ἐγὼν

v. 264. ἔτι πόντῳ ἐὼν ἐν νηῒ μελαίνῃ) cod. 56. ἔτι

ἐὼν ἐν νηῒ μελαίνῃ πόντῳ. Cod. 5. ἔτ' ἐὼν ἐν νηῒ μελαίνῃ πόντῳ.

v. 265. Μυκηθμοῦ τ') cod. 5. μυκηθμοῦ omiſſo τ'.

v. 268. ἤ μοι) cod. 50. οἴ μοι

v. 268. ἐπέτελλε) cod. 50. ἐπέτελλον

v. 271. μῦθον) cod. 50. μύθων.

v. 273. οἴ μοι) cod. 5. ἤ μοι.

v. 273. ἐπέτελλον) cod. 5. ἐπέτελλεν.

v. 274. τερψιμβρότου) cod. 50. φαεσιμβρότου

v. 275. ἔφησαν) cod. 50. ἔφασκον

v. 279. μένος) cod. 5. βία

v. 279. οὐδέ τι γυῖα) cod. 50. οὐδέ τοι θυμῷ

v. 280 — 328. incluſ.) cod. 50. omittit hos verſus.

v. 280. σοίγε) cod. 5. σέ γε. Prima ſcriptura erat σοί γε. Sed manus prima eraſit οι, & in raſura ſcripſit ε.

v. 281. ἀδηκότας) cod. 56. 5. ἀδηκότας. Vulg. ἀδδηκότας

v. 283. τετυκοίμεθα) cod. 56. τετυκόμεθα

v. 283. δόρπον) cod. 5. δόρπνον

v. 287. Γίνονται) cod. 5. γίγνονται

v. 290. διαῤῥαίουσι) cod. 5. διαῤῥαίσουσι

v. 292. ὁπλισώμεθα) cod. 5. δόρπον ὁπλιοσώμεθα. Vulg. Δόρπον θ' ὁπλισόμεσθα

v. 299. Εἴ κέ τιν' &c.) cod. 56. In margine ſcholion a manu recentiore hoc exhibet: μεμψόδωρος ὁ τὴν σικελίαν περιηγησάμενος· καὶ πολύαινος καὶ πανύασις, φύλακα τῶν ἡλίου βοῶν, φύλαιον φασὶ·

ὃν Φιλοςέφανος αἰολιδῶν εἶναι φησί· καὶ ἔχειν ἐν μύλαις ἡρῷον.

v. 301. ἀποκτάνῃ) cod. 56. ἀποκτανεῖ

v. 301. ἔκηλοι) cod. 5. ἔκηλον

v. 303. ἀπώμνυον) cod. 5. ἐπώμνυον

v. 317. ἑλκύσαμεν) cod. 56. ἑλκίσαμεν. Vulg. ὡρμίσαμεν.

v. 321. ἀπεχώμεθα) cod. 56. ἀπεχόμεθα

v. 326. Γίνετ') cod. 5. γίγνετ'

v. 343. ἐλάσαντες) cod. 56. ἐλάσαντας

v. 347. ἔνθα) cod. 56. ἔνθε

v. 347. κε θεῖμεν) cod. 50. καθεῖμεν

v. 348. ὀρθοκεράων) cod. 5. ὀρθοκεράων. In margine est signum variæ, sed nihil est additum. Cod. 50. Vulg. ὀρθοκραιράων

v. 349. ὀλέσαι) cod. 50. ὀλέσσαι

v. 349. ἕσπωνται) cod. 5. ἕπονται. Cod. 50. ἕσπονται

v. 351. ςρεύγεσθαι) cod. 50. ςραγεύεσθαι. Prima scriptura fuit ςρατευγεύεσθαι. Sed τευ erasum est.

v. 354. νεὸς) cod. 50. νεὼς

v. 355. καλαὶ βόες) cod. 50. καὶ βόες

v. 359. ἔδειραν) cod. 56. ἐξέδειραν. Cod. 5. hunc versum ita refert: αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν· εὔξαντο.

v. 364. ἐπάσαντο) cod. 50. ἐπάσατο

v. 371. πάτερ) cod. 56. 5. omittunt vocabulum πάτερ.

v. 373. ἐμητίσαντο) cod. 5. ἐμητίσσαντο. Alterum sigma manus prima supra addidit.

v. 375. ἔκταν) cod. 50. ἔκτανον

v. 378. Ὀδυσῆ@) cod. 56. ὀδυσσῆ@

v. 381. προτρεποίμην) cod. 5. προτροποίμην. Vulg. 50. προτραποίμην.

v. 383. Δύσομαι) cod. 5. δύσσομαι

v. 387. Τῶν δέ κ' ἐγὼ) cod. 5. τὴν δέ τ' ἐγὼ.

v. 398. ἐλόωντες) cod. 56. ἐλόωντες. Vulg. cod. 50. ἐλάσαντες

v. 404. Φαίνετο) cod. 50. Φαίνεται. Super ultimo αι manus prima scripsit ο.

v. 407. ἔθει) cod. 50. ἔθε'

v. 410. ἰσὸς δ') cod. 5. omittit hæc; relicto tamen spatio vacuo pro his capiendo.

v. 410. ὀπίσω) cod. 56. ὀπίσσω

v. 414. ἀπ' ἰκριόφιν) cod. 5. ἐπὶ κριόφιν

v. 415. ἄμυδις βρόντησε) cod. 5. ἅμα δὶς βροντησε

v. 415. κεραυνόν) cod. 5. κεραυνῷ

v. 417. θεείυ) cod. 5. θείυ

v. 422. ἔαξε ποτὶ) cod. 56. 5. ἄραξε ποτὶ. Vulg. ἔαξε ποτὶ. Cod. 50. ἄραξε ποτὶ

v. 422. ἐπ' αὐτὴν) cod. 5. 50. vulg. ἐπ' αὐτῷ.

v. 423. Ἐπίτονος) cod. 50. ἐπίτινος

v. 425. ἐπὶ τοῖς) cod. 50. ἐπὶ τοῖσι

v. 427. Ἦλθε δ' ἐπὶ Νότος ὦκα, φέρων) cod. 5. ἦλθεν δ' ἐπὶ νότος τε φέρων

v. 431. ἀνεῤῥοίβδησε) cod. 5. ἀνεῤῥοίβδησεν

v. 437. ἐχόμην) cod. 50. ἐξεχόμην

v. 442. καθύπερθε πόδας καὶ χεῖρε φέρεσθαι) cod. 5.

πόδας καθύπερθε καὶ χεῖρες φέρεσθαι. Manus prima litteris supra scriptis hunc restituit ordinem: καθύπερθε πόδας καὶ χεῖρες φέρεσθαι. Cod. 50. καθύπερθε πόδας καὶ χεῖρας φέρεσθαι

v. 450. ἐφίλει) cod. 50. ἀμφίλει

LIBER XIII.

Vers. 5. τῷ σ' ἔτι παλιμπλαγχθέντα γ' οἴω) cod. 5. τῷ ἔτι παλιμπλαγχέντα σ' οἴω. Cod. 50. τῷ σ' ἔτι παλιμπλαγχθέντα οἴω. Non habet cod. 50. argumentum prosaicum ab initio. Est tamen spatium vacuum relictum pro illo capiendo. Duo hi versus habentur ab initio: νῦ ἰθάκης ἐπέβη φαιήκων πομπῆ ὀδυσσεύς. Et alter senarius: ἔχεις ὀδυσσεῦ ἣν πάλαι γῆν ἐπόθεις.

v. 9. ἀκυάζεσθε) cod. 50. ἀκυάζεσθόν

v. 9. ἀοιδῆς) cod. 5. ἀοιδαῖς. Cod. 50. ἀοιδῦ

v. 16. θυμῷ) cod. 56. 5. θυμῷ. Vulg. 50. μῦθος.

v. 19. Νῆ' ἄρ' ἐπεσσεύοντο) cod. 5. νῆα τ' ἐπεσσεύοντο

v. 21. μή τις) cod. 56. 5. μή τις. Vulg. μή τιν'

v. 21. ἑταίρων) cod. 50. ἑτέρων. Manus prima super secundo ε scripsit αι, ut sit ἑταίρων

v. 22. Βλάπτοι) cod. 5. βλάπτετ'. Cod. 50. βλάπτη

v. 24. ἱέρευ') cod. 56. 5. ἱέρευ'. Vulg. ἱέρευσε. Cod. 50. ἱέρευσ'

v. 26. κήαντες) cod. 56. κείαντες

v. 27. ϑεῖος) cod. 50. δῖος
v. 30. ἐπειγόμενος) cod. 5. ἐπειγόμενον
v. 31. ὥτε) cod. 50. ὅτε
v. 34. Δόρπον) cod. 50. δόρπον τ'
v. 34. βλάβεται) cod. 50. βλάπτεται
v. 35. 'Οδυσῆ') cod. 50. ὀδυσεῖ'
v. 37. πιφαυσκόμενος) cod. 5. πιφασκόμενος
v. 38. κρεῖον) cod. 5. κρείων
v. 39. ἀπήμονα) cod. 56. omittit vocabulum ἀπήμονα
v. 42. οἶκον) cod. 50. οἶκοι
v. 61. τέρπεο τῷδ' ἐνὶ οἴκῳ) cod. 5. τέρπε διὸς τῷδ' ἐνὶ χώρῳ. In margine manus prima fcripfit: γρ. οἴκῳ
v. 64. ἄρα) cod. 5. ἅμα. Vulg. ἅμα
v. 71. 72.) cod. 50. omittit hos duos verfus.
v. 73. λίνον τε) cod. 50. λίνατε
v. 77. πεῖσμα) cod. 5. πεῖσμα. Cod. 50. πεῖσματ'
v. 78 — 129. inclufive eft defectus in cod. 50.
v. 81. 'Η δ') cod. 56. οἱ δ'
v. 83. πρήσσουσι) cod. 56. πρήσσουσι
v. 84. ἄρα τῆς) cod. 56. 5. ἄρα τῆς. Vulg. ἄρα τοῦ.
v. 84. πρύμνη) codd. vulg. πρυμνῆ. Rochefortio legengendum videtur πρώρη pro πρύμνη.
v. 88. ἔτετμεν) cod. 56. 5. ἔτετμεν. Vulg. ἔταμνεν.
v. 91. πτολέμους) cod. 5. πολέμους
v. 100. Ἔκτοθεν) cod. 56. ἔκτοσθεν
v. 106. τιθαιβώσσουσι) cod. 5. τιθαὶ βώσουσι

v. 109. Ἐν ὕδατ' ἀενάοντα) cod. 5. ἔνθ' ὕδατ' αἰεναόντα

v. 110. κατεσβαται) cod. 5. καταβαταὶ

v. 111. θειότεραι) cod. 5. θειότερ'

v. 115. τοίων) cod. 56. τοῖον

v. 120. ἅ οἱ) cod. 5. ἅ οἱ. Super ἅ manus prima fcripfit γρ. ὅσ'

v. 123. Ἐκτὸς) cod. 56. ἐκτόθ'

v. 123. μή πω τις ὁδιτάων) cod. 5. μή πως τις ὁδοιτάων

v. 127. ἐπηπείλησε) cod. 56. ἐπηπείλησαν

v. 131. νῦν Ὀδυσῆα φάμην) cod. 5. νῦν δὴ ὀδυσῆ' ἔφαμην

v. 135. ἀγλαὰ) cod. 56. ἀγλαὰ. Vulg. ἄσπετα

v. 137. ὅσ') cod. 56. 50. ὅσσ'

v. 137. ἐξήρατ') cod. 50. ἐξή τ' fpatio medio vacuo relicto.

v. 145. Ἔρξαι) cod. 5. ἔρξε. Vulg. ἔρξον

v. 148. ἀλεείνω) cod. 5. ἀνεείνω

v. 152. δέ σφιν) cod. 56. δέ μιν. Vulg. δέ σφιν

v. 152. ἀμφικαλύψει) cod. 56. ἀμφικαλύψει. Vulg. ἀμφικαλύψαι.

v. 155. προΐδωνται) cod. 56. 5. προΐδωνται. Vulg. προσίδωνται.

v. 157. θαυμάζωσιν) cod. 56. 5. θαυμάζωσιν. Vulg. θαυμάοσωσιν

v. 158. μέγα) cod. 50. μετὰ

v. 158. ἀμφικαλύψει) cod. 50. ἀμφικαλύψαι

v. 160. ἐς Σχερίην) cod. 56. ἐς χερίην propter alliterationem.

v. 161. Ἔνθ' ἔμεν) cod. 56. 5. ἐλθέμεν. Cod. 50. ἔνθ' ἔμεναι

v. 162. τῆς δὲ) cod. 56. 5. τῆς δέ. Vulg. τοῦ δέ.

v. 162. ἦλθ') cod. 56. ἤλυθε

v. 163. ἔθηκε) cod. 50. θῆκε

v. 168. τίς δὴ) cod. 5. τίς omisso δή.

v. 169. ἐλαυνομένην) cod. 56. ἐλαυνομένων.

v. 169. πρὐφαίνετο πᾶσα) cod. 5. πρυφαίνετο ταῦτα. In margine est signum variæ, sed nihil notatum est.

v. 173. ὃς ἔφασκε) cod. 5. ὃς φάσκε

v. 174. οὕνεκα) cod. 5. εἵνεκα

v. 177. ἡμῖν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψειν) cod. 5. ἡμῖν ὄρος ἀμφικαλύψειν

v. 178 — 229. incluf.) cod. 50. omittit hos versus.

v. 182. ἱερεύσομεν) cod. 56. ἱερευσέμεν

v. 184. ἑτοιμάσαντο) vulg. ἑτοιμάσαντο. Cod. 5. ἑτοιμήσαντο.

v. 194. ἀλλοειδέα) cod. 5. ἀλλοϊδέα

v. 196. τηλεθάοντα) cod. 56. τηλεθάροντα. Vulg. τηλεθόωντα

v. 198. ᾧ πεπλήγετο μηρῷ) cod. 5. & vulg. ὢ πεπλήγετο μηρώ

v. 199. δὲ προσηύδα) cod. 56. δὲ πνοσηύδα. Vulg. δ' ἔπος ηὔδα.

v. 202. Θεῦδης) cod. 56. Θεύδης a prima manu. Ex correctione manus recentioris est Θεοειδής.

v. 203. χρήματα πολλὰ) cod. 5. κτήματα πολλὰ
v. 204. Πλάζομαι) cod. 5. πλάγξομαι
v. 208. γένωνται) cod. 56. γένωνται. Vulg. γένηται.
v. 213. τίσαιτο) cod. 5. τίσαιθ'
v. 214. ἀμάρτῃ) cod. 5. ἀμάρτοι
v. 216. οἴχωνται) cod. 56. 5. οἴχονται
v. 219. ὁ δ' ὀδυρετο) cod. 5. ὠδύρετο. Cod. 56. ἠδ' ὀδύρετο
v. 224. ἔχουσ') cod. 56. 5. ἔχων
v. 225. πέδιλ') cod. 5. πέδιλα'
v. 228. πρῶτα) cod. 56. πρώτῳ
v. 233. ἐκγεγάατι) cod. 56 ἐκγέγασι
v. 235. ἠπείροιο) cod. 56 ἠπείρου
v. 238. τήνδε τε) cod. 50. τὴν δὴ
v. 241. ὅσσοι) cod. 56. ὅσοι
v. 243. ἀτὰρ) cod. 56. αὐτὰρ
v. 245. αἰεί τ') cod. 50. ἀεί τ'
v. 245. τε ἕρσῃ) cod. 50 τ' ἐέρσῃ
v. 247. παρέασι) cod. 50. παρέασιν
v. 252. Αἰγιόχοιο) cod. 56. αἰγιόχοιο
v. 254. μῦθον) cod. 50. μύθῳ
v. 255. Αἰὲν) cod. 5. αἰεὶ
v. 256. ἐν κρήτῃ) cod. 56. 5. ἐν τροίῃ. Vulg. ἐν κρήτῃ
v. 257. ἠλήλουθα) cod. 5. vulg. εἰλήλουθα
v. 161. ἀλφηστὰς) cod. 5. ἀλφιστὰς
v. 262. στερέσαι τῆς) cod. 5. στερέσαί τις. Cod. 50. στερέσαι τῆς
v. 263. Τρωϊάδος) cod. 50. τρωϊάδος

v. 264. πτολέμους) cod. 5. πολέμους
v. 265. ἐνὶ) cod. 5. ἐν
v. 266. ἑταίρων) cod. 50. ἑτάρων
v. 267. κατίοντα) cod. 50. προσιόντα
v. 268. λοχησάμενος) cod. 5. λοχισάμενος. Super ι manus prima scripsit η.
v. 273. Ἐλισάμην) cod. 50. ἐλισάμην
v. 279. προερέσσαμεν) cod. 50. προερύσαμεν.
v. 289. Καλῇ τε &c.) v. 5. omittit hunc versum.
v. 291. ὅς σε παρέλθοι) cod. 50. ὃ σε παρέλθοι
v. 292. Θεὸς) cod. 50. θς cum titla.]
v. 293. δόλων ἆτ') cod. 5. δόλων ἦτ'
v. 295. πεδόθεν) cod. 50. παιδόθεν
v. 296. εἶδοτε) cod. 56. εἶδοτε. Cod. 5. εἶδοτες. Vulg. εἰδότες. Cod. 50. εἰδότες
v. 297. ἐσσὶ) cod. 56. εἶσι
v. 303. ὑφήνω) cod. 50. ὑφαίνω
v. 304. Κτήματά τε) cod. 56. κτήματά τε. Vulg. χρήματά τε. Cod. 50. κτήματά τοι
v. 306. Εἴπω δ') cod. 5. εἴπω δ'
v. 315. Ἕως) cod. 50. ἕως
v. 317. Θεὸς) cod. 50. θς cum titla.
v. 317. σκέδασσεν) cod. 56. ἐσκέδασσεν
v. 318. Οὔ σέ γ' ἔπειτα) cod. 56. οὔ σε ἔπειτα. Cod. 5. οὐδέ σ' ἔπειτα
v. 319. ἀλάλκοις) cod. 5. ἀλάλκῃς. Super η manus prima scripsit οι.
v. 332. ἐπητής τ') cod. 5. ἐπητὴς omisso τ'

v. 336. γέ τι) cod. 56. γ' ἔτι
v. 336. ἦτε τοι) cod. 50. ἦτ' ἔτι
v. 337. Ἧϛαι) cod. 56. ἧϛε
v. 338. Φθίνουσιν) cod. 56. 5. 50. Φθινύθουσιν
v. 340. Ἤιδε' ὃ νοϛήσεις) cod. 5. ᾔδεα νοϛήσεις
v. 344. ἔδος) cod. 5. εἶδος
v. 344. πεπαίθῃς) cod. 50. πεποίθεις
v. 347. Ἀγχόθι) cod. 50. ἀγχθόθι
v. 348. Ἱρὸν) cod. 50. ἱερὸν
v. 348. Νηΐτιδες) cod. 50. νηϊάδες
v. 349. δέ τοι σπέος) cod. 50. δὲ σπέος omisso τοί.
v. 349. σπέος εὐρὺ) cod. 5. σπέος ἐϛὶ
v. 350. Ἔρδεσκες) cod. 50. ἔρδεσκε
v. 352. εἵσατο) cod. 5. εἵρατο
v. 357. ὔμμ') cod. 5. ὔμμιν
v. 357. εὐχωλῆς) cod. 50. εὐχολῆς
v. 358. ἀτὰρ) cod. 56. αὐτὰρ
v. 360. ἀέξει) cod. 5. 50. ἀέξειν
v. 364. μίμνῃ) cod. 5. μίμνοι
v. 365. Φραζώμεθ') cod. 5. Φραζόμεσθα
v. 365. ἔϛαι τάδε ἔργα) cod. 56. ἔϛαι τάδε ἔργα. Vulg. ὄχ' ἄριϛα γένηται.
v. 366. δῦνε σπέος) cod. 5. δῦν' ἐς σπέος ob alliterationem.
v. 367. κευθμῶνας) cod. 56. κεθμῶνας
v. 372. Τὼ δὲ καθεζομένω) cod. 5. τοῖς δὲ καθεζομένοις
v. 376. Φράζεο νῦν &c.) cod. 56. 5. Φράζεο νῦν μνηϛῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὄλεθρον. Vulg. Φράζευ, ὅπως μνηϛῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσῃς.

v. 382. Τόν δ') cod. 56. τόν δ'. Vulg. τήν δ'

v. 382. πολυμήτις Ὀδυσσεύς) cod. 50. πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς

v. 385. σὺ ἕκαστα, θεὰ) cod. 50. σὺ θεά τὰ, ἕκαστα

v. 386. ὕφαινον) cod. 5. ὕφηνον. Vulg. ὕφηνον

v. 389. Αἴκε) cod. 50. αἴκεν

v. 389. Γλαυκῶπι) cod. 5. γλαυκῶπις

v. 391. πρόφρασσ') cod. 50. πρόφρασσ'

v. 394. πενώμεθα) cod. 50. πενοίμεθα

v. 397. ἄγε, σ' ἄγνωστον) cod. 56. 5. ἄγετ' ἄγνωστον

v. 407. Δήεις τόν γε) cod. 56. 5. δήεις γὰρ τόν γε

v. 410. Πίνουσι) cod. 56. πίνουσι. Cod. 5. πίνουσιν. Vulg. 50. πίνουσαι

v. 411. μένειν) cod. 5. μένει

v. 414. τοι ἐς εὐρύχωρον) cod. 5. τοι εὐρύχωρον omisso ἐς. Cod. 50. τοι ἐς εὐρύχορον

v. 414. πρὸς Μενέλαον) cod. 50. παρ μενέλαον

v. 417. Τίπτ' τ' ἄρ' οὐ) cod. 5. τίπτ' ἄρ, οὐ

v. 422. πόμπευον) cod. 56. πόμπαον

v. 427. καθέξει) cod. 5. καθέξοι

v. 430. Κάρψε μέν οἱ χρόα) cod. 5. καρψαμένη χρόα

v. 430. μέλεσσι) cod. 50. μελέεσσι ex correctione. Prima scriptura fuit μέλεσσι.

v. 431. ὄλεσε) cod. 5. ὄλεσεν

v. 433. ἐόντε) cod. 5. ἐόντα

v. 434. βάλετο) cod. 56. βάλετο. Cod. 5. 50. vulg. βάλεν

v. 436. ἕσσ') cod. 56. omittit ἕσσ'

v. 439. διέτμαγον) cod. 56. 5. διέτμαγεν

LIBER XIV.

Vers. 1. ἀταρπὸν) cod. 50. τραχεῖαν ἀραρπὸν. In margine est lectio ἀταρπόν. Non habet cod. 50. argumentum prosaicum. Est tamen spatium vacuum relictum pro illo capiendo. Versum metricum hunc habet: ξι' ὀδυσῆος ξέπσεν εὔμαιος ἀγρῷ ὑφορβός.

v. 3. συφορβὸν) cod. 56. συφορβὸν. Cod. 5. vulg. & 50. ὑφορβὸν

v. 4. κτήσατο) cod. 50. ἐκτήσατο

v. 10. ἐθρίγκωσεν) cod. 5. 50. ἐθρίγγωσεν

v. 11. ἀμφικεάσας) cod. 50. ἀμφικεάσας

v. 16. οἱ δ') cod. 56. 5. οἱ δ'. Vulg. τοὶ δ'

v. 23. πέδιλα) cod. 5. πέδιλλα

v. 24. τέμνων) vulg. τάμνων

v. 24. εὔχροές) cod. 50. εὔχροον

v. 26. τὸν δὲ τέταρτον ἀποπροέηκε) cod. 5. τὸν δε δ' ἐπιπροέηκε

v. 27. Σὺν ἀγέμεν) cod. 5. συναγέμεν

v. 30. Οἱ μετὰ) cod. 56. 5. οἱ μὲν

v. 37. ὀλίγου) cod. 56. ὀλίγον

v. 39. κακά τε) cod. 56. 5. κακά τε. Vulg. 50. ἄλγεά τε

v. 43. ἐπ' ἀλλοθρόων ἀνδρῶν) cod. 50. ἐπ' ἀνδρῶν ἀλλοθρόων

v. 48. συφορβός) cod. 56. συφορβός. Vulg. 5. 50. ὑφορβός.

v. 52. Ὅττι μιν) cod. 56. 5. ὅττι μὲν

v. 53. Ζεύς τοι δοίη) cod. 5. εὖ τοι δοίη

v. 54. ὅτι με) cod. 56. ὅττι με

v. 62. ὤπασσεν) cod. 5. ὤπαζεν

v. 63. ἀέξῃ) cod. 56. ἀέξῃ. Cod. 5. ἀέξῃ. vulg. ἀέξει.

v. 68. ὤφελλ') cod. 56. ὤφελ'

v. 68. ἀπὸ φῦλον ὀλέσθαι) cod. 56. ἀπὸ φυλὴν ὀλέσασθαι.

v. 69. ἀπὸ γούνατ') cod. 50. ὑπὸ γοῦνατ'

v. 76. παρέχεν) cod. 56. παρέχεν. Cod. 5. vulg. παρέθηκ'

v. 85. δοίη) cod. 50. δώῃ.

v. 87. νέεσθαι) cod. 56. νέεσθαι. Vulg. ἕκαστος

v. 89. Οἶδε δὲ τοι ἴσασι) cod. 56. οἶδε δὲ τοι ἴσασι. Cod. 5. οἶδε δ' ἔτ' ἴσασι. Vulg. οἶδε δὲ καί τι ἴσασι

v. 92. ὑπέρβιον) cod. 56. ὑπέρβιοι.

v. 92. ἔτι) cod. 56. ἐπι

v. 94. οἶα) cod. 56. οἶα. Cod. 5. vulg. οἴω

v. 96. Ἢ γὰρ τοῦ) cod. 56. ἢ γὰρ τοῦ. Cod. 5. vulg. ἦ γάρ οἱ

v. 99. τοσσοῦτον) cod. 5. τοσοῦτον

v. 100. Ἠπείροιο) cod. 56. ἠπείροιο. Cod. 5. 50. vulg. ἠπείρῳ

v. 112. σκύφον) cod. 50. σκύφος. In margine manus prima glossema scripsit ποτήριον.

v. 113. ἐνιπλέον) cod. 50. ἐνιπλείον
v. 120. Εἴ κέ μιν) cod. 5. εἰ καί μιν
v. 120. ἔπι) cod. 56. ἐπεὶ
v. 121. ὄρχαμος ἀνδρῶν) cod. 50. ὄρχαμος λαῶν
v. 122. ἐκεῖνον) cod. 5. κεῖνον
v. 125. ἐδὲ θέλεσιν) cod. 56. ἐδὲ θέλεσιν. Cod. 5. vulg. ἐδ' ἐθέλεσιν
v. 131. παρατεκτήναιο) cod. 50. παρατεκτήναιο. Manus prima ad latus scripsit: καὶ καταψεύσαιο.
v. 137. ἀπόλωλεν) cod. 50. ἀπόλωλε.
v. 139. ὄπποσ') cod. 5. ὀππότ'
v. 140. αὖτις) cod. 5. αὖθις
v. 141. ἔτρεφον) cod. 50. ἔτραφον
v. 142 — 193 inclus.) cod. 50. omittit hos versus.
v. 149. κεῖνον) cod. 56. κεῖνον. Vulg. φῆσθα.
v. 150. φῆσθα) cod. 56. φῆσθα. Vulg. κεῖνον
v. 154. Ἔσσαι με χλαῖνάν τε &c.) cod. 56. 5. omittunt hunc versum.
v. 157. Γίνεται) cod. 5. γίγνεται
v. 161. Τȣ̃ δ' αὐτȣ̃ λυκάβαντος) cod. 5. τȣ̃δ' αὖ λυκάβαντος
v. 163. νοςήσας) cod. 56. νοςήσας. Vulg. νοςήσει
v. 163. ὅς τις) cod. 56. ὅς τις. Vulg. ὅς κεν
v. 178. Τὸν δέ τις) cod. 56. τὸν δέ τις. Vulg. τȣ̃ δέ τις
v. 178. εἴσας) cod. 5. εἴσας
v. 184. ὑπερέχῃ) cod. 56. ὑπερέχῃ. Cod. 5. Vulg. ὑπέρσχοι
v. 189. εὐχετόωντο) cod. 5. εὐχετόωνται

v. 200.

v. 200. ἀφνειοῖο) cod. 56. ἀφνειȣ̃. In margine manus prima scripsit: γρ. ἀφνειοῖο

v. 205. Θεὸς) cod. 50. θς̃ cum titla.

v. 207. ἤτοι τὸν) cod. 5. ἤτοι τȣ̃τον

v. 209. ἐβάλοντο) cod. 50. ἐβάλλοντο

v. 210. μάλα παῦρα δόσαν) cod. 5. παῦρα μάλα δόσαν. Manus prima litteris supra scriptis restituit ordinem.

v. 210. ἔνειμαν) cod. 50. ἔνεικαν

v. 215. Γινώσκειν) cod. 5. 50. γιγνώσκειν

v. 222. Τοῖος ἔ') cod. 5. τοῖος ἔον

v. 126. καταριγηλὰ) cod. 50. ἀριγηλὰ

v. 127. Θεὸς) cod. 50. θς̃ cum titla.

v. 231. τύγχανε πάντα) cod. 5. τύγχανε πολλά

v. 234. αἰδοῖος) cod. 50. αἰδοῖος. Manus prima in margine scripsit καὶ μέγας

v. 234. τετάγμην) cod. 56. τετάγμην. Vulg. cod. 50. τετύγμην

v. 237. ἤνωγον) cod. 50. ἤνωγαν

v. 238. Νῆας) cod. 56. νῆας. Cod. 5. 50. vulg. νῆεσσ'

v. 238. ἡγήσασθαι) cod. 50. ἡγήσεσθαι

v. 241. Πριάμȣ) cod. 56. πριάμοιο

v. 242. σκέδασσεν) cod. 56. ἐσκέδασσεν. Cod. 5. vulg. σκέδασσεν

v. 248. ἐσαγείρατο λαός) cod. 5. ἐσαγείρατο θυμός.

v. 253. Ἐπλέομεν Βορέῃ) cod. 50. πλέομεν ἐν βορέῃ

v. 255. ἀσκεθέες) cod. 56. 50. ἀσκηθέες

v. 258. νέας) cod. 56. 5. νῆας

v. 260. ἐρύσαι) cod. 56. ἐρύσαι. Cod. 5. 50. vulg. ἐρύσθαι.

v. 262. σφῷ) cod. 50. σφῶν

v. 270. πάντοθεν ἐςὴ) cod. 5. πάντοθεν ἐςίν

v. 272. ἄγαγον) cod. 56. ἄναγον

v. 273. τῦσο νόημα) cod. 56. τῦτο νόημα. In margine manus prima scripsit: γρ. ὧδε νόημα.

v. 277. ἔντοσε) cod. 50. ἔκτοθι

v. 282. Ἱέμενοι) cod. 50. ἱέμενοι

v. 283. ἔρυκε) cod. 56. ἔρυψε. vulg. ἔρυκε.

v. 283. μῆνιν) cod. 50. μῆτιν

v. 283. ὠπίζετο) cod. 56. ὀπίζετο

v. 284. ὅς τε) cod. 50. ὅς τοι

v. 285. νεμεσσᾶται) cod. 50. νεμεσσᾷ τὰ

v. 295. ἑέσσατο) cod. 56. ἔεσατο

v. 296. συν φόρτον) cod. 50. συμφόρτον

v. 300. μέσσον) cod. 56. μέσον

v. 304. Νῆ© ὑπὲρ) cod. 56. νῆ© ὑπ' ἐκ

v. 304. πόντος) cod. 56. πόντον

v. 305. κεραυνόν) cod. 50. κεραυνῷ

v. 305. κεραυνόν) cod. 5. κεραυνῷ

v. 308. μέλαιναν) cod. 50. μέλαινάν γε

v. 309. ἐφορέοντο) vulg. 50. φορέοντο

v. 313. 314.) cod. 56. 5. ex his duobus versibus homoeoteleuto lapsi exhibent versum unum ita: τῷ ῥα περιπλεχθεὶς φερόμην· δεκάτη δέ με νυκτὶ omisso v. 313. ὀλοοῖς ἀνέμοισιν, &c. & v. 314. ἐννῆμαρ φερόμην, & omisso μελαίνῃ.

v. 316. Θεσπρωτῶν βασιλεὺς) cod. 5. πρῶτον βασιλεὺς

v. 318. δεδμημένον) cod. 56. δεδηγμένον. Cod. 5. vulg. δεδμημένον

v. 320. δέ μιν) vulg. 50. δέ με

v. 320. χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε) cod. 5. χλαίνας τε χιτῶνας σε. Cod. 50. χλαῖναν τε χιτῶνα εἵματα ἕσσεν

v. 323. Καί μοι κτήματ' ἔδειξεν) cod. 50. κειμήλια τ' ἔδειξεν

v. 325. βόσκοι) cod. 50. βόσκει

v. 329. Ὅππως) cod. 56. ὅπως

v. 330. ἠὲ κρυφηδόν) cod. 56. ἢ καὶ κρυφηδόν.

v. 335. πολύπυρον) cod. 56. πολύπυρον. Manus recentior supra scripsit: γρ. πολύμηλον

v. 340. Αὐτίκα &c.) cod. 56. omittit hunc versum.

v. 343. Ῥωγαλέα, τὰ) cod. 50. ῥωγαλέα τε

v. 344. εὐδιέλου ἔργ' ἀφίκοντο) vulg. 50. εὐδιέλης ἔργ' ἀφίκοιντο

v. 345. ἐπὶ νηΐ) cod. 56. 5. ἐπὶ νηΐ. Vulg. 50. ἐν νηΐ

v. 348. δεσμὸν μὲν ἀνέγναμψαν) cod. 56. δεσμὸν ἀνέγναμψαν. Omisso μέν. Cod. 5. δεσμὸν ἀνέγναψαν

v. 350. ἐπέλασσα) cod. 50. ἐπέλασα

v. 350. ἐφόλκαιον) cod. 56. ἐφόλκεον

v. 351. διήρεσα) cod. 56. διήρεσσα

v. 352. θύρηφ') cod. 5. θύρηθ'

v. 356. τοὶ μὲν πάλιν) cod. 50. τοὶ μὲν γὰρ πάλιν

v. 356. αὖτις) cod. 5. αὖθις

v. 361. Ὦ δειλὲ) cod. 50. 5. vulg. ἆ δειλὲ
v. 363. πέσσεις) cod. 50. πέσσῃς
v. 364. τοῖον ἐόντα) cod. 56. τοιοῦτον ἐόντα
v. 366. ἐμοῖο) cod. 50. ἐμεῖο
v. 366. ὅτ') cod. 50. ὅδ'
v. 367. ἔτι) cod. 5. ἔτοι
v. 369. 370.) cod. 56. 5. omittunt hos duos verſus.
v. 374. ἔλθῃ) cod. 5. ἔλθοι
v. 377. χαίρουσι) cod. 5. χαίροντες
v. 377. βίοτον νήποινον) cod. 50. νήποινον βίον
v. 379. θυμῷ) cod. 56. θυμῷ. Cod. 5. vulg. μύθῳ.
v. 381. Ἦλθεν ἐμὰ πρὸς δῶματ') cod. 56. ἦλθεν ἐμα πρὸς δῶματ'. Vulg. Ἤλυθ' ἐμὸν πρὸς σταθμόν.
v. 387. Μήτε τί μοι) cod. 5. μητ' ἔτι μοι
v. 393. αὐτὰρ ὄπισθεν) cod. 56. αὐτὰρ ὄπισθεν. Vulg. αὐτὰρ ὕπερθε
v. 394. οἳ Ὄλυμπον) cod. 56. 5. οἳ ὄλυμπον. Vulg. 50. τοὶ ὄλυμπον
v. 397. Δουλίχιόν δ') cod. 50. δουλίχιόν δ'; in margine manus prima ſcripſit εἰς κεφαλὴν
v. 398. ἀγορεύω) cod. 50. ἀγορεύσω
v. 399. ἐπιστεύσας) cod. 5. ἐπιστεύας
v. 399. βαλέειν) vulg. 56. ἀαλέην
v. 403. μετέπειτα) cod. 56. μετέπειτα. In margine manus recentior ſcripſit μετόπισθεν.
v. 405. κτείναιμι) cod. 50. κτείνοιμι
v. 406. πρόφρων δή κεν) cod. 56. πρόφρων κεν omiſſo δή.

v. 419. εἰσῆγον) cod. 56. εἰσήγαγον
v. 421. Λήθετο) cod. 50. λήθετ' ἄρ
v. 421. ἀγαθῇσιν) cod. 5. ἀγαθοῖσιν
v. 425. λίπε) cod. 50. λεῖπε
v. 429. ἀκτήν) cod. 56. ἀκτήν. Vulg. ἀκτῇ
v. 432. ἀν δὲ συβώτης) cod. 5. ἐν δὲ συβώτης
v. 433. δαιτρεύων) cod. 56. κατακόψων. Cod. 5. δαιτρεύειν. Vulg. δαιτρεύσων
v. 433. ᾔδη) cod. 5. ᾔδει
v. 435. υἷι) cod. 5. υἱεῖ
v. 438. κύδαινε δὲ) cod. 50. κύδαινε omiſſo δὲ.
v. 445. ἐθέλει) cod. 50. 5. ἐθέλῃ
v. 446. θῦσε θεοῖς αἰειγενέτῃσι) cod. 5. θεοῖς θῦσεν ἀειγενέτῃσιν. Prima manus litteris ſupra ſcriptis retinuit ordinem vulgatæ.
v. 451. Νόσφιν δεσποίνης &c.) cod. 5. omittit hunc verſum.
v. 455. Σῖτον μέν σφιν) cod. 56. σῖτον σφιν omiſſo μέν
v. 457. Νὺξ δ' ἄρ') cod. 5. νὺξ γὰρ
v. 459. 'Οδυσεὺς) cod. 56. ὀδυσσεύς. Et ita plerumque duplex ſigma habet, ubi tantum unum daberet eſſe. Notandum eſt hoc de codice 5. & 50. etiam.
v. 460. χλαῖναν πόροι, ἤ τιν' ἑταίρων) cod. 5. χλαῖναν τε πόροι, ἠὲ ἑταίρων. In margine eſt ſignum variæ, ſed nihil additum eſt.
v. 463. τι ἔπος) cod. 5. τοι ἔπος
v. 464. μάλ') cod. 56. 5. omittunt vocabulum μάλ'.

v. 467. ἀνέκραγον) cod. 5. ἐνέκραγον

v. 468. Εἴθ' ὡς &c.) cod. 5. omittit hunc verfum.

v. 473. ποτὶ ἄστυ) cod. 56. 5. προτὶ ἄστυ

v. 474. ἕλος) cod. 5. ἕλεος

v. 475. 476.) cod. 5. aberratione oculi ex his duobus verfibus hic unus eft: κείμεθα· νὺξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε· χίων γένετ' ἠΰτε πάχνη.

v. 476. Πηγυλὶς) cod. 50. πηγυλλὶς

v. 477. Ψυχρή) cod. 5. ψυχρή. Manus prima fupra fcripfit: γρ. λεπτή.

v. 477. κρύσταλλος) cod. 50. κρύσαλος

v. 478. ἄλλοι πάντες) cod. 5. 50. ἄλλοι μὲν πάντες

v. 481. Ἀφραδέως) cod. 56. ἀφραδέως. Vulg. ἀφραδίαις. Cod. 50. ἀφραδίῃ

v. 788. ἤπαφε) cod. 50. ἔπαφε

v. 491. βουλευέμεν) cod. 50. βουλευσέμεν

v. 494. θέτο) cod. 50. σχέθεν

v. 498. ναῦφιν) cod. 56. ναῦσφιν. Cod. 5. vulg. ναῦφιν

v. 499. θόος) cod. 56. θόος. Vulg. 50. θόας

v. 503. 504. 505. 506.) Rochefortio hi quatuor verfus videntur effe interpolati. Suppreffit hos quatuor verfus in fua verfione gallica.

v. 504. τις χλαῖναν) cod. 50. τίς μοι χλαῖναν

v. 505. Ἀμφότερον) cod. 50. ἀμφότεροι

v. 507. προσέφης) cod. 56. προσέφησ'

v. 512. ἀτὰρ ἠῶθέν γε) cod. 4. ἀτὰρ ἠῶθέν γε. Sunt hæc vocabula in rafura fcripta. In margine manus prima fcripfit: νῦν ἠῶθέν γε.

v. 515. 516. 517.) cod. 56. 5. omittunt hos versus.
v. 516. δώσει) cod. 50. ἔωσει
v. 520. βάλεν) cod. 56. βάλλεν
v. 521. παρεχέσκετ') cod. 56. παρεκέσκετ'. Cod. 5. παρεθέσκετ', est hoc in rasura scriptum a prima manu. Hæc manus prima in margine scripsit παρεκέσκετο. Lectio παρεκέσκετ' antiquior est lectione παρεχέσκετ'. Cod. 50. παρεκέσκετ'
v. 522. ὄρηται) cod. 56. ὄρηται. Cod. 50. 5. vulg. ὄροιτο.
v. 525. κοῖτος) cod. 5. κεῖτος
v. 526. ὅγ' ἄρ') cod. 5. ὃ γὰρ
v. 530. Ἀν δὲ) cod. 50. ἐν δὲ
v. 530. εὔτρεφέος) cod. 56. 5. εὔςρεφέος
v. 533. Βορέω ὑπ' ἰωγῇ) cod. 50. βορέαο ὑπ' ἰωγῆς.

LIBER XV.

Vers. 10. ἀπο τῆλ') cod. 56. 5. ἀπὸ τῆλ'
v. 12. Οὕτω) cod. 5. ὕτως
v. 13. τηΰσίην ὁδὸν) cod. 5. τὴν ὁδὸν inter τὴν & ὁδὸν spatiolum vacuum relictum est.
v. 16. γάρ ῥα) cod. 56. 5. γάρ τε
v. 17. περιβάλλει) cod. 50. περὶ κάλλει
v. 21. ὀπυίει) cod. 56. ὀπυίει. Cod. 5. vulg. ὀπυίοι.
v. 19. σεῦ ἀέκητι) cod. 56. σε ἀέκητι

v. 26. κυδνὴν) cod. 56. κυδνήν. Cod. 5. 50. vulg. κυδρὴν

v. 27. Ἄλλο δέ τοίγε) cod. 5. ἄλλο δέ τοι τι. Cod. 50. ἄλλο δέ τοι omiſſo γε.

v. 29. Σάμοιό τε) cod. 56. 5. σάμυ τε

v. 29. παιπαλοέοσης) cod. 50. παιπαλοέσης

v. 30. Ἱέμενοι) cod. 50. ἱέμενοι

v. 35. φυλάοσει τε) cod. 56. φυλάοσει omiſſo τε.

v. 39. Ὅς τ') cod. 56. ὅς τ'. Cod. 5. ὅς τις. Vulg. ὅς τοι. Cod. 50. ὅς θ'

v. 48. 49.) cod. 56. omittit hos duos verſus homoeoteleuto.

v. 55. παράσχῃ) cod. 5. 50. παράσχοι

v. 61. ἐπὶ σιδαροὶς) cod. 5. περὶ σιδαροῖς

v. 63. Τηλέμαχος &c.) cod. 56. 5. omittunt hunc verſum.

v. 72. ἐσθ') cod. 56. ἐστιν

v. 73. ἐποτρύναι) cod. 5. vulg. ἐποτρύναι. Cod. 50. ἐποτρύνῃ

v. 80. τρεφθῆναι) cod. 5. στραφῆναι

v. 85. Ἠὲ δύ') cod. 5. ἠέ δῶ

v. 97. ὄρχαμε λαῶν) cod. 50. ὄρχαμε ἀνδρῶν

v. 97. κῆαι) cod. 56. 5. 50. κεῖαι

v. 93. ἀπίθησεν) cod. 55. ἀπείθησεν

v. 101. ὅθ' οἱ) cod. 56. ὅθι

v. 104. φωριαμοῖσιν) cod. 56. φοριαμοῖσιν

v. 111. ἐνὶ φρεσὶν ὡς σὺ μενοινᾷς) cod. 56. ἐνὶ φρεσσὶν ὡς σὺ μενοινᾷς. Vulg. ὅπως φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς.

v. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119.) cod. 5. omittit hos ſeptem verſus.

v. 114. τιμηέςατον) cod. 50. τιμηέτατον

v. 121. ὁ δὲ) cod. 50. ὁδ᾽ ἄρα

v. 125. τέκνον φίλε) cod. 50. φίλε τέκνον

v. 126. πολυηράτε) cod. 56. 50. πολυκράτε

v. 128. ἀφίκηαι) cod. 56. ἀφίκηαι. Manus prima in margine ſcripſit: γρ. ἀφίκοιο. Vulg. cod. 5. 50. ἀφίκοιο.

v. 129. Οἶκον &c.) cod. 5. omittit hunc verſum.

v. 135. ἐπέχευε) cod. 56. ἐπέχεε

v. 139. Εἴδατα &c.) cod. 56. omittit hunc verſum.

v. 146. ἐριγδέπε) cod. 5. omittit ἐριγδέπε. Vulg. 50. ἐριδέπε

v. 149. δέπαϊ) cod. 56. δάπεϊ

v. 162. ἴυξοντες) cod. 50. ἴυζοντες

v. 169. Ὣς φάτο &c.) cod. 5. omittit hunc verſum; relicta tamen vacua linea.

v. 169. μερμήριξε δ' ἀρηΐφιλος Μενέλαος) cod. 56. δὲ βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος. In margine manus prima ſcripſit: γρ. μερμήριξε δ' ἀρηΐφιλος μενέλαος.

v. 170. Ὅππως) cod. 56. ὅπως

v. 173. βάλλεσι) cod. 50. μέλλεσι

v. 178. μνηςῆρσι) cod. 56. 5. μνηςήρεσσι

v. 181. κἀκεῖθι) cod. 5. καὶ κεῖθι

v. 182. βάλεν. οἱ δὲ) cod. 50. βάλε· τοὶ δὲ

v. 188. νύκτ' ἄεσαν) cod. 5. νύκτα ἔσαν

v. 195. κέν μοι) cod. 50. κέ μοι

v. 201. χρειὼ) cod. 5. χρεὼ
v. 203. Ὅππως) cod. 56. ὅπως
v. 206. κάλλιμα) cod. 56. κάλλιςα. Cod. 5. vulg. κάλλιμα.
v. 209. κέλευέ τε) cod. 50. κέλευε δὲ
v. 210. γέροντι) cod. 5. γέροντα
v. 213. οὐδέ σε) cod. 5. οὐδέ ἑ
v. 214. κενεὸν) cod. 50. κενεὸν. Manus prima supra scripsit κενὸν.
v. 215. ἔλασε) cod. 56. ἔλλασε
v. 217. ἐποτρύνων) cod. 50. ἐποτρύνας
v. 218. ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι) cod. 56. ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι. In margine manus prima scripsit: γρ. τεῦχε' ἑταῖροι νηῒ μελαίνῃ. Cod. 50. τεῦχε' ἑταῖροι νηῒ μελαίνῃ
v. 219. ἀμβαίνωμεν) cod. 5. ἀμβαίνομεν
v. 224. Τηλεδαπὸς) cod. 56. τηλεδαπός. In margine recentior manus scripsit: γρ. τηλεδαπός.
v. 225. ᾖεν) cod. 56. ἔεν
v. 226. μέν ποτ' ἔναιε) cod. 56. μὲν ἔναιε omisso ποτ'.
v. 229. ἀγανότατον) cod. 5. ἀγαυότατον
v. 234. δασπλῆτις) cod. 56. δ' ἀπλῆτις
v. 238. ἄλλον) cod. 56. 5. ἄλλον. Vulg. 50. ἄλλων.
v. 239. ἱππόβοτον) cod. 50. ἱππόβατον
v. 245. Ζεὺς) cod. 50. Ζεύς τ'
v. 245. καὶ Ἀθήνη) cod. 5. καὶ ἀθήνη. In margine manus prima scripsit: γρ. καὶ ἀπόλλων. Cod. 50. καὶ ἀπόλλων

v. 254. ἐπενάσσατο) cod. 5. ἀπενάσσατο
v. 258. Σπένδοντ') cod. 56. σπεύδοντ'
v. 280. εἴσης) cod. 5. εἴσσης
v. 281. ἔπευ) cod. 56. ἕσπευ
v. 295. Δύσσετό τ') cod. 5. 50. δύσετό τ'
v. 296. ἐπέβαλλεν) cod. 56. ἐπέβαλεν
v. 304. φιλέοι) cod. 5. φιλέει. Super ει manus prima scripsit οι.
v. 308. Πτωχεύων) cod. 50. πτωχεύσων
v. 309. θ') cod. 5. omittit θ'
v. 311. Πλάγξομαι) cod. 5. πλάζομαι. Cod. 50. πλάξομαι
v. 311. ὀρέξῃ) cod. 5. ὀρέξοι
v. 321. νηῆσαι) cod. 56. νῆσαι. Cod. 5. ἠνῆσαι
v. 321. πολλὰ κεάσσαι) cod. 56. πολλὰ κεάσσαι. Cod. 5. vulg. δανὰ κεάσσαι
v. 322. Δαιτρεῦσαί τε) cod. 5. δευτρεῦσαί τε
v. 326. λιλαίεαι) cod. 56. λιλέσαι
v. 329. Οὔτι) cod. 5. οὔτοι
v. 335. ἄλλος) cod. 56. ἄλλων
v. 335. ἔασιν) cod. 50. ἔασσιν
v. 338. ὅππη) cod. 56. ὅπη
v. 344. ὅν κεν ἵκηται) cod. 5. ὧν τιν' ἵκηται
v. 349. τεθνᾶσι) cod. 5. τεθνάσιν
v. 352. αἰεὶ) cod. 50. εἶναι. In margine manus prima scripsit αἰεί.
v. 359. φίλος) cod. 50. φίλος τ'
v. 359. εἴη) cod. 56. ἦν

v. 367. ἔματ' ἐκείνη) cod. 5. ἔμασιν ἐκείνη

v. 368. ἀμφιέσασα) cod. 56. ἀμφιέοσασα

v. 377. ἔπειτα) cod. 50. ἔπει δὲ

v. 386. ἠδ' ἐπέρχοσαν) cod. 56. ἠδ' ἐπέρασαν. Cod. 5. ἠδὲ πέρχοσαν

v. 390. ξυνίει) cod. 56. ξεινίει

v. 394. ὄντινα κραδίη) cod. 56. ὄντινα κραδίη. Vulg. cod. 5. ὅτινα κραδίη. Melior lectio est codicis 56.

v. 403. Ὀρτυγίης) cod. 5. ὀρτυγίη,

v. 409. Ἐλθὼν) cod. 50. ἐλμὼν

v. 412. Τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισι) cod. 56. τοῖσιν ἀμφοτέροισι. Vulg. cod. 5. τῇσιν δ' ἀμφοτέρῃσι

v. 412. ἡγεμόνευε) cod. 56. 5. ἡγεμόνευε. Vulg. 50. ἐμβασίλευε.

v. 419. Πλυνέσῃ τῇ) cod. 5. vulg. 50. πλινέσῃ τις

v. 419. παρὰ νηῒ) cod. 56. παρὰ νηῒ μελαίνῃ

v. 421. εἴ κ') cod. 50. ἤ κ'

v. 421. ἔῃσιν) cod. 56. ἔλῃσιν. Vulg. cod. 5. ἔῃσιν.

v. 422. Εἰρώτα δ' ἤπειτα) cod. 56. εἰρώτα δ' ἤπειτα. Cod. 5. 50. ἠρώτα τ' ἤπειτα. Vulg. εἰρώτα δὴ 'πειτα

v. 431. Ἴδῃ) cod. 56. 5. Ἴδῃ. Vulg. 50. Ἴδης

v. 431. μητέρος ὑψιρεφὲς) cod. 56. μητέρος ὑψιρεφὲς. Cod. 5. μητρὸς ὑψερεφὲς. Vulg. μητέρος ὑψερεφὲς

v. 432. Αὐτὲς) cod. 56. αὐτὲς. Vulg. 50. αὐτές τ'. Cod. 5. αὐτῦ omisso τ'.

v. 433. ἀμείβετο) cod. 50. ἀμείψατο

v. 435. ἀπήμονά δ') cod. 56. ἀπήμονα δ'. Cod. 5. ἀπήμονα omiſſo δ'. Vulg. ἀπήμονά μ'

v. 438. ἀμείβετο) cod. 50. ἀμείψατο

v. 442. ὀϊσάμενος) cod. 56. ὀισάμενος. Cod. 50. ὀϊσάμενος. In margine manus prima ſcripſit ὀργισθεὶς.

v. 446. ἐς δῶμαθ') cod. 5. πρὸς δῶμαθ'

v. 447. Οἴσω γοῦν) cod. 50. οἴσω δὲ

v. 447. ὅτις γ') cod. 56. ὅτι omiſſo γ'. Notandum eſt, codices 56. 50. verſum hunc 447. poſtponere verſui 448. Vulg. cod. 5. ὅτις χ'.

v. 447. ἔῃ) cod. 50. ἔλθοι

v. 448. Καὶ δέ κεν &c.) cod. 5. omittit hunc verſum.

v. 451. Τόν κεν) cod. 56. τὸν δέ κεν. Cod. 5. τόν δέ κ'

v. 458. δώματα πατρὸς) cod. 56. 5. δώματα πατρὸς. Vulg. δώματα καλά.

v. 459. Χρύσεον) cod. 56. χρύσειον

v. 449. Ἔκφερεν) cod. 50. ἔκφερον

v. 470. Δύσετό τ') cod. 5. 50. vulg. δύσετό τ'.

v. 473. ἐπέπλεον) cod. 5. ἔπλεον

v. 476. ὅτ' ἄρ' ἕβδομον) cod. 5. ὅτε δὴ ἕβδομον

v. 478. Ἄντλῳ) cod. 5. ἄντρῳ

v. 478. ἐδύπησε) cod. 50. ἐνδύπησε

v. 478. κήξ) cod. 50. κῆυξ

v. 479. Φώκῃσι) cod. 56. Φώκεσι

v. 488. ἀφίκεο) cod. 50. ἀφίκοιο

v. 493. πολλὸν) cod. 56. 5. πολὺν

v. 496. προέρυσσαν) cod. 56. προέρυσαν

v. 502. πεπυμένος) cod. 56. omittit vocabulum πεπυμένος.
v. 502. δῖοι ἑταῖροι) cod. 50. νῆα μέλαιναν
v. 513. Ἔρχεσθ') cod. 56. ἔρχεσθαι
v. 513. γάρ τοι) cod. 50. γάρ τι
v. 515. ἐγὼν) cod. 5. ἐγὼ
v. 516. ἀλλ' ἄπο) cod. 56. ἀλλά πω
v. 516. ὑπερώϊῳ) cod. 5. ὑπερώϊων
v. 517. ἐπιφαύσκομαι) cod. 56. ἐπιφάσκομαι. Cod. 5. πιφαύσκομαι
v. 517. ἵκηαι) cod. 50. ἵκοιο
v. 518. δαΐφρονος ἀγλαὸν υἱὸν) cod. 5. ἀγλαὸν δαΐφρονος υἱὸν. Manus prima litteris ſupra poſitis reſtituit ordinem vulgatæ.
v. 523. τελευτήσει) cod. 5. τελευτήσοι
v. 525, 526, 527, 528, 529, 530,) cod. 5. hos ſex verſus omittit homoeoteleuto.
v. 530. θεοῦ) cod. 50. θυ̃ cum titla.
v. 531. ἐσάντα) cod. 56. ἐς ἄντα
v. 535. Αἲ γὰρ τοῦτο) cod. 56. 5. αἲ γάρ τοι
v. 537. μακαρίζοι) cod. 5. μακαρίζει
v. 544. μίμνων) cod. 50. μίμνοις
v. 546. νηὸς) cod. 50. νηῶν
v. 549. πέδιλα) cod. 5. πέδιλλα
v. 550. ἀκαχμένον) cod. 50. ἀκαχημένον
v. 551. ἀπ' ἰκριόφιν) cod. 56. ἐπὶ κριόφιν
v. 552. ἐκέλευσε) cod. 5. ἐκέλευεν

LIBER XVI.

Vers. 4. περίοσαινον) cod. 50. περίσαινον. Ab initio hujus libri deest argumentum prosaicum, spatio tamen vacuo relicto. Stichus metricus hic habetur: πῶ δ' ἄρα τηλέμαχος ἀναγνωρίζει πατέρα ὄν.

v. 10. περισσαίνεσι) cod. 50. περισαίνεσι

v. 12. προθύρησι) cod. 50. προθύροισι

v. 17. ἀγαπάζῃ) cod. 5. vulg. ἀγαπάζει.

v. 18. Ἐλθὼν) cod. 56. ἐλθών. Vulg. 50. ἐλθόντ'

v. 27. νομῆας) cod. 50. νομίσας

v. 29. ἐσορᾶν) cod. 56. ἐσορᾶν. Vulg. προσορᾶν.

v. 40. ἄρα οἱ Φωνήσας) cod. 56. ἄρα οἱ Φωνήσας. Vulg. cod. 5. ἄρα Φωνήσας, οἱ

v. 42. ἕδρησ') cod. 50. ἕδρης

v. 44. ἄλλοθι) cod. 56. ἄλλοθεν

v. 45. καταθήσοι) cod. 5. 50. vulg. καταθήσει

v. 46. ὁ δ' αὖθις) cod. 56. ὁδ' ἄρ αὖθις. Cod. 5. ὁ δ' αὖτις

v. 49. Τοῖσιν δ' αὖ πίνακας κρειῶν) cod. 56. 5. τοῖσιν δ' αὖ πίνακας κρειῶν. Vulg. τοῖσιν δὲ κρειῶν πίνακας

v. 50. κατέλειπον) cod. 50. κατέλιπον

v. 51. παρενήνεον) cod. 50. παρενήνεεν

v. 52. κίρνει) cod. 5. 50. κίρνῃ

v. 54. Οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ') cod. 5. ἡ δ' ἐπ' ὀνείαθ'

v. 57. πῶς δέ τε) cod. 56. πῶς δέ τε. Vulg. cod. 5. πῶς δέ ἑ

v. 62. εὐρειάων) cod. 56. 5. εὐρειτάων

v. 63. πολλὰ βροτῶν) cod. 56. 5. πολλῶν βροτῶν

v. 65. ἐκ νηὸς) cod. 5. παρὰ νηὸς

v. 74. μένῃ) cod. 56. 5. μένειν

v. 74. κομίζῃ) cod. 56. κομίζει. Cod. 5. κομίζει. Super ει manus prima scripsit οι.

v. 80. πέδιλα) cod. 5. πέδιλλα

v. 81. κελεύοι) cod. 56. κελεύοι. Cod. 5. κελεύει. Super ει manus prima scripsit οι.

v. 83. καὶ) cod. 56. omittit καὶ

v. 75. ἐάσω) cod. 56. 5. ἐάσω. Vulg. ἐῶμι

v. 86. Ἔρχεσθαι) cod. 5. ἔργεσθαι

v. 89. βέλτεροι) cod. 56. φέλτεροι. Cod. 5. Vulg. φέρτεροι

v. 91. θήν μοι) cod. 56. θηύς μοι

v. 101. Ἔλθοι &c.) Rochefortio videtur hic versus interpolatus. Suppressit illum in sua versione gallica.

v. 104. λαερτιάδεω Ὀδυσῆος) cod. 5. ὀδυσῆος λαερτιάδαο. Litteris supra scriptis restitutus est ordo λαερτιάδαο ὀδυσῆος.

v. 105. δαμασαίατο) cod. 56. δαμαοσαίατο

v. 110. διαφυσσομένους) cod. 56. διαφυσσομένους. Cod. 5. διαφυσσομένους. Manus prima super ους scripsit ον. Vulg. διαφυσσόμενον

v. 136. Γινώσκω) cod. 56. γινώσκω. Cod. 5. vulg. γιγνώσκω

v. 240.

v. 140. ἐπωπτεύεσκε) cod. 50. ἐπωπτεύεσκε

v. 141. ἦσθ') cod. 56. ἦσε. Cod. 5. vulg. ἦσθ'

v. 141. ἀνώγοι) cod. 5. κελεύοι. Manus prima in margine scripsit γρ. ἀνώγοι.

v. 143. αὔτως) cod. 56. αὔτως. Super hoc vocabulo manus prima scripsit γρ. ἔμπης

v. 144. τραπέσθαι) cod. 56. 5. τραπέσθαι. Vulg. 50. ἰδεῖν.

v. 145. ὀδυρόμενον) cod. 56. 5. ὀδυρόμενον. Vulg. ὀδυρόμενος.

v. 177. ἔμπης μὲν) cod. 56. ἔμπης μὲν. Cod. 50. 5. vulg. ἔμπης μιν

v. 147. ἀχνύμενοί περ) cod. 56. ἀχνύμενοί περ. Cod. 5. vulg. ἀχνύμενόν περ

v. 150. ὀπίσω) cod. 56. ὀπίσσω

v. 154. πέδιλα) cod. 5. πέδιλλα

v. 158. ἀγλαὰ) cod. 5. ἀγλὰ

v. 159. Στῆ) cod. 5. τῆ

v. 160. Οὐδ' ἄρα) cod. 5. ὃ γὰρ

v. 163. ἑτέρωθε) cod. 56. ἑτέρωθεν. Vulg. ἑτέρωσε.

v. 170. αὐτῷ) cod. 5. αὐτῷ

v. 174. στήθεσφι) cod. 56. στήθεσφιν. Cod. 5. στήθεσφι. Vulg. στήθεσσι

v. 175. δ' ἐτάνυσθεν) cod. 56. 5. δ' ἐτάνυσθεν. Vulg. δὲ τάνυσθεν

v. 175. μελαγχροιὴς) cod. 56. μελαχροιὴς

v. 176. γενειάδες) cod. 56. 5. γενειάδες. Vulg. ἐθειράδες

v. 179. ἑτέρωθε βάλ') cod. 56. ἑτέρωθεν βάλ'
v. 179. Θεὸς) cod. 50. Θς cum titla.
v. 181. φάνης νέον) cod. 50. νέον φάνης
v. 183. Θεός) cod. 50. Θς cum titla.
v. 184. δώομεν) cod. 56. 5. δώομεν. Vulg. δώσομεν
v. 187. Θεός) cod. 50. Θς cum titla
v. 188. σὺ ϛεναχίζων) cod. 56. ϛοναχίζω. Cod. 5. σὺ ϛοναχίζων
v. 192. ἐπείθετο) cod. 56. ἐπείθεο
v. 195. ϛοναχίζω) cod. 56. 5. ϛοναχίζω. Vulg. ϛεναχίζω
v. 197. Θεὸς) cod. 50. Θς cum titla.
v. 198. παλαιόν) cod. 56. 5. παλαιόν. Vulg. γέροντα. Cod. 50. ἠὲ γέροντα
v. 200. Θεοῖσιν) cod. 50. Θεοῖς
v. 200. τοὶ ὐρανὸν) cod. 56. 5. τοὶ ὐρανὸν. Vulg. οἱ ὐρανὸν
v. 203. Οὔτέ τι θαυμάζειν) cod. 5. ὔτε θαυμάζειν omiſſo τι.
v. 205. πολλὰ δ' ἀληθεὶς) cod. 56. 5. πολλὰ δ' ἀληθεὶς. Vulg. πολλά τ' ἀνατλὰς
v. 208. ἔθηκεν) cod. 56. ἔθηκε
v. 217. αἰγυπιοὶ) cod. 56. αἰγυπτιοὶ
v. 219. λεῖβον) cod. 56. 5. λεῖβον
v. 220. νύ κ') cod. 5. νύ κεν
v. 228. ὅτις) cod. 50. ὅτι
v. 232. Καὶ τὰ μὲν) cod. 56. καὶ τὰ omiſſo μὲν
v. 233. Νῦν δ' αὖ) cod. 50. νῦν αὖ

v. 245. ὀυκ ἄν) cod. 56. 5. ὀυκ ἄν. Vulg. ὄυτ' ἄρ
v. 246. αὐτὸς) cod. 56. 5. αὐτὸς. Vulg. 50. ἐνθάδ'
v. 249. ἔασιν) cod. 50. ἔασσιν
v. 250. Ζακύνθου) cod. 50. ζακύνθης.
v. 252. Μέδων κήρυξ) cod. 56. κήρυξ μέδων
v. 252. δυὼ) cod. 5. vulg. δοιὼ
v. 256. σὺ) cod. 56. 5. σὺ omisso γ'. Vulg. σύ γ'.
v. 260. εἰ καὶ) cod. 56. ἔι κεν
v. 261. Ἀρκέσει) cod. 5. ἀρκέσοι
v. 263. γ' ἀμύντορε) cod. 56. γ' ἀμύντορε. Vulg. 50. γ' ἐπαμύντορε
v. 275. ἐμοῖο) cod. 56. 5. ἐμοῖο. Vulg. 50. ἐμεῖο.
v. 277. βάλλωσι) cod. 5. βάλλωσιν
v. 279. παραςαδὸν) cod. 56. 5. παραςαδὸν. Vulg. 50. παραυδῶν.
v. 281. usque ad v. 299. inclus.) versus hi 19. Eustathio videntur interpolati. Hi 19. versus repetuntur ab initio lib. XIX. Rochefortius illos suppressit in sua versione gallica. Etiam Clarkio videntur esse interpolati contra mentem Dacieriæ, Popii, Barnesii.
v. 289. Οἷά ποτε) cod. 56. οἷα τε
v. 291. Πρὸς δέ τι μοι τόδε) cod. 56. πρὸς δ' ἔτι καὶ τοῦτο. Cod. 5. 50. πρὸς δέ τι καὶ τόδε. Vulg. πρὸς δ' ἔτι μοὶ τόδε
v. 292. οἰνωθέντες) cod. 50. οἰνηθέντες
v. 294. μνηςὴν) cod. 56. μνηςὴν. Cod. 5. 50. vulg. μνηςὺν
v. 295. δεῦρε) cod. 5. δεῦρο

v. 305. κε τέο) cod. 50. κέ τεω
v. 306. ὅπȣ) cod. 50. ὅπως
v. 307. ὅτις) cod. 56. 50. ὅσις
v. 307. ἀτιμᾷ) cod. 50. ἀτιμῶ
v. 308. προσεφώνεε) cod. 50. προσέφη
v. 311. ȣ̓́τοι) cod. 56. ἤτοι
v. 311. ἐγὼν ἔσσεσθαι) cod. 56. 5. ἐγὼ νέεσθαι
v. 313. αὖτις) cod. 50. αὔτως
v. 317. νηλητεῖς) cod. 50. νηλιτεῖς
v. 330. ἀνώγεν) cod. 5. ἀνώγει
v. 331. Ἄσυ ποτιπλείειν) cod. 56. ἄσυ ποτιπλείειν. Cod. 5. ἄσυ ποτιπλέειν. Vulg. ἄσυδ' ἀποπλείειν.
v. 337. ἐκ Πύλȣ ἦλθε) cod. 56. 5. ἐκ πύλȣ ἦλθε. Vulg. εἰλήλȣθε
v. 351. εἴρηθ', ὅτ' ἄρ' Ἀμφίνομος) cod. 5. εἴρητο καὶ ἀμφίνομος
v. 357. ἐδύναντο) cod. 5. ἠδύναντο
v. 361. ἄλλων) cod. 50. ἄλλον
v. 362. ȣ̓́τε γερόντων) cod. 56. 5. ȣ̓δὲ γερόντων
v. 365. ἠνεμόεσσας) cod. 5. ἠνομόεσσας
v. 370. ἐπήγαγεν) cod. 5. vulg. ἀπήγαγεν. Vulg. ἀπήγαγεν omiſſo μὴν præcedenti
v. 373. Τȣ̃τε γε) cod. 5. τȣ̃τȣ τε
v. 373. ἀνύσσεσθαι) cod. 56. ἀνίσεσθε
v. 381. ῥέξωσι) cod. 50. ἔρξωσι. In margine manu prima ſcripſit ῥέξωσι.

v. 382. ἄλλων δ' ἀφικώμεθα) cod. 56. ἄλλων δ' ἀφικώμεθα. Cod. 5. ἄλλων δ' ἀφικόμεθα

v. 383. φθέωμεν) cod. 5. φθείομεν

v. 383. πόλιος) cod. 56. πόλιος. Cod. 5. 50. πόληος

v. 384. ἔχωμεν) cod. 5. ἔχοιμεν

v. 386. δοῖμεν) cod. 5. δοίημεν

v. 387. ὅδ' ὁ μῦθος) cod. 56. ὅδ' ὁ μῦθος. Vulg. cod. 5. ὅδε μῦθος

v. 387. ἀλλὰ βόλεσθε) Sic omnes codices, & editiones habent. Clarkio, Bentlejo, Barnesio videbatur versum hunc 387. opus habere medela. Sed non est hac opus. Clarissimus Foster in suo excellenti opere on accent & quantity anglice scripto notat, quod in dialecto æolica hæc syllaba esset brevis, ut & Priscianus observavit in vocabulo θυγατὴρ ejusdem dialecti. Opus Fosteri non vidi.

Cod. Lamb. II. Theolog. Gr. Deuteronomii XXV. v. 8. legit οὐ βόλομαι, & βόλομαι pro βούλομαι. Antiquius est βόλομαι quam βούλομαι. Ita ... vonicum ... antiquius est, quam ... Latinorum volt antiquius est quam vult. ... servus.

v. 392. ὅς τις) cod. 56. ὅς τις. Vulg. ὅς κεν

v. 395. Νίσυ) cod. 5. νήσυ

v. 395. Ἀρητιάδαο) cod. 5. ἀριτιάδαο

v. 396. Δυλιχίυ) cod. 56. 5. δυλιχίοιο

v. 396. ποιήεντος) cod. 56. ποηέντος

v. 404. ἀνάξω) cod. 50. ἀνώξω

v. 407. ἀνασάντες) cod. 56. 5. ἀνασάντες. Vulg. ανσάντες

v. 408. δὲ κάθιζον) cod. 56. 5. δὲ κάθιζον. Vulg. δ' ἐκάθιζον

v. 412. Κῆρυξ &c) Eustathius post versum 412. addit

hunc : αὐλῆς ἐκτὸς ἐὼν· οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον. Hic versus Clarkio videtur interpolatus, & proinde hunc versum in sua editione suppressit. Etiam Rochefortius illum in sua versione gallica suppressit.

v. 417. ἐνέειπεν) cod. 56. ἐνέειπεν. Cod. 5. ἐνένειπεν, Vulg. ἐνένιπτεν

v. 421. τί δή δε σὺ) cod. 56. τί δή δε σύ. Cod. 5. vulg. τίη δὲ σὺ

v. 425. δή γδ) cod. 56. δεῖ γδ

v. 429. φαγέμεν) cod. 56. 5. φαγέμεν. Vulg. φαγέειν

v. 430. ἔσχεθεν) cod. 50. ἔσχεν

v. 432. ἀκαχίζεις) cod. 56. ἀκαχίζει. Cod. 5. ἀκαχίζη

v. 442. καὶ ἐμὲ) cod. 5. καὶ ἐμοὶ

v. 443. Πολλάκι) cod. 56. πολλάκις

v. 455. Ὀδυσῆα) cod. 56. ὀδυσσῆα. Ita plerumque geminatum σ habet, ubi tantum unum esse deberet.

v. 458. ἐσάντα) cod. 50. ἐάντα

v. 459. Ἔλθοι ἀπαγγέλλων) cod. 56. ἐλθὼν ἀπαγγέλλειε. Cod. 5. ἐλθὼν ἀγγέλοι. Vulg. ἔλθοι ἀπαγγέλλων. Cod. 50. ἔλθῃ ἀπαγγέλλων

v. 461. δή Εὔμαιε) cod. 56. 5. δή εὔμαιε. Vulg. δῖ εὔμαιε

v. 462. ἔασιν) cod. 50. ἔασσιν

v. 463. αὖθ') cod. 56. 5. αὖθ'. Vulg. αὖτ'

v. 472. Ἦν κιὼν) cod. 56. ἦν κιὼν. Cod. 5. ἦα κιὰν.

Manus recentior hæc in ſpatio vacuo relicto ſcripſit. Vulg. ἦα κιὼν

v. 481. Κοίτȣ τε μνήσαντο) cod. 56. κοίτȣ τε μνήσαντο. Cod. 5. κοίτȣ τε μνήσαντο. vulg. δὴ τότε κοιμήσαντο.

LIBER XVII.

Vers. 2. πέδιλα) cod. 5. πέδιλλα. In cod. 50. ab initio deeſt argumentum proſaicum, relicto tamen ſpatio pro illo capiendo. Solum habet ſtichum ῥῶ βάλες αἰπόλε. μνηστήρ τε κύων ὃν ἀνέγνω.

v. 5. Ἄστυδε ἵεμενος) cod. 50. ἄστυδε ἵεμενος

v. 8. Κλαυθμȣ͂ &c.) cod. 56. omittit hunc verſum.

v. 9. ἀτὰρ) cod. 56. αὐτὰρ

v. 11. πτωχεύῃ) cod. 5. πτωχεύει

v. 12. κοτύλην) cod. 56. κοτάλην

v. 15. Ἔσσεται) cod. 56. ἔσεται

v. 17. Ὦ φίλ', ȣ̓δ' αὐτός τοι) cod. 56. ὦ φίλ' ȣ̓δ' αὐτός τοι. Cod. 5. ὦ φίλος ȣ̓δ' αὐτός τοι. Vulg. ὦ φίλος, ȣ̓δέ τοι αὐτὸς

v. 18. βέλτερον ἐστὶ κατὰ πόλιν) cod. 56. βέλτερον ἐστὶ κατὰ πόλιν. Cod. 5. βέλτερον ἐστὶ κατὰ πτόλιν. Vulg. βέλτιόν ἐστι κατὰ πτόλιν

v. 22. ὅδε, ὃν σὺ) cod. 50. ὅδε τὸν, σὺ

v. 24. μή με δαμάσσῃ) cod. 5. μή τε δαμάσσῃ

v. 29 - 147.) cod. 50. omittit hos versus. Joh. Alex. Brassicanus in margine notavit: hic est defectus.

v. 32. κασρωνῦσα) vulg. κασορνῦσα

v. 49. Εἰς ὑπερῷ &c.) cod. 56. 5. omittunt hunc versum.

v. 50. Εὔχεο) cod. 56. 5. ἔρχεο

v. 51. τελέσσῃ) cod. 5. τελέσσοι

v. 52. ἀγορὴν ἐσελεύσομαι) cod. 56. ἀγορὴν ἐσελεύσομαι. Cod. 5. ἀγορὴν ἐπελεύσομαι. Vulg. ἀγορήνδε ἐλεύσομαι

v. 55. Πειραίον δέ μιν &c.) cod. 56. 5. omittunt hunc versum.

v. 60. τελέσσῃ) cod. 5. τελέσσοι

v. 62. πόδας) cod. 56. omittit hoc vocabulum. Cod. 5. πόδες

v. 64. θηεῦντο) cod. 56. θηεῦντο

v. 65. ἀγήνοροι) cod. 5. ἀγήνορες

v. 66. νόος δέ οἱ ἄλλα μενοίνᾳ) cod. 56. νόος δέ οἱ ἄλλα μενοίνᾳ. Cod. 5. νόος δέ οἱ ἄλλα μενοίνᾳ. Super νόος est signum variæ, & in margine manus prima scripsit: κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδομεύων. Vulg. κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδομεύων.

v. 67. πυλὺν) cod. 56. πολὺν

v. 80. δάσωνται) cod. 56. 5. δάσονται. Vulg. δάσονται

v. 93. παρὰ δὲ) cod. 56. παρὰ δέ. Cod. 5. πὰρ δὲ

v. 97. ςρωφῶσα) cod. 56. ςροφῶσα

v. 105. Πρὶν ἐλθεῖν μνηςῆρας ἀγήνορας) cod. 56. πρὶν μνηςῆρας ἀγήνορας omisso ἐλθεῖν. Cod. 5. πρίν γ' ἐλθεῖν μνηςῆρας ἀγήνορας.

v. 107. Τήν δ') cod. 56. 5. τήν δ'. Edit. Basil. 1779. τὸν δ'

v. 110. με κεῖνος) cod. 5. vulg. μ' ἐκεῖνος

v. 115. ἐδ' ἐλθόντος) cod. 56. 5. ἐδ' ἐλθόντος. Vulg. ἐδὲ θανόντος

v. 116. Ἀλλά μ' ἐς) cod. 5. ἀλλά μου εἰς

v. 116. δουρικλυτὸν) cod. 56. 5. δουρυκλυτὸν. Cod. 50. δουρικλειτὸν

v. 121. Ὅττευ) cod. 56. ὅττιτευ. Cod. 5. ὅτευ. Vulg. ὅττευ

v. 124. ἀνδρὸς) cod. 5. omittit vocabulum ἀνδρὸς.

v. 128. Κνημοὺς) cod. 56. κνημνὸς. Cod. 5. vulg. κνημὸς

v. 128. ἄγκεα) cod. 5. ἄγγεα

v. 129. ὃ δ' ἔπειτα) cod. 56. 5. ὃ δ' ἔπειτα. Vulg. ὁ δέ τ' ὦκα

v. 129. εἰσήλυθεν) cod. 5. εἰσῆλθεν

v. 134. ἐπάλαισεν) cod. 56. ἐπάλεσεν

v. 141. ἐδέν τι) cod. 56. ἐδέν τι. Cod. 5. vulg. ἐδέν τοι

v. 146. Οἵ κεν μιν) cod. 56. 5. οἵ κεν μιν. Vulg. Οἵ καί μιν

v. 147. ἔφατ') cod. 5. φάτο

v. 147. δουρικλυτὸς) vulg. δουρικλειτὸς

v. 153. ἐμοῖο) cod. 56. 50. ἐμοῖο. Cod. 5. ἐμεῖο. Vulg. ἐμοῖο

v. 153. μῦθον) cod. 5. 50. μύθων

v. 157. Ὀδυσεὺς) cod. 56. ὀδυσσεὺς

v. 159. μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι) cod. 5. πάντεσσι μνηστῆρσι κακὸν

v. 160. Οἷον) cod. 56. 5. οἷον. Vulg. τοῖον

v. 168. αἰγανέοισιν) cod. 56. αἰγανέοισιν. Cod. 5. vulg. αἰγανέῃσιν

v. 173. παρεγίνετο) cod. 56. παρεγίνετο. Cod. 5. παρεγίγνετο. Vulg. παρεγίνετο

v. 175. πρὸς δῶμαθ') cod. 56. πρὸς δῶμ'

v. 177. οἳ δ' ἄρα πάντες ἔβαν ποτὶ οἶκον ἕκαστος) cod. 56. 5. οἳ δ' ἄρα πάντες ἔβαν ποτὶ οἶκον ἕκαστος. Vulg. οἱ δ' ἀνστάντες ἔβαν, πείθοντό τε μύθῳ.

v. 181. ἀγελαίην) cod. 5. ἀγελείην

v. 185. δ' ἤπειτα) cod. 56. 5. δ' ἤπειτα. Vulg. δὴ ἔπειτα

v. 187. λίπεσθαι) cod. 56. 5. λίπεσθαι. Vulg. 50. γένεσθαι

v. 191. ῥίγιον) cod. 56. ῥίγιον. In margine manus prima scripsit γρ. ἄλγιον. Cod. 5. ῥίγια κεῖται

v. 192. ἕσπερα) cod. 50. ἕσπερον

v. 193. Γινώσκω) Cod. 5. vulg. γιγνώσκω

v. 197. ἀεικέα βάλλετο) cod. 50. ἐβάλλετ' ἀεικέα

v. 200. βάτην) cod. 56. βάτην. Cod. 5. 50. vulg. βήτην

v. 209. κυκλοτερὸς) cod. 56. 50. κυκλοτερὲς

v. 211. ἐπιρέζεσκον) cod. 56. ἐπιρρέζεσκον

v. 212. ἐκίχανεν) cod. 56. 5. ἐκίχανεν. Vulg. ἐκίχαν'

v. 217. μὲν δὴ) cod. 56. 5. μὲν δὴ. Edit. Basil. 1779. μετὰ δὴ

v. 215. ἐς τὸν) cod. 50. ὡς τὸν

v. 219. μολοβρὸν) cod. 5. μολογρὸν. Super γ manus prima scripsit β, ut sit μολοβρὸν

v. 219. ἀμέγαρτε) cod. 50. ἀμέγαρτα

v. 221. πολλῆσι) cod. 5. πολλῆς

v. 223. λιπέσθαι) cod. 56. 5. λιπέσθαι. Vulg. cod. 50. γενέσθαι.

v. 230. ἔλθῃ) cod. 5. ἔλθοι

v. 234. ἀταρπιτοῦ) cod. 5. ἀταρπητοῦ

v. 239. Νείκεσ' ἐς ἄντα) cod. 56. νείκεσ' ἐς ἄντα. Vulg. νείκεσεν ἄντα

v. 245. αἰὲν) cod. 5. 50. αἰεὶ

v. 254. αὐτοῦ) cod. 56. 5. αὐτοῦ. Vulg. αὐτόθι

v. 262. ἀνὰ δέ σφισι) cod. 56. 5. ἀνὰ δέ σφισι. Vulg. ἀνὰ γάρ σφισι

v. 262. βάλλετ') cod. 5. βάλετ'

v. 264. δώματα κάλ' Ὀδυσῆος) cod. 56. δώματ' ὀδυσῆος omisso κάλ'. Cod. 5. ὀδυσῆος καλά.

v. 267. εὐεργέες) cod. 5. εὐερκέες. In margine manus prima scripsit: γρ. εὐεργέες

v. 269. Γινώσκω) cod. 56. γινώσκω. Cod. 5. vulg. γιγνώσκω

v. 269. ἐν αὐτῷ) cod. 5. ἐν αὐτῷ. Super ῳ manus prima ſcripſit : οῖο, ut ſit αὐτοῖο

v. 269. πένονται) cod. 56. 5. πένονται. Vulg. 50. τίθενται

v. 270. ἀνήνοθεν) cod. 56. ἐννήνοθεν

v. 271. δαιτὶ θεοὶ ποίησαν ἑταίρην) cod. 5. θεοὶ ποίησαν δαιτὶ ἑταίρην. Manus prima litteris ſupra ſcriptis reſtituit ordinem.

v. 273. ὐδὲ) cod. 50. ὐ

v. 276. Δύσεο) cod. 56. 5. δῦσε

v. 276. ὑπολέψομαι) cod. 56. 5. ὑπολήψομαι

v. 278. μή τις ἔκτοσθε) cod. 56. 5. μήτις ἔκτοσθε. vulg. μή τίς σ' ἔκτοσθε

v. 281. Γινώσκω) cod. 5. vulg. γιγνώσκω

v. 281. νοέοντι) cod. 5. φρονέοντι

v. 283. βολάων) cod. 56. βυλάων

v. 284. κακὰ πολλὰ) cod. 5. omittit κακά. Cum appareat ſpatiolum eraſum poſt πολλὰ, credibile eſt primam ſcripturam fuiſſe πολλὰ κακὰ, quod cum contra metrum eſſe deprehendit librarius, eraſit vocabulum κακά.

v. 288. ὁπλίζονται) cod. 56. 5. ὁπλίζονται. Vulg. ὁπλίσσονται

v. 293. ἱρὴν) cod. 50. ἱερὴν. In margine manus prima ſcripſit ἱρὴν.

v. 296. ἀπόθετος) cod. 56. 5. ἀπόθετος. Vulg. ἀπόθεστος. Cod. 50. ἀπόθεστος

v. 296. ἀποιχομένυ Ὀδυσῆος) cod. 56. 50. ἀποιχο-

μένε ὀδυσῆος. Cod. 5. ἀποιχομένε ὀδυσῆος. μένε ὀδυσῆος in rasura manus prima scripsit.

v. 298. Ἡμιόνων τε) cod. 5. ἡμιόνων omisso τε.

v. 299. κοπρήσοντες) cod. 5. κοπρήσωνται

v. 304. ἀπεμόρξατο) cod. 5. 50. vulg. ἀπομόρξατο

v. 309. οἴοντε) cod. 56. 5. οἷον τε. Vulg. οἷοί τε

v. 310. Γίνοντ') cod. 5. vulg. γίγνοντ'

v. 317. ἴδοιτο) cod. 56. ἰδίατο. Cod. 5. ἰδοίατο

v. 319. ὃ κομέεσι) cod. 5. κομέεσι omisso ὃ.

v. 320. ἐπικρατέεσιν) cod. 56. 5. ἐπικρατέεσιν. vulg. ἐπικρατέωσιν

v. 334. ἔνθα περ) cod. 56. 5. ἔνθα περ. Vulg. ἔνθα δ' ἄρ'

v. 334. ἅμα) cod. 56. 5. ἅμα. Vulg. ἄρα

v. 339. Ἶξε) cod. 5. vulg. ἷζε

v. 343. Ἄρτον τ' ὅλον) cod. 5. ἄρτον ὅλον omisso τ'.

v. 347. ἀνδρὶ παρεῖναι) cod. 56. 5. ἀνδρὶ παρεῖναι. Vulg. ἀνδρὶ προΐκτῃ

v. 349. πτερόεντ' ἀγόρευεν) cod. 56. 5. πτερόεντ' ἀγόρευεν. Vulg. πτερόεντα προσηύδα

v. 350. τάδε) cod. 56. ταῦτα

v. 251. ἐποιχόμενον) cod. 56. ἐποιχόμενος

v. 355. ὅσσα) cod. 50. ὅσα

v. 356. κατέθηκεν) cod. 50. κατεδέξατο. Sed manus prima δέξατο cancellavit, & adscripsit θῆκεν, ut sit κατέθηκεν.

v. 359. ὅδε δειπνήκει) cod. 56. 5. ὅδε δειπνήκει. Vulg. ὅδ' ἐδειπνήκει

v. 359. ἐπαύετο) cod. 56. 5. ἐπαύετο. Vulg. ἐπαύσατο
v. 363. Γνοίη θ') cod. 50. γνοίη δ'
v. 367. αὐτοί) cod. 50. αὐτὸν.
v. 371. γὰρ πρόσθε μιν) cod. 56. γὰρ πρόσθε μιν. Cod. 5. γὰρ πρόσθεν μιν. Vulg. γάρ μιν πρόσθεν
v. 375. Ἀρίγνωτε) cod. 50. ὠρίγνωτε
v. 376. ἡμῖν) cod. 56. οἵ μιν
v. 376. εἰσι) cod. 5. omittit εἰσι
v. 379. καί ποθι τόνδε) cod. 56. καὶ προτὶ τόνδε. Cod. 5. καὶ ποότὶ τόνδε
v. 380. Τόν δ' ἀπαμειβόμενος &c.) cod. 56. τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα εὔμαιος συβώτης. In margine manus prima scripsit: γρ. τόν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης εὔμαιε συβῶτα.
v. 383. εἰ μὴ τὸν) cod 56. 5. εἰ μὴ τὸν. Vulg. εἰ μή-τις
v. 383. ἔασιν) cod. 50. ἔασι
v. 384. Μάντιν) cod. 5. μάντιν γ'
v. 385. θέσπιν) cod. 5. θέσπι
v. 391. ἐνὶ μεγάροις, καὶ Τηλέμαχος) cod. 5. κὰν μεγάροις, τηλέμαχος omisso καὶ
v. 393. Σίγα) cod 56. ἄττα. In margine manus prima scripsit: γρ. σίγα. Cod. 5. ἄττα σίγα. Conjungit utramque lectionem.
v. 397. καλὰ) cod. 56. omittit καλὰ
v. 398. ἀπὸ μεγάροιο) cod. 5. ἀπαὶ μεγάροιο
v. 400. ὅ τι) cod. 5. vulg. ὅ τοι
v. 401. τόγε)cod. 50. τότε
v. 408. ἐρύξει) cod. 5. ἀπόπροθεν δόμος ἐρύξει. In

vocabulo ἐρύξει super ει manus prima scripsit οι. Hæc manus in margine scripsit γρ. ἀπόπροθεν οἶκος ἐρύξοι. Vulg. 50. ἐρύκοι.

v. 413. γεύσασθαι) vulg. γεύσεσθαι. Cod. 5. γεύσασθαι

v. 415. Ὦ φίλος) cod. 56. 5. ὦ φίλος. Vulg. δὸς, φίλος. Cod. 15. δὸς φίλος

v. 416. Εἶναι) cod. 56. εἶναι. Cod. 5. ἔμμεναι. Sed manus prima hoc scripsit in rasura. Credibile est primam scripturam fuisse εἶναι. Vulg. 50. ἔμμεναι

v. 417. Καί σε) cod. 56. καί σε. Cod. 5. 50. τῷ σε

v. 417. ἄλλοι) cod. 56. ἄλλῳ. Vulg. cod. 5. ἄλλοι.

v. 418. ἐγὼ δὲ κέ σε) cod. 5. vulg. ἐγὼ δ' ἄν σε

v. 420. Ὄλβιος) cod. 5. ὄλβιον

v. 420. ἀφνειὸν) cod. 50. ἀφνειὸς

v. 422. δμῶες μάλα μυρίοι) cod. 5. δμῶαι μάλα μύραι. In vocabulo δμῶαι manus prima super αι scripsit ες, & in vocabulo μύραι super αι scripsit οι.

v. 425. πολυπράκτοισιν) cod. 56 5. πολυπράγκτοισιν. Vulg. 50. πολυπλάγκτοισιν. Rochefortio hic versus & sequentes 17. videntur esse interpolati. Suppressit hos versus in sua versione gallica. Sunt iidem versus, qui lib. XIV. sunt pars orationis Ulyssea ad Eumæum.

v. 429. νῆας) cod. 56. νῆα

v. 430. νέεσθαι) cod. 5. ναίεσθαι

v. 431. σφῷ) cod. 50. σφῶν

v. 442. ἀντιάσαντι) cod. 5. ἀμφιάσαντι

v. 443. Ἰασίδῃ) cod. 5. ἰάσῃ
v. 444. ἵκω) cod. 5. ἥκω
v. 448. ἴκηαι) cod. 56. 5. ἴκηαι. Vulg. ἴδηαι
v. 454. φρένες) cod. 56. φρένας
v. 455. σῷ ἐπιςάτῃ) cod. 5. σῷ ἐπὶ ςαθμῷ. In lexico Mſſ. Zonaræ N. 34. juxta Neſſelium habetur ἄλα· τὰ κόπρια. ὅμηρος ἐν ὀδυσσεία· ὀ σύγ' ἐξ οἴκου σῷ ἐπιςάτῃ ὀυδ' ἄλα δοίης. Ita etiam legit lexicon Mſſ. Zonaræ N. 134. juxta Neſſelium. Solum legit vitioſe ἄλλα δοίης.
v. 488. ἔφατ') cod. 5. φάτο
v. 462. βάλε) cod. 56. βάλεν
v. 466. Ἄψ' δ' ὄγ') cod. 56. αἶψα δ' ὄγ'. Cod. 5. ἄψ' δ' ὄγ'. Vulg. ἄψ δ' ἄρ'
v. 470. ὀυτέ τι) cod. 5. ὄυτέτι. Vulg. ὀυδέ τι
v. 472. Βλήεται) cod. 56. βλήσεται
v. 477. αὖτ') cod. 5. omittit αὖτ'.
v. 408. ἀποδρύψουσι) cod. 56. 5. ἀποδρύψουσι. Vulg. 50. ἀποδρύψωσι
v. 483. ἔβαλες) cod. 56. ἔβαλας
v. 486. τελέθοντες) cod. 50. τελέθωσιν
v. 496. τέλος) cod. 50. τέλος. Super hoc vocabulo manus prima ſcripſit γρ. τέκος
v. 497. Οὐκ ἄν τις) cod. 5. οὐ γάρ τις. Ab hoc verſu usque ad v. 12. lib. XVIII. ἑλκέμεναι eſt defectus in cod. 50. Hunc defectum notavit Joh. Alex. Braſſicanus.

v. 500.

v. 500. κηρὶ ἔοικε) cod. 5. νυκτὶ ἔοικεν. Vulg. κηρὶ ἔοικεν.

v. 506. Ἡμένη) cod. 5. omittit ἡμένη. Pro hoc vocabulo ſpatium vacuum relictum eſt.

v. 507. προσηύδα) cod. 56. 5. προσέφη. Vulg. προσηύδα

v. 514. ογε μυθεῖτο) cod. 56. ὅγε μυθεῖτο. Cod. 5. ὅγε μυθεῖται. Vulg. ὅδε μυθεῖται

v. 516. πρῶτον γὰρ) cod. 56. πρῶτον μὲν γὰρ

v. 525. προπροκυλινδόμενος) cod. 56. προπροκυλινδεύμενος

v. 533. ἡδύ) cod. 56. omittit ἡδύ.

v. 536. Εἰλαπινάζουσιν &c.) cod. 5. omittit hunc verſum.

v. 537. κατάνεται) cod. 5. omittit hoc vocabulum relicto ſpatio vacuo.

v. 539. Εἰ δ' ὀδυσεὺς &c.) cod. 56. omittit hunc verſum.

v. 540. ἀποτίσεται ἐλθών) cod. 56. 5. ἀποτίσεται ἐλθών. Vulg. ἀποτίσεται ἀνδρῶν.

v. 545. ἐπέπταρε) cod. 56. ἐπέπταρεν

v. 546. Τῷ κε καὶ &c.) cod. 5. ita hunc verſum habet: τῷ κεν οὐκ ἀτελὴς θάνατος μνηστῆρσι τε πᾶσιν. Poſt vocabulum θάνατος eſt ſignum variæ, & in margine manus prima ſcripſit: γρ. οὐδεὶς κῆρας ἀλύξοι. Poſt hunc verſum cod. 56. 5. omittunt verſum 547. vulgatæ: Πᾶσι μάλ' &c.

v. 548. ἐνέποντα) cod. 56. ἐννέποντα

v. 549. χλαῖνάν τε) cod. 56. χλαῖνα τε omiſſo σε præcedenti.

v. 554. ϖεπαθυίῃ) cod. 5. ϖαθυίᾳ more vulgari.
v. 555. Eἰ δέ κέ σε) cod. 5. ἔι δὲ κέ σε
v. 557. δέ κεν) cod. 5. vulg. δὲ καὶ
v. 563. χαλεπὸν) cod. 56. 5. χαλεπὸν. Vulg. χαλεπῶν
v. 565. ὅμιλον) cod. 56. ὄλεθρον. In margine manus prima ſcripſit: γρ. ὅμιλον. Cod. 5. ὄλεθρον. Poſt hunc verſum cod. 56. 5. omittunt verſum 565. vulgatæ: Τῶν ὕβρις &c.
v. 568. ἐπειγομένην ϖερ) cod. 5. ἐπειγόμενός ϖερ
v. 570. ϖέρι) cod. 5. vulg. ϖαραὶ
v. 579. ἀλυσκάζων) cod. 56. ἀλισκάζων
v. 584. ὅς ϖερ) cod. 5. ὄς ϖερ. Manus prima ſuper ο ſcripſit ω.
v. 585. ϖȣ́ τινες) cod. 56. ϖώ τινες
v. 590. ϖευθοίαθ' οἱ ἄλλοι) cod. 5. ϖευθοίατο ἄλλοι.
v. 593. σάω) cod. 5. σάȣ
v. 594. ϖάθῃς) cod. 5. ϖάθῃς. Manus prima ſuper ῃς ſcripſit οις, ut ſit ϖάθοις
v. 595. Ἀχαιοί) cod. 56. 5. ἀχαιοί. Vulg. ἀχαιῶν
v. 597. δειελιήσας) cod. 5. δειελυίασας
v. 602. ἐπὶ θρόνȣ ἔνθεν ἀνεσῃ) cod. 56. 5. ἐπὶ θρόνȣ ἔνθεν ἀνέσῃ. Vulg. εὐξέσȣ ἐπὶ δίφρȣ
v. 603. οἵ δ') cod. 56. οἵδ'. Vulg. τοὶ δ'

LIBER XVIII.

Vers. 5. πότνια μήτηρ) cod. 5. δειλὴ μήτηρ

v. 6. Ἐκ γενεῆς) cod. 5. ἐκ γενετῆς

v. 10. γέρον) cod. 56. γέρων

v. 14. Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος) cod. 56. 5. τόν δ' ἀπαμειβόμενος. Vulg. τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν

v. 15. ὅδ' ἀγορεύω) vulg. 50. ὅτ' ἀγορεύω

v. 31. Μαρναμένους) cod. 56. μαρναμένω

v. 33. ὀκριόωντο) cod. 50. ὀκρϊόων

v. 39. χερσὶ μαχέσσασθαι &c.) cod. 56. 5. omittunt hunc versum. Vulg. cod. 50. illum habent.

v. 43. τάσθ' ἐπι δόρπῳ) cod. 5. τὰς ἐπὶ δόρπον

v. 44. κνίσσης) cod. 56. κνίσση

v. 46. ἦν κ') cod. 56. ἦν κ'

v. 48. μίσγεσθαι) cod. 56. μίγεσθαι

v. 54. κρατερὸν) cod. 56. 5. κρατερὸν. Vulg. καρτερὸν

v. 55. βαρείη) cod. 56. 5. βαρείη. Vulg. παχείη

v. 57. ἀπώμνυον) cod. 5. ἐπώμνυον. Post hunc versum cod. 56. 5. habent hunc: αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὄμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὅρκον. Hunc versum vulgata non habet.

v. 62. θείνη) cod. 56. θείνη. In margine manus prima scripsit: γρ. δείρη

v. 73. φαίνει) cod. 50. φέρει

v. 77. ἐνέειπεν) cod. 5. vulg. ἐνένιπτεν. Cod. 50. ἐνένιπεν

v. 83. Πέμψω σ' Ἤπειρόν δε) cod. 5. πέμψω σ' ἐκ ἤπειρόν δε

v. 88. ἄγαγον) cod. 56. 5. ἄγαγον. Vulg. 50. ἄναγον

v. 90. ἐλάσει') cod. 5. ἐλάσεις. Cod. 50. ἐλάσοι

v. 91. τανύσσειέν τ') cod. 56. τανύσειέν τ'

v. 93. ἐπιφράσσαίατ') cod. 56. ἐπιφρασαίατ'

v. 96. ἦλθεν ἀνὰ) cod. 50. ἦλθε κατὰ

v. 97. ἐν κονίησι) cod. 5. ἐν κονίῃ

v. 98. ποσὶ γαῖαν) cod. 56. 5. ποτὶ γαῖαν

v. 100. Εἷλκε) cod. 56. ἕλκε

v. 102. ἔμβαλε) cod. 56. 5. ἔμβαλε) cod. 58. 5. ἐκβαλε. Vulg. ἔμβαλε.

v. 104. σύας τε κύνας τ') cod. 56. 5. σύας τε κύνας τ'. Vulg. κύνας τε σύας τ'

v. 109. Ἄψ δ' ὅγ') cod. 56. αἶψα δ' ἄρ'. Cod. 5. ἄψ δ' ἄρ. Vulg. ἄψ δ' ὅγ'

v. 110. δικανόωντ') cod. 56. 5. δικανόωντ'. Vulg. δεικανόωντ'. Cod. 50. καὶ ἐδεικανόωντ'

v. 111. Ζεύς τοι) cod. 5. ζεῦ τοι

v. 115. δηλήμον' ἁπάντων) cod. 50. δηλήμονα πάντων

v. 116. κληηδόνι) cod. 56. κληϊδόνι

v. 116. Θεῖος) cod. 50. δῖος

v. 119. δύω) cod. 56. δύο

v. 121. ἔσπερ) cod. 50. ὥσπερ

v. 122. μὲν νῦν γε) cod. 50. νῦν μὲν omisso γε.

v. 125. Τοιούτου γὰρ πατρὸς) cod. 5. τοῖον γὰρ καὶ πατρὸς

v. 127. ἐπητῇ) cod. 50. ἐπητῷ

v. 130. Πάντων &c.) cod. 56. omittit hunc versum.

v. 131. Φασὶ) cod. 56. Φασὶ. Vulg. cod. 5. Φησὶ

v. 133. τελεῶσι) cod. 56. τελεῶσι. Cod. 5. vulg. τελέσωσι

v. 137. ποτε μέλλον) cod. 56. 5. ποτ' ἔμελλον

v. 144. ὐκέτι) cod. 56. ὐκέτι. Vulg. Cod. 5. ὐκ ἔτι

v. 148. ἀναιμωτέι γε) cod. 5. 50. ἀναιμωτί γε

v. 149. καὶ κεῖνον) cod. 56. 5. καὶ κεῖνον. Vulg. κἀκεῖνον

v. 149. ὑπέλθῃ) cod. 56. ὑπέλθῃ. Cod. 5. vulg. ὑπέλθοι.

v. 158. Πηνελοπέιῃ) cod. 5. πηνελοπέια

v. 159. πετάσειε) cod 56. πετάσειε. In margine manus prima scripsit: γρ. θέλξειε. Cod. 50. πετάσειε. In margine manus prima scripsit: γρ. θέλξειε

v. 160. γένηται) cod. 56. 5. γένηται. Vulg. γένοιτο

v. 161. πρὸς) cod. 5. πρὸ

v. 163. πάρος περ) cod. 56. 5. πάρος περ. Vulg. πάρος γε

v. 166. μνηστῆρσιν) cod. 56. 5. μνηστήρεσσιν

v. 167. ὄπιθεν) cod. 56. 50. ὄπισθεν

v. 169. Ναὶ δὴ ταῦτά γε) cod. 5. καὶ δὴ ταῦτα γε

v. 172. δακρύσι) cod. 56. 5. δακρύσι. Vulg. δακρύοισι

v. 172. πρόσωπα) cod. 5. πρόσωπα. Super α manus prima scripsit ον, ut sit πρόσωπον.

v. 181. Αὐτονόμην) cod. 56. 5. αὐτονόμην. Vulg. αὐτονόην

v. 182. παρασήτον) cod. 56. παρασήτον. Cod. 5. 50. vulg. παρσήετον

v. 191 Κάλλει μέν οἱ κτ πρῶτα πρόσωπά τε) cod. 56. κάλλει μέν οἱ κτ πρῶτα πρόσωπα omisso τε. Cod. 5. vulg κάλλεϊ μέν οἱ πρῶτα πρόσωπα τε. Cod. 50. κάλλει μὲν οἱ πρῶτα προσώπατα

v. 193. ἱμερόεντα) cod. 56. ἱμερόεντα. In margine manus prima scripsit: γρ. ἐρόεντα.

v. 194. ἰδέσθαι) cod. 5. omittit ἰδέσθαι

v. 195. θῆκεν πρισῦ) cod. 56. 5. θῆκε πρησῦ. Vulg. θῆκεν πρισῦ

v. 196. ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη) cod. 56. 5. ἀπέβη γλαυκῶπις ἀθήνη. Vulg. ἀπεβήσατο δῖα θεάων

v. 199. ἀπομόρξατο) cod. 56. 5. ἀπομορξαμένη

v. 210. Ἀμφίπολος &c.) cod. 5. hunc versum ita refert: ἀμφίπολοι δ' ἄρα οἱ κεδναὶ ἑκάτερθεν παρέσαν.

v. 211. ἔρως δ' ἄρα θυμὸν ἔθελγεν) cod. 56. 5. ἔρως δ' ἄρα θυμὸν ἔθελγεν. Vulg. 50. ἔρῳ δ' ἄρα θυμὸν ἔθελχθεν.

v. 212. κλιθῆναι) cod. 5. κλινθῆναι

v. 221. εἴτις) vulg 56. εἴ τι

v. 224. πέλοιτο) vulg. 50. πέληται

v. 226. ὅ τι) cod. 56. ὅ τι. Cod. 5. vulg. ὅ σε

v. 228. χέρεια) cod. 56. 5. χέρεια. Vulg. χέρηα

v. 232. ξείνυ γε καὶ Ἴρυ μῶλος) cod. 50. ξείνυ γε ἴρυ μῶλος. Super vocabulo μῶλος manus prima scripsit μάχη.

v. 237. λέλυντο) cod. 56. λέλυντο. Cod. 5. λέλυντο. Vulg. 55. λελῦτο

v. 240. στῆναι δύναται) cod. 56. στῆναι δύναται. Vulg. cod. 5. δύναται στῆναι

v. 246. ἐν ὑμετέροισι) cod. 50. ἐν ἡμετέροισι

v. 247. δαίνυατ') cod. 56. δαίνυντ'. Cod. 5. vulg. δαινύατ'. Cod. 50. δαίνυτ'

v. 254. Μεῖζόν κεν) cod. 56. μεῖζόν κεν. Vulg. 50. μεῖζον κε. Cod. 5. μεῖζον γε

v. 255. τόσα) cod. 50. τόσσα

v. 256. ἤϊε) cod. 56. 5. ἦε. Vulg. ἠΐε. Cod. 50. ἤεν

v. 263. ὁμοιοῖο) cod. 56. 5. ὁμοιοῖο. Vulg. 50. ὁμοιΐου.

v. 264. εἴκεν) cod. 50. εἴ κε

v. 264. ἀνέσει) cod. 5. ἀνέσοι

v. 265. σοὶ δ')) cod. 56. σύ δ'

v. 272. τῆς τε) cod. 5. τῆς γε

v. 273. ἄχος κραδίην) cod. 5. ἄχος καὶ κραδίην

v. 274. Μνηστήρων οὐχ) cod. 5. μνηστήρων δ' οὐχ

v. 274. τέτυκται) cod. 56. τέτυκται. Cod. 5. vulg τέτυκτο

v. 278. φίλοισι) cod. 56. 5. 50. φίλοισι. Vulg. φίλοισι

v. 279. Ἀλλ' οὐκ &c.) cod. 56. 5. omittunt hunc versum.

v. 281. Οὕνεκα τῆς &c.) cod. 5. omittit hunc versum.

v. 284. περίφρων) cod. 56. 5. περίφρων. Vulg. περίφρον

v. 285. ἐνεῖκαι) cod. 5. ἐνείκε

v. 287. οὔτε τε) cod. 50. οὔτέ πη

v. 293. ἐϋγνάμπτοις) cod. 56. ἐϋγνάπτοις

v. 295. ἠλέκτροισιν) cod. 50. ἠλέκτροις

v. 295. ἠέλιον ὡς) cod. 5. ἠέλιον θ' ὡς

v. 301. ὑπερώϊα σιγαλόεντα) cod. 56. 5. ὑπερώϊα σιγαλόεντα. Vulg. 50. ὑπερώϊα δῖα γυναικῶν.

v. 302. Τῇ δ' ἄρα) cod. 56. 5. τῇ δ' ἄρα. Vulg. τῇ δ' ἄρ' ἅμ'

v. 304. Τερψάμενοι) cod. 56. τερψάμενοι. Vulg. cod. 5. 50. τρεψάμενοι

v. 305. τερψαμένοισι) cod. 56. 5. τερψαμένοισι. Vulg. 50. τερπομένοισι

v. 307. Φαείνοιεν) cod. 56. Φθάνοιεν. Cod. 5. vulg. Φαείνοιεν

v. 307. ἐπὶ δὲ) cod. 56. 5. ἐπὶ δέ. Vulg. περὶ δὲ

v. 309. μετέμισγον) cod. 56. μετέσμιγον

v. 314. ςροφαλίζετε) cod. 56. τροφαλίζετε

v. 320. ἐνένιπε) cod. 56. ἐνένιπε. Cod. 5. 50. ἐνένιασε. Vulg. ἐνένιπτε

v. 322. ἄρ' ἀθύρματα θυμῷ) cod. 56. ἄρα ἥρματα θυμοῦ. Cod. 5. ἄρ' ἀθύρματα θυμοῦ.

v. 323. ὧς ἔχε) cod. 56. 5. ὥς ἔχε. Vulg. ὥς χέθε

v. 324. μιγέσκετο) cod. 56. μιγέσκετο. Cod. 5. ἐμίσγαιτο. Ex correctione primæ manus est ἐμιγέσκετο. In margine manus prima scripsit: ἐμιγέσαιτο. Vulg. μισγέσκετο.

v. 325. ἐνένειπεν) cod. 56. ἐνένειπεν. Cod. 5. 50. ἐνένιασεν. Vulg. ἐνένιπτεν.

v. 326. ἐκπεπεταγμένος) cod. 50. ἐκπεπετασμένος

v. 326. ἐοσὶ) cod. 5. 50. ἐοσὶν. Infolita additio ν ephelkyftici.

v. 329. Θαρσαλέως) cod. 5. Θαρσαλέος

v. 331. νόος) cod. 50. omittit νόος

v. 331. μεταμώλια) cod. 56. μεταμώνια. Cod. 5. μεταμώλια. Manus prima fuper λ fcripfit ν, ut fit μεταμώνια.

v. 333. τάχα Ἶρυ ἀμείνων ἄλλος ἀνασῆ) cod. 5. Ἶρυ ἀμείνων ἄλλος ἀνασῆ τάχα. Manus prima litteris ordinis fupra fcriptis reftituit ordinem vulgatæ.

v. 336. ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν) cod. 56. 5. ἄρα ἰδὼν omiffo ὑπόδρα ἰδὼν

v. 338. αὖτε) cod. 56. 5. αὖθι

v. 342. αἰθομένοισιν) cod. 56. 50. αἰθομένῃσιν. Vulg. cod. 5. αἰθομένοισιν

v. 348. ἦρχ' ἀγορεύειν) cod. 56. ἀντίον ηὔδα. In margine manus prima fcripfit: ἦρχ' ἀγορεύειν.

v. 349. ἑτάροισιν) cod. 50. ἄρα τοῖσιν

v. 352. ἀθεεὶ) cod. 5. ἀθέειθ'

v. 356. ἐθέλεις) cod. 56. ἐθέλῃς

v. 359. Ἔνθά κ') cod. 56. ἔνθά κ'. Cod. 5. ἔνθα κ'. Vulg. ἔνθα δ'

v. 360. ἀμφιέσαιμι) cod. 5. ἀμφέοσαιμι

v. 361. ἔμμαθες) cod. 56. ἔμαθες. Vulg. cod. 5. ἔμμαθες

v. 368. πειρησαίμεθα) cod. 5. πειρησώμεθα

v. 370. Εἰ) cod. 56. σοὶ

v. 371. κεκορηότε) cod. 56. κεκορηῶτες

v. 378. Τῶ κέ μ' ἴδοις) cod. 5. τῷ κεν ἴδοις

v. 379. ἀγορεύεις) cod. 56. ἀγορεύεις. Cod. 5. ἀγορεύεις. Super ει manus prima fcripfit οι, ut fit ἀγορεύοις. Vulg. ἀγορεύοις

v. 383. ἵκοιτ') cod. 56. ἵκετ'. Cod. 5. Vulg. ἵκοιτ'.

v. 385. ξείνοιτο) cod. 56. ξείνοιτο. Edit. Wolf. ξείνοιντο. Aliæ impreff. edit. ξείνοντο.

v. 388. Ὦ δεῖλ') cod. 56. ὦ δεῖλ'. Cod. 5. vulg. 50. ἆ δεῖλ'

v. 391. μεταμώλια) cod. 56. 5. μεταμώνια. Vulg. μεταμώλια

v. 393. σφέλας) cod. 50. σφέλλας

v. 393. ἔλλαβεν) cod. 56. 5. ἔλλαβεν. vulg. εἵλετο

v. 400. ἀλώμενος) cod. 58. ἄλμενος

v. 401. Πρὶν ἐλθεῖν) cod. 5. πρίν γ' ἐλθεῖν

v. 401. μεθέηκεν) cod. 50. μεθέσκεν. Super σ manus prima fcripfit η.

v. 402. περὶ πτωχῶν) cod. 56. 5. περὶ πτωχῶν. Vulg. 50. περὶ πτωχῷ

v. 405. μαίνεσθε) cod. 50. μαίνεσθαι

v. 406. Βρωτὺν) cod. 56. βρωτὺν. Cod. 5. vulg. βρωτὺν.

v. 407. ἰόντες) cod. 50. ἐόντες

v. 415. Μήτε τι) cod. 5. μήτ' ἔτι

v. 415. συφελίζετε) cod. 5. συφελίξετε

v. 419. δὲ ἐῶμεν) cod. 50. δ' εἰῶμεν

v. 422. Τοῖσιν) cod. 5. τοῖσι

v. 426. σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ') cod. 50. σπείσαν τε πίον θ'

v. 427. Βάν ῥ') cod. 50. βάν δ'. Post hunc librum relinquitur spatium album vacuum paginæ unius, & octo foliorum.

LIBER XIX.

Vers. 9. ὅσσον) cod. 5. ὅσον. Cod. 50. non habet argumentum prosaicum ab initio. Solum hunc habet stichum. Ταῦ δ' ἀναγνωρίζει ἐξ ὕλης γρηῦς ὀδυσῆα.

v. 14. ἐπεπείθετο πάτρι) cod. 50. ἐπεπείθετο μύθῳ. Manus prima sub vocabulo μύθῳ puncta deletionis scripsit, & addidit πατρί.

v. 17. καταθείομαι) cod. 5. κατακείομαι

v. 19. ἀποιχομένοιο) cod. 5. ἀποιχομένου

v. 25. αἴκεν ἔφαινον) cod. 5. αἴ μ' ἔφαινον. In margine manus prima scripsit: κ' ἂν ἔφαινον.

v. 30. Κλήϊσσεν) cod. 50. κλήϊσεν

v. 33. Ἔγχεά τ') cod. 56. ἔγχεά τε

v. 34. ἐποίει) cod. 56. ἐσοίει. Cod. 50. ἐπόνει

v. 40. Θεὸς) cod. 50. Θς cum titla.

v. 40. τοὶ οὐρανὸν) cod. 56. τοὶ οὐρανὸν. Cod. 5. 50. vulg. οἳ οὐρανὸν

v. 44. ὑπολείψομαι) cod. 56. ὑπολήψομαι. Cod. 5. vulg. ὑπολείψομαι

v. 45. Ὄφρα δ') cod. 56. ὄφρα δ'. Cod. 5. vulg. ὄφρα κ'

v. 45. ἐρεθίζων) cod. 50. ἐρεθίζω

v. 46. ἀμφὶς) cod. 56. ἀμφὶ σὲ

v. 48. Κέιων) cod. 56. κίων

v. 54. ἠδὲ) cod. 56. εἰδὲ

v. 56. Δηνωτὴν) cod. 56. 50. δινωτὴν

v. 58. Προσφυέα δ' ἐξ αὐτῆς) cod. 56. ϖροσφυέα δ' ἐξ αὐτῆς. Cod. 5. ϖροσφυὲς δ' ἐξ αὐτῆς. In margine manus prima scripsit: ϖροσφυέ' δ' ἐξ αὐτῆς. Vulg. ϖροσφυέ' δ' ἐξ αὐτῆς

v. 65. ἐνένιπε) cod. 56. ἐνένιπε. Vulg. ἐνένιπτε. Cod. 50. ἐνένιασσε

v. 66. Διὰ νύκτα) cod. 5. Διὰ νυκτὸς. Cod. 50. ἠδὲ γυναῖκας. Sed manus prima hæc punctis deletionis infra notavit, & addidit: Διὰ νύκτα.

v. 67. ὀπιπεύεις) cod. 56. ὀπιπεύεις. Cod. 5. ὀπιπτεύεις. Vulg. 50. ὀπιπτεύσεις

v. 69. δαλῷ) cod. 50. δαλλῷ

v. 71. κεκοτηότι) cod. 56. κεκοπηότι

v. 72. ῥυπόω) cod. 56. 5. ῥυπόω. Vulg. λιπόω. Cod. 50. ὅτι δὴ ῥυπόω

v. 72. κ̃) cod. 50. κακὰ. Hæc lectio est præferenda.

v. 74 ἔασι) cod. 50. ἔαοσι

v. 76. Ὄλβιος) cod. 5. ὄλβιον

v. 77. ὅτεϋ) cod. 50. ὅτευ

v. 78. δμῶες μάλα μυρίαι) cod. 56. δμῶες μάλα μυ-

ρίαι. Cod. 5. δμῶαι μάλα μυρίαι. Vulg. 50. δμῶες μάλα μυρίοι

v. 79. Οἷσίν τ᾽) cod. 5. οἷσίν τ᾽. Manus tertia hæc ſcripſit. In margine eſt ſignum variæ, ſed nihil eſt additum.

v. 81. Τῷ νῦν) cod. 56. τȣ̃το νῦν. Cod. 5. τȣ̃το νῦν. In margine eſt ſignum variæ a manu prima, ſed nihil eſt additum.

v. 81. ὀλέσσῃς) cod. 56. ὀλέσσεις

v. 82. κέκασαι) cod. 56. κέκασσαι

v. 84. ἔλθοι) cod. 56. 5. ἔλθοι. Vulg. ἔλθῃ

v. 86. τοῖος) cod. 50. τοιȣ̃τος

v. 88. Λήθει) cod. 56. λήθῃ. Cod. 5. vulg. λήθει

v. 90. ἐνένιπέν) cod. 56. 5. ἐνένιπεν. Vulg. ἐνένιπτεν. Cod. 50. ἐνένισπεν

v. 91. ἀδδεὲς) cod. 56. ἀδεής. Cod. 5. 50. vulg. ἀδδεὲς

v. 91. λήσεις) cod. 56. λήσεις. Cod. 5. 50. vulg. λήθεις

v. 92. ἀναμάξεις) cod. 5. ἀναμάξεις. Super εις manus prima ſcripſit οις, ut ſit ἀναμάξοις

v. 97. κῶας ἐπ᾽ αὐτȣ̃) cod. 5. κῶας θὲς ἐπ᾽ αὐτȣ̃. Manus prima θὲς ſupra ſcripſit.

v. 98. ὑπακȣ́σῃ) cod. 56. 5. ὑπακȣ́σῃ. Vulg. ἐπακȣ́σῃ

v. 104. τὸ μέν σε πρῶτον ἐγὼν) cod. 5. τό μέν τοι ἐγώ σε πρῶτον

v. 109. Ὥσϖε τευ) cod. 5. ὥς τευ

v. 113. παρέχει) cod. 50. παρέχῃ

v. 114. εὐεργασίης) cod. 56. εὐεργασίης. Cod. 5. εὐεργεσίης. Manus prima supra scripsit: γρ. εὐηγεσίης. Vulg. 50. εὐηγεσίης

v. 121. μοι Δαναῶν) cod. 56. μοι δαναῶν. Vulg. τίς τοι δμωῶν

v. 121. νεμεσήσεται) cod. 56. νεμεσσήσεται

v. 128. Μεῖζόν κε) cod. 5. μεῖζόν με

v. 135. ἔασιν) cod. 50. ἔασσιν

v. 136. ποθεῦσα, φίλον) cod. 5. ποθεῦσα πόσιν. Super vocabulo πόσιν manus prima scripsit γρ. φίλον

v. 137. δόλους) cod. 50. γάμους δόλους. Sed prima manus notat punctis deletionis vocabulum γάμους.

v. 138. Φᾶρος μέν μοι) cod. 5. φᾶρος δέ μοι

v. 139. ὑφαίνειν) cod. 50. ὕφαινον

v. 143. μεταμώλια νήματ᾽) cod. 56. μεταμώνια νίματ᾽. Cod. 5. 50. μεταμώνια νήματ᾽. Vulg. μεταμώλια νήματ᾽

v. 145. τανυλεγέος) cod. 5. τανυλεγέως

v. 146. νεμεσήσῃ) cod. 56. νεμεσσήσῃ. Cod. 5. νεμεσήσοι.

v. 149. Ἔνθα κεν ἠματίη) cod. 5. ἔνθα καὶ ἤματι

v. 155. ὁμοκλήσαντ᾽) cod. 56. ὁμοκλήσαν. Cod. 5. ὁμόκλησαν.

v. 156. ἐξετέλεσσα) cod. 56. ἐξετέλεσα

v. 156. ὑπ᾽ ἀνάγκης) cod. 5. ἐξ ἀνάγκης

v. 158. Μῆτιν ἔθ᾽ εὑρίσκω) cod. 56. 5. μῆτιν ἔθ᾽ εὑρίσκω. Vulg. μῆτιν ἐφευρίσκω

v. 159. κατεδόντων) cod. 56. 5. κατεδόντα. Vulg. κατεδόντων.

v. 160. Γινώσκων) cod. 5. vulg. γιγνώσκων

v. 161. τῷ τε) cod. 5. ᾧ τε

v. 161. ὀπάζῃ) cod. 56. ὀπάζῃ. Cod. 5. ὀπάζει. Super ει manus prima scripsit ῃ, ut fit ὀπάζῃ. Vulg. ὀπάζει. Cod. 50. ὀπάζοι

v. 162. ἐσσί) cod. 5. 50. ἐσσίν

v. 163. ἐσσὶ παλαιφάτου, οὐδ' ἀπὸ πέτρης) cod. 5. ἐσσιν· οὐδ' ἀπὸ πέτρης παλαφάτου. Manus prima litteris supra scriptis hunc restituit ordinem: ἐσσιν· παλαφάτου οὐδ' ἀπὸ πέτρης

v. 165. vulg. Ὦ γύνη αἰδοίη &c.) cod. 56. 5. omittunt hunc versum. Cod. 50. ista illum habet: ὦ γύναι δοίη λαερτιάδεω ὀδυσῆος

v. 166. μέν) cod. 5. solum habet μέν a prima scriptura. Erasum est μέν.

v. 166. δοίης) cod. 56. δοίης. Cod. 5. δώσης. Vulg. 50. δώσεις

v. 173. ἐνενήκοντα) cod. 56. ἐνενήκοντα. Cod. 5. vulg. ἐννήκοντα

v. 175. Κύδωνες) cod. 56. κύωνες

v. 177. Τῆσι) cod. 56. τῆσι. Cod. 5. vulg. τοῖσι

v. 178. Ἐννέωρος) cod. 5. ἐννέορος

v. 178. ὀαριστής) cod. 56. ὀαριστύς

v. 180. ἐμὲ τίκτε) cod. 56. 5. ἐμὲ τίκτε. Vulg. ἐμ' ἔτικτε

v. 181. κορωνίσιν) cod. 56. κορονῆσιν

v. 182. κλυτὸς) cod. 56. Cod. 5. 50. Vulg. κλυτὸν

v. 183. γενεὴν) cod. 56. 5. γενεὴν. Vulg. 50. γενεῇ

v. 185. Κρήτην δε) cod. 56. κρήτην γε. Cod. 50. κρήτη δε

v. 181. Ἱέμενον) cod. 56. ἱέμενος. Cod. 5. vulg. ἱέμενον

v. 187. ἐν Ἀμνισῷ) cod. 56. 5. ἐν ἀμνιοσῷ. Cod. 50. ἀνὰ μνισῷ

v. 188. ὑπάλυξεν) cod. 56. ἐπάλυξεν

v. 190. γάρ μιν) cod. 50. γάρ οἱ

v. 191. Τῷ δ') cod. 5. τῷ omisso δ'

v. 192. κορωνίσιν) cod. 56. κορωνῆσιν

v. 195. τοῖς ἄλλοις) cod. 56. 5. τοῖς ἄλλοις. Vulg. τοῖς τ' ἄλλοις

v. 196. ἀγέιρας) cod. 56. 50. ἀείρας

v. 199. Εἶλει γὰρ) cod. 5. ἤδη γὰρ

v. 199. ἐπὶ γαίῃ) cod. 5. ἐπὶ γαίης

v. 201. πέσε) cod. 56. πέσεν

v. 203. Τῆς δ' ἄρ &c.) cod. 56. 5. omittunt hunc versum.

v. 205. καταχεύῃ) cod. 56. 5. καταχεύῃ. Vulg. καταχεύοι

v. 208. Κλαιύσης ἐὸν) cod. 56. κλαιύσης δ' ἐὸν

v. 214. δή σε) cod. 56. 5. δή σε. Vulg. δή σευ

v. 214. πειρηθῆναι) cod. 56. 5. πειρηθῆναι. Vulg. 50. πειρήσεσθαι

v. 221. γάρ οἱ) cod. 50. γάρ οἱ

v. 223. Αὐτάρ τοι) cod. 56. 5. αὐτάρ τοι. Vulg. ἀλλὰ καὶ ὡς

v. 224.

v. 224. ἔχε) cod. 56. ἔχε

v. 225. Διπλῆν· αὐτάρ τοι) cod. 5. διπλῆν ἐκταδίην· ἀτάρ οἱ

v. 228. λάων) cod. 56. λάον

v. 236. οἴκοϑ') cod. 56. οἴκαϑ'

v. 244. τόν τοι μυθήσομαι) cod. 56. omittit τοι.

v. 255. ϑαλάμȣ) cod. 56. 5. ϑαλάμοιο

v. 256. ἔμεναι) cod. 56. 5. ἔμεναι. Vulg. εἶναι

v. 263. νεμεσσῶμαί γε μὲν) cod. 56. 5. νεμεσσῶ γέ μεν

v. 264. τ' ἀλλοῖον ὀδύρεται ἀνδρ' ὀλέσασα) cod. 5. τ' ὀδύρεται ἀλλοῖον ἄνδρ' ὀλέσασα. Manus prima litteris ſupra ſcriptis reſtituit ordinem vulgatæ.

v. 266. 'Οδυσῆ') cod. 56. ὀδυσῆ'. Vulg. cod. 5. ὀδυσῆ'

v. 267. μῦθον) cod. 56. 5. μύθῳ. Vulg. μῦθον.

v. 269. 'Οδυσῆος) cod. 56. ὀδυσέως

v. 270. σὺν πίονι) cod. 56. 5. σὺν πίονι. Vulg. 50. ἐν πίονι

v. 274. ἰὼν) cod. 56. 50. 5. omittunt ἰών

v. 274. ὀδύσαντο) cod. 5. ὀδύσσαντο

v. 277. Τὸν δ' ἄρ' ἐπὶ τρόπιος &c) poſt hunc verſum ſequentes novem Rhapſodis & Rochefortio videntur eſſe interpolati.

v. 279. ϑεὸν ὥς, τιμήσαντο) cod. 56. ϑεῶν ὥς, τιμήσονται. Cod. 5. ϑεὸν δ' ὡς τιμήσονται. Vulg. ϑεὸν ὥς, τιμήσαντο

v. 282. Ἤην) cod. 56. εἶεν. Cod. 5. εἴη

v. 282. ἄρα) cod. 56. omittit ἄρα

v. 285. ἐρίσσειεν) cod. 56. ἐρίσειεν. Cod. 50. ἐρίσειε

v. 287. πρὸς ἔμ' αὐτὸν) cod. 56. πρὸς σέμ αὐτὸν. Cod. 5. πρὸς ἐμαυτὸν

v. 289. πέμψεσι) cod. 56. πέμψοις

v. 292. ξυναγείρατ') cod. 56. ξυναγήρατ'

v. 293. βόσκοι) cod. 5. βόσκει. Super ει manus prima scripsit οι.

v. 294. κεῖτο) cod. 50. κεῖται. In margine manus prima scripsit κεῖτο

v. 296. ἐπακούσῃ) cod. 5. ὑπακούσῃ

v. 297. νοστήσειε) cod. 5. νοστήσειεν

v. 298. ἠὲ κρυφηδὸν) cod. 56. ἢ καὶ κρυφηδόν.

v. 299. οὕτως) cod. 56. 5. οὕτος

v. 302. Ζεὺς) cod. 56. 5. omittunt vocabulum ζεύς.

v. 303. ἀφικάνω) cod. 5. ἀμφικάνω

v. 306. μηνὸς) cod. 50. μηνοῦ

v. 313. εἶσ' ἐνὶ οἴκῳ) cod. 56. 5. εἶσ' ἐνὶ οἴκῳ. Vulg. εἰσιν ἐν οἴκῳ

v. 315. αἰδοίους ἀποπέμπεμεν ἠδὲ) cod. 5. αἰδοίους τ' ἀποπέμπεμεν εἶδε

v. 317. ῥήγεα) cod. 56. ῥίγεα

v. 318. κ' εὖ θαλπιόων) cod. 56. κε θαλπίων

v. 319. λοέσσαι τε χρῖσαί τε) cod. 5. λοέοσατε χρίσατ' ἐλαίῳ

v. 320. Τηλεμάχῳ) cod. 56. 5. τηλεμάχοιο. Vulg. τηλεμάχῳ

v. 322. ἀνιάζει) cod. 5. ἀνιάζῃ

v. 323. πρήξει) cod. 5. πρήξῃ

v. 325. βυλήν) cod. 56. 5. βυλήν. Vulg. μῆτιν
v. 327. τελέθυσιν) cod. 50. τελέυσιν
v. 328. ἀπηνής τ' αὐτὸς ἔῃ) cod. 56. ἀπηνὴς ἔῃ omisso τ' αὐτὸς. Cod. 5. ἀπηνὴς αὐτὸς ἔῃ omisso τ'.
v. 334. προσέφη) cod. 56. προσέειπε
v. 339. τὸ πάρος περ ἄυπνυς) cod. 5. τὸ πάροιθεν ἄυπνυς
v. 340. γὰρ νύκτας) cod. 56. 5. γὰρ νύκτας omisso δὴ intermedio. Vulg. γὰρ δὴ νύκτας
v. 340. κοίτῃ) cod. 56. κοίτει
v. 342. ἐπιήρανα θυμῷ) cod. 50. ἐπίηρ' ἀνὰ θυμὸν
v. 343. Γίνεται) cod. 56. 5. γίνεται. Vulg. γίγνεται
v. 344. ἔασιν) cod. 50. ἔαοσιν
v. 348. ἠμείβετ' ἔπειτα) cod. 56. 5. ἠμείβετ' ἔπειτα. Vulg. 50. αὖτε προσέειπε
v. 348. in codice 5. præpositus est v. 347. Sed præfixis litteris restitutus est ordo vulgatæ.
v. 352. δέ μοι) cod. 56. γάρ μοι. Vulg. cod. 5. ἐστὶν γάρ μοι
v. 354. χέρεσσ', ὅτε μιν πρῶτον τέκε) cod. 5. χέρεοσιν ὅτε πρῶτον τέκε
v. 355. νίψει) cod. 50. νίψῃ
v. 355. ὀλιγηπελέυσα) cod. 56. ὀλιγηπελέυσά cum nota, quæ dicitur Hyphen.
v. 357. σοῖο) cod. 56. 5. σοῖο. Vulg. 50. σεῖο
v. 360. χερσὶ πρόσωπα) cod. 56. 5. καλὰ πρόσωπα
v. 363. ἤχθηρε) cod. 56. 5. ἤχθαιρε
v. 366. ἐδίδως) cod. 56. ἐδιδυς. Cod. 5. ἐδιδυ

v. 366. ἵκοιο) cod. 5. ἵκοιτο

v. 368. ὀίω) cod. 56. 5. ὀίω. Vulg. ὧδε σε

v. 369. κἀκείνῳ ἐφεψιόωντο) cod. 56. ἐκείνῳ ἐφεψιόωνται Cod. 5. 50. καὶ κείνῳ ἐφεψιόωντο. Vulg. κἀκείνῳ ἐφεψιόωντο

v. 371. καθεψιόωντο) cod. 5. καθεψιόωνται

v. 382. γρηῦ) cod. 56. γρῆυν. Cod. 5. γρηῦς

v. 383. ἀλλήλοιϊν) cod. 5. ἀλλήλοισιν

v. 386. πολλόν) cod. 56. 5. πολλόν. Vulg. πουλὺ

v. 388. σκότος) cod. 5. 50. σκότον

v. 390. ἀμφράσσαιτο) cod. 50 ἀμφράσαιτο

v. 392. Οὐλήν &c) hunc verſum & ſequentes hiſtoriam cicatricis Ulyſſeæ continentes interpolatos a Rhapſodis putat Rochefortius.

v. 393. Παρνησόνδ') cod. 5. 50. παρνησόνδ'

v. 384 ἀνθρώπους) cod. 5. ἀνθρώπων

v. 395. ὅρκῳ τε) cod. 5. ὅρκῳ τε. In margine manus prima ſcripſit νόῳ τε.

v. 398. ἐλθὼν Ἰθάκης) cod. 56. ἐλθὼν ἰθάκης. Vulg. ἰθάκης ἐλθὼν

v. 399. θυγατέρος ἧς) cod. 56. θυγατέρος ἑῆς

v. 402. θεῖο) cod. 56. θεῖο. Vulg. θείης. Cod. 5 θοίης.

v. 403. πολυάρητος) cod. 50. πολυάρατος

v. 404. τὴν δ' αὖτ') cod. 5. τὴν αὖτ' omiſſo δ'

v. 405. θύγατήρ τε) cod. 56. 5. θυγατέρ τε. Vulg. θυγάτηρ τε

v. 407. βωτιάνειραν) cod. 56. βωτιάνειραν. Cod. 5. βοτιάνειραν. Cod. 50. πουλυβότειραν

v. 409. ἡβήσας) cod. 56. ἡβήσῃ τε
v. 410. Παρνησόνδ') cod. 5. 50. παρνησόνδ'
v. 410. ἔασι) cod 50. ἔασι
v. 416. Κύσ') cod. 5. κύσ'
v. 418. ἐφοπλίσσαι) cod. 50. ἐφοπλίσαι
v. 423. ἐρύσαντό τε) cod. 56. 5. ἐρύσαντό τε. vulg. δάσαντό τε
v. 424. οὐδέτι) cod. 56. οὐδέτι. Vulg 5. οὐδέ τι
v. 431. παρνησοῦ) cod. 50. παρνησοῦ
v. 432. Παρνησοῦ) cod. 5. παρνησοῦ
v. 434. ἀκαλαῤῥείταο) cod. 56. ἀκαλοῤῥείταο. Vulg. cod. 5. ἀκαλαῤῥέιταο
v. 436. Ἴχνη) cod. 50. ἴχνι
v. 440. διάει) cod. 5. διάεισι
v. 444. Τῶν δ' ἀνδρῶν) cod. 56. 5. τῶνδ' ἀνδρῶν. Vulg. τὸν δ' ἀνδρῶν. Cod. 50. τόνδ' ἀνδρῶν
v. 444. κυνῶν τε) cod. 5. κυνῶν omisso τε.
v. 444. ἦλθε ποδοῖιν) cod. 5. ἦλε ποδοῖιν
v. 460. οἴδ') cod. 56. οἴδ'. Cod. 5. vulg. ἠδ'
v. 461. φίλως) cod. 5. φίλον
v. 463. ἕκαστα) cod. 5. ἅπαντα. Manus prima supra scripsit: γρ. ἕκαστα
v. 466. Παρνησόνδ') cod. 5. 50. παρνησόνδ'
v. 467. καταπρηνέσσι) cod. 5. καταπρηνέεσσι
v. 470. ἑτέρωθε κλίθη) cod. 56. ἑτέρωθε κλίθη. Cod. 5. vulg. ἑτέρωσ' ἐκλίθη
v. 471. δέ οἱ) cod. 56. τῇ δέ οἱ. Vulg. 50. 5. τῷ δέ οἱ

v. 475. ἀμφαφάασθαι) cod. 56. 5. ἀμφιφάασθαι. Vulg. ἀμφαφάασθαι

v. 479. Τῇ δ' ἄρ') cod. 56. 5. τῇ δ' ἄρ'. Vulg. 50. τῇ γὰρ

v. 482. ἔτρεφες) cod. 50. ἔτραφες

v. 486. μήτις ἄλλος) cod. 56. μήτις ἄλλος. Cod. 5. μήτις γ' ἄλλος. Vulg. μήτις τ' ἄλλος. Cod. 50. μή τίς τ' ἄλλος

v. 487. καί κεν) cod. 56. 5. καί κεν. Vulg. τὸ δὲ καὶ

v. 488. θεὸς) cod. 50 θς̄ cum titla.

v. 496. σοῦ γε) cod. 56. 5. σοῦ γε. Vulg. σοί γε

v. 496. δαμάσῃ) cod. 5. δαμάσῃ. Manus prima super η scripsit οι, ut sit δαμάσοι.

v. 498. νηλιτεῖς) cod. 56. 5. νηλιτεῖς. Vulg. νηλητεῖς

v. 509. ἐγὼ) cod. 56. omittit ἐγὼ

v. 515. ἔλθῃ) cod. 5. ἔλθοι

v. 516. ἐνὶ λέκτρῳ) cod. 5. ἐν λέκτρῳ

v. 522. Ἴτυλον) cod. 56. ἴτυμον. Cod. 5. vulg. Ἴτυλον

v. 523. Κτεῖνε) cod. 56. κτεῖναι

v. 524. δίχα θυμὸς ὀρώρεται) cod. 56. θυμὸς ὀρώρεται omisso δίχα. Cod. 5. θυμὸς δίχα ὀρώρεται. Sed litteris supra scriptis manus prima restituit ordinem vulgatæ.

v. 529. ἐνὶ μεγάροισι) cod. 5. ἐν μεγάροισι. Cod. 56. ἐνὶμ μεγάροισι. Et ita sæpissime.

v. 531. Γήμασθ' οὐ μ' εἴα) cod. 56. γήμασθ' ἄμ' εἴα. Cod. 5. γήμασθ' οὐκ εἴα. Vulg. γήμασθ' οὐ μ' εἴα

v. 539. αὐχένας ἧξε, καὶ ἔκτανεν) cod. 5. κατ' αὐχένος ἧξε καὶ ἔκτανε

v. 540. ἐν μεγάροις) cod. 50. ἐν μεγάρῳ

v. 544. Ἄψ δ' ἐλθών) cod. 5. αἶψα δ' ἐλθών

v. 545. τηλεκλυτοῖο) cod. 56. 5. τηλεκλυτοῖο.

v. 547. ὅτοι) cod. 56. ὅτι τοι

v. 550. πᾶσι) cod. 5. πᾶσιν

v. 552. Παπτήνασα) cod. 50. παπτήνας

v. 552. ἐνὶ μεγάροις ἐνόησα) cod. 56. ἐνὶμ μεγάροις ἐνόησα. Cod. 5. ἐνὶ μεγάροις ἐνόησα. Vulg. ἐνὶ μεγάροισι νόησα

v. 588. ἀλύξει) cod. 5. ἀλύξει. Super ει manus prima scripsit οι. Cod. 50. post hunc versum habet duos sequentes:

μνηστήρων οἳ δῶμα κατ' ἀντιθέου ὀδυσῆος
ἀνέρες ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται

v. 561. Γίνοντ') cod. 5. γίγνοντ'

v. 563. τετεύχαται) cod. 50. τετεύχεται

v. 567. Οἵ ῥ' ἔτυμα) cod. 5. οἵ ῥ' ἔτυμα. Manus prima ἔτυμα in rasura scripsit. In margine manus prima notavit: γρ. οἵ ῥ' ἔτυμα

v. 584. τοῦτο νόημα) cod. 50. τοῦτον ἄεθλον

v. 586. ἀμφαφάασθαι) cod. 56. 5. ἀμφιφάασθαι. Vulg. 50. ἀμφαφόωντας

v. 589. ἐθέλοις) cod. 56. ἐθέλεις. Cod. 5. vulg. ἐθέλοις

v. 604. Ἧδυν) cod. 56. omittit ἧδυν.

LIBER XX.

Vers. 3. ἱερεύεσκον) cod. 50. ἱερεύεσκον. Ab initio non habetur argumentum prosaicum, spatio tamen vacuo relicto. Versum metricum hunc habet: ῦ δὲ ζεὺς βρονταῖς θάρσυν' ὀδυσῆα καὶ σχέθ' ἀχαιοὺς.

v. 5. Ἔνθ') cod. 5. ἔνδ'

v. 10. μερμήριζε) cod. 5. μερμήριξε. Cod. 50. μερμήριξε. Super ξ manus prima scripsit ζ.

v. 11. ἐῷ) cod. 50. ἐῷ

v. 13. πύματα) cod. 56. πήματα

v. 14. ἀμαλῇσι) cod. 5. ἀλαλῇσι

v. 15. ἀγνοήσασ') cod. 5. ἀγνοήσας

v. 16. Ὣς ῥα) cod. 56. ὡς ἄρα

v. 18. Τέτλαθι κραδίη) cod. 56. 5. τέτλαθι κραδίη. Vulg. τέτλαθι δὴ κραδίη.

v. 19. ὅτε τοι) cod. 56. 5. 50. ὅτε μοι

v. 19. ἄσχετον) cod. 56. ἄσχετον. Cod. 5. vulg. ἄσχετος

v. 23. ἐν πείσῃ) cod. 50. ἐν πείσει

v. 27. Αἰόλλει) cod. 56. αἰόλλῃ. Cod. 5. αἰόλῃ. Vulg. αἰόλλει

v. 28. ἐλίσσετο) cod. 56. λίσσετο

v. 29. ἐφήσει) cod. 5. ἐφήσῃ

v. 33 ἐγρήσσεις) cod. 56. 5. ἐγρήσεις

v. 38. θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει) cod. 5. φρεσὶν ἐνὶ θυμὸς μερμηρίζει. Manus prima litteris supra scriptis restituit ordinem vulgatæ.

v. 40. ἔασιν) cod. 50. ἔασι

v. 42. σέθεν τε ἔκητι) cod. 56. σέθεν τ' ἀέκητι

v. 43. Πῆ μεν) cod. 5. vulg. πῆ κεν

v. 43. τὸ) cod. 56. τὰ

v. 46. θνητός τ' ἐςὶ) cod. 56. θνητὸς ἐςὶ omiſſo τ'

v. 52. ἀνίη) cod. 5. omittit hoc vocabulum. Spatium tamen vacuum relictum eſt.

v. 53. ἐγρήσσοντα) cod. 5. ἀγρήσσοντα

v. 60. πρώτιςον) cod. 56. πρῶτον

v. 66. Πανδαρέυ) cod. 56. πανδάρυ. Cod. 5. vulg. πανδαρέυ

v. 67. Φθίσαν) cod. 56. φθίεν. Cod. 5. vulg. φθίσαν

v. 67. αἱ δὲ λίποντο) cod. 5. αἵ δ' ἐλίποντο.

v. 74. αἰτήσυσα) cod. 50. αἰτήσασα

v. 77. Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο) cod. 56. ἀνηρείψαντο θύελλαι. Cod. 50. ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο

v. 84. κλαίει) cod 56. κλαίει. Vulg. cod. 5. κλαίῃ

v. 87. ἐπέσσευε κακὰ δαίμων) cod. 56. ἐπέσσευε πυκινὰ δαίμων. Cod. 5. vulg. ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.

v. 88. αὖ) cod. 56. 5. omittunt αὖ

v. 88. παρέδραμεν) cod. 56. παρέδραμεν. Cod. 5. vulg. παρέδραθεν

v. 93. Μερμήριζε) cod. 56. 5. μερμήριξε

v. 94. γινώσκυσα) cod. 5. γιγνώσκυσα

v. 96. ἐπὶ θρόνυ) cod. 50. ἐπὶ θρόνον

v. 97. εὔχετο) cod. 50. εὔξατο

v. 99. ἐπεί μ' ἐκακώσατε) cod. 5. ἐπεί με κακώσατε

v. 100. Φήμην) cod. 5. Φήμη

v. 107. Τοῖσιν δώδεκα) cod. 56. 5. τοῖσιν δώδεκα. Vulg τῇσι δὲ δώδεκα

v. 109. ἄλευσαν) cod. 56. ἄλευσαν. Cod. 5. 50. vulg. ἄλεσαν.

v. 110. δὲ τέτυκτο) cod. 5. vulg. δ' ἐτέτυκτο

v. 113. ἐπ' ὀρανῦ) cod. 5. vulg. ἀπ' ὀρανῦ

v. 113. Κρῆνον) cod. 56. 5. κρήηνον. Cod. 50. κρήηνον

v. 115. καὶ ἐμοὶ δειλῇ) cod. 56. ἐμῇ δειλῇ omisso καὶ

v. 121. ἀλίτας) cod. 56. ἀλίτας. Cod. 5. 50. vulg. ἀλείτας.

v. 125. Εἵματα ἑσσάμενος &c.) cod. 5. omittit hunc versum.

v. 126. ὑπὸ) cod. 5. 50. vulg. ὑπαὶ

v. 126. πέδιλα) cod. 5. πέδιλλα. Cod. 50. πέδηλα. Manus prima ι scripsit in η.

v. 129. πῶς ξεῖνον ἐτιμήσατ' ἐνὶ) cod. 56. πῶς ξεῖνον ἐτιμήσατ' ἐνὶ Cod. 5. πῶς τὸν ξεῖνον ἐτιμήσατ' ἐν. Vulg. πῶς ξεῖνον ἐτιμήσασθ' ἐνὶ

v. 131. ἐμοὶ μήτηρ) cod. 56. 5. ἐμὴ μήτηρ. Vulg. ἐμοὶ μήτηρ

v. 132. ἑτερόν γε) cod. 56. ἕτερον μὲν

v. 137. ὀκέτ') cod. 56. ὀκέτι

v. 140. ὥς τις) cod. 5. ὅσις

v. 143. Ἔδραθ' ἐνὶ) cod. 56. ἔδραθ' ἐνὶ. Vulg. ἔδραθεν ἐν

v. 141. καὶ ἐν ῥήγεσσι) cod. 5. καὶ ῥήγεσσι omisso ἐν.

v. 142. κώεσιν) cod. 5. κώεσσιν

v. 149. ποιπνύουσαι) cod. 56. ποιπνύουσαι. Cod. 5. vulg. ποιπνύσασαι

v. 150. Ῥάοσατέ τ' ἔν τε θρόνοις) cod. 56. ῥάοσατέ τ' ἔν τε θρόνοισιν. Vulg. ῥάσσατέ τ'· ἔν δὲ θρόνοισ'. Cod. 50. ῥύοσατέ τ' ἐν τε θρόνοις

v. 157. ἄρ τῆς) cod. 56. ἄρ τῆς. Cod. 5. edit. Basil. ἄρα τοῦ

v. 159. δώμα τ') cod. 56. δῶμα

v. 160. Ἐκ δ' ἦλθον) cod. 56. 5. ἐκ δ' ἦλθον. Vulg. ἐς δ' ἦλθον

v. 161. ταίδε γυναῖκες) cod. 56. ταίδε γυναῖκες. Cod. 5. ταὶ δὲ γυναῖκες. Vulg. αἳ δὲ γυναῖκες

v. 162. δέ σφιν) cod. 56. 5. δέ σφιν. Vulg. δέ σφισιν

v. 166. μᾶλλον) cod. 50. μάλα

v. 167. Ἢ ἔτ' ἀτιμάζουσι) cod. 56. ἢ ἔτ' ἀτιμάζουσι. Cod. 5. 50. vulg. ἦέ σ' ἀτιμάζουσι

v. 170. οἶδ') cod. 56. 5. omittunt οἶδ'

v. 176. Καὶ τοὺς μὲν) cod. 56. καὶ τοὺς μέν. Cod. 5. καὶ τὰς μέν. Super vocabulo τοὺς manus prima scripsit γρ. τάς. Vulg. καὶ τὰς μὲν

v. 176. κατέδησεν) cod. 56. 5. κατέδησαν

v. 179. ἀτὰρ οὐκ ἔξειωθα) cod. 56. αὐτὰρ ἐκ ἔξεις τὰ

v. 191. ξεῖνος) cod. 56. 5. ὁ ξεῖνος. Vulg. 50. ὅδε ξεῖνος

v. 163. νυ οἱ) cod. 56. νύω

v. 196. ἐπικλώσωντα) cod. 56. ἐπικλώσωνται. Cod. 5. ἐπικλώσονται. Manus prima super o scripsit ω, ut sit ἐπικλώσωνται. Vulg. ἐπικλώσονται.

v. 199. ὥσπερ) cod. 56. 5. ὥσπερ. Vulg. ἔσπερ

v. 202. γείνεαι) cod. 50. γίνεαι

v. 203. Μισγέμεναι) cod. 56. μισγέμεν

v. 212. ὑποσαχύοιτο) vulg. ὑποσαχύφτο

v. 215. φρονέουσι) cod. 56. 5. φρονέουσι. Vulg. τρομέουσι

v. 219. ἱκέσθαι) cod. 56. ἱκέσθ'

v. 219. αὐτοῖσι) cod. 56. αὐτοῖσι. Vulg. cod. 5. αὐτῇσι

v. 220. μένοντα) cod. 56. μενόντων. Cod. 5. vulg. μένοντα.

v. 222. πάλαι ἄλλον ὑπερμενέων βασιλήων) cod. 5. ἄλλον ὑπερμενέων βασιλήων πάλαι. Manus prima litteris supra scriptis restituit ordinem.

v. 228. Γινώσκω) cod. 5. γιγνώσκω

v. 228. ὅτι) cod. 56. 5. ὅτι. Vulg. ὅ τοι

v. 228 ἥκει) cod. 50. ἥκοι

v. 230. Ἴσω νῦν) cod. 5. ἴσω δὴ

v. 230. Ζεὺς) cod. 56. omittit Ζεὺς

v. 2 0. ὕπατος καὶ ἄρισος) cod. 56. 5. ὕπατος καὶ ἄρισος. Vulg. ξενίη τε τράπεζα

v. 234. οἶδ ἐνθάδε) cod. 56. οἶδ'. Vulg. cod. 5. οἳ ἐνθάδε

v. 244. Τοῖσι) cod. 56. τοῖσι. Vulg. cod. 5. τοῖσιν

v. 250. μεγάλως) cod. 56. omittit μεγάλως.

v. 252. ἐν δέ τε οἶνον) cod. 56. 5. ἐν δέ τε οἶνον. Vulg ἐν δ' ἄρα οἶνον

v. 253. Κρητῆρσι) cod. 55. κρητῆρσι. Cod. 5. vulg. κρητῆρσιν.

v. 263. ἐγὼ) cod. 56. omittit ἐγὼ.

v. 263. ἀφέξω) cod. 50. ἐφέξω

v. 264. Ἀνδρῶν, cod. 56. 5. ἀνδρῶν. Vulg. πάντων

v. 264. ἦτοι) cod. 56. ἔτί μοι

v. 267. Καὶ χειρῶν) cod. 56. 5. καὶ χειρῶν. Vulg. καὶ χεῖρας

v. 270. Τοῖσι) cod. 56. τοῖσι. Cod. 5. vulg. τοῖσιν.

v. 274. Παύσαμεν) cod. 56. πανέχμεν

v. 279. ἐπεὶ) cod. 56. ἐπεὶ οὖν

v. 281. Ὀδυσσῆα) cod. 56. 5. ὀδυσσῆα. Vulg. 50. ὀδυσσῆι.

v. 290. οἰχομένοιο δάμαρτα) cod. 50. οἰχομένοιο ἄνακτος δάμαρτα. Manus prima ἄνακτος punctis infra notavit ut delendum.

v. 295. Ξείνους) cod. 5. ξεῖνον

v. 307. ἀμφιπονεῖτο) cod. 5. 50. vulg. ἀμφεπονεῖτο.

v. 315. Εἰ δὴ μὴ μ' αὐτὸν) cod. 56. εἰ δὴ μὴ μ' αὐτὸν. Cod. 5. vulg. εἰ δ' ἤδη μ' αὐτὸν. Rochefortio hi versus, 315. 316. 317. 318 319. videntur esse interpolati. Omisit hos quinque versus in sua versione gallica.

v. 316. Καί κε) cod. 56. 5. καὶ κεν

v. 316. εἴη) cod. 50. ἦεν

v. 323. χαλεπήνοι) cod. 56. 5. χαλεπήνοι. Vulg. 50. χαλεπαίνοι.

v. 324. Μήτ' ἔτι) cod. 50. μήτέ τι

v. 327. ἀμφοτέροιϊν) cod. 56. 5. ἀμφοτέροιϊν. Vulg. ἀμφοτέροισιν

v. 328. θυμὸς ἐνὶ ςήθεσσιν ἐώλπει) cod. 5. ἐνὶ ςήθεσσι θυμὸς ἐώλπει. Manus prima litteris supra positis restituit ordinem vulgatæ.

v. 337. κομίζῃ) cod. 56. κομίζῃ. Cod. 5. κομίζοι. Vulg. ἵκηται

v. 342. δίδωμι) cod. 56. 5. διδωμι. Vulg. δίδωσι

v. 343. ἀπὸ μεγάροιο δίεσθαι) cod. 56. ἀπὸ μεγάροιο δίεσθαι. Cod. 5. ἀπαὶ μεγάροιο δίεσθαι. Vulg. ἀπὸ μεγάροιο διέσθαι. Cod. 50. ἀπὸ μεγάροι διέσθαι. Vitiosum est μεγάροι pro μεγάροιο

v. 344. θεὸς) cod. 50. θς cum titla.

v. 346. γέλον) cod. 56. 50. γέλων. Cod. 5. γέλω

v. 347. γελῴων) cod. 5. γελοίων

v. 351. Ὦ δειλοὶ) cod. 56. 5. ὦ δειλοι. vulg. ἆ δειλοὶ

v. 353. δέδηε) cod. 56. δέδηαι

v. 360. εἰληλουθώς) cod. 56, omittit εἰληλουθώς.

v. 372. ὅ μιν πρόφρων) cod. 5. καί μιν πρόφρων

v. 376. κακοξεινώτερος) cod. 56. 5. 50. κακοξεινότερος

v. 378. ἔργων) cod. 5. ἔργον

v. 379. βίης, ἀλλ' αὔτως) cod. 5. βίη· ἀλλ' αὐτὸς

v. 380. μαντεύσασθαι) cod. 56. 5. μαντεύσασθαι. Vulg. μαντεύεσθαι

v. 381. Ἀλλ' εἴ μοι τι πείθοιο) cod. 56. ἀλλ' εἴ μοι τί πείθοιο. Cod. 5. ἀλλ' εἴ μοι τί πίθοιο

v. 386. δὴ) cod. 5. omittit δὴ

v. 386. ἐφήσει) cod. 5. ἐφήσοι

v. 387. κατάντησιν) cod. 50. κατ' ἄντης. In margine manus prima scripsit: γρ. ἄντησιν τὴν ἀντικρύθεσιν

v. 393. καρτερὸς) cod. 50. κρατερὸς.

LIBER XXI.

Vers. 5. προσεβήσατο) cod. 56. 5. προσεβήσετο. Cod. 50. προσεβήσετο. Ab initio non habetur argumentum prosaicum. In margine priori habetur versus: Φῖ δὲ βιὸν προσετίθ' εἰς ἄθλον δυνῆς πηνελόπεια

v. 7. χρυσέην) cod. 56. 5. χρυσέην. Vulg. χαλκέην

v. 11. κεῖτο) cod. 56. 5. κεῖτο. Vulg. ἔκειτο

v. 16. Ὀρσιλόχοιο) cod. 56. 5. ὀρτιλόχοιο

v. 19. τριηκόσι', ἠδὲ νομῆας) cod. 55. τριηκοσίους δὲ νομῆας

v. 29. Τὴν δή οἱ) cod. 56. 5. τὴν ἥν οἱ

v. 32. Εὔρυθος) cod. 5. εὔρυτος

v. 43. προσεβήσατο) cod. 5. 50. προσεβήσετο

v. 45. ἐπέθηκε) cod. 55. 5. ἐπέθηκε. Vulg. ἐσέθηκε

v. 46. κορώνης) cod. 5. κορώνη

v. 47. ἔθηκε) cod. 5. vulg. ἧκε

v. 48. Ἄντι) cod. 55. ἄντι. Cod. 5. 50. vulg. ἄντα

v. 52. εἵματ' ἔκειτο) cod. 56. 5. εἵματα ἔκειτο

v. 53. Ἔνθ' ἀνορεξαμένη) cod. 56. ἔνθ' ἀνορεξαμένη. Cod. 5. 50. vulg. ἔνθεν ὀρεξαμένη

v. 56. ἥρετο) cod. 56. 5. ἥρετο. Vulg. ἥρεε

v. 58. ἴμεν ἐς) cod. 56. 5. ἴμεν ἐς. Vulg. ἴμεναι

v. 59. ἐν χειρὶ) cod. 56. ἐν χειρί. Cod. 5. vulg. ἐν χερσὶ

v. 61. Τῇ ῥ' ἄμ') cod. 56. 5. τῇ ῥ' αμ. Vulg. τῇ δ' ἄρ' ἄμ'

v. 66. Ἀμφίπολος δ' ἄρα &c.) cod. 56. 5. omittunt hunc versum.

v. 67. Αὐτίκα δὲ &c.) cod. 56. omittit hunc versum.

v. 72. Ἀλλά με) cod. 56. ἀλλά μέ. Vulg. ἀλλ' ἐμὲ. Cod. 5. ἀλλ' ἔμε

v. 77. νοσφιοσαμένη) cod. 56. νοσφισαμένη

v. 83. ἄλλοσ') cod. 56. 5. ἄλλοσ'. Vulg. ἄλλοθ'.

v. 84. ἐνένιπεν) cod. 56. 5. ἐνένιπεν. Vulg. ἐνένιπτεν

v. 86. δειλοὶ) cod. 5. 50. δειλώ

v. 90. ἐξελθόντε) cod. 50. ἐξελθόντι

v. 90. λιπόντες) cod. 56. λιπόντες. Cod. 5. 50. vulg. λιπόντε

v. 97. ἐντανύσαι) cod. 56. 5. ἐντανύσαι. Vulg. 50. ἐντανύσειν

v. 98. γεύσασθαι) cod. 50. γεύσασθαι

v. 100. ἐν μεγάρω) cod. 5. ἐν μεγάροις

v. 103. μέν μοι) cod. 56. 5. μέν μοι. Vulg. μέν τοι

v. 104. νοσφιοσαμένη) cod. 56. νοσφισαμένη

v. 109. Οὔτ' αὐτῆς Ἰθάκης &c.) cod. 56. 5. omittunt hunc versum.

v. 111. μηδ' ἔτι) cod. 50. μήδέ τι

v. 115. ἀχνυμένῳ) cod. 56. ἀχνυμένῳ. Cod. 5. ἀχνυμένῳ. Manus prima supra scripsit: γρ. ἀχνυμένη.

v. 119. ὤμω) cod. 56. 5. ὤμω. Vulg. ὤμων

v. 120. ὀρύξας) cod. 56. ὠρύξας

v. 124. πειρήτιζε) cod. 5. πειρητίζων. Vulg. πειρήτιζεν

v. 129. Ὀδυσσεὺς) cod. 56. ὀδυσσεὺς

v. 129. ἱέμενός περ) cod. 56. ἱέμενός περ. Vulg. cod. 5. ἱέμενόν περ.

v. 130. Τοῖς δ' αὖτις) cod. 50. τοῖσι δ' αὖ

v. 133. ἀπαμύνεσθαι) cod. 5. ἀπαμύνασθαι. Cod. 50. ἐπαμύνασθαι.

v. 135. πειρήσεσθε) cod. 5. πειρήσεσθαι

v. 142. Ἀρξάμενοι) cod. 56. ἀρξαμένου

v. 144. Οἴνοπος) cod. 56. 5. ἤνοπος

v: 145. Ὅς σφι) cod. 56. ὅ σφι

v. 147. ἔσαν) cod. 56. ἔσσαν

v. 150. κάμε) cod. 56. κάμεν

v. 151. Ἀτρίπτους) cod. 50. ἀτρίτους

v. 154. βέλτερόν ἐστιν) cod. 56. φέλτερόν ἐστιν. Vulg. cod. 5. 50. φέρτερόν ἐστι

v. 161. ἐέδνοισιν) cod. 50. ἔδνοισιν

v. 162. ἔλθοι) cod. 50. ἔλθῃ

v. 167. ἐνένιπεν) cod. 56. 5. ἐνένιπεν. Vulg. ἐνένιπτεν

v. 170. κεκαδήσει) cod. 5. κεκαδήσοι

v. 173. ῥυτῆρα) cod. 50. ῥητῆρα

v. 175. αἰπόλον) cod. 56. αἰπόλων

v. 175. ἐνὶ μεγάροισι) cod. 56. ἐνὶμ μεγάροισι

v. 176. καὶ κιῶας ἐπ' αὐτȣ̃) cod. 5. καὶ κιῶας ἐπ' αὐτȣ̃. Scripsit hæc manus prima in rasura.

v. 180. πειρώμεσθα) cod. 50. πειρώμεθα

v. 180. ἐκτελέωμεν) cod. 56. 5. ἐκτελέωμεν. Vulg. ἐκτελέσωμεν

v. 181. αἶψ' ἀνέκαιε) cod. 56. αἶψα δ' ἀνέκαιε. Cod. 5. αἶψα δ' ἔκαιε. Vulg. ὣς φάθ'· ὁ δ' αἶψ' ἀνέκαιε. Cod. 50. ὣς φάτο· αἶψα δ' ἔκαιε

v. 182. ἐπ' αὐτȣ̃) cod. 56. ἐπ' αὐτῆς

v. 184. ȣ̓δ' ἐδύναντο) cod. 5. ȣ̓δὲ δύναντο

v. 185. βίης) cod. 5. βίη

v. 190. μετὰ τȣ̀ς) cod. 50. μετ' αὐτȣ̀ς

v. 190. ἤλυθε) cod. 5. ἦλθεν

v. 192. φθεγξάμενός σφ' ἐπέεσι) cod. 56. φθεγξάμενός σφ' ἐπέεσι. Cod. 50. 5. φθεγξάμενός μιν ἐπέεσσι

v. 193. σὺ) cod. 50. omittit σύ.

v. 195. εἶτ') cod. 50. ἦτ'

v. 195. Ὀδυσῆϊ) cod. 56. ὀδυσσῆϊ

v. 196. ἐνείκαι) cod. 56. ἐνείκαι. Cod. 5. ἐνείκοι. Vulg. cod. 50. ἐνείκῃ

v. 197. Ὀδυσῆϊ) cod. 56. ὀδυσσῆϊ

v. 198. Εἴπαθ') cod. 50. εἴποθ'

v. 198. κελεύει) cod. 5. κελεύοι

v. 200. τελευτήσειας) cod. 56. τελεσείας

v. 201. κεῖνος) cod. 50. ἐκεῖνος

v. 204. Ὀδυσῆα) cod. 56. ὀδυσσῆα

v. 205. τόν γε) cod. 5. τῶν γε. Vulg. τῶν γε. Cod. 50. ἐπεὶ τούτων omisso γε

v. 209. Γινώσκω) cod. 5. vulg. γιγνώσκω

v. 213. δαμάσῃ) cod. 50. δαμάσει

v. 216. ἑτάρω τε) cod. 50. ἑτάρω omisso τε.

v. 216. ἔσεσθον) cod. 50. ἔσεσθαι

v. 217. δὴ σῆμα) cod. 50. δὴ καὶ σῆμα

v. 220. Παρνησόνδ') cod. 5. vulg. παρνησόνδ'

v. 223. Ὀδυσῆι δαΐφρονι) cod. 56. 5. ὀδυσσῆι δαΐφρονι. Vulg. ὀδυσῆα δαΐφρονα

v. 225. ὀδυσεὺς) cod. 56. 50. ὀδυσσεὺς

v. 225. ἔκυσσε) cod. 56. ἔκυσε

v. 227. Ὀδυσεὺς) cod. 56. ὀδυσσεὺς

v. 229. ἀτὰρ) cod. 50. αὐτὰρ

v. 230. ἐσέλθετε) cod. 56. omittit ἐσέλθετε

v. 231. ἀτὰρ) cod. 50. αὐτὰρ

v. 235. εἰπεῖν δὲ γυναιξὶ) cod. 56. εἰπεῖν δὲ γυναιξί. Cod. 5. εἰπεῖν δὲ γυναιξὶν. Vulg. εἰπεῖν τε γυναιξὶ

v. 236. Κληΐσσαι) cod. 5. κληῖσαι

v. 239. παρὰ ἔργῳ) cod. 56. παρ' ἔργῳ

v. 241. Κληΐσσαι) cod. 5. κληῖσαι

v. 244. δμῶε ἴτην) cod. 50. δμῶ' ἐσίτην

v. 244. Ὀδυσῆος) cod. 56. ὀδυσσῆος

v. 248. εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν) cod. 56. 5. εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν. Vulg. εἶπεν, ἔπος ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε.

v. 250. Οὔτι γάμου) cod. 50. οὐ γάμου

v. 251. αἱ μὲν) cod. 56. 5. αἱ μὲν. Vulg. ἦ μεν.

v. 252. αἴδ') cod. 56. 5. αἴδ'. Vulg. ἠδ'

v. 254. 'Οδυσῆος) cod. 56. ὀδυσσῆος

v. 254. δυνάμεσθα) cod. 56. δυνάμεθα

v. 260. ἀτὰρ) cod. 50. αὐτὰρ

v. 260. πελέκεάς γε καὶ εἰ κ') cod. 5. πελεκεὰς καὶ εἴπερ

v. 262. 'Οδυσῆος) cod. 56. 50. ὀδυσσῆος

v. 265. κέλεσθε) cod. 50. κέλεσθαι

v. 270. κήρυκες) cod. 56. κήρυκας

v. 274. Τοῖσδε) cod. 5. τοῖσι

v. 274. δολοφρονέων) cod. 50. δ' ὀλοφρονέων

v. 276. vulg. Ὄφρ' εἴπω &c.) cod. 56. 5. omittunt hunc verſum.

v. 282. γναμπτοῖσι) cod. 50. γναπτοῖσι

v. 283. ὄλεσσεν) cod. 56. ὤλεσεν

v. 285. νεμέσησαν) cod. 56. νεμέσσησαν

v. 286. ἐνένιπεν) cod. 56. 5. ἐνένιπτεν. Vulg. ἐνένιπτεν. Cod. 50. ἐνένειπεν

v. 288. ὅθ') cod. 56. ὅδε

v. 288. μεθ' ὑμῖν) cod. 50. μεθ' ἡμῖν

v. 289. Δαίνυσθαι) cod. 50. 5. vulg. δαίνυσαι

v. 293. πίνοι) cod. 56. 5. πίνοι. Vulg. πίνει. Cod. 50. πίνῃ

v. 295. Ἄασ' ἐνὶ μεγάρῳ) cod. 56. ἄασ' ἐνὶμ μεγάρῳ. Cod. 5. ἄασ' ἐνὶ μεγάρῳ. Vulg. ἄασεν ἐν μεγάρῳ

v. 303. Οἳ τ' αὐτῷ) cod. 5. οἳ δ' αὐτῷ

v. 304. πιφαύσκομαι) cod. 56. πιφάσκομαι. Cod. 5. vulg. πιφαύσκομαι

v. 305. ἀντιβολήσαις) cod. 50. 5. vulg. ἀντιβολήσεις

v. 309. μηδ' ἐρίδαινε) cod. 50. μηδ' ἐρίδαινε. In margine manus prima scripsit: γρ. μηδ' ἐρέεινε.

v. 314. πεποιθὼς) cod. 56. 5. πεποιθὼς. Vulg. πιθήσας. Cod. 50. ἶφι πιθήσας

v. 315. θήσεσθαι) cod. 5. θέσθαι

v. 320. περίφρων) cod. 5. περίφρον

v. 330. ἐϋκλείας) cod. 50. εὐκλῆας

v. 334. Οὗτος μὲν) cod. 56. 5. οὗτος μὲν. Vulg. οὗτος δὲ

v. 334. Πατρός δ') cod. 56. 5. πατρός δ'. Vulg. ἄνδρος δ'

v. 335. ἄγε οἱ) cod. 5. ἄγε τοι

v. 337. Εἴ κε) cod. 50. αἴ κέ

v. 337. δῴη) cod. 5. δοίη

v. 337. δέ οἱ εὖχος) cod. 50. δ' εὖχος omisso οἱ

v. 340. ἄμφηκες) cod. 56. ἄμφικες

v. 340. πέδιλα) cod. 5. πέδιλλα

v. 341. κελεύοι) cod. 56. 50. κελεύει. Manus prima super ει scripsit οι, ut sit κελεύοι.

v. 347. ἐθέλωμαι) cod. 56. 5. ἐθέλωμαι. Vulg. 50. ἐθέλοιμι.

v. 450. Ἰσόν τ' ἠλακάτην τε &c.) cod. 5. omittit hunc versum.

v. 351. τόξον) cod. 56. μῦθος. Manus prima supra scripsit: γρ. τόξον, ἢ περὶ τῆς τοῦ τόξου δόσεως μῦθος. Cod. 5. μῦθος.

ταῖς φησὶ τὴν πολλὴν μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος παροιμίαν· ἐνθένδεν ἔλαβε· προστιθέμενο γὰρ ἀντίνοος τὸ πῶμα βάλλεται.

v. 14. κῆρα φυτεῦσαι) cod. 5. 50. κῆρα μέλαιναν. In margine manus prima fcripfit: γρ. φυτεῦσαι. Cod. 56. κῆρα φυτεῦσαι. Vulg. κῆρα μέλαιναν

v. 16. Ἄντικρυ) cod. 50. ἄντικρα

v. 19. ἀνδρομένοιο) cod. 50. 5. vulg. ἀνδρομέοιο

v. 19. οἷο) cod. 5. εἷο

v. 22. πέσοντα) cod. 50. πνέοντα.

v. 24. Πάντοσε) cod. 5. πάντοτε

v. 24. ἐπὶ) cod. 50. ποτὶ

v. 25. πω) cod. 56. πω. Cod. 5. πυ. Super υ manus prima fcripfit η, ut fit πη.

v. 30. εἶν) cod. 56. 5. ἐν. Vulg. εἶν

v. 31. Ἴσκεν) cod. 56. ἴσκεν. In margine manus prima fcripfit: οὐδέποτε ὅμηρος ἐπὶ τοῦ ἔλεγε τὸ ἴσκε· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ὁμοίου· ἠπάτηται οὖν ὁ διασκεδαστὴς ἐκ τοῦ ἴσκεν ψεύδεα πολλὰ λεγὼν ἐτύμοισιν ὁμοια·

v. 36. κατεκείρετε) cod. 50. κατεκείρατε

v. 38. ὑπεμνάασθε) cod. 56. ὑπευνάζεσθαι. Manus prima in αι fcripfit ε, ut fit ὑπευνάζεσθε. Cod. 5. vulg. ὑπεμνάασθε. Cod. 50. poft hunc verfum intercalat fequentem: δμωῇσι δὲ γυναιξὶ παρευνάζεσθε βιαίως.

v. 39. τοὶ οὔρανον) cod. 50. οἱ οὔρανον

v. 40. ἔσεσθαι) cod. 5. vulg. ἔθεσθε

v. 41. καὶ πᾶσιν) cod. 50. κεν πᾶσιν

v. 43. Πάπτηνεν δὲ &c.) cod. 56. omittit hunc verfum.

v. 49. τάδε πάντα) cod. 56. 5. τάδε πάντα. Vulg. τάδε ἔργα.

v. 52. βασιλεύοι) cod. 56. 5. βασιλεύοι. Vulg. 50. βασιλεύῃ.

v. 58. χρυσόν τ' ἀποδώσομεν) cod. 56. 5. χρυσόν τε δώσομεν

v. 63. Οὐδέ κεν ὧς) cod. 5. ὐδέ κενὸς

v. 64. πάντας) cod. 56. 5. πάντας. vulg. 50. πᾶσαν

v. 66. ἀλύξῃ) cod. 5. ἀλήξειν

v. 72. ἀπὸ ξεσῦ τοξάσσεται) cod. 5. ἐπὶ ξεσῦ τοξάσεται. Cod. 50. ἐπὶ ξεσῦ τοξάσσεται

v. 74. σπάσσασθε) cod. 56. 5. σπάσασθε.

v. 74. ἀντίσχεσθε) cod. 56. ἀντίσχεσθαι. Manus prima in αι fcripfit ε, ut fit ἀντίσχεσθε.

v. 75. ἔχωμεν) cod. 5. ἔχοιμεν

v. 77. Ἔλθωμεν δ') cod. 5. ἔλθωμεν omiffo δ'.

v. 79. εἰρύσσατο) cod. 5. εἰρύσατο

v. 80. ἑπταβόειον ἀκαχμένον) cod. 56. 5. ἑπταβόειον ἀκαχμένον. vulg. 50. ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον

v. 81. ὁμαρτῇ) cod. 50. ἁμάρτει

v. 82. βάλε δὲ) cod. 56. 5. βάλε δὲ. vulg. βάλλε.

v. 85. δινηθείς) cod. 50. δινωθείς

v. 88. ἐτίναξε) cod. 50. ἐτίνασσε

v. 90. Ἄντιος) cod. 5. ἄντιον

v. 93. στήθεσσιν) cod. 56. στήθεσσιν. Cod. 5. 50. vulg. στήθεσφιν

v. 98. προπρηνέϊ) cod. 50. προπρηνέα

v. 98. τύψῃ) cod. 56. 5. τύψῃ. vulg. τύψας.

v. 99. θέειν) cod. 56. 5. θέειν. Vulg. θέων.
v. 101. δῦρε) cod. 5. δῦρα
v. 102. πάγχαλκον) cod. 56. 5. πάγχαλκον. vulg. εὔχαλκον
v. 106. Οἶσε) cod. 50. οἶσαι
v. 106. ἀμύνεσθαι) cod. 50. ἀμύνησθ'.
v. 107. ἀποκινήσωσι) cod. 50. ἀποκινήσωσιν
v. 108. πάτρῳ) cod. 50. μύθῳ. Sed manus prima μύθῳ punctis notavit, & addidit πατρὶ.
v. 110. εἵλετο) cod. 56. 5. εἵλετο. vulg. ἔξελε
v. 113. δύσσετο) cod. 56. 5. δύσσετο. vulg. δύσατο.
v. 114. Ὣς δ' αὔτως) cod. 5. ὡσαύτως
v. 114. τεύχεα) cod. 50. τέχεα
v. 116. ἀμύνεσθαι) cod. 56. 5. ἀμύνεσθαι. vulg. ἀμύνασθαι
v. 119. ὀϊστεύσαντα) cod. 56. 5. ὀϊστεύσαντα. Vulg. ὀϊστεύοντα
v. 120. Τόξον μὲν) cod. 56. 5. τόξον omisso μὲν.
v. 129. Την δ' Ὀδυσεὺς) cod. 5. τὴν ὀδυσεὺς omisso δ'.
v. 130. Ἐσάωτ') cod. 56. ἐσάωτα
v. 130. γίνετ') cod. 5. γίγνετ'
v. 131. ἀγέλαως μετέειπεν) cod. 56. 5. ἀγέλαως μετέειπεν. Vulg. ἀγέλαος ἔειπεν
v. 131. πιφαύσκων) cod. 56. πιφάσκων. Cod. 5. vulg. πιφαύσκων
v. 132. ἐπιβαίη) cod. 56. 5. ἐπιβαίη. Vulg. ἀναβαίη.
v. 138. Καί χ' εἰς πάντας) cod. 5. καὶ κ' εἰ πάντας
v. 143. ἀνὰ ῥῶγας) cod. 56. ἀναῤῥώγας

v. 148. χερσὶ δὲ) cod. 5. χερσί τε
v. 157. δί' Εὔμαιε) cod. 56. δὴ εὔμαιε
v. 163. ἔπεα πτερόεντα προσηύδα) cod. 56. 5. ἔπεα πτερόεντα προσηύδα. Vulg. 50. προσεφώνεεν, ἐγγὺς ἐόντα.
v. 166. ἔνιαπε) cod. 56. 5. ἐνίαπες
v. 168. σοι) cod. 56. σύγ'
v. 169. ὅσσας) cod. 56. ὅσσα
v. 175. πειρήναντες) cod. 56. πειρήναντε. Cod. 5. πειρήνηντε. Vulg. 50. πειρήναντες
v. 177. πάσχῃ) cod. 50. πάσχειῃ
v. 178. ἠδ' ἐπίθοντο) cod. 50. ἠδὲ πίθαντο
v. 179. Βὰν) cod. 56. βῆ
v. 181. ἑκάτερθε παρὰ σταθμοῖσι μένοντε) cod. 5. σταθμοῖσιν ἑκάτερθε μένοντε. Manus prima litteris fupra fcriptis hunc reftituit ordinem: ἑκάτερθε σταθμοῖσιν μένοντε. Cod. 50. ἑκάτερθε παρὰ σταθμοῖσι μένοντες.
v. 182. Εὖθ' ὑπὲρ) cod. 56. 5. ἔνθ' ὑπὲρ
v. 183. τρυφάλειαν) cod. 5. τριφάλειαν
v. 191. Υἱὸς λαέρταο) cod. 56. omittit hunc verfum.
v. 192. πειρήναντε) cod. 5. πειρήνην τε
v. 197. σέ γ') cod. 56. σ' omiffo γ'. Cod. 5. σε omiffo γ'.
v. 200. ὑπὸ δεσμῷ) cod. 56. 5. ὑπὸ δεσμῷ. Vulg. ἐνὶ δεσμῷ
v. 201. Τὼ δ' ἐς τεύχεα) cod. 5. τὼ δὲ, τεύχεα
v. 203. ἐπ' ὀδὸν) cod. 5. 50. ἐπ' ὀδὸν

v. 208. πάροιο φίλοιο) cod. 56. πάροιο φίλοιο. Cod. 5. vulg. δ' ἑτάροιο φίλοιο

v. 210. ἔφατ') cod. 56. 5. φάτ'

v. 212. ἐνένιπτε) cod. 5. ἐνένιπε

v. 217. πεφήσεαι) cod. 56. πεφήσεαι

v. 220. ὁπόσα) cod. 56. ὁππόσα

v. 220. ἔνδοθι) cod. 56. ἔνδοθεν

v. 221. ὐδέ τοι) cod. 56. ὐδέτ'

v. 224. φάτο) cod. 56. 5. φάτο. Vulg. φάθ'. Cod. 50. φάτ'

v. 250. ἤλω) cod. 56. εἵλω. Cod. 5. vulg. ἤλως

v. 231. σόνγε) cod. 50. σόν τε

v. 235. ἀποτίνειν) cod. 5. ἀποτίνει.

v. 238. Ὀδυσῆος) cod. 5. ὀδυσῆος τ'

v. 240. εἰκέλῃ) cod. 50. εἰκέλει

v. 247. Ἀγέλεως μετέειπεν) cod. 56. 5. ἀγέλεως μετέειπεν. Vulg. ἀγέλαος ἔειπεν

v. 247. πιφαύσκων) cod. 56. πιφάσκων. Cod. 5. vulg. πιφαύσκων

v. 249. κενὰ) cod. 56. καινά. Manus prima in αι fcripfit ε, ut fit κενά.

v. 250. λέιποντο ἐπὶ πρώτοισι θύρῃσι) cod. 56. 5. λέιποντο ἐπὶ πρώτοισι θύρῃσι. Vulg. 50. λέιπονται ἐπὶ πρώτῃσι θύρῃσι

v. 251. ἀφίετε) cod. 56. ἐφίετε

v. 253. βλῆσθαι) cod. 5. βεβλῆσθαι

v. 255. ἐκέλευσεν) cod. 50. ἐκέλευεν

v. 261. ἐγὼ) cod. 56. 5. ἐγώ. Vulg. ἐγών

v. 263. μεμάασιν) cod. 50. μεμάαασιν

v. 265. ὀξέϊ χαλκῷ) cod. 56. 5. ὀξέϊ χαλκῷ. Vulg. ὀξέα δοῦρα

v. 270. Μνηςῆρες δ' ἀνεχώρησαν) cod. 5. μνηςῆρας δ' ἄρ ἐχώρησαν

v. 271. Τοῖς δ') cod. 50. τοὶ δ'

v. 271. ἄρ') cod. 56. omittit.

v. 277. βάλε) cod. 56. βάλλε

v. 280. τὸ δ') cod. 56. τὸν δ'

v. 283. Εὐρυμέδοντα) cod. 56. 5. εὐρυμέδοντα. Vulg. εὐρυδάμαντα.

v. 284. Πόλυβον) cod. 56. πόλυμον

v. 289. θεοῖσι) cod. 50. θεοῖς περ

v. 291. κάτ' ἀλητεύοντι) cod. 56. καταλητεύοντι.

v. 298. ἐπτοίηθεν) cod. 5. ἐςοίηθεν. In margine eſt ſignum variæ; ſed nihil additum eſt.

v. 299. Οἱ δὲ φέροντο) cod. 56. οἱ δὲ φέροντο. Cod. 5. οἱ δὲ φέβονται. Vulg. 50. οἱ δ' ἐφέβοντο

v. 302. ἀγκυλοχεῖλαι) cod. 50. ἀγκυλοχῆλαι

v. 303. ὀρνίθεσσι) cod. 56. ὀρνίθεσι

v. 306. Γίνεται) cod. 5. γίγνεται

v. 306. ἄγρῃ) cod. 5. ἄγρης

v. 309. θῦεν) cod. 56. 5. θοῖεν. vulg. θῦεν.

v. 314. οὐδέ τι) cod. 56. οὔτε τι

v. 322. που) cod. 56. 50. μου

v. 327. ὅ ῥ' Ἀγέλαος ἀποπροέηκε) cod. 5. ὅ ῥα τότ' ἀγέλαος προέηκε

v. 329. vulg. Φθεγγομένου δ' ἄρα &c.) cod. 56. omit-

tit hunc versum. Cod. 5. ita illum mancum habet: φθεγγομένȣ, κάρη κονίῃσιν ἐμίχθη. Post vocabul um φθεγγομένȣ relictum est spatium vacuum. Cod. 50. habet illum cum vulgata.

v. 329. ἀλύσκανε) cod. 56. 5. ἀλύσκανε. Vulg. ἀλύσκασε

v. 332. ὀρσοθύρῃ) cod. 56. 5. ὀρσοθύρῃ. Vulg. 50. ὀρσοθύρην

v. 334. ἕζοιτο) cod. 56. 5. ἕζοιτο. Vulg. ἵζοιτο.

v. 335. Λαέρτης δ' Οδυσεύς) cod. 56. 5. λαέρτης δ' ὀδυσεύς

v. 335. ἔκαιον) cod. 56. ἔκηεν. Cod. 50. ἔκηαν.

v. 344. ἔοσεται) cod. 5. ἔσεται

v. 346. Θεὸς) cod. 50. θς cum titla.

v. 347. παραείδειν) cod. 56. πάρ' ἀείδειν

v. 348. Θεῷ) cod. 50. θῷ cum titla.

v. 348. δειροτομῆσαι) cod. 5. δειροτομήσειν

v. 349. Καί μεν) cod. 56. 5. καί μεν. Vulg. 50. καί κεν

v. 351. μνηστῆρσιν) cod. 5. μνηστήρεσσιν

v. 351. δεῖτα) cod. 56. 5. δαῖτα. Vulg. 50. δαῖτας

v. 352. κρείσσονες) cod. 5. κρέσσονες

v. 356. μένοντα) cod. 50. μέδοντα

v. 362. Ἔστο) cod. 56. 5. ἔστο.

v. 363. ὑπὸ Θρόνον) cod. 56. ὑπὸ Θρόνον. Cod. 5. ὑπὸ Θρόνȣ. Vulg. ἀπὸ Θρόνȣ

v. 366. ᾧδ') cod. 56. ᾧδ'. Cod. 5. vulg. ὅδ'

v. 367. περιωθενέων) cod. 5. περισθενέων

v. 369. Κτήματ' ἐνὶ μεγαροῖς) cod. 5. κτήματα ἐν μεγάρῳ

v. 371. ἐρύσσατο) cod. 5. 50. ἐρύσατο

v. 375. Ἐκ Φόρυ) cod. 56. ἐκ φόρυ. Cod. 5. ἐκφόνον. Vulg. ἐκ φόνυ

v. 377. κιόντε) cod. 50. κιόντες

v. 379. ποτιδεγμένοι) cod. 56. 5. ποτιδεγμένοι. Vulg. ποτιδεγμένω. Cod. 50. ποτιδεγμένω ex correctione. Prima scriptura fuit ποτιδεγμένοι.

v. 382. ἐν αἵματι) cod. 50. ἐν αἵμασι

v. 383. Πεπτεῶτας) cod. 50. πεπτηῶτας

v. 383. ἰχθύας) cod. 50. ἰχθῦς

v. 385. πολυωπῷ) cod. 56. πολυοπῷ

v. 387. Τῶν μέν τ') cod. 50. τῶν μὲν omisso τ'.

v. 388. Ὥς τότ' ἄρα μνηστῆρες) cod. 5. ὥς τ' ἄρα μνηστῆρες

v. 388. κέχυντο) cod. 50. κέχυνται

v. 394. ὄρσο) cod. 50. ὦρσο

v. 396. ὄφρα τι) cod. 5. ὄφρα τοι

v. 400. κταμένοισι νέκυσσιν) cod. 56. κταμένοισι νέκυσσιν. Vulg. κταμένοις νεκύεσσιν.

v. 407. Ἴθυσεν) cod. 56. 5. ἴθυσεν omisso ῥ'. Vulg. ἴθυσε ῥ'

v. 410. ὀλόλυζε) cod. 56. ὀλόλυζαι. Manus prima in αι scripsit ε, ut sit ὀλόλυζε.

v. 411. Οὐχ ὁσίη &c.) in margine cod. 56. hoc scholion habet: ἔνθεν καὶ ἀρχίλοχος φησίν· ὐ γὰρ ἐσθλὰ καὶ κτανοῦσι κερτομέειν ἐπ' ἄνδρασιν.

v. 416. ἐνὶ μεγάροις κατάλεξον) cod. 5. κατάλεξον ἐνὶ μεγάροις. Manus prima litteris fupra fcriptis reftituit ordinem vulgatæ.

v. 417. νηλητεῖς) cod. 50. νηλιτεῖς

v. 420. ἐνὶ μεγάροισι) cod. 56. ἐνὶμ μεγάροισι

v. 422. ξαίνειν) cod. 56. ξαίνειν

v. 427. ἄγ') cod. 5. omittit ἄγ'

v. 428. τις θεὸς) cod. 50. τίς γε θεῶν

v. 429. ὕπνον ἔχευεν) cod. 56. 5. ὕπνον ἔχευεν. Vulg. ὕπνον ἐπῶρσε.

v. 430. τήνδε γ' ἔγειρε) cod. 50. τήν δ' ἐπέγειρε

v. 439. κατακοσμήσησθε) cod. 5. κατακοσμήσητε

v. 441. θόλε) cod. 5. θόλου. Manus fecunda vocabulum θόλου fupra addidit.

v. 443. ἐξαφέλοισθε) cod. 5. ἐξαφέλησθε

v. 447. κατατεθνειῶτας) cod. 56. κατατεθνεῶτας

v. 448. εὐερκέος) cod. 56. 5. εὐερκέος. Vulg. εὐερκέως

v. 450. ταὶ δ') cod. 50. αἳδ'

v. 451. ἔπειτα) cod. 56. ἐπεὶ

v. 455. ἐφόρεον) cod. 56. ἐκφόρεον

v. 459. στεῖνει) cod. 56. στήνει

v. 462. κατ' ὀνείδεα) cod. 5. κακ' ὀνείδεα. Super vocabulo κακ' manus prima fcripfit: γρ. κατ'.

v. 466. ἐπεντανύσας) cod. 56. ἐνπετανύσας

v. 475. ἐξέρυσαν) cod. 5. ἐξέρυσεν

v. 476. κεκοτηότι) cod. 56. 50. κεκοτιότι

v. 477. Οἱ κὲν) cod. 50. οἱ μὲν

v. 478. δόμονδε κίον· τετέλεσο δὲ) cod. 5. δόμονδ' ἔκιον· τετέλεσο γδ

v. 481. θεειώσω) cod. 50. θεώσω

v. 483. ὄτρυνον) cod. 56. ὤτρυνον

v. 488. Ἕσαθ' ἐνὶ μεγάροισι) cod. 56. ἕσαθ' ἐνὶμ μεγάροισι. Cod. 5. ἕσαθι ἐν μεγάροισι. Cod. 50. ἕσασ' ἐνι μεγάροισι

v. 490. ἐνὶ μεγάροισι) cod. 56. ἐνὶμ μεγάροισι

v. 491. Φίλη τρόφος) cod. 50. περίφρων

v. 492. Ἤνεικεν) cod. 56. 5. ἤνεικεν. Vulg. ἤνεγκεν

v. 493. διεθείωσεν) cod. 56. διωθείωσεν

v. 500. γίνωσκε) cod. 5. γίγνωσκε

LIBER XXIII.

Vers. 5. ἀνεβήσατο) cod. 50. ἀνεβήσετο

v. 7. Ἦλθ' Ὀδυσεὺς) cod. 56. 5. ἦλθε δ' ὀδυσσεὺς

v. 14. Οἵ σέ περ ἔβλαψαν) cod. 5. οἳ καί σ' ἔβλαψαν

v. 20. ἔρχευ) cod. 5. ἔρχεο

v. 21. αἵ μοι ἔασι) cod. 5. αἵ τοι ἔασιν.

v. 22. μ') cod. 56. omittit μ'.

v. 27. Ἦλθ' Ὀδυσεὺς) cod. 5. ἦλθεν ὀδυσσεὺς

v. 28. Ὁ ξεῖνος.) cod. 56. ὁ ξεῖνος. In margine manus prima scripsit: σικτέον ἤγουν· ὁ ξεινὸς ἐστὶν ὁ ὀδυσσεύς.

v. 34.

v. 34. φωνήσασ') cod. 56. φωνήσας
v. 37. Ὅππως) cod. 56. ὅπως
v. 40. ἄκουσα) cod. 56. 5. ἄκουσα. Vulg. ἄκουον.
v. 45. κταμένοισι νέκυσσιν) cod. 56. 5. κταμένοισι νέκυσσιν. Vulg. κταμένοις νεκύεσσιν
v. 46. Ἑσαόθ') cod. 56. 50. ἑσαῶθ'
v. 48. Αἵματι &c.) cod. 56. omittit hunc versum.
v. 49. Νῦν δ' οἱ μὲν) cod. 56. 5. νῦν δ' οἱ μὲν
v. 51. σὲ δέ με) cod. 5. σὺ δέ με
v. 53. κακὰ πολλὰ) cod. 56. 5. πολλὰ κακὰ
v. 53. πέποσθε) cod. 56. πέποσθε. In margine manus prima scripsit: συγκοπὴ τοῦ πεπόνησθε.
v. 60. ἐνὶ μεγάροισι) cod. 56. ἐνὶμ μεγάροισι
v. 64. ὕβριν) cod. 50. ὕβρι
v. 66. ὅτις) cod. 50. ὅσις
v. 66. εἰσαφίκηται) cod. 5. vulg. εἰσαφίκοιτο. Cod. 56. εἰσαφίκηται.
v. 71. οὔποτε φῆσθα) cod. 50. οὔποτ' ἔφησθα
v. 77. πολυκερδίῃσι) cod. 56. 5. πολυκερδίῃσι. Vulg. πολυϊδρείῃσι.
v. 78. ἕπευ) cod. 56. ἕσπευ
v. 86. ἐξερεείνοι) cod. 50. ἐξερεείνειν
v. 87. παρστᾶσα) cod. 5. 50. παραστᾶσα
v. 88. Ἡ δ' ἐπεὶ &c.) cod. 56. omittit hunc versum.
v. 88. 89.) cod. 5. ex his duobus versibus fecit unum hoc modo: ἧδ' ἔπειτ' ὀδυσῆος ἐναντίη ἐκ πυρὸς αὐγῇ.
v. 89. ἐναντίη) cod. 5. 56. ἐναντίη. Vulg. ἐναντίον
v. 94. ἐνωπιδίως) cod. 5. ἐνωπαδίως

v. 94. ἐσίδεσκεν) cod. 56. ἐοσίδεσκεν

v. 95. ἀγνώσασκε) cod. 56. 5. ἀγνώσεσκε. Vulg. ἀγνώσασκε.

v. 96. ἐνένιπτεν) cod. 5. ἐνένιπεν

v. 101. ἀφεσαίη) cod. 50. ἀποσαίη

v. 106. δύναμαι ἔπος) cod. 56. 5. ἔπος δύναμαι

v. 108. Ἐς') cod. 56. ἔτ'

v. 108. νῶϊ) cod. 5. νῶϊν

v. 109. ἀλλήλων) cod. 50. ἀλλήλω

v. 114. φράσεται) cod. 56. φράσσεται. Cod. 50. φράζεται ἄρειον omisso καὶ

v. 117. ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται) cod. 5. ὅπως ἔσαι τάδε ἔργα.

v. 118. ἐνὶ οἴκῳ) cod. 56. 5. ἐνὶ οἴκῳ. Vulg. 50. ἐνὶ δήμῳ.

v. 119. ἔασιν) cod. 5. vulg. ἔωσιν

v. 122. εἰν Ἰθάκῃ) cod. 56. 5. ἐν ἰθάκῃ.

v. 122. τῷ σε) cod. 5. τό σε

v. 125. ὐδέ κε τίς τοι) cod. 50. ὐδέ κ' ἰότητι

v. 126. 127. vulg.) cod. 56. 5. omittunt hos duos versus.

v. 128. ὥς μοι δοκεῖ) cod. 5. ὅ μοι δοκεῖ

v. 132. φιλοπαίγμονος) cod. 5. πολυπαίγμονος

v. 137. πρόσθε) cod. 5. πρόσθεν

v. 140. ἀμφιέσαντο) cod. 56 ἀμφιέσσαντο

v. 149. δῶμα διαμπερὲς, ὄφρ' ἂν ἵκοιτο) cod. 56. hæc omittit.

v. 149. ὄφρ' ἂν ἵκοιτο) cod. 5. ἕως ἵκοιτο

v. 156. ἧκε κόμας) cod. 56. ἧκε χαῖτας. Cod. 5. ἧκεν χαίτας. Vulg. ἧκε κόμας

v. 160. Ὣς μὲν) cod. 5. ὣς ἡ μὲν

v. 161. Ἐκ ῥ' ἀσαμίνθυ) cod. 56. 5. ἐκ ῥ' ἀσαμίνθυ. Vulg. ἐκ δ' ἀσαμίνθυ

v. 163. ἀλόχυ) cod. 56. ἀλόχοιο

v. 166. Οὐ μέν κ' ἄλλη γ' ὧδε) cod. 56. 5. ὐ μέν κ' ἄλλη γ' ὧδε. Vulg. ὐ μέν κ' ἄλλη ὧδε

v. 167. ἀποσαίη) cod. 56. 5. ἀποσαίη. Vulg. ἀφεσαίη

v. 170. Λέξωμαι) cod. 56. λέξωμαι. Cod. 50. 5. vulg. λέξομαι

v. 170. σιδήρεον ἐν φρεσὶν ἦτορ) cod. 56. 5. σιδήρεον ἐν φρεσὶν ἦτορ. Vulg. σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός.

v. 172. ὔτ' ἀθερίζω) cod. 56. ὔτ' ἀθερίζω. Cod. 5. vulg. ὐδ' ἀθερίζω.

v. 173. Οὐδὲ) cod. 56. ὔτε. Cod. 5. vulg. ὐδὲ

v. 184. ἄλλη ἐνὶ χώρη) cod. 50. ἄλλῳ ἐνὶ χώρῳ

v. 185. ὐκ ἄν τις ζωὸς βροτὸς, ὐδε μάλ' ἡβῶν) cod. 56. ὐκ ἄν τις ζωὸς βροτὸς, ὐδὲ μάλ' ἡβῶν. Manus prima fupra notavit: γρ. ὐκέντις ζωὸς βροτῶν. ὐδὲ γυναικῶν.

v. 186. μετοχλήσειεν) cod. 56. 5. μετοχλήσειεν. Vulg. μετοχλίσσειεν

v. 187. τὸν ἐγὼ) cod. 56. τὸν ἐγὼ. Cod. 5. vulg. τόδ' ἐγὼ

v. 191. λιθάκεσσι) cod. 56. 5. λιθάκεσσι. Vulg. λιθάδεσσι

v. 194. ἀμφέξεσα) cod. 50. ἀμφέξεσα

v. 196. Ἑρμῖν') cod. 5. ἑρμῆν

v. 197. ἔξεα) cod. 50. ἔξεον

v. 198. Δαιδάλλων) cod. 50. δαίδαλον

v. 199. Ἶφι κταμένοιο) cod. 56. 5. Ἶφι κταμένοιο. Vulg. 50. φοίνικι φαεινόν

v. 200. πιφαύσκομαι) cod. 56. 5. πιφάσκομαι; Cod. 5. vulg. πιφαίσκομαι

v. 200. ὐδέ τι) cod. 50. ὐδέ τοι

v. 205. ἰθὺς δἰάμεν) cod. 5. 50. ἰθὺς κίεν

v. 208. πέπνυσο) cod. 56. ἐπέπνυσο

v. 209. ἀγάσαντο) cod. 56. ἀγάσσαντο

v. 209. μένοντε) cod. 5. μένοντες

v. 218. Εἰ ἤδη &c.) cod. 56. ad hunc locum hoc fcholion habet in margine inferiori. ἡρωδιανὸς τὸ εἰ ἀντὶ τῦ ἐπεὶ φησὶν εἶναι καὶ συνάπτει ὅλον τὸν νῦν ὕτως· εἰ μὴ ἠπατήθη ἡ ἑλένη ὑπὸ τῆς ἀφροδίτης ὐκ ἂν ἄλλω ἠκολύθησεν ἀνδρὶ καὶ πόθη δηλονότι, δι' ἀπάτην ἠκολύθησε καὶ ὐχ ἑκυσίως· ἐπεὶ ᾔδει ὅτι ὐκ ἔχει καταφρονηθῆναι τοῖς ἕλλησιν ἡ αὐτῆς ἁρπαγή.

v. 210. Ἀξέμεναι) cod. 50. ἐξέμεναι

v. 219. ἐς πατρίδα γαῖαν.) cod. 56. 5. ἐς πατρίδα γαῖαν. Vulg. 50. ἐς πατρίδ' ἔμελλον.

v. 220. Τὴν δ' ἤτοι) cod. 5. τὴν δή τοι

v. 220. Θεός) cod. 50. θς cum titlo.

v. 228. δή μευ) cod. 56. δή μευ. Cod. 5. δή μοι. Vulg. δή μυ

v. 229. ὄρα) cod. 56. 5. ἄρα. vulg. ἔτι

v. 230. θυμαρέα) cod. 5. θυμαρέα. Manus prima super primo α scripsit η, ut sit θυμήρεα.

v. 235. Νηχόμενοι) cod. 50. ἐρχόμενοι

v. 235. τέτροφεν) cod. 56. δέδρομεν. Manus prima supra scripsit: γρ. τέτροφεν. Cod. 5. δέδρομεν. Manus prima supra scripsit: γρ. τέτροφεν. Vulg. τέτραφεν

v. 238. ἀφίετο) cod. 5. ἀφέιετο

v. 239. ἔδυ φάος ἠελίοιο) cod. 56. 5. ἔδυ φάος ἠελίοιο. Vulg. 56. φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς

v. 241. δολιχὴν) cod. 50. δολιχῇ

v. 244. Φαέθονθ᾽) cod. 5. φαέθοντα θ᾽

v. 244. ἄγουσι) cod. 56. ἔασιν. Cod. 5. ἔασιν. In margine manus prima scripsit: γρ. ἄγουσιν. Sed hoc erasum est. Vulg. ἄγουσι.

v. 249. μαντεύσατο) cod. 56. 5. μαντεύσατο. Vulg. μυθήσατο

v. 253. κοιμηθέντε) cod. 50. κοιμηθέντες

v. 259. ἐπεὶ καὶ ὄπισθεν) cod. 56. ἐπεὶ ὄπισθεν omisso καὶ.

v. 265. ἄσε᾽ ἄνωγεν) cod. 5. ἄσεα ἔγνων

v. 268. Ἀνέρες) cod. 56. 5. ἀνέρες. Vulg. ἀνέρας

v. 271. τόδε εἶπεν) vulg. τόδ᾽ ἔειπεν

v. 273. Φῄη) cod. 5. φαίη

v. 274. Καὶ τότε μ᾽ ἐν γαίῃ) cod. 5. 50. καὶ τότε δὴ γαίῃ

v. 274. ἐκέλευσεν) cod. 56. 5. ἐκέλευσεν. Vulg. ἐκέλευεν

v. 287. Τόφρα δ' ἄρ') cod. 56. τόφρα δ' omisso ἄρ'. Cod. 5. τόφρα δὲ omisso ἄρ'.

v. 290. κέισα) cod. 5. κίσα. Cod. 50. κύσα

v. 294. Ἀσπάσιοι &c.) in cod. 5. post hunc versum sunt quatuor puncta ⁘ , & manus prima minio scripsit τέλος ὀδυσσείας.

v. 296. πόδας) cod 50. omittit πόδας.

v. 299. ἐνέποντες) cod. 50. ἐνέποντε

v. 305. αὐτὸς) cod. 56. 5. αὐτοῖς

v. 305. ὀίζύσας) cod. 5. 50. ὀϊζήσας

v. 309. Ἦλθ' ὡς) cod. 5. 50. ἦλθ' ἐς

v. 314. Ἤην) cod. 56. εἴη. Cod. 5. εἴα. vulg. ἤην

v. 317. ὄλεσαν) cod. 56. ὤλεσαν

v. 318. Πάντας Ὀδυσσεὺς &c.) cod. 56. 5. 50. omittunt hunc versum. Etiam Rochefortio videtur hic versus interpolatus.

v. 320. Ἀίδεω) cod. 56. ἀΐδαο

v. 320. εὐρώεντα) cod. 5. εὐρώεντα. In margine manus prima scripsit: γρ. ἠερόεντα.

v. 326. Σκύλλην θ') cod. 56. 5. καὶ σκύλλην

v. 333. Ἐν απέσσι) cod. 5. ἐν πέσσι. Cod. 50. ἐν. απέεσσι

v. 324. ἀγήρων) cod. 56. ἀγήρων. Cod. 5. vulg. ἀγήραον

v. 335. Ἀλλὰ τῷ) cod. 56. 5. ἀλλὰ τῷ. Vulg. ἀλλὰ τῷ

v. 337. θεὸν) cod. 50. θν̄ cum titla.

v. 340. Τοῦτ') cod. 56. τοῦτο τ'

v. 346. φέρῃ) cod. 5. φέροι. Cod. 50. φέροι. Super
ει manus prima scripsit οι.

v. 349. ἐμὸν) cod. 56. omittit ἐμὸν. Cod. 5. ἐμὸν. Super ον manus prima scripsit ȣ, ut sit ἐμȣ̃.

v. 352. ἀμφότεροι) cod. 56. 5. ἀμφότεροι. Vulg. ἀμφοτέρω.

v. 356. ἐναύλȣς) cod. 56. 5. ἐναύλȣς. Vulg. ἐπαύλȣς

v. 357. ἔπειμι) cod. 5. ἄπειμι

LIBER XXIV.

Vers. 5. Τῇ ῥ' ὅγε) cod. 56. τῇ ῥ' ὅγε. Cod. 5. vulg. τῇ ῥ' ἄγε. Cod. 50. τῇ ῥ' ἄγε κίνησεν

v. 8. ἀλλήλοισιν) cod. 56. 5. ἀλλήλοισιν. Vulg. ἀλλήλῃσιν

v. 14. καμόντων) cod. 5. καμόντων. In margine manus prima scripsit: γρ. θανόντων.

v. 15. Πηληϊάδαο) cod. 56. πηληϊάδαο. Cod. 5. vulg. πηληϊάδεω

v. 30. ὄφελες) cod. 50. ὄφελλες. Manus prima alterum λ supra puncto notavit, ut delendum.

v. 30. ἥπερ) cod. 50. ἦπερ

v. 31. ἐπ᾽ ἀπεῖν) cod. 5. ἐνιαπεῖν.

v. 33. ἦρα᾽) cod. 5. ἦρατ᾽

v. 42. πολέμȣ) cod. 5. vulg. πτολέμȣ

v. 45. ἀμφὶ) cod. 56. 5. ἀμφὶ. Vulg. ἀμφὶς

v. 46. κέραντό τε) cod. 56. 5. κέραντό τε. Vulg. κέροντό τε

v. 49. ἔλλαβε) cod. 50. ἔλαβε

v. 49. ὑπὸ δὲ τρόμος) cod. 5. ἐπὶ δὲ τρόμος

v. 62. ὑπώρορε) cod. 50. ἐπώρορε

v. 65. πολλὰ δέ σ' ἀμφὶς) cod. 56. πολλὰ δ' ἐπ' αὐτῷ. Manus prima ſcripſit: γρ. δέ σ' ἀμφὶς. Cod. 5. πολλὰ δ' ἐπ' αὐτῷ. In margine manus prima ſcripſit: πολλὰ δὲ σ' ἀμφίς.

v. 67. καίεο) cod. 50. καίευ

v. 68. μέλιτι) cod. 50. μέλητι

v. 70. ὀρυγμαδὸς) cod. 56. ὀρυγμαδὸς. Vulg. cod. 5. ὀρυμαγδὸς.

v. 71. ἤνυσεν) cod. 56. ἤνωσεν

v. 83. εἴη) cod. 5. omittit εἴη.

v. 90. θηήσαο) cod. 56. 5. θηήσαο. Vulg. ἐτεθήπεα

v. 90. θύμῳ) cod. 50. θύμον

v. 96. ὄλεθρον) cod. 50. ἄεθλον

v. 103. Παῖδα φίλον Μελανῆος) cod. 56. 5. παῖδα φίλον μελανῆος. Vulg. παῖδα Μελανθῆος, τὸν

v. 109. ὑμμ' ἐν νήεσσι) cod. 56. ὑμμ' ε νήεσσι.

v. 112. καὶ ὄϊς καὶ πίονας αἶγας) cod. 56. 5. καὶ ὄϊς καὶ πίονας αἶγας. Vulg. 50. ἠδ' οἰῶν πώεα καλά.

v. 115. ὑμέτερον) cod. 5. 50. ἡμέτερον

v. 117. Ἴλιον &c.) cod. 5. omittit hunc verſum.

v. 122. διοτρεφὲς ὡς ἀγορεύεις) cod. 56. 5. διοτρεφὲς ὡς ἀγορεύεις. Vulg. καὶ ἀτρεκέως καταλέξω.

A. 121, 122.) cod. 50. ex duobus verſibus fecit hunc

unum: μέμνημαι τάδε πάντα, καὶ ἀτρεκέως καταλέξω.

v. 124. τέλος) cod. 50. μόρον

v. 126. ὅτε τελεύτα) cod. 50. ὅτ' ἐτελεύτα

v. 128. μερμήριζε) cod. 50. μερμήριξε

v. 129. ἴσὸν) cod. 5. ὄϊσὸν

v. 129. ἐνὶ μεγάροισιν) cod. 56. ἐνὶμ μεγάροισιν

v. 130. προσέειπε) cod. 50. προσέειπε· Cod. 5. προσέειπεν. Vulg. μετέειπε.

v. 133. μεταμώνια) cod. 56. 5. μεταμώνια. Vulg. μεταμώλια

v. 142. τέταρτον ἦλθεν) cod. 56. τέταρτον ἤλυθεν

v. 143. Μηνῶν φθινόντων &c.) cod. 56. 5. omittunt hunc verſum.

v. 147. Ἔνθ') cod. 56. 5. ἔνθ'. Vulg. εὖθ'

v. 149. κακῶς) cod. 5. κακός. Super ο manus prima ſcripſit ῶ, ut ſit κακῶς.

v. 153. μνηστῆρσι) cod. 5. μνηστῆρες

v. 153. ἀρτύναντε) cod. 56. ὀτρύναντε. Manus prima ſupra ſcripſit ἀρτύναντε. Cod. 5. ἀρτύναντες. Vulg. ἀρτύναντε

v. 159. ἦσαν) cod. 5. εἰσίν.

v. 161. ἐνίσσομεν) cod. 56. 5. ἐνίσσομεν. Vulg. ἐνίπτομεν

v. 163. καὶ ἐνισσόμενος) cod. 5. καὶ νιοσόμενος

v. 166. κατέθηκε) cod. 56. κατέθηκεν

v. 166. ἐκλήϊσσεν) cod. 5. ἐκλήϊσεν

v. 169. φόνε) cod. 56. φόνον

v. 175. ἐκέλευσεν) cod. 5. 50. ἐκέλευεν

v. 182. Γνωςὸν) cod. 56. γνωςὸν. Cod. 5. 50. vulg. γνωτὸν

v. 182. ὅτι ῥά σφι) cod. 56. 5. ὅτι ῥά σφι. Vulg. οἱ ῥά τις σφι. Cod 50. ὅ, ῥά τίς σφι

v. 183. Αὐτίκα γὰρ) cod. 5. αὐτοὶ γὰρ

v. 183. σφῷ) cod. 50. σφῶν

v. 185. θῦεν) cod. 5. θέεν

v. 188. ἴσασι) cod. 50. ἴσαασι

v. 193. σὺν μεγάλῃ) cod. 5. σῇ μεγάλῃ. Manus prima super σῇ fcripfit γρ. σὺν.

v. 195. ὡς εὖ) cod. 56. ὃς εὖ

v. 196. τῷ οἱ κλέος) cod. 5. τῷ, ὃ κλέος

v. 200. δέ τ' ἀοιδὴ) cod. 56. 5. δέ τ' ἀοιδή. Vulg. δὲ ἀοιδὴ

v. 201. ἐπ' ἀνθρώπους) cod. 5. ἐπ' ἀνθρώποις

v. 201. ὀπάσσοι) cod. 56. ὀπάσσει. Cod. 50. χαλεπὴν δ' ἐνὶ Φήμην ὀπάσσει

v. 202. καὶ ἤ κ' εὐεργὸς) cod. 5. καί κεν εὐεργὸς

v. 204. Ἐςαότ' ἐν) cod. 50. ἐςεῶτ' ἐν

v. 208. κλισίον) cod. 56. in margine hoc fcholium habet: ἄλλο τὸ παρὰ ἀττικοῖς κλίσιον· κἀκεῖνο μὲν γὰρ ἀμάξης ζεῦγον δεύτερον· ὃ νῦν ῥωμαῖοι παρὰ σάσιν σαῦλον φασίν· τοῦτο δὲ παρὰ τὸ κλείειν ὃ ἐςιν περιέχειν ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου. Φησί γὰρ ἔνθα οἱ οἶκος ἔην· περὶ δὲ κλίσιον θέε πάντη· ὅμοιον γάρ ἐςι τὸ ἐν τῇ α ὅθι θάλαμος περικαλλέος αὐλῆς ὑψηλὸς δέδμητο περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ· ὅ ἐςι τῷ

μέσῳ διὰ τὸ πανταχόθεν σκοπεῖσθαι τῆς αὐλῆς.

v. 210. εἰργάζοντο) cod. 56. 5. εἰργάζοντο. Vulg. ἐργάζοντο. Cod. 50. ἴσασι θυμῷ

v. 211. Σικελὴ) cod. 56. σικαλὴ. Super α manus prima fcripfit ε, ut fit σικελὴ.

v. 211. γέροντα) cod. 5. γέροντ@

v. 217. Αἴκ' ἐμ' &c.) cod. 56. 5. ponunt hunc verfum poft v. 218. Cod. 50. αἴκε μ'

v. 222. Οὐδ' εὗρε) cod. 50. omittit hunc verfum.

v. 223. υἱέων) cod. 56. 5. υἱέων. Vulg. υἱῶν.

v. 231. Αἰγείην) cod. 56. ἀργείην

v. 232. ὡς ὄν) cod. 50. ὄν ὡς

v. 234. ὄγχνην) cod. 5. 50. ὄχνην

v. 236. Κύσσαι) cod. 5. κῦσαι

v. 236. πατέρ') cod. 5. πατέρα

v. 237. ἵκοιτ') cod. 5. ἵκητ'

v. 242. κάτ') cod. 56. 5. κάτω

v. 243. Τὸν δὲ) cod. 56. τὸν omiffo δὲ

v. 247. ὄγχνη) cod. 5. 50. ὄχνη

v. 249. κομιδὴ ἀγαθὴ) cod. 50. ἀγαθὴ κομιδὴ

v. 251. κομίζῃ) cod. 5. 50. vulg. κομίζει

v. 258. εἰδῶ) cod. 5. εἰδώς

v. 276. Δώδεκα δ' ἁπλοΐδας &c.) cod. 5. hunc verfum intercalatum exhibet a prima manu.

v. 276. τάπητας) cod. 56. χιτῶνας. Manus prima fuper χιτῶνας fcripfit γρ. τάπητας. Librarius cod. 56. reapfe ex his duobus verfibus 276. 277. fecit aberra-

tione oculi unum hoc modo: δώδεκα δ' ἁπλοΐδας χλαίνας, τόσσυς δὲ χιτῶνας.

v. 278. ἀμύμονας) cod. 5. ἀμύμονα

v. 286. ὑπάρξῃ) cod. 5. 50. ὑπάρξει. Cod. 56. ὑπάρξει. Super ει manus prima scripsit η.

v. 287. ἀγόρευσον) cod. 56. ἀγόρευσον. Cod. 5. vulg. κατάλεξον

v. 293. ἑὸν πόσιν) cod. 56. 5. ἑὸν πόσιν. Vulg. φίλον πόσιν

v. 295. ὡς ἐπεώκει) cod. 56. 5. ὡς ἐπεώκει. Vulg. ὡς ἐπέοικεν.

v. 300. Ἀντιθέυς θ' ἑτάρυς) cod. 5. ἀντιθέυς ἑτάρυς omisso θ'.

v. 304. ὅθι κλυτὰ δώματα ναίω) cod. 50. πολυπημονίδαο ἄνακτος. Manus prima hæc punctis supra notavit ut delenda, & adscripsit: ὅθι κλυτὰ δώματα ναίω.

v. 305. Υἱὸς Ἀφείδαντος) cod. 5. υἱὸς· ἀμφὶ δ' αὐτὸς corrupta est lectio.

v. 313. δ' ἔτι) cod. 50. δέ τι

v. 313. διδώσειν) cod. 56. διδῶσιν.

v. 317. ἀδινά) cod. 5. 56. ἀδινά. Vulg. ἀδινόν.

v. 320. Κύσσε) cod. 5. κῦσε

v. 327. Λαερτιάδης) cod. 56. λαερτιάδης. Vulg. λαέρτης, quæ melior est lectio. Cod. 5. λαέρτης ex correctione manus primæ. Prima scriptura videtur fuisse λαερτιάδης.

v. 336. δή καὶ δένδρα) cod. 56. 5. δή καὶ δένδρα. Vulg. 50. τοι καὶ δένδρε'

v. 340. Ὄγχνας) cod. 5. 50. ὄχνας

v. 340. τρεισκαίδεκα)' cod. 56. 50. τρεις καίδεκα.

v. 341. Συκέας τεσσαράκοντ') cod. 5. συκὰς τεσσαράκοντα

v. 341. ὀνόμηνας) cod. 56. ὠνόμηνας

v. 343. ἔασιν) cod. 56. ἔςασαν. Cod. 5. ἔςασαν. Cod. 50. ἔασσιν

v. 344. ἐπιβρίσειαν ἄελλαι) cod. 56. ἐπιβρίσειαν ἄελλαι. Cod. 5. ἐπιβρίσσειαν ἄελλαι. Vulg. 50. ἐπιβρίσειαν ὕπερθεν.

v. 347. Φίλῳ βάλε πήχεε) cod. 5. βάλε Φίλῳ πήχεε. Manus prima litteris supra scriptis restituit ordinem vulgatæ.

v. 350. ἐςὲ θεοί) cod. 5. ἐςὶ θεὸς

v. 352. ἔχουσι) cod. 56. ἔχουσι. Cod. 5. vulg. ἔτισαν.

v. 353. δείδοικα) cod. 5. δέδοικα

v. 353. μὴ ἅμα) cod. 56. 5. μὴ ἅμα. Vulg. μὴ τάχα

v. 355. πολίεσσιν) cod. 50. πολέεσσι

v. 357. Φρεσὶ σῇσι) cod. 5. Φρεσὶν ᾗσιν eraso ν in vocabulo ᾗσιν. Insignis Græcismus est in reciproco adjectivo ᾗσι pro vulgato σῇσι. Antiquior & melior est lectio ᾗσι.

v. 358. ὅς ὀρχάτου) cod. 5. ἵν' ὀρχάτου. Cod. 50. ἵν' ὀρχάτου ἐγγύθι

v. 368. ἥλδανε) cod. 56. ἤνδανε

v. 370. Ἐκ ῥ') cod. 56. 5. ἐκ ῥ'. Vulg. 50. ἐκ δ'

v. 377. Νήρικον) cod. 5. μήρικον
v. 380. ἀμύνειν) cod. 5. ἀμύνων
v. 382. ἐγγύθεις) cod. 56. ἐγγύθεις. Cod. 5. vulg. ἰάνθης.
v. 387. υἱέας) cod. 50. υἱὸς
v. 388. προμολοῦσα κάλεσσεν) cod. 50. προμολοῦσ' ἐκάλεσσε
v. 390. ἔμαρψεν) cod. 56. 5. ἔμαρψεν. Vulg. ἔμαρπτεν
v. 401. Οὐδέ τ' οἰομένοισι) cod. 5. omittit hunc versum.
v. 404. Ἦ ἤδη) cod. 5. εἰ ἤδη
v. 405. ὀτρύνωμεν) cod. 5. ὀτρύνομεν. Super ultimo ο manus prima scripsit ω, ut fit ὀτρύνωμεν.
v. 407. ταῦτα λέγεσθαι) cod. 56. 5. ταῦτα λέγεσθαι. Vulg. 50. ταῦτα πένεσθαι
v. 408. εὔξεστου ἐπὶ δίφρου) cod. 56. 5. ἐπὶ δίφρου εὐξέστου.
v. 416. Μυχῷ) cod. 56. 5. μυχῷ. Vulg. 50. μυχμῷ
v. 417. οἴκων) cod. 56. οἶκον
v. 417. ἕκαστοι) cod. 5. ἕκαστος. Vulg. ἕκαστον.
v. 418. ἐξ ἀλλάων πολίων) cod. 5. ἐκ τῶν ἄλλων πόλεων. Cod. 56. ἐξ ἄλλων πολίων
v. 418. ἕκαστος) cod. 50. ἕκαστον
v. 426. οὐδ' ἐμνήσατ' Ἀχαιοὺς) cod. 56. οὐδ' ἐμνήσατ' ἀχαιούς. Cod. 5. οὐδ' ἐμνήσατ' ἀχαιοῖς
v. 429. Κεφαλλήνων ὄχ' ἀρίστους) cod. 56. κεφαλλήνων ἐνὶ δήμῳ. Manus prima supra scripsit: γρ. κεφαλλήνων ὄχ' ἀρίστους. Cod. 5. κεφαλλήνων ἐνὶ δήμῳ. In margine manus prima scripsit: γρ. ὄχ' ἀρίστους.

v. 432. Ἴομεν) cod. 50. ἤρμεν

v. 434. Φονῆας) cod. 56. τοκῆας. Cod. 50. Φωνῆας. Cod. 5. vulg. Φονῆας.

v. 439. Θεῷ) cod. 5. ὅτῳ

v. 445. εἶδον) cod. 56. ἴδον. Manus secunda supra scripsit: γρ. ἴδομεν

v. 445. Ὀδυσῆος) cod. 56. 5. ὀδυσῆος. Vulg. ὀδυσῆι

v. 447. Θεὸς) cod. 50. θς cum titla.

v. 452. Μασορίδης) cod. 56. μυσορίδης. Vulg. cod. 5. μασορίδης

v. 452. ὁ γὰρ οἶος ὅρα πρόσσω) cod. 50. ὃ γὰρ ὦρα πρόσω

v. 453. Ὅ σφιν) cod. 50. ὅς σφιν

v. 457. πέιθεσθ') cod. 50. πέιθεσθαι. Sed αι punctis notatur.

v. 458. ἔρεζον) cod. 50. ἔρεξαν

v. 458. ἀτασθαλίῃσι κακῇσι) cod. 5. ἀτασθαλίης κακότητι

v. 460. τόν δ' οὐκ) cod. 5. τὸν οὐκ omisso δ'.

v. 461. πίθεσθέ μοι) cod. 56. πείθεσθέ μοι

v. 470. οὐδ') cod. 50. οὐ γὰρ

v. 484. Φονῆας) cod. 56. Φονῆας Vulg. 5. Φόνοιο.

v. 485. θέωμεν) cod. 50. θέομεν

v. 486. Ὡς τοπάρος &c.) cod. 56. omittit hunc versum.

v. 496. δύοντο) cod. 56. δύοντο. Manus prima supra scripsit: γρ. ἔδυνον.

v. 497. οἱ) cod. 50. omittit οἱ

v. 502. Τοῖσι) cod. 56. τοῖσδ'. In margine manus recentior scripsit γρ. τοῖσι

v. 506. τόδε ἐνίσσεαι) cod. 56. τόδε ἐνίσσεαι. Manus prima supra glossam scripsit: γνωςὸν ποιήσεις. Cod. 5. τόδ' ἐνέισεαι καὶ αὐτὸς. Vulg. 50. τόδε εἴσεαι

v. 507. κρίνωνται) cod. 56. κρίνωνται. Cod. 5. 50. vulg. κρίνονται.

v. 508. καταισχύνειν) cod. 5. καταισχύνῃ

v. 528. πάντας τ' ὄλεσαν καὶ ἔθηκαν ἀνόςες) cod. 56. πάντας ἔλυσαν καὶ ἔθηκαν ἀργείες. Super vocabulo ἀργείες manus prima scripsit: ἐπανόδε μόγις τυγχάνοντας.

v. 530. ἔσχεσθε) cod. 56. ἔχεσθε

v. 532. ἀναιμωτεί γε διακρινθῆτε) cod. 56. 5. ἀναιμωτίγε διακρινθῆτε. Vulg. ἀναιμωτέιγε διακρινθεῖτε. Cod. 50. ἀναιμωτίγε διακριθῆτε

v. 534. τεύχη) cod. 56. τεύχη. Cod. 5. & vulg. τεύχεα. Cod. 50. ἔπατο τεύχεα

v. 540. πρόσθεν Γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης) cod. 5. γλαυκώπιδος πρόσθεν ὀμβριμοπάτρης. Manus prima litteris supra scriptis restituit ordinem vulgatæ.

v. 541. Καὶ τότ') cod. 5. 56. δὴ τότ'

v. 544. κεχολώσεται) cod. 5. κεχόλωται

v. 545. Ὣς φάτ' &c.) cod. 56. ex his tribus versibus, 545, 546, 547 fecit unum hoc modo: ὣς φάτ' ἀθηναίη κέρη διὸς αἰγιόχοιο. Intermedia omissa sunt homoeoteleuto.

v. 548. ἦ μὲν) cod. 5. ἦμὲν erasum est.

VA-

VARIÆ LECTIONES
IN
BATRACHOMYOMACHIAM.

Vers. 1. πρῶτον) cod. 289. πρώτως

v. 4. ἀπειρεσίην) cod. 241. ἀπηρεσίην.

v. 5. μερόπεσσιν) cod. 241. μερόπεσιν.

v. 5. βαλέσθαι) cod. 289. καλέσθαι

v. 8. λόγος) cod. 293. ἔπος. Quod mihi rectius videtur. Scio equidem Odyss. I. 56. haberi μαλακοῖσι καὶ αἱμυλίοισι λόγοις.

v. 8. ἔχεν) cod. 241. ἔσχεν

v. 9. ἀλύξας) cod. 241. ἀλήξας.

v. 12. ἔπος δ' ἐφθέγξατο τοῖον) cod. 241. ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε.

v. 13. ἦλθες) cod. 241. ἥκες

v. 16. ξεινήϊα) cod. 241. ξενήϊα.

v. 18. βατράχων) cod. 289. ἐν βατράχοις

v. 19. ποτὲ γένατο) cod. 241. 293. 289. ἀνεθρέψατο

v. 19. Ὑδρομεδέσῃ) in verſione græco-vulgari apud Cruſium ὑγρασίᾳ. Videtur vulgaris græcus interpres ὑγρασίᾳ in exemplari ſuo græco legiſſe.

v. 20. παρ' ὄχθας) cod. 293. παρ' ὄχθαις. In margine manus prima ſcripſit παρ' ὄχθας. Græcus vulgaris interpres apud Cruſium reddit ὄχθας per χείλῃ.

v. 21. καί δέ σ' ἀρῶ) cod. 241. καί σε βλέπω

v. 21. ἄλκιμον ἔξοχον) cod. 241. ἔξοχον ἄλκιμον

v. 23. ἐὴν) cod. 241. 293, 289. & vulg. Eſt ἐὴν inſignis Græciſmus pro σὴν.

v. 24. ἠμείβετο) cod. 293. 241. ἀπαμείβετο

v. 25. ζητεῖς, φίλε; δῆλον ἅκασιν) cod. 293. 241. ζητεῖς· δῆλον δ' ἐν ἅπασιν. Cod. 289. ζητεῖς φίλε δῆλον ἅπασην.

v. 26. θεοῖς τε καὶ οὐρανίοις) cod. 293. θεοῖς καὶ ὀλυμπίοις omiſſo τε. Cod. 289. θεοῖς τε καὶ οὐρανίους. Cod. 241. θεοῖς καὶ οὐρανίοις

v. 28. Τρωξάρταο) græc. interpres vulg. apud Cruſium ψωμοφάγου

v. 28. ἡ δέ νυ) cod. 289. ἡ δή ρυ

v. 29. Λειχομύλη) cod. 293. λειχομύλη. Cod. 241. λειχιμύλη. Baſil. editio 1779. vitioſe λευχομύλη.

v. 29. πτερνοτρώκτου) vulg. græcus interpres apud Cruſium λαρδοφάγου.

v. 29. θυγάτηρ) cod. 289. θηγάτηρ

v. 32. ποιῇ με) cod. 241. ποιεῖ μεν.

v. 34. Ὄσσα) cod. 241. ὅσα

v. 34. ἔτι με) cod. 241. 289. οὐδέ με

v. 35. τρισκοπάνιστος) cod. 293. δισκόπάνυστος. Cod. 241. δυσκοπάνιστος. Supra est glossa τὸ ἰδιωτικῶς λεγόμενος ἑπτάζυμον. Vocabulum τρισκοπάνιστος, & δισκοπάνιστος nunquam occurrit neque in Iliade, neque in Odyssea. Græcus interpres vulgaris apud Crusium ἄρτος τρισκοπάνιστος reddit per τὸ ψωμὴ τὸ καλο ζυμομένω.

v. 35. ἐπ') cod. 241. 289. ἀπ'

v. 36. πολὺ σησαμότυρον) Crusius in notis ad Batrachomyomachiam in suo exemplari legit πολλὴν σισάμιδα. In exemplari tamen, quod Leonhartus Lycius cum scholiis edidit, legitur πολὺ σησαμότυρον. Cod. 289. πολλὴν σιζαμίδα.

v. 37. οὐχ ἥπατα λευκοχίτωνα) cod. 293. 241. οὐχ εἵματα λευκοχίτωνα. Manus prima in margine scripsit: οὐχ ἥπατα λευκοχίτωνα Vocabulum λευκοχίτωνα in Iliade, & in Odyssea nunquam apparet.

v. 38. Οὐ τυρὸς) cod. 239. οὐδὲ τυρὸς

v. 39. ποθέουσιν) cod. 289. ποθέοισιν

v. 39. μάκαρες) cod. 241. μάκαραις. Manus recentissima in αι scripsit ε.

v. 40. πρὸς θοίνας) cod. 293. πρὸς θοίνας. Editio Bergleri, Basil. πρὸς θοίνην.

v. 40. μερόπων) Homerus, quando utitur hoc vocabulo, nunquam illo utitur absolute, substantive. Sed vel substantivum ἄνθρωποι illi adjungit uti Iliad. XVIII.

288. I. 250. III. 402. vel adjectivum βροτοὶ illi apponit ut Iliad. II. 285. In Odyssea non memini me vocabulum μερόπες legisse. V. 5. Batrachom. μερόπεσσιν absolute, substantive etiam occurrit.

v. 41. ἀρτύμασι παντοδαποῖσι) Vocabula ἄρτυμα, παντοδαπὸς neque, in Iliade neque in Odyssea reperiuntur.

v. 41. παντοδαποῖσιν) cod. 289. παντιδαποῖσιν

v. 42. ἀπέφευγον) cod. 289. 241. ἀπέφυγον

v. 43. ἰθὺς) cod. 289. εὔθὺς

v. 44. Οὐ δέδι' ἄνθρωπον &c.) cod. 293. ἄνθρωπον οὐ δέδια· καὶ, μέγα σῶμα φοροῦντα. Cod. 289. ἄνθρωπον οὐ δέδια καὶ περ σῶμα μέγα φοροῦντα. Apud καὶ in cod. 293. signum variæ est a manu prima, quæ in margine scripsit: καίπερ σῶμα μέγα. Lectio hæc, quamvis dura, verior mihi esse videtur: ἄνθρωπον οὐ δέδια· καίπερ μέγα σῶμα φοροῦντα. Solum ἄνθρωπον, ut sit dactylus, me moratur. Quamquam græcos vulgares nec hoc moratur, qui ο & ω, ε & αι, ι & η &c. sine discrimine usurpant. Vid. Crus. p. 391. Alterum δέδια Slavum non morabitur, quia ια pro una syllaba habet. In Batrachomyomachia græco-vulgari versibus politicis expressa in Turcogræcia Martini Crusii p. 373. habetur hic versus: γιατὶ ἐγὼ δὲν δύνομαι, ναλογαριάσω μόνος. In notis p. 390. γιατὶ, dicit Crusius κατὰ συναίρεσιν, in metiendo versu est dissyllabum; ναλογαριάσω est πεντεσύλλαβον: tanquam τὸ ἰῶτα fiat consonans. De vocalibus jer'atis clarissimus Fortunatus Durich in Bibliotheca Slavica jamjam

edenda optime docebit. Forma δείδια habetur Iliad. X. 93. & XIII. 49. & paullo infra v. 48. Forma δέδια apud Homerum in Iliade & in Odyssea non reperitur. Cod. 241. ἄνθρωπον ἐ δέδια.

v. 45. καταδάκνο δάκτυλον ἄκρον) cod. 293. 241. ἄκρον δακτύλον δάκνω. Edit. Bergl. Basil. ἄκρον δακτύλον καταδάκνω. Cod. 289. ἄκρον δακτύλον δάκνω. Notandum in hoc codice hos tres versus hoc ordine se excipere: 44. 45. 43. Sed litteris præfixis manus prima restituit ordinem.

v. 46. ἄνδρα ἵκανε) cod. 241. 289. ἵκανεν ἄνδρα.

v. 47. ἐδ') cod. 289. ἐκ

v. 47. ἐμεῖο) cod. 293. 289. ἐμοῖο. Cod. 241. v. 47. ita habet: νήδυμος δ' ἐκ ἀπέφυγεν ἄνδρα ὕπνος δάκνοντος ἐμοῖο.

v. 48. δύω μάλα πάντα τὰ δείδια) cod. 293. δύο μάλα πάντων δείδια. Cod. 241. δύο μάλα δείδια omisso πάντα.

v. 49. Κίρκον) cod. 293. κίρκον. Basil. vitiose κέρκον

v. 50. δολόεις πέλε.) cod. 241. δολόης πέλετο

v. 51. πλεῖσον) cod. 289. πλῆσον

v. 52. τρωγλοδύνοντα) cod. 241. τρωγλοδίτην

v. 52. τρώγλην) cod. 289. τρώγλευ

v. 53. ῥαφάνας) cod. 241. ῥαμφάνας

v. 53. κολοκύντας) cod. 293. κολοκύνθας

v. 54. τεύτλοις) cod. 293. 241. πράσοις. Cod. 289. ἐδὲ πράσοις

v. 54. σελίνοις) cod. 289. σελήνοις. Cod. 241. σελίνης. Super ης manus prima scripsit οις.

v. 55. ὑμῶν) cod. 293. 289. ὑμέτερ' quæ lectio mihi melius placet. Cod. 241. ἡμέτερ'

v. 56. Πρὸς τάδε μειδήσας) cod. 293. πρὸς τάδε μειδιάσας. Prima scripsit manus in margine: ταῦτα δὲ μειδήσας. Cod. 241. πρὸς ταῦτα μειδιάσας. Manus recentissima ex ια fecit η, ut sit μειδήσας.

v. 56. Φυσίγναθος) cod. 293. ὁ Φυσίγναθος. Cod. 241. ὁ Φυσίγναθος

v. 57. ἐστι καὶ ἡμῖν) cod. 293. καὶ ἡμῖν ἐστι.

v. 58. πολλὰ μάλ') cod. 289. πολλὰ καὶ

v. 59. ἔδωκε) cod. 289. δῶκε

v. 60. κατὰ γῆν, καὶ ἐφ' ὕδασι) cod. 289. κατὰ γαῖαν ἐν ὕδασι

v. 60. Σκιρτῆσαι &c.) cod. 293. post hunc versum ponit sequentem: στοιχείοις δυσὶν μεμερισμένα δώματα ναίειν. Cod. 289. ita hunc versum habet: στοιχείοις δυσσοῖς μεμερισμένα δώματα ναίειν. Ita & cod. 241. hunc versum habet. Solum legit διττοῖς

v. 61. Εἰ δ' ἐθέλεις) cod. 293. εἰ δὲ θέλεις

v. 62. Βαῖνέ μοι ἐν νώτοισι) cod. 293. βαῖνε μοι ἐν νώτοισι. Edit. Bergleri & Basil. αἴρω σ' ἐν νώτοισι.

v. 62. κράτει δέ με) cod. 289. κράτει δρόμε

v. 63. Ὅππως) cod. 241. ὅπως

v. 63. τὸν ἐμὸν δόμον) cod. 293. εἰς ἐμὸν δόμον. Cod. 241. ἐμὸν δόμον omisso τὸν.

v. 64. ἄρ) cod. 289. ἄρα

v. 65. ἁπαλοῖο) cod. 293. 241. τρυφεροῖο

v. 66. πρῶτον μὲν ἔχαιρεν) cod. 293. 241. τὸ πρῶτον ἔχαιρεν omiſſo μὲν.

v. 68. πορφυρέοις) cod. 293. πορφυρέοισιν

v. 68. ἐπεκλύζετο) cod. 293. 289. ἐκλύζετο

v. 69. ἄχρηστον) cod. 289. ἄχριστον

v. 70. ἔσφιγγε) cod. 293. ἔσφιγγε

v. 70. κατὰ γαστέρος) cod. 241. κατὰ γαστέρα

v. 71. καὶ ἐπὶ) cod. 293. 241. κἀπὶ

v. 71. ἱκέσθαι) cod. 293. ἱκέσθαι. Bergleri edit. & Baſil. ἰδέσθαι.

v. 72. ἐπεστονάχιζε) cod. 263. 289. ὑπεστονάχιζε. Cod. 241. ὑποστονάχιζε

v. 73. ἐξαπίνης) cod. 293. ἐξαίφνης. Cod. 289. omittit hunc verſum, & ſequentes ad 81. incluſive. Cod. 241. ὕδρος δ' ἐξαίφνης

v. 74. Ἀμφοτέροις) cod. 293. 241. πᾶσιν ὁμῶς

v. 76. ἀπολλύμενον καταλείπειν) cod. 293. ἀπολλύμενον καταλείπειν. Editio Bergleri, Baſil. ἀπολλύμεναι κατὰ λίμνην.

v. 77. λίμνης) cod. 241. omittit hoc vocabulum λίμνης

v. 77. κῆρα μέλαιναν) cod. 241. κῆραν μέλαινα

v. 78. ἐς ὕδωρ) cod. 293. ἐφ' ὕδωρ. Cod. 241. ἐφ' ὕδωρ εὐθύς

v. 79. Χεῖρας δ' ἔσφιγγε) cod. 293. 241. καὶ χεῖρας ἔσφιγγε

v. 79. καὶ ἀπολλύμενος κατέτριζε) cod. 241. καὶ ὀλλύμενος κατέτρυζε

v. 81. ὑπαλύξαι) cod. 241. ἀλύξαι

v. 82. Οὐρὴν πρῶθ' ἤπλωσεν) cod. 293. 241. edit. Bergleri, Basil. οὐρὴν μὲν πρῶτ' ἔπλασ'. Cod. 289. οὐρὴν πρῶθ' ἤπλωσεν

v. 82. ἐφ' ὕδασιν) cod. 289. ἐν ὕδασιν

v. 84. πορφυρέοισιν ἐκλύζετο) cod. 293. πορφυρέοισι δ' ἐκλύζετο. Cod. 289. κύμασι πορφυρέοισι δὲ ἐκλύζετο πολλὰ δακρύων. Cod. 241. ὕδατι πορφυρέοισι δ' ἐκλύζετο πολλά δ' ἐβόα.

v. 89. ὑψώσας) cod. 293. 241. ἀμπετάσας. Post hunc versum ponit cod. 289. versus illos 9. supra omissos his variis. v. 73. ὕβρις δ' ἐξαίφνης. v. 78. ἐφ' ὕδωρ.

v. 90. εἶλκον) cod. 241. 293. 289. ἦσαν

v. 91. Ὕστατα) cod. 293. 241. ὕδατι. Editio Bergleri, Basil. ὕδασι. Cod. 289. ὕδασι

v. 92. Οὐ λήσεις, δολίως.) cod. 293. οὐ λήσεις δολίως. Editio Bergleri, Basil. οὐ λήσεις γε θεούς. Ita & cod. 289.

v. 93. Ναυηγὸν ῥίψας ἀπὸ σώματος, ὡς ἀπὸ πέτρης) cod 293. ναυηγὸν ῥίψας ἀπὸ σώματος, ὡς ἀπὸ πέτρης. In margine inferiori manus prima scripsit: ναυηγὸν ῥίψας ἀπὸ νώτων, ὥς ἀπὸ πέτρης

v. 94. ἀμείνων) cod. 241. μένων. Manus secunda supra scripsit glossam ὑπάρχων.

v. 95. εἰς δρόμον) cod. 193. εἰς δρόμον. Edit. Basil. ἐς δρόμον

v. 95. πλανήσας) cod. 289. πατήσας. Cod. 241.

ἀλλ' ἀπατήσας. Super ἀπατήσας scripsit manus secunda πλανήσας.

v. 96. Ποινὴν δ' αὖ τίσεις σὺ μυῶν στράτῳ, οὐδ' ὑπαλύξεις) cod. 293. hos duos versus habet:

Ποινὴν τ' ἀντεκτίσειν τ' ὀρθὴν ὅς κ' ἀποδώσει·
Τοῖς δὴ τίσουσί σε μυῶν στρατὸς· οὐδ' ἀπολύξεις.

Ita & cod. 289. solum legit: ποινὴν ἀντεκτίσιν & τοῖς τίσουσί σε. Cod. 241. ποινὴν τ' ἀπέκτισιν τ' ὀρθῶς, & τοῖς τίσουσί σε μυῶν στρατός· οὐδ' ὑπαλήξεις. Editio Bergleri, Basil. ποινὴν σὺ τίσεις μυῶν στράτῳ, οὐδ' ὑπαλύξεις.

v. 98. Ταῦτ' εἰπὼν) cod. 241. 293. 289. ὣς εἰπὼν

v. 98. ἐν ὕδασι) cod. 289. 241. ἐφ' ὕδατι

v. 99. Λειχοπίναξ &c.) cod. 293. post hunc versum inserit sequentem: Καὶ ῥα κραιπνότατος μοίρας μυσὶν ἄγγελος ἦλθεν. Ita & cod. 289. Ita & cod. 241.

v. 101. αἰνὸς ἅπαντας) cod. 241. αἰνῶς πάντας

v. 102. ἐκέλευσαν) cod. 289. ἐκέλευον

v. 103. ἀγορήνδ') cod. 289. ἀγορὴν. Cod. 241. ἀγορήνδ'

v. 106. ἐνενήχετο) cod. 241. ὑπανείχετο

v. 109. Ὦ φίλοι) cod. 289. φίλοι.

v. 109. ἐγὼ κακὰ πέπονθα) cod. 289. ἐγὼ κακὸν πολλὸν πεπόνθαν. Cod. 241. ἐγὼ κακὰ πολλὰ πέπονθα

v. 110. ἡ μοῖρα) cod. 293. ἡ πεῖρα. Manus prima in margine hunc versum ita exhibet: ἐκ βατράχων, ἀλλ' ἡ πεῖρα πάντεσσι τέτυκται. Cod. 289. ἀλλ' ἡ μοῖρα

v. 111. Εἰμὶ δὲ νῦν ἐλεεινὸς) cod. 293. ᾽εἰμὶ δὲ νῦν ἐλεεινὸς. Edit. Bergleri, Bafil. εἰμὶ δ᾽ ἐγὼ δύστηνος

v. 111. ὄλεσσα) cod. 241. ὤλεσα

v. 112. πρῶτόν γε) cod. 293. 289. πρῶτον omiffo γε. Edit. Bergleri, Bafil. πρῶτόν ῥα

v. 113. Ἐχθίστη) cod. 241. ἔχθιστος

v. 114. ἐς μόρον ἦξαν.) cod. 293. 241. ἐς μόρον ἔκταν. Cod. 289. εἰς μόρον ἄλξαν

v. 115. δόλον) cod. 241. μόρον

v. 117. Ὁ τρίτος) cod. 289. τρίτος omiffo ὁ articulo.

v. 117. ἀγαπητὸς) græco-barb. apud Crufium μοναχός, unicus.

v. 118. Φυσίγναθος) cod. 293. ὁ Φυσίγναθος. Cod. 289. βάτραχος κακὸς εἰς βυθὸν ἄξας.

v. 119. ὁπλιζόμεσθα) cod. 289. ὁπλίζεσθε. Cod. 241. ὁπλισώμεθα

v. 119. ἐξέλθωμεν) cod. 289. ἐξέλτωμεν

v. 120. Σώματα &c.) cod. 241. omittit hunc verfum.

v. 121. Τοῦτ᾽ εἰπὼν) cod. 241. 293. 289. ταῦτ᾽ εἰπῶν

v. 122. Καὶ τοὺς μέν ῥ᾽ &c.) cod. 293. 241. omittunt hunc verfum.

v. 123. πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκεν) cod. 289. πρῶτον ἐφήρμοσαν εἰς δύο μήρους. Cod. 241. πρῶτον περὶ κνήμῃσιν ἔθηκαν

v. 124. εὖ τ᾽ ἀσκήσαντες) cod. 293. 241. κνήμας ἐκάλυπτον. Editio Bergleri, Bafil. faciunt cum Wolfii editione. Cod. 289. κρήνας ἐκάλυπτον

v. 125. Οὓς αὐτοὶ) cod. 241. ὃς ἂν

v. 126. 127.) cod. 241. 293. & 289. habent hos duos versus post v. 130.

v. 126. καλαμιστρεφέων ἀπὸ βυρσῶν) cod. 289. καλῶν σύστρεφέων ἀπὸ κυρσῶν.

v. 129. Εὐμήκης βελόνη) cod. 241. 293. σύμήκεις βελόναι. Ita & Bergler. Basil. Cod. 289. σύμήκεις βελόνε

v. 129. Ἄρηος) cod. 241. ἄρεως.

v. 130. ἐπὶ κροτάφοις καρύοιο) cod. 293. ἐπὶ κροτάφοις ἐρεβένθε. Bergl. Basil. ἐπὶ κροτάφοισι καρύε. Cod. 241. ἐπὶ κροτάφοις ἐρεβίνθε.

v. 131 ἐνόπλιοι) cod. 293. ἔνοπλοι. Bergler. Basil. ἔνοπλοι

v. 133. ξύναγον) cod. 293. 241. σύναγον

v. 134. ὁ θρύλλος) cod. 293. 241. ὁ μῦθος. Placet mihi lectio codicum. Vocabulum θρῦλλος in Iliade & Odyssea non invenitur.

v. 135. σκῆπτρον) cod. 293. ῥάβδον. Cod. 241. μετὰ χερσὶ ῥαῦδον.

v. 137. εἶπέ τε μῦθον) cod. 293. 241. εἶπε τε τοῖα.

v. 138. Ὦ βάτραχοι) cod. 289. βάτραχοι omisso ὦ. Forte librarius ω majusculum scribere voluit.

v. 139. πόλεμόν τε) cod. 293. πόλεμόν τε. Bergl. Basil. πτόλεμόν τε

v. 140. ὅνπερ ἔπεφνεν) cod. 293. ὅνπερ ἔπεφνεν. Bergl. Basil. ὃν κατέπεφνεν

v. 142. γεγάατε) cod. 293. γεγόνατε. In margine manus prima scripsit: γεγάατε.

v. 143. μυῶν εἰς ὦατα, μῦθος) cod. 289. λόγος δ' εἰς ὦατα πάντων. Cod. 241. λόγος δ' ἐς ὦατα μυῶν

v. 145. αὐτῶν) cod. 241. αὐτόν. Super όν manus prima scripsit ῶν.

v. 146. ἔκτεινον) cod. 241. ἔκταγον

v. 147. Ὀλλύμενον) cod. 289. ὀλλύμενον

v. 147. πάντως ἐπνίγη) cod. 293. 241. πάντως δ' ἐπνίγη

v. 147. παρὰ λίμνην) cod. 241. περὶ λίμνην

v. 148. Νήξεις τὰς) cod. 289. νήξεις τῶν. Cod. 241. νήξεις omisso τὰς.

v. 151. Τοιγὰρ) cod. 289. νῦν γὰρ

v. 151. εἶναι) cod. 289. omittit εἶναι

v. 153. χείλεσιν) cod. 293. τείχεσιν. Cod. 241. ita versum habet: ἄκροις τείχεσιν, ἔνθα κατάκρημνος ἔνι χῶρος.

v. 154. ἐξέλθωσι) cod. 293. 289. ἐξέλθωσιν

v. 155. ὅσις σχέδον ἀντίον ἔλθοι) cod. 293. ὅπως σχεδὸν ἦλθον ἐφ' ἡμᾶς. Cod. 289. ὅσις σχεδὸν ἀντίος ἔλθῃ. Cod. 241. ὅταν σχεδὸν ἔλθωσ' ἐφ' ἡμᾶς

v. 156. Ἐς λίμνην) cod. 241. εἰς λίμνην

v. 156. σὺν ἐκείναις) cod. 293. σὺν ἐκείναις. Bergler. Basil. σὺν ἔντεσιν. Cod. 289. σὺν ἐκείνῳ ὅδοῦ κάλωμεν

v. 157. πνίξαντες ἐν ὕδασι) cod. 293. πνίξαντες ἐκείνους

v. 157. ἀκολύμβους) cod. 289. ἀκολύμους

v. 159. Ὣς ἄρα φωνήσας &c.) cod. 293. 241. ὥς εἰπὼν ἀνέπεισε καθοπλίζεσθαι ἅπαντας.

v. 159. ἐνέδυσεν) cod. 289. κατέδησεν

v. 161. τεύτλων) cod. 293. 289. σεύτλων. Cod. 241. καλῶν χλοερῶν ἀπὸ σεύτλων.

v. 163. ὀξύσχοινος) cod. 241. ὀξύσχοινον

v. 163. μακρὸς) cod. 241. μακρὸν

v. 164. Καὶ κόρυθες &c.) cod. 293. 241. καὶ κέρα κοχλιῶν λεπτοῖς ἐκάλυπτε κάρηνα. Cod. 289. καὶ κέρα κοχλιῶν λεπτοῖς ἐκάλυπτε κάρηνα

v. 165. ἐπ' ὄχθαις ὑψηλῇσι) cod. 241. ἐπ' ὄχθοις ὑψηλοῖσι.

v. 166. Σείοντες) cod. 241. συσείοντες

v. 166. Θυμοῦ δ' ἔμπλητο ἕκαστος) cod. 293. Θυμοῦ δ' ἀπέπλητο ἕκαστοι. Cod. 289. Θυμοῦ δ' ἔπληστο ἕκαστος.

v. 170. Οἷος κενταύρων) cod. 293. post hunc habet versus sequentes:

> ὡς βατράχων στρατὸς ἔβρεμεν, εὖτε γιγάντων
> καὶ μῦες κενταύρων μεγαλαύχων ἦσαν ὅμοιοι.

Ita & cod. 289. Solum legit μῦς, & ὁμοῖο.

v. 172. ἀθανάτων) cod. 293. 241. τειρομένοισι

v. 172. καὶ Ἀθηναίην προσέειπεν) cod. 293. καὶ προσέειπεν ἀθήνη

v. 173. ἤ ῥ' ἐπαλεξήσουσα πορεύσῃ) cod. 293. 241. ἆρα βοηθήσουσα πορεύῃ. Cod. 289. ἆρ ἐπαρρήσουσα πορέβῃ

v. 174. σευ) cod. 289. σϐ. Cod. 241. σϐ κατὰ τὸν νηὸν omisso ἀεὶ.

v. 175. ἐκ θυσιάων) cod. 293. 241. παντοδαποῖσι. Cod. 289. θυσιάων ἐδέσμασιν

v. 177. Ὦ πάτερ) cod. 241. omittit hæc.

v. 178. ἔοργαν) cod. 289. ἔργαν. Cod. 241. ἔοργαν ϐτοι.

v. 179. λύχνϐς) cod. 241. λύχνα

v. 180. μευ) cod. 289. μοι

v. 180. λίην) cod. 293. λίαν.

v. 180. ἔρεξαν) cod. 293. ἔοργαν. Cod. 289. οἷα μ' ἔρεξαν. Cod. 241. versum hunc ita habet: τόδε μϐ λίαν ἔδακε φρένας οἷα μ' ἔοργαν.

v. 181. μευ) cod. 289. 241. μϐ

v. 181. ἐξύφηνα) cod. 289. 241. ἐξύφανα.

v. 182. ςήμονα) cod. 293. ςήμονα. Hoc vocabulum in Odyssea, & Iliade nusquam reperi. In Odyssea alicubi in codice 56. locus mihi non occurrit, tanquam glossam interlinearem deprehendi. Græco-barbarum ςήμωνι & ςήμων est.

v. 183. ἐμποίησαν· ὅδ' ἠπητής) cod. 289. ἐτέλεσαν ὅδ' ἐπήτης. Cod. 241. καὶ τρώγλας ἐτέλεσαν· ὅδ' ὑπήτης

v. 184. Καὶ πράοσει με τόκϐς) cod. 293. 241. καὶ πολύ με πράοσει omisso με τόκϐς. Cod. 289. καὶ πολύ με πράοσειν

v. 185. ὕφηνα) cod. 289. ἔνησα

v. 185. Χρησαμένη &c.) cod. 293. 289. post hunc versum

ponunt sequentem: καὶ πράσει με τόκον, τότ᾽ ἐρίπον ἀθανάτοισιν. Melius cod. 241. hunc versum ita refert: καὶ πράσει με τόκον· τόγ᾽ ἐρίπονον ἀθανάτοισιν.

v. 190. καταμῦσαι) cod. 293. καταμῦσαι. Cod. 289. καμμῦσαι. Vocabulum hoc in Iliade, & in Odyssea non occurrit.

v. 192. τούτοισιν) cod. 241. τούτοις

v. 193. ἡμείων τρωθῇ) cod. 241. ἡμῶν τρωθείη

v. 193. ὀξυόεντι) cod. 289. εἰσξυόεντι, & post sequitur hic versus: μή τις καὶ λόγχῃ τυπῇ δέμας ἠὲ μαχαίρῃ

v. 194. καὶ εἰ) cod. 289. εἰ καὶ. Cod. 241. εἰ καὶ

v. 195. τερπώμεθα) cod. 289. τερπόμεθα

v. 197. εἰσῆλθον) cod. 293 εἰσῆλθον. Cod. 241. ἀολλέες εἰσῆλθον. Bergl. Basil. ἤλυθον. Post hunc versum habet Bergl. Basil. istum versum: κάδδ᾽ ἦλθον κήρυκε, τέρας πολέμοιο φέροντε. Cod. 293, & edit. Wolfii omittunt hunc versum. Cod. 289. πάντες δ᾽ ὁμῶς ἀολλέες εἰσῆλθον εἰς ἕνα χῶρον. Et addit hunc: κάδδ᾽ ἦλθον κήρυκες τέρας πολέμοιο φρέοτες

v. 199. ἐσάλπιζον) cod. 293. ἐσάλπιξα. Cod. 289. 241. ἐσάλπιξαν

v. 201. Λειχήνορα) versio græco-barbara apud Crusium λειχήνερα.

v. 202. προμάχοις) cod. 289. προμάχοισι

v. 204. Δύπησεν δὲ πεσὼν) cod. 293. etiam ita. Bergl. Basil. omittunt hunc versum.

v. 207. ψυχὴ δ' ἐκ σώματος ἔπτη) cod. 293. 241. ψυχὴ σώματος δ' ἐξέπτη.

v. 208. Σευτλαῖος) cod. 293. σευτλαῖον. Cod. 241. versum hunc ita habet: σευτλαῖον δ' αὖ ἔπεφνε βαλὼν κέαρ ἐμβασίχυτρος.

v. 208. Ἐμβασιχυτρον) cod. 293. ἐμβασίχυτρος Post hunc versum cod. 293. & 241. exhibent sequentem: ὠκιμίδην δ' ἄχος εἷλε καὶ ἤλασεν ὀξέι σχοίνῳ

v. 209. 210.) cod. 293. & Bergl. Basil. ex his duobus versibus unum sequentem habent: ἀρτοφάγος σευτλαῖον ἐνήρατο, χωόμενος κῆρ. Cod. 289. ita ex duobus unum habet: ἀρτοφάγος δὲ πολύφωνον κατ̀ γαστέραν τύψεν

v. 211. ἐξέπτη) cod. 289. ἔπτη

v. 213. πέτρῳ μυλοειδέϊ τρῶσεν ἐπιφθὰς) cod. 293. ἁπαλοῖο δι' αὐχένος εὐθὺς τρῶσεν, & post hunc versum habet sequentes: οὐδ' ἐξέσπασεν ἔγχος ἐναντίον· ὡς δ' ἐνόησε Κωσοφάγον φεύγοντα βαθείαις ἔμπεσεν ὄχθαις. Et omittunt cod. 293. 241. v. 214. 215. 216. 217. Cod. 289. τρωγλοδύτην ἁπαλοῖο δι' αὐχένος τρῶσεν ἐπιφθάς Πέτρῳ μυλοειδέϊ· τὸν δὲ σκοτὸς ὄσσε κάλυψεν Ὠκιμίδην δ' ἄχος εἷλε καὶ ἤλασεν ὀξέϊ σχοίνῳ. Ἀλλ' ὁ μὲν ἔσπασεν ἔγχος ἐφωρμήθησαν δ' ἐπ' αὐτῷ Οὐδ' ἐξέσπασεν ἔγχος· ἐναντίον ἤριπε δ' εὐθὺς Λειχήνωρ &c. Cod. 241. τρωγλοδύτην ἁπαλοῖο δι' αὐχένος· ἤριπε δ'

δ' ὀξὺς. Οὐδ' ἐξέσπασεν ἔγχος ἐναντίον ὡς δ' ἐνόησε Κοσοφάγον φεύγοντα· βαθείαις ἔμπεσεν ὄχθαις.

v. 215. Φαεινῷ) cod. 289. Φανεῷ

v. 217. Κραμβοφάγος &c.) cod. 289. κοσοφάγος φεύγων βαθείης ἔμπεσεν ὄχθαις

v. 218. ἐν ὕδασιν. ἤλασε δ' αὐτὸν) cod. 293. & 289. μάχης· ἀλλ' ἤλασεν αὐτόν. Cod. 241. μάχη· ἀλλ' ἤλασεν αὐτόν

v. 219. οὐδ') cod. 289. οὐκ

v. 219. οὐδ' ἀνένευσεν) cod. 241. οὐ κανένεοσε

v. 219. ἐβάπτετο) cod. 241. βάπτετο

v. 220. παρ' ἠϊόν') cod. 289. παρ' αἴοναν

v. 221. χορδῆσι) cod. 289. χορδαῖσιν

v. 222. Τυρογλύφιν &c.) cod. 293. τυροφάγον δ' αὐτῆσι ἐπ' ὄχθαις ἐξενάριξε. Cod. 289. τυροφάγον δ' ἐπ' ὄχθης λιμνήσιος ἐξενάριξε. Ita cod. 241. Solum omittit λιμνήσιος. Bergl. Basil. λιμνίσιος δ' ὄχθαισι τυρογλύφον ἐξενάριζε.

v. 223. δ' ἐσιδὼν) cod. 293. δ' ἐσιδών. Cod. 241. πτερνογλίφυν δ' ἐσιδὼν καλαμύνθιος ἐς φόβον ἦλθεν. Bergl. Basil. δὲ ἰδών. Cod. 289. habet ita v. 223. πτερνόγλυφον δὲ ἰδὼν καλαμίνθιος εἰς βάθος ἦλθεν.

v. 224. Ἥλατο) cod. 289. ἤλλατο. Post hunc versum ita cod. 289. habet sequentes: Φλιτραῖον δ' ἄρ ἐπέφνεν ἀμύμων ἐμβασίχυτρος· ὑδροχάρις δ' ἐπέφνε πτερνοφαγὸν βασιλέα.

v. 225. Ὑδρόχαρις &c.) cod. 293. Φυτραῖον δ' ἄρ ἐπέφνεν ἀμύμων ἐμβασίχυτρος. Bergl. ὑδρόχαρις δέ τε πέφνε πτερνοφάγον βασιλέα. Basil. facit cum Wolfio. Cod. 241. Φυτραῖος δ' ἄρ ἔπεφνεν ἀμύμον' ἐμβασίχυτρον.

v. 227. ἔσαζε) cod. 293. ἔσαξε

v. 227. γαῖα) cod. 289. γαῖαν

v. 228. Λιτραῖον &c.) cod. 289. 241. omittunt hunc versum.

v. 229. Λαχοπίναξ &c.) cod. 293. 241. λειχοπίνακα δ' ἐπέφνεν ἀμύμων βορβοροκοίτης. Bergl. Basil. faciunt cum Wolfio.

v. 231. Πρασοφάγος &c.) cod. 293. 241. πρασαῖος δ' ἐσιδὼν, ποδὸς εἵλκυσε νεκρὸν ἐόντα. Bergl. Basil. faciunt cum Wolfio. Cod. 289. πρασοφάγος δ' ἐσιδὼν ποδὸς εἵλκυσε νεκρὸν ἐόντα.

v. 232. ἀπέπνιξε) cod. 289. ἀπέθηκε

v. 233. περὶ τεθνειώτων) cod. 241. περί τε ὀνὶ ὄντων. Lectio corrupta.

v. 234. Καὶ βάλε πρασοφάγον &c.) cod. 293. 289. & 241. καὶ βάλε πρασαῖον μή πω γαίης ἐπιβάντα. Bergl. καὶ βάλε πηλύσιον κατὰ νηδύος εἰς μέσον ἧπαρ. Basil. καὶ βάλε πηλύσιον κατὰ νηδύος εἰς μέσον ἧπαρ

v. 235. προὔθεν) cod. 293. 241. προπάροιθεν. Cod. 289. ita hunc v. 235. habet: πίπτε δέ οἱ προπάροιθ' ἦτορ ἔκτοθε βεβήκει

v. 236. Πηλοβάτης) cod. 293. 241. κραμβοβάτης

v. 236. ἐπ' αὐτὸν) cod. 289. ἐπ' αὐτῷ
v. 238. Θυμώθη δ' ἄρα κεῖνος) cod. 293 ὠργίωθη δὲ ἐκεῖνος. Cod. 241. ὠργίωθη ἐκεῖνος. Cod. 289. ὠργίωθη δ' ἄρ ἐκεῖνος
v. 238. δέ τε) cod. 289. 241. δέ γε
v. 239. ἐν πεδίῳ) cod. 289. ἐν γαίῃ
v. 239. ὄβριμον) cod. 293. ὄμβριμον
v. 239. ἄχθος) cod. 289. ἔχθος
v. 240. Πηλοβάτην) cod. 293. 241. κραμβοβάτην
v. 240. ὑπὸ γόνατα) cod. 289. κατὰ γόνατα
v. 240. ἐκλάσθη) cod. 293. 241. ἐάγη.
v. 241. κνήμη) cod. 289. κνήμι
v. 242. αὖθις βαῖνεν) cod. 289. οὗτος βαῖνε
v. 243. Τύψε μέσην &c.) cod. 293. versum hunc ita exhibet: τύψε δὲ οἱ μέσην κατὰ γαστέρα, πᾶσα δὲ εἴσω. Cod. 289. τύψε δέ οἱ μέσην κατὰ γαστέρα· πᾶς δέ οἱ εἴσω. Cod. 241. τύψε δεν οἱ μέσην κατὰ γαστέρα· πᾶσα δὲ εἴσω
v. 244. ἔκχυντο) cod. 293. ἐκέχυντο
v. 246. Σιτοφάγος) cod. 293. τρωγλαδάτης. Cod. 241. τρωγλοδύτης
v. 246. ὄχθησιν) cod. 293. ὄχθησι
v. 247. Σκάζων) cod. 289. σκχάδζων. Vitiose.
v. 248. Ἥλατο) cod. 289. ἥλλατο
v. 248. ὅππως) cod. 289. εἴ πως. Cod. 241. ὅπως
v. 249. ἔβαλε) cod. 293. ἔβαλε. Bergl. Basil. ἔβαλεν. Cod. 289. δὲ βάλεν. Post hunc versum cod.

293. & 289. habet sequentem: ἔσχατος ἐκ λίμνης ἀνεδύσατο· τείρετο δὲ αἰνῶς.

v. 249. ἐς ποδὸς ἄκρον) cod. 289. εἰς πόδα ἄκρον. v. 241. ἐς πόδα ἄκρον

v. 250. Ὦκα δὲ τειρόμενος &c.) cod. 293. 289. omittunt hunc versum. Etiam cod. 293. omittit v. 249. 250. editionis Basiliensis. Editio Wolfii hos duos versus 249. 250. editionis Basiliensis etiam omittit. Cod. 241. heic loci hunc versum habet: ἔσχατος ἐς λίμνην ἀνεδύσατο· τείρχιτο δ' αἰνῶς.

v. 253. Οὐδ' ἔρρηξε &c.) cod. 293. post hunc versum habet quinque sequentes:

Τῷ δ' ἔβαλε τρυφάλειαν ἀμύμονα καὶ τετράχυτρον
Δῖος ὀριγανίων· μιμούμενος αὐτὸν ἄρηα
Ὃς μόνος ἐν βατράχοισιν ἀρίστευε καθ' ὅμιλον
Ὥρμησεν δ' ἐπ' αὐτὸν· οὐδ' ὡς εἶδεν οὐχ ὑπέμεινεν
Ἡρώας κρατεροὺς, ἀλλ' ἔδυνε βένθεσι λίμνης.

Cod. 289. facit cum cod. 293. solum his variis: v. 2. ὀρηγανίων. v. 4 ὥρμησε δ' ἄρ ἐπ' αὐτόν. v. 5. ἀλλ' ἔδυν' ἐν βένθεσι λίμνης. Ita etiam cod. 241. post v. 253. quinque versus habet his variis: v. 1. τρειφάλιαν. v. 2. αὐτὸν omittit. v. 4. ὥρμησέν δ' ἄρ ἐπ' αὐτόν.

v. 254. ἐνὶ μύεσσι νέος παῖς) cod. 293. ἐν μυσὶ μεριδάρπαξ. Cod. 241. ἐν μυσὶ μεριδάρπαξ omisso

νέος παῖς. Bergl. Basil. ἐν μύεσσι νέος παῖς. Cod. 289. ἐν μύεσσιν νέος omisso παῖς

v. 255. Ἀγχέμαχος) cod. 289. ἐγχέμαχος. Cod. 241. κρείωνος

v. 255 — 289.) cod. 293. longissime discedit a vulgatis editionibus. Ita versus exhibentur:

Κρείωνος Φίλος, υἱὸς ἀμύμονος Ἀρτεπιβούλου
Οἴκαδ' ἰὼν, πολέμοι μεταχεῖν παῖδα ἐκέλευσεν
Αὐτὸς δ' εἰσήκει γαυρούμενος ὡς κατὰ λίμνην
Οὗτος ἀναρπάξαι βατράχων γένος ἐπηπείλει
Καὶ ῥήξας καρύου μέσσην ῥάχιν εἰς δύο μοίρας,
Φράγδην ἀμφοτέροισιν· ἐν ὤμοις χεῖρας ἔθηκεν.
Οἱ δὲ, τάχος δείσαντες ἔβαν πάντες κατὰ λίμνην
Καί νυ κεν ἐξετέλεσσεν, ἐπεὶ μέγα οἱ σθένος ἦεν,
Εἰ μὴ ἄρ ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Καὶ τότ' ἀπολλυμένους βατραχοὺς ὤκτειρε Κρονίων
Κινήσας δὲ καρὴν, τοίην ἐφθέγξατο φώνην.
Ὢ πόποι· ἦ μέγα ἔργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι
Οὐ μικρὸν με πλήσσει Μεριδάρπαξ, ὃς κατὰ λίμνην
Ἅρπαξ βατράχοισιν ἀμείβεται, ἀλλὰ τάχιστα
Παλλάδα πέμπωμεν πολεμόκλονον ἢ καὶ Ἄρηα
Οἵ μιν ὑποσχίσουσι μάχης, κρατερόν περ ἐόντα
Ὣς ἄρ' ἔφη Κρονίδης. Ἄρης δ' ἀμείβετο μῦθον,
Οὐ γὰρ Ἀθηναίης Κρονίδη σθένος, οὔτε Ἄρηος
Ἰσχύσει βατράχοις ἀρρηγέμεναι αἰπὺν ὄλεθρον
Ἀλλ' ἄγε πάντες ἴωμεν ἀρηγόνες, ἢ τὸ σὸν ὅπλον
Κινείσθω οὕτω γὰρ ἁλώσεται ὅστις ἄριστος.

Ὡς ποτε καὶ κατὰ νῆα κατέκτανεν ὄμβριμον ἄνδρα,
Καὶ μέγαν εὐκελάδοντα, καὶ ἄγρια φῦλα γιγάντων
Ὡς ἄρ ἔφη· Κρονίδης δ' ἔβαλεν ψολόεντα κεραυνὸν
Πρῶτα μὲν ἐβρόντησε· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὄλυμπον
Αὐτὰρ ἔπειτα κεραυνὸν δειμαλέον, Διὸς ὅπλον
Ἧκ' ἐπιδινήσας, ὅδ' ἄρ ἔκτατο χειρὸς ἄνακτος
Καὶ πάντας ἐφόβησε βαλὼν ἐπὶ τούσδε τε μῦας
Ἀλλ' οὐ ὡς ἀπέληγε μυῶν στρατὸς· ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
Ἔλπετο πορθήσειν βατράχων γένος αἰχμητάων
Εἰ μὴ ἀπ' Ὀλύμπου βατράχους ᾤκτειρε Κρονίων
Ὅς ῥα τότ' ἐν βατράχοισιν ἀρωγοὺς εὐθὺς ἔπεμψεν
Ἦλθον δ' ἐξαίφνης Νωτάκρωνες, ἀγκυλοχῆλαι
Λοξοβάται, στρεβλοί, ψαλιδόστομοι, ὀστρακόδερμοι.
Ὀστοφυεῖς, πλατύνωτοι, ἀποστίλβοντες ἐν ὤμοις
Βλεσοί, χειροτένοντες ἀπὸ στερνῶν ἐσορῶντες
Ὀκτάποδες, δικάρηνοι, ἀχείρεες· οἱ δὲ καλοῦνται
Καρκῖνοι, οἵ ῥα μυῶν οὐρὰς στομάτεσσιν ἔκοπτον.

In cod. 289. qui facit cum cod. 293. v. 1. hujus variantiæ ita exhibetur: μεριδάρπαξ ὄρχαμος μιμούμενος αὐτὸν ἄρηα. v. 2. παῖδ' ἐκέλευεν. v. 3. ἔστηκεν γαυριώμενος οὐ κατὰ λιμνήν. v. 8. ἐξετέλεσσαν. v. 12. μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι v. 14. 15. οὐ μικρόν με πλήσσει μεριδάρπαξ οὐ κατὰ λίμνην ἐναίρειν βατράχους βλεμεαίνει· ἀλλὰ τάχιστα. v. 16. ὅς μεν ἀποσχίσουσι μάχης κρατέρω περ ἐόντε. v. 19. ἰσχύσει βατράχοισιν ἀρηγέμεν. v. 20. ἴωμεν ἀμυνέμεν ἢ τὸ σὸν ὅπλον.

v. 21. Poſt hunc verſum cod. 289. habet hunc: ὤτι τάνας πέφνες ἀρίςους ἔξοχα πάντων. v. 22. ita habetur: ὠ ποτε κατὰ νῆα κατέκτανες ὄβριμον ἄνδρα. v. 24. δὲ βάλεν. v. 25. πρῶτο μὲν βρόντησε. v. 28. πάντας μεν ῥ' ἐφόβησε. v. 30. πορθήσιν. v. 31. ἀπ' ὀλύμπου. v. 32. ὅςις φ..ειρομένοισιν ἀρωγοὺς εὐθὺς ἔπεμψεν. v. 33. ἐξαίφνης νωτάκμονες. v. 34. ψαλιδόςομοι. v. 36. κλαισοὶ χειροτίνοντες ἀπὸ ςέρνων ὁρόωντες. v. 37. καλέονται. v. 38. οἵ ῥα μυῶν οὐρὰς ςομάτεσσιν ἔκοπτον. In cod. 241. hæ ſunt variæ: v. 4. ἐπεπέιλει. v. 5. μέσην. v. 8. ἐξετέλεσεν. v. 9. νόησεν. v. 12. πόπποι. v. 16. ὑποχήσουσι. v. 18. ἔτε γ' ἄρηος. v. 19. ἀρηγέμεν'. v. 23. καὶ μέγαν εὐκελάδοντα omittit codex 241. v. 28. πάντας μὲν ἐφόβησεν omiſſo καὶ. v. 28. τε μύας deeſt. v. 30. πορθμήσειν βατράχων ῥα γένος αἰχμητάων. v. 32. τότε βατράχοισιν. v. 33. νωτάκρονες. v. 35. ὀςρ..φυεῖς. Manus prima ſupra gloſſam ſcripſit: φύσιν ἔχοντες ὄςρεων. v. 37. ὀκτήποδες. His variis exceptis facit cod. 241. cum cod. 293.

v. 263. τοίην ἐφθέγξατο φωνήν) Homerus nusquam neque in Iliade, neque in Odyſſea utitur hac phraſi.

v. 292. Οὓς καὶ) cod. 293. τοὺς δὲ. Cod. 41. οὓς καὶ

v. 292. δειλοὶ μύες) cod. 293. 289. 241. πάντες μύες

v. 292. οὐδ' ὑπέμειναν) cod. 293. 289. οὐδέτ' ἔμειναν Cod. 241. οὐδ' ἔτ' ἔμειναν

v. 293. Ἐς δὲ φυγὴν ἐτράποντο) cod. 241. ἐς φυγὴν τράποντο

v. 293. ἐδύσετο) cod. 293. ἐδύσατο. Bergl. Basil. ἐδύετο. Cod. 241. δύσατο.

v. 293. ἥλιος) Homerus vocabulo ἥλιος utitur Odyss. VIII. 271. Grammatici notante Eustathio observarunt, Homerum non nisi semel vocabulo ἥλιος usum fuisse.

v. 294. τελετὴ) cod. 293. τελετή. Vocabulum hoc in Iliade, & in Odyssea non reperitur. Prima scriptura fuerit τελευτὴ, quod Græci hodierni, putem ego, & antiquissimi, τελετὴ pronuntiare solent.

VARIÆ IN HYMNUM I. IN APOLLINEM.

Vers. 6. ἐκλήϊσε) edit. Flor. κλήϊσε

v. 18. ὑπ' Ἰνώποιο ῥεέθροις) Clarissimo Matthiæ, vide Neues Magazin für Schullehrer, herausgegeben von Ruperti und Schlichthorst, ersten Bandes erstes Stück, Göttingen, 1792. p. 129. legendum esse videtur: ἐπ' Ἰώποιο ῥεέθροις.

v. 20. νόμοι) in Odyss. & Iliade vocabulum νόμος non reperitur.

v. 27. 28. Cl. Matthiæ hi duo versus videntur spurii. Et versum 26. in fine ita legit: κραναῇ ἐνὶ δήλῳ.

v. 32. ἀγχιάλη Πεπάρηθος) Cl. Matthiæ potius videtur legendum esse ἀμφίαλος Πεπάρηθος. Vocabulum ἀγχίαλος vix in Homeri Odyssea occurrit.

v. 46. Εἴ τίς οἱ) edit. Flor. εἴ τις σοι. Forte ob alliterationem.

v. 59. ἄνακτ') edit. Flor. ἄναξ

v. 59. οἵ τε θεοί κέ σ' ἔχωσι) edit. Flor. θεοὶ κε σ' ἔχωσιν

v. 65. γενοίμην) edit. Flor. γ' ἐροίμην

v. 130. ἀθανάτοισι) ἀθανάτῃσι certissime legendum esse Matthæi pronunciat. Sed non est opus hac mutatione. Est etiam ἀθανάτοισι Dativus pluralis fæmininus. Innumera exempla in Homero occurrunt.

v. 139. Ἥνθησ' &c.) Cl. Matthæi hunc versum interpolatum autumat.

v. 146. μάλις' ἐπιτέρπεαι ἦτορ) cod. hist. Thucydidis N. 33. apud. Nessel. μάλισά γε θυμὸν ἐτέρφθης.

v. 148. Αὐτοῖς σὺν &c.) cod. Thucydidis 33. σὺν σφοῖσι τεκέεσσι γύναιξί τε σὴν ἐς ἀγυίαν

v. 149. οἱ δέ σε &c.) cod. Thucyd. 33. ἔνθα σε πυγμαχίῃ τε, καὶ ὀρχηστυῖ καὶ ἀοιδῇ

v. 150. ὅταν στήσωνται ἀγῶνα) cod. Thucyd. 33. ὅταν καὶ θέσωσιν ἀγῶνα.

v. 165 ἰλήκοι) cod. Thucyd. 33. ἰλλήκοι

v. 166. ἐμεῖο) cod. Thucyd. 33. ἐμοῖο

v. 168. ἀνείρηται ξεῖνος ταλαπείριος ἐλθών) cod. Thucyd. 33. ἂν ἤρ ται ἀταλαιπείριος ἄλλος ἐπελθών

v. 169. ὑμμιν) edit. Dukerian. Thucyd. ὕμμιν. Cod. Thucyd. 33. ὑμῖν

v. 171. ὑποκρίνασθ' εὐφήμως) edit. Dukerian. Thucyd.

ὑποκρίνασθε ἀφήμως. Cod. Thucyd. 33. ὑποκρίνασθε εὐφήμως

v. 217. Μαγνῆτας) edit. Flor. μαγνηίδας

v. 218. Ἰαωλκὸν) edit. Flor. ἰωλκόν. In dialogo Platonis Euthydemo edit. Bipont. p. 33. l. 11. cod. Kollarii Supplem. LIV. antiquiſſimus ad τῇ μηδείᾳ in margine hoc ſcholion a prima manu refert: αὐτὴ συνεβούλευσε ἀπὸ κολχῶν μετὰ ἰάσονος εἰς ἴολκὸν ἐλθοῦσα ταῖς πελίδου θυγατράσιν· ἵνα εἰ τοῦτον βούλοιντο νέον γενέσθαι ἑψηθῇ. Melius mihi placet lectio ἰωλκὸν quam Wolfianum ἰαολκόν.

v. 231. ἀχθόμενός περ) Cl. Matthæi legendum videtur αἰθόμενον πῦρ.

v. 243. Ἁλίαρτον) edit. Flor. ἄμαρτον. Facile compoſitor μ pro λι in exemplari Mſſ. ex quo fluxit editio Florentina legere potuit.

v. 305 — 355) Celeberrimo Heyne hi verſus interpolati videntur.

v. 317. ὅν γε μὲν αὐτὴ) edit. Florent. ὅν τέκον αὐτή, In margine adſcriptum eſt λείπει.

v. 393 — 396) Cl. Matthæi videntur eſſe interpolati hi verſus.

v. 402. ὅσις) cod. Moſqu. ὅτις

v. 423. καὶ ἐΰκτιτον Αἶπυ) edit. Flor. εὐκτίμενον αἰπὺ

v. 442. Σπινθαρίδες) Recte obſervat celeberrimus Ruhnken hanc formam nullibi in Homero occurrere. Cl. Matthæi videtur legi poſſe: σπινθῆρες τ᾽ ἐπέτοντο.

v. 446. Κριοσαίων) edit. Flor. κριοσαγῶν

v. 460. ἀδδηκότες) edit. Flor. ἀδηκότες

v. 541. καταθνητῆς ἀνθρώπων) edit. Flor. κατὰ θνητῆς ἀνθρώπων

VARIÆ IN HYMNUM II.

IN

MERCURIUM.

Vers. 30. ἤδη μοι) Cl. A. Matthæi, vide Magazin für öffentliche Schulen und Schullehrer, zweyter Band, Bremen, 1791. legendum existimat ἦ δή μοι

v. 36. Οἴκοι βέλτερον &c.) Cl. A. Matthæi hunc versum expungit.

v. 37. ἔσσαι, αἰχμά) Cl. A. Matthæi legit: ἐσσὶ ἄκημα

v. 58. ὠρίζεσκον) edit. Flor. ὠρίζεσκον

v. 137. Οὐλόποδ' &c.) usque ad hunc versum contuli editionem Florentinam. Reliqua conferre otium non fuit. Neque etiam adeo necessarium est, dum plura exemplaria editionis Florentinæ haberi possunt.

v. 156. βαλών) Cl. A. Matthæi legit λαβών, & valde recte.

v. 259. ἡγεμονεύων) Cl. Matthæi conjicit legendum esse ἠπεροπεύων.

VARIÆ IN HYMNUM IV.

IN

CEREREM.

Vers. 4. χρυσοθρόνε) cod. Mosc. χρυσαόρε. Celeb. Ruhnkenius χρυσοθρόνε substituit. Lectio codicis Mss. & Cl. Ignarræ præplacet.

v. 13. Κηώδει δ' ὀδμῇ &c.) cod. Mosc. κῶδις τ'. ὀδμῇ πᾶς ἐρανὸς εὐρὺς ὕπερθε. Lectio Vindobon. est correctio Ruhnkenii. Ignarra legendum putat: κυδιόωντ'. ὀδμῇ πᾶς ἐρανὸς εὐρὺς ὕπερθε.

v. 23. ἀγλαόμορφοι ἑταῖραι) cod. Mosc. ἀγλαόκαρποι ἐλαῖαι. Lectio Vindobon. est correctio Ruhnkenii.

v. 58. ὦκα) Cl. Mitscherlich ὦνα legit. Cod. Mosc. ὦκα legit.

v. 64. Θεᾶς ὕπερ) cod. Mosc. Θέας ὕπερ. Ruhnken. Θεᾶς ὕπερ.

v. 70. εἴ πε ὅπωπας) cod. Mosc. εἴπε ὅπωπεν. Ruhnken. εἴ πε ὅπωπας.

v. 115. *Πίλνασαι) cod. Mosc. πιλνᾷς. Cl. Vossii est correctio πίλνασαι

v. 122. Δὼς μὲν ἐμοί γ' ὄνομ' ἐςί) cod. Mosc. δὼς ἐμοί γ' ὄνομ' ἐςί. Ruhnkenii correctio est: Δωρὶς ἐμοί γ' ὄνομ' ἐςί. Cl. Fonteinius pro δὼς legit δηώ.

v. 134. ἐγγεγάασιν) cod. Mosc. ἐκγεγάασιν.

v. 207. ἀνένευσ') cod. Mosc. ἀπένευσ'. Hoc versu pro οἱ, ut volunt Vossius, Ruhnkenius, cod. Mosc. legit τοι.

v. 211. ὁσίης ἐπέβη) cod. Mosc. ὁσίης ἕνεκεν

v. 280. πολυάρητος) cod. Mosc. πολυήρατος

v. 242. ποίησεν) cod. Mosc. ποίησα

v. 387. De his lacunis, & quæ eas e veteri scriptura, quoad fieri potuit, supplere conata est, recentiori manu, vide quæ Cl. Mitscherlich in Præfatione editionis suæ lips. 1787. monuit. In hac editione Hymni in Cererem ea, quæ recentior manus vel adpinxit, vel denuo atramento induxit, minoribus characteribus expressa sunt. Hanc rationem ante Mitscherlichium observarunt Ruhnkenius & Wolfius. Ego illam hoc ex capite observare non volui, quod typographia Trattneriana nimis deformes characteres minores, grec petit dictos, exhibeat.

v. 418. Ἠλέκτρη) codd. Pausaniæ 89. 90. Kollarii supplement. legunt, ἠλέκτρα.

v. 419. Καὶ Μελίτη &c.) codd. Pausaniæ 89. 90. Kollarii supplement. & editio Sylburgii Lips. fol. omittunt hunc versum. Cl. Mitscherlich non notavit hunc defectum, saltem quoad editionem Sylburgii Lipsiensem.

v. 429. δρεπόμην περὶ χάρματι) cod. Mosc. δρεπομένη περὶ χάρματι. Cl. Jacobs δρεπόμην ἐπ' ἀθύρματι. Ceterum lectorem ablego ad doctissimas adnotationes Cl. Mitscherlichii, & Nicolai Ignarræ emendationes Hymni Homerici in Cererem. Vide Homeri Hymnum in Cererem edit. Mitscherlich. Lips. 1787. Nolui editionem meam Vindobonensem, alioquin spissam, magis, magis-

que alienis elucubrationibus infercire. Pauca attulisse præplacuit.

VARIÆ IN HYMNUM VII.

IN

MARTEM.

Vers. 5. Ἀντιβίοισι τύραννε) Vocabulum τύραννος nullibi in Iliade & Odyssea reperitur. Neque Homero hac significatione in deteriorem partem accepta innotescere potuit. Plutarchus de Poesi Homerica ait: νεώτερον γὰρ τὸ ὄνομα.

VARIÆ IN HYMNUM X.

IN

MINERVAM.

Vers. 5. δὸς δ' ἄμμι τύχην) Vocabulum τύχη in Iliade & Odyssea nullibi reperitur. Ignoravit hanc significationem Homerus.

VARIÆ IN HYMNUM XV.

IN

ÆSCULAPIUM.

Vers. 3. Φλεγύυ) Scholiastes Pindari ad Pythiorum III. circa initium legit Φλεγυία. Excitat heic loci Scholiastes Pindari tres primos versus. Verba illius sunt hæc: ἐν δὲ τοῖς ὁμηρικοῖς ὕμνοις

ἰητῆρα νόσων ἀσκλήπιον ἄρχομ' ἀείδειν,
υἱὸν ἀπόλλωνος, τὸν ἐγείνατο δῖα Κορωνὶς
δωτίῳ ἐν πεδίῳ κούρη Φλεγυία βασιλῆος.

VARIÆ IN EPIGRAMMATA.

III. Εἰς Μίδην.

Vers. I. χαλκέη &c.) cod. 5. in vita Homeri omittit hunc versum.

v. 2. ῥέοι) cod. 5 ῥέει

v. 2. τεθήλοι) cod. 5. τεθήλει

v. 4. Καὶ ποταμοὶ &c) cod. 5. & Flor. edit. omittunt hunc versum. In cod. 5. in vita Homeri ante hoc epigramma in Midam hæc legi: ἐποίει ἐπίγραμμα τόδε· τὸ ἔτι καὶ νῦν ἐπὶ τῆς στύλης τοῦ μνήματος τοῦ γορδίεω ἐπιγέγραπτα· στίχοι τέσσαρες.

v. 5. πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ) cod. 5. πολυκλαύτου ἐπὶ τύμβου

IV. Πρὸς τὺς κυμαίυς.

Vers. 3. βυλὴ) cod. 5. βυλὴν
v. 7. Ἥν τε) cod. 5. ἥνπερ
v. 8. ἀπορνύμεναι) cod. 5. ἀπορρύμεναι
v. 9. 10.) cod. 5. omittit hos duos verſus.
v. 11. Ἀφραδίην) cod. 5. ἀφραδίη
v. 11. φράσεται αὖθις) cod. 5. φράσατο αὖτις
v. 12. Ὅ σφιν) cod. 5. ὅς σφιν
v. 12. ὀνειδείησιν) cod. 5. ὀνείδεσιν. Fortaſſe hic verſus 12. ita latine reddi poſſit, qui ſuis vituperiis meum conciliavit interitum.
v. 13. Πῆρα) cod. 5. κῆρα
v. 13. ὤπασε) cod. 5. ἔδωκεν

V. Ἀρχὴ ἰλιάδος τῆς ἐλάττονος.

Vers. 2. πολλὰ πάθον) cod. 5. πόλλ' ἔπαθον

VI. Τῷ θεστορίδῃ.

Vers. 1. Θεστορίδη) cod. 5. θεστορίδης

VII. Ποσειδῶνι.

Vers. 1. ἔασι) cod. 5. ἔασιν

VIII. Εἰς πόλιν ἐρυθραίαν.

Vers 2. τοῖς μέν φωτὸς) cod. 5. τοῖο μὲν φωτὸς

IX. Πρὸς ναύτας.

Vers. 2. Πτωκάσιν) cod. 5. πτωχεῦσιν

XI. Εἰς γλαῦκον τὸν αἰπόλον.

Vers. 1. Γλαῦκε βοτῶν ἐπόπτα, ἔπος τόδ' ἐνὶ) cod. 5 γλαῦκε πέπων ἐπιὼν τοι, ἔπος τί σοι ἐν

v. 2. θύρῃσι) cod. 5. θύρῃσιν

XII. Πρὸς τὴν ἱέρειαν ἐν σάμῳ.

Vers. 4. ωραι μὲν ἀπημβλύνται) cod. 5. ὥρῃ μὲν ἀπαμβλύνεται

XIV. Ὁ κάμινος.

Vers. 2. ὑπείρεχε) cod. 5. ὑπερχέγε. Super γ manus prima ſcripſit τ.

v. 5. πολλὰ δ' ἀγυιαῖς) cod. 5. πολλὰ δ' ἐν ἀγυιαῖς.

v. 8. δὴ 'πειτα) cod. 5. δ' ἤπειτα

v. 9. ὁμῶς) cod. 5. ὁμῶ ob alliterationem.

v. 9. Σαβάκτην) cod. 5. γ' ἄμακτον

v. 10. τῇδε τέχνῃ) cod. 5. τῇδε τῇ τέχνῃ

v. 10. πορίζει) cod. 5. πορίξει

v. 14. αὐτῆς) cod. 5. αὐτοῦ

v. 15. πολυφάρμακε) cod. 5. πολυφάρμακος

v. 19. πίπτοι) cod. 5. τύπτοι

v. 22. πυρὶ τοῦτο) cod. 5. περὶ ταύτην

XV. Εἰρεσιώνη.

Vers. 6. ἕρπεο, μάζα) cod. 5. ἕρποι μάζα

v. 7. δίφρακα) cod 5. διφράδος

v. 9. ὕφαιν') cod. 5. ὑφαίνοι

v. 10. Νεῦμαί σοι) cod 5. νεῦμαι τοι

v. 12. συνοικήσοντε) cod. 5. συνοικήσοντες.

VARIÆ LECTIONES

IN

ODYSSEÆ

EDITIONEM VINDOBONENSEM.

Collectæ ex Codice Philologico Græco Bibliothecæ Palatinæ Vindobonensis Num. CXXXIII. apud Nesselium. Olim Num. CCLV.

LIBER V.

Vers. 45. ἀμβρόσια &c. initium est codicis 133. est hoc folium 89. & ab initio ponendum esset.

v. 45. φέρεν) cod. φέρον

v. 47. Εἵλετο δ' ἄρ ῥάβδον) cod. εἵλετο δὲ ῥάβδον

v. 57. τῷ ἐν, νύμφη) cod. τῷ ἔνι, νύφη

v. 71. τετραμμέναι) cod. τετραμέναι

v. 90. καὶ εἰ τετελεσμένον) cod. καὶ τετελεσμένον omiſſo εἰ

v. 92. κέρασσε) cod. κέρασε

v. 93. ὁ πῖνε καὶ ἦσθε διάκτορος) cod. ὁ πῖνε, διάκτορος, καὶ ἦσθε. Manus prima litteris ſupra ſcriptis reſtituit ordinem.

v. 98. ἐμὲ ἠνώγει) cod. ἐμέ τ' ἠνώγει.

v. 99. διαδράμοι) cod. διαδράμῃ

v. 101. Ἱερά τε ῥέζουσι) cod. ἱερὰ ῥέξουσι

v. 103. παρὲξ ἐλθεῖν) cod. παρεξελθεῖν

v. 107. ἀτὰρ) cod. αὐτὰρ

v. 109. ἀπέφθιθον) cod. ἀπέφθιθεν

v. 110. φέρων) cod. φέρον. Super ον manus prima ſcripſit ων.

v. 111. Τὸν νῦν σ') cod. τὸν, σ' omiſſo νῦν

v. 129. περὶ τρόπιος βεβαῶτα) cod. περιτρόπιον βεβαῶτα.

v. 131. ἔλσας) cod. ἐλάσας

v. 132. ἀπέφθιθον) cod. ἀπέφθιθεν cum cod. 50.

v. 133. Τὸν δ' ἄρα δεῦρ') cod. τὸν δ' ἄρ' omiſſo δεῦρ'.

v. 135. ἤματα) cod. ἤματα. Antiquior ſcriptura.

v. 137. παρὲξ ἐλθεῖν) cod. παρεξελθεῖν cum cod. 50.

v. 149. Ἧι') cod. ἤιεν

v. 155. Ἤματα &c.) cod. poſt hunc verſum habet cum vulgata verſum: δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων.

v. 156. δερκέσκετο) cod. δερδέσκετο

v. 159. πρόφρασσ') cod. πρόφρασ'
v. 165. πέμψω δέ οἱ) cod. πέμψω δέ τοι
v. 166. σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκηαι) cod. ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκηαι. Lectio antiqua. Insignis est Græcismus in reciproco adjectivo ἥν, pro quo vulgata, & reliqui Codices Vindobonenses legunt σήν. In vocabulo ἥν notatur η infra duobus punctis in cod. 133. & in margine est signum criticum a manu prima, quale nunquam in codicibus vidi. Fortasse hoc signo vocabulum ἥν obelisare voluit librarius. Nihil tamen aliud substituit.
v. 173. εἴσαι) cod. εἴσσαι
v. 187. χρειὼ τόσον ἵκοι) cod. χρεὼ τόσσον ἵκοιτο cum cod. 50.
v. 191. Καρπαλίμως· ὁ δ') cod. καρπαλίμος δ' ὅδ'
v. 192. Ἶξον δ' ἐς σπεῖος) cod. ἶξον δε σπεῖος cum cod. 50.
v. 130. ἐπὶ θρόνου) cod. ἐπὶ θρόνον
v. 194. δ' ἐτίθει) cod. δὲ τίθει
v. 196. Αὐτὴ δ' ἀντίον δ' ἷζεν) cod. αὐτὴ δ' ἀντίος ἷζεν
v. 203. ἴεναι) cod. ἰεμέναι cum cod. 50.
v. 204. ἄσσα τοι) cod. ὅσσα τοι
v. 219. ῥαίησι) cod. ῥαίσεις cum cod. 50.
v. 222. μετὰ καὶ τοῖσι τὸ γενέσθω) cod. μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω cum cod. 50.
v. 227. χλαῖναν) cod. χλαῖναν τε
v. 228. ἀργύφεον) cod. ἀργέφεον cum cod. 50.
v. 241. τάμνεν) cod. τάμνετο cum cod. 50.
v. 242. πελέκκησεν) cod. πελέκησε

v. 255. ἔμεν) cod. ἔμμεναι
v. 255. πολλὴν) cod. πολὴν
v. 270. ἐσορῶντι) cod. εἰσοροῶντι
v. 276. Ἑπτακαιδεκα) cod. ἑπτακαίδεκα cum cod. 50.
v. 277. δ' ἐφάνη) cod. δὲ φάνη
v. 290. ὀρόθυνεν) cod. ἐρέθυνεν
v. 293. ἔπεσον) cod. ἔπεσε
v. 306. Καὶ δὴ ἔγωγ') cod. ὡς δὴ ἔγωγ'
v. 313. μεθορμηθεὶς ἐνὶ κύμασιν) cod. μεθορμηθεὶς ἐν κύμασιν cum cod. 50.
v. 327. ἀλλήλῃσιν) cod. ἀλλήλοισι
v. 340. ὧδ') cod. omittit vocabulum ὧδ'.
v. 347. ἀπολυσάμενος) cod. ἀποδυσάμενος
v. 350. ἐδύσετο) cod. ἐδύσατο
v. 351. κῦμα κάλυψεν) cod. κῦμ' ἐκάλυψεν cum cod. 50.
v. 352. μερμήριξε) cod. μερμήριζε cum cod. 50.
v. 358. μάλ' ὧδ' ἔρξω) cod. μάλ' ὧδε ῥέξω cum cod. 50. In margine manus prima cod. 133. fcripfit : Ἠ. μάλ' ὧδ' ἕρξω. Ita etiam ἕρξω cum fpiritu afpero fcribendum eft. Vide infra lib. XIV. v. 411. in iftis variis Cod. 133.
v. 358. εἶναι ἄριστον) cod. ἄριστον εἶναι
v. 359. ἀρήρῃ) cod. ἀρήροι
v. 363. δῖος ὀδυσσεὺς) cod. καὶ κατὰ θυμόν cum cod. 50. In margine manus prima cod. 133. fcripfit : Ἠ. δῖος ὀδυσσεύς
v. 377. ὀνόσσεσθαι κακότητος) cod. ὀνόσεσθαι κακότητα. Cod. 50. ὀνόσσεσθαι κακότητα.

v. 378. ἵμασεν) cod. ἵμασε
v. 379. ἔχτιν) cod. ἔχοσιν
v. 380. κόρη) cod. θυγάτηρ
v. 406. ἀελπέα) cod. ἀνελπέα
v. 407. τότε λαῖτμα) cod. τόδε κῦμα cum cod. 50.
v. 407. ἐτέλεσσα) cod. ἐπέρασα cum cod. 50.
v. 410. ἀναδέδραμε) cod. ἀναδέδρομε cum cod. 50.
v. 419. ἐπ᾽ ὀσεύῃ) cod. ἐπισεύῃ cum cod. 50.
v. 421. Ἐννοσίγαιος) cod. ἐνοσίγαιος
v. 433. ἀπέδρυφθεν) cod. ἀπέδρυφεν cum cod. 50.
v. 435. κῦμα κάλυψεν) cod. κῦμ᾽ ἐκάλυψεν
v. 439. καλλιρόοιο) cod. καλιρόοιο
v. 445. ὅτις ἐοσὶ) cod. ὅσις ἐοσὶ
v. 453. χρόα πάντα) cod. πάντα χρόα
v. 456. ἀγέρθη) cod. ἐγέρθη
v. 460. χερσὶ φίλῃσιν) cod. χερσὶν omisso φίλῃσιν
v. 463. γένοιτο) cod. γένηται cum cod. 50.
v. 464. κ᾽ ἐν ποταμῷ) cod. κε ποταμῷ
v. 470. ἐπέλθῃ) cod. ἐπέλθοι
v. 480. Δύοσετ᾽) cod. δύσετ᾽ cum cod. 50.
v. 482. χερσὶ φίλῃσι) cod. χερσὶ φίλοισιν
v. 483. χαλεπαίνοι) cod. χαλεπαίνει cum cod. 50.

LIBER VI.

Habet argumentum prosaicum, & stichum minio scriptum:

ζῆτα δὲ ναυσικάα κόμισ' ἐν σχερίῃ ὀδυσῆα.

Vers. 7. Ναυσίθοος) cod. ναυσίθεος

v. 12. θεῶν ἄπο) cod. θεῶν ἀπο. Nota ultimam syllabam præpositionis ἀπο non notari accentu, & virgulam post ἀπο positam esse. Valde raro hanc minutiam philologicam librarius observavit.

v. 22. ναυσικλειτοῖο) cod. ναυσικλέιτοιο. Supra manus scripsit: τινὲς δύο μέρη ναυσὶ κλειτοῖο.

v. 33. Ἐντύνεο) cod. ἐντύνεαι cum cod. 50.

v. 34. κατὰ δῆμον) cod. ἀνὰ δῆμον cum cod. 50.

v. 45. ἀννέφελος) cod. ἀνέφελος cum cod. 50.

v. 45. ἐπιδέδραμεν) cod. ἐπιδέδρομεν cum cod. 50.

v. 46. Τῷ ἐν) cod. τῷ ἔνι

v. 47. διαπέφραδε πάντα) cod. διεπέφραδε κούρῃ

v. 57. ἐφοπλίσσειας) cod. ἐφοπλίσειας cum cod. 50.

v. 61. ἔχοντα) cod. ἔχοντι. Super ι manus prima scripsit α, ut sit ἔχοντα.

v. 62. γεγάασι) cod. γεγάασιν

v. 67. πάντ' ἐνόει) cod. πάντα νόει

v. 68. Φθονέω) cod. φθονῶ

v. 69. ἀτάρ τοι) cod. αὐτάρ τοι

v. 69. ἐφοπλίσσουσιν) cod. ἐφοπλίσουσιν cum cod. 50.

v. 75. ἐπ' ἀπήνῃ) cod. ὑπ' ἀπήνῃ

v. 76. ἐν κίσει) cod. ἐν κίσῃ cum cod. 50.

v. 78. ἐπεβήτετ') cod. ἐπεβήσατ' cum cod. 50.

v. 79. χρυσέῃ) cod. χρυσέῃ cum cod. 50.

v. 88. Ἐνθ' &c.) cod. omittit hunc verſum in contextu. In margine inferiori illum manus prima ſcripſit.

v. 95. ἀποκτύνεσκε) cod. ἀποκλύνεσκε cum cod. 50.

v. 100. ἀπο,) cod. ἀπο. Nota ultimam ſyllabam in ἀπο accentu non notari. Deeſt tamen virgula poſt præpoſitionem ἀπο, quæ recte adeſt in cod. 55.

v. 101. ἤρχετο) cod. ἤρξατο

v. 106. γέγηθε δὲ) cod. γέγηθέ τε cum cod. 50.

v. 107. Πασάων ὑπερ) cod. πασάων δ' ὑπερ cum cod. 50.

v. 107. μέτωπον) cod. μετώπα

v. 121. Φιλόξεινοι) cod. Φιλόξενοι

v. 124. πίσεα) cod. πέσεα. Super ει manus prima ſcripſit ΐ. Melior lectio videtur eſſe πίσεα. In margine enim eſt ſcholion: λειμῶνας ἢ ὑδρώδεις τόπους· ἐξ ὧν ἐςι πιεῖν· παρὰ τὸ πίσαι ὅ ἐςι ποτίσαι.

v. 126. ἀλλ' ἄγε, τῶν) cod. ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν cum cod. 50.

v. 127. ὑπεδύσετο) cod. ὑπεκδύετο

v. 128. ἤλασε) cod. κλάσε cum cod. 50.

v. 130. Βῆ ῥ' ἴμεν) cod. βῆ δ' ἴμεν

v. 138. Τρέσσαν) cod. τρέσσαν. Manus ſecunda correxit, ut ſit τρέσσεν. Manus prima ſuper τρέσσαν ſcripſit gloſſam φοβηθεῖσαι ἔτρεχον

v. 153. Εἰ δ' αὖγε &c.) cod. habet lectionem vulgatæ cum cod. 50. 5. 307.

v. 155. σφίσι) cod. σφίσι. Super ισι manus prima scripsit ῶν, ut sit σφῶν

v. 156. ἰαίνεται) cod. ἵενεται

v. 157. τοιόνδε) cod τοιόνδε

v. 159. Ὅς κε σε ἐέδνοισι) cod. ὅς κέ σ' ἔδνοισι

v. 160. ἶδον) cod. εἶδον

v. 164. ἕσσετο) cod. ἕσσετο. Manus prima supra scripsit γρ. ἔπλετο. Cod. 50. ἔπλετο.

v. 165. ἦ δὴ ἔμελλεν) cod. ἦ δὴ μέλλεν cum cod. 50.

v. 165. ἔπεσθαι) cod. ἕσεσθαι cum cod. 50.

v. 166. Ὧς δ' αὔτως) cod. ὧδ' αὔτως

v. 172. κάμβαλε) cod. κάββαλε cum cod. 50.

v. 174. Παύσασθ') cod. παύσεσθαι

v. 174. τελέθουσι) cod. τελέουσι cum cod. 50.

v. 176. οἶδα) cod. εἶδον. A manu tertia εἶδον est additum.

v. 179. ἔχες) cod. ἔσχες

v. 179. ἐνθάδ') cod. ενδάθ'. Manus tertia in δ scripsit θ, & in θ scripsit δ.

v. 185. μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοί) ita omnes codd. & vulgata. Clarissimus Schützius in Programmate Jenensi 1793. legendum censet: μάλιστα δέ τε κλέος αὐτοῖς. Cum hac observatione, quam legi in novis litterariis Jenensibus, programma ipsum non vidi: δέ τε tantum poni ante verbum, nunquam ante substantivum. Quod si hoc esset, non fuisset opus correctione Schützii. Proinde errorem in recensione hac suspicor. Et credibile est, Schützium scripsisse: δέ τε tantum poni ante

substantivum, nunquam ante verbum. Sed & ita falsa est observatio. Odyss. X. v. 304. χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν. Forte hic locus non adeo stringens est, quod ponatur ante infinitivum nominascentem. Odyss. XI. v. 536. rem evincit: ἐπιμίξ δέ τε μαίνεται ἄρης. Iliad. II. v. 456. ἔκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγή. Retinenda omnino lectio vulgatæ nixa auctoritate codicum.

v. 186. Τὸν δ' αὖ) cod. τόν δ' αὖτε

v. 188. νέμοι) cod. νέμει cum cod. 50.

v. 191. ἐπὶ ἡμετέρην) cod. ἐπεὶ ἡμετέρην cum cod. 50.

v. 214. φᾶρ© τε) cod. φᾶρος omisso τε.

v. 224. χρόα νίζετο) cod. νίζετο χρόα

v. 239. ὅττικεν εἴπω) cod. ὄφρά τι εἴπω cum cod. 50.

v. 242. ἔμοιγε ἀεικέλιος δόατ' εἶναι) cod. δή μοι ἀεικέλιος δέατο εἶναι

v. 245. ναιετάων) cod. μίμνειν

v. 253. Ζεῦξέν δ' ἡμιόνους) cod. ζεῦξε δυ' ὑφ' ἡμιόνους

v. 255. Ὄρσεο δὴ νῦν, ξεῖνε) cod. ὄρσεο νῦν ὦ ξεῖνε

v. 255. ὄφρα σ' εὖ πέμψω) cod. ὄφρα σε πέμψω cum cod. 50.

v. 262. ἐπιβείσομεν) cod. ἐπιβείομεν cum cod. 50.

v. 266. Ποσιδήϊον) cod. ποσειδήϊον

v. 272. Τῆσιν) cod. ἧσιν cum cod. 50.

v. 275. ἀντιβολήσας) cod. ἀντιμολήσας. Manus tertia scripsit β in μ.

v. 276. Ναυσικάαν) cod. ναυσικάᾳ cum cod. 50.

v. 277. νύ τοι) cod. νύ οἱ

v. 280. πολυάρητ©) cod. πολυήρατ© cum cod. 50.

v. 290. ἐμεῖο) cod. ἐμοῖο

v. 302. τοῖος δόμος) cod. οἷος δόμος

v. 308. ἐμεῖο) cod. ἐμοῖο

v. 312. ἐοσί) cod. ἐοσίν. Sed ν cancellatum eſt.

v. 313. Εἰ γάρ τοι) cod. εἰ κέν τοι cum cod. 50.

v. 313. Φρονέει) cod. Φρονέῃ cum cod. 50.

v. 315. Οἶκον &c.) cod. poſt hunc verſum addit iſtum: χαίρων καρπαλίμως εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐοσίν. Sed ν cancellatum eſt in ἐοσίν.

v. 321. Δύσετό τ') cod. δύσετό τ'

v. 329. ἐναντίῃ) cod. ἐναντίον

LIBER VII.

Habet codex CXXXIII. argumentum proſaicum, & hunc ſtichum minio ſcriptum:

ἦτα δ' εὐφρονέουσ' ὀδυσεῖ χερίης βασιλῆες.

Vers. 2. Φέρεν) cod. Φέρον

v. 4. Στῆσεν ἄρ' ἐν προθύροισιν) cod. στῆσε δ' ἄρ ἐπὶ προθύροισι

v. 17. Κερτομέοις) cod. κερτομέοι

v. 18. ἐρανὴν) cod. ἐραννήν cum cod. 50.

v. 20. κάλπιν) cod. κάρπην. Manus prima in ρ ſcripſit λ.

v. 21. πρόσθ' αὐτοῖο cod. πρόσθ' αὐτοῦ

v. 23. μετ' ἀνθρώποισιν) cod. μετ' ἀνθρώποισιν. Super μετ' manus prima ſcripſit ἐν.

v. 27. Τὸν) cod. τῶ. Manus tertia ν adjunxit, ut fit τῆς.

v. 34. Ναῖσι θοῇσιν οἵ γε) cod. νηῦσι θοῇσι τοίγε. Melior eft lectio νηῦσι vide obfervationem pag. 695. l. 12.

v. 35. ἐπεὶ σφίσι) cod. ἐπί σφισι

v. 44. Αὐτῆς θ') cod. αὐτῆς δ'

v. 45. σκοπέλοισιν) cod. σκολόπεσσιν cum cod. 50.

v. 47. Τοῖς ἄρα μύθων) cod. τοῖς δὲ μύθων

v. 50. δαίταν) cod. δαίτην cum cod. 50.

v. 65. μίην) cod. μίαν cum cod. 50.

v. 68. νῦνγε γυναῖκες ἐπ' ἀνδράσιν) cod. νῦν γυναῖκες ὑπ' ἀνδράσιν omiffo γε cum cod. 50.

v. 74. Οἷσίν τ') cod. ἧσι. Manus prima fuper ἧσι fcripfit οἷς. In margine manus prima minio fcripfit γρ. ἧσι.

v. 75. Εἴ κέν τοι) cod. εἰ μέν τοι

v. 75. Φρονέεσ') cod. φρονέησ'

v. 86. ἐληλέατ') cod. ἐρηρέδατ'

v. 87. θριγκὸς) cod. θριγγὸς

v. 91. χρύσειοι) cod. χρύσεοι

v. 92. Ἥφαιστος ποίησεν) cod. ἥφαιστος ἔτευξε

v. 100. ἐπὶ πύργων) cod. ἐπὶ βωμῶν cum cod. 50.

v. 105. ὑφόωσι) cod. ὑφόωσι

v. 110. τεχνῆσσαι) cod. τεχνῆσαι cum cod. 50.

v. 115. Ὄγχναι) cod. ὄχναι

v. 117. ἀπόλλυται) cod. ἀπόλληται

v. 117. ἀπολείπει) cod. ἀπολήγει cum cod. 50.

v. 120. Ὄγχνη ἐπ' ὄγχνῃ) cod. ὄχνη ἐπ' ὄχνῃ

v. 121. σταφυλὴ σταφυλῇ) cod. σταφυλῇ σταφυλὴ

v. 123. 124. 125. Cl. Schützius in Programmate Jenensi 1793. hos tres versus ita legendos divinat:

Τῆς ἑτέρη μὲν θειλόπεδον λεύρῳ ἐν χώρῳ
Τέρσεται ἠελίοιο· ἑτέρη δ' ἄρα τετρυγόωσιν
Ἄλλη δὲ τρεπέουσι· πάροιθε δέ τ' ὄμφακες εἰσίν.

Hæc divinatio nullum codicem Mss. pro se habet. Omnes codices consentiunt vulgatæ. Fateor me vocabulum λεύρῳ præter hunc locum in Homero non legisse. Vocabulum τρεπέουσι etiam non placet.

v. 125. τραπέουσι) cod. τραπέουσι a prima scriptura. Sed ρ erasum est, & primum cornu litteræ π, ut sit τατέουσι. Fortasse corrigere voluit πατέουσι.

v. 150. Κτήματ') cod. κτήματά τ'

v. 152. δηθὰ) cod. δηρὸν.

v. 152. πάσχω) cod. πάσχων

v. 158. Ὅς σφιν) cod. ὅ, σφιν

v. 195. Μηδ' ἔτι) cod. μηδέ τι

v. 202. ἀγακλειτὰς) cod. ἀγακλυτὰς cum cod. 50.

v. 204. μένος ἰὼν) cod. μένος ἐὼν

v. 205. ἐπεὶ σφισιν) cod. ἐπί σφισιν

v. 213. Καὶ δ' ἔτι κεν καὶ μᾶλλον ἐγὼ) cod. καὶ δέ τι κεν πλεῖον' ἐγώ. Melius cod. 50. καὶ δέ τι κεν καὶ πλεῖον ἐγὼ

v. 214. μόγησας) cod. ἐμόγησα. Cod. 50. μόγησα

v. 226. ἠδ' ἐκέλευον) cod. ἠδὲ κέλευον

v. 239. ἐπὶ πόντον) cod. ἐπεὶ πόντον

v. 250. ἔλσας ἑκέκοσε) cod. ἐλάσας ἑκέασε cum cod. 50.

v. 267.

v. 267. Ἑπταδεκαίδεκα) cod. ἑπτακαίδεκα
v. 268. δ' ἐφάνη) cod. δὲ φάνη
v. 269. Γαίης Φαιήκων) cod. γαίης ὑμετέρης
v. 270. ξυνέσεσθαι) cod. ξυνέεσθαι. In margine manus prima scripsit: γρ. ξυνέεσθαι. Cod. 50. ξυνέεσθαι.
v. 278. Ἔνθά με) cod. 50. ἔνθά κε μ' cum cod. 50.
v. 289. Δύσετο τ') cod. δύσετό τ' cum cod. 50.
v. 292. Τὴν ἱκέτευσ') cod. τήνδ' ἱκέτευσ'
v. 321. ἑκαστέρω) cod. ἑκατέρω cum cod. 50.
v. 335. ἐν μεγάροισι) cod. ἀμφιπόλοισι
v. 338. ἔσσασθαι) cod. ἔσσασθαι
v. 342. Ὄρσο κέων) cod. ὄρσεο κείων

LIBER VIII.

Non habet argumentum prosaicum. Stichus metricus hic est:

θῆτα δ' ἄθλοις Φαίηκες ὀδυσσῆος πείρηθεν.

Vers. 9. Ἡ λαὸς &c.) cod. hunc versum ita exhibet: νόσον ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μητιόωσα cum cod. 50.
v. 10. Καί ῥα ἑκάστῳ) cod. καί ῥ' ἑκάστῳ
v. 21. Ὥς κεν) cod. ὥς κε
v. 27. κελεύει) cod. κελεύσῃ. Manus secunda σ intercalavit.
v. 31. ἐποτρυνώμεθα) cod. ἐποτρυνόμεθα
v. 32. ἠδ' ἄλλος) cod. οὔτέ τις ἄλλος cum cod. 50.
v. 36. ἦσαν ἄριστοι) cod. εἰσὶν ἄριστοι cum cod. 50.

v. 42. φιλέοιμεν) cod. φιλέωμεν cum cod. 50.

v. 45. Τερπνὴν) cod. τέρπειν cum cod. 50.

v. 48. κριθέντε) cod. κρινθέντες. Super ες manus primâ scripsit ε.

v. 51. μὲν οἵ γε) cod. μεν οἶδε·

v. 54. παρα δ', ἱςία λευκὰ τάνυσσαν) cod. ἀνὰ δ' ἱςία λευκὰ πέτασαν

v. 55. τὴν γ' ὥρμισαν· αὐτὰρ ἔπειτα) cod. τὴν δ' ὥρμισαν· ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί cum cod. 50.

v. 56. Βάν ῥ' ἴμεν) cod. βάν δ' ἴμεν cum cod. 50.

v. 56. ἐς μέγα) cod. ὡς μέγα

v. 63. Δημοδόκον &c.) cod. omittit hunc versum. Etiam cod. 50. illum omittit.

v. 68. κρέμασεν) cod. κρέσε. Manus secunda μα supra addidit, ut sit κρέμασε

v. 71. ἀνώγοι) cod. ἀνώγει. Manus prima super ει scripsit οι.

v. 82. τότε γάρ ῥα) cod. τότε δ' ἄρα

v. 83. Διὸς μεγάλοιο ἕκητι) cod. διὸς μεγάλου διὰ βουλάς cum cod. 50.

v. 102. ἐνίποι) cod. ἐνίσπῃ cum cod. 50.

v. 110. πουλὺς) cod. πολὺς cum cod. 50.

v. 122. οἵ δ' ἄρα πάντες) cod. οἶδ' ἅμα πάντες

v. 129. προφερέστατος) cod. προφερέστερος

v. 140. Ἄνδρα τε συγχεῦαι) cod. ἄνδρα γε συγχεῦαι

v. 142. νημερτὲς) cod. κατὰ μοῖραν cum cod. 50.

v. 143. προκάλεσσαι) cod. προκάλεσαι

v. 149. ῥέξειεν) cod. ῥέξῃ

v. 164. εἶσιν ἑταίρων) cod. ἦσιν ὀδαίων cum cod. 50.

v. 185. κακὰ πολλὰ) cod. πολλὰ κακὰ

v. 188. ὀλίγον περ) cod. ὀλίγον τε cum cod. 50.

v. 201. λεῦσσ' ἐν ἀγῶνι) cod. λεῦσσεν ἀγῶνι

v. 205. ὅτινα κραδίη) cod. ὄντινα κραδίην cum cod. 50.

v. 216. τόξον οἶδα εὔξοον ἀμφαφάασθαι) cod. τόξον εὔξοον ἀμφαφάασθαι οἶδα

v. 221. τοξαζοίμεθ') cod. τοξαθοίμεθ'. In primo θ manus prima scripsit ζ. Duarum harum litterarum fere eadem est pronuntiatio. Ideo permutari solent.

v. 224. οὐκ ἐθελήσω) cod. ὅτι θελήσω cum cod. 50.

v. 229. προκαλέσσετο) cod. προκαλίζετο

v. 232. ἐδαμάσθην) cod. ἐδαμάσθη

v. 250. Εἵματά τ' ἐξημοιβὰ &c.) omnes codices habent hunc versum. Cl. Schützio in laudato programmate 1793. pro instauratione Rectoratus, expungendus videtur.

v. 252. Παίσατε) cod. παίξαντε. Sed ν deletum est. In margine manus prima scripsit: γρ. παίξατε.

v. 260. εὐπρήσσεσκον) cod. εὐπρήσεσκον

v. 278. δέμνι' ἔκειτο) cod. δέμνια κεῖτο cum cod. 50.

v. 280. ἐξεκέχυτο) cod. ἐξεκέχυντο cum cod. 50.

v. 293. εὐνηθέντε) cod. εὐνηθέντες cum cod. 50.

v. 297. βάντε) cod. βάντες

v. 308. ἴδησθε) cod. ἴδητε cum cod. 50.

v. 311. ἀρτίπος) cod. ἀρτίπες cum cod. 50.

v. 316. μὲν σφέεις) cod. μέν σφας

v. 484. Δημοδόκῳ) cod. δημοθόκῳ. Super ῳ manus prima scripsit ȣ.

v. 495. δόλον) cod. δόλον. Super ον manus prima scripsit ω.

v. 507. Ἥμενοι ἀμφ' αὐτόν) cod. ἥμενοι ἄγχ' αὐτȣ̃

v. 509. ἐρύσαντας) cod. ἐρύσαντες

v. 511. Τῇ περ &c.) cod. τῇ περ δὲ καὶ ἔπειτα τελευτήσεσθαι ἔμελλεν

v. 514. Ἀργείων) cod. ἀργεῖοι cum cod. 50.

v. 520. πόλεμον τολμήσαντ' αὐτοί) cod. πόλεμον φάτο τολμήσαντα cum cod. 50.

v. 548. ὀπυίῃ) cod. ὀπυίει

v. 558. ἔασιν) cod. ἔασιν cum cod. 50.

v. 567. πομποί) cod. πομπὴν

v. 567. ἀπήμονες) cod. ἀμύμονες. Manus prima supra scripsit πη. ἀπήμονες.

v. 570. Ῥαίσεσθαι) cod. ῥαισέμεναι cum cod. 50.

v. 570. ἀμφικαλύψειν) cod. ἀμφικαλύψαι cum cod. 50.

v. 571. ἤ τελέσειεν) cod. ἤ τελευτήσειεν

v. 575. πόλεις εὐναιεταώσας) cod. πόλεις τ' εὖ ναιεταώσας

v. 585. Ἤ πȣ τίς) cod. ἤ τις πȣ cum cod. 50.

LIBER IX.

Argumentum prosaicum prima manus scripsit in margine. Stichum metricum hunc habet:

ἰῶτα τὰ λωτοφάγων κικόνων σὺν κύκλωψ' ἐστίν.

Vers. 7. ἀκεάζωνται) cod. ἀκεάζονται cum cod. 50.

v. 23 ἀλλήλοισι) cod. ἀλλήλαισι

v. 28. Ἧς γαίης) cod. ἧς γαίης. Insignis Græcismus, qui est in omnibus codicibus, & in vulgata. Ita enim latine hic locus vertendus est: nihil ego mea terra possum dulcius aliud videre. Berglerus male hanc interpretationem habet, non quicquam ego sua *cujusque* terra possum dulcius aliud videre. Clarissimus Vossius nimium a litterali versione recessit, dum vertit: und wahrlich süsser als Vaterland ist nichts auf Erden zu finden.

v. 30. ἐν σπέσι) cod. ἐν σπέεσι

v. 48. ἦσαν ἅμα πλέονες) cod. ἔσαν ἅμα πλείονες

v. 50. πεζὸν ἐόντα) cod. πεζὸν ἐόντα. Super ον manus prima scripsit ες, & super α scripsit ας, ut sit πεζὲς ἐόντας.

v. 54. παρὰ) cod. παὶ. Ex correctione manus tertiæ παρὰ.

v. 57. περ) cod. περ. Super περ manus tertia scripsit τε.

v. 58. μετενίσσατο) cod. μετενίσσετο cum cod. 50.

v. 59. δαμάσσαντες) cod. δαμάταντες

v. 79. ἐπικάρσιαι) cod. ἐπικράσιαι

v. 72. κάθεμεν) cod. κάτθεμεν

v. 73. προερύσσαμεν) cod. προερέοσαμεν. Manus prima supra scripsit προερύσσαμεν

v. 74. αἰεὶ) cod. αἰὲν

v. 80. περιγνάμπτοντα) cod. περιγνάπτοντα. Supra manus prima scripsit: περικάμπτοντα.

v. 82. Ἔνθα ἐννῆμαρ) cod. ita. ἔνθεν δ' ἐνν ἧμαρ ita.

v. 85. Ἔνθεν) cod. ἔνθαδ'

v. 89. εἶεν) cod. εἰσι

v. 112. ὅτε θέμις τε) cod. ὅτε θέμισες cum cod. 50.

v. 118. γεγάασιν) cod. γεγάασι πολλαί

v. 138. ναυτέων) cod. ναυτῶν

v. 139. ἐποτρύνει) cod. ἐποτρύνῃ cum cod. 50.

v. 141. πεφύασιν) cod. πεφύασσιν cum cod. 50.

v. 141. κατεπλέομεν) cod. καταπλέομεν

v. 143. Νύκτα δι' ὀρφναίην) cod. νύκτα δι' ὀρφναίην. Manus prima super α scripsit ος, & super ην posuit ης, ut sit νύκτος δι' ὀρφναίης

v. 147. προτὶ) cod. ποτὶ cum cod. 50.

v. 160. αἶγας) cod. αἶγες cum cod. 50.

v. 168. ἐπὶ) cod. ἐπι. Hæc præpositio a verbo suo disjuncta caret accentu.

v. 185. δέμνητο) cod. δέδμητο. Supra manus prima scripsit: δεδόμητο. In margine eadem manus prima scripsit: γρ. ἐβέβλητο.

v. 198. Ἱρεὺς) cod. ἱερεὺς cum cod. 50.

v. 222. ναῖον) cod. νάον. In margine manus prima scripsit: γρ. ναίον ἀντὶ τοῦ περιερρέοντο. Quod glossema est.

v. 233. ὄμβριμον) cod. ὄβριμον

v. 238. ὅσσ') cod. ὅσ'

v. 257. δεισάντων) codd. omnes δεισάντων. Est Dativus linguæ græco-vulgaris. Genitivus & Dativus in lingua græco-vulgari eandem habent terminationem.

v. 261. ἵεμενοι) cod. ἵεμενοι

v. 276. ἐπεὶ) codd. omnes & vulgata ἐπεὶ. More slavonico ιη, id est η cum insidente jota constituit unam syllabam. Atque adeo ἐπεὶ est Anapæstus, & metrum sibi constat.

v. 276. βέλτεροί εἰμεν) cod. Φερτεροὶ εἰμὲν cum cod. 50.

v. 277. ἔχθος) cod. ἔχθος. Super ε manus prima scripsit α.

v. 277. ἀλευόμενος) cod. ἀλευάμενος

v. 277. πεφιδοίμην) cod. πεφειδοίμην

v. 278. θυμός με κελεύει) cod. θυμός γε κελεύοι.

v. 282. ἄψορρον) cod. ἄψορον

v. 283. Νέα μέν μοι) cod. νῆα μέν μοι

v. 285. Ἄκρητος πελάσας) cod. ἄκρῃ προσπελάσας

v. 291. ὁπλίσσατο) cod. ὡπλίσατο

v. 292. ἀπέλιπεν) cod. ἀπέλειπεν cum cod. 50.

v. 295. ἀμηχανία) cod. ἀμηχανίη

v. 305. ὄμβριμον) cod. ὄβριμον

v. 308. ἤμελξε) cod. ἤμελγε

v. 311. ὁπλίσσατο δαῖτα) cod. ὡπλίσατο δεῖπνον.

v. 315. Ποὼλ.φ.) cod. πολλ.φ. In margine manus prima scripsit: γρ. πολλῇ.

v. 322. ἐεικοσόροιο) cod. ἐεικοσόρροιο. Manus prima supra glossam scripsit: τῆς ὑπὸ εἴκοσι κωπηλατῶν ἐρεσσομένης.

v. 335. ἐλέχθην) cod. ἐλέγμην

v. 341. καὶ πίονας αἶγας) cod. καὶ μηκάδας αἶγας cum cod. 50.

v. 344. ὁπλίσσατο) cod. ὡπλίσσατο

v. 349. φέρω) cod. φέρον cum cod. 50.

v. 356. χαίροις) cod. χαίρῃς cum cod. 50.

v. 383. ἐρεισθεὶς) cod. ἀερθεὶς cum cod. 50.

v. 385. ὑποσσείουσιν) cod. ὑποσσείουσιν cum cod. 50.

v. 406. κτένη) cod. κτένει cum cod. 50.

v. 406. ἢ βίηφι) cod. ἠὲ βίηφι. Super ἠὲ manus prima scripsit: ἢ.

v. 413. φίλ' ἦτορ) cod. φίλον κῆρ cum cod. 50.

v. 427. λύγοισι) cod. λύγῃσι

v. 440. σφαραγεῦντο) cod. σφαραγγεῦντο

v. 448. ἔρχεαι) cod. ἔρχεο cum cod. 50.

v. 457. ὅππῃ) cod. ὅπποι

v. 464. πίονι δημῷ) cod. πίονα δημῷ

v. 489. φύγοιμεν) cod. φύγωμεν

v. 491. ἄλα πρήσσοντες ἀπῦμεν) cod. ἄλα πρήσσομεν ἑταῖροι

v. 505. λαέρταο) cod. λαέρτεω cum cod. 50.

v. 511. τελευτήσασθαι) cod. τελευτήσεσθαι cum cod. 50.

v. 516. ἀλάωσεν) cod. ἀλάωσας

v. 516. ἐπεί μ' ἐδαμάσσατο) cod. ἐπεί με δαμάσαο

v. 534. εὕροι) cod. εὕρῃ

v. 511. Κρονίων πᾶσιν ὃς ἀνάσσει) cod. κρονίδῃ ὃς πᾶσιν ἀνάσσει cum cod. 50.

v. 561. ἀμβαίνειν) cod. ἐμβαίνειν

LIBER X.

Habet argumentum prosaicum in margine a prima manu. Versus metricus minio scriptus hic habetur:

Κάππα δ' ἔχ' αἰόλȣ λαιςρυγόνων καὶ κίρκης ἔργα.

Vers. 5. Τȣ) cod. τȣ̃ more græco - vulgari Dativus est. Manus prima supra scripsit: τῷ

v. 5. γεγάασιν) cod. γεγάασσι

v. 7. ἀκοίτας) cod. ἀκοίτις

v. 8. παρὰ πατρὶ) cod. παρὰ πατρὶ

v. 9. Δαίνυνται) cod. δαίννυνται

v. 10. περιςεναχίζεται αὐλῇ) cod. περισοναχίζεται αὐλή. In margine manus prima scripsit: γρ. καὶ χυδή.

v. 12. ἐν τρητοῖς λεχέεσσιν) cod. ἐν τρήτοισι λέχεσσιν.

v. 16. Αὐτὰρ ἐγὼ) cod. καὶ μὲν, ἐγὼ

v. 26. Ὄφρα φέροι) cod. ὄφρα φέρῃ

v. 26. ἔμελλεν) cod. ἔμελλον

v. 42. νεισόμεθα) cod. νισσόμεθα cum cod. 50.

v. 44. ὅ, ττι τάδ') cod. ὅττι τόδ' cum cod. 50.
v. 52. μετεῖναι) cod. μέτ' εἴην
v. 59. καὶ ἑτάρους) cod. καὶ ἑταῖρον cum cod. 50.
v. 61. Δαινύμενον) cod. δαιννύμενον
v. 63. οὐκ τ', ἐρέοντο) cod. ἠδ' ἐρέοντο cum cod. 50.
v. 65. ἵκηαι) cod. ἵκοιο
v. 67. Ὣς φάσαν) cod. ὣς ἔφαν
v. 74. ἀπέχθηται) cod. ἀπέχθεται
v. 75. ἐπεὶ θεοῖσι) cod. ἐπεὶ ἄρα θεοῖσι cum cod. 50.
v. 83. ἐξελάων ὑπακούει) cod. ἐξελάων ὑπακούει. Manus prima super ων scripsit ει, & super ει posuit ων in vocabulo ὑπακούει, ut sit ἐξελάει ὑπακούων.
v. 89. ἀλλήλαισιν) cod. ἀλλήλῃσιν cum cod. 50.
v. 90. προέχουσιν) cod. προὔχουσιν
v. 91. πάντες) cod. βάντες. Super βάν manus prima scripsit πάν, ut sit πάντες.
v. 125. ὄλεκον) cod. ὄλεσκον
v. 127. νεὸς) cod. νηὸς
v. 129. φύγοιμεν) cod. φυγῶμεν
v. 133. Ἔνθεν δὲ) cod. ἔνθεν μὲν
v. 140. κατηγαγόμεσθα) cod. κατηγαγόμεθα
v. 142. Ἔνθα τ') cod. ἔνθα τότ' cum cod. 50.
v. 144. τέλετ' ἠὼς) cod. τέλεσ' ἠὼς
v. 153. κέρδιον εἶναι) cod. βέλτιον εἶναι
v. 156. νεὸς) cod. νηὸς. Super η manus prima scripsit minio ε, ut sit νεὸς.
v. 163. ἀπὸ) cod. ἀπο. Non notatur o accentu.
v. 165. ἐπὶ γαίῃ) cod. ἐνὶ γαίῃ cum cod. 50.

v. 169. καταλλοφάδια) cod. κατὰ λοφάδια
v. 179. πολιῆς ἁλὸς ἀτρυγέτοιο) cod. παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο cum cod. 50.
v. 184. δαινύμενοι) cod. δαιννύμενοι
v. 200. ἀνδροφόνοιο) cod. ἀνδροφάγοιο cum cod. 50.
v. 202. μυρομένοισι) cod. μυρομένοισι. Super οισι manus prima scripsit ων.
v. 205. ἐγὼ) cod. ἐγὼν.
v. 206. πάλλον ἑλόντες) cod. πάλλομεν ἧκα
v. 209. γοόωντας) cod. γοόωντας. Super ας manus secunda scripsit ες.
v. 215. περιοσαίνοντες) cod. περισαίνοντες
v. 220. ἐν προθύροισι) cod. ἐνὶ θύρῃσι cum cod. 50.
v. 225. Ὥς μοι &c.) cod. post hunc versum habet sequentem: ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν. Ita etiam cod. 50. hunc versum legit, solum habet ὅς σφιν
v. 227. ἀοιδιάδει) cod. ἀοιδιάει cum cod. 50.
v. 233. Εἷσεν &c.) cod. post hunc versum habet sequentem: τεῦχε δέ οἱ κυκεῶ χρυσέῳ δέπαϊ ὄφρα πίοιεν cum cod. 50.
v. 242. Πάρ ῥ' ἄκυλον) cod. παρ' ἄκυλον cum cod. 50.
v. 242. καρπόν) cod. καπόν τε
v. 247. βεβλημένος) cod. βεβολημένος. Supra scripsit manus prima βεβλημένος.
v. 248. ᾠίετο) cod. ᾤετο
v. 249. ἀγασσάμεθ') cod. ἀγαζόμεθ' cum cod. 50.
v. 257. ἐγὼν) cod. ἐγὼ

v. 262. ἠνάγεα) cod. ἤναγον

v. 263. ἐλλίσατο) cod. ἐλίσετο

v. 264. Καὶ μ' &c.) cod. omittit hunc verſum cum cod. 50.

v. 265. ὅτε τιν' ἄλλων) cod. ὅτέ τιν' ἄλλον cum cod. 50.

v. 267. σὺν) cod. ξὺν

v. 271. παρὰ νηὶ μελαίνῃ) cod. παρὰ νηὶ μελαίνῃ κοίλῃ

v. 272. ἐγὼν) cod. ἐγὼ

v. 298. δίνεα) cod. δήνεα cum cod. 50.

v. 294. κτάνων) cod. κτάμεναι

v. 305. ἴσασιν) cod. δύνανται. Super vocabulum δύνανται manus prima ſcripſit γρ. ἴσασιν.

v. 306. ἀπέβη) cod. ἀνέβη

v. 309. Ἔστην &c.) cod. poſt hunc verſum addit ſequentem: κίρκης δ' ἔνδον ἄκουον ἀειδούσης ὀπὶ καλῇ.

v. 312. ἐγὼν) cod. ἐγὼ

v. 322. ὑπέδραμε) cod. ἐπέδραμε

v. 330. χρυσόῤῥαπις) cod. χρυσόραπις

v. 333. ἐπιβήσομεν) cod. ἐπιβείομεν

v. 333. μιγέντε) cod. μιγέντες

v. 344. ἀπώμνυσιν) cod. ἀπόμνυεν

v. 347. δ' ἄρα τεως) cod. δ' ἄρα κεδναὶ. Supra manus prima ſcripſit: γρ. τέως μεν

v. 348. ἔασι) cod. ἔασι

v. 355. ἡ δὲ τρίτη) cod. ἡ δὲ τριτάτη

v. 380. καρτεροὶ) cod. κρατερὸν

v. 385. ἀλλ' ἄγε δὴ πρόφρασσα) cod. ἀλλ' εἰ δὴ πρόφρασσα

v. 388. ἀνέῳξε φαεινάς) cod. ἀνέωξε συφεὶϐ

v. 398. Σμερδαλέον &c.) cod. σμερδαλέον κανάβιζε θέα δ' ἐλέαιρε καὶ αὐτή.

v. 402. ἄρ) cod. omittit particulam ἄρ

v. 409. πόρτιες) cod. πόριες ex correctione manus primæ. Prima fcriptura fuerit πόρτιες. In medio eft rafura, & in hac rafura manus prima minio fcripfit ρι.

v. 410. κορέσονται) cod. κορέσωνται

v. 416. ἠδ' ἐγένοντο) cod. ἠδὲ γένοντο

v. 428. Εὐρύλοχος &c.) cod. poft hunc eft ifte: καὶ σφας ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

v. 429. ἴμεν) cod. ἴεμεν. Supra manus prima fcripfit γρ. πόσ' ἴμεν

v. 433. ἔρξ') cod. ἔρξ'

v. 437. τανύηκες) cod. τανάηκες

v. 441. ἐάσομεν) cod. ἐάοσομεν

v. 450. Δαινυμένους δ' ἄρα τούς γε) cod. δαινυμένους δ' εὖ πάντας ἐφεύρομεν

v. 451. φράσσαντό τε πάντα) cod. ita. Supra manus prima fcripfit: γρ. τότ' ἐσ...τα

v. 452. στεναχίζετο) cod. στοναχίζετο

v. 457. ἐδηλήσαντο) cod. δηλήσαντ'. Poft hunc verfum habetur ifte: βοῦς περιταμνομένους καὶ οἰῶν πώεα καλά.

v. 462. Αἰεὶ ἄλης χαλεπῆς) cod. αἰεὶ ἄλης χαλεπῆς.

v. 463. ἐπεὶ ἦ μάλα) cod. ἐπειὴ μάλα

v. 466. δαινύμενοι) cod. δαιννύμενοι

v. 475. δαινύμενοι) cod. δαιννύμενοι

v. 479. Γένων &c.) cod. post hunc versum habet istum:
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων.
v. 480. ἥνπερ) cod. ἥνπερ. Manus prima supra scripsit: γρ. οἵανπερ
v. 486. ἀνέκοντες) cod. ἀέκοντες
v. 491. τεθνηῶτι) cod. τεθνειῶτι
v. 492. τῷ δὲ &c.) cod. τοιδὲ, σκιαὶ ἀΐσσουσιν. Super τοι δὲ manus prima supra scripsit: οἱ ἄλλοι νεκροὶ.
v. 500. Ζωὸς ἐὼν &c.) cod. omittit hunc versum.
v. 510. δόμον ἰέναι) cod. ἰέναι δόμον
v. 517. πρῶτα μελικρήτῳ) cod. πρῶτα μὲν μελικρήτῳ
v. 523. μετατρέπει ἀγρομένοισιν) cod. μετατρέπει ἡμετέροισιν
v. 524. λίσῃ) cod. λίσσῃ
v. 544. δῶμα κιὼν) cod. δώματ' ἰὼν
v. 547. θέσφατα κίρκη) cod. πότνια κίρκη
v. 554. Κινυμένων) cod. κϊνν ϋμένων
v. 555. ἀπόρουσε) cod. ἀνόρουσε
v. 556. ἐς κίονα) cod. ἐς κλίμακα
v. 559. μετὰ πᾶσιν ἔειπον) cod. μετὰ μῦθον ἔειπον
v. 560. νύ ποι) cod. νύ που

LIBER XI.

Habet argumentum proſaicum in margine, & in Contextu hunc ſtichum:

λάββα δ' ἐν ἀίδεω ψυχαῖς ἐνέτυχεν ὀδυσσεύς.

Vers. 1. κατήλυθον) cod. κατήλθομεν

v. 12. δύσετό τ') cod. δύσετό τ'

v. 56. προσηύδα) cod. προσηύδων

v. 60. Διογενὲς &c.) cod. omittit hunc verſum.

v. 74. κακκῆαι) cod. κακῆαι

v. 75. μοι χεῦσαι) cod. μοι χεῦαι. Super μοι manus prima ſcripſit ȣ, ut ſit μȣ.

v. 77. ταῦτα κέ μοι) cod. ταῦτα τέ μοι

v. 84. κατατεθνηκυίας) cod. κατατεθνειυίης

v. 103. μέν γε καὶ) cod. μέν κε καὶ

v. 105. δὴ) cod. δὴ. Super δὴ manus prima ſcripſit γρ. κεν

v. 105. πελάσῃς) cod. πελάσσῃς

v. 119. ἀμφαδὸν) cod. ἀφανδὸν

v. 121. θάλασσαν) cod. θάλατταν

v. 133. τοί γ' ἴσασι) cod. τοὶ ἴσασι

v. 140. κατατεθνειυίης) cod. κατατεθνηκυίης

v. 141. ἐδὲ ἐὸν) cod. ȣδὲ ὂν

v. 143. μ' ἀναγνοίη τοῖον ἐόντα) cod. με ἀναγνοίη τὸν ὄντεα

v. 145. θήσω) cod. θήω

v. 148. ἐπιφθονέῃς) cod. ἐπιφθονέεις

v. 156. μέσσῳ) cod. μέσῳ

v. 165. ἀμμῆς) cod. ἀμῆς
v. 173. κατέλιπον) cod. κατέλειπον
v. 177. φυλάσσει) cod. φυλάττει
v. 179. ἀμείβετο) cod. ἠμείβετο
v. 182. φθίνουσιν) cod. φθινύθουσι
v. 185. δαίνυται) cod. δαίνυται
v. 190. ἐν κόνι) cod. ἐν κόνει
v. 190. εἶται) cod. ἧσαι
v. 192. πάντι οἱ κατὰ) cod. πάντη οἱ κατὰ
v. 194. κεῖτ') cod. κεῖτ' deest. Manus prima hunc versum in margine scripsit.
v. 204. κατατεθνηκυίης) cod. κατατεθνηυίης
v. 210. ἐν ἀΐδαο) cod. ἐιν ἀΐδαο
v. 211. τεταρπώμεσθα) cod. τεταρπώμεθα
v. 212. ἀγαυὴ Περσεφόνεια) cod. ἀγαθὴ περσεφόνεια
v. 216. ἀπαφάσκει) cod. ἀπαφίσκει
v. 217. θάνωσι) cod. θάνησιν
v. 220. δάμνᾳ· ἐπεί κεν) cod. δάμνα τ' ἐπεί κε
v. 222. Ἀλλὰ φόωσδε) cod. ἀλλα φάος δὲ
v. 223. μετόπισθε τε τῇ) cod. μετόπισθε τεῇ
v. 226. ἔσαν) cod. ἔοσαν
v. 230. σπασσάμενος) cod. σπασάμενος
v. 237. ἠράσσατ') cod. ἠράσατ'
v. 247. περιπλομένου) cod. περιπλωμένου
v. 255. εὐρυχώρῳ) cod. εὐρυχόρῳ
v. 258. Αἴσσονα τ') cod. αἴσονά τ'
v. 270. Ἐπικάστην) cod. ita. Manus prima supra scripsit: ἤγουν τὴν ἰοκάστην.

v. 272. γημαμένη) cod. ita. Supra est glossa συγκοιμηθεῖσα.

v. 273. θέσαν) cod. θέσσαν

v. 281. ἐὸν διὰ κάλλος) cod. ἐὸν μετὰ κάλλος

v. 283. Μενυηίῳ) cod. μινύη cum rasura ultimæ syllabæ.

v. 287. περικτίται) cod. περικτῆται

v. 287. οὐδέ τε νηλεύς) cod. οὐδέ τι νηλεὺς

v. 297. τὴν Τυνδαρέου) cod. ita. Manus prima supra scholium scripsit: σημ. οὐ τυνδαρέου ὀφείλει γράφειν· ἀλλ' ἡ τυνδάρεω.

v. 298. κρατερόφρονε γείνατο παῖδας) cod. κρατερόφρονι γείνατο παῖδε.

v. 308. οὓς δὴ μηκίστους) cod. τοὺς δὴ μηκίστους

v. 311. ἀτὰρ μῆκός γε) cod. αὐτὰρ μῆκος omisso γε

v. 319. γένυν) cod. γένυς

v. 325. Μάῤῥαν τε) cod. μαῖράν τε

v. 329. γάρ κεν) cod. γάρ κε

v. 330. ἐλθόντ' ἐς ἑταίρους) cod. ἐλθόντας ἑταίρους

v. 335. πῶς ὔμμιν) cod. πῶς ὑμῖν

v. 343. οὐ γὰρ ὔμμιν) cod. οὐδ' ἂν ὑμῖν

v. 347. ἔσω ἔπος) cod. ἔσαι ἔπος

v. 352. ἐνὶ οἴκῳ) cod. ἐνὶ δήμῳ

v. 356. πομπήν τ' ὀτρύνοιτε) cod. ita. In margine manus prima scripsit: γρ. πομπή τ' ὀτρύνοιτο

v. 357. κέρδιον εἴη) cod. κέρδιον ἦεν

v. 366. σοὶ δ' ἔνι μὲν) cod. σοὶ δ' ἔπι μὲν

v. 371. ἐπέασσον) cod. ἐπέασσων

v. 375. ἐν μεγάροισι σὰ κήδεα) cod. ἐν μεγάρῳ τὰ σὰ κήδεα

v. 386. ἦλθεδ' ἔπι ψυχὴ) cod. ἦλθ' ἔπι ψυχὴ

v. 388. ἐπέασπον) cod. ἐπέασπων

v. 389. ἐπεὶ πίεν αἷμα κελαινόν) cod. ἐπεὶ ἴδεν ὀφθάλμοισιν. Supra manus prima scripsit: γρ. ἐπεὶ πίεν αἷμα κελαινόν

v. 390. εἴβων) cod. ita. Manu. secunda λ praeposuit, ut fit λείβων.

v. 394. δάκρυσά τ' ἰδὼν) cod. δάκρυσα ἰδών

v. 397. τανηλεγέως) cod. τανυλεγέος

v. 415. φόνον) cod. φόνῳ

v. 425. ἐλέειν) cod. ἐλέειν

v. 432. Ἥ τε κατ') cod. οἵ τε κατ'. Super οἵ manus prima scripsit ἑαυτῇ ἢ ἐμοί.

v. 435. ἦ μάλα δὴ) cod. ἦ μάλα omisso δή

v. 477. Πηλέος) cod. Πηλέως

v. 480. ἀμῆς) cod. ἀμῆς

v. 482. προπάροιθε) cod. προπάροιθεν

v. 482. οὐ γὰρ ὀπίσσω) cod. οὔτ' ἄρ ὀπίσσω

v. 484. κρατέεις νεκύεσσιν) cod. κρατέεις ἐν νεκύεσσιν

v. 493. εἰπὲ δέ με) cod. εἰπὲ δή μοι

v. 494. πολέσιν μετὰ μυρμιδόνεσσιν) cod. πολέσι μυρμιδόνεσσιν omisso μετά.

v. 497. Οὐ γὰρ) ita cod. In margine manus prima scripsit; ζηνόδοτος εἰ γὰρ.

v. 500. Εἰ τοῖοσδ') cod. ita. Supra manus prima scripsit: εἰ τοῖος γὰρ

v. 508. ἐκ σκύρου) cod. ita. In margine manus prima scripsit: σκῦρος ἐστὶ πόλις δολοπίας· τὸ δὲ τροίην (vid. v. 509. sequentem) τρισύλλαβον ὡς καὶ ἀρίσταρχος φησίν.

v. 511. νεικάσκομεν) cod. νικάσκομεν. Manus tertia super α scripsit ε, ut sit νικέσκομεν.

v. 512. πόλιν Τροίην) cod. πόλιν τρώων

v. 516. 517. omissi sunt in contextu. In margine inferiori manus prima illos addidit.

v. 529. μάλα πόλλ' ἱκέτευεν) cod. μάλα πόλλ' ἐκέλευεν

v. 530. κώπης) cod. κώπην

v. 540. κατατεθνηκώτων) cod. κατατεθνειώτων

v. 543. ἀφειστήκει) cod. ἀφεστήκει. Manus prima supra scripsit ἀφεστήκει.

v. 555. ἀπώλετο) cod. ἀπώλεο

v. 558. αἴτιος &c. ad hunc vel sequentem aliquem locum referendum scholium, quod scripsit manus prima: νοθεύεται μέχρι τοῦ ὡς εἰπών. Id est ad v. 626.

v. 568. νεκύεσσιν) cod. νεκύεσσιν

v. 573. τοὺς αὐτοὺς) cod. τοὺς αὐτὸς

v. 580. καλλιχόρου) cod. καλλιχώρου

v. 581. χαλέπ' ἄλγε' ἔχοντα) cod. κρατέρ' ἄλγεα ἔχον

v. 582. προσέπλαζε) cod. προσεπέλαζε

v. 385. ἀπολέσκετ' ἀναβροχέν· ἀμφὶ δὲ ποσσί) cod. ἀπωλέσκετ' ἀναβροχθὲν ἀνὰ δὲ ποσσί

v. 586. μέλαινα φάνεσκε) cod. μέλαινα φάνασκε

v. 587. δένδρεα δ') cod. δένδρεα omisso δ'

v. 588. Ὄγχναι) cod. ὄχναι

v. 589. συκαῖ τε) cod. συκέαι τε

v. 591. ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα) cod. ῥίπασκε κατὰ νέφεα

v. 592. χαλέπ' ἄλγε') cod. κρατέρ' ἄλγε'

v. 596. κράται' ἴς) cod. κραταιΐς

v. 602. τέρπεται) cod. τέρπετ'

v. 610. χαροποί) cod. ita. Supra manus prima scripsit: γρ. χαλεποί

v. 611. ἀνδρακτασίαι τε) cod. ἀνδροκτασίαι τε

v. 613. ἐγκάτθετο) cod. ἐγκατέθετο

v. 614. Ἔγνω δ' αὐτίκα κεῖνος) cod. ἔγνω αἶψ' ἐμὲ κεῖνος.

LIBER XII.

Habet argumentum prosaicum in margine. Stichum metricum hunc habet, minio scriptum:

μῦ σειρῆνας ἔχει πλαγκτάς τ' ἰδὲ βοῦς ἀελίοιο.

Vers. 2. ἀπὸ) cod. ἀπο. Ultima syllaba non est notata accentu.

v. 6. Ἐκ δὲ καὶ &c.) cod. omittit hunc versum.

v. 9. προίην) cod. προίειν

v. 25. πλεύσαθ') cod. πλεύσεσθ'

v. 30. δαινύμενοι) cod. δαιννύμενοι

v. 40. ὅ, τις) cod. ὅστις. Supra manus prima scripsit: ὅτι

v. 55. παρεξέλθωσιν) cod. παρεξελάσασι

v. 77. ὐδέ κεν ἀμβαίη) cod. ὐδ' ἐπιβαίη. In margine manus prima scripsit: γρ. καταβαίη.

v. 78. χεῖρές γε) cod. χεῖρές τε.

v. 84. εἰσαφίκηται) cod. εἰσαφίκοιτο

v. 85. σκύλλη) cod. ita. Supra manus scripsit: γρ. καὶ σκύλαξ καὶ σκύλλη.

v. 86. σκύλακος νεογιλῆς) cod. σκύλλακος νεογιλλῆς

v. 100. ἐξαρπάξασα) cod. ἐξαρπάξασα

v. 114. ἀμύναιμην) cod. ἀμύνοιμην

v. 133. Post hunc versum cod. habet illum: αὐτοκασιγνήτη Θέτιδος λιπαροπλοκάμοιο.

v. 140. ἀλύξεις) cod. ἀλύξῃς

v. 141. ἀπο) cod. ἀπο. Non notatur accentu ἀπο.

v. 147. ἑξῆς &c.) cod. omittit hunc versum.

v. 152. ἄνεμός τε) cod. ἄνεμος omisso τε.

v. 153. Post hunc versum habet cod. illum: κέκλυτέ μευ μύθων κακάπερ πάσχοντες ἑταῖροι.

v. 156. θάνωμεν) cod. θάνοιμεν.

v. 157. φύγωμεν) cod. φύγοιμεν

v. 164. ὑμεῖς δὲ πλεόνεσσι) cod. ὑμεῖς δ' ἐν πλεόνεσσι. In margine manus prima scripsit: γρ. ὑμεῖς μ' ἐν

v. 169. κοίμησε) cod. κοιμισε

v. 171. γλαφυρῇ βάλον) cod. γλαφορῇ θέσαν

v. 172. ἑζόμενοι) cod. ἱζόμενοι

v. 186. ita cod. habet: ὐ γάρ πω τίς τῇδε παρήλασε νηΐ μελαίνῃ

v. 188. τρεψάμενος) cod. τερψάμενος

v. 194. οἱ δὲ) cod. τοὶ δὲ

v. 196. ἐπιέζευν) cod. Ita. Manus prima in margine fcripfit: γρ. πιέζον

v. 198. φθογγὴν) cod. φθογγῆς

v. 209. ἔπι κακὸν) cod. ἔπει κακὸν. In margine manus prima fcripfit: περιέχει. ὡς τρῶες ἕποντο πολλοί τε καὶ ἄλκιμοι ἢ ἐνεργεῖς ὡς τὸν δ' ἕρον ἀμφι δ' ἕπον ἢ ῥῆμά ἐστιν ἀντὶ τοῦ ἕπω· τὸ δεύτερον ἕπεις· τὸ γ· ἕπει· ἀντὶ τοῦ περιέπει· ζηνοδότος δὲ γράφει ἔχει.

v. 210. ἐνὶ σπῆι) cod. ἐν σπῆι

v. 211. ἐμῇ ἀρετῇ, βουλῇ τε) cod. ἐμῇ βουλῇ ἀρετῇ τε

v. 213. ἄγε) cod. ἄγεθ'

v. 216. ὑπεκφυγέειν) cod. ἐκφυγέειν

v. 218. βάλλευ) cod. βάλευ

v. 220. σκοπέλων) cod. σκοπέλου

v. 224. μή πως μοι δείσαντες ἀπολλήξειαν) cod. μή πως μὴ δείσαντες ἀπολήξειαν

v. 227. θωρήσασθαι) cod. θωρήσεσθαι

v. 232. δυνάμην) cod. δυναίμην

v. 236. ἀνεῤῥοίβδησε θαλάσσης) cod. ἀνεροίβδησε θαλάττης

v. 251. ἐπὶ προβόλῳ) cod. ἐνὶ προβόλῳ

v. 263. μῆλ' ὑπερίονος) cod. ὑπερίονος μῆλ'

v. 264. ἐγὼ) cod. ἐγὼν

v. 271. μύθον) cod. μύθων

v. 273. ἤ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλον) cod. ἤ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε

v. 275. ἔφησαν) cod. ἔφασκον

v. 276. ἀλλὰ παρὲξ τὴν νῆσον) cod. ita. In margine manus prima hoc scholion scripsit: εἴωθεν ὁ ποιητὴς τὴν ἐξ πρόθεσιν αἰτιατικῇ συντάσσειν· παρὲξ ἅλα φύκος ἔχευε· παρὲξ περιμήκεα δοῦρα ἀντὶ γενικῆς. Et cum accusativo construitur, infra 443.

v. 290. διαῤῥαίουσι) cod. διαρραίσουσι. Supra manus prima scripsit: γρ. διαρραίουσι

v. 291. μὲν νῦν) cod. νῦν μεν

v. 292. ὁπλισώμεθα) cod. ὁπλισόμεθα

v. 297. βιάζετε μοῦνον ἐόντα) cod. ita. In margine manus prima scripsit: ζηνόδοτος βίασθ' οἷον ἐόντα ἐκ ἐνόησας ὅτι ποιητικῶς ἐσχημάτισαι.

v. 298. καρτερὸν) cod. κρατερὸν

v. 317. Νῆα μὲν ἑλκύσαμεν) cod. νῆα μὲν ὡς μίσαμεν. Supra manus prima scripsit: ἐνεωλκήσαμεν glossam.

v. 319. μετὰ μῦθον) cod. ita. Supra manus prima scripsit: μετὰ πᾶσι

v. 325. ἄλληκτος) cod. ἄληκτος

v. 332. ἔτειρε δὲ) cod. ἔτειρε γὰρ. Super γὰρ manus prima scripsit δὲ.

v. 339. ἐξήρχετο) cod. ἤρχετο

v. 347. ἔνθα κε θεῖμεν) cod. ἐν δέ κε θεῖμεν

v. 348. βοῶν ὀρθοκεράων) cod. βοῶν ἕνεκ' ὀρθοκεράων in rasura hoc scriptum est.

v. 349. ἐθέλῃ) cod. ἐθέλει

v. 349. ἔασωνται) cod. ἔασονται

v. 357. φύλλα δὲ δρεψάμενοι) cod. φύλλα δρεψάμενοι

v. 364. ἐπάσαντο) cod. ἐπάσσοντο

v. 381. προτρεποίμην) cod. προτραποίμην

v. 388. τυτθὰ βαλὼν) cod. ita. In margine manus prima scripsit: ζηνόδοτος τριχθὰ βαλὼν.

v. 391. θάλασσαν) cod. θάλατταν

v. 411. ἄντλον) cod. ἄτλον

v. 431. θαλάσσης) cod. θαλάττης

v. 435. ἑκὰς ἦσαν) cod. ἑκὰς εἶχον

v. 435. ἔσαν ὄζοι) cod. ἔσσαν ὄζοι

LIBER XIII.

Habet argumentum prosaicum in margine. Stichus metricus minio scriptus:

νῦ ἰθακῆς ἐπέβη φαιήκων πόμπῃ ὀδυσσεύς.

Vers. 9. ἀοιδῆς) cod. ἀοιδοῦ

v. 13. ἀλλ' ἄγε) cod. ἀλλά γε

v. 13. ἀνδρακὰς) cod. ita. In margine manus prima scripsit: ἄλογον κατὰ ἄνδρα νῦν προδῶμεν· ὕστερον δὲ ἐκ τοῦ δήμου ἀναπραξώμεθα· τινὲς γράφουσιν ἄνδρα κατά· ὁ δὲ Φρύνιχος ἀνδρακάδα φησὶ, τὴν τῶν ἀνδρῶν δεκάδα· ἔστι δὲ ἐπίρρημα ὡς ἑκὰς καὶ ἐντυπάς.

v. 14. ἡμεῖς δ' αὖτε) cod. ἡμεῖς αὖτε

v. 16. θυμῷ) cod. μῦθος. Prima scriptura erat θύμος

v. 21. μή τις ἑταίρων) cod. μή τιν' ἑταίρων

v. 24. ἱέρευ') cod. ἱέρευσ'
v. 26. κήαντες) cod. κείαντες. In margine manus prima scripsit: γρ. κήαντες
v. 28. τετιμένος) cod. τετιμήμενος
v. 34. βλάβεται δέ τε) cod. βλάβεται δέ οἱ
v. 57. ἀρύτη) cod. ἀρήτης
v. 61. τῷδ' ἐνὶ οἴκῳ) cod. τῷ ἐνὶ οἴκῳ
v. 64. τῷ δ' ἄρα) cod. τῷ δ' ἅμα
v. 66. γυναῖκας) cod. ita. Supra manus prima scripsit: γρ. νέεσθαι
v. 68. κομίσσειν) cod. κομίζειν
v. 70. θάλασσαν) cod. θάλατταν
v. 77. πεῖσμα δ' ἔλυσαν) cod. πείσματ' ἔλυσαν
v. 78. ἀνακλιθέντες ἀνεῤῥίπτουν) cod. ἀνακλινθέντες ἀνερίπτουν
v. 85. θύε) cod. θύεν
v. 86. θέεν ἔμπεδον) cod. θύεν ἔμπεδον
v. 88. θαλάσσης) cod. θαλάττης
v. 91. πτολέμους) cod. πολέμους
v. 92. δὴ τότ' γ' ἀτρέμας) cod. δὴ τότ' ἀτρέμας
v. 104. ἱρὸν νυμφάων) cod. ἱερὸν νυμφάων
v. 105. ἔασι) cod. ἔασσι
v. 109. ἀενάοντα) cod. ἀεννάοντα
v. 110. κατεσβαταὶ) cod. καταιβαταὶ
v. 111. θειότεραι) cod. θεώτεραι
v. 129. ὅτε με) cod. ὅτι με
v. 131. κακὰ πολλά) cod. πολλὰ κακὰ
v. 143. κάρτει) cod. κράτει

v. 145. Ἔρξαι) cod. ἔρξον

v. 147. ἔρξαιμι κελαινεφὲς, ὡς ἀγορεύεις) cod. ἔρξαιμι κελαινεφὲς ὡς σὺ κελεύεις

v. 151. ἀπολήξωσι) cod. ἀπολήξουσι

v. 152. ἀμφικαλύψει) cod. ἀμφικαλύψαι

v. 152. πόλιν) cod. πόλει. Super ει manus prima scripsit ιν.

v. 155. προΐδωνται) cod. ἐσίδωνται

v. 170. τάδ' οὐκ ἴσαν) cod. τὰ δ' οὐκ ἤϊσαν. Supra manus prima scripsit οὐκ ἤδεισαν.

v. 177. πόλει) cod. ita. Manus prima super ει scripsit ιν.

v. 177. ἀμφικαλύψειν) cod. ἀμφικαλίψαι. Manus prima super αι scripsit ειν.

v. 182. ἱερεύσομεν) cod. ἱερεύσαιμεν

v. 183. ἀμφικαλύψῃ) cod. ita. Super η manus prima scripsit αι.

v. 194. φαινέσκετο) cod. φαίνετο. Supra manus prima minio scripsit: γρ. φαινέσκετο.

v. 198. ᾤ πεπλήγετο μηρῶ) cod. ὢ πεπλήγετο μηρώ

v. 199. καταπρηνέσ') cod. καταπρηνέεσι

v. 199. ὀλοφυρόμενος δὲ προσηύδα) cod. ὀλοφυρόμενος ἔπος ηὔδα.

v. 202. φιλόξεινοι) cod. φιλόξενοι

v. 204. πλάζομαι) cod. πλάγξομαι

v. 208. γένωνται) cod. γένηται

v. 211. οἵτε μ' ἔφαντο) cod. ἥτέ μ' ἔφαντο

v. 216. κοίλης ἐκ νηὸς) cod. κοίλης ἀπὸ νηὸς

v. 223. ἔασι) cod. ἔαουσι

v. 237. εἰλήλυθας) cod. εἰσελήλυθας
v. 229. Οὕτω γώνυμός ἐστιν) cod. οὔτ' ἀνώνυμος ἐστὶν
v. 245. τε ἕρση) cod. τ' ὀπώρη. Supra manus prima scripsit; γρ. ἐέρση.
v. 247. ἐπηετανοὶ παρέασι) cod. ἐπηετανοὶ γεγόνασι.
v. 255. Αἰὲν σήθεσσι νόον) cod. αἰεὶ ἐνὶ σήθεσσι νόον
v. 263. Τρωΐδος) cod. τρωϊάδος
v. 265. Οὕνεκ') cod. εἵνεκ'. Supra manus prima scripsit; γρ. οὕνεκα
v. 279. προερύσσαμεν) cod. προερύσαμεν
v. 282. ἐπέλλαβε) cod. ἐπέλαβε
v. 295. πεδόθεν) cod. παιδόθεν
v. 299. μήτει) cod. μήτι
v. 301. Φυλάσσω) cod.. Φυλάττω
v. 313. σὺ γὰρ αὐτὴν παντὶ ἐίσκεις) cod. ita. In margine scripsit manus prima: γρ. σὲ γὰρ αὐτῇ παντὶ ἐίσκεις.
v. 317. σκέδασσεν) cod. ἐσκέδασεν
v. 320. Φρέσιν ᾗσιν. Insignis Græcismus, pro *mentibus meis*. In margine manus prima scripsit νοθεύονται δ' στίχοι· ὁ μὲν πρῶτος, ὅτι ἀντὶ τοῦ ἐμῇσιν ἔχει, τὸ, ᾗσιν· ὅπερ ἐστὶ περὶ τοῦ προσώπου· τηροῦντος ἀεὶ τοῦ ποιήτου τὴν ἐν τούτοισι διαφοράν. ὁ δὲ δεύτερος ὅτι ἀθηνᾶς παρούσης θεοῖς ἀνατίθησι τὴν σωτηρίαν: ὁ δὲ τρίτος καὶ τέταρτος, ὅτι οὐκ ἐγίνωσκεν ὡς ἡ φανοῦσα αὐτῷ παρὰ Φαίαξι θεὰ ἦν· ὅτι οὐκ ἐθάρσυνεν· ἀλλὰ τοὐναντίον· μὴ δὲ τιν'

ἄνθρωπων ποτιόσσεο· ὐ γὰρ ξείνοις οἶδε μάλ' ἀνθρώποις ἀνέχονται.

v. 323. αὐτή) cod. αὐτήν

v. 338. Φθίνυσιν) cod. Φθινύθυσι

v. 348. Νηΐτιδες) cod. ναϊάδες

v. 350. ἔρδεσκες) cod. ἔρδεσκες

v. 358. διδώσομεν) cod. ita. Supra scripsit manus prima παρασχῶμεν. In margine scripsit manus prima: δυσχεραίνων δὲ ὁ ἀρισοφάνης τὸ διδώσομεν, γράφει παρέξομεν· τῦτο ἐν ἰλιάδι διδόναι προέκοπτες.

v. 360. ἀέξῃ) cod. ita. In margine manus prima scripsit; γρ. ἀέξειν καὶ αὔξειν.

v. 362. μετὰ Φρεσὶ σῇσι μελόντων) cod. μετὰ Φρεσὶν ἧσι μελλόντων. Insignis Græcismus in ἧσι.

v. 363. ἀλλὰ ἄγε χρήματα) cod. ἀλλὰ χρήματα omisso ἄγε.

v. 365. ὅπως ἔσαι τάδε ἔργα) cod. ὄχ' ἄρισα γένηται. In margine manus prima scripsit: γρ. ἔσαι τάδε ἔργα.

v. 369. Φαίηκες ἀγαυοί) cod. ita. In margine manus prima scripsit: γρ. ἔδωκαν. Post hunc versum habetur hic: ὤπασαν οἴκαδ' ἰόντι Διὰ μεγάθυμον ἀθήνην.

v. 376. Φράζεο νῦν &c.) cod. Φράζευ ὅπως μνηςῆρσιν ἀναιδέοσι χεῖρας ἐΦέης. Solum ε apparet, & aliquid de Φ, reliquæ litteræ exesæ sunt in vocabulo ἐΦέης.

v. 382. Τόν δ') cod. τήν δ'

v. 384. φθίσεσθαι) cod. ita. Supra manus prima scripsit: γρ. φθεῖσθαι. Exesa sunt hæc.

v. 410. πίνουσι) cod. πίνουσαι

v. 414. εὐρύχωρον) cod. εὐρίχορον

v. 418. καὶ κεῖνος) cod. κἀκεῖνος

v. 427. οἴω) cod. ita. In margine manus prima minio scripsit: ἕως τοῦ οἴω ἡ σιγμή.

v. 427. καθέξοι) cod. καθέξει. In margine manus prima scripsit: γρ. παρέξει.

v. 434. ἄλλο κακὸν βάλετο) cod. κακὸν ἄλλο βάλ'

LIBER XIV.

Habet argumentum prosaicum in margine a prima manu.

Stichus metricus:

ξῖ ὀδυσῆος ξένισεν εὔματος ἀγρῷ ὑφορβός.

Vers. 8. δείμαθ' ὕεσσιν) cod. ita. In margine manus prima scripsit: ζηνόδοτος. δείματ' οἷος

v. 16. οἱ δ' ἄρσενες) cod. τοὶ δ' ἄρσενες

v. 21. πὰρ δὲ κύνες &c.) cod. ita. In margine manus prima scripsit: καλλίστρατος ὑπώπτευε τὸν στίχον διὰ τὴν ἐξαρίθμησιν τῶν κυνῶν.

v. 24. Τέμνων) cod. τάμων

v. 24. εὔχροές) cod. εὔχροες. Supra manus prima scripsit: γρ. εὔχροον

v. 35. τοὺς μὲν) cod. τοὺς omisso μὲν

v. 35. ἄλλυδις ἄλλῃ) cod. ἄλλυδις ἄλλον

v. 48. συφορβός) cod. ὑφορβός

v. 60. ἐπικρατέουσιν) cod. ἐπικρατέωσιν

v. 63. οἷα τεῷ) cod. οἷα τεῷ

v. 65. ἀέξῃ) cod. ἀέξει

v. 76. παρέχευ' Ὀδυσῆϊ) cod. παρέθηκ' ὀδυσῆϊ

v. 81. ἀτὰρ) cod. αὐτὰρ

v. 86. δοίῃ) cod. δώῃ. Super ω manus prima ſcripſit οι.

v. 87. οἶκόνδε νέεσθαι) cod. οἶκόνδε ἕκαςος

v. 89. δέ τιν') cod. δέ τι

v. 92. οὐδ' ἔτι) cod. οὐδ' ἔπι

v. 100. ἐν Ἠπείροιο) cod. ἐν ἠπείρῳ

v. 101. συβόσια) cod. ita. Super ο manus prima ſcripſit ω.

v. 113. ἐνιπλέον) cod. ἐνίπλειον

v. 116. καὶ καρτερὸς) cod. καὶ κρατερὸς

v. 125. οὐδὲ θέλουσιν) cod. οὐδ' ἐθέλουσιν

v. 154. ἕσσαι με) cod. ἐσσέ με

v. 159. ἐςίῃ) cod. ἱςίῃ

v. 160. ἦ μέν τοι τάδε) cod. ita. Supra manus prima minio ſcripſit: γρ. ἦ μέν τοι τῆδε ἀντὶ τοῦ οὕτως. Idem & in margine atramento ſcripſit.

v. 161. ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς) cod. ἐνθόδ' ὀδυσσεύς.

v. 162. τοῦ μὲν φθίνοντος) cod. ita. Supra manus prima ſcripſit: περὶ τριακάδα καὶ νεμηνίαν. In margine manus prima ſcripſit: ὅ ἐςιν εἰς τὴν ἕνην καὶ νέαν.

v. 163. νοςήσας) cod. νοςήσει

v. 166. τίσω) cod. τίω

v. 176. ἔσσεσθαι) cod. ἔσεσθε
v. 176. χέρεια) cod. χέρειω
v. 178. τὸν δέ τις) cod. τοῦ δέ τις
v. 184. Ἢ κε φύγοι) cod. εἴ κε φύγῃ
v. 184. ὑπερέχῃ) cod. ὑπερέχοι
v. 185. ἐνιαστες) cod. ἐνιαστον. In margine manus prima scripsit: γρ. καὶ ἐνίαστες.
v. 186. ὄφρ' εὖ) cod. ὄφ' εὖ
v. 187. τοκῆε) cod. τοκῆες
v. 188. ὁπποίης δ' ἐπὶ νηὸς) cod. ita. In margine manus prima scripsit: ἀστερίσκος πρόκειται ἄχρι τριῶν στίχων.
v. 195. δαίνυσθαι τ') cod. δαίνυσθαι omisso τ'
v. 198. ὅσσα γε) cod. ὅσσά κε
v. 200. ἀφνειοῖο) cod. ἀφνειοῦ
v. 201. υἱέες ἐν) cod. υἷες ἐνὶ. In margine manus prima scripsit: γρ. υἱέες ἐν
v. 205. ὅς πότ') cod. ὅς τότ'
v. 209. ἐπι) cod. ἐπι. Non notatur accentu.
v. 210. μάλα) cod. omittit μάλα.
v. 210. οἰκί' ἔνειμαν) cod. οἰκίαν νεῖμαν
v. 222. ἕ') cod. ἕα
v. 231. πολλά) cod. τινῶν. Manus prima supra scripsit: γρ. πολλά.
v. 234. τετάγμην) cod. τετύγμην
v. 235. ὑπο) cod. ὑπο. Non notatur accentu præpositio ὑπο.
v. 238. Νῆας) cod. νήεσσ'

v. 246.

v. 246. Αἴγοπτόνδε) cod. ita. In margine manus prima habet hoc fcholion: αἴγυπτον ἐκάλουν ὁμωνύμως τὸν ποταμὸν καὶ τὴν χώραν· νῦν δὲ τὴν χώραν.

v. 255. ἀσκεδέες) cod. ἀσκηδέες

v. 260. ἐρύσαι) cod. ἐρύσθαι

v. 262. σφῷ) cod. σφῶν

v. 283. ἀπὸ) cod. ἀπο. Non notatur accentu præpofitio ἀπο.

v. 283. ὠπίζετο) cod. ὀπίζετο

v. 286. χρήματ') cod. ita. Manus prima fupra fcripfit: γρ. κτήματα

v. 291. κτήματ' ἔκειτο) cod. κτήματα κεῖτο

v. 295. ἐέσσατο) cod. ἐέσσατο

v. 296. συν) cod. συν. Non notatur accentu συν.

v. 312. ὅπως ἐπὶ πῆμα) cod. ὅπως ἔτι πημα

v. 320. μιν) cod. μιν. Manus fecunda fuper μιν fcripfit με.

v. 325. Καὶ νῦν ἐς δεκάτην) cod. καὶ νύ κεν ἐς δεκάτην

v. 328. ἐπακούσῃ) cod. ita. Manus prima fupra minio fcripfit: ἐπακούσῃ ἀρίσαρχος. ἀρισοφάνης, ἐπακοῦσαι.

v. 331. ἀποσπένδων) cod. ita. In margine manus prima minio fcripfit: οὕτως ἀρίσαρχος· οἱ δὲ αἰολεῖς ἐπισπένδων.

v. 335. πολύπυρον) cod. ita. Supra manus prima fcripfit: γρ. πολύμηλον.

v. 345. ἐϋσσέλμῳ ἐπὶ νηὶ) cod. ἐϋσσέλμῳ ἐνὶ, νηὶ

v. 350. ἐφόλκαιον) cod. ἐφόλκεον

v. 350. ἐπέλασσα) cod. ἐπέλασα

v. 358. ἐπέλασσαν) cod. ἐπέλασαν

v. 361. Ὦ δειλὲ) cod. ἆ δειλέ. Supra manus fcripfit: ὦ. In margine manus prima fcripfit τὸ ἆ θαυματικὸν ἀντὶ τοῦ τί ὦ δειλὲ καὶ ἄθλιε πλέον τῶν ἄλλων ξενῶν.

v. 362. ὅσα) cod. ὅσσα

v. 363. ἀλλὰ τάγ') cod. ἀλλὰ τάδ'

v. 365. ἐγὼ δὲ εὖ οἶδα) cod. ἐγὼ δὲ οἶδα omiffo εὖ.

v. 383. ἀκειόμενον) cod. ἀκειάμενον

v. 387. μήτε τι θέλγε) cod. μητ' ἔτι θέλγε

v. 389. αὐτόν τ') cod. ita. Supra manus prima fcripfit: ἐμαυτὸν. Melior lectio αὐτόν τ'. In margine manus prima fcripfit λείπει τὸ, ξενίσω.

v. 293. ὄπισθεν) cod. ὕπερθεν. In margine manus prima fcripfit: γρ. ὄπισθεν.

v. 394. οἳ Ὄλυμπον) cod. τοὶ ὄλυμπον

v. 399. ἐπισσεύσας) cod. ἐπισεύας. In margine manus prima fcripfit: ἀντὶ τοῦ ἐπίσευσον· ἐφορμήσας ἀντὶ τοῦ ἐφόρμησον· ἐπίταξον.

v. 403. καὶ μετέπειτα) cod. καὶ μετόπισθεν

v. 405. ἀπο) cod. ἀπο. Non notatur accentu ἀπο.

v. 408. τετυκώμεθα) cod. τετυκοίμεθα

v. 411. ἔρξαν) cod. ἔρξαν. In margine manus prima fcripfit: ψιλωτέον τὸ ἔρξαν ἀντὶ τοῦ κατέκλεισαν. τὸ γὰρ δασέως, ἔθυσαν. καὶ ἔστι τὸ μὲν, ἀπὸ τοῦ εἴργω· τὸ δὲ, ἀπὸ τοῦ ἔρδω.

v. 420. ἐσχάρη) cod. ἐσχάρης. Manus prima ſuper ης ſcripſit η.

v. 421. λήθετο) cod. λήθετ' ἄρ

v. 421. Φρεσὶ) cod. Φρεσσὶ

v. 432. ἂν δὲ) cod. ἐν δὲ. Manus ſecunda ſuper ἐν ſcripſit ἂν

v. 436. ἑκάϛῳ) cod. ἑκάϛοις

v. 438. κύδαινε δὲ θυμὸν) cod. ἥνδανε δὲ θυμὸν

v. 445. ἐθέλει) cod. ἐθέλῃ

v. 449. δέ σφιν ἔνειμε) cod. ἔνειμε δέ σφιν

v. 457. Νὺξ δ' ἄρ') cod. νὺξ γὰρ

v. 466. προέηκεν) cod. ita. In margine manus prima ſcripſit: οὕτως ἀριϛάρχου· τοῦ δὲ ἀριϛοφάνους παρέθηκεν, ὃ καὶ ἄμεινον.

v. 470. Ἡγείσθον) cod. ἡγείσθην

v. 478. ἔνθ' ἄλλοι πάντες) cod. ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες

v. 485. ἐμμαπέως) cod. ita. In margine manus prima ſcripſit: ταχέως. ἅμα τῷ λόγῳ. οὕτως δὲ Φιλόξενος σχηματίζει τὴν λέξιν ἐν δευτέρῳ περὶ μονοσυλλάβων ῥημάτων. παρὰ τὸ ἔπος γράφουσι σύνθετον τὸ ἀμεπής· ὡς ψεῦδος ἀψευδής· εἶτ', ἐξ αὐτοῦ γράφουσι μεσότητος ἐπίρρημα ἀμεπῶς ὡς ἀψευδῶς· καὶ ἐν ἰωνικαῖς διαλύσεσι ἀμεπέως. καὶ ἐπεὶ τρεῖς βραχεῖαι οὐ συνίϛανται· καὶ ἐπεὶ δὲ μετὰ πλασιασμῷ τοῦ μ καὶ ἀντὶ παραχωρήσεως τοῦ α καὶ ε γίνεται ἀμμεπέως.

v. 488. ἥπαφε. In margine manus prima ſcripſit: καλλίϛρατος γράφει παρά μ' ἤλασε.

v. 489. Οἰοχίτων' ἔμεναι) cod. ita. In margine manus prima fcripfit: οἰοχίτων' ἔμμεναι. καλλίςρατος ἴμεναι· ὁδ' ἔπειτα νόον σχέθε· ὁ δὲ ὀδυσσεὺς ἀκέων εἶπον αὐτῷ· τὸν νῦν ἐκράτησεν ὅτως· καθὼς πέφυκεν εἶναι αὐτὸς περί τε τὰς αὐλὰς καὶ τὴν μάχην.

v. 500. θέτο) cod. βάλε. In margine manus prima fcripfit θέτο, & fupra ἀπέθετο.

v. 515. 516. 517. hi tres verfus defunt in cod. 133.

v. 522. ὄρηται) cod. ὄροιτο

v. 523. τοὶ δὲ παρ' αὐτὸν) cod. τοὶ γὰρ παρ' αὐτὸν

v. 529. ἀλεξάνεμον) cod. ἀλεξάμενον. Supra manus prima fcripfit: παρὰ τῶν ἀγροικοτέρων λεγομένη κάπα (χλαίνα videlicet).

v. 530. ἂν δὲ νάκην) cod. ita. Supra manus prima fcripfit: γρ. ἐν δέρμα αἶγος. In margine eadem manus prima fcripfit: γρ. νάκος παρὰ θεοκρίτῳ.

LIBER XV.

Argumentum profaicum manus prima in margine fcripfit. Stichus metricus a prima manu minio fcriptus:

οὐ ἐπέβη ἰθάκης ὀδυσσεῖ δε ἐκ λακεδαίμονος.

Vers. 3. ὑπομνήσουσα) cod. ὑπομνήσασα. Super primo α manus prima fcripfit ου.

v. 8. ἔγειρεν) cod. ἄγειρεν

v. 23. τεθνηότος) cod. τεθνειῶτος

v. 26. φήνωσι) cod. φαίνωσι cum gloſſa δείξωσι.

v. 27. ἄλλο δέ τοίγε ἔπος) cod. δέ τοι ἔπος omiſſo γε

v. 30. ἱέμενοι) cod. ἰέμενοι

v. 33. ἀλλὰ ἑκὰς) cod. ἀλλ' ἑκὰς

v. 39. ὅς τ' ὑῶν) cod. ὅς θ' υἱῶν

v. 44. αὐτὰρ ὁ νεςορίδην) cod. ita. In margine manus prima ſcripſit: νοθεύεται ὡς διαπεπλασμένος ἐξ ἡμιςιχίου τῆς Ἰλιάδος κ. ἐκεῖ γὰρ προσηκόντως νέςωρ κοιμώμενον διομήδην ἀνίςησι κύψαι κατοκνήσας διὰ τὸ γῆρας. In margine ante v. 46. prima manus ſcripſit: ἀγχοῦ δ' ἱςάμενος προσέφη τηλέμαχος θεοειδής.

v. 47. πρήσσωμεν) cod. πρήσωμεν

v. 62. παραςάμενος) cod. παριςάμενος

v. 63. deeſt in cod. 133.

v. 73. ἐποτρύναι) cod. ἐποτρύνει

v. 75. ἀλλὰ μὲν εἰσόκε δῶρα φέρων) cod. ita. In margine manus prima hoc ſcholion ſcripſit: ἐν πολλοῖς οὐκ ἐφέρετο· καὶ ἔςιν ἡσιόδειος τῆς φράσεως ὁ χαρακτὴρ· εἰ δὲ δεχοίμεθα αὐτὸν πρὸ τῆς πρὸ ἑαυτοῦ δύο ςίχων ὀφείλει γράφεσθαι.

v. 80. τρεφθῆναι) cod. τραφθῆναι. Supra manus prima ſcripſit: γρ. ταρφθῆναι

v. 83. ἀποπέμψει) cod. ἀμπέμψει. Manus prima ſupra ſcripſit: γρ. ἀποπέμψει.

v. 97. κῆαι) cod. κεῖαι

v. 105. ἔς κάμεν αὐτή) cod. ita. Supra manus prima ſcripſit: ἔργα γυναικῶν. In margine manus prima ſcripſit: αἰτιῶνται ὡς ἐκ ἐσχηκυίας καιρὸν τῆς ἑλένης, ἐργάσασθαι· νῦν γὰρ ἧκε· δύναται γὰρ μέν τοι καὶ πρὸ τοῦ ἀπάραι ἐργάσασθαι· καὶ ἐξ ἰλίου κεκομικέναι.

v. 106. ἑλένη) deeſt in codice.

v. 111. νόσον, ἐνὶ φρεσὶν ὡς σὺ μενοινᾷς) cod. νόσον ὅπως φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς

v. 113. δώρων) cod. δῶρα. Manus prima ſupra ſcripſit δῶρον, & ſuper hoc ων, ut ſit δώρων.

v. 114.) deeſt in codice 133.

v. 115. δώσω τοι κρητῆρα) cod. δώσω οἱ κρητῆρα. Librarius homoeoteleuto lapſus eſt, ut ex 114. & 115. verſibus faceret unum.

v. 121. ὁ δὲ κρητῆρα) cod. ὅδ' ἄρα κρητῆρα

v. 127. φίλῃ) cod. φίλει. Manus prima ſuper ει ſcripſit η.

v. 128. ἀφίκηαι) cod. ἀφίκοιο

v. 139.) deeſt in cod. 133.

v. 146. ἐριγδούπου) cod. ἐριδούπου

v. 150. Στῆ &c.) in cod. hoc ordine verſus ponuntur: 150, 155, 156, 151, 152, 153, 154, 157. Sed litteris ſcriptis ab initio verſuum reſtituitur ordo.

v. 167. φράζεο δή) cod. φράζεο νῦν

v. 170. ὑποκρίναιτο) cod. ὑποκρίνοιτο

v. 182. οἱ δὲ μάλ' ὦκα) cod. τοίδε μάλ' ὦκα

v. 285. δύσετό τ') cod. δύσσετό τ'

v. 186. βαθυκλῆος) cod. διοκλῆος

v. 187. ὀρσιλόχοιο) cod. ὀρτυλόχοιο

v. 190. ἵππους τε ζεύγνυντ') cod. ἵππους τ' ἐζεύγνυντ'

v. 217. ἐποτρύνων) cod. ἐποτρύνας

v. 218. τεύχε', ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι) cod. τεύχε' ἑταῖροι νηῒ μελαίνῃ

v. 219. πρήσσωμεν) cod. πρήσωμεν

v. 221. ἔσβαινον) cod. εἰσέβαινον

v. 230. πολλὰ τελεσφόρον) cod. πολλὰ καὶ τελεσφόρον

v. 242. δεσμῷ ἐν ἀργαλέῳ) cod. δεσμῷ ἀργαλέῳ

v. 244. ἀμφιάρηον) cod. ἀμφιάραον

v. 245. ζεύς αἰγίοχος, καὶ ἀθήνη) cod. ζεύς τ' αἰγίοχος καὶ ἀπόλλων

v. 248. Ἀλκμαίων) cod. ἀλκμάων. In margine manus prima scripsit: οὐκ εἶδεν ὅμηρος τὸν ἀλκμάονα μητροκτόνον.

v. 253. ἀμφιάρηος) cod. ἀμφιάραος

v. 261. αὐτὰρ ἔπειτα) cod. ἠδὲ τοκήων. In margine manus prima scripsit: γρ. αὐτὰρ ἔπειτα

v. 262. ἕπονται) cod. ἕποντο. Ex correctione manus tertiæ est ἕπονται.

v. 266. ἀγορεύσω) cod. ita. In margine manus prima scripsit: γρ. καταλέξω.

v. 293. λάβρον ἐπαιγίζοντα) cod. ita. In margine manus prima scripsit: ἀριστοφάνης ἐπαΐσσοντα. αἰγίδας ἔλεγεν τὰς ὑφ' ἡμῶν καταιγίδας καὶ σφοδρὰς πνοὰς τῶν ἀέλλων.

v. 296. ἡ δὲ Φερὰς) cod. ita. In margine manus prima scripsit: τὰς Φηρὰς λέγει. εἶπε δὲ διὰ τὸ μέτρον, Φερὰς. γρ. καὶ Φεὰς· περὶ ἧς φασὶ Φειὰς παρ τείχεσιν ἰορδάνε ἀμφιρέεθρα.

v. 308. πτωχεύων) cod. πτωχεύσων

v. 321. κεάσσαι) cod. κεάσαι

v. 329. ὅτι τοιοίδ') cod. ἤτοι τοιοίδ'

v. 333. σίτε &c. In margine est scholion a prima manu: δισυλλάβως μετρητέον καὶ τοῦτον τόν σίχον

v. 338. πέμψει) cod. πέμψῃ

v. 355. 356. 357. omissi sunt in textu codicis 133. Manus prima illos in margine addidit.

v. 359. ἔρδοι) cod. ἔρδαι

v. 362. θρέψεν) cod. ἔθρεψεν

v. 367. αὐτὰρ ἐμὲ) cod. αὐτὰρ ἐμοὶ

v. 368. ἀμφιέσασα) cod. ἀμφιέσσασα

v. 371. ἐπιμίμνω) cod. ἐπιμέμνω

v. 378. ἀεὶ δμώεσσιν) cod. ἐνὶ σήθεσσιν. In margine manus prima scripsit: γρ. ἀεὶ δμώεσσιν.

v. 384. ναιετάασκε) cod. ναιετάεσκε

v. 385. παρ' ὑάσιν) cod. παρ' οἴεσσιν

v. 396. ἀνακτορίῃσιν ἐπέσθω) cod. ita. In margine manus prima scripsit: δεσποτικαῖς· ὁ ἀρίσαρχος· ὁ δὲ ἀρισοφάνης, ὧν ἕκασος ἄρχει· ὅθεν καὶ χειρώναξ.

v. 397. νῶϊ δ' ἐνὶ) cod. νῶϊ δ' ἐν

v. 412. ἐμὸς ἡγεμόνευε) cod ἐμὸς ἐβασίλευε

v. 418. τὴν δ' ἄρα) cod. τῇ δ' ἄρα

v. 419. πλυνέσῃ τῇ πρῶτα) cod. πλυνέσῃ τις πρῶτα

v. 422. εἰρώτα) cod. ἠρώτα

v. 323. ὑψιρεφὲς) cod. ὑψερεφὲς

v. 431. ὄφρα ἴδῃ) cod. ὄφρ' ἴδῃς

v. 431. ὑψερεφὲς) cod. ὑψιρεφὲς

v. 436. ἐπώμνυον) cod. ἀπώμνυον. In margine manus prima scripsit: γρ. ἐπώμνυον.

v. 438. καὶ ἀμείβετο) cod. καὶ ἀμείψατο

v. 440. ξυμβλήμενος) cod. συμβλήμενος

v. 442. οἰσσάμενος) cod. οἰσάμενος

v. 443. ἐπιφράσσετ') cod. ἐπιφράσετ'

v. 444. ἔχετ' ἐν φρεσὶ) cod. ἔχετε φρεσὶ

v. 447. ὅτις γ' ὑποχείριος εἴη) cod. ὅσις χ' ὑποχείριος ἔλθοι

v. 448. ἐπίβαθρον) cod. ἐπίβαθα. Ex correctione manus primæ est ἐπίβαθρον.

v. 452. πρὸς ἀλλοθρόους) cod. κατ' ἀλλοθρόους

v. 453. πρὸς δώματα πατρός) cod. πρὸς δώματα καλά.

v. 472. ὠκύαλος νηῦς) cod. ὠκυπόρος νηῦς

v. 476. ἀλλ' ὅτ' ἄρ' ἕβδομον) cod. ἀλλ' ὅτε δὴ ἕβδομον

v. 478. ἄντλῳ δ' ἐδούπησε) cod. ἄντλῳ δε ἐνδούπησε

v. 478. κῆξ) cod. κῆυξ

v. 480. ἔκβαλον) cod. ἔβαλον

v. 502. ἐλαύνετε δῖοι ἑταῖροι) cod. ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν

v. 503. ἀγροὺς ἐπιείσομαι) cod. ἀγροὺς ἐπελεύσομαι

v. 510. καὶ σοῖο) cod. καὶ σεῖο

v. 517. ἵκηαι) cod. ἵκοιο

v. 523. εἰ καὶ σφιν) cod. εἰ κέν σφιν

v. 535. αἴ γὰρ τῦτο) cod. αἴ γάρ τοι τῦτο
v. 536. τῷ κε τάχα) cod. τῷ καὶ τάχα
v. 537. συναπτόμενος) cod. σύναντόμενος
v. 539. περ ἄλλα) cod. πάτερ ἄλλα
v. 543. δυρικλυτὸς) cod. δυλικλυτὸς. In primo λ manus secunda scripsit ρ
v. 544. γάρ κεν σὺ) cod. γάρ κε σὺ
v. 551. ἀπ' ἰκριόφιν) cod. ἐπ' ἰκριόφιν
v. 552. ἐκέλευσε) cod. ἐκέλευε.

LIBER XVI.

Habet ab initio argumentum prosaicum. Stichus metricus est:

πῖ δ' ἄρα τηλέμαχος ἀναγνωρίζει πάτερ' ἐόν.

Vers. 1. θεῖος) cod. δῖος
v. 10. περισσαίνυσι) cod. περισαίνυσι
v. 12. προθύρησι) cod. προθύροισι
v. 19. μογήσῃ) cod. μογήσει
v. 31. ἄττα) cod. ita. In margine manus prima scripsit: ταῦτα προσαγόρευσις ἐςὶ καὶ φράσις. τέττα, φίλυ· ἄττα, τροφέως· πάππα πατρός.
v. 40. οἱ φωνήσας) cod. φωνήσας οἱ
v. 45. καταθήσοι) cod. καταθήσει
v. 46. ὣς φάθ') cod. ὣς ἔφαθ'
v. 49. τοῖσιν δ' αὖ πίνακας κρεῖων) cod. τοῖσι δὲ κρειῶν πίνακας

v. 50. κατέλειπον) cod. ὑπέλειπον

v. 52. κίρνει) cod. κίρνη

v. 57. πῶς δέ τε) cod. πῶς δὲ ἐ

v. 67. ἔρξον) cod. ἕρξον

v. 85. ἐάσω) cod. ἐῶμι. In margine manus prima scripsit: γρ. ἐάσω.

v. 89. ἐπειὴ more slavonico est Anapæstus.

v. 89. βέλτεροι) cod. φέρτεροι

v. 99. ἐγὼ) cod. ἐγὼν

v. 106. βελοίμην κ' ἐν ἐμοῖσι) cod. βελοίμην κεν ἐμοῖσι

v. 110. διαφυσσομένες) cod. διαφυσόμενον

v. 123. δελιχίῳ τε) cod. δελιχίῳ omisso τε.

v. 130. ἐχέφρονι) cod. ita. Manus prima supra scripsit: περίφρονι

v. 131. ὅτι οἱ σῶς εἰμι) cod. ὅτι σῶς εἰμι omisso οἱ

v. 140. μετὰ δμώων δ') cod. μετὰ δμώων omisso δ'

v. 141. ἤσθ') cod. ἤσθιε

v. 143. αὔτως) cod. ita. In margine manus prima scripsit: γρ. καὶ ἔμπης ἀντὶ τῦ ὁμοίως.

v. 144. τραπέσθαι) cod. ἰδεῖν

v. 161. ὐ γάρ πω) cod. ὐ γάρ πως

v. 163. ἑτέρωθε) cod. ἑτέρωσε

v. 170. ἐγὼ αὐτῷ) cod. ἐγὼ αὐτή

v. 175. γένετο) cod. ἐγένετο

v. 177. ἔρξασα) cod. ἕρξασα

v. 179. ἑτέρωθε) cod. ἑτέρωσε

v. 188. ἄλλα δὲ εἵματ') cod. ἄλλα δ' εἵματ'

v. 195. στοναχίζω) cod. στεναχίζω

v. 198. ἠδὲ παλαιόν) cod. ἠδὲ γέροντα

v. 204. γάρ τοι ἄλλος) cod. γάρ τι ἔτ' ἄλλος

v. 205. ἀληθεὶς) cod. ἀνατλάς. In margine manus prima scripsit: γρ. ἀληθείς

v. 208. ἐθέλει) cod. ἐθέλῃ

v. 214. ὀδύρετο) cod. ὠδύρετο

v. 216. ἠΰτ' οἱ οἰωνοί) cod. ἤτ' οἰωνοί

v. 219. δάκρυον λεῖβον) cod. δάκρυον εἶβον

v. 228. ὅτις) cod. ὅσις

v. 242. χεῖράς τ') cod. χεῖρά τ'

v. 250. κοῦροι 'Αχαιῶν) cod. φῶτες ἀχαίων. Super φῶτες manus prima scripsit: γρ. κοῦροι

v. 253. καὶ δυὼ θεράποντε) cod. καὶ δοιὼ θεράποντε

v. 255. πολύπικρα) cod. πολὺ πικρά. In margine manus prima scripsit: γρ. πολύπικρα ἐπίρρημα.

v. 256. ἀλλὰ σὺ) cod. ἀλλὰ σύ γ'

v. 264. ὥτε καὶ ἄλλοις) cod. οἵτε καὶ ἄλλοις

v. 265. ἀνδράσι τε) cod. ἀνδράσι γε

v. 273. ἐναλίγκιον) cod. ἐπείκελον

v. 275. ἐμοῖο) cod. ἐμεῖο

v. 279. ἐπέεσσι παρασαδὸν) cod. ἐπέεσσι παραυδῶν

v. 279. οἱ δέ τοι οὔτι) cod. οἱ δέ τοι οὐκί

v. 284. ὅσσά τοι ἐν μεγάροισιν) cod. ita. In margine manus prima scripsit: ἀθετεῖ ζηνόδοτος ιή. πόθεν γὰρ εἴδει τὰ ὅπλα ἐν τῷ ἀνδρῶνι ἀντικείμενα· οἰκείῳ δέ χρήσεται τῷ λόγῳ ὅταν αὐτὰ θεάσηται.

v. 291. πρὸς δέ τοι μοι τόδε) cod. πρός δέ τι καὶ τόδε

v. 303. οἰκήων) cod. οἰκείων

v. 305. Καὶ κε τέο) cod. καὶ κέ τε. Supra manus prima scripsit: γρ. καὶ κέ τεο

v. 305. πειρηθεῖμεν) cod. πειρηθῶμεν. Supra manus prima scripsit: γρ. πειρηθείημεν

v. 306. ὅπȣ) cod. ὅπως. Supra manus prima scripsit: γρ. ὅπȣ

v. 307. ἤδ' ὅτις) cod. ἤδ' ὅσις

v. 313. γὰρ αὖτις) cod. γὰρ αὔτως

v. 325. ἔρυσσαν) cod. ἔρυσαν

v. 330. ἀνώγειν) cod. ἀνώγει

v. 331. ἄσυ ποτιπλέειν) cod. ἄσυ δ' ἀποπλέειν

v. 332. εἶβοι) cod. εἴβῃ

v. 333. δῖος ὑφορβός) cod. δῖος συφορβός

v. 337. Φίλος παῖς ἐκ πύλȣ ἦλθε.) cod. ita. In margine manus prima scripsit: γρ. Φίλος παῖς ἐκ πύλȣ εἰλήλȣθεν.

v. 346. τετέλεσαι) cod. ἐτελέσθη

v. 347. δέ οἱ ȣ̓) cod. δέ μιν ȣ̓

v. 350. κείνοις) cod. κείνοισιν

v. 356. τόδ' ἔειπε) cod. τόδε εἶπε

v. 367. ἐνὶ πόντῳ) cod. ἐπὶ πόντω

v. 370. τέως μὲν ἐπήγαγεν) cod. τέως ἀπήγαγεν omisso μὲν

v. 377. μεθησέμεναί μιν ὀΐω) cod. μεθησέμεν ὀΐω

v. 378. ἐρέει δ' ἐν πᾶσιν) cod. ἐρέει δὲ πᾶσιν

v. 385. κατὰ μοῖραν) cod. ita. In margine infra lineam manus prima scripsit: γρ. κατὰ δῆμον.

v. 392. ὅσις πλεῖςα) cod. ὅσκε πλεῖςα
v. 392. μόρσιμος) cod. μόρσιμον
v. 399. ὅς σφιν) cod. ὅ σφιν
v. 403. αἰνήσωσι) cod. αἰνήσουσι
v. 404. ἀνάξω) cod. ἀνώξω
v. 406. τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε) cod. τοῖσι δ' ἀμφήνδανε
v. 408. ξεσοῖσι λίθοισι) cod. ξεσοῖσι θρόνοισιν
v. 410. Ad hunc verſum manus prima in margine ſcripſit: γρ. ἀπεχθομένοισιν — — — ἔμπης exeſa ſunt intermedia.
v. 412. Poſt hunc verſum habetur ſequens: αὐλῆς ἐκτὸς ἐὼν· οἴδ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον
v. 414. ἀλλ' ὅτε δὴ) cod. ἤδ' ὅτε δὴ
v. 417. ἐνένιπεν) cod. ἐνένιπεν
v. 421. τί δή δὲ σὺ) cod. τιή δὲ σὺ
v. 423. ὁσίη) cod. ὅσιον. Supra manus prima ſcripſit: γρ. ὁσίη
v. 427. ἄρθμιοι ἦσαν) cod. ἀρίθμιοι ἦσαν
v. 428. ἔθελον φθῖσαι) cod. ἔθελον κτεῖναι
v. 429. φαγέμεν) cod. φαγέειν
v. 433. παύεσθαι) cod. παύσασθαι
v. 436. μή τοι) cod. μή τι
v. 438. ὅς κεν) cod. ὅς κε
v. 438. σῷ υἱέϊ) cod. ᾧ υἱέϊ
v. 441. Αἶψα οἱ) cod. αἶψά κεν. In margine manus prima ſcripſit: γρ. αἶψά οἱ
v. 442. ἐπεὶ Anapæſtus more slavonico.
v. 459. εἰρύσσαιτο) cod. εἰρύσσοιτο

v. 474. σάκεσσι καὶ ἔγχεσιν) cod. σάκεσσιν ἔγχεσί τ'

v. 479. δαίνυντ') cod. δαίννυντ'

LIBER XVII.

Manus prima argumentum prosaicum scripsit in margine.

Versus metricus:

ῥῶ βάλεν αἰπόλε τε μνηστὴρ κύων ὃν ἀνέγνω.

Vers. 6. Ἄττα, ἤτοι μὲν ἐγὼν) cod. ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼν

v. 21. πιθέσθαι) cod. πυθέσθαι

v. 22. ὃν σὺ) cod. τὸν σὺ

v. 25. ὑπηοίη) cod. ὑπ' ἠοῖ

v. 25. δέ τοι ἄστυ) cod. δέ τε ἄστυ

v. 29. πρὸς κίονα μακρὴν) cod. πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας

v. 39. κῦσσε) cod. κῦσε

v. 49. deest heic. Ponit illum post v. 51. cod. 133.

v. 53. ὅτις μοι) cod. ὅστίς μοι

v. 59. εὔχετο) cod. εὔχεται

v. 66. ἀγορεύοντες· νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ) cod. ἀγορεύοντες κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδόμευον

v. 71. τοῖσι δὲ Πειραῖος) cod. τοῖς δ' ἐπὶ πείραιος

v. 83. πρὸς δώματα χαίρων) cod. πρὸς δώματα πατρὸς

v. 91. ἐπέχεε) cod. ἐπέχευε

v. 93. ἐταίνυσσε) cod. ἀτάνυσε

v. 97. ϛρωφῶσα) cod. ϛροφῶσα

v. 100. τοῖσι δὲ μύθων) cod. τοίων δὲ μύθων

v. 105. εἰς τόδε) cod. ἐς τόδε

v. 111. ἑὸν υἷα) cod. ἑὸν υἱόν. Ad hunc locum manus prima in margine fcripfit: οὕτως ἀρίϛαρχος· ὁ δὲ ζηνόδοτος· ἐφίλει ὡσεί τε πατὴρ ἑὸν παῖδα

v. 117. ἵπποισι) cod. ἵπποις

v. 118. πολλά) cod. πολλοί. In margine manus prima fcripfit: γρ. πολλά

v. 119. μόγησαν) cod. ita. In margine manus prima fcripfit: γρ. δάμησαν

v. 122. ἐγώ τῷ) cod. ἐγώ τοι

v. 128. κνημνοὺς ἐξερέησι) cod. κνημοὺς ἐξερέησι

v. 150. τῇ δ' ἄρα) cod. τῆς δ' ἄρα

v. 153. ἐμοῖο) cod. ἐμεῖο

v. 160. οἷον ἐγὼν οἰωνὸν) cod. ita. In margine manus prima fcripfit: ἐν τοῖς χαριεϛέροις, οὗτοι μόνοι οἱ ιϛ´ ἀθετοῦνται. ἐπεὶ δὲ πρὶν εἰσελθεῖν ἐν τῇ νηῒ τὸν οἰωνὸν ἔρδε. καὶ τὸ ἐγεγώνευ, οὐκ ἀκαίρως ἐϛίν· ἐν δὲ τοῖς εἰκαιοτέροις, ἀπὸ τοῦ ὡς ἔφατο, ἕως τοῦ ἐξ ἐμεῦ ἀθετοῦνται.

v. 170. δειπνηϛὸς ἔην) cod. δειπνητὸς ἔην

v. 172. ὅς γάρ ῥα μάλιϛα) cod. ὅς ῥα μάλιϛα. In margine manus prima minio fcripfit: καὶ τόδε δή σφιν ἔειπεν.

v. 173. σφιν) cod. σφι. Manus prima fupra fcripfit ῶν ut fit σφῶν

v. 177.

v. 177 ἔβαν ποτὶ οἶκον ἕκαστος) cod. ἔβαν πείθοντό τε μύθῳ

v. 183. δῖος ὑφορβός) cod. δῖος συφορβός

v. 185. ἤπειτα) cod. ἔπειτα. Super ε primo manus prima scripsit η

v. 196. ἐπειὴ Anapæstus more slavonico

v. 209. κυκλοτερὸς) cod. κυκλοτερὲς

v. 219. ἄγεις) cod. omittit ἄγεις

v. 220. ἀννηρὸν) cod. ἀνιαρὸν·

v. 221. θλίψεται ὤμους) cod. ita. In margine manus prima scripsit: γρ. θλίψεται ἦτορ.

v. 223. ῥυτῆρα λιπέσθαι) cod. ῥυτῆρα γενέσθαι

v. 224. ἔμεναι) cod. ἔμμεναι

v. 226. ἐπεὶ οὖν) cod. ἐπεὶ οὖν ἔργα κάκ' ἔμαθεν οὐδ' ἐθέλησιν

v. 228 ἄναλτον) cod. ita. In margine manus prima scripsit: ὁ ἡρωδιανὸς γράφει, τὸν τὴν γαστέρα ἀναύξητον. ἄναλτον τινά οὖσαν τὴν ἀεὶ ξηρὰν καὶ ταπεινήν.

v. 245. αἰὲν) cod. αἰεὶ

v. 249. εὐσέλμοιο) cod. εὐσέλμοιο

v. 258. μὲν) cod. omittit particulam μὲν

v. 268. ὑπεροπλίσσαιτο) cod. ὑπεροπλίσαιτο

v. 269. δαῖτα πένονται) cod. δαῖτα τίθενται

v. 270. ἐπεὶ κνίσση) cod. ὅτι κνίσση.

v. 271. ποιήσαν) cod. ποιήσαιτο

v. 274. φραζώμεθ') cod. φραζόμεθ'

v. 274 ἔσαι) cod. ἔσσεται

v. 275. νὲ σὺ) cod. νἢ σύγε

v. 275. ἔσελθε) cod. εἴσελθε

v. 278. ἔκτοσθε) cod. ἔκτοσθεν

v. 294. ἀγίνεσκον) cod. ἀγγίνεσκον

v. 295. πτόκας) cod. ita. Supra manus prima fcripfit: γρ. πτῶκας

v. 296. ἀποιχομένε Ὀδυσῆος) cod. ἀποιχομένε ἄνακτος. In margine manus prima fcripfit: γρ. ὀδυσσέως

v. 299. κοπρήσοντες) cod. κοπρίσσοντες

v. 300. κυνοραιςέων) cod. κυνορυϊςέων

v. 314. κατέλειπεν) cod. ita. Super ει manus fecunda fcripfit ϊ

v. 317. περιήδη) cod. περιήδει. Super ει manus prima fcripfit η.

v. 320. ἐπικρατέεσιν) cod. ἐπικρατέωσιν

v. 334. ἔνθα περ) cod. ἔνθα δ' ἄρ

v. 334. τῷ ἅμα) cod. τῷδ' ἄρα

v. 336. ἐδύσετο) cod. ἐδύσσετο

v. 337. ἐναλίγκιος) cod. ἐναλίγγιος

v. 339. ἐδὲ) cod. ἐδὸν

v. 347. Αἰδὼς &c. In margine manus prima fcripfit: καὶ ἡσίοδος αἰδὼς δ' ἐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει.

v. 350. αἰδῶ δ' ἐκ ἀγαθὴν) cod. ita. In margine manus prima fcripfit: γρ. αἰδὼς δ' ἐκ ἀγαθή

v. 355. γένοιθ', ὅσσα) cod. γένοιτο ὅσα

v. 367. ἐθάμβεον αὐτοί) cod. ἐθάμβεον αὐτόν

v. 368. ἔροντο) cod. ἤροντο

v. 375. Ἀρίγνωτε) cod. ὠρίγνωτε

v. 377. ἀνιηροὶ) cod. ἀνιαροὶ

v. 393. σίγα) cod. ita. Supra manus prima fcripfit ἄττα

v. 401. Μήτ' ἦν μήτερ' ἐμὴν ἄζευ τόγε) cod. μήτέτι μητέρ ἐμὴν ἄζευ τόδε

v. 404. Αὐτὸς γὰρ &c. omiffus in textu. Manus prima illum in margine inferiori addidit.

v. 405. ἀπαμειβόμενος προσέειπε) cod. ἀπαμείβετο φώνησέν τε

v. 408. ἐρύξει) cod. ἐρύκοι

v. 421. ἔοι) cod. ἔω. Super ω manus prima fcripfit ει

v. 425. πολυπράκτοισιν) cod. πολυπλάγκτοισι

v. 432. Αἶψα μάλ' &c.) cod. omittit hunc verfum. Forte fcriba offenfus vocabulo αἰγυπτίων. Sed fi hoc vocabulum more slavonico Moloffus eft, metrum confiftit.

v. 444 ἴκω) cod. ἥκω

v. 448. ἴκηαι) cod. ita. In margine manus prima fcripfit: γρ. ἴδηαι.

v. 450. ἐξείης. In margine ad hunc locum manus prima fcripfit: τρεῖς νοθεύονται· ἐφ' οἷς γὰρ ἀντίνοος ὀνειδισεὶς ὤργισαι, εἰκος ἦν ἀχθεσθῆναι καὶ τοὺς λοιπούς.

v. 452. πολλὰ ἑκάστῳ) cod. πολλ' ἑκάστῳ

v. 456. ὡς νῦν ἀλλοτρίοισι) cod. ὅς νῦν ἀλοτρίοισι

v. 466. ἆψ δ' ὅγ' ἐπ') cod. ἆψ δ' ἆρ ἐπ'

v. 469. κελεύει) cod. κελεύῃ. In ῃ manus tertia fcripfit ει

v. 475. Ἀλλ' εἴπου πτωχῶν γε θεοὶ) cod. ita. In margine manus prima fcripfit: νοθεύονται ϛ· πῶς γὰρ ὁ

ἀντίνοος ἐκαρτέρησεν ἐπὶ ταῖς κατάραις· ὃς ἐπὶ τοῖς ἐλάσσοσιν οὕτως ἠγρίαινε πῶς τε συναλγοῦσιν αὐτῷ οἱ λοιποὶ, εἰ τοιοῦτος ὤν, κατηρᾶτω οὕτως πικρῶς.

v. 478. ἔσθί' ἕκηλος) cod. ἔσθ' ἕκηλος. Super ἔσθ' manus prima scripsit: ἀντὶ τοῦ ἔσθιε

v. 480. ἀποδρύψουσι) cod. ἀποδρύψωσι

v. 486. πόληας) cod. πόλιας

v. 501. Ad hunc locum manus prima in margine scripsit: νοθεύει ἀρίσαρχος δύο· πῶς γάρ ταῦτα εἴδη ἢ εἰ μή πως κατὰ τὸ σιωπώμενον.

v. 501. ξεῖνός τι) cod. ξεῖνός τις

v. 506. θεῖος) cod. δῖος

v. 510. εἴ που) cod. ἤ που

v. 514. μυθεῖτο) cod. μυθεῖται

v. 519. ἀείδει) cod. ἀείδῃ

v. 525. προπροκυλινδόμενος) cod. προπροκυλιδόμενος

v. 533. τὰ μὲν) cod. τὰ μέν τ'

v. 534. πωλεύμενοι) cod. πολεύμενοι

v. 540. ἀποτίσεται ἐλθών) cod. ἀποτίσεται ἀνδρῶν

v. 542. γέλασσε) cod. γέλασε

v. 546. Τῷ κε &c. Post hunc versum habetur iste: πᾶσι μάλ' οὐδέ κε τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξοι

v. 563. Ἀλλὰ &c. Post hunc versum habetur hic versus a prima manu in margine: τῶν ὕβρις τε βίη τε σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει. Hic versus omissus est in textu.

v. 570. περὶ πυρί) cod. παραὶ πυρὶ

v. 585. οὐ γάρ πού τινες) cod. οὐ γάρ πω τίνες

v. 594. ἀχαιοί) cod. ita. In margine manus prima scripsit: γρ. ἀχαιῶν

v. 600. ἕζετ' ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη) cod. ἕζετ' εὐζέστου ἐπὶ δίφρου

LIBER XVIII.

Habet stichum metricum:

σίγμα δ' ἔριν ἴρου· εὖχος ὀδυσσέως· δῶρα δ' ἀνάκτων.

Hic stichus & argumentum prosaicum scriptum est in margine.

Vers. 1. ἐπὶ) cod. ἐπι. Non notatur accentu praepositio ἐπι.

v. 2. μάργη) cod. ita. In margine manus prima scripsit: οὔτε γραμματικῶν οὔτε ῥητόρων ἐμνημόνευσε· ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ περὶ ζώων μέμνηται ζώου μάργου. λέγων ὅτι γεννᾶται ἀπὸ σήψεως μεταξὺ γαίας καὶ ὕδατος.

v. 6. ἐκ γενεῆς) cod. ἐκ γενετῆς

v. 14. Τὸν δ' ἀπομειβόμενος προσέφη) cod. τόν δ' ἄρ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη

v. 15. ῥέζω) cod. ῥέξω

v. 15. ἀγορεύω) cod. ἀγορεύσω

v. 16. φθονέω) cod. φονέω. Manus secunda θ intercalavit, ut sit φθονέω

v. 17. χέσεται) cod ita. In margine manus prima scribit: Δημήτριος φησὶν ὅτι ἀττικίζων ὁ ποιητὴς ἀντὶ τοῦ δέξεται, χέσεται εἶπεν.

v. 27. καμινοῖ) cod. ita. In margine manus prima scripsit: τῇ καμινοκαυστρίᾳ· τῇ φριττούσῃ τὰς κριθὰς πρὸς τὸ ποιῆσαι ἄλευρον· οὕτως ἀρίσταρχος καὶ ὁ ἡρωδιανὸς ὁ ἀττικὸς οἰκοδομεύειν φασίν· ὁ δὲ κόμανος τῇ καμούσῃ τὰς ἶνας ἀπὸ τοῦ γήρως. Similia fer. habet Eustathius.

v. 38. Ὁ ξεῖνός τε &c.) cod. ita. In cod. 133. post hunc sequitur versus: χερσὶ μαχέσασθαι· ἀλλὰ ξυνελάσσομεν ὦκα.

v. 43. γαστέρες αἵδ' αἰγῶν κέατ' ἐν πυρί) cod. ita. In margine manus prima scripsit scholion: προσηκόντως γαστέρα πρὸς βρῶσιν τίθησι τῷ νικήσαντι· καὶ οὗτοι γὰρ διὰ τὴν γαστέρα ἐμάχοντο· ἐν πυρὶ δὲ ἀντὶ τοῦ περὶ πυρὶ οὕτως ἀρίσταρχος· ὁ δὲ ἀρισο & nihil amplius comparet. Forte in antiquissimo exemplari. ex quo descriptus cod. 133. etiam nihil amplius apparuerit.

v. 74. αὖθ' ἡμῖν) cod αὖ ἡμῖν

v. 54. κρατερὸν) cod. καρτερὸν

v. 55. χειρὶ βαρείῃ) cod χειρὶ παχείῃ

v. 56. ἀτασθάλλων) cod. ἀτασθάλων

v. 56. ἶφι δαμάσσῃ) cod ἶφι ἀνάσσῃ

v. 57. ἀπώμνυον) cod. ἐπόμνυον. Supra manus prima scripsit: καὶ ἐπώμνυον

v. 64. Εὐρύμαχός τε καὶ Ἀντίνοος) cod. ἀντίνοός τε καὶ εὐρύμαχος

v. 69. μέλε') cod. μελ'
v. 74. κακῶς) cod. κακὸς
v. 77. ἐνέειπεν) cod. ἔνεπεν
v. 87. ἔλαβε) cod. ἔλαβε
v. 88. Ἐς μέσσον δ' ἄγαγον) cod. ἐς μέσον δ' ἄναγον
v. 90. ἐλάσει') cod. ἐλάσῃ
v. 91. τανύσσειέν τ') cod. τανύσειέν τ'
v. 93. ἐπιφρασσαίατ') cod. ἐπιφρασαίατ'
v. 95. ἔλασσεν) cod. ἤλασεν
v. 96. ἦλθεν ἀνὰ ϛόμα) cod. ἦλθε κατὰ ϛόμα
v. 98. ποσὶ γαῖαν· ἀτὰρ) cod. ποτὶ γαῖαν· αὐτὰρ
v. 100. ἐκ προθύροιο) cod. διὰ προθύροιο
v. 109. ἄψ δ' ὄγ' ἐπ') cod. ἄψ δ' ἄρ ἐπ'
v. 110. γελώοντες) cod. γελώωντες
v. 110. ἐ δικανόωντ') cod. ἐδεικανόωντ'
v. 112. ὅ, ττι μάλισ') cod. ὅσσα μάλισ'
v. 115. δηλήμον' ἀπάντων) cod. δηλήμονα πάντων
v. 116. θεῖος) cod. δῖος
v. 121. ἔασπερ ὀπίσσω) cod. ὥσπερ ὀπίσω
v. 122. ἀτὰρ μὲν) cod. αὐτὰρ μὲν
v. 125. ἐπεὶ κλέος ἐσθλὸν ἄκουον) cod. ἐπεὶ καὶ ἐσθλὸν κλέος ἄκουον
v. 131. φασὶ) cod. φησὶ
v. 132. θεοὶ) cod. omittit θεοὶ
v. 132. ὀρώρῃ) cod. ὀρώρει. Super ει manus prima fcripfit η.
v. 133. θεοὶ) cod. omittit θεοὶ
v. 133. τελέωσι) cod. τελέσωσι

v. 137. ἐγώ ποτε μέλλον) cod. ἐγώ ποτ' ἔμελλον
v. 146. ὑπεξαγάγοι) cod. ὑπεξάγοι
v. 148. ἀναιμωτεί γε) cod. ἀναιμωτί γε
v. 149. ὑπέλθῃ) cod. ὑπέλθει
v. 160. γένηται) cod. γένοιτο
v. 163. πάρος περ) cod. πάρος γε
v. 169. ἔειπες) cod. ἔειπας
v. 172. δακρύσι) cod. δακρύοισι
v. 174. μὲν γάρ τοι) cod. γὰρ μέν τοι
v. 175. ἥρῶ) cod. ἡρῶ. In margine manus prima fcripfit : Ης. ἥρω
v. 179. ὄλυμπον) cod. οὔλυμπον
v. 181. Αὐτονόμην) cod. αὐτονόην
v. 182. ὄφρα κέ μοι παραστήτον) cod. ὄφρ' ἂν ἐμοὶ παραστήετον
v. 183. Οἴῃ &c. Poft hunc verfum habet cod. 133. ita fequentem: μίσγεσθαι μνηστῆρσιν ὑφερφιάλοισιν ἀνάγκῃ
v. 191. πρόσωπά τε) cod. πρόσωπα omiffo τε
v. 196. Ἡ μὲν &c.) cod. ἡ μὲν, ὡς ἔρξας ἀπεβήσατο δῖα θεάων. Omiffus eft hic in textu; in margine illum manus prima fcripfit. Eadem manus prima minio in margine fcripfit : ζηνόδοτος γράφει δῖα ἀφροδίτη.
v. 210. δ' ἄρα οἱ) cod. δέ οἱ ἄρα
v. 211. ἔθελγεν) cod. ἐθέλχθεν
v. 218. ἐς μέγεθος) cod. εἰς μέγεθος
v. 221. οὕτω) cod. οὕτως

v. 228. πάρος δ' ἔτι νήπιος ἦα.) cod. ita. In margine manus prima scripsit: μέγας δέ κε νήπιος ἔμην.

v. 233. λέλυντο) cod. λέλυτο. Supra manus prima scripsit: Ὑ. λῦτο. & in margine eadem manus prima scripsit: Ὑ. λελῦτο

v. 241. λέλυνται) cod. λέλυντο

v. 246. ἐν ὑμετέροισι) cod. ἐν ἡμετέροισι. Super ἡ manus secunda scripsit ὑ.

v. 254. μεῖζόν κεν) cod. μεῖζον κε

v. 255. τόσα γάρ μοι ἐπέοσευεν) cod. τόοσα γάρ μοι ἐπέχευεν

v. 263. ὁμοιοῖο πτολέμοιο) cod. ὁμοιΐου πολέμοια

v. 274. τέτυκται) cod. τέτυκτο

v. 282. μενοίνα) cod. μενοινῷ. In margine manus prima scripsit: Ὑ. μενοίνα.

v. 287. οὔτε τε ἄλλη) cod. οὔτέ τη ἄλλη

v. 288. πρίν γέ σε) cod. πρίν σέ γε

v. 301. ὑπερώϊα σιγαλόεντα) cod. ὑπερώϊα δῖα γυναικῶν

v. 304. τερψάμενοι) cod. τρεψάμενοι

v. 320. ἐνένιπε) cod. ἐνένιπτε. Super πτε manus prima scripsit απε.

v. 325. ἐνένειπεν) cod. ἐνένιπτεν

v. 330. σε) cod. σε. Super ε manus prima scripsit ου.

v. 331. μεταμώλια βάζεις) cod. μεταμώνια βάζεις

v. 338. αὖτε) cod. αὖθι

v. 343. εἰσήκει ἐς πάντας) cod. εἰσήκει ἅπαντας

v. 344. ἀτέλεσα) cod. ἀτέλευτα

v. 361. ἔμμαθες) cod. ἔμαθες
v. 378. πρώτοισι) cod. πρώτοισιν
v. 379. ἀγορεύεις) cod. ita. Super ει manus prima scripsit οι
v. 386. δ' ἐχολώσατο) cod. δὲ χολώσατο
v. 388. Ὦ δεῖλ') cod. ἆ δεῖλ'
v. 391. μεταμώλια βάζεις) cod. μεταμώνια βάζεις
v. 392. Ἦ ἀλύεις &c.) cod. omittit hunc versum.
v. 398. ὁμάδησαν) cod. ὀμάδησαν
v. 406. βρωτήν) cod. βρωτὺν
v. 408. ἐγώγε) cod. ἐγώ
v. 412. Νίσσ &c.) cod. omittit hunc versum.
v. 425. στείσαντες μακάρεσσι) cod. λείψαντες μακάρεσσι
v. 427. βάν ῥ' ἴμεναι) cod. βὰν δ' ἰέναι

LIBER XIX.

Stichus metricus minio scriptus :

ταῦ δ' ἀναγνωρίζει ἐξ ὕλης ἢ υἱὸς ὀδυσῆα.

Argumentum prosaicum est in margine a prima manu.

Vers. 1. ὑπελείπετο) cod. ὑπελίπετο

v. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12.) Hi versus notantur asteriscis minio scriptis, & in margine ad v. 4. manus prima scripsit : ἀναγκαίως οἱ ἀστερίσκοι ἐνταῦθα, ὅτε ἑώρακε τὰ ὅπλα.

v. 8. τροίηνδε κιὼν) cod. τροίην κίων
v. 10. πρὸς δ' ἔτι) cod. πρὸς δέ τι
v. 19. τά μοι κατ' οἶκον) cod. τά μοι κατ' δῆμον
v. 24. ἀλλ' ἄγε τίς τοι) cod. ἄλλαγε τίς τοι. In margine manus prima scripsit: ἀλλὰ τίς δή τοι
v. 30. κλήϊσσεν) cod. κλήϊσεν
v. 45. ὄφρα δ' ἔτι) cod. ὄφρα κέ τι
v. 45. ἐρεθίζων) cod. ἐρεθίζω
v. 49. ἱκάνοι) cod. ἱκάνει. Super ει manus prima scripsit οι.
v. 56. δηνωτὴν) cod. διvωτὴν
v. 67. ὀπιπεύεις) cod. ὀπιπτεύσεις
v. 68. ὄνησο) cod. ὄνησον
v. 69. εἶθα) cod. ἦθα
v. 78. δμῶες μάλα μυρίαι) cod. δμῶες πολλαὶ μυρίαι. Hunc versum manus prima scripsit in margine.
v. 90. ἐνένιπεν) cod. ἐνένιπτεν
v. 91. ἀδεὴς) cod. ἀδεὲς
v. 91. λήσεις) cod. λήθεις
v. 98. ὑπακούσῃ) cod. ἐπακούσῃ
v. 100. ἐπέθηκε φέρουσα) cod. κατέθηκε φέρουσα
v. 113. θάλασσα δὲ παρέχει) cod. θάλασσα παρέχει omisso δὲ
v. 114. ἐξ εὐεργασίης) cod. ἐξ εὐηγεσίης
v. 114. ὑπ' αὐτοῦ) cod. ὑπ' αὐτοῖς
v. 129. ἐπέκλωσε κακὰ) cod. ἐπέχευε κακὰ
v. 134. τῷ οὔτε) cod. τῷ τ' οὔτε
v. 139. ὑφαίνειν) cod. ὕφαινον

v. 143. μεταμώλια) cod. μεταμώνια

v. 152. τέτρατον) cod. τέταρτον

v. 161. ὀπάζῃ) cod. ὀπάζοι

v. 164. Τὴν δ' &c. Poſt hunc verſum habetur ſequens: ὦ γύναι αἰδοίη λαερτιάδεω ὀδυσσέως.

v. 165. ἀπολλήξεις) cod. ἀπολήξεις

v. 166. δοίης) cod. δώσῃς

v. 175. Ἐν δ' Ἐτεόκρητες) cod. ἐνδὲτεοκρῆτες a prima manu. Ex correctione manus tertiæ eſt ἐνδ, ἐτεοκρῆτες

v. 177. Τῇσι δ' ἐνὶ Κνωσσὸς) cod. τοῖσι δ' ἐνὶ κνωσὸς

v. 178. ἐννέωρος) cod. ἐννέορος

v. 183. γενεὴν) cod. γενεῇ

v. 187. ἐν Ἀμνισῷ, ὅθι τε σπέος) cod. ἀμνησῷ ὅθι σπέος omiſſo τε

v. 190. γάρ μιν ἔφασκε) cod. γάρ οἱ ἔφασκε

v. 190. ἔμεν) cod. ἔμμεναι

v. 197. ἱρεύσασθαι) cod. ἱερεύσασθαι

v. 198. δυώδεκα) cod. δυοκαίδεκα

v. 214. πειρηθῆναι) cod. πειρήσεσθαι

v. 218. οἴ οἱ) cod. οἷοι. Supra manus prima ſcripſit: οἵ οἱ

v. 223. Αὐτάρ τοι &c) cod. ita habet: ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω ὥς μοι φρεσὶν εἴδεται ἄτρης

v. 225. αὐτάρ τοι &c.) cod. ita habet: αὐτάρ τοι περόνη χρυσοῖο τέτυκτο φαεινοῦ

v. 240. καί οἱ ἐγὼ χάλκειον) cod. καὶ τότ' ἐγὼ χάλκειον

v. 242. ἐϋσσέλμου) cod. ἐϋσέλμου

v. 247. ἤδη) cod. ἤδει

v. 248. τῇ ἔτι) cod. τῇ δ' ἔτι

v. 256. ἔμεναι) cod. ἔμμεναι

v. 259. ὀνομαστήν) cod. ita. Super ην manus prima scripsit ον.

v. 269. ὡς ἤδη) cod. ὡς ἤτοι

v. 269. περὶ νόσου) cod. περὶ νόσον

v. 282. Ἦην· ἀλλ' ἄρα) cod. ἔην· ἀλλ' ἄρα

v. 285. ἐρίσσειεν βροτὸς) cod. ἐρίσσειε βροτῶν

v. 290. νηῦς) cod. ναῦς. Rectius νηῦς.

v. 301. ἀπεσσεῖται) cod. ἀπεσεῖται

v. 311. ὡς ἔσσεταί περ) cod. ὡς ἔσσεταί περ

v. 313. τεύξῃ) cod. τεύξεαι

v. 324. σὺ) cod. omittit σὺ

v. 340. πολλὰς γὰρ νύκτας) cod. πολλὰς γὰρ δὴ νύκτας

v. 342. ποδάνιπτρα) cod. ποδάνιπτα. Manus tertia ρ intercalavit loco suo, ut fit ποδάνιπτρα.

v. 345. εἰδυῖα) cod. εἰδυίη

v. 346. ἥτις τέτληκεν τόσσα) cod. ἥτις δὴ τέτληκε τόσα

v. 348. τὸν δ' ἠμείβετ') cod. τόνδ' αὖτε προσέειπε

v. 350. φιλίων ἐμὸν) cod. φίλων τ' ἐμὸν

v. 357. σοῖο) cod. σεῖο

v. 377. κήδεσιν) cod. κήδεσσιν. Alterum σ manus prima supra addidit.

v. 382. ὦ γρηῦ) cod. ὦ γραῦ

v. 386. πολλὸν) cod. πολλυν. Manus secunda ex υ fecit ο.

v. 387. ἐπνόφυσεν) cod. ἐπήφυσεν

v. 388. σκότος) cod. σκότον

v. 389. ὀίσατο) cod. ὀίσατο

v. 393. παρνησόν δ') cod. παρνησόν δ'

v. 396. μηρία καῖεν) cod. μηρὶ ἔκηεν

v. 398. ἰθάκης) cod. ἐς πίονα δῆμον ἰθάκης

v. 399. γεγαῦτα κιχήσατο) cod. γεγαῶτα θηήσατο.
In margine manus prima scripsit: γρ. κιχήσατο

v. 407. ἀνὰ χθόνα βωτιάνειραν) cod. ἀνὰ χθόνα πουλυβότειραν

v. 410. Παρνησόν δ') cod. νησόν δ'. ἀρ ab initio erasum est.

v. 422. ἐρύσαντό τε μοίρας) cod. ἐρύσαντό τε πάντα

v. 433. προσέβαλλεν ἀρούρας) cod. προσέβαλλ' ἀρούρας

v. 444. Τῶν δ' ἀνδρῶν) cod. τὸν δ ἀνδρῶν. Super τὸν manus prima scripsit τὸν χῶρον

v. 454. ἀπὸ) cod. ἀπο. Non notatur accentu ἀπο.

v. 457. in cod. 133. postponitur v. 458.

v. 460. οἵδ' ἀγλαὰ) cod. ἠδ' ἀγλαὰ

v. 466. παρνησόνδ') cod. παρνησόνδ'

v. 486. μήτις ἄλλος) cod. μήτις τ' ἄλλος

v. 493. οὐκ ἐπιεικτόν) cod. οὐδ' ἐπιεικτόν

v. 498. καὶ αἳ νηλιτεῖς εἰσιν) cod. αἳ νηλίτιδές εἰσί omisso καὶ initiali.

v. 525. παρὰ παιδὶ) cod. πὰρ παιδὶ

v. 527. φήμην) cod. φῆμιν

v. 533. πάλιν ἐλθέμεν) cod. πάλιν ἐλθεῖν

v. 546. τηλεκλυτοῖο) cod. τηλεκλειτοῖο

v. 547. ὅτοι τετελεσμένον) cod. ὅτι τετελεσμένον

v. 553. πύελον) cod. πίελον. Super ι manus prima scripsit υ.

v. 556. ἐπειή) cod. ἐπειή. More slavonico Anapæstus.

v. 558. πᾶσι μάλ' &c. Post hunc versum sequuntur hi duo:

μνηστήρων· οἳ δῶμα κατ' ἀντιθέε ὀδυσῆος
ἀνέρες ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται

v. 571. Ἧδε δή) cod. ἤδη δή. Super ἤδη manus prima scripsit ἥδε

v. 574. ἴσασχ') cod. ἴσασκ'

v. 581. μεμνῆσθαι) cod. μεμνήσεσθαι

v. 584. ἐνι τῦτο νόημα) cod. ἐνὶ τῦτον ἄεθλον

v. 586. ἀμφαφάασθαι) cod. ἀμφαφάωντας

v. 584. νευρήν τ') cod. νευρὴν sine τ'

v. 587. σιδήρυ) cod. σίδηρον

LIBER XX.

Habet argumentum prosaicum in margine. Stichus metricus hic est:

ῦ δὲ θεοκλύμενος κακὰ δὴ ματεύετ' ἀχαῖοις.

Vers. 3. ἱρεύεσκον) cod. ἱερεύεσκον

v. 8. γέλωτα) cod. γέλωτε

v. 10. μερμήριζε) cod. μερμήριξε

v. 12. ἐῷ) cod. ἑᾷ

v. 16. ἀγαιομένυ) cod. ὀκγανομένυ
v. 19. ἄσχετον) cod. ἄσχετος
v. 23. ἐν πέσῃ) cod. ἐν πέσει
v. 27. Αἰόλει) cod. αἰόλῃ. Manus tertia ex o fecit ω.
v. 28. ὄγ') cod. omittit ὄγ'
v. 33. φωτὸς) cod. βροτὸς. In margine manus prima scripsit: γρ. φωτὸς
v. 40. ἔασιν) cod. ἔαοσιν
v. 43. πῆ μεν) cod. πῆ κεν
v. 56. ἔμαρπτε) cod. ἔμαρπε
v. 57. λυσιμελής) cod. λυσιτελής. Manus secunda super τε scripsit με
v. 71. δ' ἔπορ') cod. δὲ πόρ'
v. 75. εὖ εἶδεν) cod. εὖ οἶδεν
v. 77. κέρας ἀνηρέψαντο θύελλαι) cod. κέρας ἅρπυιαι ἀνηρέψαντο
v. 85. ὕπνος ἔχησιν) cod. ὕπνος ἕλησιν
v. 89. οἶος) cod. οἶος. Pes pyrrichius more slavonico.
v. 83. μερμήριζε) cod. μερμήριξε
v. 100. Φήμην) cod. Φῆμιν
v. 105. Φήμην) cod. Φῆμιν
v. 106. ἔνθ' ἄρα οἱ) cod. ἔνθα ῥά οἱ
v. 107. τοῖσιν δὲ) cod. τοῖσι δὲ
v. 108. καὶ ἀλείφατα) cod. καὶ ἀλείατα
v. 110. ἀφαυροτάτη) cod. ἀφαβροτάτη
v. 121. ἀλίτας) cod. ἀλείτας
v. 155. ὐ γὰρ δὴν) cod. ὐ γὰρ δὴ

v. 160.

v. 160. ἐκ δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγήνορες) cod. ἐσ δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀχαιῶν

v. 170. ὑβρίζοντες ἀάκεα) cod. ὑβρίζοντες ἀταωθαλὰ

v. 195. δηόωσι) cod. ita. Super η manus secunda scripsit υ. In margine manus prima scripsit: Ἥ. καὶ δυόωσιν· ἤτοι ἐν δύῃ καὶ κακώσει μεταβάλλωσιν ἢ εἰς δύαν ἐμβάλλωσιν.

v. 202. ἄνδρας) cod. ἄδρας

v. 211. ὃ δέ κεν ἄλλως) cod. ὐδέ κεν ἄλλω

v. 212. ἀνδρί γε) cod. ἀνδρὶ omisso γ'

v. 215. ὄπιδα φρονέουσι) cod. ὄπιδα τρομέουσι

v. 220. τὸ δὲ) cod. ita. Supra manus prima scripsit: Ἥ. τὸ, γὰρ

v. 222. ὑπερμενέων βασιλήων) cod. εὐτροφέων βασιλήων

v. 233. ἐπόψεαι) cod. ἐσόψεαι

v. 234. οἴδ' ἐνθάδε) cod. οἳ ἐνθάδε

v. 235. βοῶν ἐπιβουκόλος) cod. βοῶν ἐπι, βουκόλος

v. 252. ἐν δέ τε οἶνον) cod. ἐν δ' ἄρα οἶνον

v. 253. κερόωντο) cod. κεράσαντο

v. 278. ἀπόλλωνος) cod. ἀπόλλωνος

v. 281. ὀδυσσῆα) cod. ὀδυσσῆϊ

v. 289. πεποιθὼς πατρὸς ἑοῖο) cod. πεποιθὼς θεσπεσίοισι

v. 307. ἀμφικονεῖτο) cod. ἀμφεπονεῖτο

v. 314. ῥέζετε) cod. ῥέξετε

v. 316. εἴη) cod. ἦεν. Supra manus prima scripsit: Ἥ. εἴη ὃ καὶ κρεῖττον.

v. 323. χαλεπήνοι) cod. χαλεπαίνοι
v. 324. μήτ' ἔτι) cod. μήτι τι
v. 327. ἀμφοτέροιϊν) cod. ἀμφοτέροισιν
v. 339. ἐμοῖο) cod. ἐμεῖο
v. 343. δύεσθαι) cod. δίεσθαι
v. 346. γέλον) cod. γέλω
v. 351. ὦ δειλοὶ) cod. ἆ δειλοὶ
v. 352. γοῦνα) cod. γούνατα
v. 356. ἱεμένων) cod. ἱεμένων. Melior lectio. Manus prima supra scripsit glossam πορευομένων.
v. 358. γέλαοσαν) cod. ἐγέλασαν
v. 376. κακοξεινώτερος) cod. κακοξεινότερος
v. 380. μαντεύσασθαι) cod. μαντεύεσθαι
v. 381. εἴ μοι τοι) cod. εἰ δή μοι τί
v. 385. προσεδέρκετο) cod. προσερδέσκετο. Alterum σ manus secunda intercalavit.
v. 390. γελοίωντες) cod. γελώωντες

LIBER XXI.

Habet argumentum prosaicum in margine & stichum metricum:

φῖ δὲ βιὸν προτίθησ' ἆθλον δοῦνῆς πηνελόπεια.

Vers. 47. κληῖδ' ἔθηκε) cod. κληῖδ' ἧκε
v. 48. ἄντι) cod. ἄντα
v. 53. ἔνθ' ἐρεξαμένη) cod. ἔνθεν ὀρεξαμένη
v. 53. αἴνυτο τόξον) cod. εἵλετο τόξον

v. 38. βῆ ῥ' ἴμεν' ἐς μέγαρόν δε) cod. βῆ ῥ' ἴμεναι μέγαρόν δε

v. 61. τῆ ῥ' ἄμ') cod. τῆ δ' ἄρ ἄμ'

v. 70. ὑποιχομένοιο) cod. ἐποιχομένοιο

v. 72. ἀλλά με ἱέμενοι) cod. ἀλλ' ἐμὲ ἱέμενοι

v. 77. νοσφιοσαμένη) cod. νοσφισαμένη

v. 79. μεμνήσεσθαι) cod. μεμνήσασθαι

v. 83. ἄλλοσ') cod. ἄλλοθ'

v. 86. ἆ δειλοὶ, τί νύ δάκρυ κατείβετον) cod. ἆ δειλὼ τί νυ δάκρυα μετείβετον

v. 93. ἐν τοῖσδεσι πᾶσιν) cod. ἐν τοῖσι δὲ πᾶσιν

v. 99. ὅν πότ' ἀτίμα) cod. ὅν πότ' ἀτίμα

v. 100. ὑπὸ) cod. ὑπο. Non notatur accentu ὑπο.

v. 104. νοσφιοσαμένη) cod. νοσφισαμένη

v. 115. ἀχνυμένῳ) cod. ἀχνυμένη

v. 116. κατόπισθε) cod. κατόπισθεν

v. 119. cod. ὤμων. Edit. Vind. ὤμω. Nota græcismum vulgarem ponendo accufativum dualem cum præpofitione ὑπὸ.

v. 129. ἱεμενός περ) cod. ἱέμενόν περ

v. 130. μετέειφ') cod. μετέφη

v. 133. ἀπαμύνεσθαι) cod. ἐπαμύνασθαι

v. 141. ἑταῖροι) cod. ἄριστοι. In margine manus prima prima fcripfit γρ. ἑταῖροι

v. 145. ὅ σφι) cod. ὅς σφι

v. 150. ἐντάνυσεν) cod. ἐτάνυσε

v. 154. ἐπειὴ πολὺ βέλτερόν ἐστι) cod. ἐπειὴ πολὺ φέρτερον ἐστί. Eft Anapæftus in vocabulo ἐπειὴ more flavonico.

v. 161. ἡ δέ κ' ἔπειτα) cod. ἡ δὲ ἔπειτα

v. 173. ἔμεναι) cod. ἔμμεναι

v. 181. ὥς φάτο· αἶψ') cod. ὥς φάθ' ὅδ' αἶψ'

v. 191. ἐκτὸς θυρέων) cod. ἐκ θυρέων

v. 197. ἤ κεν) cod. ἤ κε

v. 198. εἶπαθ') cod. εἶπετ'

v. 199. ἐπιβουκόλος) cod. ἐπὶ βουκόλος

v. 200. τοῦτο τελευτήσειας) cod. τελευτήσειας τοῦτο

v. 202. ἕπονται) cod. ἑοσονται. Supra manus prima scripsit: γρ. ἕπονται

v. 203. ἐπεύχετο) cod. ἐπεύξατο

v. 205. τόνγε νόον νημερτέ') cod. τὸν γε νόον νημερτὲς

v. 212. σφῶιν) cod. ita. In margine est scholion: σημειῶσαι τὸ σφῶιν καὶ ἐπὶ τοῦ δευτέρου προσώπου τασσόμενον. Facit hoc scholion ad confirmandum græcismum, quo reciprocum ἕος, ἕη, ἕον etiam de secunda, & prima persona dicitur.

v. 212. ἔσεταί περ) cod. ἑοσεταί περ

v. 213. αἴ χ') cod. εἴ χ'

v. 213. δαμάσῃ) cod. δαμάοσῃ

v. 219. τήν ποτέ με σῦς) cod. τὴν ποτε σῦς omisso με

v. 220. παρνησόνδ') cod. παρνησόνδ'

v. 222. ἐφράσσαντο) cod. ἐφράσαντο

v. 224. κεφαλήν τε καὶ ὤμους) cod. κεφαλήν τε χέρας τε

v. 232. μνηστῆρες ἀγαυοί) cod. μνηστῆρες ἀχαιοί, in margine manus prima scripsit: γρ. ἀγαυοί

v. 233. ἠδὲ φαρέτρην) cod. ἐδὲ φαρέτρην.

v. 235. θέμεναι) cod. ita. In margine manus prima scripsit: γρ. δόμεναι

v. 235. εἰπεῖν δὲ) cod. εἰπεῖν τε

v. 236. κληΐσσαι) cod. κληΐσαι

v. 239. ἔμεναι) cod. ἔμμεναι

v. 243. ἔνθέν περ ἀνέστη) cod. ἔνθεν ἀνέστη

v. 248. Ὀχθήσας &c.) cod. ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε

v. 249. περὶ δ' αὐτοῦ) cod. περί τ' αὐτοῦ

v. 250. τοσσοῦτον) cod. τοσοῦτον

v. 254. δυνάμεσθα τανύσσαι) cod. δυνάμεσθ' οὐδυνησσαι. Sed est cancell. & supra manus secunda scripsit: ἐντανύσσαι

v. 259. τίς δέ κε τόξα) cod. τίς δέ κε καὶ τόξα

v. 260. πελέκεάς γε) cod. πελέκεας omisso γε

v. 262. ἐς μέγαρον) cod. ἐς μέγαρα

v. 268. πειρώμεσθα) cod. πειρώμεθα

v. 269. τοῖσιν δ' ἐπήνδανε) cod. πᾶσιν δ' ἐπήνδανε

v. 270. ἔχευαν) cod. ἔχευεν

v. 279. δὲ θεὸς δώσει) cod. δώσει θεός δε

v. 280. μοι δότε τόξον) cod. μοι τόγε τόξον

v. 283. ὄλεσσεν) cod. ὄλεσσαν

v. 286. ἐνένιπεν) cod. ἐνένισπεν

v. 288. ὅ,τ' ἕκηλος) cod. ὃ ἕκηλος

v. 288. μεθ' ὑμῖν) cod. μεθ' ἡμῖν

v. 289. δαίνυσθαι) cod. δαινύσαι

v. 293. πίνοι) cod. πίνῃ

v. 305. ἀντιβολήσαις) cod. ἀντιβολήσεις

v. 306. δέ σε νηὶ) cod. δέ σ' ἐν νηὶ

v. 307. Εἰς Ἔχετον &c.) cod. omittit hunc verſum. Manus tertia hæc intercalavit: βαλόντας εἰς ἔχετον βασιλέα

v. 325. ἐντανύουσιν) cod. ἐντανύσουσιν

v. 328. ἡμῖν δὲ) cod. ἡμῖν δ' ἂν

v. 341. κελεύοι) cod. κελεύει

v. 347 ἐθέλωμαι) cod. ἐθέλοιμι

v. 352. Πᾶσι &c.) cod. ita. Poſt hunc verſum ſequitur: ὣς φάτο· ῥίγησε δὲ περίφρων πηνελόπεια.

v. 372. Φέρτερος εἴην) cod. Φέρτερος ἦα

v. 375. γέλασσαν) cod. γέλασαν

v. 381. κληΐσσαι) cod. κληΐσαι

v. 384. ἔμεναι) cod. ἔμμεναι

v. 385 Ὣς ἄρ' &c.) cod. ὣς ἔφαθ'· ἡ δὲ μάλ' ὀτραλέων τὸν μῦθον ἄκουσε.

v. 386. κλήϊσσεν) cod. κλήϊσεν

v. 390. βύβλινον) cod. βίβλινον. Supra eſt gloſſa καννάβινον a prima manu.

v. 396. θηητὴρ) cod. θηρητὴρ

v. 401. τοσσοῦτον) cod. τοσοῦτον

v. 406. ἐπὶ κόλλοπι) cod. περὶ κόλλοπι

v. 408. τάνυσεν) cod. τάνυσσε

v. 410. ἄεισε) cod. ἄϋσσε

v. 417. πειρήσεσθαι) cod. πειρήσασθαι

v. 433. θρόνῳ) cod. θρόνον

LIBER XXII.

Habet argumentum prosaicum in margine. Stichus metricus χῖ ὀδυσσεὺς μνηστῆρας ἐκαίνυτο νηλέϊ χαλκῷ.

Vers. 7. πόρῃ) cod. πόροι

v. 9. ἦτοι ὁ καλὸν ἄλεισον) cod. ita. In margine manus prima scripsit: διονύσιος ὁ θρᾶξ ἐν ταῖς μελέταις φησὶν &c. est scholion historicum.

v. 11. ὄφρα πίοι) cod. ὄφρα πίνοι

v. 19. ἀνδρομένοιο) cod. ἀνδρομέοια

v. 19. ἀπὸ οἷο) cod. ἀπὸ ἕο

v. 20. ἀπὸ δ' εἴδατα) cod. ἀπὸ εἵματα

v. 25. οὐδέ πω) cod. οὐδέ πω

v. 31. ἐπεὶ) cod. ἐπειή. Anapæstus more slavonico.

v. 35. οἴκαδ' ἵκεσθαι) cod. οἴκαδε νεῖσθαι

v. 39. τοὶ οὐρανὸν) cod. οἱ οὐρανὸν

v. 40. ἔσεσθε) cod. ἔδεσθε

v. 43. Πάπτηνεν &c.) cod. omittit hunc versum.

v. 49. ἐπίηλε τάδε πάντα) cod. ἐπίηλε τάδε ἔργα

v. 64. πρὶν πάντας) cod. πρὶν πᾶσαν

v. 77. ἔλθωμεν ἀνὰ δ' ἄστυ) cod. ἔλθωμεν ἀνὰ ἄστυ omisso δ'

v. 79. εἰρύσσατο) cod. εἰρύσατο

v. 80. χάλκεον ἑπταβόειον ἀκαχμένον) cod. χάλκεον ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον

v. 80. ἐπ' αὐτῷ) cod. ἐπ' αὐτόν

v. 82. ἰὸν ἀποπροϊεὶς· βάλε δὲ στῆθος) cod. ἰὸν ἀποπροΐει· βάλε δὲ στῆθος. In margine manus prima scripsit: γρ. ἰὸν ἀποπροΐεις βάλε στῆθος.

v. 85. κάππεσε δινηθεὶς) cod. κάππεσεν ἰδνωθεὶς

v. 85. ἀπὸ δ' εἵδατα) cod. ἀπὸ δ' εἵματα — ἀπὸ non notatur accentu.

v. 96. περὶ γὰρ δίε) cod. περὶ γὰρ δεῖε — περὶ non notatur accentu.

v. 98. τύψῃ) cod. τύψει

v. 99. εἰσαφίκανεν) cod. εἰσαφίκανον

v. 110. σάκε εἵλετο) cod. σακέ' ἔξελε

v. 113. δύσσετο) cod. δύσετο

v. 116. ἀμύνεσθαι) cod. ἀμύνασθαι

v. 119. ὀϊστεύσαντα) cod. ὀϊστεύοντα

v. 219. τὴν δ' ὀδυσεὺς) cod. τὴν ὀδυσεὺς omisso δ'

v. 132. ὦ φίλοι) cod. ὦ πόποι

v. 133. εἴποι) cod. εἴπῃ

v. 134. νῦν) cod. omitit νῦν

v. 159. τόνπερ) cod. ὅνπερ

v. 166. ἔρχεται &c.) in margine scriptus a prima manu in cod. 133.

v. 174. ὄπισθεν) cod. ita. In margine manus prima scripsit: γρ. ἱμάντι

v. 175. πειρήναντε) cod. πειρήναντες

v. 178. μάλα) cod. omittit μάλα

v. 185. ἥρωος) cod. γέροντος. Supra manus prima scripsit γρ. ἥρωος

v. 191. Præponitur v. 190. in cod. 133. Sed litteris præfixis restituitur ordo.

v. 196. ὥς σε ἔοικεν) cod. ὡς ἐπέοικεν

v. 204. δόμων) cod. δόμȣ

v. 208. μνῆσαι δὲ πάροιο φίλοιο) cod. μνῆσαι δ' ἑτάροιο φίλοιο

v. 210. ὣς ἔφατ') cod. ὣς φατ'

v. 211. ὁμόκλεον ἐν μεγάροισι) cod. ὁμόκλεον ἐκ μεγάροιο

v. 212. ἐνένιπτε) cod. ἐνένισσε

v. 221. ȣδέ τοι υἷας) cod. ȣδέτι υἷας

v. 250. πρώτοισι) cod. πρώτῃσι

v. 251. ἀφίετε) cod. ἐφίετε

v. 265. ὀξέϊ χάλκῳ) cod. ὀξέα δȣ̃ρα

v. 287. πολυθερσέϊδη) cod. ita. Super θ manus prima scripsit φ

v. 289. ἐπειὴ) cod. ἐπειὴ. Anapæstus more slavonico.

v. 294. λειώκριτον) cod. λειόκριτον

v. 298. ἐξ ὀροφῆς) cod. ἐκ κορυφῆς

v. 298. φρένες ἐπτοίηθεν) cod. φρένας ἐπτόησεν

v. 299. οἱ δὲ φέροντο) cod. οἱ δὲ, φεύοντο

v. 308. ὤρνυτ') cod. ὄρνυτ'

v. 315. ῥέζοι) cod. ῥέξοι

v. 326. Ὣς ἄρα &c. Hic versus scriptus in margine a prima manu.

v. 328. Κτεινόμενος &c. Post hunc habetur sequens: φθεγγομένȣ δ' ἄρα τȣ̃γε κάρη κονίῃσιν ἐμίχθη.

v. 335. ἔκαιον) cod. ἔκηεν

v. 344. αὐτῷ τοι μετόπισθ') cod. αὐτῷ τε μετόπισθ'
v. 349. καί μεν) cod. καί κεν
v. 371. ἐρύσατο) cod. ἐρύσατο
v. 375. ἐκ Φόρυ εἰς αὐλὴν) cod. ἐκ Φόνυ εἰς αὐλὴν
v. 378. ποτὶ βωμὸν) cod. παρὰ βωμόν
v. 383. πεπτεῶτας) cod. πεπτεότας
v. 383. ὡς) cod. ὥς'
v. 393. θύρην) cod. θήρην
v. 397. τῇ δ' ἄπτερος) cod. τῇ δ' ἄρ ἄπλετος
v. 414. εἰσαφίκοιτο) cod. ἀφίκηται
v. 428. ὕπνος ἔχευεν) cod. ὕπνον ἐπῶρσε
v. 430. μήπω τήν δε γ' ἔγειρε) cod. μήπω τήνδ' ἐπέγειρε
v. 434. αὐτὰρ ὁ τηλέμαχον) cod. αὐτὰρ τηλέμαχον
v. 439. κατακοσμήσησθε) cod. διακοσμήσησθε
v. 450. ὑπαπέρχων) cod. ὑπεσείλων. Supra manus prima ſcripſit: γρ. ὑπαπέρχων
v. 450. ἐκφόρεον καὶ ἀνάγκῃ) cod. ἐκφόρεον ἐν ἀνάγκῃ
v. 461. ὄπο) cod. ὄπο. Non notatur accentu ὄπο.
v. 466. ἵκηται) cod. ἵκοιτο
v. 477. πόδας τε) cod. πόδας omiſſo τε.
v. 485. ταῦτάγε τέκνον) cod. ταῦτα τέκνον omiſſo γε.
v. 494. κάλ') cod. κάλλ'
v. 497. ἄρ ἀμφεχέοντο) cod. ἄρ ἐφεπένοντο

LIBER XXIII.

Habet argumentum prosaicum in margine. Stichus metricus:

ψι δ' ἀναγνωρίζει πόσιν ὃν ποτε πηνελόπεια.

Vers. 1. ἀνεβήσατο) cod. ἀνεβήσετο
v. 8. οἵθ' ἑὸν οἶκον) cod. οἵ τεὸν οἶκον
v. 14. οἵ σέ περ ἔβλαψαν) cod. οἵ σέ περ ἔβλαψαν
v. 21. ἔασι) cod. ἔαοσι
v. 23. ἐγὼν) cod. ἐγὼ
v. 26. τέκνον φίλον) cod. φίλον τέκνον
v. 33. ἀπὸ) cod. ἀπο. Non notatur accentu ἀπο.
v. 37. ὅππως) cod. ὅπως
v. 44. τὸν γάρ ῥα) cod. τόν ῥα omisso γάρ
v. 57. ᾧ ἐνὶ οἴκῳ) cod. σῷ ἐνὶ οἴκῳ
v. 84. τεθνηότας) cod. τεθνειῶτας
v. 86. ἐξερεείνοι) cod. ἐξερεείνει
v. 87. ἢ παρςᾶσα κύσειε) cod. ἢ παραςᾶσα κύσει
v. 91. προτιδέγμενος) cod. ποτιδέγμενος. Participium linguæ vulgaris.
v. 94. ἄλλοτε μιν) cod. ἄλλοτε μέν μιν
v. 96. ἐνένιπεν) cod. ἐνιαπεν
v. 98. ὕτω) cod. ὕτως
v. 101. ἀφεςαίη) cod. ἀποςαίη
v. 113. ἔασον) cod. ἔαοσον
v. 114. φράσεται) cod. φρασαιτο
v. 119. ἔασιν) cod. ἔωσιν

v. 122. τῷ σε) cod. τὰ δέ σε
v. 130. τ') cod. τ' deeſt.
v. 141. ὅπλιϑεν) cod. ὤπλιϑεν
v. 159. τελείει) cod. τελείῃ·
v. 160. τῷ περίχευε) cod. οἱ περιχεῦε
v. 161. ἐκ ῥ' ἀσαμίνθυ) cod. ἐκ δ' ἀσαμίνθυ
v. 170. λέξωμαι) cod. λέξομαι
v. 170. ἐν φρεσὶν ἦτορ) cod. ἐν φρεσὶ ϑυμός
v. 172. ὔτ' ἄρ τι) cod. ὐ γάρ τι
v. 172. ὔτ' ἀθερίζω) cod. ὐδ' ἀθερίζω
v. 174. δολιχηρέτμοιο) cod δυλιχηρέτμοιο
v. 176. τὸν ῥ' αὐτὸς) cod. τὸ ῥ' αὐτὸς
v. 177. ἐκθεῖσαι) cod. ἐκθέσθαι. In margine manus prima ſcripſit : Ἠ. ἐκθεῖσα ἐξωθεῖσα
v. 178. ῥήγεα) cod. ῥίγεα
v. 185. ὐκ ἄν τις) cod. ὐ κέν τις
v. 185. βροτὸς, ὐδὲ μάλ' ἡβῶν) cod. βροτὸς ὐδὲ γυναικῶν
v. 186. μετοχλήσειεν) cod. μετοχλίσειεν
v. 187. τὸν ἐγὼ) cod. τόδ' ἐγὼ
v. 191. πυκνῇσιν λιθάκεσσι) cod. πυκινῇσι λιθάβεσσι
v. 197. ἔξεα) cod. ἔξεον
v. 199. Ἐκ δ' &c. cod. ἐν δὲ τάνυσ' ἱμάντα βοὸς φοίνικι φαεινόν.
v. 203. τῦ δ' αὐτῦ) cod. τῆς δ' αὐτῦ
v. 208. ὤπαζον) cod. ὄπαζον
v. 217. φιλότητι) cod. φιλότητα. Manus tertia in α ſcripſit ι

v. 219. ἀξέμεναι) cod. ἀρξέμεναι. Manus tertia scripsit α in αρ, ut sit ἀξέμεναι.

v. 221. ἐγκάτθετο) cod. ἐγκάθετο

v. 239. ἔδυ φάος ἠελίοιο) cod. φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς

v. 243. ζεύγνυσθ') cod. ζεύξασθ'

v. 251. ἠδ' ἐμοὶ) cod. ἢ δέ μοι

v. 274. καὶ τότε μ' ἐν γαίῃ) cod. καὶ τότε δή γαίῃ

v. 279. ἐξ ἁλὸς) cod. ita. In margine manus prima scripsit: Ζη. ἔξαλος, ἤγουν ἔξω τῆς θαλάσσης.

v. 287. ἔντυον εὐνὴν) cod. ἔντυνον εὐνὴν

v. 294. ἀσπάσιοι λέκτροιο &c. Ad hunc locum manus prima in margine scripsit: ἀριστοφάνης δὲ καὶ ἀρίσταρχος πέρας τῆς ὀδυσσείας τοῦτο ποιοῦνται.

v. 308. ἤρξατο &c. In margine manus prima scripsit: ῥητορικὴν ποιεῖται ἀνακεφαλαίωσιν τῆς ὑποθέσεως καὶ ἐπιτομὴν τῆς ὀδυσσείας· καλῶς οὖν ἠθέτησεν ἀρίσταρχος τοὺς τρεῖς καὶ τριάκοντα.

v. 309. ἦλθ' ὡς) cod. ἦλθεν omisso ὡς

v. 314. ἥην, ἀλλά μιν) cod. ἦν· ἀλλά μιν

v. 315. μεγάλως στενάχοντα) cod. βαρέα στενάζοντα

v. 316. ἀφίκανεν) cod. ἀφίκοντο

v. 318. πάντας &c.) cod. omittit hunc versum.

v. 333. ἐν σπέεσι) cod. ἐν σπέσι

v. 333. ἠδὲ ἔφασκε) cod. ἠδ' ἔφασκεν

v. 334. ἀγήρων) cod. ἀγήραον

v. 343. ἐέλπετο) cod. ἔλπετο

v. 346. φέρῃ) cod. φέροι

v. 353. χρήματα) cod. κτήματα

LIBER XXIV.

Habet argumentum prosaicum in margine. Stichus metricus:

ὢ δ' ὀ[illegible]σεὺς πατρὶ καὶ υἱέϊ μ — — —

Reliqua hujus stichi legi non possunt.

Vers. 5. τῇ ῥ' ὅγε) cod. τῇ ῥ' ἄγε

v. 40. λελασμένος) cod. ita. Super α manus prima scripsit η.

v. 45. ὕδατι τε) cod. ὕδατι omisso τε

v. 46. κέραντό τε) cod. κέροντό τε

v. 49. Finit fragmentum. Reliqui quatuor versus exscissi & exesi sunt hujus paginæ.

ILIADIS LIBER I.

Collatus cum cod. Philolog. græco CCXLI. juxta Neſſelium ad editionem Vindobonenſem.

Vers. 1. Πηληϊάδεω) cod. ϖηλιάδεο

v. 3. ψυχὰς) cod. omiſſ. man. ſecunda ſupra addidit.

v. 8. θεῶν) cod. omiſſ. man. ſecunda ſupra addidit.

v. 13. λυσομενός) cod. λυσόμενος.

v. 15. ἐλίσσετο) cod. ἐλίσετο

v. 20. Παῖδα δέ μοι) cod. ϖαῖδα δ' ἐμοὶ

v. 22. ἐπευφήμησαν) cod. ἐπεφήμησαν

v. 30. ὥσκε νέηαι) cod. ὥσ κεν ἔηαι

v. 33. ἔδδεισεν) cod. ἔδεισε

v. 46. ἔκλαγξαν) cod. ἔκλαξαν

v. 48. εηκε) cod. ἔοικε

v. 54. καλέσσατο) cod. καλέσατο

v. 55. Ἥρη) cod. ἥρα

v. 59. παλιμπλαγχθέντας) cod. παλιμπλαθέντας

v. 64. 65.) cod. omittit hos duos versus

v. 67. ἄπο) cod. ἀπο. Non notatur accentu.

v. 74. κέλεαί με) cod. κέλεαί μοι. In οι manus secunda scripsit ε.

v. 81. καταπέψαι) cod. καταπέμψαι sed μ erasum.

v. 82. τελέσσῃ) cod. τελέσῃ

v. 83. σήθεσσιν) cod. σήθεσιν

v. 82. φράσσαι) cod. φράσαι cum gloss. λόγισαι, σκέψαι

v. 87. θεοπροπίας) cod. θεοπρεπίας

v. 97. λοιμοῖο βαρείας χεῖρας) cod. λιμοιο χεῖρας βαρείας

v. 101. ὅγ' εἰπὼν) cod. ὅγ' ὡς εἰπὼν

v. 107. φρέσι) cod. omittit φρέσι

v. 108. εἶπας) cod. εἶπες

v. 108. ἐτέλεσσας) cod. ἐτέλεσας

v. 109. θεοπροπέων) cod. θεοπρεπέων

v. 125. ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται) cod. ἐξεπράθοιμεν· τὰ δέδεσαι

v. 126. παλίλλογα) cod. παλίλογα

v. 134. κέλεαι) cod. κέλαιε

v. 137. δώσουσιν) cod. δώωσιν

v. 140. μεταφρασόμεσθα) cod. μεταφρασόμεθα

v. 141. ἐρύσσομεν) cod. ἐρύσομεν

v. 160. ἀλεγίζεις) cod. ἀλεγίζει. In ει manus prima scripsit η.

v. 169.

v. 169. ἐπεὶ ἤ) cod. ἐπειή. Ita fere semper.
v. 171. καὶ πλοῦτον) cod. omissum est.
v. 173. ἐπέοσυται) cod. ἐπέσυται
v. 175. εἴ κέ με) cod. εἴ καί με
v. 189. μερμήριξεν) cod. μερμήριζε
v. 192. ἐρητυσειέ τε) cod. ἐρητύσει καὶ τε
v. 195. Ἥρη) cod. ἥρα. Et ita semper.
v. 213. παρέσσεται) cod. παρέσεται
v. 219. σχέθε) cod. σχέθει
v. 221. οὔλυμπόνδε βεβήκει) cod. οὔλυμπόνδ' ἐβεβήκει
v. 223. ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν) cod. ἀταρτηρῆσιν ἐπέεσσιν
v. 235. ἐν ὄρεσσι) cod. ἐν ὄρεσι
v. 239. ἐσσεῖται) cod. ἔσσεται.
v. 252. ἠγαθέῃ) cod. ἀγαθέῃ
v. 253. Ὅς σφιν) cod. ὅ σφιν
v. 259. πίθεσθ') cod. πείθεσθ'
v. 259. ἐμεῖο) cod. ἐμοῖο
v. 262. ἴδον) cod. εἶδον
v. 265. Θησέα τ' &c.) cod. Omissus est hic versus.
v. 268. Φηρσὶν ὀρεσκώεσσι) cod. Θηρσὶν ὀρεσκώοισι
v. 280. Εἰ δὲ σὺ &c.) cod. ita. Huic versui præfixus asteriscus ⳩ & etiam paraphrasi præfixus.
v. 286. ἔειπες) cod. ἔειπας
v. 289. πείσεσθαι) cod. πείθεσθαι
v. 295. ἐπιτέλλεο) cod. ἐπιτέλλοιο. Primo o est inscriptum ε.
v. 296. πείσεσθαι) cod. πείθεσθαι

v. 301. φέροις) cod. φέρῃς

v. 301. ἐμεῖο) cod. ἐμοῖο

v. 304. μαχεσσαμένω) cod. μαχεσαμένω

v. 314. ἔβαλλον) cod. ἔβαλον

v. 338. μάρτυρες) cod. μάρτυροι

v. 341. ἐμεῖο) cod. ἐμοῖο

v. 343. πρόσσω) cod. πρώσω

v. 344. Ὅππως) cod. ὅπως

v. 346. καλλιπάρηον) cod. καλλιπάρειον

v. 358. ἐν βένθεσσιν) cod. ἐν βένθεσι

v. 362. κλαίεις) cod. κλέεις. Manus secunda ex ε primo fecit αι.

v. 369. καλλιπάρηον) cod. καλλιπάρηον. Super η manu prima scripsit ει.

v. 375. Ἀτρείδα) cod. ἀτρείδη

v. 393. παιδὸς ἑῆος) cod. παιδὸς ἑῆος. Est ἑῆος pro ἑοῖο seu ἑαυτοῦ græcismus insignis. Auctor brevium scholiorum Didymus, vide Hesychii editionem Lugduno-Batavam 1746. fol. ἑῆος ἀντὶ τοῦ σοῦ, & recte verti: auxiliare filio tuo. Cod. 117. legit παιδὸς ἑοῖο, quæ optima est lectio.

v. 406. μάκαρες θεοὶ) cod. θεοὶ μάκαρες

v. 409. ἔλσαι) cod. ἔλσεαι

v. 412. ἔτισεν) cod. ἔτισσεν

v. 435. προέρυσαν) cod. προέρυσσαν

v. 446. ὃ δ' ἐδέξατο) cod. ὁ δὲ δέξατο

v. 459. Αὖ ἔρυσαν) cod. ἀνέρυσαν

v. 462. σχίζαις) cod. σχίζῃς

v. 457. παύσαντο πόνυ) cod. πόνοιο παύσαντο

v. 480. πέτασαν) cod. ἐπέτασαν

v. 483. κέλευθα) cod. κέλευθον

v. 486. ἐπὶ ψαμάθυ) cod. ἐπὶ ψαμάθοις

v. 499. ὀλύμποιο) cod. ὀλύμποιο

v. 510. ὀφέλλωσίν τε ἑ τιμῇ) cod. ὠφέλλωσι τέ ἑ τιμὴν

v. 527. κατανεύσω) cod. κατανέσω

v. 534. Ἐξ ἑδρέων) cod. ἐξ ἑδέων

v. 536. ἐδέ μιν Ἥρη) cod. ὐ δέ κεν ἥρη

v. 548. ἁλίοιο) cod. εἰναλίε

v. 553. πάρος γ') cod. πάρος omisso γ'

v. 553. ὔτε) cod. ὐδέ

v. 566. εἰσὶν ὀλύμπῳ) cod. εἰσ' ἐν ὀλύμπῳ

v. 569. ἐπιγνάμψασα) cod. ἐπιγνάψασα

v. 579. ταράξῃ) cod. ταράξει

v. 581. Ἐξ ἑδρέων) cod. ἐξ ἑδέων

v. 581. Φέρτατός ἐστιν) cod. Φέρτερος ἐστίν

v. 583. ἔσσεται) cod. ἔσεται

v. 592. ἠλίῳ) cod. ἠελίῳ

v. 593. κάππεσον) cod. κάπεσον

LIBER II.

Vers. 3. ὡς Ἀχιλῆα) cod. κατὰ θυμόν

v. 4. Τιμήσῃ) cod. ὡς ἀχιλλῆα μὲν τιμήσῃ. Excedit versus numerum pedum.

v. 6. Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα) cod. ἀτρείδῃ ἀγαμέμνονι

v. 12. Πασσυδίῃ) cod. πανσυδίην

v. 14. ἐπέγναμψεν) cod. ἐπέγναψε

v. 19. Εὕδοντ᾽) cod. εὕδοντα γ᾽

v. 29. Πασσυδίῃ) cod. πανσαυδέῃ

v. 31. ἐπέγναμψεν) cod. ἐπέγναψε

v. 36. ἔμελλον) cod. ἔμελεν

v. 43. Φᾶρος) cod. Φάσγανον. Ex correctione manus primæ Φάρος

v. 44. Ποσσί δ᾽ ὕπαι) cod. ποσί δ᾽ ὑπο. Non notatur accentu ὑπο.

v. 54. Πυληγενέος) cod. πυλοιγενέος

v. 55. ἠρτύνετο) cod. ἤρτυνε

v. 66. πασσυδίῃ) cod. πανσυδίῃ

v. 68. ἐπέγναμψεν) cod. ἐπέγναψε

v. 72. θωρήξομεν) cod. θωρήξωμεν

v. 81. νοσφιζοίμεθα) cod. νοσφιζόμεθα. Supra recte est glossa χωριζοίμεθα.

v. 83. θωρήξομεν) cod. θωρήξωμεν. Manus prima super ω scripsit ο. Et super ο scripsit διὰ τὸ μέτρον.

v. 108. νήσοισι) cod. νήσῃσι

v. 116. Φίλον εἶναι) cod. κρονίωνι. Supra manus scripsit: γρ. Φίλον εἶναι.

v. 120. τοσόνδε γε) cod. τόσονδε τε

v. 125. ἔασιν) cod. ἔασσιν. Ita semper in fine versus.

v. 135. σέσηπε) cod. σέσηπε. Supra manus prima scripsit. γρ. σέσηπται

v. 136. ἡμέτεραί τ') cod. ἡμέτεροί τ'

v. 149. πᾶσ') cod. πᾶσ'. Ex correctione manus primæ est γ' ἀπ'

v. 150. ὑπένερθε κονίη) cod. ὑπένερθεν κόνις

v. 155. ὑπέρμορα) cod. ὑπέρμορος

v. 158. φίλην) cod. φίλον. Manus secunda in ο scripsit η

v. 168. καρπαλίμως &c.) cod. Omissus. Manus prima illum in margine addidit.

v. 169. Ὀδυσῆα) cod. ὀδυσσῆα. Ita semper fere cum duplici sigma, cum unum tantum esse deberet.

v. 170. ἐϋσσέλμοιο) cod. ἐϋσέλμοιο

v. 193. ἴψεται) cod. ἴψεαι

v. 196. διοτρεφέων βασιλήων) cod. διοτροφέος βασιλῆος

v. 206. Σκῆπτρόν τ' &c.) cod. Omissus hic versus.

v. 221. τῷδ' αὖ) cod. τότ' αὖ

v. 223. νεμέσσηθέν τ') cod. νεμέσηθεν δέ τ'

v. 229. οἴση) cod. οἴσει

v. 232. μίσγεαι) cod. σμίγεαι

v. 232. Ἀχαιΐδες) cod. ἀχαιϊάδες. Primum jota erasum est, ut sit ἀχαϊάδες.

v. 249. Ἀτρείδησ') cod. ἀτρείδη

v. 250. ἀγορεύοις) cod. ἀγορεύεις

v. 256. Ἥρωες Ἀχαιοὶ) cod. ἥρωες δαναοὶ. Lectio ἀχαιοὶ durior est. Forte melior & antiquior. Ἀχαιοὶ more slavonico Anapæstus est.

v. 263. ἐπὶ νῆας ἀφήσω) cod. ἐπὶ νῆας ἀχαίων ἀφήσω

v. 264. ἀγορῆθι ἀεικέσσι) cod. ἀγορῆθεν ἀεικέσι
v. 267. μεταφρένῳ) cod. μετάφρενον
v. 269. ἀπεμόρξατο δάκρυ) cod. εἰς πλήσιον ἄλλον. Hæc lectio cancellata eft, & manus prima fupra fcripfit: ἀπομόρξατο δάκρυ.
v. 293. παρὰ νηὶ) cod. σὺν νηὶ
v. 294. ὀρινομένη τε) cod. ὀρινομένη omiffo τε
v. 300. οὐκί) cod. οὐχί
v. 306. Ἔρδομεν) cod. ἔρδομεν
v. 311. ἔνθ' ἔσαν) cod. ἔνθα δ' ἔσαν
v. 313. ἐνάτη) cod. ἐννάτη
v. 315. ἀμφικοτᾶτο) cod. ἀμφεκοτᾶτο
v. 327. ἐνάτη) cod. ἐννάτη
v. 328. τοσσαῦτ') cod. τοσαῦτ'
v. 328. πτολεμίξομεν) cod. πολεμίζομεν
v. 341. αἷς) cod. ἧς
v. 363. ἀρήγῃ) cod. ἀρήγει
v. 364. ἔρξῃς) cod. ἔρξεις
v. 364. καὶ σοὶ πείθωνται) cod. καὶ τοι πείθονται
v. 366. μαχέσονται) cod. μαχέονται
v. 368. ἀφραδίᾳ) cod. ἀφραδίῃ
v. 370. νικᾷς, γέρον,) cod. γέρων νικᾷς
v. 372. συμφράδμονες) cod. φράδμονες
v. 389. Ἀσπίδος ἀμφιβρότης) cod. ἀσπίδος δ' ἀμφιβρότης
v. 395. κινήσῃ) cod. κινήσει
v. 396. ὅν γ' οὔποτε) cod. τὸν δ' οὔποτε
v. 398. σκεδασθέντες) cod. κεδασθέντες

v. 408. δέ γε ἦλθε) cod. δέ οἱ ἦλθε

v. 408. μενέλαος) cod. διομήδης. Sed manus prima hoc cancellavit, & fupra fcripfit μενέλαος

v. 412. κελαινεφὲς, αἰθέρι) cod. κελαινεφαΐες θέρι

v. 419. ἐπεκραίαινε) cod. ἐπεκρέαιναι

v. 421. ἀνέλοντο) cod. ἀνέλοντο. Supra manus prima fcripfit: γρ. προβάλλοντο.

v. 430. Αὐταρ ἐπεὶ) cod. ἀτὰρ ἐπεὶ

v. 436. Ἀμβαλλώμεθα) cod. ἀμβαλλόμεθα

v. 442. κέλευε) cod. κέλευσε

v. 459. καὶ ὥς' ὀρνίθων) cod. τῶν δ' ὥς' ὀρνίθων

v. 461. Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι) cod. ἀσίῳ ἐν λιμῶνι. Super ἀσίῳ manus prima fcripfit gloffam ἀνατολικῷ.

v. 562. πτερύγεσσι) cod. πτερύγεσι

v. 465. ὑπὸ) cod. ὑπο. Non notatur accentu.

v. 468. γίγνεται ὥρα) cod. γίνεται ὥρη

v. 475. διακρίνωσιν) cod. διακρίνωσιν

v. 475. μιγέωσιν) cod. μιγέωσιν

v. 481. ἀγρομένοισι) cod. ἀγρομένησι

v. 487. ἡγεμόνες Δαναῶν) cod. ἡγεμόνες ἀνδρῶν

v. 488. ἐγὼ) cod. omiffum eft ἐγὼ

v. 490. ἐνείη) cod. deeft ἐνείη.

v. 493. Ad hunc verfum manus prima in margine fcripfit: αἱ νῆες τῶν ἑλλήνων ἦσαν α σ ν. Deinde fcripta eft epigraphe minio: ἀρχὴ τῆς βοιωτίας.

v. 495. Προθοηνοήνωρ) cod. προθοήνωρ

v. 498. εὐρύχωρον Μυκαλησόν) cod. εὐρύχορον μυκαλησσόν

v. 504. Γλίσαντ') cod. σᾶντ. Initium vocabuli non est expressum, est tamen spatium vacuum pro illo capiendo relictum.

v. 507. Ὀγχηστόν) cod. ὀγχθηστόν

v. 508. Ἀνθηδόνα) cod. αὐθηδόνα

v. 512. υἷες Ἄρεος) cod υἷες ἀχαίων. Sed vocabulum ἀχαίων cancellatum est, & supra manus prima scripsit: γρ. ἄρεος.

v. 514. εἰσαναβᾶσα) cod. εἰσαναβῶσα

v. 515. ὁ δέ οἱ) cod. ὁ γάρ οἱ

v. 516. τριάκοντα) cod. τριήκοντα

v. 518. Ναυολίδαο) cod. ναυβολίδαο

v. 520. Κρῖσαν) cod. κρῖσσαν

v. 520. Πανοπῆα) cod. πανόπλα

v. 521. Ἀνεμώρειον) cod. ἀνεμώρειαν

v. 522. Κηφισὸν) cod. κηφισσὸν

v. 523. Κηφισοῖο) cod. κηφισσοῖο

v. 529. Λινοθώραξ) cod. λινοθώρηξ

v. 530. Ἐγχείη) cod. ἐχείη

v. 531. Οἵτε Κῦνον) cod. οἳ κῦνον

v. 532. Βῆσσάν τε) cod. βῦσσάν τε

v. 534. Τῶν) cod. τῷ. Supra est glossa τούτῳ

v. 542. ὄπιθεν) cod. ὄπισθεν

v. 554. ἀσπιδιώτας) cod. ἀσπιῶτας

v. 559. Ἄργος τ' εἶχον) cod. ἄργος εἶχον

v. 560. Ἑρμιόνην τ') cod. ἑρμιόνην omisso τ'

v. 565. Εὐρύαλος) cod. εὐρύπυλος

v. 569. Οἱ δέ γε Μυκήνας) cod. οἳ δὲ μύκήνας omisso γε.

v. 577. ἅμα τῷ γε) cod. ἅμα τῷ δε

v. 582. Φάρην) cod. φάριν

v. 582. Μέσσην) cod. μέσην

v. 583. καὶ Αὐγειάς τ) cod. καὶ αὐγειὰς omisso τ'

v. 592. εὐκτίμεν') cod. εὔκτιτον

v. 594. Πτελέαν) cod. πτελεὸν

v. 608. Στίφηλόν τ') cod. σύμφηλόν τ'

v. 608. Παρνασίαν) cod. παρασίην

v. 614. μεμήλει) cod. μέμηλεν

v. 621. Υἷες) cod. υἱέες

v. 621. ὁ δ' ἄρ' Εὐρύτȣ) cod. ὁ δ' εὐρύτȣ omisso ἄρ'

v. 627. αὖ) cod. αὖθ'

v. 633. τραχεῖαν) cod. τρηχεῖαν

v. 637. δυώδεκα) cod. δυοκαίδεκα

v. 638. Ἀνδραίμονος) cod. ἀδραίμονος

v. 639. Πελήνην) cod. πυλήνην

v. 661. τράφη ἐν) cod. τράφ' ἐνὶ

v. 672. Ἀγλαΐης θ' υἱὸς) cod. ἀγλαΐης υἱὸς

v. 676. κάσον τε) cod. θάσον τε

v. 681. Νῦν τȣ̀ς φημὶ,) cod. νῦν αὖ τȣ̀ς,

v. 684. καλȣ̃νται) cod. καλεῦνται

v. 695. Πύῤῥασον) cod. πείρασον

v. 697. Ἀγχίαλονα τ' Ἀντρῶνα ἠδὲ) cod. ἀγχίαλόντ' ἀντρῶνα ἰδὲ

v. 700. ἐλέλειπτο) cod. ἐπέλειπτε. In primo π manus prima scripsit λ.

v. 712. Ἰαολκὸν) cod. ἰαωλὸν
v. 713. Τῶν ἦρχ') cod. τῆσδ' ἦρχ'
v. 717. τραχεῖαν) cod. τρηχεῖαν
v. 729. Τρίκκην) cod. τρίκην
v. 729. κλημακόεσσαν) cod. κλωμακόεσσαν
v. 731. Τῶν αὖ &c.) cod. τῆσ αὖθ' ἡγείσθην ἀσκληπίου δύο παῖδε.
v. 732. Ἰητῆρε καλὼ) cod. ἰητῆρ' ἀγαθὼ
v. 738. Ἄργεισσαν) cod. ἄργιοσαν
v. 739. Ὀλοωσσόνα) cod. ὀλοοσσόνα
v. 756. Τεθρηδόνος) cod. τερθρηδόνος
v. 759. Ἐνιῆνες) cod. ἐνινῆες
v. 761. τῆσ) cod. omittit τῆσ
v. 769. Φέρτατος) cod. φέρτερος
v. 772. ἀπομηνίσας) cod. ἀπομανήσας. Manus prima in η scripsit ι.
v. 777. Ἔστασαν) cod. ἔασαν
v. 797. Ὥσπερ) cod. ὥσποτ'
v. 798. Ἦ μὲν δὴ) cod. ἦ δὴ μὲν
v. 802. ὧδέ γε ῥέξαι) cod. ὧδε ῥέξαι omisso γε.
v. 803. Πριάμου) cod. πριάμῳ
v. 813. Τὴν ἤτοι) cod. τήν δε ἤτοι
v. 814. πολυκάρθμοιο) cod. πολυσκάρθμοιο
v. 818. μεμαότες ἐγχείῃσι) cod. μεμαῶτες ἐγχίῃσι
v. 821. ἐν κνημαῖσι) cod. ἐν κνημοῖσι
v. 825. ὕδωρ μέλαν) cod. μέλαν ὕδωρ
v. 828. Ἀδράστειαν) cod. ἀδρήστειαν
v. 829. Πίτυαν εἶχον) cod. ποτύειαν ἔχον

v. 831. Κερκοπίϐ· ὃς) cod. περκοσίϐ, οἳ

v. 833. Φθισήνορα) cod. Φθισήνωρα. Super ω manu prima scripsit ο.

v. 835. Περκώπην) cod. περκώτην

v. 841. Οἳ δέ γε) cod. οἳ δ' ἄρα

v. 843. Τευταμίδαο) cod. τευθραμίδαο

v. 844. Πείρωος) cod. πείρως

v. 845. Ὅοσϐς) cod. ὅοσον

v. 847. διοτροφέος Κεάδαο) cod. διοτρεφέος καὶ ἄδαο

v. 850. ἐπισκίδναται) cod. ἐπικίδναται

v. 853. Οἵ ῥα Κύτωρον) cod. ἀκήτορον

v. 854. Ἀμφί τε Παρθένιον) cod. οἵ τε παρθένιον

v. 855. Κρῶμάν τ', Αἰγίαλόν τε) cod. οἵ τ αἰγίαλόν τε

v. 858. Χρόμις) cod. χρύμις

v. 858. καὶ Ἔννομος οἰωνιςής) cod. ἔννομος οἰκονιςής. Prima scriptura fuit ὔνομος

v. 859. Ἀλλ' ϐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσατο) cod. ἀλλ' ϐ καὶ ὠνοῖσι ἔργατο

v. 861. κεραΐζετο) cod. κεράϊζε καὶ

v. 864. μέϑλης) cod. μέθλης

v. 867. βαρβαροφόνων) cod. βαρβαροφώνων

v. 868. Μήλατον) cod. μίλητον. Ex correctione manus primæ. Prima scriptura fuit κίκληκον

v. 875. ἐκόμισε) cod. ἐκόμισσε

LIBER III.

Stichus metricus idem est, quem habet editio Vindobonensis.

Vers. 1. ἡγεμόνεσσιν) cod. ἡγεμόνεσιν

v. 6. Ἀνδράσι &c.) Post hunc versum cod. 241. sequentem non quidem in contextu, sed in margine inferiori habet: ἠέριαι δ' ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προφέρουσαι.

v. 8. ἀλεξέμεν) cod. ἀλεξέμεναι

v. 12. Ὣς ἄρα τῆς) cod. ὣς ἄρ τῆς

v. 30. κατεπλήγη) cod. κατεπλάγη

v. 33. ἐν βήσσαις) cod. ἐν βήσσης

v. 36. Ἀτρέος) cod. ἀτρέως

v. 60. ῥά γε) cod. ῥά τε

v. 70. κρείσσων τε) cod. κρείσσων omisso τε

v. 77. μέσσου) cod. μέσου

v. 82. γάρ τι) cod. γάρ τοι

v. 86. στήθεσσι) cod. στήθεσι

v. 90. ἐν μέσσῳ) cod. ἐς μέσσον

v. 92. γένηται) cod. γένητο

v. 94. τάμοιμεν) cod. τάμωμεν

v. 99. πέποσθε) cod. πέποθα. Supra manus prima glossam scripsit: πεπόνθατε

v. 100. ἐμεῖο ἔριδος) cod. ἐμῆς ἔριδος

v. 100. ἕνεκ' ἀρχῆς) cod. εἵνεκεν ἀρχῆς

v. 101. Ἡμέων) cod. ἡμείων

v. 102. διακριθεῖτε) cod. διακρινθείητε

v. 103. ἕτερον μὲν λευκὸν) cod. ἕτερον λευκὸν

v. 105. Ἄξατε) cod. ἄξετε

v. 107. δηλήσηται) cod. δηλήσεται

v. 112. παύσεσθαι) cod. παύσασθαι

v. 117. καλέσσαι) cod. καλέσαι

v. 119. Νῆας τ' ἔπι) cod. νῆας ἔπι

v. 144. Αἴθρα) cod. αἴθρη

v. 153. Τοῖσιν ἄρα &c.) cod. τοῖοι ἄρ ἡγήτορες τρώων εἵντ'

v. 158. ἀθανάτῃσι) cod. ἀθανάτοισι. Manus prima ex οι fecit ῃ.

v. 165. ἔασι) cop. ἔασσιν

v. 173. Εἴθ' ὄφελεν) cod. ὡς ὄφελεν. Manus prima super ὡς scripsit glossam εἴθ.

v. 176. ἐγένοντο· τὸ καὶ) cod. ἐγένοντο τὲ καὶ

v. 197. πηγεσιμάλλῳ) cod. πηγεσιμάλῳ

v. 209. Τρώεσσιν ἀγειρομένοισιν) cod. τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν

v. 234. ἄλλους) cod. ἄλους

v. 249. ἐπέεσιν) cod. ἐπέεσσι

v. 255. Μακροῖς ἐγχείοισι) cod. μακραῖς ἐγχείῃσι

v. 266. ἐς μέσσον) cod. ἐς μέσον

v. 270. Μίσγον) cod. σμίγον

v. 271. χείρεσσι) cod. χείρεσι

v. 272. ἄορτο) cod. ἄωρτο

v. 278. καμόντας) cod. ταμόντας. Male. Manus prima recte supra scripsit glossam κοπιῶντας.

v. 279. ὀμόσσῃ) cod. ὀμόσῃ
v. 286. Τιμὴν δ' Ἀργείοις) cod. τιμήν τ' ἀργείοις τ'
v. 290. μαχέσσομαι) cod. μαχέσομαι
v. 296. Ἔκχεον) cod. deest.
v. 297. ἔπεσκεν Ἀχαιῶν τε τρώωντε) cod. ἔπεσεν ἰδὼν
    εἰς ὐρανὸν εὐρὺν .
v. 301. ἄλλοισι) cod. ἄλλῃσι
v. 312. βήσατο) cod. βήσετο
v. 331. ὑποσφυρίοις) cod. ὑποσφυρίης
v. 332. στήθεσσιν) cod. στήθεσιν
v. 341. Ἐς μέσσον) cod. ἐς μέσον
v. 352. ἐμαῖς) cod. ἐμοῖς
v. 361. ἐρυσσάμενος) cod. ἐρυσάμενος
v. 367. χείρεσσιν) cod. χείρεσιν
v. 372. ὀχεὺς) cod. ὀχεὲς
v. 383. τὴν δ' ἐκίχανε) cod. τήνδ' ἐκίχανεν
v. 391. δεινωτοῖσι λέχεσσι) cod. δινωτοῖσι λέχεσι
v. 395. τῆς δ') cod. τῇ δ'
v. 395. ἐνὶ στήθεσσιν) cod. ἐνὶ στήθεσι
v. 407. πόδεσσιν) cod. πόδεσιν
v. 421. περικαλλέ') cod. περικαλέ'
v. 422. ἔπειτα) cod. deest ἔπειτα
v. 424. Φιλομμειδὴς) cod. φιλομειδὴς
v. 426. ἐκγεγαυῖα) cod. deest, quod & abesse debet.
v. 428. εἴθ' ὄφελες) cod. ὡς ὄφελες
v. 430. εὔχου) cod. εὔχεο
v. 437. μύθοισιν) cod. deest vocabulum μύθοισιν
v. 438. ὀνείδεσι) cod. ὀνίδεσι

v. 438. ἔνιασσε) cod. ἔνιπτε
v. 439. Νῦν μὲν γὰρ) cod. νῦν γὰρ omisso μὲν
v. 441. συνηθέντε) cod. συνηθέντες
v. 451. κλυτῆς) cod. κλειτῆς.

LIBER IV.

Stichus metricus:
δέλτα θεῶν ἀγορὴ καὶ πάνδαρος ὅρκια λύει.

Vers. 1. ἠγερόωντο) cod. ἠγορόωντο
v. 18. Ἦ τοι κὲν) cod. ἤτοι μὲν
v. 22. ἀκέων ἦν) cod. ἀκέουσα ἦν
v. 25. ἔειπες) cod. ἔειπας
v. 29. Ἕρδε ἄρ οὐ τοι) cod. ἔρδ' ἀτὰρ οὔ τι
v. 37. ῥέζουσιν) cod. ῥέξουσι
v. 39. βάλλεο) cod. βάλεο
v. 41. ἀνέρες ἐκγεγάασι) cod. ἄνδρες ἐγγεγάασι
v. 47. ἐϋμμελίω) cod. ἐϋμελίω
v. 48. εἴσης) cod. εἴσσης
v. 53. διάπερσον) cod. διαπέρσαι
v. 54. προίσαμαι) cod. πρόσθ' ἵσαμαι
v. 56. ἐασί) cod. ἐσσίν
v. 60. σὴ παράκοιτις) cod. σοὶ παράκοιτις
v. 76. ἢ στρατῷ) cod. ἠὲ στρατῷ
v. 79. ἐς μέσσον) cod. ἐς μέσον
v. 79. ἔχεν) cod. ἔχεν

v. 83. Ἔσσεται) cod. ἔσεται

v. 84. ταμίας) cod. ταμίης

v. 96. Ἀλεξάνδρῳ βασιλῆϊ) cod. βασιλῆϊ ἀλεξάνδρῳ. Litteris supra positis restitutus est ordo.

v. 98. ἀρήϊον, Ἀτρέως) cod. ἀρηΐφιλον ἀτρέος

v. 107. ἐν προδόκαισι) cod. ἐν προδόκῃσι

v. 109. πεφύκει) cod. ἐπεφύκει

v. 111. λειῆνας) cod. λῃείνας

v. 113. ἐγκλίνας) cod. ἀγκλίνας

v. 115. βληθῆναι) cod. βλῆσθαι

v. 116. ἐκ δ' ἕλετ' ἰὸν) cod. ἐκ δ' ἕλεθ' ἰὸν

v. 122. γλυφίδ' αὖτε λαβὼν) cod. γλυφίδας τε λαβὼν

v. 129. Ἤ γε) cod. ἤ τοι

v. 130. ἔεργεν) cod. ἔοργεν. Manus prima in o scripsit ε.

v. 133. θώραξ) cod. θώρηξ

v. 149. 150. 151. 152. 153. omissi sunt homoeoteleuto in codice 241.

v. 154. ἐπεστενάχοντο) cod. ἐπεστονάχοντο

v. 160. ἐτέλεσσεν) cod. ἐτέλεσεν

v. 162. σφῆσι) cod. σφίσι

v. 164. ἔσσεται) cod. ἔσεται

v. 168. ἔσσεται) cod. ἔσεται

v. 173. πριάμῳ) cod. πριάμοιο. Super οιο manus prima scripsit ω.

v. 173. λίποιεν) cod. λίποιμεν

v. 191. παύσῃ σε) cod. παύσῃσι

v. 193.

v. 193. κάλεοσον) cod. κάλεσον
v. 208. σήθεοσιν) cod. σήθεσι
v. 209. Βὰν δ' ἰέναι) cod. ϐῆ δ' ἰέναι
v. 212. ἐν μέσσοισι) cod. ἐν μέσοισι
v. 213. ἀρηρότος) cod. ἀρρηρότος
v. 219. πάσσε) cod. πάσε
v. 221. ἔδυν) cod. ἔδυνον
v. 229. παριχέμεν) cod. παραχέμεν
v. 233. θαρσύνεσκε) cod. θρασύνεσκε
v. 234. μεθίετε) cod. μεθέιετε
v. 235. ἔσσετ') cod. ἔσεται
v. 249. ὑπέρσχη) cod. ὑπέρσχει
v. 251. Κρήτεσσι) cod. κρήτεσι
v. 253. προμάχοις) cod. προμάχοισι
v. 262. πλεῖον) cod. πλέιων
v. 274. κορυσσέσθην) cod. κορυσέσθην
v. 291. ἡμετέροισιν) cod. ἡμετέρησιν
v. 295. μέγαν) cod. μέγων. Ita.
v. 299. ἐς μέσσον ἔλασεν) cod. ἐς μέσον ἔλασσεν
v. 300. πολεμίζοι) cod. πολεμίζη
v. 304. τρῶσσι) cod. τρώεσι
v. 307. ἐπεὶ) cod. ἐπειή. More slavonico est Anapæstus.
v. 307. ὕτω) cod. ὕτως
v. 308. τείχε') cod. τείχη
v. 309. σήθεσσιν) cod. σήθεσιν
v. 313. σήθεσσι φίλοισιν) cod. σήθεσι φίλοισσιν. Alterum σ manus prima supra scripsit in φίλοισσιν
v. 314. δέ τοι) cod. omissum est δέ τοι

v. 330. Πὰρ δὲ, Κεφαλλήνων) cod. πάρ δέ οἱ κεφαλλήνων

v. 336. νείκεσσεν) cod. νείκεσεν

v. 340. καταπτώσσοντες) cod. καταπτώσοντες

v. 343. ἀκυέζεσθον) cod. ἀκυάζεσθον

v. 360. ςήθεσσι) cod. ςήθεσι

v. 367. ἐςήκει) cod. εἱςήκει

v. 368. νείκεσσεν) cod. νείκεσεν

v. 371. πτώσσεις) cod. πτώσεις

v. 384. ἔπι Τυδῆ) cod. ἔπι τυδεῖ

v. 390. τοίη οἱ) cod. τοίη omiſſo οἱ

v. 408. καὶ Ζηνὸς) cod. καὶ διὸς

v. 409. σφετέραισιν) cod. σφετέρῃσιν

v. 420. ςήθεσσιν) cod. ςήθεσιν

v. 427. ἐπασσύτερον) cod. ἐπασύτερον

v. 432. ἐμμένοι) cod. εἱμένοι

v. 443. κάρην) cod. κάρη

v. 443. βαίνει) cod. βαίνῃ

v. 444. Ἣ σφι) cod. ἥ σφιν

v. 444. μέσσω) cod. μέσῳ

v. 448. ἀτὰρ) cod. αὐτὰρ

v. 448. ὀμφαλόεσσαι) cod. ὀμφαλόεσαι

v. 449. Ἔπληντο ἀλλήλαισι) cod. ἔπληντ' ἀλλήλῃσι

v. 453. Ἐς μισγάγκειαν) cod. ἐς μιστάκειαν

v. 455. τηλόσε) cod. τηλόθι

v. 469. οὔτισε. Vitioſe. Recte οὔτασε.) cod. οὔτασε. Manus prima in α ſcripſit η, ut ſit οὔτησε. Librarius codicis 39. archetypum præ ſe habuiſſe videtur, quod

etiam legit ὕτησε. Inde erroneum ὕτισε ortum habuit.

v. 475. παρ' ὄχθαισι) cod. παρ' ὄχθῃσι

v. 478. θρέπτρα) cod. θρέπτα

v. 478. μινυνθάδιος δέ οἱ) cod. μινυνθάδιος οἱ omiſſo δέ.

v. 487. ποταμοῦ) cod. ποταμεῖο

v. 495. κεκορυθμένος) cod. κεκορυμένος

v. 501. τόν ῥ') cod. τόν ῥ̈. Super ῥ manus prima ſcripſit δ'

v. 508. κέκλετ') cód. κέκλυτ'

v. 509. Ὄρνυσθ') cod. ὄρνυσθ'

v. 513. πέσσει) cod. πέσσῃ

v. 522. ἀπηλοίησεν) cod. ἀπηλλοίησεν

v. 530. ἐρύσσατο) cod. ἐρίσατο

v. 535. χασσάμενος) cod. χαοσάμενος

v. 536. Ὣς οἵγ') cod. ὢς τώ γ'

v. 539. ὀνόσαιτο) cod. ὀνήσετο

v. 540. ἄβλητος) cod. ἄμβλητος

v. 541. κατὰ μέσσον) cod. κατὰ μέσον

v. 541. ἄγοι) cod. ἄγει

In fine habetur: τὸ παρὸν βιβλίον ἀρχθὲν κατὰ μῆνα σεπτεβρίου τῆς νῦν τρεχούσης ἰνδ. θ'. τελειωθὲν δὲ καὶ μεθ' ἑτέρων πολλῶν μηνὶ ἰαννουαρίῳ ά τοῦ ς ϡ ν δ.

Anno mundi 6954. Chriſti 1446.

ELENCHUS
OPUSCULORUM
A
FRANCISCO CAROLO ALTER
EDITORUM.

I.

Ueberſicht verſchiedener Ausgaben der griechiſchen und römiſchen Claſſiker, mit Anmerkungen, von Eduard Harwood der Theologie Doctor, überſetzt aus dem Engliſchen von Franz Carl Alter, Profeſſor der griechiſchen Sprache. Wien bei Johann Weingand, Buchhändler, 1778. 8vo.

II. Franz Carl Alter, Profeſsors der griechiſchen Sprache für die lateiniſche Jugend, Bibliographiſche Nachrichten von verſchiedenen Ausgaben orientaliſcher Bibeltexte, und der Kirchenväter. Wien, gedruckt bei Joh. Thom. Edl. von Trattnern, kaiſ. königl. Hofbuchdruckern und Buchhändlern, 1779. 8vo.

III. Platonis Dialogi IV. Meno, Alcibiades primus, Phædo, Phædrus, Græce ad editionem Henrici Stephani expressi. Viennæ typis Joannis Thomæ Nobil. de Trattnern, Sac. Cæs. Reg. Aul. Typogr. & Bibliopol. 1784. 8vo. In fine habentur lectiones variæ ex codd. Bibliothecæ Palatinæ Vindobonensis, & quidem in Menonem, in Alcibiadem I., in Phædonem ex cod. græc. Phil. Num. XXI. juxta Nesselium; in Phædrum ex cod. græc. Phil. Num. CXXVI. juxta Nesselium.

IV. Thucydidis de bello Peloponnesiaco libri octo, Græce ad editionem Dukeri expressi. Vol. I. & II. Viennæ, typis Joannis Thomæ Nobil. de Trattnern, Sac. Cæs. Reg. Aul. Typogr. & Bibliopolæ, 1785. 8. In fine habentur lectiones variæ ex cod. græc. histor. Num. XXXIII. juxta Nesselium, & ex notis, quas Jacobus Tusanus, Remus, optimus linguæ græcæ doctor, philologus academiæ Parisiensis exemplari suo editionis Aldinæ adscripsit. Dein habentur Thucydidis loci collecti a Stobæo, & exscripti ex cod. phil. græco Num. LXVII. juxta Nesselium. Ultimo habetur Specimen Græcitatis Thucydideæ, & index Geographicus. Thucydidis locus de peste Atheniensium elegantissime a Lucretio conversus habetur exscriptus ex codice græco Bibliothecæ Palatinæ Vindobonensis, qui est cod. Kollarii Supplementorum Num. XC. in editione Vindobonensi Lucretii pag. 245 — 252. In Supplementis ineditis

erat cod. LXXXIV. Dolendum ſane quod anno 1785. quo edebam Thucydidem, hujus Kollariani codicis nullam notitiam habuerim. Variæ lectiones hujus codicis Kollario multum laudati in publicum certe datæ fuiſſent. Dolendum, editiones Trattnerianas eruditis non ſatis innoteſcere, & illas obtineri non poſſe in Bibliopoliis Germaniæ multi eruditi litteris ad me datis conqueſti ſunt. Clariſſimis viris Tychſen & Heeren non innotuiſſe meam Thucydidis editionem ex recenſione Thucydidis Bredencampii Bremæ 1791. P. I. ex recenſione Cl. Heeren in Bibliotheca veteris litteraturæ & artis VIII. parte p. 120. compertum habeo. Ante ſex annos indigentiæ editionis commodæ & parvo parabilis pro viribus opem tuli. Cl. editoribus Bipontinis non notam fuiſſe meam editionem Thucydidis ex eo doceor, quod Critici Lipſienſes in Bipontini Thucydidis recenſione, 1790. redarguerint hoc capite editores Bipontinos Thucydidis. Editionem hancce viris Clariſſimis non diſplicuiſſe uno loco celeberrimi viri Frid. Aug. Wolfii ex epiſtola ad Frid. Volg. Reizium, τὸν μακαρίτην, data pag. XXI. editionis Hallenſis 1789. Demoſthenis Orationi adverſus Leptinem præmiſſa docebo. *Differam autem, vel plane excludam eos ſcriptores, quorum ſunt ab aliis ſimili conſilio exemplaria parata; qua de cauſſa Thucydidem continuo rejeci, ubi mihi commoda ejus & parvo venalis editio, ab Altero ante hos quatuor annos Vindobonæ emiſſa, in manus venit.* Non diſplicuere alia.

In novis litterariis Jenensibus Nro. 224. Julio 1794. p. 77. quoad Bibliothecam græcam Fabricii novis curis ab Harlesio editam hæc theotisce leguntur: Da nun eines Theils der erstaunliche Vorrath bis zum Stobæus, Tzetzes, Euthymius Zigabenus, Gemistus Pletho und Glycas herab; die mannichfaltigen und auf eine geschickte Hand des Sammlers wartenden vortreflichen, gelehrten und brauchbaren Bemerkungen eines Bentley, Hemsterhuis, Valkenaer, Ruhnken, Wyttenbach, Brunk, Schweighäuser, Koen, &c. eines Heyne, Reiz, Wolf, Schmid, Voss, Matthæi, Schütz, Villoison, de Rossi, Burghess, Beck, Heeren, eines Buhle, Jacobs, Mitscherlich, Tychsen, Zenne, Bauer, Irmisch, Fischer, Alter &c. &c. &c.

V. Lysiæ quæ exstant ad codicem Vindobonensem Græce expressa, typis Joannis Thomæ Nobilis de Trattnern, Sac. Cæs. Reg. Aul. Typogr. & Bibliopol. 1785. 8vo. In fine habentur Fragmenta Lysiæ, dein Lysiæ loci collecti a Stobæo, & exscripti ex cod. græco Phil. antiquissimo Num. LXVII. juxta Nesselium. Ultimo habetur Specimen Græcitatis Lysiacæ.

VI. M. Tullii Ciceronis Quæstiones Academicæ, Tusculanæ, de Finibus Bonorum & Malorum & de Fato ad editionem Gronovii. Accedit varietas lectionis e codicibus Vindobonensibus. Viennæ, typis Joannis Thomæ Nob. de Trattnern, Sac. Cæs. Reg. Aul. Typogr. & Biblio-

pol. 1786. 8vo. In fine habentur insignes Loci Auctorum Græcorum a M. Tullio Cicerone versi. Codices a me a vertice ad extremos ungues collati sunt hi. I. Cod. Philologicus Latin. Num. CCIX. pro Quæstionibus Academicis. II. Cod. Philologicus Latin. Num. CCVIII. pro libro II. Academicarum Quæstionum. III. Cod. Philologicus Latin. Num. CCV. pro quinque Libris Tusculanarum Quæstionum. IV. Cod. Philologicus Latin. Num. CCIX. pro quinque libris de Finibus Bonorum & Malorum. V. Cod. Philologicus Latin. Num. IIC. pro libro de Fato. VI. Cod. Philologicus Latin. Num. IIC. pro quinque libris Tusculanarum Quæstionum. Hujus codicis, & illius Num. CCIX. varias lectiones celeberrimus Frid. Aug. Wolfius suæ editioni: M. Tullii Ciceronis Tusculanarum Disputationum libri quinque, Lipsiæ, 1792. inseruit. VII. Editio Veneta Quondam petri pro quinque libris Tusculanarum Quæstionum. In fine editionis hujus habetur: Marci Tullii Ciceronis Tusculanarum quæstionum finis impressarum Venetiis per Philippum Quondam petri anno MCCCCLXXX. die XVI. Septembris. Editio per doctum virum Sæculi XV. est correcta, & nonnullæ lectiones variæ, annotationesque philologicæ in margine ab eodem sunt additæ; has hic omissis nonnullis variis lectionibus, quas ex eadem editione collegimus, primum in lucem edidimus. VIII. Cod. Philologicus Latinus Num. CCVIII. pro libro de Fato.

VII. Titi Lucretii Cari de rerum natura libri sex ad codicem Vindobonensem expressi. Viennæ, typis Joannis Thomæ Nob. de Trattnern, Sac. Cæs. Reg. Aul. Typograph. & Bibliopol. 1787. 8vo. Extat hic codex Vindobonensis Philologicus Latinus in Bibliotheca Cæs. N. CXLVIII. Inter vitia hujus codicis relatæ sunt lectiones quædam cod. Philolog. CXXVIII. qui codex continet fragmenta Lucretii ex lib. 2. 3. 6. a v. 743. usque ad finem. In fine habentur I. Emendationes & Dilucidationes in Titum Lucretium Carum adscriptæ ab Anonymo Correctore margini editionis Venetæ anni MD, cujus exemplar in Palatina Bibliotheca Vindobonensi adservatur. II. Emendationes & Dilucidationes in Titum Lucretium Carum collectæ ex notis marginalibus Exemplari Antwerpiensi Lucretii 1566. ab Anonymo Seculi XVI. scriptore adscriptis, quod nunc in Palatina Bibliotheca Vindobonensi adservatur. III. Variæ Lectiones in Titum Lucretium Carum collectæ ex notis marginalibus Exemplaris Lutetiani 1570. quas Anonymus Seculi XVI. margini ex Mf. V. (forte Vossiano vel Vaticano, vel ex alio V. quis divinabit?) adscripsit, & quod exemplar Lutetianum in Bibliotheca Palatina Vindobonensi quoque adservatur.

VIII. Novum Testamentum ad codicem Vindobonensem græce expressum. Varietatem lectionis ex codicibus Bibliothecæ Palatinæ Vindobonensis, addidit Franciscus Carolus Alter Professor Gymnasii Vindobonensis, Volumen

primum, Viennæ, typis Joan. Thom. Nob. de Trattnern, 1787. 8vo. Et volumen alterum, Viennæ, typis Joan. Thom. Nob. de Trattnern, 1786. 8vo. Textus voluminis fecundi quidem poft textum voluminis primi impreffum eft. Et variæ tum primi tum fecundi voluminis an. 1787. finitæ funt. Sed quia pagina tituli pro volumine fecundo jam impreffa erat, annum referens 1786. non volui quidquam mutare. Contuli pro apparatu biblico N. T. codices Græcos 25. Slavonicos 5. Latinos 2. Copticos 4. Univerfim 36. codices. His fi addas Lucretii codices 5, & Ciceronis codices 8. mirabile utique videatur, duorum annorum curriculo codices 49. collatos fuiffe. Iftud recte obfervavit criticus editionis meæ N. T. in univerfali germanica Bibliotheca Berolinenfi, & viro honeftiffimo, forte jam μακαρίτῃ, Doctorem Morum fuiffe fufpicor, grates habeo maximas, quod labores meos æquo animo æftimaverit. Doctorem Morum, virum fummum, auditoribus fuis in publicis prælectionibus meam editionem N. T. multum laudaffe, & commendaffe litteris Johan. Schneideri celeberrimi prædicatoris ad inclytam aulam Saxonicam 26. Septembris 1789. ad me datis compertum habui.

IX. Homeri Ilias ad codicem Vindobonenfem Græce expreffa. Recenfuit Francifcus Carolus Alter Profeffor Gymnafii Vindobonenfis. Volumen primum, Viennæ, typis Joannis Thomæ Nobil. de Trattnern, Sac. Cæf. Reg. Aul. Typogr. & Bibliopol. 1789. 8vo.

Homeri Ilias ad Homeri editionem Vindobonensem Latine expressa. Recensuit cum varietate lectionis ex codicibus Bibliothecæ Palatinæ Vindobonensis Franciscus Carolus Alter Professor Gymnasii Vindobonensis, Volumen alterum, Viennæ, typis Joan. Thom. Nobil, de Trattnern, Sac, Cæs. Reg. Aul. Typogr. & Biblipol. 1790. 8vo.

Recensionem Gothanam editionis Vindobonensis Iliadis non vidi. Recensionem Vindobonensem in Austriaco Mercurio, N. 45. Novembris 9. 1793. contentam, eheu legi. Quod Criticus Vindobonensis pag. 708. & ssq. in sua recensione temere dixit, meliora doceri potest supra N. IV. apud Thucydidem, & N. VIII. pag. 1018. Correctionem Hermanni Hesiodi Ἔργ. καὶ Ἡμ. v. 108. legentis οὐκ pro ὡς semper rejiciam. Nullus codex Cæsareus habet οὐκ pro ὡς. Et dicere possum, nullus codex exstat, qui οὐκ pro ὡς legat. Lectio ὡς sola est genuina. Particula ὡς heic loci est pleonastica, & verti non debet. Habent similem particulam pleonasticam Græcorum particulæ ὡς vel ὅτι respondentem Syri, Armeni, Copti, Slavi, Georgiani. Jam hoc dixi parte III. Memcrabilium a Cl. Professore Theologiæ Henr. Eberhard. Paulus Lipsiæ 1792. editorum de orientali & biblica Litteratura Vindobonæ pag. 200. l. 23. ssqu. Hæc particula Syriaca ד pleonastica occurrit in commate Syriaco litteris hebraicis expresso ob defectum litterarum Syriacarum estranghelarum pag. LI. vol. II. Iliad. Homeri

edit. Vindobon. l. 5. Contuli omnes Codices Hesiodeos Bibliothecæ Palatinæ Vindobonensis & super vocabulo ὁμόθεν has glossas inveni: ὁμοῦ ἐκ τοῦ γένους. ἐκ αὐτῆς ὕλης, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ῥίζης. Vid. edit. Homeri Vindobon. Vol. alterum pag. VI. Homericum ὀζόμοθεν Odyss. v. 475. glossam: ἐκ μίας ῥίζης supra scriptam habet in cod. 133. Nesselii. Utique significationem talem vocabuli ὁμόθεν in Lexicis nostris frustra quæsiveris. Sed quis nescit Lexica græca valde imperfecta esse? Ex glossis & multis aliis subsidiis classici Græci solum recte intelligi possunt. Verum est, si vocabulo ὁμόθεν tribuas significationem *simul*, *in eodem loco* correctio Hermanni plausibiliter se commendaret. Sed hanc heic loci habere non potest. Quæ de lingua Bohemica edit. Vindobon. Vol. II. pag. LII. dixi, omnino verissima sunt. Possunt vocabula Græca totidem vocabulis bohemicis accurate eodem ordine exhiberi. Exemplum Οὐκ ἀγαθὸν &c. Cl. Durich solum hoc consilio bohemice vertit, quod idem locus supra pag. LI. Syriace litteris hebraicis exhibeatur. Fortius argumentum profecto illud esset, quo participia Græcorum bohemice accuratius præ germanica & latina reddita comparerent. Sed de hoc nemo trium harum linguarum peritus, ut dixi, dubitaverit. Codices Eucherii Palatinæ Bibliothecæ Vindobonensis LXIV. & CXIX. (male positus est in meo N. T. per errorem typothetæ CIX.) locum I. Joan. V. 7. signanter excitant, & tertium Eucherii codicem 1792. in feriis autumnalibus

gratia G. Travifil, cujus Letters *to* Edward Gibbon, the third edition corrected, and confiderably enlarged Londini 1794. prodierunt, & quod opus dono cl. Auctoris poffideo, in Conventu imperiali Ciftercienfium Sanctæ Crucis in Auftria vidi. Hi tres codices diligentiffimum virum Joan. Alexandrum Braffícanum omni interpolationis labe liberant, fatisque oftendunt Emlynum, & Wetfteniura, Griesbachiumque fuis his Duumviris male fuffragantem in eo magnopere hallucinatos fuiffe, quod putaverint hæc verba ab Joan. Alexandro Braffícano in editione fua formularum fpiritualis intelligentiæ mala fraude interpolata fuiffe. Cæterum candidus profiteor me neque in codice Eucherii Sanctæ Crucis, neque in codicibus illis duobus Bibliothecæ Palatinæ Vindobonenfis ullam notam deprehendiffe, ex qua affirmare poffem, unum vel alterum codicem a Joanne Alexandro Braffícano pro fua editione ufurpatum fuiffe. Solum in codice Eucherii Sanctæ Crucis ad hunc locum notam NB. a manu recentiffima hujus certe feculi fcriptam animadverti. Doctiffimus & integerrimus Prior & Bibliothecarius Albericus Wolfmayer mihi affirmavit, fibi verofimile videri, hanc notam NB. ad locum Eucherii criticum a celeberrimo Gazzaniga quondam Viennæ Theologiæ Profeffore, dum in Sancta Cruce moraretur, appofitam effe. Nunquam vidi manum Gazzanigæ, & certi nihil dicere habui. Quæ de lingua græca vulgari pag. LXXXVI. edit. meæ vol. II. dixi, omnino certa funt. Multæ gloffæ interlineares in Homeri, & aliorum codicibus lingua vulgari græca fcrip-

tas deprehendi. Has intelligere necesse est, & hæ sine linguæ græco-vulgaris cognitione intelligi nequeunt. Neque hoc adeo incredibile videri debet. Lingua græco-vulgaris solum illo respectu neo-græca videri potest, quod multa vocabula ab aliis gentibus, utpote a Latinis, Turcis, Persis, Slavis assumpserit. Cæterum vocabula habet plurima antiquissima, quorum intellectus nos in lectione antiquorum classicorum tuto ducere potest. Nobilissimus Andreas Nicolai Condicas non semel Stephano Berglero, (vide illius Præfationem pag. XXI. ad editionem Odysseæ Patavinam, 1762.) affirmavit: In hodierna Græcorum vulgari lingua voces haberi antiquissimas, ex intima antiquitate repetitas. Quid? quod & illud incredibile Berglero affirmavit: *vetustos illos Græcos hodierna ista vulgari lingua & consequenter pronuntiatione, si excipias paucas barbaras voces, usos fuisse; in scriptis autem sese ad Eruditorum & Grammaticorum rationes & linguæ correctiones accommodasse.* Celeberrimus Villoison, qui Græcorum urbes & oppida in suo itinere vidit, optime nos de antiquitate græco-vulgaris linguæ docebit. Cum pluribus Tzaconibus in Peloponeso, & maxime Spartæ & Naupliæ collocutus est doctissimus itinerator. Athenis sex hebdomadarum spatio, quemdam ex Tzaconibus conduxit, quo suggerente Tzaconicæ linguæ, sive recentis Laconicæ, Grammaticam & vocabularium a se edenda conscripsit. Tzacones in suis asperrimis, & fere inaccessis montibus multas antiquas voces & formas Doricas ceteris Græcis novas &

inauditas retinuerunt. Tzacones multa veteris linguæ vocabula usurpant, quorum sensum alii Græci assequi non possunt. Vide Præfationem Villoisoni ad Homeri editionem Venetam. Utinam quam citissime promisso suo se liberaret Villoison. Multa de antiquitate linguæ græco-vulgaris etiam ex Crusii Turco-græcia afferre possem, sed his supersedeo. Persuasum mihi est, linguam græco-vulgarem, linguam populi, lingua græca docta antiquiorem esse. Persuasum mihi est, omnem linguam vulgarem lingua docta, qua libri conscripti extant, antiquiorem esse. Vide Eichhornii universalem Bibliothecam biblicam IV. vol. part. 4. pag. 748. Armeniacam vulgarem lingua docta ecclesiastica antiquiorem esse, mihi hoc anno Admodum Reverendus Superior Meghitarensium Tergesti existentium P. Antonius Ucichardas affirmavit. Candide profiteri possum, ad classicos latinos intelligendos multum conferre cognitionem linguæ latinæ vulgaris. Vide, quæ de hac re scripsi parte III. novi Repertorii pro biblica & orientali litteratura editore Henrico Eberhardo Paulus, Jenæ, 1791. Dicere possum linguam slavonicam ecclesiasticam, id est doctam, sine cognitione linguarum slavonicarum vulgarium recte intelligi non posse. Sed manum de tabula. Malo Tzetzæ paraphrasim prosaicam, quam in margine codicis græci Phil. N. CXVII. juxta Nesselium, & CCXXIX. juxta Lambecium, inveni, edere tantum nimirum, quantum ante quatuor annos excerpsi.

Iliadis lib. I.

118. Ἐμοὶ δὲ ἐξαίρετον γέρας εὐτρεπίσατε· ὅπως μὴ μόνον
Τῶν ἑλλήνων ἄτϊμος ὑπάρχω· ἐπειδὴ οὐδὲ προσήκει
120. Ὁρατε γὰρ τοῦτο πάντες ὅτϊ μου ἡ τιμὴ ἀλλαχοῦ ἔρχεται
Πρὸς τοῦτον δὲ ἀπεκρίνατο μετα ταῦτα ὁ τοὺς πόδας ταχὺς ἀχιλλεὺς
Ὦ ἀτρέως υἱὲ ἐνδοξότατε φϊλοχρημότατε πάντων
Πῶς ἄρα δώσουσι τϊμὴν οἱ μεγαλόψυχοι ἕλληνες·
Οὐ γάρ πω γινώσκομεν κοινὰ χρήσιμα ἀποκείμενα πολλὰ
125. Ἀλλ' ἅπερ ἐκ τῆς πόλεων ἐξεπορθήσαμεν ταῦτα μεμέρισαι
Τοὺς δὲ ὄχλους, οὐ πρέπει πάλϊν σύλλεκτα ταῦτα ἐπισυναθροῖσαι
Ἀλλὰ σὺ μὲν ἐπὶ τοῦ παρόντος χρόνου, ταύτην τῷ ἀπόλλωνι πέμψον· οἱ δὲ ἕλληνες
Τριπλάσιον καὶ τετραπλάσιον σοι αὐτὴν ἀποδώσομεν ἐὰν ποτε ζεὺς
Παράσχῃ πόλιν τρώϊην καλῶς τετειχισμένην ἐκπερθῆσαι.
130. πρὸς τοῦτον δὲ ἀνταποκρϊνόμενος εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἀγαμέμνων
Μηδαμῶς οὕτω καὶ γενναῖος ὑπάρχων αὐτοῖς θεοῖς ὅμοιε ἀχιλλεῦ

Παρα-

Παραλογίζου ἐπὶ τῇ διανοίᾳ· ἐπεὶ οὐ νικήσεις με οὐ δὲ πείσεις με.
Ἢ βούλει ὅπως αὐτὸς ἔχεις τίμὴν ἐμὲ δὲ ματαίως
Καθέζεσθαι ἐπιδεόμενον· ἢ χρήζοντα κελεύει δέ με ταύτην ἀποδοῦναι.
Ἀλλ' ἂν μὲν παράσχωσι τιμὴν οἱ μεγαλόψυχοι ἕλληνες
Ἄρσαντες κατὰ ψυχὴν αὐτὸ ὅπως ἴσον τῇ ἐμῇ ἀξίᾳ γένηται.
Ἐὰν δέ μὴ παράσχωσιν, ἐγὼ δὲ αὐτὸς ἀφελοίμην
Ἢ τὴν σὴν ἢ τοῦ αἴαντος τιμὴν πορευθεὶς ἢ τοῦ ὀδυσσέως
Κομίσομαι ἀφελών· οὗτος δὲ λυπηθήσεται ἐπεὶ ἵκωμαι·
Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων μεταβουλευσόμεθα καὶ ὕστερον
Τὰ δὲ νῦν φέρε βαθεῖαν ναῦν ἐρύσωμεν ἐπὶ τὴν θάλασσαν μεγάλην
Εἰς αὐτὴν κωπηλάτας ἐπιτηδείους ἀγείρωμεν· ἐν αὐτῇ δὲ ἑκατόμβην
Ἐνθῶμεν· ἀν' αὐτὴν δὲ τὴν χρυσηΐδα τὴν καλὰς παρειὰς ἔχουσαν
Ἀναβιβάσωμεν· εἷς δέ τὶς ἀρχηγὸς ἀνὴρ βουλευτικὸς γενέσθω
Ἢ ὁ αἴας· ἢ ὁ ἰδομενεὺς καὶ ὁ ἔνδοξος ὀδυσσεὺς
Ἢ σὺ πηλέως υἱὲ ἀχιλλεῦ πάντων ἐκπληκτικώτατε ἀνδρῶν.
Ὅπως ἡμῖν τὸν πόρρωθεν βάλοντα ἐξιλεώσῃς ἱερὰ θυσιάσας

Τοῦτον ἰδὼν ὑποβλέψας προσέειπεν ὁ ταχὺς ἀχιλλεύς.
Φεῦ μοι ἀναισχυντίας περιβεβλημένε πανοῦργον τὸ φρόνημα ἔχον
Πῶς τίς τοι προθύμως λόγοις πείθει τῶν ἐλλήνων
Ἢ εἰς ὁδὸν παραγενέσθαι ἢ τοῖς ἀνδράσιν ἰσχυρῶς πολεμεῖν.
Οὐδαμῶς γὰρ ἐγὼ τῶν τρώων ἕνεκα παραγενοίμην τῶν πολεμικῶν
Ἐνταῦθα πολεμήσειν· ἐπειδὴ οὐδαμῶς μοι αἴτιοι ὑπάρχουσιν
Οὐδέποτε γὰρ τοὺς ἐμοὺς βόας ἀπήλασαν οὔτε μὲν τοὺς ἵππους·
Οὐδαμῶς δὲ ποτὲ ἐν τῇ μεγαλοβώῳ καὶ ἀνθρωποτρόφῳ
Τοὺς καρποὺς ἔβλαψαν· ἐπειδὴ πάνυ πολλὰ ἀναμέσον
Ὄρη σύσκια καὶ θάλασσα ἠχητική.
Ἀλλὰ σὺ αὖ μεγάλως ἀναιδέστατε ἠκολουθήσαμεν ὅπως σὺ χάρῃς
Τιμωρίαν ἀντικαταλλασσόμενοι μενελάῳ καὶ σοὶ ἀναιδέστατε
Περὶ τῶν τρώων ὧν οὐδαμῶς ἐπιστροφὴν ποιεῖς οὔτε φροντίζεις·
Καὶ δή μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς·
Ἐφ' ᾧτινι πολλὰ ἐκακοπάθησα καὶ ἥν μοι ἔδωκαν ἕλληνες.
Οὐ μέν σοι πότε ἴσην ἔχω τιμὴν ἡνίκα οἱ ἕλληνες
Τρώων ἐκπέρσωσιν καλῶς οἰκουμένην πόλιν

Ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖστον τοῦ πολλὰς συστροφὰς ἔχοντος πολέμου
Χεῖρες ἐμαὶ διεργάζονται· ἐὰν δὲ διανομὴ παραγένηται
Σοῦ ἡ τιμὴ παντελεστέρα· ἐγὼ δὲ σμϊκρὸν καὶ προσφιλὲς
Ὑπέρχομαι ἔχων ἐπὶ τὰ πλοῖα· ἐπειδὰν κοπιάσω πολεμῶν.
Νῦν δὲ πορεύομαι εἰς τὴν Φθίαν· ἐπειδὴ καὶ πολὺ βέλτϊόν ἐστιν
Εἰς τὴν οἰκίαν πορευθῆναι σὺν ταῖς καμπύλαις ναῦσιν· οὐδέ σε
Ἐνταῦθα ἄτιμος ὢν περϊουσίαν καὶ ὄλβον ἀπαντλήσειν.
Πρὸς τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν ἀγαμέμνων
Φεῦγε μάλα· ἐὰν σοι κίνησις ἐφίεται· οὐδαμῶς δ' ἐγὼ
Ἱκετεύομαι χάριν ἐμοῦ μένειν· παρ' ἐμοὶ εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι
Οἵτινες με τϊμήσουσι· μάλιστα ὁ βουκολὸς ζεύς
Ἐχθρότατος δέ μοι ὑπάρχεις ἀντὶ διογενῶν βασιλέων
Διαπαντὸς γάρ σοι ἡ φιλονεικία προσφιλὴς καὶ πόλεμος καὶ μάχαι.
Εἴπερ λίαν ἴσχυρος ὑπάρχεις θεὰ τίς σοι τοῦτο δέδωκεν
Εἰς τὴν οἰκίαν πορευθεὶς σὺν ναυσὶν ταῖς σαῖς καὶ τοῖς σοῖς ἑταίροις

Τῶν μυημιδόνων βασίλευου· σοῦ δὲ ἐγὼ οὐδαμῶς Φροντίζω.
Οὐδὲ ἐπιςρέφομαι ἐργαζομένου· ἀπειλήσομαι σοι δὲ καὶ διορίσομαι οὕτως·
Ἐπειδὴ ἐμοῦ ἀφαιρεῖται τὴν χρυσηΐδα ὁ καθαρὸς ἀπόλλων
Ταύτην μὲν ἐγὼ σὺν τῇ ἐμῇ νηῒ καὶ τοῖς ἐμοις ἑταίροις
Ἀποπέμψω· ἐγὼ δὲ ἀπάξω τὴν βρισηΐδα τὴν καλὴν παρείας ἔχουσαν.
Ἐγὼ αὐτὸς παραγενόμενος εἰς τὴν σκηνὴν τὴν σὴν ἐξαίρετον τιμὴν ὅπως καλῶς μεθῇς
Ὁπόσον βελτίων σου εἰμί· μισήσῃ δὲ καὶ ἕτερος
Ἐξ ἴσου ἐμοῦ λέγειν καὶ ὁμοιωθήμεναι ἐξ ἐναντίας.
Οὕτως εἶπε· τῷ δὲ ἀχιλλέει λύπη ἐγένετο· ἐν ἑαυτῷ δὲ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ
Ἐν ταῖς συνεταῖς διανοίαις διχῶς ἐμερίμνησε καὶ ἐβούλευσε
Ἤπερ οὗτος ξίφος ἠκονημένον σπασάμενος παρὰ τοῦ μηροῦ
Τοὺς μὲν ἕλληνας ἀναπατώσειεν· αὐτὸς δὲ τὸν ἀγαμέμνονα ἕλοι
Ἢ τὴν ὀργὴν καταπαύσειε καὶ κωλύσειε τὸν θυμόν.
Ἕως οὗτος ταῦτα διενοεῖτο κατὰ διάνοιαν, καὶ κατὰ ψυχὴν
Εἵλκεσε, ἐκ τῆς ξιφοθήκης τὸ μέγα ξίφος· παρεγένετο δὲ ἡ ἀθήνη
Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· προέπεμψε γὰρ αὐτὴν ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων ἥρα

Ἀμφοτέρους ὁμοίως τῇ ψυχῇ φϊλοῦσα καὶ φροντίζουσα.
Ἔστη δὲ ὀπίσω καὶ τῆς ξανθῆς κομῆς ἔλαβε τὸν ἀχιλλέα
Μόνῳ αὐτῷ φαινομένη· τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς αὐτὴν ἑώρα.
Ἐφοβήθη δὲ ὁ ἀχιλλεὺς καὶ περϊεστράφη· εὐθέως δὲ ἐπέγνω
Τὴν πολεμικὴν ἀθήναν· φόβεροι δὲ αὐτῆς οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς ἐφάνησαν
Καὶ αὐτὴν καλέσας λόγους ταχεῖς προσεφθέγξατο.
Τί δήποτε τοῦ αἰγϊόχου δϊὸς γεννημένη παρεγένου
Ἢ ὅπως τὴν ἀτιμίαν θεάσῃ τοῦ ἀγαμέμνονος υἱοῦ ἀτρέως.
Ἀλλ' ἐρῶ δή σοι τοῦτο ὅπερ καὶ τελειωθῆναι νομίζω.
Ταῖς ἰδίαις ὑπερηφανίαις ταχέως ἄν ποτε τὴν ψυχὴν ἀπολέσῃ.
Τοῦτον δὲ πάλιν προσεῖπεν ἡ θεὰ ἡ γλαυκόφθαλμος ἀθηνᾶ
Παρεγενόμην γὰρ ἐγὼ καταπαύσουσα τὴν σὴν ὀργὴν ἂν πείθῃς
Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· προὔπεμψε δὲ ἡ θεὰ λευκοβραχίων ἥρα
Ἀμφοτέρους ὁμοίως κατὰ ψυχὴν φιλοῦσα καὶ φροντίζουσα.

Lib. 3. v. 1. — 40. inclusive.

Ἐπεὶ δὲ διετάχθησαν ἅμα τοῖς ἡγεμόσιν ἕκαστοι,
Οἱ τρῶες μὲν ἐν ἀσήμῳ φωνῇ ἐπορεύοντο ὡς ὄρνιθες
Καθάπερ ἠχὴ γερανῶν γίνεται πρὸ τοῦ οὐρανοῦ
Αἵτινες ἐπειδὴ οὖν τὸν χειμῶνα ἔφυγον καὶ τὸν πολὺν ὑετὸν
Μετὰ κραυγῆς αὗται πέτονται ἐπὶ τῶν τοῦ ὠκεανοῦ ῥευμάτων,
Τοῖς ἀνδράσιν τοῖς πηχυαίοις θάνατον φέρουσαι,
Ὀρθριναὶ δὲ αὗται κακὴν φιλονεικίαν ἐπιφέρουσιν. *
Οἱ δὲ ἐπορεύοντο μετὰ σιωπῆς δυνάμεις πνέοντες ἕλληνες
Βοηθεῖν ἀλλήλοις ἐν τῇ ψυχῇ προθυμούμενοι·
Καθάπερ δὲ ὄρους ἀκρωρείαις ὁ νότος κατέβαλεν ὁμίχλην
Τοῖς ποιμέσι οὐδαμῶς προσφιλῆ· τῷ κλέπτῃ δὲ τῆς νυκτὸς κρείσσονα
Τοσοῦτον τὶς ἐφορᾷ ὅσον ἐπὶ λίθον ἀφίησιν,
Οὕτω δὴ ὑπὸ τῶν ποδῶν τούτων κονιορτὸς διεγείρετο ἀελλώδης
Πορευομένων· λίαν δὲ ταχέως διεπέρων τῆς πεδιάδος

* **Hunc stichum omittit cod. 39. Nesselii, & consequenter editio Vindobonensis. Codd. 5. 49. 117. 175. vulgata exhibent hunc versum:** ἠέριαι δ᾽ ἄρα ταίγε κακὴν ἔριδα προφέρονται.

Οὗτοι δὲ ἡνίκα δὴ ἐγγὺς ἐγένοντο ἀλλήλοις ἐπιόντες
Τοῖς τρωσὶν μὲν πρόμαχος ἦν ἀλέξανδρος ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος
Παρδαλέως δορὰν ἐν τοῖς ὤμοις ἔχων καὶ ἐπὶ κάμπυλα τόξα
Καὶ σπάθην καὶ δύο δόρατα ἐσομωμένα σιδήρῳ.
Σέων τῶν ἑλλήνων προεκαλεῖτο πάντας τοὺς ἀρίστους
Ἐξ ἐναντίας πολεμίζειν ἐν τῇ φοβερᾷ μάχῃ.
Τοῦτον δὲ ἐπειδὴ εἶδεν ὁ φιλοπόλεμος μενέλαος
Πορευόμενον ἔμπροσθεν τοῦ πλήθους μετὰ ἀλαζονείας προβαίνοντα,
Καθάπερ λέων ἐχάρη μεγάλου σώματος τυχὼν
Εὑρηκὼς ἢ ἔλαφον κερωσφορὸν ἢ καὶ αἶγα ἄγριαν
Πεινῶν λίαν καὶ κατατρώγει κἄνπερ ἂν αὐτὸν
Διώκωσι ταχεῖς κύνες καὶ εὐθαλεῖς νεανίαι,
Οὕτως ἐχάρη ὁ μενέλαος ἀλέξανδρον τὸν θεοειδῆ
Τοῖς ὄμμασιν ἰδών· ἐλογίζετο τιμωρῆσαι τὸν ἐχθρὸν
Εὐθέως δὲ ἐκ τῶν ἁρμάτων σὺν τοῖς ὅπλοις ἐπήδησε χαμαί.
Τοῦτον δὲ ἡνίκα εἶδεν ἀλέξανδρος θεοειδὴς,
Ἐν τοῖς πρωταγωνισταῖς ὀφθέντα κατεπλάγη πρὸς φίλην ψύχην
Πάλιν δὲ εἰς τῶν ἑταίρων πλῆθος ἐχώρει τὸν θάνατον ἐκκλίνων.
Καθάπερ δὲ ὅτε τὶς δράκοντα θεασάμενος ὀπισθόρμενος ἀπέδραμε

Τοῦ ὄρους ἐν ταῖς ἐξαναβάσεσιν· τρόμος δὲ ὑφεῖλε τὰ μέλη.
Εἰς τοὐπίσω ἀνεχώρησεν· ὠχρίασις δὲ αὐτὸν ἔλαβε καὶ παρειάς:
Οὕτω πάλιν καὶ τὸ πλῆθος κατέδυ τῶν τρώων τῶν ὑπερηφάνων
Φοβηθεὶς τοῦ ἀτρέως υἱὸν ἀλέξανδρος ὁ θεοειδής·
Τοῦτον δὲ ἕκτωρ ὠνείδισεν ἰδὼν ὑβριστικοῖς λόγοις
Ὦ κακὲ πάρι τὴν μορφὴν κάλλιστε ἐπὶ γυναιξὶ μαινόμενος ὁ ἀπατεών
Εἴθε ὤφειλες ἀγέννητος εἶναι καὶ πρὸ γάμου ἀπολέσθαι.

Lib. 4. Initium.

Οἱ δὲ θεοὶ παρὰ τῷ διῒ καθήμενοι διελέγοντο
Ἐν τῷ χρυσῷ οἴκῳ· ἐν αὐτοῖς δὲ ἡ ἔντιμος ἥβη
Τὸ νέκταρ ἐκίρνα· οὗτοι δὲ χρυσοῖς ποτηρίοις
Ἐδεξιοῦντο ἀλλήλους τῶν τρώων τὴν πόλιν εἰσβλέποντες·
Εὐθέως ἀποπεῖραν ἐποιεῖτο ὁ ζεὺς παροξῦναι τὴν ἥραν

Hæc sunt Tzetzæ fragmenta, quæ ante quatuor annos ex codice 117. excerpsi, In animo erat, omnia Tzetzæ fragmenta in hoc codice, & in aliis codicibus contenta exscribere. Sed prohibuerunt Holmesiani labores spissi, & diuturni, in quibus totus sum, Cæterum istud memoratu dig-

num eſt, editionem Iliadis Vindobonenſem primam eſſe, quæ Iliadis lib. X. 466. δῆλον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκεν. Omnes editiones legunt δέελον. Scribit clariſſimus Villoiſon in Prolegomenis editionis Venetæ ſuæ Iliadis. Hoc antiquiſſimæ orthographiæ græcæ veſtigium in omnibus Homeri editionibus etiam nunc ſupereſt. Hic enim δέελον veteres librarii ſcripſerant pro δῆλον, quod a recentioribus exſcriptoribus repoſitum non fuiſſe miror. Confer Euſtath. pag. 818. L. 47. & 1613, L. 32. edit. Rom.

X. Fragmenta Marci juxta verſionem antiquam Antehieronymianam cum deſcriptione ſummaria Codicis Cæſarei purpurei aurei argentei, inter cimelia Bibliothecæ Palatinæ Vindobonenſis adſervati, quo continentur fragmenta latina *Lucæ*, & *Marci* juxta verſionem latinam antiquam Antehieronymianam in parte III. novi Repertorii pro biblica & orientali Litteratura, editore Profeſſore Henrico Eberhardo Paulus, Jenæ, 1791. pag. 115 — 170.

XI. Super locum I. Timothei III. 16. in parte III. novi Repertorii pro biblica & orientali Litteratura, editore Profeſſore Henrico Eberhardo Paulus. Jenæ, 1791. pag. 402.

XII. De orientali & biblica Litteratura Vindobonæ, in parte III. Memorabilium, editore Profeſſore Henric. Eberhardo Paulus, Lipſiæ, 1792. pag. 199 — 204.

XIII. De quibusdam Mſſ. biblico - orientalibus codicibus Comitis de Schwachheim in Bibliotheca Palatina Vindobonenſi adſervatis, in parte V. Memorabilium editore Profeſſore Henric. Eberhardo Paulus, Lipſiæ, 1793. pag. 188 — 196.

XIV. De codice Mſſ. Armeniaco N. 3268. quo Pſalterium Armeniaco - tataricum continetur, in parte V. Memorabilium, editore Profeſſore Henr. Eberhardo Paulus, Lipſiæ, 1793. pag. 193. ſſq.

XV. De loco critico I. Joan. V. 7. ex codice Armeniaco N. 3274. in parte V. Memorabilium, editore Profeſſore Henr. Eberhardo Paulus, Lipſiæ, 1793. pag. 196.

XVI. De Arabica editione Pſalterii Vindobonenſi apud Kurzbek, fol. 1792. in parte V. Memorabilium, editore Profeſſore Henr. Eberhardo Paulus, Lipſiæ, 1793. pag. 197 — 201. Fallitur Criticus Gottingenſis Eruditorum Novorum Gottingenſium parte 164. anni 1793. quod Patriarcham Hieroſolymitanum Auctorem hujus, & alterius arabici operis, rectius Mecænatem, Oneſimum appellet. Anthimus eſt nomen illius. Num. 209. Göttingiſche Anzeigen von gelehrten Sachen, 31. Dec. 1793. p. 2095 in emendationibus habetur: S. 1641. & 44. iſt ſtatt Oneſimus zu leſen Anthimus.

XVII. Miscellaneæ observationes de Anthimo, Patriarcha Hierosolymitano, de anglosaxonicæ versionis archetypo, de Abbate Petro Meghitar, de criteriis Constantinopolitanæ editionis Bibliorum Armenicorum, super locum Marci XVI. 9. & Joh. XXI. juxta armeniacam versionem, de Chaldæis, Drusis, in parte 6. Memorabilium, editore Professore Henr. Eberhardo Paulus, Lipsiæ, 1794. p. 189—195.

FINIS.

ERRATA.

Pag. 18. v. 416. ἀγγελίης, lege ἀγγελίης
p. 23. v. 92. ἑςάςῳ, leg. ἑκάςῳ
p. 27. v. 186. Εῷ, leg. Ἑῷ
p. 31. v. 313. ἐσθλὰ, leg. ἐσθλά
p. 33. v. 347. Ἔσκε, leg. ἔσκε
p. 33. v. 62. τελεύτ, leg. τελεύτα
p. 43. v. 168. Ἡ, leg. Ἦ
p. 47. v. 281. απέρχοιατ, ἀέθλαι, leg. απερχοίατ' ἀέθλαι
p. 76. v. 544. ἀχνυμένω περ, leg. ἀχνυμένῳ περ
p. 76. v. 569. ὁπλισάμεθ', leg. ὁπλισάμεθ'
p. 77. v. 597. Post ἀνάσσεις dele punctum, & lege versum sequentem: Εὐρέος· ᾧ ἔνι μὲν λωτὸς πολὺς· ἐν δὲ κυπείρον.
p. 87. v. 9. Σκημτοῦχος, leg. Σκηπτοῦχος
p. 88. v. 22. ὀδόντων, leg. ὀδόντων
p. 94. v. 184. θεοῖσι, leg. θεοῖσι
p. 96. v. 253. ἰδύνει, leg. ἰθύνει
p. 98. v. 314. δέ οἱ, leg. μέσον δέ οἱ
p. 110. v. 106. γέγηθε φρένα, leg. γέγηθε δὲ φρένα
p. 110. v. 119. Ὣς, leg. Ὦ
p. 121. v. 41. θεινὴ, leg. δεινὴ
p. 130. v. 300. ὕτι, leg. ἔτι
p. 135. v. 68. κρέμασιν, leg. κρέμασεν
p. 137. v. 144. Ἀλκινόοιν, leg. ἀλκινόοιο
p. 143. v. 315. ἐλὼ, leg. ἐγὼ

ERRATA.

p. 144. v. 325. ἑκάςῃ, leg. ἑκάστῃ
p. 149. v. 483. χερςὶν, leg. χερσὶν
p. 154. v. 9. δ' ἐκ, leg. μέθυ δ' ἐκ
p. 157. v. 78. κεβερνῆταί, leg. κυβερνῆταί
p. 157. v. 86. ὅλοντο, leg. ἕλοντο
p. 158. v. 119. πάθος, leg. πάτος
p. 165. v. 294. ἀνςσχέθομεν, leg. ἀνεσχέθομεν
p. 170. v. 446. Φροσέφη, leg. προσέφη
p. 183. v. 211. Ξεσοῖσι, leg. Ξεςοῖσι
p. 193. v. 487. ἱκέσθα in aliquibus exempl. leg. ἱκέσθαι
p. 194. v. 534. Ἧςαι, leg. Ἧσθαι
p. 202. v. 128. πήξνς εὐῆρεας, leg. πήξας εὐῆρες
p. 203. v. 166. ἀλλ' ἔχων, leg. ἀλλ' αἰὲν ἔχων
p. 204. v. 197. ἐμε ἐμέ γ' in aliquibus exempl. leg. ἐμέ γ'
p. 204. v. 204. Φυχὴν ἐλέειν κατεθνηκυίης, leg. ψυχὴν ἐλέειν κατατεθνηκυίης
p. 205. v. 209. ἐλέειν, leg. ἑλέειν
p. 207. v. 277. Ἀφαμένη, leg. Ἁψαμένη
p. 207. v. 289. Ἑκ, leg. Ἐκ
p. 208. v. 296. εἰπόντε in aliquibus exempl. leg. εἰπόντα
p. 210. v. 352. οἴκῳ, leg. οἴκῳ
p. 212. v. 425. ἐλέειν, leg. ἑλέειν
p. 213. v. 444. γὰ, leg. γὰρ
p. 214. v. 478. Τερεσίαο, leg. Τειρεσίαο
p. 219. v. 626. αὖτις δόμον, leg. αὖτις ἔβη δόμον
p. 223. v. 56. ἐκ ἔπειτα, leg. ἐκ ἔτ' ἔπειτα
p. 225. v. 115. ἐφάμην, leg. ἐφάμην

E R R A T A.

p. 229. v. 215. ααῖκε, leg. αἴκε
p. 243. v. 129. ὅτε, leg. ὅτε
p. 244. v. 152. δέ ὅρος, leg. δέ σφιν ὅρος
p. 247. v. 250. Ὀδυσσεὺ, leg. Ὀδυσσεὺς
p. 252. v. 382. Ὀδυσσύς, leg. Ὀδυσσεύς
p. 261. v. 169. Μίμνισκ', leg. μίμνησκ'
p. 274. v. 515. Ὀδυσῆος, leg. Ὀδυσσῆος
p. 284. v. 254. ἐπενάσσατο, leg. ἀπενάσσατο
p. 287. v. 338. ὅππη, leg. ὅππη
p. 305. v. 239. Μένῳ, leg. Μένω
p. 308. v. 346. Ὦς, leg. Ὦ
p. 331. v. 460. Σῦν, leg. Νῦν
p. 336. v. 600. θρόναν, leg. θρόνου
p. 340. v. 80. ἱκάνει, leg. ἱκάνει
p. 342. v. 131. πάρ ποτε, leg. γάρ ποτε
p. 348. v. 305. μέγας, leg. μέλας
p. 355. v. 56. τότε, leg. πότε
p. 361. v. 228. θαυμάξεσκον, leg. θαυμάζεσκον
p. 363. v. 287. ἀποσπένδων, leg. ἀποσπένδων
p. 364. v. 293. γενὴν, leg. γενεὴν
p. 366. v. 362. in fine versus leg. Ζεὺς
p. 371. v. 510. ἡδέος, leg. ἡδέος
p. 383. v. 205. Μνησαμένω, leg. Μνησαμένῳ
p. 390. v. 387. Ἡ δ', leg. ἡ δὲ
p. 393. v. 52. δυώδεα, leg. θυώδεα
p. 402. v. 298. Ἔρωας, leg. Ἥρωας
p. 403. v. 326. πτωχὸς ἀλαλήμενος, leg. πτωχὸς ἀνὴρ ἀλαλήμενος

ERRATA.

p. 409.	v.	15.	βάλον, leg. βάλεν	
p. 418.	v.	285.	ἐτιβȣκόλος, leg. ἐπιβȣκόλος	
p. 420.	v.	329.	δέ ἀοιδὸς, leg. δέ τ' ἀοιδὸς	
p. 428.	v.	15.	ἔχȣσα, leg. ἔχȣσαν	
p. 430.	v.	78.	περιδώσομκι, leg. περιδώσομαι	
p. 431.	v.	117.	ὄχ', leg. ὅχ'	
p. 440.	v.	352.	πολυήρατυν, leg. πολυήρατον	
p. 442.	v.	30.	ὄφελες, leg. ὄφελες	
p. 449.	v.	18.	ἀγνοίῃτι, leg. ἀγνοίῃσι	
p. 451.	v.	270.	ἀτῷ, leg. αὐτῷ	
p. 452.	v.	300.	ἐτάρȣς, leg. ἑτάρȣς	
p. 453.	v.	322.	εἰκοςῷ, leg. ἐικοςῷ	
p. 454.	v.	353.	ἄμα, leg. ἅμα	
p. 459.	v.	489.	ἐπὶ, leg. ἐπεὶ	
p. 467.	v.	41.	παντιδαποῖσιν, leg. παντοδαποῖσιν	
p. 469.	v.	109.	κακὰ πέπονθα, leg. κακὰ πολλὰ πέπονθα	
p. 482.	v.	133.	εἰβίβασκεν, leg. ἐβίβασκεν	
p. 491.	v.	397.	μȣ̀ν, leg. μὲν	
p. 499.	v.	26.	Η, leg. Ἦ	
p. 503.	v.	129.	Post Κληροβαλεῖς pone ſemicolon.	
p. 506.	v.	209.	αμα, leg. ἅμα	
p. 510.	v.	319.	εἕρεν, leg. εὗρεν	
p. 518.	v.	544.	περὲκ, leg. παρὲκ	
p. 523.	v.	91.	’Αγχίσην, leg. ’Αγχίσην	
p. 525.	v.	130.	πρατερὴ, leg. κρατερὴ	
p. 533.	v.	14.	ἄμυρον, leg. ἄλμυρον	
p. 533.	v.	38.	πορυφαὶ, leg. κορυφαὶ	

ERRATA.

p. 538. v. 164. ἐνὶ μεγάρῳ ἐϋπήκτῳ, leg. ἐνὶ μεγάρῳ ἐϋπήκτῳ

p. 542. v. 263. ἕνεκα, leg. ἕνεκα

p. 551. v. 19. ἑλικολέφαρε, leg. ἑλικοβλέφαρε

p. 553. v. 36. ὀδμὴ, leg. ὀδμή

p. 567. v. 12. ἔρματα, leg. ἔργματα

p. 567. l. 19. XXI. leg. XXXI.

p. 569. v. 7. ὧν, leg. ἂν

p. 582. v. 71. Τριπτολέμο, leg. Τριπτολέμῳ

p. 584. v. 108. ἐπεφωνήσω, leg. ἐπιφωνήσω

p. 605. v. 37. ἐὸν pro ἐὸν, leg. ἐὸν pro ἐὸν

p. 612. v. 184. νὶ, leg. νηὶ

p. 619. v. 416. d. 50. leg. Cod. 50.

p. 633. v. 13. hunc codicem, leg. hunc verſum.

p. 645. l. 21. v. 400. leg. 490.

p. 660. v. 429. ſcripſit γὴν, adde, in cod. 307.

p. 669. v. 735. alterum addidit, leg. alterum Sigma addidit.

p. 678. v. 164. ἂν κέν το, leg. ἅ κέν τοι

p. 684. v. 426. ἐεσσύμενος, leg. ἐπεσσύμενος

p. 690. v. 53. cod. 54. ita, leg. cod. 56. ita

p. 691. l. 2. τελέω πάροιθεν, leg. τελέω πάροιθεν

p. 714. v. 169. ἐκοιμήθημεν, leg. ἐκοιμήθημεν

p. 719. v. 470. ordium, leg. ordinem

p. 723. v. 75. quæ fuit δ, leg. quæ fuit τ

p. 731. v. 424. ἵνα μος, leg. ἵνα μοι

p. 732. poſt l. 24. infere: v. 499. Εἰς Ἄιδος &c.) vulg. non habet hunc verſum.

p. 742. v. 336. εἴσας, leg. ἐΐσας

p. 746. v. 555. cod. 5. ἀπώλετο, leg. cod. 5. ἀπώλεο

p. 753. v. 179. cod. 56. ἀνήφτον, leg. cod. 56. ἀνήφσον

p. 757.	v.	410.	pro his capiendo, leg. pro his capiendis	
p. 771.	v.	320.	χιτῶνας σε, leg. χιτῶνας τε	
p. 773.	v.	459.	daberet, leg. deberet	
p. 774.	v.	512.	cod. 4. leg. cod. 5.	
p. 788.	v.	370.	omiſſo μὴν, leg. omiſſo μὲν	
p. 798.	v.	379.	ποότὶ, leg. ποτὶ	
p. 827.	v.	196.	ἐπικλώσωντα, leg. ἐπικλώσωνται	
p. 863.	v.	452.	ὀ γδ, leg. ὁ γδ	
p. 866.	v.	25.	ἄκασιν, leg. ἄπασιν	
p. 873.	l.	6.	ἀπολȣ́ξεις, leg. ἀπολύξεις	
p. 893.	v.	23.	ἀγλαόκαρκοι, leg. ἀγλαόκαρποι	
p. 894.	v.	419.	dectum, leg. defectum	
p. 894.	v.	429.	δρρεπομένη, leg. δρεπομένη	
p. 913.	v.	270.	Ἡς. ξυνέεσθαι, leg. Ἡς. ξυνέσεσθαι	
p. 915.	v.	280.	ἐξεέκχυντο, leg. ἐξεκέχυντο	
p. 917.	v.	484.	δημοθόκῳ, leg. δημοδόκῳ	
p. 928.	v.	143.	ὀντέα, leg. ἐόντα	
p. 940.	v.	229.	ȣ̋τ’, leg. ȣ̋τ’	
p. 940.	l.	22.	προσώκȣ, leg. προσώπȣ	
p. 941.	v.	338.	Φθθινύθȣσι, leg. Φθινύθȣσι	
p. 945.	v.	246.	Αἴγοπτόνδε, leg. Αἴγυπτόνδε	
p. 946.	v.	361.	manus ſcripſit, leg. manus prima ſcripſit	
p. 949.	v.	75.	ὁ χαρακτὴρ, leg. ὁ χαρακτὴρ	
p. 966.	v.	43.	χαςέρες, leg. γαςέρες	
p. 966.	l.	20.	v. 74. leg. v. 47.	
p. 979.	l.	1.	v. 38. leg. v. 58.	
p. 1027.	v.	169.	πορενόμαι, leg. πορεύομαι	

Præfat. p. III. l. ult. N. LVIII. leg. N. LVI.

—— p. IV. l. 16. N. LVIII. leg. N. LVI.

—— p. XL. l. 22. ſie, leg. ſi

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google